

Cuprinsul revistelor din anul 1941

Revista nr. 1 - 1 ianuarie 1941	
<u>DRAMA RĂZBUNĂRII - PARTEA a III-a</u>	- PAG. 3
Revista nr. 2 - 15 ianuarie 1941	
<u>DRAMA RĂZBUNĂRII - PARTEA a IV-a</u>	- PAG. 31
Revista nr. 3 - 1 februarie 1941	
<u>DRAMA RĂZBUNĂRII - PARTEA a V-a</u>	- PAG. 57
Revista nr. 4 - 15 februarie 1941	
<u>ASCULTARE</u>	- PAG. 83
Revista nr. 5 - 1 martie 1941	
<u>CÂNTAREA DE VICTORIE - PARTEA I</u>	- PAG. 109
Revista nr. 6 - 15 martie 1941	
<u>CÂNTAREA DE VICTORIE - PARTEA a II-a</u>	- PAG. 135
Revista nr. 7 - 1 aprilie 1941	
<u>CÂNTAREA DE VICTORIE - PARTEA a III-a</u>	- PAG. 161
Revista nr. 8 - 15 aprilie 1941	
<u>CÂNTAREA DE VICTORIE - PARTEA a IV-a</u>	- PAG. 187
Revista nr. 9 - 1 mai 1941	
<u>CÂNTAREA DE VICTORIE - PARTEA a V-a</u>	- PAG. 213
Revista nr. 10 - 15 mai 1941	
<u>ZILELE LUI NOE</u>	- PAG. 239
Revista nr. 11 - 1 iunie 1941	
<u>ADEVĂRATA CĂLĂUZĂ A OMULUI</u>	- PAG. 267
Revista nr. 12 - 15 iunie 1941	
<u>OBLIGAȚIILE LEGĂMÂNTULUI</u>	- PAG. 295

Revista nr. 13 - 1 iulie 1941 <u>CEI CARE ÎL UITĂ PE DUMNEZEU</u>	- PAG. 323
Revista nr. 14 - 15 iulie 1941 <u>CEL ÎNTELEPT</u>	- PAG. 351
Revista nr. 15 - 1 august 1941 <u>CÂND VOR DOMNI CEI DREPTI</u>	- PAG. 377
Revista nr. 16 - 15 august 1941 <u>INTEGRITATE</u>	- PAG. 399
Revista nr. 17 - 1 septembrie 1941 <u>COPIII REGELUI</u>	- PAG. 427
Revista nr. 18 - 15 septembrie 1941 <u>SFÂRȘITUL DOMNIEI DEMONILOR - PARTEA I</u>	- PAG. 455
Revista nr. 19 - 1 octombrie 1941 <u>SFÂRȘITUL DOMNIEI DEMONILOR - PARTEA a II-a</u>	- PAG. 487
Revista nr. 20 - 15 octombrie 1941 <u>SFÂRȘITUL DOMNIEI DEMONILOR - PARTEA a III-a</u>	- PAG. 515
Revista nr. 21 - 1 noiembrie 1941 <u>SFÂRȘITUL DOMNIEI DEMONILOR - PARTEA a IV-a</u>	- PAG. 543
Revista nr. 22 - 15 noiembrie 1941 <u>SFÂRȘITUL DOMNIEI DEMONILOR - PARTEA a V-a</u>	- PAG. 571
Revista nr. 23 - 1 decembrie 1941 <u>SFÂRȘITUL DOMNIEI DEMONILOR - PARTEA a VI-a</u>	- PAG. 601
Revista nr. 24 - 15 decembrie 1941 <u>SFÂRȘITUL DOMNIEI DEMONILOR - PARTEA a VII-a</u>	- PAG. 631

TURNUL DE VEGHERE

Vestitorul
Impărăției lui Jehova

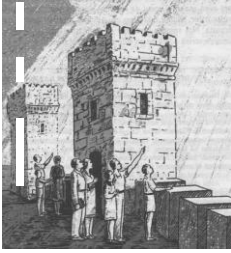
1 IANUARIE 1941

Nr. 1

Cuprins:

DRAMA RĂZBUNĂRII PARTEA a III-a	- Pag. 3
STĂPÂNIRILE ÎNALTE TEOCRATICE	- Pag.17
„MAREA NU MAI ERA”	- Pag.22
EXPERIENȚE DE PE TEREN	- Pag.25

"VOI SUNTEȚI MARTORII MEI, ZICE JEHOVA, CĂ EU SUNT DUMNEZEU" Isaia 43:12

Publicată bilunar de
Societatea de Biblii și Tratamente Turnul de Veghere
117 Adams Street Brooklyn. N.Y.. U.S.A.

FUNȚIONARI:

Președinte: J.F. Rutherford

Secretar: W.E. Van Amburgh

„Toți fiii Tăi vor fi învățați de lehova;
și mare va fi pacea fiilor tăi” - Isaia 54:13

SCRIPTURA ÎNVAȚĂ CLAR:

IEHOVA este singurul Dumnezeu adevărat: El este din veșnicie în veșnicie: El este Creatorul cerului și al Pământului și Dătătorul de viață al creaturilor Sale. Logosul a fost începutul creațiunii Sale și Agentul Său activ la crearea tuturor lucrurilor. Logosul este acum Domnul Isus Cristos în glorie, investit cu toată puterea în cer și pe Pământ și Principalul Agent Executor al lui lehova.

DUMNEZEU a creat Pământul pentru om. El a creat pe om perfect pentru a trăi pe Pământ, unde l-a așezat. Omul n-a ascultat de legea lui Dumnezeu în mod voluntar și a fost condamnat la moarte: din cauza păcatului lui Adam, toți oamenii sunt născuți păcătoși și fără drept la viață.

ISUS a fost făcut om și Omul Isus a suferit pentru a produce prețul de răscumpărare pentru cei ascultători din omenire: Dumnezeu L-a înviat pe Isus din morți, ca și creatură divină. L-a înălțat la cer mai presus de orice creatură și de orice nume și L-a investit cu toată puterea și cu toată autoritatea.

ORGANIZAȚIA LUI IEHOVA este o Teocrație numită Sion și Isus Cristos este Funcționarul Principal de acolo și Regele de drept al lumii: urmașii unși și credincioși ai lui Cristos sunt copiii Sionului și membrii organizației lui lehova: ei sunt martorii Săi, a căror datorie și privilegiu este să mărturisească pentru supremația lui lehova. să declare scopurile Sale cu privire la omenire, așa cum sunt exprimate în Biblie și să poarte fructele împărăției înaintea tuturor aceluia care voiesc să asculte.

LUMEA cea veche s-a sfârșit în anul 1914 A.D. și Domnul Isus Cristos a fost așezat de lehova pe tronul Său al autorității, a expulzat pe Satan din cer și înaintea în întemeierea Împărăției lui Dumnezeu pe Pământ.

REMEDIIUL și binecuvântările popoarelor Pământului pot veni doar prin împărăția lui lehova prin Cristos, care acum a început. Următorea faptă măreață a Domnului, va fi distrugerea organizației lui Satan și stabilirea dreptății pe Pământ: sub această împărăție, oamenii de bine ce vor supraviețui Armagedonului, vor împlini mandatul divin de „a umple Pământul” cu un neam omenesc drept.

MISIUNEA SA

Această revistă este editată pentru a ajuta oamenii să cunoască pe lehova Dumnezeu și scopurile Sale. așa cum sunt exprimate în Biblie. Ea publică instrucțiuni biblice destinate îndeosebi pentru a ajuta martorilor lui lehova și tuturor oamenilor de bine. Ea pregătește pentru cititorii ei un studiu sistematic al Bibliei, iar Societatea furnizează și altă literatură pentru a ajuta asemenea studii. Ea publică material potrivit pentru instruirea publică în Scripturi, prin radio și alte mijloace.

Ea aderă strict la Biblie, ca autoritate pentru expunerile sale. Ea este absolut liberă și separată de toate religiile, partidele, sectele sau alte organizații lumesti. Ea este în întregime și fără rezervă pentru împărăția lui lehova Dumnezeu sub Cristos, Regele Său iubit. Ea nu este dogmatică, ci invită la examinarea conținutului ei în mod critic și atent. în lumina Scripturilor. Ea nu se amestecă în controverse, iar coloanele sale nu sunt deschise criticilor individuale.

Prețul abonamentului anual

Statele Unite - \$1: Canada și celelalte țări - \$1.50: Marea Britanie. Australia și Africa de Sud - 6S. Mandatele din America pot fi trimise prin ordin de plată poștal sau Expres sau prin cec bancar. Mandatele din Canada. Anglia. Africa de Sud. Australia și Asia pot fi trimise direct birourilor de filială respective. Mandatele din alte țări decât cele menționate, pot fi trimise direct biroului din Brooklyn. dar numai prin ordin de plată poștal *internațional*.

Birourile din străinătate

Anglia ..... 34 Craven Terrace. London. W.2. England
Canada ... . 40 Irvvin Avenue. Toronto 5. Ontario. Canada
Australia și Asia..... 7 Beresford Road. Strathfield. N.S.W.. Australia
Africa de Sud ..... Boston House. Cape Town, South Africa

(Traduceri ale acestei reviste apar în mai multe limbi.)

Toți studenții Bibliei sinceri, care din cauza infirmității, sărăciei sau necazului, nu pot să plătească prețul abonamentului, pot avea gratuit *Turnul de veghere* printr-o cerere scrisă adresată vestitorilor, făcută odată pe an, arătând motivul pentru care cer aceasta. Noi suntem bucuroși să-i ajutăm astfel pe nevoiași, dar cererea scrisă odată pe an este solicitată de regulamentele poștale.

TURNUL DE VEGHERE

VESTITORUL PREZENȚEI LUI CHRISTOS

VOL. LXI

1 IANUARIE 1941

Nr. 1

Drama răzbnării

„Și Dumnezeu nu va face dreptate aleșilor Lui, care strigă zi și noapte către El, măcar că zăbovește față de ei? Vă spun că le va face dreptate în curând.” – Luca 18:7,8.

Partea a III-a

Reprezentantul lui Iehova a spus cuvintele mai sus menționate. Sunt cuvinte profetice care sunt acum pe cale de a fi împlinite în totalitate. Isus a vorbit cu autoritate totală, astfel ca toți adepții Lui să fie asigurați că profeția mai sus menționată se va împlini spre binele lor. În ultimii ani se fac progrese în pregătirea marii bătălii, care va curăța numele lui Iehova Domnul și va face dreptate credincioșilor lui slujitori. Acea zi trebuie să fie foarte aproape și cu credință și încredere deplină poporul Domnului trebuie să își umple inimile de curaj și bucurie. Trebuie să aștepte cu certitudine scăparea. Nu e timpul acum să fim descurajați, indiferent de ce persecutări îi așteaptă pe cei care sunt slujitorii lui Iehova. Dovezile zilnice arată împlinirea profețiilor lui Iehova despre aceste lucruri, împlinire care umple inimile tuturor celor credincioși Guvernului Teocratic. „Celelalte oi” ale Domnului încep a fi prezente în drama profetică de pe acum, dovada făcându-se și în alte scripturi care spun că „marea mulțime” trebuie adunată înaintea bătăliei Armagedonului. „Rămășița” și „celelalte oi” acum suferă împreună și li se va face dreptate „așa cum a promis Domnul. Continuăm cu examinarea dramei profetice: „Acum Heber, chenitul s-a separat de cheniti, chiar și de copiii lui Hobab, cumnatul lui Moise și și-a înălțat cortul până la stejarul din Țaanaim, care e lângă Chedeș”. – Jud. 4: 11, *A.R.V.*

2 Este bine că aici dăm puțină atenție cheniților în legătură cu tema în cauză. Heber chenitul nu a fost un israelit, dar a fost un însoțitor al israeliților. Numele lui înseamnă „societate; comunitate asociată”, sau „un corp de tovarăși”. Aici avem încă o dovadă că numele la care Dumnezeu se referă în Cuvântul Lui ca fiind asociat unui om anume, are aici o semnificație aparte.

3 O profeție privind cheniții este expusă în Scripturi și spune: „Și s-a uitat la cheniți și a spus:

„casa voastră e în siguranță, cuibul vostru e fixat în stâncă, totuși, voi cheniții veți fi pustiiți când Assur vă va lua captivi. Apoi a spus: Vai, cine poate trăi când Dumnezeu va face asta!” – Num. 24 : 21-23.

4În consecință, cheniților care s-au asociat cu amaleciții, dușmanii declarați ai lui Dumnezeu și ai poporului Lui, nu le-a mers bine; dar acei cheniți care s-au asociat cu israeliții, poporul ales al Domnului, au fost în consecință favorizați. Unele persoane bine intenționate îndură un timp, după care cad de partea dușmanilor Domnului. Dar cei care rămân printre poporul credincios al lui Dumnezeu ajung mult mai bine.

5 Heber a fost un urmaș al lui Hobab, care a fost un fiu al socrului lui Moise; Hobab a fost deci cumnatul lui Moise și a acționat în numele tatălui său, care era socrul lui Moise. Moise s-a căsătorit cu sora lui Hobab. (Ex. 2:16-22) Când Moise îi conducea pe israeliți, la începutul drumului spre Canaan, l-a invitat pe Hobab să meargă cu el: „Și Moise i-a spus lui Hobab, fiul lui Reuel madianitul, socrul lui Moise: Noi călătorim spre locul de care ne-a spus Domnul, vino cu noi și-ți vom face ceea ce e bine; căci Domnul a făgăduit că va face bine lui Israel”(Num. 10:29). De atunci înainte cheniții au tinut legătura cu profeții lui Iehova și cu poporul Lui, care le-a îngăduit o mult mai favorabilă oportunitate de a primi binecuvântările Domnului.

6 *Versiunea Americană Revizuită* a versetului unsprezece al profeției traduce în mod corect textul, în concordanță cu alte dovezi susținătoare, adică: „Acum Heber chenitul s-a despărțit de cheniți, chiar și de copiii lui Hobab, cumnatul lui Moise și și-a ridicat cortul la fel de departe ca și stejarul din Țaanaim, adică lângă Chedeș.”

7 Heber nu a părăsit Israelul. Abia că s-a mișcat de la granițele sudice cu Iudeea, unde marea majoritate a cheniților lui Hobab erau localizați, și și-a instalat tabăra sau cortul în partea de nord a teritoriului Israelului. Cheniții locuiau în corturi. „Și copiii cheniților, ai socrului lui Moise, au plecat din orașul cu palmieri împreună cu copiii iudei în pustia Iudeii, care se afla la sud de Arad; și au locuit printre poporul lui Israel” – Jud. 1 : 16.

8 Datorită apropierii lor de seminția lui Iuda, acești cheniți au fost chiar înscrși în capătul listei originilor seminției lui Iuda, așa cum stă scris: „Și familiile scribilor care au locuit la Jabez; Tireatiții, Șimeatiții și Sucatiții. Aceștia sunt cheniții care au provenit din Hamat, tatăl casei lui Recab” – 1Cron. 2:55.

9 Acest om din familia Recab a fost tatăl lui Ionadab și descendenții acestuia s-au refugiat în Ierusalim și au primit promisiunea vieții de la Dumnezeu. (2 Regi. 10: 15-23; Ier. 35: 2, 6, 18, 19) Acești cheniți care au rămas alături de israeliți au prevestit „marea mulțime”. – Apoc. 7:9-17.

10 În timp ce Debora locuia sub palmier, Heber chenitul locuia în cortul său „lângă stejarul din Țaanaim, de lângă Chedeș”. Cuvântul ”Țaanaim,, înseamnă „mutare” sugerând încărcarea bunurilor cuiva în spinarea animalului de povară și mutarea în alt loc, pentru a ridica tabăra. Fiind fără locuințe permanente și fără vile frumoase în care să trăiască, aceasta reprezintă că oamenii de bună voință, din timpul lui Abel încoace, cei ce vor moșteni pământul, au fost oameni ce nu au găsit un loc stabil în organizația diavolului, ci toți au căutat și așteptat Împărăția Domnului sub Cristos. Acum, marea Teocrație este aproape de înfăptuire și cei ce

au așteptat se bucură, și fără îndoială oamenii credincioși ai vremurilor vechi li se vor alătura acelora și vor forma „marea mulțime”, pentru ca împreună să ducă la bun sfârșit îndatoririle atribuite de Dumnezeu. Fără îndoială, Iehova i-a direcționat ultima mișcare a lui Heber chenitul, de la sudul la nordul Palestinei, pentru că la scurt timp după, cortul acestuia a fost folosit pe post de capcană pentru Sisera, inamicul Israelului, conducătorul luptei împotriva aleșilor lui Dumnezeu. Cum cheniții erau un popor rătăcitor, Heber nu s-a mutat în Chedeș, orașul de refugiu, dar a fost aproape de acesta ,astfel făcând cunoștință și apropiindu-se de Barac. Heber era lângă stejar, care este un simbol al puterii, fiind bine înrădăcinat. Puterea poporului lui Dumnezeu este în Domnul însuși; și cu cât sunt mai bine înrădăcinați în Dumnezeu, cu atât sunt mai puternici. Apoi, informații despre situație și despre strângerea armatelor de către Barac au ajuns la urechile căpitanului Sisera și a oamenilor lui: „Și i-au spus lui Sisera că Barac, fiul lui Abinoam a plecat la muntele Tabor”. – Jud. 4:12.

11 Chiar dacă nu au fost ostilități și aparent a fost pace între Heber și casa lui Iabin, nu apare și nici nu s-ar deduce că Heber l-a informat pe Sisera despre mișcarea israeliților, sub comanda lui Barac. A se lua aminte că nu se specifică „i-a” ci „i-au spus lui Sisera” că Barac era plecat. Fără îndoială că „i-au spus” se referă la câțiva canaaniți care spionau în serviciul lui Iabin, băgându-și nasul în treburile lui Barac, urmărind ce se petrecea și după aceea raportând lui Sisera mutarea lui Barac și Debora. Agenții diavolului caută mereu oportunități de a-i captura pe slujitorii Domnului.

12 Întâi Iehova a mascat alcătuirea trupelor lui Barac în Chedeș, pentru a-i proteja de intervenția inamicului, dar acum a sosit timpul ca Dumnezeu să permită inamicului să afle că Barac și armata lui s-au mutat pe muntele Tabor. Dumnezeu a permis aceasta, bineînțeles, deoarece făcea parte din pregătirea pentru luptă. Astfel, Iehova a direcționat inamicul către locul de distrugere, atât oamenii, cât și carele de fier. Asta a fost exact ceea ce a spus Iehova că va face când i-a trimis lui Barac un mesaj prin messengerul lui Debora, după cum este scris și în versetul șapte de mai sus. Asta dovedește că Barac și Debora nu i-au recunoscut pe împăratul Iabin și pe Sisera, căpitanul acestuia, ca pe „Stăpâniri înalte” și că au avut încredere deplină în Dumnezeul Atotputernic, pe care L-au slujit și pe care L-au recunoscut drept „Stăpânire Supremă”. Starea prezentă a martorilor lui Iehova și a însoțitorilor lor este în armonie exactă cu drama, până în ziua de azi. La început religioniștii nu au recunoscut scopul martorilor lui Iehova, ca reprezentanți ai TEOCRAȚIEI, de a anunța acea Împărăție. Religioniștii, la început ,i-au considerat pe martorii lui Iehova un „cult” sau „sectă religioasă” foarte mică și nedemnă de a fi luată în seamă, numindu-i „cea mai mică formă de sectă”. Dar a sosit timpul ca religioniștii să primească mai multe informații cu privire la scopul martorilor lui Iehova și să înțeleagă că sunt întru totul pentru TEOCRAȚIE, Împărăția lui Dumnezeu Atotputernic și că refuză să facă compromisuri de orice fel. Cu toate că sunt puțini ca număr, religioniștii văd că Dumnezeu îi folosește și asta îi sperie și îi înfurie pe aceștia. Astfel, clerul sau liderii religioși acționează înspre agitarea legiuitorilor și

politicienilor și a altor agenți ai bătașilor și ai gloatelor să îi urască și să îi persecute pe martorii lui Iehova și să îi bârfească, numindu-i „cult care urăște guvernul și urăște tot”. Fiind în conformitate cu părintele lor, Diavolul, nu pot să spună adevărul. Ca să creeze un prejudiciu și mai mare martorilor lui Iehova, liderii religioși inamici pun marile publicații mondiale să tipărească multe declarații false despre martorii lui Iehova, numindu-i „oameni care se nutresc cu ura”. Inamicii nu ar spune adevărul nici dacă ar putea.

13 În loc ca martorii lui Iehova să urască totul, este exact contrariul. Este scris în privința Domnului Isus, preaiubitul Fiu al lui Dumnezeu Atotputernicul: „Iubești dreptatea și urăști răutatea, de aceea Dumnezeu, Dumnezeul Tău, te-a ridicat deasupra celorlalți, ungându-te cu uleiul fericirii” – Ps. 45:7.

14 La fel, credincioșii adepți ai lui Isus Cristos iubesc dreptatea și urăsc răutatea și se bucură să fie în compania lui Isus Cristos, Preaiubitul. Dacă ar iubi răutățile acestei lumi nu ar putea fi credincioșii slujitori ai lui Dumnezeu și ai lui Cristos. Observați că este scris: „Dumnezeu e iubire” iar Isus Cristos e „Însăși imaginea” lui Dumnezeu”. – 1 Ioan 4:16; Evrei 1:3.

15 Iehova i-a făcut pe credincioșii adepți ai lui Isus Cristos proprii Săi martori, pentru că ei Îl iubesc pe Iehova și pe împăratul Lui, să slujească TEOCRAȚIA. Astfel, Domnul poruncește slujitorilor Săi cu aceste cuvinte: „Nu iubiți lumea, nici lucrurile lumești. Dacă vreun om iubește lumea, iubirea pentru Tatăl nu se găsește în el” – 1 Ioan 2:15.

16 Diavolul a ocărât dintotdeauna numele lui Iehova Dumnezeu, iar acea ocară a căzut asupra lui Isus Cristos și a credincioșilor slujitori ai Domnului care acum slujesc TEOCRAȚIA. (Ps.69:9; Rom 15:3). Martorii lui Iehova se bucură astfel să fie ocărâți în numele lui Dumnezeu și al lui Cristos și așa să ia asupra lor câteva din suferințele ce au rămas în urma lui Cristos pentru membrii corpului Său. (Col 1:24) Din acest motiv religioniștii și aliații lor îi urăsc pe martorii lui Iehova și, în mod constant îi ocărăsc și mint în privința lor. Acesta este un motiv în plus ca martorii să se bucure că sunt socotiți demni de a fi în aceeași clasă cu Isus Cristos și apostolii Săi, care s-au dus demult și sunt acum cu Domnul. Aceste date oferă și mai multă alinare și forță poporului Domnului în aceste zile de suferință. „Și Sisera și-a adunat toate carele, nouă sute de care de fier și toți oamenii care erau cu el de la neamurile din Haroșet până la râul Kișonului.” – Jud 4:13.

17 Fără îndoială, Iabin, împăratul canaanitilor s-a simțit stăpân pe situație, dar când a fost informat că israeliții mășăluiesc spre muntele Tabor, și-a trimis mareșalul înainte să își adune armata. Făcând o corespondență cu situația creată în acele timpuri în Palestina, să observăm derularea evenimentelor în lume din 1918 încoace. Războiul mondial se încheiase, Liga Națiunilor s-a format și a fost aprobată în totalitate de religia organizată, cu Ierarhia romano-catolică în fruntea organizațiilor religioase. Asemenea organizații religioase și în special liderii acestora se credeau atunci a fi în deplină siguranță. Dar când slujitorii credincioși ai lui Iehova adunați de Marele Barac, organizați și unși, au început marșul spre muntele Sion, cântând slava lui Iehova și a Guvernului Său și expunând fățărnicia

organizațiilor religioase, Diavolul și Gog au grăbit Ierarhia romano catolică să se consolideze și să se pregătească de conflict. „Acțiunea catolică” a fost organizată sistematic și a început să funcționeze pretutindeni. Ca și modelul lor Iabin și reprezentanții lui, ei au aflat despre mișcarea organizației Domnului și s-au pregătit de luptă. Citirea acestei părți din text este: „Și Sisera și-a adunat prin zvon și declarații forțele”. La fel, Ierarhia romano-catolică din fruntea sistemelor religioase și-a făcut cunoscută chemarea tuturor forțelor și puterilor anti-TEOCRATICE ale lumii, ridicând problema potrivit căreia comunismul era pe cale să conducă lumea, și de acolo nevoia arzătoare pentru „mai multă religie” pentru a păstra „civilizația creștină”. Bineînțeles, știau că comunismul nu reprezenta o amenințare, dar trebuia să născocescă un slogan pentru a speria oamenii. Acel zvon despre comunism a fost acompaniat de o chemare pentru „justiția socială”, un alt produs al Ierarhiei romano-catolice. Împreună, organizațiile religioase au continuat să strige: „Trebuie să avem unitatea națiunilor și mai multă religie”, în loc de Împărăția Domnului prin Isus Cristos. În același timp dorința lor a fost însoțită de dorința politico-religioasă a „politicii bunului vecin” a tuturor religiilor și organizațiilor politice. Ierarhia a preluat imediat conducerea acestei mișcări, susținând că Vaticanul și asociații acestuia constituie cel mai puternic zid împotriva comunismului ateu. Întreaga mișcare a fost înșelătoare, susținând că acționează în numele Creștinismului, dar de fapt este împotriva Creștinismului, fiind împotriva GUVERNULUI TEOCRATIC prin Isus Cristos.

18 Notăți și asta, dovedind că mișcarea „Acțiunii catolice” e a Diavolului: În timp ce Vaticanul și aliații se plâng de existența comunismului, în același timp Vaticanul și aliații încurajau în totalitate și încă încurajează fascismul și nazismul, ambele fiind clar împotriva lui Dumnezeu, a lui Cristos și mai ales împotriva GUVERNĂRII TEOCRATICE. În America lupta s-a dat și se dă împotriva comunismului, în timp ce în Europa, Ierarhia le spune în mod oficial comuniștilor: „Vă întindem mâna pentru a vă invita să vă alăturați nouă în Acțiunea catolică universală.” De fapt și de drept, nazismul, fascismul și Papalitatea sunt toate unul și același lucru, căci toate au în comun un singur scop, și anume acela de a conduce lumea contrar voinței lui Dumnezeu Atotputernic. Asta combină în mod profan, înșeală cu multă artă și îi determină, în mod fraudulos, pe oamenii obișnuiți să creadă că Creștinismul și religia sunt unul și același lucru; astfel ei îi înșeală pe mulți naivi sau creduli prin îndemnul: „Avem nevoie de mai multă religie, căci altfel civilizația va pieri.” Adevăratul țel al conspiratorilor e acela de a-i nimici pe martorii lui Iehova și pe însoțitorii acestora, căci acești martori propovăduiesc TEOCRAȚIA, adevăr ce dezvăluie duplicitatea organizațiilor religioase, care ascund poporului faptul că aceste organizații sunt demonizate, deci sunt ale Diavolului.

19 Sisera a chemat la luptă „toate carele sale, nouă sute de care din fier.” A folosit metoda puterii carelor împotriva israeliților, la fel cum tancurile de fier ale naziștilor au rulat peste națiunile mai slabe ale Europei, acțiune făcută cu

aprobarea Papalității. Fasciștii, sub conducerea lui Mussolini, au distrus Etiopia; fasciștii au distrus Spania, iar Ierarhia romano-catolică a lăudat și a binecuvântat toată această lucrare sângeroasă. Acum, că Armagedonul se apropie, Ierarhia, condusă de capul acesteia, iese în față și aprobă fascismul, nazismul și dictatorii, încurajându-i să distrugă libertățile altor popoare. Nu sunt cruțați deloc catolicii ori statele mici de religie catolică; dacă acestea stau în calea îndeplinirii țărilor ambițioase ale conspiratorilor, Papa îi sfătuiește pe aceștia să nu se oprească din a le anihila. Asta pentru ca alianțele politico-religioase să domine pământul în locul Împărăției lui Iehova sub Isus Cristos.

20 Religioniștii din ziua de azi au încredere că echipamentul lor de război le va aduce victoria, la fel cum Sisera a avut încredere că ale sale care de fier vor câștiga cu ușurință victoria pentru armata lui Iabin. Cu toate acestea, nu la fel au stat lucrurile cu Barac și Debora, căci s-a întâmplat precum a spus profeția: „Unii se încred în puterea carelor, alții în a cailor, dar noi ne vom încrede în numele Domnului, Dumnezeu nostru. Ei sunt doborâți și înfrânți; dar noi ne ridicăm și stăm drepti.” – Ps. 20 : 7, 8.

21 Barac nu s-a dus în Egipt pentru echipamente de război și alte ajutoare. De asemenea, slujitorii Teocrației de azi nu apelează la lumea religioasă pentru ajutor, căci asta ar fi contrar voinței lui Dumnezeu.”Vai de cei ce merg în Egipt pentru a cere ajutor; și rămân pe cai și se bazează pe care, căci sunt multe; și pe călăreți, pentru că sunt foarte puternici; dar nu-și îndreaptă privirea spre Cel Sfânt din Israel și nici nu-L caută pe Domnul !” – Isa. 31:1.

22 Poporul lui Dumnezeu „aflat azi pe pământ, știe prea bine că nu poate primi ajutorul unei autorități politico-religioase și, în consecință, nu îl solicită. Barac și Debora au avut toată încrederea în Dumnezeu și tot la fel, poporul lui Dumnezeu aflat azi pe pământ, spune: „Îmi voi ridica ochii spre dealuri (un loc mai înalt,adică marea organizație a lui Iehova sub Cristos) de unde vine ajutorul meu. Ajutorul meu vine de la Domnul, care a făcut cerul și pământul; El nu va permite ca piciorul să-ți fie mișcat; Cel ce te-a apărât nu va ațipi. Luați aminte, Cel ce a apărât Israelul nu va ațipi și nu va adormi. Domnul e Cel ce te apară; Domnul e umbra ta asupra mâinii tale drepte.” – Ps. 121: 1-5.

23 Sisera i-a chemat „pe toți cei ce erau alături de el” pentru a i se alătura în războiul împotriva poporului lui Iehova, israeliții. La fel și azi Ierarhia romano-catolică cheamă la luptă toată populația catolică pe care o poate controla și-i cheamă și pe protestanți și pe iudei, care se autointitulează „vecini buni” și împreună cu toți oamenii înșelați și temători, să se alătore războiului împotriva TEOCRAȚIEI; în consecință, politicienii și traficanții comerciali, care vor să-și păstreze câștigul, împreună cu ofițerii ce acționează în numele legii, care vor să-și păstreze pozițiile din motive egoiste, sunt invitați să se alătore parteneriatului profan. Ziarele și revistele sprijină aceleași mulțimi. Militarii, de care Ierarhia dispune pentru a da curs comenzilor sale de prevenire a proclamării mesajului Domnului, se alătură și ei acestei asocieri. Toate acestea sunt împotriva mesajului ce anunță marele GUVERN TEOCRATIC, care va conduce lumea în dreptate și-i

va binecuvânta pe cei ce iubesc dreptatea. E organizația Diavolului, ascunsă în spatele Împărăției lui Dumnezeu.

24 Sisera i-a adunat în jurul său pe toți cei ce puteau veni, „de la Haroșet al păgânilor, până la râul Chișon,” pentru a-i tîrî în războiul împotriva israeliților. Asta îi viza pe toți oamenii ce erau împotriva lui Dumnezeu, de la Muntele Carmel și până la apele de lângă Izreel și Esdrelon și din toată câmpia. Adunând toate aceste forțe, acum Sisera cu cele 900 de care de fier ale sale era așteptat să măture pământul până la Meghido, spre En-dor. Sisera nu credea că Dumnezeu ar lupta pentru israeliți, căci nu-L credea pe Dumnezeu și era împotriva lui Barac. Poate ar fi fost mai precaut dac-ar fi crezut că Dumnezeu i-a distrus pe egipteni și i-a înecat în apele Mării Roșii ,când Faraonul și cele șase sute de care ale sale, cu tot echipamentul și toată armata Egiptului au căzut în apele mării și au fost distruse, în vremea în care Moise i-a condus. (Ex. 14 : 7, 23, 28). La fel și azi, dacă religioniștii și aliații lor ar fi avut cât de puțină credință în Dumnezeu și dac-ar fi crezut în Cuvântul Său, viața lor ar fi luat-o pe un alt făgaș decât cel pe care-l urmează acum.

25 Mișcarea lui Sisera și a armatei sale s-a desfășurat exact după lucrarea lui Iehova, care i-a adus până în punctul în care trebuiau distruși. Se pare că asta face Dumnezeu și în prezent, când dă ordin, profetului Său Ioel, să fie martor: „Răspândește aceste vorbe printre păgâni: Pregătiți războiul, treziți oamenii puternici, lăsați să se apropie toți oamenii de război; lăsați-i să vină; faceți săbii din lamele de plug și din cârlige faceți sulite; cel slab să spună: Sunt puternic. Adunați-vă și veniți toate neamurile, așezați-vă în cerc; într-acolo fă-i pe cei puternici să coboare, O Doamne. Fă-le pe neamuri să fie slăbite și să vină în valea lui Iosafat; căci Eu voi ședea acolo și voi judeca toate împrejurimile neamurilor. Aduceți cu voi secerea; căci recolta e coaptă; veniți, coborâți, căci presa e plină și grăsimile se revarsă; căci răutatea lor e mare. Mulțimi, mulțimi vin în valea deciziei; căci ziua Domnului e aproape în valea deciziei.” – Ioel 3 : 9-14.

26 Acum vedem drama profetică a răzburării și profeția lui Ioel în curs de împlinire și toate astea spre bucuria poporului devotat TEOCRAȚIEI. Rezultatul e sigur și poate fi într-un singur fel, căci trebuie să fie în acord cu voința exprimată de Dumnezeu Atotputernicul.

27 Sisera și aliații săi, cu tot arsenalul lor, au înaintat pentru a intra în luptă cu Barac, care comanda armata mică de zece mii de oameni. În timpul celor douăzeci de ani de dominație opresivă a lui Iabin, israeliții nu aveau mijloace de a se aproviziona cu suficient echipament de război, pentru a se putea compara măcar cu puterea inamicului. Sisera fiind bine înarmat și echipat, iar israeliții fiind într-o stare exact opusă, acesta credea că îi va fi ușor și că îi va nimici repede pe israeliți. Tot astfel, în prezent, mica adunare a martorilor lui Iehova e văzută de către religioniști ca o adunare nesemnificativă de oameni, „cea mai mică sectă sau cult”, cum îi numesc religioniștii, care nu pot face nimic și înfrângerea rapidă a acestora pare ușoară pentru religioniști. Dorința lor cea mai mare de a-i înfrânge și a-i distruge pe martorii lui Iehova este datorită nevoii de a împiedica propagarea

ideilor care ar expune ticăloșenia sistemelor religioase. Sisera nu a luat în considerare că Dumnezeu ar putea lupta pentru poporul Său. Religioniștilor de azi nu le e frică de Dumnezeu și nici nu cred că Iehova Dumnezeu își va salva proprii aleși. Domnul i-a spus lui Debora că îl va da pe dușman în mâinile lui Barac și atât Debora cât și Barac L-au crezut. Domnul a spus azi poporului Său că va lupta pentru ei, iar cei credincioși cred implicit ce a spus Dumnezeu și, în consecință, Îl așteaptă cu încredere. În vremea dramei, Debora și Barac au fost pregătiți să acționeze la momentul potrivit și programat, pe care li-l va indica Domnul. Timpul acela sosise: „Iar Debora i-a spus lui Barac: aceasta este ziua în care Domnul dă pe Sisera în mâinile tale; nu este Domnul înaintea ta ? Așadar Barac a coborât de pe muntele Tabor cu cei zece mii de oameni după el.” – Jud. 4:14.

28 În ce privește împlinirea acestei părți a dramei profetice, tineți minte următorul lucru, în timp ce vă gândiți la asta: Că SOCIETATEA DE BIBLII și TRATATE TURNUL DE VEGHERE , care reprezintă de fapt adunarea oamenilor creștini credincioși întru totul lui Iehova Dumnezeu și slujirii Împărăției Sale de pe pământ, acționează direct sub conducerea Domnului Isus Cristos și că o asemenea organizație e partea vizibilă a organizației lui Dumnezeu. Comenzile sau ordinele către acea organizație vin de la Domnul și nu de la vreun om, deși oamenii, în mod obișnuit, sunt folosiți pentru a transmite aceste comenzi și instrucțiuni către ceilalți membri ai organizației. Domnul se ocupă de cele mai mici detalii și griji ale poporului Său, și ei au încredere în El și promisiunea Sa că îi ghidează pe cei ce vor avea deplină încredere în El. El direcționează selecția textului din anuar în forma în care a fost folosit de poporul Său. Cu mult timp în urmă a făcut aceste promisiuni și a poruncit să fie scrise în Cuvântul Său, spre beneficiul celor ce sunt acum pe pământ și care au deplină încredere în El și Îl ascultă. Printre aceste promisiuni sunt următoarele: „În toate felurile preaslăvește-L (pe Iehova), iar El îți va direcționa pașii.” (Prov.3 : 6). “Pe cel supus îl va îndruma în judecată și pe cel supus îl va învăța legea Sa. Pe cel ce se va teme de Domnul, pe el îl va învăța calea Sa.” – Ps. 25:9, 12.

29 Doar cei ce cred în Domnul și sunt complet devotați TEOCRAȚIEI cred aceste promisiuni și se bazează pe ele. Cine nu are o astfel de credință nu este al Domnului; căci fără o asemenea credință e imposibil să-I fi plăcut Domnului. Împreună cu Scripturile mai sus citate, textul anului 1937 a fost acesta: „Sculați-vă și să ne ridicăm împotriva lui în luptă.”(Obadia 1). În conformitate cu acest dicton și sub îndrumarea Domnului, au apărut următoarele articole în *Turnul de Veghere*, bazându-se pe dictonul anual, către martori: „Adversari” în numărul din 1 iunie, 1937; „Înfruntându-L pe Dumnezeu”, 15 iunie și 1 iulie; „Escrocii”, 15 iulie și 1 august. Acestea au fost urmate de o serie de articole despre profețiile lui Ieremia sub titlul „*Lucrarea Sa și Fapta Sa*”. Poporul lui Dumnezeu a participat la convenția din același an, în septembrie, când cartea „*Dușmanii*” a fost pusă în mâinile slujitorilor lui Dumnezeu pentru a o folosi și munca „specială de pionierat” a fost organizată și condusă. Adunările martorilor lui Iehova au devenit mai active prin organizația teocratică; așadar, s-a întărit partea pământescă a

organizației Domnului și a intrat în acțiune și, fără îndoială, aceasta s-a făcut sub conducerea Domnului Isus Cristos, iar în același timp armata Sa invizibilă și-a intensificat acțiunea împotriva dușmanului. Domnul permite acum poporului Său să vadă aceste lucruri, pentru a avea credința mai puternică și speranțe mai mari.

30 Debora, care reprezintă organizația lui Dumnezeu, i-a spus lui Barac: „Aceasta e ziua în care Domnul dă pe Sisera în mâinile tale.” Aceasta e o dovadă în plus că Domnul și-a îndrumat poporul; și la fel cum l-a îndrumat în vremea aceea, îl îndrumă și în prezent, când drama profetică se împlinește; iar ca dovadă în plus, observați felul în care Domnul s-a folosit de *Turnul de Veghere*. *Turnul de Veghere* din 15 iunie 1938 a publicat articolul „Organizația”, iar sub titlul acestuia „Clipa venirii Sale”, s-a atras atenția asupra faptului că au trecut 20 de ani de când Domnul Isus a venit la templul lui Iehova Dumnezeu (Mal. 3: 1-3). Acești douăzeci de ani corespund celor douăzeci de ani de care a avut nevoie Regele Solomon pentru a construi Templul lui Dumnezeu la Ierusalim, palatul și veranda tronului judecății și casa din pădurea Libanului. La finalul acelei perioade de douăzeci de ani, Solomon și-a extins operațiunile de construire dincolo de capitală; iar acum, la douăzeci de ani după 1918, se marchează momentul mai sus menționat, iar perioada din urmă încheindu-se, a venit vremea pentru ca martorii lui Iehova de pe pământ, sub comanda directă a Mai Marelui Solomon, Isus Cristos, să ia parte mai intens la activități și să li se mărească domeniul de activitate, printr-o lucrare mai răspândită a lor, și să facă asta sub organizația teocratică, pe care a pus-o la dispoziție Iehova. Începând cu anul 1938 faptele arată că munca martorilor pe pământ a fost mult mai intensă și mai răspândită.

31 Domnul e acela care, la timpul Său, a determinat publicarea acestor adevăruri mărețe, care sunt ale Lui, și nu ale omului. Imediat după descoperirea amintită și publicarea acesteia, *Turnul de Veghere* a publicat articolul, împărțit în patru părți, despre „Războiul Său”, aceasta fiind explicația pentru 2 Cronici capitolul 20 privind atacul alianței inamice asupra Israelului și înfrângerea completă a aceluia inamic. Cum s-a arătat, armatele lui Moab, Ammon și Muntele Seir au conspirat la distrugerea israeliților și au pornit spre Ierusalim, iar Domnul i-a distrus; astfel s-a accentuat faptul că atunci când Domnul participă, lupta nu e a omului, ci a Domnului. Dezvăluirea și publicarea înțeleșului acelei profeții au fost urmate de publicarea în *Turnul de Veghere* a seriei de articole despre „Iubitorii Dreptății”, în care s-a discutat despre victoria lui David asupra gigantului Goliat, înfrângerea inamicilor lui David la muntele Gilboa și luptele de la Perașim și Gabaon. Toate acele lupte și înfrângeri, fără urmă de îndoială, înfățișau lupta și distrugerea completă de la Armaghedon, ce va stârpi monstruoșitatea totalitară și religia acesteia și pe conspiratorii demonici. Toată această mărturie a Domnului a fost dezvăluită de El și acum prezentată poporului Său, pentru a-i oferi alinare și speranță, iar această alinare și speranță vin exact în momentul în care au mai mare nevoie de ele.

32 Deodată cu publicarea descoperirii lui Dumnezeu, cum s-a declarat mai sus, notați și această dovadă a iubirii și bunătății Sale, după cum urmează: La

Sidney, în Australia, s-a organizat o mare convenție și Ierarhia romano-catolică, împreună cu alți religioniști s-au opus cu violență poporului lui Iehova, dar inamicul a fost complet învins în această încercare. La acea convenție s-a vorbit mai mult despre subiectele următoare, și anume: „Iubitorii Dreptății” și „Avertizare”, cel din urmă fiind pentru public, dintre care 25.000 s-au adunat, suportând opoziția violentă a religioniștilor. Acea măreața convenție a fost urmată, în scurtă vreme, de o altă convenție la Seattle, Washington, și acolo, de asemenea, Ierarhia romano-catolică a luptat cu vehemență împotriva poporului lui Dumnezeu; în vremea aceea, subiectul principal îl reprezenta „Violența”, care a fost transmis în toate statele, spre marea neplăcere și supărare a religioniștilor și spre marea bucurie a slujitorilor credincioși ai lui Iehova.

33 Apoi, în scurt timp, adică în septembrie 1938, o convenție a poporului lui Dumnezeu s-a organizat la Londra, Anglia, unde a fost pentru prima dată rostit sloganul „RELIGIA E O ISPITĂ ȘI O ESCROCHERIE,” „SLUJIȚI-L PE CRISTOS, ÎMPĂRATUL”. Cu acea ocazie, pancarte cu acel slogan au fost răspândite pe întreg teritoriul Angliei, spre marea indignare a religioniștilor, sloganul înnebunindu-i de furie. La Royal Albert Hall, la Londra, în timpul acelei convenții a fost adus în fața publicului articolul: „Acestea sunt faptele,” articol transmis prin radio pe întreg teritoriul insulelor britanice, Canada și Statele Unite și prin linii private de transmisie, către 49 de adunări organizate în diferite colțuri ale pământului. Publicul vizibil al acelei convenții a fost de peste 150.000 de oameni, iar cel invizibil a fost fără îndoială mult mai mare, căci 118 posturi de radio, numai din Statele Unite, au fost folosite pentru a transmite mesajul.

34 Imediat, acea convenție a fost urmată de o adunare a martorilor lui Iehova și a publicului la Templul Mecca, la New York, unde pe data de 2 octombrie 1938 s-a citit, în mod public, o adresă despre ”Fascism sau Libertate”, moment în care a fost demascată alianța Ierarhiei cu fascismul, nazismul și comunismul, și s-a arătat că scopul conspirației lor e acela de a distruge libertățile oamenilor, de a prelua controlul și a domina lumea prin dictatori, în dezacord cu voia lui Dumnezeu și totodată împotriva GUVERNĂRII TEOCRATICE. Ierarhia și-a exercitat cea mai mare putere pentru a împiedica organizarea și în alte părți ale țării a unor adunări precum cea de la acea convenție, dar a eșuat întru totul. Astfel, inamicul a fost înfrânt ! Se atrage atenția asupra acestor fapte pentru ca oamenii credincioși întru Domnul să poată vedea și să aprecieze felul în care Domnul își îndrumă poporul și că poporul Lui este informat de către El cu împlinirea profețiilor Sale demult înregistrate în Cuvântul Său, pentru liniștea și speranța lor. Respectându-și promisiunea, Iehova i-a condus și continuă să-i conducă pe cei ce-L iubesc și-L slujesc.

Începe bătălia

35 Munca de pregătire s-a încheiat. Armatele rivale erau în formație de luptă și astfel era timpul ca lupta să înceapă. În sprijinul studierii amănunțite și vizualizării acestei profeții, poziția și mișcarea armatelor rivale e ilustrată de o

hartă a teritoriului ce reprezintă localizarea munților și a orașelor unde a avut loc drama și despre care vorbim aici.(Cana Galileii; Marea Galileii; Nazaret, Muntele Tabor; râul Chișon; Dealurile Manasseth;fântâna Izreel, izvorul Harod; Valea Izreel; râul Iordan.)

36 Sisera și-a așezat armata de-a lungul râului Chișon, la mică distanță de nordul orașului Meghido. Barac, cu armata sa, se afla pe crestele Muntelui Tabor, unde Domnul i-a comandat să-și așeze trupele. Sisera a trebuit să-și tragă carele de fier cu caii, iar acestea nu puteau urca și lupta pe muntele aspru. Observați cum a ales Domnul scena luptei, dovadă în plus că lupta pentru poporul Său. Privind în jos de pe crestele muntelui Tabor spre numeroasa și bine echipata armată a lui Sisera, Barac ar fi putut ezita să intre în vale și să lupte cu dușmanul înainte ca să primească instrucțiuni clare din partea lui Iehova. Profetia arată ce instrucțiuni a primit. Debora, rostind acea profecie, îi spuse lui Barac:”Nu a pornit Domnul înaintea ta ?” Acesta a fost semnalul ce-l anunța pe Barac să acționeze. Asta însemna că forțele invizibile ale organizației lui Iehova acționau acum împotriva inamicului, care credea despre sine, având armata numeroasă și care de fier, că e invincibil. Sisera nu s-a gândit că puterea supraumană va fi folosită împotriva lui; așadar, el credea că lupta ce avea să înceapă va fi cu ușurința câștigată de el, datorită echipamentului său mult superior. Chiar înainte ca lupta să înceapă, Sisera se credea câștigător. Acea parte a dramei profetice descrie „fapta ciudată” a lui Dumnezeu Atotputernic, care începea atunci. Acele forțe mai puternice decât Barac, ce acționau spre împlinirea profetiei pomenite mai sus, erau conduse de reprezentantul lui Iehova și, în același fel, forțele dreptății de la Armagedon sunt conduse de singurul Fiu născut și iubit al lui Dumnezeu, Cel ce e „Lucaefărul luminos” și Marele Executor al mâniei lui Dumnezeu împotriva dușmanului. Împreună cu El a luptat o armată de spirite ce aveau același rol, să lupte împotriva dușmanului. (Jud. 5: 20) La începutul luptei, Dumnezeu a chemat la luptă forțe supraumane și Mareșalul Său le-a folosit, iar împreună cu acest baraj puternic a fost trimis înaintea lui Barac și a oamenilor săi, pentru a-i proteja și apăra, ajutându-i în atacul lor împotriva dușmanului. Aceasta a fost fapta lui Dumnezeu și această faptă a lui Dumnezeu s-a manifestat când o furtună extraordinară de vânt, fulgere și ploaie au venit și au inundat țara. Râul a ieșit din albie, iar apele s-au revărsat la poalele munților și au măturat totul în calea lor, în toată valea. Sisera, cu infanteria sa numeroasă și cu cele 900 de care nu puteau lupta bine din cauza furtunii grozave. Cum furtuna se întetea înaintea lui Barac, acesta și-a adus armata la poalele munților și a intrat în acțiune.

37 „Așadar Barac a coborât de pe muntele Tabor.” A coborât să-l provoace pe dușman la luptă. Armata sa a coborât împreună cu el și l-a urmat în spatele furtunii și astfel a mers în urma Domnului, spre a ataca forțele demonizate ale lui Sisera, în valea luptei (sau a măcelului). Cei zece mii de soldați aflați sub comanda lui Barac au preumbrit pe rămășița martorilor lui Iehova, și pe însoțitorii lor, „celelalte oi” ale Domnului, care vor forma „marea mulțime.” După cum stă scris:

„Aceștia sunt cei ce-L urmează pe Miel (Mai Marele Barac) oriunde ar merge.” – Apoc. 14 : 4.

38 În această parte a dramei profetice , Barac, a cărui nume înseamnă „fulger”, Îl înfățișează pe Isus Cristos, răzbunătorul preamărit al lui Iehova, iar tabloul arată că El va folosi fulgerul și alte arme supraumane împotriva armatei inamicului în lupta Armagedonului. Chiar și acum Domnul Isus folosește fulgere de adevăr pe care le direcționează spre inamic, acestea orbindu-l în urmarea drumului pe care și l-a propus. Fără îndoială, Domnul îi conduce pe inamici și îi manevrează, iar această stare de confuzie a inamicului va fi tot mai mare. În același timp, acum, Mai Marele Barac se folosește de acei bărbați credincioși și acele femei credincioase pe care Cel Prea Înalt îi numește martori ai lui Iehova, ca să anunțe aceste adevăruri luminoase, care îi derutează, îi zăpăcesc și îi stârnesc pe inamicii TEOCRAȚIEI.

39 Revenim acum la drama profetică. Până în acest moment oamenii lui Barac nu au luptat și nu au ucis, căci Dumnezeu a mers înaintea lor, zăpăcind inamicul și aducându-l în mijlocul furtunii, răsturnându-le carele de fier și luându-i pe sus. Evident, armata condusă de Sisera a pornit spre dealuri sau oriunde puteau pentru a fugi din calea furtunii. Barac și armata sa i-a urmărit cu repeziciune, la comanda lui Dumnezeu. În acest moment Barac, împreună cu armata sa de zece mii de israeliți, au prefigurat mișcările din ziua de azi ale martorilor credincioși, israeliții spirituali, înaintând cu fermitate și cu izbândă neoprită, luptând cu înverșunare împotriva demonismului sau religiei. Ei continuă, în ciuda puternicei opoziții care caută să-i copleșească. Inamicii s-au baricadat în spatele unui „refugiu al minciunilor”, religia sau demonismul fiind principala cale folosită de inamic pentru a înșela, iar martorii lui Iehova și însoțitorii lor luptă tocmai împotriva acestui refugiu al minciunilor, anunțând mesajul Împărăției lui Iehova împotriva fortificațiilor inamicului. Asta are loc imediat înainte de atacul victorios al Mai Marelui Barac, care se va materializa în distrugerea completă a forțelor inamice la Armagedon. Toate datele concrete indică faptul că bătălia de la Armagedon e destul de aproape; atunci va avea loc adevărata luptă și inamicul va fi distrus.

40 Iehova și-a dat Cuvântul că va lupta pentru poporul Său la Armagedon și că-i va izbăvi pe slujitorii Lui credincioși. Cuvântul Său promis e o garanție incontestabilă că va face exact cum a spus:” Așa va fi Cuvântul Meu; nu se va întoarce către Mine neîmplinit, ci va împlini ceea ce doresc și va prospera întru ceea ce îl rostesc.” – Isa. 55 : 11.

41 Întru alinarea și speranța slujitorilor Săi credincioși, aflați acum pe pământ, Dumnezeu a înfățișat cu mult timp în urmă acele tablouri profetice, arătând cum va lupta pentru poporul Său împotriva dușmanului. La câteva sute de ani după lupta dusă sub conducerea fizică a lui Barac, Iehova a luptat pentru David împotriva dușmanilor acestuia. David și-a adunat armata în pădurea de duzi pentru a lupta împotriva armatei filistenilor, iar Dumnezeu i-a spus lui David: „Așa să fie,

când auzi sunet de pași în vârful duzilor, asta va trebui să te învioreze căci atunci va merge Domnul înaintea ta pentru a înfrânge armata filistenilor.” – 2Sam. 5:24.

42 Înaintea acestui fapt, Iehova luptase de partea israeliților aflați sub conducerea lui Iosua, la Ierihon (Iosua. 6 : 1-24) ; de asemenea, în bătăliile de la Ai (Ios. 8: 1-25) și de la Gabaon (Ios. 10: 9-14). Toate aceste evenimente au fost amintite de Domnul Dumnezeu și înregistrarea acestora a fost făcută în Cuvântul Său, iar înțelesul acestora este descoperit acum poporului Său, pentru liniștea și speranța lor. – Rom. 15:4.

43 Dar câți oameni de pe pământ cred în ziua de azi Adevărul, așa cum apare el în Cuvântul lui Dumnezeu, Sfintele Scripturi ? Martorii lui Iehova în acest moment sunt oprimați și persecutați de către religioniști ca niciodată. Această persecutare, în mod evident, e un adevărat test de credință pentru cei ce au făcut un legământ să urmeze pașii lui Isus. Credința lor trebuie testată, și, după cum a spus Domnul, „în funcție de credința ta, Isus să te însoțească.” De fapt, oamenii n-ar putea fi supuși acum testelor dificile dacă Dumnezeu nu ar permite ca ei să fie persecutați de religioniști, creaturile umane demonizate, aflați sub comanda conducătorului demonilor. Răutatea religioniștilor continuă să fie tot mai severă împotriva martorilor lui Iehova. Să îi descurajeze, oare, o asemenea persecutare ? Nu, nu îi descurajează pe cei ce sunt cu adevărat credincioși lui Dumnezeu și Împăratului Său. Ei înțeleg că aceste vremuri de restriște și persecutare sunt doar o împlinire a profeției, împlinirea voinii lui Dumnezeu în ce-i privește și că își pot dovedi integritatea în aceste condiții potrivnice.

44 Mulți oameni din lume văd numeroasele nedreptăți ce-i împovărează acum pe martorii lui Iehova și se exprimă în mod liber, protestând împotriva unor asemenea nedreptăți, dar nu reușesc să-și demonstreze adevărata credință în Dumnezeu. Un exemplu al acestui fapt e amintit aici: „Un editor al revistei din Michigan, „*Avocatul Creștin*” a publicat recent un articol, atrăgând atenția asupra nedreptăților făcute martorilor lui Iehova și accentuând faptul că libertățile le-au fost refuzate și că, deși sunt puțini ca număr și că deși nu e de acord cu ideile lor, ar trebui să aibă și ei libertate religioasă deplină”. El nu reușește deloc să vadă care e adevărata problemă în discuție. Nu înțelege că TEOCRAȚIA, pentru care Isus și-a învățat urmașii să se roage, e singura speranță a umanității. Nu înțelege că cei cu adevărat devotați TEOCRAȚIEI trebuie să suporte persecutarea. Doar cei ce sunt cu adevărat devotați lui Dumnezeu și Împărăției Sale pot vedea și aprecia cu adevărat semnificația acestor persecuții ce s-au abătut asupra lor.

45 Nici o persecuție nu se poate abate acum asupra martorilor lui Iehova fără permisiunea Celui Prea Înalt. Ei sunt poporul Lui, poporul Său uns și mâna Sa e asupra lor. Faptul că permite ca ei să sufere, arată că unul din motivele Sale principale e acela de a testa credința și integritatea poporului Său. După cum bine a cuvântat apostolul: „Prin multă mahnire vom intra în Împărăție.” Domnul Isus, privind la vremurile actuale de persecuție a credincioșilor Săi, propune această întrebare și răspunde la ea: „Nu va răzbuna Domnul greșelile propriului popor .....

? Ba da, le va răzbuna în curând greșelile. Totuși, când va veni Fiul Omului, va găsi El (o asemenea) credință pe pământ ?” Luca 18 : 7, 8, Weymouth.

46 Potrivit datelor, există doar un mic număr de oameni pe pământ care au și practică credință și încredere deplină în Domnul și care acum cred că Dumnezeu își va răzbuna servii la timpul Său. Pentru a avea o asemenea credință, trebuie să înțelegem că GVERNUL TEOCRATIC al lui Iehova Dumnezeu prin Isus Cristos, Preamăritul Mântuitor și Reprezentant al Celui Prea Înalt, e singurul zid împotriva religiei și răutății acumulate și că TEOCRAȚIA e singura speranță de izbăvire a oamenilor în viață. Iar apoi aceștia trebuie să recunoască faptul că Dumnezeu permite acum Diavolului și trimișilor acestuia pe pământ, în special conducătorilor religioși să aibă toate ocaziile pentru a-și demonstra aversiunea față de TEOCRAȚIE și susținătorii ei și că persecutarea păcătoasă a slujitorilor lui Iehova le permite acestora să-și dovedească integritatea. Văzând asta, cei credincioși nu sunt deloc descurajați, ci sunt încurajați. Ei văd dovada ce reiese din Scriptură, potrivit căreia Armagedonul e foarte aproape, iar atunci Dumnezeu va răzbuna pe poporul Său. Cei drepti și credincioși nu vor avea nici o îndoială că faptele condamnabile petrecute recent în multe colțuri ale pământului împotriva martorilor lui Iehova vor beneficia de atenția cuvenită din partea Domnului, în viitorul apropiat, când efectiv îi va distruge în lupta de la Armagedon pe persecutori. Toți cei ce au acum credință adevărată în Dumnezeu și în Cristos vor sta neclintiți în fața oricărei încercări de opoziție sau persecutare și nu vor permite ca ceva să stea în calea slujirii credincioase a Celui Preamărit. Se vor baza cu încredere pe Domnul, pentru a fi eliberați și salvați și-L vor aștepta, știind clar că la timpul potrivit El va răzbuna răutățile îndurate de cei ce-L iubesc și Îl slujesc. Ei pot vedea și pot aprecia acum faptul că Diavolul aduce toate suferințele asupra oamenilor de pe pământ; și că vremea Diavolului e scurtă, că Diavolul încearcă mai ales să-i răpună pe slujitorii lui Dumnezeu și ai Împăratului Acestuia și că, în curând, Dumnezeu, prin Isus Cristos, va lupta împotriva dușmanului, așa cum a făcut în vremurile de demult și va distruge dușmanul, eliberându-i pe toți cei ce rămân credincioși și drepti față de TEOCRAȚIE.

47 Drama profetică a lui Barac și a Deboarei, aflată în curs de împlinire, e o nouă dovadă că Iehova îi va răzbuna pe ai Săi în curând. Țineți minte bătălia ce s-a dat la râul Chișon, iar după ce veți fi studiat mărturia despre acea luptă, lăsați-i pe toți cei ce au cu adevărat credință în Dumnezeu să creadă cu încredere și să știe că mărturia acelei bătălii, a cărei semnificație e făcută de cunoscut acum, s-a dat pentru ajutorul, liniștea și speranța crescândă a oamenilor cu credință în Dumnezeu de pe pământ.

(Va urma.)

Stăpânirile Înalte teocratice

Puterile politice aflate azi pe pământ sunt democratice, despotice, totalitariste, naziste, comuniste, fasciste și ierarhice, iar toate se opun TEOCRAȚIEI.

Teocrația nu e invenția martorilor lui Iehova. Termenul a fost folosit pentru prima dată de către istoricul evreu Josephus, născut la Ierusalim în anul 37 îChr. Scriind în limba greacă despre „vremurile vechi ale evreilor” în cea de-a doua sa carte, „*Împotriva lui Apion*”, secțiunea 17, Josephus spune: „Unii conducători au permis guvernelor să fie conduse sub regim de monarhie, altele sub regim de oligarhie, iar alții sub formă de republică, dar reprezentantul nostru (Moise) nu s-a interesat de niciuna din aceste forme de guvernământ, însă a ordonat guvernului nostru să fie ceea ce, printr-o expresie limitată, poate fi numit Teocrație [*Theokratia*], în care Dumnezeu are puterea și autoritatea.” Națiunea Israel, când era credincioasă, era o teocrație tipică.

Creatorul cerului și al pământului, Iehova Dumnezeu, e Marele Teocrat. Puterea Sa e supremă. De la El pornește orice autoritate dreaptă. Puterea Sa nu are limite și afirmația că Iehova Dumnezeu e suprem nu mai acceptă adăugiri. „Eu sunt Dumnezeul Atotputernic”, spune El. (Gen. 17:1; 35: 11). El e „Cel Prea Înalt” și nimeni nu e mai sus de El. (Ps. 91:1; Efeseni 4:10). „Puterea aparține doar lui Dumnezeu: puterile ce există sunt controlate de Dumnezeu.” (Rom. 13: 1). Altfel spus, toată puterea exercitată în mod corect e cea direcționată de Iehova către omul care o pune în practică. Prin urmare, nu există nici o creatură sau creaturi care să conceapă și să execute legi sau reguli de acționare ce nu sunt în acord cu legea lui Dumnezeu. Când apostolul spune, în scrisoarea sa către creștinii din Roma: „Fie ca fiecăruia suflet să fie supus puterilor divine”, cuvintele „fiece suflet” se referă mai întâi la Biserică și mai apoi la toți oamenii de bună credință ce se află în armonie cu Dumnezeu.

Multe comentarii s-au scris despre capitolul treisprezece din Romani, după care guvernele acestei lumi, inclusiv ale „creștinătății” sunt „puterile supreme” și că asemenea guverne își iau puterea de la Iehova Dumnezeu. Dintr-o dată se vede că se așează baza pentru doctrina „dreptului divin al împăraților” pe motivul că argumentul religios e acela că orice fel de putere deține și exercită o națiune, acea putere vine de la Dumnezeu, iar copilul lui Dumnezeu trebuie să fie ascultător față de acea putere. Timp de multe secole conducătorii și națiunile numite națiuni „creștine” au insistat că Dumnezeu le-a dat lor puterea de a conduce și au folosit aceasta cu scopul de a-i face pe oameni să le arate respect și supunere. Dacă dăm acestui subiect concluzia logică, ce rezultat avem pentru noi ?

Legea fundamentală a Statelor Unite spune că un om își poate exercita religia în orice fel alege. Contrar acestei legi fundamentale, unele state componente adoptă o lege potrivit căreia evanghelia Împărăției lui Dumnezeu și Teocrația nu pot fi predicate în unele locuri ori în anumite condiții, iar cei ce încearcă asta sunt arestați și pedepsiți. În Germania nazistă, în Rusia comunistă și

în Italia fascistă legea spune că vestea bună a Guvernului Teocratic nu poate fi propovăduită deloc fără un permis eliberat de guvern. Porunca lui Dumnezeu către fiii Săi, poruncă dată prin Împăratul Isus Cristos, e ca această evanghelie a Împărăției să fie predicată în toate națiunile de martori. (Mat. 24: 14). Copilul lui Dumnezeu să fie supus legii Statelor Unite, a Germaniei, a Rusiei, a Italiei, ori legii lui Dumnezeu ? Să fie oare posibil ca Dumnezeu să fi oferit acestor națiuni dreptul și autoritatea de a crea și impune legi ce nu corespund voii exprimate a lui Dumnezeu și în contradicție cu aceasta ?

Nu e așadar clar că vorbele apostolului Pavel au fost aplicate în mod incorect cu privire la guvernele acestei lumi ? Când acesta spune:” Puterile sunt controlate de Dumnezeu” nu e mai rezonabil faptul că-și direcționează cuvintele exclusiv spre puterile posedate și exercitate în organizația lui Dumnezeu și nu spre cele ce sunt exercitate în cea a lui Satan ?

Organizația lui Iehova e mult mai importantă decât orice altă organizație. Capitolul treisprezece din Romani e adresat organizației Sale. Totul în organizația lui Dumnezeu trebuie să fie în ordine; căci El e Dumnezeuul ordinii și nu al dezordinii. Această regulă se aplică Bisericii Sale: „Căci Dumnezeu nu e Cel ce creează confuzia, ci pacea, ca în toate bisericile sfinților.” – 1 Cor. 14:33.

Pe lângă Iehova Însuși, organizația Sa e alcătuită din Isus Cristos, îngerii Săi sfinți, heruvimii, membrii înviați din morți ai „corpului lui Cristos”, incluzându-i pe cei 12 apostoli și pe cei de pe pământ ce au fost aduși în Biserică și unși cu spiritul lui Dumnezeu și care slujesc cu sârguință ca martori ai lui Iehova. Aceștia din urmă li se asociază „o mare mulțime” de „însoțitori”, oameni de bună credință în fața lui Iehova și a Guvernului Său Teocratic, sub Cristos Isus. La râul Iordan, la vremea consacrării Sale lui Dumnezeu, Isus a fost uns drept Înalt Reprezentant și „ca Preot pe veci după ordinul lui Melhisedec.” Atunci și acolo a fost investit cu anumite puteri „ca omul Isus Cristos pe pământ. Vorbindu-le discipolilor Săi, Isus a spus că ”Fiul omului are puterea de a ierta păcate pe pământ” (Marcu 2: 10). După ce Isus a fost înviat din morți, El a spus: „Toată puterea în cer și pe pământ mi-a fost dată Mie.” (Mat. 28: 18). Acea putere a primit-o de la Iehova.

Cuvântul „putere” e tradus din cuvântul grecesc, *exousia*. În capitolul treisprezece din Romani, argumentul apostolului Pavel arată că puterea menționată se referă la autoritatea posedată și exercitată în organizația lui Dumnezeu. Iehova însuși folosește această instituție pentru a-și împlini scopurile. Scriptura mai sus citată vorbește despre asta, la fel ca următorul citat din Coloseni 1: 16: „Căci prin El au fost create toate lucrurile din ceruri și de pe pământ, vizibile și invizibile, fie scaune de domnii, fie domenii guvernate ori principate, sau PUTERI: toate lucrurile au fost create prin El și pentru El.” Ioan 17 : 2 :”Tu I-ai dat putere peste toată făptura, ca El să ofere viața veșnică cât mai multora, așa cum Tu I-ai dat Lui.” Ioan 5:22, 27: „ Tatăl nu judecă pe niciun om, ci i-a acordat toată puterea de judecată Fiului; și I-a dat PUTEREA să o pună în aplicare de asemenea, căci El e Fiul omului.” Aceste cuvinte dovedesc că Isus Cristos e „Stăpânire Înaltă” și că

Iehova e cea mai mare sau Supremă Putere. Expresia „Stăpâniri Înalte” poate așadar fi folosită și pentru Iehova și pentru Isus, căci Isus Cristos face mereu voia Tatălui Său.

Isus Cristos „... s-a ridicat la ceruri și stă la dreapta lui Dumnezeu; îngerii și AUTORITĂȚILE și puterile fiindu-I supuse.” (1Pet. 3 :21, 22). În mod cert, aici nu sunt incluse națiunile lumești, puterile și autoritățile de pe pământ, din motivul că la ridicarea lui Isus la ceruri și apariția Sa lângă Dumnezeu, nu era vremea ca Iehova să supună organizația inamică Domnului Isus, așa cum spune Psalmul 110:1. Cuvintele apostolului Pavel trebuie să însemne că „fiece suflet” din organizația lui Dumnezeu „trebuie să se supună” lui Isus Cristos, Prințului, Conducătorului ori Capului organizației. În sprijinul acestei concluzii, Isus a spus că puterea de judecată i-a fost acordată, împreună cu puterea de a executa decizia rezultată. O asemenea judecată se referă îndeosebi la organizația lui Iehova; după cum stă scris: „Căci noi [apostolul Pavel și alți creștini] trebuie să ajungem cu toții în fața scaunului de judecată al lui Cristos; pentru ca toți să-și poată primi răsplata, în funcție de faptele sale, fie ele bune ori rele.” (2 Cor. 5 : 10) „Căci a venit vremea ca judecata să înceapă în casa Domnului și dacă va începe cu noi, ce va fi de cei ce nu ascultă de evanghelia lui Dumnezeu ?” (1Pet. 4: 17). Aceste cuvinte ale Scripturii arată că Isus Cristos reprezintă Stăpânirea Înaltă, iar puterea Sa e mereu exercitată în armonie cu Iehova, Cel Suprem.

Un om se supune legilor națiunii a cărei cetățean este. Este, așadar, supusul acelei națiuni. Un cetățean al Statelor Unite se supune legilor Statelor Unite. Dacă acel cetățean al Statelor Unite se află în Italia, acesta se supune tot legilor Statelor Unite, țara sa de cetățenie. După cum capitolul treisprezece din Romani se adresează Fiilor unși ai lui Dumnezeu, se impune întrebarea: Care e cetățenia fiului lui Dumnezeu ? Apostolul Pavel răspunde acelei întrebări și spune că membrii Bisericii sau „corpul lui Christos” de pe pământ au cetățenia în ceruri. „Căci cetățenia noastră e în ceruri, de unde Îl așteptăm pe Salvator, Domnul Isus Cristos.” (Fil. 3:20, *R. V.*) Văzând că Pavel, în Romani 13:1, se adresează Bisericii, „noua creație” iar cetățenia acesteia fiind în ceruri, atunci, prin toate procesele de judecată cunoscute, cuvintele lui Pavel trebuie să însemne că acești membrii ai noii creații sunt supușii lui Dumnezeu și trebuie să respecte legile lui Dumnezeu.

Apostolul nu se putea referi la faptul că „Stăpânirile Înalte” sunt puterile lumești de pe pământ ale organizației lui Satan. Nu e posibil ca acestea să fie mai mărețe decât ordinea lui Dumnezeu peste poporul Său și nu pot avea control asupra lui. Apostolul spune: „Puterile date sunt date de Dumnezeu” sau „au fost ordonate sub Dumnezeu.” (Traducere din *Emphatic Diaglott*). Se poate ca aceste reguli să fie aplicate puterilor lumești pe pământ și să nu fie aplicate în Biserică ? Cuvintele apostolului din 1 Corinteni 12:18, 28 vin să răspundă acestei întrebări, adică: „Dar acum Dumnezeu i-a așezat pe toți membrii corpului după placul Său. Iar Dumnezeu a așezat în Biserică; întâi apostolii, în al doilea rând profeții, în al treilea rând învățătorii; iar apoi darul miracolelor; darurile vindecării, darul ajutorării, darul guvernării, darul vorbirii în limbi.”

Cei ce au insistat că apostolul s-a referit numai la puterile lumești de pe pământ, când a spus „Puterile date sunt date de Dumnezeu” amintesc în sprijinul acestora cuvintele lui Petru, și anume: „Supuneți-vă oricărei legi a omului” [(după traducerea lui *Rotherham*) Supuneți-vă oricărei creații omenești.] de dragul Domnului; fie Împăratului conducător, fie guvernatorilor și celor ce sunt trimiși de El pentru pedepsirea răufăcătorilor și laudarea celor ce fac fapte bune.” O analiză atentă a acestui text din 1Pet.2:13,14, arată că acesta nu se aplică puterilor exercitate de guvernele lumești de pe acest pământ, ci Bisericii. Propoziția „legea omului” din versetul 1 Petru 2:13 înseamnă „creație umană.” Cum se poate spune, atunci, că o lege a Bisericii e creată de om ? Când omul Isus Cristos i-a reunit pe apostoli și i-a trimis în lume ca guvernatori și conducători în Biserică, această lucrare nu era „creație umană”, potrivit înțelesului exprimat în 1 Petru 2:13? Omul Isus a făcut asta și acesta e adevărul, chiar dacă a făcut asta respectând porunca lui Dumnezeu.

Când apostolii au anunțat o regulă sau reguli legate de Biserică, nu erau acestea create de om ? În sprijinul acestei concluzii, observați ce se spune în Evrei 13: 7, 17: „Amintiți-vă de cei ce vă conduc [(traducerea după *Emphatic Diaglott*) Amintiți-vă de conducătorii voștri] ... Ascultați-i pe cei ce vă conduc și supuneți-vă: căci ei îngrijesc de sufletele voastre și ei trebuie să dea socoteală; pentru ca ei să facă asta cu bucurie și nu cu tristețe; căci asta nu e în avantajul vostru.” De aici cuvintele lui Petru din 1Petru 2:13,14, adresate Bisericii par să însemne foarte clar următoarele: Unde Biserica pe pământ acționează sub autoritatea Scripturilor și creează o ordine pentru guvernarea sa ori un curs al lucrurilor, fiecă membru al organizației văzute a lui Iehova trebuie să se supună acestei ordini și nu trebuie să încerce să o încalce. Dacă regulile, legile sau conducerea a ceea ce e „de creație umană” nu sunt respectate sau slujitorii nu mai sunt credincioși, organizația Domnului, prin cei ce o constituie cu dreptate, poate acționa prin a-i judeca, a-i pedepsi sau a-i elimina pe cei necredincioși. Cu toate astea, niciun individ nu are autoritatea necesară pentru a face asta. Ideea principală e că aceasta e organizația sau ordinea lui Dumnezeu și El e Cel ce a desemnat maniera în care aceasta va fi condusă și judecată.

Și atunci, ce a vrut să spună Petru, când a zis (1Petru 2:13) : „Supuneți-vă, deoarece Împăratul e Cel ce are puterea supremă” ? Fără îndoială, s-a referit la Isus, căci Isus este Împăratul sau Domnul Bisericii și are putere supremă asupra Bisericii, căci El acționează mereu în armonie cu Iehova, Marele Teocrat, Cel Suprem. Dar cum se poate spune că Isus, Împăratul e de „creație omenească”, căci acestea sunt cuvintele exacte ? Apostolul nu a spus că Isus e „o lege a omului”. Când Isus a fost pe pământ a dat anumite legi ce trebuie urmate de Biserică; iar aceste legi fiind promulgate de către omul Isus Cristos, au fost de „creație umană.” Dar nici asta nu e ceea ce vrea Petru să spună în declarația sa. Parafrazându-l, cuvintele sale au fost acestea: „De dragul Domnului, supuneți-vă tuturor hotărârilor bisericii ce-l privesc pe om, căci El e capul Bisericii; și supuneți-vă conducătorilor Bisericii, căci ei sunt trimiși de Domnul Isus Cristos.” Potrivit

textului din 1 Corinteni 12: 28, apostolii erau numiți conducători în Biserică. Ei dădeau legi referitoare la Biserică. Dacă aceste reguli erau inspirate direct de către Iehova sau de către Isus Cristos sau au fost concepute de apostoli, membrii bisericii nu aveau de unde să știe; dar acestora li s-a atras atenția să se supună lor de dragul Domnului și să-L lase pe Domnul să decidă dacă regulile sunt sau nu bune. Apostolii nu vorbeau întotdeauna după ordin. Odată, Pavel a spus: (1 Cor.7:6): „Acum vă vorbesc pentru că mi s-a permis și nu după cum mi s-a ordonat.”

Spusele lui Petru din 1Petru 2 : 13, 14 vizau unitatea și armonia în Biserică. În sprijinul spuselor sale, luați aminte la cuvintele sale, după cum urmează: „Fiți respectuoși cu toată lumea; iubiți-vă frații; temeți-vă de Dumnezeu; onorați-L pe Împărat.” (Versetul 17, *Emphatic Diaglott*). Se arată aici, când spune Bisericii să aibă respect pentru toți, să-și iubească frații și să aibă frică de Dumnezeu, iar apoi vorbește despre Împărat, că nu se referă la împărații de pe pământ, peste care Satan este Dumnezeu. Pentru a înțelege cui se adresează, e nevoie să observăm cuvintele din introducerea epistolei, pe care le adresează Bisericii, „noua creație”.

Ca dovadă în plus că spusese lui Petru se referă la conducerea organizației teocratice a lui Iehova și când vorbește despre Împărat se referă de fapt la Isus Cristos, Împăratul Teocrației, Petru spune în 1 Petru 2 : 14: „Sau conducătorilor trimiși de El spre pedepsirea răufăcătorilor și laudarea binefăcătorilor.” (*Diaglott*). Se poate spune că Dumnezeu i-a trimis pe conducătorii diferitelor națiuni, inclusiv ai statelor totalitare, să-i pedepsească pe răufăcătorii din Biserică și să-i laude pe binefăcătorii acesteia? Cine a auzit pe guvernatorul ori conducătorul oricărei națiuni lumești, inclusiv a „creștinătății”, care să-i laude pe cei ce sunt întru totul ascultători și credincioși Domnului Dumnezeu și Domnului Isus Cristos ? Domnul Isus Cristos i-a trimis pe apostoli să fie conducători în Biserică, iar apostolii ,ca drept conducători în Biserică i-au pedepsit pe răufăcători. Consultați înscrisul din Fapte 5: 1-10 privitor la Anania și Safira; de asemenea 1 Corinteni 5 : 1-5. Apostolii i-au laudat de asemenea pe cei ce au făcut bine în Biserică. Vedeti Filipeni 1:3; 2 Corinteni 9:1, 2; Coloseni 4:9, 12, 14. Așadar, nu există niciun argument în sprijinul concluziei că în 1 Petru 2:13-17 se face vreo referire la legile guvernelor puterilor lumești de pe pământ. Iehova i-a dat toată puterea lui Isus Cristos, iar, în schimb, Isus Cristos a delegat apostolilor Săi anumite puteri în Biserică. Observați în Ioan 17:2; 20:22, 23; 2 Corinteni 10 : 8 ; 13 : 10 ; Efeseni 3 : 7-10.

Apostolii nu au avut succesori. Mult timp a existat pe lume o organizație numită „religia creștină organizată”. Fiindcă oamenii din acea organizație au presupus că sunt succesorii apostolilor și au condus în mod individual problemele organizației religioase și ale altor părți ale lumii, cei ce au studiat Cuvântul Domnului au fost foarte confuzi. Cuvintele apostolului au fost interpretate în mod greșit. Nu trebuie uitat vreodată că Isus Cristos e Capul Bisericii și că apostolii ocupau locuri speciale în cadrul acesteia și că nimeni de la apostoli încoace nu i-a înlocuit. (2 Cor. 11: 13-15) Apostolii au exercitat unele puteri de conducere în

Biserică. Domnul Isus și apostolii, sub conducerea Sa, au dat anumite legi pentru conducerea Bisericii; iar ordinea Domnului nu se desfășoară sub o formă de organizare democratică, ci se află sub controlul și comanda Domnului Isus Cristos, Împăratul pus de Iehova și, în consecință, e o guvernare teocratică. Așadar, fiecare membru al Bisericii trebuie să se supună acestei ordini. – Efes. 2 : 18-21.

Văzând, așadar, că partea vizibilă a organizației lui Iehova, Societatea, e alcătuită sau compusă din martorii unși ai lui Dumnezeu „aflați încă pe pământ și că acest corp de creștini se preocupă cu sârguință să împlinească poruncile lui Dumnezeu și știind că Domnul Isus e Capul acesteia, fiecare membru al bisericii și „însoțitorii” de pe pământ al acestora ar trebui să caute cu sârguință să fie în armonie cu dispozițiile, acțiunile și lucrarea unei asemenea Societăți. Dacă e vreunul de părere că Societatea nu urmărește țelul ei de drept, să lase problema în mâinile Marelui Teocrat, Iehova, și să aștepte ca El să judece și să hotărască ce trebuie făcut. Fiecare membru al organizației teocratice Sion, a lui Iehova, are legământ să facă voia Domnului și cu toții trebuie să fie în armonie cu Marele Teocrat și cu Împăratul pus de El. Acesta fiind adevărul, cu toții trebuie să ne supunem „Stăpânilor Înalte.”

„Marea nu mai era”

Poarta spre marea Mediterană este strâmtoarea Gibraltar și a șaptea putere mondială prezisă în profeția sfântă, adică Marea Britanie, a intrat cu forța în posesia ei și se folosește de aceasta pentru a domina mările. – Apocalipsa 17: 9,10.

Al treisprezecelea capitol al Revelației sau Apocalipsei, îl arată pe Ioan, slujitorul îmbătrânit al Domnului stând „pe nisipul mării”. Aceasta reprezintă pe clasa slujitorilor Domnului din ziua de azi, martorii Lui unși, stând într-un loc sigur și obținând o perspectivă biblică asupra Satanei și lucrărilor sale. Nisipurile delimitează marginile de netrecut ale mării și ,deci, un loc în care cineva poate sta în siguranță. După cum se afirmă în Ieremia 5:22: „Nu voiți să vă temeți de Mine, zice Iehova, nu voiți să tremurați înaintea Mea? Eu am pus mării ca hotar nisipul, hotar veșnic, pe care nu trebuie să-l treacă. Și chiar dacă valurile ei se înfurie, totuși sunt neputincioase; urlă, dar nu-l trec.”(A.R.V.) Astfel este dezvăluit că aceia care sunt ascultători întru Domnul vor fi primii care vor discerne și vor scoate la iveală hidoasa organizație a inamicului omului, Satan Diavolul, și îi vor avertiza pe oamenii de bună voință să plece de acolo.

Stăpânul invizibil al oamenilor, adică Lucifer, „heruvimul uns”, a primit putere divină, deoarece Dumnezeu l-a însărcinat să facă unele lucruri față de om. Lui Lucifer i s-a zis: „Erai un heruvim ocrotitor, cu aripile întinse; te pusesem pe muntele cel sfânt al lui Dumnezeu și umblai prin mijlocul pietrelor scânteietoare. Ai fost fără prihană în căile tale, din ziua, când ai fost făcut, până în ziua când s-a

găsit nelegiuirea în tine. Prin mărimea negoțului tău te-ai umplut de silnicie și ai păcătuit”. (Ezech. 28:14-16) Lucifer a reușit să plece din organizația universală a lui Dumnezeu și să-și întocmească propria organizație opusă acesteia; cum este descris în Isaia 14:12-14: „Cum ai căzut din cer, Luceafăr strălucitor, fiu al zorilor! Cum ai fost doborât la pământ, tu, biruitorul neamurilor! Tu ziceai în inima ta: „Mă voi sui în cer, îmi voi ridica scaunul de domnie mai presus de stelele lui Dumnezeu; voi ședea pe muntele adunării dumnezeilor, la capătul miazănoaptei; mă voi sui pe vârful norilor, voi fi ca Cel Prea Înalt. [Iehova].” Rebelul Lucifer a pus mâna pe prima femeie de pe pământ. Primul bărbat, datorită propriului egoism l-a urmat pe Satan întru păcat. Copiii acelei perechi cândva perfecte s-au născut imperfecti și păcătoși, fiind ținte ușoare pentru inamic. Numele lui Lucifer a fost schimbat în Satan, Diavolul. I-a convins pe câțiva îngeri din cer să îl urmeze în păcat și să formeze o organizație care dintotdeauna s-a opus lui Dumnezeu, i-a bârfit și i-a ocărât numele și i-a înșelat pe mulți și a încercat să distrugă pe oricine și-a ales locul de partea lui Iehova Domnul și a dreptății și astfel calea lui e indicată de cele patru nume, adică: Satan, Diavol, Șarpe și Balaur.

În timp ce se afla în exil în insula Patmos, din marea Egee, apostolul Ioan a avut o viziune și a spus: „Și am stat pe nisipul mării și am văzut un monstru ieșind din mare, cu șapte capete și zece coarne și pe coarne avea zece coroane și pe capete purtând nume blasfemiatoare”. (Apoc. 13:1) Era un „monstru sălbatic”(traducerile *Emphatic Diaglott* și *Rotherham*) „Într-adevăr toate datele istorice spun că simbolizează un „monstru sălbatic”.

Este de o importanță deosebită să stabilim, din punct de vedere al simbolisticii biblice, ce este ilustrat în această imagine. Interpretarea simbolică a mării, fiind susținută de Scripturi, este reprezentată de oamenii pământului, care s-au îndepărtat de Dumnezeu și sunt lipsiți de evlavie și care nutresc și susțin partea vizibilă a organizației lui Satan. Comerțul se face în mare parte pe apă și elementul comerțului exercită o mare influență și putere asupra oamenilor. Politicienii lumii organizează și exploatează „marea”, sau oamenii, și îi controlează, exceptând timpurile furtunoase și cu mari probleme. Elementul religios și în special clerul, mai ales Ierarhia romano - catolică, domină cu satisfacție și aroganță „marea” sau oamenii. Toate aceste trei elemente de guvernare, politica, comerțul și religia își mențin existența din „mare” sau oameni. Când Împărăția Domnului va fi la conducere „nu va mai fi mare”; din motivul că oamenii de pe pământ vor fi învățați ce înseamnă dreptatea și vor fi în armonie totală cu Dumnezeu, și puterea Satanei nu va mai fi. – Apoc. 21:1.

Când Dumnezeul Atotputernic a făcut lumea, apele au apărut înainte și uscatul după. Apoi spiritul Domnului a mutat apele și au apărut creaturi vii. Satan Diavolul a devenit un prefăcut dumnezeu și a încercat să imite lucrarea marelui Creator. Cum? Oamenii au fost la început îndepărtați de Dumnezeu, apoi Satan i-a exploatat. Puterea lui a fost apoi exercitată asupra oamenilor fără de Dumnezeu, adică asupra „mării” și simbolic vorbind, „marea” a născut acea creatură monstroasă pe care Ioan a văzut-o în viziunea sa, unealta lui Satana, pe care a

folosit-o pentru a conduce oamenii. Apoi a apărut „uscatul” adică organizația vizibilă a lui Satana (Hag. 2:6). În apele mării se află monștrii care devorează creaturile mai mici. Printre oamenii de pe pământ se găsesc organizații monstruoase, nemiloase și malefice, care le devorează pe cele mai slabe. Aceste organizații păcătoase din „mare” asupresc și cauzează probleme. Păcătoșii îi prind pe oameni ca și pe peștii mării, zice profetul Habacuc (1:13-15). „Păcătoșii sunt ca marea agitată ,când nu se poate domoli și a cărei ape aruncă noroi și mizerie. Nu există liniște pentru păcătoși, a spus Dumnezeu meu” – Isa. 57:20,21.

Scripturile arată că „marea” reprezintă activitatea egoistă comercială, ce se regăsește în religioniștii conduși de aceasta și care își exploatează concetățenii; despre asta Isaia 23:11 spune: „Domnul Și-a întins mâna asupra mării; a făcut să tremure împărății; Domnul a dat o poruncă împotriva orașului de comerț, pentru a se distruge cetățile acestuia.” (vezi Ezechiel 27:9; 28:2; Zaharia 9:3,4) Satan este marea putere ce organizează comerțul pe pământ și asigură traiul reprezentanților săi pe pământ.(Ezec. 28:16) Egiptul a fost prima mare putere a lui Satan și a deținut odată monopolul aprovizionării cu hrană a pământului și traficul în Egipt s-a făcut pe ape, pe râuri, pe mare. În Ezechiel 32:2 scrie: „Fiul omului, fă un cântec de jale asupra lui Faraon, împăratul Egiptului, și spune-i: ,Semănai cu un pui de leu între neamuri, erai ca un crocodil [pe margine, balaur (diavol)] în mări, te aruncaii în râurile tale, tulburai apele cu picioarele tale, și le întărâtai valurile”. Această profecie descrie în mod simbolic cum Satan a exploatat oamenii pământului.

În ceea ce privește Tirul, acel oraș antic care întruchipează Ierarhia romano - catolică comercială și politică, este scris: „Când ieșeau mărfurile tale pe mări, săturai un mare număr de popoare; cu belșugul avuțiilor și mărfurilor tale, îmbogățeai pe împărății pământului. Acum însă ești sfârâmat de mări, negoțul tău a pierit în adâncimea apelor, și toată mulțimea ta de oameni s-a cufundat odată cu tine!”(Ezec. 27:33,34) „Tirul și-a zidit o întăritură; a îngrămădit argint ca pulberea, și aur ca noroiul de pe ulițe. Iată că Domnul va pune mâna pe el, îi va năpusti puterea în mare, și el însuși va fi ars cu foc.”(Zaharia 9:3,4) Astfel Domnul a prezis într-un mod simbolic cum Diavolul îi va exploata pe oameni și cum va face ca o mică parte a omenirii să se îmbogățească și cum organizația lui Satana va pieri.

Precum marea acoperă o mare parte din pământ, așa și păcatul, sub păcătosul conducător Satan, acoperă pământul și îl conduce. (vezi Psalmul 104:25, Plângeri 2:13) Iehova a făcut ca leviatanul să se joace în mare, pe când Satan a făcut ca organizația sa monstruoasă a comerțului, împreună cu aliatul acestuia, religia, să exploateze oamenii.(Ps 104:26) Marea este reședința balaurului, mai bine zis Satan și organizația lui se folosește de oameni pentru a-și îndeplini scopurile. Iehova va „nimici balaurul din mare”. – Isa. 27:1.

În Scripturi, organizația lui Iehova este simbolizată de o „femeie” bună și pură. Organizația lui Satana este simbolizată de o „femeie” rea și păcătoasă. Conducerea organizației lui Satana fiind compusă din demoni conduși de el, este

invizibilă omului, dar influența și puterea acesteia se exercită asupra oamenilor pământului și de mult îi folosește pe aceștia în scopurile păcătoase ale lui Satan. Domnul nu ne lasă loc de îndoială în privința a ceea ce simbolizează apele mării. După ce i-a descris lui Ioan „femeia” Satanei „acea curvă care stătea pe ape” Dumnezeu a zis: „Apele, pe care le-ai văzut, pe care stă curva, sunt noroade, gloate, neamuri și limbi.”(Apoc. 17:15) Speranța oamenilor cu bunăvoință de pe pământ este să scape întru totul de organizația Satanei și să se întoarcă la Dumnezeu. Acest adevăr este redat pentru prima dată de către Iehova Dumnezeu slujitorilor Săi prin Cristos. Acum a sosit timpul ca toate persoanele de bună voință pentru Iehova și Guvernul Său teocratic prin Cristos să primească cunoașterea adevărului de care au atâta nevoie. Aceștia trebuie să știe că organizația Satanei este cel mai mare și mai distructiv inamic și că Iehova Dumnezeu și organizația Sa sunt adevărații prieteni ai oamenilor.

Mai departe Ioan zice: „Apoi am văzut un cer nou și un pământ nou; pentru că cerul dintâi și pământul dintâi pieriseră și marea nu mai era.”(Apoc. 21:1) „Marea nu mai era” înseamnă că sub Guvernul teocratic al lui Iehova prin Cristos, creaturile umane fără de Dumnezeu, din care Satan și-a creat „fiara”, nu vor mai exista. Atunci Dumnezeu îi va mântui pe cei în viață. Cei care vor refuza să fie supuși vor fi distruși și vor fi un cer și un pământ curate, formând „un nou cer și un nou pământ”.

Experiențe pe teren

REFUGIATUL ÎȘI GĂSEȘTE REFUGIUL

Am sunat la o casă în New West London și m-a întâmpinat o austriacă ce fugise din Germania nazistă. Luase cu ea cartea „*Salvare*” și un număr al revistei „*Turnul de Veghere*.” Ne-am înțeles că revin. Două săptămâni mai târziu m-am întors cu numărul următor al „*Turnului de Veghere*.” M-a invitat cu cordialitate să intru. Ea spuse: „Mi-a plăcut cartea „*Salvare*” și am decis să mă înscriu la revista *Turnul de Veghere*.” Am invitat-o să vină la o ședință de studiu a cărții „*Salvare*”, ședință pe care o conduceam în vecinătate. Din păcate s-a îmbolnăvit și nu a putut participa. Am fost puțin descurajat din acest motiv și m-am simțit și mai dezamăgit când am sunat pentru a-i lăsa un nou număr din *Turnul de Veghere*, dar era plecată. Am pus revista în cutia poștală, împreună cu cartea mea de vizită pe care era scris numărul de telefon. La jumătate de oră după ce am ajuns acasă, nu știți cât de surprins am fost când, răspunzând la telefon, am ascultat-o pe refugiată debordând de bucurie fiindcă găsise Teocrația. Am stabilit o întâlnire, iar după aceea a venit la studiul cărții „*Salvare*.” Mai târziu, studiul „*Salvării*” a fost continuat la ea acasă, unde erau câțiva care o frecventau. Brusc a fost arestată ca imigrantă ilegală și a fost dusă la închisoarea Holloway. Acolo, la închisoare, a continuat să facă treabă

minunată ca martor printre ceilalți deținuți, împărțind literatură specifică. A folosit, în mod prolific, o copie a *Anuarului*, băgându-o pe sub ușile celulelor pentru ca și ceilalți să ia la cunoștință de lucrarea din toată lumea. În cele din urmă a fost transferată pe Insula Omului și acolo se află și acum, continuând lucrarea ca martor într-o manieră curajoasă, hotărâtă. S-a alăturat adunării locale a martorilor de pe insulă și mulți alți refugiați au mers împreună cu ea și adunării însăși i-a fost insuflată o nouă viață, căci „refugiații” au bătut într-adevăr cale lungă pentru a găsi adevărul.

EXEMPLU DE RECUPERARE DIN NEBUNIA GLOATEI

„(Noiembrie) Singurul teritoriu rămas neacoperit aici în Portland, Maine, s-a nimerit să fie cel mai puțin prietenos dintre toate, unul dintre motive fiind faptul că este în totalitate populat de catolici irlandezi. De fiecare dată când am lucrat aici au avut loc acțiuni ale gloatelor. Ultima acțiune catolică a fost când un legionar catolic, „Ginger” L___ a atacat un martor pe la spate, în timpul studiului cărții într-o noapte și i-a crăpat capul. Martorul s-a apărat și l-a bătut pe atacator. Martorul a fost arestat și găsit vinovat; încă așteaptă să i se răspundă la recurs. „Ginger” am înțeles că a fost cocoșul de frunte în parohia sa. Pioniera Frances și cu mine am fost trimiși să ne ocupăm de teritoriul unde s-a întâmplat necazul și unde locuiește „Ginger”. Mai târziu am văzut-o pe Frances cântând la fonograf pe treptele unui apartament. La dreapta ei era fereastra unui magazin. De pe fereastră o priveau „Ginger” și o mulțime de oameni. Când m-au văzut pe mine s-au înnegrit de furie. Am așteptat-o pe Frances. Când a terminat, mi-a povestit o întâmplare pătită imediat după colț, cu un polițist care a încercat s-o oprească din numărul ei de pe pragul ușii și a încercat s-o intimideze, cerându-i să nu mai lucreze pe strada sa. În timp ce-mi povestea, a venit polițistul. Venind spre noi, a spus: „Data viitoare când un om al legii îți spune să pleci de pe o verandă, să-l ascuți !” I-am spus: „Stai puțin – cum te numești ? Mi-a spus numele său, dar a început să vorbească atât de dulce, încât aproape că vedeai mierea cum se scurge în timp ce eu îi scriam numele în carnețelul meu. „Ginger” trece pe lângă noi, trece spre celălalt colț și ne urmărește. Toată lumea din jur ne privea de la ferestrele magazinelor sau ale caselor. Începând de atunci am intrat fiecare la casele întâlnite în cale. La un moment dat, când m-am apropiat de o casă, un individ a venit fugind spre mine de la magazin: „Plecați de-aici cu chestiile alea cu Iehova !”, „Ce ai împotriva martorilor lui Iehova ?”, „Nimic, doar că faceți prea mare zarvă, iar eu am religia mea.” Mi-a spus să părăsesc degrabă cartierul „căci e ziua alegerilor și unii băieți s-au pus pe băut și nu se știe ce pot păți.” Atunci am spus „Deci recunoști că voi sunteți răufăcătorii. Ascultă, martorii lui Iehova nu lasă pe nimeni să-i umilească, iar dacă cineva vrea probleme, nu cu noi va avea de-a face. Noi venim aici în bună pace.”

„După colț am intrat într-o frizerie. Cine credeți că era acolo, dacă nu „Ginger” însuși și alți doi catolici. Frizerul italian mi-a spus să ies afară.

Întorcându-mă, i-am întrebat pe „Ginger” și pe ceilalți: „Domnilor, ați vrea să ascultați această lectură ?” Spre surprinderea mea, „Ginger” spuse „Dă-i drumul, spune, te ascult.” Am răspuns: „Nu-l voi pune decât dacă chiar vrei cu adevărat să-l auzi.” Auzind aceasta, a insistat și l-a întrebat pe frizer dacă se poate, iar acesta a încuviințat. Frances a trecut pe lângă mine și a intrat într-un magazin vecin, unde se adunase o mulțime. Când înregistrarea a fost aproape de încheiere, cineva a venit precipitat, chemându-l pe „Ginger” în celălalt magazin unde se afla Frances. A făcut o plecăciune și s-a scuzat. Frances mi-a spus că femeile catolice care erau proprietarele magazinului nu au vrut să pună lectura, dar mulțimea a insistat, așa că a învins aceste obiecții. O femeie a încercat să întrerupă lectura strigând „O, Iehova !” Mulțimea a izbucnit :”O, mai taci !” și Ginger a spus „Exact, taci ! Cum pot s-aud lectura în acest zgomot ?” Aproape toți cei din magazin au luat reviste, cu excepția femeilor care au încercat să-i convingă pe bărbați să nu citească, dar fără succes. Un bărbat catolic a spus că a primit în poștă „Vestea Împărăției” dar că o aruncase, însă acum a spus: „Asta am s-o citesc.”

„Când Frances a ieșit, eu și Verle așteptam. „Ginger” a ieșit și a fugit spre Verle, căreia îi spune: „Sunteți domnișoara Garfein ?” și continuă: „Îmi pare extrem de rău pentru problemele pe care vi le-am făcut și-mi pare extrem de rău că l-am lovit pe Dl. Cox, vreau să merg să-l vizitez la închisoare și o voi face” Am stat puțin de vorbă. L-am întrebat dacă a mai citit vreodată literatură specifică. Răspunsul său a fost „Nu.” L-am întrebat dacă ar vrea să citească „*Conspirație împotriva democrației*” A răspuns „Nu, nu știi, nu am bani.” „Ai citi-o dacă ți-aș da-o ?” „Sigur.” Luând broșura, spuse cu multă curtoazie „Mulțumesc” O femeie striga „Ginger, ce e cu tine ? Ești catolic. Lasă chestiile alea. Lasă chestiile alea cu Iehova, nu lua așa ceva.” El a răspuns: „Ba da, vreau, am să le citesc.” Ne-am despărțit. Diversi vestitori l-au văzut în diferite momente ale după-amiezii și de fiecare dată le-a vorbit cu curtoazie. Unul din acei bărbați aflați la magazin a fost abordat la el acasă de o altă pionieră în acea după-amiază, iar el a invitat-o înăuntru și a chemat toată familia s-o asculte. Acesta a fost primul semn că vestea noastră a ajuns la populația catolică de-aici. E încântător. Am avut mai multe audiții și am împărțit mai multe broșuri în acea zonă decât în oricare zonă vizitată în ultimul timp.”

TURNUL DE VEGHERE

Vestitorul
Impărăției lui Jehova

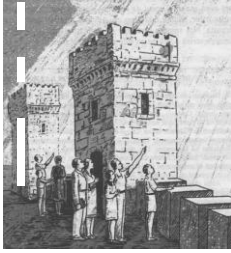
15 IANUARIE 1941

Nr. 2

Cuprins:

DRAMA RĂZBUNĂRII PARTEA a IV-a	- Pag.31
„SĂ-L ÎNTĂLNIM PE DOMNUL”	- Pag.44
ORGANIZAȚIA CU ȘAPTE CAPETE	- Pag.49

"VOI SUNTEȚI MARTORII MEI, ZICE JEHOVA, CĂ EU SUNT DUMNEZEU" Isaia 43:12

Publicată bilunar de
Societatea de Biblii și Tratamente Turnul de Veghere
117 Adams Street Brooklyn. N.Y.. U.S.A.

FUNȚIONARI:

Președinte: J.F.Rutherford

Secretar: W.E. Van Amburgh

„Toți fiii Tăi vor fi învățați de lehova;
și mare va fi pacea fiilor tăi” - Isaia 54:13

SCRIPTURA ÎNVAȚĂ CLAR:

IEHOVA este singurul Dumnezeu adevărat: El este din veșnicie în veșnicie: El este Creatorul cerului și al Pământului și Dătătorul de viață al creaturilor Sale. Logosul a fost începutul creațiunii Sale și Agentul Său activ la crearea tuturor lucrurilor. Logosul este acum Domnul Isus Cristos în glorie, investit cu toată puterea în cer și pe Pământ și Principalul Agent Executor al lui lehova.

DUMNEZEU a creat Pământul pentru om. El a creat pe om perfect pentru a trăi pe Pământ, unde l-a așezat. Omul n-a ascultat de legea lui Dumnezeu în mod voluntar și a fost condamnat la moarte: din cauza păcatului lui Adam, toți oamenii sunt născuți păcătoși și fără drept la viață.

ISUS a fost făcut om și Omul Isus a suferit pentru a produce prețul de răscumpărare pentru cei ascultători din omenire: Dumnezeu L-a înviat pe Isus din morți, ca și creatură divină. L-a înălțat la cer mai presus de orice creatură și de orice nume și L-a investit cu toată puterea și cu toată autoritatea.

ORGANIZAȚIA LUI IEHOVA este o Teocrație numită Sion și Isus Cristos este Funcționarul Principal de acolo și Regele de drept al lumii: urmașii unși și credincioși ai lui Cristos sunt copiii Sionului și membrii organizației lui lehova: ei sunt martorii Săi, a căror datorie și privilegiu este să mărturisească pentru supremația lui lehova. să declare scopurile Sale cu privire la omenire, așa cum sunt exprimate în Biblie și să poarte fructele împărăției înaintea tuturor aceluia care voiesc să asculte.

LUMEA cea veche s-a sfârșit în anul 1914 A.D. și Domnul Isus Cristos a fost așezat de lehova pe tronul Său al autorității, a expulzat pe Satan din cer și înaintea în întemeierea Împărăției lui Dumnezeu pe Pământ.

REMEDIIUL și binecuvântările popoarelor Pământului pot veni doar prin împărăția lui lehova prin Cristos, care acum a început. Următorea faptă măreață a Domnului, va fi distrugerea organizației lui Satan și stabilirea dreptății pe Pământ: sub această împărăție, oamenii de bine ce vor supraviețui Armagedonului, vor împlini mandatul divin de „a umple Pământul” cu un neam omenesc drept.

MISIUNEA SA

Această revistă este editată pentru a ajuta oamenii să cunoască pe lehova Dumnezeu și scopurile Sale. așa cum sunt exprimate în Biblie. Ea publică instrucțiuni biblice destinate îndeosebi pentru a ajuta martorilor lui lehova și tuturor oamenilor de bine. Ea pregătește pentru cititorii ei un studiu sistematic al Bibliei, iar Societatea furnizează și altă literatură pentru a ajuta asemenea studii. Ea publică material potrivit pentru instruirea publică în Scripturi, prin radio și alte mijloace.

Ea aderă strict la Biblie, ca autoritate pentru expunerile sale. Ea este absolut liberă și separată de toate religiile, partidele, sectele sau alte organizații lumesti. Ea este în întregime și fără rezervă pentru împărăția lui lehova Dumnezeu sub Cristos, Regele Său iubit. Ea nu este dogmatică, ci invită la examinarea conținutului ei în mod critic și atent. în lumina Scripturilor. Ea nu se amestecă în controverse, iar coloanele sale nu sunt deschise criticilor individuale.

Prețul abonamentului anual

Statele Unite - \$1: Canada și celelalte țări - \$1.50: Marea Britanie. Australia și Africa de Sud - 6S. Mandatele din America pot fi trimise prin ordin de plată poștal sau Expres sau prin cec bancar. Mandatele din Canada. Anglia. Africa de Sud. Australia și Asia pot fi trimise direct birourilor de filială respective. Mandatele din alte țări decât cele menționate, pot fi trimise direct biroului din Brooklyn. dar numai prin ordin de plată poștal *internațional*.

Birourile din străinătate

Anglia ..... 34 Craven Terrace. London. W.2. England
Canada ... .40 Irvvin Avenue. Toronto 5. Ontario. Canada
Australia și Asia..... 7 Beresford Road. Strathfield. N.S.W.. Australia
Africa de Sud ..... Boston House. Cape Town, South Africa

(Traduceri ale acestei reviste apar în mai multe limbi.)

Toți studenții Bibliei sinceri, care din cauza infirmității, sărăciei sau necazului, nu pot să plătească prețul abonamentului, pot avea gratuit *Turnul de veghere* printr-o cerere scrisă adresată vestitorilor, făcută odată pe an, arătând motivul pentru care cer aceasta. Noi suntem bucuroși să-i ajutăm astfel pe nevoiași, dar cererea scrisă odată pe an este solicitată de regulamentele poștale.

TURNUL DE VEGHERE

VESTITORUL PREZENȚEI LUI CHRISTOS

VOL. LXI

15 IANUARIE 1941

Nr. 2

Drama răzbunării

”Când cei răi încolțesc ca iarba și toți cei ce practică răul înfloresc, este ca să fie nimiciți pentru totdeauna” – Ps. 92:7

Partea a IV –a

Iehova își va justifica numele distrugându-i pe toți cei care lucrează împotriva guvernului condus de Isus Cristos. Satan, cel rău, este cel care conduce această conspirație religioasă-totalitară împotriva Teocrației și luptă acum cu disperare împotriva împărăției lui Iehova. Nu există niciun compromis și nici o posibilitate de pace între Dumnezeu și cei răi. În prezent, oficialii Vaticanului, împreună cu dictatorii fasciști, naziști și comuniști, încearcă cu toată puterea lor să distrugă tot de pe pământ, care nu se supune conducerii lor demonice. Toate acestea ca o sfidare la adresa Atotputernicului Dumnezeu și ca o batjocură a numelui Său. Numele lui Iehova trebuie să fie restabilit. Și va fi restabilit! Singurul mod de a îndeplini justificarea numelui lui Iehova este completa distrugere a celor răi, adică distrugerea completă a fiecărei părți a organizației lui Satan. Satan și demonii săi trebuie să se limiteze acum la pământ și făcând aceasta, Satan a pus în mișcare organizația oficială religioasă, organizația politică și toate celelalte care îl susțin și care sunt nelegiuite, deoarece se opun Teocrației. În bătălia marii zile a Dumnezeului Atotputernic, El declară că toți cei răi vor fi distruși.

2. Dar când va avea loc această bătălie în cadrul căreia vor fi distruși cei răi? Niciun om nu știe ziua exactă, însă împrejurările în care ne aflăm, și faptul că se împlinesc profețiile, face posibilă aproximarea acelei date. Textul citat mai sus, la începutul acestui articol, răspunde la această întrebare. Redarea acestui text de către versiunea Rotherham aruncă mai multă lumină asupra subiectului: ”Când cei nelegiuți înmuguresc ca iarba și toți lucrătorii nedreptății au înflorit, aceasta duce la distrugerea lor veșnică. Dar Tu ești preamărit în toate veacurile, o, Iehova! Căci iată! Dușmanii Tăi, Iehova, vor pieri!” – Psalmi

3. Niciodată până acum națiunile pământului nu au mai fost atât de complet subjugate de cel rău. Lucrarea celor răi este mai subtilă acum decât în zilele lui Noe. Fără îndoială că dictatorii sunt instrumentele Diavolului, cel rău. Puterile nazisto-fasciste nu au decât un singur obiectiv și acesta este distrugerea a tot ce nu se supune domniei lor despotice. Conduita lor rea este complet susținută de Vatican, capul viclean care îi sfătuiește, ajută și îi însoțește pe acești conspiratori.

În timp ce este scrisă această revistă, ziarele din Berlin, cu subtitluri izbitoare, anunță că dictatorul Hitler a declarat că a primit de la Dumnezeu misiunea de a distruge Anglia, cu toți bărbații, femeile și copiii din ea. El nu spune de la ce Dumnezeu a primit această poruncă, însă toți cei care cred în Dumnezeul adevărat știu că dumnezeul lui Hitler este ”dumnezeul acestei lumi” și anume Diavolul, cel rău din timpuri străvechi. (1 Ioan 5:19; 2 Cor. 4:4) Vaticanul și alți membrii ai Ierarhiei romano-catolice îi acordă întregul sprijin lui Hitler și îl laudă pentru distrugerile făcute în Olanda, Belgia, Franța și alte locuri. Prin urmare, acum este timpul când cel rău a încolțit ca iarba, când a înmugurit ca toate ierburile câmpurilor și când toți lucrătorii nelegiurii au înflorit; iar Domnul declară că, atunci când se va întâmpla acest lucru pe pământ, acesta ”va duce la distrugerea lor veșnică”. Este sigur deci că Armagedonul, marea bătălie a lui Dumnezeu este aproape. Toate națiunile sunt împotriva Teocrației; prin urmare, poporul credincios și devotat al lui Dumnezeu, membrii organizației Sale sunt numiți ”națiunea (Sa) sfântă”. – 1Pet. 2:9,10

4. Pe parcursul războiului mondial, conducătorii vizibili ai lumii au făcut masele de oameni ai națiunilor să creadă că democrația, adică conducerea de către popor și pentru popor, va înflori și va dura pentru totdeauna. Aceasta a fost în mod clar o înșelăciune. Marii conducători religioși și mai ales conducătorii Europei au luat toate măsurile care le-au stat în putință pentru a distruge democrația, iar în prezent aproape că au reușit. Aceia care se dedică lui Iehova Dumnezeu și Regelui Său și care se familiarizează cu Cuvântul Său, care este scris în Biblie, știu din ea că democrația nu va rezista pentru multă vreme și predică acest lucru. Însă conducătorii religioși și politici și susținătorii acestora nu cred această mărturie. Majoritatea națiunilor lumii s-au bazat pe Liga Națiunilor, pentru ca aceasta să restabilească pacea și să împiedice războiul. Atunci când a fost fondată aceasta, liderii religioși au afirmat că ”Liga Națiunilor este manifestarea politică a Împărăției lui Dumnezeu pe pământ” și că din acest motiv de atunci înainte trebuia ca pacea să fie restabilită și să dureze. Profeția lor a fost foarte diferită de fapte. Servii lui Iehova, fiind martori ai numelui Său, le-au spus clar organizațiilor religioase că, în conformitate cu Cuvântul lui Dumnezeu, susținătorii Ligii nu aveau dreptate și că pe pământ urmau să vină în scurt timp cele mai mari neazuri, și nu pacea. (Mat. 24:21,22) Deoarece servii lui Iehova au proclamat aceste adevăruri și altele asemănătoare, ei au fost priviți de către elementele religioase și politice ale națiunilor ca ”nebuni”, chiar publicând deseori acest lucru în presa lor. Martorii lui Iehova au continuat să atragă atenția asupra profețiilor din „Apocalipsa” și asupra altor pasaje din Scripturi care spuneau că profețiile lui Dumnezeu trebuiau să se împlinească în curând și că se vor împlini.

5. Germania a fost înfrântă în acel război și, prin urmare, unul dintre capetele fiarei descrisă în „Apocalipsa” a primit o rană de moarte. Scripturile au afirmat, iar Martorii lui Iehova au atras atenția asupra acestui lucru, că partea lovită sau ”capul rănit” urma să își revină, să se vindece, și că toate națiunile vor fi uimite de acest lucru. (Apoc. 13:1-8) (*Lumină*, volumul I, pagina 269) Germania a fost, timp de

mulți ani, cel mai mare susținător al Romei, și poporul dominant din "Sfântul Imperiu Roman". Să observăm ce titlu i s-a dat acestei organizații religioase, așa cum a rămas ea în istorie: "Sfântul Imperiu Roman al Națiunii Germane".

Cei răi înfloresc

6. Unul dintre numele date lui Satan este cel de „Șarpe”, care înseamnă „înșelător”. El a folosit încă de la început fraudă și înșelăciunea pentru a-și atinge scopurile, și continuă să facă acest lucru și în prezent. Principalul instrument pentru a induce în eroare a fost și este *religia*. "Ierarhia de Autoritate" romano-catolică, acționând de la Roma, este la conducerea tuturor organizațiilor religioase de pe pământ și întreprinde ceea ce se numește "Acțiunea catolică", având întotdeauna un scop nelegiuit. Actualul papă este fără îndoială cel mai viclean politician care a ocupat vreodată această funcție, în mai multe secole. El a fost secretar de stat pe durata în care a fost în funcție predecesorul său. Scopul mișcării numite "Acțiunea Catolică" a Vaticanului este acela de a obține controlul asupra lumii și, pentru a reuși acest lucru, trebuie să restabilească vechiul "Sfânt Imperiu Roman". Dictatorii acced la cererile sale și acționează spre a restabili Roma la vechea sa poziție. Pentru a-i înșela pe oameni, papa pretinde că este un serv al lui Dumnezeu, dar, de fapt, el este cel mai mare dușman vizibil al lui Iehova Dumnezeu și al Împărăției Sale. "Acțiunea Catolică" a început să lucreze în Germania spre vindecarea aceluia cap al Germaniei descris în capitolul 13 al Apocalipsei. Națiunile și oamenii din ele sunt acum informați despre rezultatul acestui lucru. Dictatorul Hitler a fost ridicat la putere de acțiunea unită și vicleană a politicianilor religioși din mai multe națiuni ale pământului, mulți dintre ei membri ai Ligii Națiunilor; și toată această mișcare este o conspirație împotriva lui Iehova Dumnezeu și a guvernului Său Teocratic, condus de Isus Cristos. Elementele religioase, politice și comerciale au furnizat planul și elementele necesare pentru a-l pune pe Hitler în funcție, și toată această mașinație a provenit de la Satan și a fost condusă de el. S-a sugerat că Hitler este Gog, comandantul principal al lui Satan, apărând în carne. Indiferent dacă acest lucru este adevărat sau nu, Hitler este cu siguranță un instrument folosit exclusiv de Diavol. O mare parte din susținerea ideii de a-l ridica pe Hitler la putere a venit din partea Statelor Unite. În prezent, lucrarea de restabilire a "Sfântului Imperiu Roman" este în curs de desfășurare. Este sigur că mulți dintre cei care au fost influențați să susțină această restabilire a vechiului "Sfânt Imperiu Roman" își vor regreta faptele și le vor deplânge.

7. Dar înfloresc cei răi în prezent? Da, chiar foarte mult. Încă de la sfârșitul războiului mondial, cei răi au crescut ca iarba într-un anotimp favorabil. Lucrătorii nelegiurii au înflorit și au dat roade. Aceștia nu au nici cel mai mic simț al dreptății deoarece ei sunt atât de depravați încât nu își mai pot reveni niciodată, fiind corupți în totalitate. "Acțiunea Catolică", care a fost propulsată de dictatori a distrus libertatea Europei. Cei răi conduc și în prezent Europa continentală, iar oamenii de rând plâng și suferă, exact așa cum s-a prezis că va fi. (Prov. 29:2)

Răutatea înflorește acum ”ca un copac cu frunza deasă” (Ps. 37:35) La fel ca acest copac, cei răi se întind pe suprafața pământului și cresc în forme strâmbe și diforme. Dictatorii, susținuți de Vatican, se întind acum pe toată suprafața globului și iau controlul asupra tuturor lucrurilor. Capul fiarei, care a primit rana mortală este acum vindecat, iar papalitatea călărește această fiară. Vaticanul, împreună cu politicienii și conducătorii comerciali, controlează atât de complet această fiară, încât ziarele și alte publicații, chiar și din țările așa-numite ”democratice”, refuză să ia cuvântul și să le spună oamenilor că adevăratul dușman, care distruge libertatea de gândire și de acțiune este acea organizație religioasă care operează de la Vatican.

8. În prezent, poporul britanic, la limita puterilor lor, se luptă pentru viață. Dictatorii, împinși de la spate de membrii Vaticanului, duc mai departe cel mai crud măcel cunoscut vreodată oamenilor. Cei slabi, cei bolnavi, cei săraci, copiii fără apărare, sunt cu toții victime ale conspiratorilor dictatoriali și religioși însetați de sânge. Copiii care fug de sângerosul măcel din țară sunt trimiși pe vapoare în America, dar, pe drum, dictatorii îiucid, distrugând cu dinamită vapoarele. Cei răi au devenit foarte puternici, și toți lucrătorii nelegiurii, împreună cu nedreptatea au înflorit.

9. Cine este gata să predice adevărul în această oră de mari neazuri asupra lumii? Doar cei care își pun toată credința și încrederea în Iehova Dumnezeu și în Guvernul Său Teocratic, condus de Isus Cristos. Fiecare persoană de pe pământ care iubește cu adevărat dreptatea și urăște răutatea, simpatizează acum cu oamenii din Insulele britanice. Oamenii din acel popor, mai mult decât oricare altă națiune de pe pământ, au crezut că Biblia este Cuvântul lui Dumnezeu, și au încercat să-și învețe copiii ceea ce spun Scripturile. Ei au rezistat timp de secole papalității și practicilor sale rele. Vaticanul, împreună cu agențiile sale ce operează subtil printre oameni au indus în mod ascuns și treptat teama presei publice și politicienilor și chiar și acum, în această perioadă de neazuri crâncene în Anglia, presa publică păstrează tăcerea cu privire la faptul că organizațiile religioase, conduse de Ierarhia romano-catolică, cer ca Marea Britanie să sufere pentru că s-a opus papalității în secolele trecute. Ierarhia romano-catolică are o influență foarte mare asupra presei publice, iar datorită fraudei și înșelăciunii, oamenii sunt ținuți în beznă cu privire la adevăratul lor dușman.

10. Printre cele mai sângeroase atacuri inițiate vreodată asupra unui popor iubitor al libertății, creștinii fideli din Insulele Britanice ridică steagul Teocrației și îndreaptă atenția cu zel și fără teamă spre guvernul condus de Isus Cristos, ca fiind unica speranță pentru omenire. Martorii lui Iehova s-au întrunit recent la mai multe congrese în această zonă, la care au participat mii de creștini și oameni temători de Dumnezeu și ei și-au continuat timp de trei zile programul de studiere a Bibliei, în timp ce bombele dictatorilor continuau să cadă în jurul lor. Patru mii de oameni s-au adunat în Manchester la Free Trade Hall pentru a i se închina Adevăratului Dumnezeu și, în acest timp, bombele Vaticanului și ale Germaniei au căzut ore întregi, distrugând clădiri aflate la o depărtare de 100m de acea sală. Acești

oameni, cu credință în Dumnezeu, au rămas la locurile lor și și-au continuat programul de studiere a Bibliei și închinare, în ciuda atacurilor ucigătoare ale dușmanului. A ocrotit Domnul aceste congrese? Noi credem că a făcut-o, și îi laudăm numele pentru bunătatea Sa iubitoare. La scurt timp după aceea, în Edinburgh, Scoția, un alt mare congres al martorilor și-a continuat programul timp de câteva zile, atât la întruniri, cât și în lucrarea de teren, în timp ce dușmanii bombardau orașul și împrejurimile acestuia. Toți aceia care iubesc dreptatea trebuie să-i admire și să simpatizeze cu acești membrii ai poporului britanic care au rezistat ferm împotriva atacului condus de marea organizație religioasă și de dictatorii de pe continent.

11. Alte părți ale Imperiului Britanic, inclusiv unele insule, cât și Canada, care este o parte a Imperiului, s-au predat influenței nelegiuite a Ierarhiei romano-catolice și fără niciun motiv sau cauză au căutat să oprească lucrarea publică de mărturie a Martorilor lui Iehova. Până acum, în Anglia, Scoția și Wales, Martorilor lui Iehova li s-a permis să își continue lucrarea Împărăției, spunându-le oamenilor îngroziți că Dumnezeu a prezis aceste zile grele și că Împărăția Sa care va veni curând este speranța și salvarea lor. Desigur, niciun om nu poate să spună cu siguranță ce va face Dumnezeu, dar se poate ca, din cauza poporului iubitor de dreptate din Insulele britanice, care declară cu curaj numele și împărăția lui Iehova Dumnezeu, și din cauza numărului mare de persoane care locuiesc acolo și care au inima curată în fața Domnului și a poziției curajoase pe care o iau ei împotriva dictatorilor papei, Domnul să arate o favoare specială acestui teritoriu și să nu le permită celor răi să distrugă această țară. Dacă oficialitățile Angliei și presa publică de aici ar avea și ar exercita credință în Dumnezeu și în Cristos și ar lua poziție cu curaj împotriva dușmanului romano-catolic și pentru Dumnezeu și Regele Său, nu e nici o îndoială că Dumnezeu i-ar cruța. Este un timp de mari încercări, și tuturor celor care Îl caută pe Domnul li se va arăta calea.

12. Turnul de Veghere jubilează alături de servii credincioși ai lui Dumnezeu, Martorii lui Iehova și însoțitorii lor, care își arată hotărârea de a continua să servească cu credincioșie lui Iehova Dumnezeu și lui Cristos, Regele Său și de a proclama Teocrația, în ciuda celei mai mari opoziții. Acești creștini credincioși nu luptă împotriva guvernelor, ci lupta lor este pentru dreptate și pentru a-i ajuta pe oameni să vadă singura speranță de salvare. Credința și încrederea acelor servi credincioși ai Celui Preaînalt va fi răsplătită de Iehova Dumnezeu, iar Teocrația este refugiul și tăria lor: "Sărutați-L pe Fiul, pentru ca El să nu se mânie și ca să nu pieriți de pe cale, căci mânia Lui se aprinde ușor. Binecuvântați sunt toți cei ce își pun încrederea în El" – Ps. 2:12

13. Pentru că cei răi s-au înmulțit ca iarba în ultimii ani și ei înfloresc și acum pe pământ, aceasta este în mod clar o dovadă în plus care arată că timpul fixat al lui Dumnezeu este aproape, când cei răi vor fi distruși pentru totdeauna. Toți cei care Îl iubesc pe Dumnezeu și pe Regele Său să își pună deci toată încrederea în Iehova și în Teocrația Sa. Așa cum a spus Domnul Isus, să își ridice capetele și să se bucure deoarece au asigurarea că ziua salvării este aproape: "Căci

m-am încrezut în îndurarea Ta; inima mea se va bucura din pricina salvării Tale.”
– Ps. 13:5

14. Întorcându-ne acum la analiza dramei profetice a răzbunării și văzând din alte versete că a sosit timpul ca această profeție să se împlinească, vom continua să o studiem cu cel mai mare interes și recunoștință față de Domnul. Din numerele anterioare ale *Turnului de Veghere*, care au atras atenția asupra acestei profeții și în studiul nostru din paginile lor, am observat că dușmanii poporului credincios al lui Dumnezeu, israeliții, se aflau în valea râului Chișon, pregătiți pentru luptă și îndreptându-se cu rapiditate în direcția israeliților. Probabil că aproape întreaga armată traversase albia uscată a aceluiași râu. Barac, împreună cu armata sa de zece mii de oameni, se afla pe partea opusă a văii și pe coasta muntelui Tabor, unde Iehova îi spusese să își adune armata. În acest moment, Domnul construia un mare baraj de ploaie, fulgere și vânt înaintea armatei israeliților și împotriva armatei inamice; iar Barac, profitând de acest lucru, a început să înainteze cu armata sa, pe urmele acelei furtuni. Iehova lupta în această bătălie pentru poporul Său ales. ”Iehova a provocat învâlmășeală printre toate carele de război ale lui Sisera și în toată tabăra lui și a început să-i nimicească cu ascuțitul sabiei înaintea lui Barac. În cele din urmă, Sisera a coborât din car și a luat-o la fugă.” – Jud. 4:15

15. Până în acest moment, Barac nu lovise nici o singură dată armata dușmanului. Înainte ca armata sa de zece mii de oameni să înceapă lupta propriu-zisă cu dușmanii, Domnul a început să lupte împotriva canaaniților cu puterea Sa supraomenească. Astfel, El a dovedit că bătălia este a Sa, și nu a omului, și a prefigurată bătălia de la Armagedon. Sisera, cu oștirile și carele sale de fier, nu a reușit să reziste atacului acestor puteri supranaturale. Nici o putere umană și, de fapt, nici o altă putere, nu ar fi putut să lupte cu succes împotriva lui Iehova și a oștirilor Sale. Modul în care a atacat Iehova este descris de Debora în aceste cuvinte ale cântecului de victorie: ”La apele de la Meghido... din cer au luptat, au luptat stelele de pe orbitele lor împotriva lui Sisera (oștiri spirituale ale cerurilor, adunate sub comanda lui Iehova) Râul Chișon, torentul din zilele străvechi, i-a dus cu el.” (Jud. 5:19-21) Cei care iubesc dreptatea și urăsc răutatea vor fi foarte încurajați de această relatare deoarece ei știu că ea prefigurează ceea ce se va întâmpla la Armagedon.

16. Bătălia de la râul Chișon a fost purtată în sezonul secetos al anului, deci albia râului trebuie să fi fost uscată. Se pare că Sisera a mărșăluit cu armata lui peste această albie uscată a râului, aflându-se în teritoriul de câmpie și urcând spre dealuri, pentru a ataca armata lui Barac. Meghido se afla în spatele său și evident că torente de apă au venit din acea direcție. Domnul a făcut să apară brusc o înfricoșătoare rupere de nori în munții și dealurile din jur, care se aflau în spatele și în fața armatei lui Sisera. Un mare zid de apă a coborât cu forță din Meghido, precum și din munții și dealurile de pe partea estică a râului. Puterile oamenilor erau nesemnificative în fața unui asemenea atac teribil. Apele care au coborât din ceruri au dus cu ele carele de fier, iar caii s-au poticnit în noroi și și-au rupt copitele. (Jud. 5:22) Albia râului nu putea să susțină întreaga cantitate de apă și în

scurt timp apele au ieșit din matca lor, inundând cu viteză și putere câmpia. Infanteria armatei lui Sisera urma să fie prinsă în acest potop, iar caii și carele lor urmau să se dovedească inutile. Mulți au încercat să scape pe jos, în timp ce alții au dezlegat caii de la care și au încercat să scape călare pe ei, dar nu au reușit nici așa. Armata era cu totul dezorganizată, deși unii dintre soldați au reușit să scape. Puterea lui Dumnezeu era folosită împotriva lor și fără îndoială că El le-a permis unora dintre ei să scape pentru un timp pentru a fi completă profeția. Apele, alergând în jos din ținutul înalt al lui Meghido, au forțat oștirea lui Sisera să fugă spre terenurile mai înalte de pe partea cealaltă, ceea ce urma să îi ducă exact în capcana pe care Domnul le-o pregătise, cu armata celor zece mii de soldați israeliți înarmați cu săbii. Avantajată astfel, armata lui Barac a putut să îi ajungă pe canaanii îngroziți care fugeau și să îi distrugă. Cei care au fugit au fost pedepsiți de mica armată a lui Barac.

17. Printre cei care încercau să scape a fost și Sisera comandantul armatei. El nu a rămas alături de soldații lui, pentru a muri alături de ei, ci ”a sărit din carul său și a luat-o la fugă”. Carul lui Sisera se împotmolise în noroi și deoarece caii săi se chinuiau să iasă din apă, Sisera a fost nevoit să coboare în apă și să fugă singur. El a fost nevoit să se bazeze doar pe propriile sale picioare pentru a ieși din apă și noroi. Fără îndoială că Domnul i-a permis să scape pentru un timp, așa cum se arată de către evenimentele care au avut loc după aceea și aceasta cu scopul de a completa profeția care urma să prefigureze evenimentele de la Armagedon. Se pare că nici unuia dintre soldații și subalternii comandantului Sisera nu i s-a permis să scape și să fugă cu el. Sisera, marele comandant, a fost nevoit să fugă pe dealuri de unul singur, folosindu-se de propriile sale picioare. Conducătorii religioși se vor găsi în aceeași situație. Unii dintre soldații din armata sa au reușit să iasă din ape și să fugă până la En-dor și au murit acolo, simbolizându-i pe toți aceia care fug la demoni sau la reprezentanții demonilor și care vor fi și ei distruși. – Ps. 83:9,10

18. Descrierea detaliată a bătăliei pe care o găsim în Judecători, capitolele 4 și 5 este, fără îndoială, cu scopul de a încuraja, a mângâia și a le da speranță servilor credincioși ai lui Dumnezeu din prezent, care suportă atacurile opresive ale celor răi și nelegiuți. Ierarhia romano-catolică și alți susținători religioși demonizați ai acesteia, mășăluiesc în viteză pentru a-i distruge pe servii lui Iehova Dumnezeu. Ei sunt sub comanda Diavolului și a lui Gog, primul comandant al forțelor Diavolului. Dictatorii alianței dintre fascism, nazism și papalitate, comandă pe pământ forțele răului și prosperă foarte mult în prezent. Acestei mulțimi rele, arogante și lăudăroase, războiul i se pare o treabă ușoară și se simte încrezătoare de sine, crezând că îl va distruge pe fiecare susținător al Teocrației. Astfel, ei chiar au început să spună ce vor face după ce vor câștiga lupta. Dar ei vor trebui să își schimbe aceste păreri. Ei sunt acum siguri de victorie și se laudă că , atunci când va veni bătălia mării zile a Dumnezeului Atotputernic, ei vor fi în siguranță și se vor odihni. Dar ce va face, totuși, atunci Ierarhia Romano-catolică și alți aliați ai ei demonizați? Când îl vor vedea pe Iehova luptând pentru poporul Său, vor fugi așa cum a făcut și Sisera, însă Cuvântul lui Dumnezeu spune că ”nu

vor scăpa nicidecum” (1 Tes. 5:3, *A.R.V.*) Drama profetică vorbește despre acest lucru, iar cuvintele inspirate ale apostolului susțin profeția. Acest lucru este asigurat de cel puțin doi martori, și nici o persoană care este complet devotată lui Dumnezeu și Teocrației Sale nu are niciun motiv să se îndoiască de deznodământul final. Totuși, este nevoie ca toți aceștia să păstreze în minte promisiunile sigure ale lui Dumnezeu, știind că El va face ceea ce a promis. Atunci când Iehova face ca o rugăciune să fie consemnată în Cuvântul Său și o pune în gura servilor Săi, pentru ca ea să fie rostită înaintea Lui, este cert că o asemenea rugăciune este o expresie a voinței și scopului lui Iehova care vor fi duse la îndeplinire la timpul Său fixat. Psalmul 83 vorbește despre conspirația adeptilor religiei împotriva poporului lui Iehova, care prefigurează o altă conspirație împotriva Împărăției lui Dumnezeu, condusă de Isus Cristos. În conformitate cu profeția, scopul conspirației este acela de a-i distruge pe servii lui Iehova și de a împiedica Guvernul Teocratic să acționeze. Prin urmare, lucrătorii nelegiurii sunt hotărâți să conducă pământul, împotriva voinței Atotputernicului Dumnezeu. (Vezi Ps. 83:2-8) Urmează rugăciunea rostită de poporul oprimat al lui Iehova, adresată Celui Preaînalt cu aceste cuvinte, cerându-I Domnului să ducă El bătăliile împotriva dușmanului, pentru ei și să îi distrugă pe vrăjmași. Această rugăciune spune astfel: ”Fă-le așa cum le-ai făcut lui Sisera și lui Iabin la râul Chișon, care au pierit în En-dor; ei au ajuns ca și gunoi pentru pământ” (Ps. 83:9,10) Este sigur că Iehova va auzi și va răspunde la această rugăciune și va face exact așa cum se spune în ea, deoarece El a declarat că aceasta este voința și scopul Său. Fie ca toți cei care manifestă credință în Dumnezeu și în Fiul Său preaiubit să se bucure datorită salvării Sale, care va veni cu siguranță pentru cei care stau fermi și credincioși. ”Dar Barac a urmărit carele și oștirea până la Haroșetul neamurilor; și toată armata lui Sisera a căzut în ascuțișul sabiei, și nu a rămas niciun om în viață.” – Jud. 4:16

19. Aici găsim încă o dovadă care ne arată că niciunul dintre lucrătorii nelegiurii nu va scăpa. Dumnezeu le-a permis soldaților loiali conduși de Barac să ia și ei parte la bătălia victorioasă cu dușmanul. Fidel numelui său, ”Fulger”, Barac a urmărit cu viteza fulgerului armata descurajată și pusă pe fugă a lui Sisera. Cu armata sa mai slabă, de doar zece mii de oameni, Barac a reușit să-i distrugă pe toți. El a nimicit în totalitate dușmanul și ”nu a mai rămas niciunul”. Soldații săi au prins fiecare fugar și i-au trecut prin ascuțișul sabiei. Doar Sisera a scăpat de sabia armatei lui Barac, însă fără îndoială că Iehova a permis acest lucru pentru a simboliza alt fapt important.

20. În acest moment, rolul pe care l-a jucat Barac în drama profetică l-a simbolizat pe Isus Cristos și armata Sa cerească invizibilă, compusă din oștiri de îngeri care Îl urmează pe victoriosul Isus. (Apoc. 19:11-21) Acest lucru arată că armatele invizibile efectiv luptă în bătălia de la Armaghedon, distrugând ”lucrul dezgustător”, și anume grupul de dictatori și elemente religioase care este hotărât să conducă lumea, sfidându-L pe Dumnezeu, și care se pun în locul guvernului teocratic al lui Dumnezeu, așa cum arată Daniel în profeția sa, citată de Domnul

Isus (Dan. 11:31; 12:11; Mat. 24:15) În această lucrare de curățire completă, pe care o va face Domnul, toți aliații Ierarhiei, toți lucrătorii nelegiurii, toți dușmanii lui Dumnezeu și ai Guvernului Său Teocratic vor pieri. Pe toți aceștia, Domnul îi numește capre, a căror sfârșit este "distrugerea veșnică pregătită pentru Diavol și îngerii săi", sau susținătorii săi. (Mat. 25:31-41) Urmează alte versete care susțin distrugerea completă a dușmanului la Armagedon: "Și Enoh, al șaptelea de la Adam, a profețit aceste lucruri, zicând: Iată că Domnul vine însoțit de zece mii dintre sfinții Săi, pentru a executa judecata asupra tuturor și să-i dovedească vinovați pe toți cei lipsiți de pietate, pentru toate faptele lipsite de pietate pe care le-au comis cu nerușinare și pentru toate lucrurile revoltătoare pe care păcătoșii lipsiți de pietate le-au rostit." (Iuda 14,15) Atotputernicul Dumnezeu este scutul și ocrotitorul poporului Său și El va lupta pentru ei: "Și voi veți fugi în valea dintre munții Mei, căci valea dintre munți se va întinde până la Ațel. Veți fugi așa cum ați fugit din cauza cutremurului din zilele lui Ozia, regele lui Iuda. Iehova, Dumnezeul meu, va veni, și toți sfinții vor fi cu El." – Zah. 14:5, *A.R.V.*

21. În aceste zile de răutate și fapte rele comise de Ierarhie și aliații săi împotriva oamenilor nevinovați, deoarece aceștia proclamă numele și Împărăția lui Dumnezeu; faptul că lucrătorii nelegiurii îi acuză în mod fals pe Martorii lui Iehova de răzvrătire, fac să fie arestați și aruncați în închisoare, refuză să le permită să aibă un proces corect și să aibă ocazia de a-și dovedi nevinovăția; faptul că Ierarhia și agenții săi comit fapte oribile cum ar fi să castraze un bărbat pentru că acesta este un martor al lui Iehova; faptul că automobilele, casele, hainele și alte bunuri ale unor oameni nevinovați sunt distruse de aceiași lucrători ai nelegiurii, din simplul motiv că bărbații și femeile vorbesc despre Guvernul Teocratic al Atotputernicului Dumnezeu; faptul că Martorii lui Iehova sunt răpiți și hăituiți ca animalele dintr-un loc în altul și că oficialitățile guvernului nu iau nici o măsură împotriva criminalilor declarați: toate aceste lucruri sunt o dovadă că acum este timpul când cei răi cresc ca iarba și lucrătorii nelegiurii înmuguresc și înfloresc. Toate aceste lucruri îi fac pe oamenii sinceri să fie pe bună dreptate indignați.

22. Oamenii care iubesc ordinea și care cred în corectitudine, sunt făcuți să deschidă ochii și să vadă această situație de lucruri și faptul că nimeni în afară de Diavol nu ar putea să organizeze și să conducă o astfel de conspirație groaznică împotriva oamenilor fără apărare. Mulți întreabă: dar oare nu se vor încheia socotelile? Nu vor fi pedepsiți acești lucrători ai nelegiurii? Domnul Iehova le spune servilor Săi credincioși: "Îmi voi răzbuna aleșii; așteptați-Mă până în ziua când Mă voi ridica la pradă; voi lupta în bătălii și Mă voi îngriji ca niciunul dintre răii aceștia să nu scape." "De aceea, zice Iehova, așteptați-Mă până în ziua când mă voi ridica la pradă căci, potrivit hotărârii Mele judecătorești, voi strânge națiunile, voi aduna regatele ca să vărs peste ele condamnarea Mea, toată mânia Mea aprinsă, fiindcă tot pământul va fi mistuit de focul zelului Meu". – Țef. 3:8.

23. Ținând seama de aceste nenumărate crime comise de adepții religiei și susținătorii lor și de profețiile făcute cu privire la acest lucru și de promisiunea lui Dumnezeu de a-și răzbuna aleșii, fie ca servii credincioși ai lui Iehova să Îl aștepte

acum pe Domnul și să se încreadă cu totul în El. Dacă a promis, El îi va distruge pe cei răi pentru totdeauna. (Ps. 92:7) Cei care iubesc dreptatea își pot permite să aștepte ca Domnul să acționeze. Ei nu-și pot permite să urmeze niciun alt plan de acțiune. Servii credincioși ai lui Iehova Îl vor aștepta pe eEl, deoarece ei știu că El va acționa la timpul Său fixat și îi va nimici cu totul pe dușmani.

24. În drama profetică se spune că Barac a condus o urmărire-fulger a dușmanului, și anume: "El s-a dus după dușman până la Haroșetul neamurilor și toată armata lui Sisera a căzut în ascuțișul sabiei." Credincios imaginii profetice, Isus Cristos, Mai Marele Barac, împreună cu armata Sa cerească, va urmări cu viteză fulgerătoare dușmanii la Armaghedon; și, începând cu religia și, mai ales papalitatea, care îi împinge acum pe dictatori la fapte de răutate supremă, Domnul Isus Cristos îi va distruge la propriu și în totalitate pe vrăjmași. Monstruozitatea aceasta totalitară religioasă nu va conduce pământul, deoarece Iehova a decretat că această răutate se va sfârși. Domnul și-a făcut în drama profetică partea, aceea de a-i asigura pe membrii poporului lui Iehova că El va lupta în bătăliile lor, asigurându-le victoria.

25. Sabia este un simbol a armelor distructive ale Domnului, pe care le va folosi El împotriva dușmanilor la Armaghedon: "La dreapta Ta, Iehova va zdrobi regi în ziua mâniei Sale. Va judeca printre națiuni, va umple totul cu corpuri moarte. Va sfărâma capul unei țări cu mulți locuitori." (Ps. 110:5,6) Această răutate va înceta atunci și lucrătorii nelegiurii vor dispărea pentru totdeauna, căci Domnul declară în continuare: "Iată ce a spus Iehova, Cel ce face o cale prin mare și un drum prin ape puternice, Cel ce scoate carul de război și calul, armata și pe cei tari deopotrivă: Se vor culca. Nu se vor mai ridica. Vor fi stinși. Vor fi stinși ca un fitil." (Isa. 43:16,17) "Veniți, priviți lucrările lui Iehova, cum face lucruri uluitoare pe pământ. El face să înceteze războaiele până la marginile pământului. Frânge arcul, face bucăți sulița și arde în foc carele." (Ps. 46:8,9) "La musturarea Ta, o, Dumnezeuul lui Iacob, conducătorul calului și calul au adormit adânc. Tu ești de temut, cine poate sta înaintea Ta, înaintea mâniei puterii Tale? Din cer ai făcut să se audă judecata, pământul s-a temut și a tăcut, când Dumnezeu s-a ridicat la judecată, ca să-i salveze pe toți cei smeriți de pe pământ." – Ps. 76:6-9

26. "Fulgerul" (Barac) cu cei zece mii de oameni ai săi i-au executat pe dușmanii pentru și în numele lui Iehova. Astfel, "fulgerul" l-a prefigurat pe Isus Cristos ca și Executor al dreptății la Armaghedon, când El va fi urmat de toate oștirile Sale cerești. Aceasta este în perfectă armonie cu relatarea pe care a consemnat-o Iehova cu privire la Iehu, care i-a executat pe practicanții demonici ai religiei din zilele sale. El i-a făcut pe adepții religiei să îmbrace veșmintele religiei lor și astfel să se identifice ca fiind demonizați sau adepți ai demonilor. În același fel, astăzi, Domnul îi face pe oameni să ia o poziție de o parte sau de alta a acestui conflict. În acest fel, toți își vor pecetlui propria soartă, punându-se de partea morții sau de partea vieții. Adepții religiei împreună cu toți lucrătorii nelegiurii se vor identifica drept dușmani sau "capre", care sunt un simbol al celor care vor fi distruși. Ce a urmat după ce regele Iehu i-a făcut pe practicanții religiei să se

identifice? Relatarea din Scripturi spune: ”În cele din urmă, (adeptii religiei) au intrat să aducă jertfe și ofrande arse, iar Iehu a pus afară, la dispoziția lui, optzeci de bărbați și le-a spus: ”Dacă va scăpa vreunul din oamenii pe care îi dau în mâinile voastre, se va plăti cu suflet pentru sufletul lui.” De îndată ce a terminat de adus ofranda arsă, Iehu le-a spus alergătorilor și comandanților: ”Intrați și loviți-i! Unul să nu iasă!” Atunci alergătorii și comandanții i-au lovit cu ascuțișul sabiei și i-au aruncat afară. Au mers până la orașul casei lui Baal. Apoi au scos afară imaginile sacre ale casei lui Baal și le-au ars pe fiecare în parte.” – 2 Regi. 10:24-26

27. Aceasta corespunde în totalitate cu ceea ce le va face Isus Cristos ”caprelor”. (Mat. 25:41,46) Nici una dintre ”capre” nu va scăpa. ”Cei uciși de Iehova vor fi în ziua aceea de la un capăt al pământului până la celălalt. Nu vor fi nici jeliți, nici adunați, nici îngropați. Vor ajunge ca gunoiul pe fața pământului. Păstorii nu mai au niciun loc de refugiu și cei din fruntea turmei, nici o cale de scăpare.” – Ier. 25: 33,35

28. ”Iar Sisera a fugit pe jos până la cortul lui Iael, soția lui Heber, chenitul, căci între Iabin, regele Hațorului, și casa lui Heber, chenitul, era pace.” (Jud. 4:17) Sisera avea grijă să rămână în viață. În loc să acționeze ca un soldat curajos și să stea alături de armata sa, el a încercat să se întoarcă la Haroșet și să își lase armata să facă tot ce puteau ei. El a fugit spre Hațor, reședința regelui Iabin și, de frică să nu fie prins în fuga lui, a luat-o pe un traseu ocolit, gândindu-se evident că nimeni nu îl va căuta acolo unde mergea. El a căutat cortul unei femei căsătorite. În cel mai rău caz, acolo risca să fie descoperit încălcând legile oamenilor. El era speriat, și s-a pus astfel sub protecția unei femei. În același fel, Ierarhia romano-catolică încearcă să le folosească pe femei pentru a le duce la îndeplinire planurile și pentru a exercita influența lor asupra bărbaților și să câștige astfel controlul asupra acestora. Când acei preoți ai Ierarhiei sunt descoperiți, cum se întâmplă acum, așa cum arată Scripturile, ei vor fi ca femeile, refuzând să lupte și ascunzându-se după alții. (Ier. 51:30) Aceasta sugerează că Ierarhia și preoții iezuiți se vor găsi într-o situație asemănătoare celei în care s-a aflat comandantul Sisera. Această zi trebuie să fie aproape, deoarece supușii Ierarhiei înfloresc.

29. Sisera a căutat refugiu în cortul lui Iael, soția lui Heber, chenitul. Numele ei însemna ”capră sălbatică” sau ”capră de munte”, adică ce urcă, sau merge tot mai sus. David s-a refugiat odată printre caprele sălbatică. (1Sam. 24:2). „Munții cei înalți sunt pentru țapii sălbatici, iar stâncile sunt adăpost pentru iepuri.” (Ps. 104:18) Heber, soțul lui Iael, locuia într-un cort aproape de reședința regală a regelui Iabin și se pare că el era în pace cu regele. Aceasta nu înseamnă nicidecum că Heber era aliat cu Iabin. El era un om pașnic. Fără îndoială că Iehova a făcut ca Heber să-și instaleze cortul aproape de Iabin cu un scop precis. Relația de pace dintre Heber și Iabin s-a dovedit a fi o capcană pentru Sisera. Aceia care fac parte din ”marea mulțime” se pare că sunt în termeni de capre, cu adeptii religiei. Cel puțin nu au existat ostilități deschise între ei până în timpul când aceste persoane cu o inimă bună înaintea lui Dumnezeu și a guvernului Său iau o poziție fermă de

partea Teocrației. Când Barac și Debora au început să acționeze, ca urmare a poruncii lui Iehova împotriva asupritorilor Israelului, a venit timpul ca și casa lui Heber să ia poziție de o parte sau de alta a conflictului. Nu este nimic în relatare care să ne arate că Heber a trecut de partea Teocrației, dar să observăm ce alegere a făcut soția sa. Aceasta arată cu precădere cum un membru al casei va trece de partea Domnului și a guvernului Său drept, în timp ce alt membru al familiei ar putea rămâne de partea celor care se împotrivesc Teocrației. Acest lucru are loc atunci când Dumnezeu separă „oile” de „capre”. ”Iael a ieșit ca să îl întâlnească pe Sisera și i-a zis: Intră aici, domnul meu, intră aici, la mine! Nu-ți fie frică! Și el a intrat la ea în cort. Mai târziu, ea l-a învelit cu o pătură.” – Jud. 4:18

30. Sisera căuta cu disperare un loc izolat în care să se poată odihni și să se ascundă de cei care îl căutau. În aceasta el i-a simbolizat pe conducătorii religioși care, din 1922, când apele adevărului au început să îi urmărească, au căutat cu disperare un loc de protecție în care să se poată odihni. Pe măsură ce Martorii lui Iehova devin mai activi și mai eficienți în lucrarea lor și în proclamarea mesajului Împărăției, clerul devine din ce în ce mai obosit și mai temător, ba chiar disperat.

31. Faptul că Sisera era singur și vulnerabil, arată că el era învins și căuta să își salveze viața. Acest lucru ar fi fost evident pentru oricine ar fi urmărit această luptă. Fără îndoială că cei care urmăreau lupta din vale și care văzuseră marile ape luându-i cu ele pe invadatori, le-au transmis această informație și altora, iar Iael trebuie să fi fost la curent cu înfrângerea armatei lui Sisera și cu situația lui deplorabilă. Ea l-a văzut apropiindu-se de cortul ei și astfel s-a dus să îl întâmpine. Acesta a fost un act aparent prietenos din partea ei. Venise timpul ca ea să facă o mișcare decisivă și fără îndoială că Domnul se folosea de ea astfel încât ea să își facă partea în această mare dramă profetică. Venise timpul când ea trebuia fie să se predea conduceri asupritoare a lui Iabin și Sisera și să sufere alături de israeliți, fie să treacă cu hotărâre de partea Israelului, poporul ales al lui Dumnezeu. Se ridicase în mintea ei întrebarea dacă trebuia să îl ajute pe Sisera să se întoarcă la Iabin și apoi să poată lupta în continuare împotriva poporului tipic al lui Dumnezeu, inducând teama în mintea tuturor persoanelor care simpatizau cu israeliții, sau să își facă partea acționând contrar? Acesta era un moment crucial și o încercare de maximă importanță pentru ea, și fără îndoială că Domnul l-a îndreptat pe Sisera spre cortul ei, astfel încât ea să poată fi pusă la încercare și să își facă partea în această dramă profetică. ”Lui Dumnezeu îi sunt cunoscute toate lucrurile încă de la început.” (Fap. 15:18) Știind că îl va avea pe Mai Marele Barac, Isus, care să strângă o altă turmă de ”oi” pe lângă clasa spirituală, Dumnezeu făcea în acest moment tocmai ca această parte să fie prefigurată. Faptele arată că Iael a arătat înțelepciune și precauție.

32. Când Sisera s-a apropiat, ea i-a spus ”Intră aici, la mine, domnul meu”. Aceasta a fost încă o dovadă a prieteniei manifestate de ea. Iael era doar o femeie și era singură în cortul ei. Ea știa că nu putea să îl atace pe un luptător atât de puternic ca și Sisera și să fie la egalitate. El era un soldat obișnuit cu lupta, iar acum, datorită înfrângerii sale, el era foarte furios. Gravitatea ocaziei, făcea

neimportant faptul că femeile căsătorite nu trebuiau să invite în cortul lor bărbați singuri. Iael a profitat de situație spunându-i generalului care se ascundea să intre în cortul ei, fapt care arăta că casa lui Heber încă era în relații bune cu canaaniții. Nu ni se arată în acest moment ce planuri avea ea și acest lucru nici nu este deosebit de important. Ea era folosită de Domnul pentru a-și face partea și ea a acționat în interesul Domnului și a poporului Său.

33. După 1918 a venit timpul Domnului ca să se facă separarea între ”oi” și ”capre”. Mulți dintre oamenii care avuseseră relații amiabile cu adepții religiei au văzut că trebuie să decidă dacă vor fi pentru sau împotriva Domnului. Ei au văzut că Martorii lui Iehova erau implicați activ în proclamarea împărăției ca singură cale de pace și siguranță și că adepții religiei erau împotriva lor. Ei au auzit mesajul din Cuvântul lui Dumnezeu, spus de Martorii lui Iehova, care avertizau despre apropiata distrugere a vrăjmașilor la Armaghedon și victoria lui Iehova prin Cristos în acea bătălie. Ei au văzut și că mesajul Domnului vorbit public de Martorii lui Iehova îi făcea pe adepții religiei să se retragă cu doctrinele lor și că liderii religioși nu puteau în niciun fel să combată mesajul. Martorii lui Iehova le-au cerut de repetate ori conducătorilor religioși să iasă la iveală și să se apere și să explice de ce le predau oamenilor doctrine false , însă acești adepți ai religiei au refuzat să facă acest lucru. Multe persoane bune au văzut că Martorii lui Iehova le spuneau oamenilor lucruri constructive, care erau spre binele lor, în timp ce adepții religiei și asociații lor nu aveau nimic bun de oferit, bunăstare sau binecuvântări pentru oameni. Ca și Iael, acești oameni buni au căutat o ocazie de a acționa într-un mod pozitiv.

34. Iael l-a asigurat pe Sisera că el nu trebuia să se teamă să intre în cortul ei și să se ascundă acolo. Nimeni nu trebuie să se teamă de oamenii buni care vor forma clasa ”altor oi” ale lui Dumnezeu. Dacă Sisera ar fi arătat vreo dispoziție de a înceta cruda persecuție asupra israeliților, fără îndoială că Iael ar fi continuat să îi arate favoare. Ea i-a văzut hotărârea lui nelegiuită împotriva poporului lui Iehova și dorința lui de a scăpa pentru a se întoarce și a organiza o altă armată cu care să lupte împotriva lor. Căpitanul Sisera a intrat în cort și s-a întins, iar ea l-a acoperit plină de bunăstare cu o mantie. Să observăm cât de bine ilustrează aici acțiunile lui Iael o altă parte a acestei minunate drame, pe care Domnul a făcut-o acum cunoscută și i-a revelat semnificația poporului Său.

(Va continua)

Doamne, Iehova al oștirilor, cine este puternic ca Tine, Iehova! Și credincioșia Ta Te înconjoară. Ale Tale sunt cerurile și pământul, Tu ai întemeiat lumea și tot ce cuprinde ea. Brațul tău este puternic, mâna Ta este tare, dreapta Ta este înălțată.

Dreptatea și judecata sunt temelii scaunului Tău de domnie; bunăstarea și credincioșia sunt înaintea Feței Tale. – Psalm 89: 8,11,13,14, *A.R.V.*

„Să-L întâlnim pe Domnul”

Unde Îl putem întâmpina pe Domnul? Și în ce fel? Să ținem minte acest lucru important: Scripturile spun multe lucruri despre venirea Domnului Isus Cristos ca Rege și Judecător, dar foarte puține despre urcarea la cer a creștinilor unși născuți de spiritul lui Dumnezeu și care compun templul spiritual în care locuiește Dumnezeu prin spiritul Său sau puterea Sa sfântă invizibilă. – 1 Cor. 3:16,17

Apostolii lui Isus Cristos au scos în evidență venirea Domnului ca un lucru extrem de important. La timpul urcării Sale la ceruri, la patruzeci de zile după învierea Sa din morți, îngerii din ceruri au apărut ca oameni îmbrăcați în alb și le-au spus discipolilor: ”Acest Isus, care a fost înălțat de la voi în cer, va veni în același fel (nu în același corp) în care L-ați văzut ducându-se în cer.” (Fap. 1:11) După aceea, apostolii au început să aștepte cu nerăbdare și cu zel venirea lui Cristos și i-au sfătuit și pe frații creștini să facă acest lucru.

Isus arătase care urmau să fie dovezile vizibile, semnele sau evenimentele de pe pământ care urmau să dovedească venirea Sa spre a domni ca Conducător de drept al lumii, ca Răzbunător al numelui lui Iehova și ca Judecătorul creștinilor și a națiunilor, în numele lui Iehova. (Matei cap. 24, 25) De aceea, credincioșii ”s-au întors de la idoli spre Dumnezeu, spre a-I servi Dumnezeului viu și adevărat și pentru a-L aștepta pe Fiul Său din ceruri.” (1Tes. 1:9,10) Creștinii ”așteptau venirea (sau revelarea) Domnului nostru Isus Cristos.” (1 Cor. 1:7) Apostolul le-a transmis creștinilor rugăciunea sa: ”ca să vi se întărească inimile și să fie fără prihană în sfințenie, înaintea lui Dumnezeu, Tatăl nostru, la venirea Domnului nostru Isus Hristos împreună cu toți sfinții Săi.” (1Tes. 3:13) ”Dumnezeul păcii să vă sfințească El însuși pe deplin; și: duhul vostru, sufletul vostru și trupul vostru, să fie păzite întregi, fără prihană la venirea Domnului nostru Isus Hristos.” (1Tes. 5:23) Este adevărat că Scripturile îi asigură pe creștinii unși cu spiritul lui Dumnezeu că pentru ei există în ceruri o moștenire nepieritoare care îi așteaptă, însă aceste texte nu spun că acești creștini credincioși vor merge în ceruri pentru a-L ”întâmpina pe Domnul.” – Vezi 1Petru 1:3-11.

Prin apostolul inspirat, la 1 Tesaloniceni 4:16,17 se scrie: ”Pentru că însuși Domnul va coborî din cer cu un strigăt poruncitor, cu glas de arhanghel și cu trâmbița lui Dumnezeu, iar cei morți în unitate cu Cristos se vor scula primii. Apoi, noi, cei vii care vom rămâne (rămășița unsă de pe pământ) vom fi luați împreună cu ei în nori ca să-L întâmpinăm pe Domnul în văzduh și, astfel, vom fi întotdeauna cu Domnul.” Înseamnă aceasta că rămășița va merge să-L întâmpine pe Domnul? Nu, ci dimpotrivă, spune că cei care ”rămân”, adică ”rămășița”, ”Îl vor întâmpina pe Domnul în văzduh”. Dar atunci, care este semnificația expresiei ”în văzduh”?

În unele texte scripturale, cuvântul ”văzduh”, ”aer” și ”vânt” sunt folosite pentru a reda același lucru. În dicționare, lexicografii dau cea mai bună definiție a cuvintelor pe care o știu, însă atunci când Scripturile o fac, nu mai rămâne nici urmă de îndoială asupra respectivelor semnificații. Cuvintele Domnului Isus arată adevărata semnificație simbolică a cuvintelor ”văzduh” și ”vânt”. Adresându-se

conducătorului evreu Nicodim, Isus a spus: "Ce s-a născut din carne este carne și ce s-a născut din spirit este spirit; nu te mira că ți-am spus: Trebuie să vă nașteți din nou. Vântul suflă unde vrea și îi auzi vuietul, dar nu știi de unde vine și unde se duce. Așa este oricine s-a născut din spirit." (Ioan 3:6-8) Dar cum explică aceste versete semnificația cuvântului "văzduh"?

Vântul, sau aerul, este invizibil pentru ochii umani dar totuși este puternic și perceptibil. În același fel, ceea ce se naște din spirit, deci ceea ce se află în domeniul spiritual, este invizibil ochilor oamenilor, dar totuși este perceptibil de creaturile de pe pământ care au o relație apropiată cu Domnul. După cum se spune în 1 Corinteni 2:14: "Omul fizic nu primește lucrurile spiritului lui Dumnezeu, căci pentru el sunt o nebunie, și nu poate să le cunoască, fiindcă trebuie cercetate spiritualmente." Există dovezi abundente care arată că Domnul Isus a venit la templul spiritual în anul 1918 d.Chr. și că rămășița unsă de martori ai lui Dumnezeu de pe pământ este acum strânsă la templul Domnului și sunt asemenea Lui. Cum știu aceștia că sunt acolo? Deoarece au „mărturia spiritului”, iar Scripturile și toate lucrurile întâmplare susțin acest lucru. (Rom. 8:16,17) Faptul că ei sunt strânși la templu și "sunt învățați de Dumnezeu" acolo, după cum se arată în Ioan 6:45 și în Isaia 54:13, este o dovadă clară că ei sunt cu Domnul "în văzduh", adică într-o stare în care este imposibil pentru ochiul uman să perceapă ceea ce este prezent. Dacă ei sunt la templu cu Domnul, atunci, fără îndoială că ei sunt alături de El chiar dacă El este invizibil pentru ochii lor umani. Prin urmare, cuvintele "luați...ca să-L întâmpinăm pe Domnul în văzduh" descriu exact și complet starea lor.

Sion este organizația capitală a lui Dumnezeu. Psalmul 102:16 profetește: "Atunci când va construi Domnul Sionul, El se va înfățișa în glorie." Ordinea învierii sfinților credincioși, care au adormit în moarte așteptând venirea Domnului la templu și zidirea Sionului, este aceasta, potrivit cuvintelor apostolului: "(1) Trezirea morților credincioși și (2) strângerea la Sion a membrilor rămășiței încă în viață. Acest lucru va avea loc atunci când Domnul se va înfățișa la templul lui Iehova. Apostolul spune în 1Testaloniceni 4:14-17: "Căci, dacă credem că Isus a murit și s-a și sculat din morți, credem și că, pe cei care au adormit în moarte prin Isus, Dumnezeu îi va aduce împreună cu El. Fiindcă iată ce vă spunem prin cuvântul Domnului: noi, cei vii, care vom rămâne până la prezența Domnului, nu o vom lua nicidecum înaintea celor care au adormit în moarte, pentru că însuși Domnul va coborî din cer cu un strigăt poruncitor, cu glas de arhanghel și cu trâmbița lui Dumnezeu, iar cei morți în unitate cu Cristos se vor scula primii. Apoi, noi, cei vii, care vom rămâne vom fi luați împreună cu ei în nori ca să-L întâmpinăm pe Domnul în văzduh și, astfel, vom fi întotdeauna cu Domnul."

Timp de ani de zile acest text a creat multă confuzie pentru unii și desigur că nu a putut fi înțeles până la timpul stabilit al lui Dumnezeu. Traducerea *Emphatic Diaglott* redă astfel: "Fiindcă Domnul însuși va coborî din ceruri cu un strigăt poruncitor, cu glas de arhanghel și cu trâmbița lui Dumnezeu, iar cei morți în Cristos vor fi ridicați primii; și atunci noi, cei vii care am rămas, vom fi, odată cu

ei, luați în nori ca să-L întâmpinăm pe Domnul în văzduh și astfel vom fi cu Domnul pentru totdeauna.” (1Tes. 4:16,17) Dificultatea a apărut fiindcă în *Diaglott* au apărut cuvintele ”odată cu ei”, astfel deducându-se ideea că învierea celor morți și schimbarea celor vii de pe pământ de la fizic la spiritual trebuiau să aibă loc în același timp și astfel, deoarece păreau să mai fie încă unii creștini unși credincioși pe pământ, acest lucru dovedea că cei credincioși care au murit nu înviaseră încă. Totuși, nu asta vor să transmită cuvintele din *Diaglott*. Cuvintele ”odată cu ei” înseamnă ”într-un timp anume”, și nu o zi de douăzeci și patru de ore, sau măcar același an, și cu siguranță nu în același moment. Atunci când sunt înțelese se observă că ”odată cu ei” este o perioadă de timp care a început în 1914 e.n., începutul ”zilei” lui Iehova și întronarea lui Isus Cristos ca Rege și continuă până când rămășița unsă își sfârșește viața pe pământ. În acea perioadă de timp sunt înviați cei credincioși care au murit, iar membrii fideli ai rămășiței sunt schimbați.

Textul de mai sus (1 Tesaloniceni 4:16,17) trebuie să fie în perfectă armonie cu cuvintele apostolului din 1 Corinteni 15:51,52 (*Diaglott*): ”Iată! Vă spun un secret sacru: Nu toți vom adormi în moarte, dar toți vom fi schimbați, într-o clipă, într-o clipeală de ochi, în timpul ultimei trâmbițe. Căci trâmbița va suna, morții vor fi înviați în neputrezire, iar noi vom fi schimbați.” Observați că și textul acesta și și cel din 1 Tesaloniceni 4:16, 17 folosesc expresiile ”trâmbița lui Dumnezeu” și ”ultima trâmbiță”, precum și cuvinte ca ”strigăt” și ”glas de arhanghel”. Aceste cuvinte trebuie analizate împreună. O ”trâmbiță” semnifică faptul că executarea sau împlinirea autorității divine are loc deja și că Regele și-a început domnia. Acea domnie a început cu Isus Cristos în 1914 d.Chr., când Iehova L-a trimis să domnească. (Pentru această semnificație a ”trâmbiței”, vezi 2 Regi 11:1-14; Psalmi 47:5; 98:6; 110:2) Trâmbița care răsună denotă și un timp de bucurie, căci Regele a venit; iar în acest caz El este Marele Răzbunător al numelui lui Iehova, care este bucuria Domnului Isus Cristos, iar El îi invită și pe urmașii Săi credincioși să ia parte la acea bucurie. (Lev. 23:24; 2Cron. 15:12-14; Mat. 25:21) Sunetul trâmbiței mai semnifică și război, lupte și victorie, și odată cu venirea Domnului ca Rege, El semnifică război împotriva lui Satan și a organizației sale și o mare bătălie și o victorie deplină pentru Cristos. (Num. 31:1-6; 2Cron. 13:12-16; Ioel 2:1; Apoc. 19:11-20) Aceasta este trâmbița lui Iehova Dumnezeu căci ea este făcută să răsună prin autoritatea lui Iehova.

Atunci de ce trebuie să fie ea numită ”ultima trâmbiță”? Deoarece ea anunță începutul domniei lui Isus Cristos, Regele de drept al pământului, Cel ”al cărui drept este” să domnească și care va domni după toate acestea, și nu va mai fi niciodată un alt rege care să domnească, și deci nu va mai fi nici o ocazie pentru a face să răsună vreo altă trâmbiță. Niciodată nu va mai fi necesar să fie restabilit numele lui Iehova și niciodată nu va mai fi un alt război și o altă victorie, deoarece s-a declarat că aceasta va fi ultima, iar dreptatea va dăinui pentru totdeauna sub conducerea lui Dumnezeu și a lui Cristos. Trâmbița lui Dumnezeu, care este ultima trâmbiță, a început să răsună atunci când Isus a ieșit pentru a-și începe domnia, în

1914, și trebuie să continue să răsună până când organizația lui Satan va fi distrusă, numele lui Iehova justificat și Isus Cristos va obține victoria completă la bătălia mării zile a Dumnezeuului cel Atotputernic. În această perioadă de timp, deci "odată cu ei", va avea loc și învierea sfinților credincioși morți și strângerea rămășiței fidele care mai este în viață la templul din Sion.

Dacă, așa cum susțin unii, atât sfinții adormiți în moarte cât și cei credincioși de pe pământ sunt schimbați în aceeași clipă, atunci învierea celor morți nu ar putea preceda schimbarea celor vii; dar când înțelegem că cuvintele "odată cu ei" înseamnă de fapt "ziua lui Iehova", care a început în 1914 și continuă până la încheierea bătăliei Armagedonului, problema devine cu totul clară și vedem că aceste texte sunt în perfectă armonie, așa cum trebuie să fie.

Textul (1 Tesaloniceni 4:16) afirmă că "Cristos va coborî din ceruri cu glas de arhanghel", adică primul înger sau primul mesager al lui Iehova – poziție ocupată de Isus Cristos. El vine cu "un strigăt poruncitor", ceea ce simbolizează un ordin plin de autoritate. Fiind trimis ca și Conducător de drept al pământului, căruia îi este dată toată autoritatea din ceruri și de pe pământ, Isus Cristos are puterea, iar poruncile Sale sunt date cu autoritate absolută. Strigătul și sunetul trâmbiței lui Dumnezeu au loc în același timp. Trâmbița lui Dumnezeu menționată în textul de mai sus nu este aceeași cu "cele șapte trâmbițe" menționate în Apoc. 8:6. Cei șapte îngeri care aveau cele șapte trâmbițe sunt îngerii Domnului Isus Cristos de la templu, care sunt trimiși de El cu un mesaj precis, iar aceasta se face în timp ce răsună și trâmbița lui Dumnezeu. Să observăm că Scripturile fac o diferență clară între trâmbița lui Dumnezeu, care începe să răsună la venirea Regelui, și cele șapte trâmbițe pe care le face Regele însuși să răsună, prin îngerii Săi, care sunt trimiși de la templu.

Faptele și Scripturile arată că Isus Cristos s-a înfățișat la templu pentru a zidi Sionul în 1918 și că în anul acela trâmbița lui Dumnezeu răsună deja. Potrivit Scripturilor, ordinea zidirii Sionului este aceasta: (1) "Cei morți în Cristos... se vor ridica primii" și vor fi făcuți o parte a Sionului, care este organizația capitală a lui Dumnezeu, învierea lor fiind invizibilă pentru ochii umani, căci „este semănat corp fizic, este sculat din morți corp spiritual”. (1 Cor. 15:44) (2) Apoi, în timpul acelei perioade de timp, adică "în ziua lui Iehova", "noi, cei vii, care mai rămân, vom fi, odată cu ei (adică în aceeași perioadă de timp) luați (fiind complet separați de organizația dușmanilor și strânși la Sion) în nori (adică în prezența lui Isus Cristos, norii fiind un simbol al prezenței nevăzute a Domului) ca să-L întâmpinăm pe Domnul în văzduh (adică în prezența Sa care este invizibilă pentru ochii umani) și astfel vom fi cu Domnul pentru totdeauna." (*Diaglott*) Comparați cu Revelația 11:11,12. În acea ordine este zidit Zionul, organizația capitală a lui Iehova, iar Domnul apare în gloria Sa și rămășița de pe pământ apare înaintea Lui la templu, în dreptate, fiind desfătați de manifestarea gloriei Sale și rămânând pentru totdeauna cu Domnul. Psalmul 17:15, *versiunea Septuaginta*, spune: "Desfată-mă cu manifestarea gloriei Tale." Preschimbarea rămășiței unse credincioase a martorilor lui Iehova de la un trup uman la unul spiritual va avea loc după ce vor fi

ei adunați la templu și se vor fi dovedit ”credincioși până la moarte”, iar acea preschimbare va avea loc ”într-o clipă, într-o clipeală de ochi”. (Apoc. 2:10; 1 Cor. 15:51,52) Totuși, dacă ei vor umbla în continuare în credință, ei vor fi cu Domnul pentru totdeauna, după ce vor fi adunați la templu.

Întâmpinarea Domnului este scoasă în evidență de apostol în 2 Timotei 4:8: ”De acum înainte îmi este rezervată coroana dreptății, pe care Domnul, Judecătorul cel drept, mi-o va da ca răsplată în ziua aceea, dar nu numai mie, ci și tuturor celor care au iubit manifestarea Sa.” Domnul dăruiește această coroană menționată aici de apostol la timpul străngerii urmașilor Săi unși la templu. Acest lucru va avea loc înainte ca ei să urce la ceruri, căci Isus le-a spus acestor membri credincioși: „Continuă să ții cu tărie la ce ai, pentru ca nimeni să nu îți ia coroana.” (Apoc. 3:11) Apostolul spune că aceste coroane le sunt date acelor creștini unși care iubesc manifestarea sau prezența Domnului Isus Cristos. Aceștia își arată iubirea prin faptul că Îl ascultă cu bucurie pe Domnul și se devotază neegoist serviciului Său. Dacă vor continua în credință până la moarte, ei vor primi marea răsplată a nemuririi, ”coroana vieții”, după cum i se spune și ”adunării din Smirna” în Apocalipsa 2:8-11. – *Vezi Lumină, volumul 1, pag. 21*

Creștinii unși credincioși (reprezențați de ”adunarea din Smirna”) sunt cei care primesc marea răsplată a nemuririi, și aceasta numai *după* ce Îl vor ”întâmpina pe Domnul în aer”, adică după ce Îl vor întâmpina la templu și după ce își vor fi dovedit credința, îndeplinindu-și sarcinile de pe pământ care le-au fost încredințate de Domnul, ca împlinire a textului din Matei 24:14. Fără îndoială că apostolul se referă la rămășița credincioasă de pe pământ atunci când scrie: ”Acum vă rugăm, fraților, prin prezența Domnului nostru Isus Cristos și strângerea noastră la El”, strângere care are loc la templu, unde Domnul îi purifică pentru ca ei să ”îi poată aduce Domnului o ofrandă în dreptate”. (vezi 2 Tesaloniceni 2:1 și Maleahi 3:1-4) Fiind strânși laolaltă în acest fel, ei ”Îl întâmpină pe Domnul în văzduh” în sensul că nu pot fi percepuți în mod vizibil. Dacă sunt adunați la templu, cu siguranță că ”sunt cu Domnul” fiind treziți din inactivitatea și somnul spiritual și cunosc prezența Sa alături de ei la templu, astfel că acești membri credincioși primesc o viziune spirituală a imaginii Sale, ”chipul” Său sau ”asemănarea” Sa. Atunci ei vor fi „desfătați” și se va împlini profeția din Psalmi 17:15: ”Îți voi privi fața în dreptate și mă voi desfăta când voi fi trezit la vederea Ta.” (*Roterham*) ”Cât despre mine, Îți voi privi fața în dreptate și voi fi desfătat, când mă voi trezi, la vederea imaginii Tale.” – *A.R.V.*

În același fel, ”marea mulțime” care formează acum ”colaboratorii” pământești ai acestei rămășițe unse, văd prezența și gloria Domnului de la templu și sunt și ei ”desfătați”. – Apocalipsa 7:16,17.

Organizația cu șapte capete

”Fiară”, în accepțiunea Scripturilor, simbolizează o conducere prin violență, adică (1) o constrângere violentă a conștiinței celor guvernați, a poporului și (2) o conducere sau un control al persoanelor prin exercitarea forței într-un mod violent.

Cu multe secole în urmă, vârstnicul apostol Ioan a avut o viziune cu o fiară sălbatică ce ieșea din mare. Cei care sunt în aceeași clasă cu Ioan ca martori ai lui Iehova au discernut semnificația cuvântului ”fiară” sau ”fiară sălbatică” ca fiind un simbol al unei conduceri sau guvern sau putere exercitată într-un fel aspru, crud sau opresiv. Ioan a scris: ”Și am văzut ridicându-se din mare o fiară cu zece coarne și șapte capete. Pe coarnele ei erau zece diademe, dar pe capetele ei erau nume blasfemiatoare. Fiara pe care am văzut-o era ca un leopard, dar picioarele ei erau ca de urs, iar gura ei ca o gură de leu.” (Apoc. 13:2, *Rotherham*) ”Fiara sălbatică pe care a văzut-o Ioan ridicându-se din mare se pare, prin descrierea făcută de el, că este nu doar sălbatică, ci și necurată, crudă și rea.

Cu mult înainte de viziunea lui Ioan, profetului Daniel i s-a dat o viziune și el a scris: ”M-am uitat în viziunile mele din timpul nopții și iată că cele patru vânturi ale cerurilor răscoleau marea imensă. Și din mare au ieșit patru fiare uriașe, diferite una de alta.” (Dan. 7:2,3) Aici, ”cele patru vânturi ale cerurilor” reprezintă puterea invizibilă a lui Satan, care, potrivit versetului din Efeseni 2:2, este ”prințul autorității aerului, spiritul care lucrează acum în fiii neascultării”.Descrierea făcută de profetul Daniel arată că aceste fiare erau și ele sălbatice și extrem de violente.

În legea Sa, Dumnezeu a specificat care erau animalele care trebuiau considerate necurate, atât pentru consum cât și pentru jertfă, iar fiarele descrise de Ioan și Daniel erau necurate potrivit legii, căci ele nu rumegau și nici nu aveau unghia despicată. (Vezi Leviticul 11:1-12) Aceasta dovedește că fiara care ieșise din mare în viziune era o fabricație a Diavolului. Aceasta este o fiară simbolică și înfometată, căreia nu i se va permite să meargă pe ”drumul” care duce la organizația lui Dumnezeu și nu i se va permite nici să trăiască în Împărăția lui Dumnezeu. (vezi Isaia 35:9; Ezechiel 34:25) ”Fiara sălbatică” simbolizează așadar organizația vizibilă a lui Satan care conduce popoarele pământului și care este compusă din religie, comerț și politică.

”Fiara” pe care a văzut-o Ioan în viziune avea șapte capete. Capul se referă în general la partea conducătoare a unui corp, sau a unei comunități. Este mintea care conduce sau controlează. (vezi Jud. 11:9,11; Ecl. 2:14; Ezech.10:11) Așadar capul este partea responsabilă a corpului și asupra lui cade de obicei pedeapsa pentru păcate. – 1 Regi. 2:44; Obad. 15; 1Cron. 29:11; Ps. 18:43

Capul este cel care hotărăște modul în care va acționa corpul. Cât despre cele ”șapte capete” ale fiarei, ”șapte” este un număr simbolic ce reprezintă caracterul complet, deplin, referitor la lucrurile spirituale sau invizibile. Satan este capul organizației sale, astfel că simbolul ”șapte” se referă la întreaga sa organizație și mai ales la părțile invizibile ale organizației lui Satan, el însuși fiind o creatură spirituală invizibilă. Termenul ”fiară” reprezintă în mod simbolic organizația vizibilă a lui Satan, indiferent că aceasta apare sub forma unei anumite bestii, sau a alteia.

Lui Daniel i-au apărut în viziune patru fiare, însă acestea nu au reprezentat, sau simbolizat patru organizații demonice separate, ci numai organizația lui Satan, însă au scos în evidență unele caracteristici ale acesteia. Viziunea despre cele patru fiare a lui Daniel a început să se împlinească din timpul celei de-a treia puteri mondiale, Babilonul, în timpul când acesta era condus de ultimul său rege, Belșatar. (Daniel 7:1) Apoi, după ce a văzut în simboluri și imperiul Medo-Persiei și al Greciei, Daniel spune despre a patra fiară: ”După aceea m-am uitat în viziunile nopții și iată: o a patra fiară, înfricoșătoare, grozav de înspăimântătoare și neobișnuit de puternică. Ea avea dinți mari de fier. Devora și zdrobea, iar ce rămânea călca în picioare. Era diferită de toate celelalte fiare dinaintea ei și avea zece coarne.” (Dan. 7:7) Capitolul al treisprezecelea al cărții „Apocalipsa” descrie fiara sălbatică ce a ieșit din mare și care avea șapte capete. Aceasta nu este aceeași cu cea de-a patra fiară descrisă de Daniel, ci această a patra fiară este unul dintre capetele fiarei din „Apocalipsa”, al șaselea cap mai exact.

Desigur, fiecare putere mondială succesivă care a existat a înglobat în ea tot ce rămăsese de la predecesoarea ei. Această putere mondială animalică, a patra după Babilon, este Imperiul Roman. Începând de la prima putere mondială, care a fost Egiptul, Roma a devenit cea de-a șasea putere mondială, fiind cea descrisă în viziunea lui Daniel. Profeția lui (capitolul 7, versetele 7 și 19) spune că fiara avea dinți de fier și unghii de bronz, care arată că puterea cu care sfâșia ea era mult mai mare decât cea a celei de-a doua fiare, ursul, și că cu acestea cea de-a patra fiară ”zdrobea, iar ce rămânea călca în picioare”. Ca împlinire, Roma a preluat toate metodele de distrugere pe care le învățaseră și practicaseră predecesorii ei. Roma a fost diferită de alte fiare sau puteri mondiale dinaintea ei mai ales prin faptul că ea a adoptat prima religie păgână și mai târziu a preluat o altă formă a religiei Diavolului și a numit-o ”creștinism”. Toți predecesorii Romei au fost păgâni în mod fățiș, însă Roma s-a convertit apoi la așa-numita ”religie creștină”, pentru că acest lucru servea mai bine scopurilor lui Satan. Așa-numitul ”creștinism organizat” și-a avut începutul în Roma și din acest motiv, adepții religiei i-au dat numele de ”Sfântul Imperiu Roman”. Este descrisă în continuare de profetul Daniel ca având zece coarne despre care el spune (în versetul 24): ”Cele zece coarne înseamnă că din acel regat se vor ridica zece regi. După ei se va ridica un altul, care va fi diferit de primii (*Vers. Rev.*) și îi va umili pe ceilalți trei.” Astfel, cele zece coarne sunt descrise de profet însuși ca fiind zece regi și se referă în mod clar la toate națiunile care s-au format din Imperiul Roman. Astfel se stabilește o armonie între cele patru fiare din viziunea lui Daniel și fiara sălbatică cu șapte capete din Apoc. 13:1,2.

Putem să spunem că e o regulă fără excepții că termenul ”fiară sălbatică” simbolizează întotdeauna acea parte a organizației lui Satan care este pe pământ. Numărul ”șapte” pare să se refere și el la șapte puteri mondiale diferite, care este fiecare proeminentă în lume la un moment dat și toate îi sunt supuse lui Satan, în calitate de stăpân invizibil.

Cu privire la o fiară asemănătoare cu șapte capete pe care stă "marea prostituată", în Apoc. 17:9,10 este scris: Cele șapte capete sunt șapte munți, pe vârful cărora stă femeia. Și sunt șapte regi: cinci au căzut, unul este (Imperiul Roman, în zilele lui Ioan), celălalt n-a venit încă, dar, când va veni, va rămâne puțin timp."

În Scripturi, un munte simbolizează un regat cu un cap care îl guvernează. Istoria lumii arată că au fost șapte puteri mondiale separate și distincte care, la timpul respectiv, au avut fiecare un loc de supremație pe pământ. Aceste puteri sunt: Egiptul, Asiria, Babilonul, Medo-Persia, Grecia, Roma și Imperiul Britanic. "Dumnezeul" fiecăreia dintre acestea a fost și este Satan Diavolul, deoarece el este "dumnezeul acestei lumi." (vezi 2 Corinteni 4:3,4; Ioan 12:31; 14:30) Toate aceste puteri mondiale sunt clasate în mod potrivit sub numele de "fiară sălbatică" și toate formează "fiara sălbatică" atunci când se face referință la ele în mod colectiv.

Apocalipsa 13:1 afirmă că "numele blasfemiatoare" apăreau pe fiecare cap: "pe capetele ei erau nume blasfemiatoare". (A.R.V.) Poporului lui Iehova i s-a spus cu privire la a doua putere mondială, Asiria: "Iată ce a zis Domnul: Nu te teme din cauza cuvintelor pe care le-ai auzit, cu care m-au blasfemiat slujitorii regelui Asiriei... Pe cine ai provocat și pe cine ai blasfemiat? Împotriva cui ți-ai înălțat glasul și-ți ridici ochii spre înălțimi? Împotriva Sfântului lui Israel." (2 Regi. 19:6,21,22) Aici, rădăcina grecească din care a fost tradus cuvântul "blasfemi" înseamnă "a batjocori și ocări". Fiecare putere mondială a blasfemiat, batjocorit și a ocărat numele lui Iehova Dumnezeu, iar Satan a fost cel care s-a îngrijit să se întâmple astfel. Ele au acționat ca purtătoare de cuvânt ale sale spre a vorbi împotriva lui Dumnezeu și a-i întoarce pe oameni de la El. Scripturile mai arată și că toate aceste puteri sunt condamnate la o distrugere violentă. – Num. 15:30; Ps. 74:10

Apostolul Ioan scrie că "fiara sălbatică" avea zece coarne "și pe coarnele sale zece coroane". În mod simbolic, aceasta înseamnă că organizația lui Satan de pe pământ și fiecare putere mondială a avut și a exercitat putere laică deplină pentru a-i împunge pe oameni și a-i împinge dintr-o parte în alta. În Scripturi, "coarnele" reprezintă ceea ce împunge sau face să se înghesuiască. Spre exemplu, observați versetul din Deuteronomul 33:17: "Gloria sa este ca a întâiului-născut al taurului, iar coarnele lui sunt coarnele unui taur sălbatic. Cu ele va împunge popoarele, pe toate, până la marginile pământului, și ele sunt zecile de mii ale lui Efraim, ele sunt miile lui Manase." Tot așa și relatarea din 1 Regi 22:11: "Zedechia, fiul lui Chenaana, și-a făcut niște coarne de fier și-a zis: Iată ce a spus Iehova: Cu acestea îi vei împunge pe sirieni până îi vei nimici de tot." Este un fapt binecunoscut că aceste guverne animalice ale pământului care fac parte din organizația lui Satan i-au împuns și i-au împins pe oameni dintr-un loc în altul, cum face un taur sălbatic cu turma.

Prin coarnele lor, adică puterea lor exercitată cu cruzime, aceste națiuni i-au împuns și i-au asuprit pe oameni, dar ele i-au făcut acest lucru mai ales poporului lui Dumnezeu, cum ar fi în cazul martorilor lui Iehova din Germania, în special din

1933 d.Chr., precum și alte izbucniri puternice de persecuții împotriva martorilor lui Iehova din Statele Unite, în anul 1940. Iehova se gândește în primul rând la poporul Său și pentru binele lor a făcut să fie scrisă Biblia. Așadar, ne putem da seama că Dumnezeu nu urma să treacă ușor cu vederea faptele puterilor mondiale, care i-au asuprit poporul și i-au blasfemiât numele. În vechime, Israelul a fost poporul ales al lui Dumnezeu, pe care l-a folosit El pentru a prefigura Israelul spiritual condus de Isus Cristos, poporul Său uns și consacrat din prezent, ai cărui membrii îi servesc ca martori. Dumnezeu le-a observat pe aceste puteri care i-au asuprit poporul. La data când a fost scrisă profeția lui Zaharia, patru dintre puterile mondiale, și anume Egiptul, Asiria, Babilonul și Medo-Persia se făcuseră deja vinovate de a fi ”împuns” poporul lui Iehova. Profeția relatează cu privire la aceasta: ”Apoi mi-am înălțat privirea și m-am uitat și iată: patru coarne. Și l-am întrebat pe îngerul care vorbea cu mine: ce sunt acestea? Și el mi-a răspuns: Acestea sunt coarnele care au împrăștiat Iuda, Israelul și Ierusalimul.... Dar aceștia (servi ai lui Dumnezeu) vin ca să le facă să tremure și să doboare coarnele națiunilor care își ridică cornul împotriva țării lui Iuda ca s-o risipească.” (Zah. 1:8-21) Așadar, fiii lui Dumnezeu în Cristos sunt simbolizați aici de Iuda, Israel și Ierusalim.

Apocalipsa 13:1 (A.R.V.) spune mai departe despre ”fiara sălbatică”: ”Pe coarnele ei erau zece diademe.” Coroanele sau diademele erau pe coarne, ceea ce simbolizează că aceste puteri mondiale au folosit forța crudă și violența pentru a domni peste oameni și pentru a face cuceriri pentru bogăție și teritoriu, și întotdeauna au pretins că au făcut aceste lucruri prin autoritate divină. Au justificat toate războaiele lor de cucerire și de măcelărire a oamenilor, pretinzând că așa era drept și că aveau autoritatea să o facă.

Ioan descrie mai departe ”fiara” (vers. 2): ”Fiara pe care am văzut-o era ca un leopard, dar picioarele ei erau ca de urs, iar gura ei ca o gură de leu. Balaurul i-a dat fiarei puterea, tronul său și o mare autoritate.” Această descriere a fiarei sălbatice arată că ea nu se limita la niciuna dintre puterile mondiale, ci că ea se referă la amestecul compus din toate cele șapte, adică numărul întreg de puteri mondiale care compun organizația văzută a Diavolului.

Fiara era ca un leopard în sensul că era pătată, ceea ce arată că e înșelătoare, vicleană, condamabilă și necinstită. Ea nu își poate schimba petele, așa cum se spune și în Ieremia 13:23. Acest lucru este caracteristic pentru Diavol. El stă întotdeauna la pândă. (Os. 13:7) Leopardul este un animal foarte rapid și era folosit de către ”puternicul vânător Nimrod”, pe care Satan l-a pus ”înaintea” lui Iehova. (Gen. 10:8-10), iar Nimrod folosea leopardul pentru a urmări și prinde alte animale. Tot așa, și organizația animalică a lui Satan Diavolul este rapidă și îi vânează și îi prinde pe alții prin diverse capcane.

Mai departe, cât despre ”fiara sălbatică”, ”picioarele sale erau ca de urs”. Ursul este cunoscut pentru marea sa putere de a zdrobi și se spune că este de cinci ori mai puternic decât un leu. Ursul Kodiak este cel mai mare animal carnivor din lume. Unele exemplare ating o înălțime de până la 3 metri și jumătate și cântăresc

o tonă. În vechime, David, prin voința Domnului, a ucis un urs care prinsese una din oile tatălui său. (1 Sam. 17:34-37) Simbolicul David, Isus Cristos, este Marele Reprezentant executiv al lui Iehova și El va distruge organizația lui Satan care a atacat "oile" Tatălui Său. De obicei, ursul stă să își aștepte prada. Proverbele 23:15 arată că conducătorul cel rău al lumii este ca un urs furios. Aceasta este o altă caracteristică a organizației vizibile a lui Satan.

"Și gura ca o gură de leu", adică având dinți puternici cu care să muște și să zdrobească și să devoreze. (Ioel 1:6; Osea 13:8) Organizația lui Satan, asemenea unui leu, pare plină de curaj și este lacomă și face un zgomot îngrozitor. Toate aceste simboluri se potrivesc perfect organizației lacome, viclene, crude și violente a lui Satan. Această descriere mai arată și că "fiara sălbatică" nu este un urs sau un leopard sau un leu, ci o monstruoziitate care simbolizează organizația rea și crudă a lui Satan. Dumnezeu nu a creat niciodată o fiară ca aceasta. Descrierea simbolică făcută de Ioan se potrivește de minune fiecărei puteri mondiale care a existat vreodată pe pământ.

Cu privire la tatăl acestei monstruoziități, sau "fiare sălbatice" este scris: "Și balaurul (care este Satan Diavolul) i-a dat puterea sa și tronul său (scaunul său de domnie, *A.R.V.*) și o mare autoritate." Aceasta arată că Satan a creat această bestie și i-a dat puterea pe care o are și o exercită aceasta; așadar, ea este copilul și unealta sa. El este tatăl ei. Fiind creată de Diavol, ea urma să fie exclusă cu siguranță din organizația lui Dumnezeu. "Fiara sălbatică" reprezintă așadar orice este anti-Iehova și anti-Cristos și care se opune Guvernului Teocratic și lucrării împărăției lui Dumnezeu și celor care sunt servii și martorii lui Iehova Dumnezeu.

Satan s-a oferit să-i dea împărățiile lumii și autoritatea lor lui Isus Cristos, însă Isus a refuzat să se lase atras de lingușirile lui Satan. (Luca 4:5-8) Iehova a întemeiat o teocrație reprezentativă sau în miniatură, întruchipată de națiunea Israel. Atunci când Dumnezeu a retras domnia de la poporul Său Israel în 607 î.Chr., atunci Satan a devenit "dumnezeul acestei (întregi) lumi" și ar fi putut să o dea oricui voia, chiar dacă știa că Isus Cristos urma să refuze oferta sa. (vezi Ezechiel 21:25-27 și 2 Corinteni 4:3,4) Descrierea profetică și evenimentele care au avut loc ca împlinire a acesteia dovedesc în mod incontestabil că "fiara sălbatică" cu cele șapte capete pe care a văzut-o Ioan în viziune este organizația lui Satan de pe pământ care a venit în existență cu multe secole în urmă și s-a manifestat prin prima putere mondială, Egiptul, și se manifestă și în prezent prin toate națiunile și puterile de pe pământ peste care aceasta monstruoziitate dictatorială și religio-totalitară încearcă să se declare acum, cu ticăloșie, suverană.

TURNUL DE VEGHERE

Vestitorul
Impărăției lui Jehova

1 FEBRUARIE 1941

Nr. 3

Cuprins:

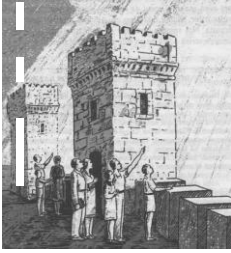
DRAMA RĂZBUNĂRII
PARTEA a V-a

- Pag.57

ASCULTARE DE ÎNALTELE STĂPĂNIRI

- Pag.73

"VOI SUNTEȚI MARTORII MEI, ZICE JEHOVA, CĂ EU SUNT DUMNEZEU" Isaia 43:12

Publicată bilunar de
Societatea de Biblii și Tratamente Turnul de Veghere
117 Adams Street Brooklyn. N.Y.. U.S.A.

FUNȚIONARI:

Președinte: J.F.Rutherford

Secretar: W.E. Van Amburgh

„Toți fiii Tăi vor fi învățați de lehova;
și mare va fi pacea fiilor tăi” - Isaia 54:13

SCRIPTURA ÎNVAȚĂ CLAR:

IEHOVA este singurul Dumnezeu adevărat: El este din veșnicie în veșnicie: El este Creatorul cerului și al Pământului și Dătătorul de viață al creaturilor Sale. Logosul a fost începutul creațiunii Sale și Agentul Său activ la crearea tuturor lucrurilor. Logosul este acum Domnul Isus Cristos în glorie, investit cu toată puterea în cer și pe Pământ și Principalul Agent Executor al lui lehova.

DUMNEZEU a creat Pământul pentru om. El a creat pe om perfect pentru a trăi pe Pământ, unde l-a așezat. Omul n-a ascultat de legea lui Dumnezeu în mod voluntar și a fost condamnat la moarte: din cauza păcatului lui Adam, toți oamenii sunt născuți păcătoși și fără drept la viață.

ISUS a fost făcut om și Omul Isus a suferit pentru a produce prețul de răscumpărare pentru cei ascultători din omenire: Dumnezeu L-a înviat pe Isus din morți, ca și creatură divină. L-a înălțat la cer mai presus de orice creatură și de orice nume și L-a investit cu toată puterea și cu toată autoritatea.

ORGANIZAȚIA LUI IEHOVA este o Teocrație numită Sion și Isus Cristos este Funcționarul Principal de acolo și Regele de drept al lumii: urmașii unși și credincioși ai lui Cristos sunt copiii Sionului și membrii organizației lui lehova: ei sunt martorii Săi, a căror datorie și privilegiu este să mărturisească pentru supremația lui lehova. să declare scopurile Sale cu privire la omenire, așa cum sunt exprimate în Biblie și să poarte fructele împărăției înaintea tuturor aceluia care voiesc să asculte.

LUMEA cea veche s-a sfârșit în anul 1914 A.D. și Domnul Isus Cristos a fost așezat de lehova pe tronul Său al autorității, a expulzat pe Satan din cer și înaintea în întemeierea Împărăției lui Dumnezeu pe Pământ.

REMEDIIUL și binecuvântările popoarelor Pământului pot veni doar prin împărăția lui lehova prin Cristos, care acum a început. Următorea faptă măreață a Domnului, va fi distrugerea organizației lui Satan și stabilirea dreptății pe Pământ: sub această împărăție, oamenii de bine ce vor supraviețui Armagedonului, vor împlini mandatul divin de „a umple Pământul” cu un neam omenesc drept.

MISIUNEA SA

Această revistă este editată pentru a ajuta oamenii să cunoască pe lehova Dumnezeu și scopurile Sale. așa cum sunt exprimate în Biblie. Ea publică instrucțiuni biblice destinate îndeosebi pentru a ajuta martorilor lui lehova și tuturor oamenilor de bine. Ea pregătește pentru cititorii ei un studiu sistematic al Bibliei, iar Societatea furnizează și altă literatură pentru a ajuta asemenea studii. Ea publică material potrivit pentru instruirea publică în Scripturi, prin radio și alte mijloace.

Ea aderă strict la Biblie, ca autoritate pentru expunerile sale. Ea este absolut liberă și separată de toate religiile, partidele, sectele sau alte organizații lumesti. Ea este în întregime și fără rezervă pentru împărăția lui lehova Dumnezeu sub Cristos, Regele Său iubit. Ea nu este dogmatică, ci invită la examinarea conținutului ei în mod critic și atent. în lumina Scripturilor. Ea nu se amestecă în controverse, iar coloanele sale nu sunt deschise criticilor individuale.

Prețul abonamentului anual

Statele Unite - \$1: Canada și celelalte țări - \$1.50: Marea Britanie. Australia și Africa de Sud - 6S. Mandatele din America pot fi trimise prin ordin de plată poștal sau Expres sau prin cec bancar. Mandatele din Canada. Anglia. Africa de Sud. Australia și Asia pot fi trimise direct birourilor de filială respective. Mandatele din alte țări decât cele menționate, pot fi trimise direct biroului din Brooklyn. dar numai prin ordin de plată poștal *internațional*.

Birourile din străinătate

Anglia ..... 34 Craven Terrace. London. W.2. England
Canada ... .40 Irvvin Avenue. Toronto 5. Ontario. Canada
Australia și Asia..... 7 Beresford Road. Strathfield. N.S.W.. Australia
Africa de Sud ..... Boston House. Cape Town, South Africa

(Traduceri ale acestei reviste apar în mai multe limbi.)

Toți studenții Bibliei sinceri, care din cauza infirmității, sărăciei sau necazului, nu pot să plătească prețul abonamentului, pot avea gratuit *Turnul de veghere* printr-o cerere scrisă adresată vestitorilor, făcută odată pe an, arătând motivul pentru care cer aceasta. Noi suntem bucuroși să-i ajutăm astfel pe nevoiași, dar cererea scrisă odată pe an este solicitată de regulamentele poștale.

TURNUL DE VEGHERE

VESTITORUL PREZENȚEI LUI CHRISTOS

VOL. LXI

1 FEBRUARIE 1941

Nr. 3

Drama răzbunării

”Cine este deci omul care se teme de Domnul? Pe acesta El îl va învăța calea pe care o va alege. Sufletul lui va locui în mijlocul binelui și urmașii lui vor lua în stăpânire pământul” – Ps. 25:12,13

Partea a V -a

Iehova nu îi face în mod arbitrar pe orice oameni să acționeze într-un anumit fel. Dumnezeu l-a creat pe om să fie o creatură liberă ,cu privilegiul de a alege dacă va asculta de Marele Creator sau dacă i se va împotrivi. Această regulă i s-a aplicat și lui Adam, primul om. Aceasta este o regulă stabilită de Iehova și ea nu se va schimba niciodată. Când Moise, servul lui Iehova, s-a adresat Israelului în câmpia Moabului, la puțin timp înainte ca ei să intre în țara promisă, el le-a transmis mesajul de la Iehova prin aceste cuvinte: ”Iau astăzi cerurile și pământul martori împotriva voastră că ți-am pus înainte viața și moartea, binecuvântarea și blestemul. Alege viața, ca să rămâi în viață, tu și urmașii tăi, iubindu-L pe Domnul, Dumnezeul tău, ascultând de glasul Lui și alipindu-te de El, căci de El depinde viața ta și lungimea zilelor tale, ca să locuiești pe pământul despre care Domnul le-a jurat strămoșilor tăi Avraam, Isaac și Iacob că li-l va da.” (Deut. 30:19,20) Aceasta este enunțarea poruncii divine, de la care Iehova nu se abate niciodată și oricine crede în Dumnezeu se poate baza pe această regulă.

2. În partea opusă se află conducerea lui Satan și a tuturor celor care devin servii lui Satan. De la începutul primei organizări a Babilonului și până acum, Satan a folosit religia ca prim mod de a-i înșela și a-i controla pe oameni. Odată ce reușește să îi aducă pe oameni sub controlul religiei, aceștia nu mai au libertatea de decizie. Conducătorii religioși plantează teama în mințile supușilor lor și îi obligă să îi asculte. La fel a fost și în cazul lui Nimrod și la fel este și cu conducerea de către papalitate din prezent. Toți dictatorii sunt religioși și toate persoanele aflate sub conducerea lor sunt obligate să le asculte cea mai mică dorință a acestora, indiferent că este bună sau rea. Cu cât se apropie mai mult guvernul de o poziție totalitară, cu atât mai puțină libertate au cetățenii, iar când dictatorul devine un conducător absolut, libertatea de decizie dispare cu totul. Scopul lui Satan este să-i atragă pe oameni sub controlul lui, iar apoi să conducă omenirea spre distrugere. Prin aceasta, el ar reuși să își îndeplinească provocarea pe care i-a făcut-o lui Iehova. Cu acest scop, Satan folosește oameni egoiști ca și conducători ai religiei și ai organizațiilor aliate, care controlează oamenii.

3. Scopul lui Iehova este să le dea oamenilor o ocazie dreaptă de a alege viața și a o câștiga sau să aleagă opusul vieții, care este distrugerea. Este nevoie de cunoștință pentru a face această alegere, iar Dumnezeu le dă tuturor oamenilor ocazia de a obține această cunoștință. Iehova îi furnizează omului posibilitatea de a ști care este calea corectă. Satan și agenții săi religioși îi țin pe oameni în necunoștință cu privire la calea cea dreaptă, și îi conduc în mod subtil pe cea greșită. Dumnezeu i-a condus pe israeliți afară din Egipt prin Moise, iar prin aceasta El le-a arătat că erau liberi să aleagă ori calea vieții, ori pe cea a morții. Prin aceștia, Dumnezeu a făcut imagini profetice prin care a scos în evidență regula divină care spune că oamenii sunt liberi să aleagă dacă vor apuca strâns calea vieții sau o vor lua pe calea morții. Când o persoană ia decizia înțeleaptă de a face un legământ cu Iehova Dumnezeu, promițând să facă voința acestuia, el pornește pe calea vieții, și începând din acel moment el trebuie să îndeplinească cerințele din legea lui Dumnezeu dacă vrea să primească binecuvântările vieții eterne.

4. La timpul Său fixat, Iehova și-a trimis Fiul preaiubit pe pământ pentru a anunța adevărul și a le face cunoscută oamenilor singura cale prin care puteau să primească viața veșnică. Cu toate acestea, niciun om nu a fost obligat să accepte calea lui Iehova, ci aceasta i-a fost oferită doar pentru ca el să o accepte de bunăvoie, dacă ar fi dorit acest lucru. Să observăm ce spun Scripturile cu privire la venirea și jertfa lui Isus Cristos și la scopul acestora: ”Căci atât de mult a iubit Dumnezeu lumea încât L-a dat pe singurul Său fiu, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viața veșnică. Căci Dumnezeu nu L-a trimis pe Fiul Său în lume pentru a condamna lumea, ci pentru ca prin El, lumea să poată fi salvată.” – Ioan 3:16,17

5. În acest text observăm că omului i s-a permis să aleagă între a crede în Domnul Isus Cristos, și să trăiască, și să nu piară. În concluzie, dacă nu va crede, el va muri. Omul a fost deja supus morții ca o consecință a încălcării legii lui Dumnezeu de către Adam, iar acum Domnul îi dă omului ocazia de a alege să scape de moarte, trecând de partea Domnului Isus Cristos. Dar ce se va întâmpla dacă nu va alege să facă acest lucru? La această întrebare ne răspund versetele următoare: ”Tatăl Îl iubește pe Fiu și I-a dat toate lucrurile în mâna Lui. Cel care crede în Fiul primește viața veșnică; dar cel care nu crede în Fiul, nu va avea viață, iar mânia Domnului se va abate asupra lui” (Ioan 3:35,36) Aceasta este în armonie cu regula divină enunțată de Moise, în care Iehova le-a pus israeliților în față moartea și viața și le-a permis să aleagă ce vor.

6. Pe parcursul celor trei ani și jumătate ai serviciului pământesc al lui Isus, El a început să își adune la El pe acei israeliți care voiau să I se alăture și alegeau să stea lângă El. Mai târziu, El le-a deschis calea și celor care făceau parte din neamuri, care au făcut un pas asemănător, venind de bunăvoie la El pentru a trăi. Astfel, Iehova vorbește cu autoritate prin Isus Cristos, însă El nu obligă niciodată pe nimeni să urmeze pașii lui Isus. Dimpotrivă, Isus spune: ”Veniți la Mine, voi toți cei care trudiți și sunteți împovărați, și Eu vă voi înviora! Luați jugul Meu

asupra voastră și învățați de la Mine, căci Eu sunt blând și am o inimă umilă și veți găsi înviore pentru sufletele voastre.” – Mat. 11:28,29

7. Isus le dă acest sfat celor care caută în prezent calea cea dreaptă: ”Atunci Isus le-a zis ucenicilor Săi: Dacă cineva vrea să vină după Mine, să se lepede de sine, să își ia stâlpul de tortură și să Mă urmeze neîncetat. Fiindcă cine vrea să își salveze sufletul îl va pierde, dar cine își pierde sufletul pentru Mine îl va găsi.” (Matei 16:24,25) Aici El scoate în evidență faptul că omul este o ființă liberă din punct de vedere moral, care își poate exercita voința alegând calea pe care vrea să o urmeze.

Teocrația

8. Isus s-a născut ca om și a venit pe pământ prin voința lui Iehova Dumnezeu, cu scopul precis de a se pregăti pentru a deveni Rege al Guvernului Teocratic. Când l-a întrebat Pilat pe Isus: ”Ești Tu rege?” Isus a răspuns: ”Sunt... pentru aceasta M-am născut și pentru aceasta am venit în lume, ca să depun mărturie despre adevăr. Oricine este de partea adevărului ascultă glasul Meu.” (Ioan 18:37) Aici Isus a declarat că El este Regele Guvernului lui Iehova, și că acesta susține adevărul pe care îl proclama Isus, și că toate persoanele care sunt de partea adevărului aleg să se supună Guvernului Teocratic, adică Împărăției lui Dumnezeu condusă de Isus Cristos, care va justifica în totalitate numele lui Iehova.

9. Isus le-a strâns mai întâi la El pe acele persoane care au ales de bunăvoie să i se dedice în totalitate, pe ei și viața lor lui Dumnezeu și împărăției Sale. Apostolii credincioși au fost primii care au devenit de bunăvoie discipolii sau urmașii lui Isus Cristos. De atunci încolo și alții au fost aleși pentru a călca pe urmele lui Isus. Nimeni nu a fost obligat să facă acest pas. Cei care au ales să Îl urmeze pe Isus și care continuă să fie credincioși legământului lor, nu au ales moartea, ci viața, pe care o primesc ca pe un dar generos din partea lui Iehova Dumnezeu, prin Isus Cristos. Isus le-a spus discipolilor și urmașilor Săi: ”Eu sunt calea și adevărul și viața; nimeni nu poate veni la Tatăl decât prin Mine.” (Ioan 14:6) ”Căci plata păcatului este moartea; însă darul care vine de la Dumnezeu este viața veșnică prin Isus Cristos Domnul nostru.” – Rom. 6:23

10. Cei care sunt aleși astfel sunt cei cărora li s-a dat promisiunea de a fi în Împărăția cerurilor și a domni alături de Isus Cristos în spirit. Numărul lor este mic, dacă îl comparăm cu numărul celorlalți, care se vor bucura de viață perfectă pe pământ. Celor care au fost aleși să Îl urmeze și să Îl asculte pe Isus Cristos, din timpurile apostolilor și până la a doua venire a Domnului, și care au continuat și continuă să fie credincioși până la moarte, li se fac aceste promisiuni prețioase: ”Nu te teme turmă mică; pentru că Tatăl a găsit de cuviință să vă dea împărăția.” (Luca 12:32) ”Nu vă fie teamă de lucrurile pe care le veți suferi; iată că Diavolul îi va arunca pe unii dintre voi în închisori, ca să fiți încercați; și veți avea un necez de zece zile. Fiți credincioși până la moarte și vă voi da coroana vieții.” – Apoc. 2:10

11. Aceia care sunt credincioși, împreună cu Isus Cristos, constituie casa regală a lui Iehova . Ei au ales calea cea dreaptă, iar acest lucru a fost prefigurat în mod profetic de către Iosua, care l-a simbolizat pe Cristos, care le-a vorbit israeliților așa cum i-a poruncit Iehova, spunându-le fie să le servească demonilor și să fie religioși și să piară, fie să-i servească lui Dumnezeu și să trăiască: ”Dar, dacă este rău în ochii voștri să Îi serviți lui Iehova, alegeți astăzi cui vreți să îi serviți: fie dumnezeilor cărora le-au servit strămoșii voștri, care erau dincolo de fluviu, fie dumnezeilor amoriților, în a căror țară locuiți. Dar eu și casa mea Îi vom servi lui Iehova!” – Ios. 24:15

12. Oamenii credincioși de la Abel până la Ioan Botezătorul, menționați în Evrei capitolul unsprezece, vor fi ”prinții pământului”, sub conducerea Teocrației. (Ps 45:16) Fiecare dintre ei a ales să Îi servească lui Iehova și să aștepte ca Teocrația să fie instituită, iar cu privire la aceștia este scris: ”În credință au murit toți aceștia, deși n-au primit împlinirea promisiunilor, ci doar le-au văzut de departe, le-au salutat și au declarat public că erau străini și locuitori temporari în țară. Fiindcă cei care spun astfel de lucruri arată clar că ei caută stăruitor un loc al lor. Dacă totuși și-ar fi amintit mereu de locul din care ieșiseră, ar fi avut ocazia să se întoarcă. Dar acum ei năzuiesc spre un loc mai bun (Teocrația), unul care aparține cerului. De aceea, lui Dumnezeu nu-i este rușine cu ei, să fie chemat ca Dumnezeu al lor, căci le-a pregătit un oraș(un simbol al guvernului organizat, adică Teocrația).” – Evr. 11:13-16

13. ”Turma mică”, din care face parte și apostolul Pavel, primește o poziție mai înaltă decât oamenii loiali numiți în Evrei capitolul unsprezece, deoarece „turma mică”, primește viață ca și creaturi spirituale, în timp ce ceilalți oameni credincioși menționați sunt făcuți prinți și trăiesc pe pământ pentru totdeauna. ”În locul strămoșilor Tăi, vor fi fiii Tăi, pe care îi vei numi prinți pe tot pământul.” (Ps. 45:16) ”Iată! Un rege va domni pentru dreptate, iar prinții vor governa pentru justiție.” (Isa. 32:1) Prin urmare, apostolul Pavel, la porunca Domnului, a scris următoarele cu privire la acești oameni credincioși sau prinți care vor governa în mod vizibil: ”Și eu ce să mai spun? Căci nu-mi va ajunge timpul să vorbesc despre Ghedeon, Barac, Samson, Iefta, David, precum despre Samuel și ceilalți profeți, care, prin credință, au înfrânt regate, au înfăptuit dreptatea, au primit promisiuni, au închis gura leilor.” – Evr. 11:32,33

14. Cei care compun astăzi rămășița ”turmei mici” au fost aleși după ce au ales de bunăvoie să îi servească lui Dumnezeu. Cea mai mare parte dintre cei ce vor compune ”turma mică” sunt acum în ceruri cu Domnul, în timp ce doar o mică rămășiță așteaptă să fie schimbați instantaneu din trupuri umane în spirite, sau creaturi spirituale. (1Tes. 4:17) ”Și așa cum am purtat chipul celui făcut din țărână, așa vom purta și chipul Celui ceresc. Iată! Vă spun un secret sacru: Nu toți vom adormi în moarte, dar toți vom fi schimbați, într-o clipă, într-o clipeală de ochi, în timpul ultimei trâmbițe. Căci trâmbița va suna, morții vor fi înviați în neputrezire, iar noi vom fi schimbați.” (1 Cor. 15:49,51, 52). Toți aceștia au ales viața , l-au

ascultat cu bucurie pe Domnul și au primit viața veșnică. Ei își vor petrece eternitatea în spirit alături de Isus Cristos.

”Alte oi”

15. Însă Iehova Dumnezeu a spus acum multă vreme că sub conducerea Regelui Teocrației, vor fi alții care vor primi viața ,ca și creaturi umane și vor continua să trăiască pentru totdeauna pe pământ, și care vor umple pământul cu o rasă dreaptă. Cu privire la cealaltă turmă, simbolizată de ”oi” deoarece sunt ascultătoare, Isus a spus: ”Și mai am și alte oi, care nu sunt din staulul acesta. Și pe acelea trebuie să le aduc, iar ele vor asculta glasul Meu și vor fi o singură turmă cu un singur păstor.” – Ioan 10:16

16. ”Celelalte oi” ale Domnului sunt cei care vor compune ”marea mulțime” și care vor servi înaintea tronului pentru totdeauna; așa cum este scris: ”După aceste lucruri m-am uitat și iată: O mare mulțime, pe care nimeni nu putea s-o numere, din toate națiunile, triburile, popoarele și limbile, stând în picioare înaintea tronului și înaintea Mielului, îmbrăcați în roba albe și având ramuri de palmier în mâini. De aceea sunt ei înaintea tronului lui Dumnezeu. Și zi și noapte îndeplinesc pentru El un serviciu sacru în templul Său, iar Cel ce stă pe tron își va întinde cortul peste ei.” – Apoc. 7:9,15

17. Aceste ”alte oi” ale Domnului, ”marea mulțime”, sunt aceleași oi pe care Scripturile le numesc ”oile Sale” în Matei 25:32-46. Aceste persoane sunt asociate cu oile deoarece ele iubesc dreptatea și urăsc nelegiuirea, îi servesc lui Dumnezeu și lui Cristos și primesc binecuvântările Teocrației pentru totdeauna.

18. Domnul Isus, Marele Judecător, a venit la templul lui Iehova în 1918 și a început apoi judecata națiunilor. De la începutul acestei perioade de judecată și până când se va sfârși ea, toți cei care fac parte din ”marea mulțime”, trebuie să aleagă să Îi servească lui Iehova Dumnezeu, Marele Teocrat, și Regelui Său, Isus Cristos și să fie credincioși Teocrației iar, făcând astfel, vor primi viața veșnică. Aceia care aleg cealaltă cale sunt numiți ”capre”, sau împotriviți ai dreptății, și vor fi executați datorită judecății scrise și vor merge înspre distrugere. (Mat. 25:45,46) ”Marea mulțime” alege să-I servească lui Iehova și Regelui Său care conduce Guvernul Teocratic. În marea dramă a răzbunării, descrisă în capitoul patru al Judecătorilor, și în care Barac l-a reprezentat pe Isus Cristos Regele și pe membrii ”corpului Său”, și în care Debora a simbolizat organizația lui Iehova, clasa spirituală este bine delimitată, așa cum vom vedea aici.

Iaela

19. În această parte a dramei profetice analizate în special aici, Domnul a dat îndrumări speciale acelor persoane cu inima curată care vor forma ”marea mulțime”. Se va vedea că ei vor trebui să aleagă calea pe care vor merge, la fel cum face și clasa spirituală credincioasă. Primul lucru pe care trebuie să îl facă este să se teamă de Domnul Iehova Dumnezeu; și El promite că îi va învăța ”calea pe

care să o aleagă”, iar dacă vor alege corect și vor face binele, ”sufletul lor va locui în mijlocul binelui și urmașii lui vor lua în stăpânire pământul.” – Ps. 25:12,13

20. Iael a fost soția lui Heber, chенitul, care se pare că avea relații de prietenie cu israeliții, poporul ales al lui Dumnezeu. (Jud. 4:17) Acest neam al chенiților fusese de fapt alături de israeliți și în același timp fuseseră buni și cu canaanii, așa cum arată relatarea. Ei erau oameni buni și doreau să se facă dreptate. Iael, soția lui Heber, îi simbolizează aici pe acei oameni buni care formează ”marea mulțime”. Dar de ce este femeia Iael inclusă în dramă, iar despre soțul ei nu se spune aproape nimic? În toate profețiile, organizația dreptății este simbolizată de o femeie, așa cum Debora a jucat rolul organizației lui Iehova, al cărei cap este Isus Cristos. Partea jucată de Iaela în această dramă le simbolizează pe acele persoane care se alătură de bunăvoie organizației lui Iehova, și sub conducerea lui Cristos, găsind acolo refugiu, protecție și viață.

21. În această parte a dramei se scoate în evidență necesitatea de a alege de bunăvoie. În partea precedentă a dramei se poate vedea că Iaela l-a văzut pe Sisera, comandantul armatei canaanite, apropiindu-se de cortul ei. Ea a ieșit afară ca să-l întâmpine și l-a invitat în cortul ei, permițându-i să se întindă pe jos ca să se odihnească și l-a acoperit cu o mantie, pentru ca el să se simtă mai bine. ”Și el i-a zis: Dă-mi, te rog, să beau puțină apă, căci mi-e sete. Ea a deschis un burduf cu lapte, i-a dat să bea și apoi l-a învelit.” – Jud. 4:19

22. Sisera văzuse puterea lui Iehova Dumnezeu împotriva sa și a armatei sale și s-a temut că Barac, servul lui Dumnezeu, îl va găsi și îl va ucide. El încerca să scape și să găsească un loc de refugiu până când urma să se poată întoarce la stăpânul său, care îl simboliza pe Diavol însuși. El a căutat izolarea în cortul unei femei căsătorite, gândindu-se că israeliții nu se vor aștepta să îl găsească acolo. El era ca și alți lași care comit fapte rele și apoi fug să se ascundă după fustele unei femei. El avea grijă să se păstreze în viață. Stomacul lui era prima sa preocupare în momentul de față. Cele mai importante în mintea lui erau faptul de a rămâne în viață și de a se simți bine. În legătură cu acest aspect, el i-a prefigurat pe conducătorii religioși care pretind că îi servesc lui Dumnezeu, dar, de fapt, îi servesc Diavolului, și despre aceștia s-a scris: ”Sfârșitul lor este distrugerea, Dumnezeul lor este pântecul, iar gloria lor este în rușinea lor și nu se gândesc decât la lucrurile de pe pământ.” – Fil. 3:19

23. Clerul le cere astăzi oamenilor buni, care sunt în relații amiabile cu ei, să le furnizeze confort și susținere și să le asculte poruncile. În același timp, acești persecutori religioși se opun celor care îi servesc lui Dumnezeu și tuturor persoanelor care încearcă să facă binele și care le arată favoare Martorilor lui Iehova. Sisera avea aceeași gândire. El era arogant, batjocoritor și crud. Cei pe care i-a simbolizat el sunt la fel.

24. Iaela a ascultat de porunca marelui comandant Sisera și a adus și a deschis un burduf de lapte și l-a servit. Aceasta i-a calmat nervii și i-a satisfăcut pântecul astfel încât el să poată să doarmă. Dar Sisera nu a fost satisfăcut și a

cerut și mai mult de la femeie: ”El i-a mai zis: Stai la ușa cortului și, dacă vine cineva și te întreabă: „Este vreun om aici?”, să spui: „Nu este!” – Jud. 4:20

25. După ce și-a satisfăcut setea și foamea, Sisera a mers mai departe și a cerut și o garanție pentru siguranța lui. El juca acum rolul celor care nu ezită să spună minciuni și se îngrașă de pe seama acestor minciuni. El i-a prefigurat pe conducătorii organizațiilor religioase, mai ales pe iezuiți și pe Ierarhia de Autoritate romano-catolică, a căror cuvinte Dumnezeu a făcut să fie scrise în Biblie: ”Am făcut din minciuni refugiul nostru și ne-am ascuns în neadevăr.” – Isa. 28:15

26. Sisera s-a ascuns cât de bine a putut și a mințit pentru a-și întări siguranța. În același fel astăzi, Ierarhia romano-catolică, după ce s-a ascuns după un zid de minciuni, continuă să spună minciuni despre toate lucrurile și mai ales despre Martorii lui Iehova, cu speranța că vor fi astfel în siguranță. Minciuna lui Sisera a fost aceasta: el i-a cerut lui Iaela să stea la intrare și să vegheze și să spună o minciună deliberată dacă ar fi abordat-o cineva care îl căuta pe Sisera. Astăzi, Ierarhia romano-catolică îi face pe membrii așa-numitei ”Legiuni Americane” și pe alți sclavi catolici fără minte și fără conștiință care iubesc nedreptatea să facă fapte rele pentru ei și să mintă apoi.

27. Cât de bine se potrivește această parte a dramei cu timpurile moderne! Iehova, trimitându-și mesajul de adevăr oamenilor, i-a demascat pe adepții religiei și mai ales Ierarhia, în fața oamenilor sinceri, făcându-i să se vadă în adevărata lor răutate. Anunțarea judecății scrise a lui Iehova împotriva lor tulbură foarte mult echilibrul lor religios. Ierarhia nu are niciun răspuns la adevărurile din Cuvântul lui Dumnezeu și când le sunt arătate versete din Scripturi, ei sunt atât de tulburați încât trebuie să recurgă la alte moduri de a riposta. Atunci când Martorii lui Iehova le spun oamenilor adevărurile din Scripturi, care arată scopul lui Dumnezeu de a-i distruge pe cei răi la Armagedon, și îndreaptă apoi atenția asupra răutății cu care s-a înconjurat Ierarhia și l-a care a recurs până acum, aceștia văd că trebuie să recurgă la și mai multe minciuni. Dorind cu disperare să scape de reproșurile usturătoare pe care li le face Iehova, adepții Ierarhiei le cer oamenilor din adunările lor și altora asupra cărora au influență să spună tot felul de minciuni împotriva celor care depun mărturie despre adevărul împărăției lui Dumnezeu condusă de Cristos. Membrii Ierarhiei fac acest lucru deoarece speră că nu vor fi demascați și vor reuși să îi înșele în continuare pe oameni, să se sature și să conducă asupra oamenilor într-un mod despotice și aspru: și ei chiar fac aceste lucruri. Ierarhia le cere tuturor oamenilor buni să vorbească în favoarea lor, indiferent care este adevărul. Ei caută cooperarea tuturor oamenilor pentru a spune minciuni despre poporul care îi servește lui Dumnezeu în spirit și adevăr. Oamenii cu inima sinceră s-au ferit pentru multă vreme de conducători religioși și în același timp i-au văzut pe aceștia persecutându-i cu răutate pe servii lui Dumnezeu. Cu toate acestea, vine timpul când toate persoanele trebuie să aleagă dacă vor fi de partea celor răi sau împotriva lor. Judecata lui Dumnezeu prin Isus Cristos, Marele Judecător, este acum în curs de desfășurare și cere ca fiecare om să aleagă.

Alegerea Iaelei

28. Acum venise timpul ca Iaela să fie încercată, deoarece și ea juca un rol în această dramă care profețea ce urma să se întâmple în timpurile noastre. Ani de zile, ea a observat comportarea regelui canaanit Iabin și a primului său comandant față de poporul ales al lui Dumnezeu, israeliții și a văzut că ei erau foarte răi. Ea văzuse marile nelegiuiri pe care le făcuseră acei dușmani fără să poată face nimic pentru a le împiedica. Heber și alte familii chenite care erau în relații bune cu el se ținuseră în afara acestor persecuții și încercaseră să evite să aleagă o tabără în acest conflict. Fără îndoială că Iaela văzuse ”fapta lui Dumnezeu” de a trimite marea furtună și apele împotriva armatei lui Iabin, ceea ce distrusese armata și îl făcuse pe comandantul Sisera să fugă și să caute refugiu în cortul ei. Ea știa că Atotputernicul Dumnezeu se implicase în această bătălie și lupta pentru poporul Său ales, israeliții. Ea trebuia să facă acum o decizie: să mintă, apărându-l astfel pe răul Sisera, sau să ia poziție împotriva nelegiurii și de partea poporului lui Dumnezeu. În aceasta, ea a prefigurat acea clasă de oameni care, timp de ani de zile, au observat Ierarhia și pe aliații lor persecutându-i pe Martorii lui Iehova și recurgând la tot felul de minciuni pentru a-și ascunde faptele rele și pentru ca oamenii să nu se concentreze asupra Ierarhiei. O situație asemănătoare există și astăzi. Oamenii cu inima curată văd că Ierarhia îi susține pe dictatorii Europei care asupresc popoarele și ucid cu sânge rece femei, copii și alte persoane neajutate. În Europa, Ierarhia face mult zgomot, cerând un ”stat corporatist”, sau guvern dictatorial. În America, Ierarhia procedează exact invers, pentru a-i induce în eroare pe oameni; și în timp ce membrii Ierarhiei știu că Martorii lui Iehova și colaboratorii lor sunt singurul popor care proclamă împărăția lui Dumnezeu ca și speranță pentru omenire, Ierarhia face ca acești servi credincioși ai lui Dumnezeu să fie arestați, persecutați și aruncați în închisori sub acuzația de răzvrătire, și dând ca motiv al acuzației faptul, că acești martori susțin un guvern condus de Iehova și, prin urmare, se opun guvernului Statelor Unite.

29. Iaela a prefigurat în mod foarte potrivit evenimentele care se petrec acum cu privire la necesitatea de a alege. Dar ce a ajutat-o să facă o alegere înțeleaptă?

30. În mintea ei era teama de Cel Atotputernic, teama de a nu fi împotriva Celui Drept și Singurului care dă viață celor ce iubesc dreptatea. Deoarece ea se temea de Dumnezeu, și nu de om și deoarece ea și-a pus încrederea în Iehova, El a ajutat-o să facă alegerea potrivită, fidel promisiunii Sale: ”Care este omul care se teme de Domnul? Pe acesta El îl va învăța calea pe care o va alege. Sufletul lui va locui în mijlocul binelui, iar sămânța lui va moșteni pământul.” – Ps. 25:12,13

31. Aici Iaela a simbolizat clasa de ”alte oi” ale Domnului, care vor constitui ”marea mulțime”, și care se tem de Dumnezeu dar nu se tem de oameni, indiferent că acești oameni sunt Ierarhia, Legiunea Americană sau alți bandiți. Toate aceste persoane cu inima curată au promisiunea sigură a lui Iehova că El le va arăta calea cea dreaptă, astfel încât ei să facă o alegere bună. Deoarece Iaela a fost aleasă să fie alături de poporul lui Iehova și să se încreadă în el, ea a fost nevoită din acel moment al dramei să își joace rolul cu seriozitate, conform cu alegerea pe care o

făcuse. ”Și Iaela, soția lui Heber, a luat un țăruș de cort și a pus mâna pe ciocan. Apoi s-a dus la el pe furiș, i-a înfipt țărușul în tâmple și l-a bătut în pământ în timp ce el dormea adânc, căci era istovit. Și el a murit.” – Jud. 4:21

32. Faptul că Heber, soțul lui Iael avusese relații amicale cu Iabin și cu comandantul Sisera nu a împiedicat-o pe Iael să își facă datoria și să ia o decizie înțeleaptă. S-ar putea presupune acest lucru, însă adevăratul motiv pentru care a luat ea o decizie înțeleaptă este acela că ea juca un rol în drama condusă de Iehova și acțiunile ei trebuiau să prefigureze ce urma să se întâmple mai târziu. Iaela a ales să fie de partea lui Iehova Dumnezeu care le dă supușilor Săi mari victorii asupra dușmanilor. Fără îndoială că ea era convinsă că Iehova Dumnezeu îl dăduse pe dușmanul poporului Său în mâinile ei. Iaela a acționat pentru cauza Domnului și pentru a-l elibera pe poporul Său și inclusiv pe ea, de sub puterea persecutorilor, prefigurând astfel hotărârea rapidă pe care trebuie să o ia cei din ”marea mulțime”, dând lovitura de grație închinării la demoni! Iaela trebuia să acționeze repede, înainte de a sosi cel care executa pedeapsa, care îl prefigura pe Isus Cristos la Armagedon. Dacă Barac ar fi venit și ar fi văzut că ea îl adăpostea pe dușmanul Israelului, Iaela ar fi fost distrusă. Fără îndoială că îngerul Domnului i-a pus toate aceste lucruri în minte, pentru ca ea să acționeze așa cum trebuia. Ea a acționat cu promptitudine făcând partea pe care i-o dăduse Dumnezeu.

33. Sisera zăcea acum adormit în fața ei, liniștit, deoarece credea că puterea sa religioasă și militară o obligau pe Iaela să-i împlinească ordinul de a veghea și de a sta lângă el. În apropiere erau un ciocan și un țăruș de cort. Acestea erau singurele arme la îndemână. Fără îndoială că îngerul Domnului i-a pus în minte și ideea de a le folosi pentru a-l executa pe dușmanul de moarte al Israelului. Ea s-a apropiat încet de locul unde zăcea Sisera, ținând în mână unealta cu care să îlucidă. Ea cunoștea care era locul unde el era cel mai vulnerabil, tâmplele, și i-a bătut țărușul prin tâmple și în pământ. Gândurile lui Sisera au pierit. Astfel și-a folosit și Ehud pumnalul pentru a-l ucide pe persecutorul rege Eglon; ce a făcut el a simbolizat același lucru ca șiuciderea lui Sisera. Debora descrie astfel modul în care a folosit Iaela țărușul de cort și ciocanul: ”Apoi și-a întins mâna spre țărușul de cort și mâna dreaptă spre ciocanul lucrătorilor. L-a lovit cu ciocanul pe Sisera, i-a străpuns capul, i-a zdrobit și i-a despiciat tâmplele.” (Jud. 5:26) În conformitate cu traducerea Young a acestui text, ”ea l-a lovit cu ciocanul pe Sisera, i-a izbit capul, da, l-a lovit și i-a străpuns tâmplele.”

34. Ciocanul și țărușul de cort simbolizează Cuvântul lui Dumnezeu de adevăr, care este folosit împotriva religiei. Astfel este scris în profeții: ”Tot așa, zice Domnul, nu este cuvântul Meu ca un foc și ca un ciocan de fier care sfărâmă stânca? De aceea, iată că sunt împotriva profeților, zice Iehova, care fură cuvintele Mele, fiecare de la tovarășul său.” – Ier. 23:29,30

35. Vorbind în continuare despre profeții și predicatorii care pretind în mod fals că Îl reprezintă pe Iehova și care astfel îi înșeală, conduc pe căi greșite și asupresc pe oameni, Dumnezeu spune: ”Iată că sunt împotriva profeților care au vise mincinoase, zice Iehova, care le istorisesc și-l duc în rătăcire pe poporul Meu

cu minciunile și cu lăudăroșenia lor. Dar nu Eu i-am trimis și nu Eu le-am dat poruncă. De aceea, nu vor fi de niciun folos acestui popor, zice Iehova.” – Ier. 23:32

36. Membrii Ierarhiei își asumă o mare autoritate și le vorbesc oamenilor; însă Domnul spune că sfârșitul lor este aproape. Aceasta este încă o dovadă că fapta lui Iaela a fost profetică și că ea juca un rol în această dramă profetică ce trebuie să se împlinească la timpul stabilit al lui Dumnezeu.

37. Cei care iubesc dreptatea, echipați cu ”ciocanul” Cuvântului lui Dumnezeu, care este înțeles de cei cu inima sinceră, se confruntă cu mințile celor mai mari adepți ai religiei și îi înving cu succes, distrugându-le religia. Mai mult decât atât, ei merg înainte cu acest mesaj al adevărului, proclamând adevărul peste tot, iar această activitate este distrugătoare pentru demonism și pentru puterea demonilor asupra altora. O imagine similară se creează și atunci când David îl ucide pe uriașul Goliat, lovindu-l în frunte cu o piatră din praștia sa; la fel trebuie să facă și persoanele sincere, rezistând religiei și trecând de partea lui Iehova Dumnezeu și a lui Isus Cristos.

38. ”Și el dormea adânc, căci era istovit.” Aceasta era starea lui Sisera. El a adormit deoarece credea că se îngrijise ca să fie în siguranță și putea acum să se bucure de ”pace și siguranță”. Împlinirea acestei părți a acestei drame profetice este acum pe cale să aibă loc. Cei ce susțin religia, mai ales Ierarhia romano-catolică i-au instruit atât de mult pe unii oameni încrezători și sinceri, care se aflau sub conducerea lor, obligându-i cu jurăminte și angajamente împotriva adevărului și cu privire la Teocrația lui Iehova, încât clerul a ajuns la concluzia că toate aceste persoane sunt sub controlul lor și că astfel pot să își conducă în continuare activitățile nelegiuite. Ei continuă să facă acest lucru în mod batjocoritor, disprețuindu-i pe toți cei care nu sunt de partea lor. În aceste zile vedem de repetate ori dovezi care arată că Ierarhia romano-catolică, acționând ca și principal agent al lui Satan pe pământ, au ajuns la concluzia că în foarte scurt timp ei vor fi cu totul în siguranță, bucurându-se de ceea ce le rodește inima. În Europa, Ierarhia susține cu curaj cauza dictatorilor, în timp ce în America aceiași oameni, bazându-se pe capacitatea lor vicleană de a-i influența și controla pe oameni, se declară împotriva dictatorilor și pentru democrație. Cu toate acestea, niciunul din ei nu a susținut vreodată Împărăția lui Dumnezeu condusă de Cristos, care este marea Teocrație.

39. Demonii controlează în prezent mințile adepților religiei astfel încât aceștia să nu se oprească pentru nimic în lume din eforturile lor de a-i pune la tăcere pe martorii lui Iehova. Membrii proeminenți ai Ierarhiei laudă Legiunea Americană pentru ”acțiunea lor precisă” de a-i pedepsi pe Martorii lui Iehova și îi încurajează și pe membrii poliției publice să facă acest lucru. În scurt timp, adepții religiei vor avea controlul aparent al întregii națiuni și atunci, așa cum este scris în Scripturi, ei vor striga ”pace și securitate!” Acesta va fi ”semnul” pe care îl va da Iehova pentru a arăta că a venit timpul să ia măsuri drastice împotriva tuturor blasfemiatorilor și împotriva tuturor oponentilor religioși ai Teocrației. În drama

profetică analizată aici este scris în acest punct despre Sisera, care îi simbolizează pe conducătorii religioși: ”și el a murit”. Este sigur că împlinirea acestei părți a dramei profetice va avea loc asupra celor ce se împotrivesc Guvernului Teocratic al lui Iehova.

Responsabilitatea Iaelei

40. În Judecători 5:27 este scris despre fapta Iaelei împotriva lui Sisera: ”La picioarele ei s-a prăbușit, a căzut și s-a întins; l-a picioarele ei s-a prăbușit, a căzut, unde s-a prăbușit acolo a căzut învins.” Era Iaela vinovată de crimă? Din punctul de vedere lumesc și al legilor războiului, ea nu era. Principalul dușman și asupritor al poporului era în mâinile ei și ea a acționat pentru a se proteja pe ea și pe poporul ales al lui Iehova. Cu toate acestea, criticii religioși privesc fapta ei exclusiv dintr-un punct de vedere uman și, dorind să pară ei înșiși dreți și nereușind să vadă semnificația profetică a faptelor, o acuză pe Iael de a fi comis cu sânge rece o crimă atroce, în mod intenționat. Aici ei greșesc în totalitate.

41. Iaela își juca doar rolul în drama divină. Fapta ei a fost aprobată de Iehova Dumnezeu, iar de acest fapt suntem asigurați de profeția pe care Cel Preaînalt a pus-o în versurile cântecului Deborei: „Iael, soția lui Heber, chenitul, va fi nespus de binecuvântată printre femei, va fi nespus de binecuvântată printre femeile din corturi.” – Jud. 5:24

42. Acest lucru nu poate fi înțeles și apreciat de o persoană care nu înțelege scopurile lui Iehova. Dar el poate fi înțeles și apreciat atunci când păstrăm în minte faptul că Iaela avea de jucat un rol în drama profetică ce prezicea scopul lui Dumnezeu de a distruge dușmanii în viitor. Deoarece ea acționa sub comanda Domnului, nu se putea spune că era vinovată de crimă. Fapta ei a fost una profetică prin care ea îndeplinea scopul lui Iehova. Cu toate acestea, din fapta Iaelei nu trebuie să înțelegem că în împlinirea acestei părți din dramă Isus va ucide vreo creatură umană. Controversa care s-a ridicat era între demoni, Diavolul fiind conducătorul lor, și Iehova; adică între religie, sau închinarea la demoni și ascultarea și închinarea la Iehova. Uciderea lui Sisera a prefigurat distrugerea religiei, sau demonismului. Criticii religioși pot fi înțeleși pentru atitudinea lor învrăjbită împotriva Iaelei. Ei nu înțeleg și astfel nu pot nici aprecia drama și înțelesul ei, deoarece ei sunt în întuneric. Dacă ar fi văzut că există un conflict de moarte între închinarea la demoni și închinarea la Dumnezeu, și că religia este de partea Diavolului și împotriva lui Dumnezeu, atitudinea multora dintre ei ar fi fost cu siguranță alta.

43. Religia (și susținătorii ei) astăzi este moartă, și un aspect fără importanță pentru oamenii care sunt buni în ochii lui Dumnezeu. Aceasta a fost și starea lui Sisera atunci când țărșul de cort i-a străpuns tâmplele. Aceste persoane, care iubesc dreptatea și urăsc răutatea sunt moarte în ceea ce privește religia, deoarece religia vine de la Satan și duce la moarte, în timp ce închinarea la Dumnezeu și Isus Cristos duce la viață. Acei oameni buni trebuie să aleagă între Diavol și Iehova, prin urmare ei trebuie să abandoneze religia și să le spună și altora faptul

că religia este un dușman de moarte. Această parte a dramei, jucată de Iaela arată că toate persoanele cu inima sinceră pentru Dumnezeu, care vor să găsească refugiu și viață trebuie să ia poziție fermă împotriva religiei și, figurativ vorbind, trebuie să ucidă religia, astfel încât aceasta, din punctul lor de vedere, să moară. Cât despre pedeapsa celor ce practică religia, Domnul va trata și cu ei. Creaturile umane nu vor avea nimic de a face cu acest lucru. Nu e datoria omului care s-a devotat Domnului să îi pedepsească pe alții datorită credințelor lor sau datorită faptului că practică religia. Datoria lor este să spună adevărul. Singura datorie a celor care sunt de partea Teocrației este să fie servi ai lui Iehova Dumnezeu și să-i informeze pe oameni că religia este o capcană ce duce la moarte, așa cum i-a spus Dumnezeu poporului Său, Israelul: "Iar tu să nimicești toate popoarele pe care ți le dă Iehova, Dumnezeul tău. Ochiul tău să n-aibă milă de ele și să nu le servești dumnezeilor lor, fiindcă *aceasta va fi o cursă pentru tine.*" (Deut. 7:16) "Le-au slujit idolilor lor, iar aceștia au fost o cursă pentru ei." – Ps. 106:36

44. În dramă, Iaela a trebuit să aleagă pe loc între religia Diavolului, reprezentată de Sisera și poporul ales al lui Iehova, căruia El îi dăduse victoria în bătălia care tocmai se încheiase. Le fel și în prezent, acele persoane pe care le-a reprezentat Iael, adică oamenii cu inima curată, trebuie să aleagă repede să stea ferm de partea lui Iehova și a Guvernului Său Teocratic, condus de Isus Cristos. Momentul decisiv a sosit! Astfel, mesajul ajunge la toți oamenii astăzi: "Alegeți astăzi cui vreți să-i serviți"; alegeți-L pe Iehova Dumnezeu și guvernul Său sau pe Satan și nelegiuirea sa. Nu există cale de mijloc. – Iosua 24:15

45. Femeia Iaela a simbolizat în mod potrivit organizația de persoane care aleg să-I servească lui Iehova Dumnezeu și Regelui Său, care formează "marea mulțime". Ei sunt grupul de "alte oi" ale Domnului Isus Cristos, adunați în jurul Lui, și care, conform cuvintelor Sale, sunt făcuți o parte din turma Sa. (Ioan 10:16) Aceștia vor constitui o parte din organizația pământească a Domnului, care servește înaintea tronului. Ei nu fac parte din organizația Lui principală, ci sunt supuși acesteia. Isus Cristos este Domnul și astfel Capul asupra întregii organizații a Domnului. Acești oameni sinceri fug la Domnul și se pun la adăpostul și sub conducerea organizației Sale principale, până la sfârșitul Armagedonului. După aceasta, "marea mulțime", împreună cu profeții credincioși menționați în Evrei capitolul unsprezece, vor deveni partea pământească a organizației Domnului. Aceștia vor fi un corp organizat care va împlini pe pământ voința și poruncile Domnului. Iaela i-a simbolizat în mod potrivit pe aceștia.

46. Faptul că Iaela avea aprobarea lui Iehova în ceea ce a făcut, trebuie să fie suficient să convingă orice persoană sinceră că ea nu a fost o ucigașă, ci un serv al Atotputernicului Dumnezeu, jucând un rol în drama profetică, a cărei semnificație este acum revelată spre ajutorul, mângâierea și speranța celor care sunt încercați pentru a se vedea dacă rezistă ferm pentru Iehova și Teocrația Sa. Cu privire la ea, găsim aceste cuvinte în profeție: "Ea va fi binecuvântată printre toate femeile din corturi". "Marea mulțime" și "prinții" sunt o organizație care va fi binecuvântată mai mult decât toți oamenii de pe pământ, iar "marea mulțime" va fi binecuvântată

mai presus decât alții, care primesc și ei premiul vieții. Ei, împreună cu profeții credincioși și alți oameni, îi vor împlini scopurile lui Iehova. ”Marea mulțime”, așa cum arată Scripturile, va îndeplini porunca divină de ”a se înmulți și a umple pământul.” (Gen. 1:28; 9:1) Acesta va fi cel mai binecuvântat privilegiu, și va fi folosit de Domnul pentru ca El să-și îplinească scopul anunțat cu mult timp în urmă.

47. Calea lui Iehova este perfectă. (Ps. 18:30) ”Domnul este drept în toate căile Sale.” (Ps. 145:17) ”Pe cei smeriți, El îi va învăța calea Sa.” (Ps. 25:9) Pe cel care i se închină lui Dumnezeu în spirit și adevăr, Domnul îl va învăța calea pe care trebuie să meargă. ”Secretul sfânt al Domnului este la aceia care se tem de El; și El va face cu ei un legământ.” (Ps. 25:14) Dar niciunul dintre cei care practică religia nu vor înțelege, deoarece ei sunt nelegiuți. (Daniel 12:10) Aceste versete arată clar motivul pentru care cei ce practică religia nu pot să vadă și să înțeleagă scopul lui Iehova. Dumnezeu le descoperă o viziune a scopului Său doar celor care i se dedică Lui necondiționat și se feresc de dușmanii Săi. Să observăm, acum, în ce fel le-a condus și instruit El în ultimii ani pe ”alte oi” ale Sale, și cum se îngrijește Domnul de ele în prezent.

48. În numărul din 1 august 1932 al *Turnului de Veghere* și în cărțile „Justificare”, publicate în acel an, Iehova le-a descoperit supușilor Săi că regele Iehu, care i-a distrus pe adepții la Baal din Israel, îl simbolizează pe Isus Cristos, care va fi executorul judecării lui Iehova la Armagedon, iar Ionadab recabitul, a cărui inimă era alături de Iehu și împotriva religiei, sau închinării la demoni, îi simboliza aici pe oameni buni care iau poziție împotriva demonismului și care vor forma ”marea mulțime”. Din 1936 încoace, faptele arată clar că un mare număr de persoane au abandonat religia și au luat poziție de partea Domnului și a lui Cristos. În acel an, Domnul i-a descoperit poporului Său că religia este o cursă înșelătoare întinsă de Diavol, în care cad multe persoane credule și naive. Pe măsură ce oamenii sinceri au ajuns să cunoască adevărata natură și adevăratul scop al religiei, și că ea este un dușman de moarte al Teocrației lui Iehova, ei au abandonat religia și au ”condamnat-o la moarte”, luând poziție fermă de partea lui Iehova și a lui Isus. Astfel putem vedea că Iael a jucat o parte importantă în această dramă profetică, care a arătat că orice persoană care dorește astăzi să găsească refugiu și siguranță și viață trebuie să se pună de partea lui Iehova și a Marelui Său Rege Teocratic, Isus Cristos. Împărăția este cea pentru care le-a poruncit Isus servilor Săi să se roage. (Mat. 6:10) În loc să se roage pentru pace în mijlocul tuturor acestor războaie a națiunilor religioase de astăzi, așa cum cere președintele, toți creștinii trebuie să se roage pentru împărăție, așa cum i-a învățat Isus, și pentru ca voia lui Dumnezeu să se facă pe pământ la fel ca și în ceruri. Niciuna dintre rugăciunile pe care adepții religiei le fac pentru pace nu i se adresează lui Iehova, Dumnezeuul Suprem, ci ”dumnezeului acestei lumi”, și anume Satan Diavolul. El râde batjocoritor de rugăciunile lor și continuă să facă fapte nelegiuite, iar supuși săi orbi și ignoranți continuă să îl urmeze.

49. ”Și iată că venea Barac, care îl urmărea pe Sisera. Iaela a ieșit să-l întâmpine și i-a zis: ”Vino și am să ți-l arăt pe omul pe care-l cauți”. El a intrat la ea și iată că Sisera zăcea mort, cu țărșul în tâmple.” (Jud. 4:22) În acest moment, Barac l-a simbolizat pe Isus Cristos, ca și Executant al pedepsei lui Iehova la Armaghedon. Domnul, Cel ce execută pedeapsa, îi găsește pe cei din clasa Iaelei marcați pe frunte, și acest lucru îi cruță la Armaghedon. Cei ce se opun Teocrației și care au refuzat semnul, atunci când li s-a propus să fie însemnați și ei, vor fi distruși de Executantul pedepsei. (Vezi Ezechiel 9:1-6) Așa cum Barac l-a urmărit pe Sisera, reprezentantul Diavolului pe pământ, la fel și Domnul își începe lucrarea de distrugere cu adepții religiei, iar acest lucru este simbolizat de faptul că Barac l-a urmărit pe Sisera.

50. ”Iaela a ieșit să-l întâmpine” pe Barac. Aceasta arăta că ea avea încredere în servul lui Iehova, simbolizând credința pe care o are clasa ”alte oi” atunci când iese să Îl întâmpine pe Domnul și iau poziție de partea Lui. Acești oameni buni ies cu bucurie să Îl întâmpine pe Domnul, își manifestă credința în El și arată că susțin Teocrația. Ei știu că Isus Cristos a ieșit pe urmele religiei pentru a o distruge, și inima lor este alături de El. Iaela i-a spus lui Barac: ”Vino și am să ți-l arăt pe omul pe care-l cauți.” Acest lucru este ca și raportul omului îmbrăcat în pânză de in, cu călimara de cerneală la brâu, care a intrat în templu și i-a zis Domnului: ”Am făcut așa cum mi-ai poruncit.” (Ezec. 9:11) Aceste cuvinte ale Iaelei erau pentru Barac o dovadă că ea era de partea israeliților, și prin aceasta s-a simbolizat că acele persoane cu inima bună, clasa de ”alte oi” ale Domnului, au luat poziție de partea lui Isus Cristos și că ele sunt moarte pentru religie și pentru toate formele de închinare la demoni.

51. Barac l-a găsit pe Sisera mort în cortul Iaelei. Dar el nu i-a păstrat resentimente pentru ceea ce făcuse sau să încerce să își asume el gloria. El a fost mulțumit de ceea ce făcuse Iaela. În împlinirea acestei părți din dramă, Domnul Isus își arată aprobarea pentru cei care iau poziție de partea Sa și ”condamnă la moarte” religia, în ce privește inimile lor. Domnul Isus va începe bătălia de la Armaghedon și acolo va fi sfârșitul religiei. El vrea să vadă dacă oamenii sunt demni de a supraviețui Armaghedonului; și dacă ei au fugit de religie, iar aceasta este moartă pentru ei, și au luat poziție fermă de partea lui Iehova și a Guvernului Său Teocratic, ei ar putea să primească ocrotire. Prin urmare, religia nu are nici o putere asupra celor care vor face parte din ”marea mulțime.”

52. ”Astfel, Dumnezeu l-a supus în ziua aceea pe Iabin, regele Canaanului, înaintea fiilor lui Israel.” (Jud. 4:23) Să observăm aceasta: relatarea divină îi dă toată gloria și lauda și onoarea lui Iehova pentru acea bătălie în care au luptat Barac și Debora. În același fel, la Armaghedon, niciun urmaș al lui Isus de pe pământ nu va folosi forța fizică împotriva nici unei organizații sau guvern pământesc și niciun creștin nu va pretinde să primească onoarea și gloria pentru distrugerea conducerii celor răi. Isus Cristos, Cel ce va îndeplini scopul lui Iehova, împreună cu armata Sa invizibilă, va face acest lucru, și astfel Scripturile declară

că Dumnezeu luptă împotriva tuturor dușmanilor Săi și că toți aceștia ”vor linge țărâna”, adică vor suferi distrugerea.

53. ”Și mâna fiilor lui Israel apăsa din ce în ce mai greu asupra lui Iabin, regele Canaanului, până când l-au nimicit pe Iabin, regele Canaanului.” (Jud. 4:24) Ei l-au distrus pe Iabin și armata sa. Aceasta arată că, după ce partea vizibilă a organizației lui Satan este distrusă la Armaghedon, încă vor fi lucruri de făcut pentru Domnul, care va distruge oștirile de demoni răi, al căror comandant este Gog, iar apoi va urma distrugerea Diavolului însuși. Domnul Isus Cristos îi va distruge în totalitate pe cei răi. (Evr. 2:14) Astfel se va sfârși o dată pentru totdeauna răutatea de pe pământ, și nu va mai reapărea niciodată. (Naum 1:9) Guvernul drept al lui Iehova va domni pentru totdeauna, și cei care vor avea favoarea aceluia guvern vor fi binecuvântați veșnic.

54. Dar de ce aceste zile periculoase? De ce este religia principalul instrument folosit de Diavol pentru a face război cu cei care Îi servesc cu credință lui Iehova Dumnezeu? De ce sunt astăzi comise atât de multe fapte rele de către adeptii religiei împotriva servilor lui Dumnezeu? Scripturile ne dau răspunsul. Diavolul a lăcomit de multă vreme la gloria și lauda pe care creaturile i-o dau lui Iehova Dumnezeu. (Ier. 51:13) Diavolul a început să se împotrivescă Domnului pentru a câștiga el acea laudă, și este consemnat în Biblie faptul că Diavolul a spus: ”Mă voi înălța la ceruri... îmi voi ridica tronul mai sus de stelele lui Dumnezeu... voi fi ca Cel Preaînalt.” (Isa. 14:13,14) Pentru a-și duce la îndeplinire acest scop nelegiuit și lacom, Diavolul trebuie să câștige susținerea creaturilor și să le facă să i se închine lui. Acest lucru, contrar voinței lui Dumnezeu, este și a fost religia, deoarece religia face tot ce este contrar voinței lui Dumnezeu. Satan i-a făcut pe mulți îngeri să-l urmeze. Mai târziu el a întors toată lumea, cu excepția câtorva, la rău. Iehova Dumnezeu, prin potop, i-a șters pe cei răi de pe fața pământului. Apoi Diavolul a organizat religia cu Nimrod ca reprezentant vizibil al său, pentru a primi închinare și religie mai departe. Încă de atunci, religia a fost folosită tot timpul de Diavol pentru a-i înșela pe oameni, a-i îndepărta de Dumnezeu, a-i îndrepta spre rău și a-i face să se închine la orice în afară de Dumnezeu și să facă multe fapte nelegiuite. Ca o dovadă în plus a faptului că religia este ceea ce își dorește Satan, iată ce i-a spus el lui Isus: ”Îți voi da toate aceste împărății (națiuni) de pe pământ, dacă vei cădea la pământ și vei face un act de închinare înaintea mea.” (Mat. 4:8,9) Isus a refuzat această ofertă, și Diavolul, plin de ură a provocat moartea Domnului Isus, și a reușit acest lucru folosindu-se de religie și de agenții săi religioși.

55. În aceste zile de presupusă luminare, de ce sunt Martorii lui Iehova persecutați cu atâta cruzime de conducătorii religioși? Motivul este evident. Faptul este că persoanele acestea îi sunt devotate lui Iehova și lui Cristos și i se închină Lui în spirit și adevăr; acesta este motivul pentru care îi urăște Diavolul. Diavolul știe că ziua sfârșitului este aproape și el face ca orice necaz posibil să cadă asupra celor care îi demască principala armă, religia, și pe practicantii religiei. (Apoc. 12:12,17) Satan și legiunea sa de demoni controlează mințile adeptilor religiei și

din acest motiv răutatea crește și se întinde pe tot pământul, ca și iarba și toți cei nelegiuți înfloresc. Aceștia fac fapte rele împotriva servilor lui Dumnezeu, ignorând legea lui Dumnezeu și legea oamenilor. Diavolul este cel mai mare dintre conspiratorii care fac aceste fapte groaznice.

56. Dar de ce îi permite Iehova Dumnezeu Diavolului să îi persecute pe servii Săi în aceste timpuri? Răspunsul pe care ni-l dau Scripturile este acesta: ”Pentru a le da creștinilor o ocazie de a-și dovedi credința și integritatea pentru Dumnezeu și pentru Cristos, și pentru a face separarea națiunilor, adică între ”capre”, cei răi, și ”oile” Domnului, care iubesc dreptatea și vor ca voința lui Dumnezeu să fie făcută pe pământ.

57. Cunoscând sfârșitul încă de la început, Iehova a făcut cu multe secole în urmă ca oamenii să joace unele roluri în anumite drame profetice, care au prezis cum va proceda cel rău și care va fi sfârșitul lui, și ce va face Dumnezeu cu el, precum și modul în care își va răzbuna El servii în ziua sfârșitului. În primul rând, aceste drame profetice au fost consemnate și sunt acum dezvăluite celor care Îl iubesc pe Dumnezeu și Împărăția Sa, pentru ca încrederea și credința lor să fie întărite și pentru ca ei să primească mângâiere și să rămână neclintiți de partea lui Dumnezeu și să răspundă provocării pe care i-a făcut-o Satan lui Iehova, arătând că aceasta este falsă și mincinoasă. Astfel, cei credincioși au ocazia de a participa la justificarea numelui lui Iehova. Ei sunt astfel martori care vorbesc despre numele și împărăția lui Iehova și astfel îi luminează pe oamenii buni pentru ca aceștia să vadă și să înțeleagă și să aleagă calea vieții. – Ps. 25:12,13

58. Drama răzbunării dă o mare încurajare și mângâiere rămășiței și colaboratorilor lor astăzi. Armagedonul, ziua finală de reglare de conturi între Diavol și Dumnezeu, este pe cale de a începe. Îi va răzbuna atunci Dumnezeu pe oamenii credincioși Lui? Isus răspunde: ”Vă spun că le va face dreptate repede.” (Luca 18:8) Doar rămășița și ”alte oi,, ale Domnului vor avea credință în promisiunile Sale.

59. Când va pune Iehova capăt răutății de pe pământ? Scripturile răspund că în timpul când ”cei răi vor crește ca iarba și cei nelegiuți vor înflori”. Acest timp este acum, deoarece niciodată nu a mai fost atâta răutate pe pământ, și aceasta înseamnă că Armagedonul este foarte aproape. (Ps. 92:7,8) Și ce va face Iehova Dumnezeu pentru a pedepsi faptele rele pe care le-au făcut adepții religiei împotriva celor care Îl iubesc? El se va răzbuna pe adversarii Săi și le va arăta îndurare supușilor Săi și îi va salva. – Deut. 32:43

60. În prezent, adepții religiei comit nenumărate fapte rele împotriva martorilor lui Iehova și a colaboratorilor lor. Ei nu ar putea face aceste lucruri dacă Iehova nu le-ar permite. Dumnezeu permite acest lucru doar pentru un timp, și în acest timp oamenii buni care iubesc dreptatea și urăsc nelegiuirea, văzând calea prin care pot scăpa de religie, sunt conduși de Dumnezeu pentru a alege calea vieții. Prin urmare, este un mare privilegiu să sufere pentru dreptate. Dumnezeu va lupta în curând pentru poporul Său credincios. Drama răzbunării este acum pe cale de a se împlini cu totul. Toți oamenii credincioși lui Dumnezeu vor fi liniștiți și

vor sta fermi pentru Teocrație. Salvarea este aproape! Urmează cântecul de victorie!

Ascultare de Înaltele Stăpâniri

Autoritatea supremă este Iehova Dumnezeu, Marele Teocrat. ”Autoritățile superioare” sunt Isus Cristos și Iehova. Aranjamentul teocratic privitor la biserica adevărată vine de la Iehova și este prin Cristos. Toți cei din adunare care vor să-I fie plăcuți lui Iehova și lui Isus Cristos trebuie să fie de bunăvoie ascultători și supuși acestui aranjament divin. Nu există nici o excepție de la această regulă. ”Orice suflet să le fie supus autorităților superioare.” (Rom. 13:1, *Emphatic Diaglott*) Desigur, nu există niciun conflict între autoritatea sau puterea superioară și cea supremă, deoarece Cristos și Dumnezeu sunt întotdeauna în armonie perfectă. (Ioan 10:30) Cei doisprezece apostoli ai lui Cristos pot fi și ei incluși în ”autoritățile superioare”, deoarece ei le sunt superiori tuturor celorlalți din adunare, în afară de Cristos și de Iehova. Versetul din Romani 13:1 a fost multă vreme aplicat de adepții religiei la guvernele lumești de pe acest pământ și la puterile lor. Este evident, totuși, că apostolul Pavel nu s-a gândit nicidecum la așa ceva când a scris aceste cuvinte.

”Orice suflet să le fie supus autorităților superioare. Căci nu există autoritate decât de la Dumnezeu, iar autoritățile existente au fost puse de Dumnezeu în pozițiile lor. Cine se împotrivește deci autorității se împotrivește rânduielii lui Dumnezeu, iar cei ce se împotrivesc acesteia își vor primi condamnarea.” (Rom. 13:1,2, *Vers. Auth.*) Aici, ”condamnarea” este tradus din cuvântul grecesc *krima* și înseamnă ”judecată”, care este redat astfel și în *Versiunea Revizuită* a Bibliei, iar în versiunea *Emphatic Diaglott* el este redat ”pedeapsa”. În textul de mai sus aranjamentul sau ”rânduiala” lui Dumnezeu nu se referă la aranjamentul sau rânduiala puterilor politice lumești ale națiunilor. Este adevărat că Dumnezeu este neutru și nu se amestecă în crearea și aplicarea legilor de către națiunile pământului, iar Iehova nu este responsabil pentru acestea. El le-a permis în sensul că nu le-a interzis. Romani 13:2 vorbește despre ”rânduiala” lui Dumnezeu, prin urmare trebuie să înțelegem că Iehova își asumă responsabilitatea numai pentru aceasta.

În zilele lui Pavel, Dumnezeu nu judeca încă lumea căci Pavel însuși a scris că ”Dumnezeu... a stabilit o zi în care va judeca lumea în dreptate” (atunci când guvernele nedrepte nu vor exista), și că această judecată va fi executată de către Cristos Isus. (Fap. 17:31; Apoc. 20:4) Aici ”judecata” despre care vorbește Pavel în Romani 13:2 trebuie să se aplice adunării, iar această judecată trebuie să fie puterea pe care a numit-o Dumnezeu, prin care trebuie să fie judecată adunarea. ”Pentru că este timpul fixat ca judecata să înceapă cu casa lui Dumnezeu. Și, dacă ea începe mai întâi cu noi, care va fi sfârșitul celor care nu ascultă de vestea bună a

lui Dumnezeu?” (1Pet. 4:17) Observați cuvintele pe care li le-a adresat Pavel creștinilor din Galatia: ”Sunt sigur că voi, care sunteți în unitate cu Domnul, nu veți ajunge să gândiți altfel. Dar cel care vă tulbură, indiferent cine ar fi, va suporta judecata (*krima*).” – Gal. 5:10

Dacă ”condamnarea” menționată în Romani 13:2 ar trebui să fie exercitată și aplicată de către puterile guvernelor acestei lumi, atunci această judecată trebuie să fie exercitată de om ca judecător, iar aceasta este contrar Cuvântului lui Dumnezeu, indiferent cine este omul acela. Niciun om din adunare sau din afara ei nu este împuternicit să judece pe cineva din cadrul adunării. ”Prin urmare, omule, oricine ai fi, ești fără scuză dacă judeci, fiindcă în lucrul în care îl judeci pe altul te condamni pe tine însuși, deoarece tu, care judeci, practici aceleași lucruri. Dar crezi tu, omule, care îi judeci pe cei ce practică aceste lucruri pe care le faci și tu, că vei scăpa de judecata (*krima*) lui Dumnezeu?” (Rom. 2:1,3) Așadar, înțelegem că în Romani 13:2, ”judecata” este judecata pentru care a făcut Domnul aranjamente în propria Sa organizație teocratică, prin intermediul Capului acelei organizații sau prin intermediul celor pe care i-a numit Domnul pentru acest lucru.

Ideea principală din afirmația lui Pavel consemnată în Romani 13:2 este aceasta: Orice persoană din adunare care se împotrivesc aranjamentului pe care l-a făcut Dumnezeu pentru guvernarea adunării Sale, i se împotrivesc lui Dumnezeu și de aceea va primi pedeapsa de la Dumnezeu, prin intermediul lui Cristos, pentru fapta sa. Dacă puterile lumești aplică sau nu pedeapsa asupra răufăcătorilor depinde deseori de cât de multă influență are cel care este judecat în lumea celor care exercită judecata. La Dumnezeu nu există părtinire. Textul spune: ”Oricine se împotrivesc” și se aplică astfel tuturor, fără nici o excepție. Aceasta le atribuie judecata organizației teocratice a lui Dumnezeu autorităților pe care le-a numit Dumnezeu să îndeplinească această sarcină.

Romani 13:3 continuă: ”Căci conducătorii sunt de temut nu pentru o faptă bună, ci pentru una rea. Vrei deci să nu-ți fie teamă de autoritate? Fă întotdeauna binele și vei avea laude de la ea.” Cine sunt ”conducătorii” menționați aici? Cuvântul ”conducător” este tradus din grecescul *archoon* care se mai traduce și prin ”prinț”. Satan este principalul conducător, sau prințul, acestei lumi. (Ioan 12:31; 14:30) Dacă cuvântul ”conducători” folosit de Pavel în Romani 13:3 nu se aplică aranjamentului adunării, atunci cuvântul trebuie să i se aplice lui Satan și organizației sale. Este Satan, prințul răului, sau vreo parte a organizației sale, un motiv de teamă pentru cei din adunare care fac răul? Cu siguranță nu. Dacă cineva din cadrul adunării face ce este rău, deci ceva împotriva organizației lui Dumnezeu, acesta este exact lucrul pe care Satan, prințul acestei lumi, vrea ca persoana respectivă să îl facă. Oare nu i-au făcut conducătorii lumești ai puterilor neamurilor pe membrii adunării timpurii să facă răul încheind o alianță cu organizația Diavolului? În loc să fie pedepsiți de organizația Diavolului sau de puterile lumești pentru că au făcut acest lucru, ei au fost lăudați și preamăriți pentru fapta lor.

Mai mult decât atât, se poate spune oare că cei ce sunt conducătorii prezentelor guverne de pe pământ ”nu sunt de temut pentru fapte bune”? Martorii consacrați ai lui Iehova Dumnezeu merg în toată țara făcând binele, prin faptul că predică vestea bună despre Dumnezeu și Guvernul Său Teocratic prin Isus Cristos, iar conducătorii puterilor lumești îi arestează, amendează și îi aruncă în închisoare pentru că fac acest lucru. Primesc oare ”laude” de la prinții sau conducătorii acestei lumi vestitorii sau pionierii credincioși cu timp integral care merg de la ușă la ușă și din casă în casă și care fac binele ducând mesajul despre împărăție la popoarele pământului? Nu s-a auzit niciodată ca ei să fi primit vreo laudă pentru acest lucru.

De asemenea, atunci când Pavel spune ”Vrei deci să nu-ți fie teamă de autoritate?”, se poate zice oare că el voia să spună că martorii lui Iehova trebuie să se teamă de prinții acestei lumi și de conducătorii din organizația Diavolului? Dacă lucrurile ar sta așa, atunci toți oamenii s-ar reține să fie martori ai lui Iehova spre gloria lui Dumnezeu. Acest lucru este exact ceea ce vrea Diavolul de la ei. Să ilustrăm: în îndepărtata Liberia, Africa, unul dintre fiii lui Dumnezeu care este un reprezentant al Societății a început să predice vestea bună vorbindu-le oamenilor și dându-le cărți tipărite cu mesajul împărăției. Guvernul l-a informat că trebuia să înceteze și să nu mai împartă cărți, pamflete, sau alte feluri de literatură sau să mai dea vreo adresă publică până când puterile conducătoare nu i-ar fi dat un permis pentru acest lucru. Cu toate acestea, el a continuat să le ofere oamenilor un număr mare de cărți. Dacă ar fi ascultat de puterile lumești, el nu ar fi predicat vestea bună. El a ascultat de Domnul și a fost ocrotit. A făcut binele, însă nu a primit deloc laude de la guvernarea lumești.

Se pare, așadar, că aceste cuvinte ale lui Pavel însemnau următoarele: Voi care sunteți unși cu spirit și, astfel, trimiși de Dumnezeu pentru a predica, trebuie să vă temeți de autoritate (Judecătorul Cristos); conducătorii (Cristos și cei care acționează sub îndrumarea Sa) nu sunt de temut pentru lucrări bune, ci pentru lucrări rele, iar dacă faceți ceea ce este bine veți primi laude de la acea autoritate (Cristos și cei din organizația Sa investiți cu autoritatea de a aduce laude). Unii ar putea întreba: Ar trebui să ne așteptăm la laude de la autoritățile din cadrul organizației pentru lucrările bune pe care le facem? Ca răspuns la această întrebare și ca dovadă că apostolul avea autoritatea de a-i lăuda pe cei ce făceau binele și chiar îi lăuda, precum și că cei ce fac binele vor primi laude, observați cuvintele din 1 Corinteni 4:5: ”De aceea, nu judecați nimic înainte de vreme, până va veni Domnul care va aduce la lumină lucrurile ascunse ale întunericului și va dezvălui voința inimilor, și atunci fiecare își va primi lauda de la Dumnezeu.” 2 Corinteni 8:18: ”Cu el îl trimitem însă și pe fratele a cărui laudă în legătură cu vestea bună s-a răspândit prin toate adunările.” 1 Corinteni 11:2: ”Vă laud, fraților, pentru că vă amintiți de mine în toate și țineți cu tărie la rânduieli, așa cum vi le-am transmis.”

Dacă când membrii adunării se întrunesc pentru orice alt scop decât a face binele, ei nu primesc laude, după cum a arătat apostolul: ”Însă în ceea ce vă spun nu vă laud, deoarece vă întruniți nu pentru mai bine, ci pentru mai rău.” (1 Cor.

11:17) Prin urmare, din versetele citate mai sus înțelegem clar că cei ce fac răul primesc judecata prin intermediul rânduiei lui Dumnezeu și că cei care fac binele, prin aceeași rânduială, primesc laude.

Romani 13:4 continuă: ”Căci ea (autoritatea) este slujitorul lui Dumnezeu [(Diaglott, Roterham) ea este servul lui Dumnezeu] pentru binele tău. Dar, dacă faci răul, teme-te, căci nu degeaba poartă ea (autoritatea) sabia. Ea este slujitorul lui Dumnezeu (servul lui Dumnezeu), un răzbunător ca să aducă mânia asupra celui ce practică răul.” Acest text nu s-ar putea referi la puterea pe care o exercită autoritățile lumești. Cu siguranță că Dumnezeu nu i-a dat lui Satan și nimănui din organizația lui Satan puterea de a acționa ca serv al lui Dumnezeu sau ministru spre binele adunării. De asemenea, El nu a numit pe nimeni din această organizație rea ca să acționeze ca răzbunător, care execută mânia divină asupra celor care fac răul în adunare. Atunci ce înseamnă cuvintele lui Pavel din acest text?

Răspunsul este că autoritatea și ordinea din adunare este instituită de Dumnezeu spre binele celor din adunare și pentru judecata celor care fac răul. (Vezi 2 Corinteni 10:8; 13:10) Ceea ce este rău în adunare este ilustrat de următoarele versete: ”Dar dacă acel serv rău va spune în inima lui „Domnul meu întârzie să vină’ și începe să îi trateze rău pe ceilalți servi și să mănânce și să bea cu bețivii, stăpânul acelui serv... îl va pedepsi.” (Mat. 24:48-51) ”Fierarul Alexandru mi-a făcut mult rău. Domnul să-l răsplătească după faptele lui.” (2 Tim. 4:14) ”Cel care iubește viața și vrea să aibă zile bune să-și ferească limba de rău și buzele sale să nu vorbească nelegiuirea. Să nu se atingă de rău și să facă binele, să caute pacea și să rămână în ea.” – 1Pet. 3:10,11

Puterile lumești folosesc sabia pentru a ucide. Dacă le este aplicat lor Romani 13:4, atunci aceasta înseamnă că ele sunt investite cu putere și autoritate peste poporul lui Dumnezeu pentru a-i ucide efectiv pe cei din adunare și că ele sunt răzbunători ai lui Dumnezeu. Isus a fost acuzat de sediciune, judecat pe nedrept și ucis. Aici cu siguranță că Diavolul nu acționa ca răzbunător al lui Dumnezeu. În acest verset, cuvintele lui Pavel înseamnă că ”sabia” reprezintă puterea pe care o folosește Dumnezeu pentru a-i pedepsi pe cei din adunare care fac răul și astfel sunt împotriva legii Sale, prin care este guvernată adunarea Sa. Creatura sau creaturile pe care le folosește Dumnezeu pentru a exercita această putere sunt răzbunătorii care execută judecata asupra celor ce fac răul. Aceasta nu înseamnă că orice om din adunare poate oricând dorește să pedepsească pe o persoană sau mai multe, despre care el crede că fac răul. Scripturile interzic expres ca un membru al adunării să facă astfel. (1Tes. 4:6) Domnul le-a atribuit altora autoritatea de a judeca și de a executa judecata în anumite cazuri. El le-a dat această autoritate apostolilor, deoarece ei erau reprezentanții Săi speciali. Observați 1 Corinteni 5:1-5; Faptele 5:1-11 și 8:20-22. Isus Cristos și apostolii sunt conducătorii adunării și erau deja numiți astfel la vremea când Pavel a spus aceste cuvinte. Niciunul dintre aceștia nu sunt un motiv de teamă pentru lucrări bune, însă acea putere pe care o folosește Dumnezeu este un motiv de teamă pentru lucrările rele și nu poartă pedeapsa (”sabia”) lui Dumnezeu în zadar.

Romani 13:5 continuă: ”Aveți, așadar, un motiv de supunere, nu numai din cauza mâniei, ci și din cauza conștiinței voastre.” Dumnezeu nu i-a chemat pe cei din poporul Său ca să-i facă martori ai mâniei Sale. El i-a chemat ca să fie martorii Săi credincioși și să primească salvarea prin Isus Cristos. (1Tes. 5:9) Însă mânia lui Dumnezeu se dezvăluie împotriva celor care sunt neascultători și fac răul. (Ef. 5:5,6) Nimeni să nu creadă cumva că Dumnezeu a numit așa-ziiși ”polițiști spirituali” ca să împlinească răzbunarea Sa împotriva celor ce fac răul în adunare. Orice pedeapsă care este o urmare a furiei sau a vreunui resentiment personal este greșită. – Coloseni 3:8; Matei 5:22

Afirmația lui Pavel înseamnă că dacă cineva din adunare face răul, acesta va suferi consecințele și că ar trebui să se abțină de la rău din acest motiv, dar și din cauza conștiinței. Dacă el se ferește de rău numai pentru a evita pedeapsa, motivația sa este nedreaptă și egoistă. Dacă se ferește de rău pentru că știe că acesta este modul corect de a acționa și că acest lucru îi este plăcut lui Dumnezeu, el face astfel deoarece Îl iubește pe Domnul, iar motivația sa este dreaptă și pură și îl ajută să aibă o conștiință curată. ”Acum cea mai mare poruncă este iubirea, dintr-o inimă curată și o conștiință bună și o credință neîmpărțită.” – 1 Tim. 1:5, *Diaglott*.

Romani 13:6 continuă: ”Căci pentru aceasta plătiți și impozitul; căci ei sunt servi ai lui Dumnezeu, servind încontinuu tocmai pentru acest lucru.” Faptul că apostolul vorbește despre plățirea impozitului a fost considerat un argument puternic pentru a susține că întregul pasaj se referă la puterile lumești. Acest argument este neîntemeiat, iar concluzia aceasta este lipsită de fundament. Pentru a compara, să observăm diferitele traduceri ale acestui pasaj: ”Căci pentru aceasta plătiți voi și impozitul.” (*Rotherham*) ”Pentru același motiv plătiți și taxele.” (*Moffatt*) ”Ei bine, în realitate pentru aceasta plătiți și impozitul.” (*Weymouth*) ”Pentru acest lucru plătiți și impozitele.” – *Diaglott*.

Apostolul nu îi poruncește nimănui din adunare să-și plătească impozitele sau taxele. Această epistolă le-a fost adresată acelor creștini care fuseseră cândva evrei. (vezi Romani 7:1) Ei cunoșteau legea ebraică ce le cerea să plătească un tribut sau alte taxe impuse pentru a susține guvernul Israelului. (Ex. 30:11,13) Ei urmau să înțeleagă că plățirea taxelor era un lucru corect pe care trebuiau să îl facă. Atunci când le-a scris Pavel, acești creștini locuiau în Roma și îi plăteau taxe guvernului Imperiului roman, deoarece nu vroiau să sufere furia Romei și și din cauza conștiinței lor, căci știau că așa era bine. „Pentru aceasta”, spune apostolul, „plătiți și impozitul; și pentru aceeași cauză dreaptă trebuie să îi dați și lui Iehova ceea ce i se cuvine.” Cuvintele din Romani 13:6 par să fie o paranteză folosită numai pentru a întări argumentul apostolului. Din ce motiv plătiți taxele? Din cauza conștiinței, deoarece este drept să plătim pentru serviciile de care beneficiem.

Revenind apoi la conducătorii adunării, el spune: ”Căci ei sunt servi ai lui Dumnezeu (servi, nu ai lui Satan, ceea ce ar fi dacă s-ar face referire la guvernele sau autoritățile pământești).” Cine sunt, atunci, ”servii” lui Dumnezeu (*leitourgoi* –

grecește)? Acest cuvânt grecesc este tradus și prin *ministru* (*miniștri*) în Evrei 1:7; 8:1,2,6; 9:21; 10:11; Fap. 13:2; Rom. 15:16; Fil. 2:17,25 – texte care dovedesc fără urmă de îndoială că ei sunt miniștrii unși ai lui Dumnezeu care servesc în cadrul și pentru adunare. Apoi apostolul adaugă: ”Acești miniștri ai lui Dumnezeu servesc tocmai pentru acest lucru.” Acest lucru înseamnă că responsabilitatea acestor miniștri este să mențină ordinea și autoritatea în adunare. Ceea ce sfătuiește el este, așadar, ca să se mențină ordinea și pacea și ca legile țării să fie respectate de dragul conștiinței, atunci când nu sunt în opoziție cu legea lui Dumnezeu.

Romani 13:7 continuă: ”Restituți-le așadar tuturor (indiferent că sunt în cadrul adunării sau în afara ei) ceea ce li se cuvine: celui ce pretinde impozit, impozitul, celui ce pretinde taxe, taxele, teama cui pretinde teama, onoarea cui pretinde onoarea.” Cuvintele ”impozit” și ”taxe” se referă la o obligație financiară sau comercială pe care le-ar putea-o cere guvernul, celor care locuiesc sub conducerea sa, pentru a se plăti cheltuielile de stat. Isus și discipolii Săi au plătit aceste taxe. Ca răspuns la întrebarea care i s-a pus, dacă era potrivit sau nu să se plătească taxe guvernului Imperiului roman, Isus a răspuns: ”Restituți-i, așadar, lui Cezar lucrurile Cezarului și lui Dumnezeu lucrurile lui Dumnezeu.” – Mat. 22:18-21

Dar ce vrea să spună apostolul în Romani 13:7, unde zice: ”Teama cui pretinde teama”? Înseamnă aceasta că voința lui Dumnezeu este ca creștinii să se teamă de servii numiți din adunare? Clerul religios, ”bătrânii aleși” și alții din adunări au folosit acest verset ca autoritate pentru a cere să fie temeți și să primească reverență din partea membrilor adunării. Această aplicare a textului este greșită. Atunci de cine se tem în mod potrivit membrii adunării? Efeseni 5:21 răspunde: ”Fiți supuși unii altora în teamă de Dumnezeu.” 1Pet. 2:17,18: ”Fiți respectuoși față de toți, iubiți comunitatea fraților, temeți-vă de Dumnezeu, dați-I onoare Regelui. Cei care sunt sclavi să fie supuși cu toată temerea de stăpânii lor, nu doar celor buni și miloși, dar și celor răi.” (*Diaglott*) 1Pet. :14,15: ”Dar dacă suferiți din cauza dreptății, sunteți binecuvântați. Și nu vă temeți ca și ei și nu fiți înspăimântați, ci sfințiți-L pe Unsul Domnului în inimile voastre și fiți întotdeauna pregătiți să faceți o apărare pentru oricine vă cere un motiv al speranței care este în voi, însă cu smerenie și teamă.” (*Diaglott*) ”Sfințiți-L pe Domnul oștirilor; El să fie un motiv de teamă pentru voi și numai de El să vă îngroziți.”

Creștinii nu trebuie să se teamă de oameni. ”Teama de om aduce o capcană, dar cel ce își pune încrederea în Iehova va fi în siguranță.” (Prov. 29:25, *A.R.V.*) Este scriptural, și prin urmare drept, ca cei ce sunt creștini să arate respect unii pentru alții în adunare, deoarece Domnul i-a pus pe membrii ei în ea. Cei care acționează cu egoism și ”disprețuiesc stăpânirea” vor fi pedepsiți de Domnul. (2Pet. 2:10; Iuda 8) ”Toți oamenii să-L onoreze pe Fiul (Cristos) așa cum Îl onorează pe Tatăl (Autoritatea Supremă).” – Ioan 5:22,23

Apostolul continuă (Rom. 13:9): ”Pentru aceasta, să nu comiți adulter, să nu ucizi, să nu furi, să nu depui mărturie mincinoasă, să nu lăcomești, iar dacă mai este vreo altă poruncă, aceasta este: Să îl iubești pe aproapele tău ca pe tine însuși.”

Atunci când apostolul spune ”pentru aceasta” am putea întreba: Pentru ce? Răspunsul este: Din cauza iubirii să nu comiți adulter, să nu ucizi, să nu furi, să nu depui falsă mărturie și să nu lăcomești. Lucrurile menționate aici și pe care nu trebuie să le facă creștinii sunt încălcări ale legii lui Dumnezeu. Este adevărat și că în majoritatea națiunilor neamurilor aceste lucruri sunt denunțate prin lege ca fiind greșite. Totuși, dacă un creștin s-ar feri să comită încălcările enunțate aici numai pentru a nu fi pedepsit de legea țării în care trăiește, atunci motivația acestui creștin este greșită.

Ce o poate face pe o persoană să comită adulter, crimă, să fure sau să jure strâmb? Egoismul, desigur, iar egoismul este întocmai opusul iubirii. Dacă Îl iubim pe Dumnezeu și pe aproapele nostru nu vom face astfel de lucruri rele. Dacă ne iubim aproapele nu îi vom face rău. Încercarea de a-și satisface unele dorințele egoiste și rele este ceea ce îi face pe oameni să comită astfel de lucruri. Dacă ne iubim aproapele ca pe noi înșine nu vom fi egoiști față de el și nu vom face în mod voit nimic rău împotriva lui. Pentru aceasta, creștinii respectă toate legile țării care sunt în armonie cu voința lui Dumnezeu. Ei nu le respectă numai pentru că sunt legile ținutului, ci pentru că acest lucru este drept.

Versetul 10 continuă: ”Iubirea nu îi face niciun rău aproapelui său; așadar iubirea este împlinirea legii.” Nu se poate ca apostolul să se fi referit în acest verset la legile neamurilor sau națiunilor așa-zise ”creștine”, pentru motivul că nu toate legile națiunilor pot fi respectate de o persoană care este impulsionată în primul rând de iubire. Dacă o lege a unei națiuni poruncește ca o persoană să nu îi dea aproapelui său, care este sărac și bolnav, un pahar cu vin care l-ar face să se simtă mai bine, iubirea nu poate fi împlinirea acestei legi. Însă toate legile lui Dumnezeu sunt împlinite prin iubire deoarece toate legile lui Dumnezeu sunt drepte. Toate legile națiunilor de pe pământ care sunt în armonie cu legea lui Dumnezeu trebuie să fie respectate cu bucurie de creștini, indiferent că sunt sau nu cetățeni ai acelor națiuni. Însă atunci când legile națiunilor sau guvernelor sunt contrare legii lui Dumnezeu, atunci creștinii nu trebuie să facă niciun compromis: ei trebuie să dea ascultare legii lui Dumnezeu. Dacă respectă legea lui Dumnezeu, ei nu vor face niciun rău și nimic greșit.

TURNUL DE VEGHERE

Vestitorul
Impărăției lui Jehova

15 FEBRUARIE 1941

Nr. 4

Cuprins:

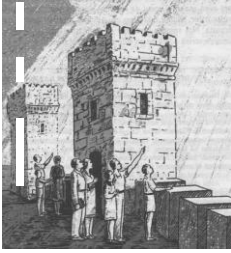
ASCULTARE

- Pag.83

ÎNVIERE

- Pag.104

"VOI SUNTEȚI MARTORII MEI, ZICE JEHOVA, CĂ EU SUNT DUMNEZEU" Isaia 43:12

Publicată bilunar de
Societatea de Biblii și Tratamente Turnul de Veghere
117 Adams Street Brooklyn. N.Y.. U.S.A.

FUNCȚIONARI:

Președinte: J.F.Rutherford

Secretar: W.E. Van Amburgh

„Toți fiii Tăi vor fi învățați de lehova;
și mare va fi pacea fiilor tăi” - Isaia 54:13

SCRIPTURA ÎNVAȚĂ CLAR:

IEHOVA este singurul Dumnezeu adevărat: El este din veșnicie în veșnicie: El este Creatorul cerului și al Pământului și Dătătorul de viață al creaturilor Sale. Logosul a fost începutul creațiunii Sale și Agentul Său activ la crearea tuturor lucrurilor. Logosul este acum Domnul Isus Cristos în glorie, investit cu toată puterea în cer și pe Pământ și Principalul Agent Executor al lui lehova.

DUMNEZEU a creat Pământul pentru om. El a creat pe om perfect pentru a trăi pe Pământ, unde l-a așezat. Omul n-a ascultat de legea lui Dumnezeu în mod voluntar și a fost condamnat la moarte: din cauza păcatului lui Adam, toți oamenii sunt născuți păcătoși și fără drept la viață.

ISUS a fost făcut om și Omul Isus a suferit pentru a produce prețul de răscumpărare pentru cei ascultători din omenire: Dumnezeu L-a înviat pe Isus din morți, ca și creatură divină. L-a înălțat la cer mai presus de orice creatură și de orice nume și L-a investit cu toată puterea și cu toată autoritatea.

ORGANIZAȚIA LUI IEHOVA este o Teocrație numită Sion și Isus Cristos este Funcționarul Principal de acolo și Regele de drept al lumii: urmașii unși și credincioși ai lui Cristos sunt copiii Sionului și membrii organizației lui lehova: ei sunt martorii Săi, a căror datorie și privilegiu este să mărturisească pentru supremația lui lehova. să declare scopurile Sale cu privire la omenire, așa cum sunt exprimate în Biblie și să poarte fructele împărăției înaintea tuturor aceluia care voiesc să asculte.

LUMEA cea veche s-a sfârșit în anul 1914 A.D. și Domnul Isus Cristos a fost așezat de lehova pe tronul Său al autorității, a expulzat pe Satan din cer și înaintea în întemeierea Împărăției lui Dumnezeu pe Pământ.

REMEDIIUL și binecuvântările popoarelor Pământului pot veni doar prin împărăția lui lehova prin Cristos, care acum a început. Următorea faptă măreață a Domnului, va fi distrugerea organizației lui Satan și stabilirea dreptății pe Pământ: sub această împărăție, oamenii de bine ce vor supraviețui Armagedonului, vor împlini mandatul divin de „a umple Pământul” cu un neam omenesc drept.

MISIUNEA SA

Această revistă este editată pentru a ajuta oamenii să cunoască pe lehova Dumnezeu și scopurile Sale. așa cum sunt exprimate în Biblie. Ea publică instrucțiuni biblice destinate îndeosebi pentru a ajuta martorilor lui lehova și tuturor oamenilor de bine. Ea pregătește pentru cititorii ei un studiu sistematic al Bibliei, iar Societatea furnizează și altă literatură pentru a ajuta asemenea studii. Ea publică material potrivit pentru instruirea publică în Scripturi, prin radio și alte mijloace.

Ea aderă strict la Biblie, ca autoritate pentru expunerile sale. Ea este absolut liberă și separată de toate religiile, partidele, sectele sau alte organizații lumesti. Ea este în întregime și fără rezervă pentru împărăția lui lehova Dumnezeu sub Cristos, Regele Său iubit. Ea nu este dogmatică, ci invită la examinarea conținutului ei în mod critic și atent. în lumina Scripturilor. Ea nu se amestecă în controverse, iar coloanele sale nu sunt deschise criticilor individuale.

Prețul abonamentului anual

Statele Unite - \$1: Canada și celelalte țări - \$1.50: Marea Britanie. Australia și Africa de Sud - 6S. Mandatele din America pot fi trimise prin ordin de plată poștal sau Expres sau prin cec bancar. Mandatele din Canada. Anglia. Africa de Sud. Australia și Asia pot fi trimise direct birourilor de filială respective. Mandatele din alte țări decât cele menționate, pot fi trimise direct biroului din Brooklyn. dar numai prin ordin de plată poștal *internațional*.

Birourile din străinătate

Anglia ..... 34 Craven Terrace. London. W.2. England
Canada ... .40 Irvvin Avenue. Toronto 5. Ontario. Canada
Australia și Asia..... 7 Beresford Road. Strathfield. N.S.W.. Australia
Africa de Sud ..... Boston House. Cape Town, South Africa

(Traduceri ale acestei reviste apar în mai multe limbi.)

Toți studenții Bibliei sinceri, care din cauza infirmității, sărăciei sau necazului, nu pot să plătească prețul abonamentului, pot avea gratuit *Turnul de veghere* printr-o cerere scrisă adresată vestitorilor, făcută odată pe an, arătând motivul pentru care cer aceasta. Noi suntem bucuroși să-i ajutăm astfel pe nevoiași, dar cererea scrisă odată pe an este solicitată de regulamentele poștale.

TURNUL DE VEGHERE

VESTITORUL PREZENȚEI LUI CHRISTOS

VOL. LXI

15 FEBRUARIE 1941

Nr. 4

Ascultare

"Fiul Meu, păstrează cuvintele Mele și strânge poruncile Mele cu tine. Păstrează poruncile Mele și vei trăi și legile Mele ca pe lumina ochilor" – Prov. 7:1,2

1. Iehova pretinde de la copiii Săi supunere totală, ca o condiție precedentă primirii vieții veșnice. Prin Cuvântul Său, El a accentuat acea regulă, din vremea lui Adam în Eden până în ziua de astăzi. Adam nu a reușit să se supună poruncilor lui Dumnezeu Iehova și rezultatul pentru el a fost moartea. Legile lui Dumnezeu nu se schimbă niciodată și sunt aceleași pentru toți. – Mal. 3:6; Fapte 10:34.

2. Viața ,cu dreptul la aceasta, poate fi câștigată și păstrată doar cu bunăvoința lui Dumnezeu. Viața veșnică poate fi obținută doar de aceia care sunt supuși lui Dumnezeu. Cuvântul "tată" înseamnă acela de la care provine viața. Dumnezeu este Tatăl, prin urmare, al celor care dobândesc viață veșnică. El este izvorul vieții. (Ps. 36:9) El dă sau administrează viața veșnică de către și prin Isus Cristos, Reprezentantul Său Executiv. "Căci plata păcatelor este moartea; însă darul lui Dumnezeu este viața veșnică prin Cristos Isus, Domnul nostru." (Rom. 6:23) Nu este nici o altă cale posibilă pentru obținerea vieții. (Fapte 4:12) Isus Cristos este Fiul Iubit al lui Dumnezeu și El spune: "Îmi găsesc plăcerea în înfăptuirea voinței Tale, o, Dumnezeule Meu, și legea Ta e înăuntrul Meu". (Ps. 40:8) Datorită supunerii Sale depline și complete în fața Tatălui, sub cele mai grele condiții, lui Isus i-a fost dată viața nemuritoare, cel mai înalt loc în univers lângă Iehova și administrarea voinței lui Dumnezeu: "Și mai mult decât atât, când la înfățișare s-a găsit ca om, s-a umilit și a devenit ascultător până la moarte, chiar și moartea pe cruce. De aceea, și Dumnezeu L-a ridicat într-o poziție înaltă și i-a dat cu bunăvoință numele care este mai presus decât orice nume: pentru ca în numele lui Isus orice genunchi să se închine, a celor din cer și a celor de pe pământ și a celor de sub pământ și ca orice limbă să recunoască deschis că Isus Cristos este Domn spre slava lui Dumnezeu, Tatăl." (Fil. 2:8-11) Datorită supunerii Sale complete, Isus Cristos este făcut Autorul mântuirii veșnice a tuturor celor care i se supun. (Evrei 5:8,9) Este de cea mai mare importanță să știi aceste fapte dacă vrei să trăiești.

3. Toată natura umană s-a născut în păcat ,din cauza păcatului comis de Adam și prin urmare, toți copiii lui au moștenit moartea. (Rom. 5:12) Dumnezeu a furnizat eliberarea și salvarea omului de moarte prin sacrificiul lui Isus, omul, în moarte. Dumnezeu prin urmare a furnizat darul vieții fiecărui om care crede în

Domnul Isus Cristos drept Salvator și care apoi decide a fi supus legilor lui Dumnezeu și prin urmare ascultător lui Isus Cristos: "Căci așa cum prin neascultarea aceluia singur mulți au ajuns păcătoși, tot așa prin ascultarea Acestuia singur mulți vor fi cinstiți." – Rom. 5:19.

4. Cineva devine copil al lui Dumnezeu, când dovedește încrederea în Dumnezeu și în Isus Cristos drept Salvator și apoi acceptă să facă voia Domnului și când Dumnezeu face un legământ cu acea persoană. Cel care face înțelegerea, sau care este luat în legământul cu Dumnezeu Iehova, este atunci în drumul de a primi darul vieții. Ca atare, Iehova îi adresează cuvintele din Proverbele 7:1,2, ca primul document citat. Regulile generale anunțate în aceste texte se aplică tuturor oamenilor care o să câștige vreodată viața veșnică.

Poporul de legământ

5. Dumnezeu Iehova a ales israeliții ca "poporul pentru numele Său". În Egipt a făcut un legământ cu acel popor și a confirmat acea înțelegere la Muntele Sinai. Oamenii aceluia popor, prin Moise drept mijlocitor, au acceptat să facă orice Dumnezeu le-ar fi poruncit și astfel ei au intrat voluntar în legământ. (Ex. 19:5,8) Ca națiune, israeliții au rupt legământul și au fost înlăturați din favoarea lui Dumnezeu, dar au fost câteva persoane care au rămas credincioase legământului. Toți cei care au devenit religioniști au fost înlăturați. Cei care s-au supus legii lui Dumnezeu, precum Isus Cristos a făcut mereu, au fost păstrați în viață.

6. Când omul Isus a împlinit 30 de ani, s-a prezentat înaintea lui Dumnezeu și s-a supus botezului în Iordan, astfel dând mărturie exterioară că a intrat într-un legământ cu Tatăl Său, prin sacrificiu. (Luca 3:21-23) Isus atunci a devenit Capul și Conducătorul israeliților anti-tipici, spirituali. Primii Săi discipoli au fost israeliți naturali, unsprezece dintre ei continuând credincioși și astfel au fost luați în legământ cu Isus Cristos pentru Împărăția lui Dumnezeu. Apoi, la timpul hotărât, Dumnezeu a început să scoată din rândul oamenilor sau a altor națiuni, un popor pentru numele Său, care să-i urmeze lui Isus Cristos. (Fapte 15:14) Fiecare astfel luat în legământ trebuie să devină un urmaș al lui Isus Cristos, să sufere batjocuri ca cele care au venit asupra lui Isus și să fie credincios chiar până la moarte. Acești urmași credincioși ai lui Isus Cristos sunt israeliții spirituali, aleși de către Dumnezeu să fie martori pentru numele și împărăția Sa. Referitor la aceștia este scris: "Dar voi sunteți un neam ales, o preoție regală, o națiune sfântă, un popor deosebit; care ar trebui să vestească mai departe laudele Celui care i-a chemat afară din întuneric, în lumina Sa minunată; căci odinioară nu erați un popor, dar sunteți acum poporul lui Dumnezeu; cărora nu li se arătase îndurare, dar care acum sunteți cei cărora li s-a arătat îndurare." – 1Pet. 2:9,10.

7. Ceea ce a fost scris în lege și în profeții se aplică, în mod deosebit, tuturor israeliților spirituali sau creștinilor care îl urmează pe Isus Cristos. Nu este nici o posibilitate de îndoială despre aceasta, după cum este scris: "Aceste lucruri s-au întâmplat cu ei (israelul natural) ca exemple; și au fost scrise pentru învățătura noastră, peste care a sosit sfârșitul lumii. Prin urmare, cine crede că stă în picioare

să i-a aminte să nu cumva să cadă. Deci, dragii mei credincioși fugiți de idolatrie." (1Cor. 10:11,12,14) "Căci tot ce a fost scris odinioară, au fost scris pentru învățătura noastră, pentru ca prin perseverența noastră și mângâierea din Scripturi să avem speranță." – Rom. 15:4

8. Astfel, urmașii adevărați a lui Isus Cristos sunt născuți sau acceptați de către Iehova și recunoscuți de Acesta drept copii sau fii, și aceștia trebuie să fie supuși lui Dumnezeu Iehova, Tatăl lor, pentru a primi viață veșnică. Aceștia au devenit creaturi noi în Isus Cristos, care este Capul „noii creații” sau a israeliților spirituali: "Așadar, dacă cineva este unit cu Cristos, este o creație nouă: lucrurile vechi au trecut și iată: au venit în existență lucruri noi." (2 Cor. 5:17; Efes. 1:22) Având primit spiritul lui Dumnezeu, aceștia sunt conduși de spiritul Său și sunt fiii Săi: "Căci toți cei care sunt conduși de spiritul lui Dumnezeu sunt fii ai lui Dumnezeu. Fiindcă voi nu ați primit spiritul robiei care provoacă din nou teamă; ci ați primit un spirit de adopție ca fii, spirit prin care noi strigăm, „Ava”, adică „Tată”. Spiritul, însuși, depune mărturie împreună cu spiritul nostru, că suntem copii ai lui Dumnezeu." – Rom. 8:14-16.

9. Fiind copii ai lui Dumnezeu, ei trebuie să fie supuși poruncilor Sale; altfel ei nu ar putea trăi. Cu privire la aceasta Dumnezeu Iehova spune: "Fiul Meu, nu uita legea Mea, dar lasă-ți inima să respecte poruncile Mele." (Prov. 3:1) "Fii credincios până la moarte și îți voi da cununa vieții." (Apoc. 2:10, *A.R.V.*) Așa sunt și trebuie să fie martorii lui Iehova și să depună mărturie pentru numele și împărăția Sa și prin urmare, sunt numiți de Domnul Iehova "Martorii Mei" – Isa. 43:10-12.

10. Domnul anunță scopul Lui de a veghea peste "marea mulțime" dându-i oportunitatea vieții veșnice pe pământ. (Apoc. 7:9-17) Toți cei care compun „marea mulțime” trebuie să fie de acord să facă voia lui Dumnezeu „să arate credință în sângele vărsat al lui Isus Cristos, drept Mântuitor, trebuie să se consacre să facă voia lui Dumnezeu și trebuie apoi să Îl servească. Trebuie să se supună poruncilor Domnului. Le este poruncit să "caute neprihănirea" și să "caute blândețea" (Țef. 2:3), ceea ce înseamnă că trebuie să se străduiască să învețe ceea ce este voia lui Dumnezeu legată de ei și apoi să facă ceea ce este drept, prin ascultarea voinței lui Dumnezeu.

Datoria părinților

11. Legea lui Dumnezeu Iehova anunțată și dată Israelului tipic se aplică cu forță egală tuturor oamenilor care dobândesc viață nemuritoare. La toți cei care au fost de acord să facă voia lui Dumnezeu, El le spune: "Iată că îți pun astăzi înaintea viața și binele, moartea și răul. (Deut. 30:15). Iehova a spus despre legământul Său cu israeliții: "Să fie o singură lege și o singură hotărâre judecătorească pentru voi și pentru locuitorul străin care locuiește cu voi." (Num. 15:16) "Vei avea aceeași lege, atât pentru străin, cât și pentru unul din propria țară; Eu sunt Iehova, Dumnezeul tău." – Lev. 24:22

12. Străinul dintre israeliții tipici i-a ilustrat pe aceia care sunt acum pe pământ, care au hotărât să facă voia lui Dumnezeu și care, fiind credincioși, formează „marea mulțime”. Pe aceia care formează "marea mulțime", Isus îi desemnează ca fiind "alte oi" și când acestea sunt adunate de Domnul și le este dată viața, toate o să fie o turmă sub Cristos, Marele Păstor. (Ioan 10:16) Scopul anunțat de Dumnezeu este să acorde viață veșnică doar pentru cei care cred în El și în Domnul Isus Cristos și dovedesc ascultare. Această regulă se aplică atât israeliților spirituali, cât și celor din "marea mulțime", asta este pentru toți cei care vor trăi: "Tatăl iubește Fiul și a pus toate lucrurile în mâinile Sale. Cel care crede în Fiul are viață veșnică și cel care nu crede în Fiul nu va vedea viața; mânia lui Dumnezeu rămâne peste el." – Ioan 3:35,36

13. Căsnicia și nașterea de copii sunt aranjamentele lui Dumnezeu pentru omenire. Toți părinții care au fost de acord să facă voia lui Dumnezeu, și care au copii, sunt obligați de poruncile Atotputernicului Dumnezeu să-și învețe copiii Cuvântul lui Dumnezeu și să-i instruiască în calea neprihănirii. Acestor oameni consacrați Iehova le spune: "Numai păzește-te și fii foarte atent la sufletul tău, ca nu cumva să uiți lucrurile pe care ochii tăi le-au văzut și ca nu cumva ele să plece din inima ta, pentru toate zilele vieții tale; ci să le faci cunoscute fiilor tăi și nepoților tăi." (Deut. 4:9) "Și aceste cuvinte, pe care ți le poruncesc astăzi, să fie în inima ta; și să-ți înveți copiii sânguincios, și să le vorbești despre ele când ești acasă, când mergi pe drum, când te culci și când te scoli." (Deut. 6:6,7) "Observă și ascultă toate aceste cuvinte pe care ți le poruncesc, ca să îți meargă bine ție și copiilor tăi după tine pentru totdeauna, ca să faci ceea ce e bine și drept în ochii Domnului Dumnezeului tău." – Deut. 12:28.

14. Adresându-se poporului Său, care este în legământ să facă voia Sa, Dumnezeu Iehova dă această poruncă specifică: "Și le-a mai spus: îndreptați-vă inima spre toate cuvintele pe care vi le spun astăzi ca avertisment, ca să porunciți copiilor voștri să aibă grijă să împlinească toate cuvintele acestei legi." – Deut 32:46.

15. Nu se poate spune, în mod corespunzător, că aceste legi ale lui Dumnezeu se aplică doar israeliților antici. Exact contrariul este exprimat în Cuvântul lui Dumnezeu. Legea Lui este aceeași pentru toți cei care caută să trăiască. Copiii caută cunoaștere și trebuie să fie învățați, și este dorința oricărei persoane sănătoase, atât adulți cât și copii, să primească viață veșnică. Obligația este prevăzută de către Domnul pentru părinții consacrați, să aibă grijă de copii ca să fie instruiți în legea lui Dumnezeu. Aceștia nu pot să nu ia în considerare această obligație și să aștepte favorul lui Dumnezeu. Este de asemenea datoria părinților să-și aibă copiii în supunere și să-i îndrume cu grijă în calea neprihănirii. Din acest moment notează aceste cuvinte ale Scripturii adresate părinților consacrați și copiilor lor: "Copii, supuneți-vă părinților întru Domnul; pentru că aceasta este drept. Onorează-ți tatăl și mama, care este prima poruncă cu promisiune, ca să îți fie bine și să poți trăi o viață lungă pe pământ. Și, voi tații,

nu vă provocați copii la mânie, ci creșteți-i în educația și mustrarea Domnului." – Efes. 6:14.

16. Părinții sunt cei responsabili pentru aducerea copiilor pe lume și este responsabilitatea lor să instruiască în mod corespunzător acei copii. Obiceiul printre oamenii tuturor națiunilor să lase instruirea copiilor școlilor, prezidate de către unele persoane ca învățători, este calea omului, dar nu este calea lui Dumnezeu. Părinții nu pot să scape de obligația pusă peste ei de către Domnul, lăsând instruirea copiilor lor altora. În chestiunile legate de afacerile lumesti se pare că instruirea copiilor de un învățător competent în școli este corespunzătoare; dar cu privire la Cuvântul lui Dumnezeu, este prima și datoria obligatorie a părinților consacrați să-și învețe copiii. Acea instruire trebuie dată în felul în care Dumnezeu a poruncit. Părinții consacrați trebuie să-și crească copiii "în educația... Domnului"; ceea ce înseamnă așa cum Dumnezeu a poruncit. Ei trebuie să îi crească în "mustrarea Domnului"; ceea ce înseamnă că sfatul, consilierea și instruirea trebuie să le fie oferită în neprihănire, că această instruire să fie stabilită prin cuvântul lui Dumnezeu, Biblia. Aceasta este o datorie sacră, în care nimeni nu are nici un drept să intervină. Este o datorie pe care părinții nu au nici un drept să o ignore.

17. Viața copiilor este implicată și prin urmare este de o importanță mare pentru copil să fie învățat în calea cea bună, care este calea lui Dumnezeu. Altfel nu va putea obține niciodată viață veșnică. Referitor la asta este scris în Cuvântul lui Dumnezeu: "Învăță pe copil calea pe care trebuie să meargă și nici când va îmbătrâni nu se va abate de la ea" – Prov. 22:6

18. Fundația educației copilului trebuie stabilită în Cuvântul lui Dumnezeu, deoarece asta e singura cale ce duce la viață veșnică. Prin natură mintea copilului caută informații sau cunoștințe. Doar acele persoane care caută calea spre viață, așa cum Domnul a subliniat în Cuvintele Sale, o va găsi vreodată. Asta a fost evidențiată de Domnul Isus. Copii mici au fost aduși la Isus de către părinții lor, ca să poată învăța de la El și mințile religioase au încercat să împiedice copiii de la a fi aduși la Isus: "Văzând aceasta, Isus s-a indignat și le-a spus: Lăsați copilașii să vină la Mine, nu încercați să-i opriți, pentru că împărăția lui Dumnezeu este a celor ca ei. Într-adevăr vă spun că cine nu primește împărăția lui Dumnezeu ca un copil, acela nu intră cu nici un chip acolo. Și i-a luat în brațe și i-a binecuvântat, punându-și mâinile deasupra lor." (Marcu 10:14-16, *A.R.V.*) Prin aceste cuvinte Domnul în mod clar a vrut să spună ca doar acele persoane care caută cunoștințe de la El, așa cum copii mici căutau, pot găsi calea vieții; că împărăția lui Dumnezeu este pentru cei Și numai pentru cei care caută cunoștința adevărului, găsită în Cuvântul lui Dumnezeu și apoi se supun făcând ceea ce Domnul le poruncește. Ar fi imposibil să o facă mai evidentă referitor la obligația de a învăța copiii din tinerețe, ceea ce Dumnezeu a pus în Cuvânt.

Poruncile

19. Obligația asupra părinților începe să fie în special obligatorie doar după ce aceștia au făcut un legământ să facă voia lui Dumnezeu și au fost luați într-o înțelegere cu Dumnezeu Iehova. Părinții care sunt într-un legământ să facă voia lui Dumnezeu trebuie atunci să se informeze de voia Sa ori poruncile către ei și către copiii lor, și atunci trebuie să se supună acelor porunci și să-și învețe la fel copiii și să-și mustre copiii să se supună. Statul sau națiunea, prin regulile sale de educație, nu are nici un fel de drept să limiteze, să intervină sau să împiedice instrucția copiilor de către părinți în Cuvântul lui Dumnezeu. Întrebat de cineva care este cea mai mare poruncă din lege? Isus i-a răspuns: „ Să-L iubești pe Domnul Dumnezeu cu toată inima ta și cu tot sufletul tău și cu toată mintea ta. Aceasta este cea mai mare și cea dintâi poruncă. Și a doua, asemeni ei, este: Să-ți iubești aproapele tău ca pe tine însuși. De aceste două porunci depinde toată legea și profeții.” – Matei 22:36-40.

20. Să iubești pe Dumnezeu înseamnă că acea persoană trebuie să fie devotată pe deplin și dezinteresat Atotputernicului Dumnezeu, căutând întotdeauna să știe și să facă voia lui Dumnezeu. Aceasta este bine definită de cuvintele lui Isus adresate lui Dumnezeu Iehova: "Mă bucur să fac voia Ta, O, Dumnezeul meu; legea Ta este înăuntrul meu." (Ps. 40:8; Evr. 10:7) "Aproapele", prin înțelesul din Scriptură este singura creatură care este de asemenea un credincios în Iehova și Cristos și care a acceptat să facă voia lui Dumnezeu. Porunca lui Dumnezeu cere ca unul 'să-și iubească aproapele, așa cum se iubește pe sine', acestea fiind spuse, pune fratele său creștin la exactă egalitate cu sine. Singurul mod prin care o persoană își poate demonstra iubirea pentru Dumnezeu este prin a se supune în totalitate și cu sinceritate poruncilor lui Dumnezeu; așa cum este scris: "Dacă Mă iubești, păstrează poruncile Mele." (Ioan 14:15) Creștinul își demonstrează iubirea pentru Dumnezeu supunându-se cu bucurie poruncilor lui Dumnezeu. (1 Ioan 5:3) Unde poruncile omului sunt în conflict cu poruncile lui Dumnezeu există un singur lucru de făcut și acela este să se supună în primul rând lui Dumnezeu.

Un Dumnezeu

21. Există un singur Dumnezeu Etern, Atotputernicul, al cărui nume este Iehova. (Ps. 83:18) El este "din veșnicie în veșnicie" și de la El provine tot ce este bun. (Ps. 90:2; Iac. 1:17) Toate căile lui Dumnezeu sunt perfecte. (Deut. 32:4) Poruncile lui Dumnezeu sunt perfecte și dacă un om ar fi putut în orice moment să se comporte exact în armonie cu legea lui Dumnezeu, nu ar fi făcut niciodată o greșală: "Legea Domnului este perfectă, și înviorează sufletul: mărturia Domnului este demnă de încredere, și îl fac înțelept pe cel neștiutor: legile Domnului sunt drepte, și înveslesc inima; porunca lui Dumnezeu e curată, luminând ochii: teama de Domnul e pură și durează pentru totdeauna: judecățile Domnului sunt adevărate și s-au dovedit întru totul drepte." –Ps. 19:7-9

22. Dumnezeu Iehova este izvorul vieții și Dătătorul de viață veșnică celor care I se supun. În mod necesar rezultă că, dacă omul face dintr-o creatură sau un

lucru un zeu, la care îi aduce omagiu și supunere, el nu va putea niciodată să găsească sau să dețină viața veșnică. Din cauza bunătății și bunăvoinței iubitoare a Atotputernicului Dumnezeu, această poruncă neschimbată este dată la toți cei care au speranță la viața veșnică, adică:

"Să nu ai alți dumnezei în afară de Mine. Să nu îți faci chip cioplit, sau imaginea unui lucru care este sus în ceruri, sau jos pe pământ, sau în apele de sub pământ; să nu te pleci înaintea lor, și să nu te lași convins să le slujești; întrucât Eu, Domnul Dumnezeu tău, sunt un Dumnezeu care pretinde devotament exclusiv, care aduce pedeapsa pentru păcatul taților asupra copiilor, asupra celei de-a treia generații și asupra celei de-a patra generații a celor care Mă urăsc." – Exod 20:2-3.

23. Popoarele care locuiau în Palestina, în momentul când Dumnezeu a trimis poporul legământului Său, israeliții, erau veneratori ai zeilor sau demonilor; și pentru a-și apăra poporul legământului de la această venerare a demonilor, Dumnezeu le-a poruncit ca ei să nu aibă nici o legătură cu alți zei, ca nu cumva să fie ademiniți de aceștia. Din nou Dumnezeu a accentuat această lege sau poruncă poporului Său de legământ, spunându-le: "să nu le servești zeilor lor, pentru că aceasta îți va fi o cursă." (Deut. 7:16) Porunca Sa a accentuat mai departe instrucția Sa că poporul Său de legământ nu trebuie să aibă nici o legătură cu chipurile cioplite, nici chiar să aibă o dorință pentru ele. "Chipurile cioplite ale zeilor lor să le ardeți în foc; să nu dorești argintul sau aurul de pe ele, și să nu-l iei cu tine, ca nu cumva să fii prins în cursă; căci Domnul Dumnezeu, detestă acest lucru." – Deut. 7:25

24. Dumnezeu, fiind Izvorul vieții, și singura sursă de viață și viața fiind îngăduită cu condiția de supunere, a lăsat Cuvântul Său de bunăvoință iubitoare, care a furnizat ocrotirea pentru poporul Său de legământ, poruncindu-le să se abțină în întregime de la a da orice venerație oricărei creaturi sau lucru. Israelii au încălcat legământul lui Dumnezeu și au fost prinși în capcană și acea națiune a fost distrusă. (Ps. 106:36,40; Ezech. 21:24-27) Astfel Dumnezeu a accentuat regula Sa neschimbată că o nesupunere intenționată la poruncile Sale înseamnă moartea creaturii.

Creștin

25. Un creștin este unul care urmează calea lui Isus Cristos și se supune cu bucurie poruncilor Atotputernicului Dumnezeu. Toți Creștinii trebuie să urmeze calea lui Isus Cristos. (1Pet. 2:21) Există o diferență considerabilă între persoanele care nu au făcut un legământ cu Domnul și cei care au convenit să facă voia Sa. Cei care intră într-o înțelegere sau legământ să fie supuși lui Dumnezeu și care sunt acceptați de Acesta drept discipoli ai lui Isus Christos, sunt în întregime separați și distinși de ceilalți din lume. La sfârșitul activității Sale omenești, Isus a rostit aceste cuvinte, adresate lui Dumnezeu Iehova și referitor la cei care sunt de acord să-I urmeze calea în spirit: "Le-am dat cuvântul Tău; și lumea i-a urât, pentru că ei nu sunt din lume, cum nici Eu nu sunt din lume. Nu Mă rog ca Tu să îi scoți din lume, ci ca Tu să-i păzești de cel rău. Ei nu sunt din lume, cum nici Eu

nu sunt din lume. Sfințește-i prin adevărul Tău; cuvântul Tău este adevărul." – Ioan 17:14-17.

26. De secole Satan a fost conducătorul invizibil sau "zeu al acestei lumi păcătoase". (2 Cor. 4:4; Ioan 14:30) Numai aceia care s-au supus strict poruncilor Domnului au fost salvați de influența și puterea lui Satan Diavolul. Din acest motiv discipolii credincioși ai lui Cristos Isus sunt instruiți să "vă păstrați nepătați de către lume". (Iac. 1:27) Rezultă, pentru aceasta, că regulile pe care națiunile le fac referitor la oamenii lor în general, nu se pot aplica celui care este în legământ să facă voia lui Dumnezeu.

27. Toți discipolii adevărați și credincioși ai lui Isus Cristos sunt și într-adevăr trebuie să fie martorii lui Iehova, prin declararea numelui Său și a împărăției Sale sub Isus Cristos. (Isa. 43:10-12; Ex. 9:16) Toți aceștia care formează poporul de legământ al lui Dumnezeu, trebuie să predice evanghelia împărăției lui Dumnezeu, ca supunere la poruncile Sale. (Isa. 61:1,2; Matei 24:14) Toate persoanele astfel devotate lui Dumnezeu și împărăției Sale trebuie să-și învețe copiii despre evanghelia Împărăției sau despre Teocrație. Isus a instruit în special pe discipolii Săi să se roage continuu la Dumnezeu: "Împărăția Ta să vină; voia Ta să fie făcută, precum în cer așa și pe pământ." – Matei. 6:10

Religie și Creștinism

28. Orice ceremonie sau orice practică, contrară poruncii lui Dumnezeu este religie. Religia își are originea la demonii a căror conducător este Satan. A fost folosită din toate timpurile să ispitească și a ispitit o mulțime de oameni și i-a ținut orbi față de voia sau porunca lui Dumnezeu. Religia a fost influența mișcătoare pentru persecuția și tratamentul violent împotriva celor credincioși și în special pentru persecuția împotriva creștinilor.

29. Creștinii sunt aceia care fac voia lui Dumnezeu cum este poruncit în Cuvântul Său. Ei sunt numiți "creștini" deoarece Cristos Isus este întotdeauna supus voinței lui Dumnezeu și este Capul și Conducătorul tuturor celor care sunt loiali în a se supune poruncilor lui Dumnezeu. Creștinilor le este astfel poruncit de către Domnul să evite orice și toate lucrurile care sunt împotriva poruncilor lui Dumnezeu.

Suprem

30; Cuvântul lui Dumnezeu Iehova, cum a fost exprimat în Biblie, este legea Lui dată omului pentru călăuzirea corectă: "Cuvântul Tău este o lampă pentru piciorul meu și o lumină pe calea mea." (Ps. 119:105) Legea lui Dumnezeu e supremă și este singura instruire pe care omul o poate primi și care îl conduce pentru a merge pe calea neprihănirii și a vieții. "Toată scriptura este inspirată de Dumnezeu și de folos, ca să învețe, să mustre, să îndrepte, să disciplineze în dreptate; pentru ca omul lui Dumnezeu să fie complet, pregătit pe deplin pentru orice faptă bună." – 2 Tim. 3:16,17, R.V.

31. Fiecare creștin este obligat de legământul său să fie supus legii lui Dumnezeu, cum este scris în Scripturi. Dacă încalcă intenționat termenii legământului său este supus morții. (Rom. 1:31,32) Toți creștinii cred, în mod conștiincios, căci Cuvântul lui Dumnezeu, cum a fost însemnat în Biblie, este adevărul, și dacă ei își nesocotesc intenționat convingerea conștiințioasă, o astfel de faptă constituie încălcarea legământului lor. A face pe un creștin să-și nesocotească conștiința, este denunțat de Scripturi ca "un păcat împotriva lui Cristos". (1Cor. 8:12) Aceste reguli generale afirmate în Biblie se aplică tuturor persoanelor care cred în Dumnezeu și în Cristos și care încep să meargă în calea neprihănirii, care conduce la viață veșnică

32. În formarea Constituției Statelor Unite, cei care au făcut legea au fost atenți să apere conștiința oamenilor, în special referitor la venerarea Atotputernicului Dumnezeu. Acea parte a Constituției cunoscută ca Proiectul de Lege a Drepturilor garantează tuturor cetățenilor dreptul de a exercita liber conștiința legată de credință sau non-credință, venerație sau non-venerație. Aproape toate constituțiile statelor prevăd ca toți oamenii să fie liberi să-și exercite convingerile conștiente și să le practice fără piedică, afară doar de cazul în care acea practică pune în pericol bunăstarea celorlalți. Ca o ilustrație: William Penn a refuzat să-și dea jos pălăria în prezența celorlalți, deoarece credea cu conștiințiozitate că aceasta ar fi o încălcare a poruncilor lui Dumnezeu; și pentru asta a fost pedepsit. Penn a avut mult de a face cu formarea Constituției Comunității din Pennsylvania, și în special cu referire la libertatea de exercitare a venerației conștiințioase. Cea mai înaltă curte a Comunității, discutând principiile libertății conștiinței, a spus: "Libertatea, în mod necesar, cuprinde dreptul individului de a-și exercita conștiința și asta fără piedică. Asta include dreptul de a venera Ființa Supremă conform ordinilor propriei conștiințe; să adopte orice crez sau să susțină orice opinie pe subiectul religiei; și să facă sau să se ferească să facă orice act de dragul conștiinței, facerea sau evitarea acesteia nu este dăunătoare pentru bunăstarea generală." - Comunitatea v. Leshner, 17 S. & R. 155.

33. Curtea Supremă a Statelor Unite, în cazul Biserica contra Statele Unite, 143 U.S. 457, a hotărât că Dumnezeu este Suprem și că America este o națiune creștină. Conducătorii recunoscuți drept autorii de legi ai națiunilor lumii au declarat că creștinismul a spus, referitor la supremația legii Atotputernicului Dumnezeu, aceasta:

"Este obligatoriu peste tot globul, în toate țările, în orice moment. Nici o lege umană nu are vreo valabilitate dacă este în contra cu aceasta (legea lui Dumnezeu); și astfel de cum sunt valabile obțin toată forța lor și toată autoritatea lor, mediată sau imediată, de la original. Legile dezvăluite sau divine nu sunt de găsit doar în Sfintele Scripturi. Nici o lege umana nu ar trebui tolerată să contrazică asta." – *Comentariile de la Blackstone*, Chase a 3-a ed., paginile 5-7.

Nici o autoritate externă nu este situată între existența finită și Infinit, când cel dintâi caută să dea omagiul care este cuvenit, și într-un mod care îi atrage

conștiința și judecata ,ca fiind potrivită să o dea și acceptabilă pentru motivul său." – Limitările Constituționale ale lui Cooley, a18-a ed., pagina 968.

Încălcare

34. În ultimii ani, persoane necuviincioase, care nu au respect pentru legea supremă a lui Dumnezeu, care nu au credință în Dumnezeu sau în Cristos , au preluat conducerea în afaceri publice și în facerea legii. Astfel de oameni, ambițioși să apară drept protectori ai bunăstării publice, au conceput idea de a convinge copiii de școală să se dedea unei anumite ceremonii al unui salut formal sau ceremonios de steag. Ideea a părut să fie bună celorlalți, care nu dau atenție la Cuvântul lui Dumnezeu, și curând consiliile școlilor au început să facă reguli, obligând toți copiii să se dedea unei astfel de ceremonii. Asta s-a manifestat până acum, există o isterie generală în diferitele părți ale țării, ceea ce a condus la pedepsirea copiilor prin tratamentul lor greșit și prin eliminarea lor din școală, pentru că au refuzat cu conștiinciozitate să se dedea ceremoniei religioase de salutare a oricărui steag. Astfel de copii au fost învățați de către părinții lor să se supună lui Dumnezeu și supunându-se părinților lor și supunându-se lui Dumnezeu, copiii sunt eliminați din școală și părinții lor sunt pedepsiți pentru nesilirea copiilor să-și încalce conștiința și să încalce legea Atotputernicului Dumnezeu. Această ceremonie modernă de "vindecare" a omului și salutarea steagului a devenit pentru prima dată proeminentă în timpurile moderne în guvernul arbitrar al Germaniei.

35. Dacă consiliile educației publice ar fi crezut în Iehova drept Atotputernicul Dumnezeu și în Isus Cristos drept Salvator al oamenilor, și că legea lui Dumnezeu e supremă, nu ar fi încercat să silească pe acești copii să-și încalce conștiința, prin salutarea oricărui steag sau închinarea în fața oricărei creaturi sau lucru. Consiliile educației în Statele Unite, în ultimii ani, au arătat un zel în direcția de a încerca să instaleze patriotismul copiilor și în aceasta ei au ignorat complet Cuvântul lui Dumnezeu. Cuvintele domnului Justice Brandeis, rostite de curând la Curtea Supremă a Statelor Unite, sunt aici destul de convingătoare, adică: "Cele mai mari pericole în recunoașterea libertății se ascund în încălcări perfide de către om din zel, bine intenționat, dar fără înțelegere." – *Olmstead v. Statele Unite*, 277 U. S. 479.

36. În vremea apostolilor au existat religioniști din aceeași categorie precum am menționat mai sus și referitor la aceasta apostolii au scris: "Căci le depun mărturie că au zel pentru Dumnezeu, dar nu potrivit cunoștinței exacte; fiindcă n-au cunoscut dreptatea lui Dumnezeu, ci au căutat să și-o stabilească pe-a lor și astfel nu s-au supus dreptății lui Dumnezeu. Căci Cristos este sfârșitul Legii, pentru ca oricine manifestă credință să dobândească dreptatea." – Rom. 10:2-4

37. Greșeala nu este în steag, deoarece steagul Statelor Unite este simbolul libertății și justiției. Greșeala nu este în salut, ci pentru un creștin conștiincios, greșeala stă în silirea sau încercarea să silească ca cineva, împotriva conștiinței sale să încalce poruncile specifice ale lui Dumnezeu. Așa cum este arătat mai sus,

Dumnezeu a accentuat precis legea Sa, prin care nici o formă de venerație sau reverență să nu fie dată la vreo creatură sau lucru, și că este complet greșit să încerci să silești o persoană să-și încalce conștiința și să încalce porunca lui Dumnezeu.

38. Conform definițiilor autorizate, salutarea steagului este o ceremonie religioasă, care oferă reverență și venerație steagului, în contra legii lui Dumnezeu. Aceste definiții sunt date, precum urmează, adică:

"Steagul, ca și crucea, este sacru. ... Regulile și regulamentul relativ la atitudinea umană față de standardele naționale folosesc cuvinte puternice, expresive, ca „Serviciul Steagului”, ... „Reverență pentru Steag” sau „Devotament Steagului” - Enciclopedia Americană, Volumul 11, pagina 316.

Sacru înseamnă "a pune la o parte prin ceremonie religioasă"

Devotament înseamnă "o formă de rugăciune sau venerație". – Webster.

Reverență înseamnă "venerație, exprimarea sentimentului respectuos, venerație".

Salutare înseamnă "să întâmpini cu un sărut, să te închini sau reverență, descoperirea capului, o îmbrățișare sau un gest al mâinii sau ceva asemănător... să onoreze formal sau cu recunoaștere ceremonioasă", (Dicționarul Century, pagina 5321) "Să întâmpini cu un semn de bun venit, iubire sau conspirație, ca o plecăciune și îmbrățișare, sau un gest al mâinii." Webster

Sub cuvântul "imagine" definiția este dată de Dicționarul Webster: "Imagine, în utilizarea modernă, de obicei sugerează venerația religioasă."

Conform Bibliei, „Închinarea în fața unui simbol sau imagine” include toate manifestările sau atitudinile față de imagine, chiar și un sărut. (Vezi 1 Regi 19:18; Osea 13:2; Iov 31:25-27).

39. Astfel lexicografii din lume recunosc că salutul steagului este un formalism religios. Conform Bibliei, nu există nici cea mai mică îndoială în legătură cu aceasta, pentru că prin astfel de salut este acordat imaginii sau obiectului reverenței, devotament, o formă de rugăciune sau venerație, deoarece acel lucru sau imagine sau ceea ce ea reprezintă, este considerat ca sacru.

40. Non creștinii pot saluta steagul fără referire la regulile precedente. Cei care sunt adevărați creștini conștiincioși sunt într-o clasă total diferită de ceilalți din lume. Martorii lui Iehova sunt creștini și într-un legământ să fie în totalitate supuși legii lui Dumnezeu. Ei trebuie să-și învețe copiii și să îi îndrume să se supună legii lui Dumnezeu, așa cum a poruncit El. Sunt conștiincioși și cred cu sinceritate că pentru ei să se dedea formalismului sau ceremoniei de salutare a oricărui steag este o încălcare a legii proprii a lui Dumnezeu cum este prezentată la Exod 20:3-5 și subliniată în multe alte scripturi. Motivul pentru care astfel de salut al steagului este o încălcare a poruncii este pentru că salutul atribuie salvare statului, ceea ce steagul reprezintă, astfel făcând „statul” unul puternic, sau un „dumnezeu”, cu toate că „salvarea este doar a lui Iehova, Atotputernicul Dumnezeu”, și a nimănui altcuiva. (Ps. 3:8) Martorii lui Iehova cred cu conștiinciozitate și sinceritate Cuvântul lui Dumnezeu și că propria încălcare a

conștiinței lor și încălcarea poruncii lui Dumnezeu ar însemna distrugerea lor sigură; așa cum este scris: "În adevăr, Moise a zis părinților noștri: „Domnul, Dumnezeul vostru, vă va ridica dintre frații voștri un proroc ca mine; pe El să-L ascultați în tot ce vă va spune. Și oricine nu va asculta de Prorocul acela, va fi nimicuit cu desăvârșire din mijlocul norodului." – Fapte 3:22,23.

41. Copiii care au fost crescuți și învățați în educația și muștrarea legii lui Dumnezeu și care, pentru că sunt într-un legământ să facă voia lui Dumnezeu și cu conștiinciozitate încearcă să se supună lui Dumnezeu, refuză să se dedea ceremoniei de salutare a oricărui steag și din acel motiv sunt eliminați din școală și le este negat dreptul la educație, ce să facă? La fel și părinții acelor copii, care s-au supus legii lui Dumnezeu, care le cere să-și crească copiii în educația și muștrarea Domnului, și care sunt pedepsiți pentru că nu își silesc copiii să-și încalce conștiința și să încalce legea lui Dumnezeu și părinții sunt privați de libertate și dreptul de a avea copiii educați în școli, așa cum cere legea, ce să facă? Mulți copii și mulți părinți în Statele Unite se găsesc confrunțați cu această întrebare importantă.

42. Membrii ai consiliului de educație au responsabilitatea de a răspunde acestor întrebări. Lăsați membrii consiliilor de educație să se întrebe această întrebare: Dacă am făcut o consacrare lui Dumnezeu, și am intrat într-un legământ să fac voia Sa, și am crezut cu conștiinciozitate că Cuvântul lui Dumnezeu este suprem și Cuvântul Lui îmi interzice să permit salutarea steagului, ce aş face dacă o încercare a fost făcută să mă silească să-mi încalc conștiința și să încalc legea lui Dumnezeu? Aș rupe legământul cu Dumnezeu și aş suferi pedeapsa eternă a nimicirii prin mâna lui Dumnezeu? Acestea sunt întrebări serioase, încărcate cu mare importanță. Toate persoanele trebuie ori să aleagă să fie supuse poruncii lui Dumnezeu ori să aleagă să facă contrariul.

Dumnezeu uitat

43. Majoritatea oamenilor care au avut de a face cu punerea bazelor guvernului Americii au crezut în Dumnezeu și au avut încredere în Cuvântul Lui; dar în ultimii ani a existat o retragere rapidă de la credința în Dumnezeu și în Biblie, mai ales printre cei care au avut de a face cu afacerile guvernamentale și publice. Astăzi mulți dintre avocații și judecătorii curții, la fel ca și alți oficiali publici, ignoră în totalitate Cuvântul lui Dumnezeu. Există câțiva avocați, totuși, care țin cu fermitate la principiile fundamentale ale guvernării națiunii, și care se încred în Dumnezeu, și care cred că orice om ar trebui să fie liber să-și exprime reverența credincioasă și venerația față de Dumnezeu fără piedică și că credința conștiincioasă și sinceră a tuturor ar trebui să fie respectată și neîmpiedicată. Acum mai mult de o sută de ani, curțile Americii au formulat regula că INDIVIDUL SINGUR ESTE PRIVILEGIAT să determine ce să creadă și ce nu, și că curțile nu au nici un drept să împiedice credința sau practicarea ei, exceptând faptul când practicarea pune în pericol bunăstarea celorlalți. În 1784 Thomas Jefferson a introdus un document în legislatura Virginiei, pe care a pregătit-o, în preambulul

căruia, scris de către el, se citește după cum urmează: „Acela care suportă ca magistratul civil să amestece puterile sale în domeniul de opinie și să constrângă exprimarea sau propagarea principiilor, ca presupunere a tendinței lui bolnave, este o eroare periculoasă care, în același timp distruge toate libertățile religioase; este declarat că este timp suficient pentru scopul corect al guvernului civil, pentru ofițerii săi, de a interveni atunci când principiile izbucnesc în acte dovedite împotriva păcii și buneii ordini.”

44. Cazul Gobitis, care a provenit din Pennsylvania, ilustrează potrivit punctul cu referire la uitarea sau ignorarea lui Dumnezeu. Părinții Gobitis sunt creștini conștiincioși, într-un legământ să facă voia Atotputernicului Dumnezeu. Și-au crescut copiii cum a fost poruncit de Scripturi, „în educația și muștrarea Domnului.” Copiii de asemenea s-au consacrat lui Dumnezeu și au intrat într-un legământ să facă voia Sa. Consiliul școlii a promulgat o lege cerând o practică zilnică de salutare a steagului și parcurgere a unei anume ceremonii în legătură cu aceasta. Copiii Gobitis, datorită credinței lor conștiincioase că asemenea salutare a steagului ar fi o încălcare a legământului lor și o încălcare a legii lui Dumnezeu, au cerut să fie scutiți de aceasta și să rămână tăcuți în timpul ceremoniei. Cererea a fost analizată în Curtea Districtului Statelor Unite, prezidată de Judecătorul Maris. Acea curte a susținut că regula salutării steagului nu ar putea fi impusă împotriva copiilor Gobitis din cauza credinței lor conștiincioase în Dumnezeu și Cuvântul Lui; și în opinia lui, printre alte lucruri, a spus: „În aceste vremuri, când intoleranța religioasă își arată din nou capul ei urât în alte părți ale lumii, este de extremă importanță ca libertățile garantate cetățenilor prin legea fundamentală să fie ferite de toate încălcările.

45. În acea opinie Judecătorul Maris a citat din Opinia Judecătorului Gibson, întâlnită în cazul Leshner, și mai apoi a spus: „În aceste cuvinte prin care eminentul jurist (Judecătorul Gibson) împede a declarat că principiul care stă la baza prevederii Legii Constituționale a statului, și care este una din bazele fundamentale pe care națiunea noastră a fost fondată, adică că indivizii au dreptul nu numai să întrețină orice credință religioasă, *dar și să facă sau să se rețină de la a face orice act pe bază de conștiință*, care nu prejudiciază siguranța, morala, proprietatea sau drepturile oamenilor. ... În contrar, acel regulament (al Consiliului Școlii), totuși fără dubiu adoptat din motive patriotice, se pare că devenea în acest caz un mijloc de persecutare a copiilor de dragul conștiinței. Dragul nostru steag, emblema libertății religioase, se pare că a fost folosit ca un instrument de a impune un test religios, ca o condiție de primire a beneficiilor educației publice. Și aceasta a fost făcută fără ca să existe vreo amenințare la adresa siguranței publice sau a bunăstării.”

46 La apel, Circuitul Curții de Apel al Statelor Unite a confirmat sentința Curții Districtului. Cazul a fost atunci apelat la Curtea Supremă a Statelor Unite și acolo sentințele curților inferioare au fost anulate. Majoritatea opiniilor în acel caz nu au susținut că cetățenii pot fi siliți să salute steagul, dar au susținut că consiliul educației poate face sau impune reguli, silind copiii să se dedea ceremoniei de

salutare a steagului. Problema reală a fost lăsată de o parte. Este evident că scriitorul acelei opinii nu crede și nu se încrede în Dumnezeu și Cristos, ci că este devotat „opinieii științifice și publice”. Primul paragraf în majoritatea opiniilor spune: „O responsabilitate importantă confruntă această Curte oricând în curs de litigiu trebuie să reconcilieze reclamațiile conflictuale ale libertății și autorității. Dar când libertatea invocată este libertatea de conștiință și autoritatea este autoritatea de salvagardare a națiunilor camarade, conștiința judiciară este supusă celui mai sever test. De așa natură este controversa prezentă.”

47. Curtea mai departe, în acea opinie „a hotărât că responsabilitatea este a consiliilor școlii sau a consiliilor educației și nu a curților să determine ce reguli să fie făcute și impuse. Discutând în continuare problema opinia spune: „Influențele care ajută cu privire la sentimentul comun pentru o țară sunt multiple. Unele ar putea părea aspre și altele fără îndoială sunt prostești. Cu siguranță, totuși, sfârșitul este legitim. Și mijloacele efective pentru obținerea lor sunt încă atât de nesigure și atât de neautentificate de știință precum să ne excludă de punerea credinței predominant considerabile în salutarea de steag dincolo de limita puterii legislative.”

„Înțelepciunea pregătirii copiilor în impulsuri patriotice de acele constrângeri care pătrund cu necesitate atât de mult în procesul educațional nu este pentru judecata noastră independentă. Chiar de am fi fost convinși de prostia unei asemenea măsuri, astfel de credință nu ar fi o dovadă a neconstituționalității sale. Pentru noi înșine, am putea fi tentați să spunem că cel mai profund patriotism este cel mai bine produs prin oferirea scopului eliberat celor mai obișnuite credințe. Probabil este cel mai bine, chiar și din punctul de vedere a acelor interese, care decrete ca cel sub revizuire, caută să promoveze, să dea celei mai puțin populare secte permisiune de la conformitate ca acesta, aici în problemă. Dar sala *de judecată nu este arena pentru dezbaterile problemelor politicii educaționale*. Nu este de competența noastră să alegem între considerente competitive în subtilul proces de securizare a loialității efective la idealurile tradiționale ale democrației, în timp ce respectarea particularităților individuale dintre oameni, atât de diversificate în origini rasiale și credințe religioase, pentru a fi ținute în vigoare le-ar face consiliul școlii pentru țară. Acea autoritate nu a fost dată acestei Curți, și nici noi să nu o adoptăm.”

„Revizuirea judiciară, ea însăși o limitare asupra guvernului popular, este o parte fundamentală a schemei noastre constituționale. Dar la legislatură, nu mai puțin ca la curți, este consemnată paza adâncă a prețurilor libertății. Acolo unde toate mijloacele efective de inducere a schimbărilor politice sunt lăsate libere de piedică, educația prin abandonul legislației prostești, este însăși o pregătire în libertate. Pentru a înfrunța folosirea înțeleaptă a autorității legislative în FORUMUL OPINIRI PUBLICE și înaintea ADUNĂRILOR LEGISLATIVE, mai degrabă decât să transfere astfel de dispută la arena judiciară, servește să apere încrederea în sine a omului liber.”

48. O opinie minoritară a fost de asemenea predată și clasată în acel caz și învățatul Judecător, care se deosebea de opinia majoritară, printre alte lucruri, a spus: „Constituția poate pe bună dreptate obține exprimări de loialitate la aceasta și la guvernul care este creat, dar nu comandă astfel de exprimări sau presiuni de jocuri de loialitate, din partea oricui, în schema noastră de conducere, așa ca să depășească protecția constituțională a libertății de exprimare și religie. Și cât timp astfel de exprimare a loialității, când este oferită voluntar, ar putea promova unitatea națională, este un alt fel de a spune că exprimarea lor obligatorie la copii în încălcarea propriilor convingeri religioase și ale părinților pot fi socotite ca jucând o parte atât de importantă în unitatea noastră națională ca permiterea consiliilor școlii să pretindă, în ciuda garanției constituționale a libertății de religie. Termenii autentici ai Proiectului de Lege al Drepturilor exclud, mi se pare, orice reconciliere a unor astfel de constrângeri cu garanțiile constituționale prin o declarație legislativă, care sunt mai importante bunăstării publice decât Proiectul de Lege al Drepturilor.

„Chiar dacă această opinie va fi respinsă și este considerat că există vreun scop de determinare în legislatură, sau ca cetățeanul să fie silit să facă exprimări politice de astfel de sentimente contrar religiei lui, nu sunt convins că noi ar trebui să ne reținem de la a depăși judecata legislativă „atât timp cât remedierea se canalizează pe procesul democratic, rămâne deschisă și neblocată”. Aceasta mi se pare nu mai mult decât renunțarea la protecția constituțională a libertății micilor minorități pentru voința populară. ...

„Constituția exprimă mai mult decât convingerea oamenilor că procesele democratice trebuie menținute cu orice preț. Este de asemenea o exprimare a credinței și o comandă că libertatea de minte și spirit trebuie apărată, căreia guvernul trebuie să se supună, dacă este să adere la acea justiție și moderație fără de care nici un guvern liber nu poate exista. Din acest motiv ar părea că legislația care acționează să reprime libertatea religioasă a micilor minorități, care este indiscutabil în scopul protecției Proiectului de Lege al Drepturilor, trebuie cel puțin să fie supus aceluiași scrutin judiciar ca legislație, pe care de curând am ținut-o să încalce libertatea constituțională a minorităților religioase și rasiale..

„Cu asemenea cercetare atentă nu pot să spun că inconveniente care ar putea însoți câteva ajustări sensibile a disciplinei școlare, prin care convingerile religioase ale acestor copii ar putea fi scutite, prezintă o problemă atât de importantă sau presantă precum să compenseze libertatea prin încălcarea obligatorie a credinței religioase care a fost gândită pe măsura protecției constituționale.”

49. Opinia majoritară în cazul Gobitis ignoră supremația legii lui Dumnezeu, refuză să-și exercite autoritatea sub Constituție, să împiedice încălcarea asupra libertății exercitate întocmai și care este garantată de Proiectul de Lege al Drepturilor și mută povara pe consiliile de educație și recomandă rezolvarea acesteia în forumul public.

Rezultat

50. Rezultatul Opiniei legale de ruinare a garanției Constituționale a libertății și venerației și de ignorare a legii lui Dumnezeu, a fost folosită ca o scuză pentru imediata acțiune de încălcare a legii împotriva creștinilor sinceri. A fost ca un chibrit aprins pus într-un câmp cu fân. În comunități dominate de ierarhia catolică, care conduc oamenii care nu sunt conduși nici de lege și nici de motiv și unde „Acțiunea catolică” este agresivă, preoții catolici au condus mulțimi fanatice sau demonizate care atacau, abuzau și maltratau sute de martori ai lui Iehova, numai pentru că acești martori au rămas credincioși și fideli lui Dumnezeu în declararea și supunerea față de Cuvântul Său. Acele mulțimi au abuzat și maltratat bărbați, femei și copii; le-au distrus proprietățile ; i-au alungat din căminele lor; le-au ars casele; le-au ars cărțile; le-au ars banii, au legat grupuri unii de alții, le-au turnat cu forța ulei de ricin pe gât; i-au strâns ca pe vite și i-au târât prin pământ și au comis numeroase alte fapte de răutate împotriva creștinilor sinceri și continuă să facă la fel până în ziua de azi. Oficialii publici, îngăduitori la influența preoților catolici, au intrat în casele cetățenilor simpli, i-au răpit și i-au purtat dintr-un stat în altul, le-au întrerupt întâlnirile private în studiul Bibliei, le-au ars mobila și literatura. Avocați sinceri, chemați frecvent în fața procurorului general să invoce legea țării împotriva unor astfel de elemente fără-de-lege, primeau promisiuni că asta se va rezolva, dar au trecut mai mult de șase luni și nici o măsură nu a fost luată împotriva nelegiuitorilor mulțimii ale acestei națiuni. Metodele aspre, arbitrar, totalitare, s-au răspândit cu repeziciune prin Statele Unite de la interpretarea acelei Opinii. Această opinie publică exprimată în nelegiuire, în loc de infiltrarea patriotismului, a indus o și mai mare nelegiuire și mulțimile continuă să asalteze persoanele creștine, fără nici o cauză justă sau scuză. Consiliile școlilor în multe state continuă să exmatriculeze din școală copii și să-i maltrateze pe ei și pe părinții lor, pentru că părinții și copii cer să le fie permis să se supună cu conștiinciozitate legii Atotputernicului Dumnezeu fără piedică. Libertatea de expresie și libertatea de venerație dispăre cu rapiditate în America. Națiunea îl uită complet pe Dumnezeu. Potrivit aici de luat în considerare sunt cuvintele puternice ale domnului Judecător Sutherland, defunct, al Curții Supreme a Statelor Unite, adică: „Oamenii din această țară – în providența lui Dumnezeu, favorizați, așa cum se laudă câteodată, deasupra tuturor celorlalți în deplinătatea libertății lor – doresc să mențină acestea atât de atent protejate de Primul Amendament, libertatea de venerație religioasă? Dacă este așa, lăsa-ți să reziste tuturor începuturilor de încălcare, întrucât cel mai trist epitaf, care poate fi gravat în memoria unei libertăți dispărute este pentru că a fost pierdută deoarece posesorii ei au eșuat să întindă o mână salvatoare cât încă a mai fost timp.”

51. Dacă consiliile de educație și alte corpuri legislative și națiunea în general continuă să ignore legea Lui Dumnezeu și să pedepsească copii nevinovați și părinții pentru așa atenție conștiincioasă dată și supunere la Cuvântul lui Dumnezeu, care va fi sfârșitul despre aceasta? Poate o națiune ,odată mărturisindu-se să fie „creștină”, o națiune care și-a bazat legile fundamentale după legea lui

Dumnezeu și a recunoscut că legea lui Dumnezeu este supremă și care națiune apoi îl uită pe Dumnezeu și îi ignoră legea, să aștepte să continue să existe? Lasă Cuvântul lui Dumnezeu să răspundă la această întrebare: „Cei răi se întorc în locuința morților și TOATE NAȚIUNILE CARE ÎL IUTĂ PE DUMNEZEU.” – Ps. 9:17

52. Atotputernicul Dumnezeu va scuza sau va trece cu vederea pe cei care, în mod direct sau indirect ,aplică pedeapsa asupra copiilor și a părinților lor, pentru exercitarea credinței lor conștiincioase în supunere față de legea lui Dumnezeu? Atotputernicul Dumnezeu nu va răzbuna pe poporul Său, care a ales să Îl servească? Răspunsul este găsit în cuvintele lui Isus, adică: „Atunci nu le va face Dumnezeu dreptate aleșilor Săi, care strigă către El zi și noapte, deși zăbovește față de ei? Vă spun că le va face dreptate repede. Totuși, când va sosi Fiul omului, va găsi El credință pe pământ?” – Luca 18:7,8.

Loialitate

53. „Loialitate înseamnă să fii supus legii. Oricine încearcă să ia legea în propriile mâini și îi silește pe alții să se supună este ilegal. Autoritățile constituite cum se cuvine, ar putea face sau impune legi care sunt compatibile cu legea supremă. Nu ar trebui să fie toți cetățenii loiali țării în care locuiesc? Ba da; în armonie și compatibil cu legea lui Dumnezeu, ei ar trebui să se supună legilor țării. Isus Cristos a declarat regula prin care toți creștinii trebuie să fie conduși: „Dă-i Cezarului ce-i al Cezarului și lui Dumnezeu ce e a lui Dumnezeu.” – Marcu 12:17

54. Asta înseamnă inevitabil că supunerea la legea sau poruncile lui Dumnezeu este în primul rând, și apoi supunerea la legile statului care nu sunt contradictorii legii lui Dumnezeu. Isus a declarat accentuat supremația legii lui Dumnezeu și toți urmașii trebuie să se bazeze pe aceasta.

55. Dumnezeu poruncește robilor Săi ca ei să nu arate respect, devotament sau venerație oricărui chip sau lucru. Nici o autoritate umană nu poate să silească, pe bună dreptate, facerea a ceea ce legea lui Dumnezeu interzice. Dacă copilul lui Dumnezeu crede cu conștiinciozitate că ceremonia de salutare a steagului este o încălcare a legii lui Dumnezeu și pentru acel motiv cere să fie scuzat să se dedea acestei ceremonii, nici o autoritate umană nu poate împiedica pe bună dreptate exercitarea conștiinței acelei persoane care este devotată Atotputernicului Dumnezeu.

56. Martorii lui Iehova, fiind urmași devotați ai lui Cristos Isus, se supun cu plăcere tuturor legilor statului sau națiunii care nu sunt în conflict cu legea și poruncile lui Dumnezeu. Asta fac ei, nu din cauza constrângerii, ci deoarece astfel e drept. Ca ei să-și poată arăta devotamentul față de Atotputernicul Dumnezeu și în același timp să-și arate respectul față de steag și legile națiunii, poporul lui Dumnezeu, atât părinți, cât și copii, care au fost de acord să fie supuși lui Dumnezeu, fac și semnează de bună voie următoarea mărturie, adică:

„Am mărturisit credința mea absolută și devotamentul pentru Iehova, Atotputernicul Dumnezeu, și pentru Împărăția Sa, pentru care Isus poruncește tuturor creștinilor să se roage.”

„Respect steagul Statelor Unite și îl recunosc ca simbol al libertății și dreptății pentru toți.”

„Mărturisesc credință și supunere tuturor legilor Statelor Unite care sunt compatibile cu legea lui Dumnezeu ,cum este stabilită în Biblie.”

57. Ce persoană onestă, sinceră și care se supune legilor, poate găsi obiecție acelei mărturii? Îl pune pe Dumnezeu și națiunea la locul lor, în mințile tuturor persoanelor. Tendința va fi să pună pe ceilalți să aibă un respect mai mare față de Atotputernicul Dumnezeu și să aibă un respect pentru națiune și să facă din ei cetățeni mai buni. În armonie cu asta este scris în Scripturi: „Binecuvântată este națiunea a cărui Dumnezeu este Domnul (Iehova).” (Ps. 33:12; *A.R.V.*) Adoptarea unei asemenea mărturii ar fi compatibilă în întregime cu cursul urmat de fondatorii națiunii americane. Să respingi copiii creștini dreptul și privilegiul de a face publică mărturia în școli, și să-i silești să-și încalce conștiința prin salutarea steagului, precum au făcut consiliile școlii, înseamnă că autoritățile umane ale națiunii luptă împotriva lui Dumnezeu și prin urmare l-au uitat pe Dumnezeu. Responsabilitatea, așadar, trebuie pusă pe umerii celor care refuză să recunoască dreptul unui creștin consacrat să-și exercite credința conștiințioasă, în devotament pentru Iehova și Cuvântul Său. Cei care se opun Atotputernicului Dumnezeu, sunt declarați de El a fi răi, și destinul unor asemenea indivizi și națiuni, este anunțat în aceste cuvinte: „Cei răi se vor duce în iad și toate națiunile care îl uită pe Dumnezeu”. – Ps. 9:17

58. Cea mai înaltă curte a țării a pus responsabilitatea de obligare a salutării steagului asupra consiliilor de educație sau a consiliilor școlii, evident, deoarece unii membrii ai curții sunt rușinați să-l recunoască pe Iehova, Atotputernicul Dumnezeu, drept Ființa Supremă. Consiliile școlii trebuie acum să decidă dacă este de o importanță mai mare să silească copiii să-și încalce conștiința, decât să se conformeze cu regulile umane sau să-i lase să se supună Atotputernicului Dumnezeu. (Fapte 4:19,20) Ce ar face un bine mai mare oamenilor?

59; O întrebare oarecum similară a fost în fața Senatului Statelor Unite și acel corp, care face legile, au pus la dosar că steagul Ierarhiei papale este deasupra steagului Statelor Unite. Întrebarea în fața Senatului a fost, dacă steagul papei ar trebui afișat, în timpul slujbelor religioase pe navele națiunii, deasupra steagului Statelor Unite. Un senator din Massachusetts, în argumentul său în fața Senatului, a luat atitudinea că steagul papei este steagul lui Dumnezeu. În argumentul său în fața Senatului a folosit aceste cuvinte: „Eu, unul, refuz să mă abat de la obiceiul tradițional american de a pune emblema Lui Dumnezeu deasupra oricărei alte embleme a lumii. Nu o să denigrez flamura lui Dumnezeu pentru nici o altă emblemă.” Senatul printr-un vot de 68 la 10, a decis că steagul religios al papei ar trebui arătat deasupra steagului Statelor Unite. Asta s-a întâmplat în februarie 1929. (Vezi *Raportul referitor la Congres* Nr. 47, pagina 2851.)

60. Este în totalitate inconsecvent pentru națiune și numitele autorități legale să încerce să silească copii mici să recunoască steagul Statelor Unite ca deasupra sau superior poruncilor clare ale Atotputernicului Dumnezeu și să pedepsească asemenea copii și părinții lor pentru că insistă în supunerea față de Dumnezeu, mai mult decât în fața omului. Națiunea, prin senatorii ei și anterior prin curtea sa, a recunoscut o instituție religioasă ca superioară legilor țării și totuși au făcut-o în ignoranță; cu raționament mai puternic noi ar trebui să recunoaștem poruncile Atotputernicului Dumnezeu ca supreme și deasupra legilor omului.

Alternativa

61. Două poziții sunt înaintea părinților și copiilor care sunt într-un legământ să se supună Atotputernicului Dumnezeu:

- (1) Participarea la ceremonia ordonată de salutare a steagului, chiar dacă aceasta ar fi o încălcare a devotamentului tău conștiincios pentru Atotputernicul Dumnezeu. Pedepsa pentru refuzare este eliminarea din școală și pedeapsa adițională părinților.
- (2) Dă supunere în primul rând Atotputernicului Dumnezeu, supune-te regulilor statului, când astfel de reguli nu sunt în conflict cu poruncile lui Dumnezeu. Nereușita sau refuzul de a face așa înseamnă pedeapsă prin mâna Domnului, adică moarte veșnică.

62. Persoana care este într-un legământ cu Dumnezeu, să facă voia Sa, nu ezită cu privire la care din aceste două poziții le va accepta. El știe că cea mai severă pedeapsă pe care statul i-o poate pricinui este moartea, din care moarte Dumnezeu îi poate învia pe robii Săi credincioși, care au fost supuși morții de către oameni, din motivul loialității lor pentru Dumnezeu. El știe că încălcarea intenționată a poruncii lui Dumnezeu înseamnă moarte veșnică, de la care nu există reînviere. El preferă să aibă viața veșnică. El urmează sfatul lui Cristos Isus, adică: „Să nu vă fie frică de cei careucid corpul, dar nu pot ucide sufletul, ci temeți-vă mai degrabă de Cel care poate să distrugă atât sufletul, cât și corpul în iad.” (Matei 10:28) Poporul lui Dumnezeu Iehova se supune fără ezitare lui Dumnezeu, întâi și pentru totdeauna și, implicit, au încredere în El până la rezultatul final.

63. Luând acest curs, copiii și părinții conștiincioși în supunerea față de poruncile lui Dumnezeu, urmează același curs ca cel luat de apostolii lui Cristos Isus. Acei oameni credincioși au fost într-un legământ să facă voia lui Dumnezeu și primind poruncile Lui, s-au supus, prin începerea să predice evanghelia. Acțiunea lor a fost contrară legii țării, precum a fost declarat de evreii religioși. Acei oamenii credincioși au fost pedepsiți cu închisoare, și totuși, imediat ce au fost eliberați, îndată s-au reîntors să predea public evanghelia Împărăției. Din nou au fost trași cu forța la tribunal, acuzați de încălcarea legii și răspunsul lor a fost: „Noi trebuie să ne supunem mai degrabă lui Dumnezeu decât omului.” (Fapte 5:29) Ei au ales să urmeze legea pe care Isus a anunțat-o. (Marcu 12:17) Biblia

indică multe exemple, arătând consimțământul lui Dumnezeu pentru cursul luat de către apostoli în arătarea supunerii totale lui Dumnezeu ,mai degrabă decât supunerea în fața omului.

64. Conducerea Babilonului a promulgat o lege,cerând tuturor persoanelor să se închine unui anume chip. Trei tineri din poporul tipic de legământ al lui Dumnezeu au fost în Babylon. Și-au amintit că Iehova a poruncit: „Să nu ai alți dumnezei în afară de Mine. ... Să nu te pleci înaintea lor și nici să nu-i servești.” (Exod 20:3-5) Ei au avut respect pentru poruncile lui Dumnezeu. Au refuzat să se supună legii Babilonului și le-a fost spus de către cea mai înaltă autoritate a națiunii că vor fi supuși la moarte prin ardere. Au răspuns corpului de sancționare al legii: „Nu avem voie să ne spunem în acest fel; și dacă va fi să ne aruncați în foc, Dumnezeul nostru, pe care îl servim, este capabil să ne scoată din cuptorul de foc, și ne va scoate.” Au fost aruncați în cuptorul de foc, care a fost așa de încins încât a nimicit oameni care i-au aruncat înăuntru, și din acel cuptor de foc Dumnezeu i-a scos fără nici măcar o arsură pe hainele lor. Dumnezeu întotdeauna răsplătește credința. – Dan 3:15-27

65. Daniel, un alt om în legământ cu Dumnezeu să facă voia Sa, a fost aruncat într-o groapă cu lei, pentru că a refuzat să se supună legii națiunii, supunere față de care a crezut cu conștiinciozitate că este idolatrie. Pentru credința sa, Dumnezeu l-a scos pe Daniel nevătămat din groapa cu lei. – Dan 6:1-23

66. Pe o perioadă de mai multe secole, Satan a făcut pe oameni să formeze conspirații pentru ca să ucidă sau să pedepsească pe robii credincioși ai Atotputernicului Dumnezeu. Ceremonia ipocrită de salutare a steagului și de „vindecare” a omului provine din Germania nazistă, și este un alt efort din partea Diavolului să ruineze devotamentul credincios pentru Atotputernicul Dumnezeu ,din partea oamenilor care s-au oferit să-l slujească pe Dumnezeu. Aceeași regulă satanică, totalitară ,încearcă să fie impusă peste toate națiunile pământului. În Statele Unite, oamenii s-au înțeleș pentru 150 de ani sau mai mult, fără să fie siliți să salute steagul; și salutarea steagului nu a micșorat niciodată crima. Toți criminalii salută steagul, când le este cerut, și apoi îndată calcă legea ,pe care steagul o reprezintă. Cei mai entuziaști fluturători de steag în America astăzi sunt cei care nu au nici un respect pentru legea națiunii și nici pentru legea lui Dumnezeu. Din contră, creștinii respectă steagul și sunt supuși Atotputernicului Dumnezeu și ei refuză să se supună la conspirațiile sataniste, și în aceasta ei au dovada amplă a aprobării lui Dumnezeu.

67. În cel de-al unsprezecelea capitol din Evrei, Dumnezeu a pus să fie făcută o listă a oamenilor credincioși care, în decursul timpului, s-au împotrivit regulilor sau legilor nerezonabile ale națiunilor, care au încercat să ruineze devotamentul lor pentru Atotputernicul Dumnezeu. Acei oameni statornici l-au slujit pe Dumnezeu în fața tuturor persecuțiilor, și pentru astfel de credință au suferit pedeapsă crudă din mâinile oamenilor. Despre ei Cuvântul lui Dumnezeu spune: „Lumea nu a fost pe măsura lor.” Toți au obținut aprobarea lui Dumnezeu pentru supunerea lor credincioasă și au asigurarea că vor trăi veșnic. – Ev. 11:1-40

68; Astăzi, poporul de legământ al lui Iehova ia un curs asemeni celui urmat de acei oameni credincioși care au trăit înainte de Christos, și acești urmași credincioși moderni ai lui Cristos Isus ar putea aștepta, în mod credincios, să primească și ei aprobarea Atotputernicului Dumnezeu ,dacă se poartă tot așa. Dacă suportă pedeapsă din cauza credinței și supunerii constante la poruncile lui Dumnezeu, ei știu că și ceilalți care au trăit înaintea lor, de asemenea au suferit pentru credință și au primit aprobarea lui Dumnezeu Iehova. Cei ce suferă acum, nu vor mai fi suferi mult timp, pentru că aceasta este ziua lui Iehova și curând va nimici complet toți dușmanii Săi și va elibera pe robii săi credincioși și le va da viața veșnică și toate binecuvântările care o însoțesc. Ai încredere în Dumnezeu și continuă să te supui poruncilor Lui, și vei trăi.

Martori

69. Scopul principal pentru poporul de legământ al lui Dumnezeu, aflat acum pe pământ ,este să aducă mărturie numelui lui Iehova și împărăției Sale. *Turnul de Veghere* sfătuiește, atât părinți cât și copiii, care au hotărât să facă voia lui Dumnezeu, să aibă grijă ca ei să aducă cu credință mărturie despre numele Său și împărăția Sa . În acest scop lăsați astfel de părinți și copii să aducă mărturie în fața consiliilor de educație și consiliilor școlii, care s-au folosit de ocazie să elimine copiii din școală și să le nege privilegiul unei educații într-o școală publică din cauza credinței pentru Dumnezeu. Se aplică la autoritățile școlilor ca să ai aibă copiii reintegrați în școală. Pregătește și semnează o petiție adresată autorităților școlii, cerând ca ei să le acorde copiilor drepturile prin lege. Sprijină acea petiție cu motive din Scripturi de ce acei copii nu pot să se dedea în ceremonia religioasă de salutare a steagului și să se implice așa cum le-a fost cerut. Scrie în acea petiție mărturia care este publicată aici, și exprimă-ți acolo dorința să rămâi la acea mărturie. Atât părinții, cât și copiii ,ar trebui să semneze petiția și să aducă copii autorităților școlii. Societatea va furniza formulare imprimare pentru acest scop pentru toți cei consacrați care cer același lucru. Acea petiție sau aplicație va fi o mărturie pentru numele și împărăția lui Dumnezeu, prin Cristos Isus, și s-ar putea aștepta în mod încrezător aprobarea și binecuvântarea Domnului la aceasta. Tendința, în mod necesar ,va fi să determine în mintea poporului lui Dumnezeu că speranța lor trebuie să rămână în Dumnezeu și că ei trebuie să fie supuși Lui și împărăției Sale, dacă doresc să trăiască.

70. Dă-i statului ceea ce aparține statului, și dă-i lui Iehova, Dumnezeu Atotputernic, ceea ce e a lui Dumnezeu. Pune numele și împărăția lui Iehova Dumnezeu și a lui Cristos Isus ,Regele Său, deasupra tuturor lucrurilor. Rămâi tare și stabil în devotamentul tău pentru Teocrație și așteaptă cu încredere pe Domnul, și vei fi asigurat de binecuvântarea Lui veșnică.

Înviere

„Înviere” înseamnă „să te ridici din nou; să fii adus din nou la viață”. Este cu totul opusă morții, deoarece înseamnă revenire din moarte.

Este evident că nu ar putea exista nici o înviere a creaturii, dacă creatura nu moare prima dată. Dacă nu există moarte, atunci învierea nu ar fi numai nefolositoare, ci și imposibilă. Nemurirea înseamnă să nu fi supus morții. O creatură nemuritoare nu poate muri. Clericii religioși accentuează în special afirmația că toți oamenii sunt suflete nemuritoare sau că fiecare om deține un suflet nemuritor. Prin afirmația lor neagă învierea din moarte. Concluzia lor găsește suport doar în ceea ce Satan Diavolul a spus în grădina Edenului. – Geneza 3:1-4.

Legea lui Dumnezeu este voia Sa, exprimată sau neexprimată. Lui Adam în Eden, El și-a făcut cunoscută voia când a spus: „În ziua în care vei mânca (din fructul interzis), vei muri cu siguranță.” (Gen. 2:17) Când omul a încălcat legea, Dumnezeu a pronunțat asupra lui sentința morții. Satan a spus: „Tu cu siguranță nu vei muri.” Asta este echivalent cu a spune: „Nu există moarte.” Pentru mult timp clericii au spus același lucru. În Ioan 8:44, Isus a spus că Satan este un mincinos și tatăl minciunilor. Prin acceptarea minciunii lui Satan și respingând adevărul lui Dumnezeu, clericii au luat partea lui Satan. Ei vor face voia tatălui lor, chiar așa cum a spus Isus.

Faptului de înviere a morților Isus a dat mărturii convingătoare. Mărturia Sa a constat și din cuvinte rostite și din acțiunile Sale. Și-a chemat prietenul, Lazăr, afară din mormânt, dar nu l-a *înviat* pe Lazăr. L-a trezit pe Lazăr din somnul morții; ceea ce ilustrează cum, ca Marele Reprezentant Executiv a lui Dumnezeu Iehova, îi va trezi pe toți acei morți din morminte, la timpul potrivit. Mai târziu Lazăr a murit și la timpul hotărât al lui Dumnezeu trebuie să participe la înviere. Isus i-a spus surorii lui: „Eu sunt învierea și viața.” (Ioan 11:25) Prin aceasta a vrut să spună că Dumnezeu veghează asupra învierii a „tuturor celor care sunt în morminte” din cauza morții și că Isus Cristos este alesul lui Dumnezeu prin care El va împlini acel lucru mareț. Isus în continuare a mărturisit că va veni timpul când toți cei din morminte vor fi treziți din moarte. – Ioan 5:28,29

În timp ce se afla pe stâlpul de pe Calvar, Isus a murit. Acea nu a fost o moarte falsă, ci o moarte reală. A fost sufletul care a murit. Isaia 53:12 declară: „El și-a vărsat sufletul în moarte și a fost numărat cu cei ce încalcă legea; și a purtat păcatul multora și a intervenit pentru cei ce încalcă legea.” Isus nu a fost nemuritor la crearea Sa, sau nu a avut un suflet nemuritor, căci atunci nu ar fi putut să moară. A fost făcut un om muritor, ca el să poată muri și prin moartea Sa să aducă prețul răscumpărării pentru rasa umană. „Și Cuvântul [Isus] a devenit carne (nu a fost încarnat în ființă umană).” „Ca prin bunătatea nemeritată a lui Dumnezeu, El să guste moartea pentru om.” (Ioan 1:14; Evrei 2:9) Și-a dat viața, fiind supus morții, ca o răscumpărare pentru omul care crede, ca la sfârșit acel om

supus să poată trăi. (Citește Matei 20:28 și Ioan 10:10) Sufletul Isus a mers în iad, care este mormântul, conform Bibliei și contrar teologiei religioase. Dumnezeu a prezis acest fapt când l-a făcut pe profetul Său să scrie referitor la Isus: „Căci nu mi vei lăsa sufletul în iad [(Evreiește,, Şeol”)]; Nu vei permite ca acela care îți este loial să vadă putrezirea. Îmi vei face cunoscută calea vieții: înaintea feței Tale este belșug de bucurie, la dreapta Ta sunt desfătări eterne.” (Psalmii 16:10,11) Cincizeci de zile după învierea lui Isus, apostolul Petru a citat aceste cuvinte ale lui David și a adăugat: „Despre învierea lui Hristos a prorocit și a vorbit el, când a zis că sufletul lui și trupul lui nu va fi lăsat în iad[(Grecește) Hades], nu va vedea putrezirea.– Fapte 2:31

Înainte de moartea lui Isus, Dumnezeu i-a promis lui Isus că Îi va da viață veșnică sau nemurire, ca o răsplată pentru credința Sa. Isus a spus: „Pentru că, așa cum Tatăl are viață în Sine, așa a făcut ca și Fiul să aibă viață în Sine.” (Ioan 5:26) Isus a fost credincios și sincer chiar și în cele mai mari dificultăți; și Dumnezeu, credincios promisiunii Lui, l-a înălțat după înviere la cea mai înaltă poziție în marea Sa Împărăție, lângă El însuși. (Fapte 2:32: Fil 2:7-10) Referitor la moartea și învierea Sa la nemurire, Isus i-a spus mai târziu lui Ioan: „Eu sunt Cel care trăiește; am fost mort, și iată, sunt viu pentru totdeauna și veșnic; și am cheile iadului (groapa) și a morții.” –Apoc. 1:18

Afirmația precedentă a lui Isus Cristos este mărturia concludentă că Isus, de la crearea Sa a fost un om muritor și nu a deținut nemurirea; că precum un om muritor a murit; că Dumnezeu l-a înălțat din moarte și i-a dat viață veșnică, care este nemurirea; că este viu pentru totdeauna și că niciodată moartea nu va mai avea vreo putere asupra Sa „Știm că Cristos, fiind înălțat din moarte, nu va mai muri; moartea nu va mai avea dominație asupra Sa. Întrucât a murit, el a murit față de păcat: dar trăiește, El trăiește lângă Dumnezeu.” (Rom 6:9,10) Cei care insistă să învețe doctrina nemuririi tuturor sufletelor neagă moartea lui Isus și neagă învierea Sa, și pentru aceasta neagă învierea tuturor celor morți din morminte . Când Dumnezeu l-a înălțat pe Isus din moarte, El a adus dovadă abundentă a acestui fapt pentru ca toți cei care cred în înviere să aibă speranța lor complet stabilită.

The background of the page is a yellow-toned illustration. At the top, a large banner with the title 'TURNUL DE VEGHERE' is unfurled. Below the banner, there are several figures, some appearing to be in a state of distress or being rescued. In the lower-left corner, there is a detailed illustration of a stone tower with crenellations, with several people standing on a walkway in front of it. The overall style is that of a religious publication cover.

TURNUL DE VEGHERE

Vestitorul
Impărăției lui Jehova

1 MARTIE 1941

Nr. 5

Cuprins:

CÂNTAREA DE VICTORIE
PARTEA I

- Pag.109

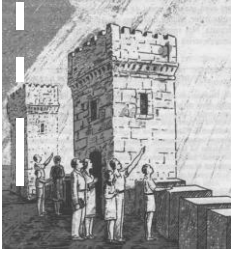
PLAGA BROAȘTELOR PESTE
"CREȘTINĂTATE"

- Pag.121

PRIMA ÎNVIERE

- Pag.126

"VOI SUNTEȚI MARTORII MEI, ZICE JEHOVA, CĂ EU SUNT DUMNEZEU" Isaia 43:12

Publicată bilunar de
Societatea de Biblii și Tratamente Turnul de Veghere
117 Adams Street Brooklyn. N.Y.. U.S.A.

FUNȚIONARI:

Președinte: J.F. Rutherford

Secretar: W.E. Van Amburgh

„Toți fiii Tăi vor fi învățați de lehova;
și mare va fi pacea fiilor tăi” - Isaia 54:13

SCRIPTURA ÎNVAȚĂ CLAR:

IEHOVA este singurul Dumnezeu adevărat: El este din veșnicie în veșnicie: El este Creatorul cerului și al Pământului și Dătătorul de viață al creaturilor Sale. Logosul a fost începutul creațiunii Sale și Agentul Său activ la crearea tuturor lucrurilor. Logosul este acum Domnul Isus Cristos în glorie, investit cu toată puterea în cer și pe Pământ și Principalul Agent Executor al lui lehova.

DUMNEZEU a creat Pământul pentru om. El a creat pe om perfect pentru a trăi pe Pământ, unde l-a așezat. Omul n-a ascultat de legea lui Dumnezeu în mod voluntar și a fost condamnat la moarte: din cauza păcatului lui Adam, toți oamenii sunt născuți păcătoși și fără drept la viață.

ISUS a fost făcut om și Omul Isus a suferit pentru a produce prețul de răscumpărare pentru cei ascultători din omenire: Dumnezeu L-a înviat pe Isus din morți, ca și creatură divină. L-a înălțat la cer mai presus de orice creatură și de orice nume și L-a investit cu toată puterea și cu toată autoritatea.

ORGANIZAȚIA LUI IEHOVA este o Teocrație numită Sion și Isus Cristos este Funcționarul Principal de acolo și Regele de drept al lumii: urmașii unși și credincioși ai lui Cristos sunt copiii Sionului și membrii organizației lui lehova: ei sunt martorii Săi, a căror datorie și privilegiu este să mărturisească pentru supremația lui lehova. să declare scopurile Sale cu privire la omenire, așa cum sunt exprimate în Biblie și să poarte fructele împărăției înaintea tuturor aceluia care voiesc să asculte.

LUMEA cea veche s-a sfârșit în anul 1914 A.D. și Domnul Isus Cristos a fost așezat de lehova pe tronul Său al autorității, a expulzat pe Satan din cer și înaintea în întemeierea Împărăției lui Dumnezeu pe Pământ.

REMEDIIUL și binecuvântările popoarelor Pământului pot veni doar prin împărăția lui lehova prin Cristos, care acum a început. Următorea faptă măreață a Domnului, va fi distrugerea organizației lui Satan și stabilirea dreptății pe Pământ: sub această împărăție, oamenii de bine ce vor supraviețui Armagedonului, vor împlini mandatul divin de „a umple Pământul” cu un neam omenesc drept.

MISIUNEA SA

Această revistă este editată pentru a ajuta oamenii să cunoască pe lehova Dumnezeu și scopurile Sale. așa cum sunt exprimate în Biblie. Ea publică instrucțiuni biblice destinate îndeosebi pentru a ajuta martorilor lui lehova și tuturor oamenilor de bine. Ea pregătește pentru cititorii ei un studiu sistematic al Bibliei, iar Societatea furnizează și altă literatură pentru a ajuta asemenea studii. Ea publică material potrivit pentru instruirea publică în Scripturi, prin radio și alte mijloace.

Ea aderă strict la Biblie, ca autoritate pentru expunerile sale. Ea este absolut liberă și separată de toate religiile, partidele, sectele sau alte organizații lumesti. Ea este în întregime și fără rezervă pentru împărăția lui lehova Dumnezeu sub Cristos, Regele Său iubit. Ea nu este dogmatică, ci invită la examinarea conținutului ei în mod critic și atent. în lumina Scripturilor. Ea nu se amestecă în controverse, iar coloanele sale nu sunt deschise criticilor individuale.

Prețul abonamentului anual

Statele Unite - \$1: Canada și celelalte țări - \$1.50: Marea Britanie. Australia și Africa de Sud - 6S. Mandatele din America pot fi trimise prin ordin de plată poștal sau Expres sau prin cec bancar. Mandatele din Canada. Anglia. Africa de Sud. Australia și Asia pot fi trimise direct birourilor de filială respective. Mandatele din alte țări decât cele menționate, pot fi trimise direct biroului din Brooklyn. dar numai prin ordin de plată poștal *internațional*.

Birourile din străinătate

Anglia ..... 34 Craven Terrace. London. W.2. England
Canada ... .40 Irvvin Avenue. Toronto 5. Ontario. Canada
Australia și Asia..... 7 Beresford Road. Strathfield. N.S.W.. Australia
Africa de Sud ..... Boston House. Cape Town, South Africa

(Traduceri ale acestei reviste apar în mai multe limbi.)

Toți studenții Bibliei sinceri, care din cauza infirmității, sărăciei sau necazului, nu pot să plătească prețul abonamentului, pot avea gratuit *Turnul de veghere* printr-o cerere scrisă adresată vestitorilor, făcută odată pe an, arătând motivul pentru care cer aceasta. Noi suntem bucuroși să-i ajutăm astfel pe nevoiași, dar cererea scrisă odată pe an este solicitată de regulamentele poștale.

TURNUL DE VEGHERE

VESTITORUL PREZENȚEI LUI CHRISTOS

VOL. LXI

1 MARTIE 1941

Nr. 5

CÂNTAREA DE VICTORIE

“Mi-a pus în gură o cântare nouă, o laudă Dumnezeului nostru; mulți vor vedea lucrul acesta, se vor teme și se vor încrede în Iehova.” – Psalmii 40:3.

Partea I

1. Iehova este Autorul cântecului victoriei. Este un cântec de laudă. Cântecul ale căror compozitor este Iehova, sunt întotdeauna de laudă, spunând despre eliberarea servilor Săi devotați și gloria propriului nume. Ele sunt profetice, din timpul când Iehova s-a manifestat pentru onoarea numelui Său. Servii credincioși ai lui Iehova au fost întotdeauna oprimați de dușmanul Satan și reprezentanții săi; și când slujitorii lui Iehova l-au așteptat pe Cel Prea Înalt și și-au pus încrederea în totalitate în El, atunci El i-a eliberat, la timpul potrivit. Cântecul de laudă spune despre asemenea viitoare victorie, într-un mare conflict condus de Cristos Isus, în onoarea Tatălui Său.

2. Dovada acestei reguli este arătată în cântecul lui David scris în Psalmul patruzeci, cuprinzând textul precedent. David a suferit mult din mâinile acestor dușmani. El l-a așteptat răbdător pe Iehova să se manifeste și să îl elibereze pe David de dușmanii săi. Iehova l-a eliberat pe David la timpul potrivit. Să aștepti răbdător înseamnă să te încrezi în totalitate în Dumnezeu și să mergi mai departe cu încredere în îndeplinirea datoriei atribuite, bine știind că cine este pe drumul bun, este protejat de Regele Eternității. Unii ca aceștia nu încearcă niciodată să Îl depășească pe Iehova, ci urmează categoric instrucțiunile date. Unul care este răbdător este îngrijorat în mintea sa, așteptând cu mare grijă ca el să nu rateze nici o oportunitate să-L onoreze pe Atotputernicul Dumnezeu. Să fii răbdător, așadar, înseamnă un proces de încredere și un refuz de a se abate de la devotamentul ferm pentru Dumnezeu, indiferent de orice persecuție ar putea aduce dușmanii împotriva servilor Celui Prea Înalt. Când timpul potrivit al lui Dumnezeu sosește pentru a pedepsi pe dușmanii Săi, va face acest lucru, scopul principal fiind de a justifica numele Său sfânt.

3. David, al cărui nume înseamnă „Iubit”, a fost un om despre care Dumnezeu a spus: „El este un om după inima Mea.” A fost un tip al Fiului iubit al lui Iehova, Cristos Isus. În ilustrația davidică sunt de asemenea arătați toți membrii „corpului lui Cristos”, adică cei 144.000, toți care trebuie să suporte suferință adâncă, înainte de a intra în Împărăție. Aceasta este arătată de multe tablouri profetice înscrise în Biblie. Destul de apropiat de cântecul victoriei al lui Barac și

Debora, pe care îl vom examina, este Psalmul sau cântecul lui David, mai sus citat. Servii credincioși ai lui Dumnezeu și, în particular, clasa cunoscută drept „rămășița” a organizației Sale de pe pământ, au suferit mult din mâinile dușmanilor și continuă să sufere, dar Iehova le-a dat așa o viziune clară a scopului Său, că acum văd clar că Domnul a pus piciorul pe stânca solidă, care este de la Iehova, Guvernul Teocratic sub Cristos Isus și că victoria le este asigurată, dacă rămân credincioși până la capăt. Prin credință ei văd acum că ziua eliberării este aproape și sunt toți însuflețiți de cântecul de laudă pentru Cel Prea Înalt. Și ce rezultă din cântatul lor al cântecului victoriei și continuarea credincioasă în serviciu, în aceste zile negre, care sunt în lume? Ei văd că oamenii de bună voință sunt treziți și își iau grăbiți locul de partea Teocrației, îndreptându-se spre refugiu și viață. Precum spune Psalmul lui David: „Mulți vor vedea, se vor teme și se vor încrede în Domnul”. Este actual și potrivit ca ei să i-a parte la cântec. Așadar cei care vor compune „marea mulțime” își pun credința în Domnul și găsesc refugiul sub organizația Lui, și aceștia de asemenea iau parte la cântec.

4. În numerele precedente ale *Turnului de Veghere*, considerația a fost dată dramei răzbnării, în care Barac, Debora și Iaela au jucat roluri proeminente. Acea dramă, fiind una profetică, prezice scopul lui Dumnezeu de a-și răzbuna poporul credincios și să-și justifice complet propriul Său nume măreț. Destul de potrivit, prin urmare, este cântecul profetic al victoriei care urmează și care este acum luat în considerare în Turnul de Veghere. „În ziua aceea Debora și Barac, fiul lui Abinoam, au cântat, zicând.” – Jud. 5:1.

5. Acest cântec a fost cântat de fapt înainte de moartea Regelui Iabin și după distrugerea armatei sale sub Sisera și după ce Sisera a fost ucis. Asasinarea lui Sisera de către Iaela, înfățișează clasa lui Iaela, adică oamenii de bunăvoință, ucigând religia, pe care Sisera o reprezenta, și făcând religia moartă în măsura în care oamenii de bunăvoință sunt interesați. Astfel, eliminând religia din viața lor, s-au dedicat Atotputernicului Dumnezeu. Acei oameni de bunăvoință acum se uită la religie că nu mai are nici o influență sau putere asupra lor, ci aceea este moartă și putrezită; și de aceea ei evită religia. „Celelalte oi” ale Domnului, care sunt în ziua de azi clasa lui Iaela, iau astăzi măsuri împotriva religiei, socotind-o un lucru mort. Propovăduirea martorilor lui Iehova, care este, „rămășița”, cheamă „marea mulțime” de printre oameni, și aceea în timpul unei mari suferințe asupra lumii; și acești oameni de bunăvoință își „spală hainele în sângele Mielului, Cristos Isus”, prin exercitarea și arătarea credinței depline în sacrificiul răscumpărării, sângele lui Cristos, care este prețul de răscumpărare a tuturor celor care Îl ascultă și se supun Domnului. – Apoc. 7:14

6. Debora și Barac au cântat acel cântec sub inspirație divină. A fost un cântec pe care Iehova la compus și l-a pus pe buzele servilor Săi, Debora și Barac. Iehova este autorul aceluia cântec, care este o profeție a „lucrului nemaiauzit” a lui Dumnezeu și spunând despre „fapta ciudată” a victoriei complete. Cântecul exprimă bucuria organizației lui Iehova pentru justificarea apropiată a numelui Său. Este „bucuria Domnului”, adică bucuria Domnului Isus Cristos și în care

bucurie îi invită pe robii Săi credincioși pentru a intra, când sunt acceptați. (Mat. 25:21) Servii credincioși ai lui Cristos Isus au intrat acum în acea bucurie și cântă acum laudele Celui Prea Înalt și a împărăției Sale. „Tovarășii” acestora ascultă cântecul de laudă și se grăbesc să li se alăture.

7. Debora reprezintă pe „femeia” lui Dumnezeu, adică, organizația Sa, unită acum în întregime în devotament pentru Cel Prea Înalt, Marele Teocrat. Prin acea organizație, Iehova aduce acum poporului Său descoperirea scopului Său sfânt, care este mărturisit în cântecul profetic. Barac (al cărui nume înseamnă „fulger”) îl reprezintă pe Cristos Isus, Capul organizației principale a lui Dumnezeu. „Rămășița seminției Sale” (Apoc. 12:17), adică, ultimii membrii ai corpului lui Cristos aflați acum pe pământ, sunt parte din organizația lui Iehova, și participă acum la cântec, din punctul de vedere al îndeplinirii sigure în viitorul apropiat.

8. În tabloul profetic, cântecul a fost cântat „în acea zi”: „Astfel Dumnezeu l-a supus în acea zi pe Iabin, regele Canaanului, înaintea copiilor lui Israel.” (Jud. 4:23) „Acea zi” înseamnă prezicerea „zilei lui Iehova”, care a început în 1914 d. Chr., când Atotputernicul Dumnezeu L-a trimis înainte pe Fiul Său iubit, Regele, Cristos Isus, să conducă în mijlocul dușmanilor Săi. (Ps. 110:2). Apoi a urmat „războiul din cer” și războiul mondial de pe pământ, pe care Domnul l-a prezis. (Apoc. 12:7-9; Mat. 24:7) Ziua lui Iehova a început atunci și continuă până la Armagedon, când „bătălia acelei mari zile a Atotputernicului Dumnezeu” va fi luptată, cu întreaga și completa victorie a lui Iehova și a Regelui Său, Mai Marele Barac. Suntem acum în acea „zi a lui Iehova”, și este potrivit, în lumina celor mai recente evoluții, ca tot poporul credincios al lui Iehova să se alăture cântecului de victorie și bucurie, uitându-se cu încredere la ora eliberării depline. Observă căci cântecul nu începe cu felicitarea creaturilor, ci cuvintele de deschidere sunt pentru lauda Celui Prea Înalt. „Lăudați-L pe Iehova, pentru răzbunarea Israelului, fiindcă poporul s-a oferit de bună voie.” – Jud. 5:2.

9. Versiunea Americană Revizuită redă această parte a textului: „Binecuvântați-L pe Iehova.” Cui să-i fie cântat cântecul de laudă al lui Iehova? Un alt profet al Atotputernicului Dumnezeu răspunde întrebării: „Voi declara numele Tău printre frații mei; în mijlocul adunării Te voi lăuda.” (Ps. 22:22) Semnificația acestui cântec nu poate fi lăsată în îndoială. Cristos Isus, Mai Marele Barac, folosește aceleași cuvinte, care sunt repetate de către apostol în Evrei 2:22: „Voi declara numele Tău printre frații Mei; în mijlocul adunării Îți voi cânta lauda.” Cu multe secole în urmă, Cristos Isus a cântat acest cântec, bine știind că va veni ziua victoriei complete, când toți supraviețuitorii marii bătălii a acelei zile vor lăuda numele Celui Prea Înalt. Acum a venit timpul în care toți membrii „corpului lui Cristos”, atât din cer cât și de pe pământ, se alătură cântecului și toți cei de bunăvoință față de Dumnezeu sunt invitați să participe la cântec. Îngerii din cer cântă, pentru că toți văd că ziua justificării numelui lui Iehova și victoria completă a lui Cristos Isus, Mai Marele Barac, este aproape. (Apoc. 7:9-12) Așadar astăzi, martorii lui Iehova trebuie să „binecuvânteze” sau să rostească

cuvinte de laudă numelui lui Iehova și împărăției Sale, și să facă la fel printre toți oamenii care au o ureche ascultătoare și care doresc să vadă triumful dreptății pe pământ. Toți cei care sunt „celelalte oi” ale Domnului trebuie de asemenea să urmeze calea pe care Iaela a luat-o.

10. Pentru ce l-au lăudat și l-au binecuvântat ei pe Iehova în acel cântec și pentru ce au așteptat ei cu nerăbdare? ”Pentru răzbunarea Israelului” și, acum, pentru răzbunarea Israelului spiritual. A fost timpul „când oamenii s-au oferit de bună voie”, precum afirmă cântecul. Poporul credincios al lui Dumnezeu ,acum pe pământ, prin credință văd că în curând cu siguranță Iehova își va justifica în întregime numele; și având întreaga siguranță, ei vor ridica cântecul de laudă înainte ca bătălia să fie luptată și câștigată. Când bătălia acelei mari zile a Atotputernicului Dumnezeu este luptată și câștigată, toate creaturile supraviețuitoare se vor alătura cântecului de laudă pentru numele Său sfânt: „Lasă pe oricine care are suflare să-L laude pe Domnul. Laudă-L pe Domnul.” – Ps. 150:6.

11. Martorii lui Iehova trebuie acum să declare „ziua de răzbunare a Dumnezeului nostru”, care răzbunare va justifica numele lui Iehova și va răzbuna pe toți martorii asupriți ai lui Iehova și pe tovarășii lor, asupra cărora asuprirea și persecuția au fost adunate de Sisera zilelor noastre, conducătorii religioși și alții din organizația lui Satan.

12. În timp ce *Versiunea Autorizată* a acestui text este consolatoare, problema este făcută mult mai clară de alte interpretări ale textului, adică: „În arătarea drumului de către conducători în Israel, în care un om s-a oferit de bună voie.” (*Interpretare literară*) „Pentru că conducătorii au preluat conducerea în Israel, de aceea oamenii s-au oferit de bună voie , binecuvântați pe Iehova.” (*Versiunea Americană Revizuită*) „Pentru eliberarea oamenilor liberi în Israel, pentru că oamenii s-au oferit de bună voie, binecuvântați pe Iehova.” (*Young*) „Pentru conducerea conducătorilor în Israel, pentru voluntariatul oamenilor, binecuvântați-L pe Iehova!” – *Rotherham*.

13. Timpul împlinirii acestui cântec profetic este cu siguranță localizat și fixat, fără nici o îndoială, de către cuvintele înscrise în Psalmul 110:2,3: „Domnul [Iehova] va trimite pedeapsa [Regele Său] puterii Tale din Sion; Tu [Isus Cristos] vei conduce în mijlocul dușmanilor Tăi. Poporul Tău va fi binevoitor în ziua puterii Tale, în frumusețile sfințeniei din sânul dimineții; Tu ai roua tinereții tale.”

14. A fost în 1914 d. Chr. când Cristos Isus a fost întronat Rege și trimis să conducă , și pe loc acolo a început un „război în cer”, rezultând în înlăturarea Diavolului și a îngerilor săi și aruncarea lor jos pe pământ. (Apoc. 11:18; 12:1-12) Poporul credincios al lui Dumnezeu mai apoi s-a oferit de bună voie în serviciul Domnului. Cristos Isus a preluat conducerea, și oriunde El conduce, servii Săi credincioși de pe pământ Îl urmează. În drama profetică, „conducătorii” erau Barac și Debora, înfățișând pe Cristos Isus și organizația lui Dumnezeu; și „conducătorii Israelului” s-au oferit de bună voie. (Jud. 5:9) În împlinirea dramei profetice, Cristos Isus, Regele, și armata Sa cerească preiau conducerea și toți aceia de pe

pământ care sunt martorii lui Iehova se oferă voluntar, intrând în serviciul Regelui și cu bucurie fac acel serviciu. Îndeplinirea acestei părți a fost marcată în special din 1937 d.Chr., când, după o convenție a poporului credincios al lui Dumnezeu, adunat în Columbus, Ohio, s-au ridicat ca unul și au ieșit în serviciu, cântând laudele Celui Prea Înalt, și de atunci au făcut aceasta. La acea mare adunare a poporului devotat al lui Dumnezeu, ideea fundamentală a fost sloganul preluat din Scripturi: „Ridică-te și să pornim împotriva ei, în bătălie.” (Obadia 1) Aceasta a fost în anul următor celui din 1937 d.Chr.; o altă dovadă circumstanțială că Domnul alege textul potrivit în fiecare an pentru propriul Lui popor.

15. Observă aici evidența în dovada îndeplinirii acestei profeții: Până în 1937 media numărului slujitorilor în domeniul serviciului, numai în Statele Unite a fost 21.454. A existat o mare creștere în 1938, și de atunci înainte numărul a continuat să crească; și în anul 1940, au fost 50.000 de vestitori în domeniu doar în Statele Unite, și asta în mijlocul celei mai mari persecuții care a fost adunată asupra lor de către dușmanii din țară. În țările din Europa, inclusiv Marea Britanie și în alte părți ale lumii, numărul slujitorilor a crescut cu mult din 1937. Pentru această manifestare a binecuvântării Domnului, toți cei care iubesc Teocrația cântă: „Binecuvântați-L pe Iehova.” „Ascultați, voi, regilor; dați ascultare voi, prinților; eu, chiar eu, îi voi cânta Domnului; voi cânta laudă Domnului Dumnezeu al Israelului.” – Jud. 5:3

16. În profeție, cântecul a fost cântat înainte de moartea Regelui Iabin, și asta este important și este aici de observat. Regii și prinții Canaanului, care nu au fost nimiciți până în acel moment, au fost admiratori ai demonilor, inclus în numărul lor fiind și Iabin. Aceasta arată că, în împlinire, cântecul victoriei trebuie început înainte ca Armagedonul să distrugă toate părțile organizației Diavolului. „Lucrarea ciudată” a lui Iehova este observată de toți servitorii lui Satan, și aceasta îi înfurie foarte tare. Îl privesc pe poporul lui Iehova oferindu-se voluntar și înaintând de bună voie în „lucrul Său ciudat” și făcând aceasta cu mare bucurie și aceasta fac ei în fața oricărei persecuții adunată asupra lor. Regii și conducătorii pământului văd asta, și la îndemnul conducătorilor religioși, în special cei ai Ierarhiei romano-catolice, ei și-au dublat eforturile, folosite să distrugă pe servii credincioși ai Atotputernicului Dumnezeu. Astfel, înștiințarea și avertismentul au fost date de către Cel Prea Înalt, care poruncește ca conducătorii pământești să dea atenție, pentru binele și interesul lor. Iehova nu se folosește de ignoranța lor, ci le arată, prin aceasta, că au oportunitatea de a asculta. Iehova a trimis pe Regele Său, Cristos Isus, să conducă, și El își anunță scopul de a nimici complet organizația lui Satan; și, prin urmare, Iehova dă avertisment și îi sfătuiește pe conducătorii pământești ai națiunilor să ia în seamă când El le spune: „Fiți înțelepți acum, prin urmare, voi regilor: fiți instruiți, voi judecători ai pământului. Serviți Domnului cu frică și bucurați-vă tremurând. Sărutați Fiul, ca nu cumva să se mânie și să pieriți din cale, când mânia îi este aprinsă cât de puțin. Binecuvântați sunt toți cei care își pun încrederea în El.” – Ps. 2:10-12.

17. Dacă conducătorii lumești și judecătorii ar poseda sau ar folosi cea mai mică parte de înțelepciune, ar da cu sobrietate atenție avertismentului dat de Cuvântul lui Iehova și făcând așa, ei ar putea înceta asupra servilor Atotputernicului Dumnezeu și astfel s-ar salva de la distrugere. În schimb, ei dau atenție unei companii vicioase de conducători religioși și așa, acum, sunt printre conducătorii politici aceia care pun sub acuzare și îngrămădesc asupra martorilor lui Iehova acuzații false de răzvrătire și conspirație să provoace la răscoală, asemenea acuzații false fiind bazate exclusiv pe faptul că martorii lui Iehova vestesc mesajul împărăției Celui Prea Înalt, precum Dumnezeu le-a poruncit să facă. Acțiunea din partea acestor conducători este în sfidarea Atotputernicului Dumnezeu. Va opri asemenea persecuție crudă, fanatică și demonică a martorilor lui Iehova „lucrarea ciudată” a lui Dumnezeu Iehova? Cu siguranță, nu! „Lucrarea ciudată” a Atotputernicului Dumnezeu va continua până la momentul potrivit de a lua sfârșit, și acel sfârșit va fi imediat urmat de „lucrul nemaiauzit”.

18. Aceasta este marcat în profeție, așa cum este scris: „Eu, chiar și eu, îi voi cânta Domnului.” Aceasta se referă la Barac și Debora în imagine; Mai Marele Barac, Cristos Isus și organizația Lui Iehova, în împlinire, sunt cei care continuă să cânte cântecul. Asta înseamnă că Cristos Isus și organizația Sa, invizibilă și vizibilă, va continua să cânte cântecul de laudă și victorie lui Iehova, indiferent dacă „regilor” și „prinților”, judecătorilor și șerifilor și altor reprezentanți ai „creștinismului” le place sau nu. Numele și Împărăția lui Iehova trebuie să fie și sunt vestite pretutindeni în lume, și această acțiune trebuie să continue până la Armageddon. Așa cum Dumnezeu a declarat clar, aceasta trebuie să fie făcută, prin urmare i-a spus Diavolului și tuturor celor care îl sprijină: „De aceea ți-am permis să rămâi, ca să îți pot arăta puterea Mea și ca numele Meu să poată fi vestit în întreaga lume.” (Ex. 9:16) Proclamarea numelui Său trebuie să continue, prin urmare, până în momentul în care își va arăta puterea supremă împotriva lui Satan și a organizației sale. Știind scopul lui Iehova de a avea numele și împărăția Sa vestite și știind că nici o putere nu va putea rezista cu succes lui Iehova și Regelui Său, servii credincioși ai Celui Prea Înalt de pe pământ vor continua să venereze și să cânte laudele lui Dumnezeu și laudele marelui Guvern Teocratic și aceasta va continua, indiferent de ce se va întâmpla printre oameni. Acești servi credincioși ai lui Dumnezeu Iehova, nu consideră dragă viața lor pământească, având un singur lucru în minte și acesta este credința în Atotputernicul Dumnezeu că își vor putea demonstra și menține integritatea față de El și de Regele Său, și să primească binecuvântare veșnică de la Cel Prea Înalt, și viață care va continua pentru totdeauna. Martorii lui Iehova și tovarășii lor vor găsi o cale de a-și continua mărturia, fie că sunt în închisoare sau în afara închisorii, sau fie că sunt în această existență și corp pământesc sau în altă parte. Dacă își vor pecetlui mărturia cu propriul sânge, aceasta va constitui o mărturie pentru numele și supremația lui Dumnezeu Iehova. Aceste cuvinte „martir” și „martor” sunt derivate de la același cuvânt de origine grecească. Fiecare serv credincios al lui Dumnezeu, în viață sau în moarte, este un martor al numelui și a împărăției Sale. De la Abel la Ioan

Botezătorul a existat „un nor de martori” ai numelui lui Iehova și a împărăției Sale. Cristos Isus a luat în aceasta conducerea și continuă să conducă, și aceasta este porunca dată urmașilor credincioși ai lui Cristos Isus, pentru care cei credincioși din vechime și Cristos Isus sunt menționați ca exemple de urmat: „Astfel, pentru că suntem înconjurați de un nor așa de mare de martori, să dăm și noi la o parte orice greutate și păcatul care ne înfășoară atât de ușor și să alergăm cu perseverență cursa care ne este pusă înaintea, privind ținta la Reprezentantul Principal al credinței noastre și Cel care o duce la perfecțiune, Isus. Pentru bucuria care-i era pusă înaintea, El a suportat stâlpul de tortură, disprețuind rușinea, și s-a așezat la dreapta tronului lui Dumnezeu.” – Evrei 12:1,2.

19. În acest text „povară” constă în orice împiedică sau întârzie servii lui Iehova să dea mărturie; în timp ce păcatul asaltului sau constrângerii este religia și influența ei nefastă asupra celor care țin la orice parte a religiei; și aceasta arată că poporul lui Dumnezeu, în acest timp de criză, trebuie să înlăture orice posibilă povară și trebuie să evite religia ca pe un lucru mortal. Cei credincioși se debarasează de aceste lucruri și merg mai departe, cu un cântec de laudă pe buzele lor. „Doamne, Tu când ai ieșit din Seir, când ai plecat din ținutul Edomului, pământul s-a zguduit și cerurile au picurat, norii de asemenea au picurat apă.” – Jud. 5:4.

20. Iehova a scris multe exemple profetice pentru consolarea poporului Său acum pe pământ, și aceste tablouri profetice le-a dezvăluit de asemenea lor. Atotputernicul Dumnezeu, cu ajutorul lui Moise, care l-a înfățișat pe Cristos Isus, i-a condus pe israeliți într-o călătorie lungă și primejdioasă din Egipt în țara făgăduinței, astfel înfățișând călătoria lungă și periculoasă a poporului lui Dumnezeu de astăzi spre Împărăție. Versul al patrulea, mai sus citat, din cântecul lui Debora și Barac, se referă la marșul israeliților, conduși de Moise, în drumul spre țara făgăduinței. Moise a descris acolo purtarea Edomului și a Muntelui Seir. (Deut. 2:1-8) Edomul, de care Muntele Seir aparținea sau era ținut în posesie, a refuzat să dea ajutor israeliților care mășăluiau și dimpotrivă, s-au arătat să fie „capre” prin maltratarea israeliților: „După aceea, Moise a trimis mesageri de la Cades la regele Edomului, zicând: astfel a spus fratele tău Israel, Tu știi bine toate necazurile care au venit peste noi; cum părinții noștri au coborât în Egipt și am locuit în Egipt mult timp; și egiptenii au început să ne facă rău nouă și părinților noștri: și când am strigat către Iehova, el ne-a auzit glasul, și a trimis un înger și ne-a scos din Egipt; și iată că suntem în Cades, un oraș de la marginea teritoriului tău; lasă-ne, te rugăm, să trecem prin țara ta; nu vom trece prin ogoare sau prin vii și nu vom bea apă din fântâni; vom merge pe drumul regelui, nu ne vom abate nici la dreapta, nici la stânga, până vom trece de teritoriul tău. Însă Edomul i-a zis: să nu treci pe la mine, căci am să-ți ies înaintea cu sabia. Și fiii lui Israel i-au zis: vom urca pe drumul mare, iar dacă eu și vitele mele vom bea din apa ta, îți voi da prețul ei; nu vreau nimic mai mult decât să trec cu piciorul. Și el a zis: să nu treci. Și Edomul i-a ieșit înaintea cu mult popor și cu mână tare. Astfel, Edomul n-a vrut să-l

lase pe Israel să treacă prin teritoriul său; de aceea Israel s-a abătut de la el.” – Num. 20:14-21.

21. Astăzi, acel tablou profetic al Edomului și al Muntelui Seir este pe calea împlinirii, prin aceasta, pentru că Edom și Muntele Seir de atunci înfățișau pe religioniștii de azi, inclusiv toți aliații lor, care toți sunt oponenți ai Teocrației, și aceștia cu toții se opun cu violență poporului care face cunoscut Guvernul Teocratic, sub Cristos Isus. Domnul își trimite martorii Lui la „edomiții” de astăzi cu un mesaj, și religioniștii și aliații arată spiritul păcătos al „caprei” față de martorii Domnului și prin urmare Cristos Isus, Marele Judecător și Rege, pune acele capre pe partea stângă și le marchează pentru distrugere la Armagedon. (Mat. 25:31-46) La Armagedon, Iehova îi vizitează și prin Regele Său, trimite toate „caprele” spre distrugere veșnică. (Vezi și Obadia 1-21; Ezec. 35:1-15; Ier. 49:7-22.) Când Domnul mășăluiește împotriva Edomului de astăzi și a Muntelui Seir, religioniștii și aliații lor, El va mășălui precum puternicul Cuceritor și în urma Sa va lăsa toți oponenții Teocrației în absolută distrugere.

22. Cântecul profetic descrie care va fi rezultatul asupra Edomului zilelor noastre și a Muntelui Seir, când Domnul va îndeplini „răzbunarea Dumnezeului nostru” la Armagedon. Referitor la aceasta este scris: „Pământul s-a cutremurat.” Pe atunci „pământul” era teritoriul deținut de dușmanii poporului lui Dumnezeu. Pământul s-a cutremurat din cauza prezenței lui Dumnezeu Iehova, reprezentat prin Moise, și aceasta înfățișa zguduirea pe care Dumnezeu o va da organizației religioase și amestecate a lui Satan de pe pământ, prin prezența Sa reprezentativă prin Mai Marele Moise, Cristos Isus. Acea zguduire va face acea organizație păcătoasă să sufere distrugere completă. Cutremurul a fost pentru distrugerea locuitorilor aceluși „pământ” și, în împlinire, zguduirea finală și distrugerea va fi asupra lumii de acum, condusă de nedreptate. – Hag. 2:6,7; Ev. 12:26,27.

23. Puterea Atotputernicului Dumnezeu va fi de asemenea arătată din ceruri, precum este scris: „Și cerurile au picurat, norii au picurat și ei apă.” Descrierea dată de cântecul lui Debora și Barac prezice distrugerea ce va fi asupra lumii și asupra tuturor organizațiilor lui Satan la Armagedon și este mai departe sprijinită de alte profeții, referitor la același lucru, adică: „Norii au turnat apă; cerurile au trimis zgomote; săgeți subțiri au trecut de asemenea peste ei. Zgomotul tunetului Tău a fost în cer; fulgerele au luminat lumea; pământul s-a cutremurat și s-a zguduit. Ți-ai condus poporul ca pe o turmă, prin mâna lui Moise și a lui Aaron.” – Ps. 77:17,18,20.

24. Indiferent de rezistență, Moise și Aaron, au condus poporul drept înainte; și așa acum Mai Marele Moise, Cristos Isus, care este de asemenea înfățișat și de Aaron, își conduce poporul după Sine. Aceste evenimente sunt înscrise în Scripturi pentru folosul poporului lui Dumnezeu, pentru a le crește consolarea și speranța, care sunt acum persecutați în mod păcătos de către dușmani fără motiv. Mai mult, profetul lui Dumnezeu descrie ce le-a făcut Iehova dușmanilor Săi pe atunci și astfel arată ce vine asupra dușmanilor în scurt timp: Arcul Tău este dezvelit; blestemele sunt săgețile Cuvântului Tău (Oprire) Tu

despici pământul ca să dai drumul râurilor. La vederea Ta, se cutremură munții; se năpustesc râuri de apă; adâncul își ridică glasul și își înalță valurile în sus. Soarele și luna se opresc în locuința lor, de lumina săgeților Tale care pornesc, de strălucirea suliței Tale care lucește. Tu cutreieri pământul în urgia ta, zdrobești neamurile în mânia Ta. Ieși ca să izbăvești pe poporul Tău, să izbăvești pe unsul Tău; sfârâmi acoperișul casei celui rău, o nimicești din temelii până în vârf. (Oprire)” (Hab. 3:9-13) Astfel este prezis că armata Domnului, invizibilă ochiului uman, va copleși complet dușmanul. Norii indică prezența Domnului pentru judecată și executarea judecății Sale, prin distrugerea tuturor dușmanilor Săi. Mai departe, fiind descris efectul asupra dușmanilor, cântecul profetic continuă: „Munții s-au topit în fața Domnului, chiar și Sinaiul în fața Domnului Dumnezeu al Israelului.” – Jud. 5:5.

25. Topirea munților înfățișează aici căldură teribilă, de așa intensitate încât să topească pietrele sau întreaga masă de roci solide, transformându-le în lichid și cauzând de asemenea să curgă ca un foc lichid. Aceasta ar fi mult mai rău decât lava de la un vulcan activ. Acesta trebuie să fie efectul asupra religiei și asupra acestor organizații, când Iehova își pune în aplicare „lucrul nemaiauzit” la Armaghedon. În această legătură se observă că Iehova pune o rugăciune pe buzele poporului Său, care rugăciune se arată a fi o profeție, pe care Dumnezeu la timpul potrivit o va asculta și îndeplini în totalitate.

26. Rugăciunea lui Isaia înfățișează rugăciunea poporului lui Dumnezeu, chiar înainte de Armaghedon, adică: „O, de-ai sfârșia cerurile și ai coborî, s-ar cutremura munții în prezența Ta, ca atunci când focul aprinde crengile uscate și ca atunci când focul face să fiarbă apa, ca să le faci cunoscut vrăjmașilor Tăi numele Tău, pentru ca națiunile să tremure în prezența Ta! Când ai făcut lucruri înfricoșătoare pe care nu le speram, ai coborât, munții s-au cutremurat în prezența Ta.” – Isa. 64:1-3.

27. „Pământul” simbolizează pe cei care conduc pe pământ, contrar legii Atotputernicului Dumnezeu, în timp ce dealurile înfățișează cea mai înaltă parte a acelei organizații pământești care conduce; și referitor la aceasta spune profeția: „El s-a uitat la pământ, și acesta s-a cutremurat; a atins dealurile și ele au fumegat.” (Ps. 104:32) „Ce ai avut mare, de ai luat-o la fugă? și tu, Iordanule, de te-ai întors? Voi munților, de a-ți săltat ca berbecii și voi dealurilor, ca miei? Tremură, pământule, la prezența Domnului, la prezența Dumnezeului lui Iacob.” – Ps. 114:5-7; 144: 5,6.

28. Când, la Armaghedon, Atotputernicul Dumnezeu treieră și taie în bucăți Muntele Seir al zilelor noastre, cu organizațiile lui religioase, și împreună cu toate celelalte organizații aliate la acestea, precum conducătorii pământești, totalitari, nedrepti și păcătoși, atunci căldura judecății divine exprimate de și prin Cristos Isus va topi cu totul oricare astfel de sisteme și le va distruge pentru totdeauna. Aceasta indică modul în care Iehova îi va răzbuna pe cei aleși și credincioși și cum își va justifica numele.

29. Un exemplu literal a ceea ce va urma să se întâmple la Armagedon a fost dat de către Domnul la Muntele Sinai, referitor la care este scris: „Chiar și acel Sinai din fața Domnului Dumnezeu al Israelului.” Dumnezeu Iehova acolo a demonstrat tuturor că El este Atotputernicul, Cel Prea Înalt, și a coborât în foc asupra munților. Astfel El indică cum răzbunarea Sa va fi arătată la Armagedon, când va arăta că El este Atotputernicul Dumnezeu: „Tot muntele Sinai fumega, pentru că Iehova coborâse pe El în foc; și fumul se ridica la fel ca fumul unui cuptor și tot muntele se cutremura foarte tare.” – Ex. 19:18.

30. Muntele Sinai nu a fost literalmente topit cu aceea ocazie, ci a fost folosit acolo ca un tip sau o imagine profetică a Muntelui Sion, care este, organizația principală a lui Dumnezeu, al cărui Cap este Cristos Isus, și care organizație va distruge complet orice se află în opoziție cu aceasta, executând dușmanii lui Iehova și excluzându-i pentru totdeauna. În mod reprezentativ, Dumnezeu apare prin Cristos Isus, și referitor la asta este scris în Cuvântul Său: „Întocmai, iată, Domnul a ieșit din locul Său și va coborî și pășește pe locurile înalte ale pământului. Și munții se vor topi sub El și văile vor fi despicate, precum ceara în fața focului și cum apele care vor fi turnate într-un loc abrupt.” – Mica 1:3,4.

31. În zilele Regelui Iabin, israeliții, poporul tipic al lui Dumnezeu, au fost persecutați foarte mult și toată libertatea lor a fost negată. Acestea, de asemenea sunt profetice, corespunzând cu persecuția de acum asupra israeliților anti-tipici, poporul credincios al lui Dumnezeu de pe pământ. În orice națiune de pe pământ, martorii lui Iehova și tovarășii acestora sunt urâți numai din cauză că fac cunoscut numele lui Iehova, Guvernul Său Teocratic și pe Regele acestuia, Cristos Isus. Asta este exact cum a spus Isus că va fi: „Atunci vă vor da necazului, vă vor omorî și veți fi urâți de toate națiunile din cauza numelui Meu.” (Mat. 24:9) Fiind descrise condițiile asupra care erau în acea zi a Israelului, cântecul profetic spune: „În zilele lui Șamgar, fiul lui Anat, în zilele lui Iael, cărările erau neumblate și călătorii au mers pe drumuri ocolite.” – Jud. 5:6.

32. Aceasta a fost frica israeliților persecutați și așa, pe deplin, au fost intimidați și libertatea lor negată și mișcările lor hărțuite și venerația pentru Atotputernicul Dumnezeu împiedicată, încât nu mai umblau pe străzi sau drumuri principale; ei mergeau din loc în loc prin locuri ferite, pentru a evita maltratarea adunată asupra lor din mâna poliției secrete a lui Iabin. O condiție asemănătoare există astăzi în acele țări conduse de dictatori totalitari, toți fiind instrumente ale lui Satan, toți fiind împotriva Teocrației și a celor care vorbesc despre conducerea milostivă a Atotputernicului Dumnezeu. Israelii nu și-au putut părăsi în siguranță casele și să urce la cortul Domnului la Șilo, să celebreze acolo sărbătoarea cerută de legea lui Dumnezeu. (Ios. 18:1) A fost în acel timp în care Domnul l-a ridicat pe Șamgar drept un eliberator, care a urmat după Ehud: „Și după el a urmat Șamgar, fiul lui Anat, care a ucis șase sute de filistenii cu o țepușă pentru vite; și el de asemenea a eliberat Israelul.” (Jud. 3:31) Fără îndoială fapta lui Iaela a fost asemănătoare cu cea a lui Șamgar, și aceștia sunt amândoi menționați în profeție,

ceea ce mai departe arată că amândoi i-au făcut pe plac Domnului și cursul lor prezice ceea ce alții trebuie să facă pentru a primi binecuvântarea Domnului.

33. O situație asemănătoare de persecuție a israeliților spirituali, servii Atotputernicului Dumnezeu, a început de prin anul 1918 d.Chr., când dușmanul a profitat de condițiile războiului mondial și a abuzat și a persecutat pe slujitorii lui Dumnezeu Iehova. În acea persecuție, religioniștii au preluat conducerea și prin mijloace mincinoase au făcut ca autoritățile politice să impună mari pedepse asupra slujitorilor lui Iehova. A fost atunci că mulți din poporul lui Dumnezeu au folosit drumuri ocolite sau căi secrete, pentru a-L servi pe Dumnezeu și împărăția Sa, decât să înfrunte pericolul de a ieși deschis și cu curaj, declarând numele lui Iehova și împărăția Sa, precum a poruncit Domnul. Acea stare de frică a continuat pentru încă ceva timp ,după ce războiul mondial s-a încheiat, și chiar și după ce clasa anti-tipică a laelei, care sunt oamenii de bună voință, a început să iese și să se declare de partea lui Iehova și a Regelui Său. Persecuția slujitorilor lui Iehova crește în severitate în ziua de azi, și chiar și acum unii iau drumuri ocolite, dar aceștia sunt puțini, comparativ cu cei care se declară cu curaj pentru Iehova și împărăția Sa. Este sigur că a fost dintotdeauna înțelept să se folosească discreția și priceperea și să nu se provoace, în mod inutil, pe cineva la mânie, dar, când este necesar, slujitorii lui Dumnezeu nu ar trebui să ezite să se declare deschis pentru Dumnezeu Iehova și Regele Său, Cristos Isus. Aici nu poate fi nici un compromis.

Teamă

34. Cântecul profetic acum arată ce rezultă din frica față de om. Unul care a făcut un legământ să facă voia lui Dumnezeu, și care apoi, din cauza fricii de om, eșuează sau refuză să ducă la bun sfârșit legământul, este sigur că va fi ademenit de către dușman. Nu trebuie adusă critică la adresa israeliților, care au fost pur și simplu actori în drama profetică , care arată cursul pe care l-au urmat. Trebuie reținut că israeliții au fost folosiți pentru a face un tablou profetic, prezicând ce se va întâmpla asupra poporului consacrat, la sfârșitul lumii, unde suntem acum. În timp ce, bineînțeles, faptele israeliților rezultate din teamă nu ar putea fi aprobate, totuși, dacă acei oameni și-au făcut partea în dramă, atunci, fără cunoștință a înțelesului acesteia, ei nu sunt subiect de critică. Aceia care sunt într-un legământ să facă voia lui Dumnezeu , totuși, ar trebui să cântărească bine rezultatele care vor decurge din frica față de om. „Conducătorii au încetat, au încetat în Israel, până ce, eu, Debora m-am ridicat, m-am ridicat ca o mamă în Israel.” – Jud. 5:7.

35. Alte interpretări ale acestui text iluminează subiectul discutat: „Conducătorii au încetat în Israel, ei au încetat.” (A.R.V.) „A fost un eșec al conducătorilor în Israel, un eșec.” (Rotherham) Conducătorii între israeliți au eșuat să-L reprezinte cu credință pe Domnul Dumnezeu. Aceasta a prezis că va veni timpul când, dintre poporul de legământ al lui Dumnezeu, israeliții anti-tipici, cei care se tem vor fi conduși în capcană; și faptele arată că așa a și fost. Persecuția care a rezultat din războiul mondial a cauzat ca aproape toți, dacă nu chiar toți, dintre cei consacrați, să se teamă de om, pentru că au crezut că „stăpânirile înalte”

erau conducătorii lumești din fruntea națiunilor. Mulți dintre slujitorii lui Dumnezeu au dorit să fie în serviciul activ al Împărăției, dar au fost arestați și întemnițați și astfel au fost împiedicați de a face aceasta, în timp ce alții au fost pângăriți cu forța; alții, care au fost conducători, au ajuns inactivi, ceea ce înseamnă că au rămas liniștiți; iar alții au devenit necredincioși și și-au trădat frații dușmanului, pentru prețul propriei libertăți, și aceștia au devenit o parte a „servului rău” precum a prezis Domnul. – Mat. 24:9-12, 48-51.

36. Referitor acum la condiția tipică și persecuția obținută, precum a fost descris în cântecul profetic al lui Debora și Barac, se spune: „Până când eu, Debora... m-am ridicat ca o mamă în Israel.” Aceea nu a fost o laudă din partea lui Debora, ci a fost pur și simplu o declarație a faptelor, precum a fost afirmat în profeție, că a judecat Israelul în acel moment. Ea făcuse un tablou profetic. În îndeplinirea dramei, starea de frică a continuat printre poporul lui Dumnezeu, în timpul războiului mondial, până ce Domnul a venit la templul Său și a început judecata și purificarea rămășiței, prin înlăturarea fricii datorată religiei și a fricii de creaturi și datorită subordonării față de organizațiile umane, aflate în opoziție cu voia lui Dumnezeu. Timpul a venit ca Domnul să construiască Sionul, organizația principală, care organizație a fost înfățișată de către Debora, despre care a fost scris: „Când Domnul va construi Sionul, va apărea în gloria Sa.” – Ps. 102:16.

37. Domnul Isus Cristos a început construirea Sionului, adunând la sine pe cei credincioși și adunându-i într-un singur corp organizat pe toți cei care și-au dovedit integritatea și care au fost credincioși. Prima dată El i-a adunat pe cei care au murit în credință și credincioși, prin trezirea lor din moarte, și apoi a adunat „rămășița”, care sunt cei credincioși de pe pământ încă în carne, care au fost „răpiți... să Îl întâlnească pe Domnul în aer”; și astfel toți au fost adunați în unitate, în „corpul lui Cristos” organizat (1 Tes. 4:15-17) A venit timpul pentru ca „femeia” lui Dumnezeu, organizația Sa, să-și nască copiii și să se bucure: „Nu te teme, căci nu vei rămâne de rușine; nu te simți umilită, căci nu vei fi dezamăgită; pentru că vei uita rușinea din tinerețea ta și nu-ți vei mai aduce aminte de disprețul văduviei tale neîntrerupte; pentru că Marele tău Făuritor este soțul tău, Domnul oștirilor este numele Său; și Sfântul lui Israel este Răscumpărătorul tău; El va fi numit Dumnezeuul întregului pământ; pentru că Iehova te-a chemat ca pe o soție părăsită și mâhnită în spirit, ca pe o soție din tinerețe, care a fost mai târziu respinsă, a spus Dumnezeuul tău. Și toți fiii tăi vor fi învățați de Iehova și mare va fi pacea fiilor tăi.” – Isa. 54:4-6,13.

38. Acestor copii ai lui Dumnezeu, prin organizația Sa, și care sunt acum pe pământ, Iehova le spune: „Cine a mai auzit așa ceva? Cine a mai văzut asemenea lucruri? Va fi adusă în existență o țară în durerile nașterii într-o singură zi? Se va naște o națiune dintr-o dată? Căci Sionul abia a avut durerile nașterii, că și-a și născut fiii.” „Pentru că veți suge și vă veți sătura la pieptul mângâierii ei depline, pentru că veți sorbi și vă veți desfăta la sânul gloriei ei.” – Isa. 66:8,11.

39. A fost ulterior că rămășița a început să vadă prin credință victoria lui Iehova care o va da prin Regele Său, Cristos Isus. A fost atunci când au recunoscut

că mânia lui Iehova a fost întoarsă de la cei care s-au temut de oameni și care acum s-au întors în totalitate la Domnul, și așa ei au început să ridice un cântec de laudă numelui Său sfânt; și referitor la acel cântec este scris: „În ziua aceea vei spune, o, Iehova, îți mulțumesc că, deși, te-ai mâniat pe mine, mânia Ta s-a întors în cele din urmă și m-ai mângâiat. Iată, Dumnezeu este salvarea mea! Voi avea încredere și nu-mi va fi frică, pentru că IEHOVA este forța și puterea mea și El a devenit salvarea mea. Veți scoate cu bucurie apă din izvoarele mântuirii.” – Isa. 12:1-3.

40. Ar trebui să fie de așteptat ca servii credincioși ai lui Dumnezeu Iehova de pe pământ, din acel moment înainte vor face un progres și că bucuria lor va crește, și că ei vor merge mai departe cu încredere și cântând; și Scripturile și faptele arată că este chiar așa.

(Va continua)

Plaga broaștelor peste ”creștinătate”

Dumnezeu Iehova vorbește despre plăgile din Egiptul antic drept „minuni” și „semne”: Eu voi lăsa ca inima faraonului să se încăpățâneze și îmi voi înmulți semnele și miracolele în țara Egiptului.” (Ex. 7:3; și Ex. 3:20; 8:23; 10:1) „El... a adus semnele în Egipt, și minunile Sale în ținutul Țoanului.” (Ps. 78:43) Acum pare a fi clar pentru cei devotați Domnului că cele zece plăgi asupra Egiptului au fost profetice, și au împlinirea în ziua de astăzi.

Faraon, regele Egiptului a slujit Diavolului, lui Satan, și l-a reprezentat pe pământ. De ce Iehova, Atotputernicul Dumnezeu i-a permis lui Satan să rămână și să continue munca infamă în toate secolele trecute este declarat de către Iehova astfel: „Să-ți arăt puterea Mea, iar numele Meu să fie proclamat pe tot pământul.” (Ex. 9:16, *A.R.V.*) Proclamarea numelui lui Iehova pe tot pământul are loc la sfârșitul lumii, prin urmare acum. Iehova a scos dintre națiuni „poporul pentru numele Său” și îl folosește în legătură cu proclamarea numelui Său, la fel cum i-a folosit pe Moise și Aaron în Egipt. „L-a trimis pe Moise, servitorul Său și pe Aaron, pe care îl alesese. Ei au arătat semnele Lui printre egipteni și miracole în țara lui Ham.” (Ps. 105:26,27) Moise l-a reprezentat pe Marele Profet al lui Iehova, Cristos Isus, în timp ce Aaron, fratele lui Moise, a reprezentat pe membrii „corpului lui Cristos”, asupra căruia Cristos Isus este Capul, și dintre care este o mică rămășiță astăzi pe pământ. Ei sunt martorii unși ai lui Iehova.

Plăgile de la unu la nouă au fost de fapt declarații punctate și anunțuri ale supremației lui Iehova asupra persecutorilor poporului Său, și astfel, atât organizația lui Iehova, cât și organizația lui Satan, sunt făcute să apară în mod proeminent. Cea de-a zecea plagă a adus eliberarea poporului lui Iehova din organizația lui Satan și eliberarea lor din Egipt. Asemenea plăgi au fost aduse înaintea lui Faraon și, prin urmare, au constituit un anunț pentru el. Împlinirea anti-tipică a plăgilor în ziua de astăzi trebuie să fie înaintea lui Satan și a organizației

sale și acestea constituie un anunț și avertisment pentru Satan și organizația Sa. Criza economică, calamități și nenorociri au venit asupra oamenilor din lume, dar noi știm că Iehova nu este responsabil de acestea, deoarece este afirmat limpede în Apocalipsa 12:12 că Satan a adus aceste calamități. Prin urmare, cele nouă plăgi preliminare asupra Egiptului din vechime nu pot prefigura și nu se pot aplica unor asemenea calamități, ci trebuie să aibă o anumită importanță simbolică, precum ultimele 7 plăgi descrise în Apocalipsa capitolul 16. Fiecare plagă este un mesaj specific de nenorocire de la Domnul, și aceste mesaje trimise în zilele de azi împotriva organizației lui Satan supără, deranjează și prevestesc căderea lui Satan și a organizației sale. În timp ce plăgile asupra Egiptului au constituit înștiințare și avertisment, astăzi, îndeplinite anti-tipic, plăgile trebuie să fie anunțate și avertizate.

Iehova i-a poruncit lui Moise să facă anumite semne în Egipt, întâi înaintea fraților săi, israeliții, și apoi înaintea conducătorului Egiptului, Faraon; scopul acestor semne fiind să furnizeze dovada convingătoare că Iehova este Dumnezeu și că Moise a fost trimis în Egipt ca reprezentant al lui Dumnezeu. Al treilea dintre acele semne făcute de Moise și Aaron înaintea lui Faraon, a constituit prima plagă asupra Egiptului. Acel semn sau minune a fost transformarea apelor și râului Nil în sânge: Iehova „le-a transformat râurile în sânge, și fântânile, ca ei să nu mai poată bea”. „Le-a transformat apele în sânge și le-a ucis peștele.” (Ps. 78:43,44; 105:29) Porunca lui Moise de la Iehova, referitor la prima plagă, a fost înscrisă în Exod 7:14-25. Moise, apărând acolo înaintea lui Faraon, a fost un tip al lui Cristos Isus, Justificatorul numelui lui Iehova. Toiagul pe care Moise l-a ridicat a reprezentat autoritatea divină acordată lui de către Iehova. În anti-tip reprezintă autoritatea divină oferită de Iehova lui Isus, autoritatea și puterea Domnului Isus Cristos de a elimina dușmanul și de a-și elibera poporul. Aaron acționând cu Moise au înfățișat, în împlinirea anti-pică de astăzi, rămasă de pe pământ făcându-și datoria ca martori ai lui Iehova, care propovăduiesc „mărturia lui Isus Cristos”. Aaron, folosind toiagul lui Moise, arată că acești martori acționează sub porunca divină.

Satan, precum a fost prevestit de faraonul Egiptului, este cu totul depravat și mulți dintre agenții săi vizibili de pe pământ dau dovadă de totală lor depravare. Dumnezeu continuă să le dea înștiințare și avertisment, așa cum a făcut de mult cu Faraon. A doua plagă asupra Egiptului a fost cea a broaștelor. „El a trimis... broaște, care i-a distrus.” „Țara lor a produs proaște din abundență.” (Ps. 78:45; 105:30) Întreaga relatare a celei de-a doua plăgi apare în Exod 8:1-15. Iehova i-a poruncit lui Moise (tipul lui Cristos Isus) să-i spună lui Aaron (tipul purtătorului de cuvânt pământesc al lui Cristos Isus, martorii lui Iehova) să continue cu munca de a duce la bun sfârșit a doua plagă: „Și Domnul i-a zis lui Moise, Spune-i lui Aaron, Întinde-ți mâna cu toiagul tău peste ape, peste râuri și peste iazuri și fă să urce broaște peste țara Egiptului.” – Ex. 8:5,6.

Mâna s-a întins, ținând toiagul, care evident era toiagul lui Moise, reprezentând și înfățișând puterea și autoritatea lui Dumnezeu Iehova, acordată lui Cristos, Mai Marele Moise, și prin El, membrilor pământești ai organizației Sale,

„clasa servului”, care poartă mesajul sau mărturia lui Iehova în fața conducătorilor și în fața oamenilor, în special ai „creștinătății”. Conform textului evreiesc, broaștele sunt „săritoare în mocirlă” și locuiesc în ape superficiale sau mocirle. Ele dau impresia de mare înțelepciune și importanță și fac gălăgie și zgomot deranjant, și asta reprezintă în special agitatorii moderni, dintre oamenii obișnuiți, care sugerează remedii diverse și numeroase pentru salvarea lumii; spre exemplu, socialiștii, comuniștii, „scientologii creștini”, și numeroasele elemente ale religiei organizate. Conform Bibliei, broaștele sunt necurate; și ieșirea lor din apa Egiptului, adică, din lume, arată că orice ar reprezenta astăzi, este din organizația lui Satan, deoarece Egiptul a fost o parte din organizația vizibilă a lui Satan. Broaștele sunt menționate în Biblie doar în legătură cu plaga asupra Egiptului și nicăieri în altă parte, în afară de Apoc. 16:13, care spune: „Și am văzut trei spirite necurate ca broaștele, ieșind din gura balaurului, și din gura fiarei și din gura falsului profet.”

A fost exercitarea puterii și autorității divine care a făcut ca broaștele să iasă și să fie expuse și să chinuie egiptenii. În mod anti-tipic, este exercițiul autoritar al martorilor lui Iehova (incluzându-i pe toți cei de pe pământ) prin puterea și comanda de la El, în transmiterea mesajului de înștiințare și avertizare a organizației inamice și care expune multele așa-numite „remedii” pentru rasa umană. Conform faptelor fizice ale zilelor noastre, se pare că a doua plagă, cea a broaștelor, anti-tipic îndeplinită, își are începutul asupra organizației lui Satan din anul 1927d. Chr. și după, și corespunde cu cel de-al șaselea potir al mâniei lui Dumnezeu, vărsat sau răspândit înainte de apariția a ceea ce părea a fi „trei spirite necurate ca broaștele” (Apoc. 16:12-16), de asemenea și cu cea de a șasea trâmbiță și efectele sale, precum sânt descrise în Apoc. 9:13-21. Faptele care se referă la îndeplinirea anti-tipică a plăgii sunt acestea:

Domnul Iehova a făcut ca poporul Său să se adune în convenția generală la Toronto, Canada, în iulie 1927. Domnul a aranjat în așa fel condițiile încât combina de difuzare a fost pusă într-o poziție ca facilitățile radiofonice să fie folosite pentru gloria Domnului cu acea ocazie. Înaintea unei audiențe vizibile de 15.000 de oameni și cu ascultarea unei nevăzute audiențe de milioane, o adresare numită „Libertate pentru popor” a fost transmisă la această adunare din Toronto și rezoluția numită: „Pentru poporul creștinătății” a fost citită și audiența vizibilă și invizibilă a adoptat prin vot hotărârea. Cincizeci și trei de stații radio au fost unite, în cea mai mare rețea până în acel moment, extinzându-se de la Atlantic până la coasta Pacificului, și prin acestea, împreună cu aparatul de radioemisie a undelor scurte, vestea adevărului a fost transmisă în Statele Unite și Canada și în țările de peste mare. Spiritul și conținutul mesajului a fost: „Scăpați-i pe cei legați în organizația lui Satan și lăsați-i liberi.” – Apoc. 9:14.

Mesajul difuzat cu acea ocazie a fost după aceea tipărit și distribuit prin milioane de copii popoarelor pământului și în multe limbi. Printre altele, acel mesaj spus a fost în esență acesta: „Bindecuvântarea atât de mult dorită de oameni nu va veni niciodată prin sistemul nedrept al „creștinătății” sau a oricărei așa-

numite organizații „creștine”, pentru că acestea formează o parte a organizației lui Satan, și nu e nici un motiv pentru ca oamenii să ofere suport acelui sistem ipocrit și asupritor care îi orbește, îi derutează și îi întoarce de la Dumnezeu. În continuare, în acest moment de nedumerire, Dumnezeu Iehova le poruncește oamenilor să abandoneze și să părăsească pentru totdeauna „creștinătatea” și toate sistemele și organizațiile ei înșelătoare, pentru că toate acestea sunt organizația Diavolului.” – Vezi, „*Lumina*”, vol.1, pagina 163.

În momentul transmiterii mesajului (cu doi ani înainte să înceapă în 1929 criza mondială) comerțul a fost la apogeu, în operarea schemelor frauduloase și asupritoare de a deveni bogat, și care scheme au fost asupritoare oamenilor. În timpul transmiterii acelui mesaj, bărbați și femei, prin presa publică și prin alte mijloace, au început printr-un mare zgomot cârâitor, într-un mod de vorbărie, discuție și agitație, presupunând mare înțelepciune și făcând mare gălăgie, expunând abilitatea diverselor lor sisteme de a realiza dorința popoarelor, falsitatea cărora a fost expusă de mesajul martorilor lui Iehova „Pentru oamenii creștinătății” și arată ca venind de la Satan. Printre acești necredincioși au fost incluși clericii religioși și ziarele lor, cât și presa seculară. Toate dintre aceste lucruri au fost expresia înțelepciunii umane și cea făcută de om și au fost toate împotriva împărăției lui Dumnezeu sub Cristos, Guvernul Teocratic. Inclusă de asemenea printre acești necredincioși, este clasa persoanelor consacrate care, din cauza întoarcerii necredincioase împotriva organizației Domnului, a devenit „servul rău” prezis de către Cristos Isus în Matei 24:48-51. Asemenea clasă, „servul rău” participă la presa publică și împreună cu alți agitatori vorbește împotriva martorilor lui Iehova și împotriva mesajului de adevăr transmis de aceștia. Mulți care au crezut că au fost printre poporul lui Iehova, au fost derutați de acești necredincioși și au devenit ofensați la adresa lui Iehova și Cristos și au căzut, participând deschis la organizația lui Satan. Unii dintre acești ofensați au spus în esență: „Dacă discursul radiofonic din Toronto ar fi fost temperat cu moderație, Compania Națională de Difuzare Radiofonică ar fi permis folosirea în continuare a facilităților radiofonice Societății ‚Turnul de Veghere’.”

Nici una dintre aceste orăcăiri de broască, bineînțeles, nu a venit de la martorii lui Iehova, ci a venit de la cei care s-au opus Împărăției; și faptul că martorii lui Iehova au atras atenția și i-a expus pe acești orăcăitori ca fiind de la Diavol, și au citat Scripturile ca suport al acelui fapt și au arătat că nici una dintre acele scheme nu a fost de la Dumnezeu, i-a făcut pe orăcăitori foarte mânioși. – Vezi Ieremia 23:16-21, 31, 32.

Acest mesaj mai sus menționat, expunând orăcăitul de broască, a fost distribuit elementului oficial al organizației vizibile a lui Satan, înfățișată prin Egipt, precum și poporului. Satan i-a provocat pe cei înțelepți să încerce să compenseze aceasta, prin producerea unor „broaște” proprii, precum Faraon din vechime și-a pus magicienii să facă. „Și magicienii au făcut asta cu farmecele lor, și au produs broaște asupra țării Egiptului.” (Ex. 8:7) Aceste mesaje din urmă al broaștei nu au venit de la orăcăitori dintre oamenii obișnuiți, ci, precum Apoc.

16:13 declară, ele „au ieșit din gura balaurului, și ... a fiarei, și ... a falsului profet”, elementul oficial al Diavolului și al organizației sale. Această scriptură din urmă dă cheia semnificației broaștelor celei de-a doua plăgi asupra Egiptului: „pentru că ele sunt spiritele diavolului, făcând miracole, care merg la regii pământului și ai întregii lumi, să-i adune pentru bătălia acelei zile mari a Atotputernicului Dumnezeu.” (Apoc. 16:14) În textul de sus, în Apocalipsa și în legătură cu plaga egipteană, sunt singurele locuri în Biblie unde broaștele sunt menționate, și amândouă referințele arată că ele reprezintă declarațiile bestiale și frauduloase, făcute de Satan și organizația sa, pe care Domnul, prin puterea Sa, le-a expus. – Vezi „Lumină”, vol.2, paginile 42-51.

Plaga de broaște nu se referă în nici un caz la martorii lui Iehova ca fiind asemănători, și nici la mesajul transmis de ei, ci acea plagă arată ce a rezultat din cauza transmiterii mesajului divin dat, pentru că mesajul a rezultat în expunerea acestor diverse orăcări sau reclamații false.

Înscrierile în Exod 8:8-15 arată: „Faraon i-a chemat pe Moise și Aaron și a spus: Implorați-L pe Domnul, ca El să poată lua broaștele de pe mine și de pe poporul meu; și eu îi voi da drumul poporului, ca ei să poată aduce jertfe Domnului. Și Moise i-a spus lui Faraon, ... Fie conform cuvântului tău: ca tu să poți știi că nu este nimeni precum Domnul [Iehova] Dumnezeu nostru. Și broaștele vor pleca de pe tine și din casele tale și de pe slujitorii tăi și de pe oamenii tăi; acestea vor rămâne doar în râu. ... Și Domnul a făcut conform cuvântului lui Moise; și broaștele au murit din casele lor, din satele lor și de pe câmpurile lor. Și ei le-au adunat în mormane și țara duhnea. Iar când Faraon a văzut că iarăși era liniște, și-a împietrit inima și nu a ascultat ce a spus Domnul.”

Moartea broaștelor nu a însemnat că martorii lui Iehova ,care au expus mesajul „broaștelor”, au încetat să declare mesajul dreptății, deoarece Iehova le poruncește să-și continue treaba; dar pare a spune că oamenii binevoitori de pe pământ încep să vadă că acești orăcăitori nu au nici un mijloc real de a aduce binecuvântare vieții oamenilor și aceste persoane de bună voință încetează să le dea atenție. Prin orăcăitul acestor „broaște” anti-tipice, partea oficială a organizației lui Satan a fost tulburată, și prin urmare, temându-se că ar putea să se amestece în planurile lor, întocmai ca și Faraon, au mințit, în loc să se elibereze de aceste mesaje ale broaștelor și au continuat să persecute poporul lui Dumnezeu. (Ex. 8:8) Broaștele din Egipt, nu au murit toate, ci doar cele care au fost pe pământ uscat și în casele lui faraon și ale familiei sale oficiale. Toate celelalte broaște au rămas în râuri. (Ex. 8:11) În corespondență, în 1928, Societatea Turnul de Veghere a publicat o nouă carte *Guvern*, și mesajul împărăției lui Dumnezeu a evidențiat, în special, că toate încercările de guvernare prin agitație și agitatori, ca cele înainte descrise, trebuie să eșueze sau să moară, deoarece numai împărăția lui Dumnezeu sub Cristos poate aduce ceea ce e dorința oamenilor. (Vezi „Guvern”, paginile 242-247) Acel mesaj a fost pus ,practic, în mâinile întregii părți vizibile a organizației lui Satan în „creștinătate”. Satan și mulțimea oficială, probabil au manifestat o anumită satisfacție, în credința că ei nu vor fi răsturnați de asemenea

mesaj, ci că propriile lor scheme, adică mesaje false și neclare, care vin din gura Diavolului, fiara sa și profetul său fals ,dețin remediul pentru controlarea rasei umane.

Mesajul conținut în cartea „Guvern” mai departe a expus numeroase alte sisteme false și încercări de guvernare prin creaturi umane imperfecte și evidențiază că singurul mijloc posibil pentru binecuvântarea oamenilor de bună voință este prin Teocrație, împărăția lui Dumnezeu sub Cristos. Mesajul adevărului, prin urmare, mânia organizația lui Satan, Egiptul anti-tipic, membrii căreia își împietresc inimile, precum Faraon. Deci acțiunea următoare a înștiințării și avertismentului trebuie continuată, ceea ce va chinui organizația lui Satan și va fi spre onoarea numelui lui Dumnezeu.

Prima înviere

Primul care a fost înviat din moarte și care este, prin urmare, „primul născut din moarte”, a spus: „Fericiți și sfinți sunt cei ce au parte de întâia înviere! Asupra lor a doua moarte n-are nici o putere; ei vor fi preoți ai lui Dumnezeu și ai lui Hristos și vor împărăți cu El o mie de ani.” – Rev. 20:6.

Folosirea articolului accentuat în legătură cu învierea, înseamnă învierea principală dintre învieri, care este de cea mai mare importanță. Expresia „prima înviere” înseamnă că este prima în importanță și este prima din punct de vedere cronologic. Concluzia trasă din aceasta, bineînțeles, este că există o înviere ulterioară și într-o anumită măsură mai puțin importantă decât prima.

Când Isus a fost pe pământ ca om, nimeni nu a fost înviat la o astfel de înviere. El a declarat că până atunci nimeni nu a aspirat la cer. (Ioan 3:13) Mai târziu, apostolul Pavel, ca martor al lui Iehova, a dat mărturie despre același lucru: „Dar acum Cristos s-a ridicat din moarte și a devenit primul (pârğa) dintre cei care au adormit.” – 1 Cor. 15:20.

„Cristos” înseamnă „Uns” de Dumnezeu. „Cristosul” este compus din Isus, „Capul” și membrii unși ai „corpului Său”, care sunt biserica. (vezi Coloseni 1:18,24; Efeseni 1:22,23.) Scripturile demonstrează că Isus Cristos este începutul învierii, că învierea Sa precede toate celelalte și este prima în importanță, cât și din punct de vedere cronologic. Este, prin urmare, evident că toți cei care iau parte la „prima înviere” trebuie să fie în Cristos și prin urmare să fie parte din „Cristos”. Să fii „în Cristos” înseamnă că cineva trebuie să fie născut pentru viață spirituală și să fie uns de spiritul lui Iehova și, așadar, acceptat în „corpul lui Cristos”.

Scripturile sunt explicite în ce privește condițiile ce trebuie îndeplinite de către toți cei care vor participa vreodată la prima înviere. Nu va fi suficient, pur și simplu, ca ei să se numească creștini. Unul ca acesta trebuie să facă o consacrare totală de sine pentru Dumnezeu Iehova. Acea consacrare trebuie să fie acceptată și urmată de justificarea lui de către Iehova. Acel justificat trebuie să fie acceptat de

către Iehova în legământul de sacrificiu prin Marele Preot al lui Dumnezeu, Cristos Isus, și apoi născut pentru viață spirituală și chemat pentru speranța cerească, și din acel moment înainte trebuie să intre în probă sau test. El trebuie „botezat în moartea sa [a lui Cristos]” prin sacrificarea dreptului de a trăi veșnic pe pământ, ca o creatură umană, care drept la viață i-a fost acordat pe motivul că a fost justificat. El trebuie să devină „mort cu Christos” pentru a trăi cu Isus Cristos în spirit. Doar cei care sunt botezați în moartea lui Cristos s-ar putea împărtăși de prima înviere. – Rom. 6:3-8; Luca 12:50; Mat. 20:22,23.

Conform legământului de sacrificiu, în viziunea lui Iehova, creștinul este considerat mort ca om, din momentul în care este născut de spiritul sfânt al lui Dumnezeu. Acela, astfel născut, trebuie să-și termine contractul sau legământul de sacrificiu efectiv și astfel să fie de fapt botezat în moartea lui Isus Cristos. Aceasta este mărturia apostolilor: „Sau nu știți că noi toți, care am fost botezați în Cristos Isus, am fost botezați în moartea Lui? De aceea, prin botezul nostru în moartea Lui am fost îngropați cu El, pentru ca, așa cum Cristos a fost sculat din morți prin gloria Tatălui, tot așa și noi să umblăm pe o cale nouă de viață. Căci, dacă suntem uniți cu El într-o moarte ca a Lui, cu siguranță vom fi uniți cu El și într-o înviere ca a Lui.” – Rom. 6:3-5.

La momentul consacrării sale, creștinul intră într-un legământ cu Iehova. Acesta este numit „legământ prin sacrificiu” și trebuie îndeplinit în totalitate. Importanța cerințelor aceluia legământ este subliniată de apostol când a scris: „De fapt, chiar consider că toate lucrurile sunt o pierdere, datorită valorii inestimabile a cunoștinței despre Cristos Isus, Domnul meu. De dragul Lui am acceptat să pierd toate lucrurile și le consider niște gunoaie, ca să-L câștig pe Cristos și să fiu găsit în unitate cu El. Astfel, nu mă bizui pe dreptatea mea, care vine din lege, ci pe aceea care vine prin credința în Cristos, adică pe dreptatea care vine de la Dumnezeu, pe baza credinței, ca să-L cunosc pe El și puterea învierii Lui și părtașia la suferințele Lui, supunându-mă unei morți ca a Lui, ca să văd dacă pot în vreun fel să ajung la învierea timpurie din morți.” – Fil. 3:8-11.

Apostolul a fost hotărât ca nimic să nu stea în calea întregii sale conduite de partea legământului, pentru ca el să se poată împărtăși de învierea din moarte. Pentru astfel de sfârșit a pus orice altceva la o parte și a mers mai departe ca să poată obține răsplata. Nu a vrut să riște, fiind activ în serviciul lui Dumnezeu doar pentru un timp și apoi să se bazeze pe ceea ce a făcut, ci a realizat că trebuie să continue credincios, chiar până la moarte. Există o tentație de a deveni obosit în serviciul Domnului, pentru cineva care crede că a făcut destule; dar un creștin ar trebui să-și amintească că El trage folos numai dacă rămâne credincios până la sfârșit; el nu trebuie să se relaxeze sau să se oprească în îndeplinirea legământului său. (Gal. 6:9) Credința „creaturii noi” trebuie să continue chiar până la moarte, dacă va dori să obțină „coroana vieții”, ceea ce înseamnă să participe la prima înviere. – Apoc. 2:10.

„Binecuvântat și sfânt este cel care are parte la prima înviere.” (Apoc. 20:6) Asta înseamnă că un asemenea este complet devotat Domnului și condiția sa

este fericită din cauza aceasta; dar această condiție trebuie să continue până la sfârșitul călătoriei sale pământești, dacă vrea să participe la prima înviere. Întregul și completul devotament față de Domnul nu poate începe numai după ce cineva ajunge în împărăția cerească; trebuie să fie un devotament complet față de Dumnezeu cât timp creștinul este pe pământ. Numai aceasta garantează răsplata nemuririi.

Dacă „Cristos” înseamnă „Unsul” și este compus din Capul Isus Cristos și numeroșii membrii ai „corpului Său”, urmează că prima înviere, care și-a avut începutul când Dumnezeu L-a ridicat pe Isus din moarte, va fi completată doar când fiecare membru al „corpului lui Cristos” va fi ridicat în glorie și nemurire și finalizarea învierii lui Cristos trebuie să preceadă învierea generală. Scripturile par să indice că Dumnezeu, prin Isus Cristos, își va exercita puterea și va ridica la viață pe pământ pe acei credincioși martori din vechime, menționați de către apostolul Pavel în Evrei capitolul al unsprezecelea, înainte de completarea corpului lui Cristos, prin luarea ultimului membru al corpului lui Cristos de pe pământ în cer.

La Rusalii, cincizeci de zile după învierea lui Isus, alegerea și nașterea „corpului lui Cristos” a început. Ulterior, după ce fiecare creștin și-a terminat cursul pământesc, plin de credință, s-a dus în mormânt să aștepte timpul Domnului pentru înviere. Referitor la asta, apostolul Pavel a spus clar, înainte de moartea sa: „De acum înainte îmi este rezervată coroana dreptății, pe care Domnul, Judecătorul cel drept, mi-o va da ca răsplată în ziua aceea, dar nu numai mie, ci și tuturor celor care au iubit venirea Sa.” (2 Timotei 4:8) „Acea zi”, cum este arătată aici, trebuie să însemne momentul în care Domnul învie pe acei sfinți care au adormit în Cristos Isus, așteptând apariția Sa.

În timpul în care Pavel a scris cea de-a doua sa scrisoare lui Timotei, citată mai sus, serviciul său a fost aproape terminat. El a fost mulțumit că a fost credincios. El a avut mărturia Domnului că a fost loial și și-a îndeplinit legământul. A fost pregătit să plece. Marea lui dorință, precum a exprimat-o, fusese și a fost atunci, ca el să poată participa la învierea lui Cristos. Acum el știa că trebuie să moară și să aștepte în moarte până la „aceia zi” când Domnul îl va chema din starea de moarte și îi va da coroana vieții. Coroana vieții ar fi viața în cea mai înaltă condiție. Atunci el ar fi victorios. Atunci el va fi „pus în nemurire”. (1 Cor. 15:53,54) El atunci va obține victoria asupra morții și mormântului, deoarece moartea nu ar mai trebui să aibă putere asupra lui. Atunci, precum a scris corintenilor, Pavel putea spune: „O, moarte, unde este durerea ta ascuțită? O, mormânt, unde este victoria ta?”

Domnul a luminat mintea apostolului și i-a făcut înțeles atunci că va triumfa asupra morții și a mormântului; și că acel moment va veni în viitor, când nu numai apostolul va triumfa, ci și toți ceilalți creștini sfinți care dormeau în moarte vor fi de asemenea treziți și li se va da coroana vieții; adică toți acei sfinți care „au îndrăgit apariția Sa”. Apostolul nu spune că toți cei care ar aștepta a doua venire a Domnului sau toți cei care doresc să-L vadă venind, vor primi coroana

vieții, prin participarea la prima înviere, ci aceia care „îndrăgesc apariția Sa”; adică cei care se vor bucura de faptul că Regele a venit și a luat cu El puterea și a început să domnească ca și Conducător de drept al pământului. Urmează atunci că toți cei care îndrăgesc manifestația exterioară a prezenței invizibile a Domnului trebuie să-și demonstreze iubirea, prin respectarea poruncilor Sale.

Cristos Isus nu a putut, în mod consecvent, să ia puterea și să înceapă domnia, până la expirarea „vremurilor neamurilor”, sau „vremurilor națiunilor”. „Vremurile neamurilor” au expirat în 1914 d.Chr. și au început cu 2.520 de ani înainte „la prima distrugere a Ierusalimului în 607 î.Chr. – Luca 21:24; Ezec. 21:24-27; Dan 4:16,23,25,32.

Când Isus a fost pe pământ, Satan a fost „zeul acestei lumi”. Satan de asemenea a avut acces la cer, deoarece el a fost conducătorul invizibil pe pământ, cât și în ceruri, în ce privește pământul, și trebuia să continue în poziția sa până la timpul hotărât al lui Dumnezeu, pentru ca Isus să-și asume puterea și acțiunea. Dumnezeu face totul la timpul potrivit. Declarația Sa, în Ezechiel 21:24-27, a fost aceea că „vremea neamurilor” trebuie să continue până Cel „al căruia este dreptul să conducă”, va veni. Vremea neamurilor a început cu răsturnarea teocrației tipice a lui Dumnezeu în 607 î.Chr. și a trebuit să continue pentru 2.520 de ani (sau „șapte vremuri”) și prin urmare să sfârșească în 1914 d.Chr.; și, până atunci Isus trebuia să aștepte la mâna dreaptă a lui Dumnezeu Iehova. În acest punct Scripturile sunt explicite : „Dar omul acesta a oferit pentru totdeauna o singură jertfă pentru păcate și s-a așezat la dreapta lui Dumnezeu, așteptând de atunci până când dușmanii Săi vor fi puși ca așternut pentru picioarele Sale.” – Evr. 10:12,13.

În timpul unei părți din perioada de „așteptare” Domnul a făcut o muncă pregătitoare. Până la sfârșitul „vremii neamurilor”, Satan a fost în stăpânire, prin permisiunea lui Dumnezeu. Când acel timp a expirat, a fost timpul potrivit pentru Iehova să devină activ împotriva lui, și Iehova, prin Isus Cristos, să ia stăpânirea și să elimine pe Diavolul din cer și să-l arunce pe pământ. Declarația clară a profeției este că Dumnezeu trebuie să-și pună inamicul așternut la picioarele lui, și dacă profetul declară că pământul este așternut la picioarele lui Iehova, trebuie să concluzionăm că Dumnezeu îl va izgoni pe Satan din cer pe pământ. Profeția spune atunci, că timpul potrivit al lui Dumnezeu va sosi, când își va trimite Fiul iubit să execute alungarea dușmanilor, spunându-I: „Stăpânește în mijlocul dușmanilor tăi.” – Ps. 110:2.

În ce calitate s-a dus Cristos Isus să facă această treabă? În calitate de mare Preot sau Reprezentant Executiv al lui Dumnezeu Iehova, care Preot a fost prefigurat de Regele Melhisedec, „preotul Dumnezeului Cel Prea Înalt.” (Gen. 14:18-20; Evr. 7:1-3) A fost Dumnezeu Cel care a făcut alungarea, exercitându-și puterea împotriva lui Satan prin Cel iubit, Marele Său Preot. Din moment ce toate lucrurile sunt de la Iehova și prin Domnul Isus Cristos, Reprezentantul Său Executiv, este potrivit să spunem că a fost lupta lui Dumnezeu împotriva Diavolului, prin Cristos Isus. Aceasta este sprijinită de declarația Apocalipsei 11:17-19: „Îți mulțumim, Iehova, Dumnezeule Atotputernic, Cel care ești și care

erai, pentru că ai luat puterea Ta cea mare și ai început să împărățești. Dar națiunile s-au mâniat și a venit mânia Ta și timpul fixat ca morții să fie judecați, ca să le dai răsplată serviciilor Tăi profeți, sfinților și celor ce se tem de numele Tău, mici și mari, și să-i distrugi pe cei ce distrug pământul. Și sanctuarul templului lui Dumnezeu, care este în cer, a fost deschis și s-a văzut arca legământului Său în sanctuarul templului Său [simbol al prezenței Domnului]. “ – *Am. Rev. Ver.*

I-a plăcut lui Dumnezeu să facă o declarație profetică ,care să fie scrisă, pentru ca urmașii lui Cristos de pe pământ să poată să localizeze timpul când El va începe acțiunea împotriva Diavolului și împlinirea acestei profeții, în evenimentele lumii, arată că aceasta a avut loc în 1914 d.Chr. Este scris în Apoc, 11:18, că „națiunile au fost mâniate” când El a luat puterea să domnească. Vremurile neamurilor s-au sfârșit în 1914 și națiunile au fost atunci mânioase, în primul război mondial și a fost timpul potrivit al Domnului să pună stăpânire și să-l alunge pe Satan. Văzând, atunci, că Scripturile demonstrează concludent că Domnul Isus Cristos nu a luat marea Sa putere și și-a început domnia până în 1914 d.Chr., urmează că învierea credincioșilor Săi creștini sfinți , care au dormit în moarte, nu a avut loc înainte de 1914d. Chr.

Ne întoarcem din nou la Apoc. 20:6. Este acolo afirmat că aceștia binecuvântați, care au participat la prima înviere, au fost făcuți preoți ai lui Dumnezeu și ai lui Cristos Isus. Ei nu au putut deveni o parte activă a marii preoții a lui Melhisedec înainte de 1914, lucru dovedit prin faptul că Isus Cristos, ca și Capul acelei mari preoții, și-a început acțiunea împotriva lui Satan după ce „vremurile neamurilor” s-au terminat în 1914 d. Chr. Este rezonabil deci că sfinții adormiți nu puteau fi treziți la viața în spirit, în cer și astfel să fie puși în serviciul preoției, înainte de timpul în care Domnul și-a început exercitarea serviciului preoțesc împotriva dușmanului.

Însemnarea din Apoc. 20:6 spune: „Ei vor fi preoți ai lui Dumnezeu și a lui Cristos și vor domni cu El o mie de ani.” Este evident că domnia lui Cristos Isus nu a început înainte de 1914 d.Chr. În mod rezonabil,sfinții înviați nu puteau intra în poziția de regalitate înainte de momentul în care Domnul Isus a devenit activ împotriva dușmanului, cum a fost prevestit de profeție, care a început să își aibă împlinirea în 1914 d. Chr.

În Scripturi „Sion” înseamnă organizația lui Dumnezeu și este înfățișată sau simbolizată ca o femeie pură, „femeia” lui Dumnezeu. Sion sau organizația lui Dumnezeu, produce sau dă naștere organizației principale a lui Dumnezeu, Împărăția, în care „omul Cristos Isus” este Regele uns și Conducătorul pus de Dumnezeu. Prin urmare, Împărăția este înfățișată sau simbolizată ca un „copil de parte bărbătească”. Sion de asemenea dă naștere altor membrii ai casei sau familiei regale a lui Dumnezeu, adică, membrii „corpului lui Cristos”. Astfel „Ierusalim”, sau Sion, „care este sus”, este numit ca „mama” întregii clase a Împărăției, familia regală a lui Dumnezeu sau organizația principală. (Vezi Galateni 4:26) Trebuie neapărat să urmeze ca sfinții adormiți să fie înviați simultan cu timpul în care Domnul Isus și-a luat puterea și a început să domnească? Nu neapărat. Greutatea

dovezii Scripturii arată că prima dată El și-a luat puterea și apoi a urmat învierea sfinților adormiți, nevăzută de ochii umani, deoarece „au fost înviați în corp spiritual”. (1 Cor. 15:44) Cuvintele lui Iehova, prin profetul Său (Isaia 66:7,8), sunt: „Înainte ca ea [Sion] să aibă durerile nașterii, a născut; înainte ca durerea ei să vină, ea a născut un copil. [Împărăția, în care Cristos Isus este Regele regilor]. Cine a auzit una ca asta? Cine a văzut un asemenea lucru? Se poate naște oare o țară într-o singură zi? Sau să fie o națiune născută dintr-o dată? Căci îndată ce Sion a avut durerile nașterii, și-a născut copiii. [ceilalți în afară de Regele regilor].”

Femeia la care se face referire aici este Sion, organizația lui Dumnezeu. Copilul de parte bărbătească menționat este națiunea sau guvernarea care va conduce lumea în dreptate. Acea „națiune” sau guvernare dreaptă se sprijină pe umărul lui Cristos Isus. Isaia 9:6 spune: „Guvernarea va fi deasupra umerilor Săi.” În anul 33 d.Chr., când Isus a fost înviat din moarte, toată puterea din cer și de pe pământ a fost investită în El. (Mat. 28:18) Nașterea „națiunii” sau „clasei Împărăției” va fi, prin urmare, după ce timpul lui Dumnezeu va sosi pentru ca Cristos să funcționeze ca un Rege, și aceasta va marca deci nașterea „Națiunii”. Este evident că o distincție trebuie făcută între Guvernare, reprezentată prin „copilul de parte bărbătească” și membrii individuali ai „corpului lui Cristos”.

Nu urmează, în mod necesar, ca sfinții adormiți să fie înviați când guvernul este născut, pentru motivul că puterea guvernatoare se sprijină pe Cristos Isus și El poate să domnească, indiferent dacă oricare dintre membrii corpului ar fi cu El sau nu. Este un privilegiu pentru oricare dintre membrii corpului să stăpânească alături de Cap, dar nu este o necesitate. Isaia 66:7,8, mai sus citat, indică următoarea ordine a evenimentelor, adică: Nașterea „copilului de parte bărbătească”, care este „guvernul” sprijinindu-se pe umerii lui Cristos Isus; apoi, urmând asemenea naștere, perioada de durere sau durerile nașterii; și apoi nașterea „copiilor Sionului”. Asta este exact opusul nașterii naturale umane, pentru că în nașterea naturală durerea precedă nașterea. Așadar, profetul întreabă: „Cine a auzit un asemenea lucru? Să se nască o națiune dintr-o dată?” Asta e exact ce s-a întâmplat. Nașterea „națiunii” nu a fost instantanee sau în același timp când Cristos Isus a fost trimis să conducă și să ia puterea să domnească; întrucât nașterea corpului de membrii ai lui Cristos se extinde pe o perioadă de timp mai lungă.

Când a venit anul 1914 d. Chr., și vremurile neamurilor s-au încheiat și timpul lui Iehova a venit să acționeze, L-a trimis pe Fiul Său iubit (Ps. 110:1,2) și a marcat începutul „Guvernului”. „Guvernul” a fost născut fără durere și înainte de durerile nașterii copiilor Sionului. După ce „Guvernul” s-a născut Cristos Isus s-a dus să facă război împotriva lui Satan și să-l înlăture din cer. Aceasta a fost începutul controversii sau a „chinurilor facerii”. Cât de mult a durat lupta, Scripturile nu indică, dar arată că lupta a luat sfârșit și Satan a fost izgonit din cer, înainte ca Sionul să dea naștere „copiilor”, membrii „corpului lui Cristos”, prin învierea sfinților adormiți.

Referitor la nașterea „Guvernului”, sau Împărăției, Apoc. 12:5 declară: „Și a dat naștere unui copil de parte bărbătească, care v-a conduce toate națiunile cu

un toiag de fier: și copilul ei a fost luat la Dumnezeu și la tronul Său.” Aceasta este descrierea nașterii Împărăției, și nu a membrilor corpului lui Cristos. Este „luat la Dumnezeu și la tronul Său” sugerează că autoritatea vine de la tronul lui Dumnezeu Iehova, pentru că este momentul ca Iehova să acționeze, precum s-a menționat în Apocalips 11:17, mai sus citat.

Apoi relatarea din Apoc. 12 continuă: „Și acolo a fost război în cer: Mihail [acest titlu aplicat lui Cristos Isus în cer] și îngerii Săi au luptat împotriva balaurului [Diavolul]; și balaurul și îngerii săi au luptat și ei” (Versetul 7) În această luptă între Cristos Isus pe de o parte și Diavolul de partea cealaltă, Satan a fost izgonit pe pământ. Declarația este că îngerii au luptat alături de Mihail. Cine au fost îngerii astfel angajați? Sunt acei îngeri „copiii” Sionului și membrii ai corpului lui Cristos? Nu, întrucât copiii Sionului au fost născuți după ce îngerii au participat la luptă. Bătălia a avut loc și apoi Sionul a dat naștere copiilor. „Înger” înseamnă „Mesager”. Acum, dacă sfinții adormiți ar fi fost în acel timp înviați, ar fi fost cu siguranță o parte a lui Cristos, și nu desemnați ca „îngeri” ai lui Cristos.

În acel timp când Isus a fost pe pământ, a fost ilegal arestat de către agenții lui Satan. Clericii religioși, ca agenți ai lui Satan, au fost atunci agenții vizibili ai lui Satan pe pământ. Petru a vrut să-i înfrunte. Isus i-a spus: „Crezi că nu pot să-L rog pe Tatăl Meu să-mi pună imediat la dispoziție peste douăsprezece legiuni de îngeri?” (Mat. 26:53) Cuvântul „imediat” înseamnă „acum”. Astfel cuvintele lui Isus au însemnat asta: ‚Petru, dacă L-ai ruga pe Tatăl Meu, El mi-ar da acum douăsprezece legiuni de îngeri și mai mulți, să lupte de partea Mea.’ Acesta fiind un lucru adevărat, chiar înainte de moartea și învierea Domnului nostru, este în întregime consecvent că aceiași îngeri au participat alături de El în marele „război din cer”, când timpul a venit ca El să lupte.

Cristos Isus s-a războit împotriva Diavolului și a demonilor săi răi, și îngerii sfinți, atribuiți lui Cristos, au fost cu El în luptă. Când lupta s-a terminat, atunci Sionul a născut „copiii lui”. Asta ar indica faptul că trezirea sfinților adormiți în „prima înviere” a fost cândva după 1914 d.Chr., adică, în primăvara anului 1918 d. Chr., când Cristos Isus a venit la templu pentru judecată, precum Scripturile au fost discutate aici, împreună cu dovada faptelor fizice. Nașterea copiilor Sionului, adică, învierea sfinților adormiți, nu a avut loc decât după ce Satan a fost izgonit din cer și Domnul a venit la templu pentru judecata creștinilor și a națiunilor.

TURNUL DE VEGHERE

Vestitorul
Impărăției lui Jehova

15 MARTIE 1941

Nr. 6

Cuprins:

CÂNTAREA DE VICTORIE
PARTEA a II-a

- Pag.135

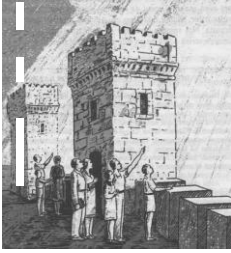
DOVADA DEZASTRULUI IMINENT

- Pag.148

UN DUMNEZEU AL SCOPULUI

- Pag.156

"VOI SUNTEȚI MARTORII MEI, ZICE JEHOVA, CĂ EU SUNT DUMNEZEU" Isaia 43:12

Publicată bilunar de
Societatea de Biblii și Tratamente Turnul de Veghere
117 Adams Street Brooklyn. N.Y.. U.S.A.

FUNȚIONARI:

Președinte: J.F.Rutherford

Secretar: W.E. Van Amburgh

„Toți fiii Tăi vor fi învățați de lehova;
și mare va fi pacea fiilor tăi” - Isaia 54:13

SCRIPTURA ÎNVAȚĂ CLAR:

IEHOVA este singurul Dumnezeu adevărat: El este din veșnicie în veșnicie: El este Creatorul cerului și al Pământului și Dătătorul de viață al creaturilor Sale. Logosul a fost începutul creațiunii Sale și Agentul Său activ la crearea tuturor lucrurilor. Logosul este acum Domnul Isus Cristos în glorie, investit cu toată puterea în cer și pe Pământ și Principalul Agent Executor al lui lehova.

DUMNEZEU a creat Pământul pentru om. El a creat pe om perfect pentru a trăi pe Pământ, unde l-a așezat. Omul n-a ascultat de legea lui Dumnezeu în mod voluntar și a fost condamnat la moarte: din cauza păcatului lui Adam, toți oamenii sunt născuți păcătoși și fără drept la viață.

ISUS a fost făcut om și Omul Isus a suferit pentru a produce prețul de răscumpărare pentru cei ascultători din omenire: Dumnezeu L-a înviat pe Isus din morți, ca și creatură divină. L-a înălțat la cer mai presus de orice creatură și de orice nume și L-a investit cu toată puterea și cu toată autoritatea.

ORGANIZAȚIA LUI IEHOVA este o Teocrație numită Sion și Isus Cristos este Funcționarul Principal de acolo și Regele de drept al lumii: urmașii unși și credincioși ai lui Cristos sunt copiii Sionului și membrii organizației lui lehova: ei sunt martorii Săi, a căror datorie și privilegiu este să mărturisească pentru supremația lui lehova. să declare scopurile Sale cu privire la omenire, așa cum sunt exprimate în Biblie și să poarte fructele împărăției înaintea tuturor aceluia care voiesc să asculte.

LUMEA cea veche s-a sfârșit în anul 1914 A.D. și Domnul Isus Cristos a fost așezat de lehova pe tronul Său al autorității, a expulzat pe Satan din cer și înaintea în întemeierea Împărăției lui Dumnezeu pe Pământ.

REMEDIIUL și binecuvântările popoarelor Pământului pot veni doar prin împărăția lui lehova prin Cristos, care acum a început. Următoarea faptă măreață a Domnului, va fi distrugerea organizației lui Satan și stabilirea dreptății pe Pământ: sub această împărăție, oamenii de bine ce vor supraviețui Armageddonului, vor împlini mandatul divin de „a umple Pământul” cu un neam omenesc drept.

MISIUNEA SA

Această revistă este editată pentru a ajuta oamenii să cunoască pe lehova Dumnezeu și scopurile Sale. așa cum sunt exprimate în Biblie. Ea publică instrucțiuni biblice destinate îndeosebi pentru a ajuta martorilor lui lehova și tuturor oamenilor de bine. Ea pregătește pentru cititorii ei un studiu sistematic al Bibliei, iar Societatea furnizează și altă literatură pentru a ajuta asemenea studii. Ea publică material potrivit pentru instruirea publică în Scripturi, prin radio și alte mijloace.

Ea aderă strict la Biblie, ca autoritate pentru expunerile sale. Ea este absolut liberă și separată de toate religiile, partidele, sectele sau alte organizații lumesti. Ea este în întregime și fără rezervă pentru împărăția lui lehova Dumnezeu sub Cristos, Regele Său iubit. Ea nu este dogmatică, ci invită la examinarea conținutului ei în mod critic și atent. în lumina Scripturilor. Ea nu se amestecă în controverse, iar coloanele sale nu sunt deschise criticilor individuale.

Prețul abonamentului anual

Statele Unite - \$1: Canada și celelalte țări - \$1.50: Marea Britanie. Australia și Africa de Sud - 6S. Mandatele din America pot fi trimise prin ordin de plată poștal sau Expres sau prin cec bancar. Mandatele din Canada. Anglia. Africa de Sud. Australia și Asia pot fi trimise direct birourilor de filială respective. Mandatele din alte țări decât cele menționate, pot fi trimise direct biroului din Brooklyn. dar numai prin ordin de plată poștal *internațional*.

Birourile din străinătate

Anglia ..... 34 Craven Terrace. London. W.2. England
Canada ... .40 Irvvin Avenue. Toronto 5. Ontario. Canada
Australia și Asia..... 7 Beresford Road. Strathfield. N.S.W.. Australia
Africa de Sud ..... Boston House. Cape Town, South Africa

(Traduceri ale acestei reviste apar în mai multe limbi.)

Toți studenții Bibliei sinceri, care din cauza infirmității, sărăciei sau necazului, nu pot să plătească prețul abonamentului, pot avea gratuit *Turnul de veghere* printr-o cerere scrisă adresată vestitorilor, făcută odată pe an, arătând motivul pentru care cer aceasta. Noi suntem bucuroși să-i ajutăm astfel pe nevoiași, dar cererea scrisă odată pe an este solicitată de regulamentele poștale.

TURNUL DE VEGHERE

VESTITORUL PREZENȚEI LUI CHRISTOS

VOL. LXI

15 MARTIE 1941

Nr. 6

CÂNTAREA DE VICTORIE

“Domnul i-a jurat într-adevăr lui David, nu se va da înapoi; Din fructul corpului tău voi așeza pe tronul tău.” – Ps. 132:11.

Partea a II-a

1. Cuvântul lui Iehova face imposibil pentru slujitorul credincios să se îndoiască de stabilirea și stăpânirea completă a Teocrației. Iehova nu numai că a dat Cuvântul Său neschimbat, ci și-a confirmat Cuvântul prin jurământul Său că va ridica principala Sa organizație Sion, cu Fiul Său iubit, Cristos Isus, drept Cap al acesteia, pe tronul organizației, și că guvernarea Sa bună și dreaptă va conduce lumea în dreptate și acea conducere nu va înceta niciodată. David, al cărui nume înseamnă „Iubit”, și care a stat drept reprezentant al lui Cristos Isus, a rostit o rugăciune lui Iehova și cuvintele psalmistului, în primul text mai sus citat este răspunsul lui Iehova la acea rugăciune; care cuvinte le leagă de jurământul Său, astfel asigurându-se de două ori că va produce guvernul Său, Teocrația, spre completa victorie și glorie, și justificare a numelui Său sfânt. Pe o perioadă de secole, oameni care au făgăduit să-l servească pe Dumnezeu Iehova s-au împărțit în două clase: unii au ieșit din acel legământ, în timp ce alții au fost credincioși. Eșecul unor oameni, întorcând spatele de la legământul lor, nu a schimbat în nici un chip scopul anunțat al lui Iehova. Având scopul fixat, așa va face. Nu poate fi nici cea mai mică îndoială asupra rezultatului în mintea unuia care Îl iubește pe Iehova, și pentru consolarea și asigurarea slujitorilor Săi credincioși, Domnul Iehova își susține cuvântul prin jurământul Său neschimbător. Apostolul rezumă acest lucru în cuvintele acestea, în Evrei 6:17,18, care spun: „Astfel, când Dumnezeu și-a propus să le arate și mai clar moștenitorilor promisiunii că hotărârea Sa nu se poate schimba, Dumnezeu a intervenit cu un jurământ, pentru ca, prin două lucruri care nu se pot schimba, în care este imposibil ca Dumnezeu să mintă, noi, care am alergat la refugiu, să primim o puternică încurajare, ca să apucăm speranța ce ne este pusă înaintea.”

2. De la Abel până la ultimul dintre sfinții profeți ai lui Dumnezeu, au fost oameni credincioși pe pământ care nu numai că au crezut în Teocrație, dar au riscat totul pentru aceasta și au suferit cu dragă inimă chinuri, decât să cedeze influenței adverse sau puterii dușmanului și astfel ei și-au menținut integritatea față de Iehova. În acea perioadă, totuși, multe persoane care s-au declarat odată să fie credincioși și slujitori ai lui Iehova au pierdut credința, au căzut și au devenit

necredincioși jurământului lor. Întreaga națiune a Israelului a convenit solemn să fie credincioasă lui Dumnezeu Iehova și totuși acea națiune a devenit necredincioasă și rezultatul a fost pierderea beneficiului Teocrației, care nu va mai putea fi recâștigat niciodată. În zilele de azi națiunile pământului au pretins să fie „creștine” și au pretins să aibă încredere în împărăția lui Dumnezeu, și au rostit public rugăciuni ca ea să vină și voia lui Dumnezeu să fie făcută pe pământ, ca și în cer, și totuși aceste națiuni l-au uitat pe Dumnezeu și astăzi nu mai există nici o națiune pe pământ s-au guvern organizat, care să susțină sau să creadă în Teocrație. Dimpotrivă, toate națiunile se opun Teocrației și cei care sunt martori ai numelui lui Iehova și al lui Cristos Isus sunt urâți în toate națiunile, și aceasta ură este, precum a declarat Isus, din cauza loialității pentru Teocrație. – Mat. 24:9; Ioan 15:19-21.

3. Promisiunea și jurământul lui Iehova a fost pentru Cel iubit și aceea nu a fost o promisiune necondiționată în ceea ce privește creaturile. Iehova, în continuare, a adăugat aceste cuvinte: „Dacă copiii tăi vor păstra legământul Meu, și mărturia Mea pe care îi voi învăța, copiii tăi vor fi așezați pe tron pentru totdeauna.” (Ps. 132:12) Condiția este ca copiii Celui iubit, Cristos Isus, pe care Domnul Iehova i-a dat, trebuie „să păstreze legământul și mărturia Mea”; și făcând așa, asemenea credincioși vor fi cu Cristos Isus, Cel iubit, în Împărăție. Toți cei care au păstrat cu credință legământul și mărturia sa cu Iehova au suferit violență și persecuție din mâinile dușmanului Teocrației. Astfel de oportunitate a fost oferită fiecăruia și tuturor care au făcut legământ să-și demonstreze integritatea lor sub condiții adverse și să demonstreze astfel că provocarea lui Satan către Atotputernicul Dumnezeu este minciună rea.

4. De ce au eșuat atâtea creaturi? A fost un păcat capital de asalt care a cauzat un asemenea eșec, și acel păcat de asalt este demonismul, altfel numit „religie”. A fost acel păcat strâns, religie, referitor la care apostolul le-a scris celor care au făcut un legământ să fie slujitori credincioși și martori ai lui Iehova și la care martorul inspirat a spus: ‚Lasă-ne să lăsăm deoparte orice greutate și păcatul care atât de ușor ne asaltează și lasă-ne să alergăm cu răbdare în cursa pusă înaintea noastră; privind la Isus [Cel iubit, căruia Iehova i-a dat jurământul legat de promisiune], Autorul și Cel care desăvârșește credința noastră; care pentru bucuria pusă înaintea Lui [bucuria de a fi Regele și Justificatorul numelui lui Iehova] a îndurat crucea, disprețuind rușinea și este așezat la mâna dreaptă a tronului lui Dumnezeu.’ – Ev. 12:1,2.

5. Poporul lui Dumnezeu care trăiește pe pământ astăzi, are toată cunoștința Cuvântului lui Iehova dezvăluit și înscrierea despre oamenii credincioși, care au fost înainte, și care și-au demonstrat integritatea față de Dumnezeu, împreună acum cu o abundență de fapte fizice care se întâmplă în împlinirea profețiilor lui Dumnezeu, ca să-i susțină, să-i întărească și să-i fortifice în întregime, împotriva tuturor opozițiilor și violențelor adunate asupra lor de către dușmanii Teocrației. Acum, în mijlocul conflictului și zarvei din lume și cu demonii exercitând asupra omului influență de nedescris și putere, Iehova continuă să dezvăluie slujitorilor

Săi credincioși înțelesul profețiilor Sale, scrise cu mult timp în urmă și care dezvăluie că în secolele trecute a avut asemenea slujitori credincioși și a făcut aceste imagini profetice pentru beneficiul, consolarea și speranța lor. „Rămășița” și acele „alte oi” ale lui Dumnezeu, care sunt tovarăși ai clasei spirituale, ar trebui să fie acum cu credință puternică și foarte curajoși și ar trebui să declare în continuare numele și lauda lui Iehova și a Regelui Său și niciodată să nu permită nimic ca să-i întoarcă de la acel devotament complet pentru Teocrație. „Marea mulțime”, la fel ca și „rămășița,” trebuie să fie credincioși în păstrarea legământului cu Dumnezeu și trebuie să-și demonstreze integritatea față de Cel Prea Înalt și față de Regele Său. Același grad de credință este cerută de la toți cei care primesc aprobarea Atotputernicului Dumnezeu și a Regelui Său. Cântecul Victoriei a început în împlinirea profeției și acel cântec trebuie să continue să se mărească, cu volum crescător, până ce toți supraviețuitorii Armagedonului vor ști că Teocrația își exercită acum autoritatea și puterea și că pacea veșnică și binecuvântarea au venit ca să rămână pentru totdeauna. Cântecul Victoriei, cântat de Barac și Debora, au înfățișat lucrurile care sunt acum împlinite pe pământ cu aceia care sunt devotați în întregime lui Dumnezeu și Regelui Său.

6. Barac, care l-a înfățișat pe Cristos Isus și Debora, care a înfățișat organizația lui Iehova, cu Cristos Isus drept Cap desemnat și uns, și-au făcut partea respectivă în drama profetică și împreună au ridicat cântecul tipic al victoriei. Acestea le-au făcut la timpul desemnat de Dumnezeu și împlinirea acestora este acum în progres. Observă atunci ce a produs condițiile teribile și deplorabile în Israel și de ce Barac și Debora au fost folosiți de Iehova să facă imaginea profetică și să cânte Cântecul profetic al Victoriei: „Ei au ales dumnezei noi; atunci a fost război la porți; a fost atunci văzut un scut sau o lance printre patruzeci de mii în Israel?” – Jud. 5:8.

7. Înainte de apariția lui Debora, israeliții, ca o națiune, urmau cursul idolatriei. Acei oamenii au căzut sub influența demonilor și națiunea a fost făcută să servească acei demoni puternici și astfel să practice religia, ceea ce este demonism. Faptul că Barac l-a înfățișat pe Cristos Isus la templu și că Debora a înfățișat organizația principală a lui Iehova, arată că imaginea profetică a început să-și aibe împlinirea cu venirea lui Cristos Isus la templu pentru judecată și este dovada concludentă pentru poporul de legământ al lui Dumnezeu de pe pământ că cei ce se vor dovedi credincioși, trebuie să fie curățați de religie sau practici idolatre. Faptul că au fost puțini dintre israeliți printre cei ai națiunii, care au fost credincioși și sinceri legământului lor cu Atotputernicul Dumnezeu, tot așa este de așteptat că vor fi puțini credincioși printre israeliții spirituali sau printre cei care au făcut un legământ, în acel timp al începutului judecării templului, prin Cristos Isus. Urmează la fel să fie o clasă necredincioasă făcută evidentă la acea judecată.

8. Observă aici faptele care au devenit atât de evidente la acel timp al începutului judecării templului, cu apariția lui Cristos Isus în 1918. Până în acel moment, poporul lui Dumnezeu s-a datat la multe practici religioase, dintre care amintim următoarele: idolatrizarea indivizilor și „dezvoltarea caracterului” și

înălțarea „dezvoltării caracterului” de către om, ca un mijloc prin care intrarea în Împărăție putea fi obținută; înălțarea omului individual, prin punerea unora dintre ei într-un loc prominent sau pe un piedestal, vorbind la figurat, și dându-le onoare și laudă neobișnuită; existența jurămintelor făcute de om și „citirea de dimineață a textelor zilnice” și executarea unor asemenea ceremonii în case și la adunări publice; fixarea și prevestirea datelor, încercarea de a spune ce ar face Dumnezeu în viitor; consultarea unei grămezi de pietre, ca piramida din Gizeh, pentru fixarea datelor; teama de conducătorii politici ai statului ca fiind „stăpânirile înalte” la care oricare suflet creștin trebuie să fie supus și astfel făcând din ei dumnezei sau unii puternici; practica desemnării unui număr fix de pagini în anumite cărți, care să fie citite zilnic, și purtarea de broșe sau alte semne de identificare, încercând să indice prin astfel de purtări exterioare, sunt urmași ai lui Cristos Isus; fețe lungi, rugăciuni lungi și solemne în tonuri afective ale vocii; similar cu aspectul exterior pentru scopul de impresionare asupra observatorilor a importanței a celui care face astfel. Acestea sunt unele din lucrurile care au reprezentat pete pe îmbrăcăminte sau pe identificare a celor care au intrat într-un legământ să se supună Atotputernicului Dumnezeu.

9. Ce este aici spus nu este pentru batjocura „perioadei lui Ilie” consacrate bisericii, ci să arate cum Iehova a prevăzut și a prevestit influența religiei și cum îi va afecta pe cei care s-au consacrat să facă voia Sa și care au urmat tradiția omului. De asemenea profeția prevestește necesitatea de curățare a celor credincioși, pentru a putea fi folosiți ca slujitori ai Domnului, ca să-i ofere o „jertfă în dreptate”. Aceasta și alte imagini profetice dezvăluie poporului lui Dumnezeu acum ce dușman subtil și devorant este religia și ce mare devastare a făcut religia printre oameni. O altă imagine, puternică și care se confirmă, a aceluiași lucru, este aceea înscrisă în profeția lui Zaharia 3:1-3. Precum este descris acolo, „Iosua, marele preot” l-a înfățișat pe Cristos Isus, Marele Preot, în timp ce „Iosua”, singur, i-a înfățișat pe cei care au făcut un legământ să facă voia lui Dumnezeu, pe care Cristos Isus, Marele Judecător, i-a adunat împreună la templu pentru judecată. Înainte de judecata la templu, Cristos Isus, „Mesagerul legământului”, prin urmare „îngerul lui Iehova”, a făcut un lucru mare, pregătind calea înaintea lui Iehova, precum este afirmat în profeție. (Mal. 3:1) Atunci Marele Mesager a venit direct la templu și acolo a început judecata poporului de legământ al lui Dumnezeu Iehova. Satan a fost acolo să-și caute religioșii, pe care i-a prins subtil, prin mijloace de înșelăciune și practicare a formalismului și a altor ceremonii religioase. Profetul lui Iehova descrie scena în aceste cuvinte: „Și Iosua ,marele preot, s-a arătat stând înaintea îngerilor Domnului și Satan stând la mâna sa dreaptă să-i opună rezistență.” – Zah. 3:1.

10. Cei credincioși, stând acolo cu Domnul, sunt descriși ca „tăciuni culeși din foc”. (Zah. 3:2) Ce foc? Focul distrugător al demonismului sau religiei. Unii dintre cei care au convenit să facă voia lui Dumnezeu au rezistat acelei influențe distructive și puteri, chiar dacă au fost amestecați și identificați ca religioși. „Veșmintele” lor sunt simboluri de recunoaștere și petele de pe veșmintele lor au

înfățișat religia sau influența demonică. „Iosua”, astfel diferențiat de „marele preot Iosua”, a înfățișat pe viitorii membri ai Împărăției. Referitor la cei care urmau să fie judecați la templu, Cuvântul Domnului îi descrie, adică: „Acum Iosua era îmbrăcat cu veșminte murdare și a stat înaintea îngerilor.” – Zah. 3:3

11. Chiar și cei care au fost credincioși legământului lor, cu cea mai bună cunoștință, au fost supuși anumitor influențe și practici de care s-au ținut și în care s-au dat. Judecata la templu a început și Marele Judecător, Cristos Isus, distinge ușor adevărata stare a inimii și gradul de credință a fiecăruia de acolo, pentru că El nu judecă după aparența exterioară, nici prin motivul cuvintelor blânde și priviri elogioase, ci judecata Lui este bazată pe starea inimii sau motivele fiecărui individ care a intrat într-un legământ să facă voia lui Dumnezeu Iehova. Domnul Isus judecă potrivit legii lui Iehova, deoarece Tatăl a pus toate judecățile asupra Lui și știe secretul „gândurilor și intențiilor inimii”. – Ev. 4:12,13; 1Sam. 16:7.

12. La judecata templului, cei respinși nu au vrut să se lepede de veșmintele lor religioase și au continuat să îmbrace veșmintele lor murdare ale religiei, dar cei credincioși și aprobați au fost nerăbdători să facă voia lui Dumnezeu și să-L urmeze pe Marele Judecător, Cristos Isus, oriunde ar conduce. Celor pe care Marele Judecător i-a găsit să fie slujitori credincioși le vorbește prin îngerii credincioși rămași, în aceste cuvinte: „Și le-a răspuns și le-a vorbit celor care au stat înaintea Lui, spunând: Luați de pe el [credincioșii, clasa acceptată] veșmintele murdare [influența religioasă, demonică].” Marele Judecător a spus apoi: „Iată că îndepărtez de la tine nelegiuirea și te îmbrac cu haine de sărbătoare!” Eu am zis: „Să i se pună pe cap o mitră curată!” Și i-au pus o mitră curată pe cap și l-au îmbrăcat în haine, în timp ce Îngerul Domnului stătea acolo.” – Zah. 3:4,5.

13. Aceea a fost o aprobare condiționată și luare în Împărăție; dar acestora le-a fost cerut ca din acel moment înainte să pășească pe calea Domnului și să evite religia, adică, alți dumnezei; și referitor la aceasta este scris: „Și îngerul lui Dumnezeu l-a asigurat pe Iosua, zicându-i, Iată ce a spus Domnul oștirilor , Dacă vei umbla pe căile Mele și dacă îți vei îndeplini sarcinile fața de Mine, atunci tu vei face judecata casei Mele și vei păzi curțile Mele; și îți voi da locurile tale, să umbli prin mijlocul celor care stau aici.” – Zah. 3:6,7.

14. De azi înainte, oricine primește aprobarea finală a lui Dumnezeu și care primește o intrare bogată în împărăția veșnică a lui Dumnezeu, trebuie să evite religia și trebuie să fie martori sinceri și credincioși numelui lui Dumnezeu Iehova și Guvernului Său Teocratic.

15. Când israeliții „au ales dumnezei noi”, adică, când au devenit idolatri, „atunci a fost război la porți.” Astfel a fost prevestit ce se va întâmpla în perioada judecății la templu. În împlinirea acelei părți a dramei profetice, care a avut loc la începutul judecății la templu, cei neacceptați, adică cei care nu au fost curați la inimă, și care au ținut la religie, și-au preluat poziția cu ceilalți religioși și cu toții au devenit oponenți deschiși ai slujitorilor credincioși ai Atotputernicului Dumnezeu. Faptele confirmă cu exactitate asta, precum este bine știut că ,în 1918, la începutul judecății la templu, nu a existat pace printre cei care au pretins să fie

în legământ cu Dumnezeu, adică, între cei credincioși și cei necredincioși. Religioșii numeroaselor secte, împreună cu cei neacceptați la judecata templului, au început o luptă și au continuat o luptă împotriva slujitorilor credincioși ai lui Iehova până la punctul de persecuție crudă și închisoare și au făcut tot ce le-a stat în putere să împiedice martorii în aducerea mărturiei lor pentru numele lui Dumnezeu Iehova și a Regelui Său. Din 1918 mai departe nu a existat nici o unitate de acțiune între cei care au refuzat să fie de partea Domnului și cei credincioși, în urma judecății de la templu, deoarece religioșii au continuat războiul lor împotriva celor acceptați; și Domnul îi desemnează pe acești religioși ca „servul rău”. Clasa „servului rău” a fost întotdeauna oponenta deschisă a clasei „servului credincios”, care a depus cel mai mare efort să anunțe Teocrația. – Mat. 24: 45-51.

16. Referitor la israeliți, cuvintele cântecului profetic sunt: „A fost văzut acolo un scut sau o sulită printre patruzeci de mii în Israel?” Este estimat că au fost patru milioane de israeliți în țară la acea vreme și aceasta fiind adevărat, ar fi fost mai puțin de o sută de scuturi și sulite în mâinile israeliților. În orice caz, acolo ar fi trebuit să fie o sumă mică de echipament de război la îndemână. Acea situație a fost datorită faptului că închinătorii Diavolului sau religioșii, adică filistenii, au dezarmat aproape complet pe israeliți, și aceasta au făcut filistenii pentru ca să se poată simți în siguranță, în poziția lor. Tot la fel, sectele bisericesti, înainte de 1918, au încercat să-i depășească pe toți cei consacrați și i-au determinat să renunțe la devotamentul lor față de împărăția Domnului și să se alătore sectelor bisericesti, în practicile lor religioase, chiar spunându-le celor care au insistat să rămână credincioși: „Dacă veți merge împreună cu noi, nu va fi nici o persecuție asupra voastră din partea ațâțătorilor la război.” Mai târziu filistenii și-au repetat programul de dezarmare împotriva israeliților, când și-au redobândit controlul peste Israel, chiar înainte ca Ionatan și David să se ridice în Israel. Înscrierea acelei dezarmări, prezentată în Scripturi, spune: „Acum nu a fost găsit nici un fierar în țara Israelului; (întrucât filistenii au spus, ca nu cumva evreii să-și facă scuturi și sulite;) dar toți israeliții au coborât la filistenii, să-și ascute fiecare bărbat țepușul lui, fierul lui de plug și securea sau săpăliga. Ei plăteau filistenilor pentru săpăligi, pentru fierul de plug, pentru furci, pentru securi și pentru ascuțirea țepușelor lor. Așa a fost să se întâmple, în ziua bătăliei, că nici un scut sau nici o sulită nu a fost găsită în mâna nici unui om care era cu Saul și Ionatan; doar la Saul și la Ionatan, fiul său, au fost găsite.” (1Sam. 13: 19-22) Domnul a furnizat echipamentul pentru oamenii Săi credincioși în trecut și Domnul a furnizat echipamentul de război pentru oamenii Săi credincioși de atunci înainte.

17. Regele Iabin și forțele sale trebuiau să fie considerat foarte ciudat că Barac și mica sa armată de zece mii s-a ridicat împotriva puternicei organizații a lui Iabin și când Barac a condus mica sa armată de zece mii la Muntele Tabor și s-a pregătit să lupte împotriva regelui Iabin și a comandantului său Sisera, a cărui armată a fost echipată cu nouă sute de care de război de fier și alte echipamente puternice, încă a părut a fi o acțiune foarte stranie din partea lui Barac. Israeliiți,

fiind aproape fără arme, a fost necesar, la vremea aceea, ca Iehova să facă „un act ciudat” prin folosirea marii Sale puteri, ca să distrugă dușmanul și să elibereze pe cei din poporul Său de legământ, care au rămas credincioși Lui și au luptat împotriva altor dumnezei și a religioșilor.

18. De asemenea, în partea din urmă a „vremii lui Ilie”, poporul de legământ al lui Dumnezeu s-a conformat în așa fel religiei sau practicii religioase, pe care dușmanul le-a pus în lumină, că au fost aproape fără nici un echipament cu care să stea împotriva asalturilor dușmanului. Poporul de legământ al lui Dumnezeu a fost atunci privit drept o altă sectă religioasă, care deținea idei ciudate. Ei au fost recunoscuți drept o parte a altor religii. Au privit pe guvernatorii politici drept „stăpânirile înalte” și s-au acomodat admiterii practicilor religioase; și totuși printre ei au fost câțiva care au insistat să se supună lui Dumnezeu, mai degrabă decât omului. Apoi, la scurt timp după începerea judecății la templu, Cristos Isus, Marele Reprezentant Executiv al lui Iehova, i-a adus pe credincioșii Săi acceptați în templu, i-a echipat pentru război, dar nu cu arme pământești, ci cu o înțelegere și apreciere a Cuvântului lui Dumnezeu și i-a trimis să se angajeze în „lucrarea ciudată” a lui Iehova, adică în activitatea declarării cu curaj a numelui Marelui Teocrat și a guvernului Său. I-a înarmat pentru cauza nobilă a dreptății și le-a dat abilitatea de a sta împotriva intrigilor influenței religioase. Această „lucrare ciudată” printre oponentii organizați și complet echipați, trebuie să continue și va continua până ce Dumnezeu Iehova, prin Cristos Isus, va începe să ducă la succesul complet „lucrul Său nemaiauzit” și să folosească echipamentul Său, ca să anihileze în întregime dușmanul.

19. Israelii credincioși, sub comanda lui Barac și Debora, au continuat cu bucurie atribuția lor, crezând în întregime în Dumnezeu Iehova și că puterea Sa va fi exercitată de partea lor. Tot așa, „lucrarea ciudată” a Atotputernicului Dumnezeu va continua să progreseze, sub comanda lui Cristos Isus și a organizației Sale, prin slujitorii credincioși ai lui Iehova, acum pe pământ, și aceștia s-au angajat în acea „lucrare ciudată”, cu bucurie mare și crescătoare. A părut să fie ciudat pentru dușmani, deoarece cei credincioși au denunțat religia, ca dușman al lui Dumnezeu și continuă să facă asta. Cei credincioși au crescut în zelul și devotamentul lor și a fost o vreme a cântecului de bucurie, în care ei au cântat și continuă să cânte laudele Atotputernicului Dumnezeu; și astăzi acel cântec de bucurie și victorie este mereu crescător în volum, deoarece slujitorii credincioși ai Celui Prea Înalt știu că în curând Iehova își va justifica numele și că va aduce eliberarea lor completă. „Inima mea este pentru guvernatorii [legiitorii (Young)] Israelului, care s-au oferit de bună voie printre oameni. Bindecuvântați-L pe Domnul.” – Jud. 5:9.

20. Atât Barac, cât și Debora, au cântat din inimă, cu devotament pentru cauza dreaptă a lui Iehova, astfel înfățișând devotamentul inimii lui Cristos Isus și a celor din organizația Sa, cântând laudele Teocrației. Este acea caldă apreciere și iubire autentică a lui Cristos și a organizației principale de sub El, care i-a făcut să-și exprime zelul arzător și devotamentul inimii pentru Teocrație și o inimă care îi

respectă [pe lucrătorii tovarăși ai lor în via Domnului] îndrăgostiți foarte tare de dragul muncii lor. – 1Tes. 5:13.

21. „Guvernatori” sau „legiuitori”, ai organizației lui Iehova sunt cei care anunță sau vestesc legea sau statutul lui Iehova. În îndeplinirea acelei părți a profeției, cei din organizația Domnului, pe care se bazează obligația de a prezenta munca care este făcută și care execută acțiunea de a îndeplini acea muncă pe care Iehova a poruncit-o să fie făcută, este prefigurată de cuvântul „legiuitori”. Trebuie să fie adevărat, fără nici o îndoială, că aceștia au fost ghidați și dirijați de Domnul și că ei continuă în munca atribuită lor, fără să fi știut la acea vreme, că este împlinirea unei anumite profeții. Domnul face ca slujitorii credincioși să facă voia Sa și apoi le dezvăluie că ei au avut de-a face cu împlinirea declarației Sale profetice. Cântecele victoriei, luat aici în considerație, nu a fost înțeles ca fiind o profeție a victoriei, până de curând, totuși, începând cu 1919, cei care au fost devotați lui Iehova au mers înainte în munca atribuită, făcând cu toată puterea lor ceea ce mâinile lor găseau să facă și acum pare să fie făcută potrivit cu și sub porunca și îndrumarea Domnului. În 1919 anumiți slujitori închiși ai lui Iehova au fost eliberați și au început imediat să prezinte și să întocmească un program de activitate în serviciu și aceasta trebuia să fie potrivit Cuvântului și voinței Atotputernicului Dumnezeu.

22. Aceasta a prevestit Iehova, prin profetul Său, adică: „Voi face ca pacea să domnească peste tine și să stăpânească dreptatea.” (Isa. 60:17, *Rotherham*) Devotamentul sincer al inimii sau iubirea pentru Iehova și Regele Său, a fost cauza emoționantă pentru slujitori ca să se angajeze imediat în activitatea și serviciul muncii de vestire a Guvernului Teocratic.

23. Serviciul acceptabil trebuie să fie un serviciu de bună voie; prin urmare profeția Cântecelelor Victoriei spune: „Inima mea este față de guvernatori... care s-au oferit de bună voie printre oameni.” Acesta este cursul adecvat și, prin urmare, exemplar care să fie luat de cel credincios. În armonie cu aceasta, apostolul l-a instruit pe Timotei și, prin urmare, pe toți slujitorii organizației pe care Timotei o înfățișa, în aceste cuvinte: „Nu lăsa nici un om să-ți disprețuiască tinerețea ta; dar fi totuși un exemplu al credincioșilor, în cuvânt, în conversație, în binefacere, în spirit, în credință, în puritate.” (1Tim. 4:12) Cei credincioși trebuie să fie „împlinitori ai cuvântului, și nu numai ascultători”. – Iac. 1:22.

24. Israelii care au urmat conducerea lui Barac împotriva asupritorilor lor, canaaniții, trebuiau să fie oameni de credință și curaj, să se ofere voluntar să meargă la război împotriva forței mult mai superioară, care a fost bine înarmată și echipată pentru război. A trebuit credință pentru a crede că Dumnezeu va lupta bătălia pentru ei și va da israeliților victoria asupra inamicilor. Tot astfel, după războiul mondial, când chemarea a venit prin Cristos Isus, Mai Marele Barac, care este Capul organizației înfățișată de Debora, să se acționeze, cei care s-au oferit de bună voie și au intrat voluntar în serviciu, au făcut asta datorită credinței și iubirii lor față de Dumnezeu și Cristos. Ei au fost curajoși, pentru că și-au dat seama că sunt protejați de Atotputernicul Dumnezeu, care și-a exercitat puterea în favoarea

lor. Cei însărcinați cu responsabilitatea de supraveghere și îndrumare a muncii ,trebuiau să preia comanda prompt, în programul activ, și cu zel să ducă mai departe munca împotriva dușmanului înrădăcinat și bine echipat. Slujitorii credincioși ai lui Dumnezeu au mers mai departe, nefiind înspăimântați și descurajați din cauza echipamentului dușmanilor și a activității lor. Slujitorii credincioși ai lui Dumnezeu au încredere în El și merg mai departe în tăria Domnului și în puterea forței Sale. Armele lor nu sunt tunuri, săbii, tancuri și avioane, ci armele lor constau în „sabia spiritului”, mesajul Atotputernicului Dumnezeu și al Regelui Său și care este „puternic... în dărâmarea rezistențelor puternice” ale dușmanului. (Ef. 6:17; 2 Cor. 10:4-6) Credinciosul crede și apreciază promisiunea pe care Iehova i-a dat-o, adică: „Nici o armă pregătită împotriva ta nu va reuși și orice limbă care se va ridica împotriva ta la judecată o vei condamna. Aceasta este moștenirea slujitorilor lui Iehova, iar dreptatea lor vine de la Mine, spune Iehova.” – Isa. 54:17.

25. Și care este atitudinea continuată a tuturor acestor slujitori credincioși ai Teocrației? Răspunsul urmează în aceste cuvinte: „Binecuvântați-L pe Iehova” este cântecul lor de bucurie. Să-L binecuvântezi pe Domnul Iehova înseamnă să Îl lauzi și să-L servești cu bucurie. Cei care au interesele Teocrației în inimă, Îl binecuvântează sau Îl laudă pe Iehova, pentru furnizarea oportunității de a-L servi și de a-și demonstra integritatea față de El și de a-și stârni zelul și curajul ca să atace viguros demonismul. Toți martorii lui Iehova Îl binecuvântează sau laudă pe Iehova, pentru furnizarea credinței Lui, alături de organizația neînfricată și progresivă a Societății pe pământ, prin care Domnul o duce mai departe, prin martorii care lucrează în onoarea numelui lui Iehova. Ei nu pot să oprească cântecul bucuriei.

26. „Luați aminte (meditați, *notă marginală*) voi cei care călăriți măgari albi, voi care stați în judecată și care umblați pe drum.” (Jud. 5:10) Această observație profetică a fost potrivită când a fost rostită și a fost adecvată de atunci înainte. Cuvântul lui Dumnezeu nu ar trebui niciodată neglijat cu ușurință, ci ar trebui serios luat în considerare. Aici este o observație adresată cu forță tuturor celor care au făcut un legământ cu Dumnezeu și în special celor care nu-și fac datoria și privilegiile. Scripturile și faptele fizice care se aplică la aceasta ar trebui întotdeauna considerate împreună. Unul care este în legământ cu Iehova, ar trebui să realizeze și să le ia la suflet datorită semnificației lor și apoi, după meditație calmă, să acționeze cum se cuvine, căutând înțelepciunea care vine de sus. Dumnezeu a pus în gura slujitorului Său Asaf, cântărețul plăcut, cuvintele potrivite: „ Îmi voi aminti lucrările Domnului; cu siguranță îmi voi aminti minunile Tale din trecut. Voi și medita la lucrarea Ta și voi vorbi despre faptele Tale. O Dumnezeule, calea Ta este locul sfânt; care Dumnezeu este atât de mare ca Dumnezeul nostru? Tu ești Dumnezeu care face minuni; Tu ți-ai făcut cunoscută puterea între oameni.” – Ps. 77:11-14.

27. În mod evident, observația de meditare a fost în principal adresată celor care nu s-au oferit de bună voie, cum au făcut guvernatorii sau conducătorii în

Israel. Dimpotrivă, cei cărora li s-a adresat în primul rând, au fost aceia care în inima lor au spus: „Lasă-i pe alții să facă munca grea, și noi o vom lăsa ușor.” Aceștia sunt cei pe care cântecul profetic îi descrie ca „voi care călăriți măgari albi”; adică, clasa elitei, care se cred mai presus decât frații lor, precum lorzi și domnițe, care, datorită poziției lor printre ceilalți, cred despre ei să o ia ușor și să urmeze calea ușoară. Cântecul spune mai departe: „Voi care stați în judecată”; (*Rotherham*) „voi care stați pe covoare”; (*Young*) „care purtați robe lungi”; adică, cei care stau comod și nu se gândesc la murdărirea veșmintelor lor rafinate, prin așezarea pe jos, spunând mesajul Împărăției celorlalți care ar putea asculta. Acum, aplicând profeția împlinirii la zilele noastre: admonestarea este adresată celor care declară a fi în legământ cu Dumnezeu, să facă voia Sa, dar care insistă că este privilegiul lor să ia calea ușoară și să-i lase pe alții să facă munca mărturiei în domeniu. Aceștia se scuză și nu umblă, cutreierând din poartă în poartă, să publice mesajul Împărăției. Ei sunt prea delicați și rafinați să pună piciorul pe pământ. Moise a dat o descriere a acestora în aceste cuvinte: „Femeia cea mai gingașă și cea mai miloasă dintre voi, care, de gingașă și miloasă ce era, nu știa să calce mai ușor cu piciorul pe pământ, va privi fără milă pe bărbatul care se odihnește la sânul ei, pe fiul și pe fiica ei.” – Deut. 28:56.

28. Aceștia nu au zelul pentru Împărăție, care să-L mulțumească pe Iehova. Aceștia privesc la cei care au bunăstare materială mică pe această lume și nu au bogății, ca la cei care ar trebui să suporte partea grea din munca pe teren. Cei credincioși și zeloși sunt binevoitori să stea oriunde și să facă orice, chiar și pe jos sau în scaun cu rotile sau pe plăci de piatră sau pe băncile închisorii în celule, în timp ce transmit mesajul Teocrației. Cei care sunt admonestați în special în profeție, să mediteze: sunt dispuși să „stea în judecată” cu cei care nu au aspectul exterior de a fi atât de favorizați ca ei înșiși. Cei binevoitori, adică cei zece mii de voluntari care l-au urmat pe Barac, și care au călcat panta stâncoasă și inaccesibilă a Muntelui Tabor, au luat cu bucurie lucrurile așa cum erau, având în minte un singur lucru, acela să facă voia Atotputernicului Dumnezeu și să-și urmeze conducătorul, care-l înfățișa pe Cristos Isus. Alții, din multele mii ale Israelului, au luat calea ușoară să „meargă pe drum” (*Rotherham*) și astfel au stat departe de muntele stâncos. Profeția înfățișează aici pe câțiva care, în timpul prezent, au făcut un legământ să facă voia lui Dumnezeu și care caută calea cu cea mai mică rezistență și cea mai mică opoziție și care doresc calea ușoară; ei sunt în contrast cu acei oameni care au făcut legământ cu Dumnezeu și care suportă cu bucurie toate dificultățile. Acea clasă dorește acea cale ușoară și au multe motive să mediteze asupra oportunităților și responsabilităților zilei de azi și să-și nege confortul personal, când aceasta este necesar, pentru ca să se angajeze în serviciul Teocrației. Ei ar trebui de bunăvoie să urmeze conducerea Mai Marelui Barac și a celor zece mii de luptători binevoitori, care, în împlinirea profeției acum, doresc să poarte mărturia numelui lui Dumnezeu Iehova, sub oricare împrejurări și circumstanțe. Ceea ce Domnul le cere celor care primesc aprobarea Sa este zelul în interesul privat al casei Domnului și zelul care îi consumă în serviciul Său, pe care

Domnul Isus l-a avut întotdeauna. (Ps. 69:9) Domnul cere devotament nerestricționat Teocrației; cei credincioși sunt cei care au intrat în bucuria Domnului și au o apreciere intensă în a lua parte la justificarea numelui lui Iehova. Marchează faptul că profeția a început să-și aibe împlinirea cu judecata de la templu prin Cristos Isus, și faptele fizice dezvăluie că de atunci înainte au fost unii care au susținut a-l iubi pe Dumnezeu, dar care fac puțin sau nu fac nimic în serviciu, în timp ce alții Îl iubesc cu adevărat pe Dumnezeu și care își demonstrează iubirea prin servirea binevoitoare, sub toate condițiile și circumstanțele. Această clasă din urmă, cântă acum cântecul victoriei prin credință, cu bucurie mereu crescătoare. Aceasta ar trebui să-i facă pe ceilalți să mediteze și să se ocupe și ei de serviciu.

29. „Cei care sunt eliberați de zgomotul arcașilor în locurile de extragere a apei, acolo vor repeta acțiunile drepte ale Domnului, chiar și acțiunile drepte față de locuitorii satelor în Israel: atunci oamenii Domnului vor coborî la porți.” (Jud. 5:11) Traducerea Regele Iacob sau Versiunea Autorizată a acestui text introduce primele patru cuvinte, astfel: „Cei ce sunt eliberați.” Textul se citește literalmente: „De la vocea acelora împărțiți între canalele apelor.” Aparent sensul acestora este, cei care împart prada dușmanului. Această parte a cântecului profetic pare să însemne că cei care ies la luptă împotriva dușmanilor poporului de legământ al lui Dumnezeu sunt cei care ar trebui să primească binecuvântările abundente ale Domnului și care, prin urmare, s-au reîmprospătat la locurile cu apă. Precum spune profeția: „Acolo vor repeta faptele drepte ale Domnului.” Asemenea credincioși și zeloși sunt în stare să aprecieze multiplele binecuvântări ale Domnului și să povestească despre acestea. Ei povestesc despre fapta Domnului de justificare a numelui Său împotriva tuturor nelegiuirilor dușmanilor. Ei sunt privilegiați să le povestească celorlalți cum religia l-a denaturat pe Iehova și a adus mare ocară pe numele Său. Ei au multe experiențe încântătoare și binecuvântate în umblarea printre oameni și în a povesti acestora despre dreptatea lui Iehova și despre binecuvântările pe care Guvernul Teocratic le va aduce. Cei care caută calea ușoară și care evită serviciul de teren mai aspru, ce aduce asupra lor niște greutăți, nu au nimic de spus sau de povestit despre „lucrarea ciudată” și „fapta nemaiauzită” a Domnului. Ei pot doar să povestească despre propria neprihănire și „dezvoltarea caracterului”. Ei nu au bucuria Domnului și nu se reîmprospătează prin Cuvântul Său, înfățișat de locurile adăpătoare. Cei care de bună voie și cu bucurie participă la „lucrarea ciudată” a Domnului, îndurând batjocurile care se năpustesc asupra lor de dragul numelui Său, servesc și se îmbogățesc din belșug din apa adevărilor dezvăluite, care vin din izvoarele de salvare ale lui Iehova. Astfel, este spus de profetul lui Dumnezeu Iehova despre ei: „Prin urmare veți scoate apă cu bucurie din izvoarele mântuirii.” – Isa. 12:3.

30. Ei îndură focul bătăliei, abuzul și maltratarea dușmanului, dar asta doar le crește zelul, deoarece pentru ei aceasta este dovada că sunt slujitori ai lui Iehova, conform voinței Lui. Prin urmare și-au ridicat vocea cu sunet bucuros, relatând multe experiențe captivante, care sunt ale lor, din timpul serviciului pe

teren, unele din aceste experiențe sunt din când în când publicate în Turnul de Veghere.

31. Potrivit lui *Rotherham*, acea parte a versului unsprezece se citește: „Actele drepte ale conducerii Sale asupra Israelului.” Precum este relatat în profetie, Iehova și-a executat acțiunile drepte pentru Barac și Debora, pe care Iehova i-a însărcinat și i-a trimis în serviciu și care au preluat conducerea în Israel împotriva dușmanului. Acum, în împlinirea profetiei, Iehova a făcut acțiunile sale drepte, în favoarea „femeii” Sale, adică, a organizației Sale, înfățișată de Debora, sub Cristos Isus, Capul acesteia, Mai Marele Barac. Martorii credincioși ai lui Iehova, acum, prin îndurarea lui Dumnezeu, examinează profetia și faptele fizice, pe care Domnul le-a făcut să se întâmple, în împlinirea profetiei, și învață acum că marea profetie este pe cale de împlinire; și asta le dă bucurie. Când aceste adevăruri prețioase sunt făcute de cunoscut martorilor credincioși ai lui Iehova, aceștia duc cu sine de colo până colo mesajul și îl transmit tuturor care au urechea ascultătoare. Astfel de muncitori pe teren, credincioși și zeloși, ca slujitori ai mării Teocrației, sunt împuterniciți de Iehova și fac eforturi mari în serviciul Lui. Fiecare experiență obositoare îi ajută pe credincioși să înfrunte sarcinile dificile, care de asemenea le aduc bucurie crescătoare.

32. „Atunci oamenii Domnului vor coborî la porți.” (Vs. 11) Barac i-a condus pe cei zece mii, care au fost pe Muntele Tabor cu el și, la momentul stabilit, au coborât direct în valea râului Chișon, la porțile sediului central al lui Sisera, la porțile lui Haroșet al Neamurilor și acolo au susținut lupta împotriva dușmanului. Spune profetia referitor la asta: „Barac a urmărit carele de război și tabăra până la Haroșetul națiunilor și toată tabăra lui Sisera a căzut sub ascuțișul sabiei; și nu a mai rămas nimeni.” (Jud. 4:16) Astfel de profetie prevestește clar, că la timpul potrivit al lui Iehova, Mai Marele Barac și urmașii Săi credincioși vor pune pe dușman în fugă dezordonată. Atunci, precum este afirmat în profetie, Barac s-a grăbit spre orașul regal al Regelui Iabin și aici a împins lupta la porțile lui Hazor: „Și mâna copiilor lui Israel a apăsat greu asupra lui Iabin, împăratul Canaanului, până ce au nimicit pe Iabin, împăratul Canaanului.” (Jud. 4:24) și au făcut o curățare completă a fortăreței dușmanului.

33. Vor tremura astăzi martorii lui Iehova de frică din cauza dușmanului? Cu siguranță nu; deoarece ca servitori ai Celui Prea Înalt, sunt protejați de puterea Sa veșnică și irezistibilă. Credincioșii, sub Cristos Isus, Mai Marele Barac, nu sunt acum în defensivă, ci în ofensivă, împotriva influenței demonice manifestată în special prin religie. Acești credincioși se supun cu zel poruncilor Domnului Cristos Isus, Conducătorul și Capul lor, și împing bătălia drept la porțile organizațiilor înrădăcinate în religie, care sunt împotriva Teocrației. Aceasta este ziua Domnului Iehova, Preaputernicul Domn al oștirilor și referitor la această perioadă este scris: „În ziua aceea, Domnul oștirilor va fi o cunună strălucitoare și o podoabă măreață pentru rămășița poporului, sau: un duh de dreptate pentru cel ce șade pe scaunul de judecată și o putere pentru cei ce dau pe vrăjmaș înapoi până la porțile lui.” – Isa. 28:5,6.

34 Urmașii credincioși ai lui Cristos Isus știu, fără nici o posibilitate de îndoială, că Cristos Isus, Justificatorul numelui lui Iehova, va câștiga victoria și că cei care rămân credincioși și sinceri față de Conducătorul lor până la capăt ,se vor împărtăși cu El în acea victorie.

35. Dușmanul unit și combinat, condus de Satan și principalul său ofițer Gog, știe că marele apogeu este aproape, chiar dacă milioane de rezistenți nu realizează acest fapt. Este sigur că Diavolul știe că timpul lui este scurt (Apoc. 12:12) și știind asta, își adună toate forțele în eforturile sale de a-i distruge pe cei care sprijină Teocrația. În majoritatea țărilor de pe pământ, ceea ce pare a fi o mișcare reușită de a suprima mesajul Împărăției, a fost îndeplinită. Aceasta, totuși, în loc să cauzeze mâhnire printre oamenii credincioși, doar adaugă putere în credința și zelul lor, deoarece ei știu că ziua victoriei lui Iehova prin Cristos și eliberarea slujitorilor Săi credincioși este aproape. Credincioșii nu au nici o îndoială referitor la rezultat. Sunt complet hotărâți să-și păstreze integritatea față de Iehova și au încredere că le va furniza toată puterea necesară.

36. Promisiunile lui Iehova nu dezamăgesc! Cu El, eșecul este imposibil! Promisiunea față de David cel anti-tipic, Cel Iubit, Cristos Isus, este că va conduce Guvernul Teocratic. Iehova a jurat asta: „El nu se va răzgândi. Din fructul corpului meu va așeza pe tron (al meu).” Iehova i-a dat lui Isus doisprezece apostoli. Unul din ei s-a dovedit necredincios și a fost distrus. Cei unsprezece dovediți credincioși au suferit persecuție mare, și-au păstrat integritatea și sunt acum pentru totdeauna cu Domnul Isus Cristos. Când au fost cu El, Isus le-a dat asigurarea că vor fi cu El în împărăție; și acum învierea lor a avut loc. (Ioan 17:6; Luca 22:28-30; 1Tes. 4:13-18) Iehova i-a dat lui Cristos Isus un număr suficient ca să-i completeze pe cei 144.000 de membrii ai „corpului Său”, și obligația și cerințele plasate asupra acestora sunt ca să-și păstreze legământul, să rămână credincioși: „Dacă copiii tăi vor păstra legământul Meu și mărturia pe care le-o voi preda, și copiii lor vor sta pe tronul tău pentru totdeauna,” – Ps. 132:12.

37. Debora și Barac au înfățișat Sionul și Capul acestuia, referitor la care Iehova a zis: „Căci Iehova a ales Sionul, l-a dorit ca locuință a Sa. Acesta este locul meu de odihnă pentru totdeauna; aici voi locui; căci l-am dorit. Îi voi binecuvânta din belșug hrana; îi voi sătura cu pâine pe cei săraci. Îi voi îmbrăca pe preoții ei cu mântuire; și cei credincioși vor striga de bucurie.” – Ps. 132:13-16.

38. Prin credință, cântecul victoriei, cântat în mod profetic de către Debora și Barac, este acum în curs de împlinire și este cântat. Iehova l-a pus pe Cel Iubit pe tron și credincioșii sunt strânși la El. Pentru unși, Iehova a furnizat o lumină, care scoate în evidență clar calea pe care slujitorii Săi credincioși o urmează acum. Aceștia nu sunt în întuneric, deoarece sunt „copii ai luminii” și merg înainte, triumfători prin credință, cântând cântecul victoriei. Pentru consolarea lor suplimentară Iehova le spune: „Acolo voi face cornul lui David [puterea lui Cristos Isus, Cel Iubit] să crească; am pregătit o lampă pentru unsul Meu. Pe dușmanii lui îi voi îmbrăca cu rușine; dar diadema lui va înflori deasupra sa.” – Ps. 132:17,18.

39. Dușmanii sunt acum pe fugă și în curând distrugerea lor completă va fi îndeplinită. Rămășița credincioasă, împreună cu tovarășii ei, „alte oi”, cântă laudele lui Iehova și ale lui Cristos Isus și toți împreună cântă „Mântuirea este a Dumnezeului nostru și a Mielului nostru.” (Apoc. 7:9-12) Niciunul dintre credincioși nu va lăsa să-i slăbească mâna, ci vor continua să declare adevărul despre Iehova și Regele Său, indiferent de ce va zice sau va face dușmanul. În timpul său, Pavel putea spune, și acum toți credincioșii împreună spun: „Bucurați-vă întotdeauna în Domnul; și încă o dată spun, Bucurați-vă.” – Fil. 4:4.

Va continua.

Mare este Domnul nostru și tare în putere; priceperea Lui este nemărginită. Iehova îi sprijină pe cei smeriți; îi doboară la pământ pe cei păcătoși. – Psalmii 147: 5,6, A.R.V.

DOVADA DEZASTRULUI IMINENT

„Creștinătatea” și-a împietrit inima împotriva Mai Marelui Moise, care este marele Profet Cristos Isus. Prin urmare, distrugerea iminentă a „creștinătății” este la fel de sigură ca și moartea întâilor născuți ai Egiptului și distrugerea carelor de război și a armatelor faraonului în adâncul Mării Roșii.

Scopul principal al lui Iehova, prin trimiterea lui Moise în Egipt, a fost să pună înaintea clasei conducătoare egiptene și înaintea poporului dovada că El este Cel Suprem. Principalul Lui scop în trimiterea lui Isus, Mai Marele Moise, pe pământ, la prima și a doua Sa venire, este să pună înaintea creației dovada că Iehova este Cel Atotputernic și că nu mai este nimeni în afară de El. Iehova face asta de dragul numelui Său, ca toți să știe că viața și binecuvântarea prezentă vin de la Dumnezeu și numai de la El. Această concluzie este demonstrată prin cuvintele Sale, adresate lui Moise, adică: „Egiptenii vor ști că Eu sunt Iehova.” (Vezi Exodul 7:5, *Am. Rev. Ver*) Moise a fost instrumentul lui Iehova în Egipt ca să dea dovada înaintea oamenilor. Isus Cristos este instrumentul Său, prin care Iehova dă dovada întregii lumi.

Din moment ce scopul divin este să aducă cunoștințele pentru creaturi, cu o perspectivă la justificarea numelui Său sfânt, Iehova a făcut asta în Egipt, în trecut, prin zece plăgi. Plăgile moderne, din ziua de azi, care sunt în împlinirea celor zece plăgi tipice, constau în unele mijloace categorice furnizate, pentru a aduce în fața oamenilor din lume cunoștința că Iehova este Dumnezeu, că Guvernul Său Teocratic este aici și că timpul Său a sosit, când puterea tiranică trebuie să dispară și oamenii de bună voință să fie eliberați și, prin urmare, Satan trebuie să le dea drumul sau va suporta distrugere completă. Toate acestea le face Iehova de dragul propriului Său nume. Prin urmare, ce s-a întâmplat acum peste trei mii de ani în Egipt, a fost și este o aducere aminte a numelui lui Iehova. Ce

este acum făcut pe pământ de către Cristos Isus și rămășița credincioasă a urmașilor care îi calcă pe urme, este o aducere aminte a numelui lui Dumnezeu Iehova. Plăgile asupra Egiptului au culminat în uciderea întâilor născuți ai Egiptului, dar întâii născuți ai poporului de legământ al lui Iehova în Egipt au fost ocrotiți, datorită sacrificării mielului pascal, care a prevestit moartea Marelui Miel al lui Dumnezeu, Cristos Isus. De la moartea Sa, acum o mie nouă sute de ani, urmașii Săi credincioși celebrează anual sărbătoarea comemorativă, prin care se arată moartea Domnului nostru, care este Justificatorul numelui lui Iehova.

Cele zece plăgi asupra Egiptului au fost imediat urmate de distrugerea armatei lui Faraon, care prevestește că urmarea imediată a împlinirii de astăzi a plăgilor anti-tipice, este distrugerea organizației lui Satan la Armagedon. A treia plagă asupra Egiptului a fost una de păduchi. „Și Domnul i-a zis lui Moise: Spune-i lui Aaron [fratele tău], Întinde toiagul tău și lovește țărâna pământului, pentru ca ea să se prefacă în păduchi în toată țara Egiptului. Și ei au făcut așa; căci Aaron și-a întins mâna cu toiagul și a lovit țărâna pământului și păduchii au venit peste oameni și peste animale. Toată țărâna pământului s-a prefăcut în păduchi, în toată țara Egiptului.” (Ex. 8:16,17) Păduchii sunt asociați cu mizeria și sunt găsiți pe creaturi cu obiceiuri necurate. Rădăcina cuvântului evreiesc „păduchi”, tradus, înseamnă „a ciupi”. Prin urmare păduchii avea clești care puteau irita foarte tare și chinui egiptenii sau să irite pe oricine altcineva pe care îl putea mușca. A fost ordinul lui Moise să-l îndrume pe Aaron să-și întindă toiagul și să lovească țărâna, pământului, aceasta arătând că este puterea divină și autoritatea conferită lui Cristos și care putere și autoritate sunt puse de El pe rămășița martorilor lui Iehova pe pământ, să cauzeze venirea acestor clești anti-tipici asupra lumii, care formează organizația lui Satan, inclusiv „creștinătatea”. Păduchii sunt un simbol și reprezintă ceea ce rezultă din mesajul de adevăr transmis prin martorii lui Iehova și care irită foarte tare, chinuie și ciupesc sau mușcă organizația necurată a lui Satan și în special membrii oficiali ai acesteia.

Partea vizibilă a organizației lui Satan, în special acea secțiune numită „creștinătate” este un lucru necurat și urât și o bună locuire pentru păduchi. Aceasta pretinde, în mod fariseic, să fie de partea Domnului, dar este o parte a organizației păcătoase a lui Satan. În zilele apostolilor lui Cristos, Irod Agripa I, care a fost reprezentantul Romei în Palestina, l-a omorât pe apostolul Iacov și l-a întemnițat pe Petru și apoi a pozat drept reprezentantul lui Dumnezeu, dar a fost de fapt instrumentul lui Satan. Este spus că a murit de o boală detestabilă sau groaznică. Faptele 12:21-23 arată: „Dar, într-o zi stabilită, Irod s-a îmbrăcat cu veșminte regale, s-a așezat pe tronul său și le-a ținut un discurs. Și oamenii au strigat, spunând, Este glasul lui Dumnezeu, și nu a unui om. Și imediat îngerul Domnului l-a lovit pentru că nu-i dăduse glorie lui Dumnezeu: și a fost mâncat de viermi [păduchi] și și-a dat ultima suflare.”

Aaron a folosit toiagul lui Moise să lovească „țărâna pământului”. Acea țărână a fost simbolică pentru partea organizației pământeste, umane, vizibile, a lui Satan și în special pentru „creștinătate”, deoarece acea parte este fățarnică, la

modul superlativ. Acel purtător de cuvânt de astăzi al Mai Marelui Moise, Cristos Isus, este rămășița martorilor unși ai lui Dumnezeu de pe pământ, acționând prin autoritatea conferită lor de Isus Cristos și aceștia poartă și răspândesc mesajul Lui, care lovește „creștinătatea” și o declară a nu fi a lui Dumnezeu și nici a lui Cristos, și că este necurată, murdară și groaznică în viziunea lui Dumnezeu și este extrem de rea cu agenții lui Satan, care sunt ciupitori de carne și sugaci ai sângelui oamenilor. Acești păduchi aduc asupra oamenilor mare suferință, necaz și moarte. Mesajul de adevăr astfel transmis prin martorii lui Iehova organizației vizibile a lui Satan, prin care declară acea organizație a fi groaznică, jignește foarte tare respectul „creștinătății” și chinuie și irită acea organizație. Astfel martorii lui Iehova sunt folosiți de El să aducă o plagă asupra organizației lui Satan, prin expunerea duplicității și ipocriziei principalilor operatori vizibili de acolo.

A fost în 1921 când *Turnul de Veghere*, prin bunăvoința Domnului, a început să atragă atenția asupra faptului că Satan are o organizație și că partea pământească, vizibilă, este făcută din elemente comerciale, politice și religioase, care impun sau exercită o lege bestială asupra oamenilor și este extrem de murdară. Din acel moment înainte, martorii lui Iehova au vestit în continuu și consecvent acest mesaj, expunând duplicitatea ipocrită și starea groaznică a „creștinătății” în special, și a organizației lui Satan în general. Prin separarea lor completă de „creștinătate” și refuzând să ia parte sau să aibă ceva în comun cu aceasta sau să atingă lucrul necurat, murdar, târâtor, rămășița credincioasă a martorilor lui Iehova a adăugat forță acestui mesaj chinuitor.

Plaga păduchilor a venit atât asupra israeliților din vechime cât și peste egipteni; ceea ce înseamnă că un creștin învățat, pentru a fi plăcut și acceptabil Domnului, acesta trebuie să fie separat de lume și să fie curat. Prin urmare altarul lui Dumnezeu sau clasa templului trebuie să fie curățată, ce include înlăturarea din comunitatea creștină a acestor paraziți precum clasa „bătrânilor aleși” și aceasta trebuie să aibă loc înainte ca organizația vizibilă a lui Dumnezeu să fie pe deplin curată. (Vezi Daniel 8:13,14) Cum a fost poruncit la Isaia 52:11: „Îndepărtați-vă, îndepărtați-vă, ieșiți de acolo, nu atingeți nimic necurat; ieșiți din mijlocul ei; fiți curați, voi, care purtați instrumentele [adevărul] Domnului.” La fel 2Corinteni 6:17,18, zice: „De aceea ieșiți din mijlocul lor și separați-vă, spune Iehova, și nu mai atingeți ce este necurat; și Eu vă voi primi, și Eu vă voi fi Tată, iar voi îmi veți fi fii și fiice, spune Domnul Atotputernic.” Marea proclamație a mesajului divin vestit prin „creștinătate” a fost pentru acea organizație diabolică, precum păduchii ciupitori, foarte chinuitoare și iritantă, în special pentru clericii religioși și enoriașii lor principali, inclusiv, desigur, pentru principalii conducători comerciali și politici.

Vrăjitorii lui Faraon, inclusiv Iane și Iambre, clasa opusă lui Dumnezeu Iehova, au fost incapabili să producă păduchi, când le-a fost poruncit să facă așa și au trebuit să recunoască în fața comandantului lor, Faraon, referitor la plaga de păduchi: „Asta este mâna lui Dumnezeu.” (2 Tim. 3:8; Ex. 8:19) Oponenții actuali ai lui Iehova se arată ca necurați ,iar cei devotați Lui sunt curați și nimic nu poate

fi găsit împotriva lor, în afară de devotamentul față de Iehova. Iehova declară că organizația necurată a lui Satan va muri ca un păduche. În Isaia 51:6 este scris: „Ridicați-vă ochii spre ceruri și priviți în jos spre pământ; căci cerurile vor fi risipite ca fumul, pământul se va uza ca o haină, iar locuitorii lui vor muri ca țânțarii [evreiește]: dar salvarea Mea va fi pentru veșnicie și dreptatea mea nu va fi distrusă.” Plaga este încă asupra organizației lui Satan și el și agenții săi continuă să-și împietrească inimile, precum a făcut Faraon și oficialii săi din vechime. – Ex. 8:19.

Este remarcabil că începând cu a patra plagă, israeliții au fost scutiți și ultimele șapte plăgi din cele zece au fost numai asupra egiptenilor. Aceasta ar indica o separare completă de lume a rămășiței credincioase, de astăzi, a lui Iehova. A patra plagă a fost cea a unui mare roi de muște sau precum spune lectura marginală a Bibliei, „un amestec de lighioane dăunătoare”, care a venit asupra egiptenilor. (Ex. 8:21) Pentru ca poporul ales al lui Dumnezeu să poată fi atunci asigurați că Iehova era cu ei și pentru ca dușmanii săi să poată ști că Iehova este Dumnezeu și îi favorizează pe cei care Îl iubesc și îl servesc, Iehova i-a spus lui faraon, prin Moise: „Și voi deosebi în acea zi țara lui Gosen, în care poporul Meu locuiește, că acolo nu va fi nici un roi de muște; la sfârșit tu vei putea ști că Eu sunt Domnul [Iehova] pe tot pământul. Și Eu voi separa oamenii tăi de oamenii Mei; mâine acesta va fi semnul.” (Ex. 8:22,23) Moise apoi i-a servit lui Faraon cea de-a patra înștiințare de avertisment, cerând ca Faraon să dea drumul poporului ales al lui Dumnezeu și să-i permită să plece și să se închine Lui. „Și așa a făcut Domnul: și atunci a venit un roi de muște cumplit în casa lui faraon și în casele slujitorilor lui și în toată țara Egiptului; țara a fost otrăvită prin motivul roiului de muște.” (Ex. 8:24) „El a trimis diverse feluri de insecte printre ei, care i-au devorat.” – Ps. 78:45; 105:31.

Tocmai ceea ce a făcut muștele să vină asupra egiptenilor nu este sigur; în expresia „roi de insecte”, cuvântul „insecte” apărând în citatul de mai sus din Versiunea Autorizată a Bibliei este un cuvânt adăugat. Cuvântul „roi”, totuși, este în textul evreiesc și este de la cuvântul a cărui rădăcină înseamnă „a se strecura; a face comerț; să ofere securitate ca un fel de schimb”. Expresia se potrivește roiurilor de muște, care se amestecă una cu cealaltă în număr mare, în special în Orient și Orientul Apropiat, și sunt o mare plagă pentru oameni. Eclesiastul 10:1 spune că „muștele moarte’ [(ebraică, zebub] au cauzat ca alifia să trimită un miros infect”. Cuvântul zebub este derivat din rădăcina ebraică „a flutura”. Prin urmare cuvântul „Baalzebub”, conform evreilor, înseamnă „Stăpânul celor zburătoare; adică, cel care se dă la o parte, marele încălător”, care este însuși Satan. Acest termen s-ar aplica și tuturor celor care acționează de bună voie conform voinței lui Satan. Întreaga lume sau Egiptul de azi stă sub Satan cel păcătos. (1Ioan 5:19, *Diaglottul Emfatic*) Lumea a fost chinuită teribil de aceste „insecte”, adică, Satan și numeroșii săi agenți vizibili și invizibili, în special de când Satan a fost dat afară din cer, jos pe pământ. – Apoc. 12:12

După 1918 d.Chr, Cristos Isus venit la templu, și-a adunat rămășița credincioasă de pe pământ și i-a uns ca martori ai lui Iehova și i-a trimis cu mesajul Său de adevăr ,ca să fie dat ca mărturie. Acest mesaj a fost și este o mare plagă pentru organizația lui Satan de pe pământ. Astfel de mesaj a declarat și continuă să declare, în special „creștinătății”, adevărul referitor la ceea ce constituie „Stăpânirile Înalte” potrivit cu Romani 13:1. Înaintea acesteia, oamenii, inclusiv urmașii lui Cristos, au înțeles și au crezut că „Stăpânirile Înalte” menționate în Scripturi sunt alcătuite din conducătorii vizibili ai acestei lumi. Domnul a luminat pe poporul Său de legământ și prin bunăvoința Sa ei înțeleg acum și declară lumii că „Stăpânirile Înalte” înseamnă Iehova și Cristos Isus și că lumea îl servește pe Diavol și că elementele marii afaceri, politice și religioase conduc și cer ,în comun ,supunere de la oameni, totuși nu fac parte din „stăpânirile înalte” ci sunt, de fapt, agenții lui Satan și opozații lui Dumnezeu Iehova. Martorii Săi declară mai departe că Iehova nu este în nici un fel responsabil de durerile care au venit asupra popoarelor de pe pământ în ultimele zile, ci că Satan și agenții săi sunt cei care au adus aceste dureri și probleme asupra oamenilor și că toată omenirea care nu părăsește organizația lui Satan este afectată de mușcăături, stricăciune, iritare și toate lucrăturile și doctrinele sugătoare de sânge ale conducătorilor păcătoși ai lumii, inclusiv însuși Satan. Martorii lui Iehova declară acum aceste adevăruri și acest mesaj, expunându-l pe Satan și organizația sa, irită, rănește și chinuie pe conducătorii, aliații și susținătorii ei. Rămășița credincioasă a lui Iehova servește adevăratele „Stăpâniri Înalte”, Dumnezeu și Cristos Isus și refuză să se supună oricărei părți a organizației lui Satan.

În supunerea față de poruncile lui Dumnezeu, martorii lui Iehova merg prin țară, predicând evanghelia Împărăției, care mesaj înțeapă religioșii și îi chinuie, precum numeroase insecte. Conducătorii din „creștinătate” pretind să fie reprezentanți ai lui Dumnezeu, și dacă ar fi fost cinstiți, ar fi devenit martori ai lui Iehova; dar, în schimb, dau la o parte întrebările care le sunt prezentate de martorii lui Iehova și îi declară pe martorii lui Iehova a fi comercianți ambulanti și negustori și nu predicatori ai evangheliei. Conducătorii acestei lumi păcătoase pretind că ei nu au nici o obiecție față de nimeni, dacă îl venerază pe Dumnezeu potrivit ideilor lor, dar ei denunță pe martorii lui Iehova și evită problema reală, declarându-i a fi angajați într-o întreprindere comercială, și nu a fi predicatori ai evangheliei. Adevărul îi chinuie atât de tare, încât trebuie să facă anumite obiecții, aparent plauzibile, la aceasta.

Insectele au iritat atât de tare pe egiptenii, încât „Faraon i-a chemat pe Moise și pe Aaron și le-a zis: Mergeți voi și sacrificați Dumnezeului vostru în țară”. (Ex. 8:25) Altfel afirmat, Faraon a vrut ca israeliții să poată face niște închinăciuni, dar să le facă potrivit ideilor egiptene și în prezența egiptenilor. Acum, egiptenii anti-tipici, reprezentanții lui Satan de pe pământ, le spun martorilor lui Iehova, în esență: „Nu avem nici o obiecție la venerația Dumnezeului vostru, dar faceți-o în clădirile bisericii („țara noastră”), cum fac alții și abțineți-vă de la intervenirea în treburile noastre comerciale și iritarea oamenilor

noștri, prin umblarea din casă în casă.” Moise i-a spus lui Faraon că pentru israeliți să sacrifice înaintea egiptenilor ar fi o rușine pentru Dumnezeu. Asemănător, rămășița lui Iehova răspunde egiptenilor actuali: „Trebuie să ne supunem lui Dumnezeu și nu omului; vom urma poruncile Lui și ne vom supune Stăpânilor Înalte.” În ediția din iunie 1929, *Turnul de Veghere* a stabilit de la început adevărul referitor la „Stăpânirile Înalte” și apoi „insectele” au început să muște mulțimea lui Satan, deoarece adevărul a expus acea organizație păcătoasă.

Așa cum Iehova a separat țara lui Gosen, unde locuiau israeliții, de egipteni, așa Dumnezeu își curăță poporul și îl separă de organizația lui Satan, arătându-le adevărul cu privire la cine constituie Stăpânirile Înalte. Iehova i-a declarat lui Faraon: „Și voi separa în acea zi țara lui Gosen, în care poporul Meu locuiește, ca nici un roi de insecte să nu fie acolo; la sfârșit vei putea ști că Eu sunt Iehova peste întreg pământul.” (Ex. 8:22) Când acea plagă a venit asupra egiptenilor „nu au fost roiuri de insecte asupra israeliților, poporul lui Dumnezeu. Tot așa Iehova curăță acum propriul lui popor, pe care îl folosește ca martori și nu sunt insecte asupra lor. Ei sunt în lume, dar nu din ea. Ei continuă să declare mesajul de adevăr și așa cum Faraon și casa lui și-au împietrit inimile, tot așa, acum cei ai „creștinătății” continuă să-și împietrească inimile și mai multă mărturie trebuie dată .

Faraon a continuat cu încăpățânarea și ipocrizia și Moise l-a avertizat că mâna lui Iehova va fi asupra tuturor vitelor sale în Egipt: „Iată, mâna Domnului este peste vitele tale care sunt pe câmp, asupra cailor, asupra măgarilor, asupra cămilelor, asupra boilor și asupra oilor: va fi o molimă foarte dureroasă.” (Ex. 9:3) Domnul a declarat precis că această plagă nu va afecta israeliții și apoi Dumnezeu a stabilit o dată pentru venirea plăgii asupra Egiptului, spunând: „Mâine, Domnul va face acest lucru în țară.” „Și Domnul a făcut acest lucru a doua zi, și toate vitele Egiptului au murit; dar din vitele copiilor Israelului nu a murit nici una. Și Faraon a trimis și iată, nu a fost nici una din vitele Israelului moartă. Și inima lui Faraon s-a împietrit și nu a dat drumul poporului” (Ex. 9:4-7) Înainte să înceapă vreuna din plăgi să vină asupra egiptenilor, Moise a declarat înaintea lui Faraon că Iehova va arunca asupra israeliților molimă „dacă eșuează să sacrifice Domnului. (Ex. 5:3) Datorită credinței lui Moise și a lui Aaron în a da mărturie, Dumnezeu a cruțat israeliții de molimă. „Supunerea este mai bună decât sacrificiul.” Domnul i-a cruțat pe israeliți de aceste molime, care au venit atunci asupra egiptenilor.

Molima dureroasă a plăgii a fost asupra tuturor vitelor egiptenilor. Animalele de povară ale egiptenilor, adică, cai, măgari, cămile, boi și altele de acest gen, au reprezentat bunăstarea vieții egiptenilor în exercitarea scopului lor egoist și opoziției împotriva împărăției lui Iehova. Plaga „molimei” sau epidemia asupra vitelor din Egipt a fost o înștiințare ulterioară și amenințare la adresa egiptenilor și a prevestit un mesaj de adevăr care urma să fie declarat de puterea și autoritatea lui Dumnezeu Iehova alături de și prin Mai Marele Moise, Cristos Isus și pentru aceasta este folosită rămășița poporului Domnului. Acest mesaj este transmis cu scopul de a arăta că aceste „animale de povară” ale lumii, incluzând

toate organizațiile militare și economice, invențiile umane și toate felurile de restabilire națională și asemenea lucruri ca „1933, anul sfânt” al papei, sunt toate frauduloase și nu sunt de la Dumnezeu Iehova și nu sunt datorită faptului că Cristos Isus „a pregătit calea înaintea lui Iehova” (Mal. 3:1); dar toate aceste lucruri sunt ale Diavolului și vor eșua complet în a aduce ușurare oamenilor și toate acestea trebuie să piară. Acest mesaj pe care martorii lui Iehova au început să-l declare accentuat după venirea Domnului la templu în 1918 ,ca să înceapă judecata, este arătat în cartea cu titlul „Vindecare” vol. II, pagina 165 și mai departe. Cuvântul lui Dumnezeu declară că o mare plagă va veni asupra organizației lui Satan și că toate instrumentele sale, reprezentate prin vitele și bovinele sale vor muri. Acest mesaj de adevăr că animalele lor de povară, uneltele lor și alte mijloace de continuare a lucrăturilor comerciale și frauduloase trebuie să piară, este o mare plagă pentru „creștinătate” și îl irită foarte tare pe Satan și organizația sa vizibilă.

Cuvântul Domnului atunci declară că ,nici măcar una din vitele israeliților nu a murit’; ceea ce a prevestit că mijloacele de activitate sau „animalele de povară”, folosite de către rămășița martorilor credincioși ai lui Iehova și tovarășii lor sunt dedicate pe deplin Domnului și fiind astfel dedicate Domnului, El, bineînțeles, le protejează. Ei s-au separat de restul lumii și de sacrificiul pentru demoni, al căror Satan este „printrul demonilor”. (Vezi Exodul 10:26; și Zaharia 14:20, și cartea *Pregătire* pag. 335) Acest mesaj declarând că răzbunarea va veni asupra organizației lui Satan, din cauza opoziției sale față de Dumnezeu și Guvernul Său Teocratic este acum vestit de martorii lui Iehova și continuă să chinuie organizația dușmanului.

„Lucrul făcut de mântuială în Egipt” a fost a șasea plagă. Cuptoarele, cuptoarele de var și cuptoarele de cărămidă au constituit o parte din industria economică sau comercială și prin urmare au înfățișat lucrurile care aparțin industriei comerciale a părții vizibile a lumii, care este organizația lui Satana. (Isa. 33:12) Iehova atunci i-a îndrumat pe Moise și Aaron să ia cenușa din cuptoare și ca Moise să o împrășteie înaintea lui Faraon. Mărturia din Exod 9:8,9 este: „Și Domnul i-a spus lui Moise și lui Aaron: Ia cu tine pumni de cenușă din cuptor și Moise să o arunce spre cer, în fața lui Faraon. Și va deveni pulbere fină în toată țara Egiptului și va fi o fierbere, izbucnind cu furuncule asupra omului și asupra vitelor, prin toată țara Egiptului.” Aceasta a rezultat în izbucnirea fierberii cu furuncule sau potrivit interpretării textului de către Rotherham „răni aprinse, izbucnind cu umflături pe piele.” Asemenea plagă a venit asupra oamenilor și vitelor de prin Egipt.

A șasea plagă a înfățișat un mesaj ulterior al lui Cristos și a rămășiței Sale credincioase, reprezentanții Săi de pe pământ, care mesaj este transmis prin puterea și autoritatea lui Dumnezeu Iehova. Indiciul importanței plăgii pare să fie dat în Apoc. 16:2,11, referitor la potirele de mânie ale lui Dumnezeu, sau la mesajele sale de judecată, care ar trebui revărsate asupra „creștinătății” și care sunt cunoscute drept „ultimele șapte potire”. Capitolul 16 din Apocalipsa arată că

potirele au afectat pe toți cei care sunt membri ai organizației lui Satan pe pământ, ca lideri ai acesteia, la fel ca și pe cei care sunt susținători ai acelei organizații păcătoase. – Pentru mai multe explicații vezi Cartea „Lumină”, partea a II - a, pagina 20 și paginile următoare.

Faraon a concluzionat căci cu tot echipamentul și puterea de a conduce, l-ar putea sfida pe Iehova și să scape. Tot așa Satan și agenții săi pământești au concluzionat că vor putea aduna și uni națiunile și popoarele pământului într-o alianță sau ligă și astfel să-l sfideze pe Dumnezeu Iehova, prin stabilirea propriei lor organizații și astfel să conducă și să controleze lumea în continuare. (Isa. 8:9-13) Dar toate aceste lucrături ale organizației lumești trebuie să eșueze. Înaintea Diavolului și a tuturor agenților săi din lume, care constituie actualul Egipt, Iehova face ca rămășița martorilor Săi credincioși și tovarășii lor să declare că Liga Națiunilor, Carta Lumii, pactele de pace, conferințele de dezarmare, lucrăturile „anului sfânt”, lucrăturile prosperității, așa numita „Noua Ordine Mondială” și toate asemenea lucrături, nu sunt ale lui Dumnezeu, ci ale Diavolului și că instigatorii și susținătorii acestuia sunt necurați și o rușine în viziunea lui Dumnezeu, ca și Ozia, regele Ierusalimului, care a devenit necurat și a devenit lepros, pentru actele lui greșite de prezumție înaintea lui Iehova. (2Cron. 26:13-23) Declarația acestui mesaj de adevăr, începând cu turnarea simbolică a „primului potir” descris în Apocalipsa 16, continuă asupra lumii și asemenea declarație de adevăr pe tărâmurile „creștinătății” prin mijloacele cărților, revistelor, fonografele portabile, mașinilor sonore, radiourilor și mărturiilor rostite, a fost și este o mare plagă asupra actualilor egipteni. Egiptenii antici au blestemat numele lui Dumnezeu din cauza suferinței de dureri și răni; și așa clasa actuală a egiptenilor, agenții pământești ai lui Satan, îl hulesc și blestemă pe Iehova.

Această plagă a furunculelor care miros, au afectat și pe vrăjitorii, cât și pe ceilalți din Egipt. „Și vrăjitorii nu au putut sta în fața lui Moise din cauza furunculelor; căci fierberea a fost asupra vrăjitorilor și asupra tuturor egiptenilor” (Ex. 9:11) Acei vrăjitori nu au putut sta în fața lui Moise să-i opună rezistență; tot la fel, vrăjitorii actuali, „Iane și Iambre”, din cauza intenției lor de corupere, pentru ca oamenii să opună rezistență mesajului lui Dumnezeu prin Cristos, dar ei nu pot să facă asta cu succes și sfârșitul lor este în vedere și căderea lor va apărea înaintea tuturor oamenilor care supraviețuiesc. (2 Tim. 3:8) Clerul religios și toți cei din clasa „omului păcatului” și toți cei asemeni făcătorilor de „minuni” și lucrătorii „anului sfânt” ai actualului Egipt, acum au mâncărimi, se scarpină și sunt chinuți și astfel se remarcă a fi răi și continuă să urle și să-și exprime agonia, opoziția și indignarea împotriva mesajului de adevăr, care este plasat clar înaintea lor și astfel sunt vinovați de „urâciunea pustiirii” împotriva lui Dumnezeu Iehova, precum a fost prevestit în Daniel 8:13. Martorilor lui Iehova le este permis divin să vestească mesajul de adevăr, care chinuie pe oponenții Celui Prea Înalt. În loc să dea atenție acestuia, acești oponenți își împietresc inimile împotriva Domnului Dumnezeu Iehova și plăgile următoare vin asupra lor.

UN DUMNEZEU AL SCOPULUI

„Când văd cerurile Tale, lucrările degetelor Tale; luna și stelele pe care le-ai făcut, îmi zic: ce este omul ca să-ți amintești de el? Și fiul omului pe care îl cauți?” (Psalm 8:3,4) Oratorul, inspirat de spiritul lui Dumnezeu, se delectează în lucruri mari și minunate, care ziua omul le poate vedea și care noaptea se amplifică înaintea privirii uimite a omului. El vede soarele, care, în puterea și măreția sa, exclude toate celorlalte corpuri cerești, și care atrage atenția creației pământești, în timpul orelor în care strălucește. Soarele este singurul corp ceresc pe care omul îl poate observa în timpul zilei; iar când gloria sa este scufundată la apus și perdelele nopții sunt trase peste pământ, atunci milioanele de stele stau înaintea privitorului și cântă lauda Creatorului Atotputernic. Acestea, împreună cu nebuloasele vaste și foarte îndepărtate și planetele mai apropiate, insuflă bucurie minții și inimii celui devotat lui Dumnezeu.

Claritatea aerului din vecinătatea Palestinei sau a țărilor din deșert, fac omul să vadă noaptea și mai clar minunile nedescrise ale creației vizibile, de sus, a lui Dumnezeu și omul uimit, în mod involuntar exclamă: „Cerurile declară gloria lui Dumnezeu.” Aceste lucrări minunate ale cerurilor, spune psalmistul, sunt „lucrarea degetelor Tale”. Contemplând asemenea creație gigantică și spațiul nemărginit ocupat de aceasta, precum și măreția Creatorului acesteia, psalmistul spune, pe cale de contrast: „Ce este omul, ca să-ți amintești de el? Și fiul omului, pe care îl cauți?”

Oamenii de bună voință abia încep să aprecieze ceva din măreția Dumnezeului veșnic, „al cărui singur nume este Iehova”. În toată buna conștiință și cu un devotament total, expresia a fost o dată folosită, adică „planul divin”, însemnând prin aceasta că Atotputernicul Dumnezeu are un plan bine definit și o schemă care va da rezultate, într-un mod ordonat. Acum, poporul lui Iehova, înțelege că un „plan” sau o „schemă” este inconsecvent cu Atotputernicul Dumnezeu. Un „plan” este o schemă premeditată, marcată și de urmat, ca un sfârșit dorit sau intenționat să poată fi îndeplinit. Adevărat, omul își fixează planurile și încearcă să le ducă la bun sfârșit. Nu este la fel cu Creatorul. Atotputernicul Creator trebuie doar să vrea ca acel lucru să fie făcut și nu există controversă ulterioară și nici o grijă în privința împlinirii. Când Dumnezeu a creat cerurile și pământul, nu a trebuit să facă un plan al acestora. Când a făcut marile oceane care spală malurile țărilor, nu a trebuit ca prima dată să plănuiască acea lucrare. Când a făcut soarele, luna, stelele și nenumăratele lucruri glorioase, care apar în ceruri, El nu a trebuit să planifice acea lucrare. Înscriserea referitoare la creația Sa, este: „Dumnezeu a spus, Lăsați-o să fie așa, și s-a întâmplat”. (Gen. 1:15) Înțelepciunea infinită a lui Dumnezeu Iehova și puterea Sa nelimitată, face pe deplin inutil un „plan” pentru El. A fost voința Sa ca creatura omului să fie

făcută și lucrarea a fost făcută. Dacă spunem că Dumnezeu a făcut prima dată un plan pentru toate lucrările Sale, un astfel de argument ar indica o limitare a puterii și înțelepciunii Sale; și prin urmare știm că o asemenea concluzie este incorectă. Nu există nici o limitare la puterea lui Dumnezeu. Înțelepciunea Lui este perfectă.

S-a spus, referitor la omul perfect în Eden, că Dumnezeu trebuie să fi făcut un „plan” în alternativă; că dacă omul rămânea credincios, Dumnezeu ar lua un curs și dacă omul păcătuia, Dumnezeu ar lua un curs de acțiune diferit. Asemenea afirmație este total inconsecventă în ceea ce îl privește pe Atotputernicul Dumnezeu. El este echilibrat și poate face față oricărei urgențe care apare. El poate să-și rețină cunoștințele dacă așa dorește; și este echilibrat la orice sau toate condițiile care apar. Scripturile spun: „Cunoscute lui Dumnezeu îi sunt toate lucrările , de la începutul lumii” (Fapte 15:18) Dar aceste cuvinte nu arată că Iehova a avut sau are un „plan”. Atotputernicul hotărăște să facă anumite lucruri și înțelepciunea Sa infinită știe aceste lucruri și știe când vor începe și când se vor termina. El este pe deplin și complet independent.

Apostolul vorbește despre scopul sau voința lui Dumnezeu: „potrivit bunei Sale plăceri pe care a plănit-o în sinea Lui.” (Ef. 1:9) „Scop” înseamnă o hotărâre să facă un anumit lucru. Când Dumnezeu hotărăște un lucru, este ca și cum ar fi deja făcut și se va întâmpla ,la timpul Său potrivit și pe calea potrivită. El spune: „Eu sunt Dumnezeu și nu mai este nimeni ca Mine,”Am hotărât asta, și așa voi face.” (Isa. 46:9-11; 55:11) Aceste cuvinte „intenție” sau „plan” admit o posibilitate de eșec în împlinirea a ceea ce este încercat. „Scop” înseamnă o hotărâre să facă asta și pentru Dumnezeu, scopul este egal cu faptul împlinit, pentru că Dumnezeu este Atotputernic. Dumnezeu nu eșuează niciodată și ,prin urmare, creatura poate întotdeauna să aibă încredere completă și absolută în El. Nu este decât un Dumnezeu Atotputernic și Lui i se cuvine toată lauda și toată gloria. Când creatura știe și apreciază că Dumnezeu nu are nevoie de un „plan”, aprecierea lui față de Cel Prea Înalt este lărgită.

Dumnezeu s-a descoperit prin numele Său „IEHOVA”, care nume înseamnă „scopul Său față de creaturile Sale. (Vezi Exodul 3:13-17; 6:1-3) Învățătorii Bibliei au o viziune prea îngustă asupra lui Iehova și au dat numele Său deoparte; dar acum este vremea lui Iehova, ca să aducă în față numele Său și să se facă cunoscut martorilor Săi și oamenilor de bună voință. Aceștia înțeleg că Dumnezeu nu are nevoie de un plan pe care să-l urmeze pentru a-și duce la bun sfârșit scopurile, deoarece El este Atotputernic și înțelepciunea Sa nu cunoaște limite. Să spui că Iehova are un plan să facă anumite lucruri, Îl face să pară ne semnificativ, și asemeni creaturilor, care trebuie să planifice. Cu cât înțelegem mai mult din măreția Lui, cu atât înțelegem nevoia pentru creaturile Sale să aibă o cunoștință despre El, pentru ca ei să poată trăi și să-L servească pentru totdeauna.

Iehova își duce mai departe scopurile, potrivit voinței Sale supreme și nu potrivit ideilor oricărei creaturi. Este numele Său care este implicat. Controversa este între El și dușmanul Lui, Satan. Iehova este Suprem și asta o va dovedi la toată creația Sa inteligentă. Și-a declarat intenția ca toți să știe că El este

Dumnezeul Atotputernic, Cel Prea Înalt. (Ezec. 35:15; 38:23; 39:7) El l-a lăsat pe Satan să meargă până la limita extremă și a lăsat ca omul să aibă oportunitatea de a alege, binele sau răul. El aduce oamenilor cinstiți și credincioși dovada puterii Sale supreme, a dreptății, înțelepciunii și iubirii și dovada că, la momentul potrivit, va stabili o guvernare dreaptă, va distruge răul și pe lucrătorii nedreptății și Își va înălța propriul nume, pentru ca toți oamenii de bună voință să poată învăța calea vieții.

TURNUL DE VEGHERE

Vestitorul
Impărăției lui Jehova

1 APRILIE 1941

Nr. 7

Cuprins:

CÂNTAREA DE VICTORIE
PARTEA a III-a

- Pag.161

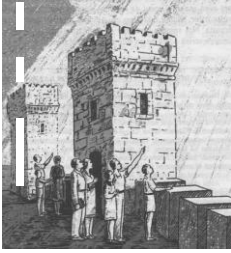
AVERTISMENT FINAL

- Pag.173

„NELĂSAȚI ÎN IAD”

- Pag.180

"VOI SUNTEȚI MARTORII MEI, ZICE JEHOVA, CĂ EU SUNT DUMNEZEU" Isaia 43:12

Publicată bilunar de
Societatea de Biblii și Tratamente Turnul de Veghere
117 Adams Street Brooklyn. N.Y.. U.S.A.

FUNȚIONARI:

Președinte: J.F. Rutherford

Secretar: W.E. Van Amburgh

„Toți fiii Tăi vor fi învățați de lehova;
și mare va fi pacea fiilor tăi” - Isaia 54:13

SCRIPTURA ÎNVAȚĂ CLAR:

IEHOVA este singurul Dumnezeu adevărat: El este din veșnicie în veșnicie: El este Creatorul cerului și al Pământului și Dătătorul de viață al creaturilor Sale. Logosul a fost începutul creațiunii Sale și Agentul Său activ la crearea tuturor lucrurilor. Logosul este acum Domnul Isus Cristos în glorie, investit cu toată puterea în cer și pe Pământ și Principalul Agent Executor al lui lehova.

DUMNEZEU a creat Pământul pentru om. El a creat pe om perfect pentru a trăi pe Pământ, unde l-a așezat. Omul n-a ascultat de legea lui Dumnezeu în mod voluntar și a fost condamnat la moarte: din cauza păcatului lui Adam, toți oamenii sunt născuți păcătoși și fără drept la viață.

ISUS a fost făcut om și Omul Isus a suferit pentru a produce prețul de răscumpărare pentru cei ascultători din omenire: Dumnezeu L-a înviat pe Isus din morți, ca și creatură divină. L-a înălțat la cer mai presus de orice creatură și de orice nume și L-a investit cu toată puterea și cu toată autoritatea.

ORGANIZAȚIA LUI IEHOVA este o Teocrație numită Sion și Isus Cristos este Funcționarul Principal de acolo și Regele de drept al lumii: urmașii unși și credincioși ai lui Cristos sunt copiii Sionului și membrii organizației lui lehova: ei sunt martorii Săi, a căror datorie și privilegiu este să mărturisească pentru supremația lui lehova. să declare scopurile Sale cu privire la omenire, așa cum sunt exprimate în Biblie și să poarte fructele împărăției înaintea tuturor aceluia care voiesc să asculte.

LUMEA cea veche s-a sfârșit în anul 1914 A.D. și Domnul Isus Cristos a fost așezat de lehova pe tronul Său al autorității, a expulzat pe Satan din cer și înaintea în întemeierea Împărăției lui Dumnezeu pe Pământ.

REMEDIIUL și binecuvântările popoarelor Pământului pot veni doar prin împărăția lui lehova prin Cristos, care acum a început. Următorea faptă măreață a Domnului, va fi distrugerea organizației lui Satan și stabilirea dreptății pe Pământ: sub această împărăție, oamenii de bine ce vor supraviețui Armagedonului, vor împlini mandatul divin de „a umple Pământul” cu un neam omenesc drept.

MISIUNEA SA

Această revistă este editată pentru a ajuta oamenii să cunoască pe lehova Dumnezeu și scopurile Sale. așa cum sunt exprimate în Biblie. Ea publică instrucțiuni biblice destinate îndeosebi pentru a ajuta martorilor lui lehova și tuturor oamenilor de bine. Ea pregătește pentru cititorii ei un studiu sistematic al Bibliei, iar Societatea furnizează și altă literatură pentru a ajuta asemenea studii. Ea publică material potrivit pentru instruirea publică în Scripturi, prin radio și alte mijloace.

Ea aderă strict la Biblie, ca autoritate pentru expunerile sale. Ea este absolut liberă și separată de toate religiile, partidele, sectele sau alte organizații lumesti. Ea este în întregime și fără rezervă pentru împărăția lui lehova Dumnezeu sub Cristos, Regele Său iubit. Ea nu este dogmatică, ci invită la examinarea conținutului ei în mod critic și atent. în lumina Scripturilor. Ea nu se amestecă în controverse, iar coloanele sale nu sunt deschise criticilor individuale.

Prețul abonamentului anual

Statele Unite - \$1: Canada și celelalte țări - \$1.50: Marea Britanie. Australia și Africa de Sud - 6S. Mandatele din America pot fi trimise prin ordin de plată poștal sau Expres sau prin cec bancar. Mandatele din Canada. Anglia. Africa de Sud. Australia și Asia pot fi trimise direct birourilor de filială respective. Mandatele din alte țări decât cele menționate, pot fi trimise direct biroului din Brooklyn. dar numai prin ordin de plată poștal *internațional*.

Birourile din străinătate

Anglia ..... 34 Craven Terrace. London. W.2. England
Canada ... . 40 Irvvin Avenue. Toronto 5. Ontario. Canada
Australia și Asia..... 7 Beresford Road. Strathfield. N.S.W.. Australia
Africa de Sud ..... Boston House. Cape Town, South Africa

(Traduceri ale acestei reviste apar în mai multe limbi.)

Toți studenții Bibliei sinceri, care din cauza infirmității, sărăciei sau necazului, nu pot să plătească prețul abonamentului, pot avea gratuit *Turnul de veghere* printr-o cerere scrisă adresată vestitorilor, făcută odată pe an, arătând motivul pentru care cer aceasta. Noi suntem bucuroși să-i ajutăm astfel pe nevoiași, dar cererea scrisă odată pe an este solicitată de regulamentele poștale.

TURNUL DE VEGHERE

VESTITORUL PREZENȚEI LUI CHRISTOS

VOL. LXI

1 APRILIE 1941

Nr. 7

CÂNTAREA DE VICTORIE

„Ridică-te, strălucește; căci lumina ta a venit și gloria Domnului tău e ridicată peste tine.” – Isa. 60:1.

Partea a III-a

1. Iehova dă această poruncă poporului Său de legământ, când timpul Lui vine, ca ei să intre în acțiune. Poruncile Celui Prea Înalt nu pot fi ignorate sau date la o parte. Pentru ca să primească aprobarea lui Iehova, fiecare creatură ,care a făcut un legământ solemn să facă voința Sa, trebuie să acționeze, nu în mod arogant sau cu încăpățănare, ci cu un zel arzător și bucurie sinceră. Un astfel de om are o inimă plină de recunoștință, care conduce la devotament altruist și zel pentru Domnul. Datorită lui Iehova, este o dată exactă pentru orice, și când vine acel timp, este datoria și privilegiul poporului de legământ al lui Dumnezeu să răspundă prompt la poruncile Lui. Ia notă că Iehova, în textul citat mai sus, dă porunca de zel și activitate serioasă, la momentul când este mare întuneric asupra națiunilor, atât asupra conducătorilor, cât și asupra oamenilor, care sunt împotriva lui Dumnezeu și la care timp, poporul de legământ al lui Dumnezeu este cel mai mult batjocorit și persecutat. Contextul precedentului text arată că porunca a fost dată la vremea când puterile conducătoare ale națiunilor de pe pământ l-au uitat pe Dumnezeu, dacă l-au cunoscut vreodată și au fost în întuneric în ceea ce privește scopul lui Iehova. Ei sunt în nedumerire și în același timp masele de oameni sunt în întunecime totală, din cauza ignoranței lor față de scopurile lui Iehova și datorită obstacolelor puse în calea lor de către conducătorii pământești. În acest ceas al întunecimii totale asupra organizației lui Satan și a tuturor oamenilor de sub aceasta, Marele Justificator al lui Iehova apare și se face cunoscut slujitorilor Lui credincioși ,iar gloria și puterea Lui sunt văzute a fi asupra celor care urmează credincios comanda Lui și se supun poruncilor lui Dumnezeu Iehova.

2. În zilele lui Barac și Debora, israeliții, poporul tipic al lui Dumnezeu, erau sub călcâiul de fier al conducătorului demonic, Iabin. Marea mulțime a israeliților s-au întors și au ales, la acea vreme, dumnezeii demonici și s-au dedat practicilor religioase. A fost un timp al întunecimii și israeliții erau în acel întuneric ca o națiune, dar a existat o rămășiță care mergea potrivit condițiilor legământului Său, cu cea mai bună abilitate a lor.

3. Barac și Debora au fost aleși de Domnul Dumnezeu să-i scoată pe cei voitori și credincioși din întuneric. Cântecele profetic al victoriei, pe care l-au

cântat împreună, a prevestit o vreme asemănătoare de întuneric, care va veni asupra națiunilor de pe pământ, numite „creștinătate”, atât asupra conducătorilor cât și asupra oamenilor care s-au întors la practicarea religiei. Nu a fost niciodată o vreme atât de marcată de întuneric printre creștinii declarați, ca acum, deoarece națiunile l-au uitat pe Dumnezeu. Împlinirea aceluși cântec profetic a început la vremea venirii lui Cristos Isus la templu, când i-a determinat pe cei pe care i-a primit la El și făceau parte din organizația Lui și atunci El i-a trimis înainte, să facă război asupra religiei și să proclame numele Celui Prea Înalt. Așa cum Barac și Debora au fost trimiși înainte de către Iehova, înaintea mării bătălii, așa Mai Marele Barac și organizația Sa merg mai departe și fac „lucrarea ciudată” a lui Iehova, înaintea bătăliei acelei zile mărețe a Dumnezeului Atotputernic. Prin urmare, cântecul profetic a prevestit „lucrarea ciudată” a lui Iehova, acum în progres, și care are loc chiar înaintea bătăliei Armagedonului și acea bătălie este acum foarte aproape.

4. „Trezește-te, trezește-te, Debora; trezește-te, trezește-te, rostește un cântec: ridică-te Barac și condu prizonierii tăi din captivitate, tu, fiu al lui Abinoam.” (Jud. 5:12) De patru ori este rostit cuvântul „a se trezi” în acest cântec profetic, până în acest punct. A fost o chemare a lui Iehova pentru slujitorii Lui atunci să se trezească și să pornească în serviciul activ și lauda numelui Său. A fost o chemare de patru ori să se trezească, deci o chemare deplină și completă. Profeția prezice aici chemarea lui Iehova a organizației Sale de pe pământ, la venirea lui Cristos Isus, să se trezească și să intre în activitate și să publice numele și împărăția Sa. Aceasta se face chiar înainte să exercite puterea Lui supremă împotriva lui Satan și a întregii sale organizații. Cei din organizația lui Iehova trebuie să se supună poruncii Lui, să participe prompt și activ în declararea numelui lui Iehova, în cântarea laudelor Lui și în declararea judecății Sale, deja scrisă împotriva celor care îi sunt opuși Lui și Împărăției Sale. Cântecul profetic prezice victoria lui Cristos Isus, Mai Marele Barac, asupra dușmanului și organizația Lui ia parte la acea victorie, care organizație era înfățișată de Debora. Observă că porunca să se trezească este pentru „Debora”, anti-tipica organizație a Domnului de pe pământ. Aceștia trebuie să se trezească și să cânte sau să rostească cântecul de laudă pentru numele lui Iehova.

5. Cauza emoționantă de trezire și de a deveni activ, cu zel, este iubirea, devotamentul altruist în a face voia Atotputernicului Dumnezeu. Slujitorii lui Dumnezeu, înțelegând privilegiul lor, sunt recunoscători în inimile lor și își exprimă recunoștința prin devotament altruist. Ca o dovadă în plus, că împlinirea profeției are loc scurt înaintea Armagedonului, observă cuvintele inspirate ale apostolului, adresate martorilor lui Iehova. Aici, Cuvântul Lui înscris în Sfânta Scriptură declară că „iubirea este împlinirea legii”; nici un alt motiv nu ar putea să corespundă cerințelor lui Iehova: „Iubirea nu face rău aproapelui; prin urmare iubirea este împlinirea legii. Și asta, cunoscând vremea, că acum este ceasul să ne trezim din somn; căci acum este mântuirea noastră mai aproape decât am crezut.

Noaptea este foarte înaintată, ziua s-a apropiat; deci să ne dezbrăcam de lucrările întunericului și să ne îmbrăcăm cu armura luminii.” – Rom. 13:10-12.

6. Împlinirea este în „ultimele zile”, când adevărații și credincioșii urmași ai lui Cristos Isus sunt aduși în lumină și deci sunt în templu și nu mai sunt în întuneric. Acum ei sunt copii ai luminii: „Motiv pentru care el zice: Trezește-te tu care dormi și ridică-te din morți și Cristos îți va da lumină. Vedeți atunci să mergeți chibzuit, nu ca proștii, ci ca înțelepții, răscumpărând timpul, pentru că zilele sunt rele.” (Ef. 5:14-16) „Dar voi, fraților, nu sunteți în întuneric, ca acea zi să vă ajungă din urmă, ca un hoț. Voi sunteți toți copii ai luminii și copiii zilei; noi nu suntem ai noptii și nici ai întunericului. Deci nu ne lăsa să nu dormim, cum fac alții; ci să vedem și să fim treji.” – 1Tes. 5:4-6.

7. Mai Marele Barac, Regele gloriei, a venit, Cel care este lumina tuturor celor care vor să meargă în lumină. Este vremea bucuriei și activității cu zel și toți slujitorii Celui Prea Înalt merg mai departe, doritori în supunerea față de poruncă. Observă acum, căci cântecul profetic se referă exclusiv la Cristos Isus în aceste cuvinte: „Ridică-te Barac și condu prizonierii tăi în captivitate, tu, fiu al lui Abinoam.” Numele „Abinoam” înseamnă „Tatăl blândeții și îndurării”; care nume i se aplică lui Dumnezeu Iehova, Tatăl Domnului și Salvatorului nostru, Cristos Isus. Iehova este iubire și El este blândețea și îndurarea. Fiecare atribut al perfecțiunii este în Dumnezeu Iehova. El este manifestarea blândeții, îndurării și bunătății pentru toți cei care I se supun cu bucurie. Cristos Isus, Fiul Său iubit și Reprezentantul Executiv, primește la o dată stabilită semnalul, porunca de la Cel Prea Înalt, să înceapă „bătălia acelei zile mărețe a Dumnezeului Atotputernic”, care bătălie a fost ilustrată de către Barac, conducându-și armata împotriva forțelor lui Sisera, căpitanul lui Iabin. Înainte de începutul bătăliei de la Armaghedon, organizația Domnului de pe pământ, ilustrată de Debora, trebuie prima dată să se trezească și să acționeze, sub porunca Mai Marelui Barac, Cristos Isus și să proclame cu vigurozitate, zel și fără ezitare numele lui Iehova de-a lungul pământului.

8. Barac, fără îndoială, a luat mulți prizonieri, dar nu cu scopul să le cruțe viața. Toate forțele lui Sisera fiind împotriva lui Dumnezeu și pentru Diavol, nici unul din ei nu a fost lăsat în viață. „Și armata lui Sisera a căzut sub ascuțișul sabiei și nu a mai rămas nici un om.” (Jud. 4:16) Tot la fel, Cristos Isus, Mai Marele Barac, dă forțelor lui Satan atacuri de panică și, în derută completă, îi va lua pe mulți dintre ei prizonieri și îi va executa. Această parte a profeției înseamnă în realitate că toți dușmanii lui Dumnezeu sunt destinați să moară, deoarece „ei sunt vasele mâniei pentru distrugere” (Rom. 9:22); „precum adevăratele animale brute, făcute să fie luate și distruse.” (2Pet 2:12) La Armaghedon, Mai Marele Barac nu cruță pe nici unul din dușmani. „Și am văzut fiara și regii de pe pământ și armatele lor adunate laolaltă să facă război împotriva Celui care stătea pe cal și împotriva armatei Lui. Și fiara a fost luată [captivă] și împreună cu ea și falsul profet, care a făcut minuni înaintea ei, cu care i-a înșelat pe cei care au primit semnul fiarei și pe cei care au venerat imaginea ei. Acestea amândouă au fost aruncate de vii într-un

lac de foc arzător cu pucioasă [simbol al distrugerii]. Și rămășița [dintre cei captivi] au fost uciși cu sabia Celui care stătea pe cal, care sabie a ieșit din gura Lui; și toate păsările au fost îndestulate cu carnea lor.” – Apoc. 19:19-21.

9. Această descriere simbolică a Armagedonului prezice distrugerea forțelor lui Satan de către Mai Marele Barac și precum este arătat în profetie, este prompt urmată de o mare sărbătoare de bucurie din partea celor care au rămas fermi, sinceri și statornici în sprijinul Teocrației și a Regelui ei. Cântecul celor credincioși va umple universul cu lauda numelui lui Iehova și a guvernării Lui.

10. „Atunci el a făcut ca cei rămași să domine asupra nobililor dintre oameni; Domnul m-a făcut să am stăpânire asupra celor puternici.” (Jud. 5:13). Rămășița israeliților care au rămas credincioși sub legământul lor cu Iehova și care au supraviețuit celor douăzeci de ani de persecuție sub regele Iabin, s-au trezit când au fost chemați. Când acel timp potrivit a venit, ei au răspuns, pregătiți la chemarea la bătălie și au coborât și s-au alăturat căpeteniilor sau nobililor care s-au oferit de bună voie pentru serviciu sub Barac. Potrivit lui Rotherham această parte a textului se citește: „Atunci a coborât o rămășiță la nobili – un popor.” Acea rămășiță a fost credincioasă și au fost poporul lui Iehova. La fel, cei găsiți aprobați, la judecata de la templu, l-au urmat credincioși pe Cristos Isus, s-au supus poruncilor Lui și au fost aduși în templu și au fost făcuți membri ai organizației Lui. Acolo ei au devenit poporul organizat al lui Iehova și martorii Lui pe pământ, numiți, hirotonisiți și însărcinați să proclame numele Lui și să predice această evanghelie a Împărăției. Precum a fost prevestit în Psalmul profetic, s-au oferit de bună voie în serviciu, din vremea judecării la templu mai departe.

11. Altă parte a aceleiași verset treisprezece, din cântecul profetic este redată de către *Rotherham* în aceste cuvinte: „Iehova a coborât cu mine împotriva celor puternici.” Asta a fost ceea ce a avut loc în imaginea profetică. Iehova a luptat bătălia poporului Lui și le-a dat victoria asupra celor puternici. La fel și astăzi, când „lucrarea ciudată” este desăvârșită și „lucrul nemaiauzit” este pe punctul de a începe, Iehova este cu Cristos Isus (Mai Marele Barac) și organizația Lui (Debora) și îi conduce, și dacă rămășița martorilor lui Iehova rămâne de partea Mai Marelui Barac și cu organizația lui Iehova, atunci Iehova este sigur că va fi cu ei, va lupta pentru ei și le va da victoria asupra forțelor puternice ale Diavolului. Acest fapt este subliniat de cuvintele categorice ale profetiei, adică: „Domnul la mâna ta dreaptă va lovi printre regi în ziua mâniei Sale. Va judeca printre păgâni, va umple locurile cu corpurile moarte; va răni căpeteniile multor țări.” – Ps. 110:5,6.

12. „Din Efraim au venit locuitorii lui Amalec. După tine a mers Benjamin în oștirea ta. Din Machir au venit căpeteniile și din Zabulon cârmuitorii.” (Jud. 5:14) Interpretarea acestui text de către alt traducător este mai bună, adică: „Din Efraim [au coborât] cei a căror rădăcină [așezare] a fost în Amalec.” (*Rotherham*) Amaleciții antici s-au răspândit prin centrul Palestinei și și-au făcut acolo așezare permanentă și au devenit înrădăcinați în țară. Referitor la asta este scris: „În muntele amaleciților.” (Jud. 12:15) Această așezare a amaleciților a fost în țara

efraimiților. Se pare că seminția lui Efraim a trebuit să-i supună pe acei amaleciți, pentru a putea trăi în țara care a fost atribuită seminției lui Efraim. Seminția lui Efraim a avut o reputație proastă în supunerea acestor amaleciți, astfel că, la un moment dat, ei nu s-au mai luptat cu vitejie împotriva amaleciților. Ei au fost necredincioși legământului lor național cu Iehova, prin cedarea la religia demonică și alegându-i pe demoni, mai degrabă decât să se supună lui Dumnezeu Iehova. Referitor la ei este scris: „Și poate nu va fi ca generația părinților, încăpățanată și rebelă; o generație care nu își îndreaptă inimile corect și al căror spirit nu a fost statornic cu Dumnezeu. Copiii lui Efraim, fiind înarmați și purtând arcuri, s-au întors în ziua bătăliei. Nu au păstrat legământul lui Dumnezeu și au refuzat să pășească în legea Lui; și au uitat lucrările și minunile Lui, pe care li le-a arătat.” – Ps. 78:8-11.

13. Aceea a fost reputația generală a seminției, dar a fost o rămășiță din seminția lui Efraim, care a rămas credincioasă lui Iehova, și ei au coborât și i s-au alăturat lui Barac și au șters acea reputație rea, care s-a așezat pe întreaga seminție. Efraimiții au trebuit să fie împotriva lui Amalec, și au luptat împotriva lui și acea luptă a fost o mare probă pentru efraimiții credincioși; tot așa a fost când a venit vremea să lupte împotriva lui Iabin și a oștirilor canaaniților sub Sisera.

14. Observă acum faptele, care se întâmplă în împlinirea acestei părți a cântecului profetic. Israelii spirituali, la venirea lui Cristos Isus la templu, se aflau printre religioniști. Fiind atât de aproape de practicanții religiei, israeliții credincioși au avut multe pete religioase pe veșmintele lor, în timpul apariției lui Cristos Isus la templu. Acești urmași credincioși ai legământului lor, totuși, prima dată s-au supus și au lăsat deoparte influența și puterea religiei și apoi s-au alăturat lui Barac, Cristos Isus, au trecut proba la judecata Lui și au fost acceptați. Apoi ei au intrat în întregime în serviciul Domnului. Ulterior i-au oferit Domnului o jertfă în dreptate, prin proclamarea cu zel și în mod credincios a numelui și împărăției lui Iehova. Rămășița credincioasă a mers mai departe în lupta împotriva religiei organizate, adică, „creștinătatea” și „păgânătatea”, ambele practicante a demonismului. Astfel Iehova a prevestit, în această profecie, detalii amănunțite ale progresului celor care au rămas credincioși legământului și au fost acceptați la judecata de la templu.

15. „După tine, Beniamin, printre oamenii tăi.” (Jud. 5:14) Teritoriul lui Beniamin s-a învecinat la sud cu cel ce a fost al seminției lui Efraim. Adevăratul Beniamin a fost un unchi al lui Efraim, căci tatăl lui Efraim, Iosif, a fost fratele adevărat al lui Beniamin. Mica tovărășie a seminției lui Beniamin a adus o parte din restul voluntarilor și evident ei nu au stat deoparte și au așteptat ca toți ceilalți să se ofere înainte, ci s-au oferit, așa cum spune cântecul: „după tine, Beniamin”. Cântecul profetic îi descrie și identifică și pe ceilalți ai semințiilor, care au fost credincioși.

16. „Din Machir au coborât guvernatori.” În cartea Genezei este scris: „Copiii, de asemenea ai lui Machir, fiul lui Manase, au fost aduși la genunchii lui Iosif.” (Gen. 50:23) Machir a fost un om de război, un luptător viteaz și, prin

urmare, i-a fost atribuit un teritoriu dificil de supus și păstrat, adică, acea parte cunoscută drept Galaad, care se află la est de râul Iordan. (Ios. 17:1) Urmează că el și-a antrenat bărbații cum se cuvine, în așa fel că „gubernatorii” sau conducătorii „din Machir” trebuia să fi fost bărbați voinici și cu calități excelente de luptă. Ei trebuiau să fie bărbați adevărați, pe care se conta să se alătore și să lupte sub Barac; ceea ce au făcut. Conducătorii nu au rămas în spate și nu le-au spus celorlalți dintre machirieni și galaadiți să meargă pe câmp și să se lupte sub conducerea lui Barac, ci acei conducători au coborât ei înșiși și s-au alăturat lui Barac și au luat parte în bătălie și ceilalți i-au urmat.

17. Altă seminție este menționată cu aprobare: „Din Zabulon, cei care folosesc condeiul scriitorului.” (Jud. 5:14) Zabulon a fost o seminție de navigatori. În orice caz, ei au locuit la marea Mediterană și, fără îndoială, au întreprins activități care cereau păstrarea înscrisurilor de pe vapoare și alte treburi; ceea ce fără îndoială au făcut și într-un fel corespunzător. „Zabulon va locui la țărmul mării; și va fi pe țărmul corăbiilor și marginea lui va fi înspre Sidon” (Gen. 49:13) „Și despre Zabulon a zis: Bucură-te, Zabulon, în ieșirea ta; și tu, Isahar, în corturile tale. Ei vor chema popoarele la munte; acolo vor aduce jertfe de dreptate; căci vor suge din abundența mărilor și din bogățiile ascunse ale nisipului.” – Deut. 33:19,19.

18. Chiar dacă au fost angajați în activități legitime, acei oameni credincioși ai Zabulonului nu au permis ca asemenea lucruri să intervină în serviciul lor pentru Iehova și în lupta lor împotriva dușmanilor lui Dumnezeu Iehova. Aceasta arată clar că fiind angrenat în activitate nu este o scuză să greșească sau să refuze să se angajeze în serviciul activ al Marelui Teocrat. O altă interpretare a acestui text se citește: „Și din Zabulon, cum ar fi se poarte sub conducerea mareșalului” (*Roth.*) În timp ce țineau personalul autorității țării de partea lor, s-au pus pregătiți sub conducerea marelui Mareșal și s-au ocupat să aducă mai mulți bărbați luptători pe câmpul de luptă. În ziua de azi, slujitorii credincioși ai lui Dumnezeu, indiferent de nivelul de importanță deținut de ei, au depus cele mai mari eforturi să aducă mai mulți vestitori ai Teocrației pe câmp, pentru scopul de a lupta bătălia Domnului împotriva inamicului. Totuși, nu toți oamenii care se declară a fi ai lui Dumnezeu răspund. Profetia continuă să arate atitudinea unora diverși, dintre poporul de legământ, față de Dumnezeu și facerea voinței Lui și astfel este arătat contrastul între cei care apreciază privilegiile lor și cei cărora le lipsește aprecierea. „Și prinții Isaharului au fost cu Debora; chiar și Isahar și Barac; el a fost trimis pe jos în vale. Pentru grupurile lui Ruben, au fost îndelungi cercetări ale inimii.” – Jud. 5:15.

19. Seminția lui Isahar a ocupat un loc proeminent și onorabil în luptă. Locația acestei seminții a fost la sudul seminției lui Zabulon. În teritoriul lui Isahar se afla câmpia Esdrelonului și orașul Meghido și valea lui Izreel. Partea principală a bătăliei, aici sub considerație, a avut loc pe acel teren și acolo Iehova a efectuat actul Său miraculos și „ciudat”. A fost în acel loc unde Iehova a luptat bătălia pentru israeliți, de asemenea sub Iosua. – Ios. 19:17-23.

20. Instrucțiunile pe care Dumnezeu i le-a dat lui Barac au indicat că teritoriul de baștină al lui Isahar va fi terenul de luptă. Conducătorii din țara lui Isahar trebuiau să bine primească acel aranjament pentru ei, ca să ia parte la justificarea numelui lui Iehova și pentru eliberarea poporului de asupritorii lui. (Jud. 4:6,7) Acei prinți nu au fost nici un pic în urma israeliților credincioși în general. Precum este scris, ei „au fost cu Debora”; adică, au fost în deplină armonie cu Debora anti-tipică, adică în deplină armonie cu organizația lui Dumnezeu. Pentru acei israeliți credincioși din seminția lui Isahar, războiul a fost chiar pe „frontul de acasă”. Aceasta sugerează că astăzi cineva poate să servească pe frontul de acasă, dacă nu poate fi un pionier. Nu toți se pot angaja în munca de pionier, dar toți slujitorii lui Dumnezeu pot să-și efectueze datoria, oriunde ar fi ei. Lui Isahar i-a fost atribuit un loc, prezicând acea clasă de astăzi a poporului de legământ al lui Dumnezeu, care Îl servesc cu bucurie, oriunde s-ar afla. Ei sunt devotați în întregime Teocrației și, prin urmare, în deplin acord și în deplină unitate cu partea vizibilă a organizației lui Dumnezeu, primind poruncile de la Cel invizibil, Mai Marele Barac și făcându-și datoria fără ezitare. Ei nu sunt pacifiști și nu fac compromisuri. Sunt în întregime pentru organizația lui Iehova.

21. „Chiar și Isahar și Barac.” Interpretarea acestor cuvinte de către Versiunea Americană Autorizată este mai bună, adică: „Precum a fost Isahar, așa a fost și Barac.” Seminția lui Isahar a adus un adevărat contingent de luptători pentru numele lui Iehova. Ei s-au conformat exact după imaginea căpitanului lor, Barac. În aceasta ei au prezis că acea clasă a slujitorilor credincioși și devotați ai lui Iehova se va conforma imaginii sau chipului lui Cristos Isus, Căpitanul lor. Seminția lui Isahar s-a mutat și a locuit oriunde ar fi părut să fie cel mai bine pentru ei să locuiască. S-au obișnuit cu corturile, precum a fost indicat de Scripturi: „Bucură-te... în corturile tale.” (Deut 33:18) Astfel, acei oameni credincioși ai lui Isahar ilustrează bine pe pionierii care locuiesc cu bucurie, oriunde munca lor îi duce și sunt mulțumiți cu orice condiții le furnizează Dumnezeu. Realizează că le este dat un loc temporar și ei fac, cu toată puterea lor, orice este de făcut și o fac cu inimă recunoscătoare. Credincioșii lui Isahar s-au obișnuit cu greutățile îndurate și fac asta de bună voie. Iacob a pronunțat asupra lui Isahar binecuvântarea profetică: „Isahar este un măgar puternic, culcat între cele două sarcini; a văzut că locul de odihnă este bun și țara că a fost plăcută; și-a aplecat umărul să îndure povara și a devenit sclavul muncii.” – Gen. 49:14,15.

22. Să plătească tribut unei puteri străine anti-teocratice a fost nepotrivit pentru acea seminție credincioasă. Numai Dumnezeu Iehova și Reprezentantul Său Executiv Șef ar trebui să fie și sunt recunoscuți ca „Stăpânirile Înalte”. (Rom. 13:1) Așa a fost cu Isahar și este așa astăzi cu poporul de legământ al lui Dumnezeu. Seminția lui Isahar i-a prevestit pe cei credincioși ai acestei vremi, care îi recunosc numai pe Dumnezeu Iehova și Cristos Isus drept Stăpânirile Înalte.

23. Seminția lui Isahar a fost alături de Barac în răsturnarea puterii și ruperea stăpânirii canaanitilor asupra poporului lui Dumnezeu. Asta au făcut ei, deoarece era voința și porunca lui Dumnezeu ca ei să facă așa. La fel și urmașii

credincioși ai lui Cristos Isus de astăzi, îi atribuie laudă, onoare, glorie și salvare lui Iehova și evită religia sau demonismul. Isahar, prin urmare, a prevestit acea companie a poporului creștin care își oferă devotamentul nedivizat și neîmpărțit lui Iehova și Regelui Său.

24. „El a fost trimis pe jos în vale.” (Jud. 5:15) Astfel oamenii lui Barac au mers pe jos și asta cerea curaj adevărat. Dușmanul ,sub Sisera, a condus în vale 900 de care de război din fier. Israelii de sub Barac, din poziția lor în Muntele Tabor, au putut vedea acel dușman puternic mecanizat și când porunca a fost dată din înălțimi să se înceapă lupta, ei au mărșăluit pe jos, direct jos în vale și au înfruntat dușmanul și carele lor de fier. Dumnezeu a inspirat-o pe Debora să-i spună lui Barac, când a venit vremea: „Sus, căci aceasta este ziua în care Domnul l-a dat pe Sisera în mâinile tale; nu a ieșit Domnul înaintea ta?” Repede, Barac a coborât direct de pe Muntele Tabor și armata lui mică de zece mii de oameni era drept „la picioarele lui”, toți mergând pe jos și prinții lui Isahar erau în fruntea acelei armate, ce mărșăluia pe jos. În valea lui Esdrelon, prin care curgea râul Chișon, ei au mers pe jos. (Jud. 4:10-14) Faptul că înscrierea divină subliniază mișcarea acestei mici armate „pe jos” se potrivește cu condiția actuală, că este multă muncă pe jos, în serviciul din casă în casă, iar acești slujitori ai Domnului trebuie să meargă. Domnul contrastează munca acestora cu a celorlalți care o iau ușor, când spune: „Voi cei care călăriți măgari albi, voi care stați în judecată și umblați pe drumuri ocolite [bine bătucite, drumuri netede].” – Jud. 5:10.

25. Aceștia sunt cei care iau calea ușoară și aceștia au ceva la care să mediteze. Căpitanul armatei lui Iabin a călărit până în vale, cu mare demnitate, în carul lui de fier, cu echipamentul lui de război puternic mecanizat și și-a arătat arrogant puterea, așteptând să câștige repede bătălia. Imediat după aceea, totuși, acel conducător militar prea încrezător, a trebuit să sară jos din carul său de război și să meargă pe jos. Așa Domnul l-a făcut pe dușman să meargă. Aceea prezice că ei vor fi puși pe fugă la Armagedon, pe jos sau prin orice altă cale pot ei. Din înscrierea profetică se pare clar că zece mii de luptători ai lui Barac și în principal trupele din semințiile lui Efraim, Beniamin, Manase, Zabulon, Isahar și Neftali au format mica armată. Ei au făcut treaba și au făcut-o cu bucurie și Iehova le-a dat lor victoria și i-a eliberat complet. Dar cum a fost cu unii dintre ceilalți, care au urmat un curs diferit? subliniază Domnul asta? și pentru ce motiv?

26. „Pentru diviziunile lui Ruben, au cercetat îndelung inimile,” spune înscrierea profetică. (Jud. 5:15) Observă aici că teritoriul seminției lui Ruben a fost în partea de est a Iordanului și de-a lungul țărmului superior estic a Mării Moarte. Declarația profetică, adică, „diviziunile lui Ruben” nu a fost în unitate în întregime, ci au fost împărțiți, ca la război și fiecare făcea parte dintr-o diviziune. Aceasta fiind adevărată, ei au fost tulburați și confuzi, și prin urmare au ratat oportunitatea de a lua parte activ pe câmpul de luptă, care activitate preumbrește „lucrarea ciudată” a lui Dumnezeu. Ruben a fost primul născut al lui Iacob și ar fi „fratele mai mare” al familiei și el prevestește pe cei care se cred importanți, datorită nașterii și poziției. În urgența cu care s-a confruntat Israel, seminția lui

Ruben nu a folosit oportunitatea pentru o contribuție în justificarea numelui lui Iehova, chiar dacă aceea era partea fratelui mai mare, pe care trebuia să și-o asume, ca frate mai mare din acel popor. În contrast cu aceasta, seminția „micului Benjamin” (Ps. 68:27) s-a oferit voluntar pentru campanie și a avut o contribuție în „lucrul ciudat” și în justificarea numelui lui Iehova. Astfel este explicat de ce a fost o împărțire în seminția lui Ruben și, în plus, de ce a fost o „îndelungă căutare [îndelungă hotărâre (A.R.V.)] a inimii”.

27. Fără îndoială a fost multă zarvă, despre multe hotărâri și intenții bune, dar nici o acțiune reală. Intențiile și hotărârile bune nu contează cu nimic, dacă nu este o activitate reală în dovada autenticității lor. Acei rubeniți tipici nu au făcut nimic să pună în mișcare ceva pentru progresul luptei din teren și aceasta prezice condiția care există în prezent printre unii. Acei rubeniți, care reprezintă o clasă asemănătoare, în momentul prezent, nu pot spune împreună cu cei credincioși: „Inima mea se va bucura în mântuirea Ta.” (Ps. 13:5) În acest punct, cuvintele psalmistului par să fie potrivite: „Și s-ar putea să nu fie ca părinții lor, o generație încăpățanată și rebelă; o generație care nu și-a îndreptat inimile și al căror spirit nu a fost statornic cu Dumnezeu.” „Cu toate acestea ei L-au măgulit cu gurile lor și L-au mințit cu limbile lor: căci inimile lor nu au fost drepte cu El și nici ei nu au fost statornici în legământul Lui.” (Ps. 78:8,36,37) Cineva trebuie să-și demonstreze credința și devotamentul pentru Atotputernicul Dumnezeu, prin acționarea în deplină armonie cu mărturisirile făcute cu gura. Acea rugăciune a fost adevărată în vremurile antice și este adevărată și acum.

28. „De ce rămâi tu între stâne, să ascuți behăitul turmelor? Pentru grupurile lui Ruben au fost îndelungi căutări ale inimii.” (Jud. 5:16) Aici profeția continuă să ia notă de necredința lui Ruben. Rubeniții au ales preocupările pașnice și au luat-o ușor, când a venit vremea să justifice numele lui Iehova; și când interesele israeliților au fost periclitare, rubeniții au fost destul de voitori să-i facă pe canaaniți să continue să-și asume locul puterilor supreme asupra poporului lui Iehova, atâta timp cât rubeniții pot rămâne în condiția lor de comoditate fără întrerupere. Ei nu au arătat zel pentru Iehova și onoarea numelui Său. Ei nu au arătat interes pentru drepturile israeliților. Au fost ciobani și păstori, pentru beneficii și comoditate. Aceasta se potrivește perfect vechilor „bătrâni aleși” și altor religioși, care pretind să recunoască guvernările pământești drept puteri supreme și care sunt de asemenea doritori să se compromită cu organizația lui Satan, pentru ca ei să se poată bucura de comoditate, fără deranj.

29. Acei rubeniți au uitat ce le-a spus Moise, la îndrumarea lui Dumnezeu, cu o ocazie precedentă, despre trimiterea unui contingent de bărbați luptători peste râul Iordan să-și ajute frații israeliți: „Și Moise le-a spus, Dacă veți face acest lucru, dacă veți merge înarmați înaintea Domnului la război și dacă toți dintre voi vor merge înarmați peste Iordan, înaintea Domnului, până când El va alunga dinaintea Sa pe dușmanii Săi, iar țara va fi supusă înaintea Domnului; atunci vă veți putea întoarce și veți fi fără vină în fața Domnului și în fața lui Israel; și această țară va fi proprietatea voastră înaintea Domnului. Dar dacă nu veți face

așa, atunci ați păcătuit împotriva lui Dumnezeu și să fiți siguri că păcatul vostru vă va ajunge din urmă.” – Num. 32:20-23.

30. Unii, în ziua de azi, asemenea rubeniților, sunt păcătoși, deoarece nu se supun poruncilor Domnului în ceea ce privește conduita războiului împotriva demonismului și religiei. În mod clar, această parte a profeției prevestește o clasă de urmași declarați ai lui Cristos, care Îl onorează pe Domnul prin cuvintele lor, dar nu iau nici o măsură reală și sinceră față de publicarea numelui și împărăției Lui. Ei nu fac nimic în vederea justificării Marelui Teocrat. Aceștia sunt puși în contrast cu David, care a păzit oile tatălui său și care a părăsit turma, pentru a putea să lupte pentru frații lui, împotriva monstrului Goliat. – 1 Sam. 17:20-24.

31. „Pentru grupurile lui Ruben a fost o îndelungă căutare a inimii.” Ei au avut multe motive să-și caute inimile și să determine motivul pentru lipsa lor de activitate. Chiar așa este și astăzi cu cei care își spun în inimă sau în cuvinte: „Lăsați-i pe ceilalți să facă munca.” Apostolul, evident, a fost inspirat să scrie referitor la rubeniții actuali, când a spus: „Verificați-vă dacă sunteți în credință; demonstrați-vă vouă înșivă. Nu știți că Isus Cristos este în voi înșivă; afară numai dacă sunteți dezaprobați? Dar am încredere că veți ști că noi nu suntem dezaprobați.” (2 Cor. 13:5,6) Un alt martor inspirat al Domnului, confirmă acea clasă: „Prin urmare cel care știe să facă bine, și nu face, pentru el este păcat.” (Iac. 4:17) „Căci la fel cum corpul fără spirit este mort, așa credința fără fapte este moartă.” – Iac. 2:26.

32. Astăzi, Iehova a dat tuturor celor consacrați oportunitatea să-și dovedească integritatea, prin oferirea întregului lor sprijin pentru Teocrație. Credincioșii nu se compromit și nici nu o vor face, pentru a evita persecuția. Ei știu un singur lucru și acela e să facă voia lui Dumnezeu, supunându-se poruncilor Lui. Cei pe care Iehova îi aprobă, trebuie să ia parte cu bucurie în serviciu, când oportunitatea este oferită, indiferent care ar putea fi condițiile. Făcând așa, cu bucurie și deplină încredere în Domnul pentru rezultate, ei vor fi cu siguranță victorioși.

33. „Galaad a rămas în locuința lui dincolo de Iordan; și de ce a rămas Dan pe corăbii? Așer a continuat pe malul mării și s-a stabilit în porturile lui.” (Jud. 5:17) Aici, Dumnezeu atrage atenția asupra celorlalți care nu au venit pe câmpul de luptă. prevestind o clasă asemănătoare, în timpul „lucrării Sale ciudate”. Galaad, aici numit, a fost o parte din teritoriul atribuit semințiilor lui Ruben și Gad. (Vezi Numeri 32:1,2; Deuteronomul 3:12-16.) A fost și o altă parte a Galaadului, totuși, care a fost atribuită seminției lui Manase, de care Machir, luptătorul, era legat și care s-a oferit voluntar pentru serviciul activ sub Barac. (Ios. 17:1; Jud. 5:14) Seminția lui Gad nu a făcut nimic, concluzionând, fără îndoială, că a fost prea mare deranj și efort să treacă râul Iordan și să participe la apărarea poporului de legământ al lui Dumnezeu. Iordan înseamnă „cel care coboară”. El curge coborât sau grăbit în Marea Moartă, unde nu este deloc viață. Galaad a fost o regiune muntoasă și se părea că, pentru seminția lui Gad, terenul dur și râul Iordan a constituit un real obstacol și apărare împotriva carelor de război din fier ale lui

Sisera și, prin urmare, gadiții au hotărât să-i lase pe cei de pe cealaltă parte a râului să aibă grijă de ei înșiși. S-a ajuns la această concluzie, evident, deoarece cei de pe partea estică a Iordanului erau bine protejați natural, de asalt. Acele condiții astfel au ilustrat ce se întâmplă în îndeplinirea actuală a cântecului profetic. Din anul 1918 d. Chr. a fost un număr de persoane consacrate, declarate, care credeau că ce e mai bun pentru ei este să se ascundă acasă și să evite conflictul cu dușmanul și prin urmare au lăsat masele umane, ilustrate de râul Iordan, coborând repede în „Marea Moartă”, să-i rețină de la serviciul activ. Acei gadiți actuali le-au permis oamenilor turbulenți din prezent, să-i împiedice să treacă peste Iordanul anti-tipic și să se angajeze activ în serviciul Domnului. Ei nu au reușit, din motive egoiste, să fie supuși poruncilor Domnului și prin urmare sunt în aceeași condiție ca și când ar fi încălcat de bună voie legea lui Dumnezeu. Ei nu au luat parte la demascarea religiei, ca fiind dușmanul umanității.

34. „Și de ce a rămas Dan în corăbii?” Teritoriul lui Dan a fost apropiat de cel al seminției lui Efraim, Benjamin și Iuda. Teritoriul lui Dan s-a întins pe coasta mediteraneană, inclusiv orașul actual Iafō. (Ios. 19: 40-48) Dan a fost angajat în transport comercial și să practice pescuitul acolo. A fost atât de suprasolicitat cu afacerea lui privată, încât Dan nu a găsit timp să răspundă chemării și să trimită un contingent de luptători să se alătore armatei lui Barac. El a fost atunci diferit față de primii discipoli ai lui Cristos Isus, care la fel au fost pescari și referitor la care este scris: „Și El i-a chemat. Și ei și-au părăsit corăbiile și părinții imediat și L-au urmat.” (Mat. 4:21,22) La fel și în anul 1918 d.Chr., când Mai Marele Barac a venit la templu, și apoi și-a trimis slujitorii, mulți care s-au declarat a fi israeliți spirituali au permis intereselor lor comerciale să-i absoarbă atât de tare, încât au dat comerțului și afacerii un loc mai mare în viețile lor și au neglijat în întregime privilegiul mai important de a servi Împărăția. Au ignorat-o pe Debora, anti-tipica organizație a Domnului și au desconsiderat chemarea Mai Marelui Barac. Ei nu au reușit să înțeleagă că serviciul Regelui și a Împărăției este cel mai mare privilegiu și oportunitate pe care cineva ar putea să le aibă. Totuși, în același timp, ei au pretins să fie consacrați lui Dumnezeu. Nu au reușit în aceasta, deoarece au pus pe primul loc afacerea și interesele Domnului au fost lăsate deoparte.

35. „Așer a continuat pe malul mării și s-a stabilit în spărturi [golfuri (limită)].” Prin mijloacele golfurilor sau fluviilor mici, Așer putea întreprinde ceva comerț sau afacere, de-a lungul malului mării. El s-a stabilit acolo și nu a făcut nimic ca să păzească interesele poporului de legământ al lui Dumnezeu. A jucat acea parte a imaginii profetice, prevestind condiția actuală, în care unii, care pretind a fi consacrați, se regăsesc. Nu sunt dispuși să se separe de marea umanității, care este înstrăinată de Dumnezeu. Dimpotrivă, au continuat o asociere apropiată cu interesele de afacere comercială și egoistă, pentru câștig egoist. Când au aflat despre Împărăție, ei înaintau profitabil în afacere și astfel au motivat: „De ce să lăsăm deoparte această afacere profitabilă și să luăm parte la treburile spirituale în interesul Împărăției?” Lăsați pe altcineva să facă asta. De ce să-și periclitizeze afacerea și statutul în comunitate, prin a merge direct împotriva religiei

și a face serviciul și publicarea Teocrației? Prin aceasta au ratat cea mai mare oportunitate care li s-a dat vreodată.

36. „Zabulon și Neftali au fost un popor care și-au periclitat viețile în moarte, în locurile înalte ale câmpului.” (Jud. 5:18) Alte interpretări ale acestui text sunt edificatoare și sunt precum urmează: „Un popor care și-au expus viețile în pericol de moarte.” (interpretare marginală) „Zabulon a fost un popor care și-a expus sufletul la moarte, la fel și Neftali.” (*Young*) „Zabulon – un popor care și-a disprețuit viața în moarte și Neftali.” (*Rotherham*) Ce contrast mare între cele două seminții și alții care au stat acasă și nu au făcut nimic ca să justifice numele lui Iehova și să apere poporul Său de legământ. Zabulon și Neftali L-au pus pe primul loc pe Atotputernicul Dumnezeu și nu au socotit viețile lor de importanță, în comparație cu onoarea și justificarea numelui lui Iehova și interesul poporului de legământ. Au considerat legământul națiunii cu Iehova drept o obligație ce trebuie să fie ținută. Ei au fost primii care s-au oferit voluntar: „Și a spus, eu voi merge cu siguranță cu tine; neîmpotrivindu-mă călătoriei pe care o urmezi, dar aceasta n-o să fie în onoarea ta, pentru că Domnul va da pe Sisera în mâna unei femei. Și Debora s-a ridicat și a mers cu Barac la Cades; și a înaintat cu zece mii de bărbați la picioarele sale; și Debora a înaintat cu el.” – Jud. 4:9,10.

37. Tot la fel, în aceste zile de pericol, când profeția Cântecului de Victorie este împlinită, poporul credincios, de legământ, al lui Dumnezeu, ilustrat de Zabulon și Neftali, merg direct pe câmp, unde pot fi văzuți și însemnați ca „rămășița poporului” care este în întregime pentru Iehova și Teocrația Lui. Ei fac de cunoscut că sunt împotriva conducerii îngrozitoare și demonice, care stă în locul în care acea rușine dezolantă nu are nici un drept să stea. Astfel ei se fac țintă pentru dușman și se expun asalturilor gloatei conduse de preoți religioși și sprijiniți de alți fanatici, sub influența demonilor. Ei nu își socotesc viața dragă, în comparație cu privilegiul de a fi martori ai Teocrației. Apostolul Pavel a fost unul care a înaintat în acest curs de devotament credincios pentru Împărăție și, prin urmare, sub inspirație, a scris: „Numai, Duhul Sfânt mă înștiințează din cetate în cetate că mă așteaptă lanțuri și necazuri. Dar eu nu țin numai decât la viața mea, ca și cum mi-ar fi scumpă, ci vreau numai să-mi sfârșesc cu bucurie calea și slujba pe care am primit-o de la Domnul Isus, ca să vestesc Evanghelia harului lui Dumnezeu.” (Faptele 20:23,24) „Atunci Pavel a răspuns: Ce v-a făcut să plângeți și să-mi frângeți inima? Căci eu sunt pregătit nu numai să fiu legat, ci și să mor la Ierusalim pentru numele Domnului meu Isus.” – Faptele 21:13.

38. Astăzi, slujitorii credincioși ai lui Iehova și ai Regelui Său, au un singur scop și acela este să facă voia Atotputernicului Dumnezeu. Îi cer lui Dumnezeu să-i ajute să facă voia Lui și nu ezită să ia parte în serviciul la care ei ar putea fi desemnați. Ei se bazează pe Domnul să aibe grijă de ei. Se uită pe sine. Ei sunt hotărâți ca nimic să nu-i separe de iubirea față de Iehova și guvernarea sub Cristos: „Căci sunt convins că nici moartea, nici viața, nici îngeri, nici principatele, nici puterile, nici lucrurile prezente, nici lucrurile ce au să vină, nici înălțimea, nici

adâncimea, nici o altă creatură nu ne va putea separa de iubirea lui Dumnezeu, care este în Cristos Isus, Domnul nostru.” – Rom. 8:38,39.

39. Văzând că anumite seminții ale poporului tipic al lui Dumnezeu Iehova au ratat cea mai mare oportunitate a lor, deoarece au rămas inactivi în timpul unei urgențe și că acțiunea lor a fost de importanță suficientă ca să fie înscrisă în profeție, fiecare persoană consacrată astăzi ar trebui să se întrebe: De ce a atras Iehova atenția la neglijarea unora? Și de ce a accentuat cursul de acțiune luat de alții, care s-au alăturat Cântecului de Victorie? Răspunsul este găsit în aceste cuvinte înscrise în Scripturi: „Acum toate aceste lucruri li s-au întâmplat pentru exemple și sunt scrise pentru învățătura noastră, asupra cărora sfârșitul lumii va veni.” (1Cor. 10:11) „Căci tot ce a fost scris mai înainte, a fost scris pentru instruirea noastră, ca noi, prin perseverența noastră și prin mângâierea Scripturilor, să putem avea speranță.” – Rom. 15:4.

40. Dumnezeu a făcut ca acele lucruri să fie înscrise, ca să le arate consacraților astăzi privilegiul lor de a lua parte în justificarea numelui Său și să accentueze faptul că toată protecția și salvarea vine de la Dumnezeu și nici una nu vine din altă sursă. Slujitorii credincioși ai lui Dumnezeu de astăzi, vor primi o mângâiere mai mare de la textele mai sus citate, înțelegând și că același lucru a fost prevestit în profeția scrisă, cu mult timp în urmă. Bunătatea iubitoare a Domnului este evidentă în toate timpurile, față de cei care sunt sârguincioși în a face voia Lui.

41. Precum este arătat de profeții și de faptele pe care Dumnezeu le-a adus acum în împlinirea acestora, bătălia mării zile a Dumnezeului Atotputernic este aproape. Națiunile demonizate, de pe pământ se strâng pentru luptă și se pregătesc pentru ea. Așa cum căpitanul Sisera a fost surprins și copleșit, tot așa, acei oameni pe care Sisera i-a ilustrat, vor fi surprinși și copleșiți la Armagedon. Atunci cântecul de laudă veșnică pentru Iehova va fi auzit de-a lungul pământului. Acum poporul lui Dumnezeu, fiind favorizat de lumina Celui Puternic, Cristos Isus, strălucind deasupra lui, se ridică cu bucurie și vestește mesajul Împărăției. Te-ai ridicat și lumina strălucește deasupra ta, și folosești acea lumină pentru gloria Teocrației?

(Va continua)

Avertisment final

„Șapte” este un număr simbolic al deplinătății divine. Apa pură este simbol al adevărurilor dătătoare de viață, iar grindina simbolizează adevărurile dure și tăioase, care taie, rănesc și omoară. În timpul profetului Moise, când servea anunțul lui Dumnezeu Iehova asupra lui Faraon cu inima împietrită, țara Egiptului a fost lovită de o ploaie cu grindină cumplită, cum nu a mai fost cunoscută înainte. A fost cea de-a șaptea, dintr-o serie de zece plăgi, din mâna lui Dumnezeu. Prin aducerea acestor plăgi asupra Egiptului, înainte de distrugerea finală a tuturor

întâilor născuți ai omului sau ai vitelor și distrugerea forțelor militare ale lui Faraon, Dumnezeu Iehova a adus oportunități ample pentru ca Faraon să cedeze la cererile Lui, ca să lase poporul Său să plece liber sau să-și împietrească inima și să sufere distrugere. Acele plăgi au fost tipice, prevestind plăgile asemănătoare în aceste „ultime zile”. La aceste plăgi din urmă, Iehova previne și avertizează organizația lui Satan, precum este ilustrată de Egipt și permite oportunități ample pentru Satan și slujitorii lui de pe pământ ca, ori să se supună de bună voie voinței lui Iehova sau să sufere distrugere completă. Toate aceste plăgi anti-tipice au de-a face cu proclamarea mesajului de adevăr al lui Dumnezeu; și această proclamare a adevărului sau aceste fapte ale martorilor lui Iehova nu vor fi duse la bun sfârșit pe pământ, până ce aceștia nu vestesc toate mesajele lui Iehova de avertizare a răzbunării Lui împotriva tuturor nedreptăților și de justificare a numelui Său sfânt. Aceasta trebuie să facă martorii lui Iehova înainte de Armagedon.

Când Faraon a refuzat pentru prima oară să dea drumul israeliților, Iehova ar fi putut să doboare complet Egiptul, dar s-a mulțumit să facă ca mărturia ulterioară să fie transmisă lui Faraon și casei sale regale. Tot așa, Iehova ar fi putut foarte bine să doboare organizația pământească a lui Satan, când Mai Marele Moise, Cristos Isus, a venit pentru prima dată la templu în 1918 să judece „casa lui Dumnezeu” și națiunile lumii; dar l-a mulțumit pe Iehova să-i permită lui Satan să continue și să rămână pentru un timp, pentru ca mărturia ulterioară să poată fi dată pe pământ și ca puterea lui Iehova să poată fi făcută mai evidentă și ca nimeni din lume să nu aibă motiv să spună că a fost luat pe nepregătite de judecata lui Iehova.

Șase plăgi au fost până acum peste Egipt și aceasta a servit doar ca să împietrească inima lui Faraon. Scopul plăgilor asupra Egiptului a fost să pună clar înaintea egiptenilor numele și supremația lui Iehova. În loc să-l distrugă complet pe Faraon și organizația lui, mai devreme, în controversă, Iehova i-a spus lui Faraon prin Moise: „În acest timp am trimis toate plăgile [(citire marginală a Bibliei: am trimis toate plăgile rămase)] împotriva inimii tale și împotriva slujitorilor tăi și împotriva poporului tău, pentru ca tu să poți știi că nu mai este nimeni ca Mine pe tot pământul. Căci chiar atunci mi-aș fi putut întinde mâna și te-aș fi putut doborî pe tine și pe poporul tău cu molima; și tu ai fi fost îndepărtat de pe pământ; dar din această cauză ți-am permis să rămâi, pentru a-ți arăta puterea Mea și pentru ca ei să poată să vestească numele Meu de-a lungul pământului.” (Exod 9:14-16, traducerea *Leeser*) Plăgile rămase, care urmau să vină asupra Egiptului și care au și venit, au fost anunțate ulterior și avertizate pentru organizația pământească a lui Satan. În zilele actuale acest anunț de avertizare trebuie dat și declarat de martorii lui Iehova ,ca membrii ai organizației templului.

Fapta lui Dumnezeu a venit. O mare furtună sau ploaie torențială de grindină, acompaniată de focuri ale fulgerelor, a bătut semănăturile, oamenii și vitele Egiptului. Iehova l-a avertizat pe Faraon, dar cel avertisment nu a fost luat în considerare și acum Dumnezeu a trimis asupra egiptenilor cea de-a șaptea plagă. „Și Moise și-a întins toiagul spre cer și Domnul a trimis tunete și grindină și focul

a șters solul: și Domnul a dat ploaie de grindină asupra țării Egiptului. Astfel a fost grindină și foc amestecat cu grindină, foarte cumplită, cum nu a mai fost nimic la fel în toată țara Egiptului, de când a devenit o națiune. Și grindina a bătut peste toată țara Egiptului, tot ce a fost pe câmp, atât om cât și vită; și grindina a bătut fiecare fir de iarbă de pe câmp și a rupt fiecare pom al câmpului.” (Ex. 9:23-25) Acea mare plagă cu grindină a venit asupra Egiptului în primăvară, precum este arătat în Exod 9:31: „Și inul și orzul au fost lovite; căci orzul a dat în spic, iar inul era în floare.” Psalmul 105:33 înscrie: „Le-a lovit viile și smochinii și a rupt copacii din ținutul lor.”

Împlinirea anti-tipică a acelei plăgi a început să vină asupra organizației pământești a lui Satan în august 1928. A fost atunci când Iehova i-a făcut pe martorii Lui de pe pământ, cărora le-a fost dată mărturia lui Isus Cristos, să declare mesajul Lui împotriva „prințului puterii aerului”, Satan și organizația lui demonică. (Apoc. 16:17-21) Proclamarea unui anume mesaj a fost atunci începută și a fost continuată de-a lungul pământului, care mesaj a fost: „*Declarație împotriva lui Satan și pentru Iehova*”. Aceasta a fost prima dată declarată public și difuzată simultan, prin rețeaua de radio a 107 stații, la vasta adunare generală a poporului lui Iehova din Detroit, Michigan. A fost atunci, precum s-a prezis în Apocalipsa 11:19, că fulgerele de adevăr au străfulgerat de la templu și rămășița martorilor lui Iehova a avut prima ei viziune clară asupra mării probleme, acum adunată, între Satan și Iehova. (În continuare despre aceasta vezi *Turnul de Veghere*, 15 septembrie 1928 și cartea *Lumină*, vol.1, pagina 221.) De la acea vreme în special, Dumnezeu a continuat să toarne în ploaie, asupra „creștinătății,” mari bucăți de adevăruri dure și grele, nemaipomenite în istoria lumii și asta deoarece a sosit timpul pentru prezisa „creștere a cunoașterii” a scopului lui Dumnezeu și pentru ca anunțul să fie făcut că sfârșitul organizației lui Satan este aproape. (Vezi Daniel 12:4 și Apoc. 11:15,17) Este „ziua lui Iehova”, ziua răzbunării și justificării Lui și mesajul de răzbunare trebuie, prin urmare, să fie declarat. Referitor la ceea ce a trebuit să urmărească acea adunare din Detroit în 1928, Apocalipsa 16:21 a prezis în simboluri: „Și a căzut asupra oamenilor o mare grindină din cer, fiecare piatră de greutatea unui talant; iar oamenii l-au blasfemiât pe Dumnezeu din cauza plăgii de grindină, pentru că această plagă a fost neobișnuit de mare.” Acea furtună mare de grindină a continuat să distrugă adunătura religioasă a „creștinătății” (ilustrată de abia distrusul Egipt) și dreptatea ei de sine (ilustrată de lanurile de in din Egipt) și dulceața ei sfioasă (ilustrată de pomii mari și fructele lor în Egipt, care au fost distruse). Precum a fost prezis în Isaia 28:2-17, minciunile lui Satan, care și-au găsit refugiu în „creștinătate”, au început atunci să fie măturate și continuă să fie măturate de potopul de adevăruri. Prin urmare, Iehova îi face pe martorii Lui de pe pământ să transmită mesajul Lui de adevăr prin lume, la Egiptul actual, atrăgând atenția la propria Lui putere supremă și că această putere va fi făcută pe deplin evidentă la bătălia de la Armagedon.

În împărăția lui Faraon din Egipt au fost unii care au ascultat și au dat atenție la avertizarea dată de Moise referitor la furtuna ce se apropia, în timp ce alții nu au reușit sau au refuzat să dea vreo atenție acesteia, iar ei au suferit, ca rezultat al neascultării. Exodul 9:20,21 afirmă: „Cei care s-au temut de cuvântul Domnului, printre slujitorii lui Faraon, și-au adus în casă slujitorii și animalele și cei care nu au luat în seamă cuvântul Domnului, și-au lăsat slujitorii și animalele pe câmp.” Tot așa, acum, unele persoane care sunt în lume, dar care sunt de bună voință față de Dumnezeu, ascultă cuvântul de avertisment dat de autoritatea și puterea Domnului, în care martorii Lui sunt folosiți și unii din aceia caută refugiu, în timp ce alții nu iau în considerare și sfidează mesajul. Marea furtună a venit asupra întregului Egipt, în afară de Gosen; și la fel, această mare furtună vine asupra întregii lumi, cu excepția poporului ales al lui Dumnezeu. „Doar în țara lui Gosen, unde erau copiii lui Israel, acolo nu a fost grindină.” (Ex. 9:26) Printre poporul credincios al lui Dumnezeu, acum pe pământ, adevărul acompaniat de străfulgerarea fulgerelor luminării spirituale, aduce mare bucurie inimilor tuturor acestora; prin urmare nu este nici o plagă sau grindină, pentru nici unul din ei. Locuiesc în secret și în locul protejat de Cel Prea Înalt și se bucură de binecuvântările pe care Dumnezeu le dă, chiar așa cum a promis, cu mult timp în urmă, spunând: „Poporul Meu va locui într-un locaș pașnic și în locuințe sigure și în locuri de odihnă liniștite; când va cădea grindină, pădurea se va prăbuși, iar orașul se va afunda în umilire.” (Isa. 32:18,19) Dar săraca mulțime bătrână „Iane și Iambre” au o vreme teribilă. Grindina și fulgerele îi orbesc, îi rănesc, îi chinuie și îi torturează și ei continuă să-și împietrească inimile. Mai multă mărturie este cerută.

Dacă Faraon ar fi cedat la cererea lui Iehova prin Moise și ar fi lăsat israeliții să plece și să se închine lui Iehova, aceasta ar fi fost o recunoaștere publică a lui Faraon că s-a înșelat; și, prin urmare, mândria lui nu i-ar permite să facă asta. Tot așa, acum, dacă agenții pământești ai lui Satan ar da atenție la mesajul lui Iehova, transmis prin martorii Lui, aceasta ar fi o recunoaștere că acești martori credincioși spun adevărul; și aceea ar fi o admitere publică din partea lui Satan și a agenților lui pământești din „creștinătate” că Diavolul și toată organizația lui se înșală pe deplin. Se pare totuși că unele persoane din organizația Diavolului ar fi bucuroși să renunțe la luptă, deoarece adevărul este o plagă prea mare pentru ei. Satan, totuși, are „creștinătatea” legată strâns și organizația lui și toți membrii acesteia continuă să-și împietrească inimile împotriva scopurilor lui Dumnezeu Iehova.

Următoarea plagă, a opta, a fost cea a unui mare roi de lăcuste. Cheia pentru înțelegerea acestei plăgi apare în Apoc. 9:1-12, referitor la lăcustele simbolice care au venit asupra lumii. (O explicație a acestora se găsește în cărțile „Lumină”, vol.1, paginile 136-155; și „Religie”, paginile 172-202.) Faptul că aceste lăcuste au venit din răsărit, ne reamintește de „regii din răsărit” care au venit împotriva organizației Babilon a Diavolului și aceasta dă un indiciu despre ce constituie plaga anti-tipică, adică, martorii lui Iehova și tovarășii lor, avansând ca

un mare roi de lăcuste, echipați cu mesajul Guvernului Teocratic și expunând religia ca o capcană a Diavolului și că este sortită la distrugere. Înscrierea din Exod 10:13,14 spune: „Iar Moise și-a întins toiagul asupra țării Egiptului și Domnul a adus un vânt de răsărit asupra țării, pe tot parcursul acelei zile și nopți, și când a fost dimineață, vântul de răsărit a adus lăcuste. Și lăcustele au urcat asupra întregii țări a Egiptului și s-au așezat pe toate coastele Egiptului: foarte cumplite au fost acestea; înaintea lor nu a fost asemenea lăcuste ca acelea și nici după ele nu au mai fost la fel.” Psalm 105:34,35 adaugă: „El a vorbit și lăcustele au venit, și omizi, și acestea fără număr, și au mâncat toată iarba din țara lor și au devorat fructele solului lor.”

În ultimii ani, în special de la convenția martorilor lui Iehova din Londra în 1926, fluxul constant al mărturiei de adevăr și împotriva „creștinătății” a adus o mare plagă asupra organizației vizibile a lui Satan. Printre loviturile astfel declanșate pot fi considerate broșurile: *Descoperit, Vindecare, Avertisment, Privește faptele în față, Fascism sau Libertate, Refugiații, Guvern și Pace*. Judecătorul Rutherford descoperă „a Cincea Coloană” în cărțile „*Dușmani*” și „*Religie*”. Primul atac în masă, organizat „al acestor lăcuste simbolice, a fost făcut asupra comunității religioase din Bergenfield, N.J., 22 mai 1932 și munca acestor martori ai lui Iehova a crescut și a prosperat de atunci înainte și aceasta prin îndurarea Domnului. Chiar dacă există câteva indicații că unii dintre agenții lui Satan par să fie bucuroși să se predea, precum este arătat în Exod 10:7-11, orice căință este arătată de astfel de slujitorii ai lui Satan, acea căință nu este sinceră din inimă, ci în întregime ipocrită. Martorii lui Iehova trebuie să continue să servească anunțul și avertizarea, potrivit poruncii Lui, ca toți să știe că Iehova este Dumnezeu și, în special, pentru ca cei de bunăvoință să aibă oportunitatea ca să ia atitudine de partea lui Iehova. Cum plaga lăcustelor a venit asupra Egiptului, tot așa a venit și plaga anti-tipică, și această plagă continuă asupra Egiptului actual, de-a lungul întregii țării a „creștinătății”.

A noua plagă asupra Egiptului a fost întunecime densă, peste toată țara Egiptului, în afară de acea parte a țării ocupată de israeliți și acolo israeliții au avut lumină, în locul unde stăteau. De obicei întunecimea densă aduce teroare în inimile celor care nu au credință în Dumnezeu; și din moment ce Faraon avea o inimă împietrită și nu avea credință, a fost speriat și a dorit să renunțe la israeliți, când acea plagă a venit asupra lui și a poporului său. „Și Domnul i-a zis lui Moise: Întinde-ți mâna spre cer, ca să fie întuneric asupra țării Egiptului, chiar întuneric care poate fi pipăit. Și Moise și-a întins mâna spre cer și a fost o întunecime densă, trei zile, în toată țara Egiptului: nu s-au văzut unul pe celălalt și nici nu s-a ridicat nici unul din locul lui, timp de trei zile; dar toți copiii lui Israel au avut lumină în locuințele lor. Iar Faraon l-a chemat pe Moise și i-a spus, Mergeți voi, serviți-L pe Iehova; doar lăsați-vă turmele și cirezile să rămână; lăsați-i pe cei mici să meargă și ei cu voi.” – Ex. 10:21-24.

Este de observat că în chemarea unor plăgi anterioare, Moise și-a întins toiagul asupra țării Egiptului, dar în chemarea celei de-a noua plăgi „și-a întins

mâna spre cer”. Aceasta se pare, simbolic, că mesajul de anunțare și avertizare, dat prin porunca divină, se referă la lucrurile cerești, care au devenit întunecate în întregime pentru cei care formează partea pământească, vizibilă, a organizației lui Satan și în special pentru cei care formează elementele religioase sau așa numite „spirituale” ale organizației lui Satan. În 1919, Liga Națiunilor a fost înființată drept o înlocuitoare a împărăției lui Dumnezeu, pe care ligă, clericii, care formează partea spirituală a organizației vizibile a lui Satan, au numit-o „expresia politică a împărăției lui Dumnezeu pe pământ”. Astfel ei au dezvăluit faptul că ei nu au o concepție potrivită a împărăției lui Dumnezeu. În 1926, martorii lui Iehova au făcut o declarație publică la scaunul pământesc al puterii bestiale a lui Satan, care declarație a stabilit că Liga Națiunilor este copilul Diavolului și în totală opoziție cu împărăția lui Dumnezeu. Acea declarație, care a început în Londra, Anglia, a fost un anunț profetic de avertizare și a fost adresat *Conducătorilor Lumii* și a accentuat faptul că Satan a înființat, prin reprezentanții săi pământești, un lucru groaznic, adică, Liga Națiunilor, „care va face pustiire”, deoarece este un înlocuitor ipocrit al împărăției lui Dumnezeu. (Mat. 24:14-16) În loc să dea atenție la acel avertisment, conducătorii „creștinătății” au continuat să sfideze mesajul, să-și împietrească inimile și să se opună lui Dumnezeu. „Urâciunea pustiirii”, prezisă în Daniel 8:13 (marginală), datează din acea vreme, deoarece ei au avut atunci și acolo anunțări specifice și avertismente că Liga Națiunilor este în opoziție cu Împărăția și este o mare ocară pentru Dumnezeu și de atunci înainte, întunecime densă s-a așezat asupra „creștinătății”. (Vezi cartea „Lumină,” vol.1, pagina 137.)

Deși le-a fost dată întreaga oportunitate să cunoască adevărul și să se identifice cu împărăția lui Dumnezeu, conducătorii „creștinătății” au refuzat să dea atenție: „Ei nu știu, nici nu vor înțelege: ei merg prin întuneric: toate bazele pământului sunt desigur afară.” (Ps. 82:5) Asta, în special, a fost marcată drept perioada despre care profetul Isaia vorbea, adică: „Căci, iată, întunericul va acoperi pământul și întunecime groasă popoarele: dar Domnul se va ridica asupra voastră [martorii mei] și gloria Lui se va vedea deasupra voastră.” (Isa. 60:2) De atunci înainte, toți oponenții scopului lui Dumnezeu Iehova, și în special clasa „omului păcatului”, ilustrată de Iane și Iambre, de la curtea lui Faraon, au avut „înțelegerea întunecată” din cauza împietririi inimii lor. (Ef. 4:18) Ei au primit înștiințare și avertisment că s-au opus lui Dumnezeu și împărăției Lui și au refuzat să asculte mesajul de avertisment și acestora li se aplică profeția lui Dumnezeu, din Psalm 69:22,23: „Lasă masa lor să devină o capcană înaintea lor și ceea ce e pentru bunăstarea lor să le devină o cursă. Lasă să li se întunece ochii, ca ei să nu mai vadă și fă să li se clatine neîncetat șoldurile.”

Iehova spune: „Eu dau lumină și eu creez întunericul.” (Isa. 45:7) În Naum 1:8 este scris: „Întunericul îi va urmări pe dușmani.” A fost Iehova Cel care a făcut întuneric în țara Egiptului; și acum întunericul, prin porunca Sa, este deasupra lumii lui Satan. Nu este nici o parte a „creștinătății” care să aibă lumină în ceea ce privește Guvernul Teocratic al lui Dumnezeu Iehova, prin Cristos Isus. În ceea ce privește condițiile de la anul 1926 d. Chr., Apocalipsa 16:10,11 spune simbolic:

„Al cincilea înger și-a vărsat cupa [mesajul lui Dumnezeu de mânie] pe tronul fiarei; și împărăția ei a fost plină de întuneric și ei și-au mușcat limbile de durere și l-au blasfemiât pe Dumnezeu din cer din cauza durerilor și necazurilor lor și nu s-au căit de faptele lor.” Efortul Ierarhiei romano-catolice ca să facă anul 1933 un „an sfânt” nu a adus nici un fel de lumină „creștinătății”, ci mai mare întuneric, împreună cu un dictator totalitarist în Germania. Iehova a retras toată lumina din lume. Urletul ipocrit al clericilor pentru „mai multă religie” și pentru „Dumnezeu la conducere” nu aduce lumină de ușurare, ci numai întuneric și dezamăgire. Mai acut acum ca niciodată, elementele politice și comerciale ale lumii, care au avut încredere și au sperat că vor primi beneficiu prin administrarea clericilor religioși, au ajuns să realizeze că Dumnezeu nu binecuvântează clerul și nici vreunul din planurile lor. Chiar mii de oameni ai clericilor nu au acum un serviciu și nu au oportunitatea să țină un discurs înaintea oamenilor, prin care au fost până acum capabili să se hrănească. Cele trei zile de întuneric care vin asupra Egiptului, înseamnă în mod simbolic, că întunericul actual asupra lumii va continua să persiste până la Armagedon, când întregul sistem al Diavolului se va prăbuși în abisul veșnic al întunericului.

Martorii credincioși ai lui Iehova sunt acum în templu, „locul secret al Celui Prea Înalt”, unde se bucură de lumină veșnică de la gloria lui Iehova și de la Regele Lui, Cristos Isus. Pentru conducătorii și cei care sprijină această lume păcătoasă a lui Satan, templul lui Dumnezeu este un loc al întunericului, deoarece nici unul dintre ei nu vede înăuntru. În templu, Cristos Isus își luminează rămășița martorilor credincioși și pe tovarășii lor și îi trimite să vestească de pe acoperiș mesajul lui Dumnezeu de răzbunare și al împărăției. (Mat. 10:26,27) În special de la 1931, conducătorii lumești au fost serviți cu anunțuri de avertizare și acum rămășița martorilor lui Iehova și tovarășii lor vor face ce vor putea pentru oamenii de bunăvoință, ca ei să poată asculta mesajul și să ia atitudine. În timp ce întunericul acoperă lumea, Iehova continuă să dea lumină asupra celor credincioși, dându-le o viziune mai cuprinzătoare a Cuvântului Său, decât s-ar fi așteptat vreodată să aibă pe pământ. Aceasta sugerează puternic că bătălia de la Armagedon este aproape.

Faraon și-a exprimat bunăvoința să le dea drumul israeliților, cu condiția ca ei să lase în urma lor în Egipt toate lucrurile lor de valoare comercială. La fel, conducătorii lumii fac acum unele concesii pentru cei care Îl servesc pe Dumnezeu Iehova, dar acestea cu condiția să-i facă pe martorii lui Iehova să meargă cu mâna goală înaintea lui Iehova și să fie privați de toate mijloacele de mărturisire publică a Lui și prin urmare a venerației Lui, cu „sacrificiul continuu” al laudei. Martorii credincioși ai lui Dumnezeu nu se conformează cu nici una dintre aceste condiții, ci ei se vor supune lui Iehova și nu omului sau diavolului; și atitudinea lor îi supără pe reprezentanții lui Satan și cheamă asupra capetelor martorilor lui Iehova expresia de răutate și amenințare de distrugere. Aceasta a fost prevestită de furia exprimată de faraon: „Și Faraon i-a spus [lui Moise, martorul lui Iehova], Ieși de la mine, ai grijă, să încerci să nu-mi mai vezi fața [doar dacă trimit după tine]: căci în

acea zi în care mă vei vedea, vei muri”. Crima a fost în inima lui Faraon și el a amenințat să-l omoare pe Moise dacă va mai apărea înaintea lui. Cu calm și demnitate, Moise i-a răspuns păcătosului Faraon: „Ai vorbit bine, nu voi mai vedea fața ta vreodată.” – Ex. 10:28,29.

Acela a fost avertismentul final de la Iehova, transmis lui Faraon prin Moise. Faraon a aruncat provocarea și Moise, drept reprezentantul lui Iehova, a acceptat-o. Calea a fost acum clară pentru plaga finală. A trebuit să fi fost un moment pătrunzător pentru Moise. La fel, trebuie să fie o vreme de mare bucurie pentru Cristos Isus, Mai Marele Moise, acum, să vadă că a sosit ceasul când va justifica numele lui Iehova.

„Nelăsați în iad”

Studentii s-au uitat odată peste anumite scripturi ca fiind împlinite în întregime în viața și munca lui Ioan Botezătorul și a lui Isus în carne. Acum este văzut că acele împliniri ale profeției au fost doar parțiale și ceea ce numim noi „împliniri în miniatură”. Împlinirile cele mari s-au întâmplat în timpul și după începutul Împărăției lui Dumnezeu, Guvernul Teocratic prin Isus Cristos, adică, de la și după 1914 d.Chr. Este surprinzător să venim la o cunoștință că există o a doua sau o completă împlinire a acestor profeții și că rămășița martorilor credincioși creștini pentru Iehova sunt implicați în astfel de împliniri.

O dovadă izbitoare a acestei a doua împliniri este cea a Psalmului șaisprezece. Să fie sigur, are o referință directă la Isus și la ce s-a întâmplat la vremea primei Sale apariții, când El a devenit marele sacrificiu de răscumpărare, pentru ca omul supus să poată câștiga viață veșnică, în fericire. Psalmul este de asemenea interesat direct și categoric de compania care constituie „slujitorul” lui Dumnezeu și care îi include pe cei care sunt membrii „corpului lui Cristos”, biserica Lui. La aceasta apostolul a scris: „Și dacă un membru suferă, toți membrii suferă cu el. Acum voi sunteți corpul lui Cristos și membrii lui în special.” – 1 Cor. 12:12, 26, 27.

Pentru mult timp poporul creștin a crezut că „Noul Testament” înlocuiește „Vechiul Testament”. Acum, în lumina pe care Dumnezeu o varsă asupra Cuvântului Său, există o revizuire și poporul lui Dumnezeu primește o viziune mai largă a „Vechiului Testament”. Ei văd că înscrierea acestor profeții măresc numele lui Iehova, când sunt înțelese, și dau o îndrumare specială martorilor unși ai lui Dumnezeu, în această vreme dificilă. Psalmul șaisprezece fiind una dintre aceste părți importante ale Bibliei, este acum un mesaj care trebuie înțeles de rămășița martorilor lui Dumnezeu, pentru binecuvântarea și mângâierea lor.

Cântecul este deschis de o rugăciune: „Păstrează-mă, O Dumnezeule: căci eu am găsit refugiu în Tine.” Cântătorul sau vorbitorul este important, chiar dacă strigă după ajutor. El este cel care are privilegiul să joace rolul preotului, nu al religiei sau a unor organizații religioase, ci a lui Dumnezeu Iehova și are speranțe

la marile lucruri din scopurile lui Dumnezeu. În primă instanță, aceste cuvinte nu se potrivesc la nimeni altcineva decât Isus Cristos în carne. El a fost angajat în serviciul lui Dumnezeu și a fost înconjurat de dușmani și a văzut că moartea îl aștepta; dar încrederea Lui era în Iehova că El Îl va trece de dificultăți și va finaliza eliberarea. Strigătul, „Păstrează-mă”, nu poate fi înțeles să însemne să-L ferească de persecuție sau de moarte, deoarece aceste cuvinte ale cântecului arată că păstrarea completă a slujitorului uns a lui Dumnezeu este dincolo de viața Sa umană și este Cel care se bucură la mâna dreaptă a lui Iehova. Încrederea arătată de Isus este la fel ca cea care este arătată de rămășița unsă a martorilor lui Iehova, care acum văd că ei trebuie să lupte, fiind persecutați de către dușmanul religios și că trebuie să coboare în moarte; dar încrederea lor în Dumnezeu este deplină și ei văd că, la timpul potrivit, vor triumfa prin Isus Cristos la prima înviere.

Membrii clasei „slujitoare” a lui Dumnezeu, bine știind că ei sunt în locul secret al Celui Prea Înalt și au favoarea lui Dumnezeu și apreciind relația lor fericită cu El, cântă: „Prin urmare inima mea e fericită și gloria mea se bucură: carnea mea se va odihni și ea în speranță [sau, stă încrezătoare (citire marginală)].” (Ps. 16:9) Sau, potrivit traducerii lui Rotherham: „Prin urmare inima mea se bucură [în Iehova] și gloria mea exultă [în Dumnezeul meu], chiar și carnea mea va sta în siguranță.”

Afecțiunea „slujitorului” lui Dumnezeu este pusă asupra lui Iehova; prin urmare inima lui se bucură în Iehova. Comoara bogată a slujitorului este Iehova și bunătatea Lui iubitoare. El are o apreciere justă a locului onorabil în organizația lui Dumnezeu și din acel motiv el exultă, nu pentru el însuși, însă în Dumnezeu. Nici un om nu ar putea fi vreodată ridicat la o poziție mai onorabilă și binecuvântată decât a fi un ambasador al Marelui Creator și îmbrăcat cu splendoarea și deplinătatea funcției înalte de prezentare a numelui Celui Prea Înalt altora și anunțarea Guvernului Său Teocratic prin Cristos Isus. Când Isus a fost pe pământ, El a ocupat acea poziție onorabilă și binecuvântată. Acum, membrii „corpului lui Cristos” la fel ocupă o poziție de onoare și glorie, deoarece ei sunt singurii martori unși ai lui Iehova pe pământ. Fiind ai lui „Cristos”, ei sunt ambasadorii prin care Dumnezeu vorbește și prezintă mesajul de reconciliere a oamenilor de bunăvoință de pe pământ. – 2 Cor. 5:19,20.

Organismul din carne sau fizic al fiecăruia dintre rămășița unsă este slab și fiecare realizează că este înconjurat de dușman și agenții lui și că dușmanul îl poate distruge imediat; dar apreciind faptul că este unul din fiii unși ai lui Dumnezeu, știe că este ferit și în siguranță. Cu încredere, prin urmare, el spune, pe limba psalmistului: „Chiar și carnea mea va sta în siguranță.” (Vs. 9) Acest verset este și o dovadă directă a învierii la viață, în afara existenței prezente pe pământ. „Slujitorul” lui Dumnezeu înțelege că trebuie să fie „credincios până la moarte” și că schimbarea lui trebuie să vină și că astfel de schimbare va fi din viața pe pământ, ca și creatură umană, la viața divină, ca spirit, în împărăția cerească cu Cristos Isus, care este Regele lui Iehova în Guvernul Teocratic. Pentru cel născut de spirit al lui Dumnezeu, „slujitorul” uns trebuie să fie un exod sau o trecere din biserică

în moarte, dar credincioșii au încredere într-o înviere instantanee la viață ,în perfecțiune. Prin urmare „slujitorul” spune (vs. 10):

„Căci tu nu îmi vei lăsa sufletul în iad [în Șeol (*ebraică*)]; și nici nu vei îngădui ca Cel Sfânt al Tău să vadă putrezirea.” Cu siguranță, această profeție s-a îndeplinit în Isus. Fiul iubit al lui Dumnezeu a mers în Șeol, groapă, dar moartea nu L-a putut ține acolo. A fost voința lui Dumnezeu ca El să fie înviat și, prin urmare, Dumnezeu l-a ridicat din moarte, în cea de-a treia zi. La cincizeci de zile după învierea Lui, la Rusalii, spiritul Domnului a venit asupra apostolului Petru, care a vorbit cu autoritate, citând acest Psalm și i L-a aplicat lui Isus. El a făcut cunoscut că psalmistul David a fost atunci mort și în groapă, dar cuvintele rostite de către David au fost profetice, referitor la Isus Cristos și învierea Lui: „Prin urmare [David] fiind un profet și știind că Dumnezeu i-a promis cu un jurământ, că urmașul lui, după trup, [Dumnezeu] îl va ridica pe tronul său; [David] văzând asta înainte, a vorbit despre învierea lui Cristos, că sufletul Lui NU VA FI LĂSAT ÎN IAD [în Hades (*greacă*)], și nici carnea Lui nu va vedea putrezirea. Acest Isus, pe care Dumnezeu l-a ridicat, la care toți suntem martori.” (Faptele 2:30-32) Isus a fost supus morții; dar nu a fost posibil ca moartea să-L țină, din moment ce a fost scopul lui Dumnezeu să-L ridice din moarte: „pe care Dumnezeu L-a ridicat, scăpându-L de legăturile morții: deoarece nu era posibil ca să-L poată ține.” – Faptele 2:24

Toți cei care au murit, de la Adam până acum, au mers în iad sau mormânt. Dar „iad” în Biblie nu înseamnă un loc de tortură continuă, eternă, altfel Isus nu ar fi ieșit niciodată din „iad”, după trei zile. Oriunde cuvântul „iad” apare în Biblie, înseamnă condiția de moarte. „Iadul” nu este un loc, ci o condiție. Corpurile lor se descompun și se transformă în țărână. Cuvântul „iad” este tradus din cuvântul ebraic „Șeol” în scrierile dinaintea lui Cristos și din cuvântul grecesc „Hades” în scrierile apostolice. Același cuvânt „Șeol” este tradus de 31 de ori „iad”, de 31 de ori „groapă” și de 3 ori „mormânt”. La fel și „Hades” este tradus atât „groapă” cât și „iad”. Răbdătorul Iov s-a rugat să poată merge în „iad” (Șeol). Prin aceasta el se referea ca el să se poată odihni în mormânt, în condiția de moarte, până la înviere. (Iov. 14:13,14) Patriarhul Iacob a spus referitor la Beniamin: „Fiul meu nu va coborî cu voi [în Egipt]; căci fratele lui este mort și este lăsat singur: Dacă i s-ar întâmpla vreă nenorocire, pe drumul pe care veți merge și ar muri, atunci plin de durere mi-ați coborî părul cărunț în groapă [iad; Șeol].” (Gen. 42:38) Părul lui cărunț nu ar rezista mult în focul etern. Aceasta demonstrează că „iadul” nu este un loc de tortură continuă. Isus a fost torturat, nu după moarte, ci când a fost viu în carne pe pământ, în mâinile religioniștilor și agenților lor.

Unii pretind că Psalmul 16:10 dovedește că în înviere, sufletul și corpul se vor reuni în cel care a murit; dar noi știm că nu poate fi existență fără un organism și că în împărăția cerească a lui Dumnezeu un organism uman nu poate avea un loc. (Vezi 1 Corinteni 15:50) Scripturile la fel arată că Isus a fost ridicat din moarte cu un corp spiritual glorios. (1Pet. 3:18, *A.R.V.*) Alții au zis că textul demonstrează căci corpul carnal al lui Isus este păstrat undeva. Asta ar fi

echivalent cu a spune că corpul lui Isus este o mumie undeva. Satan i-a făcut pe unii din slujitorii lui să fie îmbălsămați și făcuți mumii în Egipt și, prin urmare, păstrați evident pentru scopul de combatere a efectului de moarte și contrazicere a decretului de judecată al lui Iehova împotriva oamenilor păcătoși. Cea mai rezonabilă explicație a Psalmului 16:10 este că Dumnezeu a dizolvat corpul lui Isus în țărână și nu a fost permis să ia calea descompunerii comune a corpurilor moarte. În timp ce Isus, pe pământ, a fost fără păcat, a trebuit să moară pentru umanitatea păcătoasă și judecata asupra omului păcătos a fost: „Din țărână te-ai ridicat și în țărână te vei întoarce.” – Gen. 3:19.

Dar cum se poate potrivi Psalmul 16:10 rămășiței membrilor „corpului lui Cristos” acum pe pământ? Cristos Isus este marele „Slujitor” al lui Dumnezeu Iehova. (Vezi Isaia 42:1 și Matei 12:15-21.) Acei membri ai „corpului lui Cristos” care au murit, înainte de venirea în împărăția Lui, au dormit în moarte, în Șeol, până la ziua învierii; dar este o vreme când membrii credincioși ai corpului care mor, nu dorm în Șeol și despre acel timp și condiție apostolul Pavel a scris. Profețiile Scripturilor și faptele fizice ale istoriei din anul 1914 d.Chr. demonstrează că Spiritul divin, Cristos Isus, a venit la templul spiritual al lui Dumnezeu Iehova în anul 1918 d.Chr., să judece „casa lui Dumnezeu” și la fel să judece și națiunile și să le separe precum oile de capre. (1Pet. 4:17; Mat. 25:31-46) Pavel scrie: „Îți poruncesc, prin urmare, înaintea lui Dumnezeu și a Domnului Isus Cristos, care îi va judeca pe cei trecători [cei vii] și pe cei morți, la apariția Lui și a împărăției Lui.” – 2 Tim. 4:1.

Cuvintele din Apoc. 14:13, par să se potrivească aici, adică: „Și am auzit o voce din cer, spunându-mi, scrie: Binecuvântați sunt morții care au murit în Domnul, de atunci înainte: Da, a spus Spiritul, ca ei să se poată odihni din greutate și faptele lor îi urmează.” Acest text trebuie să aibă împlinirea lui în timp ce unii din membrii „corpului lui Cristos” sunt încă în viață. Dovada pare să stabilească că odată cu venirea Domnului la templu în 1918, morții credincioși care au murit în Domnul au fost ridicați din moarte și făcuți o parte din Cristos, în gloria cerească și că cei rămași pe pământ și care continuă credincios chiar până la sfârșitul cursului lor pământesc, trebuie să intre în moarte, ca și creaturi umane, dar le este garantată o înviere instantanee la viață, în spirit. Psalmul 16:10, potrivit traducerii lui Rotherham a Psalmului, se citește: „Căci Tu nu îmi vei abandona sufletul în hades [Șeol], și nici nu vei îngădui ca oamenii Tăi buni să vadă groapa.” Fiecare membru al clasei „servitoare” unse a lui Dumnezeu trebuie să ajungă la înălțimea gloriei prin moarte, dar este imposibil pentru moarte să îi țină pe cei credincioși. Al șaisprezecelea Psalm pare să fie baza argumentului inspirat al lui Pavel, referitor la învierea membrilor „corpului lui Cristos”: „Este semănat corp natural; este ridicat corp spiritual. Dacă este un corp natural este și un corp spiritual. Iată, vă arăt un mister: Nu vom adormi toți, dar toți vom fi schimbați, într-un moment, într-o clipeală de ochi, în timpul ultimei trompete: căci trompeta va suna și morții vor fi ridicați nesupuși putrezirii, iar noi vom fi schimbați. Fiindcă ce este supus putrezirii trebuie să se îmbrace în neputrezire și cei morți trebuie să se îmbrace în

nemurire. Astfel, când ceea ce putrezește va fi pus în neputrezire și cei muritori vor fi puși în nemurire ,atunci se va întâmpla cuvântul care este scris: Moartea e înghițită de victorie.” – 1 Cor. 15:44, 51-54.

Dovada este dată că atunci când întreaga apartenență a clasei „servitoare” unse este formată, Dumnezeu Iehova își păstrează slujitorii „aleși” și chiar și așa, unii din acea clasă „servitoare” de pe pământ, trebuie să intre în moarte, înainte de bătălia de la Armagedon; celor rămași și credincioși, până la sfârșitul serviciului lor de pe pământ, le este garantată o înviere la viața în spirit, cu Cristos Isus, Regele (1Tes. 4:13-16) Aceia dintre „slujitorii” unși, care astfel continuă credincioși, nu vor aștepta în moarte, ci vor fi schimbați imediat, prin moarte și înviere, în prezența glorioasă a lui Isus Cristos, Capul „slujitorilor” lui Dumnezeu și Regele Guvernului Teocratic, deoarece El a venit în împărăția Lui și este la templu.

TURNUL DE VEGHERE

Vestitorul
Impărăției lui Jehova

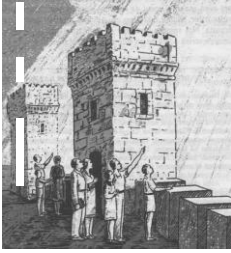
15 APRILIE 1941

Nr. 8

Cuprins:

CÂNTAREA DE VICTORIE PARTEA a IV-a	- Pag.187
CINE VA FI TRECUT CU VEDEREA?	- Pag.199
CAPUL RĂNIT VINDECAT	- Pag.206

"VOI SUNTEȚI MARTORII MEI, ZICE JEHOVA, CĂ EU SUNT DUMNEZEU" Isaia 43:12

Publicată bilunar de
Societatea de Biblii și Tratamente Turnul de Veghere
117 Adams Street Brooklyn. N.Y.. U.S.A.

FUNȚIONARI:

Președinte: J.F.Rutherford

Secretar: W.E. Van Amburgh

„Toți fiii Tăi vor fi învățați de lehova;
și mare va fi pacea fiilor tăi” - Isaia 54:13

SCRIPTURA ÎNVAȚĂ CLAR:

IEHOVA este singurul Dumnezeu adevărat: El este din veșnicie în veșnicie: El este Creatorul cerului și al Pământului și Dătătorul de viață al creaturilor Sale. Logosul a fost începutul creațiunii Sale și Agentul Său activ la crearea tuturor lucrurilor. Logosul este acum Domnul Isus Cristos în glorie, investit cu toată puterea în cer și pe Pământ și Principalul Agent Executor al lui lehova.

DUMNEZEU a creat Pământul pentru om. El a creat pe om perfect pentru a trăi pe Pământ, unde l-a așezat. Omul n-a ascultat de legea lui Dumnezeu în mod voluntar și a fost condamnat la moarte: din cauza păcatului lui Adam, toți oamenii sunt născuți păcătoși și fără drept la viață.

ISUS a fost făcut om și Omul Isus a suferit pentru a produce prețul de răscumpărare pentru cei ascultători din omenire: Dumnezeu L-a înviat pe Isus din morți, ca și creatură divină. L-a înălțat la cer mai presus de orice creatură și de orice nume și L-a investit cu toată puterea și cu toată autoritatea.

ORGANIZAȚIA LUI IEHOVA este o Teocrație numită Sion și Isus Cristos este Funcționarul Principal de acolo și Regele de drept al lumii: urmașii unși și credincioși ai lui Cristos sunt copiii Sionului și membrii organizației lui lehova: ei sunt martorii Săi, a căror datorie și privilegiu este să mărturisească pentru supremația lui lehova. să declare scopurile Sale cu privire la omenire, așa cum sunt exprimate în Biblie și să poarte fructele împărăției înaintea tuturor aceluia care voiesc să asculte.

LUMEA cea veche s-a sfârșit în anul 1914 A.D. și Domnul Isus Cristos a fost așezat de lehova pe tronul Său al autorității, a expulzat pe Satan din cer și înaintea în întemeierea Împărăției lui Dumnezeu pe Pământ.

REMEDIIUL și binecuvântările popoarelor Pământului pot veni doar prin împărăția lui lehova prin Cristos, care acum a început. Următorea faptă măreață a Domnului, va fi distrugerea organizației lui Satan și stabilirea dreptății pe Pământ: sub această împărăție, oamenii de bine ce vor supraviețui Armageddonului, vor împlini mandatul divin de „a umple Pământul” cu un neam omenesc drept.

MISIUNEA SA

Această revistă este editată pentru a ajuta oamenii să cunoască pe lehova Dumnezeu și scopurile Sale. așa cum sunt exprimate în Biblie. Ea publică instrucțiuni biblice destinate îndeosebi pentru a ajuta martorilor lui lehova și tuturor oamenilor de bine. Ea pregătește pentru cititorii ei un studiu sistematic al Bibliei, iar Societatea furnizează și altă literatură pentru a ajuta asemenea studii. Ea publică material potrivit pentru instruirea publică în Scripturi, prin radio și alte mijloace.

Ea aderă strict la Biblie, ca autoritate pentru expunerile sale. Ea este absolut liberă și separată de toate religiile, partidele, sectele sau alte organizații lumesti. Ea este în întregime și fără rezervă pentru împărăția lui lehova Dumnezeu sub Cristos, Regele Său iubit. Ea nu este dogmatică, ci invită la examinarea conținutului ei în mod critic și atent. în lumina Scripturilor. Ea nu se amestecă în controverse, iar coloanele sale nu sunt deschise criticilor individuale.

Prețul abonamentului anual

Statele Unite - \$1: Canada și celelalte țări - \$1.50: Marea Britanie. Australia și Africa de Sud - 6S. Mandatele din America pot fi trimise prin ordin de plată poștal sau Expres sau prin cec bancar. Mandatele din Canada. Anglia. Africa de Sud. Australia și Asia pot fi trimise direct birourilor de filială respective. Mandatele din alte țări decât cele menționate, pot fi trimise direct biroului din Brooklyn. dar numai prin ordin de plată poștal *internațional*.

Birourile din străinătate

Anglia ..... 34 Craven Terrace. London. W.2. England
Canada ... .40 Irvvin Avenue. Toronto 5. Ontario. Canada
Australia și Asia..... 7 Beresford Road. Strathfield. N.S.W.. Australia
Africa de Sud ..... Boston House. Cape Town, South Africa

(Traduceri ale acestei reviste apar în mai multe limbi.)

Toți studenții Bibliei sinceri, care din cauza infirmității, sărăciei sau necazului, nu pot să plătească prețul abonamentului, pot avea gratuit *Turnul de veghere* printr-o cerere scrisă adresată vestitorilor, făcută odată pe an, arătând motivul pentru care cer aceasta. Noi suntem bucuroși să-i ajutăm astfel pe nevoiași, dar cererea scrisă odată pe an este solicitată de regulamentele poștale.

TURNUL DE VEGHERE

VESTITORUL PREZENȚEI LUI CHRISTOS

VOL. LXI

15 Aprilie 1941

Nr. 8

CÂNTAREA DE VICTORIE

“Iată! Iehova golește țara și o pustiește; El va distruge fața acesteia și îi va împrăștia pe cei care locuiesc acolo...căci Iehova a rostit acest cuvânt.” – Isa. 24:1,3, *Rotherham*.

Partea a IV-a

Iehova l-a inspirat pe profetul Lui să spună despre o viziune a Armagedonului pe care a avut-o și care rostire profetică este aproape de împlinire. Profeția dezvăluie care va fi rezultatul „lucrării ciudate” a lui Dumnezeu asupra pământului. Nu poate fi loc de îndoială că Iehova va face exact așa cum anunță cuvintele Lui, prin profet, deoarece „Iehova a rostit acest cuvânt”. Cuvântul Lui nu se va întoarce la El fără rezultat, ci va împlini scopul anunțat. „Ceea ce am rostit voi face să se întâmple; ceea ce am propus, voi face.” (Isa. 55:11; 46:11) Dar cine, acum pe pământ, crede ce a anunțat Iehova? Doar aceia care au luat atitudine cu fermitate de partea Teocrației și care sprijină cu bucurie acea împărăție. Acelora, Iehova le-a dat asigurare deplină și aceasta a făcut-o pentru mângâierea și speranța lor.

2. Nu numai că Iehova și-a dat cuvântul și și-a anunțat scopul, în mod repetat, prin profeții Lui, că va distruge întreaga organizație a lui Satan, dar a făcut multe imagini profetice să fie puse în scenă, ilustrând detalii amănunțite a împlinirii acelei mari fapte. Printre acele imagini profetice și dramatice, este acea înscrisă, referitor la Barac și Debora, a cărei semnificație este acum dezvăluită poporului credincios al lui Dumnezeu, evident pe motiv că Armagedonul este aproape de a fi luptat.

3. Cei înfumurați, austeri, cruzi și aroganți conduc acum națiunile pământului, deoarece ei sunt sub puterea demonilor. La fiecare oră, asuprirea lor păcătoasă a poporului de legământ al lui Dumnezeu crește. Puterile conducătoare provoacă rău prin lege împotriva martorilor lui Iehova, prin cercetarea lor și adoptând legi nedrepte, aplicând greșit și impunând asemenea legi împotriva nevinovaților. „Pământul” aici menționat în profeție (Isa. 24:1) înseamnă puterile conducătoare ale pământului și toți cei care sprijină acele puteri conducătoare, atât vizibile cât și invizibile. Așa cum Iabin a oprimat neîncetat poporul tipic de legământ al lui Dumnezeu, tot așa acum, acele puteri în autoritate pe pământ oprimă în continuare slujitorii lui Iehova, care sunt poporul Lui de legământ.

4. Sunt unii din cei care au făcut un legământ să facă voia lui Dumnezeu și care mai târziu, din cauza temerii față de om și în special, față de cei care guvernează, au refuzat să ia parte la „lucrarea Sa ciudată” și s-au retras din activitate. Aceștia, atât de temători și neglijenți, nu vor primi nici o protecție și binecuvântare de la Domnul. Cei credincioși și supuși, care nu se tem de om, ci se tem de Dumnezeu și se supun cu bucurie poruncilor Lui, vor primi protecția și binecuvântările Domnului Iehova și ale Regelui Său. „Rămășița” credincioasă și adevărații lor „tovarăși”, adică „alte oi” ale Domnului, acum, citesc profețiile și explicațiile lor, pe care Dumnezeu le-a furnizat pentru ei și făcând așa, se bucură că dovada este clară că ziua eliberării de asuprire este aproape la îndemână și ziua justificării numelui lui Iehova va fi rezultatul. Ei au încredere că Dumnezeu va face exact așa cum a promis, inclusiv ce a fost prezis în cântecul profetic cântat de Barac și Debora, pe care continuăm să îl luăm aici în considerare.

5. „Regii au venit și au luptat; acolo au luptat regii Canaanului, în Taanac, pe lângă apele lui Meghido; ei nu au avut nici un câștig financiar.” (Jud. 5:19) Regii, care au deținut posesia, în mod greșit, a teritoriului din Palestina, s-au adunat să lupte împotriva lui Barac și a armatei lui mici de zece mii. În realitate ei s-au adunat să lupte și au luptat împotriva Domnului Dumnezeu. Un singur rege este menționat în înscriere cu numele și acela este Iabin (Jud. 4:2,23,24) și el a reprezentat pe Diavolul, căpetenia între demoni și ,prin urmare, a stat drept reprezentant de asemenea al tuturor regilor aliați. Au fost alți regi, fără îndoială, care au venit și s-au angajat în luptă împreună cu Iabin și ei au ilustrat de asemenea demonii; și împreună, acești regi și armatele lor, au reprezentat pe toți dușmanii lui Iehova. Că acolo au fost alți regi în țara Palestinei este sigur; din înscrierea Scripturilor, de exemplu, este spus: „Regele Taanacului, ... regele din Meghido,” și alții menționați în Iosua 12:9-24. Toți acei regi și toți soldații lor au fost închinători ai demonilor și, prin urmare, toți împotriva Marelui Teocrat, Dumnezeu Iehova. Iabin singur, a avut o mare armată, sub comanda căpitanului ei, Sisera. Acea armată a fost echipată cu 900 de care de război din fier, în afară de celălalt echipament de război. (Jud. 4:13) Acea diviziune a mulțimii inamice, împreună cu ceilalți care au venit, trebuie să fi alcătuit o armată extraordinară, toată sub comanda demonilor și toți asmuțiți împotriva lui Barac și armata lui mică de zece mii. Șansele păreau să fie copleșitoare împotriva lui Barac. Iehova a fost cu Barac și armata lui mică și Iehova este irezistibil. Așa va fi la Armagedon.

6. Observă cât de bine împlămirile corespondente, care au loc în prezent, constituie o împlinire a profeției. Domnul a prezis această profeție a Apocalipsei, pentru ca să-și sfătuiască poporul despre adunarea conducătorilor lumești care luptă împotriva unșilor Lui de pe pământ, pentru a-i împiedica de la a deveni o parte din organizația regală a lui Dumnezeu. În această împlinire, Diavolul, căpetenia demonilor, este din nou la comandă și practicienii demonului, adică cei care sunt controlați de religie sau demonism, urmează degrabă conducerea comandantului lor invizibil. Observă apoi profeția, relatând despre prezent: „Și am văzut trei spirite necurate ca broaștele, ieșind din gura balaurului, și din gura fiarei

și din gura falsului profet. Căci ele sunt spirite ale diavolilor, făcând miracole, care merg înaintea regilor de pe pământ și înaintea întregii lumi, să-i strângă la bălălia acelei mari zile a Dumnezeului Atotputernic. Și i-a strâns într-un loc numit pe limba ebraică, Armaghedon.” – Apoc. 16:13,14,16.

7. Cântecul profetic cântat de Barac și Debora ține cont de bălălia de la Meghido și prezice venirea bălăliei Armaghedonului și asta e destul de clar din profețiile care sprijină cântecul, la fel ca faptele fizice. Armaghedon înseamnă „muntele lui Meghido”, adică „muntele adunării trupelor”. Trupele sunt cele care sunt sub comanda Domnului Isus Cristos, Mai Marele Barac, pe care Domnul le adună la munte. Cei zece mii adunați cu Barac la munte ilustrează pe toți cei care sunt credincioși și îl sprijină fără compromis pe Domnul Isus Cristos, adică, cei care urmează credincioși pașii Lui, oriunde îi îndrumă.

8. Când Sisera a primit informația că Barac, fiul lui Abinoam, urca pe Muntele Tabor, cu zece mii de oameni, Sisera a început imediat să facă pregătirea armatei lui și să îi strângă la Meghido, pentru bălălie. (Jud. 4:12,13) Fără îndoială, acea pregătire din partea dușmanului a fost una grăbită, la care o descriere scrisă mai târziu, referitor la orașul Ninive, este aplicată potrivit. Acea descriere prezice pregătirea pentru bălălia acelei mari zile a Dumnezeului Atotputernic, spunând: „Carele de război se dezlănțuie pe străzi, ele se vor ciocni unele de celelalte în căile principale; ele vor semăna cu niște torțe și se vor mișca precum fulgerele.” – Naum. 2:4.

9. Din vremea judecății la templu și aprobarea „rămășiței”, căruia Isus Cristos i-a încredințat interesele Împărăției, numite „bunurile Lui” i-a trimis să slujească, până ce timpul de pregătire pentru marele și ultimul conflict este terminat. (Mat. 24:45-47) Prin urmare, în aceste timpuri moderne, Iehova poruncește ca această proclamare să fie făcută prin țară, adică: „Proclamați voi aceasta printre popoare [toate națiunile împotriva Teocrației]; Pregătiți războiul; treziți bărbații puternici, toți războinicii să se apropie, să vină. Făuriți-vă săbii din pluguri și sulițe din cosoare; cel slab să spună, sunt puternic. Adunați-vă și veniți, voi toți păgânii și strângeți-vă laolaltă; să-i facă pe cei puternici să coboare acolo, O, Doamne.” – Ioel 3:9-11.

10. În conformitate cu această poruncă, armata combinată a inamicului se pregătește pentru Armaghedon și cei puternici ai lui Iehova coboară din cer și puterile luptătoare sunt gata pentru „bălălia acelei mari zile a Dumnezeului Atotputernic.” De la fapte fizice acum bine cunoscute se înțelege clar că vremea pentru marele și ultimul conflict la Armaghedon este foarte aproape. Nici un om de pe pământ nu știe ora și ziua, dar, cu siguranță, Domnul știe, deoarece El a stabilit data exactă și că bălălia va fi la vremea hotărâtă.

11. Regii Canaanului au venit să lupte și au luptat: „atunci au luptat regii... în Taanac.” Acolo regii au început lupta și au continuat să lupte până când Domnul Iehova a făcut „lucrul lui ciudat” prin întoarcerea armelor cerului asupra lor. Tot așa, Ierarhia și susținătorii ei naivi luptă împotriva reprezentanților credincioși pământești ai Teocrației. Religioniștii demonizați au început lupta și o mențin și

vor continua să facă așa până când Iehova trimite forțele cerești împotriva dușmanului și face „lucrul lui ciudat”. Acum, poporul de legământ al lui Iehova nu are decât un singur lucru de făcut, și acela este să proclame în continuu numele și împărăția lui Dumnezeu Iehova, indiferent de ce dușmanul ar putea să facă. Acest serviciu continuu pentru Iehova, de a proclama numele și împărăția Lui trebuie să continue, până când vine timpul pentru ca Iehova să înceapă „lucrul Lui ciudat” și atunci va fi o luptă reală, care va fi și ultima. Va fi mai mult decât dușmanii se așteaptă și, prin urmare, dușmanul va ști că este marea Teocrație care luptă, alături și prin Isus Cristos, Regele acesteia și că este totul sub porunca lui Iehova, Atotputernicul Dumnezeu. Eliberarea slujitorilor credincioși ai lui Iehova va fi atunci finalizată.

12. În profeție este afirmat că lupta a fost „în Taanac”. Acel nume înseamnă „pământ nisipos” și indică faptul că teritoriul a fost neted și nivelat și potrivit pentru folosirea echipamentului mecanizat de război. Dar când Iehova a deschis porțile cerului și a aruncat șuvoaie de apă și grindină, pământul neted și nisipos nu a fost deloc în avantajul echipamentului mecanizat de război. Orașul Taanac a fost orașul pentru leviți. (Ios. 21:25,26) Din menționarea acestuia în cântecul profetic, Taanacul trebuie să fie fost regiunea principală a lui Sisera, pe care a ales-o și unde a păstrat baza lui de provizii și operațiuni. Israelii nu au scos canaanii din Taanac (Jud. 1:27,28) și când Iabin al doilea a venit la putere, a pus stăpânire asupra israeliților și i-a ținut în supunere și i-a asuprit pe o perioadă de douăzeci de ani.

13. Descrierea amănunțită a mediului locului de bătălie este importantă, altfel nu ar fi fost menționată în cântecul profetic. Profeția spune: Ei au luptat „lângă apele Meghidoului”. Orașul Meghido se află la sud de râul Chișon și la aproximativ patru mile nord-vest de orașul Taanac. Aceasta a fost o poziție de importanță strategică, deoarece cerea traversarea muntelui de la Saron în valea Esdrelonului. Apa din dealurile sudice și vecinătate trecea pe lângă Meghido și se vărsa în râul Chișon. Armatele regilor uniți, care au constituit o mare oștire, erau campate în vecinătatea Meghidoului și între acesta și Taanac și toate erau sub comanda căpitanului Sisera. Partea superioară a albiei râului Chișon este uscată aproape tot anul, dar în anotimpul ploios, albia râului este inundată. Este la mile depărtare sub Meghido unde apa apare în acel râu pe tot parcursul anului. Referitor la asta, McClintock și *Cyclopedia* lui Strong spun: „Cei care au vizitat Meghido și au traversat câmpiile acestuia în primăvară, după o cădere grea de ploaie, au găsit Chișonul foarte învolburat, țărmurile acestuia mlăștinoase și toate drumurile normale de netrecut.” Este rezonabil de așteptat că comandantul armatei a plasat marea lui armată pe pământ uscat, deoarece era în sezonul uscat și, prin urmare, faptul că Sisera își avea armata și carele de război în vecinătatea Meghidoului, arată că ei erau tăbărâți la sud de albia râului și, în continuare, dovedește că albia râului, în acel moment, a fost uscată, în acel anotimp al anului. Lui Sisera i se părea că armata lui era în cea mai bună poziție posibilă, pentru atacul asupra armatei Israelului, atunci plasată pe înălțimile Muntelui Tabor. Sisera nici nu s-ar

fi gândit că un mare șuvoi de apă va cobori în grabă în acea albie uscată a râului, în acel sezon uscat al anului. Sisera, fiind un religionist, nu avea credință în Dumnezeu Iehova și era complet în întuneric despre scopul lui Iehova. În timp ce este de asemenea adevărat că Barac nu s-ar fi așteptat la un mare șuvoi de apă din cer să lupte de partea lui, totuși a avut încredere în Dumnezeu Iehova și a crezut că Dumnezeu v-a lupta băătălia pentru propriul Lui popor, în propriul Lui fel și având acea credință, a mers cu curaj înainte. Debora a avut încredere deplină că Dumnezeu îi va trimite pe dușmani în mâinile lui Barac și Debora a ilustrat organizația lui Dumnezeu.

14. Aceste detalii de bine prevestesc condițiile actuale. Toate națiunile sunt religioase, alegând să servească „alți dumnezei”. Națiunile, inclusiv domnitorii, conducători politici și religioși, nu au credință în Dumnezeul Atotputernic și în marele Lui Guvern Teocratic. Religioșii conducători citesc profețiile lui Dumnezeu și nu au încredere în ele și referitor la „lucrul ciudat” al lui Iehova, acești mari conducători religioși spun: „Când puhoiul care se revarsă va trece, nu va veni asupra noastră.” (Isa. 28:15) Aceasta demonstrează că ei nu au încredere în profeție. Domnitorii religioși și conducătorii politici stau acum împreună, conducătorii politici se bazează pe domnitorii religioși și pe demoni ca să-i țină la curent, prin semnele și pronosticurile date de oamenii de sub influența demonilor. Din acest motiv „pământul”, însemnând cei care îl controlează, și locuitorii acestuia, care trăiesc sub stăpânirea lor, sunt în întuneric deplin despre ce este scopul lui Dumnezeu, în viitorul apropiat. Ei nu anticipează că o putere cerească v-a acționa de partea poporului credincios al lui Dumnezeu. Acel mare șuvoi de ape, care s-a năpustit și a inundat albia secată a râului Chișon, a fost atât de neobișnuit și neașteptat, încât Sisera și armata lui l-au considerat o „lucrare ciudată”. Tot așa, când Marele Mareșal al lui Iehova, Cristos Isus și oștirea Lui cerească se vor năpusti asupra oștirii inamice, conducătorii acelei armate și toți de sub ei, vor recunoaște puterea împotriva lor ca un „act ciudat” al lui Dumnezeu. Ei vor ști că mâna lui Dumnezeu este peste ei și, prin urmare, precum spune profetul Ezechiel în șaiszeci și patru de locuri diferite, „ei vor ști că Eu sunt Iehova”. Nu vor găsi nici o cale de scăpare.

15. Iehova și-a dat cuvântul lui Barac, adică: „Și îl voi scoate la tine, în valea Chișon, pe Sisera, comandantul armatei lui Iabin, împreună cu carele lui de război și mulțimea lui”. (Jud. 4:7) Și astfel Iehova și-a ținut cuvântul. A făcut exact așa cum i-a spus lui Barac. Tot așa Iehova a spus referitor la băătălia de la Armaghedon: „Țara va fi complet golită și complet ruinată; căci Iehova a rostit acest cuvânt.” – Isa. 24:3.

16. Debora a fost pe munte cu Barac și armata lui și la momentul potrivit, profetesa i-a dat lui Barac îndrumarea lui Dumnezeu, care a vorbit prin intermediul ei, adică: „Și Debora i-a spus lui Barac, Sus, pentru că aceasta este ziua în care Iehova îl dă pe Sisera în mâna ta; nu a ieșit Domnul înaintea ta? Astfel Barac a coborât de pe muntele Tabor și zece mii de oamenii după el.” – Jud. 4:14.

17. Barac și armata lui au început imediat marșul de pe munte, să întâlnească dușmanul. Cercetașii lui Sisera au raportat repede căpitanului lor, că Barac și armata lui coborau muntele. Sisera atunci și-a pus armata în mișcare, deplasând cele 900 de care de război și oștirea lui, jos în albia râului, așteptându-se să traverseze acea albie uscată și să-l întâlnească pe Barac și mica lui armată de zece mii pe sol uscat și nivelat și să-i distrugă. Fără îndoială, armata inamică, sub comanda lui Sisera, striga un cântec de victorie înainte să înceapă bătălia, sperând astfel să sperie pe israeliți. Ar fi tras concluzia că mica armată de zece mii ar putea opune rezistență foarte mică și că în scurt timp ar fi anihilată. Ochii lor desfrânați ar fi fixați pe prada care, în scurt timp, urma să fie în mâinile lor. În aceasta, ei au fost dezamăgiți, deoarece este scris în Cuvântul lui Dumnezeu, că nu au luat pradă și asta pentru un motiv bun:

18. „Ei nu au avut nici un câștig bănesc”; (*Rotherham*) „Nu au luat nici o pradă de argint !” (Jud. 5:19) Mama lui Sisera a ilustrat bine organizația Diavolului. S-a așteptat să aibă o parte în prada care ar fi la îndemână, când bătălia s-ar termina; și aceasta a fost arătat în limbajul din Judecători 5:30. Ea a fost sortită dezamăgirii. Tot la fel, organizația lui Satan, inclusiv mulți naivi religioși care au căzut sub influența demonilor, se așteaptă să facă o distrugere a poporului lui Dumnezeu, să strângă prada și să scape de cei care sunt de partea lui Iehova. Ei sunt de asemenea sortiți la dezamăgire. Iehova a făcut armata lui Sisera o pradă pentru poporul Lui de legământ, pe care Iabin și ofițerii lui l-a asuprit pentru douăzeci de ani. În același fel, Dumnezeu va face întreaga organizație a lui Satan o pradă la Armaghedon. Aceia care sunt devotați Teocrației și rămân credincioși până la sfârșit, în ciuda asupritorilor, „îi va prăda pe cei care i-au prădat și îi va jefui pe cei care i-au jefuit, spune Domnul Dumnezeu.” (Ezech. 39:8-10) „Căci, iată, îmi voi scutura mâna asupra lor și ei vor fi o pradă servitorilor lor; și veți ști că Domnul oștirilor m-a trimis.” – Zah. 2:9.

19. Bătălia de la Armaghedon și prădarea este de asemenea prezisă în profeția din 2 Cronici 20:25. Acolo va fi o curățare a dușmanilor la Armaghedon. Conducătorii religioși și politici (inclusiv Vaticanul, capul oficial al religioșilor de pe pământ și dictatorii) acum cer dreptul de a conduce pământul și sunt hotărâți să îl preia prin forță. La Armaghedon, Iehova le va lua totul și niciodată nu vor mai avea de-a face cu pământul sau cu orice altceva. Chiar și Diavolul va dispărea la timpul potrivit și „niciodată nu va mai fi.” – Ezech. 28:19.

20. Profeția înscrie aceste multe detalii referitor la bătălie și a fost scrisă pentru simplul scop de a da ajutor, mângâiere și speranță poporului lui Dumnezeu, acum pe pământ, care are încredere deplină în Iehova și care așteaptă ziua eliberării. Este sigur că Iehova îi va răzbuna pe oamenii credincioși ai legământului Său, deoarece și-a dat cuvântul că va face așa. Isus a subliniat acest mare adevăr și apoi a adăugat aceste cuvinte: „Când Fiul omului vine, va găsi [asemenea] credință pe pământ?” (Luca 18:8) Aceasta indică în mod clar că un număr mic, comparativ, vor avea asemenea credință. Cei care practică religia nu au astfel de credință. „Rămășița” poporului uns al lui Iehova de pe pământ au astfel

de credință; „alte oi” ale Domnului, care vor forma „marea mulțime” dar care sunt acum adunați repede la Domnul, împart cu rămășița acea credință. Aceștia vor fi răzbunați și, împreună, toți aceștia cântă prin credință cântecul victoriei ,spunând: „Mântuirea este a Dumnezeuului nostru, care stă pe tron și a Mielului.” (Apoc.. 7:9,10) Ei își demonstrează credința prin faptele pe care le fac.

LUPTA

21. „Ei au luptat din cer; stelele, în calea lor au luptat împotriva lui Sisera.” (Jud. 5:20) Barac a primit porunca de la Dumnezeu, transmisă lui prin profetesa lui Dumnezeu. Să se supună acelei porunci a fost singurul curs de acțiune. Indiferent de șansele mari împotriva lui, a pornit mica lui armată la pas, de pe munte, să se alăture bătăliei cu armata copleșitoare a lui Sisera. Aceasta a cerut mare încredere de partea lui Barac; dar trebuie să reținem că aici el a luat parte la o mare dramă, ilustrându-L pe Cristos Isus, care întotdeauna dorește să facă voința Dumnezeuului Atotputernic și care are încredere absolută căci Cuvântul lui Dumnezeu va fi dus la împlinire.

22. Sisera și-a mutat armata, carele de război și tot, peste partea uscată a albiei râului. Forțele lui Barac se apropiau și ciocnirea urma să înceapă, când, deodată, armata cerului a intrat în conflict. Dumnezeu a trimis o furtună violentă, cu ploaie torențială și grindină, asupra armatei inamice, care, în mod evident, a ascuns din vederea lui Sisera forțele lui Barac, care se apropiau. Acea mare furtună a făcut ca șuvoaiele de apă să umple albia, cheile, canioanele, pâraiele și, prin urmare, un mare perete de apă a năvălit în jos, în albia râului Chișon, care era de obicei uscată. Acel perete de apă a venit cu o forță puternică și irezistibilă, care a dezorganizat complet armata lui Sisera, i-a răsturnat carele de război din fier, i-a scos din luptă forțele și i-a făcut armata incapabilă de a mai lupta. Aceea a fost forța atotputernică din cer, exercitată în numele poporului tipic, de legământ, al lui Dumnezeu, care a rămas credincios Lui și sub conducerea lui Barac și Debora. Astfel este ilustrat că Iehova își va exercita forța atotputernică de partea poporului de legământ, care își mențin integritatea față de El și care sunt sub conducerea lui Cristos Isus și supuși instrucțiunilor organizației lui Dumnezeu. „Căci ochii lui Dumnezeu aleargă încolo și încoace peste tot pământul, să se arate puternic în numele celor a căror inimă este perfectă față de El.” – 2Cron. 16:9.

23. „Stelele, în calea lor ,au luptat împotriva lui Sisera.” „Stelele din calea lor înaltă au luptat cu Sisera.” (Young) Aceasta ar putea să însemne că în lupta profetică au fost apariții ale meteoriților căzători de sus și care au explodat, cu raze de lumină, peste armata lui Sisera. Probabil Sisera a fost ca actualii dictatori, care consultă ghicitorii în stele și a contat pe ei să-l îndrume, până la momentul asaltului. Dar ei nu i-au dat sfaturi sigure. Ghicitorii în stele și astrologii sunt controlați de demoni. Când „actul ciudat” al lui Iehova începe, toți acești ghicitori în stele vor deveni oboșiți de astfel de sfaturi demonice și sfătuitori. „Te-ai istovit cu mulțimea sfătuitoarelor tăi. Să se ridice acum și să te salveze astrologii, ghicitorii

în stele și cei care cercetează luna, ca să spună ceea ce va veni asupra ta.” – Isa. 47:13.

24. Este scris, totuși, că aceste „stele” menționate în această profeție au legătură cu armata cerului, invizibilă ochilor omenești, dar care chiar a luptat în bătălia de la Meghido. În profeții, stelele care se luptă îl ilustrează pe Cristos Isus și armata Lui cerească. Despre El însuși, Isus spune: „Eu, Isus sunt steaua strălucitoare a dimineții.” (Apoc. 22:16) El este Steaua care va conduce lumea, cu putere invizibilă. (Num. 24:17) Urmașii credincioși ai lui Cristos Isus, apostolii și alții care, din ziua în care și-au terminat cursul pământesc credincios în moarte și cărora le-a fost dat să ia parte la „prima înviere”, sunt acum uniți cu Cristos Isus și sunt de asemenea denumiți „stele”. (Apoc. 20:4,6; 1Tes. 4:13-18) Promisiunea pentru urmașii credincioși ai lui Cristos Isus, care vor fi în Împărăție, a fost: „Celui care a biruit și a păstrat faptele mele până la sfârșit... îi voi da steaua dimineții.” (Apoc. 2:26,28) „Și cei care vor fi înțelepți se vor remarca precum strălucirea cerului și cei care întorc mulți la neprihănire, drept stele în vecii vecilor.” (Dan. 12:3) „Lăudați-l, voi toate stele ale luminii.” (Ps. 148:3) Aceste scripturi arată că „stelele” înseamnă armatele cerești sub comanda Mai Marelui Barac, Cristos Isus.

25. Această parte a profeției este dovada ulterioară, dată de către Cel Prea Înalt, referitor la ce va avea loc la „bătălia acelei mari zile a Dumnezeului Atotputernic.” Acolo, Cristos Isus și îngerii Lui și toți slujitorii credincioși care sunt cu El, vor lupta împotriva dușmanului. Dușmanii religioși, împreună cu celelalte elemente ale organizației lui Satan, vor crede că a venit timpul când slujitorii lui Iehova să fie complet răpuși și vor spune: Acum noi suntem în „pace și siguranță” ! Apoi, precum este arătat de profeții, Cristos Isus și armata Lui glorioasă se va năpusti deodată asupra lor și îi va nimici, chiar așa cum a fost făcut cu forțele regelui Iabin, la Meghido. Toată influența și puterea lui Gog și armata lui Magog va fi atunci distrusă. Acum Gog, reprezentantul invizibil al Diavolului, care este la comanda forțelor inamice, atât vizibile cât și invizibile, își folosește toată puterea în distrugerea Teocrației. Este prin urmare sigur că ceasul este potrivit atunci când profeția lui Iehova va fi împlinită referitor la acea armată păcătoasă, precum este scris: „Și Eu voi striga după o sabie împotriva lui peste toți munții Mei, spune Domnul Dumnezeu; fiecare sabie a omului va fi împotriva fratelui său. Îl voi judeca prin molimă și cu sânge; și voi da ploaie asupra lui și asupra coortei lui și asupra multor oameni care sunt cu el, o ploaie care va inunda, bucăți mari de grindină, foc și pucioasă. Astfel Mă voi mări și Mă voi sfinți; și voi fi cunoscut în ochii multor națiuni; și ele vor ști că Eu sunt Iehova.” – Ezech. 38:21-23.

26. Precum Debora deținea puterea lui Dumnezeu și a exercitat-o în numele poporului ei și a cântat de bucurie, tot așa cei din organizația lui Dumnezeu de pe pământ, cât și din cer, vor deține puterea Domnului împotriva dușmanului și vor cânta de bucurie. „Râul Chișon i-a măturat, acel râu antic, râul Chișon. O sufletul meu, i-ai călcat în picioare pe cei puternici.” (Jud. 5:21) Înainte ca Sisera să își poată scoate armata din albia râului, care era de obicei uscată, apele

care s-au năpustit, au răsturnat carele de război și au măturat echipamentul lui. Când Sisera a început să-și miște armata împotriva lui Barac, rezultatele păreau cu siguranță în favoarea lui. Scripturile informează acum poporul credincios al lui Dumnezeu, referitor la rezultatul de la Armagedon. Acum i se pare Ierarhiei și aliaților ei că va fi un lucru ușor pentru ei, când timpul potrivit va veni, să distrugă complet poporul lui Dumnezeu. Dar ca răspuns la amenințările și lăudăroșenia lor, este scris: „Căci atunci când vor spune, Pace și siguranță; atunci distrugere bruscă va veni asupra lor, ca durerile nașterii asupra unei femei însărcinate; și ei nu vor scăpa”. – 1 Tes. 5:3.

27. O altă interpretare a unei părți a acestui text: „Șuvoaiele din vechile vremuri. Șuvoaiele Chișonului!” (*Rotherham*) Această interpretare a textului pare să însemne că niciodată înainte, din câte se știe, râul nu a mai acționat așa și nimeni nu a mai fost martor vreodată la o astfel de inundație nepotrivită a apelor, năpustindu-se jos în albia uscată a acestuia. A fost într-adevăr o „acțiune ciudată” și la fel la Armagedon, forțele dezlănțuite vor fi într-adevăr ca o „acțiune ciudată” pentru toți, în special pentru cei care nu au credință în Dumnezeu. Niciodată în istoria omului nu a mai existat ceva asemănător. Nu a mai fost niciodată un asemenea necaz pe pământ și nu va mai fi niciodată; și referitor la aceasta Isus spune: „Căci, atunci va fi mare restriște, așa cum nu a mai fost de la începutul lumii până acum, nu, și nici nu va mai fi vreodată.” – Mat. 24:21.

28. „Râul Chișon”. Aceste cuvinte din cântecul profetic arată că râul Chișon este un simbol al distrugerii împotriva dușmanilor Teocrației. Acel râu este o mărturie împotriva dușmanului. O altă mărturie care se confirmă, este cuvântul lui Iehova, care apare ca o rugăciune, pe care o pune în gura slujitorilor credincioși acum pe pământ, adică: Fă-le ca lui Madian, ca lui Sisera, ca lui Iabin la pârâul Chison, care au fost nimiciți la En-Dor și au ajuns un gunoi pentru îngrășarea pământului. Urmărește-i astfel cu furtuna Ta și bagă groaza în ei cu vijelia Ta! Acopere-le fața de rușine, ca să caute Numele Tău, Doamne! Să fie rușinați și îngroziți pe vecie, să le roșească obrazul de rușine și să piară! Ca să știe că numai Tu, al cărui Nume este IEHOVA, Tu ești Cel Prea Înalt pe tot pământul.” – Ps. 83:9,10 15-18.

29. Barac și Debora, slujitorii credincioși ai lui Dumnezeu, reamintesc puterea lui Dumnezeu, exercitată în numele poporului lui, într-o altă ocazie, și așa ei au cântat lauda Celui Prea Înalt, adică: „Doamne, când ai ieșit din Seir, când ai mărșăluit de pe teritoriul Edomului, pământul s-a cutremurat și cerurile au picurat și norii la fel au picurat apă.” (Jud. 5:4) „Cristos” și toți cei de sub organizația Lui vor cânta pentru totdeauna laudele lui Iehova, având tot timpul în minte bunătatea mare și iubitoare a lui Dumnezeu pentru cei care sunt credincioși Lui.

30. „O, sufletul meu, tu ai călcat în picioare puterea.” (Jud. 5:21) Aceste cuvinte ale cântecului profetic sunt adresate organizației lui Iehova, de sub conducerea lui Cristos, Isus, Mai Marele Barac. Această parte a profeției arată că la Armagedon, Cristos și armata Lui cerească îi va călca în picioare pe cei puternici și mari, care au prădat pământul. Toți dușmanii lui Dumnezeu vor fi

atunci puși sub picior. Dușmanii puternici sunt ca strugurii răutății în presa de vin: „Și eu voi călca în picioare popoarele în mânia Mea și îi voi îneca în furia Mea și le voi nimici puterea lor asupra pământului.” – Isa. 63:6.

31. Rămășița credincioasă de pe pământ și tovarășii ei, care supraviețuiesc la Armagedon, vor vedea lucrarea Domnului și vor călca în picioare ceea ce odată a fost puterea dușmanului: „Și îi vei călca în picioare pe cei răi; căci ei vor fi cenușă sub talpa piciorului tău, în ziua în care voi face asta, spune Domnul oștirilor.” – Mal. 4:3.

32. Slujitorii credincioși ai lui Dumnezeu Iehova acum refuză să-L dezonoareze pe Atotputernicul Dumnezeu, prin închinarea sau salutarea oficialilor, emblemelor sau imaginilor și din acest motiv ei sunt persecutați. Poporul lui Iehova va rămâne adevărat și statornic în devotamentul lui și peste scurt timp, lucrurile care sunt acum puterea dușmanului, vor fi călcate în picioare, iar cei credincioși vor continua să urmeze conducerea lui Cristos Isus, Domnul și Regele lor. Pentru ei, Iehova și Cristos sunt „Stăpânirile Înalte” și nu vor da devotament nimănui altcuiva.

33. „Atunci copitele cailor loveau pământul, căci armăsarii lui galopau, galopau năvalnic.” (Jud. 5:22) Acei cai trăgeau carele de război din fier grele. Furtuna teribilă a surprins foarte tare și a zăpăcit caii, făcându-i să fugă în dezordine și să se cufunde în mocirlă și în apă, ceea ce a rezultat în ruperea copitelor și a picioarelor lor, când se înnămoaleau. Caii au devenit nefolositori ca echipament al lui Sisera, chiar dacă se referea la ei ca la o mare putere în armata lui, care îi va aduce victoria. El a fost dezamăgit; și la fel va fi și dușmanul, deoarece el depinde de putere pământescă.

34. Dar organizațiile de război actuale? Acestea sunt sprijinite de marile instituții religioase ale lumii și se bazează pe echipamentul lor mecanizat, pentru o victorie sigură. Religioșii și celelalte elemente conducătoare cred că echipamentul lor este irezistibil. Aceia puternici disprețuiesc Teocrația și își laudă abilitatea lor de a distruge tot ceea ce este credincios Dumnezeului Atotputernic. Profetiile arată că ei vor fi foarte înspăimântați când Domnul începe să lupte împotriva lor. Caii lor și echipamentul lor mecanizat nu va fi de nici un folos. Paralizați de frică, nu vor putea să opună rezistență efectivă. Dușmanii vor fi aruncați în mare panică și nu vor găsi cale de scăpare, ci vor fi complet distruși. O altă profecie, descriind confuzia dușmanului, spune: „La zgomotul tropăitului de copite al cailor lui puternici, la huruitul carelor lui de război și scârțâitul roților, tații nu se vor mai întoarce spre fii, fiindcă mâinile li se vor înmuia.” – Ier. 47:3.

35. Iehova și-a dat cuvântul că la Armagedon va goli pământul de orice și oricare creatură care este în opoziție cu Teocrația. El face ca aceste adevăruri să fie proclamate acum înainte, pentru ca cei care doresc să asculte să poată asculta, și face ca numele Lui să fie vestit pe întreg pământul, pentru ca cei care au dorința să se pună de partea Teocrației, să caute dreptatea și să învețe calea vieții, să poată face așa. El nu obligă pe nimeni să ia acest curs, dar lasă calea deschisă pentru cei care ies, în mod voluntar și liber, și fac cunoscut faptul că sunt de partea lui Iehova

și a guvernului Său de dreptate. Dar cum rămâne cu cei care aud mesajul și totuși rămân tăcuți, indiferenți și neglijenți, concluzionând că mai bine este să păstreze liniștea, pentru ca să-și facă calea de astăzi mai ușoară pentru ei? Poate cineva care aude acum numele lui Iehova și înțelege că confruntarea finală este aproape, să rămână tăcut, indiferent sau neglijent referitor la aceasta și să aștepte să primească protecția de la Iehova? Cântecul profetic al lui Barac și Debora răspunde la aceste întrebări: „Blestemați pe Meroza, a zis îngerul lui Iehova; blestemați fără încetare pe locuitorii lui ,deoarece ei nu au venit în ajutorul Domnului, în ajutorul Domnului împotriva celor puternici.” – Jud. 5:23.

36. Se pare că Meroza a fost o așezare a israeliților. Datorită legământului lor, ei au fost obligați să se supună poruncii date lor și să-și sprijine frații. Triburile lui Ruben, Dan, Gad și Așer nu au reușit să răspundă chemării la luptă și prin aceasta sunt ilustrați toți cei care se află într-un legământ cu Dumnezeu, dar care nu au reușit sau au neglijat să-și facă datoria. Titlul „Meroza” are o semnificație nesigură. Aici este singurul loc în care este menționat în Biblie. Văzând că un blestem este pronunțat asupra Merozului, cuvântul ar putea fi aplicat corespunzător tuturor seminițiilor care nu au reușit sau au neglijat sau au refuzat să-și facă datoria sub Barac. Un singur exemplu ar fi necesar să facă cunoscută legea lui Dumnezeu referitor la cei care sunt neglijenți, indiferenți sau temători. Observă cuvintele lui Iehova în altă profecie: „Blestemat să fie cel care face munca Domnului incorect [(citire marginală) neglijent] și blestemat să fie cel care își reține sabia de la măcel.” – Ier. 48:10.

37. Când o persoană intră într-un legământ cu Iehova, el este legat să îndeplinească termenii aceluia legământ. Toate seminițiile lui Israel erau legate, prin termenii legământului lor, să-și îndeplinească datoria. La fel, astăzi, toți cei care sunt într-un legământ să facă voința lui Dumnezeu nu pot, cu siguranță, să eșueze sau să neglijeze ceea ce trebuie făcut. Din moment ce oportunitatea de a face este dată, acea executare trebuie să vină. Când există dificultate între națiunile pământului, poporul lui Dumnezeu nu are parte în aceasta și rămâne, în mod firesc, neutru. Dar când Dumnezeu îi poruncește poporului Lui de legământ să facă anumite lucruri, el trebuie să-și facă datoria față de Dumnezeu, ca popor al Lui de legământ. El le-a poruncit tuturor acestora să predice „evanghelia împărăției”, să declare numele și împărăția Lui pe întreg pământul și nu există scuză să nu reușească sau să neglijeze să facă în acest fel. Blestemul pronunțat împotriva Merozului, fără îndoială, se referă la fărădelegile și indiferența unora dintre consacrați în prezent.

38. Îngerul lui Iehova a pronunțat blestemul în numele lui Iehova, ceea ce demonstrează că reprezentantul invizibil al lui Iehova a fost prezent și la comanda forțelor cerești, care au luptat bătălia: „Ei au luptat din cer; stelele în cursul lor au luptat împotriva lui Sisera.” Fără îndoială acel înger al Domnului, care a pronunțat blestemul cu acea ocazie, a fost Domnul Isus în existența Lui înainte de a fi om, adică, „Mihael, marele Prinț care apără copiii poporului” și care este responsabil de forțele lui Iehova la bătălia de la Armagedon. (Dan 12:1) Același căpitan îngeresc

a fost la comanda bătăliei de la Ierihon și i-a spus lui Iosua: „Nu, dar drept căpitan al armatei [lui Iehova] am venit acum.” „Și Iosua a căzut în fața Lui pe pământ și s-a închinat și i-a spus Lui: ce spune domnul meu, slujitorilor Lui?” – Ios. 5:14.

39. Amarnic blestemați, voi, locuitorii acesteia.” (Jud. 5:23) Aceia asupra cărora a fost pronunțat blestemul, căutau propria salvare, ușurință și confort și evitarea serviciului. Ei și-au spus în inimile lor: „Lasă-i pe alții să facă munca.” Prin acel curs ei vor scăpa, fără îndoială, de câteva persecuții și greutăți, dar neglijența în îndeplinirea datoriei va aduce asupra lor blestemul lui Dumnezeu. Regulile sau legea lui Iehova nu se schimbă. Așadar, concluzia este irezistibilă că, dacă o persoană intră într-un legământ să facă voință lui Dumnezeu, el trebuie, pentru a primi aprobarea lui Dumnezeu să îndeplinească obligația acelui legământ cum poate mai bine.

40. „Deoarece ei nu au venit în ajutorul Domnului... împotriva celor puternici.” (Jud 5:23) Iehova, însuși nu avea nevoie de nici un ajutor; dar slujitorii Lui, comandați de Debora și Barac, aveau nevoie de ajutor, împotriva armatei puternice a asupritorilor lor, care defăimau numele Atotputernicului Dumnezeu. Ajutorul dat lui Barac și Debora a fost ca și dat lui Iehova și în oferirea unui asemenea ajutor, israeliții au fost legați să ofere același lucru, nu omului, ci lui Dumnezeu (Col. 3:23,24) Aceasta este exact regula anunțată prin Isus Cristos, în ceea ce privește oile și caprele. „Atunci El le va răspunde, spunând: Cu adevărat vă spun, fiindcă nu ați făcut lucrul acesta unuia dintre cei mici, Mie nu mi l-ați făcut. Atunci și El le va spune celor de la mâna stângă, Plecați de la Mine, voi, blestemaților, în focul cel veșnic, pregătit pentru diavol și îngerii lui.” – Mat. 25:45,41.

41. Astăzi, adversarii Teocrației sunt puternici. Aceasta este o zi în care numele lui Iehova trebuie să fie declarat pe întreg pământul și Teocrația publicată. Toate persoanele care au făcut un legământ să facă voința lui Dumnezeu sunt obligate, prin termenii acelui legământ, să se supună poruncilor Domnului. Nimeni nu a fost obligat să intre în acel legământ, dar pentru cineva odată intrat, îndeplinirea datoriei este cerută. Aceasta nu va face să aștepte până ce adversarii să fie secătuiți de putere la Armaghedon. „Lucrarea ciudată” a lui Iehova este în progres acum de ceva timp și se pare că finalul acelei lucrări este aproape. Acum este vremea când toți cei din poporul de legământ al lui Dumnezeu trebuie să prezinte un front solid împotriva dușmanului și fiecare să-și facă partea, declarând numele și împărăția Celui Prea Înalt. Când bătălia de la Armaghedon va începe, nu va mai fi nevoie de voluntariat sau muncă credincioasă în declararea numelui lui Iehova: „Căci, bătălia nu este a voastră, ci a lui Dumnezeu și voi nu trebuie să luptați în această bătălie; așezați-vă și stați liniștiți și vedeți salvarea Domnului pentru voi.” – 2Cron. 20:15-17.

42. În acea luptă, Cristos Isus, Căpitanul armatei lui Iehova, va goli în întregime pământul de oponenții Teocrației și în timp ce acea mare armată invizibilă duce lupta, credincioșii din organizația lui Dumnezeu vor cânta laudele Celui Prea Înalt și ale Regelui Său.

43. Astăzi, Domnul își adună „celelalte oi” ale Lui. Mulți ascultă mesajul și cred că acesta este adevărul și prin cuvântul rostit, se declară de partea lui Iehova și a Regelui Său. Din profeție s-ar părea că unii dintre aceștia nu reușesc să aprecieze în întregime și să-și îndeplinească datoria și se vor găsi laolaltă cu caprele. Toți aceștia care eșuează, stau în contrast cu conduita lui Iaela, pe care Domnul o subliniază în cântecul profetic.

Cine va fi trecut cu vederea?

Întinericul de astăzi, în ceea ce privește înțelegerea scopului Conducătorului Suprem, acoperă conducătorii acestei organizații vizibile de pe pământ și întinericul dens este asupra oamenilor supuși acelei organizații. Întinericul va dura până la bătălia de la Armagedon.

Cincisprezece secole înaintea lui Cristos, o plagă de, literalmente, întineric care putea fi simțit, a acoperit țara Egiptului pentru trei zile, în afară de locul unde evreii asupriți locuiau. A fost cea de-a noua, dintr-o serie de plăgi amarnice și supărătoare, care au servit drept înștiințare și avertisment, de la Dumnezeu Atotputernic, despre distrugerea ce urma să vină peste cei care s-au opus scopului Său și au asuprit pe poporul Său de legământ. Pentru a zecea oară, Moise, acompaniat de Aaron, fratele lui, a apărut înaintea conducătorului Egiptului, Faraon. Egoismul a împietrit inima lui Faraon și el a refuzat categoric să lase poporul înrobite al lui Dumnezeu Iehova să meargă în libertate. „Și faraon i-a spus: Pleacă de la mine, ai grijă de tine, să nu-mi mai vezi fața niciodată; căci în acea zi în care îmi vei vedea fața, vei muri. Și Moise a spus, Tu ai vorbit bine, nu voi mai vedea fața ta niciodată.” – Ex. 10:27-29.

Din înscrierea istorică se pare că, în timp ce Moise a fost încă în prezența lui Faraon, Dumnezeu i-a vorbit lui Moise să dea avertismentul final lui Faraon, înainte să plece. „Și Domnul i-a spus lui Moise: Acum voi aduce încă o plagă asupra lui Faraon și asupra Egiptului; după aceea vă va lăsa să plecați de aici: când vă va lăsa să plecați, vă va izgoni de aici.” (Ex. 11:1) Moise nu s-a mai întors la faraon niciodată, să-i comunice sau să-l vadă pe faraon, decât la cererea următoare. Acea cerere a fost făcută în scurt timp. Teama s-a așezat acum asupra lui faraon și a funcționarilor oficiali, și ei au fost îngrijorați să renunțe la „mesajul de nenorocire” al lui Dumnezeu. – Ex. 12:21-33; Ps. 78:49, *Rotherham*.

În prezent se pare că înștiințările de avertizare asupra „creștinătății”, asemănătoare celor nouă plăgi asupra Egiptului antic, au fost servite de către martorii lui Iehova la porunca și sub îndrumarea Lui, care mesaje de adevăr continuă încă și sunt mari plăgi asupra conducătorilor religioși și totalitari ai lumii și asupra susținătorilor acestora. Aceste mesaje de înștiințare și avertizare constituie o mare plagă, precum un coșmar, pentru elementele oficiale ale lumii,

organizația lui Satan, care ar fi bucuroasă să scape de aceștia, care pentru ei sunt martorii „primejdioși” ai lui Iehova. Aceasta este făcută evidentă prin urlete constante care pleacă de la Ierarhia romano-catolică și alți clerici, de la marii predicatori și alții de acest fel, prin intermediul radioului, care strigă pentru „mai multă religie” și care cer ca mesagerilor lui Dumnezeu să le fie interzisă oportunitatea de a folosi facilitățile lumii pentru a proclama adevărul. Martorii lui Iehova sunt acum complet urâți de asemenea asupra lor și ei ar găsi niște scuze aparent legale de a distruge pe martorii lui Iehova. Încă mai este ceva muncă de mărturie să fie făcută printre oameni și pregătirea este acum făcută pentru plaga finală, care va lovi organizația lui Satan la Armaghedon.

Iehova i-a spus anterior lui Moise că, atunci când vremea potrivită va veni pentru eliberarea israeliților, „voi nu veți pleca cu mâna goală”, ci israeliții care au servit drept sclavi mulți ani fără plată ar trebui să împrumute de la egipteni: „Și voi să prădați egiptenii.” (Ex. 3:21,22) Urmând imediat cea de-a zecea plagă, Iehova i-a vorbit lui Moise și a spus: „Vorbește cu poporul, ca atunci fiecare să ceară de la vecinul său și fiecare de la vecina ei, vase din argint și vase din aur.” Domnul a făcut ca poporul să capete trecere înaintea Egiptenilor. Chiar Moise era foarte bine văzut în țara Egiptului, înaintea slujitorilor lui Faraon și înaintea poporului.” (Ex. 11:2,3) Împrumutul de articole de la egipteni nu a fost pur și simplu pentru propria podoabă, ci pentru folosirea în serviciul Domnului de către israeliți. Aceasta pare să însemne că astăzi martorii lui Iehova sunt acuzați în mod greșit că duc mai departe o muncă comercială, deoarece ei acceptă mici contribuții de la persoanele de bună voință, în schimbul literaturii lăsate lor. Este drept și potrivit acum pentru martorii lui Iehova să aplice și să folosească orice sau toate facilitățile pe care conducătorii pământești acum le controlează, și să se folosească de acestea pentru a duce mai departe munca de mărturie a Împărăției. Aceasta înseamnă că martorii lui Iehova sunt pentru a folosi propriile mijloace sau instrumente ale dușmanilor împotriva lor, precum stațiile radio, liniile telefonice, facilitățile curților, facerea petițiilor și protestelor, corpurile care fac legea, dreptul de a folosi care este garantat prin legea fundamentală a propriei lor țări și astfel, prin folosirea oricăror sau tuturor celorlalte mijloace de a aduce în atenția oamenilor, mesajul Guvernului Teocratic al lui Iehova, prin Cristos Isus. Prin a face în felul acesta ei nu cer permisiunea organizației lui Satan să facă ceva, ci ei servesc înștiințare asupra organizației lui și cer ca organizația lui pământească să înceteze să intervină în executarea scopurilor lui Dumnezeu.

Împrumutarea de la egipteni ar include de asemenea ca martorii lui Iehova să primească bani în sensul contribuției pentru literatură și apoi folosirea acelor bani în pregătirea și publicarea de mai multă literatură. Astfel poporul Domnului redirecționează unele lucruri din lumea Diavolului, în munca și serviciul Domnului. Aceasta este dovada ulterioară și concludentă că martorii lui Iehova nu sunt angajați într-o întreprindere comercială, precum vânzarea, facerea de comerț ambulant și vânzarea de cărți, indiferent de ceea ce tribunalele lumesti ar putea

decide sau hotărî și cu siguranță indiferent de ceea ce biserica religioasă și mulțimea ei ar putea spune.

În Egipt pregătirea trebuia să fie făcută și a fost făcută pentru plaga finală și în același timp, pentru protecția poporului lui Dumnezeu. Faraon și familia lui oficială a nesocotit și a dezaprobat înștiințarea de avertisment a celor nouă plăgi precedente și, prin urmare, ar fi fost inutil să se dea conducătorilor egipteni orice instrucțiune referitor la protecția Paștelui evreiesc; și nici una nu le-a fost dată. Înscrisura din Exodul 11:5-10 arată că Moise l-a avertizat clar pe Faraon că toți întâii născuți ai țării Egiptului vor trebui să moară, dar nici măcar o limbă de câine nu se va mișca a nici unuia dintre israeliți și acest avertisment i-a fost dat lui faraon înainte ca Moise să plece din prezența lui.

Iehova i-a spus lui Moise că moartea întâilor născuți va avea loc la miezul nopții, aceasta însemnând, în împlinirea actuală, la vremea perioadei de întunecime și înnegrire a lumii. Negreala întunericului este acum asupra lumii și trebuie să continue până la Armagedon. La porunca lui Iehova, Moise a pregătit pe israeliți, prin instruirea lor, în felul următor: În fiecare gospodărie trebuia, în cea de-a zecea zi din prima lună, Nisan (corespunzând cu aprilie la noi) să se ia un miel fără pată sau defect și să-l păstreze până în cea de-a paisprezecea zi a acelei luni, în care zi, la înserat, mielul să fie sacrificat și sângele lui să fie stropit peste stâlpii ușii, în fiecare casă și toți să intre în casă și să rămână acolo peste noapte, să prăjească mielul întreg, fără să rupă un os și să-l mănânce cu pâine nedospită și ierburi amare; și în timp ce fac asta ei să fie complet echipați pentru călătorie, Dumnezeu spunându-le: „Este Mielul pascal al lui Iehova.” „Căci eu voi trece prin țara Egiptului în această noapte și voi ucide toți întâii născuți în țara Egiptului, atât al oamenilor, cât și ai vitelor; și împotriva tuturor dumnezeilor Egiptului voi executa judecata. Eu sunt Iehova. Și sângele va fi ca semn asupra caselor unde voi vă aflați: și când voi vedea sângele, voi trece peste voi și plaga nu va fi asupra voastră să vă distrugă, când voi nimici țara Egiptului.” – Ex. 12:12,13.

Înscrisura apoi urmează: Și [Iehova] a ucis toți întâii născuți ai Egiptului; pârga puterii lor în corturile lui Ham.” (Ps. 78:51) „El a ucis de asemenea toți întâii născuți în țara lor, căpetenia întregii lor puteri.” (Ps. 105:36) „Și s-a întâmplat că la miezul nopții, Domnul a ucis toți întâii născuți în țara Egiptului, de la întâiul născut al lui Faraon, care stătea pe tronul lui, până la întâiul născut al prizonierului care era în temniță și toți întâii născuți ai vitelor.” – Ex. 12:29.

În împlinirea acestei drame profetice, în vremea noastră, ultima plagă asupra lumii va fi la Armagedon. Cine constituie întâiul născut anti-tipic sau actual? Legea lui Dumnezeu, în Deuteronomul 21:17, declară că fiul întâi născut „este începutul puterii lui.” Faraonul anti-tipic este Diavolul și el are copii. A spus Isus: „Neghinele [religioșii] sunt copiii celui rău.” (Mat. 13:38) Și conducătorilor religioși ai acelor zile, Isus le-a spus: „Voi sunteți ai tatălui vostru, diavolul și desfrâul tatălui vostru îl veți face. El a fost un criminal de la început și nu s-a stabilit adevărului, deoarece nu există adevăr în el.” (Ioan 8:44) Întâii născuți ai Egiptului, prin urmare, ilustrează pe copiii lui Satan, adică, aceia ai organizației

lui pământești care sunt „începutul puterii lui” sau căpeteniile puterii organizației, adică, conducătorii și cei principali în domeniile religioase, comerciale și politice ale organizației vizibile a lui Satan. Atunci, întâii născuți ai fiecărei porțiuni a organizației lui Satan au fost distruși. Aceștia, în împlinirea anti-tipică, preumbresc mulțimea religioasă, cunoscută drept „omul păcatului” și „fiul pierzaniei”, de asemenea așa numita „echipă a brațului puternic al legii”, pe care ei o folosesc să facă munca violentă pentru ei, precum Gestapo-ul german; și de asemenea cei care își folosesc puterea să ducă mai departe lucrăturile lui Satan și la fel, să imite împărăția lui Dumnezeu, adică sindicatul Ierarhiei totalitare romano - catolice și „noua ei ordine mondială”. În această zi, Satan face război împotriva rămășiței de martori ai lui Iehova, care sunt ai „bisericii întâilor născuți” și i-ar distruge dacă nu ar fi împiedicați de la a face așa, prin puterea Domnului Dumnezeu. Singura protecție pe care acești martori credincioși o au, este de la Domnul și aceasta vine datorită supunerii la porunca lui Iehova, dată lor prin Mai Marele Moise, care este Cristos Isus, potrivit Faptelor 3:22,23.

Sacrificarea mielului pascal și mâncarea acestuia de către israeliți, a precedat uciderea întâilor născuți ai Egiptului. În 1 Corinteni 5:7 este scris: „Căci chiar Cristos, Mielul nostru pascal, este sacrificat pentru noi.” Precum în evenimentele tipice din Egipt, tot așa moartea lui „Cristos, Mielul nostru pascal” și împărtășirea meritului sacrificiului Lui, pentru urmașii născuți de spirit, precedă uciderea întâilor născuți ai lui Satan, la Armagedon. Precum întâii născuți ai Israelului au fost trecuți peste și păstrați în acea noapte fatală, la fel și rămășița martorilor credincioși care sunt dintre „întâii născuți” ai lui Iehova, vor fi trecuți peste și păstrați la bălăia acelei mari zile a Dumnezeului Atotputernic. Ei vor supraviețui Armagedonului, prin virtutea protecției lui Iehova. Împreună cu ei, un număr mare de „tovarăși”, persoane de bună voință, cunoscute drept „alte oi” ale Domnului, vor supraviețui. Acestea au fost ilustrate de „străinii” de printre israeliți care au fost circumciși, pentru ca ei să poată mânca mielul pascal alături de israeliți și care au format o „mulțime amestecată” care a ieșit cu israeliții din Egipt. (Ex. 12:38,44,48,49) Această „mare mulțime” de „alte oi” vor fi trecuți peste Armagedon, deoarece ei au abandonat organizația lumească a lui Satan înainte de Armagedon și s-au asociat cu rămășița martorilor lui Iehova și împreună cu ei, iau parte în servirea înștiințării asupra organizației lui Satan și în predicarea veștilor bune ale Guvernului Teocratic prin Cristos Isus. (Ioan 10:16; Apoc. 7:9-17) Pentru ei, profeția (Țefania 2:3) acum vorbește: „Căutați dreptatea, căutați supunerea; aceasta poate vă va ascunde în ziua mâniei Domnului.”

Mielul pascal tipic a fost luat în casele israeliților în cea de-a zecea zi a lunii Nisan. Aproape o mie cinci sute cincizeci de ani mai târziu, în a zecea zi a lunii Nisan, a anului 33 d.Chr., Isus, „Mielul lui Dumnezeu” călătorea în Israel și s-a oferit drept Rege al evreilor. Aceasta arată că în prezent, după data paralelă din 1918 d.Chr., primirea de către creștini a mielului în casă, înseamnă mult mai mult decât acceptarea lui Isus, pur și simplu, ca sacrificiu de răscumpărare sau ca „Mielul lui Dumnezeu, care a luat păcatul lumii.” (Ioan 1:29) Acum înseamnă, în

această „zi a lui Iehova” prezentă, din anul 1914d. Chr. „că acest Miel, care a fost ucis, trebuie primit drept Regele lui Iehova, întronat în ceruri și prin urmare primirea Împărăției. În această „zi a lui Iehova” mâncarea Mielului ar include nu numai împărtășirea cu Mielul sacrificat, care curăță de păcat, ci și a lua parte în lucrarea de mărturie, pentru care Isus Cristos a fost trimis pe pământ să o facă, adică, să aducă mărturie pentru numele lui Iehova, toate pentru justificarea numelui Său sfânt. În continuare, prin îndepărtarea aluatului în timpul Paștelui este simbolizat că nu trebuie să fie nimic necurat printre oamenii organizației lui Dumnezeu, rezultând din intrarea în contact cu organizația Diavolului sau compromiterea cu aceasta. Nu trebuie să fie „aluatul fariseilor, care este ipocrizia”; aceasta însemnând să se declare ca fiind creștini și apoi să nu reușească sau să refuze să-L recunoască pe Domnul drept Salvator și Rege stăpânitor peste om. (Vezi Exodul 12:8,10,15-17; Luca 12:1, 2Corinteni 6:16-18) Martorii lui Iehova și „marea mulțime” a tovarășilor lor trebuie acum să fie în întregime separați de organizația lui Satan.

Israeliiților le-a fost cerut să fie grăbiți când mâncau mielul pascal, cu mijlocul încins, picioarele încălțate și cu un toiag în mână, ceea ce înseamnă, în mod anti-tipic căci „ca străini și călători”, martorii lui Iehova nu aparțin acestei lumi și nici nu sunt supuși organizației lui Satan și cererilor lui împotriva Teocrației, ci sunt supuși „Stăpânirilor Înalte”, Teocratice; și că ei sunt pe punctul de a pleca din Egiptul anti-tipic, văzând că acea organizație păcătoasă va fi în scurt timp distrusă la Armaghedon (Ex. 12:11) La Paște, israeliții trebuiau să rămână în casă, sub sângele care a fost stropit pe stâlpii ușilor și pragul de sus, până dimineața. În mod anti-tipic, aceasta înseamnă că martorii lui Iehova sunt acum ascunși și ținuți „în locul secret al Celui Prea Înalt” sub protecția Dumnezeului Iehova și a Justificatorului Lui, Cristos Isus și sunt astfel protejați „până când nenorocirea va trece.” Prin bunătatea Domnului ei au intrat acolo și au „închis ușa în urma lor”. – Vezi Exodul 12:22; Psalmii 91:1 și Isaia 26:20,21.

Sângele mielului pascal a fost stropit pe stâlpii ușii și pe pragul de sus al caselor israeliților. În mod anti-tipic, aceasta înseamnă nu numai că cineva trebuie să mărturisească public sângele lui Cristos Isus, ca preț de răscumpărare, dat de Acesta pentru umanitate, dar de asemenea semnifică pentru martorii lui Iehova că toți din acea clasă sunt iudei spirituali, adică, lăudători ai lui Iehova și sunt supuși ordinilor Justificatorului lui Iehova și Marele Preot Înalt, Cristos Isus, care este profetul mai mare decât Moise. În continuare, acel sânge stropit pe stâlpii ușilor și pragul de sus simbolizează că ziua judecății sau a răzbunării lui Dumnezeu este aici, care răzbunare va fi în scurt timp exprimată și exercitată în distrugerea întâilor născuți ai lui Satan, la Armaghedon. Prin urmare, sângele a fost atât o declarație publică cât și o mărturie a distrugerii ce se apropia asupra dușmanilor lui Iehova. Acești martori adevărați ai lui Iehova, care sunt „întâii născuți” ai Lui, membrii ai „bisericii întâilor născuți” și care sunt acum pe pământ, trebuie să declare aceasta public, deoarece aceasta este o exprimare a răzbunării Lui.

Este adevărat că sângele stropit semnifică faptul că cei care se află sub acesta, spun, „accept sângele lui Cristos Isus drept prețul meu de răscumpărare.” Dar pentru rămășița martorilor lui Iehova acesta înseamnă mult mai mult. Înapoi în Egipt, sângele mielului pascal a validat sau a făcut operativă legea legământului pe care Iehova l-a făcut cu israeliții, prin meditatorul lor, Moise. Sângele lui Cristos Isus adeverește noul testament sau noul legământ. Prin urmare sângele de pe stâlpii ușilor ilustrează sângele Mântuitorului, care adeverește acest nou legământ, și semnifică faptul că rămășița întâilor născuți ai lui Dumnezeu a intrat în acel nou legământ. Scopul principal al acestui legământ este să dea naștere sau să producă un popor pentru numele lui Iehova, care va lua parte în justificarea celui nume sfânt. Acestei rămășițe, Dumnezeu Cel Prea Înalt i-a dăruit un „nume nou”, adică „martorii lui Iehova”, astfel arătându-i că sunt parte a „poporului pentru numele Lui.” (Citește Isaia 62:2; Apoc. 2:17 și Faptele 15:14) Sângele pe „stâlpii ușilor”, prin urmare, ilustrează că noul legământ a fost inaugurat față de rămășiță și prin urmare ea trebuie să fie credincioasă „noului nume” pe care Iehova i l-a dat și, așadar, trebuie să continue să aducă în mod credincios mărturie numelui Său.

În data de 11 Aprilie a anului 1941, este aniversarea nopții, în care Isus a sărbătorit ultimul paște împreună cu ucenicii Săi și, apoi, a luat pâine și vin și a inaugurat Memorialul propriei Lui morți; și acea dată marchează sărbătoarea publică a cinei Domnului pentru martorii lui Iehova. Noi suntem acum în ziua lui Iehova, când paștele din trecut care au venit asupra Egiptului sunt împlinite anti-tipic, asupra lumii lui Satan. Acum, sărbătorirea Memorialului înseamnă mult mai mult decât a însemnat înainte de venirea Domnului la templu în anul 1918 d.Chr., să-i judece pe urmașii Lui și să împartă națiunile în „oi și capre”, înainte de Armagedon. Cei care acum se împărtășesc cum se cuvine sau sărbătoresc cina Domnului, ca un memorial pentru numele lui Iehova și pentru Mielul Său sacrificat, trebuie să aibă o parte personală activă în executarea celor zece plăgi anti-tipice asupra Egiptului anti-tipic, adică, asupra organizației lui Satan. Aceasta înseamnă că fiecare trebuie să participe în proclamarea mesajului lui Iehova Dumnezeu, în legătură cu aceste plăgi. Plăgile sunt acum în acțiune, avansând spre marele punct culminant al distrugerii întâilor născuți ai lui Satan, la Armagedon. Pentru ca cineva să se împărtășească cu demnitate la Memorial, trebuie să ia parte în declararea acestor adevăruri, precum a poruncit Cristos. Moise și fratele lui, Aaron, au fost cei care au declarat cuvântul lui Dumnezeu egiptenilor, care a rezultat în acest paște. Moise a fost un model al lui Cristos Isus, iar Aaron, asociat cu Moise drept purtătorul lui de cuvânt, a reprezentat pe rămășița martorilor lui Iehova, acum pe pământ, declarând mesajul lui Dumnezeu de răzbunare și aducând mărturie despre împărăția Lui, Guvernul Teocratic.

Martorii lui Iehova, în timpul judecății de la templu, sunt îndrumați de Domnul Isus și trimiși să declare mesajul de adevăr referitor la paștele anti-tipic. Urmează apoi, ca cei care se împărtășesc cu demnitate la Memorial, trebuie să fie „în Cristos”, drept membrii ai „corpului Lui” și, prin urmare, să fie din organizația cerească principală a lui Iehova. Ei trebuie să fie „pietre vii” în templul în care

Cristos Isus este Piatra Principală din unghi. Ei trebuie să fie devotați în întregime lui Dumnezeu și să fie angajați în proclamarea marelui nume și lucrări ale Celui Prea Înalt , pentru motivul care este scris în Psalmii 29:9, „în templul Lui toți vorbesc despre gloria Lui.” „Alte oi” ale Domnului, care au devenit „marea mulțime”, se pot angaja în proclamarea mesajului împărăției lui Dumnezeu, cu cei care împărtășesc moartea lui Cristos Isus, ca membrii ai „corpului Său”, care sunt cei care vor trăi, în cele din urmă cu El, în gloria cerească. Cei care suferă de asemenea batjocurile, care sunt aduse asupra lui, din cauză că este „martorul credincios și adevărat” al lui Iehova, chiar până la sfârșit, sunt cei care vor domni în cele din urmă alături de El, în împărăția cerului. (2Tim. 2:11,12) „Marea mulțime” a „celorlalte oi” ale Domnului vor rămâne pe pământ și vor locui pentru totdeauna în pace și fericire, sub Guvernul Teocratic. Lui Isus I-a dat Iehova privilegiul și onoarea de a fi răscumpărător al lor ,cu prețul vieții Lui umane. Toți cei care sunt cu El, în acel legământ, trebuie la fel să moară în sacrificiu, precum Isus a afirmat, credincioși până la sfârșit. Toți aceia care formează organizația principală a lui Iehova, sunt „o pâine și un corp” și frângerea pâinii și a bea din cupă arată că toți cei care fac asta, așa cum se cuvine, sunt una cu Cristos Isus, adică, în uniune cu El, drept membrii ai corpului Lui și, prin urmare, în templu. (Citește 1Corinteni 10:16,17.) Aceștia, prin urmare, se împărtășesc cum se cuvine din emblemele Memorialului.

Scopul principal al lui Iehova este justificarea propriului nume sfânt, care a fost îndepărtat, denaturat și batjocorit de Satan Diavolul și organizația lui, inclusiv „creștinătatea”. De aceea Dumnezeu I-a trimis pe Moise în Egipt. Din același motiv L-a trimis pe Isus în lume. Toate celelalte lucruri sunt legate de justificarea numelui lui Iehova. „Ziua lui Iehova”, începând în anul 1914 d.Chr. când „vremurile păgânilor” au luat sfârșit, marchează momentul când Cristos Isus a fost pus pe tronul Lui și trimis să conducă printre dușmani, în cer și pe pământ. Trei ani și jumătate după aceea, corespunzând celor trei ani și jumătate de preoție pământească a lui Isus în carne, adică, în anul 1918 d.Chr., Domnul Isus vine la templu pentru judecată și judecata începe, prima dată, cu urmașii Lui consacrați și apoi cu „creștinătatea” declarată. Apoi urmează împlinirea anti-tipică a plăgilor asupra Egiptului anti-tipic, care plăgi sunt finalizate la Armaghedon, prin distrugerea întâilor născuți ai lui Satan. Scripturile par clare atunci când arată că întâii născuți ai Egiptului reprezintă partea vizibilă a organizației lui Satan, care va fi distrusă la bătălia de la Armaghedon și că partea invizibilă a organizației lui, demonii răi, inclusiv Satan însuși, vor fi în scurt timp după aceea distruși, când Satan va fi aruncat în abisul distrugerii. (Compară Apocalipsa 19:19-21 și 20:1-3).

Rămășița celor care sunt în Cristos ,drept membrii ai „corpului Său” și deasemenea „tovarășii lor”, „marea mulțime”, sunt trecuți peste Armaghedon. Aceștia sunt trecuți cu condiția ca ei să fie credincioși lui Iehova și lui Cristos Isus, Regele Guvernului Lui Teocratic, și să se supună poruncilor lui Dumnezeu. Aceasta înseamnă că ei trebuie să facă serviciul de a duce mărturia înaintea conducătorilor lumii și înaintea oamenilor, în ceea ce privește Guvernul Teocratic

și de asemenea să declare răzbușnarea Dumnezeului nostru, împotriva organizației lui Satan. Când această declarație este finalizată, atunci va urma executarea celei de a zecea plăgi anti-tipice, la Armagedon.

CAPUL RĂNIT VINDECAT

Capul este membrul care îndrumă cursul de acțiune al corpului și prin urmare se referă la partea conducătoare. Astfel, capul este în mod simbolic folosit să reprezinte o putere a lumii. Această istorie a lumii arată șapte puteri separate și diferite ale lumii, care au ținut, în ordinea lor respectivă, un loc de supremație pe pământ. Aceste puteri ale lumii sunt următoarele: Egiptul, Asiria, Babilon, Medo-Persia, Grecia, Roma și imperialismul Anglo - American. Asemenea puteri ale lumii au adoptat emblemele animalelor sălbatice și lacome, ca simbol al puterii și înverșunării, și al puterii lor de a distruge oponenții. Aceste puteri ale lumii au luptat frecvent, una împotriva celeilalte. Cartea profetică a Apocalipsului, capitoul treisprezece, descrie, în mod simbolic, o asemenea luptă. Dumnezeu Iehova a dat viziunile acelei cărți cu scopul ca cei care iubesc dreptatea să înțeleagă descoperirea, la un moment dat. Vremea a venit pentru ei să o înțeleagă.

Martorul vizual scrie: „Și am stat pe nisipul mării și am văzut o fiară ridicându-se din mare, având șapte capete și zece coarne și deasupra coarnelor ei zece coroane și pe capetele ei nume de hulă. Și fiara pe care am văzut-o a fost ca un leopard și picioarele ei au fost ca labelle unui urs și gura ei ca botul unui leu: și balaurul [dumnezeul acestei lumi] i-a dat puterea lui și locul lui și marea autoritate. Și am văzut unul din capetele ei ca și când ar fi rănit mortal și rana ei mortală a fost vindecată: și toată lumea s-a minunat după fiară... fiara, care avea rana de sabie și trăia.” – Apoc. 13:1-3, 14.

„Sabia”, care este un instrument de război, se referă în mod clar la războiul mondial început în anul 1914 d.Chr. Faptele fizice ale istoriei fac destul de ușor de localizat acest cap, care a părut să fie rănit mortal. Apocalipsa nu afirmă cine a cauzat rana, dar presupunerea este că a fost cauzată de alt cap sau putere mondială a „fiarei sălbatice”, din moment ce acea fiară este reprezentată ca având șapte capete.

A șasea putere a lumii, adică romanii, au supraviețuit până în anul 1914 d.Chr., cu Germania, pentru câțiva ani înainte de acea dată, drept căpetenia a aceluia imperiu. Inițial Roma a fost păgână. Mai târziu a devenit papală și a fost greșit botezată „creștină” și la fel greșit denumită „Sfântul Imperiu Roman”. Rasa dominantă în „Sfântul Imperiu Roman” a fost teutonică sau germană. Aceasta este în special arătată în faptul că titlul dat imperiului a fost „Sfântul Imperiu Roman al Națiunilor Germane”. (Vezi *Enciclopedia Americană*, vol. 12, pagina 511) Germania a fost capul sau partea proeminentă a popoarelor teutonice și prin urmare partea conducătoare a celor șase capete ale „fiarei,” în special în 1914. Germania a creat și a devenit capul alianței, „Tripla Alianță”, formată din

Germania, Austria și Italia și astfel puterea mondială romană a continuat, cu Germania drept capul.

Britania a devenit cea de-a șaptea putere dominantă a lumii, cu Anglia drept cap al acesteia. Amândouă aceste puteri ale lumii și „capete” au existat în 1914 și încă mai există și amândouă din partea „fiarei” care a ieșit din „marea” simbolică a umanității, respinsă de Dumnezeu Iehova. Aceasta a fost condiția exactă care a existat în 1914 la începutul războiului mondial.

Enciclopedia Americană, vol. 12, pagina 521 spune: „Europa a fost, pentru mulți ani înainte de izbucnirea actuală din 1914, practic în două tabere ostile cu Franța, Anglia și Rusia de o parte și *Tripla alianță* de cealaltă parte, astfel paralizând toate eforturile națiunilor de a trăi în acord cordial, o stare complet nesănătoasă a lucrurilor, o cultură peste tot, în jurul neîncrederii și urii și transmiterea armoniei imposibile. Desigur, au fost mulți ochi care au văzut că Germania, în care s-au distins clar caracteristicile anormale de mai sus, caracteristici care amenințau în continuu pacea lumii.”

În 1914, „fiara” care „s-a ridicat din mare” a intrat în luptă, capetele ei luptând unul împotriva celuilalt. Germania, capul, de o parte și Britania, capul, de cealaltă parte, au condus lupta. Fiecare națiune implicată în acel război a fost și este o parte a „fiarei”. Acel război mondial a rezultat într-o pedepsire a Germaniei și a aliaților ei și se părea, pentru ceva timp, că Germania a fost ruinată. Aceasta este în armonie cu afirmația apostolului Ioan: „Și am văzut unul dintre aceste capete [ale fiarei], ca și cum ar fi fost rănit mortal.”

Ioan sau clasa slujitoare a Domnului pe pământ, care au confirmat împlinirea acestei profeții, au crezut „pentru o vreme, că a fost literalmente adevărat că Germania a fost ruinată. Pentru mulți li se părea imposibil pentru Germania să se refacă vreodată. Apoi, în același sens, Ioan a spus: „Și rana lui mortală s-a vindecat: și întreaga lume s-a minunat de fiară.” – Apoc. 13:3.

Germania, în special, a fost o națiune foarte bolnavă. Ea a continuat să rătăcească și oamenii ei au suferit; și rătăcind, a reușit să trăiască. Organizația proprie a Diavolului, după război, a început să depună eforturi să curețe capul rănit și l-a legat și l-a vindecat. Un real efort financiar de a vindeca această condiție a început la Conferința de la Geneva, în primăvara anului 1922. Mai târziu planul a fost executat, ceea ce a furnizat ca un împrumut de două sute de milioane de dolari să fie făcut Germaniei de către celelalte națiuni, care formau o parte a „fiarei sălbatice” simbolice. Cota britanică în acest împrumut a fost supra-subscrisă în trei ore și bancherii americani și-au vândut partea lor în cincisprezece minute. Un studiu încurajator al primilor doi ani de acțiune a acestui plan și a condițiilor din Germania republicană, a fost publicat în *Istoria Actuală* în martie 1927, sub titlul „Restaurarea Germaniei”.

Enciclopedia Americană, vol. 28, pagina 645 spune: „O zi de promisiune fericită a fost pe 10 septembrie 1926, când Germania a fost primită în Liga Națiunilor, între scenele reconcilierii europene, care în focul lor de entuziasm au fost neasemuite „de la Armistițiul Germaniei și Franței. Prin Miniștrii lor de

Externe, Dr. Gustav Stresemann și Aristide Briand, s-au angajat la o pace continuă și au angajat solemn onoarea națiunilor lor, ca de azi înainte să nu mai scoată niciodată sabia, ci să rezolve disputele prin arbitrare sau compromis’.” *Anuarul American* din 1934 (paginile 270,272) adaugă „Schimbări importante, sociale și politice, au caracterizat anul 1933 în Germania. Pe 30 ianuarie, Adolf Hitler, conducător aprig al național-socialiștilor (naziștii) a devenit cancelar. Primul lui cabinet a inclus pe fostul cancelar von Papen, drept vice-cancelar și multe dintre cele mai conservatoare și mari elemente capitaliste din Germania... Mai târziu, în iunie ,von Papen l-a vizitat pe Papă, încheind un nou concordat pentru întreaga Germanie și atrăgând influența Papei, ca să-i facă pe catolicii germani să-și abandoneze organizațiile politice și să se pună în linie cu noua Germanie.” Pe 14 octombrie 1933, Hitler, pentru Germania, a renunțat la Liga Națiunilor și la Conferința de Dezarmare. Pe 16 martie 1935, el a proclamat reînnoirea conspirației militare în Germania.

Scripturile profetice au declarat și martorii lui Iehova, în special din 1930, au atras atenția asupra acestora, că partea învinsă se va reîntoarce, cu capul vindecat și că toate națiunile vor fi uluite. Germania a fost, pentru mulți ani, sprijinul principal al Romei papale și poporul dominant în „Sfântul Imperiu Roman”. „Ierarhia Autorității”, romano-catolică, acționând de la Roma ,este indiscutabil în conducerea tuturor organizațiilor religioase de pe pământ și duce mai departe ceea ce se numește „acțiunea catolică”, acționând întotdeauna pentru un scop păcătos. Actualul papă este, fără îndoială, cel mai viclean politician care a ocupat funcția papală, în multe secole. El a fost secretar de stat în timpul conducerii lui Pius XI, când Hitler a venit la putere. Scopul Vaticanului, în mișcarea lui numită „acțiunea catolică” este să câștige controlul și să conducă lumea și ca să facă asta, cere restabilirea vechiului „Sfânt Imperiu Roman”. Dictatorii totalitari aderă la cererea lui și acționează în stabilirea Romei pe vechile ei baze. Acțiunea catolică a început în Germania să producă vindecarea aceluia cap german care a fost rănit. Națiunile și popoarele sunt acum avizate de rezultat. Hitler a fost pus în putere drept dictator, de înțelegerea și acțiunea aliată a politicianilor religioși ai diferitelor națiuni ale pământului, mulți dintre care au fost membrii ai Ligii Națiunilor. Elementele religioase, politice și comerciale au furnizat creierul și banii, pentru al pune pe Hitler în funcție, dar întreaga lucrătură a luat naștere și a fost condusă de însuși Satan. Majoritatea sprijinului de a-l pune pe Hitler la putere a venit de la Statele Unite. Acum lucrarea de restabilire a vechiului „Sfânt Imperiu Roman” este în curs de desfășurare. Acum dictatorii, susținuți de Vatican, s-au împrăștiat pe fața pământului și capturează orice de pe pământ. Capul „fiarei” care a primit rana mortală a fost vindecat și papalitatea călărește pe spatele acelei fiare. Atât de complet controlează Vaticanul acea fiară, aliat cu politicienii și conducătorii comerciali, încât ziarele și alte publicații ale lumii, chiar și în țările numite totuși „democratice” refuză să vorbească și să spună oamenilor că adevăratul inamic care distruge liberalismul și toată libertatea de

gândire și acțiune, este acea organizație religioasă care funcționează de la orașul Vatican în Italia.

Factorii conducători ai organizației bestiale se laudă , referitor la propriul lor model, că vor stabili pace veșnică pe pământ. Acum mult timp, Dumnezeu l-a îndrumat pe Ioan să descrie această condiție, în Apoc. 13:4: „Și ei au venerat balaurul, care a dat putere fiarei: și ei au venerat fiara, spunând, Cine este ca fiara? Cine este capabil să facă război cu ea?” Cursul factorilor conducători și, în special a bisericii religioase, este o provocare sfidătoare pentru Dumnezeul Atotputernic și pentru Cristos Isus, Regele Guvernului Teocratic. Ei ridică problema: Cine este suprem? Și cum va fi lumea condusă? Martorii unși ai lui Dumnezeu de pe pământ spun oamenilor că împărăția lui Dumnezeu este aici și este scăparea completă pentru umanitate. Organizația vizibilă a lui Satan pe pământ acum spune: „Noi vom stabili lumea și nimeni nu se va război cu noi.” Astfel ei fac oamenii să venereze Diavolul și „fiara”, care este organizația vizibilă a lui Satan. Aparent, ei sunt total orbi la faptul că ei se îndreaptă spre Armagedon și distrugere.

Versul 5 spune: „Și i-a fost dată o gură care vorbește lucruri mari și blasfemii; și putere i-a fost dată să lucreze patruzeci și două de luni.” Satan este blasfemiatorul principal împotriva lui Dumnezeu Iehova. El este marele amăgitor al oamenilor. Bisericile religioase, în special, proclamă doctrinele lor, care întorc oamenii de la Iehova și Guvernul Lui Teocratic, prin Cristos și acestea sunt agenții lui Satan. Ei acum denaturează cuvântul lui Dumnezeu și declară că acea „fiară sălbatică” va face pace durabilă, în timp ce Scripturile arată că nu poate exista pace până ce „fiara sălbatică” este complet distrusă, la Armagedon ,prin Iehova Dumnezeu.

Versurile 6 și 7 adaugă: „Și ea și-a deschis gura în blasfemie împotriva lui Dumnezeu, să blasfemieze numele Lui și cortul Lui și pe cei care locuiesc în cer. Și i-a fost dat să facă război cu sfinții și să-i învingă: și putere i-a fost dată asupra tuturor semințiilor, limbilor și națiunilor.” Aceasta este dovada ulterioară că „fiara sălbatică” include toate națiunile pământului și în special „creștinătatea”. În timpul războiului mondial (1914-1918) și după aceea , factorii conducători l-au blasfemiât pe Dumnezeu și pe cei care țin credincioși la Cuvântul lui Dumnezeu. „Tabernacolul” lui Dumnezeu sau cortul este printre poporul Lui de legământ, martorii Lui și El locuiește acolo; și aceia care se poartă greșit cu martorii Lui ,deoarece ei mărturisesc despre împărăția lui Dumnezeu, batjocoresc astfel și blasfemiează numele sfânt al lui Dumnezeu. Cu siguranță, Iehova ar putea preveni aceasta; dar nu o face; ci ,fără îndoială, retrăgându-și puterea restrictivă pentru o vreme, dă bisericilor religioase și aliaților lor oportunitatea deplină , pentru a demonstra până în ce punct ei ar merge în bestialitate.

„Și toți cei care locuiesc pe pământ se vor închina ei [fiarei], toți al căror nume nu este scris în cartea vieții Mielului, ucis de la întemeierea lumii.” (Apoc. 13:8) Linia de delimitare este clar trasă, între organizația teocratică a lui Iehova și cea a dușmanului și aceasta înainte ca sfârșitul organizației lui Satan să vină. Credința în sângele lui Cristos, Mielul lui Dumnezeu și în Guvernul Teocratic, al

căruia Rege este, este singura cale prin care omul poate obține viața veșnică. Toți oamenii care locuiesc pe pământ și care nu cred în sângele vărsat al lui Cristos Isus și în Guvernul teocratic al lui Iehova, prin Cristos, vor fi aliniați de partea lui Satan și a organizației lui, înainte de sfârșitul final, la Armagedon. Domnul Dumnezeu face ca mesajul împărăției să fie proclamat, pentru scopul evident de a informa omenirea despre scopul lui Dumnezeu de a garanta viața celor care sunt devotați Domnului; și cei care nu iau atitudine de partea Domnului și nu îi dau onoarea și gloria potrivită, dau dimpotrivă onoare și glorie „fiarei”, sau organizației lui Satan.

Prin urmare, versetul 9 ,adaugă: „Dacă orice om ar avea ureche să asculte, să asculte.” Aceasta este, în mod clar, o avertizare tuturor care s-au consacrat lui Dumnezeu să facă voința Lui și indică un test pentru toți „care aud cuvintele profeției”. (Apoc. 1:3) Cine va fi de partea Domnului? Cuvintele „să asculte” arată ,de asemenea, o obligație asupra martorilor unși ai lui Iehova, să ducă mai departe mesajul la cei care sunt ținuti prizonieri de către organizația bestială a Diavolului, în special de către organizațiile religioase de pe pământ, care organizații nu au scuză că nu au luat atitudine de partea lui Dumnezeu Iehova și a Regelui Său, Cristos Isus. Cei care Îl iubesc pe Domnul Dumnezeu ,să stea fermi de partea Lui și să facă credincios și cinstit proclamarea mesajului Guvernului Său Teocratic.

În 70 d.Chr. „fiara sălbatică” care a ieșit „din mare” a folosit armatele Romei să distrugă Ierusalimul și a condus evreii, care erau poporul tipic al lui Dumnezeu, în captivitatea națiunilor, precum a prezis Isus în Luca 21:24. În 1918 aceeași „fiară sălbatică” a condus poporul lui Iehova, israeliții spirituali, în captivitatea puterilor acestei lumi și a omorât munca de mărturie pe care ei o duceau mai departe. De la și după 1919, Iehova a început să-și elibereze martorii din captivitate. Aceeași fiară încă ține în captivitate multe persoane de bunăvoință față de Dumnezeu Iehova și Guvernul Lui Teocratic. În Apoc.13:10, Domnul prescrie pedeapsa asupra celor din organizația lui Satan. „Cel care a condus în captivitate va merge în captivitate, cel care a ucis cu sabia, trebuie să fie ucis cu sabia. Aici este răbdarea și credința sfinților.” Cel care va conduce „fiara” în captivitate este Marele Preot al lui Iehova și Reprezentantul Lui Executiv, Cristos Isus.

„Fiara sălbatică” acționând prin capul ei, Imperiul Roman „a ucis cu sabia” pe Iacov, fratele apostolului Ioan. În anul 70 d.Chr., acea fiară a făcut ca evreii să fie răpuși de sabie și în 1918, prin sabia războiului mondial a ucis munca de mărturie a poporului lui Iehova. Prin urmare acea fiară „trebuie ucisă cu sabia” la Armagedon.

În 1918 o mare încercare a venit asupra poporului lui Dumnezeu. De atunci înainte, a fost o încercare de răbdare și credință, așa cum Isus a prezis în Matei 24:9,13. Aceasta înseamnă că martorii lui Iehova și tovarășii lor devotați trebuie să continue în răbdare , credință și iubire, chiar până la sfârșit. Devotament complet lui Dumnezeu și a da credincios mărturie numelui și împărăției Sale ,conform poruncilor Sale, sunt cerute. Victoria va fi dată credincioșilor. – Apoc. 2:10.

TURNUL DE VEGHERE

**Vestitorul
Împărăției lui Iehova**

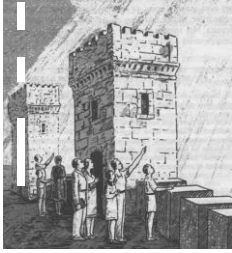
1 MAI 1941

Nr. 9

Cuprins:

CÂNTAREA DE VICTORIE PARTEA a V-a	- Pag.213
LUCRAREA ÎMPĂRĂȚIEI	- Pag.226
ORDINEA ÎNVIERII	- Pag.227
DOMNITORUL DIN BETLEEM	- Pag.233

„VOI SUNTEȚI MARTORII MEI ZICE IEHOVA, CĂ EU SUNT DUMNEZEU”

Publicată bilunar de
Societatea de Biblii și Tratamente Turnul de Veghere
117 Adams Street Brooklyn. N.Y.. U.S.A.

FUNCȚIONARI:

Președinte: J.F.Rutherford

Secretar: W.E. Van Amburgh

„Toți fiii Tăi vor fi învățați de lehova;
și mare va fi pacea fiilor tăi” - Isaia 54:13

SCRIPTURA ÎNVAȚĂ CLAR:

IEHOVA este singurul Dumnezeu adevărat: El este din veșnicie în veșnicie: El este Creatorul cerului și al Pământului și Dătătorul de viață al creaturilor Sale. Logosul a fost începutul creațiunii Sale și Agentul Său activ la crearea tuturor lucrurilor. Logosul este acum Domnul Isus Cristos în glorie, investit cu toată puterea în cer și pe Pământ și Principalul Agent Executor al lui lehova.

DUMNEZEU a creat Pământul pentru om. El a creat pe om perfect pentru a trăi pe Pământ, unde l-a așezat. Omul n-a ascultat de legea lui Dumnezeu în mod voluntar și a fost condamnat la moarte: din cauza păcatului lui Adam, toți oamenii sunt născuți păcătoși și fără drept la viață.

ISUS a fost făcut om și Omul Isus a suferit pentru a produce prețul de răscumpărare pentru cei ascultători din omenire: Dumnezeu L-a înviat pe Isus din morți, ca și creatură divină. L-a înălțat la cer mai presus de orice creatură și de orice nume și L-a investit cu toată puterea și cu toată autoritatea.

ORGANIZAȚIA LUI IEHOVA este o Teocrație numită Sion și Isus Cristos este Funcționarul Principal de acolo și Regele de drept al lumii: urmașii unși și credincioși ai lui Cristos sunt copiii Sionului și membrii organizației lui lehova: ei sunt martorii Săi, a căror datorie și privilegiu este să mărturisească pentru supremația lui lehova. să declare scopurile Sale cu privire la omenire, așa cum sunt exprimate în Biblie și să poarte fructele împărăției înaintea tuturor aceluia care voiesc să asculte.

LUMEA cea veche s-a sfârșit în anul 1914 A.D. și Domnul Isus Cristos a fost așezat de lehova pe tronul Său al autorității, a expulzat pe Satan din cer și înaintea în întemeierea Împărăției lui Dumnezeu pe Pământ.

REMEDIIUL și binecuvântările popoarelor Pământului pot veni doar prin împărăția lui lehova prin Cristos, care acum a început. Următorea faptă măreață a Domnului, va fi distrugerea organizației lui Satan și stabilirea dreptății pe Pământ: sub această împărăție, oamenii de bine ce vor supraviețui Armagedonului, vor împlini mandatul divin de „a umple Pământul” cu un neam omenesc drept.

MISIUNEA SA

Această revistă este editată pentru a ajuta oamenii să cunoască pe lehova Dumnezeu și scopurile Sale. așa cum sunt exprimate în Biblie. Ea publică instrucțiuni biblice destinate îndeosebi pentru a ajuta martorilor lui lehova și tuturor oamenilor de bine. Ea pregătește pentru cititorii ei un studiu sistematic al Bibliei, iar Societatea furnizează și altă literatură pentru a ajuta asemenea studii. Ea publică material potrivit pentru instruirea publică în Scripturi, prin radio și alte mijloace.

Ea aderă strict la Biblie, ca autoritate pentru expunerile sale. Ea este absolut liberă și separată de toate religiile, partidele, sectele sau alte organizații lumesti. Ea este în întregime și fără rezervă pentru împărăția lui lehova Dumnezeu sub Cristos, Regele Său iubit. Ea nu este dogmatică, ci invită la examinarea conținutului ei în mod critic și atent. în lumina Scripturilor. Ea nu se amestecă în controverse, iar coloanele sale nu sunt deschise criticilor individuale.

Prețul abonamentului anual

Statele Unite - \$1: Canada și celelalte țări - \$1.50: Marea Britanie. Australia și Africa de Sud - 6S. Mandatele din America pot fi trimise prin ordin de plată poștal sau Expres sau prin cec bancar. Mandatele din Canada. Anglia. Africa de Sud. Australia și Asia pot fi trimise direct birourilor de filială respective. Mandatele din alte țări decât cele menționate, pot fi trimise direct biroului din Brooklyn. dar numai prin ordin de plată poștal *internațional*.

Birourile din străinătate

Anglia ..... 34 Craven Terrace. London. W.2. England
Canada ... .40 Irvvin Avenue. Toronto 5. Ontario. Canada
Australia și Asia..... 7 Beresford Road. Strathfield. N.S.W.. Australia
Africa de Sud ..... Boston House. Cape Town, South Africa

(Traduceri ale acestei reviste apar în mai multe limbi.)

Toți studenții Bibliei sinceri, care din cauza infirmității, sărăciei sau necazului, nu pot să plătească prețul abonamentului, pot avea gratuit *Turnul de veghere* printr-o cerere scrisă adresată vestitorilor, făcută odată pe an, arătând motivul pentru care cer aceasta. Noi suntem bucuroși să-i ajutăm astfel pe nevoiași, dar cererea scrisă odată pe an este solicitată de regulamentele poștale.

TURNUL DE VEGHERE

VESTITORUL PREZENȚEI LUI CHRISTOS

VOL. LXI

1 Mai 1941

Nr. 9

CÂNTAREA DE VICTORIE

„Ochii lui Iehova sunt pentru cei drekți și urechile pentru strigătul lor de ajutor; fața lui Iehova este împotriva acelor care fac rău, să elimine de pe pământ amintirea lor.” – Ps. 34:15,16, *Rotherham*.

Partea a V-a

1. Iehova anunță legea Lui neschimbată referitor la cei drekți și la cei păcătoși. El privește dreptatea lor în nenorocire, ascultă strigătul lor de ajutor și îi eliberează. El acționează exact în felul opus cu cei păcătoși și amintirea lor va pieri de pe pământ. Nici un om nu e drept față de el însuși, deoarece toți sunt născuți în păcat, din cauza nesupunerii primului om. Un om devine drept doar prin credința în Dumnezeu Iehova și în sângele vărsat de Cristos Isus, drept prețul de răscumpărare și prin deplina consacrare și supunere față de Dumnezeu și Cristos. Înainte ca omul să fie făcut drept, el trebuie să-și arate credința în Dumnezeu și Cristos Isus, prin a face de bună voie un legământ să facă voia Celui Prea Înalt și apoi el trebuie să-și mențină dreptatea, pe care el a primit-o prin Cristos Isus, prin executarea credincioasă și păstrarea termenilor acelu legământ. El trebuie să fie în întregime pentru Iehova și împărăția Lui și să nu se compromită, în nici un fel posibil, cu dușmanul.

2. Un om care intră într-un legământ să facă voința lui Dumnezeu și ,prin urmare, să urmeze pașii lui Isus Cristos și care, după aceea, prin neglijență, indiferență, teamă, voință sau din alte cauze nu își respectă legământul, astfel se pune singur în clasa păcătoșilor. El devine responsabil pentru propriul destin. Nu stă totul în a face legământul, ci respectarea credincioasă și executarea legământului este de cea mai mare importanță. Este scris că „teama de Domnul este începutul înțelepciunii” și cea teamă de Dumnezeu și devotamentul deplin față de El trebuie respectate, și aceasta este înțelepciune care coboară de sus.

3. Păcătoșii includ pe toate persoanele care sunt împotriva Teocrației și care, prin urmare, se opun direct sau indirect, împărăției lui Cristos Isus. Domnul Isus evidențiază cea lege, când spune: „Cel care nu este cu Mine, este împotriva Mea; și cel care nu se unește cu Mine, se va risipi.” – Luca. 11:23.

4. Un om poate fi ignorant împotriva Teocrației și a Regelui acesteia, dar când este luminat, el trebuie repede să se întoarcă și să ia calea bună și făcând așa, el va fi iertat. Când un om învață despre Iehova și bunătatea Lui măreață, manifestată prin Cristos Isus și apoi tratează acel mare adevăr cu indiferență sau cu

rea voință, calea lui greșită este de neiertat. Astfel el păcătuiește împotriva luminii și împotriva sfântului duh, care este lumina. Sângele lui Cristos Isus este prețul care a răscumpărat omenirea și nu este un lucru obișnuit. Prin urmare când un om vede și înțelege că speranța lui de viață este prin credință și supunere lui Dumnezeu Iehova și lui Cristos și el atunci disprețuiește sau desconsideră acel privilegiu, mânia lui Dumnezeu rămâne asupra lui și sfârșitul lui este împreună cu toți ceilalți din clasa păcătoasă.

5. În ziua de astăzi, lumea lui Satan a ajuns la sfârșit și într-un timp scurt Domnul va distruge complet puterea lui Satan. Regele, Cristos Isus, și-a început domnia și în impunerea voinței lui Dumnezeu Iehova, numele Celui Prea Înalt trebuie să fie și a fost de ceva timp declarat pe întregul pământ și această proclamare a numelui și împărăției lui Iehova trebuie să continue până ce „fapta ciudată” a lui Dumnezeu este făcută. Aceasta este ziua iluminării pentru toți cei care doresc dreptate și viață. Este vremea când oamenii de pe pământ sunt separați în două clase, o clasă fiind cei ai dreptății, datorită credinței și supunerii lor lui Dumnezeu și cealaltă, a celor nedrepti sau păcătoși. Această separare precedă marele și finalul conflict de la Armagedon, care va avea loc când munca de separare este finalizată. Ziua iluminării și separării a început de la și după apariția lui Cristos Isus la templu în 1918. Prin urmare Domnul nu mai trece neobservat comportamentul omului față de Teocrație, care comportament sau curs de acțiune este luat inteligent. În judecarea și împărțirea națiunilor, care acum are loc, fiecare trebuie să ia poziție, la timpul potrivit, pentru Teocrație sau împotriva Teocrației. Acum, majoritatea popoarelor sunt împotriva Teocrației, datorită, în principal, influenței demonilor. În același timp există un bun număr, care dorește cu sinceritate dreptatea și îl caută pe Dumnezeu și pe Regele și împărăția Lui și aceia sinceri ascultă mesajul de la Domnul Dumnezeu, iau degrabă atitudine de partea Marelui Teocrat și a Regelui Său și Îl servesc cu inimă bucuroasă.

6. Clasa spirituală credincioasă știe că „rămășița” organizației lui Dumnezeu, încă pe pământ, este credincioasă datorită faptului că sunt din „corpul lui Cristos” (1 Cor.12:27; Rom. 11:5) și continuând credincioasă până la moarte, aceia credincioși intră în glorie veșnică cu Domnul. Pe pământ, „alte oi” ale Domnului, numiți „ionadabi”, care sunt „tovarășii” rămășiței (Ioan 10:16; 2Împ. 10:15-23; Ier. 35:19), au fugit pentru refugiu la Cristos Isus, au găsit refugiu sub organizația Lui și astfel, rămânând devotați și credincioși Teocrației și Regelui acesteia, ei au promisiunea de protecție în timpul „marelui necaz”. Din cauza devotamentului lor credincios și supunerii, ei primesc astfel de protecție de la Marele Păstor, Cristos Isus. Continuând astfel credincioși, până la sfârșitul Armagedonului și totdeauna după aceea, vor intra deplin în dreptate și viață; dar dacă oricare din rămășiță sau dintre ionadabi, devin necredincioși lui Iehova și Regelui Său, aceștia se pun pe sine în clasa celor păcătoși și sfârșitul lor este distrugerea.

7. Odată ce judecata la templu a început, Domnul a dezvăluit unșilor Lui că aceia care vor fi pentru totdeauna cu Cristos Isus, în împărăția Lui, trebuie să

ducă mai departe numele pe care Iehova li l-a dat, adică, „martori ai lui Iehova”. (Isa. 43:10-12; 62:1,2) Aceștia constituie rămășița „corpului lui Cristos” și ei trebuie să continue să fie supuși credincioși lui Dumnezeu și Regelui Său și să ducă mărturie numelui Celui Prea Înalt și împărăției Lui. Apoi, ceva timp mai târziu, Dumnezeu a dezvăluit poporului Lui că „alte oi” ale Lui, care vor forma „marea mulțime” (Apoc. 7:9-17) sunt o clasă pământească, care va trăi veșnic pe pământ și vor duce mai departe mandatul divin de a umple pământul cu oameni drepti, și acestea au fost ilustrate de către Ionadab și de alte imagini profetice înscrise în scripturi. Pentru ca aceste „alte oi” să devină în cele din urmă membrii „marii mulțimi” ei trebuie să fie în întregime devotați Teocrației și trebuie să rămână în limitele „orașului de refugiu”, adică organizația lui Dumnezeu sub Cristos și astfel să execute credincios sarcinile atribuite lor, până la sfârșitul Armagedonului.

8. Anunțul acestor adevăruri, prin *Turnul de Veghere*, a fost, pentru unii dintre cei născuți de spirit, drept o scuză de a se întoarce de la organizația pământească a lui Dumnezeu și a deveni oponenți ai celor care publică Teocrația și prin urmare ei au devenit dușmani ai Teocrației. Nefiind pentru Rege și împărăția Lui, prin cursul lor de acțiune ei devin oponenți și sau împrăștiat în diferite direcții. Alții au devenit ofenșați și s-au retras din organizația Domnului și s-au pus în opoziție deschisă față de Teocrație. Unii dintre aceștia, prin cuvintele lor, au declarat că au credință în Dumnezeu și în Cristos, dar acțiunile lor neagă complet cuvintele lor. Declarând că au credință nu este deloc suficient, deoarece credință fără fapte, adică, activitate în sprijinul scopului anunțat al lui Iehova, este moarte. (Iac. 2:17,20) Cineva trebuie să-și demonstreze credința prin îndeplinirea supusă a poruncilor lui Dumnezeu. A nu reuși sau a refuza să facă așa, îl pune pe unul ca acesta în clasa celor păcătoși. O persoană care pretinde că-L servește pe Dumnezeu și care totuși face ceea ce poate pentru a împiedica progresul proclamării mesajului teocratic, este un dușman al lui Dumnezeu și ,prin urmare , un păcătos.

9. Domnul judecă oamenii nu numai prin cuvintele lor, ci judecata este prin motivul devotamentului inimii. (1 Sam. 16:7) Domnul cunoaște intenția secretă a fiecărei persoane. Ochii Domnului îi caută pe cei care sunt devotați Lui altruist și El își arată puterea pentru aceștia. (2Cron. 16:9). Cei care devin drepti, datorită credinței în Cristos Isus și în Iehova Dumnezeu, și datorită supunerii depline față de Domnul, trebuie, din cauza credinței lor față de Dumnezeu, să suporte multe din mâinile dușmanului și această suferință experimentată îi face capabili să-și demonstreze integritatea față de Dumnezeu. În suferința lor, ei strigă la Dumnezeu, și El aude strigătele lor, datorită devotamentului sincer al inimii lor față de El : „Ochii Domnului sunt asupra celor drepti și urechile Lui asupra strigătului lor.” – Ps. 34:15.

10. Cei care fac rău, în viziunea lui Dumnezeu, și care sunt împotriva poporului lui Dumnezeu, care astăzi proclamă credincios numele lui Dumnezeu, sunt păcătoși și, prin urmare, sunt împotriva Marelui Teocrat și a Regelui Său; și judecata împotriva acestora este pronunțată de către Domnul Isus în Matei 25:41-

45. Dumnezeu își întoarce fața de la aceștia, precum se afirmă în textul mai sus citat, din Psalmii 34:16 și, în continuare, Dumnezeu se exprimă referitor la aceștia, în aceste cuvinte: „Nenorocirea va fi plata celui neglijent și cel care urăște pe omul drept va fi ținut vinovat.” (Ps. 34:21, *Rotherham*) Criteriul după care un om ar trebui să se analizeze pe sine nu sunt deficiențele sau imperfecțiunile sale fizice sau mentale, ci potrivit devotamentului sincer, onest al inimii. Dumnezeu judecă în acest fel și aceasta este calea corectă. Referitor la aceasta, este scris în Scripturi : „Analizați-vă, dacă voi sunteți în credință, dovediți-vă.” (2 Cor. 13:5) „Căci dacă ne-am judeca pe noi înșine, nu ar trebui să fim judecați.” – 1Cor. 11.31.

11. Nu este suficient ca unul să spună, „Eu sunt un creștin; eu îl iubesc pe Dumnezeu”; ci în propria judecată el trebuie să se întrebe: „Îmi dovedesc credința și devotamentul, prin supunerea bucuroasă și entuziastă la poruncile lui Dumnezeu și ale Regelui Său? Dau întregul și neîmpărțitul meu devotament Teocrației? Dacă eu nu sunt pe deplin și în întregime pentru Teocrație, sunt împotriva ei.” În acest scop este anunțul oficial făcut de către Cristos Isus și astfel condiția adevărată este exprimată. Cineva nu poate fi neglijent sau indiferent poruncilor lui Dumnezeu referitor la Guvernul teocratic și să aștepte să primească aprobarea lui Dumnezeu. Acest punct este special accentuat în cântecul victoriei scris acum mult timp (Jud. 5:1-31), semnificația căruia este acum dezvăluită poporului de legământ al lui Dumnezeu de pe pământ, pentru ca să le dea posibilitatea de a vedea care este datoria și privilegiul actual. Iaela, una dintre personajele în acea dramă profetică, a fost supusă testului și ea s-a pus în întregime de partea lui Iehova și de partea poporului tipic de legământ, care a rămas credincios lui Dumnezeu. Iaela, a ilustrat o clasă credincioasă, supusă, de oameni care vor primi binecuvântarea veșnică a lui Iehova și a Regelui Său.

12. „Binecuvântată între femei va fi Iaela, soția lui Heber, Chenitul; binecuvântată va fi ea între femeile din corturi”. (Jud. 5:24) Acestea sunt cuvintele rostite de către Debora, profetesa lui Iehova și, prin urmare, ei acționează după cuvintele organizației lui Iehova, rostite prin autoritatea Lui. Deoarece a rostit acele cuvinte profetice referitor la Iaela, nu este cazul ca oricare persoană ar trebui să se închine Mariei. Îngerul Domnului a apărut înaintea Mariei și a informat-o că va da naștere copilului Isus și i-a spus: „Binecuvântată să fii tu între femei.” (Luca. 1:28) Aceea nu a fost o poruncă de a se închina înaintea Mariei, ci o înștiințare despre binecuvântarea ei, datorită credinței și supunerii ei la promisiunile lui Dumnezeu. Îngerul i-a spus mai departe Mariei: „Tu ai găsit ocrotirea lui Dumnezeu.” (vs. 30) Apoi îngerul a informat-o pe Maria că ea va fi mama lui Isus, Fiul Celui Prea Înalt. Maria și-a arătat credința și supunerea și a răspuns: „Iată, slujnica Domnului, aceasta să-mi fie mie, potrivit cuvântului tău.” (vs. 38) Mai târziu Elisabeta i-a spus Mariei: „Binecuvântată este cea care crede”; și Maria i-a spus: „Sufletul meu îl va mări pe Domnul.” Astfel Maria și Elisabeta și-au arătat amândouă credința și devotamentul față de Iehova și nu există nimic în Scripturi care să permită unei creaturi să se închine Mariei. Închinarea lor aparține lui Iehova Dumnezeu și lui Cristos Isus și nimănui altcuiva. Poruncile lui Iehova

stabilesc acea limitare. (Ev. 1:6; Ex. 34:14; Apoc. 19:10) Fără îndoială mulți catolici se închină ignoranți Mariei, deoarece ei au fost astfel învățați; dar dacă fac astfel, ei fac contrariul poruncii clare a lui Dumnezeu.

13. Iaela a fost binecuvântată datorită credinței și supunerii ei; și, prin urmare, a ilustrat o clasă de persoane de pe pământ care apare după începutul judecății de la templu, care persoane ascultă mesajul Teocrației, cred în Dumnezeu și în Cristos și sunt în legământ să facă voința lui Dumnezeu și care apoi își demonstrează credința, fiind supuși poruncilor lui Dumnezeu. Iaela este menționată în profeție în contrast strict cu cei indiferenți, neglijenți și necredincioși, care sunt ilustrați în blestemul pronunțat asupra Merozului. (Jud. 5:23) Iaela a ilustrat acele „alte oi” ale Domnului, care vor compune „marea mulțime”. Ea a fost o unealtă mai slabă în comparație cu bărbații Merozului; totuși ea și-a arătat credința și devotamentul, unde oamenii necredincioși nu au reușit. Dumnezeu și-a pronunțat blestemul asupra Merozului, care blestem declară acea clasă de persoane, care sunt împotriva Teocrației și care nu reușesc, din neglijență sau din nesupunere intenționată, să ofere serviciu Teocrației, și sunt în clasa păcătoasă.

14. Așa cum Iaela însăși a fost „binecuvântată” nu este afirmat în profeție, nici nu este necesar, deoarece ea a jucat un rol în drama profetică, ilustrând o clasă pe care Domnul o strânge acum la El. Binecuvântările ei pot fi deduse clar, adică: Viața ei a fost cruțată de executorul lui Iehova, Barac, care l-a găsit pe Sisera în cortul ei. Viața ei a fost cruțată, chiar dacă ea era soția unuia care a rămas în relații de prietenie cu Iabin, dușmanul. I-a fost dată menționare favorabilă în Cuvântul lui Dumnezeu și de asemenea în imaginea referitoare la „alte oi” ale Domnului, care vor forma „marea mulțime” și care vor supraviețui Armagedonului și care vor umple pământul conform mandatului divin. În continuare, ea a fost „binecuvântată”, potrivit înscrierii divine, după cum se pare, că nu a avut copii înainte de bătălia de la Meghido, dar fără îndoială a fost binecuvântată cu copii după aceea și linia familiei ei a fost astfel păstrată. Astfel pare să fie modelul lui Dumnezeu de a acționa cu cei pe care îi susține, datorită credinței lor: „Iată, copiii sunt o moștenire a Domnului; și fructul din pântec este răsplata Lui.” (Ps. 127:3) „Soția ta va fi o vie roditoare pe lângă casa ta; copiii tăi la fel ca măslinii de jur împrejurul mesei tale.” – Ps. 128:3.

15. Dumnezeu, în același fel a privilegiat femeia sunamită, care a arătat bunătate slujitorului Lui, Elisei. (2 Regi. 4:8-17) Maria a fost binecuvântată de Dumnezeu prin faptul că a fost privilegiată să nască copilul Isus. „Marea mulțime”, pe care Iaela a ilustrat-o, este tare favorizată de Iehova, fiindu-le permis să nască copii după Armagedon și prin aceasta „să umple pământul” cu o rasă dreaptă. Heber, chentul, nu figurează în imaginea profetică deloc și nici o binecuvântare nu este pronunțată asupra lui. Căsătoria lui cu Iaela, totuși, a servit să o identifice drept o non-israelită și drept o cunoștință a profetului Moise, unul dintre prinții care vor conduce pe pământ; și prin urmare ea este un simbol potrivit al „marii mulțimi” și care mulțime va fi pentru totdeauna cu prințul.

16. „Binecuvântată va fi ea printre femeile din corturi.” (Jud. 5:24) Sara, Rahela și Lea au fost toate femeile, care au locuit în cort, la fel ca străinii, precum Avraam. „Prin credință el a locuit în țara făgăduinței, ca într-o țară străină, locuind în corturi cu Isaac și Iacob, urmașii lui, moștenitori ai aceleiași promisiuni; căci el a căutat un oraș [Teocrația] care are fundații [veșnice], al cărui întemeietor și făuritor este Dumnezeu. Prin credință, de asemenea însăși Sara a primit putere să conceapă sămânța și i-a fost dat un copil când a trecut de vârstă, deoarece ea l-a considerat credincios pe Cel care a promis.” (Ev. 11:9-11) Astfel a fost Iaela clasificată printre „binecuvântații” care, împreună cu „prințul”, vor trăi veșnic pe pământ. Ea a fost un exemplu vrednic pentru cunoștințele ei din seminție, ionadabii, fiii lui Recab, care locuiau în corturi. (Ier. 35:6-19) Binecuvântarea lui Iaela, o face să corespundă cu „alte oi” ale Domnului, cărora Cristos Isus le spune: „Veniți, voi cei binecuvântați de Tatăl Meu, de moșteniți împărăția [Teocrația] pregătită pentru voi de la înființarea lumii.” – Mat. 25:34.

17. „El a cerut apă și ea i-a dat lapte; ea a adus unt într-un vas regal.” (Jud. 5:25) Iaela a răspuns cererii lui Sisera pentru apă, nu ca un act de a da ajutor dușmanului poporului lui Iehova, ci i-a dat lapte ca să-l adoarmă și prin aceasta să-l dezarmeze, ca ea să-și poată îndeplini scopul, în favoarea Teocrației. (Jud. 4:18,19) Este bine cunoscut că laptele, în special când este cald, sau smântâna, are tendința de a adormi pe cineva care este obosit. La fel, ionadabii i-au dat dușmanului „laptele Cuvântului lui Dumnezeu” precum este stabilit în Scripturi și în explicația scripturală, și care „lapte al Cuvântului lui Dumnezeu” zăpăcește dușmanii și îi dezarmează și îi adoarme mental. Când cineva este acostat și tras la răspundere de către un ultra religios și acea persoană înmânează simplul Cuvânt al lui Dumnezeu, ca răspuns acelui religios, religiosul este atât de zăpăcit încât nu poate să răspundă; prin urmare el este adormit mental. Iaela a ilustrat aceasta când i-a servit lui Sisera lapte și l-a adus „într-un vas regal”; și așa martorii Domnului astăzi aduc Cuvântul în vasul Domnului.

18. „Ea și-a pus mâna pe piron și mâna ei dreaptă pe ciocanul lucrătorului; și cu ciocanul l-a ucis pe Sisera; i-a zdrobit capul, atunci ea i-a zdrobit și i-a despicat tâmplele.” (Jud. 5:26) Interpretarea acestui vers al cântecului, potrivit lui *Rotherham*, este: „Mâna spre țărșul de cort a întins-o și mâna dreaptă spre barosul lucrătorilor, atunci l-a lovit pe Sisera, i-a zdrobit capul, da, ea i-a despicat și i-a străpuns tâmplele.” Astfel, prin faptele ei, a dovedit că este pentru Iehova și împotriva persecutorului poporului de legământ al lui Dumnezeu. La fel, ionadabii astăzi, prin faptele lor, în sprijin deplin pentru poporul lui Dumnezeu, „rămășița”, drept „tovarășii” lor, se angajează cu bucurie cu ei în serviciu și arată întregul lor devotament față de Teocrație.

19. În îndeplinirea acelei părți a profeției vedem că în special de la anul 1937 d.Chr., ionadabii, ilustrați de Iaela, au îndrăznit să lupte pentru libertate și împotriva Ierarhiei, capul marelui sistem religios, care mult timp a înșelat și a asuprit poporul credincios al lui Dumnezeu. Aceasta au făcut ei și fac prin înarmarea lor cu și folosind Cuvântul lui Dumnezeu, prin aceasta nimicind

tradițiile religioase și concepțiile aduse de către conducătorii religioși, care se opun și persecută poporul de legământ al lui Iehova, care publică Teocrația. Acești ionadabi credincioși, prin cunoștința lor și folosirea adevărului din Cuvântul lui Dumnezeu, s-au unit cu tovarășii lor în „demascarea închipuirilor.” (Căci armele cu care ne luptăm noi, nu sunt supuse firii pământești, ci sunt puternice, întărite de Dumnezeu ca să surpe întăririle). Noi răsturnăm izvoarele minții și orice înălțime, care se ridică împotriva cunoștinței lui Dumnezeu; și orice gând îl facem rob ascultării de Hristos.”(2Cor. 10:4,5) „Prin urmare i-am biciuit prin profeți; i-am nimicit prin cuvintele gurii Mele; și judecățile Tale sunt precum lumina care taie.” (Osea. 6:5) Clasa anti-tipică a lui Iaela, proclamă acum cu tărie și public mesajul mării Teocrații, prin aceasta scoțând în evidență că împărăția lui Dumnezeu și nu religia, este singura speranță a omenirii. Făcând astfel ei supun morții religia.

20. „La picioarele ei, el s-a închinat, a căzut, s-a așezat jos, la picioarele ei s-a închinat, a căzut; unde el a îngenuncheat, acolo a căzut mort”. (Jud. 5:27) Limbajul acestui text pare să adeverească concluzia că la prima zdrobire a capului lui Sisera, el s-a ridicat și a opus rezistența pe care o putea în acea condiție și apoi a căzut mort. După care Iaela, cu țărșul de cort, a fixat capul lui la pământ. În același fel, ionadabii abandonează și evită religia și folosesc ciocanul Scripturilor asupra conducătorilor religioși, ceea ce cauzează ca asemenea religioși să se zvârcolească în agonie și să se ridice și să încerce să reziste și să strige în agonie și să ia toate acțiunile posibile împotriva mesajului Teocratic și apoi, în cele din urmă, ei cad și mor. Potrivit *Versiunii Revizuite* textul se citește (*marginal*): „El a căzut copleșit”. Mesajul Împărăției copleșește complet religioșii și nu sunt în stare să răspundă astăzi.

21. Iaela nu a ținut secret actul ei curajos împotriva lui Sisera, ci a ieșit imediat și i-a povestit lui Barac, slujitorul lui Dumnezeu, ce a făcut. (Jud. 4:21,22) La fel, clasa Iaelei astăzi iese cu tărie în numele lui Iehova și publică adevărul printre frații și tovarășii ei, și toți vor auzi marele adevăr că religia este un lucru mort și că conducătorii și învățătorii religiei sunt factori morți în viețile lor și că întreaga religie și instituțiile religioase sunt sortite la distrugere completă, din mâna marelui Justificator a lui Iehova, Mai Marele Barac, Cristos Isus.

22. „Mama lui Sisera a privit pe fereastră și a plâns prin zăbrele, De ce întârzie atât de mult carul lui? De ce zăbovesc roțile carului?” (Jud. 5:28) Spiritul lacom și avar al celor de sub puterea demonilor este arătat de această parte a cântecului profetic. Mama lui Sisera ilustrează organizația lui Satan, căpetenia demonilor și prin urmare ea îi ilustrează pe toți cei care sunt sub influența și puterea demonilor în prezent. Din acest motiv Isus Cristos, adresându-se bisericilor, conducătorilor religiei, a folosit aceste cuvinte: „Voi sunteți ai tatălui vostru, diavolul, și desfrâul tatălui vostru îl veți face.” (Ioan 8:44) Femeia Diavolului, aici ilustrată de mama lui Sisera, reprezintă aici organizația demonică sub conducerea lui Satan, căpetenia demonilor, care este capul acesteia și tatăl minciunilor și păcatelor.

23. „S-a uitat prin fereastră”; adică, mama lui Sisera s-a uitat pe fereastră, nerăbdătoare să-și vadă fiul victorios, întorcându-se cu prada. Ea a rămas în locul ei statornică și acolo a așteptat noutățile despre bătălie. Ea s-a bazat pe superioritatea numerică și pe echipamentul armatei lui Sisera. În același fel astăzi, diavolii și organizația demonică, atât invizibilă cât și vizibilă, privesc „fapta ciudată” de astăzi a Domnului, în care martorii lui Iehova și tovarășii lor iau parte. Toți care sunt pe lume, sunt sub influența religiei sau demonismului și ,prin urmare, urmăresc progresul bătăliei și se așteaptă, în scurt timp, ca bătălia să rezulte în completa anihilare a celor care sunt reprezentanții Teocrației pe pământ. (1 Cor. 4:9) Într-adevăr, precum apostolul afirmă în acest ultim text citat, fiecare slujitor credincios al lui Dumnezeu pe pământ este acum un „spectacol pentru lume”, atât oameni ,cât și îngeri. Fiecare câștig aparent al puterii totalitare în suprimarea faptei organizate a martorilor lui Iehova este văzută de către dușmani drept un alt pas spre victoria completă și o întregă împărțire a prăzii. La fel ca mama lui Sisera, ei abia așteaptă să-și hrănească ura, prin distrugerea completă a slujitorilor lui Dumnezeu. Mărturisirea personală continuă a martorilor lui Iehova, care, fără frică de om sau de diavol, înaintează în puterea Domnului, proclamând numele Celui Prea Înalt și împărăția Lui, este foarte deranjantă pentru organizația dușmanului. Prăzile nu au fost ridicate atât de repede, precum s-au așteptat. Mama lui Sisera a fost atât de sigură că îl va vedea pe fiul ei venind acasă triumfător, încât a fost deranjată de întârziere și din cauza acesteia a strigat cu neliniște și frământare. A fost chiar așa și cu religioșii, astăzi. Ei sunt enervați , mârșniți și deranjați și strigă deoarece martorilor lui Iehova și tovarășilor lor le este permis să-și continue munca.

24. „De ce întârzie atât de mult carul lui de război?” Aceasta a remarcat bătrâna femeie referitor la fiul ei, Sisera. La fel, conducătorii religioși așteaptă victorie completă și împărțirea prăzii înainte de 1940; totuși „fapta ciudată” a lui Iehova continuă încă în câteva părți ale pământului. Religioșii prin urmare strigă, „De ce întârzierea?”

25. În așa numitele națiuni „democratice” rămase, elementele religioase sunt receptive și nerăbdătoare să cauzeze tăcerea martorilor lui Iehova. În timp ce Marea Britanie continuă să arate ceva bunătate martorilor lui Iehova, multe țări din Commonwealth-ul britanic au oprit serviciul activ al slujitorilor lui Iehova. Națiunile religioase sau națiunile controlate de demoni, muncesc febril să grăbească acțiunea și, prin departamentele politice și judiciare, vor să calce martorii lui Iehova cu roțile carelor lor de război din fier. Aceștia așteaptă să stabilească un slogan „Pace și siguranță” curând și sunt nerăbdători să împartă prăzile. Acel purtător de cuvânt al „justiției sociale” pentru Vatican, de curând, într-o adresare publică radiofonică, a spus: „Dacă catolicii din America s-ar ridica și s-ar organiza, ei ar putea distruge pe martorii lui Iehova în douăzeci și patru de ore.” În linie cu asemenea sentimente, preotul O'Brien, om al Ierarhiei, a declarat: „Noi vom schimba sau vom șterge Constituția și vom pune catolicii credincioși în funcție în 1940.” Se pare că așteptările lor sunt oarecum întârziate. Observă că

profeția arată căci carul de război al lui Sisera nu s-a mai întors de la Meghido să sărbătorească victoria asupra poporului tipic de legământ al lui Iehova. Nu pare asta să arate că organizația religioasă a lui Satan nu va mai reveni niciodată din bătălia de la Armagedon? Acea bandă merge în jos, să stea jos pentru totdeauna și chiar și amintirea lor va pieri, precum este afirmat în Cuvântul Domnului. – Prov. 10:7.

26. „Femeile ei înțelepte i-au răspuns, da, și-a răspuns singură.” (Jud. 5:29) „Femeile înțelepte, prințesele ei.” (*Rotherham*) Acele prințese, care au participat cu mama lui Sisera, au ilustrat elementele oficiale principale, atât politice cât și comerciale, care astăzi răsfață femeiește organizația Diavolului, în activitatea ei religioasă. Aceștia au ieșit din calea lor, în încălcarea flagrantă a jurămintelor funcției lor, pentru ca să apere și să protejeze organizațiile religioase și pe conducătorii religioși de la a fi dezvăluiți de mesajul lui Iehova. Aceștia sunt înțelepți în înțelepciunea acestei lumi, dar Domnul va prezenta înțelepciunea lor drept prostescă în viziunea Lui. „Unde este înțeleptul? Unde este scribul? Unde este cel care dispută această lume? Nu a făcut Dumnezeu prostescă înțelepciunea acestei lumi?” – 1Cor. 1:20.

27. Mama nu a aștepta ca sfătuitoarii ei înțelepți să răspundă, ci și-a răspuns singură și așteptările ei nu au putut face nimic altceva decât să repete pălăvrăgeala. Ea nu cunoștea marele act al lui Iehova care l-a copleșit pe Sisera, carele lui de război și armata lui și ea nu a știut că Iaela și-a făcut sarcina asupra lui Sisera. Ea a continuat să-și vorbească, să se controleze, chiar ca cei din organizația anti-tipică de astăzi.

28. „Nu au accelerat ei? Nu au împărțit ei jertfa? [nu continuă ei să se grăbească să împartă prada? (*Rotherham*)]; pentru fiecare bărbat o fată sau două? Pentru Sisera o jertfă de diferite culori, o jertfă de diferite culori lucrată manual, de diferite culori lucrată de mână pe amândouă părțile, pentru gâtul bărbaților care au luat prada?” (Jud. 5:30) Aceasta este discuția tipică femeilor în vârstă, pline de lăcomie și avaritate. În mod evident ea a motivat că prada a fost atât de mare, încât fiul ei găsea în continuu din ce în ce mai multe și a întârziat datorită împărțirii. Ea a încercat să se controleze cu asemenea gânduri. La fel și conducătorii religioși au avut speranțe înalte să ia cu sine multe prăzi ale victoriei în acțiunea lor împotriva martorilor lui Iehova, care ar rezulta în câștigul lor, mult pentru satisfacția lor. La fel, ca bătrânul Haman, ei continuă să privească la ceasul când schela pe care au construit-o , va fi pusă în folosire și actualul Mardoheu va atârna de aceasta. Dar Domnul spune că ei se vor împiedica.

29. Bătrâna femeie și-a repetat felul și multitudinea de prăzi care vor veni la ea; printre acestea, servitoarele pentru munca gospodăriei ei și unele care să satisfacă desfrâul fiului ei distins și însetat de sânge. În același fel, cei pe care i-a ilustrat așteaptă să distrugă munca și organizația martorilor lui Iehova și să pună pe membrii acesteia într-o poziție de servitori, unde ei nu pot să aducă mărturie care să expună demonismul. Observați discriminarea deschisă și păcătoasă împotriva servilor credincioși ai lui Dumnezeu, la momentul prezent, și în timp ce

faceți asta, lăsați-i pe cei care sunt tratați nedrept și greșit, să-și amintească cum Dumnezeu, în trecut, a prezis modul de a-și arăta aprobarea Lui celor care Îl iubesc și rămân credincioși Lui. Păcătoșii ar putea prospera pentru o vreme, dar acea vreme e scurtă.

30. Ierarhia este încrezătoare în victorie și așteaptă să se glorifice. Astfel sperând să aibă mare succes față de publicul larg, își extind acțiunile și asupririle oamenilor și mențin înșelătoria lor să meargă și împreună cu aliații lor politici, comerciali și alții, conduc întregul pământ. Ierarhia are o mare ambiție să apară înaintea publicului general drept apărători unici ai creștinismului și conservatori ai civilizației, menținători ai păcii și conducători ai pământului. Ei își doresc să se comporte drept păstori pentru toți oamenii și să fie neîntreruși în strângerea lor de pradă. Ierarhia, prin urmare, numește organizația lor „zidul împotriva necredinței și indecenței”. Astfel Ierarhia înșeală mulțimi de oameni și continuă să-i țină în întuneric. Iehova i-a îmbrăcat pe slujitorii Lui ,acum pe pământ, cu gloria serviciului Împărăției. El le-a dat un privilegiu, niciodată avut înainte de creaturile umane. Religioșii și bisericile în special, i-ar dezbrăca acum, dacă ar fi posibil, de acea glorie și și-ar pune-o pe ei; atunci ei ar putea să apară înaintea oamenilor drept reprezentanți legitimi ai Domnului. Aceasta este indicată de cuvintele profeției care sunt atribuite mamei lui Sisera, vorbind despre împărțirea prăzii. „Pentru Sisera o jertfă de diferite culori, o jertfă de diferite culori lucrată de mână..... pe gâtul bărbaților care au luat pradă.” Religioșii așteaptă toată gloria pentru ei înșiși și să se satisfacă; dar observați bine ce este arătat de imaginea profetică.

31. Profeția arată că asigurarea proprie a mamei lui Sisera și cea a sfătuitoarelor principali ai ei, în curând se va întoarce la strigăte și urlete, când au cunoscut adevărul. Barac, cu armata lui vizibilă, sub comanda lui Iehova, a mers în cucerire și să cucerească și a mărșăluit direct în orașul în care mama lui Sisera a fost îngrădită și se consola singură cu prăzile de care se va bucura. (Jud. 4:24, *marginal*) Când Armageddonul începe și Domnul Isus Cristos își trimite forțele împotriva organizației Diavolului, conducătorii religioși vor fi primii care vor merge jos și apoi și celelalte elemente sau secțiuni ale organizației lui Satan vor privi fumul distrugerii religiei și, la fel ca mama lui Sisera și prințesele ei, vor jeli și vor urla datorită pierderii aliatului lor religios. Apoi aliații marii organizații religioase, care acum asupresc pământul, vor realiza că aceasta este mâna Dumnezeului Atotputernic, aplicând mânia Lui asupra organizației lui Satan și acești aliați vor ști că sunt următorii în linie, care vor primi pedeapsa dreaptă și veșnică. Până la acea vreme, conducătorii politici, comerciali, juridici și militari, precum este arătat de profeție, au însoțit religia și religioșii și prin sensul oferit de Scripturi, au „comis adulter cu ea”; și referitor la aceasta este declarat de către Domnul și înscris în Cuvântul Lui, că ei vor plânge și vor urla, cu mare cutremurare și teamă, așteptând propria lor distrugere. (Apocalipsa 18:9-19) În ultimul text citat din Apocalipsa, Domnul oferă o explicație vie despre urletul , plânsul și jelitul celor care astfel au angajat religia să persecute și să asuprească

slujitorii credincioși ai Dumnezeului Atotputernic. Observați următoarea declarație hotărâtă a cântecului profetic: „Astfel lasă toți dușmanii Tăi să piară, O, Doamne.” – Jud. 5:31

32. Precum în bătălia tipică de la Meghido, așa va fi în anti-tipica „bătălie a acelei mari zile a Atotputernicului Dumnezeu” numită „Armagedon”. Acest cuvânt „așa” în profeție arată că bătălia de la Meghido este un model sau o profeție a ceea ce se va întâmpla cu dușmanii lui Dumnezeu la bătălia de la Armagedon. Afirmatia lui Debora „aici în cântec „este în linie exactă cu o altă profeție: „Fă-le lor ce le-ai făcut madianiților; lui Sisera, ca lui Iabin la pârâul Chișonului; care a pierit la poarta En-dor ;ei au devenit ca mizeria pentru pământ. Astfel persecută-i cu furtuna Ta și fă-i să se teamă de ploaia Ta; lasă-i să fie confuzi și zăpăciți pentru totdeauna; da, lasă-i să fie puși în rușine și să piară: ca oamenii să știe că Tu, al cărui singur nume este IEHOVA, ești Cel Prea Înalt asupra întregului pământ.” – Ps. 83:9,10,15,17,18.

33. Practicanții actuali ai religiei se pare că au uitat acea bătălie antică de la Meghido, chiar dacă au dat vreodată vreo considerație acesteia. Pentru ei Biblia este simplă ficțiune sau istorie, pentru care ei nu au nici un interes real. Ei sunt prea înțelepți în propria lor învățătură, ca să dea vreo atenție la ceea ce Domnul a spus. Iehova va face sigur ca bătălia de la Meghido să fie o imagine profetică a „actului Său ciudat”, bătălia acelei mari zile a Dumnezeului Atotputernic, în care Domnul va anihila pe toți dușmanii Lui. Alte profeții ale Bibliei confirmă deplin aceasta: „Căci, privește, dușmanii Tăi, O, Doamne, căci, iată, dușmanii Tăi vor pieri; toți făptașii nedreptății vor fi spulberați.” – Ps. 92:9.

34. Iehova nu va permite ca dușmanii Lui, care au persecutat atât de voit și fără milă și fără cauză sau scuză, pe slujitorii Lui credincioși, să meargă în moarte în pace sau într-un mod pașnic. Acei dușmani vor pieri de mâna Executorului Său, sub mare violență și ei vor ști că Domnul Dumnezeu, prin Reprezentantul Lui Executiv, Cristos Isus, îi execută. Referitor la asta este scris: „Iar păcătoșii vor pieri și dușmanii Domnului vor fi ca grăsimea mieilor; ei se vor consuma; în fum se vor evapora. Eu am fost tânăr și acum sunt bătrân; încă nu am văzut pe cel drept părăsit, nici sămânța lui să cerșească pâine.” „Totuși el a murit și iată, că nu mai este; da, l-am căutat, dar el nu a putut fi găsit. Ci călcătorii vor fi distruși împreună; sfârșitul celor păcătoși va fi deplin.” – Ps. 37:20,25,36,38.

CEI „CARE ÎL IUBESC”

35. „Dar lasă-i pe cei care îl iubesc să fie ca soarele, când strălucește în măreția lui.: (Jud. 5:31) Aici cuvintele cântecului profetic aduc mângâiere și speranță celor care oferă devotament deplin Teocrației și care continuă să-și păstreze integritatea față de Iehova, până la sfârșit. Cine este inclus în cuvântul aici folosit, adică „cei”? Barac și Debora și cei zece mii de soldați credincioși și viteji și Iaela, sunt în special menționați drept cei care ilustrează pe aceia care vor fi vase ale lui Iehova și care vor străluci mai departe. Barac a avut marea onoare de a-l ilustra pe Cristos Isus și membrii credincioși ai copului Său, care vor lua parte

cu El în marea victorie. Barac este în special menționat în Evrei 11:32 drept unul care va străluci, ca un reprezentant pământesc al Teocrației. Debora a ilustrat organizația lui Iehova, care va fi pentru totdeauna în favoarea lui Dumnezeu Iehova și fără îndoială Debora va fi între cei care sunt „prinții” pe pământ, deoarece Scripturile includ toți profeții credincioși ai lui Dumnezeu. Oamenii credincioși din vechime, care au pecetluit mărturia lor cu sângele lor, vor fi dintre cei privilegiați ai Celui Prea Înalt. „Marea mulțime” ilustrată de Iaela va străluci pentru totdeauna, pentru gloria lui Iehova. Asupra tuturor și lângă Iehova, Cristos Isus va străluci pentru totdeauna. Când Isus a fost transfigurat pe muntele înalt, „fața Lui strălucea ca soarele și veșmântul Lui a fost alb ca lumina.” – Mat. 17:2.

36. Aceasta este „ziua lui Iehova” și descoperirea profeției Lui acum, arată, în ciuda tuturor îndoielilor, că socoteala finală este foarte aproape. „În acea zi” Cristos Isus merge înainte ca „soarele dreptății”, războinicul măreț al lui Iehova, pentru a angaja dușmanul în bătălie și să justifice numele lui Iehova. O imagine simbolică este dată de Domnul glorios, conducând acea luptă la Armagedon, adică: „Și El a avut în mâna Lui dreaptă șapte stele, și din gura Lui a ieșit o sabie ascuțită, cu două capete și înfățișarea Lui a fost precum soarele strălucește în puterea lui.” – Apoc. 1:16.

37. La Armagedon, Cristos Isus merge înainte în puterea Lui, conducând armata cerească. Într-adevăr atunci „cerurile au declarat gloria lui Dumnezeu.... În ceruri a pus un cort pentru soare, care este ca mirele, ieșind din odaia lui și bucurându-se ca un bărbat puternic, când aleargă o întrecere. Mersul lui înainte este de la un capăt al cerului și circuitul lui până la sfârșitul acestuia; și nu există nimic ascuns de căldura acestuia.” (Ps. 19:1-16) Lupta condusă de Barac, ca și lupta condusă de Ghedeon, prezice lupta glorioasă și victoria Domnului Isus Cristos împotriva dușmanilor lui Iehova.

38. Cei „care îl iubesc”, adică, cei care Îl iubesc pe Iehova, marele Teocrat și împărăția Lui prin Cristos Isus și care își mențin credincios integritatea până la moarte, aceștia vor „străluci mai departe ca soarele în împărăția Tatălui lor.” Rămășița credincioasă și ionadabii credincioși vor avea partea lor. Munca finală pentru clasa împărăției este acum în progres și a fost, în special de la 1918. Domnul i-a adunat pe toți cei care l-au jignit și care acționează neglijent. Aceasta este exact cum a prezis Isus: „Așa va fi la sfârșitul acestei lumi. Fiul omului va trimite îngerii Lui și vor aduna din împărăția Lui toate lucrurile care l-au jignit și pe cei care fac nedreptate; și îi va alunga într-un cuptor de foc; acolo va fi jale și scrâșniri de dinți. Atunci vor străluci cei drepecți ca soarele în împărăția Tatălui lor. Cine are urechi de auzit, să audă.” – Mat. 13:40-43.

39. Nici unul dintre cei care își vor menține integritatea nu vor ezita sau nu vor arăta indiferență față de Împărăție. Ei vor urma exemplul „Soarelui dreptății” și în acest ceas al întunericului dens asupra lumii, vor lăsa lumina lor să strălucească referitor la Guvernul Teocratic și vor lăsa acea lumină să fie folosită ca să evidențieze lucrurile ascunse de întuneric. (Ef. 5:13) Nimic acum nu îi va opri. Ei vor ieși drept voluntari voitori pentru Teocrație și vor lăsa cu tărie lumina

lor să strălucească ,cum soarele o face, dând totul în devotament complet și iubitor față de Cel Prea Înalt și Regele Lui: „Și cei care vor fi înțelepți vor străluci ca lucirea cerului; și cei care întorc mulți la neprihănire, ca stelele în vecii vecilor.” – Dan. 12:3.

40. Toți cei care Îl iubesc cântă laudele Lui acum, indiferent de opoziția violentă ridicată împotriva lor. „Lăudați-L voi, soare și lună.” – Ps. 148:3.

41. Din cauză că poporul de legământ al lui Dumnezeu Iehova laudă numele Lui și face cunoscut guvernul Lui de dreptate, sunt acum „urâți de toate națiunile”, chiar așa cum a prezis Isus. Acea ură extremă este exprimată prin violență adunată asupra celor care Îl iubesc pe Iehova. Slujitorii credincioși ai lui Dumnezeu, în supunere față de poruncile Lui, acum își învață copiii Cuvântul lui Dumnezeu și „îi cresc în educația și sub observația Domnului” și pentru aceasta ei sunt urâți și persecutați. Copiii, datorită devotamentului față de Iehova, sunt eliminați din școli și le este negat dreptul și privilegiul unei educații libere, oferite de legea țării. Actualele puteri conducătoare, în armonie cu profeția, acum asupresc și abuzează violent poporul de legământ al lui Iehova. Iehova ia întreaga considerare a persecuției care este acum impusă asupra poporului Lui. În curând își va răzbuna poporul Lui credincios de legământ și va justifica propriul Lui nume mare; și aceasta o va îndeplini El, precum a fost declarat de profet: „Domnul îi păstrează pe toți cei care Îl iubesc; iar pe toți păcătoșii îi va distruge.” – Ps. 145:20.

42. Armagedonul va aduce sfârșitul complet al organizației lui Satan; „niciodată nu se vor mai ridica păcătoșii.” (Naum 1:9) Care va fi soarta poporului de legământ al lui Iehova după Armagedon, a fost de asemenea prezis în cântecul profetic al lui Barac și Debora.

43. „Și țara s-a odihnit pentru patruzeci de ani.” (Jud. 5:31) De patru ori zece rezultă patruzeci și un simbol al întregii domnii a lui Cristos. Aceea va fi o vreme de pace și bucurie. Guvernul, prin Cristos, va fi drept: „Când cei dreپți sunt în autoritate, oamenii se bucură.” (Prov. 29:2) „Creșterea guvernului Lui și a păcii nu o să aibă sfârșit.” (Isa. 9:7) „Sămânța Lui va rezista pentru totdeauna și tronul Lui ca soarele înaintea Lui.” – Ps. 89:36.

44. Rămășița credincioasă acum îndură marea luptă de nenorocire. Împreună cu tovarășii lor, ionadabii, sunt persecutați în continuu, dar aceștia vor fi în curând eliberați și rămășița credincioasă o să fie în gloria Împărăției pentru totdeauna ,cu Regele glorios. Atunci, ionadabii, care suferă acum de dragul dreptății, nu vor mai suferi, ci vor fi pentru totdeauna în grațiile Domnului și vor primi binecuvântările Lui. Regele gloriei îi va hrăni și îi va conduce prin apa îmborspătătoare și le va da viață veșnică și ei și copiii lor vor locui pentru totdeauna pe pământ, în pace. Acum ei sunt săraci și asupriți, dar Domnul îi va face în curând bogați, în armonie cu descrierea cuvintelor: „El va judeca sărăcia oamenilor, el va salva copiii celor nevoiași și va rupe în bucăți asupritorul. Ei o să se teamă de Tine ,atâta timp cât soarele și luna rezistă, peste toate generațiile.” – Ps. 72:4,5.

45. Într-adevăr, poporul de legământ al lui Dumnezeu acum suferă numeroase greutăți, pe care Diavolul le aduce asupra lor. Multe sunt rănilor care le creează asupra lor și în aceasta el folosește religioșii să facă durerile mai mari. Suferința lor nu va mai continua pentru mult și cei care suferă datorită credinței lor pentru Iehova acum, cu bucurie ascultă cuvintele lui Isus, adică: „cel care îndură până la capăt, va fi salvat.” (Mat. 24:13) Carnea tuturor slujitorilor lui Dumnezeu este slabă și înclinată să se frământe din cauza sumei mari de nedreptăți făcute și adunate asupra lor prin religioși. Ei văd această nedreptate zilnic crescând și păcătoșii în creștere. Domnul a știut că acestea vor fi condițiile astăzi și, pentru mângâierea poporului credincios de legământ, a pus pe profetul Lui să facă această înscrisoare în Cuvântul Lui, adică: „Nu te neliniști din cauza răufăcătorilor, nici nu fi invidios împotriva lucrătorilor nedreptății. Odihnește-te în Domnul și așteaptă-L răbdător; nu te neliniști din cauza lui, a celui care a prosperat în calea lui, din cauza omului care va face sfaturile păcătoase să se întâmple.” – Ps. 37:1,7.

46. Judecata din cer va fi executată împotriva păcătoșilor și atunci cei care pângăresc pământul vor dispărea pentru totdeauna: „Tu ai făcut ca judecata să fie auzită din cer; pământul s-a temut și încă se teme, când Dumnezeu se ridică la judecată, să-i salveze pe toți cei umili ai pământului. Sela.” – Ps. 76:8,9.

47. Bătălia marii zile a Dumnezeului Atotputernic este aproape și toți supraviețuitorii vor spune atunci în limbajul profetului: „Domnul a rupt toiagul celor păcătoși și sceptra conducătorilor. Întregul pământ este în odihnă și este liniștit; ei izbucnesc în cântat.” – Isa. 14:5,7.

48. Poporul credincios al lui Iehova, acum pe pământ, cântă cu bucurie, deoarece ei știu că ziua eliberării este aproape și după Armagedon, acel cântec va răsună peste întreg universul și orice respiră va continua să cânte laudele Celui Prea Înalt. Aceste profeții au fost înscrise și sunt acum dezvăluite pentru mângâierea și speranța poporului lui Dumnezeu. Oricine Îl iubește pe Iehova, prin urmare, va fi încurajat, prin descoperirea acestor profeții, și se va bucura acum prin credință, cunoscând foarte bine că bucuria lui va fi completă în viitorul apropiat și că laudele Dumnezeului Atotputernic și ale Regelui Său vor umple întregul pământ.

LUCRAREA ÎMPĂRĂȚIEI

Cititorii Turnului de Veghere acum apreciază faptul că Guvernul Teocratic funcționează pe pământ atât de răspândit, încât îi privește pe cei care sunt consacrați lui Iehova. Atât rămășița unsă, cât și ionadabii, au privilegiul, prin bunăvoința Domnului, de a participa în suportarea costurilor legitime pentru ducerea mai departe a muncii Împărăției. Contribuțiile lor făcute direct pentru Watch Tower and Tract Society, la Columbia Heights, 124, Brooklyn, N.Y. este asigurarea pentru ei că banii vor fi folosiți în cel mai bun avantaj, în avansarea intereselor Împărăției.

Acest anunț nu este o solicitare de bani, ci o aducere aminte pentru toți cei care doresc să sprijine împărăția lui Iehova, că este bine să facă provizii în avans, ca să participe în muncă și să facă astfel prin depunerea unei anumite sume în fiecare săptămână, potrivit modului în care Domnul le dă prosperitate financiară. Munca Societății de Biblie și Tratat Turnul de Veghere este de a folosi banii contribuți în cel mai economic mod „să facă cunoscut numele lui Iehova și împărăția Lui. Dacă sunt informați din timp cu privire la suma probabilă, care va fi contribuită pe parcursul unui an, de către cei care sunt interesați, aceasta face posibil să contureze munca și costul potrivit acesteia. Este prin urmare sugerat ca la primirea acestei ediții a Turnului de Veghere să adresați o carte poștală Societății și să păstrați o copie a acesteia, ca o aducere aminte pentru dumneavoastră, în legătură cu suma pe care ați promis-o și trimiteți aceasta Societății imediat. Nu scrieți nimic pe cartea poștală decât următoarele:

Prin bunăvoința Domnului, sper să pot contribui la munca de anunțare a împărăției lui Iehova pe parcursul anului curent suma de \$ ....., pe care o voi trimite în asemenea sume și în astfel de timp după cum o să găsesc convenabil, cum Domnul îmi dă prosperitate.

Semnat.....

Adresați cartea dumneavoastră poștală la:

Watch Tower and Tract Society

Oficiul de Trezorerie

124 Columbia Heights

Brooklyn, New York

Cei care locuiesc înafara Statelor Unite și care doresc să participe în contribuția la costurile necesare, vă rugăm să vă adresați scrisorile sau cărțile poștale oficiului Societății în țara respectivă, în care locuiți.

Țineți minte nevoia noastră de îndrumare de la Domnul și prezentați situația înaintea tronului bunăvoinței cerești ca banii contribuți să poată fi folosiți în cel mai bun avantaj, pentru a anunța Împărăția.

ORDINEA ÎNVIERII

„Iată, vă arăt un mister: Nu vom adormi cu toții, dar toți vom fi schimbați, într-o clipă, în clipirea unui ochi, la ultimul sunet al trâmbiței: căci trâmbița va suna și morții se vor ridica nesupuși putrezirii și noi vom fi schimbați.” În aceste cuvinte, în 1Corinteni 15:51,52 apostolul discută prima înviere. În Apoc. 20:6 este numită „prima înviere” deoarece este învierea lui „Cristos”, atât Isus Cristos, Capul, cât și biserica, membrii „corpului Lui”. Nimeni nu poate lua parte în acea primă înviere, în afară de Cristos Isus și membrii corpului Lui, urmașii Lui unși. Nimeni altcineva nu va mai primi vreodată nemurirea și nu va mai fi imun față de

„a doua moarte”. Această înviere, prin urmare, este „prima”, în primul rând, din punct de vedere al importanței și „prima” din punct de vedere cronologic. Apostolul inspirat limitează acea înviere la Cristos, când spune: „Acest muritor trebuie pus în nemurire.” (1 Cor. 15:54) Aceasta se referă la acea clasă de creștini unși cu spiritul lui Dumnezeu și care „prin continuare răbdătoare în binefacere caută glorie, onoare și nemurire”, și care sunt credincioși chiar până la moarte. – Vezi Romanii 2:7; Apoc. 2:10.

Nu toți membrii „corpului lui Cristos” vor fi înviați în același timp. Primul text mai sus citat arată două diviziuni separate ale aceleiași clase, o parte care participă la prima înviere și sunt treziți din „somnul” morții și altă parte sau diviziune, care iau parte la prima înviere și care nu dorm în moarte ci la moartea lor, sunt schimbați imediat din creaturi umane în creaturi spirituale, divine.

Apostolul indică că cei care au dormit în moarte vor fi înălțați primii și că „după aceea, vine schimbarea celor care sunt pe pământ, la vremea celei de-a doua prezențe a Domnului. În 1 Corinteni capitolul 15, apostolul arată că învierea sfinților adormiți nu are loc până la venirea Domnului „drept Rege „să distrugă conducerea păcătoasă și să binecuvânteze omenirea supusă. Prezența lui Cristos Isus în spirit a fost dificil de explicat și de înțeles clar. Mulți au trăit cu impresia că Domnul Isus trebuie să fie fizic, în cea mai bună apropiere a pământului, pentru a putea fi prezent. O asemenea concluzie nu este rezonabilă. Distanța nu este o piedică pentru Domnul. El ar putea fi la „mâna dreaptă a lui Dumnezeu și în același timp să controleze luptele pământului la fel de bine cum ar fi putut dacă ar fi fost pe suprafața imediată a pământului.

Când și-a terminat sacrificiul și a urcat în înălțime, Isus Cristos s-a așezat la mâna dreaptă a lui Dumnezeu Iehova și de atunci înainte a așteptat până când a venit vremea ca dușmanul să fie făcut scăunelul Lui pentru picioare, precum este declarat în Psalmii 110:1 și în Evrei 10:12,13. De la vremea învierii Lui din moarte, lumea a aparținut Domnului Isus Cristos, dar vremea pentru ca El să dețină posesia a fost de atunci, un lung timp în viitor. El trebuia să aștepte până la vremea potrivită a lui Dumnezeu și acea vreme potrivită urma să fie la sfârșitul „timpurilor neamurilor” sau „sfârșitul lumii”, adică în anul 1914 d.Chr., când conducerea lui Satan fără întrerupere din partea lui Dumnezeu Iehova a luat sfârșit. Atunci a fost când Cristos Isus a început să dea atenție lucrurilor pământului. În timp ce face asta, El este încă la mâna dreaptă a lui Dumnezeu Iehova și în același timp este prezent pe pământ, datorită conducerii lucrurilor împărăției Lui de pe pământ ,precum este mai sus menționat.

Scripturile nu lasă loc de îndoială referitor la ordinea învierii. La începutul prezenței lui Cristos Isus în spirit, sfinții care au murit înainte de aceasta erau adormiți în Cristos Isus, în timp ce ultimii membri ai „corpului lui Cristos” erau în viață pe pământ. Cei adormiți sau morți trebuiau să fie înviați și apoi, cei care au rămas pe pământ ,vor fi schimbați imediat, la moarte, în chipul Domnului. Cuvintele apostolului în 1 Tesaloniceni 4:15-17 fac clar că aceasta este ordinea învierii, când a scris: „Căci, asta vă spunem prin Cuvântul Domnului, că noi cei

care suntem în viață și rămânem până la venirea Domnului, nu-i vom preceda pe cei care sunt adormiți. Căci însuși Domnul va coborî din cer cu un strigăt, cu vocea arhanghelului și cu sunetul trâmbiței lui Dumnezeu; și morții în Cristos se vor ridica primii; apoi noi, care suntem în viață și rămânem, vom fi răpiți împreună cu ei în nori, să-l întâlnim pe Domnul în văzduh; și astfel vom fi totdeauna cu Domnul.” Aici cuvântul „a coborî” nu înseamnă neapărat că Isus Cristos trebuie să zboare din cer pe pământ. Cuvântul este folosit aici la figurat, însemnând că la această vreme, în special menționată, Domnul direcționează acțiunile Lui asupra lucrurilor de pe pământ, care este mai jos de cer și, în același timp, El însuși poate să rămână în cer.

Fără îndoială, la această chestiune, există un interval de timp între învierea sfinților adormiți și schimbarea celor care rămân în viață în carne și oase, pe pământ, și care formează „rămășița.” În acea perioadă de timp, adică după învierea sfinților adormiți și până la finalizarea primei învieri, toți cei ai acestei „rămășițe” care mor credincioși experimentează schimbarea lor de la muritori la nemurire, „într-un moment” și nu dorm în moarte. Acesta este misterul secretului despre care apostolul vorbește când spune: „Noi nu vom dormi deloc, dar noi o să fim cu toții schimbați.”

Care ar putea fi scopul Domnului în trezirea sfinților adormiți și apoi, un timp după aceea, să dea „rămășiței” schimbarea lor prin înviere? Evident, scopul este ca în timpul acestei perioade dintre trezirea sfinților adormiți și schimbarea rămășiței, Dumnezeu are de transmis o mărturie specială printre națiunile pământului și rămășița trebuie să dea acea mărturie despre numele Său și despre Guvernul Său Teocratic prin Cristos.

Creștinii credincioși, unși cu spiritul lui Dumnezeu, drept martori trimiși, constituie templul spiritual al lui Dumnezeu. Lor le este scris: „Nu știți că voi sunteți templul lui Dumnezeu și că spiritul lui Dumnezeu va locui cu voi? Dacă oricare om pângărește templul lui Dumnezeu, pe el îl va distruge Dumnezeu; căci templul lui Dumnezeu este sfânt, care templu sunteți voi.” (1 Cor. 3:16,17; de asemenea 2 Cor. 6:16; Ef. 2:18-22; 1Pet. 2:5) Unii asemenea, bineînțeles, includ atât sfinții adormiți cât și pe cei credincioși în viață la venirea lui Cristos și care, după aceea, au parte de schimbarea lor instantanee. Când Cristos Isus a fost pe punctul de a fi luat, El le-a spus urmașilor Lui: „Dar Eu voi merge și voi pregăti un loc pentru voi, Eu mă voi întoarce și vă voi primi la Mine; ca acolo unde sunt Eu, acolo să fiți și voi.” – Ioan. 14:3.

Isus a mers în cer, la mâna dreaptă a lui Dumnezeu, să pregătească un loc pentru urmașii credincioși ai pașilor Lui, sfinții Lui. S-ar părea rezonabil ca Domnul să finalizeze asemenea pregătire înainte ca El să vină în spirit, pentru cei care ar forma clasa templului. Sfinții adormiți sunt o parte a clasei templului. Cu siguranță pregătirea ar include eliminarea Diavolului din cer și alungarea lui pe pământ, din moment ce Cristos Isus își începe domnia prin preluarea posesiei cerului și alungarea Diavolului de acolo. (Vezi Apoc. 12:7-12) Din punct de

vedere al limbajului Maestrului față de urmașii Lui, ar părea greu de crezut că va trezi sfinții adormiți, înainte ca această muncă de pregătire să fie finalizată.

Dacă acea motivare este corectă, atunci învierea sfinților adormiți la viață în spirit, invizibili ochilor umani, nu putea avea loc decât după ce Diavolul este eliminat din cer. Prin profetul Lui sfânt (Maleahi 3:1), Dumnezeu a declarat că Cel iubit drept „Mesager al legământului” ar trebui să facă o muncă pregătitoare și că atunci El va veni brusc la templul Lui. Dacă această muncă pregătitoare despre care se vorbește, include eliminarea lui Satan din cer, atunci ar fi rezonabil de asemenea de concluzionat că următorul pas ar fi de a trezi sfinții adormiți, pentru ca templul să poată fi stabilit.

Din când în când, în aceste coloane, dovada scripturală a fost prezentată, arătând că Domnul a venit la templul Său în anul 1918 d.Chr. Venirea Lui atunci a fost ca un hoț, și faptul că a venit atunci, nu a fost cunoscut „rămășiței” martorilor lui Iehova de pe pământ, decât ceva timp după aceea, nu înainte de anul 1922d. Chr. Văzând acum că templul Domnului este format din sfinți, atât cei care au adormit, cât și cei din rămășiță, care nu au adormit în moarte; văzând de asemenea că Domnul a venit la templu în anul 1918 d.Chr., atunci venirea Lui la templu, la acea dată, nu ar stabili aproximativ vremea învierii sfinților adormiți? Domnul Isus vine la templul Lui înainte ca marea mărturie pe pământ pentru numele lui Iehova să fie dată de către rămășiță. Urmează, apoi, ca templul lui Dumnezeu să fie adunat în anul 1918 d.Chr., ceea ce marchează vremea învierii sfinților adormiți.

Este scris: „Când Domnul va construi Sionul, va apărea în gloria Lui.” (Ps. 102:16) Sionul este organizația principală a lui Iehova, al cărei Cap este Cristos Isus și în care membrii „corpului Său”, clasa templului, sunt asociați cu El. Construirea Sionului, fără îndoială, înseamnă venirea Domnului la templu. Aceasta marchează vremea apariției Lui glorioase. Din acest considerent sunt cuvintele apostolului pentru Tit (2:13): „Căutând acea speranță binecuvântată și apariția glorioasă a marelui Dumnezeu și a Salvatorului nostru, Isus Cristos.” Nici Iehova și nici Isus nu sunt acum pe pământ, totuși apostolul spune că așteaptă apariția Lor glorioasă. Cuvântul „apariție” (*greacă*: epiphania) înseamnă strălucirea glorioasă sau manifestarea prezenței Domnului. Speranța binecuvântată a apostolului a fost ca el să poată lua parte la „prima înviere”, deoarece în Filipeni 3:11, el spune așa. În declarația lui din epistola către Tit, el pare să stabilească timpul când acea speranță ar fi realizată, adică, la apariția glorioasă a Domnului, care are loc la vremea când Domnul vine la templul Lui, în anul 1918 d.Chr. – Ps. 50:2.

Autoritatea scripturală, precum în Maleahi 3:1-3 și în Matei 25:19,21, este concludivă că Domnul vine la templul Lui pentru scopul judecării. Potrivit lui 1 Petru 4:17, asemenea judecată trebuie să înceapă de la casa lui Dumnezeu, adică de la templu. În anul 1914 d.Chr. Domnul și-a luat puterea să înceapă domnia și națiunile au fost foarte mâhnite. Potrivit cu Apoc. 11:17,18, este după vremea când „națiunile au fost foarte mâhnite”, într-un mare război mondial, că timpul a venit pentru ca „morții să fie judecați”. Cu acest gând în minte, observă cuvintele apostolului Pavel, în 2 Timotei 4:1 : „Domnul Isus Cristos... îi va judeca pe cei

trecători [cei vii] și pe cei morți la apariția Lui.” Cuvântul aici interpretat „apariție” nu înseamnă venirea Lui; ci înseamnă că în timp ce Domnul este prezent în spirit și la vremea strălucirii Lui sau a manifestării mai clare a prezenței Lui, acea judecată începe.

Sfinții adormiți trebuie să fie primii ridicați. Înălțarea lor constituie judecata lor finală, deoarece este recompensa prețului pentru care apostolul Pavel a declarat că și el a alergat. Este vremea realizării „speranței binecuvântate” despre care vorbește apostolul, deoarece marchează vremea când sfinții adormiți (inclusiv apostolul) intră în soarta lor veșnică. În anul 33 d.Chr. Domnul Isus a călătorit triumfător în Ierusalim, prezentându-se drept Rege și apoi a venit la templu și l-a curățat și propria Lui înviere din moarte a urmat șase zile mai târziu. Dacă Domnul a venit la templul spiritual în anul 1918 d.Chr., precum este prezis în Maleahi 3:1 și a venit pentru scopul de judecată și a început prima dată judecata sfinților, acela ar fi un argument puternic și convingător că trezirea sfinților adormiți a avut loc în anul 1918 d.Chr, care este data paralelă cu anul 33 d.Chr.

Un alt text care prezintă vremea învierii ,spune: „Și eu am auzit o voce din cer, spunându-mi: scrie: Binecuvântați sunt morții care mor în Domnul de atunci înainte: Da, a spus Spiritul, ca ei să se poată odihni din durerile lor; și faptele lor îi vor urmări.” (Apoc. 14:13) Această scriptură spune: „Binecuvântați sunt cei morți care mor în Domnul.” Cum este posibil pentru cineva care este mort, să moară?

Pentru a ajuta la răspunsul întrebării, să numim, de exemplu, pe cineva, ilustrativ, „Credinciosul”. Când „Credinciosul” a cunoscut dispoziția lui Dumnezeu pentru salvare prin Cristos, el a făcut o consacrare deplină și completă să facă voința lui Dumnezeu. Atunci Dumnezeu l-a îndreptățit. Acea îndreptățire i-a dat „Credinciosului” dreptul de a trăi ca un om, pe care drept l-a pierdut Adam, din cauza nesupunerii lui în Eden. Dumnezeu l-a îndreptățit pe „Credincios” pentru a-l face acceptabil și apoi l-a acceptat drept o parte a sacrificiului Fiului Său iubit, Cristos Isus. În același timp, Iehova l-a botezat pe „Credincios” cu spiritul Lui, pentru viața spirituală. De la momentul când „Credinciosul” a fost îndreptățit, el a avut dreptul de a trăi ca un om; dar când a fost acceptat drept o parte a sacrificiului lui Isus și născut pentru viața în spirit, dreptul lui de a trăi ca om a dispărut; prin urmare, ca om, el este mort. Referitor la aceasta este scris creștinilor: „Căci voi sunteți morți și viața voastră s-a ascuns cu Cristos în Dumnezeu.” – Col. 3:3.

Credinciosul este acum o nouă creatură, dar el trebuie într-adevăr să meargă în moarte pentru a lua parte la prima înviere. Apoi schimbarea instantanee va consta în moartea creaturii umane și trecerea imediată în viața nemuritoare a creaturii. Ca o creatură nouă, „Credinciosul” este „în Cristos”, fiind un membru al „corpului lui Cristos” și dacă el continuă loial și supus până la moarte, el moare în Cristos. Toți creștinii credincioși, care au murit între revărsarea spiritului la Rusalii, în anul 33 d.Chr., și începutul învierii, în timpul prezenței Domnului în spirit, trebuiau să doarmă în moarte. Dar Scripturile, în Apoc. 14:13, declară că va veni o vreme când unii sanctificați sau sfinți ,care mor în Domnul,

sunt „binecuvântați”. Când acel timp sosește, atunci ar fi adevărată declarația: „De acum înainte, binecuvântați sunt morții care mor în Domnul.” Motivul pentru care ei sunt numiți „binecuvântați” este că ei nu dorm în moarte, ci primesc schimbarea instantanee, „cât ai clipi”. – 1 Cor. 15:52.

La acea vreme, toți cei credincioși de pe pământ vor munci și vor continua munca până la momentul schimbării lor glorioase, din creatură umană în spirit. Acea schimbare fiind instantanee, la moartea creaturii umane, nu îi va opri din muncă; iar munca lor nu va mai fi dureroasă. Când sunt în carne și oase, sfinții adevărați, care fac serviciu în numele Domnului, muncesc și devin istoviți și oboșiți, dar când sunt schimbați în creaturi glorioase divine, nu vor mai ști vreodată ce înseamnă istovirea și oboseala. Atunci munca lor va fi o bucurie constantă și veșnică.

Ce marchează începutul aceluia timp binecuvântat? Acel timp nu ar putea să înceapă până ce sfinții adormiți nu sunt înviați; și din moment ce datele arată că Domnul Isus a venit la templu în anul 1918 d.Chr. și acea înviere a sfinților adormiți a avut loc aproximativ în acel timp, urmează ca de la și după acel timp, acei martori unși ai lui Iehova, care mor în Domnul, să fie binecuvântați, deoarece ei vor avea o schimbare instantanee, din muritori la nemurire.

Precum a fost prezis de Cristos Isus, în parabola referitor la talanți și interesele Împărăției încredințate pentru urmașii pașilor Lui (Matei 25:14-30), când Domnul a venit la templul Lui și a găsit niște credincioși, le-a spus: „Voi ați fost credincioși asupra câtorva lucruri, vă voi face conducători asupra multora. Intrați în bucuria Domnului vostru.” (vs. 21) Aceștia credincioși au primit aici însemnări că ei au fost identificați cu cei salvați și trimiși să servească oficial drept martori ai lui Iehova; și aceasta este ilustrată în sens figurat, în profeția din Isaia 61:10, că ei sunt îmbrăcați cu „haina mântuirii” și fiind aduși sub „mantaua dreptății”. Aceasta le aduce mare bucurie.

Urmează, atunci, că la vremea când Domnul a venit la templul Lui, în anul 1918 d.Chr., aceia care erau în viață pe pământ, pe care i-a aprobat la acea vreme și care, după aceea, au continuat credincios până la moarte, au primit coroana vieții. Din moment ce aceasta ar fi o schimbare de la moarte la nemurire, scriptura se aplică acestora, adică: „Binecuvântați sunt morții care mor în Domnul de acum înainte.” De atunci înainte, cei credincioși care au murit din „rămășița” martorilor lui Iehova, au intrat imediat în recompensa lor glorioasă cerească.

Astfel, sfinții adormiți au fost primii înviați și ei, împreună cu cei care încă au mai rămas pe pământ, care au fost aduși sub „mantaua dreptății”, constituie clasa spirituală a templului, în care Dumnezeu Iehova locuiește, prin spiritul Lui. Sfinții înviați trebuie să aibă ceva de făcut dincolo de vâlul morții. O preocupare mai mare pentru noi, totuși, este ceea ce clasa templului trebuie să facă de partea aceasta a vâlului. Precum a fost poruncit în Matei 24:14 și în Apoc. 14:6, această clasă trebuie să dea o mărturie specială; și această mărturie este să spună fiecărei națiuni, seminții, limbi și popor de pe pământ vestea cea bună că Iehova și-a stabilit Regele, Cristos Isus, pe tronul Lui și acea vreme a Împărăției și a

transmiterii de credință către persoanele supuse, cu bunăvoință ,este la îndemână. Acești martori unși ai lui Iehova trebuie să facă apel la oameni, în onoarea lui Dumnezeu Iehova și să-I dea gloria, deoarece vremea pentru judecata Lui asupra națiunilor a venit. Întreaga clasă a templului va putea să vadă și să aprecieze acest timp minunat în care noi trăim și vor ridica capetele și se vor bucura și vor cânta.

La Armaghedon, Domnul Dumnezeu va face ca toate națiunile și popoarele să știe că El este Iehova și toate marginile pământului vor vedea atunci salvarea de la Dumnezeu a martorilor Lui unși și a „marii mulțimi” a tovarășilor lor credincioși de pe pământ. Înainte ca această salvare să aibă loc, totuși, clasa templului trebuie să dea mărturia, în timp ce sfinții înviați, de cealaltă parte a vălului, execută sarcinile atribuite lor. Ce combinație minunată și binecuvântată și ce relație caldă ! Aceia, de partea aceasta a vălului, purtând „hainele mântuirii” și fiind sub „mantaua dreptății”, muncesc împreună cu frații lor înviați în Cristos, știind că în scurt timp propria lor transformare individuală, înseamnă un transfer imediat, de pe pământ în cer. Înseamnă schimbarea glorioasă în chipul Domnului nostru și să fie pentru totdeauna cu El.

DOMNITORUL DIN BETLEEM

Locul unde pruncul Isus trebuia să fie născut ,Iehova a inspirat pe profetul Lui să-l numească ,cu șapte sute de ani înainte, în aceste cuvinte: „Și tu, Betleeme Efrata, care ești prea mic ca să fii printre miile lui Iuda, din tine îmi va ieși Cel ce va fi conducător în Israel, a cărui origine este din vremuri străvechi, din zilele veșniciei” (Mica 5:2) Că locul de naștere al lui Isus, în Betleem ,a coincis cu profeția lui Mica, chiar și sfătuitoarii evrei ai Regelui criminal Irod au văzut, potrivit Matei 2:4-6. De la nașterea lui Isus, până la sfârșitul serviciului Lui pământesc, a împlinit pe o scară mică, profeția mai sus menționată. Trebuie să fie o împlinire mai mare și completă a acesteia și aceea se întâmplă când Cristos Isus iese din Marele Betleem și devine Conducător al lumii. Îndeplinirea în întregime își are începutul la momentul când Dumnezeu își pune Fiul iubit, Cristos Isus, pe „sfânta Lui colină a Sionului”, simbolizând Guvernul Teocratic și îi spune: „Îți voi da ție națiunile pentru moștenirea Ta și cele mai extreme părți ale pământului pentru posesia Ta.” Aceasta este profețit în Psalmii 2:6,8 și în Psalmii 110:2.

Păstorul și regele David, al cărui nume înseamnă „Iubit”, a fost un tip sau un model profetic al lui Isus, Fiul „Iubit” al lui Dumnezeu Iehova. David s-a născut la Betleem. Isus a fost născut în același oraș. Numele „Bet-leem” înseamnă „Casa de pâine”. „Efrata” înseamnă „regiune roditoare”. Referitor la El însuși, Isus a spus: „Eu sunt pâinea vieții care a coborât din cer.” (Ioan 6:50,51) Din acea pâine toți trebuie să mănânce, care vor primi viață. David, drept rege, a adus tot poporul Israelului la un statut de prosperitate. Nu numai că a dorit să hrănească oamenii, dar a deținut posibilitatea și a făcut așa. Isus Cristos este îmbrăcat cu

toată puterea și autoritatea și este pe deplin devotat Tatălui Său și duce mai departe scopurile Tatălui de a aduce pe toți cei supuși ai omenirii, într-un stat al prosperității. David a fost speranța lui „Israel după carne”. Isus a devenit speranța Israelului spiritual și, prin casa Lui, El este speranța tuturor oamenilor ai națiunilor pământului.

Betleem Efrata a fost un loc roditor. A fost un oraș în care au fost concentrate promisiunile lui Dumnezeu. A fost mic printre alte orașe ale seminției lui Iuda, dar a fost de mare importanță, pentru că din El urma să iasă Conducătorul. Identificarea Conducătorului este făcută clar prin cuvintele profetului Mica, adică, „a cărui origine a fost din vechime, pentru totdeauna”. El, care este agentul activ al lui Iehova în crearea tuturor celorlalte lucruri și al cărui nume a fost Cuvântul sau *Logos* și mai târziu Isus, chiar El este acela care trebuie să iasă din Mai Marele Betleem și al cărui model a fost David. Când Isus a fost născut în Betleem, profeția a avut acolo o măsură mică de împlinire. Alte lucruri menționate în profeția lui Mica, în afară de nașterea lui Isus, nu s-au îndeplinit atunci și bineînțeles nu s-a putut spune că profeția a avut o împlinire completă la momentul nașterii Lui. În acea vreme nu a fost o invazie a asirienilor, precum a fost prezis de profet. În continuare, în viziunea lui, Mica a văzut războiul purtat de Asiria politică și acea țară nu mai era pe vremea lui Isus. Nimic de acest fel nu s-a întâmplat la nașterea lui Isus. Acest fapt ar indica că, în împlinirea completă, partea profeției relatând despre elementul politic totalitar al Asiriei, prevestit, se va împlini. În capitolul patru, versul opt, profeția lui Mica spune: „Și tu, O, turn al turmei, cetate a fiicei Sionului, la tine o să vină prima stăpânire; împărăția va veni la fiica Ierusalimului.”

Nu există dificultate în identificarea „turnului turmei” și a „cetății fiicei Sionului.” Isus Cristos este marea cetate a turmei lui Dumnezeu. El este Cel puternic al Guvernului teocratic al lui Iehova, Sionul, căruia națiunile pământului îi sunt date drept moștenire. El este Leul seminției lui Iuda. El este turnul turmei. El vine în posesia și controlul tuturor lucrurilor, când Dumnezeu Îl pune pe tronul Lui, Îl trimite din Sion în acțiune și Îi spune: „Condu Tu, în mijlocul dușmanilor Tăi”. Apoi trebuie ca cei care sunt chemați în împărăția cerească, drept membri ai „corpului lui Cristos” și descriși de Mica drept „fiica Sionului” să fie aduși în condiția templului și încep să se împărtășească cu El, în împărăția Lui și, prin urmare, încep moștenirea lor, ca moștenitorii Lui uniți, iar rămășiței acestora, aflată încă pe pământ, fiindu-i încredințate interesele Împărăției, pe care trebuie să le avanseze și să le crească. (Rom. 8:16,17) Lui Cristos Isus îi este dată stăpânirea de cea mai mare importanță, prin urmare „chiar prima stăpânire”. Cei care sunt din clasa rămășiței și care continuă credincios până la moartea lor, vor fi schimbați, în asemănarea completă a Domnului lor ceresc, și se vor împărtăși cu El în stăpânirea Sa glorioasă.

Când Isus a fost pe pământ, și-a hrănit urmașii Lui din cuvântul vieții. Dar nici chiar urmașii Lui nu au apreciat deplin hrana primită, din mâinile Lui milostive, decât după ce Isus a urcat în cer și sfântul spirit s-a revărsat asupra lor,

în ziua de Rusalii. Există un interval lung de timp, între împlinirea în miniatură și împlinirea completă a profeției lui Mica, referitor la Conducătorul din Betleem. Acel timp este indicat în cuvintele: „De aceea El îi va părăsi, până va naște cea care stă să nască.” (Mica 5:3) După nașterea Guvernului Teocratic, sub conducerea lui Isus Cristos în anul 1914 d.Chr. și aducerea pe lume, după aceea „a „copiilor Sionului”, drept cei aprobați pentru acea Împărăție, atunci Domnul a început să-și hrănească poporul și ei au apreciat hrana, mai mult decât oricând altcândva, înainte de aceasta. Mica 5:4 adaugă: „El va sta și va păstori cu puterea Domnului, în măreția numelui Domnului, Dumnezeuului Său; iar ei vor locui liniștiți; căci acum El va fi mare, până la marginile pământului.” Aceasta nu înseamnă că ei se hrănesc singuri. În mod clar, înseamnă că după venirea la templul Lui, pentru examinarea și judecata poporului Lui, El își hrănește propriul Lui popor. Fără îndoială, profeția se referă la același timp pe care Isus l-a menționat, zicând: „Binecuvântați sunt acei slujitori, pe care Domnul, când va veni, îi va găsi veghind: cu adevărat vă spun că El se va încinge și îi va face să stea jos la masă și va veni și îi va servi.” – Luca. 12:37.

Conducătorul, venind din Betleem Efrata („Casa de Pâine” și „Loc Roditor”), se încinge și îi face pe cei credincioși să se așeze, adică, să se odihnească în pace, în timp ce ei primesc pregătirile milostive făcute pentru ei. Drept Conducător al Sionului, Cristos Isus, ca un Păstor, se ridică și hrănește membrii cetății, care compun clasa „slujitorului credincios” a Domnului; și îi hrănește cu spirituala „hrană convenabilă pentru ei”, (Prov. 30:8) Aceasta înseamnă că sunt hrăniți cu ceea ce îi formează în credință și devotament. Această parte a profeției a fost îndeplinită minunat din anul 1922 d.Chr., când publicația de atunci a Turnului de Veghere și alte literaturi, precum cărțile, broșurile, Veștile Împărăției, etc. arată, și cât mai mulți dintre credincioși pot să mărturisească cu bucurie. Este de la acea dată când Domnul Isus, Capul Sionului și Conducătorul perpetuu al Sionului, a hrănit cetatea Lui credincioasă cu belșugul adevărului prezent.

Referitor la credincioșii care primesc cu bucurie mâncarea din mâinile marelui Maestru, profetul (Mica 5:4) spune: „Și ei vor locui liniștiți.” Aceasta înseamnă că ei sunt în siguranță. Ei au intrat în „locul secret al Celui Prea Înalt”, pentru că Domnul i-a adus la templu, Organizația lui Teocratică și Dumnezeu Iehova este fortăreața lor și ei Îl privesc pentru hrană și putere de la și prin Fiul Său iubit, Conducătorul din Betleem. Acolo, în „locul secret”, ei sunt protejați de orice rău; și continuând credincioși, ei vor locui în acea condiție și nici un rău nu va veni asupra lor, precum este asigurat în Psalmii 91:1-10. În timp ce continuă să se hrănească cu mâncarea furnizată lor de către marele Conducător din Betleem, rămășița martorilor unși ai lui Iehova și credincioșii lor tovarăși pământești, de bunăvoință, nu slăbesc și nu sunt sleiți, ci se fac „puternici în Domnul și în puterea măreției Lui.” (Ef. 6:10) Ei nu merg dintr-o parte în alta, ca oile neascultătoare, căutând mâncare în diferite locuri. Ei știu că mâncarea lor vine de la Domnul. „Boul își cunoaște stăpânul și măgarul ieslea lui.” (Isa. 1:3) Și rămășița

poporului lui Dumnezeu și tovarășii lor devotați știu foarte bine că primesc hrană de la masa lui Iehova, de la și prin canalul Lui uns. Nu este hrana de adevăr a omului și nici un om nu a dat nimic din ea. Este adevărul lui Iehova, pe care îl oferă și îl servește poporului Lui, prin Cristos Isus, care stă mai departe „în maiestatea numelui Domnului, Dumnezeul Lui” și își hrănește poporul din hrana oferită.

Mica 5:4 adaugă: „Căci acum El va fi mare până la marginile pământului.” Conducătorul din Betleem este acum mare în mințile și inimile rămășiței poporului lui Dumnezeu și a tovarășilor lor. El înaintează în mare putere și în maiestatea lui Iehova. El este proclamat de cei din Sion drept marele Conducător și Reprezentant executiv, pe care Dumnezeu Iehova L-a așezat pe tronul Lui. În curând măreția Lui se va extinde pe întreg pământul. Aceea este vremea pentru triumful Conducătorului și gloria lui Iehova.

„Și El va fi pacea noastră, când Asirianul va veni în țara noastră; și când el va călca pe locurile noastre, atunci vom ridica împotriva lui șapte păstori și opt căpetenii ale poporului. Și ei vor pustii țara Asiriei cu sabia și țara lui Nimrod la intrările acesteia: astfel ne va elibera de Asirian, când va veni în țara noastră și când va călca granițele noastre.” (Mica 5:5,6) Fără îndoială „Asirian” este unul din numele organizației lui Satan. În timp ce dușmanul face un asalt asupra martorilor credincioși și asupra tovarășilor lor, marele Conducător din Betleem este pacea acestora. El este marele „Prinț al Păcii” pe al cărui umăr se sprijină noua guvernare. (Isa. 9:6,7) El vine drept Reprezentantul Executiv al lui Iehova să stabilească pacea, dar prima dată trebuie să facă război și să răstoarne dușmanul. „Asirianul”, Diavolul și agenții lui, încearcă să invadeze citadela poporului organizat al lui Dumnezeu și să distrugă și să nimicească membrii acesteia. În încercarea de a distruge pe slujitorii lui Iehova, dușmanul întâlnește mare opoziție. Marele Conducător din Betleem continuă să hrănească și să dea putere urmașilor Lui credincioși și cu încredere deplină, acești martori ai lui Iehova merg mai departe în serviciul lui Dumnezeu.

TURNUL DE VEGHERE

**Vestitorul
Împărăției lui Iehova**

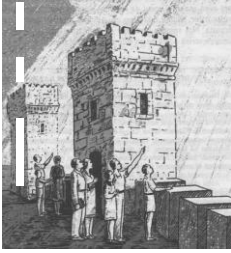
15 MAI 1941

Nr. 10

Cuprins:

ZILELE LUI NOE	- Pag.239
CE TRUP ESTE ÎNVIAT	- Pag.253
GUVERNUL IDEAL	- Pag.260

„VOI SUNTETI MARTORII MEI ZICE IEHOVA, CĂ EU SUNT DUMNEZEU“

Publicată bilunar de
Societatea de Biblii și Tratamente Turnul de Veghere
117 Adams Street Brooklyn. N.Y.. U.S.A.

FUNCȚIONARI:

Președinte: J.F.Rutherford

Secretar: W.E. Van Amburgh

„Toți fiii Tăi vor fi învățați de lehova;
și mare va fi pacea fiilor tăi” - Isaia 54:13

SCRIPTURA ÎNVAȚĂ CLAR:

IEHOVA este singurul Dumnezeu adevărat: El este din veșnicie în veșnicie: El este Creatorul cerului și al Pământului și Dătătorul de viață al creaturilor Sale. Logosul a fost începutul creațiunii Sale și Agentul Său activ la crearea tuturor lucrurilor. Logosul este acum Domnul Isus Cristos în glorie, investit cu toată puterea în cer și pe Pământ și Principalul Agent Executor al lui lehova.

DUMNEZEU a creat Pământul pentru om. El a creat pe om perfect pentru a trăi pe Pământ, unde l-a așezat. Omul n-a ascultat de legea lui Dumnezeu în mod voluntar și a fost condamnat la moarte: din cauza păcatului lui Adam, toți oamenii sunt născuți păcătoși și fără drept la viață.

ISUS a fost făcut om și Omul Isus a suferit pentru a produce prețul de răscumpărare pentru cei ascultători din omenire: Dumnezeu L-a înviat pe Isus din morți, ca și creatură divină. L-a înălțat la cer mai presus de orice creatură și de orice nume și L-a investit cu toată puterea și cu toată autoritatea.

ORGANIZAȚIA LUI IEHOVA este o Teocrație numită Sion și Isus Cristos este Funcționarul Principal de acolo și Regele de drept al lumii: urmașii unși și credincioși ai lui Cristos sunt copiii Sionului și membrii organizației lui lehova: ei sunt martorii Săi, a căror datorie și privilegiu este să mărturisească pentru supremația lui lehova. să declare scopurile Sale cu privire la omenire, așa cum sunt exprimate în Biblie și să poarte fructele împărăției înaintea tuturor aceluia care voiesc să asculte.

LUMEA cea veche s-a sfârșit în anul 1914 A.D. și Domnul Isus Cristos a fost așezat de lehova pe tronul Său al autorității, a expulzat pe Satan din cer și înaintea în întemeierea Împărăției lui Dumnezeu pe Pământ.

REMEDIIUL și binecuvântările popoarelor Pământului pot veni doar prin împărăția lui lehova prin Cristos, care acum a început. Următoarea faptă măreață a Domnului, va fi distrugerea organizației lui Satan și stabilirea dreptății pe Pământ: sub această împărăție, oamenii de bine ce vor supraviețui Armagedonului, vor împlini mandatul divin de „a umple Pământul” cu un neam omenesc drept.

MISIUNEA SA

Această revistă este editată pentru a ajuta oamenii să cunoască pe lehova Dumnezeu și scopurile Sale. așa cum sunt exprimate în Biblie. Ea publică instrucțiuni biblice destinate îndeosebi pentru a ajuta martorilor lui lehova și tuturor oamenilor de bine. Ea pregătește pentru cititorii ei un studiu sistematic al Bibliei, iar Societatea furnizează și altă literatură pentru a ajuta asemenea studii. Ea publică material potrivit pentru instruirea publică în Scripturi, prin radio și alte mijloace.

Ea aderă strict la Biblie, ca autoritate pentru expunerile sale. Ea este absolut liberă și separată de toate religiile, partidele, sectele sau alte organizații lumesti. Ea este în întregime și fără rezervă pentru împărăția lui lehova Dumnezeu sub Cristos, Regele Său iubit. Ea nu este dogmatică, ci invită la examinarea conținutului ei în mod critic și atent. în lumina Scripturilor. Ea nu se amestecă în controverse, iar coloanele sale nu sunt deschise criticilor individuale.

Prețul abonamentului anual

Statele Unite - \$1: Canada și celelalte țări - \$1.50: Marea Britanie. Australia și Africa de Sud - 6S. Mandatele din America pot fi trimise prin ordin de plată poștal sau Expres sau prin cec bancar. Mandatele din Canada. Anglia. Africa de Sud. Australia și Asia pot fi trimise direct birourilor de filială respective. Mandatele din alte țări decât cele menționate, pot fi trimise direct biroului din Brooklyn. dar numai prin ordin de plată poștal *internațional*.

Birourile din străinătate

Anglia ..... 34 Craven Terrace. London. W.2. England
Canada ... .40 Irvvin Avenue. Toronto 5. Ontario. Canada
Australia și Asia..... 7 Beresford Road. Strathfield. N.S.W.. Australia
Africa de Sud ..... Boston House. Cape Town, South Africa

(Traduceri ale acestei reviste apar în mai multe limbi.)

Toți studenții Bibliei sinceri, care din cauza infirmității, sărăciei sau necazului, nu pot să plătească prețul abonamentului, pot avea gratuit *Turnul de veghere* printr-o cerere scrisă adresată vestitorilor, făcută odată pe an, arătând motivul pentru care cer aceasta. Noi suntem bucuroși să-i ajutăm astfel pe nevoiași, dar cererea scrisă odată pe an este solicitată de regulamentele poștale.

TURNUL DE VEGHERE

VESTITORUL PREZENȚEI LUI CHRISTOS

VOL. LXI

15 Mai 1941

Nr. 10

ZILELE LUI NOE

„Iar Noe a găsit favoarea în ochii Domnului.” – Gen. 6:8.

1. Iehova l-a pus pe Noe înaintea oamenilor, drept un exemplu pentru cei care Îl urmează, au credință în Dumnezeu și în Împărăția Lui și care vor fi credincioși. Când Dumnezeu își dă aprobarea asupra unui om, alții care vin după aceea fac bine să ia în considerare de ce Dumnezeu își dă aprobarea asupra acelui om. Dumnezeu nu se schimbă niciodată și când aprobă un om, putem fi siguri că aprobarea Lui va fi pusă asupra altor oameni, care la fel au făcut bine înaintea Lui. Dumnezeu nu părtinește persoane. Ceea ce se cere de la cineva ca să merite aprobarea lui Dumnezeu, de asemenea se cere de la toți ceilalți care primesc aprobarea Lui.

2. Scripturile dezvăluie motivul pentru care Dumnezeu l-a aprobat pe Noe. El a fost drept, a fost nevinovat în conducerea lui, și-a menținut integritatea, a fost un om al credinței și a fost credincios sub test. Este scris: „Noe a fost un om drept și perfect în generațiile lui și Noe a mers cu Dumnezeu.” (Gen. 6:9) Cuvântul „perfect” folosit în textul precedent este definit de cele mai bune autorități biblice ca „nevinovat, rațional, sincer, nepătat, cinstit, cineva integru și purtător al adevărului.” Noe a fost un om al credinței și el a fost supus credincios al lui Dumnezeu. El a respectat poruncile lui Dumnezeu și însuși s-a oferit în supunere acestora. Urmează, prin urmare, că oricare altul, care ar putea aștepta și spera să primească aprobarea lui Dumnezeu, trebuie să fie drept, sincer, curat în gând și faptă, un purtător al adevărului și unul care își păstrează integritatea față de Dumnezeu. Trebuie să aibă credință în Dumnezeu și să fie supus credincios voinței sau poruncii lui Dumnezeu.

3. Scriptura, în continuare, accentuează nevoia pentru și importanța credinței și de ce această consemnare a lui Noe a fost făcută. „Dar fără credință este imposibil să Îl mulțumească; căci cel care vine la Dumnezeu trebuie să creadă că El este și că răsplătește pe cei care Îl caută sârguincios.” – Ev. 11:6.

4. În continuare Scripturile vorbesc despre Noe drept „un predicator al dreptății”, la vremea când pământul a fost plin de violență. Fără îndoială Noe și-a păstrat integritatea față de Dumnezeu, sub mare adversitate și nu a ezitat să declare adevărul, sub toate circumstanțele, care adevăr l-a primit de la Dumnezeu.

5. Scriptura arată: „Noe a fost... perfect în generațiile lui.” Asta înseamnă că și-a angajat organismul pe calea cea dreaptă. Echipamentul lui dat de la Dumnezeu l-a folosit într-un mod corect. El nu s-a pângărit în nici un fel cu alte creaturi. A fost nevinovat înaintea Domnului. Copiii lui au fost concepuți și aduși pe lume, fără nici o vină de partea lui. Fiind un urmaș al lui Adam, el a fost prin natură sub condamnare și asta nu a fost vina lui Noe. Copiii lui au fost născuți în maniera corespunzătoare și în afară de Noe nu au existat alții pe pământ, perfecți în generație, cum a fost el, iar toți ceilalți, în afară de el și familia lui, au fost pângăriți. Noe a stat în contrast cu toți ceilalți de pe pământ. Dumnezeu a fost mulțumit de el. El este prin urmare un exemplu corespunzător.

6. Noe a fost un tip al lui Cristos Isus și a fost folosit de Iehova să facă o dramă profetică prezicându-L pe Domnul Isus și o parte din faptele Lui. Datorită faptului că familia lui s-a menținut fermă cu Noe în cursul neprihănirii, ea a fost folosită de Domnul Dumnezeu să preumbrească „alte oi” ale Domnului, sau ionadabii, care vor forma „marea mulțime”. (Apoc. 7:9-17) Noe s-a ocupat cu predicarea numelui lui Dumnezeu Iehova, și fără îndoială, membrii familiei lui au lucrat cu el și prin urmare ei a fost, de fapt, tovarășii lui.

7. Isus a spus: „Așa cum a fost în zilele lui Noe, așa va fi și în zilele Fiului omului.” (Luca 17:26) Aceste cuvinte nu sunt numai o confirmare a consemnării scrise, cu mult timp înainte, referitor la Noe, arcă și potop, ci arată că mărturia lui Noe și fapta lui au fost atât de importante în ducerea mai departe a scopurilor lui Iehova, încât Dumnezeu l-a folosit să prezică ce se va întâmpla la vremea stabilirii Împărăției, sub conducerea lui Cristos Isus, Regele. Arca, pe care Noe a construit-o, la porunca lui Iehova, a ilustrat organizația creată de Cel Prea Înalt, de către și prin Cristos Isus și care este organizația principală a lui Iehova cu Cristos Isus drept Cap al acesteia. Salvarea și ducerea dincolo de potop a celor opt persoane a ilustrat pe supraviețuitorii Armaghedonului, pe care Domnul îi va duce dincolo, în lumea nouă și dreaptă.

INDIFERENȚĂ OARBĂ

8. Oamenii care au fost pe pământ, în ziua lui Noe, au auzit sunetul vocii lui Noe avertizând viitorul potop, dar ei nu au dat atenție acelui avertisment. Ei au știut că Noe construia arca, sau marea barcă, care a fost o mărturie a credinței lui Noe în Dumnezeu, dar oamenii care au văzut asta au considerat-o neimportantă și o evidență a „slăbiciunii mintale” a lui Noe. Fără îndoială, Noe era adesea luat în derâdere și se făcea haz pe seama lui. Ceea ce au făcut oamenii de fapt a fost să satisfacă și să glorifice propriile lor dorințe; precum redă apostolul, și-au făcut din pântec dumnezeul lor și au ignorat tot ce tinde spre neprihănire: „Au mâncat, au băut, s-au căsătorit cu femeile care le erau date în căsătorie, până în ziua în care Noe a urcat în arcă și a venit potopul și i-a distrus pe toți.” (Luca 17:27) „Pentru că în zilele care au fost înaintea potopului, ei mâncau, beau, se căsătoreau și erau date în căsătorie, până în ziua în care Noe s-a urcat în arcă și ei nu au știut, până când

potopul a venit și i-a măturat pe toți; așa va fi și la venirea Fiului omului.” – Mat. 24:38,39.

9. Astfel se pare, din aceste scripturi, că oamenii erau în totalitate indiferenți la ceea ce Noe le-a spus despre dezastrul care se apropia. Ei s-au răsfățat prin a mânca, a bea și a se căsători și orice le satisfăcea dorințele lor bestiale. A mânca, a bea și a se căsători, în modul potrivit, sunt conform îngrijirii lui Dumnezeu pentru om; dar evident, conducerea oamenilor în vremea lui Noe și care este menționată în relatarea Genezei, prin folosirea acestor lucruri în felul nepotrivit, atrage atenția, în Scripturi, asupra faptului că ei foloseau lucruri potrivite într-un mod greșit. Din moment ce Isus spune că ceea ce a existat în ziua lui Noe constituie un model a ceea ce se va întâmpla când Cristos Isus vine să-și stabilească Împărăția, este sigur că relatarea Bibliei ,despre predominarea stărilor de fapt, care sunt prezentate în capitolul șase al Genezei, a fost tipică și prezice predominarea stărilor de fapt sau a condițiilor asemănătoare de pe pământ, la și în timpul stabilirii Împărăției Domnului Isus Cristos.

STAREA DE FAPT

10. Starea de fapt, care a existat în ziua lui Noe, a inclus mai mult decât căsătoria, oferirea în căsătorie, mâncatul și băutul. Evident acestea au fost menționate special de către Isus și servii credincioși ai Domnului, pentru a compara mai departe ce a existat în ziua lui Noe, cu ceea ce există în prezent. Starea de fapt, în ziua lui Noe, rezumată pe scurt, precum este prezentată în Scripturi, a fost aceasta: Satan, căpetenia demonilor, a lucrat în disperare să facă adevărată provocarea lui păcătoasă, ca nici un om să nu fie credincios lui Dumnezeu, când sunt puși sub test. Efortul lui Satan a fost să întoarcă toți oamenii împotriva lui Iehova. Asociați cu el, au fost atunci și încă sunt, o legiune de demoni, numiți „nephilimi”, agresori sau tirani, toți angajați în înfrângerea lui Dumnezeu și întoarcerea întregii creații împotriva lui Dumnezeu. (Gen. 6:4, *A.R.V.*) Faptele și conducerea acelor demoni și a celor în legătură cu ei, au prezis o condiție asemănătoare sau o stare de fapt, existentă pe pământ, la venirea Domnului Isus Cristos. În ziua lui Noe erau și îngeri, numiți „fii ai lui Dumnezeu”, care aveau puterea să se materializeze în formă umană. Vicleanul, subtilul, șiretul dușman, Satan, i-a păcălit pe acei îngeri să se căsătorească cu urmașele lui Adam, cu rezultatul ca să fie aduse pe lume creaturi umane, care erau încredințate în întregime răutății: „Și Dumnezeu a văzut că răutatea omului a fost mare pe pământ și că fiecare concepție a gândurilor inimii lui a fost continuu rea.” – Gen. 6:5.

11. De la răzvrătirea lui Satan, toți cei care îl urmează în acea răzvrătire, sunt și au fost păcătoși și sunt orbi față de scopurile lui Iehova. Fiind păcătoși, ei nu au credință și, prin urmare, nu pot înțelege sau aprecia bunătatea lui Dumnezeu. Aceia păcătoși s-au opus lui Dumnezeu în toate lucrurile. Este scris referitor la Satan că el, drept conducător invizibil al lumii păcătoase, îi orbește pe alții cu privire la scopurile lui Dumnezeu. „Dumnezeul acestei lumi le-a orbit mințile

celor care nu cred, ca nu cumva lumina evangheliei glorioase a lui Cristos, care este imaginea lui Dumnezeu, să strălucească asupra lor.” – 2 Cor. 4:4.

12. Urmează, apoi, că toți cei care se încredințează demonilor sunt orbi mintal, moral și spiritual. Satan a continuat în acel curs al răutății, chiar până acum, deoarece el este total depravat. Conducătorii religioși de printre evrei au fost denumiți de Isus ca „îndrumători orbi”, deoarece ei l-au uitat pe Dumnezeu și au cedat puterii și influenței demonilor. Nu numai că au fost ei înșiși orbi, dar au condus și pe alți oameni în orbire. În ziua lui Noe, orbirea față de scopul lui Dumnezeu a fost o parte a stării de fapt, precizând o asemenea stare, la vremea prezenței Domnului.

VIOLENȚĂ

13. O altă stare de fapt răspândită a fost cea a violenței. Fără îndoială toate modalitățile de depravare și violență au fost îngăduite și nimeni nu a avut nici un respect pentru drepturile și privilegiile altora, ci toți au fost aplecați în a face rău. Starea de fapt exista imediat înainte de vremea potopului. „Și Dumnezeu i-a spus lui Noe: Sfârșitul tuturor creaturilor umane este hotărât înaintea Mea; căci pământul este plin de violență prin ei; și, iată, îi voi distruge de pe pământ.” – Gen. 6:13.

14. Nephilimii, agresori sau tirani, și asociații lor în violență, precum oamenii păcătoși, fără îndoială l-ar fi ucis pe Noe și familia lui, dacă Atotputernicul Dumnezeu nu i-ar fi împiedicat să facă aceasta. Dumnezeu l-a păstrat pe Noe și familia lui, pentru propriul Lui scop și de dragul propriului Lui nume.

15. Imoralitatea sexuală trebuie să fi fost groaznică în ziua lui Noe și aceasta a fost o parte a stării de fapt existente. Oamenii, sub influența și puterea demonilor, s-au încredințat pierzaniei, conducerii indecente și imorale. Ei s-au răsfățat în toate modurile depravării, rezultatul căreia a fost să întoarcă toate gândurile oamenilor de la Atotputernicul Dumnezeu: „Și fiecare concepție a gândurilor inimii lor a fost în continuu rea.” – Gen. 6:5.

16. Toate acestea au fost o rușine în viziunea lui Dumnezeu: „Și Dumnezeu s-a uitat pe pământ și, iată, a fost imoral; căci toate făpturile umane și-au pervertit calea pe pământ.” – Gen. 6:12.

17. Singura excepție la groaznica depravare și la păcătoasa stare de fapt, care s-a răspândit pe pământ atunci, a fost Noe și membrii familiei lui. Datorită credinței și supunerii lor, ei au găsit grația și favoarea în ochii Domnului și au fost salvați de către El. Astfel ei au ilustrat o clasă de oameni ,care găsesc grația în ochii Domnului acum și care sunt salvați de potopul de foc la Armagedon.

DE CE A FOST CONSEMSTAT

18. De ce ar face Dumnezeul Atotputernic să fie scrisă o consemnare și păstrată, despre asemenea răutate, ca cea descrisă în relatarea Genezei? Scripturile răspund că aceasta au fost consemnată drept o avertizare, precizând ce se va

întâmpla la sfârșitul lumii. (1 Cor. 10:11; Rom. 15:4) Nu ar putea să fie nici o ocazie sau nevoie să dea o asemenea avertizare, dacă o stare de fapt asemănătoare și teribilă nu ar fi fost anticipată să vină pe pământ, la un moment ulterior. Acel avertisment este în continuare dat, pentru beneficiul special al persoanelor existente acum pe pământ, pentru ca ei, fiind avertizați, să poată scăpa de cursa pusă de demoni și să găsească un loc de siguranță sub îndrumarea Domnului.

ZIUA LUI

19. Prezentul este „ziua Lui”, adică, ziua Fiului omului, Cristos Isus Domnul și Regele. Când a fost pe pământ, Isus a dat avertizare că o stare de fapt ca aceea care a existat în ziua lui Noe va exista și persista, în ziua venirii Domnului și stabilirii Împărăției Lui. Este adevărat că popoarele lumii de astăzi mănâncă, beau, se căsătoresc și caută satisfacție personală egoistă și arată indiferență la mesajul Împărăției și vor continua să facă așa până când Armagedonul îi va nimici. Avertismentului nu au dat atenție. Ei sunt orbi la scopul lui Iehova și ei continuă în acel sens, până când mânia Domnului este exprimată la Armagedon. Și de ce sunt ei orbi și nu înțeleg și nu au nici un interes pentru Împărăție? Din cauza influenței ademenitoare a lui Satan și a demonilor săi asociați. A existat o mărturie răspândită pentru numele și Împărăția lui Dumnezeu, pe parcursul ultimilor douăzeci și cinci de ani și rezultatul net este că doar un număr mic de persoane au ascultat și au dat atenție aceluia avertisment și unii au fugit și mulți fug la Domnul. Toți ceilalți sunt orbi și continuă în orbire. Orbirea și indiferența la mesajul lui Dumnezeu astăzi sunt similare cu ceea ce s-a răspândit în ziua lui Noe. Sunt aceste lucruri toate, care sunt similare sau asemănătoare a celor două perioade de timp? Nu, sunt și altele. În ziua lui Noe erau agresori care terorizau și invadeau oamenii lumii. De asemenea a fost răspândită în vremea lui Noe o stare de nelegiuire și răutate morală, rezultând în depravarea tuturor creaturilor umane, în afară de Noe și familia lui. În toate națiunile pământului astăzi se răspândește o stare de fapt de violență similară celei din ziua lui Noe. Toată aceasta este rezultatul influenței demonilor sub conducerea lui Satan.

20. Faptul că Satan și armata lui asociată de demoni au continuat să acționeze după răstignirea Domnului Isus și încă acționează în prezent, nu poate fi nici cea mai mică îndoială. Aceiași demoni au făcut faptele lor păcătoase prin oameni, când Isus a fost în carne și oase. Religioșii orbi au dus mai departe ordinele lui Satan, ei fiind de asemenea în totalitate orbi la scopul lui Dumnezeu. Pentru urmașii credincioși ai lui Cristos Isus, care caută și sunt pe calea Împărăției, sunt adresate aceste cuvinte de încurajare: „În sfârșit, frații mei, fiți puternici în Domnul și în puterea măreției Lui. Îmbrăcați întreaga armură a lui Dumnezeu, ca voi să puteți sta împotriva uneltirilor diavolului. Căci noi nu ne luptăm împotriva cărnii și sângelui, ci împotriva principatelor, împotriva puterilor, împotriva conducătorilor întinericului acestei lumi, împotriva răutății spirituale în locuri înalte.” (Ef. 6:10-12) Aceasta este dovada că în prezent demonii acționează.

21. Care este scopul conflictului între demoni și poporul devotat al lui Dumnezeu? De partea lui Satan, scopul este de a duce mai departe provocarea lui originală împotriva Iehova și să producă distrugerea tuturor celor care au făcut un legământ să facă voința lui Dumnezeu. Cât pentru Iehova și scopul Lui, El permite Diavolului și demonilor lui asociați să copleșească poporul Lui de legământ, pentru a-i da lui Satan întreaga oportunitate să-și ducă mai departe provocarea păcătoasă și în același timp pentru a le oferi o oportunitate celor care au făcut un legământ cu Dumnezeu să i se supună și să-și mențină integritatea față de El. Aceasta este vremea testării cruciale. Aceleași reguli ale lui Dumnezeu se aplică celor și ionadabilor care au speranța să fie din „marea mulțime”, care se aplică și celorlalți, care au făcut un legământ să facă voința Domnului. Aceasta să fie păstrată în minte: că demonii acum își direcționează acțiunea păcătoasă, în principal împotriva poporului de legământ al lui Dumnezeu, adică împotriva „rămășiței” cât și împotriva ionadabilor, deoarece demonii au controlul asupra tuturor celorlalți ai acestei lumi păcătoase.

22. Starea de fapt răspândită în națiunile de astăzi ale pământului este în așa fel, încât drepturile oamenilor sunt ignorate și agresorii, vizibili și invizibili, terorizează, asupresc și conduc oamenii pe o cale dură și crudă. Nu există o stăpânire dreaptă și din acest motiv oamenii gem. Dictatorii religioși, politici și giganții comerciali, împreună distrug libertățile oamenilor. Răutatea se răspândește și păcătoșii dețin controlul. „Păcătoșii, prin mândria înfățișării lor, nu îl vor căuta pe Dumnezeu; Dumnezeu nu este în toate gândurile lor.” (Ps. 10:4) Această stare de fapt răspândită, este rezultatul influenței și puterii demonilor.

VIOLENȚĂ

23. Așa cum a fost în ziua lui Noe așa este și în prezent, unde acum „pământul este plin de violență”. În fiecare națiune violența este direcționată în special împotriva celor care sunt într-un legământ să facă voința lui Dumnezeu și care sunt sânguincioși în păstrarea credincioasă a aceluia legământ. Urmașii credincioși ai lui Cristos Isus sunt violent „urâți din pricina numelui Lui”, chiar așa cum a prezis Isus. (Mat. 24:9) Pe parcursul anului trecut violența împotriva martorilor lui Iehova a fost arătată în special de-a lungul părții pământului cunoscută drept „creștinătate”. Mulțimile, conduse de către predicatorii religioși, au asaltat cu răutate și violență, și au bătut pe adevărații urmași ai lui Christos Isus și au folosit și alte mijloace de persecuție împotriva lor.

24. Reprezentanții politici au jurat să susțină legea și ordinea țării, dar acționând împreună cu predicatorii religioși, au nesocotit deplin întreaga lege și regulile dreptății și au tolerat asalturile violente asupra urmașilor lui Cristos Isus, i-au tratat cu cruzime și i-au întemnițat. Este sigur că toți dintre martorii lui Iehova și tovarășii lor de astăzi ar fi nimiciti de către cei violenți dacă nu ar fi sub protecția pe care Domnul o oferă pentru ei. Drepturile oamenilor și libertatea de care odată se bucurau, nu mai sunt luate în considerare de către multe dintre elementele conducătoare. De exemplu, când cetățenii creștini au apărut înaintea

comitetului legislativ al statului Connecticut, în martie 1941, să exprime opoziția pentru Proiectul de Lege în așteptare, înaintea acelei legislaturi, care, dacă ar fi adoptat în lege, ar fi distrus drepturile constituționale ale cetățenilor de a predica adevărul, membrii comitetului legislativ au răspuns cinic și violent acestui protest: „Noi nu suntem interesați în drepturile voastre constituționale.” Astfel de persoane, alese de oameni, să protejeze interesele oamenilor, nu au nici un interes în drepturile oamenilor. Religia, politica, comerțul și agențiile lor și-au unit eforturile pentru a aduce violența asupra tuturor celor care declară cu tărie numele și Împărăția lui Iehova. Libertatea de închinare față de Dumnezeu Atotputernic a dispărut de pe pământ și doar Iehova și Regele Lui oferă protecție celor care iubesc dreptatea. Violența este destul de rea, dar există o cale mult mai subtilă, prin care demonii acum încearcă să dărâme lumea și să-i distrugă pe cei care au făcut un legământ să facă voința lui Dumnezeu.

DELICVENȚA MORALĂ

25. „Ademenirea” este un fel de conducere în afara sau într-un mod greșit față de calea corectitudinii, virtuții, datoriei, înspre căile răului ale oamenilor corupți. „Depravare” înseamnă a degrada și a corupe și este de obicei rezultatul ademenirii. În zilele lui Noe și până în momentul potopului, Satan și demonii lui asociați, au ademenit îngerii și creaturile umane, îndepărtându-i de la calea datoriei, corectitudinii și virtuții, la căile degradării. „Fiii lui Dumnezeu”, îngerii, s-au materializat și au fost induși de către demoni să ia femei umane de soții și, prin urmare, să ia un curs contrar legii stabilite de Dumnezeu. Aceștia au cedat sexual cu femeile și rezultatul a fost că amândoi au fost desfrânați și urmașii acelei acțiuni au fost delicvenți morali extremi, precum este scris: „Căci întreaga creațiune umană și-a corupt calea pe pământ.” (Gen. 6:12) A fost o linie clară de delimitare și distincție între „întreaga creațiune umană de pe pământ” și cele opt persoane ale familiei lui Noe; aceștia fiind excepția. Acestea au fost în zilele lui Noe și Isus spune: „așa va fi și în zilele Fiului omului.”

26. Prezentul este ziua Fiului omului. Și care sunt datele legate de profeție, rostite de Isus precum mai sus? În anul 1914d. Chr., Cristos Isus a fost întronat și trimis să conducă, în timp ce cei păcătoși încă acționau. „Războiul din cer” a urmat și demonii au fost înfrânți și alungați pe pământ. (Apoc. 12:1-12) Din anul 1914 d.Chr. mai departe, standardul moral pe pământ a continuat să fie în scădere. Religia a devenit mai degradantă în exterior. În numele Domnului, oamenii sunt invitați la întâlnirile religioase, acolo să tolereze jocurile bingo, alte jocuri de noroc și alte practici care sunt departe de dreptate. Religia este folosită ca un scut pentru a duce mai departe multe alte uneltiri imorale și păcătoase. Politica s-a deplasat la un standard mult mai scăzut. Comerțul și operațiunile comerciale și-au scăzut standardele și au devenit mult mai crude și nemiloase. Moralitatea și-a scăzut foarte tare standardele în legătură cu relația între sexe. Cu mai puțin de jumătate de secol în urmă, puține femei s-au dat băuturilor amestecate în exces și puține, dacă nu chiar nici una, nu s-au dat consumului de tutun. Astăzi aproape

toate femeile se dedau amândurora, în mare exces, și starea lor morală și mentală și standardul lor a scăzut foarte mult. Relația între sexe a devenit deplorabilă. Atât conducătorii cât și cei conduși se găsesc astăzi pe sanie, grăbindu-se nebunește în calea lor de coborâre.

27. De ce această schimbare evidentă în rău din anul 1914d. Chr.? Domnul dă răspunsul, care acum sună avertismentul: „Vai de locuitorii pământului și ai mării ! căci diavolul a coborât la voi, având mare mânie, deoarece el știe că are doar o vreme scurtă.” – Apoc. 12:12.

28. La fel ca apele torențiale ale râului învolburat Iordan, populația se grăbește nebunește și neatent în jos, în marea anti-tipică a morții. Și aceasta nu este tot. Împotriva cui, în special, este direcționată campania ademenitoare a demonilor? Toți cei care sunt pe lume și care susțin lumea sunt deja sub conducerea celor păcătoși. (1 Ioan 5:19) Împotriva cui, atunci, este asaltul făcut acum în special? Coadă subtilă și ademenitoare a demonilor este acum în special direcționată împotriva poporului de legământ al lui Dumnezeu. Demonii, în activitățile lor păcătoase, se străduiesc să-i facă pe membrii poporului de legământ al lui Dumnezeu să-și încalce legământul și să se alătore lumii în distrugere.

29. Subtil, demonii încearcă să-i facă pe cei ce compun poporul de legământ al lui Dumnezeu, să devină nepăsători și să lase jos barierele potrivite între sexe, astfel că delicvența morală și sexuală este rezultatul. Cei care privesc dezvoltarea afacerilor de astăzi, văd evidența unei mișcări retrograde, spre delicvența morală. Familiaritatea excesivă, la început, a intenționat să fie inocentă și să pară astfel, dar adesea deschide poarta către pericole mai mari. Metode ademenitoare sunt în desfășurare și depravarea va rezulta cu siguranță, dacă acele metode greșite nu vor fi puternic refuzate. Demonii pun curse și cei neatenți sunt conduși în astfel de curse și odată în ele, le este greu să se salveze. Nepăsarea și conducerea imorală strâng capcana în jurul lor. Acesta este unul din marile pericole astăzi pentru poporul de legământ al lui Dumnezeu. Domnul sună avertismentul spunând: „Așa cum a fost în zilele lui Noe, așa va fi și în zilele Fiului omului.” Poporul de legământ al lui Dumnezeu trebuie să observe avertismentul și să dea atenție la avertismentul Domnului, dacă vor să se protejeze de atacurile demonilor.

30. Sodoma și Gomora sunt de asemenea prezentate ca exemple a stării de fapt, care se va întâmpla în prezent: „Tot la fel Sodoma și Gomora și orașele din jurul lor, în același fel, dându-se spre păcatul trupesc și mergând după carne străină, sunt prezentate ca exemple, suferind pedeapsa focului etern.” (Iuda 7) „La fel, așa cum a fost în zilele lui Lot; ei au mâncat, au băut, au cumpărat, au vândut, au plantat, au construit; dar în aceeași zi în care Lot a plecat din Sodoma, a plouat cu foc și grindină din cer și i-a distrus pe toți. Chiar așa o să fie în ziua când Fiul omului este prezent” – Luca 17:28-30.

31. Ce a condus la ademenire și depravare pe oamenii din Sodoma și Gomora, prin demoni? Mândria, indolența, belșug de pâine și practicile sexuale, așa cum este scris: „Iată, aceasta a fost nedreptatea surorii tale Sodoma, mândria,

belșugul de pâine și abundența de lene a fost în ea și în fiicele ei, și nici nu a întărit mâna celor săraci și nevoiași. Și ei au fost aroganți și au comis dezgust înaintea Mea; de aceea i-am nimicit după cum am văzut de bine.” – Ezech. 16:49,50.

32. Noe și familia lui au fost salvați de atacurile demonilor, datorită supunerii lor credincioase la poruncile Atotputernicului Dumnezeu. Lot și membrii credincioși ai familiei lui la fel au fost salvați de la distrugere, datorită credinței lor și supunerii la poruncile Domnului. Regulile lui Dumnezeu nu se schimbă.

SIGURANȚĂ ACUM

33. Există unul și singurul loc de siguranță pentru poporul de legământ al lui Dumnezeu. „Numele Domnului este un turn puternic; cei drepti merg în el și sunt în siguranță.” (Prov. 18:10) Doar aceia care Îl iubesc pe Iehova și Împărăția Lui, pot rămâne în acel loc de siguranță. Să-L iubești pe Domnul înseamnă să ții poruncile Lui. Pentru aceasta, următoarea scriptură a fost scrisă: „Te voi iubi, O, Doamne, puterea mea. Domnul este piatra mea și cetatea mea și eliberatorul meu; Dumnezeul meu, puterea mea, în care mă voi încrede; pavăza mea și cornul salvării mele și turnul meu înalt. Îl voi chema pe Domnul, care merită să fie lăudat: astfel o să fiu salvat de dușmanii mei.” (Ps. 18:1-3) „Căci tu ai fost un adăpost pentru mine și un turn puternic împotriva dușmanului.” – Ps. 61:3.

34. Acestea sunt „ultimele zile” și, prin urmare, sunt zile de mare pericol. (2 Tim. 3:1) Acestea sunt ca zilele lui Noe și chiar mai rău. Că războiul de astăzi al poporului lui Dumnezeu este cu demonii, nu poate fi nici cea mai mică îndoială, deoarece această înștiințare este dată: „În cele din urmă, frații mei, fiți puternici în Domnul și în puterea măreției Lui. Îmbrăcați întreaga armură a lui Dumnezeu, ca voi să puteți sta împotriva uneltirilor diavolului. Căci noi nu ne luptăm împotriva cărnii și sângelui, ci împotriva principatelor, împotriva puterilor, împotriva conducătorilor întunericului acestei lumi, împotriva răutății spirituale din locuri înalte.” – Ef. 6:10-12.

35. Regulile așezate în Scripturi, pentru folosul clasei spirituale a poporului de legământ al lui Dumnezeu, la fel se aplică și „altor oi” ale Domnului. Dumnezeu nu se schimbă și nici regulile Lui nu se schimbă. (Mal. 3:6) Dumnezeu nu părtinește persoane. (Faptele 10:34) Toți cei care trăiesc trebuie să se supună la aceleași reguli.

CE SĂ FIE EVITAT?

36. Ce să evite poporul lui Dumnezeu? Orice tinde să corupă mintea și corpul trebuie respins și evitat. Necurăția, păcatul trupesc, imoralitate și altele asemenea. (2 Cor. 12:21) „Faptele firii umane”, în special enumerate de apostol în Galateni 5:17-21, trebuie să fie evitate. Calea care este străbătută de popoarele lumii, care nu sunt într-un legământ cu Dumnezeu trebuie evitată de cei care sunt într-un legământ cu El. Căile întunericului și morții trebuie să fie evitate: „Luați și coiful mântuirii și sabia Duhului, care este Cuvântul lui Dumnezeu. Faceți în toată vremea, prin Duhul, tot felul de rugăciuni și cereri. Vegheați la aceasta, cu toată

stăruința și rugăciune pentru toți sfinții, și pentru mine, ca, ori de câte ori îmi deschid gura, să mi se dea cuvânt, ca să fac cunoscut cu îndrăzneală taina Evangheliei” – Ef. 6:17-19.

37. Gândurile și meditațiile necurate trebuie evitate. (Marcu 7:15-22) Lenea și indolența conduc la dezastru. Minte și mâinile trebuie să fie ocupate cu lucruri care sunt profitabile și fapte care sunt drepte, pentru a evita cursele puse de Satan și emisarii lui. Lenea a contribuit la distrugerea Sodomei și Gomorei. Demonii văd în asta, că creierul nefolosit este plin de gânduri improprii și conduce la acțiune improprie.

CE SĂ FACĂ?

38. Ce trebuie să facă poporul de legământ al lui Dumnezeu? Rămășița trebuie să se supună poruncilor lui Dumnezeu. „Alte oi” ale Domnului trebuie să facă la fel. „Alte oi” găsesc protecția în „cetatea de scăpare”, adică, sub organizația Domnului și ei trebuie să rămână în legătură și să se supună regulilor sau poruncilor organizației Domnului, pe care le dă El. Prima mare poruncă este de a-L iubi pe Dumnezeu, precum este scris: „Isus i-a spus, Tu să-L iubești pe Domnul Dumnezeuul tău cu toată inima ta și cu tot sufletul tău și cu toată mintea ta. Aceasta este prima mare poruncă. Și a doua este asemănătoare, Tu să-ți iubești aproapele ca pe tine însuși.” – Mat. 22:37-39.

39. Pentru ca cineva să-și arate iubirea pentru Dumnezeu, înseamnă să fie sârguincios în a se supune poruncii lui Dumnezeu. „Aproapele” celor consacrați este oricine care este într-un legământ să facă voința lui Dumnezeu; și pentru a „iubi aproapele cuiva” înseamnă să ai grijă bună pentru interesele acelei persoane consacrate, la fel cum ai face pentru propriul interes. Interesul vital al amândurora este interesul Împărăției; prin urmare să iubești aproapele înseamnă să-l ajuți să promoveze interesul Împărăției și astfel să facă voința lui Dumnezeu.

40. Gândurile și faptele trebuie să fie curate și corpul trebuie păstrat curat. Regulile, în principal, date adunării spirituale a oilor Domnului se aplică în prezent și „altor oi” ale Lui, printre care reguli sunt următoarele: „Având prin urmare aceste promisiuni preaiubiților, să ne curățăm de întreaga murdărie a cărnii și spiritului, perfecționând sfințenia, în frica lui Dumnezeu.” – 2 Cor. 7:1.

41. Corpul din carne trebuie păstrat curat, deoarece este organismul devotat serviciului Domnului. Minte creaturii trebuie păstrată curată prin umplerea ei cu gânduri ce aparțin Teocrației. Tot ceea ce aparține de Guvernul Teocratic este curat și cei care primesc beneficiul acelei guvernări trebuie să fie în armonie deplină cu marele Teocrat și Regele Lui.

42. Referitor la ce este gândirea potrivită, următoarea atenționare se aplică atât rămășiței, cât și ionadabilor: „Încolo, frații mei, tot ce este adevărat, tot ce este vrednic de cinste, tot ce este drept, tot ce este curat, tot ce este vrednic de iubit, tot ce este vrednic de primit, orice faptă bună și orice laudă, aceea să vă însuflețească.” – Fil. 4:8.

43. Supunându-se acestei reguli, cineva trebuie să aibă mintea liberă de la gânduri improprii sau necurate și mintea plină cu gânduri referitoare la Teocrație și la ceea ce poate face să promoveze interesele acesteia. Făcând astfel, el nu ar putea să aibă timp să se dedea la gânduri depravate, indecente sau improprii. Cineva, a cărui minte este constant plină cu gânduri referitoare la marea Teocrație și propria relație cu aceasta, va menține astfel bariera împotriva demonilor.

44. Dacă cineva care a făcut un legământ să i se supună lui Dumnezeu și care a fugit la Domnul pentru refugiu, devine nepăsător în gândurile și faptele lui și permite minții să se oprească la lucruri indecente, senzuale, egoiste sau improprii, el lasă astfel jos barierele sau garda jos, care au fost ridicate împotriva demonilor și prin urmare demonii îi invadează mintea. Asistarea și participarea în partide politice și astfel pierderea timpului și energiei care pot fi angajate, cum se cuvine, în serviciul Domnului, este un curs de acțiune foarte periculos, deoarece barierele pentru intrarea demonilor sunt astfel lăsate jos.

45. Orele de studiu și întâlnirile de serviciu sunt ținute regulat în poporul Domnului, în scopul de a le permite să țină în minte lucrurile potrivite și mintea lor să fie fixată pe lucrurile drepte ale Domnului. Fiecare din poporul de legământ al lui Dumnezeu ar trebui să asiste la asemenea întâlniri, când este posibil, în mod rezonabil, și să ia parte activ la acestea. Cineva care este neglijent și nu asistă la asemenea ore de studiu nu reușește să caute dreptatea și supunerea, pe care Domnul le cere de la toți pe care îi aprobă.

LUCRAREA

46. Isus a spus: „Tatăl Meu lucrează până acum și Eu de asemenea lucrez.” (Ioan 5:17) Acest text anunță regula că fiecare ar trebui să lucreze. Cineva care a făcut un legământ să Îl slujească pe Dumnezeu și Împărăția Lui, trebuie să facă lucrările dreptății. Pentru el, interesele Împărăției sunt cele mai importante tot timpul. El nu se va mulțumi prin a fi devotat șapte până la zece ore pe zi, în serviciul organizației Domnului, sau prin a merge din casă în casă, spunându-le oamenilor despre Împărăție. El nu își va împărți timpul și energia între această lucrare în serviciu și alte lucruri în afara armoniei cu Împărăția. El se va dedica deplin și în întregime lucrurilor care aparțin Împărăției, precum este scris: „Și orice veți face, faceți cu inimă, ca pentru Domnul și nu ca pentru om.” – Col. 3:23.

47. Lucrarea în care creștinul se angajează nu este pentru beneficiul sau profitul Domnului, ci Domnul le permite celor din poporul Lui de legământ oportunitatea de a servi, ca ei să-și poată demonstra devotamentul neîmpărțit pentru Iehova și Împărăția Lui. Prin urmare, nu trebuie să spună: „O să-mi fac sarcina atribuită și apoi o să-mi petrec restul de timp prostindu-mă în participarea la adunările sociale și dedându-mă în ceea ce satisface imperfectele dorințe umane.” Un om care este într-un legământ să-L slujească pe Iehova, este rob în serviciul Domnului și trebuie să aibă grijă ca el să dea totul în serviciul Domnului și al Stăpânului. Dumnezeu le-a dat celor din poporul Lui de legământ oportunitatea de a-și dovedi integritatea față de El și să primească viață veșnică.

Prin urmare, El își previne servii: „Astfel, deci, preaiubiților, după cum totdeauna ați fost ascultători[teșteți-vă ca nu cumva cineva să nu reușească să-L mulțumească pe Dumnezeu] , duceți până la capăt mântuirea voastră, cu frică și cutremur, nu numai când sunt eu de față, ci cu mult mai mult acum, în lipsa mea. Căci Dumnezeu este Acela care lucrează în voi și vă dă, după plăcerea Lui și voința și înfăptuirea. Faceți toate lucrurile fără cârtiri și fără șovăieli, ca să fiți fără prihană și curați, copiii ai lui Dumnezeu, fără vină, în mijlocul unui neam ticălos și stricat, în care străluciți ca niște lumini în lume,” – Fil. 2:12-15.

48. Satan și alți demoni sunt rânduiți în bătălia împotriva tuturor care au luat o atitudine pozitivă pentru Iehova și Regele Lui. Pentru ce să dăm avantaj dușmanului, prin a avea solidaritate cu lucrările răutății și lucrările nedreptății? A vă asocia cu făcătorii de nedreptăți sau răutăți înseamnă să deschizi ușa demonilor, invitându-i să intre și să vă asalteze și, prin urmare, este echivalent cu a lăsa jos armele de apărare pe care Domnul le-a dat pentru poporul Lui. Conflictul de astăzi este unul real, între demoni și poporul de legământ al lui Dumnezeu. Nu poate fi nici un compromis și nimic în comun cu ei. Cei care primesc protecția lui Dumnezeu și aprobarea finală, trebuie să caute neprihănirea și să facă ceea ce este potrivit tot timpul și nu, pur și simplu, o parte din timp. Atât mintea, cât și mâinile, trebuie să fie angajate în lucrările neprihănirii tot timpul, pentru a rezista cu succes asalturilor dușmanului. Poporul lui Dumnezeu trebuie să poarte armura pe care Domnul i-a dat-o și trebuie să o folosească tot timpul. Armura este în special descrisă în Efeseni 6:13-18 și arată că cel care are acea armură trebuie să fie un slujitor credincios al Domnului tot timpul. Scripturile sunt asigurate de Domnul pentru poporul lui de legământ, ca ei să fie echipați în întregime, pentru fiecare faptă bună. (2 Tim. 3:16,17) Cineva care neglijează să studieze Scripturile și să fie îndrumat de sfaturile și mustrările date acolo, nu poate primi aprobarea Domnului. Noi trebuie să studiem Cuvântul Lui și să facem lucrările Lui, ca noi să putem primi aprobarea Lui. – 2 Tim. 2:15,16.

49. Toți cei care caută refugiu sub organizația Domnului, „cetatea de scăpare” anti-tipică, trebuie să fie supuși regulilor organizației Domnului, și una care a fost anunțată este următoarea scriptură, care se aplică atât rămășiței, cât și „altor oi” ale Domnului: „Vedeți atunci ca să mergeți chibzuit, nu ca niște proști, ci ca niște înțelepți, răscumpărând timpul, deoarece zilele sunt rele. Din această cauză nu fiți nesocotiți, ci înțelegeți care este voința Domnului. Și nu fiți îmbătați cu vin, care este exces; ci fiți plini cu spirit.” – Ef. 5:15-18.

50. Mergând chibzuit, în sensul scripturii precedente, înseamnă ca cineva să-și țină ochii deschiși, să caute și să aibă grijă ca să umble pe căi drepte, pentru picioarele lui, pentru a evita cursele dușmanului. Excesul în orice ar trebui să fie evitat. Să ți legământul cu Domnul înseamnă să te supui sârguincios la poruncile Lui; și odată învățate, cineva trebuie să se supună lor: „Toate căile Domnului sunt milă și adevăr, pentru cei care țin legământul și mărturiile Lui., De dragul numelui Tău, O, Doamne, iartă-mi nedreptatea, căci este mare. Cine este omul care se teme

de Domnul? Pe acela o să-l învețe calea pe care să o aleagă. Sufletul lui o să locuiască în largul lui; și sămânța lui o să moștenească pământul.” – Ps. 25:10-13.

51. Atât rămășița cât și ionadabii, trebuie acum „să-și încingă mintea pentru activitate, să fie lucizi”. (1 Petru 1:13) Fiți atenți și credincioși în executarea datoriei și în același timp evitați „elementele mizere” ale acestei lumi păcătoase și supuneți întregul efort și toată energia pentru serviciul Guvernului Teocratic și al Regelui acestuia.

52. Diavolul este mare risipitor și împreună cu armata lui de păcătoși încearcă să risipească toate lucrările dreptății. Orice persoană astăzi, care a făcut un legământ să facă voința lui Dumnezeu și care apoi devine indiferentă și indolentă, referitor la lucrarea și serviciul Teocrației sau la oricare alt serviciu potrivit care îi este atribuit, deschide astfel calea pentru demoni să o controleze complet. „De asemenea cel care este indolent în serviciul lui este frate cu cel care este un mare risipitor.” (Prov. 18:9) „Dorința celui indolent îl omorâ; căci mâinile lui refuză să lucreze.” – Prov. 21:25.

53. Este de observat că în prezent există printre cei consacrați unii care au copii și care nu au reușit să-și pună copiii să lucreze și care nu au reușit nici măcar să-i încurajeze să lucreze. Ei au procedat după teoria că copiii trebuie lăsați în voia lor, de a lenevi și a se juca. În aceasta, părinții fac o mare nedreptate copiilor și lor înșiși. Pentru protecția și îmbunătățirea copilului ar trebui învățați Cuvântul lui Dumnezeu, dreptatea și nevoia de a se supune poruncilor lui Dumnezeu. Acelui copil ar trebui, de asemenea, să-i fie atribuită o sarcină sau o datorie zilnică și părinții ar trebui să aibă grijă ca copilul să fie sârguincios în executarea sarcinii sau datoriei atribuite. Dacă părinții nu reușesc să facă asta, ei fac mare nedreptate pentru proprii lor copii, la fel ca și pentru ei înșiși. Copiii ar trebui învățați să se mențină curați în corp și curați în minte și să tolereze doar ceea ce este pur și drept. Ionadabii trebuie să aibă acum grijă ca, atât ei, cât și copiii lor, să fie ocupați în serviciul dreptății și să își păstreze locul în care locuiesc și pe ei înșiși, într-un mod curat, să fie sârguincioși tot timpul în a stabili și a face voința lui Dumnezeu. Ține în minte atenționarea pe care Iehova le-a dat-o acestora: „Căutați dreptatea, căutați supunerea: acestea poate vă vor ascunde în ziua mâniei Domnului.” – Țef. 2:3.

54. Referitor la cei care vor alcătui „marea mulțime” este scris că ei Îl servesc pe Domnul și Împărăția Lui „zi și noapte”, adică, tot timpul. Nimeni să nu gândească acum că este suficient, în îndeplinirea legământului lor, să-și petreacă o parte din ore distribuind literatură sau fabricând aceasta și apoi să folosească restul de timp pentru lucruri prostești, precum partidele sociale sau „comportându-se libertin”. Ceva timp este cerut pentru studiu și meditație și planificarea atentă a serviciului care este de făcut. Timpul este scurt și sunt multe de făcut.

55. Toți cei de pe pământ, care sunt într-un legământ să facă voința lui Dumnezeu, să aibă în minte tot timpul aceste lucruri, adică: „Noi am luat poziție de partea Teocrației și ne-am declarat deschis pentru Iehova și Regele Lui. Demonii, conduși de Satan, căpetenia lor, împreună cu toți din organizația acelui

păcătos, sunt ordonați împotriva noastră și caută distrugerea noastră. Noi dorim să câștigăm. Trebuie să câștigăm și nu există decât o cale de a învinge și aceea este prin favoarea și puterea Domnului. Trebuie să dăm atenție și să ne supunem poruncilor lor, altfel nu vom reuși. Trebuie să studiem constant, ca să-i cunoaștem voința și ceea ce vrea ca noi să facem, pentru ca noi să putem primi aprobarea Lui, protecția și binecuvântările Lui”. Și ce trebuie noi să facem?

56. „El ți-a arătat ție, O, omule, ce este bine; și ce îți cere ție Domnul, doar să acționezi drept și să iubești îndurarea și să mergi umil cu Dumnezeuul tău!” (Mica 6:8) Această scriptură conține răspunsul, atât pentru rămășiță, cât și pentru „alte oi” ale Domnului.

57. „Să acționezi drept” înseamnă să faci ceea ce este corect, ceea ce este just și drept. Porunca Domnului este să „caute dreptatea”; și căutând dreptatea, cineva trebuie să facă ceea ce este drept și neprihănit. Cineva trebuie să fie în întregime pentru Iehova și Împărăția Lui, fără abatere de la acel curs. Dumnezeu spune: „Fiți voi sfinți; căci Eu sunt sfânt.” (1Pet. 1:6 Lev. 11:44) Acea regulă se aplică tuturor celor care se declară pentru Teocrație.

58. Asta înseamnă să urăști tot ceea ce urăște Dumnezeu Iehova. „Frica de Dumnezeu este să urăști răul: mândria, aroganța, calea rea și gura capricioasă, Eu le urăsc.” (Prov. 8:13; 6:17) Noi trebuie să iubim ce iubește Dumnezeu. „Căci Domnul este drept și iubește dreptatea; și cei neprihăniți privesc fața Lui.” – Ps. 11:7.

59. Dumnezeu își așează favoarea asupra celor care iubesc dreptatea și urăsc nedreptatea, nelegiuirea, imoralitatea și întreaga necurăție. (Ps. 45:7) Prin urmare persoana care este pe calea vieții trebuie să lase deoparte orice îl nemulțumește pe Dumnezeu și cu hărnicie să urmărească cursul nevinovăției și dreptății.

60. „Iubiți îndurarea”. Dacă tovarășul de călătorie cade în greșală, lasă-L pe Domnul să-l judece, deoarece fiecare slujitor stă sau cade față de stăpânul lui. (Rom. 14:4) Dacă Domnul arată îndurare pentru cel rătăcit, noi ar trebui să fim îndurători față de acela și să ne bucurăm în aceasta. Faceți ceea ce puteți, consecvent, ajutându-vă aproapele, tot așa cum ați dori să fiți ajutați și voi.

61. „Mergi umil cu Dumnezeuul tău”. Asta înseamnă să mergem cu teamă și tremur, temându-ne că am putea să îl nemulțumim pe Domnul și că nu ne vom atinge scopul, în propria executare a unor datorii atribuite. Evită tot ceea ce Domnul îți spune să eviți. Fă tot ceea ce Domnul îți poruncește să faci. Urmează cursul potrivit, pe care Domnul l-a scos în evidență în Scripturi. Lasă Scripturile să îți fie lumina care te îndrumă și mergând în acea lumină, umblă pe căi drepte pentru picioarele tale. Învață poruncile Domnului și supune-te lor; ceea ce înseamnă să mergi umil, adică, supus cu Dumnezeuul tău.

62. Acum este cum a fost în zilele lui Noe. Cei care au fost salvați prin arcă, îi prezic profetic pe cei care o să fie salvați astăzi prin favoarea Domnului, care favoare va fi arătată față de cei care caută sârguincios să se supună poruncilor pe care Domnul le-a dat poporului Lui. „Domnul este puterea mea și scutul meu;

inima mea are încredere în El și eu sunt ajutat; prin urmare inima mea se bucură foarte tare și cu cântecul meu Îl voi lăuda.” – Ps. 28:7.

IEHOVA stă drept Rege pentru totdeauna: El și-a pregătit tronul pentru judecată; și El va judeca lumea cu neprihănire, El va face judecata popoarelor cu nepărtinire. Iehova va fi de asemenea un turn înalt pentru cel asuprit, un turn înalt în vreme de necaz; și cei care cunosc numele Tău, își pun încrederea în Tine; căci Tu, Iehova, nu i-ai părăsit pe cei care Te caută. – Psalmii 9:7-10, A.R.V.

Ce trup este înviat

Întrebați așa numiții preoți „ortodocși” despre aceasta și va răspunde în acest sens: „Când moartea apare, sufletul, care este nemuritor, se desprinde și se întoarce la Dumnezeu și corpul este pus în groapă. Când trâmbița învierii este sunată, sufletul este adus înapoi și același corp pe care acel suflet l-a posedat odată va fi înviat, și sufletul și corpul vor fi unite din nou.” Acea teorie este atât de complet ieșită din armonie cu Scripturile, bineînțeles, încât este cu greu meritată să fie luată în considerare; dar mulți au crezut acea teorie, indiferent de cât de nerezonabilă și nescripturală este.

În discutarea învierii morților din gropi, apostolul inspirat Pavel a spus, printre alte lucruri: „Dar Dumnezeu i-a dat un trup după placul Lui și pentru fiecare sămânță propriul corp.” (1 Cor. 15:38) Apoi adaugă, în versetul 44: „Acesta este însemnat un corp natural; acesta este ridicat un corp spiritual. Există un corp natural și există un corp spiritual.” O întrebare se ridică deodată: Ce a vrut apostolul să spună prin cuvântul „acesta”?

Potrivit definiției scripturale a „sufletului”, creerea căruia este descrisă în Geneza 2:7, nici un suflet nu poate exista fără un corp. Corpul omului din carne a fost prima dată făcut din elementele pământului și apoi răsufierea vieții a fost respirată în el; și prin această uniune, o creatură mobilă și simțitoare sau un „suflet” a venit pe lume. Acel suflet, la fel ca toate sufletele umane a consistat în dorință, minte, inimă și organism trupesc. Un suflet nu ar mai putea să existe fără un corp, cum acesta nu ar putea exista fără răsufierea vieții. Acestea fiind adevărate, când un om moare, este sufletul care moare; prin urmare nu există un suflet pentru care un corp ar putea fi înviat. Când sufletul sau creatura este înviată, acel suflet sau acea creatură trebuie să fie făcută din dorință, minte, inimă și corp, cu răsufierea vieții făcând ca aceste organe ale corpului să funcționeze; și, prin urmare, nu ar exista nici o oportunitate de a spune că sufletul sau creatura este născută și îi este dat un corp. Prin Scripturile inspirate noi știm cu siguranță că morții sunt morți, inconștienți și complet în afara existenței, până la timpul potrivit

al lui Dumnezeu pentru trezirea lor la înviere. Vorbim despre moarte drept „somm” datorită scopului lui Dumnezeu de a-i trezi pe morții care sunt în morminte.

Primul înviat din moarte a fost Isus Cristos, „Și El este capul corpului, biserica: care este începutul, primul născut din moarte, ca în toate lucrurile El să poată avea „întâietatea” (Col. 1:18) „Cristos” este compus din Isus Capul și biserica, care este „corpul Lui” și care este compus în cele din urmă din 144.000 de membrii. (Vezi Apoc. 7:4-8 și 14:1-3) Nu este neobișnuit pentru Scripturi să facă referire la Cristos în mod colectiv, sau drept unul. În rugăciunea Lui din noaptea dinainte să fie răstignit, Isus s-a rugat pentru urmașii Lui, care au fost credincioși și, de asemenea, pentru ceilalți care vor veni într-o relație la fel de prețioasă cu El. Rugăciunea Lui, precum este înscrisă în Ioan, capitolul 17, a fost ca toți aceștia să poată fi făcuți unul. (Vs. 21) Faptul că acest gând a fost în mintea apostolului Pavel, este clar dovedit prin cuvintele lui, când se referă la toți creștinii unși drept „un singur corp”, însemnând Cristosul. – Vezi 1 Corinteni 10:17; Efeseni 4:4,25.

Luând laolaltă întregul capitol cincisprezece al primei lui scrisori către corinteni, care este întrebarea supremă pentru determinare? Este aceasta: A fost Cristos ridicat din moarte? Satan acționând prin reprezentanții lui vizibili pe pământ, a încercat să distrugă toate însemnările referitoare la învierea lui Isus Cristos. Preoții evrei și alți clerici au cumpărat martorii să mintă, referitor la învierea Lui. Desigur, Satan a folosit toate mijloacele posibile să distrugă credința omului în învierea lui Cristos. (Vezi Matei 26:63-65; 28:11-15) O examinare a întregului capitol (1 Corinteni 15) dezvăluie aceste puncte cardinale, adică: (1) Faptul că învierea lui Cristos este întrebarea supremă în cauză. (2) Faptul că această înviere include membrii corpului lui Cristos și Capul acestuia și că toți constituie unul. Și (3) că „acesta” menționat în versetul 44 și în alte locuri, în același capitol, nu înseamnă sufletul, noua creatură, eul, caracterul, entitatea sau identitatea și nu face referire la un individ, ci acel „acesta” înseamnă Cristosul, unul lui Dumnezeu, „Cristos” însemnând „uns”.

În versetele 35-38 argumentul apostolului este, în esență: „V-am arătat că Cristos a fost înălțat din moarte și acea înviere a tuturor celorlalți depinde de acea mare întâmplare. Dar oponentii adevărului învierii vor ridica câteva întrebări penibile. Unii dintre ei, care neagă învierea vor spune: Cum poate fi înviat un mort ? Cu ce corp se vor întoarce ei? Acestea sunt întrebări prostești. Vă voi da o ilustrație: Când semeni o sămânță nu răsare viață din ea, decât dacă moare prima dată. Dacă semeni grâu, acel bob de grâu moare și un corp iese afară. Dacă semeni alt bob, acel bob moare și un corp iese afară. Acel corp sau bob care este pus în pământ nu iese afară. Dumnezeu a dat un corp și va da un corp pentru fiecare sămânță, potrivit felului ei. Dacă este sămânță de grâu, un corp de acel fel va ieși, sau dacă este altă sămânță, un corp care este potrivit.”

În versetele 42-44 argumentul este, în esență: „Dar acum vă scriu vouă creștinilor, referitor la învierea lui Cristos, care este discutată de către oponentii noștri. Cea mai importantă întrebare este învierea Lui, deoarece fără învierea Lui,

toate celelalte învieri sunt imposibile. În aceeași scrisoare, v-am arătat, chiar dacă Cristosul este format din mai mulți membrii, ei totuși formează un singur corp; Cristosul este unul. Printr-un singur spirit, noi toți creștinii suntem botezați într-un singur corp. [„Acum sunteți corpul lui Cristos și membrii în particular.” – 1 Cor. 12:12-27] Corpul lui Cristos, format din membrii în particular pe acest pământ, este un corp muritor. Este un corp de umilire. Acesta este slab și dezonorant în viziunea oamenilor. Cristos Isus, Capul Cristosului, a mers în moarte dezonorat de oameni; și toți membrii corpului lui Cristos trebuie să urmeze același curs.

„Prin urmare referitor la învierea lui Cristos vă spun vouă: „Acesta [Cristosul] este însământat în stricăciune, acesta [Cristosul] este ridicat în nealterare; acesta [Cristosul] este însământat în dezonoare; acesta [Cristosul] este ridicat în glorie; acesta [Cristosul] este însământat în slăbiciune; acesta [Cristosul] este ridicat în putere; acesta [Cristosul] este însământat într-un corp natural; acesta [Cristosul] este ridicat într-un scop spiritual.” (Vs. 42-44) Cristosul pe pământ, uns de Dumnezeu, este un corp umil, un corp natural. În înviere, acesta este un corp spiritual de glorie și onoare. „Cristos” înseamnă „Cel uns” al lui Dumnezeu. Ungerea cu spiritul Lui are loc pe pământ. Corpul, când este uns, este natural sau uman. Acesta este plantat în moarte și apoi Dumnezeu îl ridică din moarte și îi dă un corp precum îl mulțumește pe El.

În versetele 45-50 argumentul este, în esență: „Știți că este scris în Scripturi că Adam, primul om, care a fost să dea viață rasei umane, a fost făcut un „suflet viu”. Acel suflet sau persoană sau creatură a fost făcută prin formarea corpului din elementele pământului și apoi l-a unit cu răsuflarea vieții. Acel suflet uman a eșuat din cauza păcatului. Ultimul Adam, Cristosul, este un spirit dătător de viață, când este finalizat în înviere și va da viață celor supuși ai rasei umane; și nu există alte mijloace date sub cer prin care omenirea poate să primească viață, în afară de Cristos Isus. (Ioan 10:10) Nu spiritualul a fost prima dată făcut: omenescul a fost făcut prima dată și mai târziu vine spiritul. Cristos trebuie să moară ca și corp omenesc și să fie ridicat din moarte un corp spiritual, deoarece acesta este scopul lui Dumnezeu. Cei care sunt acum devotați lui Dumnezeu și care sunt în Cristos, sunt oameni. Natura noastră umană este pământescă, corpul nostru este pământesc și noi suntem membri ai corpului lui Cristos și noi suntem în umilință. Trebuie să coborâm în moarte, în felul lui Cristos Isus, ca atunci când a murit și apoi o să ne prezentăm în imaginea cerească la înviere.

Dar să presupunem pe cineva care a auzit argumentul lui Pavel la acel timp și să fii spus: „Dar, Pavel, pot să pun o întrebare? Tu ai afirmat că „acesta” este însământat în stricăciune și că „acesta” înseamnă Cristos. A avut Isus Cristos un corp supus alterării? Nu a fost scris despre El căci corpul Lui nu a văzut alterare?” – Ps. 16:9,10.

La aceasta, apostolul ar fi răspuns: „Adevărat, a fost scris referitor la Domnul Isus, căci corpul Lui propriu-zis nu a văzut alterare. Acel corp s-ar fi alterat, deoarece era un corp pământesc, dar aici a fost o excepție, în urma miracolului făcut de Iehova, Tatăl nostru, care, în propria Lui cale bună și pentru

propriile Lui scopuri bune, a dizolvat acel corp în țărână, ca acesta să nu vadă alterare. Dar fiecare membru al corpului lui Cristos, care este biserica, este imperfect; și, prin urmare, acesta trebuie să meargă în moarte, un corp supus alterării și, la înviere, Dumnezeu ridică Cristosul nesupus alterării. După cum ți-am spus, sămânța pe care ai plantat-o nu este corpul care iese afară, ci Dumnezeu îi dă acelei semințe un corp potrivit, pentru felul ei. Cristosul este sămânța promisiunii, care sămânță Dumnezeu i-a promis-o lui Avraam. (Galateni 3:16) Acea sămânță este plantată ca și corp natural. Îl mulțumește pe Dumnezeu să dea acelei semințe, la înviere, un corp spiritual. Acum vă asigur, fraților, că sângele și carnea nu pot moșteni împărăția Domnului și nici un corp supus alterării nu poate să fie în împărăția lui Dumnezeu.” – 1 Cor. 15:50.

În versetele 51-55 argumentul este, în esență: „Acum vă voi dezvălui un mister și un secret referitor la înviere. Membrii credincioși ai corpului lui Cristos care merg în moarte, înainte de cea de-a doua venire a Lui, precum a promis, o să fie în afara existenței, până la venirea Domnului; și în acea zi El o să-i înalțe. Dar unii membri ai corpului, care rămân pe pământ până la vremea venirii Lui, nu vor dormi în moarte, ci la moarte vor fi imediat transformați, dintr-un corp pământesc, într-un corp spiritual. Aceasta va avea loc într-o clipă, deoarece toți membrii corpului lui Cristos trebuie să fie schimbați din om în spirit, pentru a fi ai Cristosului. Corpul de această parte a vălului morții și care este supus alterării, trebuie să fie îmbrăcat în nealterare; muritorii trebuie puși în nemurire. Când această schimbare are loc, de la alterare la nealterare și acest muritor va deveni nemuritorul Cristos, atunci o să fie împlinită spunerea profetului lui Dumnezeu: „Moartea este înghițită de victorie.” Atunci poate fi spus: „O, moarte, unde este durerea ta? O, mormântule, unde este victoria ta?” Aceia care vor forma corpul glorios al lui Cristos nu vor fi niciodată supuși puterii morții.

Concluzia este irezistibilă că „acesta” se referă la Cristosul. Cu excepția lui Dumnezeu Iehova, nimeni în afara Cristosului nu va fi vreodată nesupus alterării. Este numai datorită Cristosului că permisiunea este dată că asupra acestora a doua moarte nu va avea nici o putere. (Vezi Apocalipsa 2:11; 20:6) Nimeni, în afara lui Cristos, nu va primi vreodată nemurirea. Aceștia sunt cei care sunt preveniți, cât sunt pe pământ, să caute nemurirea. (Rom. 2:7) Membrii Cristosului, cât sunt pe pământ, sunt, prin voința lui Dumnezeu și promisiunile Lui prețioase, născuți pentru „moștenirea nealterată... păstrată în cer”, care este viața divină, în spirit. (Vezi Iacov 1:18; 1 Petru 1:1-4; 2 Petru 1:3,4.) Nimeni altcineva nu este născut pentru această moștenire nesupusă alterării, care este nemurirea. Nimeni altcineva nu va avea vreodată vreo șansă de a fi nemuritor.

În folosirea cuvântului „acesta”, despre care el spune că este însămânțat supus alterării și este ridicat nealterat, apostolul nu se referă la suflete individuale sau creaturi sau caractere sau entități sau euri, ci referirea lui este la Cristosul drept un întreg. Dacă, atunci când el spune că Dumnezeu îi dă acestuia un corp după cum îl mulțumește pe acesta, apostolul s-ar referi la fiecare individ și că unii dintre aceștia primesc corpuri muritoare și alții corpuri nemuritoare, apostolul ar fi

evident neconsecvent; deoarece mai târziu și în același argument el spune că „acesta” trebuie „pus în nemurire”. De acest obstacol s-au lovit bisericile „creștinătății”. Ei pretind că la înviere, tuturor le va fi dat un corp nemuritor și ei folosesc această afirmație a apostolului Pavel ca autoritară. Dar aceasta nu este deloc ceea ce a spus apostolul.

În învierea generală, pe parcursul a o mie de ani de stăpânire a lui Cristos „toți care sunt în morminte” vor fi ridicați cu un corp uman. Cu mult timp înaintea apostolului Pavel, răbdătorul Iov a scris: „Și chiar dacă, după pielea mea, viermii distrug acest corp, totuși în carne îl voi vedea pe Dumnezeu.” (Iov. 19:26) Iov a crezut și a vorbit despre înviere. Apostolul, desigur, a fost familiarizat cu aceasta și fără îndoială acei creștini din Corint, pentru care el a scris, erau familiarizați cu aceeași scriptură. Alți profeți au învățat învierea din moarte. – Dan. 12:13.

Acea întrebare referitoare la moarte, dacă creatura umană ieșea la înviere în corpuri de carne nu deranja deloc pe corinteni. Apostolul le spunea despre învierea Cristosului și ei nu puteau să înțeleagă. Apostolul le spunea despre o schimbare din creatură umană, în creatură spirituală. Dacă întrebarea pusă apostolului, „Cu ce corp o să vină cei morți?” ar fi făcut referire la învierea generală a creaturilor umane, apostolul nu ar fi spus, „Voi, oameni proști.” Din contră, ar fi spus: „Voi sunteți obișnuiți cu ceea ce au învățat profeții. Un om este mort și este în groapă. A coborât în moarte ca și creatură umană și va fi născut o creatură umană sub împărăția lui Dumnezeu prin Cristos Isus.” Aceasta este dovada ulterioară că apostolul nu discuta învierea generală, ci el discuta prima înviere, învierea Cristosului și arăta că învierea generală depinde absolut de învierea lui Cristos.

Apostolul și ceilalți au știut că învierea generală va fi într-un corp cunoscut omului; dar apostolul nu știa ce fel de corp îi va da Dumnezeu lui Cristos. Apostolul Ioan a scris: „Nu apare încă ce o să fim, dar noi știm că, atunci când El [Domnul] o să apară, noi o să fim ca El; căci o să-L vedem așa cum este.” (1 Ioan. 3:2) Apostolul Pavel, fiind de asemenea un martor inspirat al lui Dumnezeu, știa exact aceleași lucruri, ca cele exprimate de către Ioan. Prin urmare, răspunsul lui Pavel la întrebarea referitoare la învierea lui Cristos a fost: „Dumnezeu îi [lui Cristos] va da un corp după placul Lui”; și va fi un corp glorios.

„Cristosul”, marele mister al lui Dumnezeu, a fost ascuns de tot, de vremuri și generații. (Vezi Coloseni 1:26,27; Romani 16:25,26) Acel mister a fost făcut prima dată cunoscut lui Cristos Isus, după ce a fost uns cu spiritul lui Dumnezeu, după botezul Lui în râul Iordan. A început să fie descoperit și făcut cunoscut urmașilor lui Cristos Isus după Rusalii, cincizeci de zile după învierea Lui din moarte. La timpul potrivit al lui Dumnezeu, Pavel a fost făcut apostolul lui Isus Cristos și misterul i-a fost dezlegat. El a scris atunci că cei care vor moșteni împărăția gloriei, trebuie să fie ai lui Cristos. El a afirmat că adevărata biserică, în timpul în care este pe pământ, este corpul lui Cristos în carne și că, corpul Lui suferă ticăloșie, persecuție și rușine din mâinile dușmanului, așa cum a suferit Cristos Isus, Capul.

Ca membru al corpului lui Cristos, Pavel a scris: „Eu, Pavel, sunt făcut un slujitor; care acum mă bucur în suferințele mele pentru voi și umplu ceea ce lipsea suferințelor lui Cristos în carnea mea, de dragul corpului Lui, care este biserica; unde eu sunt făcut slujitor, potrivit hotărârii lui Dumnezeu care îmi este dată mie pentru voi, să îndeplinesc cuvântul lui Dumnezeu, chiar și misterul care a fost ascuns de vremuri și generații, dar acum este făcut evident pentru sfinții Lui: căroră Dumnezeu le va face cunoscut care este bogăția gloriei misterului între neamuri [națiuni]; care este Cristos în voi, speranța gloriei.” – Col. 1:23-27.

A fost referitor la acest mister sau înviere glorioasă a Cristosului ,despre care apostolul scria corintenilor. El a știut că dacă acești creștini ar fi să se întoarcă de la marele adevăr al învierii lui Cristos, ei nu ar mai putea face parte niciodată din corpul lui Cristos. Argumentul lui, prin urmare, a fost pentru scopul de a le arăta căci Cristos a murit și a fost ridicat din moarte potrivit scopului lui Dumnezeu Iehova; faptul că Cristosul este format din mulți membri și totuși un singur corp; faptul că așa cum a suferit Capul și corpul trebuie să sufere la fel; faptul că „acesta”, Cristosul, trebuie să coboare în moarte, în dezonoare și slăbiciune și rușine și că Dumnezeu îl va înălța pe acesta la onoare, putere, glorie și nemurire. Argumentul lui e clar, concludent și convingător și aduce bucurie în inima creștinului.

Acum „rămășița” de pe pământ, care sunt ultimii membri ai corpului lui Cristos, pot aprecia promisiunea lui Dumnezeu făcută prin Isus: „Fiți credincioși până la moarte și vă voi da coroana vieții.” (Apoc. 2:10 *A.R.V.*) Celor care îndură batjocurile care vin asupra Capului și care coboară în moarte cu El, credincioși până la sfârșit, o să le fie garantată marea onoare a învierii la viața divină în spirit și vor fi pentru totdeauna membrii corpului glorios al lui Cristos.

Când un creștin moare, să spui căci „caracterul” lui este undeva în existență și că acesta este ceea ce va fi înviat, este fără sens. Caracterul este omul sau creatura. Nici un om nu poate avea un caracter separat sau distinct de el însuși. Dacă el este un om, este un caracter. Dacă omul moare, caracterul este mort. Omul este un suflet și când omul moare, sufletul este mort. Omul este o creatură; când creatura moare, creatura este moartă, indiferent că este o creatură în vârstă sau o „creatură nouă”. Argumentul apostolului a fost că „noua creatură”, un membru al lui Cristos, rămâne moartă până la vremea învierii, care are loc în timpul celei de-a doua prezențe a Domnului în spirit. Creatura când este moartă este nicăieri; este în afara existenței și la timpul potrivit o să fie trezit din moarte ,fiind readus din nou în existență.

Dacă un om merge în groapă, fără să-L fi cunoscut vreodată pe Cristos, oportunitatea lui să fie adus la o cunoaștere a adevărului este în timpul stăpânirii lui Cristos. Atunci omul va fi trezit din moarte, la învierea generală, după ce „marea mulțime” a supraviețuitorilor Armagedonului au umplut acest pământ cu o rasă neprihănită și lui îi va fi dată o cunoștință a adevărului și o oportunitate pentru viață prin Cristos. Dar cu siguranță nu există nici o întrebare despre ce fel de corp va avea el când va ieși din groapă la înviere. El nu ar putea să aibă alt fel

de corp decât un corp uman. Este de asemenea cert că nu ar avea corpul identic ca cel care a coborât în groapă; dar, totuși, el ar avea un corp uman care îi va fi dat la învierea generală. Această întrebare, totuși, nu a fost într-adevăr discutată de apostolul Pavel, cu excepția că a spus că în timpul stăpânirii lui Cristos, cei în mormânt vor fi scoși din groapă. Nu a fost așa, totuși, cu membrii Cristosului. Ei ies drept creaturi spirituale, dar cu un fel de corp pe care nici un om pe acest pământ nu l-a mai cunoscut vreodată.

În 1 Corinteni capitolul 15, apostolul nu discuta despre membrii individuali ai corpului lui Cristos separat; el discuta despre Cristos ca un întreg. În Apoc. 3:12 promisiunea este făcută indivizilor, că aceia care sunt biruitori vor fi făcuți parte din templul spiritual al lui Dumnezeu. Nu ar fi posibil, totuși, să facă parte din templu decât dacă cineva este membru al lui Cristos. Când a discutat Cristosul, dacă membrii individuali și despărțiți sunt păstrați în afara spiritului și Cristosul este considerat drept unul, Cap și corp, atunci este clar ce înseamnă „acesta” în 1 Corinteni cap. 15. „Acesta”, Cristosul, merge în moarte drept o creatură umană, cu un organism uman și iese cu un organism divin.

Confuzia asupra acestei întrebări, cât și asupra altora, a rezultat din gândirea că fiecare creștin trebuie să „dezvolte un caracter” când devine o „creatură nouă” în Cristos și că fiecare creatură nouă există în interiorul unui organism uman și că atunci când moartea urmează, corpul moare, dar noua creatură continuă să trăiască undeva și va fi înviată și îi va fi dat un corp după placul Domnului. Confuzia este făcută să rezulte atunci când noi avem o premiză greșită. Când noi primim înțelegerea potrivită despre ceea ce „noua creatură” este și înțelegerea corectă a „caracterului”, atunci este ușor să înțelegem ceea ce apostolul a vrut să spună când a vorbit despre „acesta”: că face referire la Cristosul, sămânța promisiunii lui Dumnezeu, care constituie „misterul lui Cristos”.

Nimeni nu va fi înviat ca membru al corpului lui Cristos dacă în timp ce este în viață el nu crește în asemănarea lui Cristos Isus. Dar această asemănare nu este asemănarea așa numitului „caracter”, cum a fost, în mod greșit afirmat, prin neînțelegerea căci caracterul este ceva separat și distinct de om. Asemănarea Domnului despre care se vorbește în Scripturi este un devotament neîmpărțit, credincios și absolut al creaturii față de Dumnezeu Iehova și niciodată alianța cuiva compătimitoare sau de alt fel, cu orice parte a organizației Diavolului și a religiei lui.

Domnul Iehova a dezvoltat pe parcursul ultimelor nouăsprezece secole și acum finalizează „noua creație”, care este Cristosul. (2 Cor. 5:17; Gal. 6:15) Această nouă creație iese în evidență separat și distinct de organizația lui Satan. Când cineva este născut și uns de puterea invizibilă sau de spiritul sfânt al lui Dumnezeu și este apoi sub probă și își dovedește iubirea lui pentru Domnul, în îndeplinirea legământului lui, ca să facă voința lui Dumnezeu, Domnul Iehova va fi credincios în executarea părții Lui din legământ. Făcând astfel, creștinul cu siguranță va lua parte la „prima înviere”. El, prin urmare, devine parte a „acestui”

în timp ce este în carne și oase. Dacă este credincios până la moarte, el este o parte a „acestui” care este înviat în nemurire.

Guvernul ideal

Ca omul să aibă pe pământ o conducere ideală, a fost scopul lui Iehova de la începutul creației. De secole Creatorul, Dumnezeu, și-a exercitat scopul până la sfârșit. Biblia și însemnările străine în evenimentele lumii sunt cumulative, ca un apogeu, în pașii progresivi, a-i marelui scop al Lui care este acum la îndemână. Binecuvântat este omul care poate acum să înțeleagă și să aprecieze faptul și poate intra deplin în spiritul aceluia aranjament divin.

Un lucru ideal este acela care este perfect, suprem, excelent; prin urmare foarte de dorit. O conducere ideală este o conducere supremă, excelentă și perfectă. Deoarece o asemenea conducere pare imposibilă pentru om, după o lungă experiență, omul spune: „O conducere ideală există și poate exista doar în imaginația oamenilor. Aceasta este irealizabilă și prin urmare imposibilă.” La Dumnezeu Atotputernic nu este imposibilă; căci la timpul Lui potrivit, asemenea conducere printre oameni este absolut sigură. O credință statornică că această concluzie este corectă și sprijinul acestei credințe prin iubire perfectă față de Dumnezeu, fac creștinul o putere în mâna lui Dumnezeu Iehova. Când creștinul, sub supravegherea Domnului, își exercită acea putere divină dată, el trăiește conform privilegiile lui.

Viitoarea conducere ideală și atitudinea noastră față de aceasta, este marea problemă. Cuvântul „problemă” înseamnă întrebarea vitală pentru a fi decisă. Înseamnă punctul care să fie decis. Întrebarea pentru hotărâre sau punctul pe care de a fi decis, problema supremă înaintea minților oamenilor, este: împărăția lui Satan împotriva Guvernului Teocratic al lui Iehova, sub Cristos. Să continue Satan să fie „dumnezeul acestei lumi” și să conducă cu o mână asupritoare? Sau a venit timpul ca marele Dumnezeu al cerului să stabilească o conducere ideală pe pământ? Aceasta este marea problemă în campania care se derulează acum. Fiecare creatură devotată pentru sau de bunăvoință față de Dumnezeu să stabilească aceasta în mintea lui acum. Nu există cale de mijloc în această campanie. Nu există compromis. Asemenea creatură trebuie fără rezerve să ia partea lui Iehova și a Guvernului lui Teocratic sub Cristos sau să piardă ceea ce are. Nici un creștin adevărat nu poate fi pasiv în această campanie. El trebuie să fie activ, când oportunitățile sunt permise. El trebuie să fie ori rece ori cald. Nu va face să fie călduț. (Vezi Apoc. 3:16) Cu cât mai mult aceste fapte devin complet fixate în minte și inimă, cu atât este mai bine pentru creatură.

Zel înseamnă să fi înfocat. Acesta este derivat de la cuvântul grecesc care înseamnă a fierbe. Înseamnă ardoare pentru o cauză, o fervoare entuziastă și devotament pentru acea cauză. Zelul specific al casei Domnului, la care se face referire în Psalmii 69:9, Ioan 2:17 și Romanii 15:3, este fierberea, fervoarea

entuziastă și devotamentul pentru împărăția lui Dumnezeu, pentru conducerea Lui ideală asupra omului. Aceasta este vremea când zelul pentru Împărăție sau Teocrație este cerut. Aceasta înseamnă că cineva va fi angajat activ în campanie, când oportunitatea îi este oferită.

Tu vei întreba :Ce pot eu atunci să fac? În Matei 24:14, Isus răspunde: Spune veștile bune al Împărăției oamenilor tuturor națiunilor drept o mărturie înainte să vină sfârșitul. Spune acestea acum! Spune-le prin cuvântul gurii. Proclamă acestea oamenilor când ai ocazia. Spune acestea prin pagina tipărită, punând în mâinile oamenilor cărțile și altă literatură, care conțin mesajul Teocrației. Domnul a furnizat presele de tipărire și alte mașinării, pentru a tipări și a fabrica cărțile în diverse limbi și oferă o oportunitate pentru toți cei devotați să intre activ în campanie, de partea marelui Teocrat. El a oferit modul pentru unii de a fi vestitori cu normă întreagă, drept pionieri, și pentru alții să fie vestitori, ca membrii ai grupelor organizate a martorilor lui Iehova. El a furnizat mașini cu megafon și mașinării care reproduc sunetul, fonografe portabile, cu înregistrare vocală, și au fost furnizate pentru transmiterea mesajului în acel fel. El a deschis o cale pentru fiecare, care este de partea Lui, să facă ceva în campanie. Prin urmare nu este nici o cauză justă sau scuză pentru nimeni ,care Îl iubește pe Dumnezeu, să rămână tăcut acum. Amintește-ți miile care au mers cu Ghedeon pentru război și care, la testarea apei s-au aplecat, îngropându-și fețele în albie să bea și au fost respinși. Nu fi la fel, ci fi dintre cei care, asemeni celor 300 de aprobați, și-au cufundat mâinile și au băut ca un câine, în timp ce căutau serios oportunități să glorifice Regele.

Aceasta să fie ținut minte, noi suntem acum angajați în cea mai mare campanie a tuturor timpurilor. Lasă să ne achităm ca viitori reprezentanți adevărați a marelui și noului Guvern, Teocrația. Aduceți-vă aminte campania în politica lumească, cum unii s-au angajat în aceasta în trecut, cum au îndurat greutăți de partea acesteia. De câte ori ați dus o torță, ați mărșăluit în armată sau ați călătorit într-un vagon, ați fluturat un steag și ați strigat și ați îndemnat oamenii să voteze? De câte ori ați ținut un discurs politic, și ați distribuit sânguincios literatură, arătând oamenilor ce credeți să fie calea potrivită să voteze? Și de ce ați făcut-o? Dacă ați fi sinceri, ați făcut acestea deoarece credeți că reprezentanții pe care voi încercați să-i alegeți, guvernul pe care voi încercați să-l inaugurați, ar ajuta să producă o condiție mai bună printre oameni, în general. Acele eforturi au eșuat din cauza imperfecțiunii omului.

Acum suntem recrutați într-o campanie a Domnului pentru guvernul Lui ideal. Nu avem îndoieli în ceea ce privește rezultatul. Știm că împărăția Lui va câștiga. Știm că voința Lui este guvernul ideal și va aduce acele lucruri pentru care omul a sperat, a privit și s-a rugat, în aceste multe secole trecute. Posedați voi spiritul Domnului? Aveți iubire perfectă în inimile voastre? Dacă este așa, atunci cu un zel arzător, pentru cauza Lui, veți merge înainte să faceți mica voastră parte, nu pentru că el are nevoie de vreunul din noi ,ci pentru că noi avem nevoie de oportunitatea de a ne dovedi loialitatea și iubirea. Țineți minte că iubirea este

expresia perfectă de altruism. Țineți minte că Regele Guvernului Teocratic, Cristos Isus, ne-a dat exemplul drept „ca „Martorul Credincios și Adevărat” al lui Iehova și că noi trebuie să-i urmăm pașii Lui. Calea pentru noi, acum, ca să exprimăm altruismul, este să anunțăm cu bucurie împărăția, care va aduce binecuvântări veșnice omenirii. Aceasta trebuie să fie făcută cu sârguință, dacă dorim să primim o intrare abundentă în Împărăție și în binecuvântările acesteia.

Cum poate cineva care este „în adevărul prezent”, care apreciază situația, să rămână tăcut și inactiv? Nu lăsa pe nimeni să te păcălească. Dacă ești unul din „aleșii” lui Dumnezeu nu vei fi păcălit în a crede că poți fi inactiv și totuși să-L mulțumești pe Domnul. Domnul a promis că „aleșii” nu vor fi păcăliți de învățături false. (Psalmii 125:3; Isaia 52:8; Matei 24:24,25) Este o încercare evidentă de partea marelui adversar al lui Dumnezeu și al omului, de a păcăli, prin inducerea influențarea celor devotați lui Dumnezeu să rămână inactivi și tăcuți.

În vremurile trecute, guvernele s-au ridicat numai ca să cadă din nou. Acum martorii lui Iehova sunt angajați într-o campanie pentru guvernul ideal, care este sigur și care va dura pentru totdeauna. Serviciul va însemna un sacrificiu față de ușurința lumească, bunăstare și confort. Aceasta ne va costa mult, dar merită mai mult decât costă. Dacă am început să-L slujim pe Domnul, nu ne putem opri și totuși să-L mulțumim. Nu te gândești, pentru un moment, că ceea ce ai făcut anul trecut îți va câștiga Împărăția sau binecuvântările ei. Victoria noastră va fi completă la sfârșit, până atunci nu ne vom relaxa. (Galateni 6:9) Nu este timp pentru renunțare. Isus a lămurit asta când a spus: „Nici un om, care a pus mâna pe plug și care privește în urmă, nu este potrivit pentru împărăția lui Dumnezeu.” – Luca 9:62.

Pentru omenire, un guvern ideal este unul în care guvernatorul acestuia posedă puterea absolută și exercită acea putere întotdeauna egal, de partea tuturor și imparțial, garantând fiecăruia drepturi depline și privilegii. Aceasta înseamnă un guvern de pace veșnică, în care oamenii vor avea de toate, vor trăi în mulțumire, se vor bucura de libertate, viață și fericire neîntreruptă. De aceea, prin om, un guvern ideal este imposibil. Împărăția lui Dumnezeu și a lui Cristos va aduce omului toate acestea și mult mai mult. Ca cei devotați lui Dumnezeu Iehova și Guvernului lui Teocratic sub Cristos să poată fi deplin asigurați, mângâiați și încurajați, Domnul ne-a dat însemnări cumulative (multiple) despre ce binecuvântări o să aducă Teocrația, creaturilor umane credincioase pe pământ.

Suntem asigurați că Iehova „prin Cristos Isus, o să fie rege peste întreg pământul (Vezi Zaharia 14:9); faptul că guvernul o să fie pe umerii lui Cristos Isus (Isaia 9:6,7); faptul că El va avea stăpânire de la o mare la alta și până la marginile pământului (Psalmii 72:8); faptul că întreaga putere și autoritate sunt în mâinile Regelui uns al lui Dumnezeu (Matei 28:18); faptul că din Sion, organizația principală a lui Iehova sau Teocrația, care este cerească și prin urmare invizibilă, o să vină legea (Isaia 2:3); că Regele va conduce în dreptate, fără părtinire (Isaia 32:1); faptul că sub împărăția Lui o să fie toți oamenii adunați (Geneza 49:10); faptul că războaiele nu vor mai fi și oameni o să locuiască în pace, și pacea și

împărăția Lui nu o să aibă sfârșit (Isaia 2:4; și 9:6,7); faptul că oamenii o să aibă belșug și ospăț după placul inimii (Isaia 25:6); faptul că pământul o să producă roadele lui și oamenii o să fie aprovizionați din abundență (Isaia 30:23; Psalmii 67:6); faptul că nu va fi printre oameni nici o organizație bestială să-i asuprească, căci Domnul va distruge asupritorii (Psalmii 72:4); faptul că fiecare om credincios va avea propria lui casă și va sta sub via și smochinul lui și nu se va teme de nimeni (Mica 4:1-4); faptul că carnea lor va deveni mai fragedă decât cea a unui copil (Iov 33:25); faptul că nimeni nu se va teme de boală și nici nu va fi bolnav (Isaia 33:24); faptul că regenerarea deplină la viață va fi garantată celor care își dovedesc loialitatea față de Rege, deoarece El și-a dat viața ca toți aceștia să trăiască (Ioan 3:15; 10:10); faptul că atunci, cei care au ținut Cuvântul Lui, nu o să moară niciodată (Ioan 8:51; Apoc. 21:4); faptul că pământul, creat pentru fericirea omului, va fi adus la un statut de paradis și deșertul va înflori din abundență (Isaia 35:1); faptul că cineva va cunoaște despre Iehova, marele Teocrat și despre Regele Lui uns și Justificator, Cristos Isus și va locui în fericire fără sfârșit și va cânta cântece de laudă pentru Iehova și Cristos pentru totdeauna. – Isa. 11:9; Ps. 150:6.

Împărăția Domnului va stabili un guvern ideal asupra pământului pentru om. Acela va fi guvernul ideal, Teocrația. Nu există nici cea mai mică îndoială, în mintea creștinului, că acestea sunt adevărate și că Împărăția acum a început. Noi nu urmărim o fabulă viclean concepută; ci avem Cuvântul sigur al lui Dumnezeu rostit prin gura profeților Lui sfinți (2Pet. 1:16-21) Aceste profeții au fost și sunt îndeplinite; și noi știm că anunțul prezis din înălțime este dus la oamenii de bună voință și că porțile Noii Lumii se deschid. Luca 2:14.

Dumnezeu Iehova va face o muncă energetică și rapidă, de anunțare a Împărăției, înaintea sfârșitului complet al lumii păcătoase a lui Satan. (Isaia 28:22, Romanii 9:28) Timpul este scurt acum, până la războiul universal de la Armagedon și privilegiile sunt mari, în afara descrierii cuvintelor umane. Problema este clar trasată; lupta este pe sfârșit, campania crește în intensitate. Guvernul Teocratic este aproape. Comanda dată de Dumnezeu este acum să spunem veștile bune lumii. Binecuvântat este omul care îndeplinește acea comandă. Martori ai lui Iehova, cu zel și energie împingeți spre victorie și bucurie fără margini !

TURNUL DE VEGHERE

Vestitorul
Impărăției lui Jehova

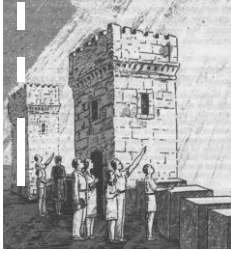
1 Iunie 1941

Nr. 11

Cuprins:

ADEVĂRATA CĂLĂUZĂ A OMULUI	- Pag.267
„BOGAȚII PLÂNG ȘI URLĂ”	- Pag.281
CINE SPRIJINĂ GUVERNUL?	- Pag.288

"VOI SUNTEȚI MARTORII MEI, ZICE JEHOVA, CĂ EU SUNT DUMNEZEU" Isaia 43:12

Publicată bilunar de
Societatea de Biblii și Tratamente Turnul de Veghere
117 Adams Street Brooklyn. N.Y.. U.S.A.

FUNȚIONARI:

Președinte: J.F. Rutherford

Secretar: W.E. Van Amburgh

„Toți fiii Tăi vor fi învățați de lehova;
și mare va fi pacea fiilor tăi” - Isaia 54:13

SCRIPTURA ÎNVAȚĂ CLAR:

IEHOVA este singurul Dumnezeu adevărat: El este din veșnicie în veșnicie: El este Creatorul cerului și al Pământului și Dătătorul de viață al creaturilor Sale. Logosul a fost începutul creațiunii Sale și Agentul Său activ la crearea tuturor lucrurilor. Logosul este acum Domnul Isus Cristos în glorie, investit cu toată puterea în cer și pe Pământ și Principalul Agent Executor al lui lehova.

DUMNEZEU a creat Pământul pentru om. El a creat pe om perfect pentru a trăi pe Pământ, unde l-a așezat. Omul n-a ascultat de legea lui Dumnezeu în mod voluntar și a fost condamnat la moarte: din cauza păcatului lui Adam, toți oamenii sunt născuți păcătoși și fără drept la viață.

ISUS a fost făcut om și Omul Isus a suferit pentru a produce prețul de răscumpărare pentru cei ascultători din omenire: Dumnezeu L-a înviat pe Isus din morți, ca și creatură divină. L-a înălțat la cer mai presus de orice creatură și de orice nume și L-a investit cu toată puterea și cu toată autoritatea.

ORGANIZAȚIA LUI IEHOVA este o Teocrație numită Sion și Isus Cristos este Funcționarul Principal de acolo și Regele de drept al lumii: urmașii unși și credincioși ai lui Cristos sunt copiii Sionului și membrii organizației lui lehova: ei sunt martorii Săi, a căror datorie și privilegiu este să mărturisească pentru supremația lui lehova. să declare scopurile Sale cu privire la omenire, așa cum sunt exprimate în Biblie și să poarte fructele împărăției înaintea tuturor aceluia care voiesc să asculte.

LUMEA cea veche s-a sfârșit în anul 1914 A.D. și Domnul Isus Cristos a fost așezat de lehova pe tronul Său al autorității, a expulzat pe Satan din cer și înaintea în întemeierea Împărăției lui Dumnezeu pe Pământ.

REMEDIIUL și binecuvântările popoarelor Pământului pot veni doar prin împărăția lui lehova prin Cristos, care acum a început. Următorea faptă măreață a Domnului, va fi distrugerea organizației lui Satan și stabilirea dreptății pe Pământ: sub această împărăție, oamenii de bine ce vor supraviețui Armagedonului, vor împlini mandatul divin de „a umple Pământul” cu un neam omenesc drept.

MISIUNEA SA

Această revistă este editată pentru a ajuta oamenii să cunoască pe lehova Dumnezeu și scopurile Sale. așa cum sunt exprimate în Biblie. Ea publică instrucțiuni biblice destinate îndeosebi pentru a ajuta martorilor lui lehova și tuturor oamenilor de bine. Ea pregătește pentru cititorii ei un studiu sistematic al Bibliei, iar Societatea furnizează și altă literatură pentru a ajuta asemenea studii. Ea publică material potrivit pentru instruirea publică în Scripturi, prin radio și alte mijloace.

Ea aderă strict la Biblie, ca autoritate pentru expunerile sale. Ea este absolut liberă și separată de toate religiile, partidele, sectele sau alte organizații lumesti. Ea este în întregime și fără rezervă pentru împărăția lui lehova Dumnezeu sub Cristos, Regele Său iubit. Ea nu este dogmatică, ci invită la examinarea conținutului ei în mod critic și atent. în lumina Scripturilor. Ea nu se amestecă în controverse, iar coloanele sale nu sunt deschise criticilor individuale.

Prețul abonamentului anual

Statele Unite - \$1: Canada și celelalte țări - \$1.50: Marea Britanie. Australia și Africa de Sud - 6S. Mandatele din America pot fi trimise prin ordin de plată poștal sau Expres sau prin cec bancar. Mandatele din Canada. Anglia. Africa de Sud. Australia și Asia pot fi trimise direct birourilor de filială respective. Mandatele din alte țări decât cele menționate, pot fi trimise direct biroului din Brooklyn. dar numai prin ordin de plată poștal *internațional*.

Birourile din străinătate

Anglia ..... 34 Craven Terrace. London. W.2. England
Canada ... .40 Irvvin Avenue. Toronto 5. Ontario. Canada
Australia și Asia..... 7 Beresford Road. Strathfield. N.S.W.. Australia
Africa de Sud ..... Boston House. Cape Town, South Africa

(Traduceri ale acestei reviste apar în mai multe limbi.)

Toți studenții Bibliei sinceri, care din cauza infirmității, sărăciei sau necazului, nu pot să plătească prețul abonamentului, pot avea gratuit *Turnul de veghere* printr-o cerere scrisă adresată vestitorilor, făcută odată pe an, arătând motivul pentru care cer aceasta. Noi suntem bucuroși să-i ajutăm astfel pe nevoiași, dar cererea scrisă odată pe an este solicitată de regulamentele poștale.

TURNUL DE VEGHERE

VESTITORUL PREZENȚEI LUI CHRISTOS

VOL. LXI

1 Iunie 1941

Nr. 11

Adevărata călăuză a omului

„Omul nu a trăit numai din pâine, ci prin fiecare cuvânt ieșit din gura Domnului, a trăit omul.” – Deut. 8:3.

1. Domnul Dumnezeu Iehova a făcut cunoscut poporului Lui tipic de legământ, israeliții, cuvintele textului precedent. El l-a determinat pe Moise să facă un anunț al acelei reguli, scurt înainte ca israeliții să fie conduși în țara Canaanului. Dumnezeu a făcut un legământ cu acel popor și El i-a instruit cum să poată primi beneficiile aceluia legământ. Ei au dorit să trăiască și Domnul Dumnezeu i-a informat ce trebuie să facă pentru a primi viață veșnică. Pentru organismul fizic, ei aveau nevoie de pâinea zilnică; dar aceasta nu a fost tot. Pentru a avea viață care durează, ceva de putere mai mare decât pâinea materială este necesar. Cuvântul lui Dumnezeu oferă acea pâine a vieții și este necesar să dăm atenție Cuvântului Lui, pentru a găsi calea vieții. Regulile lui Dumnezeu sunt aceleași cu privire la toate creaturile inteligente. Există doar o singură cale pentru orice creatură umană să primească viață veșnică. Dumnezeu nu se schimbă și nici regulile Lui nu se schimbă. Fiind aceleași tot timpul, se aplică acum tuturor celor care caută să fie îndrumați în calea vieții.

2. Îngerii sunt cu mult superiori oamenilor. Îngerii pot trăi veșnic doar fiind supuși Cuvântului lui Dumnezeu. Referitor la îngeri, este scris: „Binecuvântați-L pe Domnul, voi îngerii Lui, care excelați în putere, care faceți poruncile Lui, ascultând vocea cuvântului Lui.” – Ps. 103:20.

3. Creaturile umane care sunt de acord voluntar să facă voința lui Dumnezeu și pe care Dumnezeu îi primește cu și prin Cristos Isus și cărora le dă promisiunea că o să fie membrii „corpului lui Cristos” și că o să domnească alături de Cristos Isus, pot ajunge la viață veșnică în cer doar dând atenție și supunându-se Cuvântului lui Dumnezeu. Regula, prin urmare, este aceeași referitor la ei, ca și cea care se aplică îngerilor. Toate persoanele care intră într-un legământ cu Iehova, cu speranța vieții, fie în cer sau pe pământ, sunt guvernați de aceleași reguli. În aceste cuvinte, care se aplică în primul rând clasei spirituale, dar și tuturor celor care au făcut legământ să-I facă voia, s-a rugat Isus,adică: „Sfințește-i prin adevărul Tău; cuvântul Tău este adevărul.” – Ioan 17:17.

4. În ziua de astăzi, Domnul Isus Cristos, în supunere față de poruncilor Tatălui Lui, strânge la El „celelalte oi” ale Lui, care, la timpul potrivit, o să formeze „marea mulțime” (Apoc. 7:9-17) și pe care Domnul le va folosi să ducă

mai departe mandatul Lui de a „umple pământul”. (Gen. 1:28; 9:1) Asemenea „alte oi” ale Domnului trebuie să se supună aceleași reguli a lui Dumnezeu, ca celei aplicate clasei spirituale și îngerilor din cer, în așa măsură, încât să primească viață. Ei trebuie să trăiască, după cum a afirmat Isus, „după fiecare cuvânt care iese din gura lui Dumnezeu” (Mat. 4:4); și din moment ce Isus a citat aceasta din legea lui Dumnezeu anunțată prin Moise, aceasta este dovada ulterioară care se aplică tot timpul, tuturor celor care caută calea vieții.

5. Demonii au ispitit și au corupt creaturile umane din vremea Edenului. Acum, în aceste ultime zile, demonii ispitesc și corup întreaga creație umană și singurele excepții la aceasta sunt acele persoane care s-au consacrat și s-au supus credincios Domnului Dumnezeu. Astăzi, multe persoane care doresc să trăiască, caută adevăratul îndrumător al vieții; și pentru ajutorul acestora, *Turnul de Veghere* publică ceea ce urmează aici. Dacă oamenii, acum pe pământ, care sunt de bunăvoință față de Dumnezeu vreau să găsească calea pentru viața veșnică, ei trebuie să fie conduși de adevăratul îndrumător, care este Cuvântul lui Dumnezeu.

6. Voința Dumnezeului Atotputernic, exprimată creaturilor Lui, este Cuvântul Lui și constituie adevăratul îndrumător, care conduce omenirea pe calea vieții veșnice. Dumnezeu Iehova L-a trimis pe Isus pe pământ să declare voința Lui exprimată și aceasta a făcut-o pentru scopul de a îndruma oamenii pe calea cea dreaptă. Mesajul pe care Isus l-a declarat nu a fost și nu este al Lui, ci este cel care iese din gura Atotputernicului Dumnezeu. Isus a spus: „Căci nu am vorbit de la Mine; ci Tatăl care M-a trimis, El mi-a dat poruncă despre ce trebuie să spun și despre ce trebuie să vorbesc. Și Eu știu că porunca Lui este viața veșnică; orice aș spune Eu, prin urmare, este ceea ce Tatăl mi-a spus ca să vorbesc.” – Ioan 12:49,50.

7. Ca dovadă ulterioară că acesta este Cuvântul lui Dumnezeu, Isus a spus: „Învățătura nu este a Mea, ci a Celui care M-a trimis.” (Ioan 7:16) Acea voință a lui Dumnezeu, pe care Isus a rostit-o a fost și este adevărul și referitor la aceasta Isus spune: „Cuvântul Tău este adevărul.”

DUMNEZEI FALȘI

8. „Știința evoluției” este oferită drept o îndrumare pentru om, dar acea îndrumare este absolut falsă în ceea ce privește furnizarea pentru om a îndrumării pentru viața veșnică. Aceasta este bazată în totalitate pe teorii și concluzii ale oamenilor și este, prin urmare, fără nici o bază sigură. *Enciclopedia Americană*, Volumul 10, sub denumirea „Evoluție”, spune următoarele: „Istoria evoluției dezvăluie clar că ideea evoluției este rezultatul unei lungi evoluții în sine; este imposibil de spus exact când ideea a venit prima dată în forma ei de a fi mai mult primitivă sau exact când modificările ei principale sau creșterile au apărut, sau când forma ei prezentă a fost în cele din urmă hotărâtă. În urmărirea istoriei desfășurării ideii de evoluție, noi o să descoperim că reușitele evidente în legătură cu aceasta nu au fost descoperirea noutății absolute, ci recunoașterea, determinarea și stabilirea generală a ideilor importante și germenii concepției prin mulțimea

dovezilor oferite. ... În primul rând ,o treaptă de vagă sugestie și pură speculație în legătură mică cu datele; în al doilea rând, o treaptă a declarației ipotezei în lucru de a explica anumite date; și în al treilea rând, dovada sau demonstrația legii prin dovezi. Aceste trepte pot fi recunoscute în istoria evoluției. Prima corespunde cu perioada filozofilor greci; a doua cu perioada post greacă, pre-darwiniană; și a treia cu perioada darwiniană și post-darwiniană.”

9. Aplicând teoria evoluției omului, evoluționiștii citează de la Aristotel după cum urmează: „Omul este cel mai înalt punct dintr-o ascensiune lungă și continuă.” Astfel este observat că teoria evoluției este bazată în întregime pe opiniile oamenilor și teoria a fost pronunțată de la o generație la alta de oameni înțelepți prin propriile lor păreri. Teoria evoluției este categoric contrazisă de Cuvântul Dumnezeuului Atotputernic, care arată că evoluția este o îndrumare falsă.

10. Religia este oferită drept o îndrumare pentru oameni. Religia este de asemenea o îndrumare falsă. Există multe feluri de religie, toate pretinzând să fie îndrumătoare potrivite, dar toate sunt false. Religia își are originea cu demonii, a căror căpetenie este Satan. Religia a produs distrugerea vechii lumi prin potopul de ape. Ulterior religia a fost organizată pe pământ de către dictatorii umani, acționând sub influența și puterea demonilor. Referitor la religie, Atotputernicul Dumnezeu i-a avertizat pe israeliți că religia îi va prinde în capcană și va produce distrugerea lor. (Deut. 7:16) Religia a produs distrugerea lor, exact așa cum Dumnezeu a prezis și i-a avertizat: „Și ei și-au servit idoli, care au fost o capcană pentru ei.” – Ps. 106:36.

11. Fariseii au practicat și i-au învățat pe oameni religia, doctrine care au fost pronunțate prin tradiție de la o generație la alta, chiar dacă acei oameni au pretins să fie slujitori ai lui Dumnezeu. Ei au cedat influenței demonilor și au căzut în plasa Diavolului. Lor le-a declarat Isus că învățăturile lor religioase erau ale Diavolului și că prin învățăturile lor tradiționale au făcut Cuvântul lui Dumnezeu de nici un efect printre poporul Lui de legământ. (Mat. 15:1-9) Astfel Isus a arătat că religia este o îndrumare greșită pentru oameni.

12. Organizația religioasă pământească, care astăzi exercită cea mai mare parte de influență și putere asupra oamenilor, este acea organizație veche a Ierarhiei, care acționează din orașul Vatican. Cei care formează acea organizație a Ierarhiei, pretind să aibă Biblia, dar ei nu-i învață pe oameni Biblia, ci, din contră, încearcă să țină oamenii departe de studiul personal al Cuvântului lui Dumnezeu. Ei pretind că papa este unicul interpret al Scripturilor. Papa este o creatură umană, prin urmare unul privat în ceea ce privește Scripturile; și este scris în Biblie că nici o autoritate umană nu poate interpreta Scripturile. Doar Dumnezeu este interpretul Lui. (2Pet. 1:20) Ierarhia îi învață pe oameni doctrinele „purgatorului”, „chinului”, „nemuririi tuturor sufletelor” și asemenea doctrine, care nu găsesc suport de nici un fel în Biblie, ci sunt simplele opinii ale oamenilor, pronunțate de la o generație la alta. Venerabilul Cardinal Gibbons, recunoscut în vremea sa drept o autoritate printre cei ai Ierarhiei, în cartea sa „*Credința părinților noștri*”, pagina 208, afirmă că aceste doctrine își găsesc autoritatea în tradiția strămoșilor timpurii

ai organizației catolice. Aceasta este dovada că învățăturile doctrinelor mai sus menționate sunt tradiționale și nu sunt găsite în Scripturi. Acea puternică organizație religioasă, Ierarhia romano-catolică, îi împiedică pe oamenii obișnuiți să studieze Biblia, unde Cuvântul Domnului spune că toți cei care caută calea vieții trebuie să studieze, să se arate aprobații lui Dumnezeu, împărțind corect și aplicând Cuvântul Lui. – 2 Tim. 2:15.

13. Religioșilor evrei, care învățau tradiția, Isus le-a spus: „Cercetați scripturile, căci în ele credeți voi că aveți viață veșnică: și tocmai ele sunt cele care mărturisesc despre Mine. Și voi nu vreți să veniți la Mine, ca să puteți avea viață. Eu nu primesc onoare de la oameni. Dar Eu vă cunosc, că nu aveți iubirea pentru Dumnezeu în voi.” – Ioan 5:39-42.

14. Ierarhia romano - catolică are reputația, extinsă pe o lungă perioadă de ani, în distrugerea Bibliei, ca oamenii să poată fi ținuti în ignoranță despre ceea ce Dumnezeu are de spus despre ei. Un exemplu izbitor al unei întâmplări recente, urmează: Spania este controlată de Ierarhia romano - catolică. Dictatorul acesteia face parte din Ierarhie. În 1940 Societatea Bibliei Străine și Britanice a Londrei, a trimis o mare cantitate de Biblii în Spania, pentru distribuirea între oameni. Dictatorul Ierarhiei romano-catolice a confiscat acele Biblii și le-a distrus. În 6 octombrie 1940, „Times”, ziar newyorkez, a publicat aceste informații, în prima ediție din acea dată, dar după acea primă ediție, o influență puternică a determinat, în același fel, să fie ștersă informația din toate celelalte ediții ulterioare. O revistă din New York a publicat următorul comentariu referitor la aceasta:

„BIBLIA ÎN SPANIA. Protestantii de pretutindeni și în special cei care devin, din ce în ce mai atenți, ca nu cumva prin forma de protest să rănească sentimentele prietenilor lor romano catolici, ar face bine să gândească menirea celor 110.000 de copii ale Bibliei, inclusiv Testamentele, pe care Societatea Bibliei Străine și Britanice le-a trimis recent în Spania pentru distribuire.

„Prin ordinul Guvernului Spaniol, care este deplin romano - catolic, întreaga expediție a fost confiscată și pisată pentru a face celuloză!

„Spania, după cum știe toată lumea, a avut o reputație de neînvidiat pentru distrugerea Bibliei în anii trecuți, dar această pisare en-gros a o sută de mii de copii, este probabil cel mai țipător exemplu de ostilitate deschisă pentru Cartea pe care istoria o înscrie. Și s-a întâmplat în 1940!

„Aceasta este extrem de interesant de observat, mai mult decât atât, că acest raport, telegrafiat din Londra, a apărut în ediția dis de dimineață a ziarului „Times” newyorkez, din 6 octombrie, dar a fost șters din a doua și următoarele ediții. Cine a ordonat ca acesta să fie eliminat? Ce fel de cenzură invizibilă a încercat să împiedice acest articol de înaltă semnificație, de la a ajunge la oamenii acestei țări protestante?

„Poate ghici cineva?” - *Semnele Timpurilor*, 21 ianuarie, 1941.

15. Oamenii trebuie să aleagă, să urmeze tradiția oamenilor și să meargă mai departe în întuneric, referitor la calea vieții sau să câștige cunoștința din Cuvântul lui Dumnezeu, care scoate în evidență singura cale care conduce la viață

veșnică. Scopul publicațiilor TURNULUI DE VEGHERE este să ajute oamenii să facă o alegere în armonie cu Cuvântul lui Dumnezeu. *Turnul de Veghere* nu este deloc interesat în prezentarea cuiva spre ridicol. Acesta publică adevărul și acesta este adevărul Cuvântului lui Dumnezeu, care este mai ascuțit decât o sabie cu două tăișuri și care expune falsitatea îndrumărilor care sunt oferite de oameni.

16. Teoriile umane în ceea ce privește calea vieții sunt în conflict direct cu Cuvântul Atotputernicului Dumnezeu. Cei care doresc să trăiască ar trebui să ignore teoriile umane și să dea atenție la Cuvântul lui Dumnezeu. Atotputernicul Iehova a inspirat oameni credincioși din vechime să acționeze ca secretarii Lui și să scrie adevărul dat de El „pentru beneficiul omului; și referitor la aceasta este scris în Scripturi: „Căci profetia nu a fost adusă de voința omului, ci omul a vorbit de la Dumnezeu, fiind mișcat de sfântul duh.” (2Pet. 1:21, *Diaglott*) „Întreaga scriptură este dată prin inspirația lui Dumnezeu și este profitabilă pentru învățatură, pentru mustrare, pentru îndreptare, pentru instruirea în neprihănire; ca omul lui Dumnezeu să poată fi perfect, cu adevărat aprovizionat cu toate faptele bune.” – 2 Tim. 3:16,17.

17. Persoana care dorește aprobarea lui Dumnezeu trebuie să fie îndrumată corect. Biblia, care conține Cuvântul lui Dumnezeu, este adevărată și este îndrumarea corectă: „Cuvântul Tău este o candelă pentru picioarele mele și o lumină pentru calea mea.” (Ps. 119:105). Biblia îndrumă persoanele sincere să-și dorească și să se roage pentru cele mai importante lucruri care ar putea să rezulte din bunăstarea lor. Dumnezeu a pus astfel de rugăciuni în gurile slujitorilor Lui credincioși și una din aceste rugăciuni este aceasta: „Arată-mi căile Tale, O Doamne; învață-mă căile Tale. Condu-mă în adevărul Tău și învață-mă; căci Tu ești Dumnezeul mântuirii mele; pe Tine te aștept toată ziua. Ține minte, O Doamne, îndurarea Ta blândă și bunătatea Ta iubitoare; căci acestea au fost din totdeauna, din vechime. Nu-ți aminti păcatele tinereții mele, nici abaterea mea; potrivit îndurării Tale amintește-ți de mine, de dragul bunătății Tale, O Doamne.” – Ps. 25:4-7.

18. Promisiunile sigure și infailibile ale lui Dumnezeu pentru asemenea căutători sinceri ai adevărului sunt precise și Dumnezeu va împlini acele promisiuni, precum este scris: „Bun și corect este Domnul; astfel El îi va învăța pe păcătoși calea. Pe cei supuși îi va îndruma spre judecată și pe cei supuși îi va învăța calea Lui. Toate căile Domnului sunt îndurare și adevăr, pentru aceia care țin legământul și mărturiile Lui.” (Ps. 25:8-10) „Căci cuvântul Domnului este drept; și toate lucrările Lui sunt făcute în adevăr.” (Ps. 33:4) „Căci Domnul este bun, îndurarea Lui este veșnică; și adevărul Lui a dăinuit în toate generațiile.” (Ps. 100:5) „Căci îndurarea Ta este mare deasupra cerurilor; și adevărul Tău a ajuns până la nori.” (Ps. 108:4) „Neprihănirea Ta este o neprihănire veșnică și legea Ta este adevărul.” – Ps. 119:142.

19. Cel care va fi înțelept în lucruri care sunt drepte, caută cunoștința pură, așa cum este cuprinsă în Biblie: „Oamenii înțelepți strâng cunoștința; dar gura celor proști este aproape distrugere.” (Prov. 10:14) „Cine iubește îndrumarea; dar

acea muștrare de ura este brutală.” (Prov. 12:1) „Inima celui prudent primește cunoștință; și urechea celui înțelept caută cunoștință.” – Prov.18:15.

20. Persoana care este înțeleaptă și urmează un curs înțelept și prudent, dorește să trăiască pentru totdeauna și să se bucure de toate binecuvântările pe care Dumnezeu le oferă pentru cei care Îl iubesc. Nu există decât o cale pentru viață și aceea cale este să primească cunoștință despre Dumnezeu și Cristos Isus și apoi să se supună poruncilor Domnului și să continue să urmeze calea dreaptă: „Și asta este viața eternă, ca ei să te poată cunoaște pe Tine, singurul Dumnezeu adevărat și pe Cristos Isus, pe care Tu L-ai trimis.” (Ioan 17:3) Persoana care Îl mulțumește pe Dumnezeu și trăiește, trebuie să știe că Iehova este Dumnezeul Atotputernic și că Isus Cristos este marele Reprezentant Executiv și trebuie să se teamă să Îl dezamăgească pe Dumnezeu. O asemenea persoană începe să dobândească felul corect de cunoștință. „Frica de Domnul este începutul cunoștinței; dar proștii disprețuiesc înțelepciunea și îndrumarea.” – Prov. 1:7.

21. Cineva este nesăbuit dacă se bazează pe propria înțelegere și ignoră Cuvântul lui Dumnezeu: „Crede în Domnul cu toată inima ta; și nu învăța după propria ta înțelegere. Acceptă-L în toate căile tale și El o să îți îndrume căile tale. Nu fii înțelept în proprii tăi ochi; teme-te de Domnul și îndepărtează-te de la rău.” (Prov. 3:5-7) A urma tradițiile oamenilor, care sunt contrare Cuvântului lui Dumnezeu, înseamnă să urmezi un curs al răutății.

AUTENTICITATE

22. Oameni lumește înțelepți neagă autoritatea Cuvântului lui Dumnezeu. Ei neagă existența lui Dumnezeu. Care este dovada că Biblia conține înscrisura autentică a Cuvântului lui Dumnezeu? Evidența, care oferă dovada concludentă, este și circumstanțială și directă, și cele două feluri de evidență se confirmă în întregime una pe cealaltă. Aici evidența circumstanțială și cea care este directă sunt luate în considerare împreună și vor fi găsite ca stabilind în întregime autenticitatea Bibliei drept Cuvântul lui Dumnezeu.

23. „Biblia” este numele dat pentru ceea ce este scris în șaiszeci și șase de cărți legate împreună și formând o singură carte. Aceasta are în realitate un singur Autor, care este Dumnezeu și singurul ei scop mareț este să ofere îndrumare pentru omul care dorește să meargă în calea neprihănirii și să trăiască și să Îl onoreze pe Creatorul lui. „Canonul” Scripturilor este colecția sau catalogul cărților sau scrierilor într-un volum. CARTEA conține scrieri sacre, pe care Dumnezeu le-a oferit și care Carte este denumită „Sfânta Biblie”. Aceasta conține adevărata regulă și îndrumare pentru oamenii credincioși. Alte scrieri, pentru care obiecția a fost făcută referitor la originalitatea lor, dar care sunt false, sunt numite „apocrife”. Cuvântul „canon”, din greaca clasică, înseamnă „un toiag drept sau o regulă”. Acesta este o măsură de lungime. Referitor la Biblie, înseamnă regula dreptății. Referitor la această regulă sacră apostolul inspirat a scris: „Și cu cât mai mulți merg potrivit acestei *reguli*, pace să fie asupra lor și îndurare și asupra Israelului lui Dumnezeu.” (Gal. 6:16; vezi și 2 Cor. 10:13-16) Fără nici o îndoială, spiritul

Dumnezeului Atotputernic a îndrumat oamenii credincioși să aranjeze canonul Scripturilor, potrivit voinței Lui. Atât de mult nu ar fi putut fi spus de oricare altă carte existentă. Întreaga evidență, când este considerată împreună, demonstrează, fără îndoială, că Autorul Sfințelor Scripturi, prevăzute în Biblie, este Dumnezeu Atotputernic, al cărui nume este Iehova și care nume înseamnă scopul Lui față de creaturile Lui.

24. Moise, drept slujitor și secretar al lui Dumnezeu, a scris cele 5 cărți, care apar primele ca ordine în Biblie. Moise a fost ales de Dumnezeu Iehova, ca slujitorul Lui, să conducă israeliții în afara Egiptului. La muntele Sinai, Dumnezeu l-a luat pe Moise sus pe munte și i-a dictat legea fundamentală, care lege a fost scrisă pe piatră și care a fost tradusă și înscrisă în Biblie.

25. Scripturile dezvăluie că Dumnezeu invită oamenii să se judece cu El (Isa. 1:18); și faptul că Creatorul a înzestrat omul cu facultățile de gândire, arată că este potrivit ca omul să ajungă la o concluzie, prin procesul de gândire, în armonie cu faptele și autoritatea care nu poate fi discutată. Moise a fost un om învățat, „învățat în întreaga înțelepciune a egiptenilor.” (Faptele 7:22) Moise înscrie faptul că Dumnezeu i-a vorbit și l-a îndrumat să intre în Egipt, spunând: „Astfel veți spune copiilor lui Israel, EU SUNT m-a trimis la voi.” (Ex. 3:14) „EU SUNT” înseamnă Cel Veșnic, nu Cel care a fost, nici Cel care va fi, ci CEL CARE ESTE. Marele EU SUNT a făcut cunoscut lui Moise numele Lui, care este IEHOVA, și aceasta este prima dată când numele Lui este astfel descoperit. (Ex. 6:2,3) Istoria generală a creaturii umane ar fi putut fi bine cunoscută lui Moise, chiar înainte ca Dumnezeu să descopere marele adevăr lui Moise și înainte ca Moise să fie ales să meargă în Egipt, datorită următoarelor circumstanțe, adică:

26. Adam a fost omul originar, de la care a izvorât rasa umană. Adam a trăit 930 de ani și a trăit 300 de ani după nașterea lui Enoh, un om pe care Dumnezeu l-a aprobat. Enoh a fost tatăl lui Metusala, care a trăit 969 de ani. Noe a fost a treia generație de la Enoh. El a fost un nepot al lui Metusala și trebuie să fi primit multe informații de la bunicul lui. Noe avea 600 de ani când a venit potopul. Fiind consacrat Dumnezeului Atotputernic, el, cu siguranță ar fi putut strânge toate informațiile posibile de la strămoșii lui și, prin urmare, ar fi avut o istorie precisă a rasei umane, de la Adam până în ziua lui Noe. Acele informații le-a putut transmite fiilor lui.

27. Noe a coborât împreună cu fiii lui din arcă și Noe a trăit 350 de ani după aceea. Fiul lui, Sem, a trăit 502 ani, după începutul potopului. (Gen. 9:28,29; 11:10,11) La doi ani după moartea lui Noe, s-a născut Avraam și, prin urmare, Sem și Avraam au fost împreună pe pământ pentru o perioadă de 150 de ani. Este de înțeles că Avraam putea învăța de la Sem datele referitoare la rasa umană, pe care Sem le-a primit de la strămoșii lui. Avraam a purtat titlul de „tată al credincioșilor”; și din moment ce cunoștința este necesară pentru credință, Avraam trebuie să fi avut ca bază a credinței, cunoștințele necesare de la crearea omului până în ziua lui.

28. Isaac a fost fiul iubit al lui Avraam și putea primi, fără îndoială, îndrumarea credincioasă de la tatăl lui credincios. Fiul favorit al lui Isaac a fost Iacob. (Gen. 28:5-14) Iacob a avut doisprezece fii și și-a dăruit cea mai mare afecțiune lui Iosif, evident, după îndrumarea Domnului. Iosif a fost un om de mare importanță în Egipt și a fost foarte cunoscut de către aproape toți oamenii Egiptului și în special de către israeliții care locuiau acolo. La mai puțin de cincizeci de ani după moartea lui Iosif, s-a născut Moise. Când Moise a devenit bărbat, s-a consacrat în totalitate Dumnezeului Atotputernic. Este simplu de înțeles că Moise a fost complet familiarizat cu istoria strămoșilor lui, din vremea lui Adam până în vremea lui, când Dumnezeu l-a chemat să fie eliberatorul israeliților. Din punct de vedere uman, după cum este arătat de date și circumstanțe, Moise a fost amplu calificat să scrie istoria omenirii de la început până în propria lui zi. Oamenii inteligenți au un talent natural să păstreze o înscrisoare a datelor și evenimentelor și este de înțeles că Moise a avut un fond de informații adevărate, suficient stabilite să fie date mai departe altor generații. Doar atât din punct de vedere uman.

29. Nici una din mărturiile menționate nu vor fi acceptate de către evoluționiștii sau criticii mai înalți, care nu au credință în Dumnezeu. „Nesăbuitul și-a spus inimii, Nu există Dumnezeu.” (Ps. 14:1) O persoană nu are nevoie să spună în cuvinte, „Nu există Dumnezeu”; ci prin propria lui conducere sau curs de acțiune el își dezvăluie gândurile lui secrete. Întreaga creație vizibilă mărturisește pentru faptul indiscutabil că există Cineva Suprem, care este Creatorul, Dumnezeul Atotputernic.

30. Nașterea miraculoasă a lui Isus, învățăturile Lui, crucificarea și învierea din moarte, sunt sprijinite de o mulțime de mărturii, toate acestea stabilind faptul că Isus nu a fost un simplu om, ci Fiul Dumnezeului Atotputernic. O armată de îngeri cerești au adus mărturie, la vremea nașterii pruncului Isus, că El este „Cristos Domnul”. – Luca 2:9-14.

31. Evidența circumstanțială a nașterii miraculoase a lui Isus și mărturia directă transmisă de omul Cristos Isus, pe parcursul celor trei ani și jumătate de serviciu, stabilește autoritatea Sfințelor Scripturi sau a Bibliei, drept Cuvântul Dumnezeului Atotputernic. După învierea Lui, prin puterea Atotputernicului Dumnezeu, Cristos Isus a apărut înaintea urmașilor Lui credincioși, ocazie în care El a confirmat cuvintele pe care le-a vorbit lor, înaintea morții Lui. În aceeași vreme, El a mărturisit referitor la autenticitatea celor scrise în lege și în profeții și în cântecele pe care noi le numim „Psalmi”. A fost spus atunci: „Acestea sunt cuvintele pe care vi le-am rostit vouă, când încă am mai fost cu voi, că toate lucrurile trebuie împlinite, care au fost scrise în legea lui Moise și în profeții și în psalmi, referitor la Mine.” – Luca 24:44.

32. După înălțarea Lui la cer, Domnul i-a dat lui Ioan, slujitorul Lui credincios, o descoperire a lucrurilor care trebuie să se întâmple: „Descoperirea lui Isus Cristos, pe care Dumnezeu i-a dat-o, să le arate slujitorilor Lui lucrurile care

trebuie să se întâmple în scurt timp; și El a trimis și a reprezentat aceasta slujitorului Ioan, prin îngerul Lui.” – Apoc. 1:1.

33. Isus Cristos este „Martorul Credincios și Adevărat”. (Apoc.. 1:5; 3:14) Mărturia lui Cristos Isus, prin urmare, aduce adevăr absolut. Iehova, Atotputernicul Dumnezeu, L-a trimis pe iubitul lui Isus pe pământ să spună adevărul și El a spus adevărul. Când stătea în fața conducătorului roman, acuzat de trădare, Isus a mărturisit, adică: „Pentru acest sfârșit am fost născut și pentru această cauză am venit pe lume, ca Eu să aduc mărturie adevărului. Fiecare dintre cei de partea adevărului ascultă vocea Mea.” – Ioan. 18:37.

34. Mărturia lui Isus, când a fost om pe pământ, este dovada ulterioară că Pentateuhul, sau primele cinci cărți ale Bibliei, au fost scrise de Moise, după dictarea Dumnezeului Atotputernic. (Mal. 4:4; Mat. 8:4; Marcu 1:44; 7:10; 12:26; Luca 5:14; Ioan 3:14; 7:19,22,23) După învierea Lui din moarte și când Isus a apărut înaintea urmașilor Lui credincioși, mărturia dată lor confirmă în întregime ceea ce le-a spus El ,când era cu discipolii Lui: „Și începând de la Moise și toți profeții , El le-a explicat din toate scripturile, lucrurile care se referă la El.” – Luca. 24:27.

35. Moise nu a fost numai slujitorul lui Iehova și folosit de către Iehova să scrie primele cinci cărți care apar în Biblie, ci el a fost profetul Atotputernicului Dumnezeu și l-a prevestit pe Cristos Isus, marele Profet. Mărturia lui Isus confirmă această afirmație, când luam în considerare ce a spus: „Moise... a scris despre Mine.” Conducătorii religioși dintre evrei s-au opus lui Isus și adresându-se lor, El a spus: „Să nu vă gândiți că vă voi acuza în fața Tatălui; există cineva care vă acuză, chiar Moise, în care voi credeți. Căci dacă l-ați fi crezut pe Moise, m-ați fi crezut pe Mine; căci el a scris despre Mine.” – Ioan 5:45,46.

36. El a spus nu numai că Moise a scris o parte din Biblie ci și că a scris despre Isus Cristos, și a mărturisit în continuare: „Căutați Scripturile; căci în ele gândiți că aveți viață veșnică; și ele sunt cele care mărturisesc despre Mine.” – Ioan 5:39.

37. Moise a fost un model al lui Cristos Isus, marele Profet, ceea ce evidența stabilește complet. Adresând cuvintele lui israeliților, poporul de legământ al lui Dumnezeu, Moise a rostit această profeție: „Domnul Dumnezeuul tău va ridica înaintea ta un profet din mijlocul tău, dintre frații tăi, ca mine; de El o să ascultați.” (Deut. 18:15) Acea profeție este îndeplinită în Cristos Isus: „Căci Moise, cu adevărat le-a spus strămoșilor, Un profet va ridica Domnul Dumnezeuul vostru dintre frații voștri, ca mine; pe el îl veți asculta în toate lucrurile; orice o să vă spună el vouă. Și o să se întâmple, că fiecare suflet, care nu va asculta de acel profet, va fi nimicit dintre oameni.” – Faptele 3:22,23.

38. Cristos Isus este acel mare Profet, care vorbește cu întreaga autoritate oferită Lui de Tatăl Lui, Atotputernicul Dumnezeu Iehova. În mod repetat, mărturia dată de către Isus arată că Tatăl Lui, Atotputernicul Dumnezeu, L-a trimis pe Isus pe pământ și că mărturia lui Isus este în acord exact cu voința Tatălui Lui. (Ioan 6:38,39) Pentru criticii Lui învățați, Isus a spus: „Învățătura Mea nu este a

Mea, ci a Celui care M-a trimis.” (Ioan 7:16) Isus a mărturisit întotdeauna pentru adevăr, după cum a fost îndrumat de Iehova. – Ioan 8:28,29,42.

39. Sfântul spirit, care este puterea invizibilă a Dumnezeuului Atotputernic, a inspirat pe oamenii credincioși din vechime să scrie ceea ce este spus în profeții și acestea au fost scrise potrivit voinței Atotputernicului Dumnezeu. Aceasta este o garanție că profețiile sunt adevărate. Mărturia lui Isus confirmă autenticitatea profețiilor. Atât faptele, cât și cuvintele lui Isus, se referă în special la profeți; ceea ce demonstrează că profețiile scrise în vremurile de demult, după cum este stabilit în Biblie, sunt adevărate. Luați în considerare lucrurile pe care Isus le-a făcut ,pentru confirmarea cuvintelor profețiilor înscrise în timpurile antice.

40. La începutul serviciului Său pământesc, a citit din profeția lui Isaia, adică: „Spiritul Domnului Dumnezeu este asupra Mea; deoarece Domnul M-a uns să predic vești bune celor supuși; El M-a trimis să leg inimile frânte, să declar libertatea celor captivi și deschiderea închisorii pentru cei care sunt legați; să declar anul de îndurare al Domnului” (Isa. 61:1,2) „Și El a început să le spună: În această zi, această scriptură este împlinită în urechile voastre.” (Luca 4:18,19,21) Astfel, El a demonstrat autenticitatea profeției lui Isaia. Isus, în îndeplinirea unei anumite părți a profeției lui Isaia, i-a vindecat pe cei bolnavi: „ca să poată fi împlinit ceea ce a fost spus de Isaia, spunând, El însuși ne-a luat neputințele și ne-a vindecat de bolile noastre.” (Mat. 8:17) Astfel, El a aplicat direct această profeție Lui însuși. El a repetat cuvintele profetului Maleahi și le-a aplicat la fel Lui însuși: „Căci El este cel despre care este scris, Iată, am trimis mesagerul Meu înaintea feței Tale, care o să pregătească calea înaintea Ta.” (Mal. 3:1; Mat 11:10) El a repetat profeția scrisă în Isaia 42:1-3 și la fel și-a aplicat-o Lui însuși. (Mat. 12:17-20) Din profeția lui Iona, Isus a citat, mărturisind în totalitate pentru autenticitatea acelei profeții. (Mat. 12:39-41) El a făcut referire la profeția despre Solomon și regina din Saba și apoi a spus: „Iată, cineva mai mare decât Solomon este aici.” (Mat. 12:42) Isus a vorbit în parabole, „ca să poată fi îndeplinit ceea ce a fost spus de către profet”, în Psalmii 78:2: „Îmi deschid gura și vorbesc în pilde, vestesc înțelepciunea vremurilor străvechi.” – Mat. 13:31-35.

41. În Matei 21:4,5 Isus a citat cu aprobare, alte profeții: Zaharia 9:9 și Isaia 62:11. Isus a citat cu aprobare, profeția din Daniel 9:27 și Daniel 11:31. (Vezi Matei 24:15) În același timp el a vorbit despre condițiile de pe pământ care au predominat în ziua lui Noe și le-a spus ascultătorilor Lui că o stare de fapt asemănătoare va exista din nou pe pământ în ultimele zile, dovedind astfel autenticitatea profeției lui Noe și proorocirea „vremii sfârșitului”. (Mat. 24:37-39; vezi de asemenea Mat. 27:9-35) Isus a mărturisit referitor la autenticitatea legii și a tuturor sfinților profeți (Mat. 11:13). Mărturisind pentru autenticitatea legii și a profeților, care sunt stabiliți în Sfintele Scripturi și afirmând că au primit aceste adevăruri de la Dumnezeuul Atotputernic, Tatăl Lui, Isus a rezumat ideea în aceste cuvinte autoritare: „Cuvântul Tău este adevăr.” – Ioan 17:17.

42. Pentru mai mult de trei ani, cei doisprezece apostoli ai lui Isus, au fost învățați personal de El. Dumnezeu i-a dat acei apostoli și toți, în afară de unul, au

rămas credincioși. (Ioan 17:6-10) Mărturia este amplă că la Rusalii, apostolii credincioși au primit revărsarea sfântului spirit al lui Dumnezeu, în îndeplinirea profeției rostite de Ioel (Ioel 2:28; Faptele 2:1-21) Inspirat și mișcat de sfântul spirit al lui Dumnezeu, apostolul Petru, atunci și acolo, a mărturisit că Domnul Dumnezeu l-a ridicat pe Isus din moarte, și apoi a adăugat: „Dumnezeu l-a făcut pe același Isus, pe care l-ați crucificat, atât Domnul cât și Cristos”; și în același timp a citat profeția, prevestind acea faptă măreață și uimitoare a lui Dumnezeu. (Faptele 2:31-36) Mai târziu, apostolul Petru a scris referitor la profeți: „Știind în primul rând asta, că nici o profeție a scripturii nu este pentru nici o interpretare personală. Căci profeția nu a venit din vechime prin voința omului; ci oamenii credincioși ai lui Dumnezeu au vorbit după cum au fost mișcați de sfântul spirit.” – 2Pet. 1:20,21; vezi de asemenea 2Sam. 23:2

43. Apostolul Pavel, care a fost făcut un ambasador special al Domnului Isus Cristos și care a fost uns și plin de sfântul spirit, sub inspirația sfântului duh a mărturisit, referitor la autenticitatea Scripturilor, în aceste cuvinte: „Întreaga scriptură este dată prin inspirația lui Dumnezeu și este profitabilă pentru învățătură, pentru mustrare, pentru îndreptare, pentru instruire în neprihănire; ca omul lui Dumnezeu să poată fii perfect, aprovizionat complet cu toate lucrările bune.” – 2Tim. 3:16,17.

PROFEȚIE

44. Profețiile înscrise în Sfintele Scripturi sunt cele mai concludente evidențe circumstanțiale ale autenticității scripturilor stabilite în Biblie. O ființă umană nu ar putea prezice cu acuratețe evenimentele care se vor întâmpla în viitorul îndepărtat. Întreaga profeție adevărată vine de la Atotputernicul Dumnezeu, Iehova. El este perfect în înțelepciune și cunoaște sfârșitul de la început: „Cunoscute îi sunt lui Dumnezeu toate lucrările Lui, de la începutul lumii.” (Faptele 15:18) A fost marele Iehova, Cel Etern, care a făcut ca aceste profeții să fie scrise, potrivit voinței Lui.

45. Adevăratul profet al lui Dumnezeu este unul care vorbește, după cum este îndrumat de puterea lui Iehova să vorbească. El nu rostește mesajul omului, ci rostește mesajul lui Dumnezeu. Cristos Isus este marele profet al lui Iehova, care vorbește cu autoritate de la Tatăl Lui. Adevărata profeție este scrisă în cuvinte autoritare, declarând lucruri care trebuie să se întâmple în zilele viitoare. Se pare că la vremea rostirii profețiilor, oamenii care le-au rostit sau le-au scris nu au înțeles semnificațiile acestora. Dar la propria Lui vreme potrivită, Dumnezeu face cunoscut oamenilor neprihăniți înțelesul acestor profeții. Aceasta este demonstrată de cuvintele lui Isus, adresate discipolilor Lui. El le-a spus ceea ce următorii ani vor produce, în special cu referire la sfârșitul lumii. El i-a instruit despre sfântul spirit, pe care Dumnezeu îl va trimite, după ce Isus va urca la cer și pe care l-a trimis asupra slujitorilor Lui credincioși la Rusalii. În timpul ultimelor Lui zile pe pământ, cu discipolii Lui, Isus le-a spus: „Și acum v-am spus înainte de a se întâmpla, ca, atunci când se va întâmpla, voi să puteți crede.” – Ioan 14:29.

46. Ceea ce iese proeminent în evidență în Biblie este învățătura acestora despre împărăția lui Dumnezeu și datorită importanței ei înalte, Isus și-a instruit urmașii ca ei să se roage întotdeauna pentru venirea acelei împărății. (Mat. 6:9,10) Împărăția, și în mod necesar, întreaga profecție despre acea împărăție, trebuie să vină de la Atotputernicul Dumnezeu. Isus Cristos este Regele, în mod corespunzător numit și uns, al împărăției lui Dumnezeu. Toți profetii lui Dumnezeu prezic venirea acelei împărății și a Regelui și arată înainte spre acea zi „ca una de cea mai mare importanță.

47. Când omul a fost în Eden, Dumnezeu Iehova a rostit prima profecție. (Gen. 3:14-17) După aceea a folosit oamenii care s-au consacrat în totalitate serviciului lui Dumnezeu să rostească profecția și să o scrie după dictarea Lui. Sub inspirația sfântului duh, Dumnezeu l-a determinat pe Petru să rostească cuvintele profecției despre marele Rege, Isus Cristos și apoi să spună: „Da, și toți profetii de la Samuel și cei care urmează, atât de mulți câți au vorbit, au prezis în același fel despre aceste zile.” – Faptele 3:24; 3:20-26.

48. Pentru o perioadă de aproape patru mii de ani, oamenii din vechime, care au fost credincioși lui Dumnezeu și care au proorocit potrivit voinței lui Dumnezeu, au prezis venirea lui Cristos Isus, Mesia. Nu numai că au prezis venirea Lui, dar ei au înscris detaliile amănunțite despre locul unde El se va naște, serviciul Lui, ispitirea Lui, persecutarea Lui, suferința Lui, moartea Lui infamă și despre învierea și înălțarea Lui. Asemenea înțelepciune ar putea proveni numai de la Dumnezeul Atotputernic. Faptul că acele profecții au fost împlinite exact, așa cum au fost prezise, demonstrează autenticitatea Bibliei, fără nici un semn de îndoială. (Pentru o discuție suplimentară despre profecții vezi cartea *Profecție*)

49. Profecția lui Dumnezeu nu poate fi înțeleasă de oamenii care nu au credință în Dumnezeu și în Cristos. Asemenea oamenii sunt orbi în fața adevărului. Un om care nu are credință în Dumnezeu și nu crede în Cuvântul lui Dumnezeu nu poate înțelege Biblia. Asemenea oameni se bazează pe propria lor învățătură și merg mai departe în întuneric. Asemenea oamenii se clasifică singuri drept „critici mai înalți” și drept evoluționiști și își bazează argumentele pe „știința” evoluției. Referitor la ei, Dumnezeu spune: „Ei sunt nesăbuiți.” (Ps. 14:1) În aceste ultime zile, colegiile predau evoluția despre om, creația lui, și dezvoltarea lui și ignoră în totalitate Cuvântul lui Dumnezeu. Ei sunt înțelepți în propriile lor concepte și referitor la aceștia Domnul spune în Cuvântul Lui: „El i-a prins pe cei înțelepți în propria lor viclenie și sfatul celor șireți îl încurcă. Ei întâlnesc întunericul peste zi și în miezul zilei băjbăie ca noaptea.” (Iov 5:13,14) „Oamenii înțelepți sunt rușinați, înspăimântați și luați; iată, ei au respins cuvântul Domnului; și ce înțelepciune este în ei?” – Ier. 8:9.

50. Oamenii sunt imperfecti și teoriile lor sunt în același fel imperfecte. Oamenii și teoriile lor mor, dar Cuvântul lui Dumnezeu rezistă pentru totdeauna: „Iarba se vestejește, florile se ofilesc, când suflă vântul Domnului asupra lor; cu siguranță poporul este ca iarba. Iarba se vestejește, florile se ofilesc: dar cuvântul Dumnezeului nostru o să stea pentru totdeauna.” – Isa. 40:7,8.

51. Petru a mers cu Domnul și a învățat despre El și inspirat de spiritul lui Dumnezeu, el a scris: „Căci toată omenirea este precum iarba și toată gloria omului precum iarba înflorită. Iarba se vestejește și florile acesteia cad: dar cuvântul Domnului va dăinui pentru totdeauna. Și acesta este cuvântul care prin evanghelie este predicat vouă.” (1Pet. 1:24,25) Un alt apostol inspirat mărturisește: „Și lumea dispare și dorința acesteia; dar cel care face voința lui Dumnezeu va rămâne pentru totdeauna.” – 1 Ioan 2:17.

ÎN VIAȚĂ

52. Persoana care dorește să trăiască, caută cunoștința din Cuvântul lui Dumnezeu. El caută să învețe și să facă ceea ce este drept. Următorul text al scripturii exprimă dorința sinceră a acestor persoane: „Mi-am ferit picioarele de la orice cale rea, ca eu să pot respecta cuvântul Tău. Cuvântul Tău este o candelă pentru picioarele mele și o lumină pentru calea mea. Condu-mi pașii în cuvântul Tău; și nu lăsa nici o nedreptate să mă domine.” – Ps. 119:101,105,133.

53. Persoana care ignoră Cuvântul lui Dumnezeu nu poate primi viața veșnică. „Cine disprețuiește cuvântul o să fie nimic; dar cel care se teme de poruncă o să fie răsplătit. Legea celor înțelepți este fântâna vieții, ca să se îndepărteze de la capcanele morții.” (Prov. 13:13,14) Dacă acea persoană dorește să evite ceea ce pângărește și conduce la distrugere, el este sârguincios în căutarea informației din Cuvântul lui Dumnezeu. „Cum să își curețe un tânăr calea? Prin a da atenție acesteia, potrivit cuvântului Tău. Cu întreaga mea inimă Te-am căutat; O, nu mă lasă să rătăcesc de la poruncile Tale. Cuvântul Tău l-am ascuns în inima mea, ca eu să nu pot păcătui împotriva Ta.” „Mărturiile Tale sunt minunate; de aceea sufletul meu le păstrează. Descoperirea cuvintelor Tale dă lumină; acestea dau pricepere la cei fără răutate.” – Ps. 119:9-11,129,130.

COMPLET

54. Cuvântul lui Dumnezeu este complet și nu are nevoie ca ceva să fie adăugat sau eliminat din acesta. Dumnezeu este izvorul vieții și Cuvântul Lui evidențiază calea spre viață: „Să nu adaugi la cuvântul pe care ți l-am poruncit și nici să nu scoți din el, ca voi să puteți respecta poruncile Domnului Dumnezeului vostru, pe care eu vi le poruncesc.” (Deut. 4:2) „Fiecare cuvânt al lui Dumnezeu este pur; el este un scut pentru cei care își pun încrederea în el. Nu adăuga la cuvintele Lui, ca nu cumva El să te condamne și să fi găsit un mincinos.” (Prov. 30:5,6) „Căci eu mărturisesc pentru fiecare om care ascultă cuvintele profeției acestei cărți, Dacă oricare om o să adauge ceva acestor lucruri, Dumnezeu îi va adăuga lui urgiile care sunt scrise în această carte; și dacă oricare om o să scoată ceva din cuvintele cărții acestei profeții, Dumnezeu va scoate partea lui din cartea vieții și din orașul sfânt și de la lucrurile care sunt scrise în această carte.” – Apoc. 22:18,19.

55. Fariseii și, de asemenea actualii religioși, scot din Scripturi ceea ce Dumnezeu a spus și înlocuiesc cu propriile lor cuvinte și tradiții ale altor oameni.

Astfel ei fac cuvântul lui Dumnezeu fără efect, în detrimentul interesului oamenilor care dau atenție acestora și, prin urmare, toți se îndreaptă către distrugere. – Marcu 7:5-13.

56. Persoana înțeleaptă este aceea care urmează îndrumarea pe care Dumnezeu a oferit-o pentru ea. Acea persoană poate fi neinstruită în lucrurile acestei lumi, dar dacă ea caută neprihănirea și supunerea înaintea lui Dumnezeu, ea devine mai înțeleaptă decât religioșii învățați, care încearcă să-i învețe pe oameni teoriile lor: „Tu, prin poruncile Tale, m-ai făcut mai înțelept decât dușmanii mei [decât învățătorii mei religioși]: căci le am întotdeauna cu mine. Eu am mai multă înțelegere decât toți învățătorii mei; căci mărturiile Tale sunt meditația mea. Eu înțeleg mai mult decât bătrânii; deoarece eu păstrez învățăturile Tale.” – Ps. 119:98-100.

57. Ce are dacă cineva nu crede? Necredința lor [evoluționiști, critici înalți și religioși] o să facă credința în Dumnezeu fără efect? Doamne ferește: da, lăsați-L pe Dumnezeu să fie adevărat, iar fiecare om un mincinos.” – Rom. 3:3,4.

SIGUR

58. Iehova îi asigură în totalitate pe oameni căci Cuvântul Lui nu se va întoarce la El fără rod, ci va fi deplin și complet executat și împlinit. Asemenea asigurare este dată pentru ca cei care își pun încrederea în el să poată avea o ancorare sigură pentru speranța lor: „Căci la fel cum ploaia și zăpada coboară din cer, și nu se mai întorc înapoi, ci udă pământul și îl face să producă și să înmugurească, ca acesta să poată da sămânță semănătorului și pâine lucrătorului; așa și cuvântul Meu, care iese din gura Mea, nu se va întoarce la mine fără rod; ci va îndeplini ceea ce doresc Eu și va prospera în lucrul unde îl trimit.” (Isa. 55:10,11) „Astfel, când și-a propus să le arate și mai clar moștenitorilor promisiunii că hotărârea Sa nu se poate schimba, Dumnezeu a intervenit cu un jurământ, pentru ca, prin două lucruri care nu se pot schimba, în care este imposibil ca Dumnezeu să mintă, noi, care am alergat la refugiu, să primim o puternică încurajare, ca să apucăm speranța ce ne este pusă înaintea. Această speranță o avem ca o ancoră pentru suflet, sigură și totodată de neclintit; ea pătrunde dincolo de perdeaua dinăuntru.” (Evrei. 6:17-19) „Cerule și pământul o să dispară, dar cuvintele Mele nu o să treacă.” – Mat. 24:35.

HRANĂ SPIRITUALĂ

59. Cei ce se află într-un legământ cu Dumnezeu să facă voința Lui, trebuie să aibă hrană pentru minte. Dumnezeu a furnizat asemenea hrană din abundență și fiecare cuvânt rostit de Domnul este adevăr și hrană pentru minte: „Prinții [conducătorii lumești] m-au persecutat fără motiv: dar inima mea stă în evlavie pentru cuvântul Tău. Eu mă bucur de cuvântul Tău, ca cineva care găsește o mare pradă.” (Ps. 119:161,162) „Cuvintele Tale au fost găsite și eu le-am mâncat și cuvântul Tău a fost pentru mine fericirea și bucuria inimii mele; căci eu sunt strigat după numele Tău, O, Doamne Dumnezeule al oștirilor.” – Ier. 15:16.

60. „Muntele Domnului” ilustrează simbolic împărăția Lui, căreia Cristos Isus îi este Capul și care organizație principală este numită „Sion”. „Ierusalimul” reprezintă întreaga organizație a lui Iehova: „Dar în ultimele zile o să se întâmple că muntele casei Domnului va fi stabilit în vârful munților și va fi înălțat deasupra dealurilor și oamenii vor urca până la el. Și multe națiuni o să vină și o să spună, Haideți și lăsați-ne să urcăm pe muntele Domnului și la casa Dumnezeului lui Iacob; și El ne va învăța despre căile Lui și noi vom merge pe căile Lui; căci legea va pleca de la Sion și cuvântul Domnului din Ierusalim.” – Mic. 4:1,2.

61. Deoarece religioșii și evoluționiștii învață poporul doctrinele oamenilor și mulțimile dau atenție acestor învățături și desconsideră Cuvântul lui Dumnezeu, există o foamete acum în țară printre aceștia, cu privire la cuvântul adevărului: „Iată, vin zilele, a spus Domnul Dumnezeu, ca Eu să trimit foametea în țară; nu o foamete de pâine, nici o sete de apă, ci de auzirea cuvintelor Domnului.” – Amos 8:11.

62. Prin urmare Dumnezeu Iehova s-a ridicat și trimite martorii Lui, să ducă mesajul de adevăr, din casă în casă, tuturor celor care le este foame de adevăr, ca ei să poată avea oportunitatea să asculte și să găsească calea vieții. Profeția lui Amos 8:11 este acum împlinită și, în același timp, profeta lui Isaia 28:21 este îndeplinită. Iehova face „lucrarea Lui ciudată” și îi dă o parte poporului Lui umil și credincios în acea lucrare. Această lucrare de mărturisire pentru numele și Guvernul Teocratic al lui Iehova trebuie finalizată și apoi, în scurt timp, va urma „fapta Lui nemaiauzită”, ceea ce înseamnă distrugerea organizației lui Satan. Oamenii trebuie să aleagă între conducerea oamenilor, precum religioșii și evoluționiștii, și îndrumarea perfectă, Iehova și Cuvântul Lui. Aici, cuvintele lui Iosua, care a fost un model al lui Christos Isus, sunt potrivite: „Și dacă vouă vi se pare rău să-L serviți pe Iehova, alegeți astăzi pe cine veți servi; ori pe dumnezeii pe care strămoșii voștri i-au slujit, care au fost de cealaltă parte a râului, ori pe dumnezeii amoriților, în a căror țară locuiți; dar în ceea ce mă privește pe mine și casa mea, noi Îl vom servi pe Iehova.” (Ios. 24:15) Alegeți și urmați adevăratul Îndrumător și trăiți !

„Bogații plâng și urlă”

„Mergeți acum, voi oameni bogați, plângeți și jeliți, pentru nenorocirile care vor veni asupra voastră.” Cui le sunt adresate aceste cuvinte ale ucenicului Iacov, în capitolul cinci, versetul unu? Evident, celor care sunt opuși împărăției dreptății, guvernului ideal, Teocrației lui Dumnezeu Iehova prin Cristos Isus. Pentru mult timp studenții Bibliei au considerat „oamenii bogați” ca aplicându-se, bancherilor lumii, în special bancherii evrei, dar se pare că este o altă utilizare și aceasta din punct de vedere bisericesc.

În timp ce sunt unii oameni de mare bunăstare materială, identificați cu sistemul religios al „creștinătății” și în timp ce este adevărat că unii dintre acești oameni au fost folositori în operațiuni și planuri, lucrând în detrimentul material al propriilor tovarăși, este totuși și mai adevărat că au fost bogății spirituale încredințate în custodia clasei celor puternici în domeniul spiritual, care au folosit acestea pentru marele detriment și asupra urmașilor lui Cristos Isus. Nu este probabil ca cei înstăriți material sunt oamenii la care se face exclusiv referire ca „oamenii bogăți”. Cuvintele mai sus citate ale ucenicului Iacov se aplică în special clericilor, conducătorilor și oamenilor puternici ai așa numitei „biserici”, atât catolice, cât și protestante. În sprijinul acestei afirmații, următoarele cuvinte sunt citate:

Adresându-se discipolilor Lui și evident intenționând ca fariseii religioși din apropiere să audă discursul Lui, Isus a spus: „Nici un slujitor nu poate servi la doi stăpâni; căci ori îl va urî pe unul și îl va iubi pe celălalt; sau îl va respecta pe unul și îl va disprețui pe celălalt. Voi nu îl puteți sluji pe Dumnezeu și pe mamona.” Și înscrierea adaugă: „Și fariseii de asemenea care au fost lacomi, au auzit toate aceste lucruri; și l-au batjocorit.” (Luca 16:13,14) Acele cuvinte ale lui Isus i-a enervat pe fariseii religioși, deoarece ei au înțeles că erau vinovați de multele lucruri despre care Isus a vorbit. Ei au fost și erau necredincioși lui Dumnezeu Iehova și legământului lor cu El.

Fariseii au ocupat atunci o poziție de mare comoditate și confort ,în comparație cu ceea ce aveau oamenii simpli. Locul lor a corespuns cu poziția clericilor marilor organizații religioase ale prezentului, care le permite comoditate, conforturile creaturii și mai multă putere între oameni. Precum fariseii, comparați cu oamenii obișnuiți, au fost bogăți, la fel clericii marilor organizații religioase din prezent sunt bogăți. Ei erau „lacomi” sau „iubitori ai banilor”. (traducerea lui Rotherham) În ei a fost „rădăcina întregii răutăți”. (1 Tim. 6:10) Aceasta a fost condiția fariseilor și prin aceasta ei au ilustrat o clasă care ocupă o poziție similară în aceste „ultime zile” și aceia sunt descriși de către Scripturi ca fiind lacomi și în întregime necredincioși. (2 Tim. 3:1,2) Fariseii, auzind cuvintele lui Isus, au încercat să își justifice poziția și aceasta au făcut-o evident pentru ca ei să poată deține sprijinul oamenilor obișnuiți și să continue să se bucure fără întrerupere de condiția lor de comoditate și confort. Isus, cunoscându-le gândurile și ascultând ceea ce au avut de spus, le-a răspuns cuvintelor lor de batjocură și le-a spus: „Voi sunteți cei care vă justificați în fața oamenilor, dar Dumnezeu vă cunoaște inimile; căci ceea ce este înălțat între oameni, este o rușine în viziunea lui Dumnezeu.” – Luca 16:15.

Propria lor ridicare între oameni i-a făcut să fie o rușine în viziunea lui Dumnezeu. Acei religioniști s-au temut că oamenii nu ar avea o părere atât de bună despre ei precum doreau, și având dorință pentru aprobarea oamenilor și temându-se să piardă aceasta, ei au fost conduși în capcana Diavolului. (Prov. 29:25) Ei au devenit religioniști și erau astfel o rușine în viziunea lui Dumnezeu.

Cuvintele lui Isus astfel identifică fariseii și clasa actuală pe care ei o ilustrează, ca fiind „oamenii bogați” din parabola profetică pe care Isus a transmis-o îndată urmașilor Lui și în prezența fariseilor, adică: „A existat un anumit om bogat, care era îmbrăcat în pânză purpurie și fină și călătorea somptuos în fiecare zi: și acolo a fost un anumit cerșetor pe nume Lazăr, care era așezat la poarta lui, plin de răni și dorind să fie hrănit cu firimiturile care cădeau de pe masa omului bogat: mai mult decât atât, câinii au venit și i-au lins rănilor. Și s-a întâmplat, că... omul bogat de asemenea a murit și a fost îngropat; și în iad și-a deschis ochii, fiind în chinuri.” – Luca 16:19-23.

Această parabolă a avut, în mică măsură sau în miniatură, împlinirea și aplicarea ei la religioșii poporului evreu. Evreii, drept un popor, au fost într-un legământ cu Dumnezeu. Ei au fost favorizați asupra tuturor celorlalte popoare ale pământului, deoarece Dumnezeu a spus despre ei: „Doar pe voi v-am ales dintre toate familiile pământului.” (Amos 3:2) Oamenii conducători dintre evrei au fost clericii, în special fariseii, care au fost legați prin legământ să-i învețe pe oameni poruncile lui Dumnezeu și ei înșiși să se supună acelor porunci. Fariseii, având înaintea lor privilegiile și binecuvântările împărăției promise au avut perspectiva să fie cu adevărat bogați, cu condiția de a fi supuși credincioși pentru Dumnezeu. Precum este declarat în Proverbele 10:22: „Binecuvântarea Domnului îmbogățește.” În loc să se supună poruncilor lui Dumnezeu și la timpul hotărât să primească bogățiile potrivite, ei au preferat să primească favoarea, puterea și aplauzele, care ar putea să vină la ei prin conducerea și stăpânirea oamenilor, și prin primirea a ceea ce lumea ar putea da pentru ei. Ei au fost „nobili” și „încredințați în bogății nesigure”. (1 Tim. 6:9,10,17) Printre evreii favorizați a fost Iuda Iscarioteanul. Isus l-a ales drept unul dintre discipolii Lui și i-a atribuit lui Iuda un loc responsabil în compania Lui. Iuda a fost în speranța pentru marea bogăție cerească, dar el a preferat să aibă lucruri vizibile, care îl pot îmbogăți printre oameni și, căzând în capcana Diavolului, Iuda și-a trădat Stăpânul Cristos Isus, și Iuda a fost prin urmare numit de către El drept „fiul pierzaniei”. – Ioan 17:12.

Ceea ce s-a întâmplat asupra evreilor, în special asupra elementului religios al aceluiași popor, a constituit modele sau exemple profetice a lucrurilor mai mari ce se vor întâmpla în zilele noastre și acele lucruri referitoare la evrei au fost „scrise pentru muștrarea noastră, asupra cărora sfârșiturile lumii vor veni.” (1 Cor. 10:6,11) Acum, cei care se opun Guvernului Teocratic al lui Iehova și care, totuși, declară în mod fals să îl aibă pe Dumnezeu drept Tatăl lor, formează colectiv „omul păcatului”, „fiul pierzaniei”. (2 Tes. 2:1-3, *A.R.V.*) „Omul păcatului” sau „fiul pierzaniei” include pe clerici, „bătrânii aleși” ai comunității și, în mod special pe cei clasificați de către Domnul Isus drept „servul rău”; toți aceștia au conspirat împreună să producă pagubă organizației Teocratice a lui Dumnezeu și să persecute pe poporul Lui. (Vezi Matei 24:24,48-50; 2 Tes. 2:9) Toți care aparțin aceluiași grup compus sunt instrumentele Diavolului și se opun împărăției lui Dumnezeu. Toți aceștia sunt religioși și practică, sub o anumită formă, ceea ce este

în mod nepotrivit numit „religia creștină”. Clericii Ierarhiei romano - catolice preiau conducerea printre asemenea religioși și le este dată revendicarea pompoasă, în timp ce alții laudă și revendică ceea ce ei nu au și toți aceștia fac rău martorilor credincioși ai lui Iehova și toți sunt ilustrați de către Iuda și sunt toți în una și aceeași clasă, sfârșitul lor fiind același.

Isus descrie „omul bogat”, dar nu îi dă nume. Probabil aceasta este datorită faptului că acea clasă ilustrativă, este formată din dușmanii lui Dumnezeu, care nu merită un nume. Descrierea omului bogat se potrivește cu clasa mai sus menționată. Ierarhia romano-catolică de control, este bogată literalmente în aceste bunuri lumești și ei, împreună cu alții care practică religia pentru câștig temporar, se bucură de multe bogății materiale ale acestei lumi, de aplauze, de onoare din partea oamenilor și ei au devenit nobili și violenți. Ei sunt, după cum îi descrie 2Timotei 3:1-5, clasa care se ridică în aceste zile rele, fiind „iubitori de sine, lăudăroși, mândri, batjocoritori, persoane care își încalcă legământul, care disprețuiesc ceea ce este bun” și ei îi persecută pe cei care declară mesajul Împărăției. În timp ce pretind să îl servească pe Dumnezeu, ei afișează o atitudine evlavioasă, dar neagă puterea lui Dumnezeu. Ei se apropie de Dumnezeu doar cu gura, dar iau un curs de acțiune contrar poruncilor lui Dumnezeu. Ei urmează tradițiile oamenilor, pe care ei le învață și prin care ei fac Cuvântul lui Dumnezeu fără efect. (Isa. 29:9-13; Mat. 15:7-9) Ei sunt ipocriți și o rușine în viziunea lui Dumnezeu. Falsitatea bogățiilor lumești (adică, ceea ce această lume poate oferi) îi sufocă, așa cum arată adevărul Cuvântului lui Dumnezeu. (Luca 8:14; Rom. 3:1,2) Ei sunt lacomi și invidioși și iubesc comoditatea și aprobarea oamenilor și, prin urmare, sunt orbiți față de scopul lui Dumnezeu. – Isa. 56:10-12.

Unii, de asemenea, se clasează ca fiind bogați, la fel ca cei din Laodicea, care spun: „Sunt bogat și crescut în bunuri și nu am nevoie de nimic.” (Apoc. 3:17) Referitor la asemenea religioși, în special conducătorii care formează marea organizație numită drept „Babilon”, este scris: „Cât de mult s-a glorificat ea pe sine și a trăit adorabil, atât de mult chin și durere să îi dai.” – Apoc. 18:7.

Isus a descris „omul bogat” ca purtând purpură. „Omul bogat” actual este destul de înstărit să cumpere veșminte regale. Omul bogat din parabolă este descris ca purtând pânză fină, care, când este aplicată celor credincioși lui Dumnezeu, este un simbol al neprihănirii celor sfinți. (Apoc. 19:8,14) „Omul bogat” actual este fariseic, dar nu deține nimic din neprihănirea sfinților. Clasa „omului bogat” ignoră adevăratele bogății ale lui Dumnezeu: „Căci ei fiind ignoranți față de neprihănirea lui Dumnezeu și dorind să stabilească propria lor neprihănire, nu s-au supus neprihănirii lui Dumnezeu.” (Rom. 10:3) Ei s-au uitat la sine și la propriul interes și continuă să se înalțe și să dea la o parte „celelalte oi” ale Domnului, precum este ilustrat de cerșetorul numit Lazăr. Ei nu fac nimic pentru a aduce alinare celor care sunt săraci și caută calea vieții.

În continuare, adresându-se lor, apostolul Iacov spune: „Bogățiile [presupuse] voastre sunt stricate și veșmintele voastre sunt mâncate de molii.” (5:2) Că există două feluri de comori, Isus a arătat când a spus: „Nu strângeți

pentru voi înșivă comori pe pământ [lucruri tangibile, precum bunăstarea materială sau lucruri intangibile precum remunerațiile, onorariile, avansările oamenilor, reputația, etc.] unde molia și rugina strică și unde hoții pătrund și fură. Ci strângeți pentru voi înșivă comori în cer [comori date de Dumnezeu, care este în cer] unde nici molia și nici rugina nu strică și unde hoții nu pătrund și nici nu fură.” – Mat. 6:19,20.

Oportunitatea a fost dată de a strânge comoara cerească incoruptibilă, dar sistemul bisericesc, în special clasa clericilor, au preferat comoara pământească. Ei au disprețuit invitația de merge umili și credincioși pe urmele lui Isus, la fel ca El, să fie martori pentru Iehova, ci au pus la punct clădiri mari, mobilări costisitoare, au plătit capele, veșminte minunate, au numeroși adepți, pe care îi socotesc cu milioanele, mari șoferi pentru bani, doresc aplauzele oamenilor, promovarea politică, titluri, mese somptuoase, comoditate și confort. Precum este descris în Ieremia 5:26-31, ei, pentru a-și îndeplini scopul în strângerea bogățiilor pământești, au predicat cu falsitate și s-au făcut conducători prin aceleași mijloace frauduloase; ei s-au îngrășat și strălucesc și cu adevărat își primesc răsplata.

Isus a avertizat împotriva bogățiilor pe care „molia și rugina le strică”. „Oamenilor bogăți” le spune apostolul Iacov: „Bogățiile voastre sunt stricate și veșmintele voastre sunt mâncate de molii.” Cuvântul interpretat „stricate” înseamnă „putrezit, distrus” (Concordanța lui Strong); și într-adevăr aceste bogății sunt putrezite și dispar. Un veșmânt mâncat de molii este unul plin de găuri, dezvelind goliciunea. „Veșmântul neprihănirii” oficial, simbolic pentru aprobarea lui Dumnezeu, acoperă acum rămășița credincioasă a martorilor unși ai lui Iehova. (Isa. 61:10) Clericii religioși, presupunând că poartă acel veșmânt frumos, au neglijat cerințele Împărăției și acum acoperirea propriei lor neprihăniri este mâncată de molii și goliciunea lor este expusă, oricum își laudă ei bogățiile. Acestora, Domnul Isus le spune: „Tu spui, eu sunt bogat și crescut în bunuri și nu am nevoie de nimic, și nu știi că tu ești nenorocit, mizerabil și sărac [spiritual] și orb și dezgolit.” – Apoc. 3:17.

În continuare Iacov 5:3 adaugă: „Aurul și argintul vostru este ruginit și rugina de pe ele va fi o mărturie împotriva voastră.” Tăciunele este rugina care corodează și care distruge. Acum, ruginirea literară a aurului și a argintului nu ar fi o cauză pentru ca Dumnezeu să pronunțe o judecată severă împotriva oamenilor. Aceste cuvinte „aur și argint” se aplică în mod spiritual adevărilor divine date în custodia bisericii, adevăruri pe care clericii, prin neglijență și denaturare voită, au permis să devină întunecate, ca prin rugina care corodează. „Cuvintele Domnului sunt cuvinte pure, precum argintul încercat în cuptorul pământului, purificat de șapte ori.” (Ps. 12:6) „Judecățile Domnului sunt adevărate și neprihănite întru totul. Acestea sunt mai mult de dorit decât aurul, da, mai mult decât aurul fin.” (Ps. 19:9,10) Adevărurile divine, atât de puternic, frumos și minunat stabilite de Cuvântul lui Dumnezeu, clericii au permis să devină acoperite cu tăciunele și rugina tradițiilor oamenilor, a criticii înalte, a evoluției și umanitarismului, până

când, din cauza acestora, adevărurile divine sunt ascunse multor minți oneste, care ar fi dat atenție adevărului dacă ar fi fost învățate.

Apostolul Iacov adaugă că, în ziua răzbunării, „rugina de pe ele va fi o mărturie împotriva voastră și o să vă mănânce pielea, ca și cum ar fi foc”. Tăcută, dar puternică, este mărturia ruginei în acest ceas.

Apoi declară slujitorul Domnului (Iacov 5:3,4): „Voi ați adunat laolaltă comoara în ultimele zile. Iată, răsplata muncii celor care au secerat câmpurile voastre, care este ținută de voi prin fraudă, strigă; și strigătele celor care au recoltat o să ajungă la urechile Domnului Oștirilor [al armatelor].” A aplica aceste cuvinte exclusiv proprietarilor literalmente ai câmpurilor de grâu pare să fie cu greu admisibil. Sunt mulți fermieri care dețin propriul lor câmp și în ziua de astăzi ei plătesc leafă cuvenită celor care ajută la vremea secerișului. Curțile țării sunt întotdeauna deschise să oblige orice fraudator să plătească și în majoritatea jurisdicțiilor, în special în Statele Unite, nimic nu este scutit de executarea de a plăti leafa, câștigată în mod corespunzător, prin muncă. Dar când cuvintele lui Iacov sunt considerate din punct de vedere bisericesc, întreaga întrebare este clarificată. Marele Stăpân a spus: „Câmpul este lumea.” (Mat. 13:38) Cine a pretins să fie proprietarii câmpului? Clericii, înșiși „oamenii bogăți”, prin conducerea lor răspund: „Noi posedăm întreaga înțelepciune spirituală și nouă ne-a fost dată responsabilitatea de a avea grijă de bunăstarea spirituală a lumii. Nimeni altcineva nu este hirotonisit să predice sau să învețe. Noi suntem paznicul turmei și doar nouă ne este îndreptățită plata. Ceea ce are nevoie lumea este de mai multă religie !”

Dar s-au angajat aceștia la „seceriș”? Nu ! Cei care au urmat exemplul Domnului Isus și a apostolilor Lui și au mers „din casă în casă” și au chemat oamenii în casele lor și le-a oferit mesajul Guvernului Teocratic al lui Iehova prin Cristos Isus a fost rămășița martorilor lui Iehova și tovarășii lor credincioși de bunăvoință. – Mat. 10:12-14; Faptele 20:20; 2:46.

Au fost acești „lucrători” pe câmp îndreptății la vreo plată sau salariu de la conducătorii sistemelor religioase? Da, au fost; pentru că acești oameni puternici au pretins deschis să fie reprezentanții Domnului Isus și proprietarii câmpului. Nu spune Romani 13:8: „Nu datorați nimic nici unui om, dar să vă iubiți unul pe celălalt; căci cel care îl iubește pe altul a îndeplinit legea”? Isus a poruncit, în special urmașilor Lui, să se iubească reciproc, așa cum El i-a iubit pe ei. Aceasta ar însemna că fiecare care pretinde să fie creștin îi este ‚dator’ fratelui său să îl iubească, încurajeze, aline și să îl ajute. Lucrătorii credincioși în câmp s-au așteptat să primească loviturile de la lume; dar ei au fost, în mod corect, îndreptății să primească de la toți cei care profesază credința în Cristos, leafa de încurajare, alinare și iubire. Dacă ar fi plătit clericii salariul sau leafa, multe comunități ar fi plătit lucrătorilor un salariu asemănător. Dar, spune apostolul: „Voi ați reținut, prin recurgerea la mijloace frauduloase, salariul corect al secerătorilor.” Și cum au făcut ei asta? Prin reprezentarea frauduloasă înaintea popoarelor „creștinătății” că martorii lui Iehova nu au fost hirotonisiți să predice și că ei sunt persoane

ignorante, necinstite și vicioase, da, chiar dușmani ai popoarelor și ar trebui să fie izgoniți și persecutați. Cu toate acestea, urmașii loiali ai Stăpânului au continuat cu munca lor pe teren. De multe ori istoviți, oboseți și cu dureri de picioare, disprețuiți de oameni și asaltați și persecutați, ei au trudit mai departe, aproape leșinați. De multe ori, când un cuvânt de bunătate iubitoare și încurajare ar fi ajutat, nu era de așteptat. Lacrimile amare de durere de multe ori le ardeau obraji; și ei strigau și apostolul spune, „strigătele lor ajung la urechile Domnului armatelor cerești”, care așteaptă propriu Lui timp pentru ziua socotelii.

Revenind din nou la aceeași clasă a „omului bogat”, Iacov 5:5 spune: „Voi ați trăit în plăcere pe pământ și ați fost pofticioși, v-ați hrănit inimile chiar într-o zi de măcel.” Aceasta înseamnă că ei au practicat auto-indulgența în mod nesăbuit și au vorbit cu dispreț despre alți creștini, continuând chiar până în ziua răzbunării lui Dumnezeu. Într-un limbaj concis, Isaia 56:10 îi descrie, spunând: „Paznicii lui sunt orbi, ei toți sunt ignoranți, sunt cu toții câini necuvântători, ei nu pot să latre: dorm, stau jos, iubesc să moțăiască. Da, ei sunt câini lacomi care nu pot avea niciodată destul și ei sunt păstori care nu pot înțelege: ei toți își văd de calea lor, fiecare pentru câștigul lui, din partea lui.”

Această companie, pe care Domnul o numește ipocrită, ucenicul Iacov (Iacov 5:6) o acuză de o crimă gravă, spunând: „Voi ați condamnat și ați omorât dreptatea; și El nu a opus rezistență.” Înainte de scrierea acestei epistole de către Iacov, clericii evreilor au făcut ca Domnul Isus să fie atârnat de lemn, pe Calvar. Mișcat de același model păcătos, păcătosul rege edomit Irod, prototipul antic al actualului element religios, printre care Ierarhia romano-catolică este căpetenia, l-a întemnițat și l-a omorât pe Ioan Botezătorul, un om neprihănit. Ioan a ilustrat, în mod profetic, o clasă de creștini credincioși care, la sfârșitul lumii, unde noi ne aflăm acum, datorită supunerii și loialității pentru Domnul Dumnezeu, le-a fost temporar limitată libertatea și făcuți inactivi, în timpul și pentru ceva timp după perioada primului război mondial. „Omorât” înseamnă făcut inactiv, neajutorat sau inutil. Prin sabia de război ei au „omorât” munca de mărturisire în 1918 și de asemenea și câțiva dintre martori, după cum este în mod simbolic ilustrat în Apoc.11:7-10. Dar totuși, mai recent decât aceasta, adică, în timpul anului 1940 și după aceea, s-a întâmplat cea mai rea persecutare a martorilor lui Iehova, creștini, în istoria națiunii și în instanța religioniștilor.

Și ce ar trebui să ne așteptăm să urmeze în scurt timp? Iacov 5:1 răspunde: „Veniți acum, voi, oameni bogați, plângeți și jeliți pentru nenorocirile care vor fi în curând asupra voastră.” (Trad. lui *Weymouth*) Pentru a parafraza: „Judecata a început la casa lui Dumnezeu, și acum o să vină în scurt timp la voi. Voi ați trăit egoist, în rostirea disprețului față de drepturile și bunăstarea bisericii lui Cristos. Voi ați strâns bogății pământești, dar acestea sunt acum fără valoare. Titlurile voastre sunt goale și fără sens. Adevărurile divine, ați permis să fie acoperite și ascunse de o rugină ce corodează. Goliciunea voastră este evidentă în fața lui Dumnezeu și a omului. Voi ați fraudat lucrătorii umili și credincioși, în munca de mărturisire a Domnului. Voi nu ați putut hrăni poporul lui Dumnezeu și ați

conspirat să-i împiedicați și pe alții să facă asta. Toate aceste lucruri sunt mărturii împotriva voastră, condamnându-vă și ele vă vor mânca pielea ca și cum ar fi foc.”

În capitolele 17 și 18 ale Apocalipsei, „Domnul Oștirilor [armatelor]” descrie viu căderea acestor rele sisteme religioase, adică Babilonul anti-tipic și plânsul și jeliul „oamenilor bogați” de acolo. În scurt timp oamenii, luminați referitor la faptele sau motivele sistemului religios rău, se vor uni să finalizeze distrugerea lui: „Și cele zece coarne pe care le-ai văzut asupra bestiei, acestea vor urî prostituata, o vor pustii, o vor lăsa goală și îi vor mânca pielea și o vor arde în foc. Căci Dumnezeu le-a pus în inimă să-I împlinească voința.” (Apoc. 17:16,17) Atunci „oamenii bogați” „plâng și jelesc”, deoarece ceasul socotelii este sosit. (Apoc. 18:11) Iehova își declară hotărârea de a „asculta rugăciunea” și de a revărsa indignarea Lui. (Țef. 3:8) Domnul Isus declară că această indignare exprimată a lui Iehova, la bătălia de la Armaghedon, va fi așa cum omul nu a mai cunoscut vreodată, dar va fi ultima. (Mat. 24:21,22) „Fiți prin urmare răbdători, fraților.” – Iac. 5:7.

CINE SPRIJINĂ GUVERNUL?

Copilul nu fusese născut când proorocul Isaia a scris: „Căci printre noi un copil este născut, printre noi ne este dat un fiu și guvernul o să fie pe umerii lui; și numele lui va fi Minunatul Consilier, puternicul Dumnezeu, Tatăl veșnic, Prințul Păcii. Creșterea guvernului lui și pacea nu vor avea sfârșit.” (Isa. 9:6,7) Cuvintele pe care le-a scris se aplică în viitor; prin urmare aceste cuvinte au constituit o profeție. Isaia nu a putut să înțeleagă întreaga semnificație sau înțelesul propriilor lui cuvinte, și nici un om nu a putut avea înțelegerea, înainte de a da Dumnezeu spiritul Lui sfânt, în ziua Rusaliilor, în urma învierii lui Isus. Isaia nu știa despre aceasta. De ce, atunci, a spus „printre noi se va naște un copil”? La cine se referea prin „noi”? În primul rând s-a referit la casa naturală a Israelului, care casă atunci era constituită din poporul ales al lui Dumnezeu, pe care Dumnezeu i-a selectat și i-a pus deoparte, pentru propriile Lui scopuri. Totuși, „Israelul după carne” a prevestit Israelul spiritual, „Israelul lui Dumnezeu” și profeția lui Isaia a avut referire pentru mai târziu. Chiar dacă este vorbit la prezent, ca și când ar aparține timpului când Isaia slujea în funcția de profet, cuvintele lui despre „copil” se referă la un timp viitor. Vremea trebuie să vină când această profeție trebuia să fie împlinită.

În exercitarea bunătății Sale iubitoare, Dumnezeu Iehova a făcut pregătire pentru iertarea omului, prin plățirea unei răscumpărări. „Răscumpărare” înseamnă „un preț exact corespunzător”; adică, ochi pentru ochi, dinte pentru dinte, și viață pentru viață. Aceasta este declarația legii divine, în Exodul 21:23,24 și Deuteronomul 19:21. Un înger nu ar putea deveni mântuitorul omului, deoarece

îngerii sunt mai mari decât oamenii și de o formă diferită a vieții. „Căci tu l-ai făcut [omul] un pic mai prejos decât îngerii.” – Ps. 8:5.

Termenul „încarnat” înseamnă a fi investit cu un corp din carne, a fi îmbrăcat în carne. O creatură încarnată ar fi, prin urmare, o creatură spirituală pur și simplu, dar îmbrăcată cu o formă umană, dar în același timp, în adevăr și în fapt ,un spirit și nu un om. Teoria încarnării este că Isus, când a fost pe pământ, a fost o persoană divină, care umbla într-un corp uman; și că a fost doar acest corp uman care a murit. Este ușor de înțeles că o creatură încarnată nu ar putea oferi prețul de răscumpărare. Cel care oferă o „viață pentru viață” de partea dreptului pe care Adam l-a pierdut pentru urmașii lui, trebuie să fie cineva care nu numai că apare drept o creatură umană perfectă în organism, dar care trebuie să fie cu adevărat o creatură umană și să aibă dreptul la viață, ca o creatură umană. El trebuie să corespundă cu exactitate cu Adam, înainte ca acesta să păcătuiască.

Cel care ar oferi prețul răscumpărării pentru acești urmași ai lui Adam ,care cred și se supun, trebuie să fie, prin urmare ,drept și egal perfectului Adam. Din acest motiv, după cum este înscris în Psalmii 49:7, pe pământ nu era nimeni care întrunea aceste cerințe, cu atât mai puțin care să-i ofere lui Dumnezeu o răscumpărare pentru om. Dar la timpul potrivit Dumnezeu și-a trimis Fiul, „născut din femeie”, ceea ce înseamnă că a fost „făcut din carne” și a locuit printre oameni. (Gal. 4:4; Ioan 1:14) Bineînțeles, Dumnezeu Iehova și singurul Lui Fiu născut, Logosul, sau Cuvântul au fost din toate timpurile mai înalți decât îngerii; Dumnezeu este fără început și Logosul a fost „începutul creației lui Dumnezeu” și agentul activ al lui Dumnezeu Iehova în creația tuturor lucrurilor care au fost create. – Ioan. 1:1,2.

În Evrei 2:9 este scris: „Dar noi îl vedem pe Isus, care a fost făcut un pic mai prejos decât îngerii, pentru suferința morții, încoronat cu glorie și onoare; ca El, prin favoarea lui Dumnezeu, să guste moartea pentru fiecare om.” Era necesar ca cel care oferă răscumpărarea pentru omenire să fie om, nici mai mult, nici mai puțin; altfel el nu ar putea fi un preț exact corespunzător. Faptul că Isus a fost un om, este în continuare mărturisit de către apostol în 1 Timotei 2:5,6: „Căci există un singur Dumnezeu și un singur mediator între Dumnezeu și oameni, omul Cristos Isus; care s-a oferit drept răscumpărare pentru toți, fapt care trebuie să fie mărturisit la timpul potrivit.”

Pentru a oferi prețul răscumpărării, asemenea om trebuie să fie fără păcat. Dar cum ar putea să fie fără păcat ,dacă a fost născut de o femeie imperfectă? Răspunsul este că Isus nu a fost născut de un bărbat imperfect, ci născut din pântecul Mariei, prin puterea lui Iehova. (Mat. 1:18) Prin urmare El a fost născut sfânt, complet, inocent, fără păcat sau nedreptate sau perfect. Nașterea acestui Copil minunat a fost necesară, pentru ca Dumnezeu să-și îndeplinească promisiunea referitoare la răscumpărarea omului. A fost necesar pentru acel Copil să fie născut perfect și să crească pe pământul naturii umane, pentru a putea fi Mântuitorul. Speranța omului pentru viață este în întregime dependentă de acest

mare și minunat eveniment. Fără nașterea Celui perfect nu ar fi putut să fie dat sacrificiul răscumpărării.

Isus a fost născut evreu. Evreii au încercat să stabilească un guvern dorit, dar nu au reușit. Pentru mult timp ei au fost în legătură cu alți conducători. Dumnezeu a promis prin profeți că un Mesia sau Rege Uns, Cristosul, o să vină. Evreii au fost nerăbdători pentru venirea promisului Mesia, ca ei să poată fi ușurați de greutățile lor. Ei nu au știut nimic despre nevoia pentru un sacrificiu de răscumpărare. Profetul Isaia a profețit prin urmare, spunând „Printre noi [evreii și după aceea Neamurile credincioase] se va naște un copil, printre noi ne este dat un fiu.” Acest Copil acum născut, fiind Fiul lui Dumnezeu, a fost prin urmare perfect și capabil să facă perfect voința lui Dumnezeu. Dumnezeu l-a îmbrăcat cu puterea de a mântui pe deplin.

Profetul Isaia spune în continuare: „Și guvernul o să fie pe umerii lui.” Astfel el a afirmat că Cel puternic o să sprijine guvernul; și apoi, în alte părți ale profeției lui, Isaia începe să spună că Cel puternic nu numai că va fi Conducătorul, ci va conduce în neprihănire și va aduce binecuvântări oamenilor.

Evreii îl priveau pe Moise drept un mare conducător, pe David drept un mare rege și pe Solomon drept cel mai înțelept om din toate timpurile; dar acum, le spune lor profetul Isaia, referitor la acest Copil, despre care el a profețit: „numele Lui va fi Minunatul” însemnând astfel că numele ar deveni nemaipomenit, că El va fi un făcător de minuni și, în special, că El va justifica numele Tatălui Său și că faima Lui se va răspândi în întreg universul și măreția Lui va depăși cu mult pe cea a oricui altcuiva. Profetul adaugă atunci că El o să fie numit „Sfătuitor”, ceea ce înseamnă că va îndruma oamenii cum se cuvine, îi va sfătui și îi va învăța să meargă pe calea corectă și îi va conduce în viață și în bucurie. Isaia apoi adaugă că El va fi numit „puternicul Dumnezeu”. Evreii, prin urmare, ar înțelege prin aceasta că mai marii lor, înainte, au fost numiți „dumnezei”, sau unii puternici (Ex. 22:28, *marginal*), dar acum acest Copil, când este născut, o să fie Cel care va primi întreaga putere și autoritate de a acționa pentru Dumnezeu de partea lor .

Apoi profetul a spus de asemenea că El o să fie cunoscut drept „Tatăl veșnic”. Termenul „tată” înseamnă „dătător de viață”. Cei care înțeleg această profeție știu că Cel puternic va fi îmbrăcat cu puterea și autoritatea de a garanta viața veșnică celor care se vor supune. În armonie cu aceasta, Isus a spus după aceea: „Aceasta este viața eternă, ca ei să Te poată cunoaște pe Tine, singurul Dumnezeu adevărat și pe Cristos Isus, pe care L-ai trimis.” (Ioan. 17:3) În continuare, profetul adaugă că El o să fie cunoscut drept „Prințul Păcii”. Cuvântul „prinț” înseamnă „conducător” sau „domn”. Cel puternic, apoi, este să fie conducătorul legal al pământului. „La El o să fie strângerea oamenilor” (Gen. 49:10) și sub stăpânirea Lui neprihănită, pacea o să fie stabilită și niciodată nu se va termina. – Ps. 72:7.

A fost o mare favoare de care s-a bucurat Isaia să-i fie permis să precizeze nașterea Mântuitorului și Conducătorului legal al pământului. Dacă ar fi fost atunci capabil să înțeleagă întreaga însemnătate a propriilor lui cuvinte, ar fi fost „fără

îndoială ,copleșit de bucurie. Chiar mai mare decât favoarea lui, a fost cea a îngerilor de a anunța nașterea Celui puternic. Apostolul Petru sugerează clar că înșiși îngerii nu au înțeles întreaga semnificație a nașterii lui Isus. (1Pet. 1:12) Dar ei au știut că este împlinirea scopului lui Dumnezeu, pentru justificarea numelui Său și de partea omenirii și probabil au înțeles că este începutul îndeplinirii profeției rostite de către Isaia. Ceea ce știau le-a bucurat inimile cu fericire și ei au cântat laude lui Dumnezeu Iehova: „Glorie Celui mai înalt Dumnezeu! Și pe pământ pace, printre oamenii de bunăvoință.” A fost totuși o favoare și mai mare de care s-au bucurat urmașii lui Isus, fiindu-le permis să meargă cu El și pentru trei ani și jumătate să vorbească cu El și să asculte cuvintele milostive care ieșeau de pe buzele Lui. Ei s-au bucurat foarte tare când au învățat că El este Mesia și Mântuitorul.

Dar acum o favoare mult mai mare este oferită asupra celor care sunt cu adevărat consacrați lui Dumnezeu Iehova, fiindu-le permis să știe că Cel mare și puternic a luat puterea Lui și și-a început stăpânirea și fiindu-le permis, în această vreme, ca martori ai lui Iehova, nu numai să vorbească despre nașterea Lui, ci și să spună mai departe despre bunătatea lui Dumnezeu Iehova prin Cristos Isus și că acum este timpul pentru începutul îndeplinirii profeției, care, la vremea potrivită a lui Dumnezeu, o să rezulte în stabilirea completă a păcii pe pământ, pentru oamenii de bunăvoință.

Binecuvântat este privilegiul tuturor celor care sunt acum martori pentru Dumnezeu Iehova! Aceștia privesc acum la lucrările lui Iehova și ale Fiului Său iubit și știu că Isus Cristos este Conducătorul legal al pământului și a luat puterea Lui și și-a început domnia; iar ei își ridică vocile în cântec, spunând: „Mărețe și minunate sunt lucrările Tale, Doamne Dumnezeule Atotputernic; corecte și adevărate sunt căile Tale, Tu Rege al sfinților.” – Apoc. 15:3.

TURNUL DE VEGHERE

Vestitorul
Impărăției lui Jehova

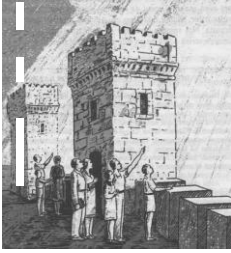
15 IUNIE 1941

Nr. 12

Cuprins:

OBLIGAȚIILE LEGĂMÂNTULUI	- Pag.295
CALEA SIGURĂ	- Pag.309
CINE ESTE GOG?	- Pag.315

"VOI SUNTEȚI MARTORII MEI, ZICE JEHOVA, CĂ EU SUNT DUMNEZEU" Isaia 43:12

Publicată bilunar de
Societatea de Biblii și Tratamente Turnul de Veghere
117 Adams Street Brooklyn. N.Y.. U.S.A.

FUNȚIONARI:

Președinte: J.F.Rutherford

Secretar: W.E. Van Amburgh

„Toți fiii Tăi vor fi învățați de lehova;
și mare va fi pacea fiilor tăi” - Isaia 54:13

SCRIPTURA ÎNVAȚĂ CLAR:

IEHOVA este singurul Dumnezeu adevărat: El este din veșnicie în veșnicie: El este Creatorul cerului și al Pământului și Dătătorul de viață al creaturilor Sale. Logosul a fost începutul creațiunii Sale și Agentul Său activ la crearea tuturor lucrurilor. Logosul este acum Domnul Isus Cristos în glorie, investit cu toată puterea în cer și pe Pământ și Principalul Agent Executor al lui lehova.

DUMNEZEU a creat Pământul pentru om. El a creat pe om perfect pentru a trăi pe Pământ, unde l-a așezat. Omul n-a ascultat de legea lui Dumnezeu în mod voluntar și a fost condamnat la moarte: din cauza păcatului lui Adam, toți oamenii sunt născuți păcătoși și fără drept la viață.

ISUS a fost făcut om și Omul Isus a suferit pentru a produce prețul de răscumpărare pentru cei ascultători din omenire: Dumnezeu L-a înviat pe Isus din morți, ca și creatură divină. L-a înălțat la cer mai presus de orice creatură și de orice nume și L-a investit cu toată puterea și cu toată autoritatea.

ORGANIZAȚIA LUI IEHOVA este o Teocrație numită Sion și Isus Cristos este Funcționarul Principal de acolo și Regele de drept al lumii: urmașii unși și credincioși ai lui Cristos sunt copiii Sionului și membrii organizației lui lehova: ei sunt martorii Săi, a căror datorie și privilegiu este să mărturisească pentru supremația lui lehova. să declare scopurile Sale cu privire la omenire, așa cum sunt exprimate în Biblie și să poarte fructele împărăției înaintea tuturor aceluia care voiesc să asculte.

LUMEA cea veche s-a sfârșit în anul 1914 A.D. și Domnul Isus Cristos a fost așezat de lehova pe tronul Său al autorității, a expulzat pe Satan din cer și înaintea în întemeierea Împărăției lui Dumnezeu pe Pământ.

REMEDIUL și binecuvântările popoarelor Pământului pot veni doar prin împărăția lui lehova prin Cristos, care acum a început. Următorea faptă măreață a Domnului, va fi distrugerea organizației lui Satan și stabilirea dreptății pe Pământ: sub această împărăție, oamenii de bine ce vor supraviețui Armagedonului, vor împlini mandatul divin de „a umple Pământul” cu un neam omenesc drept.

MISIUNEA SA

Această revistă este editată pentru a ajuta oamenii să cunoască pe lehova Dumnezeu și scopurile Sale. așa cum sunt exprimate în Biblie. Ea publică instrucțiuni biblice destinate îndeosebi pentru a ajuta martorilor lui lehova și tuturor oamenilor de bine. Ea pregătește pentru cititorii ei un studiu sistematic al Bibliei, iar Societatea furnizează și altă literatură pentru a ajuta asemenea studii. Ea publică material potrivit pentru instruirea publică în Scripturi, prin radio și alte mijloace.

Ea aderă strict la Biblie, ca autoritate pentru expunerile sale. Ea este absolut liberă și separată de toate religiile, partidele, sectele sau alte organizații lumesti. Ea este în întregime și fără rezervă pentru împărăția lui lehova Dumnezeu sub Cristos, Regele Său iubit. Ea nu este dogmatică, ci invită la examinarea conținutului ei în mod critic și atent. în lumina Scripturilor. Ea nu se amestecă în controverse, iar coloanele sale nu sunt deschise criticilor individuale.

Prețul abonamentului anual

Statele Unite - \$1: Canada și celelalte țări - \$1.50: Marea Britanie. Australia și Africa de Sud - 6S. Mandatele din America pot fi trimise prin ordin de plată poștal sau Expres sau prin cec bancar. Mandatele din Canada. Anglia. Africa de Sud. Australia și Asia pot fi trimise direct birourilor de filială respective. Mandatele din alte țări decât cele menționate, pot fi trimise direct biroului din Brooklyn. dar numai prin ordin de plată poștal *internațional*.

Birourile din străinătate

Anglia ..... 34 Craven Terrace. London. W.2. England
Canada ... .40 Irvvin Avenue. Toronto 5. Ontario. Canada
Australia și Asia..... 7 Beresford Road. Strathfield. N.S.W.. Australia
Africa de Sud ..... Boston House. Cape Town, South Africa

(Traduceri ale acestei reviste apar în mai multe limbi.)

Toți studenții Bibliei sinceri, care din cauza infirmității, sărăciei sau necazului, nu pot să plătească prețul abonamentului, pot avea gratuit *Turnul de veghere* printr-o cerere scrisă adresată vestitorilor, făcută odată pe an, arătând motivul pentru care cer aceasta. Noi suntem bucuroși să-i ajutăm astfel pe nevoiași, dar cererea scrisă odată pe an este solicitată de regulamentele poștale.

TURNUL DE VEGHERE

VESTITORUL PREZENȚEI LUI CHRISTOS

VOL. LXI

15 Iunie 1941

Nr. 12

OBLIGAȚIILE LEGĂMÂNTULUI

„Legământul Meu nu îl voi încălca și nici nu voi schimba lucrul care iese de pe buzele Mele.” – Ps. 89:34.

Iehova, Dumnezeuul Atotputernic, și-a anunțat scopul referitor la om și a hotărât ca acel scop anunțat să fie înscris în Biblie, care este Cuvântul Lui. Scopul exprimat al lui Iehova, referitor la om, constituie sau este legământul lui Dumnezeu referitor la om. Un „legământ” este o promisiune obligatorie sau o declarație a scopului, pentru a face sau nu un anumit lucru. Când Dumnezeu face un legământ, El se leagă să îl țină credincios. Când Dumnezeu i-a făcut cunoscut lui Avraam scopul Lui de a binecuvânta pe oamenii supuși, acea declarație a constituit legământul lui Dumnezeu. În marea imagine profetică, pe care Dumnezeu a hotărât-o să fie interpretată de Avraam și fiul lui Isaac, Avraam l-a ilustrat pe însuși Dumnezeu și Isaac l-a ilustrat pe iubitul Fiul al lui Dumnezeu, Sămânța promisiunii. Cu acea ocazie, Dumnezeu Iehova a spus: „Eu te voi binecuvânta din belșug și voi înmulți abundant sămânța ta, ca stelele cerurilor și ca nisipul care este pe malul mării, pentru ca sămânța ta să stăpânească poarta dușmanilor ei: așa o să se binecuvânteze toate națiunile pământului în sămânța ta.” – Gen. 22:17,18, *Rotherham*.

2. Declarația mai sus citată a lui Iehova este potrivit denumită „legământul lui Dumnezeu cu Avraam”. Declarația, fiind una necondiționată, este potrivit denumită un legământ unilateral sau de o singură parte. Nimic din ceea ce orice creatură poate face nu îl va împiedica pe Dumnezeu Iehova în îndeplinirea scopului Său anunțat. Fiecare scop exprimat al lui Iehova, referitor la om, este un legământ pentru Atotputernicul Dumnezeu, care legământ îl execută, la timpul Său potrivit. Dacă Dumnezeu ia un om în legământ cu El, acela este numit un legământ bilateral sau de două părți. Obligația este asupra ambilor participanți ai legământului să ducă acel legământ la completa executare, conform termenilor lui.

3. Dumnezeu Iehova se leagă pentru a-și executa toate legămintele. Cuvântul Lui de promisiune anunțat, este întotdeauna adevărul și El întotdeauna își ține și execută cuvântul. Prin urmare Iehova spune: „Eu l-am intenționat și Eu îl voi îndeplini.” (Isa. 46:11) „Așa o să fie cuvântul Meu, care va ieși din gura Mea: nu se va întoarce la mine fără rod; ci va îndeplini ceea ce doresc Eu și o să prospere în lucrul spre care Eu l-am trimis.” (Isa. 55:11) Din toate timpurile, Iehova și-a împlinit cuvântul, ținându-l sau executându-l credincios și în întregime. Referitor

la aceasta este scris: „Tu ți-ai împlinit cuvântul Tău, mai presus de întregul Tău nume.” – Ps. 138:2.

4. Dacă Isaac, în imaginea profetică, l-a prevestit pe Isus, Cel Iubit al lui Dumnezeu, la fel și David, în altă imagine profetică, l-a reprezentat pe Cel Iubit al lui Dumnezeu Iehova, care este Cristos și care este Sămânța promisiunii. Legământul lui Iehova de a binecuvânta oamenii, sub anumite condiții, este o promisiune neîncălcată și este sigură. După cum Dumnezeu a făcut soarele să strălucească, la fel de sigur va duce mai departe și va executa în întregime toți termenii aceluia legământ, pentru a-L face pe Cristos Isus, Capul Guvernului Teocratic, de la care toate binecuvântările o să se îndrepte spre creaturile umane supuse. Observă că Iehova spune referitor la acest legământ: „Îndurarea mea o voi păstra pentru El pentru totdeauna și legământul Meu va sta neclintit cu El. Legământul Meu nu îl voi încălca și nici nu voi schimba lucrul care iese de pe buzele Mele.” – Ps. 89:28,34.

5. În executarea bunătații Lui iubitoare față de oameni, Iehova l-a asigurat de două ori pe om de scopul Lui de a-și executa în întregime legământul Lui. Nu numai că își dă cuvântul, ci își sprijină și își leagă cuvântul, prin jurământul Lui. Lui Avraam i-a spus: „De unul singur am jurat, în sămânța ta o să fie toate națiunile binecuvântate.” (Gen. 22:16-18) „Astfel, când și-a propus să le arate și mai clar moștenitorilor promisiunii că hotărârea Sa nu se poate schimba, Dumnezeu a intervenit cu un jurământ, pentru ca, prin două lucruri care nu se pot schimba, în care este imposibil ca Dumnezeu să mintă, noi, care am alergat la refugiu, să primim o puternică încurajare, ca să apucăm speranța ce ne este pusă înainte.” (Ev. 6:17,18) Când un om este luat în legământ cu Dumnezeu Iehova „nu este lăsat loc sau motiv pentru acel om să aibă vreo îndoială despre îndeplinirea de către Dumnezeu a părții Lui de legământ.

OBLIGAȚIA OMULUI

6. Atotputernicul Dumnezeu face imposibil pentru ca partea Lui de legământ să nu reușească. Poate un om, care a fost luat într-un legământ cu Dumnezeu să își trădeze cu ușurință obligațiile sub acel legământ, să contravină lor și să le încalce fără a fi pedepsit? Cuvântul lui Dumnezeu răspunde: „Cei care încalcă legământul... sunt demni de moarte.” (Rom. 1:31,32) Iehova a făcut acest lucru clar israeliților, cu care El a făcut un legământ. Ceea ce a anunțat atunci Dumnezeu israeliților este legea lui neschimbată și care se aplică tuturor oamenilor care încalcă intenționat legământul cu Dumnezeu: „Află astfel că Domnul Dumnezeuul tău, este singurul Dumnezeu, credinciosul Dumnezeu care își ține legământul și îndurarea față de cei care Îl iubesc și păstrează poruncile Lui, pentru o mie de generații; și îi răsplătește pe cei care Îl urăsc pe față, distrugându-i; El nu va fi indiferent față de cel care îl urăște, El îl va răsplăti pe față. Prin urmare, tu să păstrezi poruncile, legile și judecățile, pe care Eu ți le voi porunci în această zi, să le faci.” – Deut. 7:9-11.

7. Dumnezeu este credincios în toate lucrurile pe care le-a promis și El cere credință de la toți cei care garantează să execute o înțelegere sau un legământ cu El.

CU CINE A FOST FĂCUT

8. Scopul lui Iehova este un secret față de oamenii păcătoși. Din moment ce fiecare scop anunțat al lui Iehova este un secret pentru cei păcătoși, legământul Lui este un secret pentru toți cei care sunt împotriva Teocrației. Ce este atunci cerut de la om, înainte ca el să poată fi luat în legământ cu Iehova? El trebuie să se teamă de Dumnezeu. El trebuie să creadă că Dumnezeu este și că El este Cel care îi răsplătește pe cei care caută sânguincios să Îl slujească. Acel om trebuie să aibă ceva cunoștință că Dumnezeul Atotputernic este Iehova, Creatorul cerului și al pământului, Izvorul vieții și singurul Dătător de viață veșnică. El atunci Îl recunoaște pe Iehova drept Cel Atotputernic, care este drept și neprihănit și care este pe deplin altruist. Crezând că toate binecuvântările pleacă de la Atotputernicul Dumnezeu, creatura umană se teme să ia orice curs care l-ar face să piardă binecuvântările pe care Dumnezeu le dă. El crede că nesupunerea față de Dumnezeu îl va face să piardă favoarea lui Dumnezeu și el se teme ca nu cumva să nu poată primi favoarea lui Dumnezeu. El dorește să fie învățat despre Dumnezeu, ca el să poată merge pe calea dreaptă. El crede că trebuie să aleagă să fie pentru Iehova sau împotriva Lui și se teme să aleagă contrar voinței lui Dumnezeu. Referitor la o asemenea persoană, Iehova spune: „Ce om este acela care se teme de Domnul? Pe el o să îl învețe calea corectă pe care el să o aleagă.” – Ps. 25:12.

9. Omul care se teme de Dumnezeu și care cu sânguință caută să cunoască și să facă voința lui Dumnezeu, este condus în calea dreaptă. Asemenea persoană începe să aibă credință; și fără credință este imposibil să îl mulțumească pe Dumnezeu și să primească binecuvântarea Lui. Poate și omul scopul lui Iehova? Cum ar putea el să afle acel scop? Domnul răspunde: „Secretul lui Dumnezeu este cu cei care se tem de El; și lor le va arăta legământul Lui.” – Ps. 25:14.

10. Omului care se teme de Dumnezeu, căutând cu sânguință adevărul, Dumnezeu îi dezvăluie scopul Lui. Scopul principal al lui Dumnezeu este justificarea propriului Său nume măreț; nu pentru propriul Lui beneficiu, ci pentru ca creaturile Lui, care doresc dreptatea, să poată alege calea dreptății și să trăiască, în onoarea Marelui Creator. Scopul Lui anunțat este să îndeplinească voința Lui de către și prin Cristos Isus, Fiul Său Iubit, pe care Dumnezeu L-a făcut Cristos și Domnul și Reprezentantul Executiv și căruia îi încredințează întreaga putere în cer și pe pământ și pe care Îl trimite să execute scopul Lui.

11. După răzvrătirea din Eden, Dumnezeu și-a anunțat scopul de a avea o sămânță, desemnată în Scripturi drept „sămânța lui Avraam”, care este Cristosul și care sămânță o să administreze binecuvântările pentru oamenii supuși. – Gal. 3:16,28,29.

12. Urmând imediat după acțiunea păcătoasă a lui Lucifer în Eden, Dumnezeu și-a declarat scopul de a „pune ură între sămânța femeii Lui (organizația Lui) și sămânța lui Satan” și mai departe a declarat că Sămânța organizației lui Dumnezeu îl va nimici, la timpul potrivit, pe Satan și sămânța lui și va justifica numele lui Iehova. Acea declarație a fost un legământ unilateral al lui Iehova, care legământ Cristos Isus îl duce acum spre deplina executare. De la Eden până în prezent, dușmănia dintre organizația lui Dumnezeu și sămânța lui Satan, adică organizația Diavolului este făcută evidentă. Acea dușmănie se va sfârși doar prin triumful deplin al Seminței lui Avraam și prin justificarea numelui lui Iehova.

UN POPOR PENTRU NUMELE SĂU

13. Dumnezeu și-a anunțat scopul de a avea numele declarat pe întreg pământul, înainte de a-și exercita puterea în distrugerea organizației lui Satan. (Ex. 9:16) A avea martori pe pământ, care să declare numele Său, a fost scopul anunțat al lui Dumnezeu; și prin urmare este scris: „Dumnezeu a privit peste neamuri, pentru a alege dintre națiuni un popor pentru numele Lui... ca o rămășiță de oameni să îl poată căuta pe Domnul și toate națiunile asupra cărora numele Meu este chemat.” (Faptele 15:14-17, *Rotherham*) Toate acestea au fost scopul lui Dumnezeu, cunoscut Lui de la început; și în același fel și sfârșitul îi este cunoscut. (Faptele 15:18) Acel legământ al lui Iehova este veșnic și neschimbat. Toate legămintele lui Dumnezeu sunt veșnice, și nu sunt supuse schimbării, pentru că Dumnezeu nu se schimbă— Mal. 3:6.

POPORUL LUI DE LEGĂMÂNT

14. Oamenii pe care Dumnezeu îi alege dintre națiuni pentru numele Lui, sunt poporul Lui de legământ. Ei fiind aleși dintre națiuni, Dumnezeu îi separă și îi distinge de toate celelalte popoare ale lumii. Ei sunt un popor pentru un scop, adică, pentru scopul lui Dumnezeu, ca ei să aducă mărturie numelui Său, să-L reprezinte și să vestească mai departe laudele Lui. El i-a scos din întuneric spre lumină și ei trebuie să facă cunoscută lumina și numele Lui. (1Pet. 2:9,10) Atotputernicul Dumnezeu alege acel popor de legământ pentru El însuși și El îi alege pentru principalul scop de a aduce mărturie numelui Său și, prin urmare, viața fiecăruia astfel luat în legământ depinde de executarea credincioasă a tuturor obligațiilor legământului lui, fiind supus poruncilor lui Dumnezeu Atotputernic. Nu există nici o scuză pentru el să schimbe această parte de legământ și nici să nu reușească să execute în totalitate fiecare parte a acestuia.

15. Modul lui Dumnezeu de a scoate poporul pentru numele Lui este, pe scurt, acesta: El i-a adus pe fiecare dintre ei la o înțelegere că Atotputernicul Dumnezeu este Iehova și că Isus Cristos este Mântuitorul omului, prin favoarea lui Dumnezeu. Pe oricine care crede aceste mari adevăruri și care are frică evlavioasă, Domnul îl conduce în lumina adevărului și îi dezvăluie acestuia scopul sau legământul Lui. Astfel Dumnezeu atrage căutătorii de adevăr la Cristos Isus, al cărui sânge prețios a cumpărat toți oamenii care I s-au supus. „Nici un om nu poate

veni la Mine, decât dacă Tatăl, care M-a trimis pe Mine îl atrage; și eu îl voi învia în acea zi.” (Ioan 6:44) Omul sincer, căutând calea vieții, caută să îl cunoască pe Dumnezeu și lui i se aplică cuvintele lui Isus: „Eu sunt calea, adevărul și viața; nici un om nu ajunge la Tatăl decât prin Mine.” (Ioan 14:6) Căutătorul de adevăr și viață trebuie, prin urmare, să meargă pe calea pe care Isus a luat-o și astfel trebuie să fie supus voinței exprimate a lui Dumnezeu. (1Pet. 2:21) Observă atunci calea lui Isus.

16. Începând cu venirea lui Isus pe lume, este scris, că i-a spus lui Dumnezeu Iehova, Tatăl Lui: „Iată, Eu vin... să fac voința Ta, O, Dumnezeule.” (Evrei 10:7) „Atunci am spus, Eu: Iată, vin; în volumul cărții este scris despre Mine, Eu doresc să fac voința Ta, O Dumnezeule Meu: da, legea Ta este înăuntrul inimii Mele. Am predicat dreptatea în marea adunare: iată, nu mi-am înfrânat buzele, O Doamne, Tu știi.” – Ps. 40:7-9.

17. Fiecare dintre cei care sunt scoși din lume pentru numele lui Iehova și luați în legământ cu Iehova, trebuie, în acest fel, să fie de acord să facă și cu bucurie să facă voința lui Dumnezeu. El face asemenea înțelegere solemnă să facă voința lui Dumnezeu și astfel el însuși se obligă să-și execute legământul. Acel legământ sau înțelegere îl leagă iremediabil să fie supus poruncilor lui Dumnezeu, după cum este stabilit în Cuvântul Lui.

LEGĂMÂNT PRIN SACRIFICIU

18. Toate persoanele care sunt în totalitate de acord să facă voința lui Dumnezeu și care sunt alese de Iehova și scoase dintre națiuni pentru a fi martore a numelui lui Iehova, sunt astfel luate într-un legământ cu Dumnezeu Iehova. Acela este un legământ prin sacrificiu. Cei care fac un legământ prin sacrificiu cu Iehova, aleg să urmeze pașii lui Cristos Isus și ei, astfel, sunt de acord să sacrifice orice drept și privilegiu, care ar intra în contradicție cu scopul lui Iehova. De la alegerea apostolilor credincioși ai lui Isus Cristos și ungerea lor la Rusalii până acum, multe persoane au acceptat să facă voința lui Dumnezeu și au făcut un legământ prin sacrificiu. Cei pe care Dumnezeu i-a ales pentru El însuși, sunt cei care și-au ținut credincios legământul cu El. Cu venirea Domnului Isus și întronarea Lui drept Rege, în anul 1914d. Chr., Iehova dă poruncă în aceste cuvinte: „Strângeți-mi sfinții Mei la un loc; cei care au făcut un legământ cu Mine prin sacrificiu.” – Ps. 50:5.

19. Domnul Isus Cristos îi adună la templu pe cei care au făcut un legământ cu Iehova prin sacrificiu. Judecata la templu, începând cu anul 1918d. Chr., i-a scos în evidență pe cei care și-au arătat credința și devotamentul pentru Dumnezeu și împărăția Lui și pe aceștia, care au făcut legământ cu Iehova, El i-a uns și i-a trimis, pentru ca ei să poată „să-i ofere Domnului o jertfă în dreptate”; care jertfă în dreptate este lauda lui Dumnezeu Iehova și mărturia pentru numele Său, dedicându-se credincios, în supunere pentru porunca Lui de a predica această evanghelie a Împărăției. (Mal. 3:3; Ev. 13:15) Obligațiile de legământ ale fiecăruia

astfel luat într-un legământ, cer credință în declararea numelui și împărăției lui Iehova. Ei sunt cu adevărat preoți sau predicatori ai acestei evanghelii.

MARTORII LUI

20. Dumnezeu Iehova scoate dintre națiuni un popor pentru El însuși; ceea ce înseamnă că cei astfel scoși sunt pentru a fi folosiți și trebuie să fie folosiți pentru scopul Lui. Scopul Său este ca numele Lui să fie declarat printre națiuni înainte de Armagedon și asemenea proclamare trebuie să fie făcută de către cei pe care Dumnezeu i-a ales. Ei trebuie să spună oamenilor că Iehova este singurul Dumnezeu adevărat și atotputernic și că Isus Cristos este Regele Guvernului teocratic și că această guvernare este singura speranță de pace și viață a oamenilor. Acestor oameni astfel scoși, care sunt în legământ, Iehova le spune: „Voi sunteți martorii Mei, a spus Iehova, voi și Servul Meu pe care L-am ales; ca voi să Mă puteți cunoaște, să credeți și să înțelegeți că Eu sunt ; înaintea Mea nu a existat nici un Dumnezeu și nici după Mine nu o să mai fie. Eu, chiar Eu, sunt Iehova; și în afară de Mine nu există nici un Mântuitor. Am declarat ,am mântuit și am vestit, când nu a fost nici un dumnezeu străin printre voi; prin urmare voi sunteți martorii Mei, a spus Iehova, că Eu sunt Dumnezeu.” (Isa. 43:10-12) Printre poporul credincios al lui Iehova nu sunt dumnezei străini, nici dintre oameni, nici dintre îngeri. Credincioșii sunt consacrați în totalitate lui Iehova, singurul Dumnezeu adevărat și atotputernic.

21. Națiunile lumii acționează prin elementele lor guvernatoare, pretinzând dreptul de a conduce, chiar dacă Cristos Isus, Regele, a venit. Cei care sunt din organizația lui Satan și sub puterea lui dominantă, sunt orbiți de către Satan față de adevăr. Prin urmare, ei insistă să conducă pământul contrar voinței lui Dumnezeu. Indiferent dacă sunt sinceri sau nu în concluziile lor, ei sunt în întuneric în ceea ce privește scopul lui Dumnezeu. Ei nu au cunoștință și apreciere pentru legământul Lui. Ei au ochi și urechi naturale, dar ei nu pot vedea și nu pot auzi și nu dau atenție Cuvântului lui Dumnezeu și ei nu au o viziune asupra scopului Său. Referitor la ei, Iehova spune: „Scoate afară poporul cel orb, care totuși are ochi și surzii, care totuși au urechi. Să se strângă toate neamurile și să se adune popoarele! Cine dintre ei a vestit aceste lucruri? Care dintre ei ne-au făcut cele dintâi prorocii? Să-și aducă martorii și să-și dovedească dreptatea, ca să asculte oamenii și să zică: „Adevărat!” – Isa. 43:8,9.

22. Vremea de apogeu a venit și acum cei care sunt consacrați lui Iehova și care, prin urmare, sunt poporul Lui de legământ, trebuie să se supună poruncilor Sale și cu tărie și fără teamă să declare numele și împărăția Sa pe pământ.

HIROTONISIȚI

23. Toți care aparțin poporului de legământ, pe care Iehova i-a scos pentru numele Lui și i-a trimis drept martori ai Lui, Atotputernicul Dumnezeu, prin spiritul Lui, i-a hirotonisit sau i-a împuternicit să declare numele și împărăția Lui. Dumnezeu i-a făcut predicatori sau preoți ai evangheliei. Aceștia sunt preoți

hirotonisiți cum se cuvine, numiți și împuterniciți de cea mai înaltă Autoritate, indiferent de ceea ce oamenii pot face, spune sau gândi. Acestea sunt cuvintele de hirotonisire, împuternicire și autoritate, pe care Dumnezeu le-a determinat să fie înscrise pentru poporul Său de legământ: „Spiritul Domnului Dumnezeu este deasupra mea; deoarece Domnul m-a uns să predic învățături bune celor slabi; El m-a trimis să leg inimile frânte, să declar libertate celor captivi și deschiderea închisorii pentru cei care sunt legați; să declar anul de îndurare al Domnului și ziua răzbunării Dumnezeului nostru; să-i mângâi pe toți cei care plâng.” – Isa. 61:1,2.

24. Isus Cristos, marele Judecător de la templu, drept Reprezentantul Executiv al lui Iehova, trimite asemenea preoți hirotonisiți, cu porunca și comanda ca ei să declare veștile bune sau evanghelia că împărăția lui Iehova este aici și că împărăția Lui este singura speranță pentru omenire. Prin urmare, Isus poruncește: „Și această evanghelie a împărăției o să fie predicată în toată lumea, ca o mărturie pentru toate națiunile; și atunci o să vină sfârșitul.” – Mat. 24:14.

25. Această mărturie pentru numele lui Iehova și pentru Guvernul Lui teocratic trebuie dată prin preoții Lui hirotonisiți, înainte de vremea marii judecăți, care este la Armagedon. (Mat. 24:21) Nu este nici o diferență între bărbați și femei (Gal. 3:28), ci toți cei care sunt aleși de Dumnezeu și luați într-un legământ cu El și trimiși, sunt preoți hirotonisiți să predice această evanghelie a marii Teocrații. Nici o putere pământească nu are autoritate să pună deoparte această înaltă hirotonisire și numire. Societatea de Biblie și Tractate „Turnul de Veghere” o organizație acționând de partea și cu martorii lui Iehova, pentru a face lucru ordonat și pentru a duce mai departe munca într-un mod organizat și ordonat, trimite asemenea martori și astfel o hirotonisire pământească este furnizată; dar aceasta este întotdeauna supusă hirotonisirii Atotputernicului Dumnezeu. Asemenea persoane sunt adevărații reprezentanți ai Domnului și adevărații preoți ai lui Dumnezeu pe pământ.

26. Aceasta este voința exprimată a lui Dumnezeu, ca poporul Lui de legământ să fie, pentru totdeauna, separat și distins de lume, adică, de lucrurile și de puterile care încearcă să conducă această lume rea. Acestora Domnul le spune: „Voi nu sunteți din lume, la fel cum nici Eu nu sunt din lume.” (Ioan 15:18,19) Isus este Martorul Credincios și Adevărat al lui Iehova; și toți urmașii Lui, scoși dintre națiuni pentru numele lui Iehova, trebuie, în același fel, să fie martori credincioși și adevărați pentru numele și împărăția lui Dumnezeu și prin urmare trebuie să se mențină nepătați sau separați de lume. – Iacov 1:27.

SUPUȘI CUI?

27. Toate națiunile ale actualei lumi sunt împotriva Teocrației. Există printre națiunile pământului două grupuri puternice care cer dreptul de a conduce și ambele sunt împotriva conducerii lumii de către Cristos Isus, care este Regele lui Iehova, deținând întreaga autoritate. Poporul de legământ al lui Dumnezeu este de partea Lui și consacrat în totalitate scopului Său și, prin urmare, trebuie să fie și este tot timpul neutru, în toate lucrurile de controversă dintre națiunile aceste lumi

rele. Dacă națiunile acestei lumi cred de cuviință să se angajeze în război, aceasta este, în sine, hotărârea și responsabilitatea lor. Cu asemenea războaie poporul de legământ al lui Dumnezeu nu are nimic de-a face și, în supunere față de porunca lui Dumnezeu, el trebuie să rămână neutru, separat și izolat. Ei trebuie să se mențină la distanță de toate aceste războaie și controverse și să se consacre serviciului mării Teocrații. Motivul pentru asemenea neutralitate este discutat mai amplu și pe lung în *Turnul de Veghere* din anul 1939, paginile 323-333.

28. Când legea oamenilor, făcută de către națiunile pământului și pusă în vigoare, comandă făptuirea a ceea ce este în conflict direct cu poruncile lui Dumnezeu Iehova, adresate poporului de legământ, care este poziția celor ce fac parte din poporul de legământ al lui Iehova, cu referire la aceasta? Apostolii lui Cristos Isus, Petru, Ioan și alții, au fost trimiși să predice și să reprezinte Teocrația, fiind într-un legământ cu Dumnezeu Iehova și astfel, cu strictetețe guvernate de voința lui Dumnezeu, au răspuns întrebării precedente și acest răspuns este cel dat de către toți aceia care compun poporul de legământ al lui Dumnezeu, unor astfel de întrebări. Acel răspuns este: „Noi trebuie să ne supunem lui Dumnezeu, mai presus decât oamenilor.” (Faptele 5:29) „Dar Petru și Ioan au răspuns și le-a spus, Dacă ar fi drept, în viziunea lui Dumnezeu, să ascultăm de voi mai mult decât de Dumnezeu, judecați voi.” (Faptele 4:19) Obligațiile cuiva care se află sub legământ îi cer să urmeze cu credință această conducere divină anunțată.

29. Acei apostoli credincioși ai Domnului, deoarece au persistat în ținerea legământului lor cu Dumnezeu și supunerea față de poruncile lui Dumnezeu, mai degrabă decât ale oamenilor, au fost arestați, maltratați, aruncați în închisoare și bătuți. Când au fost eliberați din închisoare, ei s-au dus direct înainte, în predicarea evangheliei, în supunere pentru porunca lui Dumnezeu. Ei nu s-au temut de ceea ce oameni le-ar putea face. Ei s-au temut de Dumnezeu și I s-au supus. Dacă ei ar fi luat un curs contrar, supunându-se față de poruncile oamenilor și ar fi făcut așa pentru a evita pedeapsa trupească și totuși ar fi predicat evanghelia pe ascuns, când conducătorii nu ar fi putut să îi descopere, acela ar fi fost un curs compromițător și ar fi constituit un eșec în păstrarea legământului cu Dumnezeu. Astfel ei și-ar fi călcat legământul lor, din cauza temerii de oameni. Teama de om conduce în capcana lui Satan, ceea ce înseamnă distrugere veșnică. Aceiași regulă se aplică tuturor celor din poporul de legământ al lui Dumnezeu de astăzi. – Prov. 29:25; Rom. 1:31,32; Apoc. 21:8.

CEI CARE ÎNCALCĂ LEGĂMÂNTUL

30. O persoană care nu este într-un legământ cu Dumnezeu este într-o poziție mult mai diferită de cea a persoanei care este într-un legământ să facă voința lui Dumnezeu. Cei care nu sunt din poporul de legământ al lui Dumnezeu, nu sunt luați aici în considerare. Doar cei care au intrat într-un legământ să facă voința lui Dumnezeu sunt luați aici în considerare. Obligația acestora este ca ei să respecte termenii aceluia legământ, respectarea cărora este de importanță vitală. Cu siguranță, legământul făcut cu Iehova este un lucru sacru, și nu trebuie să fie

încălcat sau schimbat. Cum îi consideră și tratează Dumnezeu pe cei care încalcă legământul, ar putea fi văzut corect, prin referire la tratamentul acestora, după cum este înscris în Biblie, dintre care câteva exemple sunt citate aici.

31. Dumnezeu a făcut un legământ cu poporul lui Israel. Acei oameni au acceptat să respecte termenii legământului cu Atotputernicul Dumnezeu. (Ex. 19:5-8) Dumnezeu a poruncit ca oamenii din poporul Său de legământ să se păstreze separați și distinși de toate națiunile care se dedau demonismului sau serviciului religios al dumnezeilor demonici, declarându-le că slujirea acestor dumnezei „vă va fi o capcană.” (Deut. 7:16) Națiunea lui Israel a fost datoare să-și respecte credincios și să execute termenii aceluia legământ. Ei nu au reușit să facă în acest fel. Ei și-au încălcat legământul. „Nu au respectat legământul cu Dumnezeu și au refuzat să meargă după legea Lui. Căci inima lor nu a fost dreaptă cu El și nici nu au fost statornici în legământul Său. Căci ei l-au provocat la mâhnire cu înălțimile lor și i-au stârnit gelozia cu chipurile lor cioplite.” (Ps. 78:10,37,58) „Și ei și-au servit idoli, care au fost o capcană pentru ei.” (Ps. 106:36) „El a nesocotit jurământul, până într-atât, că a rupt legământul, ba încă și-a dat mâna și a făcut toate aceste lucruri; nu va scăpa! De aceea, așa vorbește Domnul, Dumnezeu: „Pe viața Mea că, întrucât a nesocotit jurământul făcut în Numele Meu și a rupt legământul Meu, voi face să se întoarcă asupra capului lui lucrul acesta.” – Ezech. 17:18,19.

32. Dumnezeu i-a pedepsit pe cei care au încălcat legământul cu distrugerea. (Amos 3:2) Dumnezeu a rostit judecata finală asupra acelei națiuni care a încălcat legământul și națiunea a fost lăsată pustie. (Mat. 23:38) Astfel regula stabilită a lui Iehova este făcută cunoscută, că cei care încalcă legământul sunt vrednici de moarte și suferă moartea și unul care încalcă intenționat legământul sau evită intenționat obligația acestuia se pune singur în calea distrugerii complete.

33. Dumnezeu a făcut cunoscut prima dată lui Noe legământul Lui referitor la vărsarea de sânge. (Gen 9:6-16) Acesta este legământul sfințeniei vieții și este un legământ veșnic și prin termenii lui, aceasta este anunțat astfel: „Oricine varsă sânge de om, prin om o să fie sângele lui vărsat: căci în imaginea lui Dumnezeu a fost făcut omul.” Tuturor celor care formează poporul Său de legământ Dumnezeu le poruncește: „Tu să nu ucizi.” (Ex. 20:13) „Răzbunarea este a Mea: Eu voi răsplăti.” (Rom. 12:19) Legea lui Dumnezeu stabilește pedeapsa morții pentru oricine care încalcă intenționat acel legământ. Legea Lui asigură executarea celor care o încalcă. Viața umană poate fi pe bună dreptate luată numai prin dispoziția specifică a lui Dumnezeu. El și-a numit Executorul. Uciderea de creaturi umane în război sau în alte feluri este o încălcare a legământului lui Dumnezeu referitor la sfințenia vieții. Acesta este un legământ veșnic, nesupus schimbării.

34. Națiunile pământului sunt obligate să observe acel legământ al sfințeniei vieții, deoarece aceasta este legea lui Dumnezeu referitor la viață. Fiecare națiune a încălcat acel legământ veșnic, prin uciderea multora dintre slujitorii credincioși ai lui Dumnezeu și de asemenea prin uciderea multor altor nevinovați. Referitor la încălcarea aceluia legământ, Dumnezeu Iehova spune: „Iată, Domnul a făcut

pământul gol și l-a făcut pustiu și l-a întors cu susul în jos și a împrăștiat peste hotare locuitorii acestuia. Pământul plânge și dispare; lumea se stinge și dispare; oamenii trufași ai pământului dispar. Pământul de asemenea este pângărit de locuitorii acestuia, deoarece ei au încălcat legile, au schimbat ordinea, au încălcat legământul veșnic.” (Isa. 24:1,4,5) Acea stare de fapt va fi realizată în totalitate la Armaghedon. Aceste scripturi sunt citate pentru a arăta că nimeni nu poate încălca legământul lui Dumnezeu și să scape de pedeapsa prescrisă, dacă face astfel. Cu forță mai puternică se aplică această regulă tuturor celor care sunt luați într-un legământ cu Domnul Dumnezeu, ca să fie martori pentru numele Său.

DATORITĂ TEMERII

35. Scripturile spun despre oameni care au încălcat legământul cu Dumnezeu, datorită fricii față de om, că aceștia care au încălcat legământul au suferit pedeapsa cu moartea. Unul dintre aceștia a fost profetul Urie. Acel profet a fost împiedicat de la executarea obligațiilor legământului, din cauza amenințărilor făcute împotriva lui de către oameni; și temându-se de oameni, el a fugit. Dumnezeu nu l-a protejat și el a fost prins și omorât. Astfel Dumnezeu arată că nu îi protejează pe cei care încălcă legământul. – Ier. 26:20-23.

CEI CARE RESPECTĂ LEGĂMÂNTUL

36. În contrast izbitor cu necredinciosul Urie este profetul Ieremia, care a fost un martor credincios al lui Iehova. Ieremia a refuzat să se compromită cu guvernul națiunii Israelului și și-a păstrat legământul cu Atotputernicul Dumnezeu. Ieremia a declarat numele lui Iehova și a avertizat poporul, după cum Dumnezeu i-a poruncit să facă. Chiar dacă el a fost, în mod repetat, amenințat cu moartea, el a mers ferm în supunerea față de Dumnezeu. Făcând acel lucru, Ieremia a fost un model, ilustrând pe martorii lui Iehova, ce se află acum pe pământ, care declară numele lui Iehova și Teocrația Lui. Conducătorii Ierusalimului, inclusiv învățătorii și conducătorii religioși, au cerut ca Ieremia să fie supus morții, deoarece el și-a păstrat credințioșia, conform legământului cu Dumnezeu. „Și tot poporul s-a strâns împotriva lui Ieremia, în casa Domnului.” Conducătorii religioși au stârnit poporul împotriva lui, ca o scuză pentru a cere ca Ieremia să fie supus morții. Acea parte a înscrierii divine, referindu-se la acest fapt, este: „Atunci preoții și prorocii au vorbit căpeteniilor și întregului popor: „Omul acesta este vinovat de pedeapsa cu moartea; căci a prorocit împotriva cetății acesteia, cum ați auzit voi înșivă cu urechile voastre!” Ieremia a zis tuturor căpeteniilor și întregului popor: „Domnul m-a trimis să prorocesc împotriva Casei acesteia și împotriva cetății acesteia toate lucrurile pe care le-ați auzit voi. cât despre mine, iată-mă în mâinile voastre; faceți-mi ce vi se va părea că este bine și drept! Numai să știți că, dacă mă veți omorî vă veți face vinovați de sânge nevinovat, voi, cetatea aceasta și locuitorii ei; căci Domnul m-a trimis într-adevăr la voi să rostesc în auzul vostru toate aceste cuvinte!” – Ier. 26:11,12,14,15.

37. Ieremia a stat ferm și constant pentru Dumnezeu și L-a servit credincios. Dumnezeu i-a oferit protecție lui Ieremia împotriva veninului conducătorilor, „ca ei să nu îl dea pe mâna poporului, să îl omoare.” – Ier. 26:24.

TEAMA DE DUMNEZEU

38. Ieremia nu s-a temut de om și nici de ceea ce omul i-ar putea face; și în aceasta L-a mulțumit pe Dumnezeu și Dumnezeu și-a manifestat puterea de partea lui Ieremia. Cineva care este într-un legământ cu Dumnezeu și care se teme de ceea ce omul i-ar putea face să-l rănească și din acel motiv el ajunge în punctul de a-și încălca legământul, este necurat și nu poate primi aprobarea lui Dumnezeu. După cum este arătat în cazul lui Urie, așa va fi cu toți cei care încalcă legământul. Aceia necurați trebuie să suporte moarte din mâinile lui Iehova. Cei care fac parte din poporul de legământ al lui Dumnezeu și care continuă credincios, până la sfârșit, în îndeplinirea obligațiilor sunt, desigur, cei care nu se tem de oameni. Ei se tem de Dumnezeu. „Frica de Dumnezeu este curată, durând pentru totdeauna.” (Ps. 19:9) Cei care au frică față de Dumnezeu, își pun întreaga încredere în Cel Prea Înalt. Toți cei care sunt într-un legământ cu Iehova și sunt astfel pentru Teocrație, continuă să se teamă de Dumnezeu.

39. Dumnezeu și-a anunțat regula referitor la cei care își încalcă legământul, în aceste cuvinte: „Iehova, Dumnezeul tău, este un foc mistuitor.” (Deut. 4:24, *A.R.V.*) Aceasta înseamnă că cei care, din cauza fricii de om, nu reușesc sau refuză să-și execute obligația legământului, suferă distrugere din mâinile Executorului lui Iehova. Apostolul credincios a repetat aceste cuvinte, care sunt adresate tuturor celor care sunt într-un legământ cu Dumnezeu pentru Împărăție. Cuvintele lui se aplică celor care sunt adunați la templu. Ele sunt adresate poporului de legământ al lui Dumnezeu, aplicându-se la o vreme când întreaga lume este în mare necaz și zarvă și la o vreme când Dumnezeu permite să fie zdruncinat din împărăție tot ceea ce poate fi zdruncinat. Aceste cuvinte, înscrise pentru beneficiul poporului de legământ al lui Dumnezeu, sunt: „Fiindcă am primit, deci, o împărăție, care nu se poate clătina, să ne arătăm mulțumitori și să aducem astfel lui Dumnezeu o închinare plăcută, cu evlavie și cu frică; fiindcă Dumnezeul nostru este „un foc mistuitor”. – Ev. 12:28,29.

40. La fel cum a fost cu Ieremia, așa este acum cu poporul lui Dumnezeu de pe pământ, care sunt într-un legământ pentru Împărăție. Puterile lumești au depus eforturi puternice pentru a-l determina pe Ieremia să-și încalce legământul, conformându-se cu ideile lumești. Ieremia a rămas ferm. Astăzi, la fel, puterile lumești silesc cu forța poporul de legământ al lui Dumnezeu să-și nege legământul și să încalce termenii acestuia, conformându-se cu lucrurile acestei lumi și care lucruri sunt contrare poruncii lui Iehova. Servii credincioși ai lui Iehova rămân credincioși termenilor legământului lor și Teocrației, indiferent de toate amenințările sau acuzele ridicate împotriva lor. Experiențele lui Ieremia sunt înscrise pentru beneficiul poporului de legământ al lui Dumnezeu, acum pe pământ. – Rom. 15:4.

41. Puterile conducătoare totalitare, compuse din naziști, fasciști și mari conducători religioși, stau acum unde nu ar trebui să stea, cerând dreptul de a conduce lumea și cerând ca poporul de legământ al lui Iehova să salute și să se închine conducătorilor totalitari, să se alătore armatelor lor și să lupte sub drapelul lor și când cei din poporul de legământ al lui Iehova refuză să facă în acest fel, ei sunt închiși și mulți supuși morții. În fața tuturor acestora, cei din poporul de legământ al lui Dumnezeu stau ferm de partea Teocrației, chiar dacă ei îi văd pe alții credincioși fiind închiși și trimiși la moarte. Puterile conducătoare ale acestei lumi, care se opun conducerii totalitare, cer de asemenea celor din poporul de legământ al lui Iehova ca ei, în încălcarea legământului lor, să se înroleze și să lupte sub drapelul acestor conducători; și dacă cei din poporul de legământ al lui Iehova refuză să facă în acest fel, ei suportă închisoare sau altă pedeapsă dură, chiar moarte. Chiar dacă legea acestor națiuni declară că unui preot să nu îi fie cerut să facă serviciu militar, autoritățile respective, care au de a face cu ducerea legii spre execuție, spun acestor oameni credincioși, din poporul de legământ al lui Dumnezeu: „Noi nu te recunoaștem ca un preot, nici că tu ești un contestatar sincer și conștiincios al angajării în război; prin urmare trebuie să te alături forțelor luptătoare și să servești sub drapelul lor.”

42. Oamenii credincioși de legământ ai lui Dumnezeu răspund: „Noi nu putem să facem în acest fel; noi suntem într-un legământ cu Atotputernicul Dumnezeu să facem voința Lui. Ca să ne supunem poruncii voastre noi trebuie să ne încălcăm legământul cu Dumnezeu; și dacă facem așa noi o să suferim distrugere eternă din mâinile Atotputernicului Dumnezeu. Noi ne conformăm de bună voie împărăției Lui, informând popoarele lumii despre numele și prevederea Lui pentru pace și viață pentru umanitate. Dumnezeul Atotputernic ne-a hirotonisit astfel să predicăm. Noi am convenit să facem voința Lui. Noi o să îi rămânem credincioși și devotați Lui, indiferent de ceea ce oamenii ne-ar putea face. Noi nu ne dorim să suferim întemnițare sau altă pedeapsă din mâinile oamenilor. Noi știm că cea mai rea pedeapsă la care noi am putea fi supuși de către oamenii acestei lumii este moartea; dar aceasta înseamnă doar pierderea vieții noastre umane. Dacă suferim moarte, datorită credinței pentru Atotputernicul Dumnezeu și pentru termenii legământului nostru, noi avem promisiunea sigură de la Dumnezeu că ne va învia la viață eternă. Dacă ne încălcăm legământul cu Dumnezeul Iehova, noi vom suferi moarte eternă, de la care nu există înviere. Pentru noi nu există decât o singură alegere și aceea este să ne executăm credincios obligațiile legământului nostru față de Iehova și Regele Său. Dacă alegeți să ne pedepsiți datorită credinței noastre față de Dumnezeu și de legământul nostru, aceea este responsabilitatea voastră și voi trebuie să o îndurați. Fiți siguri de acest singur lucru, totuși: dacă noi suferim pedeapsă din mâinile voastre, deoarece stăm fermi și executăm termenii legământului nostru cu Atotputernicul Dumnezeu, Domnul Dumnezeu o să vă pedepsească în mod corespunzător și nu veți găsi nici o cale de scăpare de la acea pedeapsă. Noi nu vom face nici un rău nimănui, dar Atotputernicul Dumnezeu, pe care noi Îl slujim, va avea grijă ca, dacă noi suntem nedreptățiți, o să fim răzbunați,

deoarece El astfel a promis și El întotdeauna își respectă promisiunea.” – Luca 18:7,8.

43. Ceea ce este înscris referitor la statul ferm și nemișcat al lui Ieremia pentru Iehova, a fost scris și înregistrat acolo pentru scopul de încurajare a poporului de legământ al lui Dumnezeu, acum pe pământ. (Rom. 15:4) Oamenii credincioși de legământ ai lui Dumnezeu au acum în minte cuvintele lui Isus Cristos, rostite pentru mângâierea lor, adică: „Și nu te teme de ei, cei careucid corpul, dar care nu sunt capabili săucidă sufletul; ci mai degrabă teme-te de Acela care este capabil să distrugă atât sufletul cât și corpul în iad.” – Mat. 10:28.

44. Oamenii credincioși de legământ ai lui Dumnezeu nu se vor teme de oameni și nici de ceea ce oamenii le pot face. Ei se tem de Atotputernicul Dumnezeu și I se supun și Îl servesc. Puterea oamenilor răi se sfârșește cu moartea. Puterea lui Dumnezeu Atotputernic este eternă. Dacă cineva moare necredincios lui Dumnezeu, acela este sfârșitul lui veșnic. Dacă el moare deoarece este credincios lui Iehova și obligațiilor legământului său, Iehova va învia pe cel credincios la viață eternă.

PRIN SACRIFICIU

45. La venirea lui Cristos Isus la templu, cuvintele lui Iehova se aplică, adică: „Adună la Mine pe cei care au făcut un legământ cu Mine prin sacrificiu.” Care este semnificația cuvintelor „legământ prin sacrificiu”? Ele înseamnă renunțarea la tot ceea ce aparține de pământ. Ele înseamnă sacrificiul voinței umane individuale pentru făptuirea completă a voinței Dumnezeului Atotputernic. Omul care face astfel, știe că merge drept și că pășește în calea care conduce la viață veșnică. Pentru cei care vor face parte din Împărăție, legământul prin sacrificiu înseamnă renunțarea la dreptul de a trăi ca o creatură umană pe pământ. Acestuia îi este dată asigurarea că dacă el continuă credincios în respectarea legământului lui, el o să primească, la vremea potrivită, de la Domnul viață veșnică în spirit și aceasta o să o primească la înviere. Acea creatură credincioasă coboară în moarte ca om și Dumnezeu îl înalță la viață ca spirit, să trăiască pentru totdeauna. (1Cor. 15:43-53) Din punctul de vedere al lumii, credincioșii care își respectă legământul merg în moarte în ticăloșie și necinste. Dar Atotputernicul Dumnezeu îi înalță pe aceștia la viață, onoare și glorie.

46. De ce ar trebui să ezite un om să-și respecte credincios legământul cu Iehova, indiferent de întreaga opoziție umană sau pedeapsă, amenințată sau aplicată? Persoana care nu a făcut un legământ cu Dumnezeu Iehova și care, prin urmare, nu îl cunoaște pe Dumnezeu nu poate înțelege și nu poate răspunde la întrebare. Omul care este într-un legământ cu Iehova și care s-a împărțit de cunoașterea lucrurilor bune care urmează să fie date de Domnul, nu își permite nici chiar să dezbată în minte dacă ar trebui sau nu să se supună omului și astfel să își încalce legământul. El este hotărât să respecte credincios obligațiile legământului până la sfârșit, indiferent de orice a putea fi făcut împotriva lui, de orice putere umană.

47. Un exemplu izbitor și potrivit al unui credincios care și-a respectat legământul, este apostolul Pavel, odată un religionist și mai târziu un creștin adevărat, urmând conducerea lui Cristos Isus. Când a devenit un creștin, el a învățat imediat că va suferi persecutare din cauza devotamentului său deplin față de Dumnezeu și Cristos. Dar aceasta nu l-a împiedicat deloc sau nu l-a mișcat de la cursul lui de credință. El a spus: „Și acum, iată, eu merg legat în spirit spre Ierusalim, fără să știu lucrurile care o să mă aștepte acolo, în afară de faptul că sfântul spirit mărturisește în fiecare oraș, spunând că lanțurile și nenorocirile mă vor aștepta. Dar nici unul dintre aceste lucruri nu mă mișcă și nici nu îmi socotesc viața dragă mie, așa încât să îmi termin cursul cu bucurie și preoția, pe care am primit-o de la Domnul Isus, să mărturisesc evanghelia îndurării lui Dumnezeu.” – Faptele 20:22-24.

48. Deoarece Pavel și-a respectat credincios obligația legământului, el a suferit multe bătăi și întemnițări; dar el totuși a continuat să-L predice pe Cristos și Împărăția Lui, în timp ce a zăbovit între pereții închisorii. La o vreme a avut multe dintre bunurile acestei lumi și onoarea, pe care toate le-a sacrificat cu bucurie, nesocotindu-și nici măcar viața umană drept dragă lui, pentru ca el să poată să-și îndeplinească termenii legământului. Tovarășilor lui creștini, aflați de asemenea într-un legământ cu Dumnezeu, le-a scris: „Dar lucrurile, care pentru mine erau câștiguri, le-am socotit ca o pierdere, din pricina lui Hristos. Ba încă și acum privesc toate aceste lucruri ca o pierdere, față de prețul nespus de mare al cunoașterii lui Hristos Isus, Domnul meu. Pentru El am pierdut toate și le socotesc ca un gunoi, ca să câștig pe Hristos, și să fiu găsit în El, nu având o neprihănire a mea pe care mi-o dă Legea, ci aceea care se capătă prin credința în Hristos, neprihănirea pe care o dă Dumnezeu, prin credință. Și să-L cunosc pe El și puterea învierii Lui și părtașia suferințelor Lui și să mă fac asemenea cu moartea Lui; ca să ajung cu orice chip, dacă voi putea, la învierea din morți. Nu că am și câștigat premiul sau că am și ajuns desăvârșit; dar alerg înainte, căutând să-l apuc, întrucât și eu am fost apucat de Hristos Isus. Fraților, eu nu cred că l-am apucat încă; dar fac un singur lucru: uitând ce este în urma mea și aruncându-mă spre ce este înainte, *alerg spre țintă*, pentru premiul chemării cerești a lui Dumnezeu, în Hristos Isus.” – Fil. 3:7-14.

49. Pavel și-a păstrat integritatea și când a ajuns la sfârșitul călătoriei sale pământești le-a spus tovarășilor lui, care și-au respectat legământul: „De altfel, toți cei ce voiesc să trăiască cu evlavie în Hristos Isus, vor fi prigoniți.... Dar tu fii treaz în toate lucrurile, rabdă suferințele, fă lucrul unui evanghelist și împlinește-ți bine slujba. Căci eu sunt gata să fiu turnat ca o jertfă de băutură și clipa plecării mele este aproape. M-am luptat lupta cea bună, mi-am isprăvit alergarea, am păzit credința. De acum mă așteaptă cununa neprihănirii pe care mi-o va da, în „ziua aceea” Domnul, Judecătorul cel drept. Și nu numai mie, ci și tuturor celor ce vor fi iubit venirea Lui” – 2 Tim. 3:12; 4:5-8.

50. Iehova nu își încalcă niciodată sau nici măcar nu își schimbă legământul. Cei care Îl servesc credincios pe Dumnezeu și care primesc binecuvântările Lui

veșnice, trebuie și își vor executa credincios obligațiile legământului și nu vor încălca sau schimba termenii aceluia legământ. Pentru oamenii de legământ ai lui Dumnezeu, atât din rămășiță cât și dintre tovarășii ei, „alte oi” ale Domnului, vremea de apogeu este aici. Fie că le-a fost permis să rămână liberi, predicând această evanghelie a Împărăției, după cum a poruncit Dumnezeu, sau au fost lipsiți de libertatea lor, din partea oamenilor; fie că umblau prin țară și făceau ceea ce Dumnezeu a poruncit sau în spatele pereților închisorii, datorită credinței față de obligațiile legământului, creștinul într-un legământ cu Dumnezeu va considera doar un singur lucru merituos și acela este că sub toate condițiile și indiferent de stare, el își va ține ferm integritatea. Există numai un singur lucru de făcut pentru el. El nu va lua nimic altceva în considerare. Acel singur lucru este să-și păstreze credincios obligațiile legământului prescrise de către legământul pe care l-a făcut cu Atotputernicul Dumnezeu și să facă așa, credincios până la sfârșit, avânt tot timpul în minte promisiunile prețioase ale Domnului adresate lui, adică: „Fiți voi credincioși până la moate și Eu vă voi da vouă coroana vieții.” – Apoc. 2:10, A.R.V.

CALEA SIGURĂ

„Acolo se va croi o cale, un drum, care se va numi Calea cea Sfântă: nici un om necurat nu va trece pe ea, ci va fi numai pentru cei sfinți; cei ce vor merge pe ea, chiar și cei fără minte, nu vor putea să se rătăcească.” (Isaia 35:8) „Drumul mare” este ieșirea din Babilon, organizația diavolului și mergerea spre Sion, organizația lui Dumnezeu.

Actuala traducere subliniată de către *Rotherham* clarifică profeția oarecum: „Și acolo o să fie o cale înălțată, chiar un drum înalt și Drumul Sfințeniei o să fie numit, pe acolo nu va trece nici unul care este necurat; dar El Însuși o să fie unul din ei, călătorind pe drum și cei vicleni nu o să se rătăcească [pe acolo]. Acolo nu o să fie nici un leu și nici o bestie flămândă nu o să urce acolo, acestea nu vor fi de găsit acolo; astfel o să călătorească cei mântuiți.” (Vs. 8,9) Aceasta indică faptul că Domnul Isus Cristos, drept Reprezentantul lui Iehova este Cel care preia conducerea asupra aceluia „drum înalt”, conducându-i pe toți cei care Îl urmează. Evident, nici unul necurat nu ar putea să Îl urmeze pe Domnul Isus în organizația lui Dumnezeu, care este Sionul, dar unul ca acesta trebuie să se curețe înainte să intre pe „calea înaltă”.

În susținerea acestei concluzii Isaia 52:11,12 spune: „Plecați voi, plecați voi, ieșiți de acolo [Babilon], nu atingeți nici un lucru necurat; ieșiți din mijlocul lui; fiți curați, ca să duceți vasele Domnului. Căci voi să nu ieșiți în grabă și nici să nu plecați în fugă; căci Domnul va merge înaintea voastră; și Dumnezeul Israelului va fi ariergarda voastră.” Aceasta dovedește că cei care Îl urmează pe Cristos Isus trebuie să fie separați de elementele organizației lui Satan și să fie curați, înainte să

transmită vasele sau adevărurile Domnului și, în timp ce merg pe cale, Dumnezeu Iehova le va păzi spatele de dușmani. Înainte de călătoria Sionului, în timpul perioadei războiului mondial, din 1917-1919, urmașii lui Cristos Isus au fost obligați să se amestece cu „babilonienii”, adică religioniștii acestei lumi. De atunci Domnul a dezvăluit servilor Lui distincția clară între Babilon, organizația lui Satan și Sion, organizația lui Dumnezeu și a dezvăluit rămășiței Lui credincioase că ei trebuie să se despartă de Babilon și să călătorească pe „calea înaltă”, ca să ajungă în Sion. Rămășița lui Dumnezeu a văzut atunci Sionul drept organizația lui Dumnezeu și a intrat imediat pe „calea înaltă”, ducând vasele Domnului, ca martori ai lui Iehova.

Acolo au fost unii care au preferat să rămână unde erau și să păstreze lucrurile necurate ale religiei. De exemplu, aceștia au declarat că „puterile mai înalte” cărora trebuie să le arate supunere, din Romani 13:1, sunt conducătorii organizației lui Satan. Astfel, susținând organizația lui Satan, aceștia au rămas necurați și nu le-a fost permis să călătorească pe „calea înaltă” și să se întoarcă și să vină la organizația lui Dumnezeu. Din cauza condiției lor necurate, Dumnezeu nu le-a permis să intre în organizația Lui: „Nimic întinat nu va intra în ea, nimeni care trăiește în spurcăciune și în minciună; ci numai cei scriși în cartea vieții Mielului.” „Afară sunt câinii, vrăjitorii, curvarii, ucigașii, închinătorii la idoli și oricine iubește minciuna și trăiește în minciună!” (Apoc. 21:27; 22:15) Cei care duc vasele Domnului trebuie să se separe de organizația lui Satan și astfel să fie curați, înainte ca ei să poată călători pe „calea înaltă”.

Când este curățată, rămășița credincioasă a martorilor lui Iehova, călătorește pe calea înaltă, înaintea celor care vin la Domnul mai târziu și intră în organizația Lui. Curățarea acestei rămășițe, născută prin spiritul lui Dumnezeu, este ilustrată în Isaia 6:5-8, ca fiind făcută prin foc, la vremea prezenței Domnului la templu, adică: „Atunci am spus eu, Vai de mine, căci eu sunt distrus; deoarece eu sunt un om cu buze necurate și eu locuiesc în mijlocul unui popor cu buze necurate, căci ochii mei l-au văzut Regele, Domnul [Iehova] oștirilor. Atunci a zburat unul dintre serafimi deasupra mea, având un tăciune aprins în mână, pe care l-a luat cu cleștele de pe altar și l-a așezat pe gura mea și a spus, Iată, acesta a atins buzele tale și nedreptatea ta este luată și păcatul tău curățat. De asemenea am auzit vocea Domnului spunând: pe cine o să trimit și cine va merge pentru Noi? Atunci am spus, Aici sunt eu; trimite-mă pe mine.” Isaia, martorul de pe atunci al lui Iehova, a ilustrat pe martorii lui Iehova de acum. „Aceste lucruri le-a spus Isaia, când a văzut gloria Sa și a vorbit despre El.” – Ioan 12:41.

Până când curățarea a avut loc, rămășița credincioasă nu a putut să vadă „calea înaltă” spre Sion și să fie încorporată în organizația lui Dumnezeu, drept poporul Lui. A fost în acea vreme când decretul Domnului a început să fie aplicat: „Cel care este murdar, lasă-l să fie murdar.” (Apoc. 22:11) Aceasta arată că atât celor murdari, cât și celor necurați o să le fie interzisă „calea înaltă”. Faptul că este numită „calea sfințeniei” demonstrează că doar celor care sunt pe deplin devotați lui Dumnezeu Iehova și Guvernului lui Teocratic, le va fi permisă acea „cale

înalță”. Aceștia merg pe „calea înaltă”, sub conducerea lui Cristos Isus, Regele Guvernului Teocratic. „El însuși o să fie unul din ei, călătorind pe drum”, adică, Domnul Isus Cristos este primul care călătorește pe „calea înaltă” și El călătorește drept Conducătorul poporului lui Dumnezeu. Rămășița credincioasă, drept membri ai „corpului Său” devin o parte din el, deoarece sunt „servul ales” al lui Iehova și astfel urmează după Cristos Isus, care este în față.

„Și cei vicleni nu o să se abată” pe acea cale înaltă, „vicleni” înseamnă „întotdeauna răi din punct de vedere moral”. (*Rotherham*) (Vezi Proverbele 1:7; 10:8; 10:14,21; 12:15, 14:9) Dacă celor „necurați” nu le este permis să treacă pe „calea înaltă”, atunci cu siguranță nehibzuiții, viclenii sau persoanele rele, nu vor ajunge pe ea. Nu există nici o posibilitate pentru ei să ajungă pe aceasta. Cuvintele „omul care călătorește” (traducerea lui *Lesser*) înseamnă cel care „călătorește pe drum” și se referă în principal la însuși Cristos Isus, care este principalul reprezentant al lui Iehova și este un drumeț care călătorește, conducându-i pe „calea înaltă” pe cei cărora „calea înaltă” le este oferită. Aceasta conduce la Sion, care este organizația lui Dumnezeu. „Domnul iubește porțile Sionului.” – Ps. 87:2.

Îngerii Domnului sunt paznicii ușii sau porții și acești reprezentanți credincioși vor avea grijă ca nici unul să nu intre pe „calea înaltă” care nu este drept și, în mod clar, înseamnă că cine va merge pe acea cale trebuie să fie pe deplin credincios lui Dumnezeu. (Vezi Apocalipsa 21:12) Aceasta fiind adevărată, atunci, nehibzuiților vicleni nu le va fi permis să intre și nici nu va fi posibil pentru ei să „rătăcească” pe calea înaltă”. Paznicii îi vor împiedica. Atâta timp cât cineva este nehibzuit, el nu va fi admis să meargă pe „calea sfințeniei”, care este cerința referitor la cei care sunt admiși pe „calea înaltă”.

Apărându-le bunăstarea tuturor celor care sunt pe „calea înaltă”, Iehova spune: „Nici un leu [Diavolul sau reprezentanții lui] nu o să fie acolo și nici o bestie flămândă [organizație diavolească] nu o să urce acolo; acestea nu o să fie găsite acolo: ci cei mântuiți o să umble pe acolo.” (Isa. 35:9) Când Cristos a venit la templu în 1918 să-și judece urmașii și să-i strângă pe cei credincioși la El, ei au fost aduși în „locul secret al Celui Prea Înalt”, după cum este prezis în Psalmii 91:1 și referitor la aceștia Iehova a promis: „Vei păși peste leu și cobră, vei călca în picioare leul tânăr și dragonul.” (Ps. 91:13) Rămășița are protecția lui Iehova.

Referitor la cei care merg pe „calea înaltă”, Isaia 35:10 spune atunci: „Răscumpăratul lui Iehova o să se întoarcă și o să intre în Sion cu zgomot.” (*Rotherham*) În afară de cei devotați pe deplin lui Dumnezeu, nici o creatură de pe pământ nu face parte din organizația principală a lui Dumnezeu, care este Sionul. Acele persoane de bunăvoință față de Dumnezeu se pun sub protecția organizației Lui principale. A fost în 1918, în mijlocul nenorocirii războiului mondial, când oamenii consacrați ai lui Iehova au fost luați cu forța, drept captivi în Babilon de către dușman, adică religioniștii și aliații lor politici și comerciali. În 1919 credincioșii au fost eliberați și au început să se întoarcă și să vină la Sion, după cum este prezis în Mica 4:10: „Veți merge la Babilon; de acolo o să fiți voi eliberați; acolo Domnul o să vă mântuiască din mâna dușmanilor voștri.”

Curățarea și întoarcerea acestora a fost prevestită de către Isaia, capitolul șase, mai sus citat și, de asemenea, în capitolul doisprezece, versetele unu și patru. Acești credincioși s-au devotat atunci pe deplin și în totalitate lui Iehova și, prin urmare, au abandonat religia și au refuzat să „atingă lucrul necurat”, adică, orice parte a organizației lui Satan, organizație care este comercială, politică și religioasă; astfel au venit pe „calea sfințeniei”, prin porțile Orașului Sfânt și au fost adunați în Sion. A fost atunci, când aceștia au intrat în bucuria Domnului, care bucurie va fi „veșnică”. Astfel aceștia, atunci, „au venit cu cântece și bucurie veșnică asupra capetelor lor.” De atunci rămășița a continuat cu bucurie și fericire în organizația lui Dumnezeu, și tristețea și suspinarea au plecat de la ei; și ei merg mai departe drept martori ai lui Iehova, proclamând lucrările Lui și cântând laudele Lui. Ei călătoresc pe calea vieții eterne cu bucurie. (Isa. 12:3-5; Ps. 16:11) Această aplicație a profeției referitor la calea înaltă pentru rămășița lui Dumnezeu este în continuare sprijinită de cuvintele lui Isaia 51:11: „Astfel cei mântuiți ai Domnului o să se întoarcă și o să vină cântând în Sion și bucurie veșnică o să fie deasupra capetelor lor; ei o să obțină bucurie și fericire; și tristețea și suspinarea o să fugă de la ei.”

Iehova a stabilit precis vremea când rămășița a început să călătorească pe „calea înaltă”, adică, „în acea zi”, însemnând ziua începută cu stabilirea Împărăției sub Cristos și cu venirea Lui la templu. Iehova spune: „Și o să se întâmple în acea zi ca Domnul să-și întindă mâna din nou, a doua oară, să recupereze rămășița poporului Lui,... Și acolo o să fie o cale înaltă pentru rămășița poporului Lui, care va pleca de la Asiria; la fel cum i-a fost lui Israel în ziua în care a ieșit din țara Egiptului.” – Isa. 11:11,16.

Înainte de venirea Domnului la templul Său pentru judecată în 1918, cei consacrați credeau că scopul lui Dumnezeu a fost să-i salveze pe câțiva, ducându-i în cer și să-i restabilească pe alții supuși ai omenirii, ca să trăiască pentru totdeauna pe pământ. Ei au fost orbi față de faptul existenței celor două organizații opuse, cea a lui Iehova și cea a lui Satan și, în special, la faptul că cea mai mare învățătură a Bibliei este justificarea Cuvântului și numelui lui Dumnezeu, de către și prin împărăția Sa, Guvernul Teocratic. Când, la venirea Domnului acolo, templul cerului a fost deschis și strălucirea luminării lui Dumnezeu a descoperirii adevărului de la templu i-a luminat pe cei credincioși, atunci a fost îndeplinit Isaia 35:5: „Atunci ochii celor orbi o să fie deschiși și urechile celor surzi o să fie deschise.” Aceasta este în continuare confirmată de către Isaia 29:18: „Și în acea zi surzii o să audă cuvintele cărții și ochii celor orbi, izbăviți de negură și întuneric, vor vedea”.

Isaia 35:6 continuă: „Atunci o să sară omul șchiop ca un cerb și limba celui mut o să cânte: căci în pustietate o să izvorască apă și șuvoaie în deșert.” Învățând marele adevăr referitor la Împărăție, cei care au fost șchiopi, din punct de vedere spiritual, oprindu-se între două opinii sau gândiri greșite, că conducătorii religioși erau „puterile înalte” la care trebuie să se supună (Rom. 13:1), chiar și aceștia acum au început să sară în munca de mărturie cu cântece de laude pentru Domnul

și ceea ce a părut să fie pustietate pentru ei, ca un rezultat al acțiunii dușmanului și ca un pământ uscat, ca deșertul, a devenit ca o piscină cu apă proaspătă, aceasta ilustrând clarificarea adevărului. (Isa. 35:7) Rămășița a văzut că Cristos Isus, Regele numit al lui Dumnezeu, a fost atunci pus ca Principala Piatră Fundamentală în Sion, organizația principală a lui Dumnezeu, după cum a fost prevestit în Isaia 28:16 și că vremea a venit pentru credincioși să intre în „bucuria Domnului”. În Psalmii 118:14, 19-23 aceștia credincioși sunt reprezentați ca spunând: „Iehova este puterea și cântecul meu; și El a devenit salvarea mea. Deschide-mi porțile neprihănirii; voi intra și îi voi mulțumi lui Iehova. Aceasta este poarta lui Iehova; cei neprihăniți vor intra. Eu îți voi mulțumi; căci Tu mi-ai răspuns și ai devenit salvarea mea. Piatra pe care constructorii au respins-o a devenit principala fundație. Aceasta este fapta lui Dumnezeu; aceasta este marea în ochii noștri.” – *A.R.V.*

Rămășița credincioasă a intrat cu bucurie pe marea „cale înaltă” și s-a întors la Sion, care este organizația principală a lui Dumnezeu și, de atunci înainte, a cântat laudele pentru numele Celui Prea Înalt. Aceasta este în armonie exactă cu promisiunea lui Dumnezeu, făcută în Isaia 51:3,4: „Căci Domnul va mângâia Sionul; va alina toate locurile lui pustii și va face pustietatea lui ca Edenul și deșertul lui ca grădina Domnului; bucuria și fericirea se va găsi acolo, recunoștința și vocea melodiei. Ascultați-mă, poporul Meu și auziți-Mă, națiunea Mea; căci o lege o să plece de la Mine și Eu voi face judecata Mea să se așeze ca o lumină a poporului.”

Cristos Isus, „Servul ales” al lui Dumnezeu, trebuie să fie primul pe „calea înaltă” a Regelui Etern, deoarece Dumnezeu a chemat „Slujitorul” și „L-a dat ca un legământ al poporului, ca să fie lumina neamurilor”. Astfel este afirmat în Isaia 42:1-6. Pe această „cale înaltă” Dumnezeu a făcut ca „Servul Lui ales” să fie „Conducător și Comandant”, pentru a îndruma oamenii: „Iată, l-am dat drept o mărturie pentru oameni, un conducător și un comandant pentru oameni.” (Isa. 55:4) Rămășița credincioasă, slujindu-L pe Dumnezeu Iehova și fiind o parte a „Servului”, trebuie să fie o mărturie pentru împărăția lui Dumnezeu și ca să facă asta, ei trebuie să meargă pe „calea înaltă”.

Referitor la Cristos Isus, Isaia 35:8 (*Rotherham*) spune: „El însuși o să fie Cel care o să călătorească pe drum”; sau pe marea cale înaltă. Iată acum pe Isus Cristos conducând rămășița lui credincioasă pe „calea înaltă” și cântând laude pentru numele lui Iehova, continuând să dea mărturie referitor la Împărăție. Prin urmare Cristos Isus este la conducere și rămășița este în față, mergând cu bucurie, în supunere pentru poruncile lui Dumnezeu. Ei călătoresc pe „calea sfințeniei”, deoarece ei sunt pe deplin devotați lui Dumnezeu. Iehova își hrănește rămășița poporului Lui cu „mâncarea potrivită pentru ei”. (Prov. 30:8) Ei „beau acum în Împărăție” „vinul care bucură inima”, adică, bucuria de a lua parte în justificarea numelui lui Dumnezeu. Rămășiței îi poruncește Dumnezeu, spunând: „Ci cei ce vor strânge grâul, aceia îl vor mânca și vor lăuda pe Domnul și cei ce vor face vinul, aceia îl vor bea, în curțile locașului Meu celui Sfânt.” „Treceți, treceți pe

porți! Pregătiți o cale poporului! Croiți, croiți drum, dați pietrele la o parte! Ridicați un steag peste popoare!” (Isa. 62:9,10) Această profecie ilustrează rămășița ca fiind prima care să meargă pe „calea înaltă”, urmându-L pe Domnul Isus, care „cale înaltă” conduce afară din organizația lui Satan, spre organizația lui Dumnezeu.

Dumnezeu așează acum pe umerii rămășiței cel mai mare privilegiu și obligație de a prelua conducerea în declararea lucrărilor Lui mărețe și în pregătirea căii pentru oameni, ridicând pentru toți iubitorii de ordine stindardul adevărului lui Iehova și arătându-le „calea înaltă” care conduce la Dumnezeu și viață veșnică. „Calea înaltă dreaptă este să plece de la răutate [prin părăsirea organizației lui Satan]; cel care își păstrează calea [lui Dumnezeu] își protejează sufletul.” (Prov. 16:17) Acesta este privilegiul și datoria rămășiței de a arăta oamenilor organizația păcătoasă a lui Satan și să le poruncească să plece de acolo și să devină o parte din organizația dreaptă a lui Dumnezeu. Strângerea „pietrelor” este, în primul rând, pentru beneficiul rămășiței în sine, ca ei să poată avea o viziune clară asupra scopurilor lui Dumnezeu și apoi să arate adevărul oamenilor, liberi de pietrele de poticnire religioase. Fiecare membru al rămășiței își va executa credincios datoria și astfel va continua să transmită fructele Împărăției înaintea popoarelor și națiunilor, pentru ca cei de bunăvoință să poată vedea „calea înaltă” și să primească beneficiul și să intre pe ea, înainte de bătălia de la Armaghedon și să poată ști că Iehova este Dumnezeu. – Vezi de asemenea Isaia 62:11,12.

Următorii, în rând „să intre pe „calea înaltă”, după rămășiță, sunt acele persoane de bunăvoință, care o să formeze „marea mulțime” care supraviețuiește bătăliei de la Armaghedon. Ei trebuie să fie curățați totuși, înainte ca ei să poată intra pe „calea înaltă: Ei își spală hainele „în sângele Mielului” și le fac curate, devotându-se credincios lui Dumnezeu și lui Cristos, Regele Lui, acum, înainte de Armaghedon și aceasta trebuie ei să facă înainte să intre pe calea înaltă. (Vezi Apoc. 7:9-11) Faptul că „marea mulțime” ar trebui să meargă pe „calea înaltă” este demonstrat prin faptul că Apoc. 7:16,17 citează din Isaia 49:10,11, care spune: „Ei nu vor simți foame și nici sete; și nici arșița și nici soarele nu o să-i bată; căci Cel care are îndurare față de ei o să îi conducă, și la izvoarele de apă o să-i îndrume. Și Eu voi face toți munții mei o cale și toate căile înalte o să fie ridicate.”

Rămășița poporului lui Dumnezeu trebuie într-adevăr să fie în față, mergând primii pe „calea înaltă”, conducându-i departe de religie și organizația lui Satan și spre organizația lui Dumnezeu. Astăzi rămășița declară mesajul Împărăției milioanei de oameni de pe pământ și mulți oameni cu bunăvoință părăsesc religia și organizația lui Satan și caută calea care conduce la Dumnezeu. Acum, înainte de Armaghedon, care este aproape, ei au oportunitatea de a se devota în totalitate Domnului și să intre pe „calea înaltă” și continuând credincios, pot să fie „ascunși în ziua mâniei Domnului” la Armaghedon și astfel să fie „marea mulțime” a supraviețuitorilor Armaghedonului. Mai târziu, sub Împărăție, după ce cei ai „marii mulțimi” au umplut pământul cu o rasă neprihănită, va avea loc învierea generală și cei care sunt acum morți în morminte o să iasă la porunca

Domnului și vor fi învățați cum să intre pe „calea înaltă”. Toți cei care primesc viață trebuie prima dată să se devoteze complet lui Dumnezeu. – Isa. 19:23-25.

Toți cei care intră în organizația lui Dumnezeu trebuie să vină pe „drumul înalt” al Regelui și trebuie, prima dată, să se curețe de Diavol și organizația lui și să își întoarcă fețele și inimile la Dumnezeu și la Orașul lui Sfânt. (Ier. 50:4,5) Oamenii credincioși de pe pământ, care vin curați, vor intra pe „calea înaltă” și vor călători spre organizația lui Dumnezeu și atunci și aceștia o să „obțină bucurie și fericire ,iar tristețea și suspinarea o să fugă de la ei”. – Isa. 35:10.

Lumina de la templul lui Dumnezeu acum dezvăluie căci „calea înaltă” prezisă în profetia lui Isaia, este „calea înaltă” a Regelui sau „drumul înalt”; care a fost deschis de la și după venirea Domnului la templul lui Dumnezeu în 1918, și adunarea laolaltă la El a oamenilor credincioși și construirea Sionului, organizația Lui; și că acum rămășița trebuie să călătorească atât pe „calea îngustă,”cât și pe „calea înaltă” a Regelui, deoarece atât „calea îngustă” cât și „calea înaltă” a Regelui conduc rămășița, născută de spirit, la viață cerească și nemurire. (Vezi Matei 7:13,14) Prin urmare nu există nici un conflict sau contrast între cele două căi. Responsabilitatea rămășiței, prin cerințele legii lui Dumnezeu referitoare la „calea înaltă” este acum foarte bine consolidată și accentuată. Cristos Regele este marele Conducător și rămășița, fiind alături de El, trebuie să fie în față și să rămână acolo și în supunere față de poruncile Domnului trebuie acum să spună tuturor celor care iubesc dreptatea: „Veniți, părăsiți organizația lui Satan și întoarceți-vă la Domnul Iehova. Curățați-vă de religie și abandonați și fugiți de la organizația lui Satan. Cel care este însetat să vină și să se împărtășească liber din apa vieții.” – Apoc. 18:3,4; 22:17.

În supunere față de porunca lui Dumnezeu , aceasta este exact ceea ce face astăzi rămășița martorilor lui Iehova și persoanele devotate, cu bunăvoință, care li se alătură drept „tovarăși” în asemenea muncă de mărturie, care vin curate și călătoresc cu ei pe „calea înaltă”, în supunere pentru voința și porunca lui Dumnezeu. Toți aceștia, rămășița și tovarășii lor pământești, trebuie să ridice stindardul lui Dumnezeu pentru oameni, ca ei să poată vedea calea spre organizația lui Dumnezeu și calea care conduce la viață.

O, Iehova, Tu ai fost pentru noi o adevărată locuință din generație în generație. Înainte să se fi născut munții și înainte ca Tu să aduci în existență pământul și solul roditor, ca în durerile nașterii, din veșnicie în veșnicie Tu ești Dumnezeu. – Ps. 90:1,2. Roth. Pss.

CINE ESTE GOG?

Dictatorul Germaniei a fost pus în putere prin complicitate și acțiunea aliată a politicienilor religioși ai diverselor națiuni ale pământului, mulți dintre care au fost, la fel ca și Germania atunci, membrii Ligii Națiunilor. Această întregă

mişcare, cu fapte de atunci înainte arătate, este o conspirație împotriva lui Dumnezeu Iehova și a Guvernului Lui teocratic. Elementele religioase, politice și comerciale, au furnizat creierul și banii, ca să pună dictatorul în funcție, dar întreaga schemă provine și este îndrumată de către „dumnezeul acestei lumi”, însuși Satan. A fost sugerat că Adolf Hitler este Gog, reprezentantul demonic alături de Satan, apărând în carne și oase. Fie că aceasta este adevărat sau nu, Hitler este un instrument complet în angajamentul și folosul Diavolului.

Diavolul însuși este căpetenia printre demoni și este înjosit și degradat, în afara oricărei posibilități de recuperare. El este în totalitate depravat. El își păstrează organizația doar prin mijloace de fraudă, dezamăgire și alte intrigi păcătoase. Faptul că Diavolul are, și își menține organizația care operează împotriva lui Dumnezeu și a tuturor celor care Îl servesc pe Dumnezeu Iehova, este arătat de Scripturile inspirate și de fapte, fără nici un fel de îndoială. Ca un exemplu scriptural, în profeția lui Daniel (2:30-34) este descrierea teribilei imagini, ceea ce simbolic dezvăluie că Diavolul este căpetenia unei mari și păcătoase organizații, și că alături de Diavol sunt prinți spirituali sau conducători subordonați lui Satan Diavolul. În Daniel 10:13,20, înscrierea desemnează câțiva dintre acești demoni sub denumirea de „prințul Persiei” sau „prințul Greciei”. Printre acești prinți este Gog, mareșalul principal al lui Satan. Lângă prinții mareșali, potrivit profeției lui Daniel, este o altă ordine sau clasă de spirite, reprezentanții păcătoși care „au conducerea asupra întregului pământ”. (Dan. 2:39) Asemenea conducători, creaturi spirituale păcătoase și invizibile, au puterea imediată sau influența asupra națiunilor pământului, aflate sub stăpânirea Diavolului. Acele națiuni sunt ilustrate de către picioarele și degetele teribilei imagini. – Dan. 2:41-44.

Domnul Dumnezeu prezice despre influența demonică asupra națiunilor astăzi și, în special, asupra conducătorilor politici și care o să fie sfârșitul acestora. Observă cuvintele profetice, înscrise în Apocalipsa 16:12-16, referitor la organizația lui Satan, care a fost simbolizată de orașul antic al Babilonului, de pe râul Eufrat: „Și cel de-al șaselea [înger] a vărsat potirul asupra marelui râu, râul Eufrat; și apa acestuia a fost secată, ca drumul să fie pregătit pentru regii [Iehova și Cristos Isus] care vin de la răsăritul de soare. Și am văzut ieșind din gura dragonului [simbolizând organizația devorantă a lui Satan și reprezentată pe pământ în principal de către elementul religios], și din gura fiarei sălbatică [statul politic] și din gura falsului profet, trei spirite necurate, ca și cum ar fi broaște [orăcăitoare, zgomotoase]; căci ele sunt spiritele demonilor [adică, reprezentanți vizibili ai demonilor], făcând semne, care merg mai departe la regii întregii lumi, să îi strângă laolaltă la războiul mării zile a Dumnezeului cel Atotputernic... Și ele [armatele demonice] i-a strâns [pe reprezentanții pământești ai demonilor] împreună, într-un loc care este numit în ebraică Har-Maghedon [Armagedon].” – *A.R.V.*

Acea mișcare a demonilor împotriva poporului lui Dumnezeu Iehova, ilustrează mișcarea internațională, după cum este descrisă în profeția lui Ezechiel,

capitolele 38 și 39, împotriva celor care sprijină Guvernul Teocratic al lui Iehova și care mișcare este sub comanda lui Gog, principalul reprezentant al Diavolului. Referitor la aceasta, Domnul spune: „Fiul omului, întoarce-te cu fața împotriva lui Gog, al țării Magogului, prințul Roșului, Meșecului și Tubalului și profetește împotriva lui și spune, Astfel spune Domnul Dumnezeu: Iată, Eu sunt împotriva ta, O Gog, principalul prinț al Meșecului și Tubalului: ... Tu vei veni împotriva poporului Meu Israel [poporul devotat lui Dumnezeu Iehova; martorii Lui], ca un nor care acopere țara; aceasta o să fie în următoarele zile și te voi aduce pe tine împotriva țării Mele, ca păgânii [națiunile] să mă poată cunoaște, când o să fiu sfințit în tine, O Gog, înaintea ochilor lor.” (Ezech. 38:2,3,16) Țara lui Magog ilustrează împărăția spirituală sau invizibilă a lui Satan și îl include pe Gog și pe toți îngerii păcătoși din diviziunea organizației lui Satan și care „dețin conducerea asupra întregului pământ”. Gog formează și organizează conspirația împotriva oamenilor devotați ai lui Iehova de pe pământ, în care conspirație sunt trase multe alte creaturi, atât oameni, cât și îngeri și inclusiv elementele religioase, comerciale și politice de pe pământ, după cum sunt reprezentați în profetia lui Ezechiel de către Persia, Etiopia, Libia, Gomer, Togarma și „mulții oameni care sunt cu tine”. (Ezech. 38:4-8) Toți aceștia conspiră și vin împotriva organizației teocratice a lui Iehova, inclusiv împotriva martorilor Lui și a tovarășilor lor de pe pământ. Asemenea conspirație constă în comiterea faptelor deschise împotriva lor. Hoarda celor păcătoși nu va reuși în eforturile ei de a-i distruge pe cei credincioși lui Dumnezeu Iehova, ci, dimpotrivă, Cristos Isus, drept Mareșalul de teren al lui Iehova, va câștiga victoria.

Până la acest capitol treizeci și opt, referitor lui Gog, Ezechiel a profetizat împotriva elementelor religioase, comerciale și politice ale organizației pământești vizibile a lui Satan și împotriva lui Satan însuși, dar în afară de Satan, Ezechiel nu a rostit nici o profetie specifică împotriva părții invizibile a organizației lui Satan, adică împotriva îngerilor păcătoși și a reprezentanților împărăției lui invizibile. Aceștia au avut multe de a face cu coruperea rasei umane, precum au făcut în zilele lui Noe și au avut mult de a face cu conducerea națiunilor de pe pământ; și este sigur că ei vor fi distruși împreună cu Satan, deoarece ei sunt dușmani ai lui Dumnezeu Iehova. Este, prin urmare, rezonabil de așteptat să se găsească în cartea lui Ezechiel, unele profetii care stabilesc judecata lui Iehova și execuția Lui împotriva acelor îngeri păcătoși sau puteri invizibile, demonii. În Efeseni 6:10-12 apostolul Pavel atrage atenția asupra faptului că în aceste ultime zile, poporul lui Dumnezeu va fi avertizat despre aceste puteri invizibile și principate, spunând: „În cele din urmă, frații mei, fiți puternici în Domnul și în puterea măreției Lui. Îmbrăcați întreaga armură a lui Dumnezeu, ca voi să puteți să stați împotriva uneltirilor diavolului. Căci noi nu ne luptăm împotriva cărnii și sângelui, ci împotriva principatelor, împotriva puterilor, împotriva conducătorilor întunericului ai acestei lumi, împotriva răutății spirituale din poziții înalte.”

Satan este „prințul acestei lumi”, menționat de către Isus în Ioan 12:31 și 14:30 și prin urmare principalul conducător al întregii lumi păcătoase și este

căpetenia diavolilor, „prințul demonilor.” (Mat. 9:34; 12:24, *A.R.V.*) Aceasta sprijină concluzia că Satan are subordonați în împărăția lui, care sunt invizibili oamenilor și că o diviziune a acestora este în special desemnată să dea atenție lucrurilor pământului. Și acum, de la stabilirea Împărăției lui Iehova prin Cristos Isus în 1914 d.Chr., urmată de „războiul din cer”, Satan și îngerii lui demonici au fost izgoniți din cer jos, în imediata vecinătate a pământului. (Vezi Apoc. 12:1-12) Cuvintele apostolului Pavel, citate mai sus, arată că acești îngeri păcătoși au o dușmănie specială împotriva martorilor unși ai lui Iehova și tovarășilor lor pământești.

În Apocalipsa 20:7,8, distincția este făcută între Satan, Gog și Magog, ceea ce arată că profeția specială a lui Ezechiel, în capitolele treizeci și opt și treizeci și nouă nu este direct aplicată lui Satan, ci se aplică în special unuia dintre căpeteniile demonice a lui Satan și celor adunați sub el într-o diviziune a organizației lui Satan. Apocalips 20:1-3 arată că Satan și toți prinții lui demonici vor fi legați la Armagedon. La sfârșitul celor o mie de ani de conducere a Regelui Teocratic, Cristos Isus, ei sunt eliberați pentru o scurtă vreme și Apocalipsa îi menționează în special pe Gog și Magog în legătură cu aceasta, ceea ce ar însemna prințul Gog și toți cei păcătoși care au operat în diviziunea lui. Profeția lui Daniel menționează prințul împărăției Persiei și prințul Greciei, cu care îngerul puternic al lui Dumnezeu a trebuit să lupte. (Dan. 10:13,20,21) Se pare că sunt ranguri de conducători în organizația lui Satan.

Profeția lui Ezechiel arată că Gog controlează o mare forță militară care este lacomă, îi prădează și îi jefuiește pe cei neajutorați și îi persecută pe cei aparent fără apărare. (Ezech. 38:4,11,12) Faptul că Ezechiel, drept martor al lui Iehova, a fost îndrumat să profetească împotriva lui Gog, demonstrează că rămășița de martori ai lui Iehova astăzi, pe care Ezechiel îi ilustrează, nu vor fi lăsați în neștiință despre conspirația anti-teocratică sub Gog și viitorul asalt asupra organizației lui Iehova, care va fi în vremea rămășiței și că rămășița o să mărturisească împotriva conspiratorilor. Dumnezeu Iehova este suprem și El L-a uns pe Cristos Isus drept Reprezentantul Principal, care va conduce lupta forțelor Lui la Armagedon. Din moment ce Satan a încercat să-l imite pe Dumnezeu și din moment ce Satan pretinde să fie cel suprem sau egal lui Dumnezeu, este rezonabil de dedus că Satan a numit un reprezentant special din partea lui să conducă lupta de la Armagedon. Din moment ce Gog este numit „principalul prinț” sau „prințul Roșului” sau „prințul căpeteniilor”, este rezonabil că Gog este cel care conduce lupta la Armagedon, în timp ce Satan, drept general stă în spate și îl îndrumă, precum Iehova îl îndrumă pe Cristos Isus. – Vezi Ezechiel 38:2 în citirea *marginală* și de asemenea *Versiunea Americană Revizuită* și cea a lui *Lesser*.

În armata lui Gog și sub comanda lui vor fi toți aliații menționați în capitolul treizeci și opt, inclusiv demoni și oameni, și toți vor fi asmuțiți împotriva organizației lui Dumnezeu. O conspirație, ca aici, este un sistem păcătos, format să facă rană altora. Profeția indică faptul că conspirația este formată împotriva martorilor unși ai lui Dumnezeu și a tovarășilor lor, pentru scopul de a-i distruge.

Ezechiel 38:10 declară: „Astfel spune Domnul Dumnezeu, o să se întâmple de asemenea, că în același timp o să vină gândurile în mintea ta, și tu vei urzi un gând rău.” Aceasta este dovada căci conspirația împotriva poporului lui Iehova este îndrumată de către Satan, prin Gog. Spiritele rele, precum „broaștele”, adună forțele la Armaghedon. Orăcăitul „broaștelor”, fără îndoială, are mult de a face cu conspirația. După ce sistemul păcătos este pus la cale, „broaștele” fac munca de propagandă printre oameni și ajută în stabilirea scenei de luptă. Atunci Ezechiel declară ceea ce este acel gând păcătos al dușmanului:

„Și tu vei spune, Eu voi urca în țara satelor fără ziduri; Eu voi merge la cei care sunt la odihnă, care locuiesc în siguranță, toți locuind fără ziduri și neavând stâlpi și nici porți.” (Vs. 11) Aceasta arată că profetia se aplică israeliților spirituali, rămășița martorilor lui Iehova, de la războiul mondial încoace și nu la evreii naturali din Palestina. Rămășița poporului de legământ al lui Dumnezeu, după cum aceștia par în fața dușmanului, sunt acum fără nimeni care să îi protejeze; prin urmare, dușmanul spune: „ei locuiesc fără ziduri și nu au nici stâlpi și nici porți”. Organizația lui Satan și, în special principalul lui instrument, nu dă nici un fel de atenție cuvintelor lui Dumnezeu și nu crede că Dumnezeu oferă protecție poporului Lui, precum este descris în Psalmii 147:12-15. Munca de mărturie, prosperitatea spirituală și binecuvântarea poporului lui Iehova crește furia dușmanului și îl determină pe acesta să acționeze. Gog se teme pentru propusa lui „nouă ordine mondială”. Gog și aliații săi sunt conștienți de mesajul Împărăției transmis prin radio și prin mașini sonore și prin munca mărturiei din casă în casă, pe care rămășița lui Dumnezeu continuă să le facă. Prin urmare Gog acționează.

Profetia de la Iehova oferă asigurare că la Armaghedon dușmanul va fi complet eliminat, prin distrugere. Referitor la forțele dușmane sub Gog, Iehova spune: „Te voi târî, te voi aduce [O,Gog], te voi sui din fundul miazănoaptei și te voi aduce pe munții lui Israel [poporul lui Iehova]. Îți voi doborî arcul din mâna stângă și voi face să-ți cadă săgețile din mâna dreaptă. Vei cădea pe munții lui Israel, tu și toate oștile tale și popoarele care vor fi cu tine; te voi da de mâncare păsărilor de pradă, tuturor celor ce au aripi și fiarelor câmpului. Vei cădea pe fața câmpului, căci Eu am vorbit, zice Domnul Dumnezeu.” „Voi pune foc Magogului și celor ce locuiesc liniștiți în ostroave, ca să știe că Eu sunt Domnul [Iehova].” – Ezech. 39:2-6.

Dușmanul își strânge toate forțele împotriva guvernului lui Iehova și a Regelui acestuia și a martorilor Lui credincioși, acum pe pământ. Dușmanul întoarce masa populației pământului împotriva lui Iehova și a Regelui Său și aceasta este făcută în pregătirea pentru ultima manifestare la Armaghedon. Rezultatul la Armaghedon va fi acela că „mirosul urât” al dușmanului ucis va fi cel mai mare din câte s-a cunoscut vreodată: „În ziua aceea, voi da lui Gog un loc de înmormântare în Israel[astfel comemorând justificarea numelui lui Iehova]: valea călătorilor, la răsăritul mării moarte și mormântul acesta va astupa trecerea călătorilor. Acolo vor îngropa pe Gog cu toată mulțimea lui și vor numi valea aceasta: „Valea mulțimii

lui Gog.” [însemnând mulțimea lui Gog] Șapte luni îi va îngropa casa lui Israel, ca să curețe țara. Tot poporul țării îi va îngropa și i se va duce vestea, în ziua când voi fi proslăvit, zice Domnul Dumnezeu.” (Ezech. 39:11-13) Acolo o să fie oprită măreția dușmanului pentru totdeauna și acolo batjocurile asupra numelui lui Iehova și asupra martorilor Lui credincioși de pe pământ vor fi luate pentru totdeauna.

TURNUL DE VEGHERE

Vestitorul
Impărăției lui Jehova

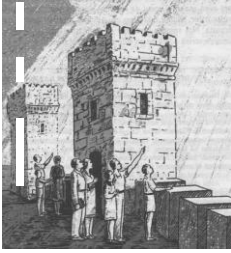
1 IULIE 1941

Nr. 13

Cuprins:

CEI CARE ÎL UITĂ PE DUMNEZEU	- Pag.323
ADUNAREA PENTRU ÎNCHINARE	- Pag.338
„CARUL LUI DE FIER”	- Pag.339
UN MARTOR CARE N-A VĂZUT MOARTEA	- Pag.345

"VOI SUNTEȚI MARTORII MEI, ZICE JEHOVA, CĂ EU SUNT DUMNEZEU" Isaia 43:12

Publicată bilunar de
Societatea de Biblii și Tratamente Turnul de Veghere
117 Adams Street Brooklyn. N.Y.. U.S.A.

FUNȚIONARI:

Președinte: J.F.Rutherford

Secretar: W.E. Van Amburgh

„Toți fiii Tăi vor fi învățați de lehova;
și mare va fi pacea fiilor tăi” - Isaia 54:13

SCRIPTURA ÎNVAȚĂ CLAR:

IEHOVA este singurul Dumnezeu adevărat: El este din veșnicie în veșnicie: El este Creatorul cerului și al Pământului și Dătătorul de viață al creaturilor Sale. Logosul a fost începutul creațiunii Sale și Agentul Său activ la crearea tuturor lucrurilor. Logosul este acum Domnul Isus Cristos în glorie, investit cu toată puterea în cer și pe Pământ și Principalul Agent Executor al lui lehova.

DUMNEZEU a creat Pământul pentru om. El a creat pe om perfect pentru a trăi pe Pământ, unde l-a așezat. Omul n-a ascultat de legea lui Dumnezeu în mod voluntar și a fost condamnat la moarte: din cauza păcatului lui Adam, toți oamenii sunt născuți păcătoși și fără drept la viață.

ISUS a fost făcut om și Omul Isus a suferit pentru a produce prețul de răscumpărare pentru cei ascultători din omenire: Dumnezeu L-a înviat pe Isus din morți, ca și creatură divină. L-a înălțat la cer mai presus de orice creatură și de orice nume și L-a investit cu toată puterea și cu toată autoritatea.

ORGANIZAȚIA LUI IEHOVA este o Teocrație numită Sion și Isus Cristos este Funcționarul Principal de acolo și Regele de drept al lumii: urmașii unși și credincioși ai lui Cristos sunt copiii Sionului și membrii organizației lui lehova: ei sunt martorii Săi, a căror datorie și privilegiu este să mărturisească pentru supremația lui lehova. să declare scopurile Sale cu privire la omenire, așa cum sunt exprimate în Biblie și să poarte fructele împărăției înaintea tuturor aceluia care voiesc să asculte.

LUMEA cea veche s-a sfârșit în anul 1914 A.D. și Domnul Isus Cristos a fost așezat de lehova pe tronul Său al autorității, a expulzat pe Satan din cer și înaintea în întemeierea Împărăției lui Dumnezeu pe Pământ.

REMEDIUL și binecuvântările popoarelor Pământului pot veni doar prin împărăția lui lehova prin Cristos, care acum a început. Următorea faptă măreață a Domnului, va fi distrugerea organizației lui Satan și stabilirea dreptății pe Pământ: sub această împărăție, oamenii de bine ce vor supraviețui Armagedonului, vor împlini mandatul divin de „a umple Pământul” cu un neam omenesc drept.

MISIUNEA SA

Această revistă este editată pentru a ajuta oamenii să cunoască pe lehova Dumnezeu și scopurile Sale. așa cum sunt exprimate în Biblie. Ea publică instrucțiuni biblice destinate îndeosebi pentru a ajuta martorilor lui lehova și tuturor oamenilor de bine. Ea pregătește pentru cititorii ei un studiu sistematic al Bibliei, iar Societatea furnizează și altă literatură pentru a ajuta asemenea studii. Ea publică material potrivit pentru instruirea publică în Scripturi, prin radio și alte mijloace.

Ea aderă strict la Biblie, ca autoritate pentru expunerile sale. Ea este absolut liberă și separată de toate religiile, partidele, sectele sau alte organizații lumesti. Ea este în întregime și fără rezervă pentru împărăția lui lehova Dumnezeu sub Cristos, Regele Său iubit. Ea nu este dogmatică, ci invită la examinarea conținutului ei în mod critic și atent. în lumina Scripturilor. Ea nu se amestecă în controverse, iar coloanele sale nu sunt deschise criticilor individuale.

Prețul abonamentului anual

Statele Unite - \$1: Canada și celelalte țări - \$1.50: Marea Britanie. Australia și Africa de Sud - 6S. Mandatele din America pot fi trimise prin ordin de plată poștal sau Expres sau prin cec bancar. Mandatele din Canada. Anglia. Africa de Sud. Australia și Asia pot fi trimise direct birourilor de filială respective. Mandatele din alte țări decât cele menționate, pot fi trimise direct biroului din Brooklyn. dar numai prin ordin de plată poștal *internațional*.

Birourile din străinătate

Anglia ..... 34 Craven Terrace. London. W.2. England
Canada ... .40 Irvvin Avenue. Toronto 5. Ontario. Canada
Australia și Asia..... 7 Beresford Road. Strathfield. N.S.W.. Australia
Africa de Sud ..... Boston House. Cape Town, South Africa

(Traduceri ale acestei reviste apar în mai multe limbi.)

Toți studenții Bibliei sinceri, care din cauza infirmității, sărăciei sau necazului, nu pot să plătească prețul abonamentului, pot avea gratuit *Turnul de veghere* printr-o cerere scrisă adresată vestitorilor, făcută odată pe an, arătând motivul pentru care cer aceasta. Noi suntem bucuroși să-i ajutăm astfel pe nevoiași, dar cererea scrisă odată pe an este solicitată de regulamentele poștale.

TURNUL DE VEGHERE

VESTITORUL PREZENȚEI LUI CHRISTOS

VOL. LXI

1 Iulie 1941

Nr. 13

CEI CARE ÎL UITĂ PE DUMNEZEU

„Cei păcătoși o să fie întorși în iad și toate națiunile care îl uită pe Dumnezeu.” – Ps. 9:17.

Iehova și-a făcut cunoscută regula Lui fixă, după cum este stabilit în textul de sus și care regulă se aplică tuturor persoanelor sau națiunilor care odată au pretins sau au susținut că Îl servesc și apoi s-au întors de la El și s-au pus împotriva Celui Prea Înalt. Textul, prin urmare, este o avertizare de la Atotputernicul Dumnezeu, dată pentru toți cei care și-au asumat obligația de a-L servi. El nu obligă pe nimeni să Îl servească, dar când ei garantează asta, ei trebuie să poarte responsabilitatea de îndeplinire a legământului lor. Cineva poate intra într-un legământ real cu Dumnezeu să facă voința Lui, în timp ce alții pot fi într-un legământ implicit să facă voința lui Dumnezeu, pentru motivul informației lor și cererea exterioară de a fi slujitorii lui Dumnezeu.

2. Cei „păcătoși” sunt cei care au primit o parte din lumina adevărului, referitor la scopul lui Iehova și care, prin motivul acesta, încep în calea neprihănită și care apoi părăsesc calea neprihănită și se întorc la nelegiuire. Lucifer a fost unul luminat, a făcut cunoscut într-o anumită măsură scopul Atotputernicului Dumnezeu; a fost numit într-o poziție înaltă în organizația lui Iehova și apoi s-a răzvrătit împotriva lui Dumnezeu și de atunci înainte a urmărit o cale a nelegiuirii. Din acel motiv este numit „cel păcătos” și poartă numele de „Satan”, „Șarpe”, „Balaur” și „Diavol”, toate aceste nume arătând răutatea. Datorită răutății Lui, Satan este condamnat de Iehova la distrugere veșnică, care judecată va fi executată de Dumnezeu la timpul potrivit. Soarta sau destinul lui este soarta sau destinul tuturor oamenilor sau națiunilor care iau un curs asemănător. Dumnezeu nu se schimbă și nici conducerea Lui nu se schimbă. Dumnezeu nu este partinitor al persoanelor. El își face cunoscute regulile și creatura care acceptă sau garantează să se supună lor, trebuie să le execute sau, dacă nu, să își asume consecințele.

3. Puși în contrast exact cu cei păcătoși, sunt cei care au făcut un legământ să facă voința lui Dumnezeu și care rămân credincioși și fermi prin acea înțelegere și duc mai departe legământul lor; și referitor la aceștia este scris: „Binecuvântată este națiunea al cărei Dumnezeu este Iehova, poporul pe care l-a ales pentru propria Lui moștenire.” (Ps. 33:12 *A.R.V.*) Destinul pentru aceștia este viața veșnică în pace, bucurie și glorie pentru totdeauna, în prezența Celui Prea Înalt. Acea „națiune” binecuvântată este națiunea al cărei Cap este Cristos Isus,

incluzând pe toți cei care sunt făcuți membrii organizației principale a lui Dumnezeu sub Cristos.

4. Scopul Atotputernicului Dumnezeu dă rezultate și îl pune în aplicare exact la timp și la vremea Lui potrivită. El prima dată a aprobat anumite persoane, care s-au consacrat voluntar și credincios Lui, evitând cursul nelegiuirii, și care sânguincioși au căutat să Îl servească pe Dumnezeu. Apoi, ca un popor pentru scopul Lui, El a ales israeliții și a făcut un legământ cu acea națiune. Israelul a fost o națiune tipică și cursul acesteia a prezis și a prevestit scopul lui Dumnezeu de a alege dintre oameni un popor pentru numele Lui, ca să fie folosit cu Cristos Isus în împărăția Lui și care este „națiunea sfântă” a lui Dumnezeu. Națiunea anti-tipică a Israelului este națiunea „aleșilor [lui Dumnezeu] pentru propria Lui moștenire”. Acum, vremea potrivită a lui Dumnezeu a venit când El, de către și prin Cristos Isus, strânge la El „alte oi” ale Lui, adică, acea companie de persoane care o să formeze „marea mulțime”. În vederea acestui fapt, este acum de foarte mare importanță ca acele „alte oi”, cunoscute de asemenea astăzi ca „ionadabi” și care o să formeze „marea mulțime”, să fie luminați referitor la ceea ce este cerut de la toți cei care afirmă să fie slujitorii lui Dumnezeu și ai lui Cristos. Ceea ce Dumnezeu a determinat să fie scris în Cuvântul Lui despre și referitor la alții care au luat-o înainte, servește pentru a oferi îndrumare celor care caută acum calea serviciului credincios și viața veșnică. Prin urmare, *Turnul de Veghere* trece în revistă, pe scurt, problema stabilită în Biblie referitor la regula lui Dumnezeu, care se aplică celor care pretind să meargă pe calea neprihănirii, ca slujitorii lui Dumnezeu. Avertizarea dată de Iehova în Cuvântul Lui și care s-a aplicat altora în trecut, ar trebui acum să servească drept o avertizare pentru „alte oi” ale Domnului, că ei, fugind în „orașul de refugiu”, trebuie să se păstreze în limite și să-L servească credincios pe Domnul.

ISRAEL

5. În timp ce descendenții lui Israel au fost domiciliați în Egipt, Dumnezeu Iehova i-a ales drept un popor pentru numele Lui și a făcut un legământ cu ei și, prin mâna lui Moise, i-a condus afară din Egipt. La muntele Sinai, Dumnezeu a confirmat acea lege, dând în același timp israeliților legea Lui. Atunci Dumnezeu i-a condus într-o lungă călătorie spre țara Canaanului și în timpul acelei călătorii, ei au fost supuși la diferite teste, pentru a determina dacă ei Îl iubesc sau nu pe Domnul Dumnezeu, care i-a eliberat din Egipt. După ce au ajuns în Canaan, națiunea Israelului a fost supusă multor altor teste. Când acea națiune tipică și-a păstrat legământul cu Domnul și i s-a supus Celui Prea Înalt, ei au fost favorizați de către El. Faptul că israeliții au înțeles că ei trebuiau să fie supuși legii lui Dumnezeu, este clar arătat de către Scripturi. Acea națiune i-a promis solemn lui Dumnezeu să facă și să execute voința Lui și scripturile au arătat că ei au știut că trebuie să facă voința Lui, pentru a primi binecuvântarea Lui. (Ex. 19:3-8) Israelii au știut că ei nu puteau să Îl uite pe Dumnezeu și legământul lor, fără a fi pedepsiți. Ei au fost în special avertizați împotriva religiei și le-a fost spus că

trebuie să se distanțeze și să evite aceasta. Acea avertizare a fost pentru a-i putea face să meargă pe calea neprihănirii și să primească binecuvântarea lui Dumnezeu.

6. Când Israelii s-au abținut de la avea ceva de a face cu dumnezeii demonici sau cu religia, și când L-au servit pe Dumnezeu cu sinceritate, ei au fost liberi de vicii; dar de îndată ce și-au întins mâna religioniștilor, atunci ei au devenit pângăriți. Pentru a-și testa integritatea, Dumnezeu le-a permis să sufere în mâinile practicantilor religioși și persecutorilor. A fost în asemenea condiții, când următorul Psalm a fost scris: „La glasul celui ce mă batjocorește și mă ocărăște, la vederea vrăjmașului și răzbunătorului. Toate acestea ni se întâmplă, fără ca noi să Te fi uitat, fără să fi călcat legământul Tău: da, inima nu ni s-a abătut, pașii nu ni s-au depărtat de pe cărarea Ta, ca să ne zdrobești în locuința șacalilor și să ne acoperi cu umbra morții. Dacă am fi uitat Numele Dumnezeului nostru și ne-am fi întins mâinile spre un dumnezeu străin, n-ar ști Dumnezeu lucrul acesta, El, care cunoaște tainele inimii?” – Ps. 44:16-21.

7. Iehova, astfel având de a face cu poporul Lui tipic de legământ, le-a făcut cunoscut lor regula Lui că disciplina trebuie să fie aplicată tuturor celor care primesc aprobarea Lui și că adesea, acea disciplină aduce un test sever asupra poporului Lui ales. Mult după aceea, apostolul a reafirmat acea regulă divină în legătură cu disciplina, după cum este aplicată israeliților anti-tipici sau spirituali, arătând că regula se aplică tuturor celor care intră într-un legământ să facă voința lui Dumnezeu. (Ev. 12:5-13) Națiunea Israelului L-a uitat pe Dumnezeu și legământul cu El. Ei nu au reușit să dea atenție avertismentului Lui referitor la religie sau idolatrie. Conducătorii lui s-au întors la tradiție și au uitat sau au ignorat Cuvântul lui Dumnezeu și astfel au făcut Cuvântul lui Dumnezeu de nici un efect pentru ajutorul poporului Lui. Prin urmare, Iehova a impus judecata Lui împotriva acelei națiuni, prin distrugerea ei completă. (Ps. 106:36,37; Mat. 23:38) Acea națiune, distrusă precum aceasta, nu mai poate exista vreodată. Au fost câteva persoane printre israeliți, totuși, care au rămas adevărați și credincioși lui Dumnezeu și aceștia au fost aprobați de către El și o să aibă binecuvântarea Lui veșnică.

8. Destinul Israelului a prevestit destinul „creștinătății”, adică, națiunile care se numesc „creștine”, deoarece asemenea națiuni s-au declarat deschis să fie slujitorii Atotputernicului Dumnezeu. Asemenea națiuni, prin urmare, sunt într-un legământ implicit să fie supuși lui Dumnezeu. Lucrurile care s-au întâmplat asupra Israelului, națiunea tipică, erau pilde sau modele despre ceea ce trebuie să se întâmple la sfârșitul lumii, afectând în special acele națiuni care pretind să fie națiuni creștine. „Acum toate aceste lucruri li s-au întâmplat pentru pilde; și ele sunt scrise pentru admonestarea noastră, asupra cărora sfârșitul lumii o să vină. Așadar lasă-l pe cel care crede că stă în picioare să dea atenție ca nu cumva să cadă.” – 1 Cor. 10:11,12.

BISERICA

9. „Biserica Dumnezeului viu” este „biserica întâilor născuți”, compusă din Cristos Isus și membrii „corpului Său” în glorie. (1Tim. 3:15; Evrei 12:22,23; Efes. 1:22,23) Biserica este „națiunea sfântă” a lui Iehova, dedicată pe deplin și în întregime serviciului Dumnezeului Atotputernic. Aceasta este moștenirea aleasă a lui Iehova, care o să fie pentru totdeauna în lauda Lui. „Dar noi suntem o seminție aleasă, o preoțime regală, o națiune sfântă, un popor deosebit; pentru ca noi să arătăm mai departe laudele Celui care ne-a scos din întuneric spre lumina Lui minunată; care în trecut nu era un popor, dar sunt acum poporul lui Dumnezeu; care nu au obținut îndurare, dar care acum au obținut-o.” – 1Pet. 2:9,10.

10. Acea națiune sfântă nu are decât un Dumnezeu, care este Iehova și referitor la care este scris: „Binecuvântată este națiunea al cărei Dumnezeu este Iehova, poporul pe care l-a ales pentru moștenirea Lui.” Cei care intră într-un legământ să devină o parte a acelei națiuni, trebuie să urmeze neprihănirea, și ei, nereușind să facă astfel, destinul lor este distrugere: „Neprihănirea înalță o națiune, dar păcatul este o rușine pentru orice popor.” – Prov. 14:34.

11. Companii sau adunări ale bisericii au început să fie stabilite prin apostolii lui Isus Cristos, care au umblat de colo-colo și au adunat împreună creștinii, ca ei să poată fi instruiți și crescuți într-o cunoștință și înțelepciune a Domnului. Asemenea companii sau adunări s-au întâlnit pentru studiu și închinare în case private și aceste companii erau numite „biserice” deoarece ei erau viitorii membri ai bisericii: „Salută frații care sunt în Laodicea și pe Nimfa și biserica care este în casa lui. Și când epistola este citită printre voi, faceți ca aceasta să fie citită și în biserica laodicenilor și voi, la fel, să citiți epistola din Laodicea.” (Col. 4:15,16) „În același fel salutați biserica care este în casa lor. Salutați-l pe preaiubitul meu Epenet, care este pârga Asiei pentru Cristos.” (Rom. 16:5; Filimon 2) Acestea și multe alte scripturi arată că biserica lui Dumnezeu nu este o organizație condusă de om sau compania oamenilor. Cristos Isus este Capul și Conducătorul bisericii, prin voința Dumnezeului Atotputernic. Domnul Isus a început să-și aleagă membrii bisericii „când a fost pe pământ în carne și oase. După învierea și înălțarea Lui în cer, El și-a trimis apostolii, care au umblat de colo-acolo, predicând adevărata evanghelie și botezându-i pe cei care au venit la Domnul și au intrat într-un legământ să facă voința Lui. Apostolii nu au depus nici un efort să organizeze și să conducă arbitrar corpul, care corp ar trebui să aibă propriile lui reguli fixe și regulamente; dar ei au numit slujitorii în adunare, care trebuiau să ajute, să îndrume și să mângâie adunarea cu și prin Cuvântul lui Dumnezeu. S-a întâmplat după ce apostolii și-au încheiat existența pământească, ca organizația să devină pângărită și oameni egoiști, numiți „clerici”, au fost puși în conducere.

12. „Catholic” înseamnă „general” sau „universal” și nu este un nume care aparține într-adevăr unei organizații religioase. Pentru ceva timp după vremea apostolilor termenul „catholic” a fost aplicat întregului corp de oameni creștini care l-au venerat pe Dumnezeu în spirit și adevăr. Atunci a inclus toți oamenii creștini de pe fața pământului. Mai târziu a fost o separare între societățile vestice și estice

și diviziunea vestică și-a asumat titlul de „catolici” și cei vestici au luat numele de ortodocși, și fiecare a devenit o instituție religioasă la vremea potrivită. A fost după Reformă când organizația de la Roma și-a afirmat cererea pentru folosirea exclusivă a numelui „catolic”. Fără îndoială, în vremurile timpurii, au fost creștini adevărați și credincioși atât în organizația vestică cât și în cea estică, mai sus menționate. Dar treptat, oameni ambițioși au venit la putere în organizație. Traducerea scripturilor în latină, numită „Vulgata” și care nume înseamnă ediția „generală” a scripturilor, a fost făcută în mare parte de către Eusebiu Ieronim, un om foarte devotat. Aceasta înseamnă cu siguranță că el a fost devotat pe deplin Domnului Dumnezeu și lui Cristos Isus. Trebuie să fi fost mulți alții dintre oamenii altruști, în vremea timpurie a erei creștine. Organizația romano-catolică a adoptat de atunci înainte Vulgata drept Biblia oficială a acelei organizații; și Versiunea Douay, folosită în general de organizația catolică, a fost tradusă din Vulgata. Fără îndoială, au existat oameni sinceri printre slujitorii și preoții organizației bisericii catolice și care este numită „Biserica catolică”, chiar dacă numele „biserica” nu aparține într-adevăr acelei organizații. Doctrinile și practicile organizației catolice sunt în conflict complet cu Cuvântul lui Dumnezeu și din acest motiv este atrasă atenția la acestea, din când în când. Nu este niciodată potrivit sau corect ca orice om sau grup să fie ridiculizat deoarece ei sunt catolici, dar este în întregime corect și potrivit să fie atrasă atenția asupra faptului că organizația catolică s-a îndepărtat de Biblie și l-a uitat pe Dumnezeu. Scopul acestei atenționări este de a putea face acele persoane catolice sincere să înțeleagă și să aprecieze privilegiul lor de a fugi de la religie și să fugă la Iehova, sub protecția Regelui marii Teocrații.

13. Termenul „Biserica catolică” se referă strict la corpul conducător și stăpânitor al autorității, numit „Ierarhia”. Acel corp de oameni la conducere a fost organizat mult după zilele apostolilor și după zilele creștinilor timpurii. Mulți membri ai organizației bisericii catolice sunt numiți „copiii bisericii” și aceștia nu au nimic de spus despre guvernarea aceluia corp. Oameni ambițioși au organizat și au câștigat controlul organizației romano-catolice, care este acum dedicată religiei și politicii. Doctrinile catolice și „Acțiunea catolică” arată că o organizație ca aceasta l-a uitat pe Dumnezeu. Bărbați și femei catolice s-au separat de acea organizație a „bisericii” și au arătat liber dovezile, arătând motivul pentru care un creștin adevărat și sincer nu poate să rămână în aceasta. Drept dovadă că organizația „bisericii” catolice s-a îndepărtat de Biblie și l-a uitat pe Dumnezeu, sunt următoarele citate prevăzute mai jos, care sunt luate dintr-o carte intitulată „Roma se apleacă să cucerească”, scrisă de un catolic sincer, Doctorul Barrett și publicată în 1935:

„O mare porțiune a Acțiunii Catolice împărtășește politica și este o penetrare politică, o infiltrare în lumea politică a unei noi forțe și agenții... „Că Biserica catolică este, să spunem cel puțin, cu siguranță una dintre forțele majore ale lumii... este în general admis.” Această „forță admisibilă a lumii” este concentrată astăzi pe problema viitorului acestei țări... Acțiunea Catolică... în practică... este

grupul catolic care luptă să controleze America... A fost o vreme –care acum a trecut - când doar catolicii evlavioși au luat parte în munca Bisericii. Dar astăzi mulți catolici care nu se pot califica drept evlavioși sunt ocupați cu Acțiunea catolică. Catholicismul acum este ceva ce împărtășește un clan și care este format, în mare parte, din afiliații sociale și politice ale societății.”

14. Apoi Doctorul Barrett citează de la un înalt oficial catolic aceste cuvinte, care apar în „*Times-ul*” newyorkez, 7 ianuarie 1935: „Oamenii catolici ar trebui să se unească pentru a fi capabili să spună legislaturilor că nu ar trebui să introducă legi care sunt dușmănoase față de idealurile familiei sau idealurilor Bisericii catolice. Ei ar trebui să se organizeze în așa fel încât să fie destul de puternici să insiste ca învățătorii din școli, care predau „doctrine dăunătoare”, să fie eliminați.

15. *Catholicul Convertit*, o revistă publicată de oameni sinceri, care s-au retras de la preoția organizației catolice, în ediția ei din iunie 1940, a publicat următoarea: „Obiectivele lui Hitler sunt aceleași ca cele căutate de patru secole de către catholicismul condus de iezuiți, în eforturile acestuia de a distruge efectele Reformei. Dictatorii naziști și fasciști, toți produse ale Bisericii catolice, au furnizat mijloacele prin care aduc repede aceste obiective la realizare”. „În Germania și în Europa Centrală, Hitler a încercat să distrugă în întregime toată libertatea de spirit și atacul poate fi pus pe coloana victoriei a Bisericii catolice”. „Acțiunea Catolică în Statele Unite lucrează febril pentru ,organizarea unei mișcări de cooperare și crearea unui stat de cooperare’.”

ÎNCHINARE

16. Venerarea obligatorie este o rușine în viziunea lui Dumnezeu, așa cum și ipocrizia este rușinoasă: „Dumnezeu este un spirit; și cei care Îl venerază trebuie să Îl venereze în spirit și în adevăr.” (Ioan 4:24) Deoarece acel sistem vechi și religios a chinuit oamenii în Europa și i-a obligat să participe la ceremonii formale religioase sau să sufere pedeapsă trupească severă, bărbați și femei sincere au emigrat într-o țară nouă a Americii, unde ei puteau să se închine lui Dumnezeu după cum le spunea propria lor conștiință. Organizații formate din credincioși sinceri în Dumnezeu și în Cristos s-au ridicat brusc în America și atunci națiunea a avansat. Statele erau formate și organizate și, la vremea potrivită, aceste state s-au unit în ceea ce este sincer cunoscut drept Statele Unite ale Americii și au devenit națiunea unde a fost declarat că fiecare om are dreptul de a-L venera pe Dumnezeu în propriul lui fel, în care nu îi rănește pe alții. Statele au adoptat fiecare o constituție sau o lege fundamentală, în care Atotputernicul Dumnezeu este recunoscut drept suprem, și în care este declarat că oamenii au dreptul de a-L venera pe Dumnezeu în spirit și în adevăr, potrivit conștiinței lor. Statele separat și mai apoi în mod unit, s-au declarat creștine și națiunea Americii a pretins cu sinceritate să fie o națiune creștină. Cea mai înaltă curte a Americii a declarat următoarele: „Aceasta este o națiune creștină.” Prin cursul de acțiune al statelor și a națiunii Americii, au devenit o parte a „creștinătății” și sunt într-un legământ implicit de a se supune legii Dumnezeului Atotputernic și de a se abține de la a

adopta sau a impune orice lege care este în contra cu legea Atotputernicului Dumnezeu.

17. Scriitorii eminenți de legi au proclamat adevărata doctrină ,că toate legile națiunii să-și găsească autoritatea numai în legea lui Dumnezeu. Constituția Statelor Unite asigură că Congresul nu o să facă nici o lege respectând instituția religiei, astfel recunoscând că fiecare om este liber să se închine sau nu, după cum ar putea fi mișcat de către propria conștiință și dorință sinceră de a-L servi pe Dumnezeu. Dar din anul 1914, statele și națiunea au luat un curs contrar. Multe dintre state încearcă prin lege să interzică libertatea de a venera, în felul în care Dumnezeu a prescris în Cuvântul Lui și, contrar Cuvântului lui Dumnezeu, încearcă să oblige oamenii să participe la anumite forme de venerare. Statele și națiunea, în mod clar ,l-au uitat pe Dumnezeu și legea Lui, care trebuie să-i guverneze pe toți cei care sunt într-un legământ actual sau implicit de a face voia lui Dumnezeu.

18. Toate națiunile Europei au pretins să fie națiuni creștine și, prin urmare, toate împreună formează ceea ce este generic cunoscut drept „creștinătate”. În fiecare dintre aceste națiuni a fost publicată Biblia și recunoscută, pentru o vreme, drept Cuvântul lui Dumnezeu. Prin pretenția și cursul lor de acțiune, asemenea națiuni au intrat într-un legământ implicit și au recunoscut și au acceptat să se supună legii lui Dumnezeu. Toate aceste națiuni, după cum arată dovezile indiscutabile, l-au uitat pe Dumnezeu.

CUNOȘTINȚĂ ȘI EXPERIENȚĂ

19. Toate națiunile „Creștinătății” au primit avertismentul de la și prin Cuvântul lui Dumnezeu că „neprihănirea înalță o națiune, dar păcatul este o rușine pentru orice popor.” (Prov. 14:34) Nu numai că națiunile au avut Cuvântul lui Dumnezeu, prin care ele puteau fi îndrumate cum se cuvine, ci au avut istoria experiențelor altora, care s-au dus înainte și au fost distruși, deoarece l-au uitat pe Dumnezeu și Cuvântul Său. Dumnezeu Iehova a adus potopul asupra lumii, care a distrus totul, a salvat opt persoane, pe Noe și familia lui. Aceasta a făcut El, deoarece acel popor a dat la o parte și a ignorat total Cuvântul lui Dumnezeu. Aceasta formează un avertisment pentru „creștinătate”, dar „creștinătatea” a uitat să dea atenție aceluia avertisment. „Creștinătatea” a uitat că Dumnezeu și-a justificat numele, prin distrugerea tuturor celor care s-au îndepărtat de El. „Deoarece ei nu iau în considerare faptele Domnului și nici execuția mâinilor Lui, El o să îi distrugă și nu o să îi mai construiască.” – Ps. 28:5.

LUPTA CU DUMNEZEU

20. Națiunile „Creștinătății” au uitat că Dumnezeu, cu mult timp în urmă, și-a declarat scopul de a conduce lumea prin Fiul Său iubit, Cristos Isus, și că Dumnezeu a avertizat pe toți conducătorii să îl primească și să îl sprijine pe Cristos, Regele, sau altfel vor suferi consecințele: „Fiți înțelepți, prin urmare, O, voi regilor, fiți instruiți, voi judecători ai pământului. Serviți-L pe Domnul cu frică

și bucurați-vă cu tremur. Sărutați-L pe Fiu, ca nu cumva să fie mânios, și să pieriți din calea Lui, când mânia Lui este aprinsă numai puțin. Bindecuvântați sunt toți cei care își pun încrederea în El.” – Ps. 2:10-12.

21. În loc să sprijine Regele, națiunile luptă împotriva Lui și împotriva lui Iehova și persecută pe acei slujitori ai lui Dumnezeu, care spun poporului despre guvernul dreptății, Teocrația. În fiecare națiune a „creștinătății” slujitorii lui Iehova și ai Regelui Său, sunt persecutați și Domnul Isus Cristos consideră asemenea tratamente drept făcute Lui însuși. Prin urmare, slujitorii lui Dumnezeu se roagă rugăciunea care este înscrisă în Cuvântul Său și care i-a învățat să se roage, adică: „Ridică-te, O Doamne; nu lăsa nici un om să predomină; lasă păgânii să fie judecați în viziunea Ta. Pune-i în frică, O Doamne, ca națiunile să poată ști, că nu sunt decât oameni. Sela.” (Ps. 9:19,20) Este sigur, prin urmare, că toate națiunile vor ști în curând că Iehova este Puternicul Dumnezeu și că omul firav nu poate lupta cu succes împotriva Lui.

22. „Vremurile națiunilor” au ajuns la un sfârșit ,despre care toate națiunile care au avut Biblia au primit avertizarea potrivită. Acel sfârșit al națiunilor, sub conducerea neîntreruptă a lui Satan, a venit în anul 1914 d. Chr., când Cristos Isus a fost întronat drept Rege al Teocrației. (Luca 21:24) Cristos Isus, marele Judecător, are acum înaintea Lui toate națiunile pentru judecată și El judecă și îi separă pe cei supuși, de cei care L-au uitat pe Dumnezeu. Prin cursul lor de acțiune, cei care se opun Teocrației, sunt toți puși la o parte sau în grupul celor care l-au uitat pe Dumnezeu.

23. Creștinii au fost avertizați la timp de Domnul, să se țină separați și departe de politică și comerț și conducerea militară a acestei lumi păcătoase. Instituțiile religioase, care pretind să fie creștine, au uitat Cuvântul lui Dumnezeu referitor la aceasta și care, în mod clar, afirmă: „Căci venerarea care este pură și sfântă înaintea lui Dumnezeu Tatăl este aceasta: să vizitezi orfanii și văduvele în nenorocirea lor și să se păstreze nepătat de această lume.” (Iac. 1:27, *Siriacă*) „Voi bărbați și femei care preacurvesc, nu știți că prietenia lumii este dușmănie față de Dumnezeu? Cine prin urmare va fi un prieten al lumii, este dușmanul lui Dumnezeu.” (Iac. 4:4) Toate instituțiile religioase, astăzi, participă în afacerile politice ale acestei lumi, chiar dacă Scripturile și dovezile arată ,mai presus de orice întrebare, că Isus Cristos este acum prezent, punând împărăția Lui în executare.

24. Națiunile Italiei și Germaniei, de secole au pretins să fie națiuni creștine și în acele națiuni au fost mulți martori credincioși și adevărați pentru numele și împărăția lui Iehova. Astăzi ,acele două națiuni sunt foarte religioase și sunt angajate cu întreaga cooperare a Ierarhiei romano-catolice, acea veche instituție religioasă, într-un efort păcătos și sângeros, să oblige toate popoarele să vină sub puterea dictatorială. În mod fals și arbitrar, acei conducători religioși pretind să acționeze în numele lui Dumnezeu și totuși ei ignoră în totalitate Cuvântul Său și nu ezită să omoare slujitorii lui Dumnezeu. Nu numai că asemenea națiuni poartă un război crud și păcătos, care a adus mari suferințe și suspine asupra popoarelor,

dar hulesc și ocărăște numele lui Dumnezeu și a Regelui Său. Acele națiuni, împreună cu alte națiuni care au pretins că sunt creștine, au uitat „legământul veșnic” al lui Dumnezeu referitor la sfințenia sângelui uman. Ele merg mai departe, nemiloase și păcătoase, în distrugerea vieții umane. Prin urmare, Iehova, spune referitor la ei: „Pământul este de asemenea pângărit de locuitorii acestuia, deoarece ei au încălcat legile, au schimbat ordinul, au încălcat legământul veșnic.”- Isa. 24:5.

25. Multe „națiuni creștine” învățate ,oferă subsolurile bisericilor lor ca depozite de obiecte de război și distrugere, contrar Cuvântului lui Dumnezeu. Ei își unesc forțele cu alții, angajându-se în lupta mortală pentru a satisface dorințe ambițioase de câștigare a puterii și control al oamenilor. Asemenea condiții deplorabile le-a prezis Iehova cu mult timp în urmă, prin profetul Lui și că rezultatele nete vor fi, precum este afirmat în următoarele texte: „Pământul jelește și dispore; lumea suferă și dispore; oameni trufași ai pământului suferă. Astfel blestemul a devorat pământul și cei care îl locuiesc sunt părăsiți; astfel locuitorii pământului sunt arși și doar câțiva oameni au mai rămas.” – Isa. 24:4,6.

FOARTE RELIGIOȘI

26. Uitându-și legământul cu Dumnezeu, israeliții au devenit foarte religioși și s-au întors la practici demonice și prin aceasta ei au prevestit „creștinătatea” și referitor la israeliți, Iehova spune: „Căci Israel și-a uitat Făuritorul și a construit temple și Iuda a înmulțit orașele îngrădite [nereușind să se bazeze pe promisiunea lui Dumnezeu pentru apărare și protecție]; dar eu o să trimit un foc asupra acestor orașe și acesta va devora locurile acestuia.” – Osea 8:14.

27. O condiție similară a fost de asemenea prezisă de apostol, care va fi obținută în „ultimele zile”, în care ne aflăm acum, și aceasta servește drept avertisment pentru credincioși, că ei ar trebui să evite toate practicile religioase sau demonismul, adică: „Să știi că în zilele din urmă vor fi vremuri grele. Căci oamenii vor fi iubitori de sine, iubitori de bani, lăudăroși, trufași, hulitori, neascultători de părinți, nemulțămitori, fără evlavie, fără dragoste firească, neînduplecați, clevetitori, neînfrânați, neîmblânziți, neiubitori de bine, vânzători, obraznici, îngâmfați; iubitori mai mult de plăceri decât iubitori de Dumnezeu; având doar o formă de evlavie, dar tăgăduindu-i puterea. Depărtează-te de oamenii aceștia.” – 2 Tim. 3:1-5.

28. În aceste zile de mare nenorocire și suferință a lumii, făcute astfel din cauza activităților Diavolului, precum este prezis de Domnul (Apoc. 12:12), conducătorii religioși ai lumii, uitând porunca lui Dumnezeu, au stabilit date specifice pentru rugăciuni publice de pace. La aceste date stabilite, ei se apropie de Dumnezeu cu gurile lor, dar fără nici un fel de devotament al inimii pentru Iehova și Regele Său. Ei doresc să primească ceea ce îi mulțumește, dar ignoră voința lui Dumnezeu. Religioșii evrei au făcut în acest fel și acum religioșii națiunilor „creștinătății” fac la fel. Astfel Domnul Iehova spune: „Domnul zice: „Când se apropie de Mine poporul acesta, Mă cinstește cu gura și cu buzele [în interiorul

catedralelor și templelor lor], dar inima lui este departe de Mine și frica pe care o are de Mine, nu este decât o învățătură de datină omenească. De aceea voi lovi iarăși pe poporul acesta cu semne și minuni din ce în ce mai minunate, așa că înțelepciunea înțelepților lui va pieri și priceperea oamenilor lui pricepuți se va face nevăzută.” Vai de cei ce își ascund planurile dinaintea Domnului, care își fac faptele în întuneric [unde conspirațiile sunt concepute împotriva slujitorilor Teocrației] și zic: „Cine ne vede și cine ne știe?” Stricați ce sunteți! [punerea statului înaintea lui Dumnezeu și legea omului mai presus de Dumnezeu] Oare olarul trebuie privit ca lutul [supus voinței olarului]sau poate lucrarea să zică despre lucrător: „Nu m-a făcut el?” Sau poate vasul să zică despre olar: „El nu se pricepe?” (Isa. 29:13-16). Prin urmare națiunile și conducătorii lor religioși și politici sunt făcute „vase potrivite pentru distrugere” la Armagedon, precum declară Domnul. – Rom. 9:22.

29. În aceste zile de pericol, religioșii sunt exact într-o stare ca cea a fariseilor în vremea lui Isus. (Mat. 15:1-9) Conducătorii religioși se conving singuri că ei au dreptate și astfel se bazează pe propria înțelepciune și aceasta este datorită faptului că ei l-au uitat pe Dumnezeu și Cuvântul Lui. Referitor la aceștia este scris: „Există căi care par corecte pentru om, dar sfârșitul acestora sunt căile morții. (Prov. 14:12) „Calea unui nechibzuit este dreaptă în proprii lui ochi: dar cel care ascultă sfatul este înțelept.” – Prov. 12:15

30. Păstorii organizațiilor religioase, alții decât Ierarhia romano-catolică, au uitat că singurul îndrumător adevărat pentru creștini este Cuvântul lui Dumnezeu. Devenind înțelepți în propriile lor idei, ei se întorc la raționamentul perfect al oamenilor și declară așa-numita „înțelepciune” a omului în locul Cuvântului lui Dumnezeu. Un pastor binecunoscut al unei organizații religioase, de curând, prin radio, a făcut o declarație în acest sens: „Creștinismul este progresiv. Lumea progresează în creștinism și, la momentul potrivit, va ajunge la perfecțiune.” Dacă s-ar fi bazat pe Cuvântul lui Dumnezeu nu ar fi făcut acea declarație. Isus Cristos este marele Creștin și, prin urmare, creștinismul este perfect și nu progresiv. Cristos este „imaginea exactă” a Dumnezeului Atotputernic și toate faptele Lui sunt perfecte și „făcute în dreptate”. Toți urmașii adevărați ai lui Cristos Isus sunt îndrumați de către Cuvântul lui Dumnezeu. Acesta fiind perfect tot timpul, nu este progresiv, de la un nivel mai slab, la unul mai înalt. Conducătorii religioși, asemenea pastorului mai sus menționat, prin faptul că se bazează pe filozofia umană, irosesc și distrug, în mințile altora, Cuvântul lui Dumnezeu; și referitor la aceștia este scris: „Căci păstorii au devenit brutali [irosesc și distrug ca prin foc] și nu l-au căutat pe Domnul; astfel ei nu o să prospere și toată turma lor o să fie împrăștiată.” – Ier. 10:21.

31. Păstorii și învățătorii religioși pretind să îl reprezinte pe Dumnezeu și, în loc să învețe Cuvântul lui Dumnezeu, învață înțelepciunea sau tradiția omului și prin aceasta nu numai că l-au uitat pe Dumnezeu, dar ei le fac rău acelor persoane care stau sub învățătura lor. Ei fură de la oameni Cuvântul lui Dumnezeu și îl înlocuiesc pe acesta cu doctrinele oamenilor. A fost așa printre israeliți și, prin

urmare, ceea ce Dumnezeu le-a spus păstorilor evrei, se aplică acum, cu o forță chiar mai puternică, păstorilor „creștinătății”, care pretind să învețe Biblia și care ignoră aceasta. Asemenea păstori sunt numiți „profeți”, datorită proclamării lor și referitor la aceștia, este scris: „Am auzit ceea ce profeții au spus, că profeții mint în numele Meu, spunând, am visat, am visat. Cât o să mai fie aceasta în inimile profeților, că profeția lor minte? Da, ei sunt profeți ai dezamăgirii propriei lor inimi; care cred că o să-i determine pe oameni să îmi uite numele prin visele lor, pe care ei le spun fiecărui om, aproapei lui, precum strămoșii lor au uitat numele Meu pentru Baal. Profetul care a avut un vis, lasă-l să aibă un vis; și cel care are cuvântul Meu, lasă-l să spună credincios cuvântul Meu. Pentru ce să amesteci pleava cu grâul? spune Domnul. Nu este cuvântul Meu precum focul? Spune Domnul; și ca un ciocan care sparge piatra în bucăți? Prin urmare, iată, Eu sunt împotriva profeților, spune Domnul, care fură cuvintele Mele, fiecare de la aproapele lui. Iată, Eu sunt împotriva celor care profetesc vise false, zice Domnul, și le spun și îi determină pe oamenii Mei să păcătuiască prin minciunile lor; și prin iluminarea lor; totuși Eu nu îi trimit și nici nu le poruncesc; prin urmare ei nu o să profite de acești oameni deloc, spune Domnul.” – Ier. 23:25-32.

32. Israelii au fost poporul de legământ al lui Dumnezeu și ei l-au uitat pe Dumnezeu. „Creștinătatea” pretinde să fie poporul de legământ al lui Dumnezeu și l-au uitat pe Dumnezeu. Cuvântul lui Dumnezeu rostit împotriva celor care l-au uitat, se aplică atât israeliților, cât și „creștinilor” învățați din ziua de azi: „Totuși poporul Meu [„creștinătatea”, oamenii profesați] M-a uitat și aduce tămâie idolilor; s-a abătut din căile lui, a părăsit vechile cărări și a apucat pe cărări și drumuri nebătute, făcând astfel din țara lor, o pustietate, o veșnică bațjocură; toți cei ce trec prin ea sunt uimiți și dau din cap. Ca vântul de la răsărit, îi voi risipi înaintea vrăjmașului; iar în ziua necazului lor, le voi întoarce spatele și nu Mă voi uita la ei!” „Atunci ei au zis: „Veniți, să urzim rele împotriva lui Ieremia! [martorii lui Iehova, dintre care Ieremia era unul și care a prevestit martorii actuali ai lui Iehova] Căci doar nu va pieri legea din lipsă de preoți, nici sfatul din lipsă de înțelepți, nici cuvântul din lipsă de proroci. Haide să-l ucidem cu vorba și să nu luăm seama la toate vorbirile lui!” – Ier. 18:15-18.

SERVUL RĂU

33. Cristos Isus vorbește despre acțiunea și destinul „servului rău”. Aceștia l-au uitat pe Dumnezeu și poruncile Lui. Odată, pretinzând să fie pentru Împărăție, acum aceștia, prin cursul lor de acțiune l-au uitat pe Dumnezeu, și lor Iehova le spune: „Dar pe voi, care părăsiți pe Domnul, care uitați muntele Meu cel Sfânt [Împărăția, Teocrația], care puneți o masă pentru acea trupă [Gad; un demon (vezi marginală)] și umpleți un pahar aceluia număr [Meni; un demon (vezi citirea marginală)] vă sortesc sabiei și toți veți pleca genunchiul ca să fiți junghiați; căci Eu am chemat și n-ați răspuns, am vorbit și n-ați ascultat, ci ați făcut ce este rău înaintea Mea și ați ales ce nu-Mi place.” – Isa. 65:11,12.

34. „Servul rău” persecută pe martorii lui Iehova și astfel luptă împotriva Teocrației și destinul lor este același cu cel al ipocriților: „Și o să îl taie în bucăți și îi va desemna porția lui cu cea a ipocriților; acolo vor fi plânsete și scrâșniri de dinți.” – Mat. 24:51.

NELEGIUIT

35. Acolo sunt toți cei care au avut orice oportunitate să cunoască Cuvântul lui Dumnezeu și l-au disprețuit. Evoluționiștii, mulți dintre ei pozează drept predicatori în câteva organizații bisericești, neagă Cuvântul lui Dumnezeu și își învață studenții și enoriașii în colegii și școli să ignore Cuvântul lui Dumnezeu. Ei nu cred în Dumnezeu și în Cuvântul Său, deoarece ei sunt înțelepți în propriile lor concepte. Ziua judecății a venit și Cristos Isus, marele Judecător, acompaniat de armata Lui de îngeri, judecă acum națiunile. (Mat. 25:31-35) Referitor la aceasta este scris: „Și Enoh , de asemenea, al șaptelea patriarh de la Adam, a profetizat despre acestea, spunând, Iată, Domnul vine cu zecile de mii de sfinți ai Lui, să execute judecata asupra tuturor; și să îi convingă pe toți că sunt nelegiuiți , ale căror fapte sunt nelegiuite, pe care le-au comis în chip nelegiuit și de toate discursurile lor nelegiuite, pe care păcătoșii nelegiuiți le-au rostit împotriva Lui.” – Iuda 14,15.

36. Conducătorii religioși, „omul păcatului”, „servul rău”, nelegiuiții și păcătoșii, rostesc un discurs crud împotriva servilor credincioși ai lui Iehova, care declară numele și Guvernul lui Teocratic și aduc multe necazuri asupra acestor servi credincioși ai Celui Prea Înalt. Prin urmare, este scris despre ei, și aceasta se aplică în prezent: „Fiindcă Dumnezeu găsește că este drept să dea întristare celor ce vă întristează, și să vă dea odihnă atât vouă, care sunteți întristați, cât și nouă, la descoperirea Domnului Isus din cer, cu îngerii puterii Lui, într-o flacără de foc, ca să pedepsească pe cei ce nu cunosc pe Dumnezeu și pe cei ce nu ascultă de Evanghelia Domnului nostru Isus Hristos. Ei vor avea ca pedeapsă o pierzare veșnică, de la fața Domnului și de la slava puterii Lui, când va veni, în ziua aceea, ca să fie proslăvit în sfinții Săi și privit cu uimire în toți cei ce vor fi crezut în El (deoarece mărturia noastră printre voi a fost crezută)– 2Tes. 1:6-10.

37. Dacă orice persoană crede că sistemele religioase nu au corupt națiunile pământului, acea persoană este dezamăgită. Dumnezeu nu a lăsat situația la îndoială. Religiile pământului, produsul demonilor, au creat mare confuzie și, prin urmare ,organizațiile demonice, în frunte cu religia, sunt numite „Babilon” și referitor la aceasta este scris: „Babilonul era în mâna Domnului un potir din aur, care îmbăta tot pământul; Neamurile au băut din vinul lui; de aceea au fost neamurile ca într-o nebunie. Deodată cade Babilonul și este zdrobit! Văitați-l, aduceți leac alinător pentru rana lui; poate că se va vindeca!” „Am voit să vindecăm Babilonul, dar nu s-a vindecat! Părăsiți-l și haidem fiecare în țara noastră, căci pedeapsa lui a ajuns până la ceruri și se înalță până la nori.” (Ier. 51:7-9) În sprijinul suplimentar al acelei concluzii, Domnul spune: „Și el a strigat tare, cu o voce puternică, spunând, marele Babilon a fost doborât, a fost doborât și

a devenit locul diavolilor și sprijinul fiecărui spirit murdar și o colivie pentru fiecare pasăre necurată și plină de ură. Căci toate națiunile au băut din vinul mâniei curviei ei și regii pământului au comis curvie cu ea și negustorii pământului au devenit bogați prin abundența delicatelor ei. Și eu am auzit altă voce din cer, spunând, plecați din ea, poporul Meu, ca să nu luați parte la păcatul ei și ca să nu primiți urgiile ei.” – Apoc. 18:2-4.

AVERTIZAREA

38. Această avertizare este anunțată de Domnul pentru folosul tuturor persoanelor de bunăvoință față de Teocrație. Cei care dau atenție avertismentului vor pleca repede și departe de organizațiile religioase și vor găsi siguranță sub Domnul Isus Cristos. Cei care Îl cred pe Dumnezeu și Cuvântul Lui ar trebui acum să vadă și să înțeleagă că Dumnezeu nu este părtinitor al persoanelor sau al națiunilor și că toți care au învățat despre Iehova și împărăția Lui și apoi L-au uitat pe Dumnezeu și s-au întors la „elementele mizere” ale lumii și de asemenea toți cei care nu reușesc sau refuză să asculte și să se supună lui Dumnezeu și Regelui Său, o să piară la Armagedon, care este aproape. Judecata lui Dumnezeu este scrisă și cu siguranță o să fie executată.

39. Dar înainte de executarea judecății Sale, Domnul își trimite martorii să declare numele și împărăția Sa pe întreg pământul. Aceasta o face pentru mărturie, pentru ca toate națiunile să nu aibă nici o scuză pentru cursul lor de acțiune și sfârșitul lor. Ei își stabilesc propriul destin. Prin urmare, Domnul își trimite servii, cu această poruncă, căruia ei trebuie să i se supună: „Și această evanghelie a împărăției o să fie predicată în toată lumea, pentru o mărturie către toate națiunile; și atunci o să vină sfârșitul.” – Mat. 24:14.

40. Faptul că în toate națiunile martorii lui Iehova sunt acum urâți și persecutați, este o dovadă circumstanțială puternică că munca de mărturisire este aproape de a fi finalizată și că Armagedonul este foarte aproape. Deoarece mulți l-au uitat pe Dumnezeu și au devenit dușmani ai lui Dumnezeu și ai servilor Săi, cuvintele profetului se aplică acum lor, adică: „Ardoarea mea m-a consumat; deoarece dușmanii mei au uitat cuvintele Tale. Cuvântul Tău este pur; așadar servul Tău îl iubește. Eu sunt mic și disprețuit; totuși eu nu am uitat învățăturile Tale.” – Ps. 119:139-141.

41. Cu ardoarea care aparține „casei [sau organizației] Domnului”, rămășița credincioasă și tovarășii lor spun acum, precum Dumnezeu i-a învățat: „O, închinați-vă Domnului în frumusețea sfințeniei; temeți-vă înaintea Lui, întreg pământul. Spuneți printre păgâni că Domnul stăpânește; lumea va fi de asemenea stabilită, ca ea să nu se clatine; El va judeca oamenii cu dreptate.” (Ps. 96:9,10) Cei care sunt de bunăvoință față de Dumnezeu vor auzi acum veștile bune și se vor grăbi la Domnul, ca ei să poată avea o parte în declararea numelui și împărăției Sale.

42. Rămășița „națiunii sfinte” a lui Dumnezeu, încă pe pământ, nu l-a uitat pe Dumnezeu. „Alte oi” ale Domnului, acum, fugind la „orașul de refugiu” anti-tipic,

nu îl uită pe Dumnezeu și „faptele Sale minunate pentru copiii oamenilor”. Asemenea „alte oi” continuă credincios și, la vremea potrivită, vor forma „marea mulțime” și vor constitui „națiunile” care vor duce mai departe mandatul divin de a „umple pământul”. Prin urmare Iehova le spune acum rămășiței și „altor oi”: „Bucurați-vă, O, voi, națiunilor, cu poporul Lui; căci El va răzbuna sângele slujitorilor Lui și le va oferi răzbunare adversarilor Săi și va fi milos cu țara Lui și cu poporul Lui.” – Deut. 32:43.

43. „Marea mulțime” este luată din diferite națiuni, neamuri, oameni și limbi și o să formeze noile națiuni ale pământului. Clasa spirituală a lui Dumnezeu acum cu Cristos Isus și având în minte tot timpul numele lui Iehova, cântă: „Cui să nu îi fie teamă de Tine, O Doamne, și să nu Îți glorifice numele? Căci Tu ești sfânt; pentru că toate națiunile o să vină și o să se închine înaintea Ta; pentru că judecățile Tale sunt clare.” (Apoc. 15:4) Cei care sunt de bunăvoință față de Dumnezeu ascultă cântecul de bucurie și se grăbesc să se alăture celor care cântă în serviciul Domnului.

DESTIN

44. Judecata națiunilor este acum în progres și, prin urmare, toți sunt înaintea lui Cristos Isus, marele Judecător. Organizațiile religioase pretind să îl servească pe Dumnezeu, dar ele l-au uitat pe El și Cuvântul Lui și s-au întors în totalitate la lucrurile acestei lumi. Asemenea instituții religioase își unesc forțele cu oamenii puternici din politică și comerț și împreună ei spun, „Noi vom conduce lumea”. Ei au uitat că Isus îndrumă toți creștinii să se roage pentru venirea Teocrației, care o să conducă lumea în dreptate. (Mat. 6:10) Oameni mari religioși și aliații lor politici își afirmă cererea de a conduce lumea și astfel, împreună, ei constituie „urâciunea pustiirii”. Acest adevăr pare acum clar tuturor persoanelor de bunăvoință și acestora Domnul le spune acum: „Iar când o să vedeți „urâciunea pustiirii”, rostită de Daniel, profetul, stând acolo unde nu ar trebui, (lasă-l pe cel care citește să înțeleagă), apoi lasă-i pe cei care sunt în Iudeea să fugă la munți.” – Marcu 13:14.

45. Domnul, aici, îi avertizează și pe cei care încep să fugă, că dacă ei se întorc și îl uită pe Dumnezeu și asigurarea Lui pentru ei, destinul lor va fi același cu cel al celorlalți care îl uită pe Dumnezeu. Aceștia sunt puși în aceeași clasă cu cei păcătoși, „servul rău” și ipocriții și destinul acestora Domnul îl declară în aceste cuvinte: „Cei păcătoși vor fi întorși în iad și toate națiunile care îl uită pe Dumnezeu.” (Ps. 9:17) „Domnul îi păstrează pe toți cei care Îl iubesc; dar toți cei păcătoși vor fi distruși.” – Ps. 145:20.

46. Cei care sunt de bunăvoință față de Dumnezeu și care doresc viață trebuie să fugă acum: „Căci ziua Domnului [Armagedonul] este aproape asupra tuturor păgânilor [națiunilor care sunt împotriva Teocrației]; după cum ai făcut tu, așa o să îți fie făcut și ție; faptele tale o să se întoarcă asupra propriului tău cap. Căci așa cum voi ,cei de pe muntele Meu sfânt, ați băut paharul mâniei ,așa și toți păgânii

[națiunile care sunt împotriva Teocrației] o să-l bea în continuu, da, ei o să bea și ei o să-l înghită și ei o să fie ca și cum nu ar fi fost niciodată.” – Obad. 15,16.

„ALTE OI”

47. Cei de bunăvoință, „alte oi” ale Domnului, care vor forma „marea mulțime”, trebuie să fie credincioși și vor fi, pentru lauda veșnică a lui Iehova și pentru justificarea numelui Său. Toți aceștia, care au pășit de partea Domnului, trebuie să aibă grijă ca ei să nu Îl uite pe Dumnezeu. Ce trebuie să facă cineva să evite acea calamitate? Să evite religia, deoarece aceasta este demonism. Evitați flecăriile încredute ale așa-numiților „oameni înțelepți” ai lumii și studiați pentru a vă arăta aprobați lui Dumnezeu. (2 Tim. 2:15,16; 1 Tim. 6:20,21) Nu învățați după propriul vostru raționament și nici după al altui om: „Ai încredere în Domnul cu toată inima ta; și nu învăța după propria ta înțelegere. Pe toate căile tale recunoaște-L și El o să îți îndrume căile tale.” (Prov. 3:5,6) Aceasta înseamnă, în tot ce ai, recunoaște-L pe Domnul Dumnezeu și în tot ceea ce primești din mâinile Lui milostive, recunoaște-L și mulțumește-I pentru acestea.

48. Să „cauți supunere” înseamnă să fii voitor să înveți și să constați, cu sânguință, voința lui Dumnezeu; și aceasta trebuie să faci prin studiul continuu al Cuvântului lui Dumnezeu. Aceasta este de importanță vitală, ca să înveți calea lui Dumnezeu, deoarece aceasta este calea dreptății. „Pe cei supuși îi va îndruma spre judecată și pe cei supuși îi va învăța calea Lui. Toate căile Domnului sunt milostive și credincioșie pentru cei care își respectă legământul și mărturiile Lui.” – Ps. 25:9,10.

49. Dușmanii tuturor servilor lui Dumnezeu sunt mulți. Satan, căpetenia demonilor, conducând o armată de demoni asociați cu el; religioșii pământului, care practică demonismul; și toți cei care sunt sub influența și puterea demonilor, luptă împotriva poporului de legământ al lui Iehova. Toți aceștia îi urăsc pe cei care s-au declarat pentru Iehova și Teocrația Sa. Dacă ai luat partea lui Dumnezeu și a împărăției Sale, ai grijă ca tu să fii în continuu loial și credincios Teocrației, să mergi în calea Domnului și să continui să te rogi lui Dumnezeu, prin Cristos Isus. O rugăciune potrivită, pe care Domnul a pus-o înaintea tuturor celor care au acceptat să facă voința Lui, este în aceste cuvinte: „Ia în considerare dușmanii mei; căci ei sunt mulți: și ei mă urăsc cu ură crudă. O, păstrează-mi sufletul și eliberează-mă; nu mă lăsa să fiu rușinat; căci eu mi-am pus încrederea în Tine. Lasă integritatea și cinstea să mă păstreze; căci Eu o să te aștept.” – Ps. 25:19-21.

50. Nu există decât o cale de a vindeca oamenii națiunilor, care sunt acum dornici să fie vindecați și aceasta este calea pe care Dumnezeu Iehova a oferit-o. Cristos Isus este la templul Lui Dumnezeu și „orașul sfânt” „Sionul”, este ridicat și din acest oraș sfânt începe să curgă apa vieții, ca toți să se poată împărtăși în aceasta și să trăiască. (Apoc. 22:17) Rămășiței i-a fost prima dată permis să vadă și să aprecieze apa dătătoare de viață, venind din tronul lui Dumnezeu, după venirea lui Isus Cristos la templu. Acum „alte oi” au privilegiul de a vedea și a se împărtăși în binecuvântările astfel oferite. Referitor la aceasta este scris: „Și el mi-

a arătat un râu de apă dătătoare de viață, limpede și clară, ieșind din tronul lui Dumnezeu și al Mielului, în mijlocul străzii acestuia. Și pe ambele părți a râului era copacul vieții, rodind douăsprezece feluri de fructe, producându-și fructele în fiecare lună; și frunzele copacului erau pentru vindecarea națiunilor.” (Apoc. 22:1,2 A.R.V.) – Vezi cărțile „Lumină” vol.2 , pagina 254; „ Justificare”, vol. 3, pagina 303.

51. Cristos Isus, cu propriul Lui sânge prețios, a cumpărat rasa umană și cei care cred în Dumnezeu și în Cristos și se devotază Domnului și se supun regulilor Lui, o să beneficieze de mijloacele pe care Dumnezeu le-a oferit, pentru a le da viață, prin Cristos Isus. Nu există alte mijloace de salvare. (Faptele 4:12) Demonismul, religia și filozofia umană sunt toate în zadar. Dumnezeu Iehova este „izvorul vieții” și servește viața prin Isus Cristos și administrează acea viață, însoțită de binecuvântări ,celor care I se supun credincios și Îl slujesc.

ADUNAREA PENTRU ÎNCHINARE

Toți creștinii adevărați se închină lui Dumnezeu Iehova în spirit și în adevăr. Toți aceștia Îl iubesc pe Iehova și pe Cristos, Regele Său, și îi iubesc pe cei care Îl venerază cu adevărat pe Iehova și pe Rege. Aceasta este o bucurie pentru aceștia și o sursă de mare putere spirituală de a se aduna laolaltă să se închine Domnului și este sigur că aceasta Îl mulțumește pe Cel Prea Înalt.

Dovada este clară că Iehova îi îndrumă pe servii Lui devotați în prezent și că îi conduce într-un singur loc, ca ei să se poată aduna acolo și să se închine Dumnezeului Atotputernic, precum a poruncit El. Anul 1941 pare să Îl mulțumească pe Iehova pentru a-și avea servii adunați la St. Louis, Missouri, între 6 și 10 august inclusiv. Locul de adunare va fi la Arena, Strada Oakland 5700, unde este oferit spațiul pentru adunare și acomodare, pentru aproximativ 75.000 de persoane. Dacă participă un număr mai mare decât acesta, un spațiu adițional poate fi imediat oferit.

De ce își conduce Iehova poporul de legământ în orașul St. Louis, Missouri, nu este necesar acum pentru noi să știm. La timpul Lui potrivit va clarifica aceasta. Este suficient de știut că spiritul lui Dumnezeu conduce poporul Lui acolo. Toți cei care iubesc dreptatea și urăsc răutatea și care se străduiesc să procedeze corect, vor fi bineveniți. Aceasta înseamnă, toate persoanele care sunt de bunăvoință față de Marele Teocrat vor fi bineveniți și este de sperat că vor participa cât mai mulți oameni.

Pe întreg pământul ,oamenii plâng acum și mulți caută ceea ce le-ar aduce mângâiere. Iehova și-a trimis servii să îi „mângâie pe toți aceia care plâng”. Toți cei care sunt pe deplin devotați lui Iehova, vor fi sârguincioși în îndeplinirea acelei comenzi divine date. Precum cei consacrați călătoresc la și de la convenție și în

timp ce sunt acolo, fiecare ar trebui să fie sânguincios în a oferi mângâiere celor care au o ureche ascultătoare, dorind să cunoască asigurarea milostivă a lui Dumnezeu.

În alte vremuri ,multe orașe au fost legate între ele cu fire și prin radio și toți au participat într-o convenție, chiar dacă s-au strâns laolaltă, în multe puncte diferite. În acest an pare să fie voința lui Iehova ca toți cei care fac în acest fel să participe personal, într-un singur loc. Acest fapt amintește de scripturile referitoare la „adunarea generală... a întâilor născuți”, care adunare poate fi chiar aproape. Pentru mulți care participă acolo vor fi anumite inconveniențe și anumite greutăți, fără îndoială, dar toți aceștia își vor aminti cuvintele apostolului înscrise în Faptele 14:22.

Bucuriile și binecuvântările însoțite pentru cei de departe, vor cântări mai mult decât toate inconveniențele. Atotputernicul Dumnezeu și Regele Său vor face toate asigurările necesare pentru protejarea și binecuvântarea celor care sunt devotați Teocrației. Lasă-i acum pe toți cei care își întorc inimile și fețele spre convenția din 6 până în 10 august, să se adreseze înaintea Domnului în rugăciune și implorare, pentru acea adunare viitoare, ca Iehova să poată turna acolo o mare binecuvântare asupra tuturor celor care Îl iubesc și Îl slujesc, ca aceștia să poată lua parte în justificarea numelui Său.

„CARUL LUI DE FIER”

„Cel care face norii carul Lui de fier”. „Carele lui Dumnezeu de fier sunt douăzeci de mii, chiar mii peste mii: Domnul este printre ei.” (Psalmii 104:3 și 68:17, *A.R.V.*) Carele de fier sunt simboluri ale războiului și menționarea lor în profeție sugerează că ziua mâniei lui Dumnezeu și executării judecății Lui împotriva dușmanilor a venit. Faptul că în scripturi carele de fier sunt folosite să simbolizeze echipamentul de război și pregătirea pentru război, cât și războiul în sine, se observă în Isaia 66:15,16: „Căci iată, Domnul vine într-un foc și carele Lui sunt ca un vârtej; Își preface mânia într-un jăratic și amenințările în flăcări de foc. Căci cu foc Își aduce Domnul la îndeplinire judecățile și cu sabia Lui pedepsește pe oricine; și cei uciși de Domnul vor fi mulți la număr.” Acest text și altele demonstrează că lupta la războiul universal al Armagedonului nu va fi doar o luptă simbolică, deoarece Dumnezeu Iehova își anunță scopul de a curăța organizația lui Satan de pe pământ. Cei care lasă lucrurile mai ușor, referitor la acea organizație păcătoasă a Diavolului, vizibilă și invizibilă, să ia aminte. Armata invizibilă a Domnului Dumnezeu merge spre victorie. Iehova merge la război împreună cu „mii peste mii” de care de fier pentru război. Știind dinainte că această victorie este sigură, este o sursă de mare curaj și putere pentru toți care iubesc dreptatea.

Sute de ani înaintea lui Cristos, profetului Zaharia i-a fost dată o viziune despre organizația militantă a lui Iehova. Profetul a mai privit o dată și spune ceea

ce a văzut: „Și eu m-am întors și mi-am ridicat ochii și am privit și iată, acolo au ieșit patru care de fier dintre doi munți; și munții erau munți de alamă.” (Zah. 6:1) „Carele de fier” aici sunt simboluri ale marii organizații a lui Iehova pentru război și acolo fiind patru care de fier, înseamnă că organizația lui Dumnezeu este un pătrat perfect, complet echipată să împingă dușmanul din toate punctele și să-l înfrângă complet și să îl distrugă. Faptul că aceste care de fier au ieșit dintre doi munți de alamă spune simbolic că ei sunt extraordinari de puternici. „Și munții erau munți de cupru.” (traducerea lui *Lesser*) Aurul, argintul și cuprul sunt clasificate drept metale „nobile” și ,prin urmare, arată că sunt mai presus de calitatea pământescă, așadar supraumane, și sunt trimise de Dumnezeu Iehova și prin urmare nu sunt sub nici o formă o parte a guvernului vizibil, pământesc al lui Satan. Aceste care de fier ilustrează organizația care luptă, a lui Dumnezeu Iehova, sub conducerea lui Cristos Isus.

Israeliiții antici au folosit greșit și au abuzat de templul lui Iehova din Ierusalim și Iehova, prin urmare, l-a determinat pe profetul Ezechiel să profețască distrugerea Ierusalimului. „Creștinătatea” sau „creștinismul organizat” a folosit greșit și a abuzat de adevăratul templu spiritual al lui Dumnezeu și judecata lui Dumnezeu de distrugere împotriva acesteia este înscrisă în scripturi și este acum pronunțată de către „martorii Lui de pe pământ”. Primul capitol al profeției lui Ezechiel este o descriere a organizației lui Iehova, după cum îi apare profetului sub simboluri. Această viziune a lui Ezechiel Îl arată pe Domnul Dumnezeu, Cel Atotputernic ,stând pe tronul Său, peste și asupra tuturor forțelor organizației Sale și venind „din nord” și deplasându-se înainte, spre distrugerea orașului necredincios, Ierusalimul, ilustrând „creștinătatea” de astăzi.

Dumnezeu Iehova are o organizație universală. El a avut întotdeauna o organizație și din vremuri străvechi singurul Său Fiu născut, Logosul sau Cuvântul lui Dumnezeu, a fost principalul reprezentant al organizației lui Iehova. Din cauza răzvrătirii lui Satan și căderea rezultată a omului, Dumnezeu Iehova a făcut ca Logosul să devină un om pe pământ. La vremea botezului lui Isus în Iordan, El a devenit „noua creație” a lui Dumnezeu, pe care El o va folosi în justificarea numelui Său și în înțelegerea cu omenirea, „împăcând lumea cu El.” Isus Cristos a fost supus testului și s-a dovedit credincios și adevărat și a fost înălțat la cel mai înalt loc în cer, lângă însuși Dumnezeu Iehova și a fost făcut Capul organizației principale a lui Dumnezeu, Sionul, pentru totdeauna. Și aceasta a fost în îndeplinirea profeției. – Ps. 110:1-4; Evrei. 7:17.

Dumnezeu Iehova a organizat, împreună cu israeliiții vechiul Sion tipic, care a fost profetic pentru Sionul real, care o să vină. El a organizat Sionul real, cu Isus Cristos drept Cap și care este , prin urmare, organizația principală a lui Dumnezeu. Urmașii credincioși ai lui Cristos Isus, în cele din urmă în număr de 144.000, sunt construiți în Sion și făcuți o parte din acesta. (Apoc. 7:4-8; și 14:1-3) Domnul Isus înălțat, drept reprezentantul executiv al lui Dumnezeu, a pregătit un loc pentru urmașii Lui credincioși, în acea organizație principală. – Ioan 14:1-3.

Profetul Ezechiel, când a fost trimis să profetească referitor la distrugerea Ierusalimului, a fost instruit să-și noteze viziunea despre organizația lui Dumnezeu, precum este descrisă pe coperta acestei reviste, pe care vă rugăm să o vedeți. (Ezech. 1:4-28) El scrie: „M-am uitat și iată că a venit de la miazănoapte un vânt năpraznic, un nor gros și un snop de foc, care răspândea de jur împrejur o lumină strălucitoare, în mijlocul căreia lucea ca o aramă lustruită, care ieșea din mijlocul focului. Tot în mijloc, se mai vedeau patru făpturi vii, a căror înfățișare avea o asemănare omenească. Fiecare din ele avea patru fețe și fiecare avea patru aripi. Picioarele lor erau drepte și talpa picioarelor lor era ca a piciorului unui vițel și scânteiau ca niște aramă lustruită. Sub aripi, de cele patru părți ale lor, aveau niște mâini de om; și toate patru aveau fețe și aripi. Aripile lor erau prinse una de alta. Și când mergeau, nu se întorceau în nici o parte, ci fiecare mergea drept înainte. cât despre chipul fețelor lor era așa: înainte, toate aveau o față de om; la dreapta lor, toate patru aveau câte o față de leu, la stânga lor, toate patru aveau câte o față de bou, iar înapoi, toate patru aveau câte o față de vultur.– Vs. 4-10.

Multe secole mai târziu, apostolul Ioan aflat în exil, a avut o viziune asemănătoare „despre patru creaturi vii „așteptându-L pe Domnul la templu. Ioan scrie despre această viziune: „Și înaintea tronului ca și cum ar fi fost [a fost] o mare de sticlă, ca de cristal; și în mijlocul tronului și de jur împrejurul tronului, patru creaturi vii, pline de ochii în față și în spate. Și prima creatură a fost ca un leu și a doua creatură ca un vițel și a treia creatură avea o față precum a omului și a patra creatură a fost ca un vultur. Și cele patru creaturi vii, având fiecare dintre ele șase aripi, erau pline de ochi de jur împrejur: și nu au liniște zi și noapte, spunând, Sfânt, sfânt, sfânt, este Domnul Dumnezeu, Atotputernicul, care a fost și care este și care urmează.” (Apoc. 4:6-8. *A.R.V.*) Cristos Isus este „în mijlocul tronului și a celor patru creaturi vii”. (Apoc. 5:6. *A.R.V.*) El este primul din organizația lui Dumnezeu și toate celelalte creaturi din aceasta operează în jurul tronului Său. Cele patru creaturi vii, prin urmare, reprezintă pătratul sau întregimea organizației lui Dumnezeu. Acestea sunt „pline de ochi în față și în spate”, arătând că cei din organizația lui Dumnezeu sunt tot timpul în alertă, privindu-i mâna, ca ei să poată face voința Lui, după cum indică El și, prin urmare, sunt îndrumați prin înțelepciunea divină. – Ps. 123:1-3.

Descrierea lui Ioan despre cele patru creaturi vii, adică, despre organizația lui Dumnezeu, urmează, și prima este „ca un leu”, denotând curajul și justiția regală (Ps. 89:14; Ps. 9:4) Justiția deține locul de primă importanță. Cea de-a doua creatură vie se aseamănă cu un bou sau „taur”. (traducerea *Diaglott*) În templul profetic construit de Regele Solomon, marea de alamă sau „marea topită” era așezată pe doisprezece boi. Boul denotă putere și rezistență și simbolul pare să spună: Puterea și rezistența atotputernică sprijină organizația divină și Dumnezeu își va îndeplini scopurile prin organizația Sa.

Cea de-a treia vietate sau creatură avea fața unui om, ceea ce descrie iubirea ca motiv. „Dumnezeu este iubire”; și omul este descris ca fiind făcut după chipul lui Dumnezeu. Omul Isus Cristos a spus: „Cel care m-a văzut pe Mine, l-a văzut pe

Tată”, deoarece El este perfect în iubire. Nimic altceva nu poate fi în armonie cu El sau să Îl mulțumească. Aceasta arată, prin urmare, că cei care sunt privilegiați să aibă orice parte în organizația Sa, trebuie să fie îndemnați pe deplin de altruism.

Cea de-a patra creatură vie a fost „ca un vultur zburător”; ceea ce descrie vederea la depărtare, înaltă înțelepciune și rapiditate în acțiune: „Mai agili ca vulturii cerului” (Plâng. 4:19) „Zboară, ca un vultur spre cer.” (Prov. 23:5) „Înțelepciunea este prea înaltă pentru un nechibzuit.” (Prov. 24:7) Vulturul zboară în înălțime și înțelepciunea nu este niciodată întunecată de vârstă. „Tineretea ta este reînnoită ca cea a vulturului.” (Ps. 103:5) Fiecare parte a organizației lui Dumnezeu este rapidă, în supunerea față de poruncile Sale și sunt îndrumați de înțelepciunea divină.

Cele patru creaturi vii pe care Ioan le-a văzut, avea fiecare câte șase aripi. Cele trei perechi de aripi avute de fiecare ar sugera că posesorul poate zbura și oferi protecție în același timp, prin urmare că creaturile organizației lui Dumnezeu se mișcă repede, fără piedică în executarea scopurilor lui Iehova și în același timp, protecție deplină este oferită pentru acei membri ai organizației Lui, care sunt acum pe pământ. Protecția lor, desigur, este oferită de către membrii invizibili ai organizației. Aceste creaturi nu se odihnesc niciodată, arătând că organizația lui Iehova este tot timpul în alertă și în mișcare. Și nici nu păstrează tăcerea cei din organizație, ca nu cumva ei să nu deranjeze pacea unora din organizația ale lui Satan. (Isa. 62:6,7) Ei cântă în continuu laudele pentru numele Regelui etern, spunând: „Sfânt, sfânt, sfânt, este Domnul Dumnezeu Atotputernic, care a fost și este și o să fie.”

Cele patru creaturi, pe care profetul Ezechiel le-a văzut, aveau fiecare cele patru fețe ale celor patru creaturi vii văzute de către apostolul Ioan: „Aripile fiecăreia erau întinse în sus, așa că două din aripile lor ajungeau până la cele învecinate, iar două le acopereau trupurile. Fiecare mergea drept înainte și anume încotro le mâna duhul să meargă, într-acolo mergeau; iar în mersul lor nu se întorceau în nici o parte. În mijlocul acestor făpturi vii era ceva ca niște cărbuni de foc aprinși, care ardeau; și ceva ca niște făclii umbra încoace și încolo printre aceste făpturii vii; focul acesta arunca o lumină strălucitoare și din el ieșeau fulgere.” (Vs. 11-13) „Și acolo a apărut între heruvimi forma unei mâini de om sub aripile lor.” (Capitolul 10, versetul 8) Forma mâinii de om sub aripile acestor creaturi vii pare să spună că Dumnezeu a folosit mâna creaturilor umane să aducă tăciunii mesajului lui Dumnezeu de indignare aprinsă, pe care Domnul îi va folosi împotriva organizației dușmanului.

Lângă fiecare dintre creaturile vii care avea patru fețe, au apărut în viziune și o roată pe pământ, toate cele patru roți fiind la fel și având legătură una cu cealaltă, asemeni roților unui car de fier cu patru roți. „Făpturile vii însă când alergau și se întorceau, erau ca fulgerul. Mă uitam la aceste făpturi vii și iată că pe pământ, în afară de făpturile vii, era o roată la fiecare din cele patru fețe ale lor. Înfațișarea acestor roți și materialul din care erau făcute, păreau de hrisolit și toate patru aveau

aceeași întocmire. Înfațișarea și alcătuirea lor erau de așa fel încât fiecare roată părea că este în mijlocul unei alte roți. Când mergeau, alergau pe toate cele patru laturi ale lor și nu se întorceau deloc în mersul lor. Aveau niște obezi de o înălțime înspăimântătoare și pe obezile lor cele patru roți erau pline cu ochi de jur împrejur. Când mergeau făpturile vii, mergeau și roțile pe lângă ele; și când se ridicau făpturile vii de la pământ, se ridicau și roțile. Unde le mâna duhul să meargă, acolo mergeau, încotro voia duhul; și împreună cu ele se ridicau și roțile, căci duhul făpturilor vii era în roți. Când mergeau făpturile vii, mergeau și roțile; când se opreau ele, se opreau și roțile; când se ridicau de pe pământ, se ridicau și roțile; căci duhul făpturilor vii era în roți. Deasupra capetelor făpturilor vii era ceva ca o întindere a cerului, care semăna cu cristalul strălucitor și se întindea în aer sus peste capetele lor. Sub cerul acesta, aripile lor stăteau drepte, întinse una spre alta și mai aveau fiecare câte două aripi, care le acopereau trupurile.” – Ezech.1: 14-23.

Astfel a apărut asupra capetelor creaturilor vii o mare întindere, precum teribilul cristal să privească peste. Sub întindere erau aripile creaturilor vii, fiecare având patru aripi, două de fiecare parte a corpului. Când aceste creaturi se deplasau, sunetul aripilor era ca sunetul multor ape. „Când umblau, am auzit vâjăitul aripilor lor ca vâjăitul unor ape mari și ca glasul Celui Atotputernic. Când mergeau, era un vuiet gălăgios, ca al unei oștiri; iar când se opreau, își lăsau aripile în jos. Și venea un vuiet care pornea de deasupra cerului întins peste capetele lor; iar când se opreau își lăsau aripile în jos.” (Vs. 24:25) Astfel, Domnul atrage atenția la venirea Sa, în cel mai impresionant mod, făcând să fie dat mesajului Său o proclamare ,care se aude până în depărtare. Lumea nu vede venirea Sa; dar martorii Săi credincioși Îl zăresc și sunt hotărâți să dea anunțul potrivit acestuia.

Apoi profetul a văzut în viziune un cer și peste cer și peste orice mobil sau imobil a apărut asemănarea unui tron, pe care o persoană glorioasă stătea, înconjurată în lumină perfectă: „ Deasupra cerului care era peste capetele lor, era ceva ca o piatră de safir, în chipul unui scaun de domnie; pe acest chip de scaun de domnie se vedea ca un chip de om, care ședea pe el. Am mai văzut iarăși o lucire din aramă lustruită ca niște foc, înăuntrul căruia era omul acesta și care strălucea de jur împrejur; de la chipul răunchilor lui până sus și de la chipul răunchilor lui până jos, am văzut ca un fel de foc și de jur împrejur era înconjurat cu o lumină strălucitoare.” – Vs. 26,27.

Astfel, peste întinderea cerului a fost imaginea unui mare tron, având aspectul unei pietre de safir și pe tron era cineva care arăta ca un om. A fost prezența unui foc de jur împrejur și pe el, și culoarea era aceea a chihlimbarului. După descrierea apariției Celui de pe tron, profeția adaugă: „Ca înfațișarea curcubeului, care sta în nor într-o zi de ploaie, așa era și înfațișarea acestei lumini strălucitoare, care-l înconjura. Astfel era arătarea slavei Domnului. Când am văzut-o, am căzut cu fața la pământ și am auzit glasul Unuia care vorbea. ” (Vs. 28) Lui Ezechiel i-a fost dată atunci o viziune a organizației puternice a lui Iehova și el și-a aplecat fața. Viziunea a ilustrat superioritatea lui Iehova asupra organizației Sale. Rămășița credincioasă de martori ai lui Iehova de pe pământ, pe care Ezechiel a prevestit-o,

acum trebuie să recunoască marea organizație a lui Iehova și să arate închinare potrivită pentru această cunoștință dată. Ei trebuie să se închine și să arate supunere totală pentru „Puterile Mai Înalte”, adică, Dumnezeu Iehova și Cristos Isus. – Rom. 13:1.

Astfel este văzut că descrierea profetică este una care reprezintă potrivit un puternic car de fier pentru război. Numărul „patru” apare proeminent în aceasta și este un număr divin, reprezentând întregul. Viziunea, prin urmare, vorbește profetic despre ceva complet și este o profeție care își va avea împlinirea, la vremea potrivită. Creaturile vii și obiectele imobile sau instrumentele, care apar în viziune, dau împreună imaginea unui enorme organizații vii, sub forma unui car de fier, extinzându-se înalt în ceruri și asupra tuturor celor pe care Dumnezeu Iehova îi guvernează. În acea organizație și apărând lângă Iehova, este Înalțul Preot și Reprezentantul Executiv, Cristos Isus. Cu El în ceruri și formând o parte a marii organizații vii, sunt acei urmași credincioși ai lui Cristos Isus, inclusiv apostolii, care au murit și pentru care Domnul a pregătit un loc în organizația lui Dumnezeu și care au avut parte de învierea lor la viață în spirit și au fost puși la locul lor, când Domnul Isus a venit la templu în 1918, pentru judecata urmașilor Lui și a națiunilor. Aceștia înviați fac parte din „corpul lui Cristos”.

În acea organizație sunt și serafimi. Au apărut în organizație heruvimi, care sunt reprezentanții executivi ai lui Iehova și, prin urmare, membrii organizației. Apoi apar legiuni de îngeri sfinți și puternici, care își au locul în organizație și își execută sarcinile respective. Jos, pe pământ, este rămășița unsă a martorilor lui Iehova, care constituie „piciorul Lui”, ceea ce înseamnă ultimii membri ai „corpului lui Cristos” de pe pământ și pentru care Domnul a pregătit un loc să stea și să meargă prin organizația lui Dumnezeu; și aceștia fac ceea ce Domnul îi pune să facă și ei fac parte din organizația Sa. Acum și o mulțime de persoane de bunăvoință, care o să formeze „marea mulțime” a supraviețuitorilor Armagedonului, devin tovarășii rămășiței, în munca de mărturie a Domnului și astfel devin asociați cu organizația lui Dumnezeu.

Întreaga organizație, reprezentată prin simboluri în viziune, se învâрте într-un cerc al înțelepciunii divine, reprezentată prin „ochi” și este îndrumată prin înțelepciunea perfectă, care este de sus, din cer. Această viziune, prin urmare, vorbește profetic despre organizația perfectă și puternică a lui Dumnezeu. Profetul spune că în viziune „a ieșit din foc un fulger”. Aceasta trebuie să însemne că Iehova își trimite adevărul prin organizația Sa și că „fulgerul” reprezintă lumina aceluia adevăr, care vine de la Iehova.

Viziunea este o profeție, acum în curs de împlinire, deoarece acea organizație teocratică funcționează de când Iehova, prin reprezentantul Său, Cristos Isus, a venit la templu. În continuare, venirea Domnului la templul Său indică faptul că vremea ostilităților pentru distrugerea organizației lui Satan, în cer și pe pământ, a venit. Iehova este însoțit de creaturile Sale vii, ale marii organizații, care se mișcă într-o mare formație, asemeni uneia de care de fier, pregătită și avansând pentru război, „bătălia marii zile a Dumnezeului Atotputernic.”

O, Dumnezeule, să nu taci; nu rămâne mut și nu sta liniștit, o, Dumnezeule. ... Lasă-ți dușmanii Tăi să fie năucii și înpăimântați pentru totdeauna; da, lasă-i să fie făcuți de ocară și să piară: ca oamenii să știe că Tu, al cărui singur nume este IEHOVA, ești Cel Prea Înalt asupra întregului pământ. – Ps. 83:1,17,18.

UN MARTOR CARE N-A VĂZUT MOARTEA

După aproape două sute de ani de când omul a călcat greșit, un nepot al lui Adam, numit Enos, s-a născut. La acea vreme, din câte dezvăluie scripturile, fiecare om de pe pământ urma calea răutății. Aceasta, bineînțeles, justifică concluzia că întreaga rasă umană a fost pe atunci sub controlul dușmanului omului, Diavolul. Acesta trebuie să fi gândit că a avut succes, prin faptul că a făcut ca toți oamenii să i se închine și că i-a întors pe toți de la Creatorul lor; și, prin urmare, el a căutat să sfideze pe Dumnezeu, prin formarea unui sistem de ipocrizie. A fost în zilele lui Enos, când ipocrizia a început să se manifeste pentru prima dată și aceasta, în legătură cu o formă de închinare, numită religie.

În înscriere este scris, în Geneza 4:26, citirea marginală: „Și lui Set, lui de asemenea i s-a născut un fiu; și i-a dat numele Enos: atunci au început oamenii să se numească după numele Domnului [Iehova].” De ce ar fi dorit oamenii să se numească după numele Domnului, dacă ei erau păcătoși? Răspunsul este, că aceasta a fost o uneltire a marelui defăimător, Diavolul, ca să îi facă pe oameni să pretindă că sunt fiii lui Dumnezeu și totuși, să urmeze calea în opoziție clară cu Dumnezeu și, prin aceasta, să ridiculizeze și să îl ocărăscă pe Dumnezeu și să îi țină numele în dispreț.

Acest fenomen antic dezvăluie o uneltire a lui Satan Diavolul pe care a practicat-o de atunci înainte, adică, să aibă o organizație vizibilă printre oameni, un sistem organizat al religiei, precum este „creștinătatea”, prin care el putea ridiculiza și ocări numele lui Iehova. În continuare, Satan a știut că omul a fost în așa fel conceput, încât să aibă nevoie să se închine cuiva mai înalt decât el însuși. Satan, desigur, și-a dorit să țină omul tot timpul sub controlul lui și să îl determine pe om să i se închine; dar dacă nu ar putea să mențină omul în totalitate sub control și să aibă venerația lui, atunci el ar stabili printre oameni ipocrizie și astfel, în timp ce ei ar pretinde să își venereze Creatorul, ei ar fi necredincioși lui Dumnezeu. Această practică a ipocriziei, numită religie, ar fi o ocară pentru numele lui Iehova și l-ar ridiculiza pe Dumnezeu. Mai târziu, câțiva oameni s-au întors la închinarea față de adevăratul Dumnezeu, dar este observat că peste veacuri, partea majoră a venerației omului a fost religia, care este în realitate demonism.

După Abel, primul om menționat cu faoare în Scripturi a fost Enoh. El a fost a șaptea generație de la Adam. (Vezi Iuda 14.) Enoh este ținut în mare contrast cu Enos și alți oameni ai vremii lui. În afară de Abel, fiecare om, de la Adam până la

nașterea lui Enoh, a fost, fără îndoială, rău. Rasa umană mergea pe calea depravării. Enoh a fost excepția. El a crezut în Dumnezeu Iehova. El a crezut că într-o bună zi Dumnezeu îi va răsplăti pe toți cei care i s-ar supune Lui. Atât de activ a fost Satan, Diavolul, încât oamenii de pe pământ, la acea vreme, chiar s-au îndoit de existența lui Dumnezeu Iehova. A fost necesar pentru Enoh să-și exercite credința că Dumnezeu există cu adevărat. Aceasta a fost necesar pentru el ca să Îl mulțumească pe Dumnezeu. După cum este scris în Evrei 11:6: „Fără credință este imposibil să Îl mulțumești pe Dumnezeu; căci cel care vine la Dumnezeu trebuie să creadă că El este și că El este Cel care îi răsplătește pe cei care Îl caută cu sârguință.” Faptul că Enoh l-a mulțumit pe Dumnezeu, este arătat în următoarea înscrisoare, în Geneza 5:24: „Și Enoh a mers cu Dumnezeu și el nu a mai fost, căci Dumnezeu l-a luat.” În același sens Evrei 11:5 mărturisește: „Prin credință a fost mutat Enoh de pe pământ, ca să nu vadă moartea. Și n-a mai fost găsit, pentru că Dumnezeu îl mutase. Căci înainte de mutarea lui, primise mărturia că este plăcut lui Dumnezeu.”

Enoh a fost un martor pe pământ pentru Dumnezeu Iehova. Sigur, el era cunoscut printre ceilalți oameni și cunoscut prin faptul că el l-a crezut pe Dumnezeu și l-a servit, în timp ce toți ceilalți au fost împotriva lui Iehova. Asemenea credință, sub asemenea condiții ostile, l-a mulțumit pe Dumnezeu și Dumnezeu a răsplătit acea credință, prin faptul că l-a luat pe Enoh la El. În acele zile era obișnuit pentru oameni să trăiască pentru șapte sau opt secole. Enoh a trăit doar trei sute șazeci și cinci de ani și apoi Dumnezeu l-a luat. Nimeni nu l-a văzut plecând, nimeni nu l-a îngropat și nimeni nu a știut unde a plecat.

Satan, Diavolul, avea puterea morții și, fără îndoială, el l-ar fi ucis pe Enoh, dacă Dumnezeu nu ar fi împiedicat aceasta. Desigur, Dumnezeu are puterea morții, dar nu l-a supus pe Enoh morții, pentru o faptă greșită din partea lui Enoh. Nici nu a murit Enoh din cauza bolii, rezultatul moștenirii de la Adam, bunicul lui. Diavolul nu a avut nimic de a face cu supunerea lui Enoh la moarte. Enoh a fost tânăr, în comparație cu tatăl lui, Jared, care a trăit 800 de ani după ce i-a dat viața lui Enoh. În timp ce era în floarea tinereții și în timp ce mergea cu Dumnezeu și s-a conformat cu bucurie la legile neprihănite ale lui Dumnezeu, Domnul și-a manifestat mulțumirea față de credința lui Enoh, prin faptul că l-a luat, adormindu-l, fără să fie nevoit să treacă prin apele amare ale unei morți în agonie sau de durată.

Pare normal că Enoh nu a văzut pe nimeni să moară, deoarece apostolul inspirat mărturisește că Enoh „nu a văzut moartea”. Același apostol, după ce a enumerat un număr de oameni credincioși din vechime, inclusiv Enoh, afirmă: „Aceștia toți au murit în credință.” (Evreii 11:5-13) Urmează, desigur, că Enoh nu a fost luat să trăiască pe altă planetă, ci că Dumnezeu l-a luat, adormindu-l în liniște și repede, fără suferință sau chin, și fără frică de teribilul monstru, moartea. Aici a început Dumnezeu să indice că, la un moment dat, o să distrugă moartea și o să îi elibereze pe toți cei care au încredere în El, de toți dușmanii lor, inclusiv de moarte. – 1 Cor. 15:26.

Iuda, versetele 14 și 15, înscrie că Enoh a profetizat că, la o vreme viitoare, Domnul va veni cu o armată puternică de îngeri puternici și va executa judecata asupra celor nelegiuți. Desigur, el a dat glas acestei profetii în prezența altor oameni, și ei l-au ridiculizat și l-au luat în derâdere și l-au batjocorit, și apoi Diavolul ar fi folosit fiecare putere, aflată la porunca lui, pentru a-l distruge pe Enoh. Dar Dumnezeu Iehova și-a ținut mâna asupra lui Enoh. Este evident faptul că Dumnezeu i-a spus lui Enoh sau, prin anumite mijloace, i-a pus în minte că în viitor, cândva, El îl va trimite pe reprezentantul Său puternic, Cristos Isus, să execute judecata asupra tuturor dușmanilor lui Dumnezeu Iehova și să elibereze oamenii de bunăvoință din închisoare. Spiritul Domnului s-a mutat asupra minții lui Enoh și l-a determinat să profetească, deoarece inima lui a fost dreaptă față de Dumnezeu. Profetia lui Enoh a fost prima făcută de om despre venirea Eliberatorului.

Astfel, prin acești doi oameni, Enos și Enoh, este făcută evidentă religia, un lucru odios și ipocrit în viziunea lui Dumnezeu Iehova și opusul, adevărata credință, care Îl mulțumește pe El.

TURNUL DE VEGHERE

Vestitorul
Impărăției lui Jehova

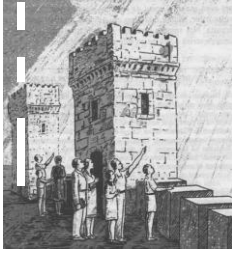
15 IULIE 1941

Nr. 14

Cuprins:

CEL ÎNȚELEPT	- Pag.351
SCURTAREA ZILELOR	- Pag.365
IMITAȚIE IPOCRITĂ	- Pag.371

"VOI SUNTEȚI MARTORII MEI, ZICE JEHOVA, CĂ EU SUNT DUMNEZEU" Isaia 43:12

Publicată bilunar de
Societatea de Biblii și Tratamente Turnul de Veghere
117 Adams Street Brooklyn. N.Y.. U.S.A.

FUNȚIONARI:

Președinte: J.F.Rutherford

Secretar: W.E. Van Amburgh

„Toți fiii Tăi vor fi învățați de lehova;
și mare va fi pacea fiilor tăi” - Isaia 54:13

SCRIPTURA ÎNVAȚĂ CLAR:

IEHOVA este singurul Dumnezeu adevărat: El este din veșnicie în veșnicie: El este Creatorul cerului și al Pământului și Dătătorul de viață al creaturilor Sale. Logosul a fost începutul creațiunii Sale și Agentul Său activ la crearea tuturor lucrurilor. Logosul este acum Domnul Isus Cristos în glorie, investit cu toată puterea în cer și pe Pământ și Principalul Agent Executor al lui lehova.

DUMNEZEU a creat Pământul pentru om. El a creat pe om perfect pentru a trăi pe Pământ, unde l-a așezat. Omul n-a ascultat de legea lui Dumnezeu în mod voluntar și a fost condamnat la moarte: din cauza păcatului lui Adam, toți oamenii sunt născuți păcătoși și fără drept la viață.

ISUS a fost făcut om și Omul Isus a suferit pentru a produce prețul de răscumpărare pentru cei ascultători din omenire: Dumnezeu L-a înviat pe Isus din morți, ca și creatură divină. L-a înălțat la cer mai presus de orice creatură și de orice nume și L-a investit cu toată puterea și cu toată autoritatea.

ORGANIZAȚIA LUI IEHOVA este o Teocrație numită Sion și Isus Cristos este Funcționarul Principal de acolo și Regele de drept al lumii: urmașii unși și credincioși ai lui Cristos sunt copiii Sionului și membrii organizației lui lehova: ei sunt martorii Săi, a căror datorie și privilegiu este să mărturisească pentru supremația lui lehova. să declare scopurile Sale cu privire la omenire, așa cum sunt exprimate în Biblie și să poarte fructele împărăției înaintea tuturor aceluia care voiesc să asculte.

LUMEA cea veche s-a sfârșit în anul 1914 A.D. și Domnul Isus Cristos a fost așezat de lehova pe tronul Său al autorității, a expulzat pe Satan din cer și înaintea în întemeierea Împărăției lui Dumnezeu pe Pământ.

REMEDIUL și binecuvântările popoarelor Pământului pot veni doar prin împărăția lui lehova prin Cristos, care acum a început. Următorea faptă măreață a Domnului, va fi distrugerea organizației lui Satan și stabilirea dreptății pe Pământ: sub această împărăție, oamenii de bine ce vor supraviețui Armagedonului, vor împlini mandatul divin de „a umple Pământul” cu un neam omenesc drept.

MISIUNEA SA

Această revistă este editată pentru a ajuta oamenii să cunoască pe lehova Dumnezeu și scopurile Sale. așa cum sunt exprimate în Biblie. Ea publică instrucțiuni biblice destinate îndeosebi pentru a ajuta martorilor lui lehova și tuturor oamenilor de bine. Ea pregătește pentru cititorii ei un studiu sistematic al Bibliei, iar Societatea furnizează și altă literatură pentru a ajuta asemenea studii. Ea publică material potrivit pentru instruirea publică în Scripturi, prin radio și alte mijloace.

Ea aderă strict la Biblie, ca autoritate pentru expunerile sale. Ea este absolut liberă și separată de toate religiile, partidele, sectele sau alte organizații lumesti. Ea este în întregime și fără rezervă pentru împărăția lui lehova Dumnezeu sub Cristos, Regele Său iubit. Ea nu este dogmatică, ci invită la examinarea conținutului ei în mod critic și atent. în lumina Scripturilor. Ea nu se amestecă în controverse, iar coloanele sale nu sunt deschise criticilor individuale.

Prețul abonamentului anual

Statele Unite - \$1: Canada și celelalte țări - \$1.50: Marea Britanie. Australia și Africa de Sud - 6S. Mandatele din America pot fi trimise prin ordin de plată poștal sau Expres sau prin cec bancar. Mandatele din Canada. Anglia. Africa de Sud. Australia și Asia pot fi trimise direct birourilor de filială respective. Mandatele din alte țări decât cele menționate, pot fi trimise direct biroului din Brooklyn. dar numai prin ordin de plată poștal *internațional*.

Birourile din străinătate

Anglia ..... 34 Craven Terrace. London. W.2. England
Canada ... .40 Irvvin Avenue. Toronto 5. Ontario. Canada
Australia și Asia..... 7 Beresford Road. Strathfield. N.S.W.. Australia
Africa de Sud ..... Boston House. Cape Town, South Africa

(Traduceri ale acestei reviste apar în mai multe limbi.)

Toți studenții Bibliei sinceri, care din cauza infirmității, sărăciei sau necazului, nu pot să plătească prețul abonamentului, pot avea gratuit *Turnul de veghere* printr-o cerere scrisă adresată vestitorilor, făcută odată pe an, arătând motivul pentru care cer aceasta. Noi suntem bucuroși să-i ajutăm astfel pe nevoiași, dar cererea scrisă odată pe an este solicitată de regulamentele poștale.

TURNUL DE VEGHERE

VESTITORUL PREZENȚEI LUI CHRISTOS

VOL. LXI

15 Iulie 1941

Nr. 14

CEL ÎNȚELEPT

„Calea vieții este în sus pentru cel înțelept, ca el să se poată îndepărta de iad care este jos.” – Prov. 15:24.

1 Iehova și-a făcut clar scopul, pentru a le permite oamenilor să aleagă calea vieții sau să aleagă calea morții. Creându-l pe Adam, Dumnezeu a pus înaintea lui calea vieții și calea morții. Dumnezeu a informat omul că el trebuie să se supună dacă ar vrea să trăiască, dar dacă el ar alege să nu se supună, el trebuie să moară. (Gen. 2:17) Dacă Adam s-ar fi uitat întotdeauna la Dumnezeu și s-ar fi supus legii Lui, el nu ar fi murit. Adam a ales cursul opus, cu rezultatul ca el să moară și toată omenirea a venit sub aceiași condamnare, prin moștenire. Prin urmare, întreaga rasă, la vremea potrivită trebuie să moară și toți mor și rămân morți, cu excepția celor care aleg calea vieții și se conformează regulilor pe care Dumnezeu le-a stabilit, clarificând calea pe care ei trebuie să o ia.

2 De dragul numelui Său, Iehova a stabilit înaintea israeliților calea pe care acel popor trebuia să meargă, dacă ei voiau să trăiască; adică, El a pus înaintea lor viața și moartea și le-a dat oportunitatea de a alege. Acelui popor de legământ i-a spus: „Chem cerul și pământul în această zi să se arate împotriva ta, că eu am pus înaintea ta viața și moartea, binecuvântarea și blestemul; prin urmare, alege viața, ca atât tu, cât și sămânța ta, să poată trăi.” – Deut. 30:19.

3 După ce Iosua i-a condus pe israeliți în Canaan și după ce, prin favoarea și puterea Dumnezeului Atotputernic el a câștigat multe victorii asupra dușmanului și Dumnezeu și-a arătat în mod minunat favoarea față de israeliți, sub conducerea lui Iosua, totuși, mulți dintre ei au fost dispuși să urmeze religia demonică. De nenumărate ori ei au fost avertizați și acum Iosua aproape și-a terminat cursul și, sub îndrumarea Domnului, el a stat înaintea israeliților și a pronunțat admonestarea ca ei să se decidă pe cine o să slujească. În același timp Iosua și-a declarat scopul de a face o alegere înțeleaptă. „Și dacă vouă vi se pare rău să Îl slujiți pe Iehova, alegeți voi în această zi pe cine veți servi; ori pe dumnezeii pe care strămoșii voștri i-au servit, care erau de cealaltă parte a râului sau pe dumnezeii amoriților, în a căror țară locuiți; dar în ceea ce mă privește pe mine și pe casa mea, noi Îl vom servi pe Iehova.” (Ios. 24:15) Prin urmare, Cuvântul lui Dumnezeu, afirmat clar în Proverbele 15:24, informează omul că el, pentru a scăpa de moarte, descrisă în acel text drept „iad”, care este mormântul, el trebuie să se uite sus. Asta înseamnă

că el trebuie să se uite la Iehova. pentru îndrumare în calea vieții, dacă el ar vrea să devină înțelept în calea lui Dumnezeu. Omul înțelept trebuie să se uite la Dumnezeu și să continue să caute îndrumare de la El: „Cine este un om înțelept și înzestrat cu cunoștință printre voi? Lasă-l să arate dintr-o bună conversație faptele lui, cu supunerea înțelepciunii. Dar înțelepciunea care este de sus e în primul rând pură, apoi pașnică, blândă și ușor de chemat, plină de îndurare și fructe bune, fără părtinire și fără ipocrizie.” – Iac. 3:13,17.

4 De la Abel la profetul Ioan, predecesorul lui Cristos Isus, au fost câțiva oameni care au devenit înțelepți și au urmat o cale înțeleaptă. La momentul potrivit, Iehova și-a trimis Fiul iubit, Isus, la poporul lui Israel, pentru a le transmite mesajul Lui de adevăr, prin care ei putea să devină înțelepți și să găsească calea vieții veșnice. Aceasta a făcut Dumnezeu pentru ei, după ce ei au urmat, în mod repetat, un curs nesăbuit. Pentru mai mult de trei ani Isus și-a limitat învățăturile la evrei, instruindu-i în calea dreaptă, însă doar un mic număr dintre ei au ales calea înțeleaptă. Când și-a îndeplinit munca pe care Iehova i-a atribuit-o să o execute exclusiv printre evrei, Isus a făcut acest anunț, care este adresat tuturor persoanelor care doresc să aleagă calea înțeleaptă: „Și aceasta este viața veșnică, ca ei să te poată cunoaște pe Tine, singurul Dumnezeu adevărat și pe Isus Cristos, pe care Tu L-ai trimis.” – Ioan 17:3.

5 Pentru ultimii aproximativ 1900 de ani, Dumnezeu, prin Cristos Isus, a făcut ca veștile bune ale Teocrației și referitoare la aceasta și la mijloacele de salvare pentru om, să fie proclamate pe întreg pământul. Dintre milioanele care au auzit acel mesaj ,numai un mic număr a ales calea înțelepciunii și asta, în ciuda faptului căci Cuvântul lui Dumnezeu muștră frecvent oamenii să ia în considerare marea importanță de a urma cursul înțelept: „Primiți îndrumarea mea și nu argintul; și cunoștința mai repede decât alegerea aurului. Căci înțelepciunea este mai bună decât rubinele; și toate lucrurile care pot fi dorite, nu sunt de comparat cu aceasta.” – Prov. 8:10,11.

6 În acei 1900 de ani, Dumnezeu a scos dintre națiunile pământului un popor pentru numele Său, care popor o să devină o parte a Guvernului Său Teocratic. Dumnezeu a limitat numărul celor care o să fie asociați cu Isus Cristos în guvernarea Lui. Fiecare dintre acești aleși trebuie să ia cursul înțelept și să meargă continuu și credincios în această direcție, până la moarte. Se pare că partea cea mai mare a celor care au luat cursul înțelept și au fost scoși de Iehova pentru numele Său, și-au încheiat cursul pământesc și că numai o rămășiță a rămas acum pe pământ; și pentru aceștia, care au rămas, Dumnezeu le-a atribuit datoria și privilegiul de a transmite mărturia pentru numele și împărăția Lui, ceea ce ei trebuie să facă până la timpul potrivit ca el să-și exercite puterea supremă împotriva adversarului și a întregii organizații a adversarului.

7 Momentul potrivit este cel prezent, când Domnul își adună la El „alte oi” ale Lui; și aceștia astfel adunați și care se dovedesc credincioși și își păstrează integritatea față de Dumnezeu și Regele Său, o să formeze, la timpul potrivit, „marea mulțime” care va trăi pentru totdeauna pe pământ, prin îndurarea lui

Dumnezeu și le va fi permis să ducă mai departe scopul lui Dumnezeu. Spre deosebire de acele oi care formează „mărea turmă”, „marea mulțime” nu este limitată la un număr. Dumnezeu Iehova face acum „lucrarea Sa ciudată”. El expune falsitatea și ipocrizia religiei și pune înaintea lumii mesajul de adevăr, care anunță clar calea vieții. Mesajul nu este limitat la câțiva, ci tuturor celor care vor auzi le va fi dată oportunitatea. Domnul Isus, la îndrumarea lui Iehova, spune acum oamenilor de bunăvoință de pe pământ: „Lasă-l pe cel care ascultă, ... și care în orice caz vrea, să vină la Mine și să ia liber apa vieții.” – Apoc. 22:17.

8 Cine va auzi, va da atenție, va înțelege și va alege calea vieții? Răspunsul lui Iehova este: „Cel înțelept o să înțeleagă.” Cuvântul lui Dumnezeu arată că există două clase de oameni acum pe pământ, adică: cei care vor fi înțelepți și o să găsească calea spre neprihănire și viață și cealaltă clasă, care continuă în răutate, întuneric și religie, și rămân sub condamnare și suferă moarte eternă. Prezentul este „vremea sfârșitului”, adică, sfârșitul conducerii neîntrerupte a lui Satan; și acesta este timpul potrivit pentru cei care sunt înțelepți să înțeleagă scopul lui Iehova și să ia calea care conduce la viață veșnică. Daniel, profetul credincios al lui Dumnezeu, a ascultat și a rostit mesajul profetic al lui Iehova, dar el nu a înțeles din ce motiv nu a fost atunci vremea potrivită pentru Dumnezeu ca omul să înțeleagă. Observă aceste cuvinte ale lui Daniel, în legătură cu aceasta și răspunsul primit de la Iehova: „Și eu am auzit, dar nu am înțeles; apoi am spus eu , O Domnul meu, care o să fie sfârșitul acestor lucruri? Și El a spus, Mergi pe calea ta, Daniel; căci cuvintele sunt închise și hotărâte până la vremea sfârșitului. Mulți o să fie purificați și făcuți albi și încercați; dar cei răi vor face rău; și nici unul dintre cei răi nu o să înțeleagă; însă cei înțelepți o să înțeleagă.” – Dan. 12:8-10.

9 Acum este vremea potrivită când cei care o să formeze „marea mulțime” trebuie să asculte și să aleagă înțelept și vor înțelege. Din acest motiv Domnul face ca mesajul Teocrației să răsună pe pământ. Demonii, sub conducerea căpeteniei lor, Satan, știu că ora crucială este aici; prin urmare, toate spiritele rele și creaturile umane rele luptă disperat împotriva mărturiilor Domnului. Ei Îl urăsc pe Iehova și Guvernul Său Teocratic și îi urăsc pe cei care îl anunță. Dar rămășița, împreună cu tovarășii lor, care au fugit la Domnul pentru siguranță și protecție, trebuie să proclame în continuu mesajul, indiferent de întreaga opoziție și de ceea ce, prin permisiunea lui Dumnezeu, ei vor face. La fel acum, alții de bunăvoință ascultă și aleg calea înțeleaptă și ei se vor alătura de asemenea în proclamarea împărăției lui Dumnezeu sub Cristos, drept singura speranță a vieții umane.

ÎNDRUMĂTORI ORBI

10 Învățătorii Israelului erau oamenii învățați ai aceluiași popor. Erau formați din farisei, preoți și doctori ai legii. Ei au instruit oamenii în calea în care ei ar trebui să meargă, dar, chiar dacă lor le-a fost dată de la Domnul datoria și obligația de a citi și explica legea lui Dumnezeu oamenilor, acei oameni înțelepți ,de sine stătători, au învățat tradițiile oamenilor. Când Dumnezeu și-a trimis Fiul iubit, ei au luptat împotriva Lui ,deoarece El le-a spus adevărul. Acestora, Isus le-a spus,

„Voi povățuitori orbi”; care cuvinte, fără îndoială, au însemnat că prin cursul lor de acțiune ei l-au ignorat de Dumnezeu și și-au spus în inima lor „Nu există nici un Dumnezeu”, și au devenit orbi referitor la scopul Lui. În continuare, adresându-se lor, Isus a spus: „Voi, îndrumători orbi! Care vă încordați la un țânțar mic și înghițiți o cămilă. Chiar așa, voi întotdeauna ați apărut neprihăniți pentru oameni, dar voi sunteți plini de ipocrizie și nedreptate.” – Mat. 23:24,28.

11 Discipolilor Lui credincioși, Isus le-a spus ,referitor la acei religioniști orbi și savanți: „Lasă-i singuri; ei o să fie conducători orbi ai orbilor. Și dacă cei orbi îi conduc pe cei orbi, toți o să cadă în groapă.” – Mat. 15:14.

12 Acei învățatori din Israel s-au gândit că ei erau înțelepți, dar înțelepciunea lor nu a fost de sus. Ei au neglijat să se uite sus, pentru îndrumare, și nu au reușit să urmeze îndrumările de la Domnul. Acelea au fost zile periculoase pentru evrei și toți dintre cei orbi au căzut în șanț, după cum a prezis Domnul Isus.

13 Prezentul este o perioadă de mai mare pericol. (2 Tim. 3:1) Astăzi, școlile, colegiile și universitățile instruiesc studenții în ceea ce este numită „știința evoluției”, care învățătură îl neagă hotărât pe Iehova și pe Cristos Isus și dă complet la o parte și evită Biblia. Referitor la asemenea instruire, Cuvântul lui Dumnezeu spune: „Evitați flecăriile lumești și opozițiile științei,numite fals în acest fel.” – 1 Tim. 6:20.

14 În prezent, pastorii și clericii, care pretind să îl reprezinte pe Dumnezeu și pe Cristos, au puține,dacă nu chiar nimic, de spus despre Biblie. Marea majoritate a lor învață doctrinele și tradițiile oamenilor și nu vor auzi și asculta sunetul învățăturilor, care sunt stabilite în Biblie. Ei ignoră scripturile și se opun împărăției lui Dumnezeu și neagă sângele lui Cristos Isus drept prețul de cumpărare al omenirii. Dorind aprobarea oamenilor, mai degrabă decât aprobarea lui Dumnezeu, ei se întorc la născociri. Ei sunt de asemenea îndrumători orbi ai oamenilor și totuși se consideră drept înțelepți, și naivii care îi urmează, în același fel se consideră drept înțelepți. Dar ei sunt înțelepți potrivit înțelepciunii pământești. Cuvântul Domnului a prezis aceasta de mult și acum vedem aceasta împlinindu-se : „Căci va veni vremea când oamenii nu vor putea să sufere învățătura sănătoasă; ci îi vor gădila urechile să audă lucruri plăcute și își vor da învățatori după poftele lor. Își vor întoarce urechea de la adevăr și se vor îndrepta spre istorisiri închipuite.” (2 Tim. 4:3,4) Cei care doresc să trăiască, trebuie să ignore asemenea învățatori și să primească îndrumarea stabilită în Cuvântul lui Dumnezeu.

CALEA SPRE VIAȚĂ

15 Cei care o să fie înțelepți privesc la Dumnezeul Atotputernic, care este sus și se roagă la El să îi îndrume în calea spre viața veșnică: „Căci cu Tine este izvorul vieții; în lumina Ta o să vedem lumina. O, continuă cu bunătatea Ta iubitoare pentru cei care Te cunosc; și cu neprihănirea Ta pentru a îndrepta inima. Nu lăsa piciorul mândriei să vină împotriva mea și nu lăsa mâna păcătosului să mă dea la o parte.” – Ps. 36:9-11.

16 Aceeași regulă trebuie să se aplice tuturor celor care o să aibă vreo speranță de viață. „Alte oi” ale Domnului acum recunosc căci cuvintele lui Iehova, rostite de profetul lui Dumnezeu, se aplică Israelului și, în același timp și cu o forță mai mare, se aplică acum celor ai „creștinătății”, care declară să fie pentru Dumnezeu și care nu sunt, adică: „Căci poporul Meu a comis două răutăți; ei m-au abandonat pe Mine, izvorul apelor dătătoare de viață, și le-a scos din puțuri, puțuri sparte, care nu pot ține apă.” (Ier. 2:13) „O, Doamne, speranța Israelului, toți cei care Te părăsesc o să fie rușinați și cei care pleacă de la Mine o să fie scriși pe pământ, deoarece ei l-au părăsit pe Domnul, izvorul apelor vii.” (Ier. 17:13) Ceea ce astăzi este numită „creștinătate” este imaginea anti-tipică a israeliților. Ambele s-au întors la religie; ambele au părăsit izvorul apelor vii și beau din izvoarele așa-numiților „oameni înțelepți”, care învață tradiția și care ape nu numai că sunt neplăcute, ci conțin otrava care conduce la moarte.

17 Omul înțelept ia Biblia pentru îndrumarea lui, deoarece aceasta este singurul lucru care îi luminează calea. (Ps. 119:105) El ascultă și crede cuvintele rostite de către Domnul Isus, adică: „Și aceasta este viața veșnică, ca ei să te poată cunoaște pe Tine, singurul Dumnezeu adevărat, și pe Cristos Isus, pe care Tu L-ai trimis.” (Ioan 17:3) Astfel este anunțat că, a-L cunoaște pe Dumnezeu și pe Cristos, înseamnă calea spre viață. Cunoașterea lui Dumnezeu și a lui Cristos este absolut esențială pentru toți cei care vor să fie înțelepți; și acea cunoaștere este găsită doar în Cuvântul lui Dumnezeu. Primind asemenea cunoaștere, cei înțelepți vor fi sârguincioși să dea atenție acesteia și să pășească în calea pe care Dumnezeu îi conduce. „Este în calea spre viață cel care respectă îndrumarea: iar cel care refuză mustrarea, păcătuiește.” (Prov. 10:17) „În calea neprihănirii este viața și în această cale nu există moarte.” – Prov. 12:28.

18 Este o greșeală cumplită ca cineva să concluzioneze că el poate să meargă pe calea neprihănirii, fără ca prima dată să primească puțină cunoaștere despre Dumnezeu și Cristos. Calea pe care Dumnezeu a oferit-o este strâmtă sau limitată, deoarece aceasta este calea neprihănită: „Intrați voi pe poarta strâmtă; căci largă este poarta și lată este calea care conduce la distrugere și mulți vor fi cei care merg într-acolo: deoarece strâmtă este poarta și îngustă este calea, care conduce la viață; și puțini vor fi cei care o găsesc.” – Mat. 7:13,14.

CUM SĂ ÎNCEAPĂ

19 Fiecare creatură inteligentă obține informații, ori de la alții, ori prin propria sa observare a lucrurilor care sunt în jurul lui. Lucrurile vizibile ale creației împărtășesc informații omului. Munții, râurile, copacii, și diverse alte lucruri de pe pământ, informează omul că aceste lucruri vin de la o putere mai mare. Stelele și planetele atrag o putere înapoi la ele care este mult mai mare decât acestea. Această informație pe care omul o primește din observare el știe că este adevărată, deoarece el o vede cu proprii lui ochi; și, prin urmare, el are cunoștință despre existența acestora. „Cunoașterea” înseamnă să primești și să percepi adevărul. Din informațiile și cunoașterea pe care omul le are, el știe că trebuie să fie o putere mai

mare decât el însuși și o putere mai mare decât lucrurile pe care le vede în jurul lui. Acea putere mai mare este Creatorul, Dumnezeu Atotputernic, „al cărui singur nume este Iehova” care este invizibil pentru creatură și „pe care nici un om nu L-a văzut și nici nu Îl poate vedea”. (Ps. 83:18; 1 Tim. 6:16) Omul care dorește să cunoască adevărul, recunoaște că trebuie să existe o putere invizibilă mult mai mare decât omul. Acel om dorește să trăiască. El aude apoi cuvintele rostite de Isus, singurul om mare care a fost vreodată pe pământ, adică: „Aceasta este viața veșnică, să te cunoască pe Tine, singurul Dumnezeu adevărat și pe Isus Cristos, pe care Tu L-ai trimis.”. El discernе că trebuie să aibă cunoștință despre adevărul referitor la Creator, în așa măsură încât asemenea informație este dezvăluită. Cum începe să obțină asemenea cunoaștere adevărată? Scripturile răspund: „Teama de Domnul este începutul cunoașterii.” – Prov. 1:7.

20 Domnul, Atotputernicul Dumnezeu, al cărui nume este Iehova, este Creatorul. Același om percepe adevărul că marele Creator este Unul în care stă întreaga putere asupra vieții și, prin urmare, el se teme să ia orice curs contrar voinței Dumnezeului Atotputernic, care dă viață. El având asemenea teamă corespunzătoare, aceasta marchează începutul cunoașterii adevărului de către acel om. Unde merge el ca să obțină mai multă cunoaștere a adevărului referitor la Iehova? Isus răspunde: „Cuvântul Tău [care este exprimat în Biblie] este adevăr [-ul].” – Ioan 17:17.

21 Omul care dorește cu sinceritate să fie înțelept, dorește să urmeze și urmează cursul corespunzător. Temându-se de Dumnezeu și temându-se să meargă pe calea greșită, dacă își urmează propriile înclinații, acel om caută să învețe care este voința lui Dumnezeu referitor la el și el apelează la Cuvântul lui Dumnezeu, care este Biblia, să afle. Aceasta este frica lui adevărată de Dumnezeu Atotputernic, care îl pornește pe calea înțelepciunii: „Frica de Domnul este începutul înțelepciunii; și cunoașterea sfințeniei este înțelegere. Căci prin mine zilele tale o să se înmulțească și anii vieții tale o să crească.” – Prov. 9:10,11.

22 Cursul înțelepților, prin urmare, este progresiv în acest fel: Prima dată el obține informația și cunoștința; și aplicând acea cunoaștere în mod corespunzător, el alege să fie îndrumat de Cuvântul lui Dumnezeu. Frica de Dumnezeu este începutul cunoașterii și de asemenea începutul înțelepciunii cu el; și fiind îndrumat de Cuvântul lui Dumnezeu, el începe să aprecieze propria lui relație cu Dumnezeu Atotputernic. El vede că Iehova, Atotputernicul Dumnezeu, este omnipotent și atotștiutor, că dreptatea este baza tronului Său și că „Dumnezeu este iubirea”, însemnând, că El este complet altruist. Omul vede că este pe deplin dependent de marele și veșnicul Dumnezeu; și dându-se însuși spre supunere față de Dumnezeu, el este asigurat de binecuvântarea lui Dumnezeu. Acum el primește ceva cunoaștere, adică, începe să aprecieze potrivit propria relație cu marele Creator. „Înțelegerea” înseamnă că creatura își apreciază propria relație cu Creatorul.

23 Când cineva pornește pe calea corectă, care este calea înțelepciunii, dacă el își dorește cu adevărat să fie înțelept, el va continua să crească în cunoaștere, înțelepciune și înțelegere. Frica de Dumnezeu este începutul cunoașterii și a

înțelepciunii și omul înțelept întotdeauna se teme de Dumnezeu. El nu se va mulțumi prin a începe să Îl servească pe Dumnezeu și apoi să devină indiferent. Unele persoane concluzionează că, ei făcând pasul consacrării și al înțelegerii de a-L sluji pe Dumnezeu, nu mai este nevoie de nimic mai departe. Aceasta este o poziție luată greșit. Omul înțelept caută în continuu Biblia și meditează cu atenție și cu rugăciune și o studiază, ca el să poată rămâne în calea care conduce la viață veșnică. Această îndrumare este dată tuturor celor care vor merge spre înțelepciune: „Studiază ca să te arăți aprobat față de Dumnezeu, un muncitor care nu este nevoit să fie rușinat, împărțind corect cuvântul de adevăr.” – 2 Tim. 2:15.

24 Dacă cineva urmează această admonestare, el câștigă înțelegere. El trebuie să pășească în calea înțelepciunii pentru a câștiga înțelegere. „Înțelepciunea este lucrul principal; prin urmare primiți înțelepciune; și cu toate noțiunile tale de bază, primește înțelegere.” (Prov. 4:7) În nici un alt fel omul nu poate aprecia potrivit propria relație cu Creatorul Atotputernic. Prin urmare, cu toate noțiunile sale de bază, el este îndemnat să primească înțelegere.

25 Celui care astfel își întoarce pașii spre Domnul și acceptă să facă voința lui Dumnezeu, dorindu-și cu sinceritate să meargă în calea înțelepciunii și a neprihănirii, Atotputernicul Dumnezeu îi adresează aceste cuvinte: „Fiul Meu, dacă vei primi cuvintele Mele și vei ascunde poruncile Mele cu tine; în așa fel încât să îți înclini urechea spre înțelepciune și să îți folosești inima spre înțelegere; da, dacă tu strigi după cunoaștere și îți ridici vocea pentru înțelegere; dacă o cauți ca pe argint și dacă o cauți ca pe o comoară ascunsă; atunci o să înțelegi teama de Domnul și o să găsești cunoașterea despre Dumnezeu. Căci Domnul a dat înțelepciune: din gura Lui iese cunoașterea și înțelegerea. El strânge sunetul înțelepciunii pentru cei neprihăniți: El este un scut pentru cei care merg drept. El menține căile judecății și păstrează calea sfinților. Atunci o să înțelegi neprihănirea, judecata și dreptatea: da, fiecare cale bună. Când înțelepciunea intră în inima ta și cunoașterea este plăcută pentru sufletul tău, discreția o să te protejeze, înțelegerea o să te păstreze; să te elibereze din calea omului rău și de omul care vorbește lucruri capricioase; care părăsește căile dreptății ca să meargă în calea întunericii.” – Prov. 2:1-13.

26 Omul înțelept știe că voința lui Dumnezeu este perfectă și dacă el ar continua să meargă spre înțelepciune și să crească în înțelegere, el trebuie să învețe voința lui Dumnezeu referitoare la el însuși și apoi el trebuie să se străduiască să facă voința lui Dumnezeu. Omul înțelept se întoarce astfel la Isus, Cel perfect, care este și El deasupra, și se uită la El ca să poată învăța, studiind cursul pe care Isus l-a luat. El aude cuvintele lui Isus, care spun: „Eu doresc să fac voința Ta, O, Dumnezeul Meu; da, legea Ta este în inima Mea.” (Ps. 40:8; Evrei 10:7) El vede imediat nevoia pentru propria lui înștiințare despre Dumnezeu și înțelegere să facă voința Sa.

27 Omul înțelept învață repede că el este un păcătos, deoarece așa a fost născut. (Rom. 5:12) El învață că Dumnezeu Iehova este izvorul vieții. (Ps. 36:9) El dorește să intre în viață și acum trebuie să găsească acea cale. Și cum o să facă aceasta?

Răspunsul este găsit în aceste cuvinte ale lui Isus: „Isus i-a spus, Eu sunt calea , adevărul și viața: nici un om nu vine la Tatăl decât prin Mine.” – Ioan 14:6.

28 Dumnezeu Iehova este izvorul vieții, care viață o dă celor care I se supun și asigurarea Lui este că viața o să fie administrată celor supuși ai omenirii, prin Cristos Isus, care a cumpărat omenirea cu propriul Său sânge prețios. Prin urmare, omul poate să vină la Dumnezeu, doar crezând în Domnul Isus Cristos drept Mântuitorul și Salvatorul său. (Ioan 3:16) „A crede” înseamnă a lua un curs în armonie cu acea concepție mintală; astfel omul înțelept se consacră lui Dumnezeu și lui Cristos Isus și face asta, acceptând solemn să facă voința lui Dumnezeu și astfel el poate să spună, „Eu doresc să fac voința Ta, O, Dumnezeul meu.”

29 Chiar dacă omul este născut în păcat și, prin urmare, este un păcătos prin moștenire, el învață din Cuvântul lui Dumnezeu că, dacă el are și exercită credința în sângele vărsat al lui Cristos Isus ,drept Mântuitorul lui și apoi se devotază complet să facă voința lui Dumnezeu, atunci Dumnezeu îl va învăța calea corectă; și astfel el găsește această informație în Cuvântul lui Dumnezeu, adică: „Arată-mi căile Tale, O, Doamne; învață-mă cărările Tale. Condu-mă în adevărul Tău și învață-mă; căci Tu ești Dumnezeul salvării mele; pe Tine te aștept în fiecare zi. Bun și drept este Domnul; astfel El va învăța pe păcătoși calea. Pe cei supuși îi va îndruma spre judecată și pe cei supuși îi va învăța calea Lui. Toate cărările Domnului sunt îndurare și adevăr pentru cel care respectă legământul și mărturiile Lui. Ce om este acela care se teme de Domnul? Pe el îl va învăța calea pe care o să o aleagă. Sufletul lui va sta în liniște și sămânța lui o să moștenească pământul.” – Ps. 25:4,5, 8-10,12,13.

30 Nu numai că omul înțelept își dorește ca voința lui Dumnezeu să fie făcută în el tot timpul, dar rugăciunea lui la Dumnezeu este, „Fă-mă să fac voința Ta.” Aceasta poate face el ,deoarece el știe căci calea lui Dumnezeu Iehova este calea dreaptă: „Căci Tu ești mare și faci lucruri minunate; Tu ești singurul Dumnezeu. Învață-mă calea Ta, O, Doamne; eu o să Te laud, O, Domnul Dumnezeul meu, cu toată inima mea; și eu îți voi glorifica numele pentru totdeauna.” – Ps. 86:10-12.

EVOLUȚIA

31 Este profesorul universitar, cel care învață doctrina evoluției, un om înțelept? El nu este cu adevărat înțelept. Fără îndoială el este înțelept în propriile lui idei și înțelept în ochii tovarășilor lui pământeni, al oamenilor; dar nu în felul lui Dumnezeu. Doctrina evoluției neagă existența Atotputernicului Dumnezeu, Creatorul; și cel care învață că omul este o creatură a evoluției, care poate și va evolua treptat într-o creatură mai avansată, se dezamăgește singur. În viziunea lui Dumnezeu, acel om este nechibzuit, ceea ce este exact opusul unui om înțelept. „Nechibzuitul și-a spus în inimă, Nu există Dumnezeu. Ei sunt depravați; ei au făcut fapte rușinoase; nu este nici unul care face bine.” – Ps. 14:1.

32 El nu este nevoit să le spună altora, „Nu există Dumnezeu”, ci prin propriul lui curs de acțiune și prin predarea doctrinelor contrare Cuvântului lui Dumnezeu, el mărturisește că nu crede în existența Atotputernicului Iehova; și, prin urmare,

Iehova spune, „Acel om este nehibzuit.” Teoria evoluției conduce la moarte. Toate ființele umane sunt născute păcătoase și trebuie să moară, dacă nu sunt răscumparați de sângele lui Cristos Isus. Evoluția nu învață pe cineva să creadă în Domnul Isus Cristos. Evoluționiștii sunt cei care îi învață pe alții să nu creadă în Dumnezeu și în Cristos. Referitor la aceștia, scripturile sunt explicite: „Tatăl Îl iubește pe Fiu și I-a dat toate lucrurile în mâna Lui. Cel care crede în Fiul are viață veșnică; și cel care nu crede în Fiul nu o să vadă viață; iar mânia lui Dumnezeu se va năpusti asupra lui.” (Ioan 3:35,36) Un om înțelept evită „evoluția”.

MURMURUL ZADARNIC

33 Deține religia vre-o formă de speranță pentru omenire? Nici una, ci, din contră, religia este împotriva lui Dumnezeu și conduce la distrugere. Există sute de religii învățate de oameni și practicate de mulți, toate acestea fiind contrare Cuvântului lui Dumnezeu. Învățătorul religios alege un text scriptural, pe care trebuie să își bazeze predica și apoi, el imediat se îndepărtează de la acel text și își dedică discursul lucrurilor care țin de oameni, pe care îi numește „măreți” și politicilor acestei lumi și unor asemenea lucruri ca „dezvoltarea individuală”. În toate aceste lucruri el ignoră Cuvântul lui Dumnezeu. Religioșii învață „imoralitatea moștenită a omului”, care neagă declarația Bibliei despre crearea omului și îl fac pe Dumnezeu mincinos. Aceștia neagă de asemenea sacrificiul răscumpărării și învierea din moarte. Referitor la toate acestea, cel care este înțelept va da atenție și va urma instrucțiunile date lui în Cuvântul lui Dumnezeu, adică: „Însă evitați profanul și flecăriile zadarnice; căci ei vor crește în mai multe nelegiuiri: și cuvântul lor va mânca precum o gangrenă; dintre care sunt Imeneu și Filet; care referitor la adevăr au greșit, spunând că învierea este deja venită; și răstoarnă credința multora. În orice caz, temelia lui Dumnezeu stă sigură, având această dovadă, Domnul îi cunoaște pe cei care sunt ai Lui. Și lasă-i pe toți cei care strigă numele lui Cristos să se îndepărteze de nedreptate.” (2 Tim. 2:16-19). Flecăriile la care participă învățătorii religioși sunt în zadar și prin urmare conduc oamenii departe de calea adevărului și a vieții.

34 Fără credință este imposibil ca Dumnezeu să fie mulțumit. (Ev. 11:6) Învățătorii religioși nu au credință în Dumnezeu și în Cuvântul Său. Asemenea învățători își exprimă propriile lor învățături și înțelepciune umană, în locul Cuvântului lui Dumnezeu și referitor la ei Scripturile spun: „Unde este înțelepciunea? Unde este scribul? Unde este cel care dezbate această lume? Nu a făcut Dumnezeu prostească înțelepciunea acestei lumi? Căci nehibzuinta lui Dumnezeu este mai înțeleaptă decât oamenii; și slăbiciunea lui Dumnezeu este mai puternică decât oamenii.” – 1 Cor. 1:20,25.

35 Calea vieții este prin credință în Dumnezeu și în Cristos Isus. Credința trebuie să fie bazată pe cunoaștere, care cunoaștere pornește de la sursa adevărată. Opiniile și doctrinele omului imperfect referitoare la calea vieții nu au o sursă de încredere. Adevărata cunoaștere vine doar din Cuvântul lui Dumnezeu. Credința vine ascultând și are la bază Cuvântul lui Dumnezeu. (Rom. 10:17) Cel care

pledează și predică orice doctrină care este contrară Cuvântului lui Dumnezeu este fără credință. Învățarea și urmarea tradițiilor oamenilor fac Cuvântul lui Dumnezeu nefolositor față de oameni; prin urmare, omul înțelept respinge religia ca pe un lucru mortal. (Mat. 15:6-9) Când este rugat să asculte flecăriile învățătorilor religioși, el recunoaște imediat că acestea sunt în zadar și el se întoarce repede de la ele și le evită. El nu îi va permite minții să fie umplută cu lucruri care distrug credința în Dumnezeu și în Cuvântul Său.

ALUNGAREA RĂULUI

36 „Răul” este ceea ce îl rănește pe cel care suferă. Doctrina falsă, bazată pe tradițiile oamenilor conduce oamenii departe de viață și este, prin urmare, rea. Cei care sunt înțelepți vor evita răul și vor fi atenți și se vor devota lui Dumnezeu și Cuvântului Său. „Veniți, voi copiii, ascultați-mă: eu vă voi învăța frica de Domnul. Ce om este acela care își dorește viața și iubește zilele multe, ca el să poată vedea bine? Ferește-ți limba de rău și buzele tale de la a vorbi viclenii. Pleacă de la rău și fă bine; caută pacea și urmeaz-o.” – Ps. 34:11-14.

37 Astăzi Domnul adună la El „alte oi” ale Lui, adică, cei care iubesc neprihănirea și care urăsc răul. Acestora le vine această îndrumare din Cuvântul lui Dumnezeu și este dată acelor sinceri: „Căci cel care va iubi viața și va vedea zilele bune, lasă-l să-și abțină limba de la rău și buzele lui ca ele să nu vorbească viclenii: lasă-l să se ferească de rău și să facă bine; lasă-l să caute pacea și să o urmeze.” (1Pet. 3:10,11) Acea regulă se potrivește atât rămășiței cât și „altor oi” ale Domnului.

BAZA SPERANȚEI

38 Toate creaturile care neagă sângele lui Cristos Isus drept prețul de cumpărare pentru omenire, nu au speranță de viață. Aceștia sunt fără Dumnezeu și Cristos și fără speranță în lume. Viața este darul lui Dumnezeu Iehova prin Cristos Isus. (Rom. 6:23) Nu există altă cale prin care omul poate fi salvat. (Faptele 4:12) Cristos Isus, prin sacrificiul Său benevol, potrivit voinței lui Dumnezeu, a oferit prețul și l-a plătit drept prețul de cumpărare pentru omenirea care se va supune legii lui Dumnezeu. Nu există altă bază pentru speranța de viață. Ei fiind născuți în păcat și formați în nedreptate, singurul mijloc de scăpare de la moarte veșnică este prin credință în Dumnezeu și în Cristos și apoi, prin supunere completă pentru legea lui Dumnezeu. Evoluționiștii și religioniștii își laudă bunăstarea și înțelepciunea, potrivite acestei lumi, dar acestea nu pot oferi salvare pentru ei înșiși sau pentru oricine altcineva, precum este scris: „Cei care au încredere în bunăstarea lor și se laudă cu mulțimea bogățiilor lor; nici unul dintre ei nu poate prin nici un mijloc să își răscumpere fratele, și nici să îi dea lui Dumnezeu o răscumpărare pentru el; (căci mântuirea sufletului lor este prețioasă, și încetează pentru totdeauna) ca el să trăiască în continuare veșnic și să nu vadă moartea.” – Ps. 49:6-9.

39 Religioniștii, evoluționiștii, profesorii, marii politicieni și oamenii cu o bunăstare materială fabuloasă nu iau în considerare Cuvântul lui Dumnezeu și se așteaptă să găsească un loc special pentru ei, prin care ei să poată fi favorizați mai sus de alții. În aceasta ei sunt condamnați la dezamăgire sigură. Bogații și înțelepții lumești sunt aprovizionați de către conducătorii religioși și toți aceștia sunt onorați în viziunea altor oameni și sunt lăudați datorită măreției lor aparente. Dumnezeu spune despre aceștia: „Căci nu ia nimic cu el când moare: vistieriile lui nu se pogoară după el. Să se tot creadă omul fericit în viață, să se tot laude cu bucuriile pe care și le face, căci tot în locuința părinților săi va merge și nu va mai vedea lumina niciodată. Omul pus în cinste și fără pricepere, este ca dobitoacele pe care le tai.” – Ps. 49:17-20.

40 Dumnezeu, în bunătaea Sa iubitoare și de dragul propriului Său nume, a dat asigurare oamenilor credincioși și supuși să trăiască și acea asigurare este prin Cristos Isus. Aceasta a făcut-o El clar, în următoarele cuvinte: „Căci Dumnezeu a iubit atât de mult lumea, încât și-a dat singurul Fiu născut, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viață veșnică. Căci Dumnezeu nu și-a trimis Fiul în lume să condamne lumea; ci ca lumea prin El să fie salvată. Tatăl Îl iubește pe Fiul și I-a dat toate lucrurile în mână. Cel care crede în Fiu, are viață veșnică; și cel care nu crede în Fiu nu o să vadă viața; ci mânia lui Dumnezeu o să fie asupra lui.” – Ioan 3:16,17,35,36.

41 Dacă cineva nu crede că Iehova este Atotputernicul Dumnezeu și că Isus Cristos este Mântuitorul oamenilor supuși, atunci nu există speranță pentru ca el să aibă viață veșnică.

42 Răscumpărarea nu este pentru fiecare om, fie că acel om crede sau nu. Răscumpărarea este doar pentru cei care cred în Domnul și care se supun poruncilor Lui. Din moment ce este adevărat că Isus Cristos „a gustat moartea pentru fiecare om” (Ev. 2:9), asta înseamnă pentru fiecare om care se va supune Domnului. Dumnezeu nu este părtinitor al persoanelor și regulile Lui se aplică tuturor; prin urmare, sacrificiul de răscumpărare este pentru toți oamenii care cred și se supun legilor lui Dumnezeu. Scripturile declară situația în aceste fel: „Așadar, precum printr-un singur om a intrat păcatul în lume, și moartea prin păcat; așa moartea a trecut la toți oamenii, căci toți au păcătuit.” „Prin urmare, cum prin insulta unei judecăți a venit asupra tuturor oamenilor condamnarea; chiar așa prin neprihănirea unuia, darul a venit asupra tuturor oamenilor, prin justificarea vieții. Pentru că prin nesupunerea unui om, mulți au fost făcuți păcătoși, la fel prin supunerea unuia, mulți o să fie făcuți neprihăniți.” – Rom. 5:12,18,19.

43 Este imposibil ca un dar să fie dat oricărei persoane, când acea persoană evită sau refuză să accepte cadoul prețului oferit. Dumnezeu oferă viață omului, drept un dar, cu condiția să îi fie cerut să creadă în Domnul și să se supună. Omul care, prin cursul său de acțiune spune: „Eu nu cred că există un Dumnezeu Atotputernic și nu cred că Isus Cristos a cumpărat rasa umană cu propriul Său sânge prețios”, acel om refuză să accepte darul vieții și condamnarea care rezultă

din nesupunerea lui Adam rămâne asupra aceluia om, ceea ce înseamnă moarte veșnică.

44 Dumnezeu nu obligă pe nimeni să creadă și nici nu dă viață nimănui contrar dorinței acelei persoane. „Dumnezeu este iubire”; ceea ce înseamnă că Dumnezeu este complet altruist. Dumnezeu este autonom și El nu are nevoie de nimic, de la nici o creatură, ci este complet altruist și în bunătatea Sa iubitoare a oferit o cale pentru ca omul să scape de moarte veșnică și să primească viață veșnică și aceea calea este prin a se uita mereu în sus. „În aceasta a fost manifestată iubirea lui Dumnezeu față de noi, deoarece Dumnezeu și-a trimis singurul Fiu născut în lume, ca noi să putem trăi prin El. Și noi am văzut și mărturisim, că Tatăl L-a trimis pe Fiu să fie Salvatorul lumii.” – 1 Ioan 4:9,14.

45 Cei care cred în Domnul Isus Cristos și care se supun poruncii Lui, sunt desemnați „oi” de către Domnul, deoarece acest cuvânt este folosit drept un simbol al supunerii. Prin urmare Isus spune: „Hoțul nu vine decât ca să fure și săucidă și să distrugă: eu am venit ca ei să poată avea viață și ca ei să o aibă mult mai abundentă. Eu sunt păstorul cel bun; bunul păstor își dă viața pentru oile sale. Și alte oi mai am, care nu sunt din această turmă, și pe acestea trebuie să le aduc și ele o să audă vocea Mea; și acolo o să fie o singură turmă și un singur păstor.” – Ioan 10:10,11,16.

46 Omul înțelept să uită în sus și crede această afirmație și se devotează corespunzător. Prezentul este vremea când Domnul adună la El „alte oi” și toate persoanele care sunt acum de bunăvoință față de Dumnezeu, care au încredere că Iehova este Atotputernicul și Dătătorul de viață și care apoi își arată credința în sângele vărsat al lui Isus Cristos, dedicându-se deplin Domnului, pot fi acum adunați la Domnul drept „alte oi” ale Sale.

CONSACRARE

47 Ce trebuie să facă omul de bunăvoință? El trebuie să se dedice Domnului. Aceasta înseamnă că el declară că crede în Dumnezeu și în Cristos și el promite solemn și acceptă că el va fi supus voinței lui Dumnezeu și a lui Cristos. El alungă orice influență lumească și organizație și se refugiază la Cristos, Capul organizației lui Dumnezeu și acolo el găsește siguranță și protecție. Făcând așa, el intră într-un legământ sau o înțelegere să facă voința lui Dumnezeu. Acum el trebuie să execute acea înțelegere; și aceasta o face prin supunerea la porunca lui Dumnezeu, după cum este scris în Scripturi. El constată voința lui Dumnezeu referitor la el, studiind sârguincios ceea ce este scris în Cuvântul lui Dumnezeu; și astfel el caută neprihănirea și supunerea. Dorința lui este pentru ceea ce este drept și el caută să învețe ceea ce este drept; și aceasta învață din Cuvântul lui Dumnezeu. El dorește să învețe singura cale care conduce la viață; și nu există decât o cale și aceea este Cuvântul lui Dumnezeu. Făcând astfel, el caută supunere și acum Domnul îi spune: „Căutați-L pe Domnul, voi toți cei supuși de pe pământ, care ați lucrat după judecata Sa; căutați neprihănirea, căutați supunerea; aceasta poate vă va ascunde în ziua mâniei Domnului.” – Țef. 2:3.

48 Omul care caută neprihănire și supunere, ca el să poată găsi viață veșnică, privește în sus pentru îndrumare. Cuvântul lui Dumnezeu este lampa adevărului care îi luminează calea. Aceasta este calea pe care Isus a călcat; și, prin urmare, omul înțelept știe că aceasta este calea dreaptă care conduce la viață și el o urmează. Isus este întotdeauna sânguincios să facă voința lui Dumnezeu. Cel care merge pe calea vieții trebuie să facă în acest fel. Isus nu numai că s-a declarat ca fiind devotat lui Iehova și că va face voința Sa, ci a simbolizat acea înțelegere, fiind cufundat în apă; și astfel a mărturisit și altora. (Mat. 3:13-17) Acesta este cursul potrivit al omului de bunăvoință, care acum se devotează lui Dumnezeu, care simbolizează acea înțelegere, de a face voința lui Dumnezeu, prin botezul în apă. Astfel arată că el crede în Domnul și dă mărturie publică pentru faptul că este de partea Domnului, mergând pe calea înțelepciunii, care conduce spre viață. Acceptând să facă voința lui Dumnezeu, asemenea om nu este rușinat să afirme în acest sens, ci dorește să dea mărturie că el este pentru Iehova și Regele Său și pentru împărăție. Acea mărturie o face atât prin cursul său de acțiune cât și prin cuvintele pe care el le rostește pentru Domnul și prin publicarea mesajului Teocrației: „Căci dacă îl vei mărturisi cu gura ta pe Domnul Isus și o să crezi în inima ta că Dumnezeu l-a ridicat din moarte, tu o să fii salvat. Căci cu inima, omul crede în neprihănire; și cu gura este făcută mărturisirea spre salvare. Căci scriptura spune, Oricine crede în El nu o să fie rușinat.” – Rom. 10:9-11.

INTEGRITATE

49 Omul de bunăvoință, având refugiul la Domnul și declarându-se de partea Teocrației, trebuie acum să-și păstreze integritatea față de marele Teocrat și Regele Său. Aceasta o face supunându-se poruncii lui Dumnezeu, după cum este scris: „Dacă vrei să intri în viață, respectă poruncile.” (Mat. 19:17) Asta înseamnă să faci ceea ce Dumnezeu a poruncit să fie făcut de către toți cei care o să primească aprobarea Sa. Aceasta este voința și, prin urmare, porunca lui Dumnezeu, ca fiecare persoană care este de partea lui Dumnezeu și a lui Cristos, prin cursul lui de acțiune și îndrumare, prin cuvintele Lui, să aducă mărturie numelui lui Iehova și Guvernului Său, Teocrația. Toți cei care sunt din organizația principală a lui Dumnezeu trebuie să fie martori pentru numele Său. (Isa. 43:10-12). Toți care sunt în organizația lui Iehova trebuie să ducă cu înțelepciune mărturia pentru numele Său. A nu reuși sau a refuza să fie un martor pentru Iehova, înseamnă că unul ca acesta nu își menține integritatea față de Dumnezeu.

50 Domnul Isus Cristos, acel mare Spirit și Cap al organizației principale a lui Iehova, judecă acum națiunile pământului. „Alte oi” ale Sale sunt acum sub probă și judecată. Pentru a obține aprobarea Sa finală, ei trebuie să-și mențină integritatea, supunându-se poruncilor Sale. Referitor la obligația de a aduce mărturie pentru numele și împărăția lui Dumnezeu este scris: „Și el mi-a arătat un râu pur, cu apă dătătoare de viață [care a curs din 1918, când Isus Cristos și-a început judecata la templu], clară precum cristalul, ieșind din tronul [locul de judecată al Teocrației] lui Dumnezeu și al Mielului.” – Apoc. 22:1.

51 În limbaj simbolic, aceasta descrie apa adevărului care face clară calea vieții. Toți cei care văd și apreciază aceasta, ascultă cuvintele Domnului, precum este scris: „Și Spiritul și mireasa spun, Vino!. Și lasă-l pe cel care aude să spună, Vino! Și lasă-l pe cel care este însetat să vină: și cine va face așa, lasă-l să ia liber din apa dătătoare de viață.” (Apoc. 22:17) Astfel oricine se va supune Domnului, calea îi este deschisă să vină și să se împărtășească din apa adevărului, apa dătătoare de viață și să facă asta „fără bani și fără preț”. – Isa. 55:1.

52 Omul de bunăvoință ,care stă de partea Domnului Dumnezeu și a împărăției Sale este omul care se teme de Dumnezeu și I se supune, temându-se că el nu va putea să-și atingă scopul și nu va reuși în calea vieții, dacă nu este sârguincios în a se supune. El continuă să crească în cunoaștere și înțelepciune și astfel aprecierea propriei sale relații cu Dumnezeu și Cristos crește și, prin urmare, el are înțelegere. Referitor la aceasta Dumnezeu spune: „Fericit este omul care găsește înțelepciunea și omul care primește înțelegerea; căci marfa aceasta este mai bună decât cea de argint și câștigul din aceasta este mai bun decât aurul pur. Este mult mai prețioasă decât rubinele: și toate lucrurile pe care ți le poți dori nu pot fi comparate cu aceasta. Numărul zilelor este în mâna ei dreaptă; și în mâna ei stângă sunt bogățiile și onoarea. Căile ei sunt căile plăcerii, și toate cărările ei sunt pace. Ea este un copac al vieții pentru cei care se bazează pe ea; și fericiți sunt toți cei care o păstrează.” (Prov. 3:13-18) Cu cât crește în cunoaștere și înțelegere, el vede și apreciază adevărul, precum este scris: „În frica de Dumnezeu este încrederea puternică; și copiii Săi o să aibă un loc de refugiu. Frica de Domnul este izvorul vieții, pentru a se îndepărta de capcanele morții.” – Prov. 14:26,27.

BATJOCURI

53 Atâta timp cât Diavolul și organizația lui există, fiecare persoană care își menține sârguincios integritatea față de Dumnezeu și împărăția Sa va fi supus persecuției de către îndrumătorii orbi ai oamenilor și de către toate celelalte instrumente ale lui Satan. Diavolul este înclinat în a se opune lui Dumnezeu, și prin aceasta el conduce oamenii în întuneric și ei rămân în întuneric. El induce oamenii să privească la propria lor măreție și să evite Cuvântul lui Dumnezeu și apoi îi induce pe acești naivi să îi persecute pe toți cei care sunt pentru Dumnezeu și pentru Regele Său, astfel așteptând să facă serviciul lui Dumnezeu un lucru necunoscut și nedorit. Motivul pentru care religioniștii se opun și persecută slujitorii Atotputernicului Dumnezeu și ai Regelui Său este din cauză că ei sunt orbi față de adevăr și sunt sub influența demonilor. Lumea nu a mai fost niciodată atât de mult sub controlul demonilor ca în prezent.

54 Cei care fac rău se îndreaptă spre distrugere. Mulțimea celor răi sau păcătoși sunt cei mai nedoriți și evitați de către toate persoanele care doresc neprihănire. Sfârșitul celor păcătoși este aproape. Timpul lor este scurt. Ziua Armagedonului este aproape și atunci toți cei care rămân de partea lui Satan o să sufere distrugere. Mulțimea celor care au fugit la Organizația Teocratică este cea binecuvântată. Găsind acolo refugiu și apoi rămânând statornici de partea Domnului, asemenea

persoane, urmând cursul înțelept, sunt sârguincioase în a face continuu voința lui Dumnezeu. Continuând astfel credincios, „celelalte oi” ale Domnului o să fie trecute de Armagedon și o să găsească viață veșnică pe pământ. Pentru cei care acum se supun regulilor Domnului și sunt în „orașul anti-tipic de refugiu”, următoarea scriptură va fi o reală mângâiere: „Bucură-te de asemenea în Domnul și El o să îți dea ceea ce îți dorește inima. Săvârșește calea Domnului; ai încredere în El și El va face să se întâmple: și El va face neprihănirea ta ca lumina și judecata ta ca miezul zilei. Odihnește-te în Domnul și așteaptă-l răbdător pe El; nu te necăji din cauza celui care prosperă în calea lui, din cauza omului care face lucruri păcătoase să se întâmple. Ferește-te de furie și uită mânia; nu te necăji să faci rău în vreun fel. Căci cei care fac rău o să fie eliminați; iar cei care îl așteaptă pe Domnul, ei o să moștenească pământul. Încă puțin și păcătoșii nu o să mai fie; da, tu să ieși în considerare sârguincios locul lor și nu o să mai fie. Dar cei supuși o să moștenească pământul și o să se bucure de abundența păcii.” – Ps. 37:4-11.

55 Omul înțelept nu își dorește să urmeze înclinațiile egoiste. El l-a ales pe Domnul și Cuvântul Său drept îndrumare și el se uită în Cuvântul lui Dumnezeu și din el primește îndrumare și înțelegere. (Prov. 3:5-7) Omul înțelept caută compania și tovărășia altora care sunt de asemenea înțelepți, conform căii lui Dumnezeu. El va fi sârguincios să participe la studii, unde el poate să învețe mai multe despre calea lui Dumnezeu. El va studia ca să se arate aprobat față de Dumnezeu. Făcând astfel, el îl va mulțumi pe Domnul și va primi binecuvântările vieții veșnice. El va merge atent, ceea ce înseamnă să se uite în jurul lui și să aibă grijă ca el să evite toate obstacolele care înconjoară calea oamenilor. El va ridica privirea la Domnul pentru îndrumare, scut și protecție. El își va avea mintea și inima stabilită la Domnul și se va ruga tot timpul ca el să poată fi îndrumat în calea neprihănirii. – Isa. 58:11.

SCURTAREA ZILELOR

Căci atunci va fi mare necaz, așa cum nu a mai fost de la începutul lumii până acum, nu, și nici nu o să mai fie. Și dacă acele zile nu o să se scurteze, nici o ființă umană nu va fi salvată; dar de dragul celor aleși, acele zile o să se scurteze.” Acestea au fost cuvinte profetice, pronunțate de către Cel Mai Mare Profet, acum nouăsprezece secole, iar acum sunt în decurs de împlinire și, prin urmare, este timpul potrivit al lui Dumnezeu pentru ca poporul Său să le înțeleagă. (Mat. 24:21,22) Faptul că organizația lui Satan, vizibilă și invizibilă, o să meargă jos, în mijlocul unei teribile perioade de necaz, este prezis de multe scripturi; și despre aceasta nu există îndoială. Lupta este cea a marelui Mareșal de teren al lui Dumnezeu Iehova, împotriva marelui dușman, Satan. Desigur, organizația vizibilă a lui Satan de pe pământ trebuie să fie implicată și în acest caz este „fiara sălbatică” împotriva „Mielului”, Isus Cristos. – Vezi Apoc. 19:11-15 și 17:14.

Dumnezeu nu a intervenit în cursul păcătos al lui Satan pentru mai multe secole, dar a venit vremea pentru distrugerea acestuia. Toate națiunile se înarmează cu cele mai dezastruoase arme, de care omul nu a visat vreodată. În trecut, în timpul marilor bătălii, profitorii, politicienii și clericii religioși au rămas ori acasă, ori destul de departe în spate, pentru a fi în afara pericolului. În conflictul final și teribil nu va fi loc de siguranță pentru ei. (Ier. 25:34-36) În anul 70 d.Cr., când legiunile romane au făcut asaltul final asupra Ierusalimului și au ras orașul, distrugându-l complet, aceea a fost o vreme de mare necaz și restriște. Descrierea dată despre aceasta de istorici pare aproape incredibilă. Acel necaz a fost într-o anumită măsură o umbră sau o imagine profetică despre vremea de necaz în care organizația lui Satan, în mod special partea numită „creștinătate”, o să cadă. Necazul final, războiul universal al Armagedonului, trebuie să fie cel la care s-a referit marele profet, Isus Cristos, în Matei 24:21,22. El a spus că atât de teribil va fi necazul final încât, „dacă acele zile nu vor fi scurtate, nici o ființă umană nu o să fie salvată.” „A scurta” înseamnă a reduce sau a micșora. Pentru a ilustra: Dacă o oră ar fi fost programată pentru începutul unei întâlniri, care trebuie să se sfârșească la ora cinci, durata timpului acelei întâlniri ar putea fi redusă sau scurtată, așteptând până la ora patru să înceapă, în loc să înceapă la ora două. O perioadă de timp poate fi scurtată, eliminând din început sau sfârșit. Noi putem fi siguri că Domnul Dumnezeu a stabilit cu siguranță vremea începutului necazului, la fel cum a stabilit și când o să se termine; și dacă lucrurile stau așa, dacă el ar scurta teribila luptă de la început până la o anumită perioadă de timp, aceasta ar scurta necazul. Acesta pare să fie adevăratul gând exprimat de Domnul, în imaginea simbolică din Apocalipsa 7:1-3. În acest text, cele „patru vânturi” menționate, în armonie cu alte scripturi, trebuie să se refere la o vreme de foarte mare necaz, care o să vină asupra națiunilor pământului.

Lumea s-a sfârșit, adică, conducerea lui Satan neîntreruptă a lumii s-a sfârșit în 1914 d.Cr. și aceasta a fost marcată de un „război în cer” și prin războiul mondial de pe pământ. „Și națiunile au fost mâhnite”. Acesta a fost începutul tristeților pe pământ și nu sfârșitul lor. (Vezi Apoc. 12:7-12, Matei 24:3-8; Apoc. 11:18) Războiul a progresat și a făcut mai multe dezastre, din 1914 până în 1918. Pregătirile pentru 1919, dacă ar fi fost executate, ar fi adus un măcel teribil de soldați și non-comandanți, încât cei patru ani anteriori ar fi fost un simplu pigmeu, în comparație cu anul 1919.

Dintr-odată războiul mondial a luat sfârșit, în 1918, dar nici Satan și nici una din organizațiile sale pământești nu au avut nimic de a face cu faptul că a încetat. Întregul măcel de creaturi umane s-a oprit odată cu sfârșitul războiului mondial, dar necazurile asupra lumii, care au început în 1914, au continuat. De atunci Diavolul, prin organizația lui, a continuat să agreseze oamenii, în efortul său de a-i întoarce împotriva lui Iehova. Dumnezeu Iehova și-a exercitat puterea și autoritatea, pentru a opri războiul mondial. Profeția lui Isus a arătat că Satan a cufundat națiunile în război și, de asemenea, arată că Iehova a oprit războiul; și El l-a adus la un sfârșit brusc în 1918. (Marcu 13:19,20) De ce a oprit Iehova războiul

mondial? Răspunsul se găsește în cuvintele profeției lui Isus: „Și dacă acele zile nu ar fi fost scurtate, nici o ființă umană nu ar fi fost salvată: dar de dragul celor aleși, acele zile o să fie scurtate.” Un lucru poate fi scurtat dacă este eliminată o parte din mijloc, la fel ca prin tăierea unuia dintre capete. Satan nu ar fi oprit niciodată războiul mondial, deoarece scopul lui a fost să distrugă rasa umană; dar acea distrugere nu ar fi adus onoare lui Iehova și nici justificare pentru numele Său. O lucrare, având de a face cu justificarea numelui lui Iehova trebuia să fie făcută, înainte de sfârșitul marelui necaz ,care se va termina cu distrugerea completă a organizației lui Satan. Prin urmare, Isus a spus: „De dragul celor aleși, acele zile o să fie scurtate.” Aceasta arată că Iehova a plănuit să facă ceva cu „aleșii” Săi, înainte de sfârșitul necazului asupra organizației lui Satan.

Evenimentele care s-au întâmplat asupra evreilor, din anul 69 până în 73 d.Cr. au prevestit foarte bine ceea ce a avut loc în timpul războiului mondial și ceea ce pare acum iminent. La acea vreme, romanii ,drept executorii lui Dumnezeu împotriva evreilor necredincioși, asaltau orașul religios al Ierusalimului și ar fi putut să-l distrugă complet, dar dintr-un anumit motiv armata romană a fost brusc retrasă. Mai târziu forțele romane s-au întors și au distrus complet orașul ipocrit. Cuvintele istoricului, Josephus, vor fi citite aici cu mare interes, adică:

„Cestius Gallus, în al doisprezecelea an al [împăratului] Nero, dacă „ar fi fost înclinat să spargă pereții orașului cu forța, ar fi făcut asta imediat și ar fi pus capăt războiului”; dar, în ciuda așteptărilor tuturor și fără nici o cauză justă, el a plecat. Vespasian a fost împrumut în locul său, drept conducător al Siriei și să ducă mai departe războaiele împotriva evreilor; și când a supus întreaga țară și se pregătea să asedieze Ierusalimul, moartea lui Nero și, puțin după aceea, cea a lui Galba, l-a obligat, de la tulburările și războaiele civile care au urmat în propria țară, să amâne pentru un timp planul lui de operare împotriva Ierusalimului”. Aceste întârzieri, aparent accidentale, le-a dat ocazia creștinilor să se aprovizioneze pentru siguranța lor; și Eusebiu și Epifaniu ne informează că toți cei care credeau în Cristos au părăsit Ierusalimul și s-au refugiat în Perea și alte locuri, mai sus de Iordan. Josephus remarcă de asemenea, după retragerea lui Cestius Gallus: „Mulți dintre evreii iluștrii au plecat din oraș, ca de pe o corabie care se scufundă.” După această perioadă, când Vespasian a fost confirmat în împărăție, Titus a înconjurat orașul cu un perete, în dimensiune de treizeci și nouă de stadii, întărit cu treisprezece fortărețe, astfel încât, Iosefus spune: „cu toate mijloacele de scăpare, întreaga speranță de siguranță a fost eliminată pentru evreii rămași.” – Antichități, Cartea 18, Cap. Sect. 3, ediția Hudson.

Fără îndoială Domnul a intervenit și a reținut asaltul final asupra Ierusalimului până la propria Sa vreme potrivită, în anul 70 d. Cr. A fost exact la patruzeci de ani de la moartea lui Cristos, până în ziua în care Masada, ultima fortăreață a Israelului, a căzut în anul 73 d.Cr. Dumnezeu face totul la timp, la propria Sa vreme potrivită. Distrugerea completă a națiunii și expulzarea evreilor din țară nu ar fi putut să ia loc până la a 15-a zi a lunii Nisan, în anul 73 d.Cr.; și acesta este

adevăratul motiv pentru care romanii nu au distrus ultima cetate a evreilor mai devreme.

Precum în cazul Ierusalimului sub asediul romanilor ,cu raționament la fel de puternic trebuie să fie acceptat că Domnul Dumnezeu a făcut ca războiul mondial să se oprească deodată în 1918. El a avut un scop în aceasta. Faptul că este un mare conflict distructiv și final chiar în față, nici un creștin care este familiar cu scripturile nu se poate îndoii. De ce a trebui să fie reținut? Isus răspunde, „De dragul celor aleși”.

Cine sunt aleșii și care este scopul celor aleși? Compania aleasă este formată din Isus Cristos și membrii „corpului Său”, pe care Domnul îi alege să fie membrii ai împărăției cerului, și toți aceștia își mențin integritatea față de Iehova și pe care Satan a căutat să îi distrugă. Faptul că oamenii au fost scoși din lume și au făcut parte dintre aleși și și-au menținut integritatea față de Iehova, respinge afirmația lui Satan și este, prin urmare, o justificare a numelui lui Iehova. Scopul alegerii acestei companii de aleși este ca numele lui Iehova să poată fi făcut cunoscut de către ei, drept martori ai Săi, înainte de lupta finală. După ce evreilor le-a fost dată oportunitatea exclusivă pentru o perioadă de șapte ani, Iehova „a vizitat neamurile [națiunile] pentru a alege dintre ele un popor pentru numele Său.” (Faptele 15:14) Cei aleși trebuie folosiți pentru scopul lui Iehova, la vremea când El „alcătuiește cerul și pune fundația pământului”, la care vreme Iehova face cunoscut că Sionul este organizația Sa Teocratică. (Isa. 51:16) Iehova își pune mâna peste rămășița celor aleși de pe pământ, astfel oferindu-le protecție împotriva asalturilor lui Satan.

Referitor la aleșii Săi, Iehova spune: „Iată servul Meu, pe care îl susțin, alesul Meu, în care sufletul Meu se bucură; mi-am pus spiritul asupra lui; el va aduce judecată pentru neamuri [națiuni]. Eu, Iehova, te-am chemat în dreptate și îți voi ține mâna și te voi păstra și te voi da drept legământ al poporului, drept lumină pentru neamuri. Eu sunt Iehova; acesta este numele Meu: și gloria Mea nu va fi dată altcuiva și nici lauda Mea chipurilor cioplite.” Această scriptură din Isaia 42:1,6,8 arată că Iehova va folosi pe membrii companiei celor „aleși” de pe pământ pentru un scop anume, pe perioada necazului și El nu va da această onoare nimănui altcuiva. Scurtarea zilelor de necaz trebuie să aibă loc când câțiva dintre aleși mai sunt încă pe pământ, datorită lucrării de mărturisire pe care ei o fac, prin favoarea Domnului și aceasta trebuie să fie făcută pe pământ, înainte de sfârșitul organizației lui Satan. Prin urmare, ca răspuns la întrebarea referitoare la semnele sau dovezile sfârșitului conducerii lui Satan asupra lumii, Isus a spus de asemenea: „Și această evanghelie a împărăției o să fie predicată în toată lumea, drept o mărturie pentru toate națiunile; și atunci o să vină sfârșitul.” (Mat. 24:14) „Evanghelia” sau „veștile bune”, pentru toți iubitorii de dreptate , este că stăpânirea lui Satan se îndreaptă spre sfârșit; că împărăția lui Iehova, care îi va justifica complet numele, este aici; că Isus Cristos a fost pus pe tronul ceresc ,drept marele Conducător și că toți trebuie să știe că Iehova singur este Atotputernicul Dumnezeu asupra întregii lumi. – Ps. 83:18.

A fost de dragul martorilor lui Dumnezeu Iehova faptul că necazul a fost oprit. Este un fapt bine cunoscut că, în timpul războiului mondial, oportunitatea de proclamare a mesajului Împărăției a fost restricționată și limitată, până în primăvara lui 1919. În națiunile care participau la război, mulți dintre frați au fost forțați să intre în armată. Circularea literaturii „adevărului prezent” a fost interzisă. Mulți frați, în diferite națiuni au fost închiși. Persecutarea a început în special în 1917; și în primăvara anului 1918 reprezentanții SOCIETĂȚII TURNULUI DE VEGHERE au fost închiși, casa Bethel din Brooklyn, N.Y., a fost demolată, cortul din Brooklyn a fost vândut și sediile mutate într-un sediu mic în Pittsburgh, Pa. După ceva timp, puțină mărturie sau nici una nu a fost făcută. Condițiile atunci au fost în așa fel încât, dacă războiul mondial ar fi progresat și nu ar fi luat sfârșit, nu ar mai fi fost mărturie publică a nici unei împărății dată pe pământ. Încetarea lucrării la acea vreme, a fost ilustrată profetic, când profetul Ilie, a fost luat de un vârtej de vânt, cu un car de fier și cai de foc, venit din cer. – 2Împ. 2:11.

Între dispariția lui Ilie și începutul lucrărilor făcute de succesorul său Elisei, a fost o perioadă de așteptare, în timp ce Elisei a stat pe banca de lângă râul Iordan, înainte să treacă. Aceasta a prevestit o perioadă de așteptare pentru rămășița credincioasă a poporului lui Iehova de pe pământ. Activitățile lui Elisei au prevestit lucrarea făcută de martorii lui Iehova după 1918. Această lucrare trebuie făcută, deoarece Domnul a ordonat în acest fel. Din moment ce Elisei, drept martor al lui Iehova a ilustrat rămășița credincioasă a martorilor, făcând o anumită lucrare, urmează că rămășița "celor aleși" trebuie să facă acea lucrare.

Acum amintiți-vă întrebarea care a fost pusă lui Isus, de către discipoli, referitoare la sfârșitul lumii (Matei 24:3) și răspunsul Stăpânului la aceasta. În răspunsul Său, El a menționat prima dată războiul mondial, foametea, molima și cutremurele în diferite părți ale pământului, care vor marca începutul necazurilor asupra lumii. El apoi a făcut referire la persecutarea asupra urmașilor Săi adevărați. Toate acestea au avut loc din 1914 până în 1918. El a spus: „Atunci vă vor da să fiți chinuiți și vă vor omorî; și veți fi urâți de toate neamurile pentru Numele Meu.” (Vs. 9) Mulți dintre oamenii credincioși Domnului au fost de fapt uciși și toate națiunile care participau la război erau slujitorii credincioși ai lui Iehova și continuă să o facă. Isus apoi a spus: „Atunci mulți o [vor]cadă, se vor vinde unii pe alții și se vor urî unii pe alții.” (Vs. 10) Aceasta a fost într-adevăr împlinită, când câțiva care au fost activi în serviciul Domnului, au devenit furioși în 1917 și 1918, și i-au consultat și au încuviințat pe cei care i-au urmărit și i-au persecutat pe creștinii credincioși în timpul războiului.

Necazul a ajuns la apogeu în primăvara lui 1918. Mulți dintre slujitorii lui Iehova au crezut că întreaga lucrare a fost făcută. Ceea ce s-a întâmplat celor credincioși a adus multă bucurie în inimile lor, chiar dacă mulți dintre ei sufereau atunci închisoare și altora le era negată oportunitatea serviciului. Ei s-au bucurat pentru dovada clară că lumea sau conducerea neîntreruptă a lui Satan s-a terminat, odată cu sfârșitul „vremurilor neamurilor”, în 1914, că împărăția cerului a fost întemeiată și că ziua eliberării lor se apropia.

Dar ei au uitat altceva ce trebuia făcut. Veștile bune ale Împărăției, după cum este stabilit, trebuie spuse altora; deoarece Isus a poruncit, după ce a prezis războiul mondial: „Această evanghelie a împărăției o să fie predicată în toată lumea, drept o mărturie pentru toate națiunile: și atunci o să vină sfârșitul.” Cu alte cuvinte, atunci trebuia să fie o perioadă comparativă de pace, după războiul mondial, pentru ca urmașii Stăpânului, martorii pentru Iehova, să ducă mai departe veștile Sale bune, drept o mărturie pentru toate națiunile. Dacă nu s-ar fi încheiat războiul, această mărturie ar fi fost imposibilă, deoarece națiunile nu ar fi permis ca mărturia să meargă mai departe. Acum „de dragul celor aleși”, Domnul a oprit războiul. „Cei patru îngeri care stau în cele patru colțuri ale pământului,” acum, „țin cele patru vânturi ale pământului” până când mărturia Sa va fi completă. (Apoc. 7:1-3) În Europa, lucrarea de proclamare a mesajului Împărăției pare să fie făcută și, în mod evident, aceasta este deoarece vremea potrivită a lui Dumnezeu a venit. Se pare că atunci mărturia finală va fi dată în emisfera vestică.

Surpriza a fost exprimată atunci când războiul s-a oprit brusc. Domnul a vrut să fie oprit. La vremea potrivită, El a avut grijă ca slujitorii Săi, din diferite părți ale pământului, să fie eliberați din închisoare, pentru ca pregătirea să poată fi făcută pentru „lucrarea lui Elisei”, adică, mărturia puternică și neînfricată referitoare la numele lui Iehova și Împărăția Sa, printre națiunile pământului.

Cunoașterea acestui fapt ar trebui să bucure inima fiecărui creștin. Faptul că marele Dumnezeu Iehova și Domnul Isus Cristos, „Regele regilor”, a intervenit și a oprit națiunile, care participau la război și a poruncit pace, pentru a da un mic ajutor creștinilor din lume și o oportunitate ca ei să fie martorii Săi, este un lucru prea minunat ca să fie exprimat în cuvinte. Ar trebui să fie umil fiecare creștin în prezența Domnului, fiind hotărât să își înalțe inima, cu recunoștință aprinsă, pentru Dumnezeu și Domnul Isus și apoi, să își îmbrace armura și să pornească la război împotriva demonismului sau religiei, cu zel și energie nouă. Altfel spus, Domnul le poruncește forțelor de pe pământ să înceteze să mai lupte, să stea liniștiți și să aștepte, până când mica Sa grupă de servi invadează națiunile și împărățiile pământului și mărturisesc faptul că împărăția cerului a început. Nu a fost aceasta îndeplinită? Nu au mers martorii lui Iehova și tovarășii lor, pe parcursul ultimilor douăzeci de ani, în aproape fiecare națiune a pământului? Citește, dacă nu ai făcut-o deja, raportul din *Cartea Anuală* din anul 1941 despre martorii lui Iehova, stabilind faptul că pe parcursul anului de serviciu 1940 au fost puse în mâinile oamenilor cărți și broșuri în număr de 28.264.329, în multe limbi și că aceasta aduce plasarea totală a cărților și broșurilor de către martorii Săi, din 1921 până în 1940, la 337.749.320, fără milioanele de reviste și tractate.

Niciodată nu au fost creaturile mai onorate, decât cele care sunt acum martori ai lui Iehova. Cu adevărat aceasta este muzică dulce în urechile acestora, când aud porunca de la Domnul: „Ierusalim, nu te teme; O, Sioane, mâinile tale să nu cedeze.” (Țef. 3:16, *A.R.V.*) Dacă nu ar fi încetat războiul în 1918, mulți dintre aceștia nu ar fi avut oportunitatea să învețe despre marele aranjament teocratic al Domnului și să participe la mărturie. Mulți dintre aceștia dau dovadă că sunt

născuți de spirit și unși, ca martori împuterniciți de Iehova și sunt angajați corespunzător în mărturisire, în timp ce un număr crescător de persoane de bunăvoință ascultă mesajul și se alătură rămășiței născute de spirit ,pentru a da mărturie. Dacă nu ar fi fost spus cu adevărat, atunci:„ de dragul celor aleși”, Domnul a reținut necazul final al Armagedonului și a „scurtat acele zile de necaz”, nu numai că ei înșiși nu ar putea fi adunați, dar ar putea ei participa în munca de mărturie în numele lui Iehova și de partea mulțimii nenumărate a „altor oi” ale Domnului? Aceasta o să fie pentru „creaturile umane”, care o să supraviețuiască Armagedonul, la fel cum Noe și familia lui în arcă au supraviețuit potopului.

Dacă ești unul dintre cei care au ajuns la o cunoaștere despre adevărul Împărăției, ca rezultat al acestei mari mărturii de la încetarea războiului mondial din 1914-1918, atunci mulțumește-I lui Dumnezeu Iehova și Regelui Său uns, Cristos Isus și ai grijă ca fiecare calitate cu care ești înzestrat să fie folosită pentru lauda și pentru ducerea mai departe a poruncii Sale de a fi martorul Său. Ar trebui ca poporul Domnului, de pe întreg pământul, să intre într-o apreciere deplină pentru ceea ce a fost făcut pentru ei, pe parcursul acestor ultimi ani ,prin faptul că Domnul reține necazul teribil care amenință și este atât de aproape. Dacă vedem, acum, furtuna Armagedonului, care se apropie și știm că Iehova vrea ca martorii Săi să fie activi, de ce să nu ne grăbim? Dacă Îl iubim pe Domnul ,vom face așa. Cei care Îl iubesc cu adevărat pe Dumnezeu, vor „avea tărie” în această zi de proclamare a mesajului Guvernului Teocratic. – 1 Ioan. 4:17,18.

Noi suntem acum în 1941. Toată lumea să știe acum că cine Îl iubește cu adevărat pe Domnul, părăsește religia și lasă deoparte egoismul și, mișcat de spiritul unei iubiri devotate pentru Dumnezeu Iehova și Guvernul Său Teocratic sub Cristos, face, în ultimele luni, ca cea mai mare mărturie dată până acum să fie posibilă.

IMITAȚIE IPOCRITĂ

Națiunile sunt mâhnite că Isus Cristos a fost întronat sus, drept un conducător de drept al lumii și și-a luat puterea și stăpânește în mijlocul dușmanilor Săi. Aceasta este împlinirea profeției, din Psalmii 2:6 și 110:1,2 și din Apoc. 11:15-18. Diavolul a fost alungat din cer (Apoc. 12:1-12) și el înțelege că trebuie să acționeze repede , pentru a-i ține pe oameni dezamăgiți și să nu le permită să vadă, să audă și să înțeleagă mesajul referitor la Guvernul Teocratic al lui Iehova, prin Isus Cristos. Popoarele pământului au suferit mult timp din cauza luptelor și a războiului. Ei primesc acum pacea care vine sub orice formă sigură. Marele amăgitor, Diavolul, face oamenii să creadă că dorința lor de pace poate fi împlinită numai urmând conducerea celui mai puternic sistem religios din „creștinătate”.

Presă finanțată, care face din ce în ce mai mult loc afacerilor aceluși sistem religios, prin urmare, a anunțat „ca printr-un mare zgomot de trompetă că „tatăl sfânt” a inițiat o nouă zi festivă, care va fi cunoscută sub numele de „Sărbătoarea Împărăției lui Cristos”, și care a fost din 1925 observată în fiecare an, în ultima duminică din octombrie. Următoarele citate sunt luate din acel raport a presei din Roma:

Noua sărbătoare, spune Papa, este o parte a programului pontificatului său – „Pacea lui Cristos în Împărăția lui Cristos”. Reamintind în fiecare an, pentru toată lumea, că Isus Cristos este Regele tuturor popoarelor lumii, acesta ar fi un remediu eficace împotriva „ciumei erei noastre”, adică, laicismul.

Laicismul, continuă Enciclica, prin diminuarea creștinismului la nivelul tuturor celorlalte religii, chiar și cele false, cauzează „discordie între națiuni, eliberări de pasiuni de multe ori deghizate drept patriotism, lăcomie pentru posesia timpurie, dispreț pentru datoriile domestice, discordie și instabilitate în familii, amenință societatea în sine cu ruina.”

Apoi Enciclica îndeamnă toți creștinii „să militeze curajos sub emblema lui Cristos, Regele, să se întoarcă cu râvna apostolică la cei rebeli și greșit îndrumați și să se străduiască să mențină drepturile lui Dumnezeu intacte”; căci „atunci când în întâlnirile naționale și în parlamente, numele dulce al Mântuitorului nostru este trecut în tăcere rușinoasă, este extrem de necesar să fie aclamat public, anunțând peste tot drepturile stăpânirii divine și ale puterii”!

În concluzie, Enciclica „afirmă că biserica cere ca drept, libertatea completă și independența de puterea civilă, aceleași condiții fiind extinse pentru ordinele religioase [catolice] și organizațiile celor două sexe. Pontiful încheie reamintind că nu numai indivizii trebuie să îl venereze public și să se supună lui Cristos, ci și magistrații, cei care fac legea și prinții, căci într-o bună zi ei vor fi „chemați să îi dea socoteală lui Dumnezeu dacă ei nu se supun poruncilor divine”.

Aparent „aceasta pare pentru mulți ca o mișcare de laudat, pentru a aduce toți oamenii să îl recunoască pe Cristos drept Rege și, prin urmare, că asemenea Enciclică a fost lucrul potrivit. A sunat foarte bine pentru milioane de oameni care au fost dezamăgiți de aceasta. Dovezile și Scriptura arată că a fost o mișcare ipocrită „clară, a Diavolului, prin sistemul său organizat, pentru a întoarce mințile oamenilor spre sistemul romano-catolic și departe de adevărata împărăție a lui Dumnezeu, Guvernul Său Teocratic prin Cristos. Examinarea Enciclicei editate de papă arată că el se oferă drept adevăratul reprezentant al lui Cristos pe pământ și că, prin aceasta, oamenii care dau supunere împărăției lui Cristos trebuie să facă aceasta prin el. De la inaugurarea sărbătorii mai sus menționate, nazismul a preluat controlul în Germania și în iulie 1933, papa a intrat într-un concordat cu dictatorul nazist, care concordat este valabil astăzi, la fel ca și concordatul papei cu dictatorul fascist.

Nazismul, comunismul, fascismul și toate felurile de instituții religioase înseamnă unul și același lucru, deoarece această întreagă conducere totalitară sau dictatorială este împotriva lui Dumnezeu Iehova și Teocrației Sale. Toți dictatorii

îmbrățișează și practică religia sau demonismul. Toți sunt împotriva lui Iehova și a lui Cristos Isus, „Puterile Mai Înalte”, prin urmare, toți aceștia sunt împotriva Teocrației. Puterea dictatorială, precum o bestie înfometată, invadează și distruge pământul. După cum este simbolic descris în Apocalipsa, capitoul 17, Ierarhia romano-catolică călărește pe spatele bestiei înfometate. Toți dictatorii și cei care îi sprijină, sunt împotriva martorilor lui Iehova, care aduc mărturie numelui Celui Prea Înalt și Regelui Său Teocratic și împărăției. Dictatorii au întors națiunile împotriva lui Dumnezeu Iehova; prin urmare națiunile, care odată declarau să îl servească pe Dumnezeu, l-au uitat de tot și au devenit dușmanii Lui. Psalmii 9:17 arată că soarta lor va fi distrugere la Armagedon.

Confirmând precedentele, observă un articol din cotidianul „*Times*” , Chicago (Ill), 7 august 1940, scris de editorul străin al *Times*-ului, Irving Pflaum:

PORTUL SPANIEI, Trinidad, 7 august (trecut de cenzura britanică) – Hitler intenționează să denunțe pactul cu Uniunea Sovietică în această toamnă, să se întoarcă la politica pactului împotriva Cominternului, să câștige sprijinul oficial al Vaticanului și să „liniștească” romano-catolicii din Germania, Polonia, Belgia și America Latină. Acesta este programul despre care agenții naziști spun că va fi dezvăluit de Berlin „imediat după ce atacul asupra Britaniei reușește.” De curând am avut ocazia să învăț povestea interioară a viitoarei politici a Germaniei, după cum este povestită de cei mai înalți conducători din America de Sud, „în strict secret” de către agenții germani care operează acum drept diplomați sau oameni sub acoperire, în țările din America de Sud. Un președinte al unei importante „republici-soră” mi-a spus el însuși ce i-au spus naziștii. ... De asemenea informația pe care mi-a dat-o a fost confirmată în alte părți de către diplomați și observatori, care sunt în măsură să știe ce se întâmplă în America de Sud. ... Suspiciunea este atitudinea naturală a Americii Latine față de toată lumea. Ei au început să creadă că Reich-ul „în asistența sa pentru Generalul Franco, a fost cu adevărat împotriva clericilor și împotriva bisericii. De la început, totuși, agenții germani au zâmbit știutori și le-a spus celor din America de Sud să aștepte ceea ce Hitler va face mai târziu. Acești agenți au vorbit despre pactul cu Stalin drept o șmecherie isteată, care va fi îngropată după ce Rusia va fi cucerită. Acum ei preconizează că se apropie vremea când Hitler se poate întoarce la poziția precedentă, drept dușmanul neîmpăcat al comunismului și protectorul tuturor lucrurilor dumnezeiești. Ei avertizează conducătorii conservatori ai Americii Latine să nu „pice în plasa” propagandei anglo-americane, care îl declară pe Hitler drept un revoluționar nelegiuit. Acești agenți spun, de asemenea, că atunci când Anglia o să fie supusă, lumea îl va mărturisi pe Fuhrer în adevărata și reala sa lumină. El va putea atunci să arate Americii Latine că el este un prieten al bisericii catolice și singurul om care a făcut lumea un loc sigur pentru comunitățile catolice anti-comuniste, precum Franco în Spania și actualele forțe conservatoare din Argentina, Brazilia, Chile și alte țări din America Latină.

Conducerea religioasă, fanatică, se pare, că va invada întregul pământ; dar va avea succes doar pentru un scurt timp și atunci sfârșitul acesteia va veni la vremea stabilită de Dumnezeu Iehova.

TURNUL DE VEGHERE

Vestitorul
Impărăției lui Jehova

1 AUGUST 1941

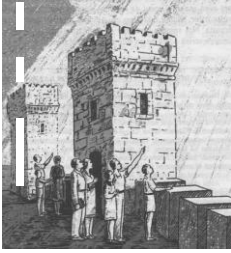
Nr. 15

Cuprins:

CÂND VOR DOMNI CEI DREPTI - Pag.377

DUMNEZEU ȘI OMUL - Pag.392

"VOI SUNTEȚI MARTORII MEI, ZICE JEHOVA, CĂ EU SUNT DUMNEZEU" Isaia 43:12

Publicată bilunar de
Societatea de Biblii și Tratamente Turnul de Veghere
117 Adams Street Brooklyn. N.Y.. U.S.A.

FUNȚIONARI:

Președinte: J.F.Rutherford

Secretar: W.E. Van Amburgh

„Toți fiii Tăi vor fi învățați de lehova;
și mare va fi pacea fiilor tăi” - Isaia 54:13

SCRIPTURA ÎNVAȚĂ CLAR:

IEHOVA este singurul Dumnezeu adevărat: El este din veșnicie în veșnicie: El este Creatorul cerului și al Pământului și Dătătorul de viață al creaturilor Sale. Logosul a fost începutul creațiunii Sale și Agentul Său activ la crearea tuturor lucrurilor. Logosul este acum Domnul Isus Cristos în glorie, investit cu toată puterea în cer și pe Pământ și Principalul Agent Executor al lui lehova.

DUMNEZEU a creat Pământul pentru om. El a creat pe om perfect pentru a trăi pe Pământ, unde l-a așezat. Omul n-a ascultat de legea lui Dumnezeu în mod voluntar și a fost condamnat la moarte: din cauza păcatului lui Adam, toți oamenii sunt născuți păcătoși și fără drept la viață.

ISUS a fost făcut om și Omul Isus a suferit pentru a produce prețul de răscumpărare pentru cei ascultători din omenire: Dumnezeu L-a înviat pe Isus din morți, ca și creatură divină. L-a înălțat la cer mai presus de orice creatură și de orice nume și L-a investit cu toată puterea și cu toată autoritatea.

ORGANIZAȚIA LUI IEHOVA este o Teocrație numită Sion și Isus Cristos este Funcționarul Principal de acolo și Regele de drept al lumii: urmașii unși și credincioși ai lui Cristos sunt copiii Sionului și membrii organizației lui lehova: ei sunt martorii Săi, a căror datorie și privilegiu este să mărturisească pentru supremația lui lehova. să declare scopurile Sale cu privire la omenire, așa cum sunt exprimate în Biblie și să poarte fructele împărăției înaintea tuturor aceluia care voiesc să asculte.

LUMEA cea veche s-a sfârșit în anul 1914 A.D. și Domnul Isus Cristos a fost așezat de lehova pe tronul Său al autorității, a expulzat pe Satan din cer și înaintea în întemeierea Împărăției lui Dumnezeu pe Pământ.

REMEDIUL și binecuvântările popoarelor Pământului pot veni doar prin împărăția lui lehova prin Cristos, care acum a început. Următorea faptă măreață a Domnului, va fi distrugerea organizației lui Satan și stabilirea dreptății pe Pământ: sub această împărăție, oamenii de bine ce vor supraviețui Armagedonului, vor împlini mandatul divin de „a umple Pământul” cu un neam omenesc drept.

MISIUNEA SA

Această revistă este editată pentru a ajuta oamenii să cunoască pe lehova Dumnezeu și scopurile Sale. așa cum sunt exprimate în Biblie. Ea publică instrucțiuni biblice destinate îndeosebi pentru a ajuta martorilor lui lehova și tuturor oamenilor de bine. Ea pregătește pentru cititorii ei un studiu sistematic al Bibliei, iar Societatea furnizează și altă literatură pentru a ajuta asemenea studii. Ea publică material potrivit pentru instruirea publică în Scripturi, prin radio și alte mijloace.

Ea aderă strict la Biblie, ca autoritate pentru expunerile sale. Ea este absolut liberă și separată de toate religiile, partidele, sectele sau alte organizații lumesti. Ea este în întregime și fără rezervă pentru împărăția lui lehova Dumnezeu sub Cristos, Regele Său iubit. Ea nu este dogmatică, ci invită la examinarea conținutului ei în mod critic și atent. în lumina Scripturilor. Ea nu se amestecă în controverse, iar coloanele sale nu sunt deschise criticilor individuale.

Prețul abonamentului anual

Statele Unite - \$1: Canada și celelalte țări - \$1.50: Marea Britanie. Australia și Africa de Sud - 6S. Mandatele din America pot fi trimise prin ordin de plată poștal sau Expres sau prin cec bancar. Mandatele din Canada. Anglia. Africa de Sud. Australia și Asia pot fi trimise direct birourilor de filială respective. Mandatele din alte țări decât cele menționate, pot fi trimise direct biroului din Brooklyn. dar numai prin ordin de plată poștal *internațional*.

Birourile din străinătate

Anglia ..... 34 Craven Terrace. London. W.2. England
Canada ... .40 Irvvin Avenue. Toronto 5. Ontario. Canada
Australia și Asia..... 7 Beresford Road. Strathfield. N.S.W.. Australia
Africa de Sud ..... Boston House. Cape Town, South Africa

(Traduceri ale acestei reviste apar în mai multe limbi.)

Toți studenții Bibliei sinceri, care din cauza infirmității, sărăciei sau necazului, nu pot să plătească prețul abonamentului, pot avea gratuit *Turnul de veghere* printr-o cerere scrisă adresată vestitorilor, făcută odată pe an, arătând motivul pentru care cer aceasta. Noi suntem bucuroși să-i ajutăm astfel pe nevoiași, dar cererea scrisă odată pe an este solicitată de regulamentele poștale.

TURNUL DE VEGHERE

VESTITORUL PREZENȚEI LUI CHRISTOS

VOL. LXI

1 August 1941

Nr. 15

Când vor domni cei drepti

”Când stăpânesc cei drepti, poporul se bucură, dar când domnește cel rău, poporul suspină.” – Prov.29:2

Iehova le spune oamenilor că toți pot, dacă vor, să afle de ce există atât de multă suferință, durere și necazuri pe pământ în prezent. El le mai vorbește și despre ceea ce va aduce pacea, mulțumirea și bucuria tuturor oamenilor. Aceste informații importante se găsesc în Biblie, care este Cuvântul de adevăr al lui Dumnezeu, iar Biblia este publicată în toate limbile și dialectele cunoscute. Conducătorii națiunilor nu au nici o scuză pentru faptul că nu știu ce i-a rezervat Dumnezeu omenirii, căci acest lucru este consemnat în Cuvântul Său. Învățătorii religioși au avut nenumărate ocazii de a învăța ei înșiși și de a-i informa și pe oameni despre aceste adevăruri vitale, însă ei le-au ocolit. De asemenea, au avut multe ocazii de a le vorbi conducătorilor politici și comerciali ai lumii despre adevărata cauză a suferinței și necazurilor din națiuni și despre singurul remediu posibil pentru acestea. Ei au ignorat aceste ocazii și, continuând să meargă pe calea lor rea, s-au aliat cu elementele politice și comerciale ale lumii pentru a îndeplini scopurile egoiste ale oamenilor. Ei l-au uitat pe Dumnezeu și Cuvântul Său și s-au îndreptat spre demonism.

2. Dumnezeu a furnizat pentru poporul legământului său, israeliții, poziția de preoțime și le-a atribuit preoților responsabilitatea și datoria de a asculta de legea Sa și a-i instrui pe alții. Li s-a poruncit să-i învețe pe oameni despre lucrurile legii. ”Căci buzele preotului trebuie să păstreze cunoștința și din gura lui poporul așteaptă legea, pentru că el este mesagerul Domnului oștirilor.” – Mal. 2:7

3. Națiunile care fac parte din așa-numita ”creștinătate” pretind că sunt reprezentanții lui Dumnezeu, ceea ce înseamnă, în mod implicit, că ele au făcut un legământ spre a face voința lui Dumnezeu. Ar fi fost datoria conducătorilor ”creștinătății” să se informeze ei înșiși, în mod corespunzător, și să-i instruiască și pe oameni despre legea și scopul lui Dumnezeu, însă nu au făcut deloc așa. Așa cum s-a întâmplat cu israeliții, așa a fost și în cazul conducătorilor ”creștinătății”; ei au plecat de pe calea dreptății și i-au făcut pe mulți să se poticnească în legea lui Dumnezeu. (Mal. 2:8) Conducătorii ”creștinătății” și ,cu precădere clerul ,au refuzat învățăturile sănătoase și s-au îndreptat spre istorisiri neadevărate, exact așa

cum a prezis Cuvântul Domnului că vor face în aceste ultime zile primejdioase. – 2 Tim. 4:3,4

4. Conducătorii religioși și enoriașii lor sunt influențați cu toții de demoni și ,atât clerul, cât și laicii, umblă în întuneric. Deznodământul este acum așa cum l-a descris profetul lui Dumnezeu: ”Întunericul acoperă pământul și beznă groasă învăluie popoarele.” Cine va înțelege?

5. Cuvintele de aici sunt preluate din Cuvântul lui Dumnezeu, dar clerul refuză să creadă lucrurile enunțate aici. Ei sunt orbi și nu pot înțelege. Conducătorii politici și comerciali refuză să dea ascultare adevărului, deoarece ei i-au plătit pe clerici să decidă în locul lor în chestiunile legate de religie, însă toți gândesc în termeni religioși. Și ei sunt orbi cu privire la scopul lui Dumnezeu. Dar atunci cine poate înțelege? Atotputernicul Dumnezeu răspunde: ”Mulți vor fi curățiți, se vor albi și vor fi încercați. Cei răi vor face răul și niciunul dintre cei răi nu va înțelege, însă cei înțelepți vor înțelege.” – Dan. 12:10

6. Doar cei care au înțelepciunea Domnului vor înțelege. Dar cine sunt cei care vor fi purificați, se vor albi și vor fi încercați, despre care vorbește profetul? Aceștia sunt cei ce sunt în unitate cu Isus Cristos, care constituie ”rămășița poporului spiritual” al lui Iehova, care se găsește pe pământ în prezent și care este complet devotată lui Dumnezeu. Și cine sunt cei înțelepți? Pe lângă ”rămășiță” toate persoanele cu inima bună în ochii lui Dumnezeu vor avea privilegiul de a înțelege scopul lui Iehova. Domnul strânge acum la El clasa de ”alte oi”, care vor înțelege, căci, în mod contrar, ele nu ar putea fi ”alte oi” ale Sale. Informațiile de aici, care sunt preluate din Biblie, sunt publicate în *Turnul de Veghere* tocmai pentru instruirea, ajutorul și mângâierea celor cu inima curată în ochii lui Dumnezeu, care caută calea vieții.

Suferă

7. În prezent, în toate națiunile pământului oamenii suferă. Necazurile lor cresc în fiecare zi și vor continua să crească până când prezenta domnie rea a pământului va fi distrusă. Faptul că toate națiunile suferă este o dovadă a faptului că acum domnesc cei răi. În anul 1914 a început ceea ce se cunoaște ca fiind războiul mondial. Înainte de acel an, oamenii trecuseră deja prin multe suferințe, însă din 1914 încoace vaiurile națiunilor și popoarelor de pe pământ au crescut nespus, cu fiecare an care a trecut. Acei oameni sinceri pentru Dumnezeu vor crede Cuvântul Său, iar acesta spune despre suferința prin care trec acum națiunile: ”Când domnește cel rău, poporul suspină”. Acest verset, împreună cu evenimentele binecunoscute de toți, ar trebui să fie o dovadă suficientă a faptului că cei răi domnesc în prezent, motiv pentru care suferințele, durerea și vaiurile popoarelor sunt din ce în ce mai multe. Dar de ce a crescut suferința, mai ales de la începerea războiului mondial? Motivul este că anul 1914 a marcat sfârșitul domniei, până atunci neîntrerupte, a lui Satan. În acel an el a fost aruncat pe pământ și de atunci el și-a limitat acțiunile numai la națiunile pământului. De aceea Cuvântul lui

Dumnezeu spune: "Vai de voi, pământ și mare, căci Diavolul a coborât la voi cuprins de o mânie mare, căci știe că nu mai are decât puțin timp." – Apoc. 12:12

8. Dar ce are Diavolul de-a face cu stăpânirea de acum a popoarelor pământului și cu vaiurile tot mai mari? Diavolul este ființa diabolică supremă și el a fost timp de secole conducătorul invizibil al națiunilor pământului, timp în care a operat prin intermediul reprezentanților săi vizibili de pe pământ care, fiind egoiști și aflându-se sub influența lui, au refuzat să asculte Cuvântul Atotputernicului Dumnezeu și astfel au stăpânit în nelegiuire. Acum domnia neîntreruptă a Diavolului ia sfârșit și de aceea Scripturile spun că el și reprezentanții săi vizibili aduc neazuri tot mai mari asupra popoarelor, deoarece punctul culminant este foarte aproape.

9. Niciodată în trecut nu a mai fost atât de mult neaz în lume ca acum. Înmulțirea zilnică a problemelor națiunilor fac inimile oamenilor să tremure de frică și de aceea mulți vor mai degrabă să moară decât să mai sufere atât de mult. Astfel se explică marele număr de sinucideri. Aceste persoane nu găsesc nici o speranță, căci ele sunt fără cunoștință și fără de Dumnezeu. Adepții religiei nu le oferă oamenilor nimic în care să spere. Oamenii sinceri văd acum că răul și ambițiosul Hitler este și el unul dintre aceștia, hotărât să instituie o stăpânire religioasă asupra pământului și că, pentru aceasta, el are sprijinul celei mai mari instituții religioase care a existat vreodată, al cărei cap pretinde că este conducătorul spiritual al lumii. Printre oameni încă se mai găsesc unii care au credință în Cuvântul lui Dumnezeu și care au inima bună înaintea Lui, iar aceștia sunt luminați, părăsesc religia, se îndepărtează de ea și caută cunoștința din Cuvântul lui Dumnezeu. Este dorința de *Turnul de Veghere* de a fi un astfel de ajutor. Nu este nevoie să dăm dovezi pentru a arăta că cei răi domnesc acum peste națiunile pământului, însă ni se atrage atenția asupra acestui lucru pentru ca cei sinceri să poată vedea privilegiul pe care îl au de a se folosi de aranjamentul lui Dumnezeu de a învăța din Scripturi, a găsi calea de a fugi în locul ascuns și a afla cum au ajuns cei răi să aibă puterea și să domnească și cum se poate schimba acest lucru.

Cel rău

10. Cel rău, care este conducătorul invizibil al lumii, este Satan Diavolul. La început numele lui era Lucifer. Atotputernicul Dumnezeu l-a numit pe Lucifer domnitor al pământului, iar atunci când Lucifer s-a răzvrătit Dumnezeu nu i-a luat această domnie. Dimpotrivă, Dumnezeu i-a zis lui Satan: "De aceea te-am lăsat, ca să-ți arăt puterea Mea, iar numele Meu să fie proclamat pe tot pământul." – Ex. 9:16, *Leeser*.

11. Satan a continuat să exercite putere și influență asupra omenirii și astfel Dumnezeu i-a dat ocazia să își dovedească afirmațiile false și să poată încerca să-i întoarcă pe toți oamenii împotriva lui Dumnezeu. (Iov 2:5) Punctul culminant este acum foarte aproape. Satan știe că timpul rămas este scurt și de aceea le provoacă și mai multe suferințe oamenilor, înainte de confruntarea finală.

12. Ca o dovadă în plus că Satan a continuat să domnească peste națiuni, avem următoarele fapte scripturale: imediat după botezul Său, Isus a fost condus de spiritul lui Dumnezeu pe munte și acolo a fost supus la o grea încercare de la Diavol, încercare prin care Satan a încercat să-l facă pe Isus să încalce legământul Său cu Iehova. (Mat. 4:3-11) Diavolul a pus trei ispite mari înaintea lui Isus, care ținea post atunci. El l-a provocat pe Isus să transforme piatra în pâine. Apoi a încercat să-l facă să sară de pe acoperișul unui templu ca să-și dovedească superioritatea față de oameni. ”Din nou, Diavolul l-a dus cu el pe un munte foarte înalt și i-a arătat acolo toate împărățiile lumii și gloria lor. Și i-a spus: „Toate aceste lucruri ți le voi da ție dacă vei cădea în genunchi înaintea mea și mi te vei închina mie.” Atunci Isus i-a spus: ’ Înapoia mea, Satan! Căci este scris ’ Domnului Dumnezeuului tău să i te închini și numai Lui să-i servești.” – Mat. 4:8-10

13. Aceasta demonstrează că Satan era atunci conducătorul invizibil al națiunilor pământului. După aceea Isus a vorbit despre Satan numindu-l prințul sau conducătorul acestei lumi. (Ioan 12:31; 14:30; 16:11) Și mai târziu, apostolul Pavel a spus că Diavolul este dumnezeul acestei lumi, care îi orbește pe oameni, ca ei să nu vadă și să nu audă adevărul: ”Dar dacă vestea bună pe care o anunțăm este ascunsă, ea este ascunsă printre cei ce pier; printre cei necredincioși, cărora dumnezeul acestui sistem le-a orbit mintea, ca să nu poată pătrunde în ea lumina glorioasei vești bune despre Cristos, care este chipul lui Dumnezeu.” (2 Cor. 4:3,4) Scripturile spun din nou și că întreaga lume zace în puterea celui rău. – 1 Ioan 5:19

14. Acești conducători vizibili ai națiunilor pământului sunt în principal personalitățile religioase, politice și comerciale ale lumii, însă în realitate toți aceștia practică religia. Pentru a-i întoarce pe oameni de la Dumnezeu, Diavolul a creat religia și i-a înșelat pe mulți cu ajutorul ei. Elementul politic se lasă pradă influenței religioase și practică religia pentru a ajuta la păstrarea suveranității acestuia peste cei supuși lor. Elementele comerciale colaborează cu elementele politice și religioase pentru a-și obține câștigurile lor financiare egoiste. Toate cele trei elemente iubesc banii și puterea și toate sunt împotriva lui Iehova și a împărăției Sale. Astfel, ele sunt rele și deznodământul este așa cum a prezis Domnul Dumnezeu: „domnesc cei răi și poporul suspină” din cauza nedreptăților de pe pământ.

Schimbare

15. Va continua oare, pentru totdeauna ,această stare de lucruri plină de suferință sau va avea loc vreo schimbare în viitorul apropiat? Știm cu siguranță că va avea loc o schimbare. Faptul că Atotputernicul Dumnezeu spune :”Când stăpânesc cei drești, poporul se bucură”, este, în ea însăși, o dovadă suficientă a faptului că, la timpul fixat al lui Dumnezeu, cei drești vor stăpâni. Dacă cei sinceri vor analiza Cuvântul lui Dumnezeu în lumina faptelor existente, ei pot observa că acum are loc o schimbare. În 1914 Dumnezeu l-a întronat pe Regele Său, Isus Cristos, și L-a trimis să domnească, în timp ce Diavolul încă mai exercită putere.

Conducătorul cel drept este Isus Cristos și prima Sa lucrare făcută, în calitate de Rege, este să facă să fie depusă o mărturie pe pământ despre împărăția de dreptate și apoi să îl îndepărteze cu desăvârșire pe cel rău de la domnie. El va face acest lucru la Armagedon, iar Scripturile și toate întâmplările de până acum arată că acest mare eveniment este foarte aproape. Acesta va fi punctul culminant al necazurilor lumii. Această bătălie a mării zile a Dumnezeului Atotputernic va pune capăt pentru totdeauna domniei celui rău. Dumnezeu îi va distruge pe toți cei nelegiuți. (Ps. 145:20) Nefericirea nu va mai exista. (Naum 1:9) Prin urmare, Isus Cristos, "Prințul păcii", va domni și domnia Sa va fi cu desăvârșire dreaptă. – Isa. 9:6,7

16. Conducătorul cel drept, Isus Cristos, va fi invizibil pentru totdeauna ochilor umani, însă va avea reprezentanți vizibili, care vor acționa cu dreptate. Atotputernicul Dumnezeu Iehova este Regele eternității și este invizibil pentru oameni. Isus Cristos este "imaginea expresă" a lui Iehova și, în același fel, și El este invizibil pentru oameni. El este Regele de drept al Guvernului Teocratic, uns de Iehova. – 1 Tim. 1:17; Evr. 1:3; Ex. 33:20; 1 Tim. 6:16; Ioan 14:19; Col. 1:13-15.

Conducători vizibili

17. Dumnezeu a promis că vor fi ceruri noi și un pământ nou, în care va dăinui dreptatea pentru totdeauna. (2Pet. 3:13) Aceasta înseamnă că stăpânirea pământului, atât invizibilă cât și vizibilă, va fi în dreptate. Despre aceasta se spune: "Iată! Un rege (Isus Cristos, regele Guvernului Teocratic) va domni cu dreptate și prinți vor governa cu justiție (dreptate)." – Isa. 32:1, *Leeser*.

18. Prinții, sau guvernatorii, sunt cei care exercită o putere conducătoare, sub comanda și supravegherea unei autorități superioare. Cerurile noi sunt noua putere conducătoare invizibilă, în timp ce pământul nou este conducerea oamenilor prin reprezentanții vizibili ai autorității supreme și invizibile. Dacă cerurile noi și pământul nou înseamnă o domnie a dreptății, putem trage concluzia că trebuie să existe niște oameni complet pregătiți ca să ocupe poziția de conducători vizibili. Ei trebuie să fie dreți. Dar cine ar putea oare să fie calificați pentru a ocupa aceste funcții de o importanță mondială?

19. Dumnezeu are reguli fixe prin care se pot califica oamenii, iar toți cei care sunt puși de Domnul în poziții de conducere și de administrare a legilor Teocrației trebuie să acționeze sub îndrumarea acesteia și să se califice mai întâi potrivit regulilor divine. Toți aceștia trebuie să-și pună toată încrederea în Dumnezeu și în Isus Cristos și să fie supuși la unele încercări esențiale pentru a-și dovedi credința. Biblia ne furnizează informații complete despre cei care se vor califica și care vor ocupa poziții ca reprezentanți vizibili ai Teocrației. Această domnie vizibilă și invizibilă, în dreptate, este cea care le va aduce mari bucurii oamenilor.

20. Aici găsim o listă de bărbați care au îndeplinit cerințele lui Iehova pentru a fi calificați ca reprezentanți ai Guvernului Teocratic.

21. Abel, al doilea fiu al lui Adam și al Evei, a fost primul om de pe pământ care a manifestat credință în Dumnezeu Atotputernic. Dumnezeu nu uită niciodată o creatură fidelă. Credința și ascultarea lui Abel i-au fost plăcute lui Dumnezeu. (Gen. 4:4) ”Prin credință, Abel i-a oferit lui Dumnezeu o jertfă mai valoroasă decât a lui Cain și prin această credință a primit mărturie că era drept, pentru că Dumnezeu a depus mărturie despre darurile lui. Prin aceasta el vorbește încă, deși a murit.” – Evr. 11:4

22. Dumnezeu l-a socotit pe Abel un om drept, datorită credinței sale. Abel a fost ucis din cauza Diavolului și de atunci încoace fiecare crimă care a fost comisă pe pământ a fost cauzată de Diavol. Isus Cristos le-a spus adeptilor religiei de pe timpul Său despre dreptatea lui Abel și despre scopul lui Dumnezeu de a-i pedepsi pe cei care practică religia și o folosesc pentru a cauza moartea multor alora: ”De aceea, iată că trimit la voi profeți, înțelepți și învățători publici. Pe unii îi veți omorî și îi veți țintui pe stâlp, pe alții îi veți biciui în sinagogile voastre și îi veți persecuta din oraș în oraș, ca să vină asupra voastră tot sângele celor drepti vărsat pe pământ, de la sângele dreptului Abel, până la sângele lui Zaharia, fiul lui Barachia, pe care l-ați ucis între sanctuar și altar.” (Mat. 23:34,35) Abel a fost un om bun și credincios, iar despre cei care au făcut lucruri bune se scrie că vor fi înviați. (Ioan 5:29) Dumnezeu are un loc rezervat pentru Abel.

23. Următorul om care a avut credință în Dumnezeu a fost Enoh. Când se spune despre un om că umblă cu Dumnezeu, aceasta înseamnă că modul său de acțiune este în armonie cu calea sau regulile lui Dumnezeu. Cu mult timp în urmă, despre Enoh s-a scris: ”Și Enoh a umblat cu Dumnezeu. Apoi n-a mai fost, pentru că Dumnezeu l-a luat.” (Gen. 5:24) Dumnezeu nu i-a permis Diavolului să-l omoare pe Enoh, ci l-a luat datorită credinței sale: ”Prin credință, Enoh a fost dus ca să nu vadă moartea și n-a fost găsit nicăieri, fiindcă Dumnezeu îl dusesese. Căci, înainte să fie luat, el a primit mărturia că îi fusese plăcut lui Dumnezeu.” (Evr. 11:5) Enoh a profetizat că Domnul Isus Cristos, la venirea și începerea domniei Sale, îi va pedepsi pe cei care au luptat împotriva lui Dumnezeu. (Iuda 14,15) Credința lui Enoh a fost cea care i-a plăcut lui Dumnezeu și de aceea, El are un loc rezervat pentru Enoh. Despre acesta și alți oameni credincioși este scris: ”De altfel, fără credință este imposibil să-i plăcem, fiindcă cel ce se apropie de Dumnezeu trebuie să creadă că El există și că devine răsplătitorul celor ce Îl caută stăruitor.” – Evr. 11:6

24. Datorită credinței, Dumnezeu l-a considerat și pe Noe un om drept și Noe a umblat cu Dumnezeu. (Gen. 6:9) În zilele lui Noe, rasa umană devenise peste măsură de rea și umpluse pământul cu violență. Dumnezeu i-a vorbit lui Noe despre scopul Său de a distruge acea generație rea, iar Noe l-a ascultat pe Domnul Dumnezeu și a fost salvat de acea distrugere și adus la începutul lumii de după aceea: „Prin credință, Noe, după ce a fost avertizat de Dumnezeu cu privire la lucruri care încă nu se vedeau, a arătat teamă sfântă și a construit o arcă pentru salvarea familiei sale. Prin această credință, el a condamnat lumea și a devenit moștenitor al dreptății care este potrivit credinței.” (Evr. 11:7) Acea binecuvântare

pe care au primit-o Noe și familia sa a fost datorită credinței. Și Dumnezeu mai are încă o binecuvântare pe care trebuie să o primească Noe.

25. Avraam locuia în orașul Ur atunci când Dumnezeu l-a îndrumat să se mute într-un ținut despre care Avraam nu știa nimic. Având credință în Dumnezeu, Avraam a ascultat și a intrat în acel ținut necunoscut. Despre el și credința sa este scris: ”Prin credință Avraam, când a fost chemat, a ascultat și a ieșit ca să meargă spre locul pe care trebuia să-l primească drept moștenire. A ieșit, deși nu știa unde se duce.” – Evr. 11:8

26. În acel ciudat ținut al Canaanului, Dumnezeu a făcut un legământ cu Avraam și a făcut ca Avraam să-și joace rolul în drama profetică, în care el l-a simbolizat pe însuși Dumnezeu și în care fiul său, Isaac, a simbolizat venirea lui Isus Cristos și marea Sa jertfă. „Căci ce spune cuvântul Scripturii: Avraam a manifestat credință în Dumnezeu, iar lucrul acesta i s-a socotit ca dreptate.” – Rom. 4:3

27. Mai târziu, Avraam a fost numit ”prietenul lui Dumnezeu”. (Iac. 2:23) Avraam, prin credință, a văzut venind ziua când Dumnezeu avea să își pună în acțiune împărăția, sub conducerea lui Isus Cristos, Mesia, iar acest lucru i-a umplut inima de bucurie. La acest lucru s-a referit Isus atunci când a spus: „Tatăl vostru Avraam s-a bucurat mult în speranța de a vedea ziua Mea , a văzut-o și s-a bucurat.” (Ioan 8:56) Biblia scoate în evidență importanța credinței și ascultării de Dumnezeu, prin referirile frecvente la credința lui Avraam, care este „tatăl celor credincioși”. ”Așa cum Avraam a crezut în Domnul, iar lucrul acesta i-a fost socotit ca dreptate. Cu siguranță știți că aceia care au credință sunt fiii lui Avraam.” – Gal. 3:6,7

28. Avraam a fost nerăbdător să asculte de Dumnezeu, iar aceasta însemna că el era pregătit și dispus ca în scurt timp să se mute, ceea ce arată și că el nu avea un loc fix pe pământ, ci încerca să găsească un loc mai bun. El a locuit în corturi, cu fiii și nepoții săi, lucru despre care se scrie: „Prin credință, el a trăit ca străin în țara promisiunii ca într-o țară străină și a trăit în corturi cu Isaac și cu Iacob, moștenitori cu el ai aceleiași promisiuni. Căci el aștepta orașul cu temelii adevărate, oraș al cărui constructor și făuritor este Dumnezeu.” – Evr. 11:9,10

29. Avraam a manifestat credință în guvernul de dreptate al lui Dumnezeu, Teocrația, care este simbolizată printr-un oraș sfânt, iar Dumnezeu a păstrat un loc pentru Avraam. Sara, soția sa, era bătrână și trecuse de vârsta când mai putea avea copii. Ea nu avea fii, însă atunci când Dumnezeu l-a trimis pe îngerul Său și i-a spus Sarei că urma să dea naștere unui fiu, ea a manifestat credință în promisiunea lui Dumnezeu și El a binecuvântat-o: „Tot prin credință, Sara ,a primit putere să conceapă un urmaș când îi trecuse deja vârsta, fiindcă l-a considerat fidel pe cel care făcuse promisiunea. Tot de aceea, dintr-un singur om, și acesta ca și mort, s-au născut copii mulți, ca și stelele cerului și nenumărați ca firele de nisip de pe țărmul mării.” – Evr. 11:11,12

30. Unicul fiu al lui Avraam și al Sarei, Isaac, a crescut până la vârsta de adult, iar atunci Dumnezeu l-a supus pe Avraam la un mare test. Dumnezeu i-a

poruncit lui Avraam să-l ofere pe fiul său pe un altar de jertfă aprins. În acea grea încercare, Avraam a dat dovadă de o mare credință în Dumnezeu. „Prin credință, Avraam, când a fost pus la încercare, l-a oferit drept jertfă pe Isaac. Și cel care primise cu bucurie promisiunile a încercat să-l ofere ca jertfă pe fiul său unic-născut, deși i se spusese: Ceea ce se va numi sămânța ta, va veni prin Isaac. Dar el a considerat că Dumnezeu putea chiar să-l scoale din morți și, în mod simbolic, de acolo l-a și primit.” (Evr. 11:17-19; Gen. 22:9-18) Cu acea ocazie, Avraam și Isaac și-au făcut partea în marea dramă profetică, ce a prezis moartea de jertfă și învierea Fiului preaiubit al lui Iehova Dumnezeu.

31. Credinciosul Isaac a fost și el folosit de Dumnezeu pentru a prefigura sămânța promisă, adică cei ce vor fi făcuți părtași la marea Teocrație. (Gal. 4:28) Scripturile vorbesc despre credința lui Isaac și a lui Iacob, care, datorită credinței lor și ascultării de Dumnezeu, au devenit moștenitori ai promisiunii lui Dumnezeu făcute mai întâi lui Avraam, iar despre acest lucru este scris: „Prin credință și Isaac i-a binecuvântat pe Iacob și pe Esau cu privire la lucrurile viitoare. Prin credință Iacob, când era pe moarte, i-a binecuvântat pe fiecare dintre fiii lui Iosif și s-a închinat rezemându-se pe vârful toaiugului său.” – Evr. 11:20,21

32. Făcând progrese cu dezvoltarea primei Teocrații și așteptând mărețul și adevăratul Guvern Teocratic, Orașul Sfânt, care va domni peste pământ cu dreptate, Dumnezeu observă credința și loialitatea lui Iosif, fiul preaiubit al lui Iacob. Apoi el îl menționează și pe Moise, care a fost și el folosit ca un simbol al lui Isus Cristos. Moise a fost crescut de familia regală din Egipt, însă atunci când a primit instrucțiuni de la Dumnezeu, el a manifestat credință în promisiunea lui și a refuzat să fie numit fiul fiicei faraonului și s-a devotat serviciului lui Iehova. „Alegând mai degrabă să fie maltratată cu poporul lui Dumnezeu, decât să se bucure de plăcerea trecătoare a păcatului, pentru că a considerat batjocorirea Cristosului ca o bogăție mai mare decât comorile Egiptului, căci privea țintă la răsplată. Prin credință, el a părăsit Egiptul, fără să se teamă de furia regelui, căci a rămas neclintit, ca și cum l-ar fi văzut pe Cel nevăzut.” – Evr. 11:25-27

33. Prin credință, el a văzut venirea Teocrației și și-a dedicat viața serviciului lui Dumnezeu. El a fost ales de Dumnezeu pentru a-i scoate pe israeliți afară din Egipt, iar prin aceasta el a jucat un rol în una din marile profeții dramatice ale lui Iehova, care a prezis salvarea poporului credincios al lui Dumnezeu de sub asuprirea și puterea organizației lui Satan. „Prin credință, el ținuse Paștele și stropise cu sânge ușorii ușii, pentru ca nimitorul să nu se atingă de întâii lor născuți. Prin credință, ei au trecut Marea Roșie ca pe uscat, dar egiptenii, încercând să treacă prin ea, au fost înghițiți.” – Evr. 11:28,29

34. Iosua a ocupat apoi poziția deținută de Moise. El a primit de la Atotputernicul Dumnezeu porunca de a-i conduce pe israeliți în Canaan, iar atunci Dumnezeu a îndeplinit un miracol măreț, făcând ca apele învolburate ale râului Iordan să stea nemișcate, în timp ce Iosua a condus oștirea Israelului și au mărșăluit prin matca uscată a râului, până când au ajuns în siguranță. (vezi Iosua capitolul 3) La porunca lui Dumnezeu, Iosua i-a condus pe Israelii în jurul zidului

orașului Ierihon, în spatele căruia se ascundeau dușmanii lui Dumnezeu, iar Domnul a fost cel care a dărâmat acele ziduri. Despre credința lui Iosua și a celor ce erau cu el se spune: „Prin credință, zidurile Ierihonului au căzut după ce fuseseră înconjurate șapte zile.” – Evr. 11:30

35. Dumnezeu a vrut să arate că și prostituatele se pot întoarce de la o cale rea și găsi calea de viață, în timp ce aceia care practică religia și refuză să-l asculte pe Dumnezeu nu vor găsi viața. (Mat 21:31) În Ierihon locuia o femeie pe nume Rahav, care avea o casă de prostituate. Ea a auzit despre puterea lui Iehova și despre binecuvântările Sale pentru cei care manifestă credință în El și Îl servesc. După aflarea acestor adevăruri, ea a făcut de îndată un legământ cu servii lui Dumnezeu, ca să-i ascundă și să-i ocrotească și și-a dovedit credința în Dumnezeu, fiind de acord să facă ce i-au cerut ei pentru a-i proteja. Astfel, ea a jucat un rol în drama profetică care a prezis că, în prezentul timp de răutate, cei care le arată favoare servilor lui Dumnezeu vor fi binecuvântați de Domnul. Credința lui Rahav în Dumnezeu a fost răsplătită, iar ea a fost salvată de soarta pe care au avut-o cei din Ierihon, care nu au manifestat credință în Dumnezeu, iar despre ea se spune: „Prin credință, prostituata Rahav n-a pierit cu cei neascultători, pentru că i-a primit pașnic pe spioni.” (Evr. 11:31; Ios. 6:23) Dumnezeu a promis că nu va uita credința lui Rahav și că, la timpul Său fixat, ea va primi cu siguranță binecuvântarea Lui veșnică, datorită credinței ei.

36. Deși Israel s-a întors spre demonism și religie ca națiune și pentru aceasta Dumnezeu a alungat națiunea, printre israeliți au fost și unii oameni care au exercitat credință în Dumnezeu și care au așteptat Teocrația, iar datorită credinței lor ei au activat în serviciul lui Dumnezeu și au primit binecuvântarea Sa promisă. Acești oameni sunt menționați în Scripturi și se spune despre ei că au primit aprobarea Atotputernicului Dumnezeu, fiindcă au refuzat să se lase pradă influenței lui Satan și a agenților săi, iar datorită devoțiunii lor pentru Dumnezeu, despre ei s-a scris: „Și ce să mai spun? Căci nu-mi va ajunge timpul să mai vorbesc despre Ghedeon, Barac, Samson, Iefta, David, precum și despre Samuel și ceilalți profeți”. – Evr. 11:32

37. Mai demult a existat Ghedeon, un fermier care își treiera grâul, când a apărut îngerul lui Iehova și i-a spus lui Ghedeon că Dumnezeu îl alesese ca să fie un salvator al israeliților de adepții religiei supuși Diavolului, madianiții, care îi asupreau pe israeliți. (Vezi Judecători capitolul 6) Cu mica sa armată redusă la numai 300 de oameni, Ghedeon a pus pe fugă și a distrus oștirea inamică a madianiților. De aceea, Dumnezeu l-a răsplătit în serviciu datorită credinței sale și a creat o imagine profetică a unor binecuvântări și mai mărețe care urmau să vină în timpurile viitoare.

38. Barac este o altă persoană menționată, în mod special, din cauza credinței sale. Alături de el a fost Debora, profetesa lui Dumnezeu, care a colaborat cu Barac. În drama profetică, Debora a jucat un rol în care a simbolizat organizația lui Dumnezeu, în timp ce Barac, comandantul forțelor loiale ale Israelului, l-a simbolizat în această dramă pe Domnul Isus Cristos. Cu o micuță armată de 10000

de oameni slab echipați, Barac a intrat în luptă împotriva unei copleșitoare oștiri inamice, echipate cu care de fier și condusă de Sisera. În acea bătălie, îngerii din ceruri au luptat alături de Barac, iar Atotputernicul Dumnezeu a trimis o furtună mare și un torent de ape care au luat cu ele armata dezorganizată și dezbinată a lui Sisera, după care Barac a distrus-o pe toată, în timp ce aceasta fugea. (vezi Judecători capitolele 4 și 5). Barac este menționat aici pentru credința sa, iar Dumnezeu are păstrat un loc și pentru el.

39. Samson a primit o mărturie favorabilă de la Domnul datorită devoțiunii sale credincioase pentru Atotputernicul Dumnezeu. El a fost folosit de Domnul pentru a-i salva pe israeliți din sclavia în care erau ținuți de adepții demonizați ai religiei, filistenii. (vezi Judecători capitolele 13-16) După ce a activat credincios în serviciul lui Dumnezeu, Samson a fost luat prizonier și adus înaintea filistenilor, care i-au scos ochii și l-au dus într-un loc public pentru a râde de el și a-l batjocori pe Dumnezeul său. Samson a jucat aici un rol în drama profetică, în care i-a simbolizat pe servii credincioși ai mării Teocrației, care sunt orbi la orice altceva, în afară de Iehova Dumnezeu și Împărăția Sa. Iehova i-a dat o mare putere orbitului Samson, care era ținut prizonier, ca să dărâme doi stâlpi care susțineau templul demonilor, în care erau strânși mii de adepți ai religiei, care batjocoreau și defăimau numele sfânt al lui Dumnezeu. Samson a fost credincios până în ultima clipă, iar la moartea sa el a ucis o oștire întreagă de dușmani ai lui Dumnezeu. Credința sa i-a asigurat aprobarea lui Dumnezeu.

40. Iefta a fost un alt serv credincios al lui Dumnezeu, care i-a condus pe israeliții loiali în bătălia împotriva dușmanilor lor, amoniții, care erau închinători la demoni. Iefta a obținut, prin îndurarea lui Dumnezeu, o victorie răsunătoare în justificarea numelui lui Iehova. (vezi Judecători 11:1-32) Ceea ce pare să-i fi fost plăcut lui Dumnezeu și care i-a câștigat lui Iefta aprobarea de la Dumnezeu a fost faptul că și-a ținut jurământul pe care l-a făcut, jurământ care l-a pus pe Iefta la o grea încercare. – Ps. 50:14

41. Când a fost tânăr, lui David, datorită credinței și devoțiunii sale față de Atotputernicul Dumnezeu, i s-a permis să-l ucidă pe monstruosul Goliat, prefigurându-l astfel pe Isus Cristos, care a ucis monstrul, persecutorul omenirii. David a luptat în multe bătălii și fiecare dintre ele au fost pentru restabilirea numelui lui Iehova. Dumnezeu a spus despre David: „El a fost un om după inima Mea.” (Ps. 89:20; Fap. 13:22) Numele lui David însemna „*preaiubit*”. El l-a prefigurat pe Isus Cristos. Credința lui David pentru Dumnezeu i-a obținut și lui aprobarea lui Iehova.

42. Samuel a fost fiul unor părinți și care îi serveau lui Iehova și îi erau foarte devotați. Mama sa l-a consacrat pe Samuel lui Iehova înainte ca el să se nască, iar atunci când copilul a fost înțărcat, ea l-a dăruit pentru serviciul lui Iehova. În acest exemplu, copilul a fost învățat încă de mic să aibă credință în Dumnezeu și să-i servească și nu a părăsit niciodată această cale. El încă era un copil când l-a chemat Dumnezeu să fie profet și l-a folosit apoi în această calitate. Samuel a fost credincios până la moarte și i-a avertizat pe israeliți de repetate ori

împotriva demonismului, adică religiei. El a judecat Israelul cu o judecată dreaptă, arătând întotdeauna devoțiune pentru Atotputernicul Dumnezeu. (vezi 1 Samuel capitolele 1-7) Samuel a profețit venirea Guvernului Teocratic și a Regelui său și instituirea acestei împărății cu putere și glorie. – Fapte 3:20-24

43. Se menționează, în mod pozitiv, și profeții prin care a vorbit Dumnezeu, care au avut credință în El și în guvernul Său care avea să vină, Teocrația, și au profețit despre venirea sa. Datorită credinței lor, ei au primit aprobarea lui Dumnezeu. În Biblie găsim o listă cu numele acestor profeți loiali. Cuvintele lor profetice nu au fost propriile lor gânduri, așa cum ”înțelepții” de astăzi spun ceea ce gândesc ei, ci acei oameni credincioși au scris ceea ce i-a inspirat spiritul lui Dumnezeu să scrie. – 2Pet. 1:21

Luptători curajoși

44. Fiecare dintre acești oameni fideli au suportat mari chinuri din mâinile adepților religiei și a altor supuși ai Diavolului, motiv pentru care toți sunt menționați astfel ca luptători curajoși. Diavolul, în încercarea sa de a-și duce la îndeplinire provocarea rea împotriva lui Dumnezeu, a luptat împotriva acestor oameni credincioși, încercând să-i întoarcă de la Dumnezeu. În această luptă, Diavolul a folosit ca principal instrument religia, sau demonismul, și a folosit și forța fizică acolo unde nu a reușit prin înșelătorie și viclenie. Pentru a arăta credința și devoțiunea față de Dumnezeu a acestor oameni, precum și faptul că ei au rămas fideli și neclintiți în încercări, Atotputernicul s-a îngrijit să se scrie despre ei în Cuvântul Său următoarele: „Care, prin credință, au înfrânt regate, au înfăptuit dreptatea, au primit promisiuni, au închis gura leilor, au stins puterea focului, au scăpat de ascuțișul sabiei, au fost făcuți puternici din slabi cum erau, au fost viteji în război, au pus pe fugă oștirile de străini. Unele femei și-au primit morții prin înviere, dar alții au fost torturați fiindcă n-au vrut să accepte eliberarea prin vreo răscumpărare, ca să primească o înviere mai bună. Da, alții au avut ca încercări batjocoriri și biciuiri, ba chiar mai mult: lanțuri și închisori. Au fost omorâți cu pietre, au fost încercați, au fost tăiați în două cu ferăstrăul, au murit uciși de sabie, au pribegit îmbrăcați în piei de oaie și în piei de capră, în timp ce erau în lipsuri, în neazuri, maltratați (și lumea nu era demnă de ei). Au rătăcit prin locuri pustii, prin munți, prin peșteri și prin crăpăturile pământului.” – Evr. 11:33-38

Promisiunea

45. Atotputernicul Dumnezeu a promis că va ridica o Sămânță și își va întemeia guvernul Său, prin care va fi condusă lumea în dreptate și prin care oamenii ascultători vor fi binecuvântați pentru totdeauna. Mai târziu, el și-a reînnoit promisiunea făcută lui Avraam și i-a adăugat cuvântului Său și jurământul. (Gen. 12:3; 22:16-18; Evr. 6:17-20) Oamenii credinței descriși în paragrafele de mai sus, care au murit înainte de venirea lui Isus Cristos, au crezut fără rezerve în Dumnezeu. Ei au crezut în promisiunile Sale și s-au bazat pe ele.

Au depus de bunăvoie mărturie despre credința lor în promisiunile lui Dumnezeu și și-au sigilat mărturia cu propriul lor sânge. Ei nu s-au așteptat ca guvernul promis să vină în timpul lor, însă au fost ferm convinși că, la timpul Său, Dumnezeu urma să-și ducă la îndeplinire promisiunea și astfel au murit plini de credință. Credința lor va fi cu siguranță răsplătită de Cel Prea Înalt. Observați ce dovezi scripturale avem cu privire la acest lucru: „În credință au murit toți aceștia, deși n-au primit împlinirea promisiunilor, ci doar le-au văzut de departe, le-au salutat și au declarat public că erau străini și locuitori temporari în țară.” – Evr. 11:13

46. Ei știau că promisiunea nu avea să fie împlinită în totalitate, cât timp Satan continua să fie stăpânitorul invizibil sau dumnezeul acestei lumi rele: „Fiindcă cei care spun astfel de lucruri arată clar că ei caută stăruitor un loc al lor.” (Evr. 11:14) Ei căutau o țară, ceea ce înseamnă că ei nu erau devotați țării în care locuiau. Ce țară căutau ei? Scripturile răspund: ”Împărăția cerurilor”, ”orașul sfânt”, pe care l-a cumpărat Isus cu sângele Său. Ei au acționat de bunăvoie astfel și ar fi putut da înapoi, dacă ar fi vrut. „Dacă totuși și-ar fi amintit mereu de locul din care ieșiseră, ar fi avut ocazia să se întoarcă. Dar acum ei năzuiesc spre un loc mai bun, unul care aparține cerului. De aceea, lui Dumnezeu nu-i este rușine cu ei, să fie chemat ca Dumnezeu al lor, căci le-a pregătit un oraș.” – Evr. 11:15,16

47. Dumnezeu a pregătit un loc pentru ei, în legătură cu Guvernul Său Teocratic. Pentru ei este pregătit în mod special un „oraș”, adică o organizație conducătoare. Acest „oraș” nu este o parte a ”orașului sfânt”, dar este totuși o parte a organizației lui Dumnezeu și el va acționa sub supravegherea „orașului sfânt”.

48. Când vor primi acești oameni credincioși ceea ce li s-a pregătit? Scripturile ne răspund că ei au primit aprobarea lui Dumnezeu ca oameni fideli, însă în timpul cât au trăit ca locuitori străini pe pământ, ei nu au primit ceea ce li se promisese. Dar de ce nu au primit ei aceasta înainte de moartea lor? Răspunsul la această întrebare este următorul: „Și totuși, toți aceștia, deși au primit mărturie prin credința lor, n-au primit împlinirea promisiunii, pentru că Dumnezeu a avut în vedere ceva mai bun pentru noi, ca ei să nu fie făcuți perfecți fără noi.” – Evr. 11:39,40.

49. Evident, semnificația acestui verset, citat aici, este că trebuie mai întâi ca un lucru mai bun să fie furnizat pentru alții, dintre care făcea parte și Pavel, înainte ca acei oameni credincioși din vechime să-și poată primi răsplata, adică ceea ce fusese pregătit pentru ei. Acel ”lucru mai bun” menționat aici este „orașul sfânt”, împărăția lui Dumnezeu, Guvernul Teocratic, iar acesta este pregătit pentru cei ce compun organizația capitală, adică Isus Cristos și membrii corpului Său, care trebuie să se dovedească fideli până la moarte. Aceasta ar însemna că toți cei din „orașul sfânt”, trebuie să fie aleși, iar Împărăția trebuie să vină înainte ca oamenii sfinți din vechime să primească ceea ce s-a pregătit pentru ei.

50. Aceasta este ordinea, după cum se arată în Scripturi: Iehova Dumnezeu i-a dezvăluit mai întâi Fiului Său preaiubit ”comoara ascunsă”, care este Guvernul Teocratic. Fiul a renunțat la tot pentru a putea cumpăra acea comoară, și a

cumpărat-o împreună cu toate creaturile ascultătoare. (Mat. 13:44) Prețul de cumpărare a fost prezentat în ceruri, iar primii care au primit valoarea lui sunt cei chemați și aleși pentru a fi membri ai „Orașului Sfânt,, sau ”națiunii sfinte”, ”împărăția cerurilor”. Împărăția trebuie să fie completă și întemeiată, cu Isus Cristos ca cea mai mare autoritate a ei și având gloria ca Rege, înainte ca acești oameni credincioși să poată primi viața veșnică pe pământ. Jertfa de răscumpărare, prin care a fost plătit prețul pentru omenire, trebuia să fie dată înainte ca vreun om să poată fi eliberat din sclavia morții, care a fost moștenită de la Adam. Atunci când Isus a devenit om și a fost răstignit ca om, toți oamenii credincioși dinaintea lui menționați în Evrei capitolul 11 muriseră deja. Unde au fost ei de la vremea când au fost declarați drepti și au primit o mărturie bună de la Iehova? Au urcat ei în ceruri? Scripturile ne răspund că toți erau morți. Niciunul din ei nu ar fi putut merge la ceruri înainte de a fi plătit prețul în ceruri și a fi deschisă calea cerească. Cu privire la David, „omul după inima lui Dumnezeu”, se spune în mod special: „De fapt, David n-a urcat la ceruri, ci el însuși spune: Iehova i-a zis Domnului meu: Stai la dreapta Mea până îi voi pune pe dușmanii Tăi ca scăunel pentru picioarele Tale’.” – Fapte 2:34,35

51. Ioan Botezătorul a fost unul dintre marii profeți, iar el nu poate nicidecum să fie în ceruri, căci el a murit înainte de răstignirea Domnului: ”Adevărat vă spun că printre cei născuți din femei nu s-a ridicat niciunul mai mare decât Ioan Botezătorul, dar cel mai mic din împărăția cerurilor este mai mare decât el.” – Mat. 11:11

52. Toți acei oameni au murit și au ajuns în mormânt, sau ”iad”, însă toți sunt păstrați în amintirea Atotputernicului Dumnezeu, care îi va învia din morți, la timpul Său fixat și potrivit promisiunii Sale. Acei oameni au avut credință în înviere și pentru aceasta au suportat marea luptă cu încercările până la moarte „ca să poată obține o înviere mai bună”. – Evr. 11:35

Învierea

53. Cei care compun casa regală, „națiunea sfântă” al cărei Cap este Isus Cristos, iau parte la „prima înviere”, adică prima ca importanță și prima în timp. (Apoc. 20:4,6) Apostolul Pavel a scris că el a suferit cu bucurie pierderea tuturor lucrurilor, ca să poată fi părtaș la acea înviere cu Isus Cristos. (Fil. 3:7-14) Cei care iau parte la învierea lui Cristos sunt sculați din moarte și preschimbați în creaturi spirituale, dându-li-se viață veșnică, iar existența lor eternă este în spirit în ceruri. – 1 Cor. 15:40-54

54. Oamenii credincioși din vechime, de la Abel și până la ultimul dintre profeți, nu pot lua parte la prima înviere, deoarece ei au murit înainte de a se deschide calea cerească și înainte ca vreun om să fie chemat la împărăția cerurilor. Viața acelor oameni credincioși va fi ca oameni pe pământ, pentru totdeauna. Totuși, ei au „o înviere mai bună” decât cea a rasei umane în general, care e favorizată la învierea generală. Acelor oameni fideli din vechime li s-a dat încercarea credinței înainte ca prețul de răscumpărare să fie făcut disponibil, însă

ei au avut credință deplină în promisiunea lui Dumnezeu și vor primi valoarea jertfei de răscumpărare datorită credinței și loialității lor. Alte creaturi umane care au trăit pe pământ pentru un timp și au murit sunt păstrate în amintirea lui Dumnezeu și vor fi înviați, însă nu în condiții identice cu oamenii credincioși din vechime, care au primit aprobarea lui Dumnezeu înainte de a muri.

Vizibili

55. Atunci când Dumnezeu și-a instituit prima Sa Teocrație în poporul Israel și a domnit peste Israel ca popor ales al Său, niciunul dintre israeliți nu l-a văzut, dar totuși ei i-au simțit puterea. Atunci când le-a vorbit Dumnezeu servilor Săi fideli, El l-a trimis pe îngerul Său ca mesager, care a apărut în formă de om și le-a transmis mesajul Celui Prea Înalt. (Gen. 22:11; Ios. 5:13-15; Jud. 6:11) Dumnezeu a făcut pământul pentru om și pe om pentru pământ, iar la timpul Său fixat, oamenii dreپți vor trăi pentru totdeauna pe pământ. Ei vor avea o organizație care va governa cu dreptate. Acea organizație nu va fi o democrație, ci un guvern reprezentant al mării Teocrații, acționând sub supravegherea directă a Regelui marelui Guvern Teocratic. În mod necesar, acel guvern reprezentativ va fi vizibil ochilor omenești, iar oamenii vor primi legile și instrucțiunile prin intermediul acelor reprezentanți vizibili.

56. Oamenii fideli menționați în capitolul 11 din Evrei au respectat regulile divine și au primit astfel aprobarea lui Dumnezeu. Așadar, relatarea despre ei dovedește că atunci când vor fi înviați, ei vor fi calificați pentru a reprezenta Teocrația pe pământ. Un „prinț” este un domnitor suveran, numit de către unele autorități superioare sau supreme, și care acționează direct sub comanda acestora. Iehova Dumnezeu și Cristos, Regele Său, sunt „autoritățile superioare”. (Rom. 13:1) Iehova este Regele eternității, mai presus de orice, iar Isus Cristos este Regele „orașului sfânt” și, în calitate de Reprezentant Principal al lui Iehova, deține și exercită toată puterea în ceruri și pe pământ. (Mat. 28:18; Ioan 5:22,26) Domnul Isus Cristos este ”Prințul păcii”, iar guvernul Teocrației se va afla pe umerii Săi. (Isa. 9:6,7) Principalul conducător al oamenilor, numit de Dumnezeu, este un ”prinț”. – Gen. 32:28; 1 Regi. 14:7

”Pe tot pământul”

57. Cei credincioși din națiunea Israel au fost numiți ”părinți în Israel” și au fost recunoscuți ca atare de israeliți și tot în această calitate se vorbește despre ei și în Cuvântul lui Dumnezeu. (Fapte 3:22) Acei oameni credincioși din vechime, care au manifestat credință în venirea Guvernului Teocratic și au fost supuși marelui test și și-au dovedit credința și integritatea pentru Dumnezeu și, deși ei au murit cu mult timp în urmă, și s-au dus în mormânt sau în Șeol, totuși ei trăiesc în amintirea și scopul Atotputernicului Dumnezeu, deoarece scopul Său expres, prin intermediul lui Isus Cristos, este să-i învie din morți. (Ex. 3:6; Mat. 22:31,32) Deoarece acești oameni și servi credincioși ai lui Iehova Dumnezeu au șansa la „o înviere mai bună” și fiindcă Dumnezeu a promis că le-a „pregătit un oraș”, adică o

organizație, unde va fi existența lor eternă? Și ce poziție sau loc vor avea ei în marele aranjament al lui Dumnezeu? La această întrebare ni se răspunde în versetul următor astfel: „ÎN LOCUL STRĂMOȘILOT TĂI VOR FI COPII TĂI, PE CARE ÎI VEI NUMI PRINȚI PE TOT PĂMÂNTUL.” – Ps. 45:16

58. Isus Cristos i-a cumpărat pe acei oameni credincioși, împreună cu dreptul lor la viață, cu propriul Său sânge. Ei trebuie, așadar, să primească viața de la Dumnezeu, prin intermediul lui Isus Cristos. Voința lui Dumnezeu este ca Isus Cristos să-i scoale din morți și să le dăruiască viața. (Rom. 6:23; 5:18,19) Învierea lor va avea loc, potrivit Scripturilor, atunci când va veni Împărăția și va începe să acționeze. Când vor fi înviați din morți și li se va da viață, ei vor deveni ”fiii” lui Isus Cristos deoarece au primit viața de la El și prin intermediul Lui. Așadar, este sigur că acei oameni credincioși vor fi sculați din morți ca oameni perfecți și vor ocupa înalta poziție de ”prinți”, sau conducători vizibili sau suverani „pe tot pământul”. Ei nu vor face parte din „orașul sfânt”, sau Guvernul Teocratic, deoarece acesta este spiritual, însă ei vor ocupa înalta poziție de reprezentanți vizibili ai orașului sfânt, sau Teocrației, și vor governa peste popoarele pământului, iar ele vor aștepta instruirea de la ei.

59. Textul din Isaia 32:1, potrivit Versiunii Autorizate, folosește cuvântul *judecată* cu referire la modul de domnie a acestor prinți, în timp ce altă traducere (*Leeser*) redă același cuvânt prin *justiție*. Ambele sunt corecte. Judecățile, sau hotărârile judiciare sunt făcute de către Domnul, iar acei prinți credincioși vor duce la îndeplinire, sau executa, acele judecăți scrise și făcute de către Domnul, cu dreptate pentru toți. Toate popoarele care trăiesc pe pământ vor fi sub stăpânirea lor vizibilă. Această stăpânire va fi o bucurie pentru întregul pământ și pentru toți oamenii de pe el. „Când stăpânesc cei dreپți, poporul se bucură.” – Prov. 29:2

Fiiți înțelepți

60. Cu mult timp în urmă, Dumnezeu a dat Cuvântul Său, în care a scris ce urma să se întâmple, prezicând, în special, cum avea să-L întroneze pe Isus Cristos și să-i distrugă pe cei răi, atât vizibili cât și invizibili, și le-a dat această îndrumare importantă conducătorilor națiunilor de pe pământ: „Și acum, regi, fiți înțelepți! Lăsați-vă corecți, judecători ai pământului! Slujiți-i Domnului cu teamă și bucurați-vă tremurând! Sărutați-L pe Fiul, pentru ca El să nu se mânie și ca să nu pieriți de pe cale, căci mânia Lui se aprinde ușor. Fericiți sunt toți cei ce se refugiază la El!” – Ps. 2:10-12

61. Clerul și aliații lor au avut acces din plin la această informație dar, deoarece au fost avertizați cât se poate de clar și au refuzat să dea ascultare avertismentului, destinul lor este pecetluit. Scripturile și evenimentele cunoscute de toți dovedesc mai presus de orice îndoială că marile necazuri din prezent și suferința popoarelor pământului se datorează influenței puternice a lui Satan, cel mai mare dintre demoni, și a demonilor supuși lui, care sunt cu toții invizibili pentru oameni, precum și că conducătorii religioși, politici și comerciali ai lumii sunt sub influența și puterea demonilor și de aceea toți sunt răi. Nu există nici o

organizație umană politică, comercială sau de altă natură care să ofere vreo soluție pentru necazurile și suferința omenirii. Nu poate exista bucurie și pace printre oameni, atâta timp cât domnesc cei răi. Nu este nici o speranță pentru cei care susțin această domnie nelegiuită. La Armagedon, care este aproape, Isus Cristos, mărețul Rege, îi va distruge pe cei răi și îi va îndepărta de pe pământ, făcând să fie apoi dreptate și domnia dreaptă să dăinuie pentru totdeauna. Aceasta este speranța omenirii.

62. Regele invizibil Cristos Isus, va domni în dreptate, în deplină armonie cu voința Dumnezeului Atotputernic. Pe pământ, oamenii credincioși din vechime, înviați și făcuți perfecți, vor îndeplini poruncile Cristosului, pentru totdeauna în dreptate. Numai cei care iubesc dreptatea și urăsc nelegiuirea vor supraviețui, iar atunci toți aceștia se vor bucura și îi vor aduce laude Celui Prea Înalt.

63. Astăzi, cei înțelepți vor auzi Cuvântul Domnului, îi vor da ascultare și vor fugi la marele Guvern Teocratic, unde vor găsi siguranță în timpul Armagedonului, iar după Armagedon vor simți o bucurie perfectă, sub domnia dreaptă a Teocrației.

Dumnezeu și omul

Starea prezentă a oamenilor este departe de perfecțiunea de care s-a bucurat Adam în Eden. Omul perfect a fost, desigur, frumos, deoarece toate lucrările Creatorului Iehova sunt perfecte și este scris că omul a fost făcut după chipul lui Dumnezeu. El a fost înzestrat cu dreptate, înțelepciune, iubire și putere, însușiri care erau în perfectă armonie. El a fost încoronarea creației pământești a lui Dumnezeu.

Astăzi omul este decăzut în corp, minte și inimă. El este slăbit fizic, fragil și nu mai este nici pe departe atât de frumos ca la început. Este nesănătos din punct de vedere psihic. Din punct de vedere moral, a ajuns la cel mai jos nivel de până acum. Simțul dreptății al omului este cu totul deformat. Puțina putere care i-a mai rămas este folosită total greșit. Iubirea sa este pentru propria persoană iar înțelepciunea sa este o nebunie în ochii lui Dumnezeu. Într-adevăr, lumea oamenilor este cu totul căzută în ruină.

Această situație deplorabilă există de multe secole, fără ca omul să știe vreo soluție pentru ea. Da, după 6000 de ani, lumea tot nu știe nimic despre soluție. Acest lucru începe să le apară tot mai clar celor care cred că nici măcar cei mai puternici oameni din lume nu sunt capabili să creeze un guvern satisfăcător sau de dorit. Lumea a atins punctul de apogeu și acum este timpul ca Dumnezeu să-i scoată pe oameni din această letargie, făcând ca numele Său să fie proclamat pe tot pământul. – Ex. 9:16

Ceea ce dorește omul, mai presus de orice, este o viață fericită. Înțelepciunea și puterea omului sunt cu totul incapabile de a-i furniza acestuia o cale care să ducă

la viață sau la fericire. Tot ce pot face oamenii este să lupte pentru existență, din care cea mai mare parte este petrecută în durere și necazuri. Dar da, oamenii ascultători pot să își îndeplinească cea mai adâncă dorință a inimii. Dar atunci de ce sunt atât de mulți oameni care scapă din vedere aranjamentul care s-a făcut pentru om, pentru ca acesta să-și poată îndeplini această dorință arzătoare? Răspunsul este acesta: Oamenii sunt orbi și nu pot vedea. Orbirea lor este cauzată de vrăjmașul omenirii, Satan, și de principalul său instrument, religia, pe care o folosește pentru a-i ține în întuneric. – 2 Cor. 4:3,4

Dar cine este Dumnezeu care și-a propus și a furnizat o cale care duce la viață și fericire eternă pentru oamenii fideli? Dumnezeu s-a descoperit omului prin lucrările Sale și prin Cuvântul Său scris. (1 Cor. 2:10) Numele Său este Iehova, care simbolizează scopul Său referitor la creaturile Sale. El este Cel auto-suficient, „din veșnicie în veșnicie”. (Ps. 90:2; Isa. 26:4) El este Atotputernic și nu mai există altul în afară de El, iar însușirile Sale veșnice sunt dreptatea, puterea, iubirea și înțelepciunea. Aceste însușiri sunt mereu în armonie perfectă. Lucrările Sale arată măreția Sa și preamăresc înțelepciunea, dreptatea, iubirea și puterea Sa. Oamenii pământești pot vedea anumite dovezi ale înțelepciunii și puterii lui Dumnezeu. Oamenii preocupați de lucrurile spirituale pot aprecia dreptatea lui Dumnezeu și să se bucure în iubirea Sa.

Întinderea și vastitatea puterii lui Dumnezeu și a înțelepciunii Sale sunt copleșitoare pentru mintea imperfectă și finită a omului. Iehova Dumnezeu a creat soarele pentru a le da lumină oamenilor în timpul zilei și pentru a da viață și frumusețe formelor de viață neinteligente de pe pământ. Cu ochii naturali, noi putem vedea soarele, centrul sistemului nostru solar. Astronomii afirmă că, folosind unele instrumente, au reușit să observe peste 125 de milioane de sori, fiecare în centrul câte unui sistem solar. Se estimează că lumina se deplasează cu 300.000 km pe secundă și că constelația Pleiadelor este la 120 de ani lumină distanță de pământ (fiecare an lumină însemnând distanța pe care o parcurge lumina în timp de un an). Fără îndoială că sunt stele a căror lumină ajunge pe pământ numai după mai multe secole, atât de vast este domeniul lui Dumnezeu. Nu este nerezonabil să tragem concluzia că, dacă un om ar putea să stea chiar la marginea exterioară a creației cunoscute el ar putea, cu ajutorul unor instrumente să descopere milioane de stele pe care nu le poate vedea în prezent. Profetul David s-a exprimat modest când a spus: ”Cerurile declară gloria lui Dumnezeu și întinderea lor arată lucrarea mâinilor Sale. Ziua îi vorbește altei zile și noaptea îi împărtășește cunoștința altei nopți, fără grai, fără cuvinte, glasul lor nu se aude. Totuși, sfoara lor de măsurat se întinde pe tot pământul și cuvintele lor ajung până la marginile lumii. În ele, El a ridicat un cort soarelui. Acesta este ca un mire când iese din camera lui de nuntă, exultă ca un viteaz ce aleargă pe drumul lui. Pornește de la o margine a cerurilor și își încheie înconjurul la cealaltă margine a lor. Nimic nu se poate ascunde de căldura lui. Legea Domnului este perfectă și înviorează sufletul. Aducerile-aminte ale Domnului sunt demne de încredere și-l fac înțelept pe cel fără cunoștință.” – Ps. 19:1-7

David s-a dus apoi din nou pe dealurile din Iudeea și a început să vorbească în mintea sa cu Creatorul Atot-înțelept. În est el a văzut munții înalți care își ridicau capetele bătrâne spre ceruri și, ca niște străjeri tăcuți care stau de pază, păzeau intrarea în Țara Promisă. El a observat că dealurile înalte și pietroase constituiau un refugiu pentru animalele sălbatice. A mai văzut și turmele și cirezile care pășteau liniștite în locurile adăpostite. A privit spre nord și a văzut cedrii mereu verzi ai Libanului, plini de sevă, simboluri ale vieții veșnice, legănându-și armonios ramurile puternice în vânturile pe care Dumnezeu le-a pus să sufle printre ei. A văzut apoi izvoarele de apă, care veneau din părțile deluroase și să grăbeau să învioreze câmpia plană din vest, care se întindea până acolo unde era sărutată de valurile mării, a minunatei mări albastre.

„Cât de multe sunt lucrările Tale, o, Doamne! Pe toate le-ai făcut cu înțelepciune, pământul este plin de operele Tale. Iată marea cea mare și largă! În ea se mișcă vietăți fără număr, creaturi vii, mici și mari!” (Ps. 104:24,25) Apoi, preamărindu-L pe Iehova și închinându-i-se Lui, David a exclamat: „Tu... te-ai înfășurat în lumină ca într-un veșmânt și ai întins cerurile ca pe o pânză de cort. Tu ești Cel care își construiește din grinzi camerele de sus, în ape, care își face carul din nori, care umblă pe aripile vântului, care face din îngerii Săi spirite, din servii Săi un foc mistuitor.” – Ps. 104:1-4

Sunt pe pământ oameni care au mult aur și care sunt considerați importanți, dar care totuși nu pot nici măcar să facă să crească un fir de iarbă sau o frunză care se mișcă în vânt. Ei pot să dea ajutoare și uneori dăruiesc chiar milioane de dolari pentru a-și face un nume printre oameni, iar alții îi privesc și sunt uimiți de puterea și măreția lor. Comparând neimportanța acestora cu mărețul Dumnezeu, profetul întreabă: „Cine a măsurat apele în căușul palmei și a stabilit mărimea cerurilor cu palma? Cine a cuprins într-o treime de măsură țărâna pământului sau a cântărit munții cu cântarul și dealurile cu balanța?” – Isa. 40:12

Unii care se consideră importanți se grăbesc să se sfătuiască împreună despre situația lumii și mulți care îi privesc cu respect caută să primească sfaturi de la ei, deoarece cred că ei pot face multe lucruri. În ochii lui Dumnezeu înțelepciunea lor nu este nimic, iar profetul întreabă mai departe, comparându-i pe aceștia cu Domnul: „Cine a măsurat spiritul Domnului? Cine poate să-L sfătuiască sau să-L învețe ceva? Cu cine s-a sfătuit El, pentru ca acesta să-l facă să înțeleagă, sau cine Îl învață cărarea dreptății? Cine Îl învață cunoștința sau cine Îi arată calea adevăratei priceperi?” – Isa. 40:13,14

Acești oameni importanți de pe pământ, sunt cei care ridică și stăpânesc națiuni cu egoism și care se laudă cu puterea și măreția lor și a națiunilor lor. Comparându-i pe aceștia cu Domnul Dumnezeu, profetul spune: „Iată că națiunile sunt ca un strop de apă într-o găleată și sunt socotite ca un strat fin de praf pe o balanță. Iată! El (Iehova) ridică insulele ca pe un fir de praf. Înaintea Lui, toate națiunile sunt ca un lucru inexistent. Pentru El sunt un nimic, o deșertăciune. Cu cine Îl puteți asemăna pe Dumnezeu și cu ce Îl puteți compara? El este Cel care locuiește deasupra cercului pământului și locuitorii lui sunt ca niște lăcuste, Cel

care întinde cerurile ca un văl fin, care le desface ca pe un cort de locuit.” – Isa. 40:15,17,18,22

Lucrurile vizibile pentru om nu sunt cele mai mărețe din creația lui Dumnezeu. Cea mai măreață din toată creația Sa a fost și este prima și singura Sa creatură, făcută direct de El. A fost un timp când Iehova Dumnezeu era singur. În acel timp probabil că El comunica cu El însuși și medita la marele Său scop. În cursul timpului, El a găsit plăcere în faptul de a-și începe creația și a făcut acest lucru, dându-i viață preaiubitului Său Fiul unic-născut, Logosul, sau Cuvântul lui Dumnezeu. (Ioan 1:1-4) Acest Logos a fost începutul creației lui Dumnezeu și pe El Dumnezeu l-a dat mai târziu ca dar pentru lume, pentru ca oamenii credincioși să nu moară, ci să aibă viață veșnică. – Ioan 3:16

Dar care a fost motivația din spatele acestui dar extraordinar? A fost dreptatea? Nu, nu dreptatea, căci Iehova nu îi datora nimic omului. Dreptatea perfectă cerea viața perfectă a lui Adam și a luat-o așa cum s-ar fi convenit, potrivit păcatelor sale. Toți urmașii săi s-au născut imperfecti și au trebuit să moară. A fost atunci pentru ca Dumnezeu să-și poată demonstra puterea în fața creaturilor sale? Cu siguranță nu, căci el își arătase deja puterea în alt fel, la potop, care a prefigurat bătălia Armagedonului, care este acum iminentă. A fost cu scopul de a-și manifesta înțelepciunea? Nu, nici pentru aceasta, fiindcă acest lucru nu i-ar fi fost de niciun folos omului. „Dumnezeu este iubire.” (1 Ioan 4:16) Iubirea este expresia perfectă și deplină a altruismului, sau neegoismului. Acest act al lui Dumnezeu a fost cea mai mare expresie de altruism care s-ar fi putut face vreodată. Dumnezeu este însăși personificarea iubirii. Iubirea pentru rasa umană a fost cea care L-a făcut să jertfească cea mai dragă comoară a inimii Sale, să-L dea pe Cel în care își găsea desfătarea și a cărui companie o iubea și aprecia cel mai mult, pentru a putea furniza cel mai mare dar pentru oameni. (Ioan 3:16) Încă de când a început pregătirea pentru acest măreț dar, fiecare gest al lui Iehova a fost marcat de altruism. El ar fi putut alege un înger care să devină om și să răscumpere omenirea, însă acesta nu ar fi fost un sacrificiu atât de mare pentru El. El a fost dispus să o dea pradă unei morți chinuitoare pe singura Sa creație directă, pe Fiul Său unic-născut, cel mai prețios inimii Sale, pentru ca omul să poată avea posibilitatea de a obține ceea ce își dorea, și anume viața veșnică. Aceasta dovedește că nu poate exista nici o expresie adevărată și perfectă a iubirii, fără un sacrificiu. Dovedește că iubirea este expresia perfectă a altruismului și a neegoismului.

Astfel, din Cuvântul lui Dumnezeu și din lucrările Sale putem vedea o părțică din mărețul și grandiosul Dăător al fiecărui dar bun și al fiecărui cadou perfect. El este Cel care a privit oamenii imperfecti și decăzuți de pe pământ și a furnizat cel mai minunat dintre toate darurile, pentru oamenii sinceri.

TURNUL DE VEGHERE

Vestitorul
Impărăției lui Jehova

15 AUGUST 1941

Nr. 16

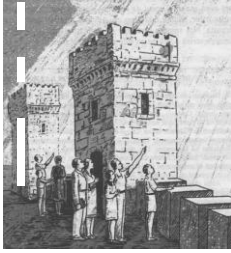
Cuprins:

INTEGRITATE - Pag.399

CALEA SPRE VIAȚĂ - Pag.411

ALE CUI RUGĂCIUNI PRIMESC RĂSPUNS? - Pag.418

"VOI SUNTEȚI MARTORII MEI, ZICE JEHOVA, CĂ EU SUNT DUMNEZEU" Isaia 43:12

Publicată bilunar de
Societatea de Biblii și Tratamente Turnul de Veghere
117 Adams Street Brooklyn. N.Y.. U.S.A.

FUNȚIONARI:

Președinte: J.F.Rutherford

Secretar: W.E. Van Amburgh

„Toți fiii Tăi vor fi învățați de lehova;
și mare va fi pacea fiilor tăi” - Isaia 54:13

SCRIPTURA ÎNVAȚĂ CLAR:

IEHOVA este singurul Dumnezeu adevărat: El este din veșnicie în veșnicie: El este Creatorul cerului și al Pământului și Dătătorul de viață al creaturilor Sale. Logosul a fost începutul creațiunii Sale și Agentul Său activ la crearea tuturor lucrurilor. Logosul este acum Domnul Isus Cristos în glorie, investit cu toată puterea în cer și pe Pământ și Principalul Agent Executor al lui lehova.

DUMNEZEU a creat Pământul pentru om. El a creat pe om perfect pentru a trăi pe Pământ, unde l-a așezat. Omul n-a ascultat de legea lui Dumnezeu în mod voluntar și a fost condamnat la moarte: din cauza păcatului lui Adam, toți oamenii sunt născuți păcătoși și fără drept la viață.

ISUS a fost făcut om și Omul Isus a suferit pentru a produce prețul de răscumpărare pentru cei ascultători din omenire: Dumnezeu L-a înviat pe Isus din morți, ca și creatură divină. L-a înălțat la cer mai presus de orice creatură și de orice nume și L-a investit cu toată puterea și cu toată autoritatea.

ORGANIZAȚIA LUI IEHOVA este o Teocrație numită Sion și Isus Cristos este Funcționarul Principal de acolo și Regele de drept al lumii: urmașii unși și credincioși ai lui Cristos sunt copiii Sionului și membrii organizației lui lehova: ei sunt martorii Săi, a căror datorie și privilegiu este să mărturisească pentru supremația lui lehova. să declare scopurile Sale cu privire la omenire, așa cum sunt exprimate în Biblie și să poarte fructele împărăției înaintea tuturor aceluia care voiesc să asculte.

LUMEA cea veche s-a sfârșit în anul 1914 A.D. și Domnul Isus Cristos a fost așezat de lehova pe tronul Său al autorității, a expulzat pe Satan din cer și înaintea în întemeierea Împărăției lui Dumnezeu pe Pământ.

REMEDIIUL și binecuvântările popoarelor Pământului pot veni doar prin împărăția lui lehova prin Cristos, care acum a început. Următorea faptă măreață a Domnului, va fi distrugerea organizației lui Satan și stabilirea dreptății pe Pământ: sub această împărăție, oamenii de bine ce vor supraviețui Armagedonului, vor împlini mandatul divin de „a umple Pământul” cu un neam omenesc drept.

MISIUNEA SA

Această revistă este editată pentru a ajuta oamenii să cunoască pe lehova Dumnezeu și scopurile Sale. așa cum sunt exprimate în Biblie. Ea publică instrucțiuni biblice destinate îndeosebi pentru a ajuta martorilor lui lehova și tuturor oamenilor de bine. Ea pregătește pentru cititorii ei un studiu sistematic al Bibliei, iar Societatea furnizează și altă literatură pentru a ajuta asemenea studii. Ea publică material potrivit pentru instruirea publică în Scripturi, prin radio și alte mijloace.

Ea aderă strict la Biblie, ca autoritate pentru expunerile sale. Ea este absolut liberă și separată de toate religiile, partidele, sectele sau alte organizații lumesti. Ea este în întregime și fără rezervă pentru împărăția lui lehova Dumnezeu sub Cristos, Regele Său iubit. Ea nu este dogmatică, ci invită la examinarea conținutului ei în mod critic și atent. în lumina Scripturilor. Ea nu se amestecă în controverse, iar coloanele sale nu sunt deschise criticilor individuale.

Prețul abonamentului anual

Statele Unite - \$1: Canada și celelalte țări - \$1.50: Marea Britanie. Australia și Africa de Sud - 6S. Mandatele din America pot fi trimise prin ordin de plată poștal sau Expres sau prin cec bancar. Mandatele din Canada. Anglia. Africa de Sud. Australia și Asia pot fi trimise direct birourilor de filială respective. Mandatele din alte țări decât cele menționate, pot fi trimise direct biroului din Brooklyn. dar numai prin ordin de plată poștal *internațional*.

Birourile din străinătate

Anglia ..... 34 Craven Terrace. London. W.2. England
Canada ... .40 Irvvin Avenue. Toronto 5. Ontario. Canada
Australia și Asia..... 7 Beresford Road. Strathfield. N.S.W.. Australia
Africa de Sud ..... Boston House. Cape Town, South Africa

(Traduceri ale acestei reviste apar în mai multe limbi.)

Toți studenții Bibliei sinceri, care din cauza infirmității, sărăciei sau necazului, nu pot să plătească prețul abonamentului, pot avea gratuit *Turnul de veghere* printr-o cerere scrisă adresată vestitorilor, făcută odată pe an, arătând motivul pentru care cer aceasta. Noi suntem bucuroși să-i ajutăm astfel pe nevoiași, dar cererea scrisă odată pe an este solicitată de regulamentele poștale.

TURNUL DE VEGHERE

VESTITORUL PREZENȚEI LUI CHRISTOS

VOL. LXI

15 August 1941

Nr. 16

INTEGRITATE

„Dar pe mine, datorită integrității mele, mă sprijini și mă vei așeza înaintea feței Tale pentru totdeauna.” – Ps. 41:12.

1 Scopul lui Iehova, ca lumea să fie condusă de Guvernul Său drept, este, în mod repetat, înfățișat în Scripturi. Guvernul Său este Teocrația, peste care L-a făcut pe Isus Cristos, Rege. Aceasta este împărăția pentru care Isus a îndrumat toți copiii lui Dumnezeu să se roage serios, „Împărăția Ta o să vină, Voința Ta o să fie îndeplinită pe pământ, așa cum este făcută în cer.” Acestea sunt mijloacele prin care Iehova o să-și justifice complet numele Său sfânt; și, prin urmare, Teocrația este cea mai mare și cea mai importantă învățătură. Pentru multe secole, oamenii creștini credeau că scopul principal al lui Dumnezeu este să mântuiască sufletele de la moarte. În aceasta ei s-au înșelat.

2 Promisiunea lui Iehova este : „calea dreptății să fie ca lumina strălucitoare, care strălucește tot mai mult, în ziua perfectă.” (Prov. 4:18) De când Isus Cristos a venit la templu, lumina asupra căii poporului lui Dumnezeu a strălucit cu o splendoare în continuă creștere pentru ei și acum stăm la adevăratele porți ale zilei perfecte. Acum este clar înțeles că, deși mântuirea individuală este importantă, totuși, de cea mai mare importanță este justificarea numelui lui Iehova și toți cei care vor intra în marea organizație a lui Dumnezeu și astfel vor primi mântuirea, trebuie să fie susținători înfocați și avocați ai numelui lui Iehova și ai Împărăției. Teocrația este mijlocul de justificare a numelui lui Iehova și Teocrația este vitală pentru existența tuturor celor care o să primească viață veșnică.

3 Astăzi vedem puterile păcătoase ale acestei lumi luptându-se disperat pentru stăpânirea lumii și că ele se apropie rapid de apogeul final; și în același timp noi observăm intrarea triumfătoare a Regelui Teocrației, a cărui conducere a lumii o să fie sfântă și dreaptă. Astăzi este vremea pe care oamenii credincioși au căutat-o pe parcursul secolelor trecute și acum Împărăția a venit și privilegiul și cea mai mare realizare este de a avea un rol în Guvernul Teocratic.

4 Cine va fi înălțat în organizația teocratică? Și cine va sta în acel guvern drept? Doar cei care sunt deplin devotați Teocrației; și astfel Scripturile răspund: „El este cel care are mâini curate și o inimă pură; care nu și-a ridicat sufletul la vanitate și nici nu a jurat fals. El o să primească binecuvântarea de la Domnul și dreptate de la Dumnezeuul mântuirii lui.” – Ps. 24:4,5.

5 Cel care intră și stă acolo, trebuie să fie curat și necontaminat de nici o parte a organizației lui Satan sau de atingerea acesteia. El trebuie să aibă o inimă pură; adică, motivul lui trebuie să fie deplin altruist. El trebuie să fie sincer, statornic și fără reproș în devotamentul său pentru Împărăție și să fie liber complet de ipocrizie și dezamăgire. Toți cei care sunt membri ai aceluia guvern drept și toți cei care primesc o comandă și care servesc sub acel guvern, trebuie să fie testați crucial și fiecare dintre aprobați trebuie să facă față aceluia test cu succes. Fiecare, care face parte din Teocrație sau care servește cu aprobare sub aceasta, trebuie să-și păstreze integritatea. David, regele Israelului sau a Teocrației tipice, a fost un model al lui Isus Cristos, Regele gloriei și rostirea aceluia rege tipic se aplică Cristosului, Cap și corp. David a fost asaltat cu înverșunare de către dușmanii săi și, la fel astăzi, viitorii membri ai Împărăției, care sunt pe pământ, sunt sever atacați de către dușmani. David a exclamat: „Prin aceasta știu că Tu mă favorizezi, deoarece dușmanii mei nu triumfă asupra mea.” – Ps. 41:11.

6 Faptul că dușmanii nu au triumfat asupra lui a fost pentru el o dovadă sigură de la Iehova că el a primit favoarea Celui Prea Înalt. Acum, cei care proclamă Guvernul Teocratic și speră pentru intrarea completă în acesta cu încredere, spun în același fel: „Știi că Iehova mă favorizează, deoarece El a împiedicat dușmanii să mă copleșească.” După cum a spus David, așa spun și cei care speră de asemenea la eliberare: „Datorită integrității mele, Tu mă sprijini și mă vei așeza înaintea feței Tale pentru totdeauna.” (Ps. 41:12) Astfel este observat că toți cei care sunt favorizați înaintea Domnului trebuie să își mențină integritatea și să nu fie niciodată găsiți deficient în aceasta. Poporul ales al lui Dumnezeu este cel pe care l-a numit pentru scopul Său; și cine rămâne acum statornic și nemișcat pentru Teocrație, acela o să primească binecuvântările veșnice ale Domnului. Mântuirea fiecăruia dintre aceștia depinde de loialitatea completă și de credința pentru Guvernul Teocratic.

IMAGINI

7 Iehova a făcut și a înscris în Biblie multe imagini profetice, dezvăluindu-și scopul de a crea și a stabili Guvernul Său Teocratic, prin Isus Cristos. Printre aceste imagini profetice este aceea în care Iov apare prominent; și acea imagine este de interes special pentru poporul de legământ al lui Dumnezeu, la momentul prezent. Acea mare dramă profetică a evidențiat în continuare venirea Guvernului Teocratic la putere și în glorie și a dezvăluit strâmtorarea și calea de încercare pe care creaturile care intră în acel guvern trebuie să meargă. Isus Cristos a preluat conducerea și a făcut clară calea de testare care duce la victorie și glorie. Acum Isus Cristos a venit și slujitorii Săi credincioși privesc împlinirea dramei profetice aproape completă. Această cunoaștere dă putere și crește speranța slujitorilor credincioși ai Celui Prea Înalt, în special la această vreme de mare necaz asupra pământului.

8 Când lumina Domnului nu a luminat atât de mult mințile servilor Săi, cum face acum, s-a crezut că imaginea lui Iov a inclus întreaga familie umană,

căreia Dumnezeu i-ar asigura „binecuvântările restituirii umane pe pământ”. Publicația Turnului de Veghere a evidențiat ceea ce a fost crezut să fie scopul lui Iehova de a da restituire tuturor celor supuși ai omenirii și că drama profetică a lui Iov a inclus aceasta. Lumina sporită pe care Domnul a dat-o poporului Său în aceste zile din urmă, face acum să pară clar că Iov nu a ilustrat întreaga familie umană, căreia îi va fi garantată restituirea. Este Guvernul Teocratic care este de importanță supremă și, prin urmare, drama profetică a lui Iov include Capul și membrii corpului, ai aceluia guvern; aceasta include și pe oamenii credincioși din vechime, care vor fi reprezentanții pământești ai aceluia guvern și care vor conduce între oameni, ocupând locurile conducătorilor vizibili și de asemenea îi include și pe cei care vor primi comanda divină de la Iehova și care vor acționa sub acel guvern, pentru a duce mai departe mandatul divin de a ocupa pământul.

9 Isus Cristos și cei 144.000 de membri ai corpului Său formează Teocrația oficială, adică Împărăția, guvernul creat și angajat de către Iehova pentru a-și justifica numele și pentru a-și duce mai departe scopul. Acesta este guvernul care o să conducă veșnic în dreptate. Oamenii credincioși, de la Abel până la ultimul dintre sfinții profeți, îi include pe cei numiți în capitolul al unsprezecelea din Evrei, care o să fie guvernatorii sau prinții vizibili oamenilor și care o să acționeze pentru Cristos cel invizibil și, prin urmare, reprezentanții și slujitorii Teocrației acționează prin comanda și sub îndrumarea Guvernului Teocratic. Ei o să conducă în dreptate și vor executa judecățile Teocrației în dreptate. „Celelalte oi” ale Domnului, care sunt trecute peste Armagedon și care primesc comanda de a forma „marea mulțime” și de a duce mai departe mandatul divin, vor fi slujitori ai Guvernului Teocratic. Aceștia, după cum declară Scripturile, o să vină din est și din vest și vor sta sau vor fi asociați și îndrumați de către guvernatorii credincioși de pe pământ. (Mat. 8:11) Imaginea profetică a lui Iov, evidențiind personajele principale din probă, se aplică lui Isus Cristos și membrilor corpului Său, cu referire specială și accentuare la rămășița ce se află acum pe pământ. Testul sever la care a fost supus Iov, a prezis testul la care membrii Teocrației sunt puși; și un test asemănător este pus asupra tuturor celor care dețin o poziție oficială sub acel guvern drept. Fiecare sub test trebuie să-și mențină integritatea, pentru a primi aprobarea Domnului, Regele, și a lui Iehova.

URĂ

10 Numele Iov înseamnă „urât”; prin urmare o să fie persecutat de către dușman. Aceia care sunt ilustrați de către Iov sunt urâți de către toți adversarii și dușmanii Împărăției, care dușmani sunt ostili sau în vrăjmășie cu și împotriva scopului sau scopurilor pentru care clasa lui Iov este folosită. Textele următoare arată folosirea cuvântului care este tradus Iov. Când Dumnezeu a pronunțat judecata împotriva Diavolului, El a spus astfel: „Și Eu voi pune vrăjmășie [ură] între tine și femeie [ilustrând organizația universală a lui Dumnezeu], și între sămânța ta și sămânța ei.” – Gen. 3:15.

11 „Sămânța” organizației lui Iehova, care organizație este ilustrată de către o femeie, este Cristosul. (Gal. 3:27-29) Referitor la acea sămânță este scris: „Și toți urmașii tăi o să dețină poarta dușmanilor lor.” (Gen. 22:17) Rugăciunea pe care Dumnezeu a pus-o în gura poporului Său este: „Și lasă toți dușmanii Tăi [cei care te urăsc] să piară, O, Doamne; dar lasă-i pe cei care te iubesc să fie ca soarele care răsare în puterea lui.” (Jud. 5:31) Aceeași rădăcină a cuvântului este folosită în rugăciunea lui Iov: „Dușmanul meu să fie ca păcătoșii și cel care se ridică împotriva mea ca nedreptii.” – Iov. 27:7.

12 Satan la urât pe omul perfect, Adam, când el a fost perfect în Eden, deoarece Adam a fost creatura perfectă a lui Dumnezeu și Satan a râvnit la venerația pe care Adam i-a dat-o cum se cuvine lui Iehova. Satan a produs căderea lui Adam. De atunci Satan nu a mai urât atât de mult urmașii imperfecti ai lui Adam, care au cedat influenței Diavolului, ci marea lui ură a fost ridicată împotriva celor care s-au dedicat lui Iehova și au rămas loiali lui Dumnezeu. Pe aceștia nu i-a urât deoarece ei erau urmașii naturali ai lui Adam, ci deoarece devotamentul lor a fost și este pentru Cel Prea Înalt. Aceasta a fost în special arătată față de fiul lui Adam, Abel, care a fost credincios lui Dumnezeu și Satan l-a urât din acest motiv și l-a determinat pe Cain să arate ură, omorându-l pe Abel.

13 Vrăjmășia mortală a lui Satan a fost arătată față de omul Isus. În mod repetat, Satan a încercat să producă distrugerea lui Isus; și aceasta a fost datorită faptului că Isus a fost tot timpul credincios și loial Tatălui Său, Iehova. Isus tot timpul este în vrăjmășie cu Satan. Isus urăște răutatea și toate faptele păcătoase: „Tu iubești neprihănirea și urăști răutatea; prin urmare Dumnezeu, Domnul Tău, te-a uns cu uleiul fericirii printre tovarășii Tăi.” – Ps. 45:7.

14 Datorită iubirii lui Isus pentru dreptate, Iehova l-a făcut Stăpânul, prin cumpărare, a întregii rase a lui Adam, care se pune de partea lui Dumnezeu și a lui Cristos și rămân credincioși acolo și se supun. Faptul că prețul de răscumpărare plătit de către Isus deține beneficii doar pentru cei care cred, care sunt supuși lui Dumnezeu, arată astfel că drama profetică a lui Iov nu ilustrează sau reprezintă familia umană drept un întreg, ci că îi reprezintă doar pe cei care cred în Dumnezeu și în Cristos, și care se declară de partea dreptății. Aceștia sunt apoi supuși testului de loialitate și credință, ilustrat de Iov. Îndurând acel test, aceștia trebuie să reziste atacurilor lui Satan și a altor demoni și trebuie să rămână credincioși și adevărați pentru marele Teocrat și Regele Său. Pe parcursul stăpânirii milenare a lui Isus Cristos, cei din familia umană, care sunt scoși din mormânt, nu vor fi supuși influenței păcătoase și uneltirilor lui Satan. (Apoc. 20:1-3) Drama profetică a lui Iov pare să se aplice tuturor persoanelor care sunt urâte și asaltate de către Satan, din cauza devotamentului lor pentru Guvernul Teocratic. Din moment ce „celelalte oi” ale Domnului, care formează „marea mulțime” sunt supuse testului de loialitate înainte de Armagedon și sunt urâte și persecutate de către Satan și agenții săi, aceste „alte oi” par să fie incluse clar în drama profetică.

15 Pare să fie potrivire clară a imaginii lui Iov pentru rămășița acum pe pământ. Apostolul Iacov face referire la imaginea lui Iov, folosind-o pentru a instrui Israelul spiritual, în special pe cei de pe pământ, la venirea lui Isus Cristos la templu, și unde apostolul spune: „Judecătorul stă înaintea ușii.” Trebuie apoi ca slujitorii Domnului să fie supuși testului: „Fiți și voi îndelung răbdători, întăriți-vă inimile, căci venirea Domnului este aproape. Nu vă plângeți unii împotriva altora, fraților, ca să nu fiți judecați: iată că Judecătorul este chiar la ușă. Frații mei, luați ca pildă de suferință și de răbdare pe prorocii, care au vorbit în Numele Domnului. Iată, noi numim fericiți pe cei ce au răbdat. Ați auzit vorbindu-se despre răbdarea lui Iov și ați văzut ce sfârșit i-a dat Domnul și cum Domnul este plin de milă și de îndurare.” – Iac. 5:8-11.

16 Cristos Isus, ca om ,a fost căpetenia celor care iubesc dreptatea, și a fost urât de toți dușmanii, dar care tot timpul și-a menținut integritatea și, la fel ca Iov în drama profetică, El a fost calificat să acționeze ca un mediator. (Iov 1:5; Iov 42:8,9) După cum Iov a fost lăsat fără copii și extrem de sărac, la fel și omul Isus a fost făcut sărac din punct de vedere material și fără copii și a fost supus la tot felul de persecuții și prin toate acestea Isus și-a păstrat integritatea. (Mat. 8:20; 2 Cor. 8:9) Chiar dacă a fost batjocorit și persecutat de către Satan și agenții săi și ,de asemenea, făcut să apară pedepsit de către Iehova , la fel cum Iov a suferit și a fost făcut să apară pedepsit de Dumnezeu, Isus a rămas adevărat, statornic și loial în devotamentul Său față de Iehova. – Isa. 53:2-4.

CONFLICTUL

17 Conflictul dintre Satan și Iehova nu a fost ridicat pentru prima dată în zilele lui Iov, ci cu secole înainte de acea vreme. Drama profetică a lui Iov dezvăluie ceea ce Iehova cere de la toate creaturile care o să primească binecuvântări nemărginite. În timp ce întrebarea de decis ridicată de drama profetică a fost și este, „Poate Iehova să pună oameni pe pământ care, sub cel mai sever test, se vor dovedi credincioși și adevărați lui Dumnezeu?” totuși acel mare conflict include mult mai multe. Înscrisura scripturală este că a fost o zi când fiii lui Dumnezeu au venit să se prezinte înaintea lui Iehova și Satan a venit de asemenea printre ei. Fără îndoială, Satan a apărut acolo într-un mod arogant și sfidător, dar a fost atunci o sfidare pentru mândria lui Satan, faptul că Iehova i-a pus întrebarea lui Satan: „L-ai luat în considerare pe slujitorul Meu Iov, că nu mai este nimeni ca el pe pământ, un om perfect și drept, unul care se teme de Dumnezeu și este fără răutate? Și totuși și-a menținut integritatea, chiar dacă mă pornești împotriva lui, să îl distrug fără motiv.” – Iov. 2:1-3.

18 Aceasta arată că mult timp înainte de acea vreme, Satan a provocat supremația lui Iehova și a ridicat marele conflict. Multe alte Scripturi sprijină această concluzie. Acuzația lui Satan a fost făcută înaintea îngerilor din cer și, prin urmare, a fost cunoscută printre întreaga armată a cerului, dar nu și înțeleasă și apreciată ,cum se cuvine, printre oameni până în prezent. Vremea potrivită a lui

Dumnezeu apare acum când celor de pe pământ, devotați Lui, le este dată o înțelegere a adevăratului conflict.

19 Conflictul principal ridicat de provocarea sfidătoare a lui Satan a fost și este cel al stăpânirii universale. Dumnezeu a creat pământul și a creat omul pentru pământ. Un om perfect pe pământ l-ar venera și sluji pe Atotputernicul Dumnezeu. (Isa. 45:12,18) Când Dumnezeu a pus temeliiile pământului, Satan a auzit anunțul făcut fiilor lui Dumnezeu și a învățat ceva despre scopul lui Iehova. (Iov. 38:7) Apoi Satan, mișcat de lăcomie, a hotărât ca el să aibă venerația oamenilor pentru el însuși, în locul lui Iehova, și că, prin urmare, el să fie conducătorul universului. (Ier. 51:13) Apoi s-a întâmplat ca Satan să înceapă să acționeze pentru a-și îndeplini scopul păcătos, după cum este scris: „Căci tu ți-ai spus în inimă, Mă voi ridica la cer, Îmi voi înălța tronul mai sus de stelele lui Dumnezeu: Voi sta, de asemenea, pe muntele adunării, în părțile nordului: Mă voi ridica mai sus de înălțimile norilor: Voi fi ca Cel Prea Înalt.” - Isa. 14:13,14.

20 Din cauză că Iehova este drept și toate căile Sale drepte, Satan a ales calea răutății, ca el să poată întoarce creaturile de la Dumnezeu, să le întoarcă la răutate și să conducă după propria dorință egoistă. El a considerat că ori va conduce universul sau, dacă nu, îl va distruge. El a ispitit mulți fii ai lui Dumnezeu și a produs depravarea omenirii, umplând pământul cu răutate și violență, până când Dumnezeu a distrus toți oamenii, mai puțin pe Noe, un om drept, și membrii familiei sale. (Gen. 6:1-13) După potop, Satan l-a pus pe Nimrod drept primul dictator între oameni și a întors oamenii de la Dumnezeu și i-a determinat să îl salute și să îl venereze pe reprezentantul Diavolului, drept unul mai puternic decât Dumnezeu Iehova. A fost, după acel timp, când Dumnezeu a direcționat atenția lui Satan spre credinciosul Iov și atunci marea dramă profetică a fost făcută. Iehova nu l-ar distruge pe Iov fără motiv. Iov a rămas credincios și adevărat lui Iehova și a fost bogat în lucruri materiale și înconjurat de către cei care îl iubeau. Satan l-a provocat pe Iehova să îl pună pe Iov la încercare și Iehova i-a permis lui Satan să pună testul asupra lui Iov, fără să îl informeze pe Iov de ce este încercat. Iov a știut că nu a fost neloyal intenționat și, prin urmare, el nu putea înțelege de ce el, ca un slujitor al lui Dumnezeu, trebuia să sufere. Suferința lui a fost o imagine profetică făcută pentru beneficiul altora.

TESTUL

21 Încercarea pusă asupra lui Iov a fost direct asociată cu stăpânirea lumii, conflictul fiind stăpânirea lumii; și Iov fiind un exemplu folosit pentru a face imaginea profetică, încercarea pusă asupra lui Iov, în mod inevitabil, arată cerințele pe care Dumnezeu le cere pentru toți cei care o să aibă de a face cu conducerea lumii în dreptate. Iehova și-a declarat scopul de a-și stabili guvernul principal al dreptății, pentru a conduce popoarele lumii. Iov a știut despre această promisiune, deoarece promisiunea a fost făcută rudei sale Avraam. În opoziție cu Iehova, Satan a declarat că el va conduce lumea sau o va distruge. Iehova i-a spus lui Satan: „Tu poți merge mai departe și să faci ce poți. Îți permit să rămâi pentru o

vreme, dar în cele din urmă voi face ca numele Meu să fie declarat pe întreg pământul și atunci îți voi arăta puterea Mea supremă.” (Ex. 9:16) Cu Iov, Iehova a făcut o imagine profetică, în principal pentru instruirea „mângâierea și speranța oamenilor devotați ai lui Dumnezeu, care sunt acum pe pământ, la sfârșitul lumii. – Rom. 15:4.

22 Iov a avut încredere în Dumnezeu și în viitorul Său Guvern Teocratic prin Mesia și din acest motiv Satan l-a urât pe Iov și a încercat să îl determine să îl respingă pe Iehova și să moară. Faptul că încercarea pusă asupra lui Iov a implicat, în principal, loialitatea sa față de Regele Teocrației este arătat de cuvintele lui Iov: „Faptul că cuvintele mele au fost scrise acum! Că ele au fost imprimate într-o carte! Că ele au fost gravate cu un condei de fier și fixate în piatră pentru totdeauna! Căci eu știu că Mântuitorul meu trăiește și că El se va arăta în zilele din urmă pe pământ; și totuși după piele, viermii vor distruge acest corp, totuși în carne și oase o să îl văd pe Dumnezeu.” – Iov. 19:23-26.

23 Încercarea pusă asupra lui Iov, fiind o imagine profetică pentru beneficiul rămășiței poporului lui Dumnezeu, urmează ca testul crucial să fie aplicat după ce Domnul vine la templu. Acel test nu este pentru scopul de a determina, dacă sau nu, oamenii devotați de legământ ai lui Dumnezeu sunt perfecți în cuvânt sau faptă sau dezvoltarea caracterului. Acea încercare este pentru a determina, dacă sau nu, ei sunt complet și neclintit devotați Guvernului Teocratic prin Cristos Isus, care a venit acum să conducă lumea în dreptate.

ÎNȚELES

24 Înțelesul cuvântului *integritate* este „inocență, nevinovăție; adică, fără vină”. Iov a stat pentru Iehova și Împărăția Sa promisă. Dumnezeu i-a permis lui Satan să îi provoace durere lui Iov și l-a determinat să sufere pierderea tuturor lucrurilor și totuși Iov a rămas loial lui Dumnezeu. El și-a menținut integritatea și, prin urmare, a fost nevinovat înaintea lui Dumnezeu. A fost nevinovat deoarece el a fost perfect în organism și a avut dreptul la viață? Nu; deoarece el a fost urmașul lui Adam și astfel sub condamnare. (Rom. 5:12) Integritatea sa sau nevinovăția a constat în faptul că el a refuzat să fie mișcat din devotamentul său statornic față de Dumnezeu și viitoarea Sa Împărăție, prin Mesia. El a suferit toate lucrurile, mai degrabă decât să fie necredincios Teocrației. Drama profetică, prin urmare, arată că integritatea lui Iov prezice că cei pe care Iov îi ilustrează trebuie să fie devotați tot timpul Guvernului Teocratic prin Cristos Isus și aceasta indiferent de ceea ce dușmanului îi este permis să impună asupra lor. Ei trebuie să rămână credincioși și adevărați și deplin devotați Guvernului Dreptății. În nici un alt fel nu ar putea ei să fie nevinovați înaintea lui Dumnezeu.

25 Drept dovadă ulterioară că problema este Teocrația și că încercarea este dacă sau nu, oamenii care au fost de acord să se supună poruncilor lui Dumnezeu își vor menține integritatea, observă linia neîntreruptă a mărturiei de la Abel până la venirea lui Isus Cristos la templu, în putere și glorie. Apostolul Pavel, care și-a pus inima în totalitate de partea Guvernului Teocratic prin Isus Cristos, a rezumat

problema, după cum este arătată de către înscrierea din capitolul al unsprezecelea din Evrei. Acolo, în esență, el spune „că Avraam locuia în Ur, țara dușmanilor, aceiași țară de unde Iov a venit; faptul că Avraam s-a mutat într-o țară despre care nu știa nimic și în acea țară necunoscută a locuit cu familia sa în corturi, deoarece s-a bazat pe promisiunea lui Iehova”. Ce promisiune? Răspunsul scriptural este că Dumnezeu v-a crea și v-a stabili un Guvern Teocratic, care trebuie să conducă lumea în dreptate. Mărturia apostolului, referitoare la Avraam este: „Căci el [Avraam] a căutat un oraș [guvern organizat] care avea temelii [solide, incasabile și imobile] al cărui constructor și făuritor este Dumnezeu [adică, Atotputernicul, Creatorul].” – Ev. 11:10.

26 Continuându-și mărturia, apostolul spune mai departe: „Toți aceștia au murit în credință, fără să primească promisiunile.” Ce promisiuni? Întrebăm noi; și răspunsul scriptural este: promisiunile că Dumnezeu Iehova va face și va stabili Guvernul Său Teocratic prin Isus Cristos, administrat de către reprezentanții credincioși de pe pământ și prin care toate familiile pământului, care se vor supune, vor putea primi o binecuvântare. Avraam și fiii săi au crezut să fie adevărate promisiunile și s-au bazat pe ele. Apostolul continuă: „Dar văzându-le în depărtare și fiind convinși de ele, au fost cuprinși de ele și au mărturisit că ei sunt străini și pelegriini pe pământ.” Prin credință ei au așteptat ziua când Guvernul Teocratic o să fie stabilit și speranța lor a fost concentrată în asta. „Căci cei care spun aceste lucruri declară deschis că ei caută o țară. Și într-adevăr, ei dacă ar fi fost preocupați de acea țară de unde au plecat, ei ar fi putut avea oportunitatea să se întoarcă.” (Ev. 11:9-15) Acei oameni credincioși au ieșit din guvernul organizat, controlat de către Diavol și, datorită devotamentului lor nemișcat pentru Teocrație, ei nu își doreau să se întoarcă la organizația lui Satan. Prin urmare spune apostolul: „Dar ei își doreau o țară mai bună, adică una cerească; de aceea Dumnezeu nu este rușinat să fie numit Dumnezeul lor; căci El a pregătit pentru ei un oraș.” (Ev. 11:16) Dorința și speranța lor a fost în guvernul pe care Dumnezeul cerului și al pământului îl pregătea și ei s-au ținut de acea speranță; și datorită nevinovăției lor, Dumnezeu nu a fost rușinat să îi recunoască drept slujitorii Săi.

27 Au fost acei oameni credincioși din vechime, care au avut speranță în Guvernul Teocratic, puși la încercare? Au fost și au suferit pedeapsă oribilă și de nedescris din mâna Diavolului și a agenților săi, care se opun Teocrației. Referitor la aceasta, apostolul spune în continuare: „Timpul nu îmi permite să vă spun despre Ghedeon [care cu un mic grup de 300 a luptat cu succes împotriva armatei Madianului, care au asuprit și s-au opus poporului lui Dumnezeu, care erau din Teocrația tipică și care au arătat credință și devotament adevăratului Guvern Teocratic] și despre Barac [care, datorită credinței și devotamentului său față de Teocrație, și-a condus mica armată de zece mii împotriva unei armate puternice a adversarilor și i-a înfrânt, prin favoarea și puterea lui Dumnezeu] și despre Samson [care s-a luptat cu succes împotriva adversarilor Teocrației și și-a sacrificat viața pentru cauza dreptății] și despre Iefta [care a condus forțele Israelului, Teocrația tipică, împotriva dușmanilor acesteia și a câștigat, prin favoarea lui Dumnezeu, o

mare victorie și a primit binecuvântările veșnice ale Celui Prea Înalt].” Aceasta este esența argumentului apostolului. Acei bărbați credincioși și acele femei credincioase au suferit tot felul de pedepse și moarte violentă din cauza devotamentului lor complet față de Teocrație. Acele creaturi credincioase au refuzat să se compromită cu organizația lui Satan și ei au murit credincioși față de Teocrație; și despre ei este scris, „Lumea nu i-a meritat”. Care lume? Lumea de sub controlul lui Satan cu siguranță, lumea răutății. – Ev. 11:32-38.

28 Apoi apostolul adaugă: „Și toți aceștia, obținând un raport bun prin credință, nu au primit promisiunea; Dumnezeu având asigurate alte lucruri mai bune pentru noi, ca ei fără noi să nu fie făcuți perfecți.” (Ev. 11:39,40) Cu alte cuvinte, are pentru acei oameni credincioși o mare binecuvântare, dar ei trebuie să aștepte până când Guvernul Teocratic este complet stabilit.

29 Primul anunț făcut de către Isus Cristos după ungerea Sa a fost referitor la Împărăție, Guvernul Teocratic. Apoi, pentru totdeauna, El a pus Împărăția pe primul loc. Satan a angajat fiecare uneltire posibilă și sistem pentru a-l ucide pe Isus, deoarece El a fost și este Regele Teocrației. Când reprezentanții religioși ai lui Satan de pe pământ l-au recunoscut pe Isus Regele, ei au spus: „Acesta este moștenitorul tronului; veniți, lăsați-ne să îl ucidem.” (Marcu 12:7) Acei reprezentanți ai lui Satan l-au ucis pe Isus, deoarece El este Regele Guvernului Teocratic. Iehova L-a ridicat pe Isus din moarte, L-a înălțat în cel mai înalt loc și L-a făcut Domnul și Regele Guvernului Teocratic. Acel guvern nefiind atunci finalizat, Isus trebuia să aștepte, după cum era comandat de către Iehova, până la vremea potrivită pentru El de a prelua puterea, a conduce în dreptate și de a-și arăta puterea Sa împotriva dușmanului.

30 Cea mai înaltă speranță a apostolilor credincioși a fost venirea lui Cristos și a Împărăției Sale. Ei au fost persecutați, bătuți și închiși, deoarece ei au luat apărarea și au proclamat Guvernul Teocratic; ei au suferit chinuri deoarece au refuzat să se compromită cu organizația lui Satan. Pedepsiți în mod repetat datorită credinței lor, fiindu-le poruncit să se abțină de la vestirea Împărăției, ei au răspuns: „Noi ne vom supune lui Dumnezeu și nu oamenilor.” Ei au fost urâți de către puterile conducătoare ale lumii, dar acea ură a pornit și a fost emanată de la Satan. Fiecare persoană care ia apărarea cu tărie Teocrației a fost și este urâtă și persecutată de către Satan și reprezentanții săi. Acestora Isus le spune: „Slujitorul este ca Domnul: ei m-au urât și m-au persecutat și ei vă vor urî și vă vor persecuta și pe voi.” – Ioan 15:20.

APOGEUL

31 Apogeul trebuie să vină la un moment dat. La vremea potrivită trebuie să fie un eveniment final, referitor la cine o să conducă universul. Dar când trebuie să vină? Drama profetică a lui Iov a fost făcută să fie împlinită la sfârșitul lumii, unde suntem acum. Acel sfârșit a început când Isus Cristos a fost întronat, în 1914, când războiul a început în cer și Satan și alți demoni au fost alungați pe pământ. Făcând referire la acea vreme, Domnul Isus adresează aceste cuvinte urmașilor Săi

credincioși: „Atunci ei vă vor aduce să fiți îndurerați și o să văucidă; și voi veți fi urâți de către toate națiunile de dragul numelui Meu.” – Mat. 24:9.

32 Dovezile de astăzi îndeplinesc în totalitate acea profecie rostită de către Isus Cristos. Sunt oamenii urâți astăzi din cauză că sunt numiți creștini? Nu, nu din această cauză. Acele persoane din cea mai puternică organizație religioasă de pe pământ, în care oamenii sunt aplecați să conducă pământul, contrar voinței lui Dumnezeu, sunt numiți creștini și acei oameni ipocriți sunt cei care manifestă cea mai mare ură împotriva slujitorilor credincioși ai lui Iehova. Urmașii credincioși ai lui Cristos sunt astăzi urâți de către toate națiunile care sunt sub controlul lui Satan și acea ură este deoarece aceștia sunt martori pentru și susținători ai Guvernului Teocratic prin Isus Cristos. Aceasta este o parte a aceluiași conflict început cum mult timp în urmă: „Diavolul împotriva dreptății”. Acum Regele dreptății a început să-și exercite puterea drept Rege și apogeul prezis de drama profetică a lui Iov a venit; și aceasta este exact în armonie cu admonestarea apostolului, adresată celor credincioși acum pe pământ. Acea admonestare a apostolului accentuează faptul că la a doua venire a lui Isus Cristos, cei care vor primi aprobarea lui Dumnezeu trebuie să-și mențină integritatea sau nevinovăția. Dorind ca frații săi credincioși să poată primi întreaga aprobare a Domnului, apostolul spune: „Așa că nu duceți lipsă de nici un fel de dar, în așteptarea arătării Domnului nostru Isus Hristos. El vă va întări până la sfârșit, în așa fel ca să fiți fără vină în ziua venirii Domnului nostru Isus Hristos. Credincios este Dumnezeu, care v-a chemat la părtășia cu Fiul Său Isus Hristos, Domnul nostru. Vă îndemn, fraților, pentru Numele Domnului nostru Isus Hristos, să aveți toți același fel de vorbire, să n-aveți dezbinări între voi, ci să fiți uniți în chip desăvârșit într-un gând și o simțire.” – 1 Cor. 1:7-10.

33 Singura concluzie dreaptă la care se poate ajunge este că la venirea lui Isus Cristos și la începutul stăpânirii Sale drept Rege, drama profetică a lui Iov va fi împlinită în totalitate; și că atunci toți cei care primesc aprobarea lui Dumnezeu trebuie, precum a făcut Iov, să își mențină integritatea și să stea nevinovați înaintea Regelui. În continuare, suferința lui Iov prezice un apogeu al suferinței martorilor credincioși ai lui Dumnezeu din prezent și că în mijlocul acestor suferințe cei aprobați trebuie să își mențină integritatea, întru-cât ei trebuie să vorbească același lucru, adică, aceasta evanghelie a Împărăției, Guvernul Teocratic, și că ei trebuie să fie în unitate completă de acțiune, perfect uniți în activitățile lor pentru Guvernul Teocratic.

FAPTE ÎN ÎMPLINIRE

34 Isus Cristos, Regele Teocrației, a venit la templu în 1918 și a început judecata celor care au pretins să fie urmașii Săi. Cei care s-au temut de oameni au căzut degrabă în organizația lui Satan. Cei care au avut încredere în Dumnezeu și Regele Său au rezistat încercării de la templu și au fost trimiși ca martori ai Domnului și au fost de atunci supuși la tot felul de persecutări de către „servul rău” și conducătorii religioși și susținători lor; și această persecutare a fost în toate

națiunile pământului. Puterile Axei, instrumentul lui Satan, au început opoziția deschisă față de Guvernul Teocratic și față de martorii lui Iehova în Germania și cu scopul recunoscut și anunțat al puterilor declarate de a restabili vechiul Imperiu Roman cu Ierarhia Vaticanului călărind pe spatele acelui guvern bestial. Puterile Axei îl înfruntă pe Iehova, Atotputernicul Dumnezeu. Toți cei care sunt susținători ai Guvernului Teocratic suferă din mâinile puterilor sataniste. În cadrul țărilor controlate de către Germania, mii de martori ai lui Iehova au zăbovit mult în închisori murdare, deoarece ei au rămas statornici în devotamentul lor pentru Teocrația prin Isus Cristos. Mulți dintre ei au fost uciși deoarece au refuzat să se compromită cu reprezentanții lui Satan. Ei au murit în credință și credincioși și fără îndoială Domnul i-a înviat imediat pe aceștia și ei sunt acum în Împărăție cu Isus Cristos, deoarece aceasta este promisiunea lui Iehova și El nu dezamăgește niciodată în vre-una din promisiunile Sale. (1 Corinteni 15:51-53) Există o abundență de dovezi că în suferința acestor credincioși, Iehova și Isus Cristos i-a mângâiat pe aceștia. Toți dintre aceștia credincioși se bucură să fie socotiți vrednici să sufere pentru Împărăția Dreptății. Ei își mențin integritatea.

35 La fel ca în Europa continentală, în Asia și Africa și pe insulele mărilor, martorii lui Iehova, slujitorii credincioși, au suferit și încă suferă mare persecutare din cauza devotamentului lor față de Guvernul Teocratic. În Canada, Ierarhia și-a exercitat influența și puterea de persecutare în așa măsură asupra puterilor politice, încât au declarat pe martorii Dumnezeului Atotputernic o „organizație ilegală”. Acea declarație, în orice caz, nu îi poate opri pe slujitorii credincioși ai lui Iehova de la a continua lucrarea lui Dumnezeu de mărturisire pentru numele și maiestatea Dumnezeului Atotputernic și a guvernului Său, prin Isus Cristos. Acele femei și bărbați credincioși nu își socotesc viața dragă, știind foarte bine că, dacă suferă violență și moarte din mâna dușmanului, datorită credinței lor pentru Teocrație, Dumnezeu îi va răzbuna și le va garanta viață veșnică în Împărăția Sa. (Luca 18:7,8) Prin urmare, ei merg drept înainte să îl servească pe Dumnezeu și continuă să facă asta cu o inimă plină de bucurie.

36 În Statele Unite, care pentru mult timp a fost „țara celor liberi și casa celor curajoși”, martorii lui Iehova au fost supuși la tot felul de persecutări crude, pentru nici un alt motiv sau scuză, decât că ei le spun credincios oamenilor că Iehova este Atotputernicul Dumnezeu și că guvernul Său, prin Isus Cristos, este singura speranță pentru omenire. Ei au fost trași cu forța în tribunale, acuzați de răscoală și trădare, datorită supunerii lor la porunca Domnului de a le spune oamenilor veștile bune că Teocrația, prin Isus Cristos, este aproape și că eliberarea apropiată a celor supuși este sigură. Unora dintre ei le-au fost arse casele și aproape întreaga lor proprietate distrusă ,ca rezultat al urei prin partea celor care sunt orbiți de către Satan și care astfel se opun Teocrației. Într-adevăr drama profetică a lui Iov își are acum împlinirea asupra celor care stau fermi pentru Împărăția prin Isus Cristos. Dar, mulțumită lui Dumnezeu, vedem că sfârșitul este aproape și victoria completă a Guvernului Teocratic este aproape !

37 Imediat după ce Iehova L-a anunțat pe Isus Cristos drept Rege al Teocrației, Diavolul a început atacul subtil și vicios asupra Împărăției. El L-a persecutat pe Domnul cu ură nepotolită, până când corpul lui Isus a atârnat fără viață pe lemn. Satan s-a gândit că a învins Teocrația; dar el a fost destinat dezamăgirii. Iehova L-a ridicat pe Isus din moarte și L-a înălțat la cer și a început alegerea membrilor Împărăției. În secolele care au urmat, după învierea lui Isus Cristos, Satan a întors milioane de creștini declarați de la Teocrație, întorcându-i la religie și inducându-i să creadă că omul poate conduce lumea, contrar scopului exprimat al lui Iehova. Prin intermediul religiei, Satan i-a orbit pe mulți de la adevăr. Rezultatul este că astăzi nu mai este decât un număr mic pe pământ care stau fermi pentru Teocrație și care număr mic este desemnat de către Domnul drept „rămășița seminței organizației”. Religia a determinat națiunile numite „creștinătate” să îl uite pe Dumnezeu și judecata lor este scrisă și sigură de executare. – Ps. 9:17.

38 Acum, Regele Teocrației a venit la putere și în glorie. Demonii, cu Satan șeful lor, sunt alungați pe pământ. Asaltul lor păcătos final împotriva Teocrației este în progres și armata răutății merge înainte să facă război asupra rămășiței organizației lui Dumnezeu, care respectă poruncile lui Dumnezeu și aduc mărturie despre Isus Cristos. (Apoc. 12:17) Satan știe că lupta acelei mari zile a Dumnezeului Atotputernic este aproape, când trebuie să facă ultima apariție. El luptă acum disperat împotriva celor pe care i-a ilustrat Iov și aceștia trebuie să își mențină integritatea.

39 „Celelalte oi” ale Domnului au devenit acum tovarășii rămășiței și se alătură în proclamarea numelui și împărăției lui Iehova. Cartea profetică a lui Iov arată că noi trebuie să ne așteptăm să suferim asalturile lui Satan și a altor creaturi demonizate de pe pământ. Cu încredere deplină în Dumnezeu și Regele Său, credincioșii întâmpină situația complet convinși că zelul și activitatea lor pentru Teocrație nu o să fie înfrânte, ci că ei o să își mențină integritatea.

40 Apostolul Pavel, sub inspirația sfântului spirit, a văzut situația prezentă și a lăsat un mesaj pentru mângâierea și încurajarea rămășiței și a tovarășilor lor. El reconsideră înălțarea lui Isus Cristos, Regele și face referire la vremea când limba fiecărui supraviețuitor o să mărturisească faptul căci Cristos este Domnul și Regele, pentru gloria lui Dumnezeu Tatăl. Acum Pavel a intrat în totalitate în gloria învierii și cuvintele sale de admonestare îi bucură pe tovarășii săi slujitori încă pe pământ, care își mențin integritatea. Lor, apostolul credincios le spune: „Motiv pentru care, iubiiții mei, după cum v-ați supus întotdeauna, nu numai în prezența mea, dar acum mai mult în absența mea, câștigați-vă mântuirea, cu frică și tremur. Căci este Dumnezeu cel care lucrează în voi toți, ca să faceți după bunul Său plac.” – Fil. 2:12,13.

41 Aceste cuvinte asigură pe slujitorii lui Dumnezeu că dacă ei au rămas statornici de partea Teocrației, ei nu o să dea greș. Apoi apostolul spune în continuare: „Fă toate lucrurile fără cârtire și dispută; ca voi să puteți fi nevinovați și inofensivi, fiii lui Dumnezeu, fără mustrare, în mijlocul unei națiuni necinstite și

perverse, în care noi strălucim ca luminile în lume, oferind cuvântul vieții; ca eu să mă pot bucura în ziua lui Cristos că nu am alergat în zadar și nici nu am muncit în zadar. Da, și dacă eu voi fi oferit drept sacrificiu și în serviciul credinței voastre, eu o să fiu fericit și o să mă bucur cu voi toți. Din aceeași cauză sunteți și voi fericiți și vă bucurați cu mine.” (Fil. 2:14-18) Sfinții din cer se bucură și noi acum pe pământ ne bucurăm că justificarea numelui lui Iehova este aproape. – Apoc. 7:11,12.

42 Noi trebuie acum să fim nevinovați și inofensivi, ca fiii lui Dumnezeu. Noi trebuie să ne menținem integritatea; și aceasta, prin favoarea lui Dumnezeu, noi putem face, refuzând să ne compromitem cu orice parte a organizației demonice a dușmanului. Noi trebuie să fim și vom fi în totalitate și pe deplin nerezervați și complet devotați Guvernului Teocratic prin Isus Cristos. Nu putem lua parte deloc și să avem nimic în comun cu organizația lui Satan. Noi suntem în întregime și statornici pentru Guvernul Teocratic și aici, prin favoarea lui Dumnezeu, noi vom rămâne. Noi știm că acesta o să justifice numele lui Iehova și va aduce eliberarea tuturor celor care iubesc dreptatea și care îl servesc pe Iehova, sub guvernul Său drept.

43 Precum David, regele, care a fost un model al lui Cristos, s-a rugat, așa acum toți martorii lui Iehova să se roage: „Integritatea și dreptatea să mă protejeze; căci eu Te aștept.” (Ps. 25:21) „Judecă-mă, O, Doamne; căci eu am mers în integritatea mea; eu de asemenea am avut încredere în Domnul; prin urmare eu nu o să alunec. Căci bunătatea Ta iubitoare este înaintea ochilor mei; și eu am pășit în adevărul Tău. Îmi voi spăla mâinile în inocență; așa voi înconjura altarul Tău, O Doamne: ca eu să pot publica cu vocea recunoștinței și să spun despre toate lucrările Tale minunate.” – Ps. 26:1,3,6,7.

44 Nu lăsa nimic să te miște de la devotamentul absolut și complet față de Teocrație. Fii statornic, nemișcat, întotdeauna zelos în lucrarea Domnului; și făcând astfel, tu o să primești și o să intri în binecuvântările veșnice ale lui Iehova și ale Regelui Său!

CALEA SPRE VIAȚĂ

Există o cale care conduce la distrugere. Există o cale care conduce la protecție. Una înseamnă moarte veșnică. Cealaltă înseamnă viață veșnică. Fiecare creatură inteligentă, ajungând la o cunoaștere despre aceste căi și alegând, își stabilește propriul destin.

Cel care are puterea asupra morții face acum un război disperat împotriva celui care are puterea asupra vieții. Cea mai rea bătălie pare să fie drept în față. Cine este de partea dreaptă și cine va fi și capabil să stea? Acele persoane care sunt într-un legământ cu Ființa Supremă, să facă lucrarea Sa, vor ocupa cea mai critică

poziție dintre toate de pe pământ. Diminuându-și acum din statornicie ,aceștia se pot afunda în întuneric veșnic. Statornicia, fidelitatea și loialitatea pentru Domnul Dumnezeu conduce acum la viață nesfârșită și bucurie. Bindecuvântată este persoana, acum de pe pământ, care are o viziune despre scopul lui Dumnezeu în desfășurare. De trei ori este bindecuvântat cel care înțelege, apreciază și se supune cu bucurie.

Motivul pentru care această criză a venit, motivul pentru care bătălia este atât de disperată și trebuie să crească în severitate până la sfârșit, motivul pentru care cei într-un legământ cu Dumnezeu stau în asemenea pericol și în același timp în asemenea glorie transcendentă, nu poate fi atât de bine înțeles și apreciat, fără o viziune despre istoria lui Lucifer și a Logosului. Cele două mari căi sunt marcate prin cursul pe care aceștia puternici l-au luat. Creaturile inteligente ale lui Dumnezeu trebuie să știe acest fapt și știind, trebuie să aleagă.

Numele lui Lucifer înseamnă „Stea genială”. Profetul lui Dumnezeu (Isaia 14:12) vorbește despre el drept „Stea Dimineții”. Ar fi dificil de găsit cuvinte mai descriptive despre frumusețe ca acestea. Fără îndoială el a fost o parte a organizației lui Dumnezeu. El a fost în sfânta împărăție a lui Dumnezeu Iehova, strălucind alături de alții din acea împărăție glorioasă. Fără îndoială el a fost genial și mai arătos decât oricare alte creaturi ale cerului. El a fost numit de către Iehova într-o înaltă poziție oficială în împărăția lui Dumnezeu. Aceasta a fost făcută sigură de către cuvintele profetului lui Dumnezeu (Ezechiel 28:14): „Tu ești heruvimul uns care acoperă; și Eu te-am pus așa; tu ai fost pe muntele sfânt [Împărăția] lui Dumnezeu.” Cuvântul „acoperă” înseamnă a adăposti, a apăra, a proteja. „Uns” înseamnă numit într-o poziție oficială de către Iehova. Așadar, numele său indică faptul că Iehova l-a numit pentru scopul de a-i adăposti, a-i apăra și a-i proteja pe cei asupra cărora el supraveghea.

Faptul că Lucifer era frumos, mai presus de descrierea limbii noastre, nu poate fi îndoială și, ca dovadă , aceste cuvinte din Ezechiel 28:15, sunt citate: „Fiecare piatră prețioasă a fost acoperirea ta.” Și aceasta a fost așa din ziua în care a fost creat. (Vs. 15) Faptul că era perfect, nu poate fi pus la îndoială, deoarece toate lucrările lui Iehova sunt perfecte. – Deut. 32:4.

Referitor la calea sa, din ziua creației sale, Ezechiel 28:15 spune: „Tu ai fost perfect în căile tale, din ziua în care ai fost creat, până când nedreptatea a fost găsită în tine.”

De-a lungul timpului, Dumnezeu a creat omul perfect, Adam și soția sa perfectă, Eva, și le-a dat o casă perfectă cu grădină, Edenul. El i-a dat lui Lucifer responsabilitatea asupra acestei perechi perfecte, să îi apere și să îi adăpostească și să îi protejeze. Faptul că el a fost în Eden, din acest motiv, nu poate fi pus la îndoială, deoarece Dumnezeu spune despre el: „Tu ai fost în Eden, grădina lui Dumnezeu,... tu ești heruvimul uns care acoperă.” – Versetele 13,14.

Dumnezeu i-a dat lui Adam legea Sa. El i-a spus clar lui Adam că o încălcare a legii Sale va rezulta în executarea pedepsei cu moartea. (Gen. 2:17) Din moment ce lui Lucifer i-a fost dată responsabilitatea asupra omului, ca să îl apere

și să îl protejeze, urmează că el a avut puterea de a impune pedeapsa pentru orice încălcare a regulilor sau legilor care guvernează omul. El a fost făcut reprezentantul executiv al lui Iehova asupra omului. Atunci s-ar părea că era dreptul și datoria lui de a supune la moarte pe om pentru încălcarea legii lui Dumnezeu. Faptul că i-a fost dată puterea asupra morții nu poate fi pus la îndoială, deoarece apostolul Pavel, sub inspirație, spune clar despre el: „Cel care a avut puterea morții, adică, diavolul.” – Ev. 2:14.

Lucifer nu a uzurpat puterea sau autoritatea asupra omului, deoarece Dumnezeu i-a dat acel drept. „A uzurpa” înseamnă a confisca autoritatea de la altcineva, a deține o poziție prin forță și fără drept. Un uzurpator este cineva care prin forță confiscă, ilegal, puterea suverană sau tronul de la deținătorul de drept și apoi o deține prin forță, ilegal. Aceasta ar fi o faptă nerușinată și rea; dar sunt unele lucruri care sunt mai rele. Lucifer nu a uzurpat puterea și autoritatea de la Dumnezeu, deoarece aceasta ar însemna că el ar fi exercitat o putere superioară față de cea care este deținută de Iehova, ceea ce este imposibil. El nu a uzurpat puterea sau autoritatea, ci a făcut mai rău.

El a deținut o poziție de siguranță și încredere, prin numirea de la Iehova. El a ocupat o relație de încredere cu privire la om, față de Dumnezeu. O persoană de încredere este cineva care deține un lucru cu încredere pentru altul. Poziția implică, în mod necesar, siguranță și încredere, cerând și necesitând credință și loialitate la cel mai înalt nivel. A trăda asemenea încredere este mult mai rău decât a fi un uzurpator. Cineva, în asemenea poziție de persoană de încredere, care este vinovat pentru trădarea încrederii sale, este nelegiuit, păcătos și nedrept. Da, din cauza încălcării obligației sacre, el devine o creatură păcătoasă și se acoperă cu perfidie. Nu numai că Lucifer a făcut asta, dar, pentru a-și îndeplini scopul egoist el a recurs la minciună, crimă și defăimarea numelui bun al marelui Creator, Iehova, căruia îi era îndatorat pentru poziția sa și pentru viața sa. El a devenit cel mai mare și cel mai păcătos dintre toți criminalii.

Profetul Ezechiel, după aceea, spune cum Lucifer a fost impresionat de propria frumusețe: „Inima ta a fost ridicată datorită frumuseții tale, tu ți-ai depravat mintea din cauza strălucirii tale.” (Ezech. 28:17) Profetul Isaia spune despre concepția uneltirii păcătoase a lui Lucifer. (Isa. 14:13,14) Inima lui a fost răutăcioasă; adică, scopul sau motivul lui, conceput în secret, a fost păcătos. Aceasta nu dovedește că a fost un uzurpator al puterii, dar dovedește că și-a folosit puterea și autoritatea cu care a fost îmbrăcat, pentru propria sa mulțumire egoistă. Este aici de observat că el a ispitit fiecare creatură neprihănită a lui Dumnezeu, de-a lungul aceleași linii.

Capitolul al treilea din Geneza înscrie începutul uneltirii păcătoase a lui Lucifer. El a știut că Dumnezeu le-a poruncit lui Adam și Eva să se înmulțească și să umple pământul cu o rasă neprihănită și că, prin supunerea față de acest mandat divin, va veni vremea când pământul va fi ocupat de o rasă a creaturilor umane. El știa că omul l-a venerat pe Dumnezeu. El ,de asemenea, știa că pentru ca el să își îndeplinească propriul scop păcătos, el trebuie să înstrăineze afecțiunile omului

față de Dumnezeu. El a hotărât că va face acest lucru, inducându-i pe Adam și Eva să creadă că Dumnezeu este un mincinos, că el le-a luat drepturile juste, printr-o amenințare cu moartea și că Dumnezeu ,astfel, nu a fost vrednic de iubire și venerație.

Această pereche perfectă a fost deja în grija lui Lucifer. Scopul lui a fost, prin trădarea încrederii sale, să câștige afecțiunea și venerația omului. Deoarece Dumnezeu i-a dat lui Lucifer puterea asupra morții, el s-a gândit că Adam și Eva ar trebui să fie întorși de la Dumnezeu și să fie găsiți vinovați; apoi ,că va reveni asupra lui, Lucifer, să execute pedeapsa cu moartea sub lege; dar aceasta el va refuza să facă și, de-a lungul timpului ,el va vedea pământul plin de urmașii omului și că această creație îl va venera pe el, în locul lui Dumnezeu și că atunci el va fi ca Dumnezeu Cel Prea Înalt . – Isa. 14:13,14.

Pentru a duce mai departe uneltirea sa păcătoasă și diabolică, el i-a spus Evei că dacă va mânca din fructul interzis, aceasta nu va duce la moarte. Prin șarpe el a spus: „Voi nu veți muri cu siguranță; căci Dumnezeu știe că în ziua în care mâncați din acestea, ochii voștri o să fie deschiși; și voi o să fiți ca dumnezeii, cunoscând binele și răul.” (Gen. 3:4,5) Intenționând, fără îndoială, să refuze să-și exercite împotriva lor puterea asupra morții, el s-a așteptat să îi vadă pe Adam și Eva având ochii înțelegerii lor deschiși, ca ei să trăiască în continuare și ca ei să îl creadă atunci pe Dumnezeu un mincinos și pe Lucifer un binefăcător și că, prin urmare, ei se vor întoarce degrabă de la Dumnezeu și îl vor venera pe Lucifer. Pentru ca el să poată fi adorat și venerat, precum Dumnezeu Cel Prea Înalt, el a intenționat să își trădeze încrederea sacră, să îl facă pe Dumnezeu un mincinos și lipsit de iubire și el a intenționat să își riște propria abilitate de a salva omul de la moarte

Dumnezeu știa despre această uneltire păcătoasă din inima lui Satan, desigur; și aceasta a fost când nedreptatea a fost găsită în inima lui Lucifer. Iehova nu a intervenit în îndeplinirea uneltirii sale păcătoase. Lui Lucifer îi sunt direcționate aceste cuvinte: „Tu ai fost perfect în căile tale, din ziua în care ai fost creat, până când nedreptatea a fost găsită în tine.” (Ezech. 28:15) „Nedreptate” înseamnă perversitate, răutate, nelegiuire și necinste. Aceasta înseamnă încălcarea drepturilor altora. Înseamnă rușine, adică, încălcarea celei mai sacre încrederi și obligații.

„Greșală” înseamnă a rătăci sau a devia de la cursul corect; o abatere sau o deviere de la adevăr, o încălcare a datoriei. Aceasta înseamnă nelegiuire și păcat. Înseamnă fraudă, înșelăciune și amăgire; întoarcerea de la evlavie sau de la cursul corect. Greșeala sau amăgirea aceluia păcătos a fost egoism, ceea ce înseamnă lipsă de iubire. Despre Satan spune profetul (Isaia 14:13,14): „Căci tu ți-ai spus în inimă, Mă voi ridica la cer, îmi voi înălța tronul mai sus de stelele lui Dumnezeu; Voi sta de asemenea pe muntele adunării, în părțile de nord: mă voi ridica asupra înălțimilor norilor: Voi fi la fel ca Cel Prea Înalt.”

Lucifer a permis ca egoismul său să depășească iubirea. Prin urmare, el a dezvoltat o inimă păcătoasă. Mândria și o dorință răutăcioasă să strălucească

asupra tuturor celorlalte creaturi și să fie ca Dumnezeuul Cel Prea Înalt , l-a condus la necredință și lipsă de loialitate și aceasta prin egoism. Sfârșitul lui este distrugere. Cursul sau calea sa, stă ca un monument, avertizând fiecare creatură inteligentă că cel care merge pe această cale, merge spre moarte.

Scrive apostolul Ioan: „La început a fost Cuvântul [sau Logosul] și Cuvântul [Logosul] a fost cu Dumnezeu.” (Ioan 1:1) Logosul a fost și este singurul Fiu născut al lui Dumnezeu, „începutul creației lui Dumnezeu”. (Apoc. 3:14; Col. 1:15) În cea de-a șasea zi a creației referitor la pământ, Dumnezeu a spus: „Să facem omul.” (Gen. 1:26) Din moment ce nici o declarație nu a fost făcută referitor cui i-a spus Dumnezeu aceste cuvinte, pare destul de evident că ele au fost adresate principalului Său reprezentant executiv, Logosul. (Ioan 1:2,3) Lucifer se poate să fi fost prezent și să fi participat la acea conversație. Această concluzie găsește ceva forță în declarația profetului (Iov. 38:7) că atunci când Dumnezeu a pus temeliele pământului „stelele dimineții au cântat împreună”. Faptul că Logosul și Lucifer erau „stelele dimineții” aici menționate, pare să fie stabilit cu siguranță. – Vezi Isaia 14:12; Apocalipsa 22:16.

Apostolul Ioan ne spune că toate lucrurile au fost făcute de către Logos, drept agentul activ al lui Iehova și că, fără El, nu ar fi fost nimic făcut din ceea ce a fost făcut. (Ioan 1:3) Logosul nu numai că a fost prietenul confidențial al lui Iehova, dar Iehova i-a încredințat marea lucrare a creației. Desigur, această creație trebuie să fii inclus crearea lui Lucifer. Nu există nici un loc în Scripturi care să indice că Logosul a căutat să strălucească în ochii altora. Nu este nimic să indice că el ar fi deținut vreodată vre-un spirit egoist. El este arătat ca fiind un mesager umil, supus și credincios al lui Iehova.

Când copiii Israelului au părăsit Egiptul și au hoinărit pentru patruzeci de ani în sălbăticie, în drum spre Țara Promisă, Dumnezeu a trimis un înger înaintea lor, după cum este scris în Exod 23:20. Fără îndoială, acel înger a fost Logosul. În aceeași putere, drept mesager sau înger al lui Iehova, Logosul a apărut înaintea lui Iosua, drept căpitan al armatelor Domnului. (Ios. 5:14) Și mai târziu el este arătat drept Mihail, prietenul poporului lui Dumnezeu, care ia apărarea poporului lui Dumnezeu. – Dan 12:1.

În toate aceste lucruri, Logosul s-a bucurat să facă voința Tatălui Său. „Motivul pentru care, când el a venit pe lume, a spus... Iată, eu vin (în volumul cărții este scris despre mine) să fac voința ta, O Dumnezeule.” „Eu mă bucur să fac voința ta, O, Dumnezeule meu; da, legea ta este în inima mea.” (Ev. 10:5-7; Ps. 40:8) Logosul a iubit numele și onoarea Tatălui Său. El a fost , în mod altruist, devotat Lui. Desigur, El a observat aparenta îngăduință și toleranță a lui Dumnezeu față de Satan, acestuia Dumnezeu i-a permis, fără să intervină până la sfârșitul lumii, să-și urmărească cursul său infam și acest fapt, singur, a furnizat un test pentru loialitatea Logosului.

Dumnezeu a făcut ca scopul mântuirii omenirii să depindă de justificarea numelui Său, prin loialitatea perfectă și devotamentul absolut al Logosului, când L-a făcut un om perfect pe pământ. Altor li s-ar părea slăbiciune să riște atât de

mult pentru credința și integritatea unui singur om perfect, dar „slăbiciunea lui Dumnezeu este mai puternică decât oamenii”. (1 Cor. 1:25) Logosul, fiind testat pentru o perioadă de patru mii de ani după trădarea lui Lucifer, și fiind întotdeauna loial și devotat altruist Tatălui, Dumnezeu știa că se poate baza în siguranță pe singurul Său Fiul născut, când va fi transferat pe pământ drept om, ca să devină Justificatorul cuvântului și al numelui lui Iehova și, de asemenea, Mântuitorul omenirii supuse. Nu a putut fi niciodată o asemenea manifestare de fidelitate, supunere, loialitate și devotament altruist pentru Dumnezeu Iehova ca cea făcută evidentă de către Logos, mai apoi Isus, și în cele din urmă Cristos sau Cel Uns.

Pe pământ, Isus a fost întotdeauna credincios și loial Tatălui Său. El a refuzat să fie abătut de la cursul Său statornic, apărându-se împotriva tuturor asalturilor, prin Cuvântul lui Dumnezeu. El a spus: „Eu nu pot de unul singur să fac nimic... pentru că Eu nu caut voința propriei Mele inimi, ci voința Tatălui, care M-a trimis.” (Ioan 5:30) El și Tatăl Său, bucurându-se pentru multe secole de dulcea companie, se cunoșteau unul pe celălalt și se iubeau reciproc. Isus a spus: „După cum Mă cunoaște Tatăl, așa Îl cunosc și Eu pe Tatăl; și Eu îmi sacrific viața pentru oi. Astfel Tatăl Meu mă iubește, deoarece îmi sacrific viața, ca să o pot lua încă o dată.” – Ioan 10:15,17.

Isus știa că este voința lui Dumnezeu ca El să sufere moarte, pentru ca El să poată justifica numele Tatălui Său și să răscumpere omul și să anuleze și să distrugă lucrările păcătoase ale celui rău; și atât de mare a fost fericirea pe care aceasta i-a produs-o, încât El a făcut-o cu bucurie și de bunăvoie, indiferent de rușinea la care a fost supus. (Ev. 12:2) În loc să încerce să își facă o reputație și să strălucească în ochii altora, El s-a umilit și a devenit supus, până la cea mai infamă moarte. Din acest motiv Dumnezeu l-a înălțat și i-a dat un nume mai presus de orice nume și poruncește ca toate creaturile din cer și de pe pământ să se închine Fiului, precum se închină Tatălui. – Fil. 2:5-11.

Lucifer a încercat ,în mod egoist, să obțină venerația creaturilor și a recurs la cea mai neagră crimă pentru a-și îndeplini scopul; și de aceea el trebuie să suporte distrugere. Logosul întotdeauna și-a onorat Tatăl, apărându-I bunul Său nume și faima, și a mers de bunăvoie spre o moarte infamă, pentru a îndeplini voința Tatălui; și Tatăl va avea grijă ca toată creația să se închine Fiului. Logosul și-a câștigat cinstit aceasta și a primit titlul de „Cel Credincios și Adevărat” (Apoc. 19:11-13) Cursul Său de umilință, devotament iubitor, credință absolută și completă și loialitate fermă l-a condus la cel mai înalt loc; și onoarea Sa nu o să fie niciodată umbrită. Cursul Logosului, ca un monument liniștit, stă, făcându-le semn tuturor creaturilor care își doresc viața, să meargă în acea cale. A spus Isus: „Eu sunt calea și adevărul și viața.” – Ioan 14:6.

Faptul că sfârșitul lui Satan va fi distrugerea, nu poate fi pus la îndoială. Faptul că distrugerea lui este amânată până când lucrările sale păcătoase sunt distruse la bătălia de la Armagedon este de asemenea sigur. (1 Ioan 3:8) În pronunțarea judecății împotriva lui Lucifer, Iehova a spus: „Te voi alunga ca pe un

profan de pe muntele [împărăția] lui Dumnezeu; și te voi distruge, O, heruvim apărător, din mijlocul pietrelor de foc... te voi preface în cenușă pe pământ, în viziunea tuturor celor care te privesc... Și nu vei mai exista niciodată.” – Ezech. 28:16,18,19.

La vremea tragediei din Eden, nu erau națiuni pe pământ. Dar, privind spre sfârșit, Dumnezeu i-a spus, în fraza profetică, lui Lucifer: „Cum ai căzut tu din cer, O Lucifer, fiu al dimineții ! cum ești tu secerat de jos, care ai trezit națiunile !” (Isa. 14:12) Aceste cuvinte ale judecății finale pronunțate împotriva celui păcătos par să se refere clar la viitor, atât din cauza frazei folosite cât și din dovezi.

De la Eden, lui Satan i-a fost permis să își urmeze cursul păcătos; toate acestea Dumnezeu le va contracara la vremea Sa potrivită, pentru propria Sa glorie. Apoi, după ce fiii lui Dumnezeu au venit să se prezinte lui Iehova, Satan a venit, de asemenea, și chiar a avut libertatea de a purta o conversație cu Dumnezeu referitor la om. (Vezi Iov. 1:6-8; 2:1-7) Profetul Zaharia dă mărturie pentru faptul că în timp ce „biserica lui Dumnezeu cel viu” a fost în curs de selectare și dezvoltare, Satan a stat deoparte, pentru a opune rezistență. (Zah. 3:1-3) Lui Moise, slujitorul lui Iehova, i-a fost permis să vadă țara Canaanului de pe vârful unui munte, dar nu i-a fost permis să traverseze râul Iordan și să meargă în ea. Moise a murit pe munte. Pare evident, potrivit înscrierii din Iuda 9, că Satan, atunci, a deținut puterea asupra morții, deoarece el a cerut dreptul la corpul lui Moise. Mihail pare să fi recunoscut că Satan încă mai avea ceva autoritate și putere oficială, deoarece, precum este înscris, El s-a luptat cu Diavolul pentru corpul lui Moise.

Când Isus a fost pe pământ, Satan a pretins cu tărie că lumea i-a aparținut și că el a avut dreptul să o dea lui Isus, doar cu condiția ca Isus să cadă și să i se închine. El, în același timp, încă deținea marea dorință de a fi venerat, precum Iehova este venerat. Isus nu a refuzat cererea lui Satan pentru stăpânirea lumii. (Luca 4:6,7) Din contră, Isus a vorbit despre Satan drept „prințul acestei lumi.” – Ioan 12:31; 14:30.

Faptul că Satan a avut acces la cer și privilegiul de comunicare cu Iehova, până la stabilirea împărăției lui Dumnezeu în 1914, pare destul de evident, din moment ce până la întronarea lui Isus Cristos drept Rege, Satan a fost acuzatorul fraților lui Cristos zi și noapte înaintea lui Dumnezeu Iehova. (Apoc. 12:10) Faptul că Satan a deținut puterea asupra morții în vremea apostolului Pavel, pare să fie indicat de cuvintele sale referitoare la cel păcătos: „Oferă unul ca acesta lui Satan pentru distrugerea cărnii, pentru ca spiritul [Domnului în biserică] să poată fi salvat în ziua Domnului Isus.” (1 Cor. 5:5) „Ai cui sunt Imeneu și Alexandru; pe care i-am dat lui Satan, ca ei să poată învăța să nu hulească.” – 1 Tim. 1:20.

Satan, de-a lungul secolelor, s-a ținut de pretenția că el a avut dreptul să îi distrugă pe cei care îl vor distruge. În Eden, Iehova i-a spus lui Satan, sub simbolul șarpelui: „Și îmi voi pune vrăjmășia între tine și femeie și între sămânța ta și sămânța ei; ea te va răni la cap și tu îi vei răni călcâiul.” – Gen. 3:15.

Satan a observat că Abel l-a mulțumit pe Dumnezeu, astfel a început să cauzeze distrugerea lui Abel. El a încercat să îi distrugă pe toți cei care l-au căutat și l-au servit pe Dumnezeu. El a cauzat ca profeții lui Dumnezeu să fie întemnițați, tăiați în bucăți și uciși. Dumnezeu ar fi putut să împiedice aceasta, dar pentru propriul Său scop bun, El nu a făcut asta. La vremea potrivită, Iehova își va demonstra marea Sa putere, prin înviere, aducându-i la viață veșnică pe cei care și-au dovedit credința și care au suferit chinuri din mâinile lui Satan și a emisarilor săi. Satan a căutat tot timpul să distrugă „sămânța” promisiunii, care este Cristosul, adică Isus Capul și biserica, corpul Său. Faptul că Satan i-a împiedicat adesea de la a face ceea ce ei vroiau să facă, pare evident din cuvintele apostolului: „Satan ne-a împiedicat.” – 1 Tes. 2:18.

Să ne aducem aminte de cursul de egoism pe care Satan l-a urmat și sfârșitul său; și , mai presus de toate, să ne aducem aminte de cursul urmat de Domnul și răsplata Sa glorioasă. „Fiindcă precum copiii sunt părtași la carne și sânge, așa El însuși a luat parte din aceasta, pentru ca prin moarte, El să îl distrugă pe cel care a avut putere asupra morții, adică pe diavolul.” – Ev. 2:14.

Dumnezeu este iubire. Isus este „imaginea clară” a Tatălui Său; așadar Isus Cristos este expresia perfectă a altruismului. El este calea care conduce la viață.

Ale cui rugăciuni primesc răspuns?

Pacea lumii este subiectul principal pentru nenumărate rugăciuni ale religioniștilor ,pe parcursul actualei crize internaționale. Multe dintre popoarele pământului își adresează rugăciunile pietrelor sau statuetelor de lemn sau altor obiecte animate. Unii fac ocol și socotesc aceasta drept rugăciune, în timp ce alții socotesc mătâniile sau repetarea frazelor formale că aceasta este rugăciunea la Dumnezeu. Asemenea rugăciuni sunt mai rău decât nefolositoare și ele nu primesc răspuns niciodată. Mulți alții se culcă la pământ într-o atitudine de devotament înaintea imaginilor de lemn sau piatră sau înaintea unor obiecte neînsuflețite în formă de cruce, crezând că prezența unui astfel de lucru îi va ajuta în rugăciuni. Oamenii care oferă aceste rugăciuni nu sunt de blamat. Este religia care este demnă de blamat ! Asemenea rugăciuni sunt fără înțeles adecvat.

Nu au toate persoanele privilegiul de a se apropia prin rugăciune de marele Dătător al fiecărui dar bun și perfect? Nu au! Oamenii se pot ruga, dar fără nici o asigurare că rugăciunile lor vor primi răspuns. Sub inspirația de la Dumnezeu, apostolul Petru a scris: „Căci ochii Domnului sunt asupra celor neprihăniți și urechile Lui sunt deschise pentru rugăciunile lor; dar fața Domnului este împotriva celor care fac rău.” (1Pet. 3:12) Prin această autoritate este văzut că doar cei neprihăniți au privilegiul de rugăciune. Aceștia își pot prezenta rugăciunile lui Dumnezeu și pot să se aștepte să fie ascultate și să primească răspuns, potrivit voinței Sale sfinte.

Nu are păcătosul privilegiul la rugăciune? Dacă cineva este un păcătos, mergând pe calea păcatului și se pocăiește sau este convertit, ceea ce înseamnă a-și schimba mintea sau cursul de acțiune și apoi dorește îndurarea lui Dumnezeu, el poate să-i ceară lui Dumnezeu îndurare; și dacă urmează calea numită de Dumnezeu el poate veni în armonie cu Dumnezeu și mai târziu să se bucure de privilegiul rugăciunii. Un exemplu al unui păcătos rugându-se lui Dumnezeu este găsit în Scripturi, în Luca 18:13: „Și cârciumarul, stând în depărtare, nu și-a ridicat nici măcar ochii spre cer, ci se bătea în piept, spunând, Dumnezeu fi îndurător cu mine, un păcătos.” Va fi observat, totuși, că el nu a avut întregul privilegiu al rugăciunii.

Poate un mohamedan sau alt păgân să se roage lui Dumnezeu și să aștepte ajutor? Răspunsul este nu; deoarece acești religioniști nu procedează potrivit căii cerute de Dumnezeu. Ei nu cred în Domnul Isus Cristos, drept marele Mântuitor. Deoarece întreaga familie umană a devenit păcătoasă, din cauza nesupunerii primului om față de Dumnezeu, Iehova Dumnezeu a asigurat, prin moartea Fiului Său iubit, ca prin meritul aceluia sacrificiu, urmașii lui Adam, care cred și se supun, să poată fi ușurați de efectele judecării de condamnare. Dumnezeu nu impune acest privilegiu nimănui, ci îl garantează celor care vin și îl cer, drept păcătoși, ca ei să poată fi ușurați de dificultățile lor și să vină în armonie cu El, prin Isus Cristos. Urmează, apoi, că dacă cineva vine pe orice altă cale, în afară de cea prin Cristos, el nu va fi primit. Așadar rugăciunile printr-o femeie moartă (Maria) pentru pacea lumii sunt de nici o valoare. Scripturile nu lasă îndoială despre aceasta. Apostolul Pavel spune, în Faptele 4:10-12: „Prin numele lui Isus Cristos din Nazaret, pe care l-ați crucificat, pe care Dumnezeu l-a ridicat din moarte, chiar prin El stă acest om înaintea voastră, a tuturor... Nici nu este mântuire în nici un altul; căci nu este nici un alt nume dat sub cer printre oameni, prin care noi să putem fi mântuiți.”

Ce putem spune atunci despre moderniști? Clericii moderniști, în special, spun că ei nu cred că omul a căzut în păcat și nici nu cred că Dumnezeu a creat omul, ci pretind că omul este o creatură a evoluției și că omul evoluează gradat. Ei spun că nu cred că sângele lui Isus a fost vărsat drept un preț de răscumpărare pentru om; prin urmare ei nu au încredere în sacrificiul de răscumpărare. Acești moderniști adesea stau în locuri publice și se roagă. Au ei privilegiul rugăciunii sau sunt rugăciunile lor auzite? Acest lucru poate fi judecat numai de către Scripturi; și când Scripturile spun clar că nici un om nu poate veni la Dumnezeu decât prin Isus Cristos, atunci urmează concluzia că orice om care nu crede nici în căderea lui Adam și nici în prețul de răscumpărare și astfel îl neagă pe Isus Cristos drept marele Mântuitor și Rege, nu are privilegiul rugăciunii.

În zilele lui Isus, elementul bisericesc sau clericii, în special scribii și fariseii, care au pretins să îl reprezinte pe Dumnezeu, au profitat de plăcerea de a merge pe stradă în robe lungi și să primească salutări și să ocupe locurile principale de sărbători. Le făcea de asemenea plăcere să își arate evlaviază, stând în sinagogi și la colțuri de stradă în rugăciune. Isus a spus că aceștia erau ipocriți, că ei se roagă pentru a fi văzuți de oameni și că ei și-au primit răsplata, deoarece

oamenii puteau să îi vadă și să spună: Cât de minunat de evlavioși sunt acești oameni!

După 1900 de ani, această clasă a clericilor religioși nu a dispărut de pe pământ, ci mai degrabă au crescut în număr și au luat în mod fraudulos numele de „creștini”. Cuvintele lui Isus (Luca 20:46,47) par destul de potrivite: „Luați aminte la scribi, care își doresc să meargă în robe lungi și iubesc salutările în piețe și cele mai înalte locuri în sinagogi și camerele principale la sărbători; care mănâncă casele văduvelor și de ochii oamenilor fac rugăciuni lungi; aceștia o să primească condamnare mai mare.” Și Matei 6:5 spune: „Și când te rogi, să nu fi cum sunt ipocriții: căci ei iubesc să se roage, stând în sinagogi și la colțuri de stradă, ca ei să poată fi văzuți de către oameni. Într-adevăr vă spun, ei și-au luat răsplata.”

Există o vreme și un loc pentru toate. Dumnezeu nu judecă pe cineva potrivit locului în care se roagă, ci îl judecă potrivit scopului și intenției. Dacă rugăciunea este rostită într-un loc public, ca ceilalți să poată auzi și să remarce evlavia celui care se roagă, atunci unul ca acesta poate primi răsplata aprobării altora, dar nu primește aprobarea lui Dumnezeu. Există anumite condiții în care este potrivit să te rogi în public. Unde este o adunare publică de oameni creștini, pentru scopul de a ține o închinare publică, este în totalitate adecvat pentru președinte sau alți creștini consacrați în prezența tuturor, să acționeze precum purtătorul de cuvânt, pentru a exprima recunoștința față de Dumnezeu pentru multiplele binecuvântări și a cere îndrumare în considerarea problemelor pentru care adunarea participă.

Ar trebui să fie amintit întotdeauna că rugăciunea nu este oferită oamenilor, ci lui Dumnezeu Iehova. Doar Dumnezeu poate garanta răspunsul la rugăciune. Dacă, prin urmare, este un lucru în care o adunare publică a celor într-un legământ cu Dumnezeu este în mod egal și unit interesată și dacă toți își doresc să ceară același lucru, ar fi potrivit atunci ca cineva să rostească o rugăciune audibilă, pentru ca mințile tuturor să poată fi îndrumate la unison. Unde este o audiență mixtă sau mai mulți prezenți care nu cred în Domnul, atunci cel care își dorește să se roage ar fi mult mai bine pentru el și în conformitate cu Scripturile dacă s-ar ruga individual.

„Recunoștința” înseamnă exprimarea mulțumirii pentru favorurile și binecuvântările primite. Este potrivit pentru toți oamenii să își exprime mulțumirea pentru Dătătorul tuturor darurilor bune și perfecte. Pentru un președinte al unei adunări publice, totuși, să stea înaintea oamenilor și să spună despre Dumnezeu Iehova ceea ce este de așteptat să facă, nu numai că este încrezut, dar adesea blasfemator. Rugăciuni lungi rostite în prezența altora sunt în general rostite pentru scopul de a atrage atenția asupra celui care vorbește. Noi trebuie să fim siguri că Iehova nu ascultă și nu răspunde la asemenea rugăciuni. Deseori președintele se roagă deoarece el iubește să-și audă propria voce și pentru ca alții să poată comenta despre elocvența sa.

Domnul Isus nu a lăsat îndoială în ceea ce privește unde ar trebui creștinii să se roage. El a spus: „Dar tu când te rogi, intră în cămăruța ta și când ai închis

ușa, roagă-te Tatălui tău, care este în secret; și Tatăl tău care stă în secret, te va răsplăti deschis.” (Mat. 6:6) Dacă dorești o favoare specială în mâinile unui conducător pământean, nu ai vrea să chemi o adunare publică de oameni și să anunți tare, în prezența lor, cererile tale adresate conducătorului. Ai prefera să ai o audiență secretă cu el, ca tu să îți poți prezenta problema într-un fel mai bun și mai direct. Din moment ce rugăciunile sunt adresate lui Iehova, rugăciunea efectivă este acea rugămintă care este prezentată în secret lui Dumnezeu Iehova, în numele lui Isus.

Nu a fost neobișnuit pentru Domnul Isus să se retragă într-un loc secret pentru rugăciune. El nu a rostit rugăciuni pentru beneficiul mulțimii, ca ei să îl poată auzi. Referitor la aceasta este scris în Matei 14:23: „Și când a dat mulțimile la o parte, noi am mers într-un munte pentru a ne ruga; și când seara a venit, el a fost singur acolo.” El a ținut o comuniune dulce și prețioasă cu Tatăl Său din cer, prin mijlocul rugăciunii. Aceasta este adevărat despre fiecare urmaș credincios și adevărat al Domnului Isus. Pentru toate aceste rugăciuni este un privilegiu sacru.

Dacă devine necesar sau potrivit pentru a se ruga în public, nici unul care este un creștin adevărat nu va ezita să facă asta. Ideea este că pare mult mai potrivit pentru un copil al lui Dumnezeu care are o rugămintă de prezentat Tatălui său să facă aceasta în secret, sau dacă nu, în compania altora cu aceiași credință prețioasă, pentru ca mintea fiecăruia să poată fi stabilită solemn asupra lucrului pe care îl cer în numele Stăpânului.

Există vreo virtute într-o rugăciune lungă? Sau am putea să ne așteptăm ca Domnul să asculte cu siguranță și să răspundă rugăciunii noastre, dacă o repetăm de multe ori? Multor oameni buni și cinstiți le este spus că dacă își repetă rugăciunile de atâtea ori pe zi și socotesc numărul cu ajutorul mățăniilor, aceasta le va aduce multe binecuvântări. Fără îndoială ei sunt cinstiți în încercările lor, dar problema este că ei nu sunt sfătuiți referitor la învățăturile despre care este scopul Scripturilor. Isus, când își instruia discipolii să se roage, a spus: „Dar când vă rugați, nu folosiți repetiții zadarnice, cum fac păgânii; căci ei se gândesc că vor fi auziți pentru multa lor vorbărie. Așadar, nu fiți ca ei; căci Tatăl vostru știe de ce lucruri aveți nevoie, înainte să Îl rugați.” – Mat. 6:7,8.

Nu este necesar să îi spunem atotștiutorului Creator de nenumărate ori dorința inimii noastre. După cum a afirmat aici Domnul, Tatăl nostru știe dinainte de ce lucruri avem nevoie. Întrebarea poate atunci să fie ridicată: De ce să Îl mai rugăm, dacă El știe dinainte de ce avem nevoie? Răspunsul la aceasta este: Iehova este un Dumnezeu drept, înțelept și iubitor. El nu forțează nimic asupra altcuiva. El dorește pentru copiii Săi să învețe anumite adevăruri și să se exprime în deplină armonie cu voința Sa și să își dorească cinstit binecuvântările Lui, înainte ca El să le dea. Orice părinte bun poate vedea înțelepciunea acestui curs. Dacă își dorește să își instruiască copilul cum se cuvine „în educația și musturarea Domnului” (Ef. 6:4), el ar prefera să vadă copilul, prima dată, cerând un lucru care este dorit; apoi, dacă înțelepciunea lui îl conduce să creadă căci copilul are nevoie de acesta, el se bucură să i-l dea. Isus stabilește regula, când spune: „Și eu vă spun,

Cere, și ți se va da; caută, și vei găsi; bate și ți se va deschide. Căci fiecare, care cere, primește și cel care caută, găsește și cel care bate, i se va deschide.” – Luca 11:9,10.

Prin profetul Moise, israeliții au fost aduși într-un legământ sau contract solemn cu Dumnezeu și ei s-au rugat lui Dumnezeu, deoarece ei erau poporul Său de legământ și slujitorii lui Dumnezeu, sub termenii legământului legii. Prin Isus Cristos, creștinul este îndrumat să se roage lui Dumnezeu Iehova și să i se adreseze drept Tată. Doar cei care sunt fiii Săi născuți de spirit sau care sunt pe punctul de a deveni copiii Săi pământești, sub Împărăție, au acest privilegiu să i se adreseze astfel. Toți aceștia sunt de asemenea într-un legământ cu Dumnezeu Iehova, prin consacrarea lor pentru El, prin Isus Cristos, pentru ca să facă voința Sa. În Ioan 15:16 Domnul Isus stabilește categoric regula că rugăciunea trebuie prezentată în numele Său: „Voi nu m-ați ales, dar Eu v-am ales pe voi, și v-am hirotonisit, ca voi să puteți merge și să produceți fructe și ca fructul vostru să rămână; pentru ca orice o să îi cereți Tatălui în numele Meu, El să vă poată da.” În Ioan 14:6 El a spus: „Eu sunt calea și adevărul și viața: nici un om nu vine la Tatăl, decât prin Mine.”

Aceasta stabilește regula, apoi, referitor la cine poate veni la Dumnezeu și cui trebuie creștinul să își prezinte rugămintea sau rugăciunea. În mod necesar aceasta exclude pe cei necredincioși și, de asemenea, pe cei care pretind să fie creștini, dar care neagă Cuvântul lui Dumnezeu și se opun Guvernului Teocratic prin Isus Cristos, prin care Guvern, El își va justifica numele și va binecuvânta omenirea supusă. Nu poate fi spus că deoarece un om pozează înaintea publicului drept un cleric, preot sau predicator, el are privilegiul de a se ruga lui Dumnezeu. Când Domnul Isus a fost pe pământ, scribii și fariseii au fost cei mai zeloși dintre toți în faptul că pretindeau să îl reprezinte pe Dumnezeu. Fără îndoială, rugăciunile lor nu au fost ascultate de către Iehova, din motivul pe care Isus l-a spus: „Dacă Dumnezeu ar fi fost Tatăl vostru, M-ați fi iubit: căci Eu am pornit și am plecat de la Dumnezeu; nici nu am venit de unul singur, ci El m-a trimis. De ce nu înțelegeți discursul Meu? Deoarece nici cuvântul Meu nu îl puteți auzi. Voi sunteți ai tatălui vostru, diavolul și dorințele tatălui vostru le veți face. El a fost un criminal de la început și nu rămâne în adevăr, pentru că nu este adevăr în el. Când spune o minciună, el vorbește despre el însuși; căci el este un mincinos și tatăl minciunii.” – Ioan 8:42-44.

Domnul Isus însuși îndrumă creștinul, ca atunci când se roagă să îi spună lui Dumnezeu Iehova: „Tatăl nostru care ești în ceruri”; și ca apoi el să îi ceară în numele lui Isus, Fiul lui Iehova. El spune: „Dacă rămâneți în Mine și dacă rămân în voi cuvintele Mele, cereți orice veți vrea și vi se va da.” (Ioan 15:7) Dacă cineva rămâne în acea condiție binecuvântată și cu Cuvântul lui Dumnezeu stăruind în el, atunci el o să ceară ce dorește și îi va fi dat. Dar observați condiția: Dacă Cuvântul lui Dumnezeu rămâne în el, atunci creștinul va cere doar în armonie cu voința lui Dumnezeu și nu va cere ceva formulat de religie și contrar voinței exprimate a lui Dumnezeu. După cum afirmă Isus în Ioan 14:13,14: „Și orice o să cereți în numele Meu, aceea o să fac, pentru ca Tatăl să poată fi glorificat în Fiul. Dacă o să cereți

orice în numele Meu, Eu o să fac.” Prin acest text, apoi, este înțeles să fie potrivit pentru copilul lui Dumnezeu să își adreseze rugăciunea lui Iehova, Tatăl și în numele Fiului, Isus Cristos și potrivit Cuvântului scris al lui Dumnezeu.

Astăzi creștinii adevărați, ca martori ai lui Iehova, suferă mare persecutare și ei plâng în rugăciuni către Dumnezeu Iehova, de dragul numelui Său. Privind la această zi, Iehova spune: „Și Dumnezeu nu o să-și răzbune aleșii, care îl strigă zi și noapte, chiar dacă a îndurat multe alături de ei? Vă spun că o să îi răzbune degrabă. În orice caz, când Fiul omului vine, o să găsească credință pe pământ?” (Luca 18:7,8) Cine pe pământ astăzi are această credință puternică și statornică? Cine înțelege sensul acestor vremuri de încercare, în special marea persecutare a celor care îl servesc pe Dumnezeu Iehova și Cristos? Credeți că Iehova își va răzbuna, prin Cristos Isus, în scurtă vreme aleșii Săi și își va justifica propriul Său nume, mare și sfânt? „Potrivit credinței tale așa o să îți fie.” (Mat. 9:29) Fiți siguri că toate lucrurile o să se rezolve pentru binele vostru, deoarece voi Îl iubiți pe Dumnezeu și ați fost chemați potrivit scopului Său, și aceasta, fie ce va fi, rezultatul final va fi glorios celor care stau fermi de partea marelui Său Guvern Teocratic, prin Isus Cristos. Acestora credincioși le este dată asigurarea că Dumnezeu le va răspunde la rugăciuni și își va răzbuna servii și aceasta în scurt timp.

TURNUL DE VEGHERE

Vestitorul
Impărăției lui Jehova

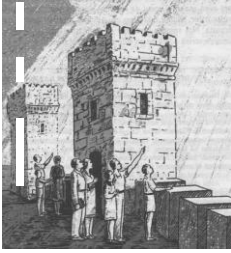
1 SEPTEMBRIE 1941

Nr. 17

Cuprins:

COPIII REGELUI	- Pag.427
RUGĂCIUNE PENTRU ÎMPĂRĂȚIE	- Pag.439
ESTE RELIGIA SFÂNTĂ?	- Pag.444

"VOI SUNTEȚI MARTORII MEI, ZICE JEHOVA, CĂ EU SUNT DUMNEZEU" Isaia 43:12

Publicată bilunar de
Societatea de Biblii și Tratamente Turnul de Veghere
117 Adams Street Brooklyn. N.Y.. U.S.A.

FUNȚIONARI:

Președinte: J.F.Rutherford

Secretar: W.E. Van Amburgh

„Toți fiii Tăi vor fi învățați de lehova;
și mare va fi pacea fiilor tăi” - Isaia 54:13

SCRIPTURA ÎNVAȚĂ CLAR:

IEHOVA este singurul Dumnezeu adevărat: El este din veșnicie în veșnicie: El este Creatorul cerului și al Pământului și Dătătorul de viață al creaturilor Sale. Logosul a fost începutul creațiunii Sale și Agentul Său activ la crearea tuturor lucrurilor. Logosul este acum Domnul Isus Cristos în glorie, investit cu toată puterea în cer și pe Pământ și Principalul Agent Executor al lui lehova.

DUMNEZEU a creat Pământul pentru om. El a creat pe om perfect pentru a trăi pe Pământ, unde l-a așezat. Omul n-a ascultat de legea lui Dumnezeu în mod voluntar și a fost condamnat la moarte: din cauza păcatului lui Adam, toți oamenii sunt născuți păcătoși și fără drept la viață.

ISUS a fost făcut om și Omul Isus a suferit pentru a produce prețul de răscumpărare pentru cei ascultători din omenire: Dumnezeu L-a înviat pe Isus din morți, ca și creatură divină. L-a înălțat la cer mai presus de orice creatură și de orice nume și L-a investit cu toată puterea și cu toată autoritatea.

ORGANIZAȚIA LUI IEHOVA este o Teocrație numită Sion și Isus Cristos este Funcționarul Principal de acolo și Regele de drept al lumii: urmașii unși și credincioși ai lui Cristos sunt copiii Sionului și membrii organizației lui lehova: ei sunt martorii Săi, a căror datorie și privilegiu este să mărturisească pentru supremația lui lehova. să declare scopurile Sale cu privire la omenire, așa cum sunt exprimate în Biblie și să poarte fructele împărăției înaintea tuturor aceluia care voiesc să asculte.

LUMEA cea veche s-a sfârșit în anul 1914 A.D. și Domnul Isus Cristos a fost așezat de lehova pe tronul Său al autorității, a expulzat pe Satan din cer și înaintea în întemeierea Împărăției lui Dumnezeu pe Pământ.

REMEDIIUL și binecuvântările popoarelor Pământului pot veni doar prin împărăția lui lehova prin Cristos, care acum a început. Următorea faptă măreață a Domnului, va fi distrugerea organizației lui Satan și stabilirea dreptății pe Pământ: sub această împărăție, oamenii de bine ce vor supraviețui Armagedonului, vor împlini mandatul divin de „a umple Pământul” cu un neam omenesc drept.

MISIUNEA SA

Această revistă este editată pentru a ajuta oamenii să cunoască pe lehova Dumnezeu și scopurile Sale. așa cum sunt exprimate în Biblie. Ea publică instrucțiuni biblice destinate îndeosebi pentru a ajuta martorilor lui lehova și tuturor oamenilor de bine. Ea pregătește pentru cititorii ei un studiu sistematic al Bibliei, iar Societatea furnizează și altă literatură pentru a ajuta asemenea studii. Ea publică material potrivit pentru instruirea publică în Scripturi, prin radio și alte mijloace.

Ea aderă strict la Biblie, ca autoritate pentru expunerile sale. Ea este absolut liberă și separată de toate religiile, partidele, sectele sau alte organizații lumesti. Ea este în întregime și fără rezervă pentru împărăția lui lehova Dumnezeu sub Cristos, Regele Său iubit. Ea nu este dogmatică, ci invită la examinarea conținutului ei în mod critic și atent. în lumina Scripturilor. Ea nu se amestecă în controverse, iar coloanele sale nu sunt deschise criticilor individuale.

Prețul abonamentului anual

Statele Unite - \$1: Canada și celelalte țări - \$1.50: Marea Britanie. Australia și Africa de Sud - 6S. Mandatele din America pot fi trimise prin ordin de plată poștal sau Expres sau prin cec bancar. Mandatele din Canada. Anglia. Africa de Sud. Australia și Asia pot fi trimise direct birourilor de filială respective. Mandatele din alte țări decât cele menționate, pot fi trimise direct biroului din Brooklyn. dar numai prin ordin de plată poștal *internațional*.

Birourile din străinătate

Anglia ..... 34 Craven Terrace. London. W.2. England
Canada ... .40 Irvvin Avenue. Toronto 5. Ontario. Canada
Australia și Asia..... 7 Beresford Road. Strathfield. N.S.W.. Australia
Africa de Sud ..... Boston House. Cape Town, South Africa

(Traduceri ale acestei reviste apar în mai multe limbi.)

Toți studenții Bibliei sinceri, care din cauza infirmității, sărăciei sau necazului, nu pot să plătească prețul abonamentului, pot avea gratuit *Turnul de veghere* printr-o cerere scrisă adresată vestitorilor, făcută odată pe an, arătând motivul pentru care cer aceasta. Noi suntem bucuroși să-i ajutăm astfel pe nevoiași, dar cererea scrisă odată pe an este solicitată de regulamentele poștale.

TURNUL DE VEGHERE

VESTITORUL PREZENȚEI LUI CHRISTOS

VOL. LXI

1 Septembrie 1941

Nr. 17

COPIII REGELUI

„Și tu o să îi înveți pe copiii tăi despre ele și o să vorbești de ele când stai în casa ta și când mergi pe drum și când stai jos și când te ridici.” – Deut. 6:7.

1. Iehova l-a îndrumat pe Moise să le transmită altora sensul al cărei îndrumări este acum clarificat celor care Îl iubesc pe Cel Prea Înalt. Iehova și-a ales poporul pentru Teocrația tipică și l-a condus prin mâna lui Moise, spre țara promisiunii. Moise a stat atunci înaintea aceluiași popor, în câmpiile Moabului și a transmis instrucțiunea. Astăzi Iehova și-a ales poporul pentru Teocrația anti-tipică, mulți dintre care au intrat deja în Țara Promisiunii și rămășița acestora are asigurarea că în curând va intra acolo.

2 Moise a fost un profet al lui Iehova și un model al lui Cristos, Regele, acel mare Profet, care execută scopul lui Iehova. Cuvintele lui Iehova nu s-au schimbat și sunt auzite acum cu o forță convingătoare de către fiecare, care și-a dat devotamentul pentru Guvernul Teocratic. Isus Cristos, Regele, este prezent și toți care sunt astăzi pentru Teocrație slujesc sub comanda Lui. Cuvintele lui Iehova, date lui Moise și rostite de către el, se aplică acum tuturor care vor primi viață prin Isus Cristos, Regele, adică: „Iehova, Dumnezeuul nostru este un singur Iehova: și tu o să Îl iubești pe Iehova Dumnezeuul tău cu toată inima ta și cu tot sufletul tău și cu toată puterea ta. Și aceste cuvinte pe care ți le poruncesc în această zi, o să fie în inima ta; și tu o să îți înveți copiii sânguincios despre ele, și tu o să vorbești despre ele când stai în casa ta, când mergi pe drum, când stai jos și când te ridici.” – Deutr. 6:4-7. *A.R.V.*

3 Astăzi obligația este pusă asupra fiecărui părinte care este într-un legământ să facă voința lui Iehova, să își aducă copiii în adunare, pentru ca ei să poată învăța cuvintele Domnului și să poată înțelege privilegiul lor de a servi Guvernul Teocratic. Părinții care Îl slujesc pe Iehova și care își iubesc copiii, vor fi harnici să își instruiască copiii în calea neprihănirii, ca ei să Îl poată servi pe Domnul și să trăiască. Părinții care neglijează această obligație divină, dezvăluie prin aceasta că ei nu au o apreciere potrivită a relației lor cu Dumnezeuul Atotputernic și a obligației lor față de copiii pe care i-au adus pe lume.

4 Cu multe secole în urmă, Iehova și-a anunțat scopul de a crea și a stabili un guvern patern, care să fie condus de către Fiul Său iubit. Acel guvern este marea Teocrație, prin care Isus Cristos va exercita o grijă paternă asupra intereselor oamenilor care o să trăiască pe pământ. El este Regele și Tatăl celor care i se

supun, și ei, drept copii ai Lui, se vor adresa lui Isus Cristos drept „Tată”. Dumnezeu Iehova este Regele Eternității și izvorul vieții și nimeni nu poate primi viață contrar voinței Sale. Iehova i-a transmis Fiului Său iubit, Regele, autoritate deplină de a administra viața celor care o să primească viață veșnică. În aceste zile din urmă Cel Prea Înalt a făcut acest lucru clar celor care au fugit la Domnul și au găsit acolo refugiu.

5 Dumnezeu imitator, Satan, în ducerea mai departe a uneltirii sale de a orbi oamenii și de a-i întoarce de la Dumnezeu Iehova, a stabilit, din când în când, un guvern patern fals, în care religia și politica sunt folosite pentru a ține oamenii în supunere. Asemenea guvern contrafăcut pretinde să conducă prin dreptul divin, dar asemenea pretenție este în totalitate falsă. Astfel, în curând, această paternitate falsă va da greș complet și va dispărea pentru totdeauna. Guvernele paterne contrafăcute au existat pentru multe secole în diferite locuri de pe pământ și au defăimat numele lui Iehova. Asemenea guverne, în loc să fie un părinte pentru cei supuși, au înrobit oamenii sub controlul lor. Adevăratul Guvern Patern îi va elibera pe toți cei care doresc să fie liberi și care Îl servesc pe Domnul, Regele Teocrației.

6 Cunoscând sfârșitul de la început, la vremea potrivită, Iehova a început să își facă cunoscut scopul Său de a crea și stabili un guvern patern prin Isus Cristos. În Biblie, Dumnezeu spune despre nașterea copilului care o să conducă drept Rege și care le va da altora viață și cu mult înainte de nașterea Sa, drept „Fiu al omului”, a fost scris în profeția lui Iehova referitor la Isus Cristos, aceste cuvinte: „Printre noi un copil s-a născut, printre noi un fiu a fost dat.” (Isa. 9:6) Aceasta a însemnat că, la vremea potrivită, un copil ar trebui să se nască din organizația universală a lui Dumnezeu, care să devină Regele și să conducă lumea în dreptate. Acel „Fiu al omului” s-a născut într-o iesle în Betleem și la acea vreme îngerul lui Iehova a transmis mesajul oamenilor pe care Dumnezeu i-a ales drept martori: „Printre voi s-a născut în această zi, în orașul lui David, un Mântuitor, care este Cristos Domnul.” În același timp, Iehova și-a determinat îngerii să le transmită tuturor oamenilor de bunăvoință atunci și după aceea pe pământ, acest mesaj: „Glorie lui Dumnezeu în înălțimi, pace pe pământ pentru toți oamenii de bunăvoință.” (Luca 2:10-14), *Rotherham*) Aceasta înseamnă că cei care sunt de bunăvoință față de marea Teocrație o să aibă pace și binecuvântări însoțite și acum vremea potrivită a lui Iehova a venit, când toți cei care sunt de bunăvoință față de El, să poată primi asemenea binecuvântări.

7 Referitor la puterea, autoritatea și gloria acelui copil născut în iesle, Iehova, prin profetul Său, spune: „Guvernul o să fie pe umerii Lui”; însemnând marele Guvern Teocratic. Acel mare Conducător o să îndrume oamenii pe calea dreaptă și referitor la aceasta este scris: „Și numele Lui o să fie Minunatul Consilier.” Toate persoanele care îi urmează sfatul vor merge cu siguranță pe calea dreaptă.

8 Unul dintre numele date Lui este „puternicul Dumnezeu”, însemnând că toată puterea în cer și pe pământ este dată în mâinile Sale. (Mat. 28:18) El este numit „Tatăl veșnic” deoarece Lui îi este dată puterea de a da viață veșnică celor supuși ai omenirii. Aceasta înseamnă că celor care le dă viață și care se supun, nu

mor niciodată, și cei care sunt supușii Săi credincioși și ascultători o să trăiască pentru totdeauna și vor duce mai departe scopul Său. Una din denumirile Sale este și „Prințul Păcii”, însemnând că El este marele Conducător patern și conducerea Sa de pace și dreptate nu o să se sfârșească niciodată. (Isa. 9:6,7) Autoritatea conferită Lui de către Iehova, înseamnă că teritoriul de stăpânire al lui Cristos, Regele Tată, îi aparține Lui și nu supușilor Săi. Oamenii vor ocupa pământul și îl vor glorifica în încredere. Aceasta este o însărcinare sacră și binecuvântată, pe care copiii Regelui o să aibă privilegiul și bucuria să o execute. Astfel, Domnul le conferă copiilor Săi un mare și minunat privilegiu și onoare. Acest mare Rege este „sămânța lui Avraam” potrivit promisiunii lui Dumnezeu, dată prima dată lui Avraam (Gen. 13:14-17) și Lui o să îi aparțină pământul și copiii o să îl înfrumusețeze și o să îl folosească spre gloria lui Iehova, pentru totdeauna. Isus Cristos a devenit Regele, cu multe secole în urmă, dar a fost voința lui Iehova, Tatăl Său, ca El să aștepte până în 1914 d.Chr. și apoi să intre în posesia Împărăției și să înceapă eliminarea dușmanului. Prima Sa lucrare pentru a intra în posesie este să anunțe numele lui Iehova și ca slujitorii Săi să proclame acel nume pe pământ și apoi să înceapă să-l distrugă pe conducătorul păcătos până la capăt, pentru ca oamenii să poată avea un guvern drept, sub care să trăiască și să laude pentru totdeauna numele Celui Prea Înalt, fără întrerupere.

PRIN CUMPĂRARE

9 Prin dreptul de cumpărare, Fiul iubit al lui Dumnezeu devine Rege și Tată al supușilor care trăiesc. Prețul Său de cumpărare a fost propriul Său sânge prețios. El a rostit o parabolă, ilustrând aceasta, unde El se aseamănă unui negustor care a găsit o mare comoară ascunsă într-un câmp și care, cu bucurie a vândut tot ce a avut, însemnând propria Sa viață umană și cu acel preț a cumpărat acea câmpie și acea comoară. (Mat. 13:44-46) Acea cumpărare include Guvernul și toți supușii care trăiesc sub acel Guvern. El vorbește despre Sine drept Dumnezeu Păstor, care își sacrifică viața pentru „celelalte oi”. (Ioan 10:11,16) Prin acel sacrificiu de răscumpărare El devine deținătorul tuturor celor care vin cu bucurie la El și se roagă pentru binecuvântarea Sa. Tuturor acestor credincioși El le dă viață veșnică; și, prin urmare, El este Tatăl tuturor celor care o să trăiască veșnic pe pământ.

10 Nesupunerea față de legea lui Dumnezeu conduce la dezastru. Aceasta este puternic arătată referitor la primul om. Dumnezeu l-a creat pe Adam și i-a dat autoritatea de a deveni tatăl oamenilor de pe pământ. Dumnezeu le-a spus lui Adam și Eva: „Fiți roditori și înmulțiți-vă și umpleți pământul.” (Gen. 1:28, *Roth.*) Dacă Adam ar fi fost credincios și supus, el ar fi ocupat o poziție unică față de toți urmașii săi. A fost o vreme, atunci, când Dumnezeu a tratat direct cu Adam; și astfel dacă Adam ar fi continuat credincios, el ar fi fost un canal de comunicare pentru toți copiii săi, comunicându-le mesajul de la Iehova. A lui era o funcție princiară, respectată față de alte persoane. Prin instruirea Evei și a copiilor lor în legea lui Dumnezeu, Adam ar fi ocupat locul profetului sau purtătorului de cuvânt al lui Dumnezeu pentru alții. Adam a fost egoist, a devenit intenționat nesupus și a

pierdut tot. Nu numai că a pierdut dreptul la viață veșnică pentru el, dar l-a pierdut pentru toți urmașii săi, și toți, prin moștenire, au venit sub condamnare. (Rom. 5:12) Satan, căpetenia demonilor, este cel care a produs căderea lui Adam și aceasta a avut rezultat dezastruos pentru toți oamenii și fără ajutor divin, în timp, toți oamenii de pe pământ ar fi pierit pentru totdeauna. Acel ajutor divin a fost dat de și prin Isus Cristos, Mântuitorul. – Ioan 3:16.

11 Diavolul nu poate dejuca scopul lui Dumnezeu, care a făcut pământul pentru ca omul să trăiască pe el. Dumnezeu a făcut asigurare, astfel, pentru un „al doilea Adam”, care o să dea viață tuturor celor credincioși și să facă pământul un loc drept și glorios pentru a trăi pe el. (1 Cor. 15:45,47) Prin dreptul de cumpărare și prin puterea și autoritatea pe care Isus Cristos le-a primit de la Iehova, El devine al doilea Adam, care stăpânește pământul și va regenera și va da viață tuturor celor cumpărați care se oferă în supunere deplină pentru legea Sa. Isus spune: „Precum Fiul omului nu a venit să fie condus, ci să conducă și să-și dea viața drept răscumpărare pentru mulți.” – Mat. 20:28.

12 Cei „mulți”, precum este folosit în acest text, sunt cei care au încredere deplină în Dumnezeu, care sunt supuși și servesc cu bucurie Guvernul Teocratic. Referitor la acest lucru este scris: „Căci Dumnezeu atât de mult a iubit lumea, încât și-a dat singurul Fiu născut, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viață veșnică. Tatăl Îl iubește pe Fiul și a dat toate lucrurile în mâinile Sale. Cel care crede în Fiul are viață veșnică; și cel care nu crede în Fiul nu o să vadă viața; ci mânia lui Dumnezeu va stărui asupra lui.” – Ioan 3:16,35,36.

13 Isus Cristos, Regele Teocrației, dă realmente viață veșnică tuturor supușilor Săi și astfel El este cu adevărat „Tatăl lor Veșnic”: „Căci plata păcatului este moartea; dar darul lui Dumnezeu este viața eternă prin Isus Cristos, Domnul nostru.” (Rom. 6:23) Urmărind eșecul lui Adam, Iehova a început să-și facă cunoscută asigurarea uimitoare pentru Teocrație și binecuvântările care le va aduce tuturor celor care devin supuși loiali și credincioși ai acelui guvern drept.

PRINȚII

14 Sub Guvernul Teocratic prin Isus Cristos, poziția profeților și a prinților va fi dată acelor oameni credincioși din vechime care au fost martori pentru Iehova înainte de venirea lui Cristos și care, prin credință, au văzut venirea Împărăției sau a Guvernului Teocratic prin marele Mesia. Acei oameni au murit cu mult timp înainte, dar ei o să aibă o „înviere mai bună” decât mulți alții, care înviere va veni prin Isus Cristos, care este „învierea și viața”. (Ioan 11:25) Prin asemenea înviere, acei oameni credincioși sunt copiii Regelui și pe ei, drept copiii Săi, îi face prinți sau conducători pe întreg pământul. Ei au fost odată cunoscuți drept „părinții” poporului tipic al lui Dumnezeu; prin urmare este scris despre ei: „În locul strămoșilor Tăi, o să fie copiii Tăi, pe care poți să îi faci prinți pe întreg pământul.” – Ps. 45:16.

15 O listă parțială a acelor oameni credincioși este prevăzută în Evrei, capitolul al unsprezecelea. Când acei prinți își execută datoriile, drept conducători

vizibili sub Guvernul Teocratic, nu o să mai fie politicieni, religioniști sau tâlhari comerciali care să chinuie oamenii. Despre și referitor la Regele Teocrației și despre prinții Săi sau guvernatorii vizibili, este scris: „Iată, un rege o să stăpânească cu dreptate și prinții o să conducă cu judecată.” (Isa. 32:1) Legea o să plece de la Regele invizibil și conducătorii Săi vizibili ai pământului vor duce spre executare judecata Sa anunțată.

REGELE MIRE

16 Isus Cristos, Dătătorul de viață, are o mireasă și El este mirele. Mireasa Lui este formată din 144.000 de creaturi care și-au dovedit credința și loialitatea pentru Dumnezeu și Isus Cristos, Regele Său. (Ioan 3:29) Mireasa include apostolii credincioși și creștinii credincioși care au trăit în zilele lor și toți care au murit drept creaturi umane și au fost înviați drept creaturi spirituale, cu excepția celor din „rămășiță”, încă pe pământ, care la fel vor avea parte de schimbarea lor din uman în spirit și toți o să devină moștenitori uniți alături de Isus Cristos, Regele. (Rom. 8:16,17) Acestea le-a spus Isus lor: „Fiți voi credincioși până la moarte și Eu vă voi da coroana vieții.” (Apoc. 2:10, *A.R.V.*) Prin supunere credincioasă pentru Iehova și Guvernul Său Teocratic, prin Isus Cristos, acești membri credincioși s-au pregătit pentru noul guvern. (Apoc. 19:7) La vremea potrivită a lui Iehova, aceștia credincioși sunt înviați și devin o parte a Guvernului teocratic; și referitor la ei este scris: „Și eu am văzut tronuri și ei au stat pe ele; și judecata le-a fost făcută: și am văzut sufletele celor care au fost decapitați pentru mărturia lui Isus și pentru cuvântul lui Dumnezeu și a celor care nu a venerat fiara și nici chipul ei, nu a primit nici semnul ei pe frunte sau pe mâinile lor; și ei au înviat și au stăpânit alături de Cristos o mie de ani.” – Apoc. 20:4.

17 Regele glorios, Isus Cristos și mireasa Lui regală au fost prevestiți într-o mare imagine profetică, pe care Iehova a făcut-o cu Isaac și cu Rebeca, cărora le-a fost spus: „Fii tu mama a mii de milioane și fie ca sămânța ta să dețină poarta celor care îi urăsc.” (Gen. 24:60) Aceasta înseamnă că familia regală, Regele și mireasa Lui, o să îl vadă pe dușman alungat și ei o să dețină toate lucrurile care au fost odată deținute de cei care urăsc Teocrația.

18 Apostolii credincioși sunt membrii miresei lui Cristos și lor Isus le-a vorbit: „Și Isus le-a spus, Cu adevărat vă spun vouă, Că voi cei care M-ați urmat, în regenerare, când Fiul omului o să stea pe tronul gloriei Sale, și voi o să stați pe douăsprezece tronuri, judecând cele douăsprezece triburi ale Israelului.” (Mat. 19:28) Aceste cuvinte ale Regelui demonstrează că o să fie o regenerare a omenirii și marele Dătător de viață pentru cei regenerați, este Isus Cristos, Regele.

19 Alegerea membrilor Guvernului Teocratic care va fi asociat cu Isus Cristos, Regele, a fost dusă mai departe, pe parcursul ultimilor 1900 de ani și este acum practic completă. Domnul Isus a primit Împărăția și și-a început conducerea în 1914 și în 1918 d.Cr. El a început judecata celor consacrați să facă voința lui Dumnezeu, alegându-i pe aceia credincioși și aprobați, pe care i-a trimis drept slujitori să fie martori pentru marele Teocrat, numele și guvernul Său. Rămășița

acestora sunt încă pe pământ și aceștia trebuie să se alătore și se alătură cu bucurie lui Isus Cristos pentru a extinde invitația la toate persoanele de bunăvoință ,acum pe pământ, să vină și să ia liber din adevărul vieții; și aceia supuși o să trăiască. (Apoc. 22:17) Astfel generația cerească aduce mesajul de viață generației pământești; și referitor la aceștia este scris: „De la o generația la alta o să îți laude lucrările și o să declare faptele Tale mărețe.” – Ps. 145:4.

ALȚI COPII

20 După ce a spus despre biserica spirituală credincioasă, pe care Isus a cumpărat-o cu propriul Său sânge și care va fi asociată cu El în Guvernul Teocratic, Isus spune: „Și alte oi am, care nu sunt din această turmă; și pe ele trebuie să le aduc și ele o să audă vocea Mea; și acolo o să fie o singură turmă și un singur păstor.” (Ioan 10:16) „Celelalte oi” ale Domnului, aici menționate, sunt cele care o să formeze „marea mulțime” și o să trăiască pentru totdeauna pe pământ. (Apoc. 7:9-17) Ei vor experimenta regenerarea. O multitudine de asemenea persoane trăiesc acum pe pământ și acestea, ascultând mesajul de viață, răspund cu bucurie și, demonstrându-și integritatea, ei o să trăiască și nu o să moară niciodată. Acea mulțime binecuvântată a fost ilustrată de către fiii lui Noe, care au fost trecuți în siguranță peste potop, cu tatăl lor Noe. Acolo Noe a ilustrat pe Marele Dătător de viață. După potop, toate națiunile pământului au fost de la Noe, tatăl lor. (Geneza 10) Astfel, la fel ca oamenii care sunt trecuți de Armagedon și care formează „marea mulțime”, împreună cu toți ceilalți care trăiesc după Armagedon, o să fie din Regele-Tată, Isus Cristos. Numele lui Iehova și Guvernul Său Teocratic prin Isus Cristos sunt acum proclamate pe pământ și mulți ascultă și se grăbesc să se declare pentru guvernul Teocratic al dreptății. Aceștia care ascultă și se supun sunt viitorii copii ai Regelui.

21 Asemenea persoane de bunăvoință care primesc Teocrația, înțeleg acum că Isus Cristos, Regele, a venit și că guvernul Său de dreptate, de mult timp promis, este acum aproape. Ei Îl salută și Îl laudă pe Isus Cristos, Regele, și caută viața prin El, exact așa cum aceasta a fost ilustrată de către mulțimea de copii din Ierusalim, care au umplut templul și au strigat la Isus: „Osana fiului lui David!” (Mat. 21:15) Cu acea ocazie, religioniștii au încercat să îi liniștească pe copii, dar Isus, în cuvinte de dojană, le-a spus: „Nu ați citit niciodată, Din gura copilașilor și a sugacilor tu ai perfecționat lauda?” (Mat. 21:16) Astăzi, copiii Regelui Îl salută bucuros pe Isus Cristos, proclamând Guvernul Teocratic; și religioniștii din prezent încearcă să reducă la tăcere acești copii, dar ei nu pot. Dumnezeu poate face până și pietrele să strige și El va avea grijă ca copiii Săi să vestească mesajul înaintea celor care doresc să îl asculte. Religioniștii și-au pierdut oportunitatea și acum copiii, prin favoarea Domnului, reiau cântecul vesel și îl vestesc în lung și în lat și precum Domnul declară, aceasta este făcută pentru a reduce dușmanul la tăcere. Copiii sunt acum în favoarea Domnului și Îl servesc cu bucurie și ei o să vadă dușmanii Teocrației îndreptându-se spre înfrângere.

TIMPUL POTRIVIT

22 Cu mult timp în urmă, Iehova a fixat timpul și sezonul pentru a-și executa scopul referitor la Teocrație și, la vremea Sa potrivită, fiecare pas progresiv are loc. Când timpul potrivit va veni, Domnul își instruieste pe cei docili și supuși în calea pe care ei ar trebui să meargă, și, în cele din urmă, face clar sensul Cuvântului Său, precum a promis: „Pe cei supuși îi va îndruma în judecată și pe cei supuși îi va învăța în calea Sa. Toate căile Domnului sunt îndurare și adevăr pentru cei care își respectă legământul și mărturiile. Ce om este acela care se teme de Domnul? Pe el îl va învăța în calea pe care o să o aleagă. Sufletul său va sta în liniște și sămânța sa o să moștenească pământul. Secretul Domnului este cu cei care se tem de El; și El le va arăta legământul Său.” – Ps. 25:9,10,12-14.

23 Fiecare copil care acum își dă devotamentul inimii pentru Iehova și Cristos, Regele, poate aștepta cu încredere să fie îndrumat pe calea corectă, deoarece acum este vremea potrivită a Domnului să adune la El „celelalte oi” ale Sale. A fost în anul 1914 când Iehova L-a instruit pe Isus Cristos să-și înceapă datoriile poziției de Rege și, referitor la aceasta, este scris: „Domnul o să trimită toiagul puterii Tale din Sion; Tu să conduci în mijlocul dușmanilor Tăi.” – Ps. 110:2.

24 Prima lucrare a Regelui este să îi determine pe slujitorii Săi credincioși să proclame numele lui Iehova, Cel Suprem, și să spună despre Guvernul Său Teocratic, prin Isus Cristos, și când aceasta este făcută, atunci să elimine conducerea satanistă, lucrare care va fi îndeplinită la Armagedon.

25 Din 1918, Domnul gloriei și puterii a judecat națiunile, precum este scris: „Și înaintea Lui o să se strângă toate națiunile; și El o să îi separe pe unul de altul, precum un păstor își desparte oile de capre.” – Mat. 25:32.

26 Nu este deloc necesar ca oamenii să Îl vadă pe Domnul cu ochii lor, pentru a fi judecați de către El. El este acolo, invizibil ochilor umani și El îi judecă după devotamentul inimii sau motivul arătat când ei aud despre împărăția Sa. În timpul acelei judecăți, viitorii copii ai Regelui, pe care îi numește „alte oi” ale Sale, sunt separați de cei nesupuși, pe care îi numește „capre” și „alte oi” ale Sale sunt puse de partea favorii și puterii salvatoare a Regelui: „Și El va pune oile la mâna dreaptă, iar caprele în stânga.” – Mat. 25:33.

27 Domnul nu obligă pe nimeni să Îl servească, ci oferă binecuvântările celor care doresc să facă ceea ce este corect și care sunt nerăbdători să vadă guvernul drept, în deplin control al lumii. Asemenea viitori copii sunt sânguincioși să învețe care este voința Domnului referitor la ei și ei se grăbesc să facă voința Domnului. Datorită faptului că au luat partea Teocrației și au proclamat numele marelui Rege, ei sunt persecutați amarnic de către demoni și oamenii demonizați. Viitorii copii ai Regelui trebuie, sub încercarea crucială, să rămână fermi și statornici pentru Rege și împărăția Sa, și dacă fac asta, până când testul este finalizat la Armagedon, „atunci Regele o să le spună celor de la mâna Lui dreaptă: Veniți voi, binecuvântați de Tatăl Meu, de moșteniți împărăția pregătită pentru voi de la începutul lumii.” (Mat. 25:34) Astfel ei devin copiii „Tatălui veșnic” și întră în

binecuvântările abundente pe care Iehova le-a pregătit pentru ei de la începutul lumii. Observă una din cele mai mari binecuvântări pe care le-a numit în Scripturi.

STĂPÂNIRE

28 Dumnezeu Iehova i-a dat lui Adam, omul perfect, stăpânire asupra anumitor lucruri specifice. Faptul că Adam a pierdut acea binecuvântare prin nesupunere înseamnă că copii supuși ai Domnului o să primească acea stăpânire din mâna Domnului, și care corespunde exact cu stăpânirea dată perfectului Adam în Eden. (Gen. 1:26,28) Totul atunci va fi sub controlul lui Cristos Regele; și copiii Săi vor duce la bun sfârșit lucrurile date lui Adam și pe care le-a pierdut. Referitor la aceasta este scris: „În adevăr, nu unor îngeri a supus El lumea viitoare, despre care vorbim. Ba încă, cineva a făcut undeva următoarea mărturisire: „Ce este omul, ca să-Ți aduci amine de el sau fiul omului, ca să-l cercetezi? L-ai făcut pentru puțină vreme mai pe jos de îngeri, l-ai încununat cu slavă și cu cinste, l-ai pus peste lucrările mâinilor Tale: toate le-ai supus sub picioarele lui.” În adevăr, dacă i-a supus toate, nu i-a lăsat nimic nesupus. Totuși, acum, încă nu vedem că toate îi sunt supuse.” – Ev. 2:5-8.

29 Înainte de a prelua controlul asupra pământului, Isus, prima dată, i-a cumpărat cu sângele Său pe toți cei supuși și apoi vine în glorie, onoare și putere, drept Rege al Guvernului lui Iehova și preia toate lucrurile sub Teocrație. Prin urmare este scris: „Dar pe Acela care a fost făcut „pentru puțină vreme mai pe jos decât îngerii” adică pe Isus, Îl vedem „încununat cu slavă și cu cinste” din pricina morții pe care a suferit-o; pentru ca, prin harul lui Dumnezeu, El să guste moartea pentru toți.” (Ev. 2:9) El îi cumpără pe toți cei care devin supușii Săi.

20 Acești copii includ „prinții” și pe cei din „marea mulțime”. Astfel, reprezentanții vizibili și copiii Tatălui lor, Regele, vor exercita stăpânirea asupra pământului, asupra peștilor și a păsărilor și a tuturor animalelor sălbatice din pădure și câmpie. Domnul dă garanția că nici una din fiarele sălbatice sau alte creații animale nu o să rănească sau să brutalizeze copiii Săi. Drept exemplu, un miel va deveni atașat de leu și toate animalele și toții copiii vor deveni adevărați prieteni, precum este scris: „Lupul de asemenea va locui cu mielul și leopardul o să se așeze cu copilul; și vițelul și tânărul leu și animalul tânăr laolaltă; și un copilaș o să îi conducă. Și vaca și ursul o să se hrănească; progenerurile lor o să stea împreună: și leul va paște fân ca boul. Și copilul de alăptat o să se joace în gaura de șarpe și copilul întărcat o să pună mâna pe cuibul șarpelui. Ei nu o să rănească și nici nu o să distrugă în întregul Meu munte sfânt; căci pământul va fi plin de cunoașterea Domnului, precum apele acoperă mările.” (Isa. 11:6-9) Acolo o să fie atunci pace veșnică între om și animalele sălbatice, precum este declarat de către Domnul: „Și în acea zi voi face un legământ pentru ei cu fiarele câmpiei și cu păsările cerului și cu animalele târătoare ale solului; și Eu voi rupe arcul și sabia și lupta de pe pământ și îi voi face să stea în siguranță.” – Os. 2:18; Ezech. 34:25.

31 Copiii Regelui o să fie folosiți de către Domnul pentru a face pământul un loc de glorie și frumusețe. (Isa. 60:13; 66:1) Păzit și păstrat de prinții și supușii săi,

pământul o să devină grădina Regelui, un paradis al cărui model este Edenul și toți aceștia vor proclama laudele Celui Prea Înalt și ale Regelui. – Gen. 2:15.

MANDATUL

32 Acum națiunile pământului sunt în durerile morții și în curând Armaghedonul, lupta acelei mari zile a Dumnezeului Atotputernic va fi luptată și în care Cristos o să fie complet victorios, înlăturând și distrugând fiecare lucru păcătos. În acea luptă, păcătoșii și toți asupritorii și toți opozanții Teocrației o să piară. Atunci supraviețuitorii Armaghedonului, „marea mulțime”, copiii Regelui, vor executa mandatul divin, pe care Dumnezeu i l-a dat lui Adam și pe care Adam l-a pierdut din cauza nesupunerii sale.

33 Scopul lui Dumnezeu nu poate da greș. (Isa. 46:11) El și-a dat cuvântul că pământul o să fie populat cu oameni neprihăniți. Fiii lui Noe au făcut o imagine legată de acel mandat divin, precum a fost executat. (Gen. 9:1) Copiii Regelui o să îndeplinească acel mandat divin în realitate și în totalitate pentru gloria Domnului. Pentru copiii Regelui acel mandat este: „Fiți roditori și înmulțiți-vă și umpleți pământul.” Acestea o să fie executate de către copiii supuși ai Regelui, cel mai mare privilegiu pus înaintea creaturilor umane vreodată.

34 Îndeplinirea aceluși mandat divin este una din multele binecuvântări acum puse înaintea ionadabilor, drept viitorii copii supuși ai Regelui și ei o să îl ducă spre executare, pentru gloria lui Dumnezeu și a Regelui, după ce Armaghedonul va fi trecut. Creaturile neprihănite o să execute și o să îndeplinească acel mandat în dreptate și ei o să facă așa sub supravegherea Regelui dreptății. Sub supravegherea Sa, copiii Regelui, formând „marea mulțime” se vor căsători și vor aduce pe lume copii în dreptate, care urmași o să fie de asemenea copii ai Regelui. „Ei nu vor lucra în zadar și nici nu vor produce neazuri, căci ei sunt sămânța celor binecuvântați ai Domnului și urmașii lor împreună cu ei.” (Isa. 65:23) Astfel pământul, sub conducerea Guvernului Teocratic, o să fie plin de oameni perfecți, care vor lăuda și vor onora veșnic numele lui Iehova și numele Regelui Său. Ei vor fi oamenii Domnului și El va fi Dumnezeul lor și Dătătorul de Viață. Atunci copilașii nu o să se îmbolnăvească și nu o să moară. Fiecăruia îi va fi dată oportunitatea să-și demonstreze devotamentul complet pentru Rege și Iehova și dacă unul din ei moare, aceasta va fi din cauza propriei lor nesupunerii intenționate și pentru aceștia nu vor fi vărsate lacrimi și tristeți. – Apoc. 21:4; Ezech. 24:16-18; de asemenea „Justificare”, Vol.1, paginile 332-334.

35 Mariajul este o instituție divină și, prin urmare, făcut sacru de către Dumnezeul Atotputernic. Sub conducerea celor păcătoși, mariajul a devenit o batjocură. Sub conducerea Regelui Teocrației, mariajul va deveni sacru și pentru gloria lui Dumnezeu. În trecut, oamenii credincioși din poporul tipic de legământ al lui Dumnezeu, care L-au iubit, s-au uitat spre Domnul să îi îndrume în alegerea unei soții pentru bărbat. (Gen. 24:1-67) Aceasta este cel puțin o sugestie că, sub Teocrație, bărbații și femeile vor căuta fața Domnului, Regele, și Îl vor implora să facă alegerea unei soții pentru soț. Din moment ce Armaghedonul este aproape, s-

ar părea înțelept pentru cei care speră să facă parte din „marea mulțime” și astfel să îndeplinească mandatul divin, să Îl aștepte pe Domnul și să caute instrucțiunea Lui și să Îl roage să îi îndrume și să facă alegerea unei companii bune. Precum „marea mulțime” va executa mandatul divin în dreptate, ei vor avea nevoie și își vor dori cu tărie îndrumarea „Minunatului lor Sfătuitor”, Regele gloriei, și El ,cu siguranță, îi va îndruma pe cei care caută serios sfatul și îndrumarea Lui.

36 „Marea mulțime” va aduce pe lume copii în dreptate, pentru onoarea Regelui. Referitor la aceasta este scris: „În mulțimea de oameni este onoarea Regelui; iar în mizeria oamenilor [care acum predomină pe tot pământul] este distrugerea prințului [prințul păcătos, „dumnezeul acestei lumi”, și în susținătorii săi].” – Prov. 14:28.

37 Sub stăpânirea lui Cristos Regele, „marea mulțime”, drept copii ai Regelui, o să se bucure să aducă pe lume copii și să îi învețe calea neprihănirii, ca ei să poată trăi veșnic în neprihănire. Referitor la aceasta este scris: „Iată, copiii sunt o moștenire a Domnului; și rodul pântecelui este răsplata. Precum săgețile sunt în mâna unui om puternic, așa sunt copiii tinerilor. Fericit este omul care își are tolba plină de ei; ei nu o să fie rușinați, ci ei o să vorbească cu dușmanii la poartă.” (Ps. 127:3-5) Astăzi cei care Îl iubesc pe Iehova și pe Regele Său, nu sunt rușinați să proclame Teocrația, prin Isus Cristos, ci cu seninătate și bucurie le vorbesc oponentilor lor, spunându-le despre lucrurile mărețe pe care Dumnezeu le are pentru cei care Îl slujesc cu bucurie.

DATORIA PĂRINȚILOR

38 Când Moise a stat înaintea poporului tipic de legământ al lui Iehova, pe câmpiile Moabului și a transmis îndrumarea de la Iehova, el a știut că în scurt timp după aceea copiii, atunci prezenți, vor lua locul părinților în rândurile armatei lui Dumnezeu. Viguros, le-a amintit părinților imediat de datoria lor față de copiii lor. El le-a cerut sânguință și credință în învățarea adevărului pe copiii lor. Aceasta a fost important atunci; îndeplinirea acestei obligații este de mai mare importanță acum. Astăzi, Isus Cristos, Mai Marele Moise, și-a adunat poporul Său de legământ înaintea Sa și în cel mai puternic fel le spune să-și instruiască copiii în calea neprihănirii, respectând constant înaintea copiilor lor numele lui Iehova, Guvernul Său Teocratic, prin Isus Cristos și necesitatea pentru devotamentul complet și altruist față de Iehova și guvernul Său. Noi știm că în viitorul apropiat, ultimii membri ai asociațiilor guvernamentale cu Isus Cristos, trebuie să își lase deoparte copiii și să continue spre datorii mai înalte și serviciu. Acesta va fi privilegiul binecuvântat al copiilor binecuvântați, sub conducerea directă a „prinților” credincioși sau a conducătorilor de pe pământ, să ducă spre îndeplinire mandatul divin pentru umplerea pământului cu un popor neprihănit. Părinții care acum sunt într-un legământ pentru Împărăție să aibă grijă ca ei să fie supuși poruncilor lui Dumnezeu, să fie harnici să își învețe copiii despre și referitor la Teocrație. În aceasta să nu greșiți ! Cea mai mare favoare pe care părinții pot acum să o reverse asupra copiilor lor este să păstreze constat înaintea lor Împărăția și

ceea ce aceasta înseamnă pentru omenire. Dacă asemenea părinți și-au crescut copiii „în educația și musturarea Domnului” ei nu se vor îndepărta de la instruire și binecuvântați o să fie acei părinți și acei copii care astfel se supun! – Ef. 6:4; Prov. 22:6.

DATORIA COPILOR

39 Acei copii care sunt a celor unși și care doresc să trăiască, trebuie să țină minte această admonestare a Cuvântului lui Dumnezeu: „Copii, ascultați părinții în Domnul; căci aceasta este drept.” (Efes. 6:1) Acele cuvinte înseamnă că copiii trebuie să dea atenție instrucțiunii pe care o primesc de la părinți, care sunt în Domnul și care se supun ordinului Domnului. În continuare este scris: „Onorează-ți tatăl și mama, care este prima poruncă cu promisiune, ca să îți fie bine și ca tu să poți trăi mult pe pământ.” – Ef. 6:2,3.

40 „Tatăl veșnic” al acestor copii este Isus Cristos și mama lor adevărată este organizația principală a Domnului. Dacă voi, copiii, ați arătat sârguință și eficiență în școlile acestei lumi, cu raționament mai puternic trebuie acum să fiți sârguincioși și să creșteți în eficiență în școala de sub Guvernul Teocratic.

41 În curând îl veți putea întâlni pe Avraam, Daniel și alți oameni la fel de credincioși, care o să fie aici drept oameni perfecți, acționând drept conducători ai noii lumi. Căutați cu nerăbdare îndrumarea lor și agățați-vă de cuvintele lor de înțelepciune și îndurare, deoarece ele o să vă conducă în calea neprihăririi. Odihniți-vă cu încredere în conducere deoarece ei sunt prinții Domnului. Referitor la venirea lor ca și conducători drepti, Isus spune: „Mulți o să vină de la est și de la vest și o să stea jos cu Avraam, Isaac și Iacob, în Împărăția cerului.” (Mat. 8:11) Stând cu ei nu înseamnă că rămân inactivi, ci înseamnă să rămână în încredere deplină cu ei, știind că ei sunt drepti și fiind cu ei, vor merge pe calea dreptății.

42 Datoria voastră prezentă este aceea de mare importanță și responsabilitate. Isus Cristos, Regele, este aici, complet pregătit și înarmat pentru lupta de la Armagedon și acolo dușmanii Săi o să mănânce pământul. Înainte să execute acea judecată cu mare putere, El poruncește ca toți care Îl iubesc să fie angajați activ în proclamarea Teocrației, pentru lauda lui Iehova. (Ex. 9:16) Dacă sperați să trăiți și acum Îl iubiți pe „Tatăl Veșnic”, Regele, veți da atenție de bunăvoie și cu bucurie la cuvintele Sale și vă veți supune, precum este scris: „Poporul Tău va fi binevoitor în ziua puterii Tale, în frumusețile sfințeniei din pântecele dimineții: voi aveți roua tinereții voastre.” (Ps. 110:3) Dorești să îți execuți în totalitate datoria? Ascultă atunci porunca Domnului prezentată în Biblie în Apoc. 22:17: „Și Spiritul și mireasa spun, Veniți! Și cel care aude să spună, Veniți! Și cel care este însetat să vină: și oricine vrea, să ia liber din apa vieții.”

43 Cristos, Regele, este acel mare Spirit și mireasa Lui, menționată acolo, sunt membrii corpului sau guvernului Său; și voi sunteți viitori copii ai Regelui și, în acest fel, veți putea trăi veșnic pe pământ. „Și Spiritul și mireasa spun, Veniți!” Unde? Veniți și arătați-vă ferm de partea Guvernului Teocratic. În limbajul lui Isus: „Fugiți în munți”; adică la Dumnezeu și la Isus Cristos, la marele Teocrat și

la Regele Său. Dacă ascultați și vă supuneți, atunci vouă vă spune Regele: „Cel care aude să spună, Veniți!” Așadar cui să „spună”? Astfel să „spună” tuturor celor care aud mesajul referitor la Teocrație. Aceasta înseamnă că voi acum trebuie să fiți sârguincioși și foarte activi să faceți cunoscut numele Regelui și marea Teocrație și pe Atotputernicul Teocrat. Pentru care scop trebuie acum transmis acel mesaj? Isus răspunde că toți cei care doresc dreptate și viață pot acum să vină și să se pună sub protecția Domnului și să găsească calea vieții.

GUVERNUL

44 Apostolul, sub inspirația de la Domnul, cu mult timp în urmă a scris aceste cuvinte profetice: „În orice caz, noi, potrivit promisiunii Sale, căutăm noi ceruri și un pământ nou, unde sălășluiește dreptatea.” (2Pet. 3:13) „Noile ceruri” sunt Guvernul Teocratic, invizibila putere conducătoare în mâinile lui Cristos; și acel guvern a venit. „Noul pământ” este noua conducere sub prinții Regelui gloriei; și acești prinți trebuie să vină în curând. Acela este conducerea sau guvernarea dreaptă, despre care Iehova a făcut să fie scris în Biblia Lui: „Când cei drepti sunt în autoritate, oamenii se bucură.” (Prov. 29:2) Aceasta este o garanție de la Iehova că ziua bucuriei pentru oameni este drept înainte și că toți cei care se supun legii Guvernului Teocratic o să se bucure pentru totdeauna.

45 Acea profeție, în decurs de împlinire este o rază de lumină din cer, acum dată, când întunericul acoperă conducerea păcătoasă a lumii și întuneric dens s-a stabilit asupra tuturor națiunilor. Aceasta este un semnal de lumină al speranței pentru toți cei care iubesc dreptatea. Ca viitori copii ai Regelui, este acum marele vostru privilegiu și datorie să vă grăbiți să executați porunca Domnului, ducând mesajul lui Iehova de speranță popoarelor pământului care vor auzi. Făcând în așa fel, de bunăvoie, cu încredere și fără frică de demoni sau oameni, vă veți dovedi iubirea pentru marele Teocrat și Regele Său, în această zi de judecată. – 1 Ioan 4:17,18.

46 Conducerea națiunilor, prin actualii dictatori, nu aduce nici un fel de speranță pentru omenire. Toate națiunile sunt acum afectate de război, foamete, epidemii, boală și moarte. Este privilegiul și datoria voastră să ridicați acum stindardul Teocrației și, ca dulcii cântători ai noii lumi, să le arătați oamenilor binevoitori calea de siguranță și viață. Sub conducerea Teocrației nu o să mai fie un alt război între oameni, deoarece Domnul Dumnezeu și-a dat cuvântul că pacea o să țină pentru totdeauna. (Isa. 9:7) Regele neprihănit o să conducă în dreptate și fiecare supus o să fie egal cu oricare altul înaintea Domnului. Oamenii vor munci altruist împreună și „ei o să își transforme săbiile în brăzdare de plug și sulile în cosoare; nici o națiune nu o să mai ridice sabia împotriva altei națiuni și nici nu o să mai învețe ce este războiul vreodată. Ci fiecare o să stea sub vița sa de vie și sub smochinul său; și nimic nu o să-i facă să se teamă; căci gura Domnului oștirilor a rostit asta.” – Mica 4:3,4.

47 Foametea și sărăcia vor fi necunoscute sub Guvernul Teocratic. O să fie destule pentru toți și toți o să își mănânce mâncarea în bucurie și mulțumire,

precum este scris: „Și în acești munți [Guvernul Teocratic] o să facă Domnul oștirilor tuturor oamenilor un festin cu multe lucruri, un festin de vinuri de drojdie, de lucruri îmbelșugate pline de miez, de vinuri de drojdie bine rafinate. El va înghiți moartea în victorie; și Domnul Dumnezeu va șterge lacrimile de pe toate fețele; și ocara poporului Său va fi luată de pe tot pământul; căci Domnul a spus asta.” – Isa. 25:6,8.

48 Marea și mult așteptata Teocrație a venit ! Ridicați-vă mâinile de bucurie! Mergeți acum și spuneți veștile bune ale Guvernului Teocratic tuturor celor care vor asculta. Cei care ascultă și se supun, se vor alătura în lauda veșnică a lui Iehova, care răsună acum în ceruri, precum este scris în profeția Celui Prea Înalt: „Dobitoacele și toate vitele; animalele târătoare și păsările zburătoare; Regii pământului [Isus Cristos și mireasa Lui] și toți oamenii; prinți și toți judecătorii pământului [reprezentanții vizibili pe pământ ai Guvernului Teocratic]; atât feciorii cât și fetele; bătrânii [supraviețuitorii Armagedonului] și copiii [născuți din „marea mulțime” pentru a umple pământul]; să laude numele Domnului [IEHOVA]: căci însuși numele Său este excelent; gloria Sa este mai presus de pământ și cer. El de asemenea a ridicat vocea poporului Său, lauda tuturor sfinților Săi, chiar și cea a copiilor lui Israel, un popor apropiat Lui. Lăudați-L pe Domnul.” – Ps. 148:10-14.

Rugăciune pentru Împărăție

Multe rugăciuni sunt pur și simplu o formalitate executată în principal în anumite clădiri religioase, iar altele sunt o batjocură. Unii se roagă pentru a fi auziți de oameni, la radio sau în altă parte, în public. Doar câțiva se roagă cu o dorință sinceră să fie făcută voința Creatorului lor, Iehova Dumnezeu, referitor la ei. Acesta a fost evident motivul pentru care discipolii marelui Învățător Isus i-au cerut să-i învețe cum să se roage. Dacă a fost necesar pentru apostolii lui Isus să învețe să se roage, cu siguranță este necesar pentru toți să învețe să se roage inteligent, cei care așteaptă ca rugăciunea lor să primească răspuns. Acum care este metoda potrivită pentru aceștia să o folosească în rugăciune?

Răspunsul la aceasta ar trebui să fie găsit în Scripturi și nicăieri altundeva. Luca 11:1 spune: „Și s-a întâmplat că atunci când se ruga într-un anumit loc, când s-a oprit, unul dintre discipolii Săi i-a spus: Domnule, învață-ne să ne rugăm, precum Ioan [Botezătorul] de asemenea și-a învățat discipolii.” Isus a răspuns: „În acest fel să vă rugați: Tatăl nostru care ești în ceruri, Sfințească-se numele Tău.” (Matei 6:9) Este de observat că aici Isus a îndrumat ca rugăciunea să fie adresată lui Dumnezeu „al cărui nume este Iehova”, și căruia i se vor adresa drept „Tată”. (Ps. 83:18) Aceasta nu înseamnă paternitatea lui Dumnezeu pentru toată omenirea și nici frăția tuturor oamenilor, precum au crezut prostește câțiva oameni religioși. Dumnezeu Iehova este numai Tatăl celor care au fost născuți prin spiritul Lui,

pentru o moștenire cerească, și a acelor persoane de bunăvoință care stau în rând să devină fiii Săi pe pământ, sub Împărăție, și aceasta după ce ei s-au consacrat deplin Lui, ca să facă voința Sa.

Din necesitate această regulă de rugăciune îi exclude pe toți cei care nu sunt fiii lui Dumnezeu. Solicitantul, după ce astfel s-a adresat lui Iehova, Îl recunoaște drept marele Dumnezeu etern, că numele Său este sacru și va fi justificat de către marele Său Justificator și Rege, Isus Cristos, și că Iehova Tatăl este demn să primească întreaga laudă și adorație. Arată reverență marcată din partea solicitantului pentru marele Iehova. Nu există nimic despre aceasta care să garanteze concluzia că solicitantul s-ar putea adresa nerescuțit în prezența Atotputernicului. Cât de diferită este aceasta de ceea ce auzim adesea, adică, anumite persoane care se roagă public și îi spun arogant lui Dumnezeu ce ar trebui să facă, precum este în prezent publicat la știri, referitor la Europa sfâșiată de război.

„Vie împărăția Ta, facă-se voia Ta, precum în cer așa și pe pământ.” Așa continuă rugăciunea. (Mat. 6:10) Această expresie înseamnă că solicitantul se exprimă în deplină armonie cu sfânta voință a lui Dumnezeu, că își dorește venirea Guvernului Teocratic al lui Dumnezeu, ca această împărăție să poată conduce pe pământ pentru totdeauna, ca voința lui Dumnezeu să poată fi făcută pe pământ ca și în cer. Solicitantul recunoaște nedreptatea, boala și tristețea de pe pământ și că împărăția lui Dumnezeu este singura scăpare pentru acestea; și astfel el își exprimă dorința umilă și sinceră pentru a vedea voința lui Dumnezeu în desfășurare în inimile tuturor oamenilor care trăiesc, în loc de cea a oamenilor egoiști, care conduc acum.

Guvernul Teocratic este „Împărăția cerului”, deoarece acesta este guvernul lui Dumnezeu Iehova acționat din cer de către reprezentantul Său numit cum se cuvine, Isus Cristos, Regele. Marele Teocrat este Dumnezeu Iehova, Cel Atotputernic. Teocrația este guvernul Său, care o să conducă lumea în dreptate, pentru lauda și onoarea numelui lui Iehova, care va justifica complet numele Său înaintea întregii creații. Regele acelei mari Teocrații sau Cel care conduce direct, sub comanda marelui Teocrat, este Isus Cristos. De dragul propriului Său nume, Dumnezeu Iehova L-a trimis pe Isus pe pământ. În același timp cu botezul în râul Iordan, Isus a fost uns drept Rege, de către Iehova. (Vezi Matei 3:13-17) Atunci Isus și-a început lucrarea de a aduce mărturie pentru numele Tatălui Său. Primul Său discurs și fiecare discurs după aceea, au amplificat numele lui Iehova. Prima dată când a predicat, după ungerea Sa, El a spus: „Împărăția cerului este aproape.” (Mat. 4:17) Aceasta a fost literalmente adevărat, din motiv că Isus, Regele, a fost atunci și acolo prezent, vorbindu-le celor care L-au auzit. Pentru mai mult de trei ani după aceea, Isus a umblat de colo-colo printre oameni, vizitându-i din casă în casă, în orașe și sate, spunându-le adevărul referitor la Tatăl Său, Dumnezeu Iehova, și împărăția Sa. Tot timpul El a subliniat importanța extremă a Împărăției, care este Teocrația, și El a poruncit, în special urmașilor Săi, să se roage tot timpul

la Dumnezeu Iehova: „Vie împărăția Ta, Facă-se voia Ta, precum în cer, așa și pe pământ.” – Luca 11:2.

Acesta nu este un lucru neobișnuit să auzi un cleric religios să spună că împărățiile actuale ale acestui pământ sunt aici prin dreptul divin și că astfel ei îl reprezintă pe Dumnezeu. Aceasta este în mod direct contrar cu ceea ce a spus Isus. Când a stat înaintea conducătorului roman, Pontius Pilat, El a declarat: „Împărăția Mea nu aparține acestei lumi.” (Ioan 18:36) Motivul pentru care El a spus atunci aceasta a fost deoarece pentru o perioadă lungă de vreme Satan a fost „dumnezeul acestei lumi”. Astfel, Isus și-a învățat urmașii să își păstreze inimile în armonie cu El și să aștepte răbdători și să se roage pentru vremea ce va veni, când împărăția lui Dumnezeu o să fie stabilită și când voința lui Dumnezeu o să fie făcută pe pământ. Aceasta exprimă o speranță că la vremea potrivită a lui Dumnezeu, împărăția Sa va fi stabilită pentru beneficiul omenirii supuse.

Prezumpția este aceea că cineva care se roagă ca mai sus, caută să constate voința lui Dumnezeu, studiindu-i Cuvântul și că, din Cuvântul lui Dumnezeu, el înțelege că la vremea potrivită a lui Dumnezeu, Isus Cristos o să preia controlul asupra treburilor de pe pământ, că îl va lega pe Satan, pentru ca el să nu mai poată amăgi națiunile și că Împărăția va stabili pacea și dreptatea printre oameni, ca ei să poată fi aduși înapoi la armonie cu Dumnezeu. Aceasta a fost cu adevărat dorința creștinului sincer și credincios de-a lungul timpului. El de fapt nu s-a rugat la Dumnezeu ca să schimbe lumea, deoarece el știe din Cuvântul lui Dumnezeu că sistemele religioase nu vor face lumea schimbată, ci că „în ultimele zile o să vină vremuri primejdioase. Căci oamenii o să fie iubitori de sine, lacomi, lăudaroși, mândri, hulitori, nesupuși părinților, nerecunoscători, neîndurători, fără afecțiune naturală, persoane care rup legământul, falși acuzatori, desfrânați, înverșunați, disprețuitori ai celor care sunt buni, trădători, violenți, îngâmfați, iubitori de plăceri mai mult decât iubitori de Dumnezeu; având o formă de evlavie, dar negând puterea Acestuia.” (2 Tim. 3:1-5) Prin urmare, creștinul se roagă ca voința și scopul lui Dumnezeu de a-și justifica numele, prin împărăția Sa, să fie executate și el știe din Cuvântul lui Dumnezeu, că scopul Său este de a-și stabili Împărăția între oameni. Din acest motiv adevăratul creștin este plin de zel în a spune altor oameni despre acel Guvern Teocratic, ca ei să poată avea o speranță de scăpare de la suferințele prezente și să învețe despre binecuvântările care vor veni, sub conducerea acelei împărății.

Versiunea Autorizată, sau Versiunea Regelui Iacob, din Matei 6:10, spune: „Facă-se voia Ta precum în cer, așa și pe pământ.” Dacă prin cuvântul „cer”, precum este aici folosit, se face referire la sfatul lui Iehova, atunci, desigur, voința lui Dumnezeu a fost făcută întotdeauna în tribunalul Său. Dar cuvântul „cer” nu poate fi invariabil limitat la tronul lui Iehova. A existat o răzvrătire, atât în împărăția invizibilă, cât și în cea vizibilă. Când a venit vremea ca cei rebeli să fie eliminați, la vremea la care conducerea neîntreruptă a lui Satan asupra lumii a luat sfârșit în 1914 d.Cr., atunci Dumnezeu a trimis toiagul puterii din organizația Sa principală, Sion, cu ordinul și autoritatea pentru Isus Cristos, Regele, să

„conducă... în mijlocul dușmanilor Săi”. (Ps. 110:2) Orice construcție putem să punem asupra cuvintelor Stăpânului, în rugăciunea pe care a învățat-o, nu militează deloc împotriva faptului că Satan a fost în cer și a fost acum eliminat din cer; sau că alungarea lui a avut loc în sau aproximativ după 1914 d. Chr.

Precum este exprimat în 2Corinteni 4:3,4 Satan a fost de secole „dumnezeul acestei lumi”, și lumea lui este formată din cerurile rele și pământul rău, adică, partea invizibilă și vizibilă. În 2 Petru 3:13, apostolul spune: „În orice caz, potrivit promisiunii Sale [a lui Dumnezeu], caută noile ceruri și noul pământ, unde sălășluiește dreptatea.” Urmează apoi că vechiul cer este al Diavolului și este, prin urmare, rău și păcătos. Apocalipsa 12:1-12 arată că Diavolul a fost acum alungat din cer. Domnul Isus și-a asumat puterea și stăpânește. Următoarea acțiune este să-l elimine pe Satan și pe demonii lui și pe reprezentanții vizibili de pe pământ; și atunci o să fie un cer și un pământ nou. În acesta Domnul va stabili dreptatea.

Rugăciunea continuă: „Pâinea noastră, cea de toate zilele, dă-ne nouă astăzi.” (Mat. 6:11) Aceasta înseamnă „literalmente, atât mâncare literală, cât și lucrurile care sunt necesare pentru a hrăni mintea. Creatura care s-a dedicat lui Dumnezeu printr-o consacrare să facă voința lui Dumnezeu, este compusă din minte, voință, inimă și organism fizic. Organismul este carne și sânge, ca cel al altor oameni. Acest organism necesită hrană zilnică pentru subzistență. Este pe deplin potrivit ca fiul să ceară aceste lucruri de la Tatăl, deoarece este voința lui Dumnezeu ca copiii Lui să ceară și să primească ceea ce este pentru binele lor. Creștinul, în mod potrivit, nu cere să îi fie date case și pământuri și fabrici și sume mari de bani; ci îi cere Tatălui să îi asigure necesarul zilnic, și el cere cu încredere, deoarece Dumnezeu Iehova a promis că cei mici nu o să sufere pentru lucrurile care sunt necesare.

Este, prin urmare, în totalitate potrivit pentru copil să ceară zilnic Tatălui ceresc să îi asigure hrană și îmbrăcăminte care ar putea fi necesare, pentru ca, în cele din urmă, să Îl poată sluji pe Domnul. Aceasta, desigur, presupune că el va fi recunoscător pentru ceea ce primește și el se va bucura în fiecare zi să-și exprime recunoștința, atât prin cuvânt, cât și prin faptă, la masă și oricând. Copilul lui Dumnezeu crește după cum își hrănește mintea cu lucrurile prețioase ale scopului divin. El are o poruncă de la Domnul să nu se conformeze cu această lume, ci să fie transformat prin reînnoirea minții. (Rom. 12:2) Aceasta înseamnă că copilul lui Dumnezeu va studia Biblia, Cuvântul lui Dumnezeu; și după ce studiază el va cere Tatălui ceresc să Îl hrănească cu lucrurile prețioase ale acesteia, pentru ca la vremea potrivită să poată avea o viziune sau o înțelegere mai clară a marilor Sale adevăruri. Pentru ca să ajute toate persoanele de bunăvoință, în lupta lor împotriva nedreptății de astăzi, un text potrivit din Scriptură este ales pentru fiecare zi a anului și în *Anuarul martorilor* lui Iehova sunt publicate comentarii adecvate și consistente pentru fiecare text zilnic. Prin luarea în considerare a textului și a comentariilor la începutul fiecărei zile, cei consacrați sunt ajutați să înfrunte problemele uimitoare care apar zilnic și astfel sunt hrăniți cu hrană spirituală.

Fiecare copil sincer al lui Dumnezeu a experimentat acest privilegiu binecuvântat. După cum studiază Cuvântul lui Dumnezeu, având încredere în el, Domnul îl conduce pe câmpiile întinse ale înțelegerii și își împlinește prețioasa Lui promisiune. (Prov. 4:18): „Calea dreptății este precum lumina strălucitoare, care lucește din ce în ce mai mult, în ziua perfectă.” Domnul Isus a spus referitor la creatura care trăiește: „Omul nu va trăi doar cu pâine, ci prin fiecare cuvânt al lui Dumnezeu.” (Luca 4:4) Creștinul, prin urmare, va cere decent lucruri necesare pentru dezvoltarea sa ca un creștin, în armonie cu voința lui Dumnezeu.

Isus apoi continuă în rugăciunea model astfel: „Și iartă-ne nouă păcatele, precum și noi iertăm greșiților noștri.” (Mat. 6:12) Acesta este un test de probă pentru creștin. Dacă cineva i-a făcut rău și el simte resentiment și refuză să îl ierte pe acela care regretă, el nu se poate apropia cu conștiinciozitate de Dumnezeu Iehova în rugăciune și nu poate cere să fie iertat. Aceasta învață creștinul să fie îngăduitor și bun și să privească la supărarea creaturii tovarășe cu simpatie și să dorească să ierte, atunci când este cerută iertarea. Dacă noi nu dorim astfel să iertăm, nu putem să așteptăm ca Domnul nostru să ne ierte. Noi trebuie să venim la Domnul frecvent pentru iertare, recunoscându-ne greșelile.

Apostolul Petru l-a întrebat pe Isus cât de des trebuie să îl ierte pe cel care a greșit. În Matei 18:21,22 este scris: „Atunci a venit Petru la El și a spus: Doamne, cât de des trebuie să mai păcătuiescă fratele meu împotriva mea și eu să îl iert? De șapte ori? Isus i-a spus, Eu nu o să îți spun, de șapte ori, ci de șaptezeci de ori câte șapte.” Aceasta într-adevăr înseamnă că noi nu trebuie să refuzăm niciodată să îl iertăm pe cel care a greșit, când acela cere iertare. Domnul nostru și Stăpânul stă drept Avocat al creștinilor; și în timp ce aceasta nu este nici o garanție pentru un creștin că procedează greșit, dacă a comis o greșală, el are privilegiul de a merge la Dumnezeu în rugăciune și să ceară ajutor. (1 Ioan 2:1,2) El ar trebui să își cultive dispoziția de a face la fel față de celelalte creaturi.

Rugăciunea continuă: „Și nu ne conduce pe noi în ispită, ci ne izbăvește de rău.” Versiunea Regelui Iacov nu oferă aici o interpretare clară, căci Dumnezeu nu conduce pe nimeni în ispită. (Iac. 1:13) Traducerea accentuată a lui Rotherham spune: „Și nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăvește de cel rău.” Versiunea *Empfatic Diaglott* spune: „Și nu ne lăsa la încercare, ci ferește-ne de rău.” Versiunea Americană Revizuită spune: „Ci ne izbăvește de cel rău.”

Este observat că atunci când Domnul Isus a făcut o consacrare să facă voința lui Dumnezeu și a simbolizat acea consacrare prin botezul în apă și după aceea a stat patruzeci de zile în sălbăticie, atunci i-a fost permis Diavolului să îl ispitească. (Luca 4:1-4) El a fost, prin urmare, pus la încercare dacă sau nu își va dovedi loialitatea și credința față de Dumnezeu sub test. El a trecut testul și și-a demonstrat credința și și-a menținut integritatea față de Dumnezeu Iehova. În 1 Petru 2:21 apostolul ne spune: „Căci chiar aici am fost chemați: Deoarece Cristos a suferit de asemenea pentru noi, lăsându-ne un exemplu, ca noi să îi urmăm pașii.” În coroborare cu aceasta, apostolul Pavel declară: „Căci Domnul pedepsește pe cine-l iubește și bate cu nuiaua pe orice fiu pe care-l primește.” (Ev. 12:6,7)

Pedepsirea înseamnă aici disciplinare sau test. Testul trebuie să vină pentru fiecare care ar putea să aibă oportunitatea să își demonstreze credința pentru Dumnezeu.

Referitor la cei care sunt credincioși și își mențin integritatea sub test, este scris, în Iacov 1:12: „Binecuvântat este omul care îndură ispita; căci când el este încercat, el o să primească coroana vieții, pe care Domnul a promis-o celor care Îl iubesc.” Dumnezeu nu ispitește nici un om, dar El permite ca testul să fie pus înaintea omului; și creștinul trebuie să se roage ca Domnul Dumnezeu să nu îl abandoneze în acel test, ci ca el să îl susțină; și el ar putea să aibă încredere și siguranță că Domnul Dumnezeu îl va mântui. Aceasta este cu adevărat o vreme de ispită. Referitor la privilegiul creștinului în vremea ispitei, apostolul spune: „Astfel, fiindcă avem un Mare Preot însemnat, care a străbătut cerurile-pe Isus, Fiul lui Dumnezeu-să rămânem tari în mărturisirea noastră. Căci n-avem un Mare Preot, care să n-aibă milă de slăbiciunile noastre; ci unul care în toate lucrurile a fost ispitit ca și noi, dar fără păcat. Să ne apropiem, deci, cu deplină încredere de scaunul harului, ca să căpătăm îndurare și să găsim har, ca să fim ajutați la vreme de nevoie.” – Evr. 4:14-16.

Următoarele cuvinte din Matei 6:13 ,găsite în Versiunea Regelui Iacov, adică „Căci a Ta este împărăția și puterea și mărirea, în veci vecilor”, sunt încă repetate în instituțiile religioase publice și private; dar aceste cuvinte nu sunt găsite în vechile manuscrise ale textului biblic și, prin urmare, nu apar în versiunea modernă revizuită. Acele cuvinte sunt o interpolare; și în mod evident această interpolare a fost făcută la instigarea lui Satan, pentru a-și ajuta emisarii să le implementeze oamenilor gândul că împărățiile pământului aparțin lui Dumnezeu. Aceasta este neconsecventă cu prima parte a rugăciunii: „Vie împărăția Ta”. În orice caz, vremea a venit când Domnul și-a asumat puterea și și-a început domnia. Totuși este adecvat pentru creștin să continue să se roage „Vie împărăția Ta” până când Satan este eliminat complet și voința lui Dumnezeu este făcută pe pământ.

Isus a apreciat privilegiul și valoarea rugăciunii. Înscrisura din Scripturi spune că a mers în mod repetat într-un loc secret să se roage și câteodată toată noaptea. Discipolii Săi au văzut importanța rugăciunii drepte și i-au cerut să-i învețe să se roage. El i-a învățat și îndrumarea pe care le-a dat-o se aplică cu o forță egală tuturor urmașilor Săi. Creștinul ar trebui să îl țină zilnic aproape pe Domnul, pentru ca prin rugăciune calea de comunicare să fie întotdeauna deschisă între el și Tatăl lui, prin Domnul și Mântuitorul Isus Cristos, Capul creștinilor, Mântuitorul și Regele.

ESTE RELIGIA SFÂNTĂ?

În anumite cercuri în „creștinătate”, expresiile sunt adesea făcute publice, precum „religia noastră sfântă”, „sfințenia sa”, „tatăl sfânt” și altele de același fel. În același timp, legile națiunilor „creștinătății” asigură pedeapsă severă pentru cei care sunt vinovați de indecență, desfrânare, conversație sau conducere indecentă în

prezența altora sau dintre unul și altul și pentru fapte care rezultă în rănirea altuia; și sunt milioane de oameni care cu sârguință se străduiesc să trăiască la un standard moral acceptabil. Ei sunt buni și atenți cu ceilalți; ei sunt decenti în relațiile lor cu sexul opus; ei respectă legile țării; ei cu sârguință evită răul și încearcă să facă bine și sunt astfel precum cei care sunt în mod general numiți „oameni nobili”. Mulți cred că asemenea curs de conducere le garantează fericire eternă în cer. Totuși, mulți din lume care nu pretind să fie creștini, pot să vină mai aproape de păstrarea acestui standard, decât o fac cei care declară că sunt creștini consacrați.

Dacă toți ar păstra acel standard, totuși aceasta nu ar constitui sfințenie față de Domnul, în sensul Sfintei Scripturi. Cei care au cântărit situația cu atenție, realizează că este practic imposibil pentru un om să fie perfect în gând, cuvânt și faptă și din acest motiv mulți au fost împiedicați de la încercarea de a fi creștini; și mulți creștini, având o neînțelegere a situației datorate religiei, au devenit descurajați. Unii vor spune, că totuși ceea ce Domnul cere de la om este că el trebuie să fie perfect în intenție. La aceasta, răspunsul trebuie să fie că mulți oameni drepti și nobili din lume intenționează instinctiv să facă bine și nu să facă rău. Ceva mai mult decât o simplă intenție bună este cerută de către Cel care spune: „Fiți sfinți; căci Eu sunt sfânt.” – 1 Petru 1:16.

Sfințenia este cerută de la cei care o să Îl vadă pe Domnul. Admonestarea din Evreii 12:14 este: „Urmați... sfințenia, fără de care nici un om nu o să Îl vadă pe Domnul. „Sfințenia” în sensul Scripturilor, înseamnă o consacrare nerezervată, dedicare absolută și devotament altruist continuu al cuiva pentru Dumnezeu. Aceasta înseamnă să fi pus deoparte pentru închinarea și serviciul lui Dumnezeu. Înseamnă să fi complet rezervat de folosirea profană sau obișnuită. Sfințenia înseamnă să fi întreg, neatins și stabil de la orice afecțiune greșită. Înseamnă un zel altruist față de Dumnezeu, să fi slujitorul Lui sincer și credincios. Opusul termenului „sfânt” este „impur; fracționar; împărțit sau deteriorat.” Când vorbim despre „tot sistemul solar” ne referim la sistemul întreg, complet, și nu la o parte din el. În același fel sfințenia pentru Domnul” înseamnă să fie devotat pe deplin, complet și absolut pentru Domnul Dumnezeu, în executarea credincioasă a datoriei și a obligației, precum cele care sunt puse asupra celui care devine sfânt.

Este religia sfântă? Nu este adevărat că în timpul unei mari părți a așa numitei „ere creștine” cei mai mulți care s-au declarat să fie creștini, dar care erau de fapt religioși, au gândit în totalitate că este potrivit și de fapt o datorie religioasă pentru ei să participe în politică; să caute funcții și să dețină funcții în diferite branșe ale guvernelor lumești; și să participe în organizații caritabile și să promoveze asemenea reforme lumești? Nu este, la fel de adevărat, că aproape toți creștinii declarați au crezut sincer că ceea ce le este cerut pentru a fi sfinți, este să fie puri din punct de vedere moral, inocenți, virtuoși, cinstiți; să nu jefuiască, să nu fure sau să nu comită alte crime; și în același timp să devină răbdători, buni, pioși și să citească literatură religioasă, sau chiar Biblia? Nu este adevărat că aceasta este ceea ce mulți numesc „dezvoltarea caracterului” și că nu mulți dintre ei au crezut

că ei pot perfecționa un „caracter” cât timp sunt în carne și oase? Și nu au devenit mulți alții, având o concepție religioasă asupra sfințeniei, descurajați deoarece ei nu au putut să atingă standardul perfect?

Astfel, marele înșelător, Satan, i-a amăgit pe mulți, determinându-i pe unii să fie înălțați în minte și să-și asume o atitudine de a fi „mai sfinți decât alții” (Isa. 65:5), în timp ce alții au decăzut din cauza descurajării. Astfel, adversarul a întors fețele acestora de la modelul perfect și i-a determinat să se uite la sine, unii mergând spre o extremă și alții spre altă extremă. Dificultatea tot timpul a fost că ei nu și-au înțeles datoria și obligația față de Dumnezeu și nici necesitatea de a se păstra departe de toate obstacolele puse în calea lor de către adversar.

Dumnezeu Iehova este sfânt, deoarece toate căile Sale sunt drepte. (Ps. 18:30) Domnul Isus este sfânt deoarece El a fost întotdeauna în armonie cu Dumnezeu Iehova și căile Sale au fost așadar întotdeauna drepte. Tot ceea ce este în afara armoniei cu Dumnezeu nu este sfânt. Nu poate exista un parteneriat sau o colegialitate între sfințenie și ceea ce nu este sfânt. Isus spune clar: „Nici un om nu poate sluji doi stăpânitori”. (Luca 16:13) Nimeni nu își poate dedica o parte din el lui Dumnezeu și restul organizației lui Satan. Creștinul nu poate avea simpatie cu organizația Diavolului, sau cu orice parte a acesteia.

Cardinalul Gibbons, în cartea sa „*Credința Strămoșilor noștri*”, pagina 38, scrie: „În Crezul adoptat în primul Consiliu Ecumenic din Niceea, în anul 325 d. Chr., găsim aceste cuvinte: „Eu cred în Acea biserică Sfântă, Catolică și Apostolică.” Persoane credule au fost induse să creadă că organizația romano-catolică este Biserica lui Dumnezeu și din acel motiv ei s-au înscris în organizația care este condusă de către Ierarhia Catolică.

Funcția și misiunea adevăratei biserici a lui Dumnezeu, sub Isus Cristos, comparată cu cea a organizației romano-catolice, arată că acestea iau două cursuri diferite. Organizația romano-catolică este acum și a fost de secole angajată în religie, politică și comerț pentru câștig și „prin urmare, este dușmanul lui Dumnezeu și al tuturor oamenilor și nu este sfântă. În Scripturi un „copac” este folosit drept un simbol al unei creaturi sau al unei organizații compusă din creaturi și fructele aceluși copac stau simbolic pentru ceea ce aceste creaturi sau organizații reprezintă înaintea oamenilor drept hrana spirituală pentru subzistența și creșterea lor. Vorbind despre acestea, în Matei 7:18-23, Isus a spus: „Un copac bun nu poate produce fructe rele și nici un copac pângărit nu poate produce roade bune. ... Așadar după fructele lor o să îi cunoașteți. Nu fiecare care mi-a spus, Doamne, Doamne!, o să intre în Împărăția cerului; ci cel care face voința Tatălui Meu, care este în cer.”

Împărăția lui Dumnezeu o să conducă tot timpul în dreptate și va da binecuvântări oamenilor credincioși. Împărăția lui Dumnezeu nu are nimic care este comercial și nu are nimic în comun cu sistemul dur, crud și păcătos care conduce lumea acum și care conducere actuală este sub Diavol și reprezentanții săi. Referitor la această lume, Isus a spus: „Prințul acestei lumi [Satan] vine și nu are nimic în Mine.” – Ioan 18:36; 14:30.

Religioniștilor vremii Sale, care au pretins să fie sfinți, dar care s-au opus mesajului Împărăției, Isus li s-a adresat și de asemenea și celor din prezent, spunându-le: „Împărăția lui Dumnezeu va fi luată dintre voi și dată unei națiuni, care produce fructele acesteia.” (Mat. 21:43) Niciodată nu a adus organizația bisericii romano-catolice oamenilor fructul sau mesajul Guvernului Teocratic al lui Dumnezeu, prin Isus Cristos, ci, din contră, acea organizație a cooperat din totdeauna cu politicienii, militariștii și giganții comerciali și alți tâlhari, pentru a conduce și a controla națiunile pământului. În loc să aducă înaintea oamenilor fructele Cuvântului lui Dumnezeu, care îi hrănesc pe cei înfometați spiritual, organizația catolică s-a opus amarnic Împărăției sau Teocrației sub Cristos. Fiecare organizație religioasă de pe pământ participă la politică și comerț, mai mult sau mai puțin, și contrar voinței lui Dumnezeu, toate aceste organizații maltratează și persecută pe martorii lui Iehova, care aduc mesajul sau fructele Teocrației sau Împărăției lui Dumnezeu înaintea oamenilor.

Când cineva devine creștin, el ar putea să creadă pentru o vreme că este drept și potrivit să participe și să urmeze un curs similar cu cel al așa numitelor părți „respectabile” ale lumii. Dar el nu poate să facă asta și să fie sfânt. El trebuie să părăsească religia, politica, reformele, organizațiile caritabile și orice lucru similar și să devină dedicat absolut și complet pentru Domnul și să își folosească calitățile cu care a fost înzestrat, pentru măreția Domnului și progresul intereselor Guvernului Său Teocratic. În nici un alt fel nu poate deveni sfânt. Apostolul Pavel confirmă aceasta când spune: „Nu vă conformați cu această lume; ci fiți transformați prin reînnoirea minții voastre, ca voi să puteți deosebi care este acea voință bună, acceptabilă și perfectă a lui Dumnezeu.” – Rom. 12:2.

Diavolul i-a condus pe câțiva să creadă că evlavie prefăcută este sfințenie sau pioșenie. Este într-adevăr o feroare ipocrită. Un ipocrit ar putea arăta sfânt și să vorbească pios, să fie liniștit și supus în prezența altora și să fie considerat de către ei drept foarte pios; dar el îl dezamăgește pe Dumnezeu. Ceea ce este cu adevărat cerut de la noi este, atât cât este posibil, să ne ridicăm la cel mai înalt nivel al purității și neprihănirii și de asemenea să fim devotați Domnului, folosindu-ne absolut și complet calităților noastre pentru măreția lui Dumnezeu și refuzând să facem orice compromis cu lumea, organizația Diavolului. Adevăratul sentiment al inimii creștinului este astfel exprimat: „Căci Tu ești măreț și faci lucruri minunate; Tu ești singurul Dumnezeu. Învață-mă calea Ta, O Doamne; voi merge în adevărul Tău; îmi voi uni inima să mă tem de numele Tău.” „Condu-mă în calea veșnică.” – Ps. 86:10,11; 139:24.

Cel care astfel se roagă serios, va căuta cu sârguință să cunoască calea Domnului și va refuza să se conformeze cu calea organizației Diavolului. Calea lumii, în cel mai bun caz, este o cale falsă. Este bine ca creștinii să dorească lucrurile bune ale căii Domnului, înainte să devină copiii lui Dumnezeu. Acum ei nu trebuie să aibă nici o simpatie față de această cale a lumii. Precum este afirmat în Psalmii 119:104: „Prin învățăturile Tale, eu voi primi înțelegere; astfel eu urăsc fiecare cale falsă.” Vorbind, în mod corect, afecțiunile unui creștin nu pot fi

împărțite între organizația Domnului și ceva ce este inclus în organizația Diavolului.

„Precum Cel care te-a chemat este sfânt, așa să fi și tu sfânt ,în toate felurile de conversație.” (1 Pet.1:15) Pentru a deveni sfânt, un creștin trebuie să își stabilească afecțiunile asupra lucrurilor de sus și nu pe lucruri de pe pământ sau din organizația vizibilă a lui Satan de pe pământ. (Col 3:2) Pentru a fi sfânt, copilul lui Dumnezeu trebuie să fie „conformat imaginii” Fiului sfânt al lui Dumnezeu, Isus Cristos. (Rom. 8:29) Cuvântul „imagine” aici înseamnă chip sau asemănare. Domnul Isus a rezistat tentațiilor lui Satan și a rămas ferm și statornic în devotamentul Lui față de Dumnezeu. (Mat. 4:1-11) Lumea este organizația Diavolului. Creștinul este în lume. Isus a învins lumea, fiind credincios Tatălui Său. El a spus urmașilor Săi: „În lume veți avea parte de judecată; dar fiți de bună încuviințare; Eu am învins lumea.” – Ioan 16:33.

În textul „Fiți voi sfinți în toate felurile conversației.”, cuvântul „conversație” înseamnă curs de acțiune sau conducere. (Traducerea *Empfatic Diaglott*) Cursul nostru de acțiune sau conducerea , prin urmare, trebuie să fie în armonie cu organizația lui Dumnezeu și contrar organizației Diavolului. Astfel creștinul trebuie să crească în Cristos în toate lucrurile. – Ef. 4:15.

Apostolii au fost credincioși, deoarece ei au fost devotați absolut și complet lui Dumnezeu. Apostolul Pavel a declarat că a fost hotărât să nu cunoască nimic în afară de Isus Cristos, care a fost crucificat, pentru că și-a păstrat integritatea față de Dumnezeu, în justificarea numelui Său. (1 Cor. 2:2) Din nou Pavel a spus: „Uitând acele lucruri care sunt în urmă și ajungând la lucrurile care sunt înainte, eu mă grăbesc spre țintă, pentru premiul chemării înalte a lui Dumnezeu, în Cristos Isus.” (Fil. 3:13,14) Când el a fost cunoscut drept Saul din Tars, el a fost un om de afaceri în lume, dar când a devenit Pavel creștinul, el nu a mai dorit aceste lucruri. Același lucru a fost adevărat cu apostolul Petru și cu toți ceilalți care au urmat pașii lui Isus și s-au dovedit credincioși.

În Efeseni 2:19-22 apostolul spune: „Voi... sunteți zidiți pe temeliele apostolilor și profeților, Isus Cristos fiind principala piatră fundamentală; pe care toți sunt zidiți, îmbinați potrivit laolaltă, crescuți într-un templu sfânt, în Domnul; în care noi de asemenea suntem clădiți împreună pentru un locaș al lui Dumnezeu, prin spirit.” Această creștere în Isus Cristos înseamnă că noi trebuie să fim pe deplin devotați lui Dumnezeu și cauzei Sale drepte. Domnul Dumnezeu construiește o casă pentru El însuși, care este principala Sa organizație Sion, și cei din Sion nu pot avea simpatie sau vreo relație cu organizația Diavolului. Nu este adevărat, atunci, că pentru a fi sfânt înseamnă să fi fără rezerve de partea lui Dumnezeu?

În 2 Corinteni 7:1 ,apostolul spune în continuare: „Având astfel aceste promisiuni, iubite cu drag, să ne curățăm de toate mizeriile corpului și spiritului, perfecționând sfințenia în frica de Dumnezeu.” Adversarul i-a înșelat pe mulți care au crezut că tot ceea ce este cerut de către acest text este să se curețe de către obiceiurile murdare ale ființei și de gândurile și cuvintele murdare. Aceasta trebuie

făcută, desigur; toți oamenii „nobili” ai lumii caută să se curețe de mizeriile corpului, de mizeriile minții și de mizeriile vorbirii și conducerii. Observă însă, că apostolul merge mai departe și spune: „Perfecționând sfințenia în frica de Dumnezeu”. Aceasta înseamnă o separare absolută și completă a cuiva de tot ceea ce are de a face cu organizația Diavolului și să fie devotați complet și absolut lui Dumnezeu.

Noi trebuie să fim „în lume”, desigur; dar noi trebuie să fim martori neînfricați și credincioși ai lui Dumnezeu Iehova, cât suntem pe pământ. Noi trebuie să fim devotați complet și nerezervați lui Dumnezeu, și cauza care ne conduce să fim așa, trebuie să fie iubirea noastră pentru Dumnezeu. Despre aceasta nu poate fi îndoială, deoarece în Efeseni 1:4 este scris: „În El, Dumnezeu ne-a ales înainte de întemeierea lumii, ca să fim sfinți și fără prihană înaintea Lui, după ce, în dragostea Lui,” Aceasta nu înseamnă simplu perfecțiunea în intenție. Un om se poate înșela spunându-și, „Eu intenționez să fiu credincios Domnului, intenționez să fiu un creștin adevărat”, și totuși își ascunde lumina într-un obroc sau vorbește domol despre organizația Diavolului, de frică să nu jignească pe cineva; și astfel nu reușește sau refuză să fie martor adevărat pentru Domnul Dumnezeu.

Dacă un copil al lui Dumnezeu își iubește Tatăl, el va respecta poruncile lui Dumnezeu și le va respecta cu bucurie. Acea regulă este afirmată în 1 Ioan 5:3. Nimeni nu poate respecta poruncile lui Dumnezeu în această vreme, fără să se angajeze în serviciu ca martor pentru Iehova. TURNUL DE VEGHERE a fost criticat sever de către unii, pentru că a cerut serviciul activ al celor care au intrat într-un legământ cu Dumnezeu „să facă voința Sa. Astfel, această critică vine ori de la cei care sunt „mai sfinți decât alții” sau de la religioniștii care simpatizează cu organizația Diavolului. TURNUL DE VEGHERE subliniază serviciul, deoarece este de mare importanță pentru creștin în această vreme. Una din poruncile lui Dumnezeu pentru copiii Săi, este: „Voi sunteți martorii Mei, spune Domnul [Iehova], că Eu sunt Dumnezeu.” (Isa. 43:12) Nu există alți martori pentru Dumnezeu Iehova pe pământ, decât cei care sunt într-un legământ cu El să Îl servească. Dumnezeu așteaptă ca cei care sunt consacrați Lui să se dedice serviciului și să slujească cu bucurie. Aceasta este datoria solemnă a fiecărui creștin să scoată în evidență aceste lucruri în fața fraților săi. – Rom. 12:1.

În coroborare cu cele de mai sus, ucenicul Iacov spune: „Dar voi, preaiubiților, zidiți-vă sufletește pe credința voastră Preasfântă, rugați-vă prin Duhul Sfânt, țineți-vă în dragostea lui Dumnezeu și așteptați îndurarea Domnului nostru Isus Hristos pentru viața veșnică.” (Iuda 20,21). „Preasfânta noastră credință” este încredere completă în scopul divin al lui Iehova de a-și justifica numele „prin mijlocirea Guvernului Teocratic, prin Isus Cristos, și să mântuiască și să binecuvânteze omenirea credincioasă. Noi știm, din faptele fizice și din Scriptură, că acea împărăție este aproape și că vremea Diavolului este scurtă până când el este distrus în lupta de la Armagedon și că el se străduiește să distrugă rămășița Seminței promisiunii lui Dumnezeu și pe tovarășii lor pământești credincioși și că singura noastră siguranță față de viclenia și demonism, este să

locuim în sau sub organizația principală a lui Iehova și să respectăm poruncile Lui. (Apoc. 12:12,17) Doar cei care Îl iubesc pe Domnul Dumnezeu și își demonstrează iubirea pentru El, menținându-și integritatea față de El, sunt sfinți, în viziunea Lui.

În Evrei, capitolul al unsprezecelea, o listă lungă de oameni credincioși din vechime este dată. Aceasta include sfinții profeți, care „oameni sfinți ai lui Dumnezeu au vorbit după cum au fost mișcați de către sfântul [spirit]”. (2Pet. 1:21) Acești oameni au fost socotiți sfinți de către Domnul, nu deoarece ei erau perfecți în carne și oase, nu pentru că ei au „dezvoltat un caracter”, ci datorită devotamentului lor credincios și absolut pentru Dumnezeu. Aceștia sunt prezenți drept exemple pentru creștini astăzi. „Luați, frații mei, profeții, care au vorbit în numele Domnului, pentru un exemplu de suferință a nenorocirii și de răbdare. Iată, noi îi socotim fericiți pe cei care au răbdat. Voi ați auzit de răbdarea lui Iov și ați văzut sfârșitul care i l-a dat Domnul; că Domnul este foarte compătitor și de o îndurare sensibilă.” (Iac. 5:10,11) Biblia înscrie adevăruri aspre despre acești bărbați și femei; și judecați de standardul fals pe care Diavolul îl ridică prin reprezentanții săi, ei nu ar putea fi niciodată socotiți sfinți. Printre aceștia a fost David. Chiar dacă a avut slăbiciuni, totuși Dumnezeu îl numește „un om pe placul inimii Mele”. Și de ce? Deoarece nu a mai fost niciodată vreo îndoială despre devotamentul lui David pentru Dumnezeu. – Faptele 13:22,23.

Cursul lui Dumnezeu este unul de statornicie în dreptate și a fost întotdeauna și va fi pentru totdeauna. Țineți minte că apostolul spune că „fără sfințenie nici un om nu Îl poate vedea pe Dumnezeu”. Cei sfinți, cei care Îl vor vedea pe Dumnezeu, vor fi cei care Îl iubesc și care sunt credincioși pentru această cauză teocratică: „O, iubiți-L pe Domnul și pe toți sfinții Lui; căci Domnul îi păstrează pe cei credincioși.” (Ps. 31:23) Acea regulă se aplică astăzi ,atât rămășiței credincioase, cât și tovarășilor lor pământești credincioși.

La această vreme,Dumnezeu le-a dat acestora credincioși o viziune mai clară despre organizația adversarului ,decât vreodată înainte, și El ne arată privilegiul de a fi de partea Lui, partea Guvernului Teocratic. Dacă la un moment dat creștinul, în ignoranță, a dorit anumite lucruri din organizația Diavolului, care păreau să fie bune, asemenea lucruri, precum religia sau demonismul, nu vor mai fi dorite. Acum va fi fiecare copil al lui Dumnezeu sfânt, așa cum Dumnezeu Iehova este sfânt. Unul ca acesta va fi considerat sfânt, dacă îi este devotat prin iubire, care este expresia perfectă a altruismului. Toți aceștia se devotează credincios și serios pentru cauza lui Dumnezeu Iehova,drept martorii Săi adevărați și credincioși.

Sfințenia nu este un simplu standard pe care mintea îl poate atinge și susține, ci trebuie dobândit. Sfințenia absolută, în sensul Scripturilor, trebuie obținută prin învingerea creștinului , înainte de Armagedon, pentru a fi protejat de către Domnul de la distrugere, în timpul acelei lupte decisive între organizația lui Dumnezeu și organizația Diavolului. Sfințenia înseamnă că creștinul trebuie să fie pur în gândurile, cuvintele și acțiunile lui, atât cât este posibil cu organismul său imperfect; dar înseamnă mult mai mult decât atât. Înseamnă un devotament

complet și absolut pentru cauza lui Dumnezeu și a Guvernului Teocratic, prin Isus Cristos și aceasta solicitată prin iubire. Aceasta înseamnă executarea credincioasă a legământului creștinului drept un martor pentru Iehova. Un creștin poate acum, înainte de Armagedon, să refuze să simpatizeze sau să sprijine în vreun fel organizația Diavolului, care o să fie complet distrusă la Armagedon. Creștinul poate să își dedice fiecare aptitudine pe care o are în sprijinul și mărturia pentru organizația lui Dumnezeu. Făcând astfel, el va dobândi standardul de sfințenie. Continuând cu această atitudine și menținându-și integritatea credincios până la sfârșit, el o să aibă un rol în justificarea numelui sfânt al lui Dumnezeu Iehova.

TURNUL DE VEGHERE

Vestitorul
Impărăției lui Jehova

15 SEPTEMBRIE 1941

Nr. 18

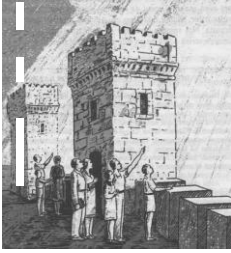
Cuprins:

SFÂRȘITUL DOMNIEI DEMONILOR
PARTEA I

- Pag.455

CONGRESUL TEOCRATIC DE LA ST.LOUIS - Pag.470

"VOI SUNTEȚI MARTORII MEI, ZICE JEHOVA, CĂ EU SUNT DUMNEZEU" Isaia 43:12

Publicată bilunar de
Societatea de Biblii și Tratamente Turnul de Veghere
117 Adams Street Brooklyn. N.Y.. U.S.A.

FUNȚIONARI:

Președinte: J.F.Rutherford

Secretar: W.E. Van Amburgh

„Toți fiii Tăi vor fi învățați de lehova;
și mare va fi pacea fiilor tăi” - *Isaia 54:13*

SCRIPTURA ÎNVAȚĂ CLAR:

IEHOVA este singurul Dumnezeu adevărat: El este din veșnicie în veșnicie: El este Creatorul cerului și al Pământului și Dătătorul de viață al creaturilor Sale. Logosul a fost începutul creațiunii Sale și Agentul Său activ la crearea tuturor lucrurilor. Logosul este acum Domnul Isus Cristos în glorie, investit cu toată puterea în cer și pe Pământ și Principalul Agent Executor al lui lehova.

DUMNEZEU a creat Pământul pentru om. El a creat pe om perfect pentru a trăi pe Pământ, unde l-a așezat. Omul n-a ascultat de legea lui Dumnezeu în mod voluntar și a fost condamnat la moarte: din cauza păcatului lui Adam, toți oamenii sunt născuți păcătoși și fără drept la viață.

ISUS a fost făcut om și Omul Isus a suferit pentru a produce prețul de răscumpărare pentru cei ascultători din omenire: Dumnezeu L-a înviat pe Isus din morți, ca și creatură divină. L-a înălțat la cer mai presus de orice creatură și de orice nume și L-a investit cu toată puterea și cu toată autoritatea.

ORGANIZAȚIA LUI IEHOVA este o Teocrație numită Sion și Isus Cristos este Funcționarul Principal de acolo și Regele de drept al lumii: urmașii unși și credincioși ai lui Cristos sunt copiii Sionului și membrii organizației lui lehova: ei sunt martorii Săi, a căror datorie și privilegiu este să mărturisească pentru supremația lui lehova. să declare scopurile Sale cu privire la omenire, așa cum sunt exprimate în Biblie și să poarte fructele împărăției înaintea tuturor aceluia care voiesc să asculte.

LUMEA cea veche s-a sfârșit în anul 1914 A.D. și Domnul Isus Cristos a fost așezat de lehova pe tronul Său al autorității, a expulzat pe Satan din cer și înaintea în întemeierea Împărăției lui Dumnezeu pe Pământ.

REMEDIIUL și binecuvântările popoarelor Pământului pot veni doar prin împărăția lui lehova prin Cristos, care acum a început. Următorea faptă măreață a Domnului, va fi distrugerea organizației lui Satan și stabilirea dreptății pe Pământ: sub această împărăție, oamenii de bine ce vor supraviețui Armageddonului, vor împlini mandatul divin de „a umple Pământul” cu un neam omenesc drept.

MISIUNEA SA

Această revistă este editată pentru a ajuta oamenii să cunoască pe lehova Dumnezeu și scopurile Sale. așa cum sunt exprimate în Biblie. Ea publică instrucțiuni biblice destinate îndeosebi pentru a ajuta martorilor lui lehova și tuturor oamenilor de bine. Ea pregătește pentru cititorii ei un studiu sistematic al Bibliei, iar Societatea furnizează și altă literatură pentru a ajuta asemenea studii. Ea publică material potrivit pentru instruirea publică în Scripturi, prin radio și alte mijloace.

Ea aderă strict la Biblie, ca autoritate pentru expunerile sale. Ea este absolut liberă și separată de toate religiile, partidele, sectele sau alte organizații lumesti. Ea este în întregime și fără rezervă pentru împărăția lui lehova Dumnezeu sub Cristos, Regele Său iubit. Ea nu este dogmatică, ci invită la examinarea conținutului ei în mod critic și atent. în lumina Scripturilor. Ea nu se amestecă în controverse, iar coloanele sale nu sunt deschise criticilor individuale.

Prețul abonamentului anual

Statele Unite - \$1: Canada și celelalte țări - \$1.50: Marea Britanie. Australia și Africa de Sud - 6S. Mandatele din America pot fi trimise prin ordin de plată poștal sau Expres sau prin cec bancar. Mandatele din Canada. Anglia. Africa de Sud. Australia și Asia pot fi trimise direct birourilor de filială respective. Mandatele din alte țări decât cele menționate, pot fi trimise direct biroului din Brooklyn. dar numai prin ordin de plată poștal *internațional*.

Birourile din străinătate

Anglia ..... 34 Craven Terrace. London. W.2. England
Canada ... .40 Irvvin Avenue. Toronto 5. Ontario. Canada
Australia și Asia..... 7 Beresford Road. Strathfield. N.S.W.. Australia
Africa de Sud ..... Boston House. Cape Town, South Africa

(Traduceri ale acestei reviste apar în mai multe limbi.)

Toți studenții Bibliei sinceri, care din cauza infirmității, sărăciei sau necazului, nu pot să plătească prețul abonamentului, pot avea gratuit *Turnul de veghere* printr-o cerere scrisă adresată vestitorilor, făcută odată pe an, arătând motivul pentru care cer aceasta. Noi suntem bucuroși să-i ajutăm astfel pe nevoiași, dar cererea scrisă odată pe an este solicitată de regulamentele poștale.

TURNUL DE VEGHERE

VESTITORUL PREZENȚEI LUI CHRISTOS

VOL. LXI

15 Septembrie 1941

Nr. 18

SFÂRȘITUL DOMNIEI DEMONILOR

„Sfârșitul va veni la vremea stabilită.” – Daniel 11:27

Partea I

1. Iehova i-a îngăduit lui Satan, conducătorul demonilor, și însoțitorilor săi să-și exercite puterea de conducere asupra națiunilor timp de secole la rând, dar va trebui să vină odată și sfârșitul acestei domnii. Ca răspuns la provocarea conducătorului demonilor, Iehova a spus cu mult timp în urmă: „Ți-am permis să rămâi pentru a-ți arăta puterea Mea și pentru ca numele Meu să fie anunțat pe întregul pământ.” (Exodul 9:16, *Leeser*) Putem trage concluzia că atunci a stabilit Dumnezeu vremea când domnia lui Satan se va încheia; căci „lui Dumnezeu Îi sunt cunoscute toate lucrările Sale încă de la începutul lumii.” (Faptele Apostolilor 15:18) Prin intermediul profeților Săi, Iehova a vorbit adesea despre „vremea sfârșitului” și despre ce se va întâmpla atunci. Prin profetul Său Daniel, Cel Atotputernic spune: „Sfârșitul va veni la vremea stabilită.” Prin aceste cuvinte, Iehova ne asigură că va veni cu siguranță sfârșitul domniei demonilor asupra pământului, lucru ce se va întâmpla la vremea stabilită. Nimic nu va putea schimba această dată.

2. Daniel a încheiat un legământ cu Iehova Dumnezeu, legământ pe care nu l-a încălcat. Iehova a îngăduit ca Daniel să fie luat prizonier în Babilon, unde Dumnezeu l-a folosit pentru realizarea bunelor Sale intenții. Daniel a fost un profet credincios și un martor al lui Iehova. El se numără printre martorii credincioși descriși de către apostol în capitolul 11 din cartea Evrei, unde se face referire la el ca fiind „unul care, prin credință... a închis gurile leilor.” (Evrei 11:33) Daniel cu siguranță va avea „o înviere mai bună” și va fi unul dintre „domnitorii de pe întregul pământ”. (Evrei 11:35; Psalmi 45:16) El și-a încheiat alergarea ca un slujitor credincios și profet al lui Dumnezeu, apoi a murit ca ceilalți oameni, găsindu-și odihna în mormânt, unde nu este nici înțelepciune nici muncă și unde va rămâne până când va veni vremea ca Dumnezeu să-l trezească din somnul morții. Momentul învierii sale e aproape, când el, fiind unul din domnitorii pământului, își va face apariția pe pământ și își va lua în primire funcția divină. Nu există nici o îndoială în privința acestui lucru, căci, atunci când Daniel a terminat de profețit, Dumnezeu i-a spus acestuia: „Tu, Daniele, păstrează în taină aceste cuvinte și sigilează cartea până când va sosi sfârșitul; mulți se vor agita și

cunoașterea va spori. Tu însă vezi-ți de drum până va sosi sfârșitul: căci tu te vei odihni și, la vremea sfârșitului, îți vei primi partea ta.” (Daniel 12:4,13)

3. Mulți din cei care studiază profețiile divine au încercat să înțeleagă profeția lui Daniel; însă, cu siguranță, regula privitoare la înțelegerea profeției este aceasta: acea profeție nu poate fi înțeleasă de către oameni până ce nu va fi în curs de împlinire, sau până când nu se va fi împlinit. Profeției îi putem alătura evenimentele fizice pe care Dumnezeu le va îngădui să se împlinească, iar când acestea se vor potrivi profeției, vom ști că aceasta e dovada împlinirii profeției. Dumnezeu i-a spus lui Daniel că profeția nu va fi înțeleasă pe deplin decât „la vremea sfârșitului” (Daniel 12:8,9)

4. În primul rând, e necesar să lămurim ce se înțelege prin „vremea sfârșitului”. Din moment ce timpul nu are sfârșit, expresia „vremea sfârșitului” trebuie să se refere la un moment în care ceea ce I se împotrivesc Dumnezeului Atotputernic, fără a fi întrerupt sau fără a întâmpina piedici din partea lui Iehova, se va sfârși; atunci, Dumnezeu va pune capăt domniei celui rău. În Biblie există două rânduri cu aspect pozitiv ce dovedesc faptul că „vremea sfârșitului” a început în anul 1914 d.Chr. Însă, până acum, oamenilor nu li s-a dezvăluit la cât timp după această dată va veni sfârșitul. Nimeni nu e autorizat să poată spune exact în ce zi sau la ce oră va veni sfârșitul. (Matei 24:42)

5. Iehova Dumnezeu Și-a făcut cunoscut scopul de a crea și de a stabili un Guvern Teocratic prin Mesia, pe care Îl descrie ca fiind „sămânța lui Avraam”, sămânță care este Cristos. (Galateni 4:28,31) Iehova a avut o Teocrație tipică, care a început când i-a scos pe urmașii direcți ai lui Avraam din țara Egiptului. Acelei Teocrații i s-au împotrivit cu înverșunare atunci și de atunci încoace Satan, conducătorul demonilor, și demonii asociați acestuia. Uriașa problemă creată de către diavol o reprezintă conducerea lumii. Urmașii lui Avraam, adică israeliții, poporul lui Dumnezeu, au încheiat un legământ. Acel popor a încălcat legământul și, în anul 607 î.Chr., Dumnezeu a îngăduit ca acea Teocrație condusă de Zedechia, care era împărat, să fie înlăturată. (Ezechiel 21:24-27) Atunci a devenit Satan, „dumnezeul” sau conducătorul invizibil al lumii, căci atunci și de atunci încoace, nici o națiune nu a mai încheiat un legământ cu Iehova. Atunci a început „vremea neamurilor, adică a popoarelor care nu sunt în legământ cu Dumnezeu”. Atunci, Dumnezeu a stabilit că vremea neamurilor va dura 2520 de ani, iar această perioadă s-a încheiat în anul 1914 d.Chr. (Luca 21:24; Daniel 4:16, 23, 25, 32) Domnia invizibilă a lui Satan a continuat în toată acea perioadă, prin îngăduința lui Iehova, până la urcarea pe tron a lui Isus Cristos, Mesia, urcare pe tron ce a avut loc în anul 1914 d.Chr. (Psalmi 2:6) Faptele sunt susținute de către profeția rostită de Isus, care se găsește scrisă în cărțile Matei 24 și Luca 21. În anul 1914 d.Chr., Iehova L-a trimis pe Cel Uns, Împăratul Teocrației, să conducă, în timp ce dușmanul, Satan, încă își exercita puterea. (Psalmi 110:1,2) Astfel, acea dată marchează sfârșitul domniei neîntrerupte și neabătute a lui Satan în această lume. Prin urmare, marchează „vremea sfârșitului”, adică perioada ce a început din clipa în care Isus Cristos Și-a început lucrarea de înlăturare a lui Satan, dușmanul Său.

Iată că începutul „vremii sfârșitului” e stabilit clar în Cuvântul lui Dumnezeu. De atunci înainte, numele lui Iehova și Împărăția Sa trebuie vestite ca mărturie către toate națiunile lumii, iar când acest lucru se va împlini, va veni și sfârșitul (Matei 24:14), care va aduce cel mai mare necaz asupra lumii, adică „lupta din acea zi măreață a Atotputernicului Dumnezeu” ce va duce la nimicirea completă a domniei și puterii lui Satan și la înlăturarea tuturor forțelor sale și a tuturor asociațiilor săi. (Matei 24:21, Apocalipsa 16:14) În Scriptură nu e menționat cât va dura „vremea sfârșitului”, ci numai începutul acestei vremi e foarte clar stabilit. (Vezi cartea „Profeție” capitolul 6). Trebuie să se țină cont că există o deosebire clară între „vremea sfârșitului” și sfârșitul domniei demonilor. Amândouă au fost stabilite de către Dumnezeu și, desigur, ambele sunt cunoscute de către El, dar cea din urmă încă nu le-a fost arătată oamenilor. Datorită situațiilor și evenimentelor fizice pe care le putem observa în prezent, împlinirea profeției arată că sfârșitul este foarte aproape. Lui Daniel i s-a promis că profeția nu va putea fi înțeleasă decât în „vremea sfârșitului” (*Rotherham*); așadar, profeția nu a putut fi înțeleasă decât după venirea Domnului Isus din anul 1914 d.Chr. Faptul că Dumnezeu începe acum să dezvăluie poporului Său înțelesul acestei profeții reprezintă o puternică dovadă că Daniel se va întoarce foarte curând pe pământ.

6. Acea parte din profeția lui Daniel menționată în capitolul 11 din Biblie este foarte importantă pentru poporul lui Iehova din prezent, deoarece face referire la două ramuri distincte ale organizației lui Satan, ambele opunându-se Teocrației. De asemenea, precizează foarte clar și faptul că ziua mântuirii este aproape. Profeția din capitolul 11 al cărții lui Daniel i-a fost dată acestuia de către Dumnezeu în jurul anului 534 î.Chr. Atunci, îngerul lui Iehova i-a spus lui Daniel: „Am venit să îți arăt ce se va abate asupra poporului tău în zilele din urmă; căci [după începerea aceluia timp] viziunea va ține multe zile.” (Daniel 10:14) Atunci a primit Daniel profeția despre care se vorbește în al unsprezecelea capitol al cărții sale, profeție pe care el spune că nu a înțeles-o. (Daniel 12:8) Prin urmare, Daniel a înfățișat pe poporul credincios al lui Dumnezeu, care se va afla pe pământ la începutul și în timpul „vremii sfârșitului”, adică în „zilele din urmă”; așadar, martorii lui Iehova au privilegiul de a înțelege profeția în zilele noastre.

7. Profeția din capitolul 11 al cărții lui Daniel a fost dată în „anul al treilea al lui Cir, împăratul Persiei”. (Daniel 10:1) Acest lucru se întâmpla la doi ani după ce a fost dat decretul împăratului Cir, prin care prizonierii evrei erau eliberați din captivitatea babiloniană, putându-se întoarce astfel în Ierusalim pentru a construi Templul lui Iehova. În acea relatare, Cir a fost folosit ca o reprezentare a lui Isus Cristos. În concordanță cu acel decret emis de către împăratul Persiei, Isus Cristos, marele Cir, și-a început domnia în deplină autoritate în anul 1914 d.Chr., apoi, în 1918, a mers la Templul lui Iehova, unde și-a adunat slujitorii și urmașii credincioși: „Așa vorbește Iehova către Cir, cel uns al Său, căruia i-am sprijinit mâna dreaptă pentru a îngenunchea națiunile; voi slăbi puterile împăraților pentru ca aceștia să deschidă înaintea sa cele două porți, care nu se vor închide; l-am înălțat în neprihănire și îi voi conduce calea; el Îmi va construi cetatea și Îmi va

elibera prizonierii, fără a primi în schimb nici un preț și nici o răscumpărare. Așa zice Dumnezeu oștirilor.” (Isaia 45:1,13)

8. Isus Cristos a construit Templul lui Iehova și I-a eliberat slujitorii credincioși (înfățișați de către Daniel), adică pe martorii lui Iehova, „rămășița”, eliberându-o din Babilonul zilelor noastre, adică organizația lui Satan, pentru ca aceștia să poată lua parte la lucrarea Templului Celui Prea Înalt. Astfel, acum e timpul ca Dumnezeu să dezvăluie poporului Său credincios semnificația profeției în discuție. Acest lucru fiind adevărat, momentul învierii lui Daniel și al ocupării locului său pe pământ ca fiind unul dintre domnitorii pământului este foarte aproape. Urmașii credincioși ai lui Isus Cristos, care se află acum pe pământ, pot aștepta cu încredere întoarcerea lui Daniel în mijlocul lor în orice clipă.

9. Profeția lui Daniel, așa cum e scrisă în capitolul 11 al cărții sale, mai ales primele 22 de versete, pare să se refere la o serie de evenimente care au avut loc înainte de răstignirea lui Isus Cristos și probabil că această consemnare a acelei părți din profeție reprezintă metoda folosită de Dumnezeu pentru a ascunde ultima parte, până ce va sosi vremea stabilită de El ca aceasta să fie cunoscută. Versetul 22 din capitolul 11 al acelei profeții, cel care zice: „Ei vor fi înlăturați ca de un potop, iar apoi vor fi nimicți, alături de căpetenia legământului”, pare să marcheze trecerea profeției din perioada de dinainte de Isus Cristos, în perioada de după Cristos. Aceasta prezice moartea violentă a „căpeteniei legământului”, adică a lui Isus Cristos, care încheiase un legământ cu Iehova cu privire la Guvernul Teocratic. (Luca 22:29-30) Isus Cristos, „Mai Marele Împăraților”, a fost ucis de către reprezentanții puterii romane, fiind răstignit la cererea liderilor religioși ai evreilor. Atunci a fost nimicit „căpetenia legământului”.

10. În capitolul 11, versetul 27, apare începutul profeției ce are legătură cu vremea noastră, adică perioada de după venirea Domnului Isus la Templu, cu putere și mărire. Se pare că acum e timpul stabilit de către Iehova ca poporul Său, cu care are un legământ, să primească de la El o înțelegere a profeției. Astfel, având deplină încredere în Iehova și în Împăratul Său, ei vor analiza respectuos și cu bucurie profeția.

Remarcabil

11. Profeția pune accent pe două puteri remarcabile, și anume, „împăratul de la miazăzi” și „împăratul de la miazănoapte”. Acești doi împărați nu sunt oameni, ci sunt două puteri vizibile ce conduc această lume, în care oamenii au un rol, dar nu unul important. Cuvântul „împărat” simbolizează puterea conducătoare. Ca să ilustrăm mai bine, împăratul națiunii, adică persoana ce poartă acest titlu, este, de obicei, un simbol al guvernului, în timp ce adevărata putere de conducere a unei împărății sau a unui guvern este formată din mai mulți oameni. Să se țină cont că atât „împăratul de la miazăzi”, cât și „împăratul de la miazănoapte” sunt angajați în acțiuni nedrepte și păcătoase, astfel, ei neputându-i reprezenta pe Iehova, pe Cristos și nici o altă parte din Teocrație. Dimpotrivă, ambii sunt opușii Teocrației. Ei reprezintă puteri rivale în această lume, ambii căutând să obțină conducerea

lumii. Din moment ce Scriptura spune foarte clar că „întreaga lume se află în puterea celui rău”, înseamnă că atât „împăratul de la miazăzi”, cât și „împăratul de la miazănoapte” se află sub puterea demonilor, al căror conducător este diavolul, Satan. Ambii împărați, sau ambele puteri de conducere, sunt instrumentele lui Satan, creați și organizați de către el, ca să îi împiedice pe oameni să vadă adevărul și să îi întoarcă de la Iehova Dumnezeu și de la Împăratul Cristos. Pentru înțelegerea profeției, este absolut esențială identificarea celor două puteri de conducere a lumii, numite și „împărați”. Identificarea lor e expusă mai jos, iar dovezile sunt prezentate pentru susținerea acesteia. Aceste dovezi cuprind limbajul profeției și evenimentele ce s-au împlinit și care acum sunt bine cunoscute. Acestea se potrivesc spuselor profeției, putând fi astfel considerate o împlinire a acesteia.

Identificare

12. „Împăratul de la miazănoapte” reprezintă puterea satanică ce a fost creată și organizată de către Satan, care a declarat că el va avea autoritate „în părțile de nord”, fiind în opoziție și sfidându-L pe Atotputernicul Iehova Dumnezeu. (Isaia 14:13,14) Această putere exercitată asupra omenirii este totalitară și dictatorială, conducând și pretinzând a avea dreptul de a conduce națiunile pământului. Aceasta se opune viguros Guvernului Teocratic al lui Isus Cristos, împotrivindu-se, persecutându-i și tratându-i cu răutate pe cei care susțin și vestesc conducerea teocratică. Religia și politica sunt elementele vizibile proeminente ale „împăratului de la miazănoapte”. Religia este echivalentul demonismului, fiind definită astfel de către infailibilul Cuvânt al lui Dumnezeu, prezentat în Biblie, în cartea Faptele apostolilor 17:22, în traducerea *Diaglott*.

13. O asemenea putere dictatorială a fost exercitată prima dată de către conducătorul demonilor când l-a așezat pe slujitorul său Nimrod pe tron, acesta devenind conducătorul dictator sau despot al Babilonului. Nimrod i-a făcut pe oameni să-l recunoască pe el drept atotputernic, mai presus de Dumnezeu. El le-a cerut oamenilor să-l aclame, să îngenuncheze înaintea sa și să i se închine. El a condus poporul cu o mână de fier, cu despotism. Astfel, religia (sau demonismul) și politica au lucrat împreună pentru a fi exercitată puterea de conducere asupra lumii. (Genesa 10:8-12) Acest lucru e dovedit de următoarele: „Nimrod i-a convins pe oameni că ei nu își datorau fericirea lui Dumnezeu, ci că aceasta se datora numai măiestriei sale. Curând, domnia sa a devenit o tiranie, el socotind că singura modalitate de a-i îndepărta pe oameni de Dumnezeu era de a-i face să se încreadă în puterea lui. În Targumul lui Ionatan scrie: „Încă de la începutul lumii, nimeni nu a mai fost ca Nimrod, fiind un puternic vânător și un răzvrătit împotriva lui Dumnezeu.” În Targumul din Ierusalim scrie: „El era un vânător iscusit și un păcătos înaintea lui Dumnezeu. El, fiind un vânător dintre fiii oamenilor, le-a spus acestora: «Îndepărtați-vă de judecata lui Dumnezeu și primiți judecata lui Nimrod!» Acolo scrie: „Nimrod este un vânător puternic și un păcătos înaintea lui

Iehova”. În varianta chaldee a cărții 1 Cronici 1:10, scrie: „Cuș 1-a născut pe Nimrod, care a devenit un păcătos, căci a vărsat sânge nevinovat și s-a răsculat împotriva lui Iehova.” Nimrod a fost întemeietorul Babilonului [care reprezintă organizația lui Satan], care reprezintă marele adversar al adevărului lui Dumnezeu și al poporului Său. În Nimrod, putem observa prima încercare a lui Satan de a ridica un conducător uman al întregii omeniri.” (*The Companion Bible*, notă de subsol, apendice nr. 28)

14. Și alte dovezi în afara Bibliei ne arată că, din vremea lui Nimrod și până în prezent, fiecare dictator al lumii a fost un religionist. Toți folosesc demonismul pentru a-i ține pe oameni supuși, în timp ce dictatorul exercită o putere de conducere totală, controlând oamenii în mod despotic. Dovezile arată că toți dictatorii lumești au fost controlați de către demoni, astfel că domnia lor a fost una demonică, iar această domnie este exercitată întotdeauna ca sfidare față de Dumnezeul Atotputernic și față de poruncile Sale prezentate în Biblie. Nimrod a fost urmat de mulți alți dictatori lumești, iar cei din prezent amintesc de comportamentul lui Nimrod.

15. Acum (în 1941), „împăratul de la miazănoapte” poate fi identificat cu ușurință ca fiind reprezentat de către așa-numitele „puteri ale Axei”, alcătuită din Germania, Italia și ierarhia romano-catolică, având înalți reprezentanți la Vatican. Și în acest caz, politica și religia, sau demonismul, s-au aliat pentru a domni și pentru a-i împiedica pe oameni să vadă darurile pline de îndurare pe care le are Iehova pentru omenire. Principalul obiectiv al acestui „împărat de la miazănoapte” din prezent o reprezintă domnia mondială. Politica și demonismul conlucrează, formând o alianță despotică sau totalitară, actualul obiectiv al acesteia fiind restabilirea a ceea ce s-a numit „Sfântul Imperiu Roman”. În numărul din 17 februarie 1940, ziarul „The New York Times” a publicat următoarea declarație pertinentă: „Obiectivele de război ale Germaniei au fost prezentate în această seară [la Washington], principalul obiectiv fiind restabilirea Sfântului Imperiu Roman. Declarația a fost făcută de către doctorul Edmund A. Walsh [preot romano-catolic] care este membru în consiliul de conducere al Foreign Service School al Universității [catolice] Georgetown... Doctorul Walsh a afirmat că l-a auzit pe Adolf Hitler spunând că Sfântul Imperiu Roman, care e un imperiu german, trebuie reînființat.” Dovezile incontestabile arată că Hitler și aliații săi acționează având chiar acest scop.

16. „Împăratul de la miazănoapte”, așa cum există și acționează și în prezent, este statul corporatist totalitar religios și politic, care îi controlează și îi organizează pe oamenii națiunilor în același fel, folosind forța armată, pentru aceasta primind aprobarea și binecuvântarea clerului, în special a papei. Este o guvernare autoritară. Aceasta se opune categoric Guvernului Teocratic al lui Isus Cristos, persecutându-i cu răutate pe martorii lui Iehova, care vestesc instaurarea Teocrației, care susțin supremația lui Iehova și a Împăratului Său, adevăratul Domnitor al acestei lumi, adică a lui Isus Cristos. Nu există nici o îndoială cu privire la faptul că „împăratul de la miazănoapte” este un copil al conducătorului

demonilor, adică al lui Satan. Declarația demnă de încredere a lui Dumnezeu este că diavolul e tatăl minciunilor, că e un ucigaș, că el nu deține adevărul și că liderii religioși sunt copiii diavolului, tatăl lor; astfel sunt cei care formează în prezent „împăratul de la miazănoapte”. (Ioan 8:44) Actualul „împărat de la miazănoapte” este datat complet minciunii și crimei la scară mondială, iar fiecare acțiune a sa dovedește că acesta este urmașul demonilor, aflându-se sub controlul lor.

17. Știind prea bine că nu îi poate păcăli pe oameni cu o singură schemă la nivel mondial, diavolul a organizat o alta, care, aparent, pare a se preocupa de binele oamenilor. Însă această schemă, sau putere măreață, e folosită pentru a-i înșela pe oameni și pentru a-i îndepărta de Guvernul Teocratic. Această organizare e numită în profeția lui Daniel „împăratul de la miazăzi”. Biblia, alături de dovezile fizice și istorice, îl identifică destul de clar pe „împăratul de la miazăzi” drept puterea ce domină întreaga lume, care pretinde a avea dreptul să domnească și chiar domnește în numele democrației. Definiția corectă a „democrației” este: „Conducerea poporului, exercitată de către popor, pentru binele poporului.” Națiunile care se pretind a fi democrații nu se încadrează definiției corecte a democrației. „Împăratul de la miazăzi” este controlat de către o combinație între politică, religie și comerț, elementul care le unește fiind religia, sau demonismul. Această formă de putere mondială își trage originile din vechiul Egipt. Acea primă putere mondială era condusă în mod clar de către o combinație de elemente politice, religioase și comerciale. Biblia arată foarte clar că aceea era o domnie demonică ce se împotriva lui Dumnezeu Atotputernic și slujitorilor Săi. (Exodul 12:12)

18. Actualul „împărat de la miazăzi”, cel de după venirea domnului Isus în Templu, este reprezentat de către Commonwealthul Națiunilor și de alte națiuni care se pretind a fi democrate, care sunt aliatale Imperiului Britanic. Britanicii au poate cel mai democrat stat dintre toate națiunile pământului, însă nu există nici o democrație adevărată pe pământ. Sloganul Războiului Mondial din 1914 era: „Acest război va face lumea un loc mai sigur pentru instaurarea democrației.”, însă acea prezicere nu s-a împlinit. „Împăratul de la miazănoapte” și „împăratul de la miazăzi” sunt adversari crânceni unul altuia, ambii pretinzând a avea dreptul să domnească, ambii căutând astfel să obțină conducerea mondială. Aceștia cad de acord asupra unui singur aspect, adică ambii sunt împotriva Guvernului Teocratic al lui Isus Cristos. „Împăratul de la miazănoapte” se opune în mod fățiș Teocrației. Ambii împărați se declară creștini, însă nici unul din ei nu e de partea lui Cristos. Nici o așa-numită „democrație” de pe pământ nu susține Guvernul Teocratic al lui Cristos. Isus Cristos declară: „Cel care nu este cu Mine [și Împărăția Mea], este împotriva Mea.” (Matei 12:30) În mod clar, „împăratul de la miazănoapte” și „împăratul de la miazăzi” reprezintă puteri mondiale ce își dispută conducerea lumii, fiind astfel ambii împotriva domniei de drept și neprihănită a lumii, și anume, Guvernului Teocratic al lui Isus Cristos.

19. Anumite dovezi istorice privitoare la „împăratul de la miazăzi” par să fie în legătură cu chestiunea în discuție. Egiptul antic a fost rivalul Romei secole la

rând, însă, în anul 31 î.Chr., Egiptul a devenit una din provinciile Imperiului Roman, rămânând în această condiție mai mult timp. După bătălia de la Actium (31 d.Chr.), Egiptul a devenit provincie romană, fiind condusă mereu de către un guvernator roman de rang ecvestru și nu senatorial. Când marele imperiu roman a fost divizat în imperiul roman de apus și imperiul roman de răsărit de către împăratul Teodosiu (337 d.Chr.), Egiptul a devenit provincia celui din urmă (imperiul roman de răsărit), cufundându-se tot mai mult în barbarie și devenind tot mai slab. Astfel, Egiptul s-a despărțit de Roma, căzând pradă sarazinilor conduși de generalul Amribu-el-asr, aflat sub conducerea califului Omar. Aceștia au asaltat Alexandria, capitala egipteană și au cucerit-o. Acest eveniment s-a petrecut în anul 641 d.Chr., în timp ce Heracliu era împăratul imperiului roman de răsărit. Fiind o provincie a califilor, Egiptul s-a aflat sub conducerea vestiților abbasizi Harun al-Rashid și Al-Mamun, ca și a celebrului sultan Saladin. În anii 1516-1517d. Chr., Egiptul a devenit provincie turcească, fiind condus de către un pașă. În anul 1798 francezii au cucerit tot Egiptul, ținându-l ocupat până în anul 1801, când au fost alungați de către englezii conduși de către căpitanul Abercromby și de generalul Hutchison. Canalul Suez a fost deschis în anul 1869. În luna noiembrie a anului 1875, guvernul britanic a cumpărat de la viceregele Egiptului partea sa din Canalul Suez, constând în 176.602 acțiuni în valoare de 20.000.000 de dolari.

20. În *The Encyclopedia Americana*, volumul 9, scrie: „În mai 1882, în Alexandria a avut loc o revoltă, în timpul căreia mulți europeni au fost uciși, iar casele le-au fost vandalizate... Francezii au refuzat să intervină, astfel că Marea Britanie a hotărât să acționeze și, la data de 11 iulie, o flotă britanică a bombardat forturile din Alexandria, provocându-i pe rebeli să se retragă. În august, o forță armată sub conducerea lui Sir Garnet Wolseley [care mai târziu a devenit lord] a debarcat în Ismailia... Egiptul în timpul războiului european – Ca urmare a intrării Turciei în război de partea Puterilor Centrale [teutonice], și a alierii chedivului [Egiptului] cu dușmanii regelui, a fost declarat un protectorat britanic, iar chedivul Abbas pașa a fost detronat în 18 decembrie 1914.” Acest protectorat s-a terminat la data de 28 februarie 1922.

21. În ediția din 1940 a *The World Almanac*, la pagina 226, scrie: „Canalul Suez... Marea Britanie deține 295.026 din cele 652.932 de acțiuni, fiind cotate printre bunurile sale la o valoare de 93.200.000 de lire... Făcând parte inițial din Imperiul Otoman, Egiptul a devenit protectorat englez (decembrie 1914), rămânând sub steagul britanic până când a fost înființat un regat, fiind condus de către sultanul Fuad (15 martie 1922). A fost semnat un tratat de alianță între englezi și egipteni (26 august 1936) tratat ce limita ocupația militară engleză la numai o garnizoană de 10.000 de trupe și 400 de avioane la Canalul Suez. Britanicilor le-a fost acordat dreptul de a folosi Alexandria și Port Said ca baze navale. În plus, tratatul îi permite guvernului britanic să-și deplaseze trupele pe teritoriul egiptean în caz de război.”

22. Ca urmare a tratatului anglo-egiptean din 1936, Egiptul a susținut Marea Britanie în războiul împotriva puterilor Axei. În septembrie 1939, cetățenilor

germani li s-a ordonat să părăsească Egiptul. Există și alte dovezi fizice înregistrate într-o enciclopedie a lumii.

În anul 1531 d.Chr., regele Henric al VIII-lea al Angliei s-a desprins de sub autoritatea papei, înființând o națiune protestantă. Sub conducerea fiicei acestuia, regina Elisabeta, Anglia și-a început expansiunea comercială, fiind astfel stabilite bazele Imperiului Britanic. În anul 1588, Invincibila Armada, având binecuvântarea papei, a fost înfrântă de către englezi într-o încercare de invadare, încercare romano-catolică pe care Hitler vrea să o repete în prezent. O sută de ani mai târziu, în 1688, a avut loc „revoluția glorioasă”, iar odată cu ea, și înfrângerea definitivă a despotismului din Anglia, iar apoi, instalarea monarhiei constituționale. A fost elaborată o declarație a drepturilor, aceasta fiind a treia garanție a libertății engleze. 1759 a fost un „an minune”, cel mai minunat an din istoria Angliei; atunci, Anglia a cucerit Canada, a înlăturat supremația romano-catolică franceză, fapt ce a dus la semnarea Tratatului de la Paris și la înființarea marelui imperiu colonial britanic. În acest timp, din Imperiul Britanic făceau parte și cele 13 colonii americane. În 1776, a fost înființată republica americană, iar în 1783, spre sfârșitul Revoluției Americane, absolutismul regelui George al III-lea al Marii Britanii a fost înlăturat. Astfel, Marea Britanie și America au devenit adăpostul guvernării protestante democratice liberale.

23. În Biblie, numele „Egipt” e folosit cu valoare simbolică, reprezentând comerțul, în cadrul căruia politica și religia joacă întotdeauna un rol important. Imperiul Britanic și actualul său aliat, America, reprezintă comerțul, politica și religia. Puterile Axei acuză așa-numitele „puteri democratice” ca fiind acaparatoare sau comerciale.

24. Pe când Împăratul Isus era copil, Dumnezeu a dat instrucțiuni ca El să fie dus în Egipt, ținutul „împăratului de la miazăzi”, unde era protejat față de împuterniciții ucigași ai „împăratului de la miazănoapte”, indicând astfel că „împăratul de la miazăzi” ar fi fost mai binevoitor față de copilul Cristos. (Matei 2:12-16) La fel, în aceste zile de pe urmă, când „împăratul de la miazănoapte” dorește să distrugă credincioasa „rămășiță” a lui Cristos, care sunt martorii lui Iehova pe pământ, aceștia sunt îndrumați să continue lucrul cu care au fost însărcinați, mai ales în cadrul teritoriului ocupat de către „împăratul de la miazăzi”, unde s-au bucurat de o oarecare libertate și unde sunt mai bine primiți decât pe teritoriul „împăratului de la miazănoapte”. Oriunde s-a întâmplat ca reprezentanții „împăratului de la miazănoapte”, mai ales cei din ierarhia romano-catolică, să-și exercite puterea și influența asupra reprezentanților „împăratului de la miazăzi”, martorilor lui Iehova le-a fost îngădită libertatea și au îndurat numeroase persecuții. Chiar și pe domeniul „împăratului de la miazăzi”, influența și puterea lui Satan și a aliaților săi se manifestă acum în fiecare parte a pământului. Demonismul a pus stăpânire pe fiecare națiune, la fel ca în vremea lui Noe, însă, fără nici o excepție, exact cum a prezis Isus, credincioșii Săi urmași, martorii lui Iehova, sunt urâți acum de către toate națiunile pentru numele Său. (Matei 24:9) Nu e nici o îndoială asupra faptului că poporul ce a încheiat un

legământ cu Dumnezeu este dușmănit atât de „împăratul de la miazănoapte”, cât și de „împăratul de la miazăzi”, ambii împărați împotrivindu-se Teocrației, iar cei care sunt loiali și credincioși Teocrației sunt călători și străini în țara dușmanului. Astfel, susținătorii Teocrației trebuie să rămână neutri față de toate disputele ce apar între împărații care domnesc sub influența demonilor. În același timp, e clar că Iehova dorește ca poporul cu care a încheiat legământul, care se află acum pe pământ și care a fost descris de către Daniel, să fie sânguincios în încercarea de a înțelege profeția, înțelegere care îi va aduce o mare mângâiere. Această profeție, susținută de alte versete din Scriptură, indică foarte clar spre o prăbușire iminentă a domniei demonilor. Din moment ce profeția lui Daniel din capitoul 11, începând cu versetul 27, indică spre evenimentele ce au loc în prezent, va fi făcută aici analiza profeției și însemnătatea acesteia.

25. „Ambii împărați vor căuta să facă rele și vor rosti minciuni; însă acest lucru nu va dura mult, căci sfârșitul va veni la timpul stabilit.” (Daniel 11:27) În 1914 d. Chr., Iehova L-a întronat pe Împăratul Său, Isus Cristos, punându-L să domnească, în timp ce dușmanul încă se afla la putere. În anul 1914 d.Chr., „împăratul de la miazănoapte” era reprezentat de către Germania, Austria și Italia, cu Vaticanul în fruntea tuturor, în calitate de consilier religios și dictator; Tripla Alianță avea binecuvântarea papei. Tot în 1914, Imperiul Britanic a format un protectorat al Egiptului, reprezentând astfel interesul Egiptului și susținându-l pe „împăratul de la miazăzi”. Imperiul Britanic a fost susținut de către aliatul său, America. Pentru scurt timp, Italia a călcat pe urmele decepției provocate de tatăl său și s-a aliat cu Imperiul Britanic, sperând să obțină un beneficiu din această alianță. Însă, în 1922, Mussolini a ajuns la putere, iar Italia a adoptat iar atitudinea tatălui său, conducătorul demonilor, aliindu-se cu Vaticanul. Trebuie să ținem cont că ambii împărați se pretind a fi creștini, adică urmași ai lui Cristos, dar inimile lor bat în direcția opusă, adică scopul lor este condus de o domnie potrivnică lui Cristos, împăratul Teocrației. Astfel, acțiunile lor sunt pline de ipocrizie și înșelătoare.

26. „Ei vor căuta să înșele.” Această parte a profeției din versiunea *Rotherham* poate fi tradusă astfel: „Inimile lor vor căuta să acționeze cu păcătoșenie.” Ei vor acționa împotriva Atotputernicului Iehova Dumnezeu și a Guvernului Său Teocratic condus de către Isus Cristos; astfel, acțiunile lor sunt păcătoase. În timp ce se pretind a fi creștini, dacă au fost vreodată, ambii L-au uitat pe Dumnezeu. Acțiunile lor nu țin cont de domnia Teocratică a Împăratului Isus Cristos, comportamentul lor fiind o sfidare la adresa Dumnezeului Atotputernic. Ei își stabilesc planuri păcătoase cu scopul conducerii întregii lumi. Planurile celor doi împărați se bat cap în cap, ambii fiind împotriva Guvernului Teocratic. Acești doi „împărați”, adică „cel de la miazănoapte” și „cel de la miazăzi”, nu se bazează pe Iehova și pe Împărăția Sa, pentru care Isus Cristos le-a cerut tuturor urmașilor Săi să se roage, ci fiecare se gândește numai la conducerea întregii lumi, sub influența demonismului; din moment ce fiecare e hotărât fie să domnească, fie să distrugă, acei împărați sunt decși să se distrugă unul pe altul, astfel încât „națiunile să se

supere, iar mânia lui Dumnezeu să se abată asupra lor.” (Apocalipsa 11:18) Ambii se pregătesc dinainte pentru a-și duce la bun sfârșit munca de distrugere.

27. „Amândoi vor sta la aceeași masă și vor rosti minciuni.” Ambii împărați recurg la tacticile folosite de tatăl lor pentru a-și ascunde adevăratele scopuri egoiste. Ambii se folosesc de diplomație, care, de obicei, e înșelătoare și care a fost utilizată de către puterile Axei în acești ani. Aceasta înseamnă că puterile Axei promet ceva și fac exact opusul. Însă cea mai mare minciună rostită de ambii împărați e următoarea: prin acțiunile lor, amândoi neagă faptul că Iehova Dumnezeu e Ființa Supremă, Cel care deține pământul și că El L-a numit și L-a uns pe Fiul Său prea iubit ca fiind Domnitorul pământului. Contrar scopului lui Dumnezeu, ambii împărați încearcă să-și stabilească propria domnie, cu scopul de a domina lumea. Amândoi rostesc minciuni, pretind a fi creștini, dar, în același timp, contestă autoritatea lui Dumnezeu și a lui Cristos. Ei rostesc minciuni, căci diavolul, tatăl acestora, e vechiul lor stăpân și autor. Privind cu câțiva ani înainte de începerea Războiului Mondial al doilea, vedem că ambii împărați au fost membri ai Curții Internaționale de Justiție de la Haga, pretinzând a fi, și poate că au și fost, în favoarea păcii. Însă, cu siguranță, ei nu au militat pentru „pacea lui Dumnezeu”. Fiind niște ticăloși, ei „le vorbesc despre pace vecinilor lor, dar sufletul le e plin de răutate.” (Psalmi 28:3) În timp ce pretindeau a milita pentru pace, ambii se înarmau, și, în vremea sosirii lui Isus Cristos, ambii împărați, sub îndrumarea tatălui lor, conducătorul demonilor, au început să se războiască unul cu celălalt.

28. În profeție, sunt prezentați ca fiind așezați „la aceeași masă”, unde poartă discuții diplomatice, folosind cuvinte măgulitoare și pașnice. La ce masă stau ei ? Cu siguranță nu la masa lui Iehova, căci toate căile Sale sunt drepte și neprihănite și, la masa Sa nu există nici măcar „o urmă” de răstălmăcire a adevărului. (Psalmi 33:4; Iacov 1:17) Astfel, se pare că ambii împărați stau „la o masă”, masă ce le e pregătită, căci diavolul e tatăl înșelăciunii, al decepției și al minciunilor, iar, după cum spune profeția, ambii împărați stau la masă, „rostind minciuni”. Nimeni nu poate sta la masa lui Iehova, să ia parte la lucrurile acesteia și, în același timp, să se înfrupte și din „hrana” diavolului. „Nu puteți să stați atât la masa lui Dumnezeu, cât și la masa diavolilor.” (1 Corinteni 10:21) Masa diavolului e masa religiei demonice, umplută cu hrană dăunătoare. Clerul, format din consilieri spirituali, s-a îmbătat cu vinul diavolului, iar Iehova spune: „Dar și ei se clatină din cauza vinului, iar băuturile tari i-au făcut să se rătăcească; preotul și profetul s-au îmbătat cu băuturi tari, s-au lăsat subjugăți de vin și au rătăcit calea din cauza băuturilor tari; profețiile le sunt întunecate de băutură, iar judecata le e îngreunată. Toate mesele sunt pline de vomă și murdării și nu se găsește nici un loc curat.” (Isaia 28:7-8)

29. Atât „împăratul de la miazănoapte”, cât și „împăratul de la miazăzi” au idei greșite despre Împărăția lui Dumnezeu, iar orbirea lor se datorează învățăturilor consilierilor lor spirituali, adică a clerului. Cei doi împărați se ceartă și se luptă pentru o poziție avantajoasă în vederea conducerii întregii lumi. Ambii

împărați doresc să stăpânească lumea contrar voii lui Iehova Dumnezeu, fiind astfel de acord asupra unui singur lucru și anume, ambii sunt împotriva martorilor lui Iehova care vestesc numele Marelui Teocrat și pe cel al Guvernului Său Teocratic, condus de către Isus Cristos.

30. În plus, ambii împărați se gândesc să schimbe „legile și obiceiurile” pentru a le fi de folos propriilor planuri. (Daniel 7:25) Pentru o anumită perioadă de dinainte de 1918, Dumnezeu a permis ca adevărul Său, referitor la conducerea Sa dreaptă să fie vestit pe întregul teritoriu ocupat de către cei doi „împărați”, făcând astfel cunoscut faptul că vremea neamurilor se apropia de sfârșit și că se apropia vremea instaurării Guvernului Teocratic, condus de către Isus Cristos. Atât „împăratul de la miazănoapte”, cât și „împăratul de la miazăzi” au ignorat acel mesaj și și-au văzut mai departe de treabă în mod egoist, stabilindu-și propriile planuri de conducere a lumii. În timp ce se aflau la aceeași masă, vorbind despre arbitrarea și rezolvarea disputelor din întreaga lume de către Curtea de la Haga, ambii își foloseau toate resursele pentru a se pregăti pentru un conflict mortal, în urma căruia, învingătorul urma să domnească peste întreaga lume după bunul plac, contrar modului de domnie stabilit de Dumnezeu. Însă ce succes au avut aceste planuri de cucerire a întregii lumi ? Vor avea acestea sorți de izbândă? Răspunsurile le aflăm în profeție.

31. Iehova spune că „nu vor avea sorți de izbândă”. Cei doi împărați rivali nu au putut și nici nu vor putea împiedica planul lui Iehova. Începând cu anul 1914 d.Chr., Iehova L-a întronat pe Împăratul Său, Isus Cristos, spunându-le conspiratorilor care I se opuneau: „Cu toate acestea, Mi-am așezat Împăratul pe muntele cel sfânt [în vârful organizației Mele] al Sionului.” Apoi, Iehova i-a avertizat pe cei doi împărați care I se împotriveau: „Împăraților, fiți înțelepți acum; judecători ai pământului, fiți pregătiți. Slujiți-L pe Dumnezeu cu teamă și bucurați-vă tremurând. Sărutați-L pe Fiu ca să nu se mânie și dați-vă înapoi din calea Sa, chiar și când se mânie numai puțin. Binecuvântați sunt cei ce se încred în El.” (Psalmi 2:2-12)

32. Conducătorul demonilor era hotărât să-și continue domnia asupra pământului, sfidându-L astfel pe Dumnezeul Atotputernic. Astfel, a început „războiul din cer”, în care Satan , conducătorul demonilor, alături de toate puterile sale, au luptat împotriva Împăratului lui Iehova, Isus Cristos, și a îngerilor Săi, iar ca urmare, toți demonii au fost alungați pe pământ. (Apocalipsa 12:1-9) În același timp (în 1914 d.Chr.), Satan a scufundat națiunile celor doi împărați într-un război îngrozitor, scopul declarat al acestuia fiind acela de a stabili care din cei doi împărați va domni asupra lumii. Nici una dintre părțile combatante nu a obținut o victorie decisivă în acel război, însă războiul s-a încheiat în 1918, fiind stabilit un acord de pace provizoriu. Dumnezeu a scurtat acel război lumesc pentru a le da oportunitatea slujitorilor Săi să meargă în toată lumea și să „vestească evanghelia despre Împărăție ca mărturie”, după care va veni sfârșitul. (Matei 24:14,21) În anul 1918, Isus Cristos, marele Împărat și Judecător, a venit la Templu pentru judecată și i-a despărțit pe cei egoiști, care făcuseră un legământ să facă voia lui Dumnezeu,

de cei care nu erau egoiști și primiseră aprobarea. Aceștia din urmă au fost trimiși ca slujitori ai Săi să fie martori ai Numelui lui Iehova și ai Guvernului Său Teocratic. Nici atunci și nici acum nu stă în puterea demonilor să oprească expansiunea Împărăției lui Iehova. Planurile celor doi împărați de a cuceri lumea nu vor avea succes, iar ca să folosim limbajul profetului referitor la planurile demonilor, „nu vor avea sorți de izbândă”.

33. „Căci sfârșitul va veni la vremea stabilită”, adică la vremea stabilită de Iehova, care va fi la vremea perfect hotărâtă de El. Așadar, „vremea sfârșitului” a început în anul 1914 și nimic nu va putea schimba scopul lui Iehova. Sfârșitul domniei demonilor va veni la vremea stabilită de către Iehova. Domnia neîntreruptă a lui Satan a luat sfârșit în 1914, când Isus Cristos, Împăratul cel drept și neprihănit, a fost trimis să domnească. (Psalmi 110:2) Din anul 1914 și până la sfârșit, trebuie îndeplinită mai ales lucrarea de mărturie pentru Numele lui Iehova, care reprezintă „lucrarea ciudată” a lui Dumnezeu. (Isaia 28:21) Cât despre sfârșit, adică momentul final al „vremii sfârșitului”, Iehova i-a spus lui Daniel, și astfel și celor credincioși de pe pământ, cei descriși de Daniel: „Iată, vă voi face cunoscut ce se va întâmpla la sfârșitul vremurilor; căci sfârșitul va veni la vremea stabilită.” (Daniel 8:19) Acea declarație pozitivă și constantă a lui Iehova este aceea că domnia demonilor va înceta pentru totdeauna la timpul stabilit de El. De asemenea, El a promis că le va face cunoscut slujitorilor Săi credincioși ce se va întâmpla în acea vreme. În timpul „vremii sfârșitului”, adică începând cu anul 1914, Iehova, prin Isus Cristos, le-a dezvăluit slujitorilor Săi credincioși semnificațiile diferitelor profeții biblice. Astfel, se pare că timpul stabilit de către Iehova e chiar acum, iar poporul Său va afla mai multe despre sfârșit. Având deplină credință în Dumnezeu și în Împăratul Său, Isus Cristos, slujitorii credincioși ai lui Dumnezeu caută acum cu sârguință să înțeleagă profeția, știind prea bine că planurile diavolului nu vor fi duse la bun sfârșit, ci se vor prăbuși la vremea stabilită de Dumnezeu. Mișcările celor doi împărați rivali sunt descrise în profeția lui Daniel și trebuie să remarcăm cum evenimentele descrise mai jos se potrivesc profeției. „Împăratul de la miazănoapte” va face următoarea mișcare, după cum scrie și în versetul 28.

34. „Atunci se va întoarce el în țara sa cu multe bogății; dar în inima sa se va împotrivi legământului cel sfânt; iar el va face mari isprăvi, după care se va întoarce în țara sa.” (Daniel 11:28) Știind acum cine e reprezentantul pământesc al „împăratului de la miazănoapte”, trebuie să luăm în considerare următoarele evenimente istorice. Împăratul Wilhelm al II-lea a fost înscăunat la 15 iunie 1888. Astfel, el a condus Tripla Alianță, care, în această parte din profeție, reprezintă „împăratul de la miazănoapte”. Împăratul a arătat imediat că se afla pe „teritoriul” tatălui său, întorcându-se sau stabilindu-se pe acesta, scopul său fiind acela de a câștiga bogății și putere. „Atunci se va întoarce el în țara sa cu multe bogății.” Exact așa a făcut el. El și papa au lucrat mână în mână. În *Encyclopedia Americana* sunt consemnate câteva evenimente concludente: „Wilhelm a scăpat cu perspicacitate de moștenirea lăsată de *kulturkampf*-ul lui Bismarck [care era anti-

catolic] prin intermediul unor concesii pe care le-a folosit, spre profitul său, făcând o alianță virtuală cu Vaticanul și cu școlile germane. Pentru aceasta, s-a folosit de metode antirevoluționare și chiar a reorganizat structura școlilor. Cu toate așazițele sale tendințe autocrate, Wilhelm a urmărit fără îndoială îmbogățirea Germaniei, să obțină supremația industrială și comercială, expansiunea colonială și supremația între marile puteri. El a extins influența imperială spre Turcia și Asia Mică, consolidând interesele Germaniei în Orientul Îndepărtat, Africa și America de Sud. (*Encyclopedia Americana*, volumul 29, pagina 333)

35. Reprezentându-l pe „împăratul de la miazănoapte” și fiind astfel conducătorul Triplei Alianțe, împăratul a încercat să domine lumea. A acționat cumva urmărind interesul Teocrației, sau fiind condus de către demoni ? Răspunsul îl găsim în profeție:

„El se va împotrivi sfântului legământ.” Isus Cristos a încheiat „legământul sfânt” cu Iehova în vederea Guvernului Teocratic. El i-a invitat și pe apostolii Săi credincioși să ia parte la acest legământ: „Voi sunteți cei care Mi-ați fost alături în timpul încercărilor. Eu vă voi da o Împărăție, așa cum Mi-a dat și Tatăl Meu Mie.” (Luca 22:28,29)

36. Faptul că împăratul german se afla sub influența și puterea demonilor este demonstrat prin aceea că adesea se referea la sine însuși ca fiind „instrumentul lui Dumnezeu”. Probabil că el nu și-a recunoscut stăpânul, care este și era și atunci, de fapt, Satan, conducătorul demonilor, „dumnezeul acestei lumi”, cel care întunecă mințile oamenilor. (2 Corinteni 4:3,4) Împăratul german a fost orbit de către conducătorul demonilor cu privire la adevăr și i-a indus în eroare pe mulți oameni din diferite națiuni. Informațiile despre conducerea sa și a aliaților săi arată foarte clar că scopul acestora era acela de a conduce lumea contrar Teocrației lui Isus Cristos. Vom cita mai departe câteva fapte concludente din *Encyclopedia Americana*: „În ciuda bunei purtări generale a lui Wilhelm, ocazionalele sale izbucniri de ambiție și încăpățânarea sa de a întări puterea militară și pe cea maritimă au stârnit mereu suspiciuni cu privire la intențiile sale... În ciuda minunatelor sale abilități de organizare și conducere, Wilhelm a comis o serie de indiscreții în timpul discursurilor sale publice, exprimând mereu idei asemănătoare cu cele ale conducătorilor din timpul Evului Mediu. El credea cu tărie în dreptul divin al împăraților, mai ales al celor germani. De nenumărate ori, el s-a referit la sine însuși ca fiind „instrumentul lui Dumnezeu”, fiind excesiv interesat de armată, vorbind adesea de încrederea sa în aceasta, permițându-le ofițerilor săi să manifeste o asemenea aroganță, încât întreaga lume și-a dat seama că Germania era condusă de către armată, care era condusă de către împărat... Toată lumea e de acord acum că, încă din prima zi a instalării sale în funcție, el a început să se gândească la conducerea întregii lumi; el a visat la ceea ce ar fi putut să înfăptuiască Napoleon dacă ar fi fost mai perspicace și mai atent. Astfel, a ajuns la concluzia că el, Wilhelm, îi va arăta întregii lumi că un om poate ajunge singur până în vârf, ajungând nu numai să conducă Germania, ci, prin intermediul Germaniei, putând să domnească asupra întregii civilizații.”

37. Atunci, la fel ca și acum, Austro-Ungaria era un imperiu romano-catolic, aflându-se sub religia ierarhiei romano-catolice, controlată de către demoni. Papalitatea nu putea decât să susțină Tripla Alianță, opunându-se astfel Angliei protestante, Franței și Rusiei, care alcătuiau Antanta, care, la rândul ei, urmărea tot conducerea mondială în numele democrației, dar aflându-se de fapt sub influența domniei demonice invizibile. Cu siguranță, Antanta nu sprijinea Teocrația lui Isus Cristos, ci urmărea guvernarea mondială, opusă lui Iehova, Dumnezeuul Atotputernic.

38. Tripla Alianță condusă de către împăratul Wilhelm al II-lea pretindea a fi creștină, însă acest lucru era și este cât se poate de neadevărat. Dacă ar fi fost creștini, acea alianță ar fi sprijinit Teocrația lui Isus Cristos. Dimpotrivă, cei care reprezentau „împăratul de la miazănoapte” erau împotriva „sfântului legământ”. Când Împăratul Isus Cristos a fost întronat în 1914, „împăratul de la miazănoapte” nu a vrut să asculte mesajul lui Iehova rostit de către poporul Său de pe tot pământul. În Germania, „Turnul de veghere” a păstrat o organizare, iar în acea țară au existat multe mărturii despre Teocrație și înainte de 1914. Însă puterile de conducere germane au respins în totalitate acel mesaj. În acea țară, filmul „Fotodrama creației” a fost intens prezentat în 1914, în prima sa parte arătând apropierea Armagedonului; însă „împăratul de la miazănoapte” s-a împotrivit aceluși mesaj. Iată ce spune profeta mai departe:

39. „El va face mari isprăvi și apoi se va întoarce în țara sa”. Aceasta înseamnă că „împăratul de la miazănoapte” se va întoarce în „țara sa”, adică la condiția pământească, fiind mânat de ambiția demonică de a domni și fiind condus de către „dumnezeul acestei lumi”. (1 Ioan 5:19) Toate faptele vitejești ale „împăratului de la miazănoapte” au fost făcute cu o totală ignorare a cuvântului lui Iehova, prin care s-a făcut cunoscut că vremea neamurilor s-a încheiat, iar Împărăția, sau Teocrația, se apropia. „Împăratul de la miazănoapte” nu s-a dus în Sion, organizația lui Iehova, pentru a se supune Împăratului Iehova, Conducătorul de drept al acestei lumi, ci, dimpotrivă, s-a întors în țara sau organizația sa condusă de demoni, pentru ca, prin intermediul propriei ambiții, să capete domnia asupra întregii lumi pe care a deținut-o odinioară așa-numitul „Sfânt Imperiu Roman”.

40. Slujitorii credincioși ai lui Dumnezeu, prin urmare, învățăceii sinceri ai Cuvântului lui Dumnezeu, vor cerceta ceea ce a rămas nedescifrat din profeta lui Daniel cu cel mai mare interes și cu o deosebită plăcere, pentru că se pare că e vremea stabilită de Iehova ca ei să înțeleagă această profeta.

(Va urma)

Congresul Teocratic de la St. Louis

(Articol scris de un observator interesat)

Dominația universală ca marea problemă a întregii creații a fost prezentată în forță și în prim-plan în cuvântarea de deschidere a Congresului Teocratic din St. Louis, Missouri, din 6-10 august. Referindu-se pe scurt la drama profetică din Biblie ce-l privește pe răbdătorul Iov, și încercarea aspră prin care a fost testată integritatea sa față de Dumnezeu, oratorul a spus:

„Problema relațiilor dintre Satan și Iehova nu a fost ridicată pentru prima dată în zilele lui Iov, ci cu secole înainte de acea vreme. Drama profetică a lui Iov dezvăluie ce cere Iehova de la toate creaturile care doresc să primească binecuvântările sale nemărginite. În timp ce întrebarea pe care o ridică drama, și care trebuie determinată, a fost și este: „Poate Iehova să pună pe pământ oameni care, supuși celor mai severe teste, se vor dovedi credincioși și sinceri în fața lui Dumnezeu?”, totuși problema fundamentală cuprinde mult mai multe aspecte [. . .] Cu mult înainte de vremea lui Iov, Satan a contestat supremația lui Iehova, și a ridicat această mare problemă. Multe alte scripturi sprijină această concluzie. Acuzația lui Satan a fost făcută înaintea îngerilor din ceruri, înaintea oștirilor îngerești, dar nu a putut fi înțeleasă bine și apreciată în rândul oamenilor până în prezent. Însă acum sosește timpul fixat al lui Dumnezeu când cei de pe pământ, devotați Lui, primesc o mai bună cunoștință a adevăratei probleme. Principala problemă ridicată de provocarea sfidătoare a lui Satan a fost și este cea a DOMINAȚIEI UNIVERSALE.”

A ține cu succes Congresul Teocratic de 5 zile în St. Louis, atât împotriva oficialităților disprețuitoare, cât și a înrăitei opoziții religioase, a celor care conduc acum pământul în locul Împărăției lui Dumnezeu prin Cristos, a fost în sine o replică triumfătoare la provocarea lui Satan, prin care contestă dominația universală a lui Iehova. De asemenea, s-a dovedit a fi un test de integritate pentru poporul lui Iehova, legați de El prin legământ, care a fost întâmpinat cu credință de o întreagă mulțime, numărând 115.000 de oameni, înspre onoarea și justificarea numelui lui Iehova.

MIERCURI, 6 AUGUST

Aceasta a fost ziua de deschidere a congresului de pe Stadion. Totul era acum gata. Imensul amfiteatru al stadionului, cu 25.000 de mii de locuri a fost pentru prima dată deschis pentru toți, pe lângă cei ce aveau treburi de făcut acolo. La capătul sudic al imensului oval se afla podiumul vorbitorilor, mare și spațios, cu drapaje albe și purpurii și cu balustradele aurii, strălucitoare. De asemenea, a fost împodobit cu gladiole roz și ferigi. Deasupra a toate acestea, și la 4 metri deasupra suprafeței arenei, se afla colțul orchestrei, cu un banner lat în față, pe care se afla

motto-ul anului 1941 – „Salvarea o datorăm Dumnezeului nostru . . . și Mielului.”
– Apocalipsa 7:10, scris în întregime cu litere albe cu contururi aurii.

La puțin timp după ora 14:00, atât Stadionul , cât și Sala „A” din est și Sala „B” din vest s-au umplut cu totul, pe lângă multele persoane rămase pe dinafară, care sperau să audă de la mașinile cu stații de sunet și cei din parcul de rulote, totalizând un public de 64.000 de persoane. La ora 15:30, congresul a fost adus la ordinea de zi o dată cu interpretarea cântării „Gloria lui Iehova” de către o orchestră de 114 muzicieni antrenați, cântând la 14 tipuri de instrumente, cu corzi, de suflat din lemn și alămuri. Apoi a urmat o cântare intonată de întreaga adunare, „Lăudați-L pe Iehova”, urmată de o rugăciune adresată marelui Teocrat care a făcut posibilă această întrunire a adevăraților slujitori ai lui Iehova Dumnezeu, cea mai mare care s-a petrecut până acum pe pământ. După un scurt discurs de bun-venit, președintele congresului l-a prezentat, în aplauzele furtunoase, pe primul vorbitor din program, care a vorbit apoi pe tema „Integritate” (Ps. 41:12) Niciodată înainte de acest congres nu a fost clarificată poporului lui Dumnezeu pe deplin principala problemă de decis, de determinat, și anume DOMINAȚIA UNIVERSALĂ. Încercarea integrității lui Iov a fost legată doar în mod secundar, incidental de aceasta, așa cum încercarea, testarea integrității celor pe care îi simbolizează Iov se leagă doar de acea problemă. Drama lui Iov a fost consemnată în Biblie pentru beneficiul celor ce trăiesc azi și sunt prefigurați de el, adică rămășița unsă de martori ai lui Iehova și însoțitorii lor pământești credincioși „celelalte oi”. Niciodată nu a fost atât de necesar ca acum, în zilele demonismului în creștere alarmantă, ca aceștia să își mențină integritatea față de Dumnezeu, așa cum și Iov și-a menținut-o pe a sa, spre a ne oferi un exemplu. Profeții credincioși și martorii din vechime și-au menținut integritatea, și sunt incluși în clasa inocenților, a nevinovaților, cei fără vină ,simbolizați de Iov, și ni se dă o scurtă consemnare despre ei în Evrei 11. Dumnezeu îi va învia în curând, la timpul cuvenit.

Drama lui Iov se va împlini la sfârșitul lumii, al acestui sistem, perioadă în care ne aflăm acum. Faptele și evenimentele de azi împlinesc pe deplin profetia lui Isus din Matei 24:9 cu privire la persecuția creștinilor devotați la sfârșitul sistemului lui Satan. Acum, cei aprobați de Dumnezeu trebuie să își apere integritatea și să se teamă de Regele Teocrației. Vedem bine că sfârșitul e aproape! Satan i-a orbit pe mulți prin intermediul religiei. Religia a făcut ca națiunile să îl uite pe Dumnezeu. Demonii, al căror șef este Satan, luptă acum împotriva Teocrației și rămășiței lui Dumnezeu ,care o vestește. Satan este mândros, știind că lupta finală, care va fi decisivă pentru problema dominației universale este aproape. „Trebuie să ținem strâns de integritatea noastră; și acest lucru, prin îndurarea lui Dumnezeu, îl putem realiza refuzând orice fel de compromis cu orice parte a organizației demonice a dușmanului. Trebuie să fim, și vom fi deplin și în întregime, fără rezerve și complet devotați Guvernului Teocratic, prin Isus Cristos. Nu trebuie să avem părtașie, nici nimic în comun cu organizația lui Satan. Suntem în întregime și neclintiți pentru Guvernul Teocratic, și așa, prin îndurarea lui

Dumnezeu, vom și rămâne. Știm că acest lucru va justifica numele lui Iehova și va aduce izbăvire tuturor celor care iubesc dreptatea și care Îl servesc pe Iehova, sub guvernul Său drept.” (Textul integral al acestui discurs a fost publicat în numărul din 15 august al *Turnului de Veghere*. Îl vei putea reciti cu folos.)

Publicul vizibil (pentru vorbitor) a răspuns cu căldură acestui îndemn clar și iubitor, aplaudând din plin. Niciodată un asemenea sfat și îndemn nu a fost prezentat la un timp mai bun sau cu un prilej mai bun. Acesta era lucrul de care avea nevoie poporul lui Dumnezeu, iar Domnul l-a oferit ca „hrana de care era nevoie”. Discursul a fost, de asemeni, transmis la radio prin propria stație a Domnului, WBBR, din Brooklyn, New York, până la care discursul a fost transmis printr-un fir special, și a fost auzit de un public invizibil, nevăzut de vorbitori, mulți la o distanță de mai bine de 160 de kilometri de acolo, incluzându-i pe aceia care au trebuit să rămână în urmă ca să aibă grijă de lucruri la Fermele Împărăției, din South Lansing, New York, care au confirmat că au recepționat emisia cu o telegramă adresată congresului de la St. Louis.

După încheierea discursului, președintele a anunțat o nouă ediție a popularei publicații *Veștile Împărăției*, numărul 9, și intitulată – „Victorii în spre apărarea voastră – Câștigul Americii prin luptă”. După încheiere, s-a înmănat fiecăruia câte un exemplar la ieșire, de către ușieri.

În timpul zilei, înregistrarea copiilor cu vârste între 5-18 ani s-a desfășurat într-un ritm frenetic în Sala „B”, la vest de Stadion. Mulțimea de copii de pe teren a fost foarte lesne de observat. Erau prezenți și copiii de vârste mult mai mici; da, un număr de mame însărcinate au venit, riscând mult, în onesta și zeloasa lor dorință, în efortul de a participa, și câteva chiar au adus pe lume copii, unele în parcul de rulote, copii pe care vor fi obligate, de acum înainte, să îi crească: „în disciplina și în modul de gândire al Domnului.” (Efes. 6:4). Pe ansamblu, copiii înregistrați au fost foarte cuminți când au luat parte, împreună cu părinții lor la întrunire, și au fost atenți, și au arătat multă putere în valul de caniculă al verii și marea presiune a mulțimii. Acest lucru ne amintește de episodul în care Ierusalimul a fost amenințat cu asediul de moabiți, amoniți și cei de pe muntele Seir, și întregul Israel s-a adunat împreună cu regele Iosafat, la templul din Ierusalim, stând în picioare înaintea Domnului „chiar și copiii mici, soțiile și fiii lor” (2 Cronici 20:13) La St. Louis, câțiva copii s-au rătăcit pentru o vreme, amintindu-ne de felul în care Isus a fost despărțit de părinții săi la templu, vreme de 3 zile (Luca 2:46). Ca și Isus, cei pierduți nu s-au aventurat mai departe de locul de desfășurare al Congresului.

Ziua s-a încheiat cu o perioadă de cântări vesele, și două discursuri, unul despre „Datoriile servilor de zonă și regiune” (servi care se aflau cu toții la Congres, la datorie) și altul despre „Ziua izbăvirii”. Astfel, s-a terminat o zi în care poporul adunat al lui Iehova a admis, plin de recunoștință, că Iehova a făcut aranjamente pentru acest congres, și că le-a răsplătit eforturile cu care au făcut pregătirile pentru el, și că, chiar și în această primă zi, le-a răspuns rugăciunilor, dincolo de așteptările lor.

JOI, 7 AUGUST

Ziua aceasta a marcat creșterea imensei puteri de promovare a mesajului teocratic pe care o are Congresul, pe măsură ce legiuni organizate de lucrători s-au trezit din somnul binemeritat în paturile sau podelele din hoteluri sau din case de găzduire, în tabere, sau chiar pe băncile din parc sau în iarbă și au luat în fugă micul dejun la cantina din Sala „A” sau oriunde altundeva, și au trecut la acțiune.

Programul acestei zile a început cu o adunare la ora 9:00, ținută pe Stadion, pentru activitățile teocratice de teren, care s-a deschis cu o cântare, apoi cu o rugăciune și textul zilei și comentariile asupra lui. S-au anunțat două moduri de serviciu pentru această zi: (1) în timpul dimineții, va avea loc o lucrare de mărturie din casă în casă, oferindu-se literatură, dar și pentru a solicita locuri de cazare pentru multele mii de nou-veniți care s-au revărsat în timpul nopții și pentru ceilalți, care încă au să mai vină. Pentru această lucrare, s-au oferit selecții speciale de literatură, toate împachetate frumos, și tot atunci și numărul 9 din *Vestea Împărăției* a devenit disponibil pentru fiecare cămin; (2) un marș informativ, cu pancarte și semne purtate pe umeri care anunță cele două discursuri publice ale președintelui Societății, marș care avea să aibă loc între orele 10 și 13, și apoi 17 – 18:30 și 21:30 – 22:30. De asemenea, s-a făcut apel la voluntari pentru a pune afișe pe toate ferestrele din locurile importante. Pe lângă aceste mijloace de promovare, s-au adăugat multe altele, și anume: anunțurile despre prelegeri publice amplasate pe partea frontală a tramvaielor; anunțul frumos de pe permisul de transport în valoare de 1,25 dolari valabil o săptămână, eliberat de Regia Publică de Transport din St. Louis, folosit de pasageri întreaga săptămână 3-9 august, pe toate autobuzele și tramvaiele, semnele de pe toate mașinile și rulotele participanților la congres (mii de semne au fost imprimate pe aripile mașinilor gratuit, în Sala „A”) Toate acestea au constituit cea mai grăitoare și impresionantă promovare a Teocrației care a fost vreodată prezentată și adunată într-un colț al pământului. În afară de acestea, a avut loc și lucrarea de plasare a revistelor, pe străzile orașului și în clădirile de afaceri, prezentându-se și plasându-se numărul din 1 august al *Turnului de Veghere* și din 6 august al revistei *Mângâiere*, ambele reviste conținând articole despre Congresul de la St. Louis și aspectele lui remarcabile. Din cauza acestei promovări nemaîntâlnite au fost multe dezbateri publice și un interes crescut. Nu a fost nevoie de anunțuri scumpe în ziarele „lumii”. La momentul prielnic, au renunțat cu dispreț la oportunitatea și privilegiul lor, și iată acum cum ziua lor a trecut pentru totdeauna!

Tot în această zi, presa s-a dovedit încă o dată nevrednică prin reportajele ei eronate sau corupte despre congres, prin minciunile ei și prin relatarea distorsionată a discursului de o importanță vitală despre „Integritate” ținut de judecătorul Rutherford, și prin împunsăturile și ironiile personale și neîntemeiate la adresa acestuia. Dar o replică promptă și meritată a sosit neîntârziat: la ora 17:00 a aceleiași zile a fost publicată, pentru a fi distribuită oamenilor, o copie tipărită a discursului, pentru a afla ce spunea cu adevărat oratorul în cuvântarea sa. Numărul din 15 august al *Turnului de Veghere* a conținut textul integral al discursului, și

acum mii de copii ale acestei ediții au fost făcute disponibile pentru distribuitorii de reviste, pentru a fi lansate imediat. Această șansă neașteptată de a întoarce focul împotriva dușmanului i-a entuziasmat pe cei din poporul lui Dumnezeu, și aceștia au plecat imediat înarmați cu această nouă muniție și un zel arzător, și, în curând, întregul stoc de reviste a fost epuizat. Ziarul pro-catolic *Globe Democrat* din St. Louis l-a descris pe orator (născut tocmai acolo, în Missouri) ca „un bărbat din California, cu guler scrobrit și început de chelie”, nu departe de felul în care și-au bătut joc de Elisei o mulțime de tineri religioși în drumul său spre Betel, zicând „Urcă, chelule! Urcă, chelule!”; iar el s-a întors și a cerut judecata lui Iehova asupra lor, și două ursoaice au ieșit din pădure și i-au sfâșiat pe 42 dintre ei. Fără îndoială că, în momentul când acest congres se va fi sfârșit, presa publică se va simți sfâșiată de ghearele a ceva mult mai rău decât urșii propriu-ziși, și că asupra ei va rămâne un „blestem” pentru purtarea sa egoistă și încăpățânată, pentru batjocura lor mincinoasă față de lucrarea lui Elisei din ziua de azi și cei care o fac.

Numărul celor prezenți la sesiunile de comunicare a crescut, iar adunarea a crescut la 70.000 de spectatori, atingând cifra așteptată și publicată inițial.; și alte mii erau încă pe drum spre St. Louis. Multe foloase s-au tras de pe urma ascultării abilităților oratorilor, care s-au ocupat cu subiecte precum „Ruta lucrării de distribuire a revistelor”, „Mărturia cu reviste pe stradă”, „Curajul”, „Experiențele lui Iael”, „Congresele zonale și scopul lor” și „Obligațiile legământului”. Aceste discursuri au pus accentul pe organizația teocratică a lui Iehova și pe structura sa, și pe lucrarea ce i-a fost acum încredințată, și mijloacele eficiente de depunere a mărturiei; de asemenea, pe cerința de a respecta aranjamentele organizației, și obligațiile noastre, în calitate de creștini consacrați, de a ne împlini partea noastră de legământ cu Iehova Dumnezeu, ca martori credincioși și sinceri ai Săi, dacă dorim să câștigăm viața și să luăm parte la justificarea numelui Său sfânt, mult batjocorit acum.

VINERI, 8 AUGUST

Această zi s-a remarcat ca fiind Ziua Pionierilor. Datorită îngrijirilor iubitoare ale lui Iehova, prin organizația Sa vizibilă, a fost posibil ca mai mult de 5000 de pionieri din America și alte țări să sosească și să fie părtași la gloriosul serviciu al Împărăției de la St. Louis. Acest lucru sprijină ideea că organizația este, în cel mai adevărat fel, o organizație „caritabilă”, chiar și după definiția lumească a cuvântului. Pe stadion, a existat un stand numit „Noi Pionieri” și, până în acea zi, s-au înscris deja 300 de noi pionieri la această adunare, incluzând un băiat de doar 7 ani (până la sfârșitul Congresului, mai mult de 700 s-au înscris). Grupul de pionieri din prezent include niște bărbați în vârstă de 86 de ani și niște femei de 77 de ani, chiar și copii de doar 9 ani, „după credința lor”, așa cum a spus Isus.

La ora 15:00, toți pionierii s-au adunat în principalul amfiteatru, în fața tribunei oratorilor, și au fost admiși pe baza cărților lor de identificare. Restul Stadionului a fost din nou umplut până la refuz de alți vestitori. Vorbind pe tema „Rolului pionierilor în organizație” un orator a accentuat că „vremea izolării

independente a pionierilor a trecut” și acum trebuie să coopereze cu credință și loialitate și cu servii regionali, și cu cei de zonă, și cu adunările organizate, la care mulți dintre ei sunt asociați. Un alt orator a vorbit despre „Cerințele lucrării de pionieri” și a pus accentul pe nevoia de a îndeplini cerința numărului de ore pentru a rămâne permanent în câmpul acestei lucrări, și că ar trebui să crească și numărul vizitelor ulterioare făcute de pionieri. În Statele Unite, doar 6,5% din toți vestitorii sunt pionieri, în timp ce în Insulele Britanice 11% sunt pionieri, și, deci această țară ar face bine să-și crească procentajul de pionieri. Legat de aceasta, oratorul a citit o scrisoare de la un crainic radio din St. Louis care cita declarația directă a unui predicator religios din Marea Britanie, care vorbea despre rolul de echilibru și încurajator pe care l-a avut asupra moralului britanicilor lucrarea neînfrică a martorilor lui Iehova, cât și despre credința și loialitatea de care au dat dovadă în lagărele de concentrare din Germania, spre frustrarea naziștilor. (Întâmplător, după aceea, au fost eliberate pentru presă copii ale acestei scrisori, dar nici un ziar nu a îndrăznit să publice o asemenea reclamă favorabilă pentru servii lui Iehova.)

După aceea, judecătorul Rutherford i-a salutat pe pionieri. A spus că este un privilegiu să îi salute pe asemenea luptători pentru Teocrație, și că activitățile unui grup ca acesta trebuie „că o supără pe „bătrâna doamnă”. Bărbați pionieri au fugit din Europa pentru a căuta și a întemeia aici libertatea de exprimare, de întrunire și de închinare la Dumnezeu; și nu și-au imaginat niciodată că tocmai aceste libertăți vor fi stânjenite și aici, precum se petrece acum. La rădăcina acestui fapt se află religia și aliații ei. Atunci când aceștia ne vor interzice lucrarea și vor striga, în sfârșit „Pace și siguranță!”, va avea loc o „explozie” puternică care va ridica vălul. „Voi, pionierii, sunteți implicați în această lucrare nu pentru faima egoistă, nu pentru a vă face un nume, ci pentru numele Domnului.” În Isaia 62:10 se găsește o poruncă pentru pionieri: „Treceți, treceți pe porți!” Porțile sunt deschise pentru toți acum, mai ales pentru “celelalte oi” ale Domnului; “Pregătiți calea poporului!” Este privilegiul vostru să faceți asta, spunându-le adevărul. “Înălțați, înălțați drumul cel mare!” Adică mergeți pe calea dreptății, calea Domnului. “Curățați-l de pietre!” Acestea sunt bolovanii religiei, care pun piedică; adunați-i aducând oamenilor Cuvântul lui Dumnezeu. “Înălțați un stindard pentru popoare!” Ce stindard este acesta? În nici un caz svastica lui Hitler! Steagul Americii este un simbol frumos și demn, al cărui adevărat înțeles este “libertate” și “drepturi” pentru oamenii liberi. Oameni demonizați, care flutură steaguri, încearcă să vă facă să vă plecați înaintea lor, încălcând legea lui Dumnezeu. Aceștia sunt primii care încalcă legile Statelor Unite. “Le spun oamenilor din Missouri, unde am luptat pentru principiile democrației, pentru că am crezut că sunt juste: Martorii lui Iehova au cel mai mare respect pentru lucrurile pe care le simbolizează steagul, dar, din îndurarea lui Dumnezeu, nu se vor pleca în fața nimănui, și la nimic!” (Aplauze) “Voi pionierii, sunteți adevărații eliberatori ai oamenilor. Atunci când veți pleca de la acest Congres veți avea de îndurat multe ocări, cârteli și batjocuri, dar nu de la bărbații și femeile cinstite. Bucurați-vă în necazurile voastre. Nu vă credeți importanți, nu credeți că însemnați totul, doar

pentru că sunteți pionieri. Continuați să îi încurajați pe cei care Îl iubesc pe Domnul. ACUM TRECEȚI LA TREABĂ!”

Imediat după aceea, președintele Congresului a recapitulat pe scurt aspectele legate, și bătăliile în care dușmanul i-a înfruntat pe martorii credincioși ai lui Iehova, și că Societatea i-a îndrumat să lupte până la ultima redută, și au făcut acest lucru cu mari eforturi și cheltuieli, mergând până în fața Curții Supreme a națiunii, deși Societatea lupta tocmai pentru lucrurile pe care steagul le simbolizează; și că, în cele din urmă, au câștigat multe victorii în instanță. În Germania au fost câștigate sute de cazuri legate, înainte ca lucrarea martorilor să fie interzisă acolo; și la fel s-ar putea petrece chiar aici, în America. Apoi, o mare explozie de bucurie a izbucnit atunci când președintele a anunțat că judecătorul Rutherford a făcut să fie publicată o nouă broșură de 32 de pagini numită „Servii lui Iehova apărați”, care prezintă hotărârile judecătorești ale înaltelor curți în cazurile pe care le-am disputat și câștigat, și acum a autorizat lansarea broșurii și ca fiecare participant la congres să primească un exemplar gratuit. Această îngrijire generoasă și acest dar pune în mâinile martorilor luptători o nouă armă pentru înfruntarea dușmanului, atât pe teren, cât și în tribunale.

În aceiași zi, o judecată tăioasă a marelui Dătător de lege împotriva clasei „servului rău” (Mat. 24:48-51) a fost exprimată la începutul sesiunilor de după-amiază. Un fost ofițer de armată din Statele Unite a apărut la pupitru și a cerut să i se acorde privilegiul de a prezenta o Rezoluție cu privire la un anume Moyle. Avocatul numit anterior s-a dovedit necredincios poziției sale de înaltă încredere în organizația Domnului și a abuzat de familia de la Betel din Brooklyn, și-a părăsit datoria, și apoi a dat în judecată Societatea și comisia ei de directori și pe ceilalți pentru daune de calomnie, în valoare de 100.000 de dolari, pentru că faptele sale au fost publicate în *Turnul de Veghere*, pentru protecția martorilor lui Iehova din toată țara. Rezoluția a condamnat asemenea acțiuni, și un asemenea recurs la tribunalele și curțile lumești drept nescriptural, nemeritat și nejustificat. Supusă la vot, Rezoluția a fost adoptată cu un „Da” unanim din partea vastei adunări de mai bine de 75.000 de oameni. După aceea, copii ale Rezoluției au fost oferite gratuit pentru fiecare, pentru a le lua acasă.

Programul de după-amiază s-a încheiat cu un discurs emoționant al unui martor din Canada, în care povestește cum cel mai înalt prelat a celei mai mari puteri religioase străine a făcut ca însăși organizația lui Iehova să fie declarată „ilegală” și interzisă, iar adepții săi să fie închiși; dar unde totuși adevărații creștini continuă să se supună mai mult poruncilor lui Dumnezeu decât celor omenești, și de unde proveneau 2.000 de oameni aflați acum în public, și care se bucurau. Apoi, a fost prezentat un exemplu de întrunire de serviciu teocratic bine pusă la punct, de către patru tineri lucrători de la sediul central, și un discurs despre „Ehud și pumnalul său”, care a închis o altă zi binecuvântată.

SÂMBĂTĂ, 8 AUGUST

Evenimentul intens promovat pentru această zi și așteptat cu nerăbdare a fost lectura publică a discursului „Mângâiere pentru toți cei ce suferă”, ținută de președinte la ora 15:00. Marea campanie publicitară a întrecut măsura! Peste 105.000 de oameni s-au înghesuit în tribunele Stadionului și ale anexelor, pe toate terenurile din jur, și pe parcul de rulote aflat la 18 km. A fost conectată o linie privată de telefonie care a legat podiumul de pe Stadion de sediul Turnului de Veghere din Brooklyn și de clădirea administrativă a postului de radio WBBR din Staten Island, New York, acolo unde s-au adunat alte mulțimi. Atunci când vorbitorul s-a urcat pe podium, cât și atunci când președintele l-a invitat să vorbească, mulțimea a ovaționat din plin. Orchestra, acum lărgită la 126 de instrumente, a interpretat un pasaj potrivit pentru acest moment însemnat. Apoi a început discursul. Sistemul de amplificare a funcționat perfect, iar fiecare om, din orice loc, putea auzi bine. Vocea oratorului a fost într-o condiție excelentă, și plină de darul mângâierii. Toți au fost răpiți de cuvintele sale cu o atenție încordată, întreruptă doar de ropote de aplauze, în 19 rânduri.

Referindu-se la cauza suferinței, vorbitorul a spus: „Adevărul este cel care îi va elibera pe oameni de teamă și suferință. O dată ce au primit adevărul, bucuria lor începe, și de aceea cei 100.000 de oameni de pe terenul acesta, adunați azi, sunt toți un zâmbet!” (Aplauze) S-a făcut o referire la „puterile Axei” și apoi la capitoul 12 din Daniel și la „regele nordului” și „regele sudului”, care a mișcat mulțimea și a adus-o într-o stare neobișnuit de alertă. Ambii „regi” nu sunt oameni, ci sunt puteri care domină lumea! Atunci, vălul a fost luat de pe ochii ascultătorilor, când judecătorul Rutherford a identificat „regele din nord” cu puterea totalitară reprezentantă de Axă și „regele din sud” cu puterea care pretinde dreptul de a conduce națiunile în numele democrației, și este reprezentată de Commonwealth-ul britanic și națiunile care îl sprijină, dar care nici el, la rândul lui, nu sprijină Guvernul Teocratic. A urmat apoi un rezumat scurt din Daniel 11:27-45, și totul s-a terminat prea devreme. Dar atunci când a adăugat „*Turnul de Veghere* va publica acest discurs, pentru ca oamenii de bine să fie luminați”, a avut loc o explozie de bucurie și de satisfacție. Au urmat apoi și mai multe aplauze mai târziu, când a comentat asupra versetului Daniel 11:45, spunând că „aceasta va însemna sfârșitul puterilor Axei, incluzând nazismul, fascismul și catolicismul!”.

Rutherford a exclamat cu privire la veștile bune ale Teocrației: „Slavă Domnului că mesajul nu vine de la nici un om!” (Aplauze) Împlinirea de acum a profeției lui Daniel și înțelegerea ei înseamnă că „sfârșitul zilelor” a sosit, și „aceasta este o dovadă clară că putem să-l așteptăm cu încredere pe profetul lui Dumnezeu, Daniel, să sosească și să stea în rândul popoarelor acestui pământ, și mulți îl vor vedea, și se vor bucura” (Aplauze) Audiența a fost din nou stărnită la aplauze atunci când a adăugat că poporul lui Dumnezeu „îi așteaptă pe dreptii lui Dumnezeu din vechime, și nu vor fi deloc surprinși când vor veni.” Apoi, a început să prezinte în detaliu binecuvântările Împărăției lui Dumnezeu, și și-a întrerupt prezentarea pentru a striga: „Provoc orice guvern de sub soare să ne arate orice

speranță pe care ne-o poate asigura!” (Aplauze) Au fost descrise mai multe binecuvântări și apoi s-a întors spre ascultători cu cuvintele: „Și este datoria și privilegiul oamenilor de la acest Congres să le spună celor din Missouri și din toată țara, și din toată lumea despre Teocrație” (Aplauze) Apoi, a urmat o descriere glorioasă a „Orașului Sfânt”; și apoi despre timpul când „nu va mai fi moarte” (Apocalipsa 21:1-4) Cât despre perioada noastră de tranziție, de la guvernul celui rău la cel teocratic, „curând, forțele unite ale răului vor face efortul lor suprem în încercarea finală de a-i distruge pe toți cei ce sprijină Teocrația, și vor striga „Pace și siguranță!” când vor crede că i-au supus pe toți martorii lui Iehova (Aplauze, cu zâmbete care denotă înțelegerea ironiei) „Dar vor eșua, și nimeni nu îi va ajuta pe cei răi, căci așa a decretat Dumnezeu.” Apoi au venit cuvinte pline de speranță cu privire la supraviețuitorii Armagedonului, urmate de o comparație ce îi opune pe cei răi și cei înțelepți: „Cei ce vor fi înțelepți vor alege să-I servească Regelui gloriei și vor primi binecuvântările vieții veșnice.”

Cu cuvintele „Și acum, bunii mei prieteni, sunt sigur că veți vrea să vă alăturați mie pentru a trimite un mesaj de mângâiere”, judecătorul Rutherford a citit un „mesaj” pregătit, adresat „Tuturor persoanelor binevoitoare față de Iehova și Regele Său, Isus Cristos.” La încheierea lui, a pus întrebarea: „Dacă credeți că acesta este mesajul de bunătate iubitoare pe care doriți să-l transmiteți oamenilor, spuneți da!” Apoi, un „Da” unanim a răsunat din piepturile tuturor, urmat de aplauze puternice. În timpul discursului, judecătorul Rutherford a făcut apel la „oamenii din statul meu de baștină (Missouri) să caute cu calm în Biblie speranța de viață veșnică.” (Aplauze) și apoi a spus că este „un mare privilegiu să vorbesc copiilor oamenilor din acest stat” și a întrebat: „Ce au pentru noi puterile mondiale? Nimic! Ce are pentru noi Teocrația?” Totul, tot ce merită!

Discursul s-a încheiat și fratele Rutherford s-a retras, dar ne aștepta încă o bucurie. Președintele ne-a spus că, anticipând marea cerere pentru discurs în forma sa tipărită, acesta a fost publicat și erau disponibile multe exemplare. Apoi s-a anunțat că zece copii ale noii broșuri „Mângâiere pentru toți cei ce suferă” vor fi date gratuit fiecăruia, pentru a le distribui imediat oamenilor din St. Louis, și fără să se ceară o contribuție; ci fiecare primitor care dorește și întreabă să poată contribui cu cât vrea. Răspunsul la această oportunitate după un asemenea discurs a fost electrizant, iar grupuri și indivizi s-au împrăștiat în fiecare ungher al orașului, chiar și în cartierele mărginașe și sărace, pe trotuarele din fața „clicii” pe care Vaticanul o întreține în St. Louis, și în orice alte locații convenabile pentru lucrarea de distribuire rapidă.

Alte prezentări din programul acelei zile au fost „Sfaturi pentru vestitorii Împărăției”, ținută de reprezentantul legal al Societății, și, de asemeni, discursuri despre „Tranziție” și „Teocrație”, toate fiind primite ca un mare ajutor și beneficiu. Stocul furnizat din noua broșură „Mângâiere pentru toți cei ce suferă” a fost epuizat rapid și a fost distribuit în lung și-n lat, și astfel mângâierea de sus a fost împărțită altor sute de mii.

DUMINICĂ, 10 AUGUST, „ZIUA COPIILOR”

Cu un anumită ocazie, în primăvara trecută, judecătorul Rutherford a exclamat la sediul din Brooklyn: „Aceasta este ziua copiilor” Astăzi, acest timp a fost sărbătorit cum se cuvinte la congres. Sensul deplin al lucrului pe care Dumnezeu Atotputernicul l-a făcut să se petreacă aici va fi înțeles doar mai târziu, sub revelația Sa. El cunoaște sfârșitul, încă de la început.

Dis-de-dimineață, la ora șapte, a avut loc o adunare a candidaților pentru a auzi discursul despre „Botez” înainte de cufundarea lor; lucru pentru care s-au prezentat 3903 persoane, dintre care 1375 erau copii, din aproape „toate națiunile, rasele, popoarele și de toate limbile”. Au fost închiriate bazine pentru botez de la parcul de distracții alăturat și de la centrul pentru persoane de culoare din centru, unde s-au pus la dispoziție mașini pentru a-i transporta rapid pe candidați. Niciodată până acum, de la Rusaliile din 33 d.Chr. nu a mai existat un număr atât de mare de oameni botezați simultan, în același loc, ca simbol al consacrării lor lui Iehova, prin Isus Cristos, pentru a împlini voința divină. Acest act de credință și supunere a durat 2 ore, atât de mare a fost numărul celor ce s-au prezentat și s-au botezat.

Începutul și sfârșitul zilei au fost marcate de alte discursuri, dar cuvântarea care a fost cel mai intens promovată prin toate canalele de informare, având loc dimineața, la ora 11, a fost „Copiii Regelui”. Subiectul a avut o asemenea atracție pentru public, încât cifra enormă a celor care au asistat a crescut în această zi la 115.000, depășind toate estimările. Astăzi, mâna Domnului a lucrat în rândul publicului în chip chiar mai minunat decât ieri, și cei care ascultau prin fir din punctele din New York trebuie să fi fost cuprinși de fiori atunci când au auzit și și-au dat seama de ce se întâmplă. Pentru a patra oară, Stadionul era neîncăpător, dădea pe dinafară. De această dată, totuși, pe principala arenă, direct în fața și pe scaunele din jurul podiumului oratorilor a fost adunat un public extraordinar, toți copiii în vârste de 5-18 ani, nesupravegheați de părinții lor. Atunci când judecătorul Rutherford s-a urcat în fața podiumului, a radiat la vederea lor. Președintele a spus, în chip de introducere: „Ați venit să ascultați un om care iubește Împărăția lui Dumnezeu, care vă va spune despre „COPIII REGELUI” – judecătorul Rutherford!”

Oratorul a început apoi să vorbească cu o voce limpede și calmă, ca un tată care își instruieste în casa sa copii în supunerea la poruncile divine. La început de tot, a descris Guvernul Patern al lui Isus Cristos, „Tatăl cel veșnic”, când „nu vor mai exista clerici, politicieni, sau speculanți.” (Aplauze) Dușmanul va fi îndepărtat: „toți profitorii și oamenii răi să asculte acum și să înceapă să plece!” (Aplauze) Aceia care vor supraviețui Armagedonului sunt simbolizați de fiii lui Noe, care au supraviețuit potopului, și nu vor muri niciodată. „Aceasta este speranța voastră, copii.” (Aplauze) La momentul actual, copiii vestesc mesajul împărăției, dar clericii „cu robele lor lungi și cu părul uns vor încerca să vă facă să tăceți” (Aplauze) Clerici, precum aceștia, sunt cei care „au defăimat numele lui Dumnezeu, dar martorii Săi credincioși au continuat lucrarea lor, fără să le pese de

acești clerici.” (Aplauze) „Ei se vor prăbuși înfrânți, lovind țărâna în căderea lor.” (Aplauze) „Probabil că unii dintre voi îi ascultați. (Aplauze). Nu mai sărutați piciorul omului, ci pe al Regelui (Aplauze) Nu vă mai faceți de râs și îmbrăcați-vă și purtați-vă ca niște bărbați adevărați. (Aplauze) Împărăția lui Cristos mărșăluiește spre victoria deplină, și faceți ca toți să o știe astăzi. (Aplauze) Domnul spune că teama de oameni este o capcană, iar ei au căzut deja în ea.”

„Acum începe judecata națiunilor, iar Domnul alege „oile” de „capre”, de „acele capre urât mirositoare” (Aplauze). „Oile” vor moșteni pe pământ binecuvântările Împărăției. Ele vor avea putere peste animale, așa cum a avut Adam la început, și „va fi frumos ca păsările și animalele să devină prietenii voștri, copii.” (Aplauze) Ezechiel 34:25 descrie siguranța de atunci, atât de mare încât „veți putea locui în siguranță în sălbăticie, și dormi în pădure”; și „iată, unii învață să facă asta chiar acum” (referindu-se la aceia care nu au putut găsi camere sau la cei din parcul de rulote) (Aplauze) Ei vor fi copiii Regelui, și El va fi Tatăl lor Rege. Pământul îi aparține Lui, căci l-a răscumpărat, și va fi încredințat lor, ca supușii și copiii Săi, și vor lua parte la înfrumusețarea lui. Apoi va fi împlinită porunca divină, de a umple pământul cu urmași perfecți, drepecți, și acest lucru se va petrece prin căsătorie și nașterea de copii. „Unii dintre pângăritorii numelui Său vor pretinde că doar ei au dreptul să aleagă cine se poate căsători.” Dar ei sunt încrezuți. În Împărăție, „marea mulțime” va aștepta călăuzirea Domnului atunci când își vor alege perechea. „De ce, atunci, mai trebuie acum ca un om care are speranța de a face parte din acea mare mulțime să se lege de o grămadă de oase și un ciuf de păr?”

Apoi au fost adresate cuvinte oportune părinților copiilor, în special celor care „își trimit copiii la acele filme diabolice, ca să învețe toate lucrurile rele. Țineți-i acasă și învățați-i adevărul. Copilul care este încurajat de părintele său să își petreacă timpul vizionând acele filme care adulează religia, nu primește dragoste adevărată de la părinți.” Părinții ar trebui să „își învețe copiii despre Teocrație. PRIN ACEASTA NU POT DA GREȘ!” Copiii trebuie să își amintească mereu de spusele din Efeseni 6:1 – „Copii, ascultați de părinții voștri în Domnul” „Dacă părinții voștri nu sunt devotați Domnului, mai bine căutați pe altcineva să vă instruiască.” (Aplauze) „Îl veți întâlni curând pe Avraam, Daniel și alți oameni credincioși care vor fi aici, ca oameni perfecți, desăvârșiți” (Aplauze) Matei 8:11 spune: „Dar vă spun că vor veni mulți de la răsărit și de la apus și vor sta la masă cu Avraam, cu Isaac și cu Iacov în împărăția cerurilor.” „A sta cu ei nu înseamnă a fi inactiv, ci a fi liniștit, deplin încrezător în ei, știind că sunt drepecți și, mergând alături de ei, vei merge pe calea cea dreaptă.” Ascultați porunca Domnului scrisă în Biblie în Apocalipsa 22:17 și veniți! Unde? Veniți și luați poziție fermă de partea Guvernului Teocratic, dacă vreți să trăiți.” (Aplauze) Lumea care va veni este descrisă în 1 Petru 3:13 ca având un cer nou, și un pământ nou. Acei oameni din vechime înviați, vor conduce în chip văzut ca prinți, și vor fi „noul pământ”, și „acești prinți pot să vină în orice zi de-acum!” (Aplauze) Toate națiunile sunt acum lovite de război, foamete, molimă, boală, moarte și RELIGIE, dar sub Guvernul

Teocratic „oamenii vor lucra împreună, așa cum vedeți pe acest teren” (Aplauze) Apoi s-a citat, ca apogeu, din Psalmul 148:10-14, implorându-i pe toți cei care trăiesc, animale și păsări, regi (Cristos și adunarea Sa) și prinți și toți judecătorii acestui pământ, atât tineri cât și tinere, bătrâni (supraviețuitori ai Armagedonului) și COPII (născuți din marea mulțime) să laude numele lui Iehova.

O dată încheiat discursul, judecătorul Rutherford și-a îndreptat atenția direct înspre copiii din fața lui, comentând că „botezul, consacrarea este un lucru individual; nimeni nu se poate consacra pentru noi. Fiecăruia dintre voi i se pune o întrebare. Voi toți . . . copii care ați fost de acord să faceți voia lui Dumnezeu și ați luat poziție de partea Guvernului Teocratic prin Isus Cristos, și care ați acceptat să vă supuneți lui Dumnezeu și noului Său Rege, vă rog, ridicăți-vă.” (Copiii dinaintea lui s-au ridicat ca unul) „Iată, încă 15.000 de noi martori pentru Împărăție” (Aplauze) „Toți dintre voi care fac tot ce pot pentru a le spune celorlalți despre Împărăția lui Dumnezeu și binecuvântările ei, care ne așteaptă, spuneți DA!” (Strigăte, „DA!”) (Aplauze) „Dacă ați avea în mâinile voastre un instrument, o unealtă pe care ați putea-o folosi înspre onorarea lui Iehova și pentru a învăța despre împărăția Lui, ați folosi-o?” (Un „DA!” unanim) „Atunci așezați-vă, și vă voi spune despre acesta . . . Domnul a făcut posibilă pregătirea acestei cărți ca un mesaj pentru voi [ridicând noua carte] (Aplauze puternice, prelungite) Titlul acestei cărți este „COPII” (Aplauze) La acest Congres sunt înregistrați și prezenți, după cum văd înaintea mea, mai mult de 15.000 de copii cu vârstele între 5 și 18 ani. Toți acești copii s-au ridicat și, de asemeni, și-au simbolizat devotamentul pentru Teocrație. Slavă Domnului că am ajuns în această zi, când am privilegiul de a vorbi unei asemenea armate de tineri și tinere, care iau poziție de partea lui Iehova! Atunci când vor încerca să vă reducă la tăcere, Domnul vă va acoperi cu mâinile Sale și se va îngriji ca ei să nu reușească. Milioane de persoane binevoitoare doresc în acest moment să cunoască adevărul, dar adepții religiilor, clericii, popii cu haine lungi de catifea, vor încerca să-i țină în beznă.” Cartea numită „COPII” va face o lucrare care să-i ilumineze.

Cu privire la cei credincioși din vechime, care vor fi înviați, judecătorul Rutherford a comentat: „Curând îi veți vedea pe Barac și Debora (în cartea asta e chiar și o imagine cu ea), și când o veți vedea-o, o veți iubi mult. Ea era o femeie adevărată, și va putea să vă dea sfaturi vouă, fetelor care căutați un soț. Când îi veți vedea pe Daniel, David, Moise și pe toți profeții, ascultați ce au de zis, și vă vor da sfaturi potrivite, băieți și fete! Am să vă dau fiecăruia dintre voi una dintre aceste cărți, ca un dar din dragoste. Vă cer doar ca mai întâi să le studiați cu credință. Rugați pe cineva să stea cu voi la umbra unui copac și să studieze aceste lucruri care duc la viață și binecuvântări nesfârșite . . . este privilegiul vostru, de acum și până se deschide școala de zi, să petreceți șase ore pe zi ducând cartea *Copii* altora. Părinții ar trebui să-i încurajeze pe copiii lor să facă acest lucru, dacă vor ca ei să se bucure de viața eternă.

Cutiile cu exemplare din *Copii* au fost depozitate pe stadion și au fost acum deschise, iar judecătorul i-a instruit pe copii să vină și să-și ia fiecare câte un

exemplar, cei din jumătatea din spate a Stadionului să mășăluiască în două coloane spre o ieșire laterală, iar cei din jumătatea din față să meargă mai sus de podium, spre o ieșire din spate. Atunci când marșul a început, orchestra (mai puțin instrumentiștii ei foarte tineri) au dat startul cu cântările: „Copiii Regelui ceresc”, „Sabia Domnului și a lui Ghedeon” și „Cine e de partea Domnului?”, în timp ce imensul public cânta. Niciodată nu am văzut o privescătoare mai emoționantă în aceste „zile din urmă”. Mulți, inclusiv bărbați puternici, au fost mișcați până la lacrimi de această demonstrație. Primind acest dar, copiii l-au strâns la piept cu putere, nu ca pe o jucărie pentru plăceri leneșe, ci ca instrumentul dat de Domnul pentru cea mai eficientă lucrare în lunile rămase până la Armagedon. Ce dar! Și pentru cât de mulți! Modul de lansare a noii cărți, *Copii*, a fost o surpriză pentru toți, dar mâna atotputernică a Celui Atotînțelept, Iehova, a lucrat aici, și manevra a fost foarte binecuvântată. După aceea *Copii*, ediția autorului, a fost dată și adulților, în schimbul unei contribuții.

Binecuvântările Congresului au fost sporite și mai mult în sesiunea de după-amiază, care a oferit un contrapunct încântător la „Ziua copiilor”. Stadionul a fost din nou plin până la refuz, pentru a auzi despre „lucrurile de la New York” și cuvintele de rămas-bun ale președintelui. Vreme de săptămâni, multe minți consacrate și-au pus această întrebare, și la ora 15:000 primul orator, servul responsabil cu birourile și fabricile din Brooklyn a revelat „noua lucrare”, și anume distribuția și plasarea cărții *Copii*, și ulterior, într-o perioadă de trei săptămâni, fără nici un cost suplimentar, distribuția „Cursului de studiu pentru *Copii*”, adică trei pliante atractive și inteligente, de tipul întrebare-răspuns, acestea având să fie urmate în a patra săptămână de un serviciu de vizite ulterioare de către cei care au plasat *Copii*. Un alt vorbitor, abordând subiectul „Rezolvarea problemei”, a arătat cum noua carte, împreună cu „Cursul de studiu” aferent ei, ofereau soluția pentru problema atingerii normei individuale de către servii de adunare, normă de 12 vizite ulterioare lunare, și un studiu particular săptămânal, așa cum s-a sugerat în comunicatul recent al președintelui Societății. Apoi au mai vorbit trei oratori despre „Când să începem”, fiecare pe scurt, și răspunsul lor a fost același: ACUM este timpul.

Când judecătorul Rutherford s-a urcat apoi pe podium, a vorbit liber, dar binecuvântările de nedescris ale Domnului care s-au revărsat asupra lui dimineața par să-l fi adus în cea mai bună condiție și i-au umplut inima și gura cu cuvinte „potrivite prilejului” și „bine rostite”. Vreme de 45 de minute, publicul și-a petrecut timpul în cel mai plăcut mod ascultându-l. Judecătorul Rutherford a spus: „Nu e de fapt o nouă lucrare, ci înseamnă doar să punem umărul mai tare pentru runda finală”. Apoi, cu privire la cartea abia lansată, a adăugat: „În această dimineață, am avut pe stadion doar 40.000 de numere din ediția cu autograf . . . Dar mă bucur să vă pot spune că, atunci când acele 40.000 de numere se vor termina, vom mai avea încă 150.000 de exemplare pe teren, gata să fie folosite. (Aplauze) Deci veți avea încă 150.000 de cărți cu care puteți începe CHIAR ACUM, și cred că ar fi bine ca 2000-3000 de lucrători de primă mână să meargă

pe câmpul de lucru, în St. Louis, și să le pună în mâinile oamenilor de aici care vor să știe câte ceva despre adevăr, înainte să plecăm cu toții.” (În urma acestui îndemn, mai mult de 3000 de persoane binevoitoare și-au dat numele la întrunirile publice, solicitând vizite de la martorii lui Iehova și mai multe informații).

Apoi a povestit în cel mai interesant mod despre vizita sa la parcul de rulote, și despre opoziția și dificultățile cauzate de corpurile de serviciu public, precum Camera de Comerț și Biroul pentru Congrese, toate din cauza aservirii lor organizației religioase, pe care a prezentat-o sub figura simbolică a „Părintelui Huligan”. Descrierea acțiunilor și a comenzilor arogante ale acestui „Părinte Huligan” cu accentul local, în fața oamenilor de afaceri și populației catolice a stârnit mult amuzament, iar adunarea a răs în repetate rânduri. (Ps. 2:4; 37:12; 52:6) Apoi a vorbit despre oamenii buni din St. Louis și a arătat cum parabola „oilor” și „caprelor” s-a împlinit în acest loc – Matei 25.

Editorul ziarului *Globe Democrat* i-a trimis o întrebare: „Nu credeți că este lipsit de curtoazie să critici religia altor persoane în propria lor comunitate?” Dar, din vina „Părintelui Huligan”, aceștia au refuzat să publice răspunsul trimis, deși era de mare interes public. Ierarhia romano-catolică din America a tratat în aceeași manieră toate propunerile, provocările și petițiile care solicită dezbateri publice la radio. Toți au fost avertizați, și acum „ne vom cheltui tot timpul și energia și puterea pentru a-i îndrepta pe oamenii binevoitori către Dumnezeu și împărăția Sa teocratică, ducând la ei mesajul.” O altă afirmație a lui a mișcat adânc și a născut speranțe: „Sunt absolut sigur că, de acum înainte . . . numărul celor care vor alcătui marea mulțime va crește în salturi mari.” Cei 15.000 de copii care s-au ridicat în această dimineață au dat o replică decisivă clasei „servului rău”, care spune „Ei, și unde e marea mulțime!”

Pentru a dezaproba pentru totdeauna falsele acuzații și zvonuri că s-ar considera liderul martorilor lui Iehova, el a spus: „Vreau ca toți străinii de aici să știe ce credeți voi despre un om care dorește să vă fie lider, și să nu uite. De fiecare dată când ceva se ridică și începe să crească, ei spun că există un om, un lider care are mulți adepți. Dacă există vreă persoană de aici, din acest public, care crede că eu, omul care stă aici, înaintea voastră, sunt liderul martorilor lui Iehova, spuneți Da!” Dar răspunsul a fost un „Nu!” unanim, spus răspicat. „Dar dacă credeți că sunt doar unul dintre servii Domnului, și că lucrăm umăr la umăr în unitate, servindu-i lui Dumnezeu și lui Cristos, spuneți DA!” Acel „DA” unanim a fost puternic și lipsit de echivoc. „Ei bine, nu e nevoie de mine ca lider pământesc pentru ca o mulțime ca aceasta să lucreze.” Apoi le-a cerut să se întoarcă fiecare la lucrările lor și să „depună mai multe eforturi . . . să depună tot timpul pe care îl au.” Apoi le-a dat cuvinte de binecuvântare.

Referindu-se pe scurt la viitorul congres din Marea Britanie, din septembrie, le-a cerut oamenilor să li se alăture printr-o telegramă transmisă la mare distanță, care spune: „Congresului de la Leicester: Frații voștri servi, adunați în număr de 115.000 la St. Louis, îi rugăm pe frații noștri britanici să fie foarte curajoși și să-și mențină cu fermitate integritatea. Victoria Teocrației este sigură.

[Semnat] Martorii lui Iehova din America.” Acest lucru a fost adoptat cu un „Da” unanim.

Cuvintele sale finale au fost: „Ei bine, dragii mei frați, Domnul să vă binecuvânteze. Acum nu doresc să spun rămas-bun, pentru că aștept să vă întâlnesc din nou curând.” Prin acest lucru, frații au fost puternic încurajați, și inimile și mințile lor s-au întors către evenimentul chiar mai mare și important „congresul general” despre care se vorbește în Evrei 12:23. Până atunci, își vor respecta legământul și își vor păstra integritatea față de Iehova Dumnezeu, și vor îndura greutățile ca niște soldați buni și curajoși ai lui Isus Cristos, continuând cu „lucrarea ciudată” a lui Dumnezeu, ca martorii Săi credincioși și fideli, până când va fi încheiată.

[Un reportaj mai detaliat despre congres va apărea în *Mângâiere*]

TURNUL DE VEGHERE

Vestitorul
Împărăției lui Iehova

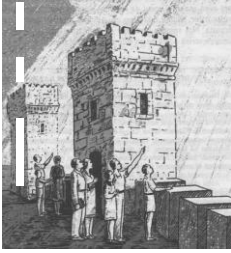
1 OCTOMBRIE 1941

Nr. 19

Cuprins:

SFÂRȘITUL DOMNIEI DEMONILOR PARTEA a II-a	- Pag.487
"PACE PE PĂMÂNT" – PENTRU CINE?	- Pag.501
ÎNCHINAREA LA EROI – O CURSĂ	- Pag.507
EXPERIENȚE DE PE TEREN	- Pag.510

„VOI SUNTEȚI MARTORII MEI ZICE IEHOVA, CĂ EU SUNT DUMNEZEU”

Publicată bilunar de
Societatea de Biblii și Tratamente Turnul de Veghere
117 Adams Street Brooklyn. N.Y.. U.S.A.

FUNȚIONARI:

Președinte: J.F.Rutherford

Secretar: W.E. Van Amburgh

„Toți fiii Tăi vor fi învățați de lehova;
și mare va fi pacea fiilor tăi” - Isaia 54:13

SCRIPTURA ÎNVAȚĂ CLAR:

IEHOVA este singurul Dumnezeu adevărat: El este din veșnicie în veșnicie: El este Creatorul cerului și al Pământului și Dătătorul de viață al creaturilor Sale. Logosul a fost începutul creațiunii Sale și Agentul Său activ la crearea tuturor lucrurilor. Logosul este acum Domnul Isus Cristos în glorie, investit cu toată puterea în cer și pe Pământ și Principalul Agent Executor al lui lehova.

DUMNEZEU a creat Pământul pentru om. El a creat pe om perfect pentru a trăi pe Pământ, unde l-a așezat. Omul n-a ascultat de legea lui Dumnezeu în mod voluntar și a fost condamnat la moarte: din cauza păcatului lui Adam, toți oamenii sunt născuți păcătoși și fără drept la viață.

ISUS a fost făcut om și Omul Isus a suferit pentru a produce prețul de răscumpărare pentru cei ascultători din omenire: Dumnezeu L-a înviat pe Isus din morți, ca și creatură divină. L-a înălțat la cer mai presus de orice creatură și de orice nume și L-a investit cu toată puterea și cu toată autoritatea.

ORGANIZAȚIA LUI IEHOVA este o Teocrație numită Sion și Isus Cristos este Funcționarul Principal de acolo și Regele de drept al lumii: urmașii unși și credincioși ai lui Cristos sunt copiii Sionului și membrii organizației lui lehova: ei sunt martorii Săi, a căror datorie și privilegiu este să mărturisească pentru supremația lui lehova. să declare scopurile Sale cu privire la omenire, așa cum sunt exprimate în Biblie și să poarte fructele împărăției înaintea tuturor aceluia care voiesc să asculte.

LUMEA cea veche s-a sfârșit în anul 1914 A.D. și Domnul Isus Cristos a fost așezat de lehova pe tronul Său al autorității, a expulzat pe Satan din cer și înaintea în întemeierea Împărăției lui Dumnezeu pe Pământ.

REMEDIIUL și binecuvântările popoarelor Pământului pot veni doar prin împărăția lui lehova prin Cristos, care acum a început. Următorea faptă măreață a Domnului, va fi distrugerea organizației lui Satan și stabilirea dreptății pe Pământ: sub această împărăție, oamenii de bine ce vor supraviețui Armagedonului, vor împlini mandatul divin de „a umple Pământul” cu un neam omenesc drept.

MISIUNEA SA

Această revistă este editată pentru a ajuta oamenii să cunoască pe lehova Dumnezeu și scopurile Sale. așa cum sunt exprimate în Biblie. Ea publică instrucțiuni biblice destinate îndeosebi pentru a ajuta martorilor lui lehova și tuturor oamenilor de bine. Ea pregătește pentru cititorii ei un studiu sistematic al Bibliei, iar Societatea furnizează și altă literatură pentru a ajuta asemenea studii. Ea publică material potrivit pentru instruirea publică în Scripturi, prin radio și alte mijloace.

Ea aderă strict la Biblie, ca autoritate pentru expunerile sale. Ea este absolut liberă și separată de toate religiile, partidele, sectele sau alte organizații lumesti. Ea este în întregime și fără rezervă pentru împărăția lui lehova Dumnezeu sub Cristos, Regele Său iubit. Ea nu este dogmatică, ci invită la examinarea conținutului ei în mod critic și atent. în lumina Scripturilor. Ea nu se amestecă în controverse, iar coloanele sale nu sunt deschise criticilor individuale.

Prețul abonamentului anual

Statele Unite - \$1: Canada și celelalte țări - \$1.50: Marea Britanie. Australia și Africa de Sud - 6S. Mandatele din America pot fi trimise prin ordin de plată poștal sau Expres sau prin cec bancar. Mandatele din Canada. Anglia. Africa de Sud. Australia și Asia pot fi trimise direct birourilor de filială respective. Mandatele din alte țări decât cele menționate, pot fi trimise direct biroului din Brooklyn. dar numai prin ordin de plată poștal *internațional*.

Birourile din străinătate

Anglia ..... 34 Craven Terrace. London. W.2. England
Canada ... .40 Irvvin Avenue. Toronto 5. Ontario. Canada
Australia și Asia..... 7 Beresford Road. Strathfield. N.S.W.. Australia
Africa de Sud ..... Boston House. Cape Town, South Africa

(Traduceri ale acestei reviste apar în mai multe limbi.)

Toți studenții Bibliei sinceri, care din cauza infirmității, sărăciei sau necazului, nu pot să plătească prețul abonamentului, pot avea gratuit *Turnul de veghere* printr-o cerere scrisă adresată vestitorilor, făcută odată pe an, arătând motivul pentru care cer aceasta. Noi suntem bucuroși să-i ajutăm astfel pe nevoiași, dar cererea scrisă odată pe an este solicitată de regulamentele poștale.

TURNUL DE VEGHERE

VESTITORUL PREZENȚEI LUI CHRISTOS

VOL. LXI

1 Octombrie 1941

Nr. 19

SFÂRȘITUL DOMNIEI DEMONILOR

„Nu Îmi voi rupe legământul și nici nu Îmi voi retrage cuvintele.” – Psalmi 89:34.

Partea a II-a

1. Legământul făcut de Iehova nu poate fi modificat, nici stricat. Legământul Lui menționat în textul de mai sus reprezintă promisiunea Sa de nezdruccinat că Guvernul Său teocratic condus de Isus Cristos, Cel Preaiubit al Său, va fi instaurat și va conduce lumea cu dreptate. Toți cei care Îl iubesc pe Iehova să țină bine minte următorul lucru: Guvernul teocratic este cel mai important, căci prin intermediul său va fi justificat Numele lui Iehova; desăvârșirea și activitatea acelei Teocrații vor fi dezvăluite întregii creații, iar acum, demonii și-au adunat toate puterile să se opună Teocrației, pentru ca ei să poată continua să conducă lumea cu ticăloșie. Problema este că toți demonii sunt împotriva Teocrației, dar această problemă va fi rezolvată definitiv în timpul Armagedonului. Putând acum fi înțeleasă, profetia lui Daniel clarifică întreaga situație, permițându-le slujitorilor lui Iehova să înțeleagă și să aprecieze faptul că mântuirea personală, cu toate că este foarte importantă pentru creaturi, nici nu se compară cu Guvernul Teocratic.

2. Scriptura arată foarte clar că legământul veșnic al lui Iehova reprezintă scopul Său de a instaura Teocrația lui Isus Cristos, care va conduce lumea cu dreptate: „El e Iehova, Dumnezeu nostru; judecata Sa se va abate asupra întregului pământ. El Își aduce aminte de legământul Său întotdeauna, căci este cuvântul pe care l-a dat pentru o mie de generații. A încheiat acest legământ cu Avraam și a făcut un jurământ față de Isaac.” (Psalmi 105:7-9)

3. Legământul pe care l-a încheiat Iehova cu Avraam a fost o declarație unilaterală și necondiționată că Își va trimite Sămânța, pe Împăratul Isus Cristos și pe membrii asociați ai Împărăției Sale. Atunci, Cristos va fi Împăratul Teocrației și va conduce lumea cu dreptate. David, al cărui nume înseamnă „cel preaiubit”, a prevestit pe Isus Cristos, Fiul preaiubit al lui Dumnezeu, iar Iehova a spus următoarele cu privire la David și la legământul Său: „Am făcut un legământ cu cel ales al Meu. I-am jurat slujitorului Meu, David, că îi voi statornici sămânța pentru totdeauna și îi voi instaura tronul să dureze în toate generațiile. Nu Îmi voi rupe legământul și nici nu Îmi voi retrage cuvintele. Odată am jurat pe sfințenia Mea că nu îl voi minți pe David. Sămânța lui nu se va sfârși niciodată, așa cum nu se vor termina nici domnia lui și nici soarele dinainte-Mi. Aceasta va ține o

veșnicie, precum Luna, ajungând un martor credincios în cer.” (Psalmi 89:3,4,34-37)

4. Iată ce spune Iehova despre legământul pe care a promis să-l dezvăluie celor care-L iubesc și Îl slujesc: „Secretul lui Dumnezeu nu îl știu decât cei ce se tem de El; iar El le va arăta legământul Său.” (Psalmi 25:14)

5. De când s-a răsculat și până în prezent, Satan a luptat neîncetat împotriva legământului veșnic. Acum, în zilele din urmă, toți demonii, alături de conducătorul lor, și-au adunat toate puterile pentru a lupta împotriva Teocrației. Puterile demonilor includ toate națiunile și creaturile de pe pământ care se împotrivesc Împărăției lui Dumnezeu condusă de Isus Cristos. Aceste puteri s-au strâns laolaltă în vederea mării bătălii. Cu referire la aceasta, Isus i-a spus lui Ioan, iar acum le descoperă celor pe care i-a reprezentat Ioan, adică rămășiței, ce semnificație are lupta: „Am văzut trei duhuri necurate ce semănau cu niște broaște ieșind din gura balaurului, din gura fiarei și din gura profetului mincinos. Acestea sunt duhurile diavolilor, făcând minuni și ducându-se apoi la împărații pământului și ai întregii lumi ca să-i adune pe toți la bătălia din ziua mareață a Dumnezeului Atotputernic.” (Apocalipsa 16:13,14)

6. Pe pământ, se află o „rămășiță” a Celui Uns de către Iehova. Întreaga rămășiță e devotată complet Teocrației și acum trebuie și își va păstra integritatea și neprihănirea în fața lui Dumnezeu. „Din gura lor n-a ieșit nici o minciună; căci ei nu au nici un păcat în fața tronului lui Dumnezeu.” (Apocalipsa 14:5) Toți demonii invizibili și vizibili sunt împotriva acestor slujitori credincioși ai lui Dumnezeu. Iehova și Împăratul Său sunt de partea rămășiței, iar aceasta se bucură pentru acest lucru.

7. Acum pare a fi momentul potrivit să atragem atenția asupra aceluia text din Biblie care, mulți ani, a fost cunoscut drept „un text pentru școala duminicală”, fiind foarte greșit înțeles și folosit, și anume: „Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, încât L-a dat pe singurul Fiul născut al Său pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viață veșnică.” (Ioan 3:16)

8. Religioniștii au spus că Dumnezeu a iubit atât de mult umanitatea, creația omenească, încât Și-a sacrificat Fiul pentru mântuirea acesteia. Însă nu aceasta este semnificația acestui text. Cuvintele folosite de Dumnezeu sunt: „Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea...”, însă lumea pe care o iubește Dumnezeu este cea a dreptății. Cu siguranță, Dumnezeu nu a iubit lumea condusă de diavol și de demonii săi, care a fost distrusă în timpul potopului. Cu siguranță, El nu iubește nici lumea păcătoasă din prezent, al cărei dumnezeu e Satan. De asemenea, El nu iubește nici forțele păcătoase de pe pământ care defăimează numele lui Iehova, care Îi persecută oamenii și se opun neîncetat Teocrației. Încă de la început, scopul lui Dumnezeu a fost acela de a avea o lume nouă în care să locuiască dreptatea. Apostolul Petru a scris următoarele, sub inspirație divină: „Însă, conform promisiunii Sale, noi așteptăm instaurarea unor ceruri noi și a unui pământ nou, în care să locuiască dreptatea.” (2 Petru 3:13)

9. Promisiunea la care se face referire aici este promisiunea făcută de Dumnezeu față de Avraam că, prin intermediul Seminței Sale, toate familiile de pe pământ se vor binecuvânta, adică toate națiunile și toate popoarele ce au existat vreodată trebuie să-și primească binecuvântarea numai după ce Îl primesc pe Cristos și se consacră Guvernului Teocratic condus de El. Vor primi binecuvântarea numai după ce vor crede și se vor supune.

10. „Sămânța conform promisiunii” este Cristos, Cap și corp, care reprezintă „cerurile noi”, adică Guvernul teocratic oficial, organizația fundamentală. „Pământul nou” reprezintă domnitorii credincioși ai lui Dumnezeu de pe pământ, care vor duce la îndeplinire poruncile și judecățile Împăratului Isus Cristos. Lumea dreptății este alcătuită din partea invizibilă, reprezentată de Cristos, și partea vizibilă, adică reprezentanții lui Cristos pe pământ. Aceasta este „lumea”, adică lumea dreptății sau Teocrația, pe care Dumnezeu a iubit-o atât de mult încât L-a însărcinat, L-a uns și L-a dat pe Fiul Său preaiubit să împărătească și să domnească în ea. Această Lume nouă, Cetatea Sfântă, coboară din cer pentru a conduce totul pe pământ. Acum a sosit timpul când, prin intermediul lui Cristos, Iehova arată poporului Său semnificația uriașei Sale iubiri față de lumea dreptății.

11. Dumnezeu L-a trimis pe Isus, Fiul Său preaiubit, pentru a-I împlini scopul și, pentru ca oamenii să poată trece de la starea umană la cea spirituală și să poată fi asociații lui Isus Cristos în Împărăția Sa, fiind astfel o parte din Cristos, și aceștia trebuie să fie mântuiți. Așadar, în Scriptură scrie că Dumnezeu „... L-a dat pe singurul Fiul născut al Său pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viață veșnică.” Salvarea creaturilor de la moarte și oferirea vieții veșnice pentru acestea se află pe plan secund, după scopul măreț al lui Dumnezeu de a instaura Teocrația, lumea nouă, cerul cel nou și noul pământ. Numai cei care se consacră Teocrației pot primi viața veșnică. Ei trebuie să le fie devotați Dumnezeului Atotputernic și lui Isus Cristos, Împăratul Său, altfel vor muri. Scriptura adaugă: „Dumnezeu nu și-a trimis Fiul în lume pentru a o judeca, ci pentru ca, prin intermediul Său, lumea să fie mântuită.” (Ioan 3:17)

12. Aceasta nu înseamnă că principalul scop este mântuirea individuală, ci înseamnă că Dumnezeu, de dragul numelui Său, Își va instaura Guvernul teocratic, cerurile noi, stabilind apoi un nou pământ al dreptății, în care dreptatea să locuiască, să predomine și să reziste mereu. Religioniștii și-au acordat o prea mare importanță, astfel, Satan a reușit să le întunece mințile cu privire la mărețul și importantul guvern teocratic. Astăzi, Dumnezeu a clarificat atât de bine această situație, încât Teocrația se remarcă dintre toate celelalte lucruri, fiind astfel de maximă importanță. Aceasta deoarece Teocrația e cea care justifică numele lui Iehova. Acesta este „legământul cel veșnic”, promisiunea Sa fermă că va avea o Sămânță care Îi va onora și Îi va justifica Numele, oferindu-le o cale de mântuire celor care, de bunăvoie, recunosc Teocrația și se consacră lui Dumnezeu și lui Cristos.

13. Lui Ioan i s-a oferit viziunea cerului și a pământului nou. În acea viziune, el a văzut Cetatea Sfântă, adică Teocrația, coborând din cer, de la Dumnezeu,

pentru a domni în neprihănire. Acea Teocrație condusă de Isus Cristos va împlini scopul lui Dumnezeu de a înlătura păcatul, aducându-le bucurie și pace veșnică celor vii. Dumnezeu va locui în această Teocrație, în Sion. Ioan a scris următoarele în legătură cu vedenia sa: „Iată, cortul lui Dumnezeu se află printre oameni, El va locui printre ei, ei vor fi poporul Său, iar Iehova va sta printre ei și le va fi Dumnezeu.” Aceasta înseamnă că fiecare creatură ce va trăi veșnic trebuie să le fie dedicată, pe de-a-ntregul, Dumnezeului Atotputernic și lui Isus Cristos, Fiul Său preaiubit. Acesta este legământul de care Iehova Dumnezeu Își va aminti mereu, cuvântul pe care l-a dat către o mie de generații, legământ pe care l-a făcut cu Avraam și pentru care a jurat față de Isaac, Isus Cristos cel tipic, și anume, că, prin Sămânța Sa, Isus Cristos, cei supuși vor fi binecuvântați. Iehova I-a spus Celui preaiubit al Său despre acest legământ: „... îi voi statornici sămânța pentru totdeauna și îi voi instaura tronul să dureze în toate generațiile.” (Psalmi 89:4)

14. Revenim la o afirmație din profeția lui Daniel referitoare la cei doi „împărați”. Pentru a-i înșela pe oameni și pentru a-i împiedica să asculte și să înțeleagă Cuvântul lui Iehova Dumnezeu, conducătorul demonilor provoacă națiunile să se războiască, iar pe „împăratul de la miazănoapte” îl stârnește „împotriva legământului sfânt” (Daniel 11:28), adică a guvernului teocratic. „Împăratul de la miazănoapte”, care este organizația totalitară actuală controlată de demoni nu poate vedea adevărul, susținând erezia că lumea poate fi și va fi stăpânită de către oameni care au drept Dumnezeu religia sau demonismul.

15. O altă parte din organizația de pe pământ, care se numește „împăratul de la miazăzi”, susține înșelăciunea conform căreia națiunile pot fi stăpânite și vor fi stăpânite de așa-zisele „democrații”, care se opun domniei teocratice. Ambii împărați sunt împotriva lui Cristos, Conducătorul de drept al lumii, și a tuturor slujitorilor credincioși ai lui Dumnezeu care sunt acum pe pământ. Isus le spune celor credincioși: „Veți fi urâți de către toate națiunile [ale celor doi „împărați”] de dragul numelui Meu.” (Matei 24:9) Profeția vorbește acum despre evenimentele care vor avea loc în timpul „vremii sfârșitului”.

16. „El se va întoarce la vremea stabilită și se va îndrepta spre sud; însă nu va mai fi ca înainte.” (Daniel 11:29) „El” îl desemnează pe „împăratul de la miazănoapte”, reprezentat de către națiunile care au format Tripla Alianță, papalitatea conducând-o în calitate de consilier spiritual și aliat, scopul acesteia fiind restabilirea așa-numitului „Sfânt Imperiu Roman” și de a dobândi conducerea lumii. „Împăratul de la miazănoapte” a pornit războiul mondial împotriva „împăratului de la miazăzi”. Conducătorul militar al „împăratului de la miazănoapte” a fost împăratul Germaniei, care și-a propus să obțină Canalul Suez și să invadeze Egiptul. Marea Britanie deținea atunci și controla Canalul Suez, reprezentând astfel „împăratul de la miazăzi”. Acel război mondial ce a început în 1914 a durat patru ani, sfârșindu-se fără ca „împăratul de la miazănoapte” să câștige.

17. „Însă în vremea din urmă nu va fi ca în cea de dinainte.” (*American Version Revised*) În vremea de dinainte, adică în timpul domniei lui Cezar, puterea

militară a Romei l-a învins pe „împăratul de la miazăzi”, iar Egiptul a fost capturat de Roma. „În vremea din urmă”, adică începând cu războiul din 1914, rezultatul a fost diferit, după cum spune și profeția. Când a fost semnat armistițiul în 1918 d.Chr., „împăratul de la miazănoapte”, cu Germania în frunte, a fost înfrânt. „Împăratul de la miazănoapte” nu numai că a pierdut, dar a fost grav rănit la cap. „Și am văzut că fusese rănită mortal la unul din capete; iar rana sa mortală a fost vindecată și întreaga lume era surprinsă de fiară.” (Apocalipsa 13:3) „Împăratul de la miazăzi” a provocat acea rană, după cum reiese din cele scrise mai jos: „Corăbiile din Chitim vor porni împotriva sa; drept urmare, el va fi îndurerat, se va întoarce și se va revolta împotriva legământului sfânt. Așa va face el. Chiar se va întoarce și se va înțelege cu cei care au renunțat la legământul sfânt.” (Daniel 11:30)

18. „Corăbiile din Chitim” pot fi ușor recunoscute ca reprezentând puterea maritimă a Marii Britanii. Ca și Marea Britanie, Chitimul este o insulă, Chitim însemnând Cipru. Aceasta i-a fost cedată Marii Britanii în urma Convenției de la Constantinopol din 1878, iar pe 5 noiembrie 1914, Marea Britanie a preluat Ciprul, care a devenit astfel o parte din teritoriul „împăratului de la miazăzi”. Flota maritimă a Marii Britanii a impus o blocadă Germaniei și aliaților săi în timpul războiului mondial din 1914, lucru ce a influențat înfrângerea „împăratului de la miazănoapte”. În 1917, SUA, pe atunci statul democrat ce conducea lumea, a intrat în război de partea Marii Britanii, acest lucru fiind un alt factor ce a influențat înfrângerea „împăratului de la miazănoapte”.

19. „Drept urmare, el [împăratul de la miazănoapte] va fi îndurerat și se va întoarce.” „Împăratul de la miazănoapte”, cu Germania deținând conducerea militară, a fost înfrânt în luna noiembrie a anului 1918, fiind umilit prin semnarea Tratatului de la Versailles, rana pe care a primit-o la cap provocându-i durere și suferință. Astfel, „împăratul de la miazănoapte” s-a retras pe teritoriul său în Germania, căutând să se refacă de pe urma efectelor dezastruoase ale războiului. Înainte de începerea războiului mondial, „împăratul de la miazănoapte” era pornit împotriva Sfântului Legământ, adică era hotărât să se împotrivescă conducerii pământului de către guvernul lui Iehova, administrat de Isus Cristos. În urma rezultatelor dezastruoase ale războiului, „împăratul de la miazănoapte” a început să-și manifeste ura față de cei care susțineau Împărăția legământului, adică Teocrația, sau Legământul sfânt. Această ură s-a manifestat prin pedepsirea celor devotați Teocrației, adică a susținătorilor acesteia. Astfel, după terminarea Războiului Mondial și după întoarcerea pe teritoriul său, „împăratul de la miazănoapte” și-a exprimat:

„Indignarea împotriva Sfântului Legământ”

20. Acea indignare a fost exprimată și a continuat să fie exprimată împotriva legământului Împărăției, Teocrației, ajungând să fie tot mai mare în prezent. (Luca 22:28-30) În loc să acorde atenție mesajului despre adevăr vestit prin Sfântul Legământ și cu referire la acesta, „împăratul de la miazănoapte” a instaurat o

democrație aparentă pentru o perioadă scurtă. La scurt timp, Italia a preluat controlul asupra fostului teritoriu austro-ungar și s-a aliat imediat cu papalitatea pentru a-l porni pe „împăratul de la miazănoapte” pe drumul spre cucerire. Germania s-a grăbit să-și împlinească rolul. La 30 octombrie 1922, fasciștii au preluat controlul guvernului italian, iar Mussolini a devenit dictator.

21. Tratatul de la Versailles a dat naștere Ligii Națiunilor, pe care a instaurat-o în locul Teocrației. Elementul religios al „împăratului de la miazăzi” a primit cu bucurie înființarea Ligii Națiunilor, considerând-o „expresia politică a Împărăției lui Dumnezeu pe pământ”, însă a uitat să menționeze despre ce Dumnezeu era vorba. Sfântul Legământ a fost respins prin acceptarea Ligii Națiunilor. Către sfârșitul anului 1926, Italia, Austria și Germania făceau toate parte din Ligă, astfel că ambii „împărați” s-au dovedit a fi potrivnici Sfântului Legământ.

22. La scurt timp după terminarea războiului mondial, mesajul lui Iehova referitor la Împărăția „sfântului legământ” a început să fie transmis intens în toată Germania. Mulți locuitori germani s-au bucurat la auzirea mesajului, devenind susținători ai Teocrației. Războiul Mondial le-a provocat multă suferință germanilor, aceștia aflându-se acum într-o situație umiltoare. În timp ce politicienii și oamenii religioși au avut de suferit din cauza condiției umiltoare în care se aflau, oamenii sinceri și binevoitori din Germania au devenit devotați Împărăției lui Iehova, lucru ce a mâniat ierarhia romano-catolică, care a turnat și mai mult venin în paharul Germaniei, pentru ca aceasta să scape de cei ce susțineau Teocrația.

23. „El se va întoarce și îi va prețui pe cei care au dat uitării sfântul legământ.” (*American Revised Version*) Aceasta înseamnă că „împăratul de la miazănoapte” a luat în seamă sfatul consilierului spiritual, adică al Vaticanului. Ierarhia romano-catolică ce opera în Germania a făcut eforturi abile, determinând Germania să îngreieze libertatea cuvântului și a închinării, revenind astfel la statul despotice adoptat înainte de „împăratul de la miazănoapte”. Astfel, în mai 1919, s-au pus bazele mișcării naziste în Germania. Hitler a ajuns imediat la conducerea Partidului Nazist. În 1922, cardinalul Ratti a devenit papă, iar la scurt timp după aceasta, a organizat mișcarea „Acțiunea catolică”, al cărei scop era conducerea mondială și împiedicarea vestirii mesajului referitor la Împărăția teocratică, adică la Împărăția „sfântului legământ”. Papalitatea, ca făcând parte din „împăratul de la miazănoapte”, a preluat conducerea mișcării ce se împotriva Împărăției „sfântului legământ” și, la insistența conducătorului demonilor, a pornit acțiunea de dominare mondială, sfidându-L astfel pe Iehova Dumnezeu.

24. Profeția spune că „împăratul de la miazănoapte” îl va prețui pe cel care renunță la Sfântul Legământ. Aceasta înseamnă că cel care a renunțat a pretins cel puțin a susține Împărăția lui Dumnezeu, dar s-a răzgândit. Cei care renunță la Sfântul Legământ sunt numiți în Biblie „omul păcatului”, sau „fiul pierzării”, ierarhia romano-catolică fiind reprezentantul cel mai de seamă al acestei categorii. (2 Tesaloniceni 2:2-13) Conducerea romano-catolică și aliații săi religioși au pretins a fi susținători ai Împărăției „sfântului legământ”, adică ai Împărăției lui

Isus Cristos, însă par a fi hotărâți să obțină dominarea mondială și să conducă, în semn de sfidare a Dumnezeului Atotputernic și a Împărăției legământului Său. Fără îndoială că au existat și oameni sinceri printre clericii catolici din trecut, care au dorit să vadă pământul condus de către Împărăția lui Dumnezeu; însă, la vremea potrivită, toți membrii ierarhiei catolice s-au împiedicat de Împărat, descris în Biblie ca fiind „piatra așezată în Sion”, de care s-au împiedicat oamenii religioși catolici și protestanți. (Isaia 8:13,14; 28:16)

25. În vederea împlinirii profeției lui Iehova, trebuie să avem în vedere următoarele lucruri: Liderii politici totalitari au recunoscut ierarhia romano-catolică ca fiindu-le un aliat în programul de obținere a conducerii mondiale. Ei au încheiat un pact, care era de fapt, o înțelegere și o conspirație împotriva Teocrației. Aripa politică totalitară a acestei alianțe se prezintă drept puterea politică și organizația ce va aduce domnia asupra lumii ,care este contrară și sfidătoare la adresa Dumnezeului Atotputernic. Aceasta este o conspirație la care iau parte în continuare papa și alți membri ai ierarhiei romano-catolice. Dumnezeu a numit această alianță între elementele politice și religioase care acționează în numele lui Cristos ca fiind un „desfrâu” politic și religios, arătând foarte clar că elementul religios nu acționează de fapt în numele lui Dumnezeu și al lui Cristos, ci este „desfrânat”, iar elementul politic de conducere reprezintă „fiara”. Astfel, „desfrânatul” religios a urcat în spatele „fiarei” totalitare, de unde conduce. Iată ce le spune Dumnezeu celor care încalcă legământul, prin intermediul viziunilor primite de martorii Săi: „Desfrânaților și desfrânatelor, nu știți că prietenia cu lumea reprezintă dușmănie cu Dumnezeu? Astfel, cine va fi prietenul lumii, va fi dușmanul lui Dumnezeu.” (Iacov 4:4)

26. Mussolini a devenit instrumentul politic al alianței în 11 februarie 1929, când el și papa Pius al XI-lea au semnat un acord prin care se stabilea programul combinat de acțiune al părților politice și religioase. Prin intermediul acestuia, papa devenea conducătorul unei națiuni independentă politic, orașul Vatican ajungând astfel statul politic al ierarhiei religioase. Astfel a fost validat corpul politic și legislativ al Italiei.

27. De asemenea, au mai fost și alte evenimente ce au demonstrat că alianța dintre totalitarii politici și religioși urma să conducă lumea, împotrivindu-se astfel Teocrației. În data de 30 ianuarie 1933, Hitler a devenit cancelarul Germaniei; la 23 martie 1933, parlamentul german, numit Reichstag, a votat în favoarea acordării puterii dictatoriale lui Hitler; apoi, pe 20 iulie 1933, Hitler a semnat un acord secret cu papa Pius al XI-lea. Papa și-a îndeplinit rolul, retrăgându-și sprijinul acordat Partidului Catolic German de Centru, iar astfel naziștii, adică reprezentanții partidului lui Hitler, au format singurul partid al Germaniei. Ierarhia romano-catolică a acționat alături de acest partid, formând astfel alianța „împăratului de la miazănoapte”, care era hotărât să obțină supremația mondială.

28. În plus, s-au mai întâmplat anumite lucruri care au folosit în ducerea la împlinire a conspirației: în martie 1933, cancelarul Austriei (care făcea parte din „împăratul de la miazănoapte”) Dollfuss a dizolvat parlamentul, devenind astfel

dictator. La 11 septembrie 1933, Dollfuss a anunțat elaborarea unui program de reconstrucție națională, program bazat pe conducerea autoritară a dictatorului și pe Statul Corporatist. Această schimbare i-a adus mai mult sprijin din partea fasciștilor. În 1 aprilie 1934, Austria a încetat să mai fie considerată republică, iar prin adoptarea noii sale constituții, a devenit republică federală. S-a declarat că legile sale erau date direct de către Dumnezeu (adică prin papa, care era „reprezentantul lui Dumnezeu”, dar, de fapt, era vorba despre „dumnezeul acestei lumi”) și nu de către oameni. Organizația Bisericii romano-catolice a devenit biserica de stat a Austriei. Nu mai exista libertatea presei, a teatrului, a cinematografului sau a radioului, ci toate erau sub controlul direct al guvernului. A fost creat un consiliu cultural, care era alcătuit în mare parte din preoți și călugări ieziști ai organizației romano-catolice. Scopul secret al consiliului era să pună în acțiune deciziile statului corporatist religios. Cardinalul Imnitzer din Viena a numit acel cartel dictatorial ca fiind „creștin independent, germano-austriac, bazat pe principiul corporatist și aflat sub conducere autoritară”.

29. Aceste evenimente istorice sunt redate aici pentru a demonstra că puterile Axei, alcătuite din cartelul politic și religios menționat mai devreme, reprezintă actualul „împărat de la miazănoapte” menționat în profeția lui Daniel. Dovezile incontestabile susțin în întregime profeția, conform căreia nu poate fi nici o urmă de îndoială în identificarea „împăratului de la miazănoapte” și a celor care au lepădat legământul. După ce „acea care au dat uitării legământul”, adică „omul păcatului” (mai precis, ierarhia romano-catolică) și elementul politic al „împăratului de la miazănoapte” au făcut aranjamentul menționat mai sus, au pornit o mișcare ce susținea conducerea totalitară a întregii lumi, mișcare în cadrul căreia ierarhia romano-catolică a avut întotdeauna un rol activ. Toate acțiunile întreprinse de cartelul „împăratului de la miazănoapte” au fost și sunt împotriva Teocrației.

30. „De partea lui vor fi niște oștiri care vor pângări sanctuarul puterii, vor arunca jertfa zilnică, înlocuind-o cu urâciunea care îl va pustii.” (Daniel 11:31) Iată ce trebuie să reținem în legătură cu această parte din profeție: „De partea lui vor fi oștiri [aliați, ajutoare]”, adică de partea „împăratului de la miazănoapte”. Prin Tratatul de la Versailles, „împăratul de la miazănoapte” a fost dezarmat; însă aliații victorioși, adică „împăratul de la miazăzi”, au fost de acord cu o dezarmare parțială, însă nu au respectat acordul. Acest lucru i-a oferit Germaniei o scuză de a se reînarma, lucru ce nu era conform Tratatului de la Versailles. Italia, condusă de dictatorul său, a inițiat un program de pregătire militară; iată cum s-a desfășurat programul de stăpânire totalitară a întregii lumi, implementat de către „împăratul de la miazănoapte”:

La 14 octombrie 1933, Hitler, acționând în numele Germaniei, a părăsit Conferința pentru Dezarmare și Liga Națiunilor. La 16 martie 1935, Hitler a reînnoit programul de recrutare militară în numele Germaniei. Iată care sunt și alte evenimente istorice ce au ținut de conjunctura acelei situații:

În iunie 1935, Hitler și Marea Britanie au căzut de acord ca Germania să își construiască o flotă militară care să reprezinte 35% din forța flotei militare britanice. Germania putea să construiască și submarine din nou.

În 2 octombrie 1935, după cum anunțase dinainte, Mussolini a invadat Etiopia, fără ca papa să protesteze.

La 7 martie 1936, trupele germane conduse de Hitler au ocupat Renania, care fusese până atunci o zonă demilitarizată. Prin această acțiune, Hitler a încălcat complet Tratatul de Pace de la Versailles, cât și Pactul de la Locarno. Cardinalul Schulte de Köln a primit cu bucurie intrarea trupelor germane de ocupație.

La 9 iulie 1936, Mussolini a declarat începerea refacerii Imperiului Roman, a emis un decret prin care Etiopia ce fusese cucerită era sub suzeranitate italiană, proclamându-l pe regele Victor Emanuel al II-lea împăratul său.

La 18 iulie 1936, generalul catolic Franco s-a răsculat împotriva monarhiei constituționale a Spaniei, iar papa, Hitler și Mussolini i-au sărit în ajutor imediat.

La 18 noiembrie 1936, Hitler și Mussolini au recunoscut oficial guvernul revoluționar spaniol.

La 7 iulie 1937, Japonia a început războiul ascuns împotriva Chinei.

La 8 iulie 1937, papa Pius al XI-lea a recunoscut oficial guvernul revoluționar spaniol condus de Franco.

La 14 septembrie 1937, presa din întreaga lume a anunțat că papa Pius al XI-lea îi îndeamnă pe toți misionarii catolici din China să colaboreze cu japonezii pentru a face ca poporul chinez să ajungă sub conducere japoneză.

La 11 decembrie 1937, Mussolini a anunțat retragerea Italiei din Liga Națiunilor.

La 4 februarie 1938, Hitler și-a asumat răspunderea personală atât pentru forțele armate, cât și pentru politica externă a Germaniei, reorganizând conducerea armatei.

La 12 martie 1938, trupele germane au invadat Austria. Hitler declară unirea Austriei cu Germania. Astfel, el devine creatorul așa-numitului „Sfânt Reich german de naționalitate teutonă”.

La 1 octombrie 1938, trupele germane intră pe teritoriul sudeților ce ținea de Cehoslovacia.

La 2 martie 1939, Pacelli este ales papă (Pius al XII-lea).

La 15 martie 1939, trupele germane intră în Praga, iar Hitler înființează un protectorat german asupra teritoriilor cehe Boemia și Moravia, iar a doua zi, asupra Slovaciei.

La 29 martie 1939, republica Spaniei se predă revoluționarilor conduși de Franco, iar războiul civil încetează.

La 7 aprilie 1939, în Vinerea Mare, trupele lui Mussolini invadează Albania.

La 24 august 1939, Germania semnează un pact de neagresiune cu Rusia comunistă.

La 1 septembrie 1939, Hitler își începe „războiul fulger” asupra Poloniei.

La 3 septembrie 1939, Anglia și Australia îi declară război Germaniei.

La 10 septembrie 1939, Canada îi declară război Germaniei.

La 14 decembrie 1939, Rusia sovietică a fost exclusă din Liga Națiunilor.

La 23 decembrie 1939, președintele Roosevelt a anunțat numirea lui Myron C. Taylor în calitate de reprezentant personal al său la Vatican.

La 28 decembrie 1939, papa Pius al XII-lea i-a făcut o vizită regelui Italiei la Palatul Quirinal.

La 9 aprilie 1940, trupele germane au invadat Norvegia și Danemarca.

La 10 mai 1940, trupele germane au invadat Olanda, Belgia și Luxemburg.

La 17 mai 1940, trupele germane au reușit să treacă de Linia franceză Maginot.

La 10 iunie 1940, Mussolini le declară război Franței și Marii Britanii.

La 14 iunie 1940, trupele germane au intrat în Paris.

La 15 august 1940, peste 1.000 de avioane germane au survolat deasupra Marii Britanii.

La 14 septembrie 1940, trupele fasciste italiene au invadat Egiptul, îndreptându-se spre Canalul Suez.

La 28 octombrie 1940, trupele fasciste ale lui Mussolini au invadat Grecia.

31. Puterile Axei, adică „împăratul de la mieznoapte”, elementul politic și cel religios conlucrând în bună înțelegere, și-au continuat „războiul fulger” cu scopul de netăgăduit de a dobândi supremația mondială. În cadrul aceluia program ticălos, guvernul teocratic condus de Isus Cristos este acuzat și atacat în mod fățiș, iar în timp ce papalitatea încearcă să-și ascundă opoziția față de Împărăția lui Dumnezeu, pretinzând în mod eronat a fi creștină, anumite fapte arată exact contrariul, așa cum a prezis și profeția.

32. „Vor pângări sanctuarul puterii.” Fără îndoială, sanctuarul acesta este cel la care se face referire și în profeția din Daniel 9:17: „Dumnezeul nostru, ascultă rugăciunea slujitorului Tău și cererile sale. De dragul lui Dumnezeu, lasă-Ți fața să strălucească peste sanctuarul Tău care este pustiu.” „Sanctuarul” este organizația lui Iehova, care e reprezentat acum pe pământ de către „rămășița” Sa spirituală, ultimii membrii din organizația Sa care mai sunt pe pământ și care aduc mărturie pentru minunata Teocrație a lui Isus Cristos: „Nu știți oare că voi sunteți templul lui Dumnezeu și că Duhul Său locuiește în voi? Cel care pângărește templul lui Dumnezeu va fi distrus de El. Căci templul lui Dumnezeu, reprezentat de voi, este sfânt.” (1 Corinteni 3:16,17)

33, Sanctuarul lui Iehova este singurul „sanctuar al puterii”. Acel sanctuar, sau acea societate a templului, este „puternic în Dumnezeu și în tăria măreției Sale”, fiind plin de bucuria lui Dumnezeu: „Bucuria lui Dumnezeu este tăria voastră.” (Neemia 8:10) „Dumnezeu este tăria vieții mele.” (Psalmi 27:1) „El este tăria salvatoare a celui Uns al Său.” (Psalmi 28:8) Acel sanctuar puternic este construit din „pietre vii”, piatra sa de temelie este Isus Cristos, iar celelalte pietre sunt membrele trupului Său. (1 Petru 2:1-10) Conform altor traduceri ale acestui text din profeție (Daniel 11:31), este „fortăreața”, sau „refugiul” ce nu poate fi dărâmat de către dușman. Rămășița ce se găsește acum pe pământ este o parte din acel

sanctuar. Prin urmare, reprezintă măreața Teocrație a Împăratului Isus Cristos, Teocrație care este refugiul unde s-au adăpostit cei care Îi iubesc pe Iehova și pe Împăratul Său.

34. „A pângări sanctuarul puterii” înseamnă a te împotrivi Teocrației, a ocări Numele marelui Teocrat și pe cel al Împăratului Său și a persecuta rămășița existentă acum pe pământ, adică pe martorii lui Iehova, reprezentanții și vestitorii guvernului teocratic. În anul 1931, slujitorii credincioși ai lui Dumnezeu de pe pământ au aflat că Numele lui Iehova era în responsabilitatea rămășiței. (Isaia 62:2; 43:10-12; Apocalipsa 2:17) Atunci, „împăratul de la mieznoapte” a încercat să împiedice lucrarea martorilor și să-i nimicească pe martorii care vestesc Numele lui Iehova și guvernul Său teocratic condus de Isus Cristos și pe cei care le spun oamenilor că Teocrația reprezintă adevărata speranță pentru întreaga lume.

35. Iată ce îi transmite Iehova, prin alt profet, elementului politic modern, adică în special totalitarismul care practică demonismul: „Spune-le amoniților să asculte Cuvântul lui Dumnezeu: Dumnezeu spune „Fiindcă te-ai bucurat când sanctuarul Meu a fost pângărit, vei fi pedepsit.” (Ezechiel 25:3, vezi *Justificare*, Vol.2, pagina 27)

Dovada pângării

36. Vom prezenta câteva fapte care arată cum a fost pângărit sanctuarul lui Iehova de către uniunea „împăratului de la mieznoapte”, adică de către elementul religios al acestuia. Aceste fapte sunt prezentate aici pentru a arăta că profeția a fost împlinită parțial și acum este în curs să se împlinească în întregime.

Din 1922, dictatorul Italiei nu a îngăduit niciodată să fie vestit Numele lui Iehova și Teocrația Sa pe teritoriul ocupat de fasciști. Martorii lui Iehova au fost arestați și, până în prezent, sunt încă ținuți în închisori, cu complicitatea papei.

Când a devenit cancelarul Germaniei, Hitler a emis imediat un ordin împotriva martorilor lui Iehova, cu complicitatea și la cererea ierarhiei romano-catolice. Proprietatea organizației Watch Tower Bible and Tract Society a fost confiscată în 1933, iar mare parte din materialele sale informative au fost arse de către naziști. Proprietatea organizației a fost confiscată din nou în luna aprilie a anului 1934, acțiune ce era o încălcare a tratatului semnat între Statele Unite și Germania. America a intervenit în numele organizației, care și-a recăpătat proprietatea pentru scurt timp. Însă Germania i-a confiscat din nou proprietatea, fără a vedea cum stătea situația și fără ca organizația să primească măcar un aviz. Lucrarea de mărturie în favoarea Împărăției a fost oprită de către guvernul nazist. După aceea, întâlnirile martorilor lui Iehova au fost întrerupte de către naziști și mii de slujitori credincioși ai lui Iehova au fost arestați, mulți dintre ei fiind uciși pentru loialitatea lor față de Teocrație. Toate persecuțiile și ticăloșiile au fost făcute la cererea ierarhiei romano-catolice, făcând parte din „Acțiunea catolică” care urmărea înlăturarea oricărui lucru ce ar fi putut împiedica conducerea mondială de către Puterile Axei.

O scrisoare de protest împotriva tratamentului păcătos aplicat martorilor lui Iehova i-a fost trimisă lui Hitler la 4 februarie 1934. În data de 7 octombrie 1934, societăți ale martorilor lui Iehova, formate în mai multe locații de pe glob, i-au trimis lui Hitler următorul mesaj, prin intermediul telegrafului sau prin alte căi: „Prostul tratament pe care îl aplicați martorilor lui Iehova îi consternează pe toți oamenii buni de pe pământ și dezonoarează numele lui Dumnezeu. Încetați să-i mai persecutați pe martorii lui Iehova, altfel, Dumnezeu vă va distruge pe dumneavoastră și partidul dumneavoastră național.” Persecutarea martorilor lui Iehova continuă și în prezent, acest fapt dovedind că această acțiune este un efort planificat de a pângări sanctuarul lui Dumnezeu.

În iunie 1935, Austria a închis biroul organizației Watch Tower Bible and Tract Society, oprind și lucrarea publică de mărturie a poporului lui Dumnezeu din acea țară.

La 8 iunie 1935, orașul catolic francez Quebec, sub îndrumarea Vaticanului, a emis o hotărâre la Curtea de Apel prin care martorii lui Iehova erau condamnați pentru conspirație răzvrătitoare. Acea hotărâre judecătorească s-a bazat numai pe dovezi conform cărora martorii lui Iehova distribuiau materiale informative gratuite în care se vorbea despre Teocrație și despre binecuvântările pe care aceasta avea să le aducă oamenilor. În 1940, dictatorul romano-catolic al Canadei i-a scos în ilegalitate pe martorii lui Iehova și organizația Watch Tower Bible and Tract Society, oprind și lucrarea publică de mărturie din acea țară.

Din 1935 și până în 1941, lucrarea publică de mărturie a martorilor lui Iehova a fost interzisă sau reprimată în mai multe țări, cum ar fi: Africa Occidentală, Franța, Spania, în toate teritoriile ocupate de naziști sau fasciști, Austria, Japonia și altele, iar acest lucru s-a petrecut la cererea ierarhiei romano-catolice. Persecutarea martorilor lui Iehova continuă în aproape fiecare parte de pe glob, iar acești slujitori credincioși ai lui Dumnezeu sunt „urâți de către toate națiunile” din pricina loialității lor față de Dumnezeu și față de Împărăția Sa. (Matei 24:9)

37. Iată ce spune profeția mai departe (Daniel 11:31): „Vor arunca jertfa zilnică.” În *American Revised Version* scrie: „Vor arunca jertfa neîntreruptă.” Numeroasele texte scripturale ce folosesc cuvintele „jertfa zilnică [sau neîntreruptă]” arată că toate fac referire la activitățile neîntrerupte ale slujitorilor lui Iehova de a-I preamări numele și de a-I vesti Guvernul teocratic. (Vezi 1 Cronici 23:28-31; Isaia 62:6; Osea 12:6; Psalmi 34:1; Evrei 13:15; 1 Corinteni 15:31). Acea jertfă zilnică sau neîntreruptă este preamărirea continuă a lui Iehova de către slujitorii Săi, ce aduc mărturie pentru numele și Guvernul Său. Ei fac acest lucru în mod public, prin publicarea mesajului referitor la Împărăția lui Dumnezeu. Acest lucru se face prin distribuirea de materiale biblice care îi informează pe oameni cu privire la scopul minunat al lui Dumnezeu pentru ei. Slujitorii lui Iehova merg din casă în casă, spunându-le oamenilor acest adevăr, recitând discursuri memorate și prin alte mijloace, care vestesc Evanghelia în ascultare de porunca lui Dumnezeu. Acea lucrare publică de mărturie e numită în Biblie ca fiind „lucrarea ciudată” a lui Dumnezeu. (Isaia 28:21) Vestirea Numelui și a

Împărăției lui Iehova îi mânie nespuse pe demoni și pe toți cei ce se află sub puterea acestora. Iată ce spune profeția: „Vor pângări sanctuarul puterii și vor arunca jertfa [zilnică].” Astfel se poate observa că atât „împăratul de la miazănoapte”, cât și „împăratul de la miazăzi” îi persecută pe martorii lui Iehova, împotrivindu-se cu înverșunare Teocrației și dovedind astfel că amândoi sunt creația lui Satan.

38. Cei doi „împărați” au reușit să arunce „jertfa zilnică” în 1918, în timpul războiului mondial, pretinzând că aceasta ar fi dăunat războiului. După război, „împăratul de la miazănoapte” a continuat să împiedice și să arunce „jertfa zilnică” sau slujirea lui Iehova de către martorii Săi credincioși. Acum, ambii împărați, sub influența și puterea demonilor, continuă să suprimă mesajul guvernului teocratic, amândoi așteptând sosirea timpului când vor putea spune „pace și siguranță”, mai ales în ce privește elementul religios al acestora.

39. Peste tot, gruparea totalitaro-religioasă se opune adevăratei închinări în fața Dumnezeului Atotputernic, deoarece aceasta presupune să ne închinăm lui Dumnezeu în spirit și adevăr, arătând marele adevăr cum că Guvernul teocratic condus de Isus Cristos este singura speranță pentru umanitate. Cei doi „împărați” se opun cu încrâncenare martorilor lui Iehova, fiindcă demonii luptă cu disperare să păstreze controlul asupra lumii. Astfel că puterile conducătoare aflate sub influența demonilor încearcă să-i oblige pe martorii lui Iehova să „se închine fiarei și imaginii sale”, adică dominării lumii de către dictatori. Din profeție și din toate dovezile fizice reiese foarte clar că ambii „împărați” urmăresc supremația mondială, sfidând astfel guvernul teocratic al lui Isus Cristos. Așadar, ambii „împărați” sunt, de fapt, totalitari și dictatori.

„Urâciunea pustiitoare”

40. „Ei vor înălța urâciunea care pustiește.” (*American Revised Version*) Acea declarație profetică prezice că Satan și agenții săi vor instaura o imitație sau un substitut al Guvernului teocratic al lui Iehova. Scopul acestuia este pricinuirea de suferință slujitorilor lui Iehova și distrugerea tuturor oamenilor în timpul Armagedonului, provocând astfel pustiirea întregului pământ. Acțiunea de instaurare a „urâciunii pustiitoare” este întreprinsă de către demoni, „împăratul de la miazănoapte” fiind folosit de către diavol și acționând în numele acestuia pe pământ. Apoi vom vedea cum națiunile care se declară democrate vor cădea în aceeași capcană a demonilor. Instalarea „urâciunii pustiitoare” are ca scop transformarea tuturor națiunilor în state totalitare. Aceasta este o conspirație care să atragă națiunile de pe tot pământul și să le unească într-o singură confederație care să se împotrivescă Teocrației. „Împăratul de la miazăzi” a alcătuit Liga Națiunilor ca substitut al Împărăției lui Iehova, ligă pe care papalitatea a încercat să o conducă, însă acest lucru nu i-a reușit. Drept urmare, papalitatea nu a susținut Liga Națiunilor. Italia a fost membru al Ligii Națiunilor încă de la început, iar pe atunci Mussolini era împotriva papei. Liga Națiunilor, organizată de către „împăratul de la miazăzi”, a luat ființă în urma Tratatului de la Versailles. Austria a devenit membră a Ligii în luna decembrie a anului 1920. Germania a intrat în

Ligă în 1926, iar Japonia a devenit și ea membră a acesteia. Liga Națiunilor a fost un substitut temporar al Teocrației, până când conducătorul demonilor și asociații săi au dat naștere și au instaurat ceva mult mai îngrozitor. Trebuie observată mișcarea vicelană și subtilă a conducătorului demonilor și a principalului său reprezentant religios de pe pământ de a instaura „urâciunea care pustiește”.

41. În Germania, partidul nazist, bucurându-se de aprobarea și cooperarea papalității, a plănuțit înființarea propriei ligi și a fost dat un ordin în acest sens. Hitler și-a asumat funcția de dictator la 23 martie 1933, după ce a obținut votul parlamentului german. La 20 iulie 1933, Hitler a încheiat acordul cu papa. În octombrie 1933, Hitler a părăsit Conferința de Dezarmare și s-a retras din Liga Națiunilor. În același an, și Japonia s-a retras din Liga Națiunilor. În aprilie 1933, papa a inaugurat „anul sfânt”, iar așa-zisele națiuni „protestante” au picat direct în capcana lui Satan, care fusese întinsă cu acest scop. În 1934, președintele von Hindenburg a murit, iar Hitler a preluat controlul absolut asupra națiunii. A susținut Vaticanul această mișcare?

42. În luna august a anului 1935, episcopii romano-catolici au ținut o conferință la Fulda, în Germania. În încheierea acesteia, a fost citită o scrisoare a ierarhiei romano-catolice de la amvoanele tuturor bisericilor catolice din Germania. Iată ce spunea acea scrisoare cu privire la conducerea Germaniei de către naziști: „Nu e nici o urmă de îndoială că Biserica catolică a avut o contribuție majoră în determinarea poporului german să se supună și să-și respecte liderii.” Desigur că se făcea referire la liderii naziști. Astfel, ierarhia romano-catolică le-a reamintit locuitorilor germani că Biserica catolică a oferit un ajutor considerabil în aducerea dictatorului Hitler la putere. La scurt timp, adică în 28 octombrie 1935, la Berlin, Hitler a anunțat că va conduce Partidul Nazist pe calea „creștinismului desăvârșit” [adică cel conform „Acțiunii catolice”], și nu pe calea greșită a doctrinei anti-creștine. El l-a asigurat în acest sens pe episcopul catolic al Berlinului.

Cultul Diavolului

43. Ce este „urâciunea pustiitoare”? Oriunde apare în Biblie cuvântul „urâciune” (ebraică: *shikutz*), se referă la chipurile cioplite folosite în cultul diavolului, adică imagini idolatre. Ierarhia romano-catolică folosește întotdeauna chipuri cioplite. Iată ce spune Biblia despre chipurile cioplite folosite în culturile idolatre: „Chipurile cioplite ale zeilor lor să fie arse; să nu tânjiți după argintul sau aurul din care sunt făcute acestea, nici să nu vi le însușiți, ca să nu cădeți în capcana lor; căci aceasta este o urâciune înaintea Dumnezeului vostru. Nici să nu luați în casele voastre o asemenea urâciune, căci veți fi și voi blestemați; ci trebuie să le urâți, căci sunt lucruri blestemate.” (Deuteronom 7:25,26) „Milcom, urâciunea amoniților.” „Chemoș, urâciunea moabiților.” „Moloc, urâciunea fiilor lui Amon.” (1 Împărați 11:5,7) „Astartea, urâciunea sidonienilor.” (2 Împărați 23:13,24) Pentru alte pasaje biblice referitoare la chipuri cioplite, vezi 2 Cronici 15:8; Ieremia 7:30; Ieremia 32:33,34; Ezechiel 20:30,31. Animalele necurate ce

erau consumate ca hrană erau considerate o urâciune. – Levitic 11:11,13,43; Zaharia 9:7.

44. Israelii au pretins a-L sluji pe Iehova Dumnezeu, dar au devenit idolatri. Ierarhia romano-catolică susține că-L slujește pe Dumnezeu, dar recurge la demonism și folosește chipuri cioplite în cultul diavolului. „Urâciunea care pustiește” reprezintă o jertfă, după câte se pare, oferită lui Dumnezeu și lui Cristos, după cum pretinde ierarhia romano-catolică. De fapt, aceasta le este oferită demonilor, al căror conducător este „dumnezeul acestei lumi”, adică Satan. A lua parte la această jertfă înseamnă a lua parte la „masa diavolilor”, în timp ce „jertfa neîntreruptă” a fost o jertfă vie din partea slujitorilor unși ai lui Dumnezeu. Astfel, martorii lui Iehova L-au slujit prin vestirea „acestei Evanghelii a Împărăției”, slăvindu-L cu gurile lor. – Evrei 13:15.

45. Teocrația imitată așezată de „împăratul de la miazănoapte” este idolul, sau „urâciunea” înălțată la cererea demonilor. Aceasta este conducerea totalitară, care este binecuvântată de către liderii religioși ai sistemului romano-catolic. Acea conducere totalitară e folosită ca substitut al Împărăției Dumnezeului Atotputernic, adică al Guvernului teocratic condus de Isus Cristos. Aceasta este o urâciune pustiitoare. Acea urâciune pustiitoare a fost instaurată, iar acum ocupă un loc ce nu i se cuvine. (Marcu 13:14) Scopul anunțat al aceluia lucru teribil este să preia conducerea lumii în locul Guvernului teocratic, în timp ce acest substitut pretinde a acționa în numele lui Cristos. Aceasta îi înșală pe mulți oameni. Cine va lua în seamă avertismentul lui Dumnezeu și va acționa cu înțelepciune?

(Va urma)

”Pace pe pământ” – pentru cine?

Într-o toamnă de acum peste nouăsprezece secole, în jur de 1 Octombrie, noaptea, o mulțime mare de îngeri au venit din ceruri și s-au oprit în modestul oraș Betleem. Un grup de păstori își păzeau oile de atacuri. Ei nu știau de venirea oștirii cerești, iar când îngerul care o conducea a ieșit pentru a anunța nașterea ”copilașului sfânt”, acești păstori s-au înfricoșat foarte tare. Pentru a-i liniști, mesagerul ceresc le-a spus: ”Nu vă temeți căci iată că vă aduc vești bune despre o mare bucurie pe care o va avea tot poporul, fiindcă în orașul lui David vi s-a născut astăzi un Mântuitor, care este Cristos Domnul. ” (Luca 2:10,11) Acești îngeri au venit de la Dumnezeu cel Veșnic.

Cu nouă luni înainte de aceste evenimente, Fiul unic-născut al lui Dumnezeu, Logosul sau Cuvântul lui Dumnezeu, a părăsit aceeași curte cerească, odată cu existența sa spirituală, pentru a deveni „omul Isus Cristos”, Mântuitorul lumii. Mesagerul special din ceruri i-a anunțat pe păstori că se născuse Mântuitorul, iar apoi marea oștire a început să cânte, ca unul singur, cu mare bucurie: ”Glorie lui Dumnezeu în înălțimi și pace pe pământ printre oamenii cu bunăvoință!” Niciodată până atunci nu mai auziseră urechile oamenilor un cântec atât de minunat. Melodia

lui încântătoare a răsunat de-a lungul veacurilor. Acum, la venirea zilei celei noi, ziua Domnului, semnificația lui este înțeleasă mai bine ca niciodată. Acest imn cântat de oștirile cerurilor era de fapt o profecie, iar sensul ei trebuia să fie înțeles de oameni la timpul potrivit. Acel timp este acum!

O profecie este o prezicere a unor evenimente viitoare. Profețiile nu au rolul de a fi înțelese în momentul când au fost rostite. (Dan. 12:8-10) La timpul fixat al lui Dumnezeu, cei cu mintea smerită și inima devotată vor înțelege. Părțile cele mai importante ale acestei profecții, în ordinea importanței lor sunt: (1) Onoarea, bunul nume și gloria lui Iehova Dumnezeu; (2) „pace pe pământ printre oamenii cu bunăvoință.” (traducerea *Douay*) Acest mesaj profetic a fost citit de milioane de oameni în toate limbile pământului, însă puțini au înțeles și mai puțini au tras foloase din acea înțelegere. Binecuvântați sunt cei care aud, înțeleg și dau ascultare.

Apostolii lui Isus au predicat mesajul de pace și de mântuire și mulți oameni au auzit și au pretins că au crezut în el. Începând din anul 800 d.Chr., când papa l-a încoronat de „ziua lui Cristos” pe sângerosul împărat Charlemagne al așa-numitului ”Sfânt Imperiu Roman”, toate națiunile au început să pretindă că sunt creștine. În fiecare „perioadă a Crăciunului” pastorii țin un fel de predici despre pace, iar oamenii manifestă într-o anumită măsură puțină bunăvoință unii față de alții dându-și daruri, mai ales între prieteni și rude, de la care se așteaptă să primească și ei ceva în schimb. Unii dintre cei mai mari bogătași au de Crăciun ocazia de a-și deschide pungile puțin pentru a le oferi un mic ajutor temporar celor săraci, pentru a primi laudele oamenilor. Politicienii, râvnind la puterea conducătoare, îi eliberează pe unii bieți nenorociți din închisori, iar în aceste perioade membrii clerului religios laudă generozitatea și noblețea aliaților lor, personajele politice și comerciale, în timp ce, cu vorbe dulci și mieroase, întind mâinile ca să primească mai multe daruri de la oameni. Crăciunul din decembrie este marcat de ipocrizie. Dar acești factori guvernanți, comerciali, politici și religioși, nu au onorat niciodată numele lui Iehova Dumnezeu. Și nici eforturile lor combinate nu au adus oamenilor pacea, iar în prezent nu există bunăvoință printre oameni, însă acum se împlinesc cuvintele profetice pe care le-a spus Isus urmașilor Săi credincioși, care depun mărturie pentru numele lui Iehova Dumnezeu: ”Și veți urâți de toate națiunile din cauza numelui Meu.” – Mat. 24:9

Nașterea lui Isus nu a adus pacea pe pământ la vremea aceea și nici de atunci încolo nu a existat pe pământ vreo perioadă de timp în care să domnească pacea. Toate predicile religioase care au fost făcute în numele lui Isus nu au adus pacea. Adresându-se urmașilor Săi, Isus a spus: ”Credeți că am venit să aduc pacea pe pământ? Nu, ci mai degrabă dezbinare. Pentru că, de acum înainte, cinci care vor fi într-o casă vor fi dezbinați: trei contra doi și doi contra trei. Vor fi dezbinați: tatăl împotriva fiului și fiul împotriva tatălui, mama împotriva fiicei și fiica împotriva mamei, soacra împotriva nurorii și nora împotriva soacrei.” (Luca 12:51-53) Prin aceasta se înțelege că cei care au auzit și au ascultat mesajul urmau să fie disprețuiți de cei care l-au respins și că urmau să apară probleme în casele

unde existau astfel de păreri împărțite. Și așa au și fost lucrurile. Adevărul despre scopul măreț al lui Dumnezeu de a institui Guvernul Său Teocratic, prin Isus Cristos, a provocat multe dezbinări în familii.

Isus a spus în continuare: „Și veți auzi despre războaie și vești despre războaie, dar să nu vă tulburați, căci toate aceste lucruri trebuie să aibă loc înainte de a veni sfârșitul.” Și aceste lucruri s-au întâmplat de-a lungul întregii „ere creștine” exact așa cum a prezis Isus. Referindu-se apoi la sfârșitul domniei neîntrerupte a domniei lui Satan asupra lumii, Isus a spus: ”Căci națiune se va ridica contra națiune și regat contra regat, și va fi foamete și epidemii și cutremure de pământ dintr-un loc în altul. Toate acestea sunt începutul necazurilor.” – Mat. 24:6-8

S-ar putea părea că există o discrepanță între cuvintele cântate de oștirea de îngeri și cuvintele lui Isus, dar s-ar putea oare să existe într-adevăr o lipsă de armonie între acestea? Îngerii veniseră de la Dumnezeu și au transmis mesajul Său. Domnul Isus, Fiul lui Dumnezeu, investit cu puterea și autoritatea de a-L reprezenta pe Iehova, a spus adevărul potrivit scopului lui Dumnezeu. Nu poate exista nimic neclar sau contradictoriu la Iehova. „Căci Dumnezeu nu este un dumnezeu al dezordinii, ci al păcii”. (1 Cor. 14:33) Atunci în ce fel se armonizează mesajul transmis de îngeri la nașterea lui Isus cu cuvintele spuse de Isus urmașilor Săi?

Cuvintele lui Isus descriau situația, așa cum era ea și cum urma să mai fie pentru un timp, din cauza acțiunii dușmanilor. Cuvintele transmise de îngeri descriu scopul lui Dumnezeu care trebuia să fie îndeplinit la timpul fixat și care trebuia să aducă pace pe pământ celor pentru care fusese adus în existență. Înainte de a se putea împlini pacea, trebuia ca numele lui Dumnezeu să fie onorat. Înainte de a putea fi pace fără sfârșit, Isus, în calitatea Sa de reprezentant executiv al lui Iehova, trebuia să lupte pentru ea. Cuvintele îngerilor (potrivit versiunilor *Roterham* și *Douay*), „Glorie lui Dumnezeu în înălțimi și pace pe pământ printre oamenii cu bunăvoință” scot în evidență că pacea pe pământ le este rezervată *numai oamenilor cu bunăvoință*. De ce ar fi împărăția lui Iehova Dumnezeu, condusă de Cristos o binecuvântare și o bucurie pentru cineva care nu are bunăvoință față de Dumnezeu? Toți dușmanii lui Iehova Dumnezeu vor pieri pentru totdeauna, astfel că Împărăția nu va însemna nimic pentru ei. (Ps. 21:8; 37:20) După bătălia de la Armagedon, Satan cu agenții săi religioși și organizația lor nu vor mai exista. Atunci, amintirea celor răi va dispărea pentru totdeauna: „Amintirea celui drept este binecuvântată, dar numele celor răi va putrezi.” (Prov. 10:7; Isa. 26:14) Astăzi, oamenii de pe pământ care au bunăvoință și o inimă sinceră în ochii lui Iehova și a Guvernului Său Teocratic, prin Cristosul Său, vor avea motive să se bucure și o vor face, căci timpul de mântuire și pace veșnică este aproape. De aceea, Dumnezeu le dezvăluie acum scopul Său celor care doresc guvernul Său drept, Teocrația.

Războiul și necazurile de pe pământ se datorează influenței rele a lui Satan Diavolul și a demonilor pe care îi conduce el. Oamenii sunt răspunzători deoarece

ei nu au ținut la legea lui Dumnezeu ci au cedat demonismului, sau religiei. Factorii guvernanți ai lumii sunt răspunzători în special deoarece l-au ignorat pe Domnul și nu i-au dat onoare numelui Său. Toți oamenii au păcătuit și nu au reușit să ajungă la gloria lui Dumnezeu. Plin de tristețe, profetul lui Dumnezeu a spus în Isaia 48:18,19,22: ”O, de-ai fi luat aminte la poruncile Mele! Atunci pacea ta ar fi fost ca un râu și dreptatea ta ca valurile mării! Urmașii tăi ar fi fost ca nisipul și descendenții coapselor tale ca boabele de nisip. Numele lor n-ar fi șters sau nimic dinaintea Mea... Pentru cei răi nu este pace, spune Domnul.”

Necazurile de pe pământ sunt din cauza răzvrătirii creaturilor, atât a oamenilor, cât și a îngerilor. Această răzvrătire a dezonorat numele lui Iehova Dumnezeu. Ea trebuie să fie înăbușită și numele lui Dumnezeu trebuie să fie onorat, pentru a putea exista pace durabilă. Încă de la început, Dumnezeu a avut scopul ca pământul să facă parte din organizația Sa universală de pace și bunăvoință. El l-a creat pe om după chipul și asemănarea Sa și l-a făcut să stăpânească peste pământ. Dumnezeu a făcut un legământ cu omul pentru ca acesta să exercite autoritate asupra pământului, în armonie cu voința Creatorului. Adam a încălcat termenii aceluia legământ din cauza trădării stăpânului său invizibil, Lucifer, care a împlinit trădarea și a devenit Satan Diavolul. După cum este scris în Osea 6:7: „Dar ei, asemenea lui Adam, au încălcat legământul: acolo m-au trădat.” – nota marginală

Profeții sfinți ai lui Iehova au fost inspirați ca să prezică distrugerea completă a organizației lui Satan și întemeierea Guvernului Teocratic al lui Dumnezeu de pace veșnică pe pământ. Unora dintre acești profeți li s-a dat o viziune a venirii aceluia timp binecuvântat, iar ei au căutat plini de zel să afle modul și timpul venirii sale, însă nu au înțeles. (1 Pet. 1:10-12) Patriarhul Iacov a fost inspirat de spiritul sfânt al lui Dumnezeu și el a declarat: ”Sceptrul nu se va îndepărta de Iuda (strămoșul lui Isus), nici toiagul de conducător dintre picioarele sale, până va veni Șilo și de El vor asculta popoarele.” (Gen. 49:10) *Șilo* este unul dintre titlurile date marelui Mesia, Cel Uns, și înseamnă „Cel Pașnic”. Cu mai multe secole înainte ca Cel Pașnic să vină pe pământ, Isaia a spus: ”Căci un copil ni s-a născut, un fiu ni s-a dat și domnia princiară va fi pe umărul lui. El va fi numit Sfătuitor Minunat, Dumnezeu Puternic, Tată Etern, Prinț al Păcii.” – Isaia 9:6,7

Îngerilor ascultători din ceruri li s-a încredințat misiunea de a le transmite unele mesaje reprezentanților pământești ai lui Dumnezeu, înainte de nașterea lui Isus. Acești îngeri trebuie să fi cunoscut scopul lui Dumnezeu de a aduce pace pe pământ pentru oamenii cu bunăvoință. Apoi, a venit timpul ca cel mai mare eveniment de până atunci să aibă loc. O puternică oștire de creaturi cerești sfinte și glorioase, conduse de comandantul lor, au pornit în zbor spre pământ. Ce lucru minunat! Și ce misiune binecuvântată aveau aceștia, în timp ce purtau mesajul de pace și bucurie veșnică pentru milioanele de oameni morți! Acești îngeri nu au încercat să o ia înaintea lui Dumnezeu și deși erau investiți cu putere și autoritatea de a transmite acest mesaj minunat pe pământ, ei nu știau când avea să vină timpul pentru împlinirea lui. Despre acest lucru nu poate încăpea nici o îndoială, căci Isus

a spus acest lucru în Matei 24:36. Bucuria lor era să facă voința lui Iehova și aceasta este și bucuria fiecărei creaturi ascultătoare de Iehova Dumnezeu. Atunci a avut loc nașterea miraculoasă a lui Isus.

Între timp, copilașul sfânt a crescut până la maturitate și a început să-și îndeplinească sarcina pe care i-o dăduse Dumnezeu. Putea El să fie în pace cu Satan, trădătorul și asupritorul oamenilor? Satan, ca „dumnezeu al acestei lumi”, s-a oferit să facă un compromis cu Isus, oferindu-i stăpânirea asupra acestei lumi rele dacă Isus s-ar fi plecat și s-ar fi închinat înaintea lui, ceea ce Isus a refuzat. (Luca 4:6-8) Preaiubitul Fiu al lui Dumnezeu a refuzat să se lase înșelat sau cumpărat de lingușire sau de faimă. De atunci încolo și clerul religios a primit o ispită asemănătoare, dar acesta a căzut repede în capcana ei și, astfel, el este onorat de conducătorii politici ai acestei lumi. Isus a venit pe pământ pentru a glorifica numele Tatălui Său, făcând cu bucurie voința Sa. El a venit pentru a distruge organizația lui Satan și lucrările ei rele și a aduce apoi pacea pe pământ, la timpul fixat al lui Dumnezeu. – 1 Ioan 3:8

Dar de ce nu l-a distrus Isus pe Diavol chiar atunci, instituind apoi Împărăția lui Dumnezeu? El ar fi putut să facă acest lucru, însă aceasta nu ar fi restabilit pacea pe pământ. Neamul omenesc era în timpul acela teribil de degradat din cauza păcatului și a lucrărilor celui rău. Aranjamentul iubitor al lui Dumnezeu era ca Domnul Isus să-și dovedească integritatea pe pământ prin încercări, pentru ca neamul omenesc să poată fi răscumpărat prin jertfa Sa și ca apoi să poată fi întemeiată împărăția de dreptate, la timpul fixat al lui Dumnezeu și ca numele lui Dumnezeu să fie vestit pe tot pământul de către martorii Săi și ca oamenii cu inima sinceră să aibă ocazia de a auzi și a chema numele lui Iehova Dumnezeu, pentru a fi salvați prin Isus Cristos, iar Diavolul să fie apoi distrus.

Pe parcursul ultimelor nouăsprezece secole, Iehova Dumnezeu nu a făcut nici un efort de a converti lumea, așa cum încearcă clerul religios să-i facă pe oameni să creadă. Dimpotrivă, Iehova și-a luat dintre națiuni „un popor pentru numele Său”, popor care se asociază cu Isus Cristos în Împărăția Sa. (Vezi Fapte 15:14-18; Romani 8.16,17) Aceștia sunt cei care, încrezându-se în valoarea jertfei Sale, se consacrează fără rezerve spre a face voința lui Dumnezeu și a deveni martorii Săi unși și trimiși. Pe aceștia, Domnul i-a instruit să se roage astfel: „Să vină împărăția ta. Facă-se voia Ta, precum în ceruri, așa și pe pământ.” Nici adevărații urmași ai lui Isus și nici cei care se pretind a fi discipolii Săi nu au fost instruiți să întemeieze împărăția lui Dumnezeu, ci, dimpotrivă, li s-a poruncit să aștepte întoarcerea Domnului și timpul fixat al Tatălui, când marea Sa lucrare trebuia efectuată, așa cum dorește El. Clerul religios al „creștinătății” a încercat să o ia înaintea lui Dumnezeu și să instituie împărăția înainte de-a veni timpul potrivit.

În timpul alegerii membrilor familiei regale a lui Dumnezeu, a cărei Cap este Isus, nu a fost deloc pace pe pământ, ci dimpotrivă. Frate s-a întors împotriva fratelui, tatăl împotriva fiului și fiul împotriva tatălui, deoarece toți urmașii consacrați și credincioși ai lui Isus au fost asupriți de alții, care erau sub controlul lui Satan. Satan urăște adevărul și pe oricine urmează adevărul, astfel că el îi face

pe toți cei ce se află sub controlul său să se împotrivescă adevărului. Așadar, noi vedem și astăzi împlinirea cuvintelor lui Isus: „Credeti că am venit să aduc pacea pe pământ? Nu, ci mai degrabă să fac dezbinare.” – Luca 12:51

Satan și demonii săi își adună acum toate forțele pentru marea bătălie finală. Aceasta este ”bătălia zilei celei mari a Dumnezeuului cel Atotputernic”. Este „ziua cea mare și înspăimântătoare a Domnului”. (Apoc. 16:13-16; Ioel 2:31) În acea luptă, Domnul Dumnezeu își va face un nume pentru ca popoarele și națiunile pământului să știe că El este Dumnezeu, iar atunci cei sinceri vor aprecia cântecul îngerilor: „Glorie lui Dumnezeu în înălțimi!” „Să vă supuneți și să știți că Eu sunt Dumnezeu! Eu voi fi înălțat printre națiuni, voi fi înălțat pe pământ.” – Ps. 46:10, *A.R.V*

Nu poate fi pace pe pământ atâta timp cât Satan controlează acțiunile oamenilor. Satan a fost acum alungat din ceruri și vede că puterea sa asupra pământului este în pericol. (Apoc. 12:1-12) După ce supușii săi de pe pământ au construit aranjamentul său înșelător, nu vom fi surprinși să auzim în viitor despre profeți ai demonismului sau ai religiei care strigă mai tare ca niciodată: ”Pace și siguranță!” Atunci va veni distrugerea asupra lor „și nu vor putea scăpa”. – 1 Tes. 5:3

Nici o putere, în afară de cea a lui Iehova, nu poate opri acum Armagedonul, iar El nu o va face. Organizația Diavolului trebuie să cadă, pentru a-i lăsa cale liberă împărăției dreptății. Profetul lui Dumnezeu, descriind ziua cea mare și teribilă a Domnului și valurile de necazuri care vor sparge în bucăți organizația lui Satan, spune: „Ei urcă spre ceruri, coboară în străfunduri și sufletul li se topește din cauza nenorocirii. Amețesc și se clatină ca un om beat și toată înțelepciunea lor este zadarnică. În strâmtorarea lor, ei (oamenii cu bunăvoință) strigă către Domnul și El îi scoate din necazuri. Potolește vijelia și valurile mării tac. Ei se bucură că s-au liniștit și El îi călăuzește (pe supraviețuitorii Armagedonului) spre limanul dorit.” Ps. 107:26-30

Marele necaz le va umili atât de mult inimile celor care caută umilința și dreptatea, încât ei vor striga la Domnul și El îi va ridica și va institui pacea durabilă pe pământ. „El face să înceteze războaiele până la marginile pământului. Frânge arcul și face bucăți sulița și arde în foc carele (de război).” (Ps. 46:9) Isus a declarat că acesta va fi ultimul necaz, iar apoi, când Guvernul Teocratic al lui Iehova va fi întemeiat, „nici o națiune nu va mai ridica sabia contra altei națiuni și nu vor mai învăța războiul.” (Isaia 2:4) Cu Prințul Păcii aflat la conducere și cu guvernul pe umerii Săi, pacea nu va avea sfârșit. Atunci oamenii sinceri vor fi conduși în pace și vor jubila și vor fi fericiți. – Isa. 55:12

Atunci când s-a născut Isus nu exista multă bunăvoință printre oameni. Astăzi, situația este asemănătoare. Egoismul predomină și controlează gândurile și acțiunile oamenilor. Egoismul și bunăvoința nu pot fi în armonie una cu cealaltă. Bunăvoința este că scopul unei persoane cu privire la alta este spre bine și că oamenii doresc să-i vadă pe cei din jurul lor binecuvântați cu bunătate, pace și

prosperitate și că găesc plăcere în a face orice lucru spre gloria lui Iehova Dumnezeu și spre binele aproapelui.

Dar oare nu sunt deloc oameni cu bunăvoință pe pământ? Ba da, sunt câțiva, însă ei sunt puțini. Există o mulțime fără număr de oameni care au o dorință sinceră de a vedea pace, prosperitate și fericire printre oameni, dar au fost înșelați și induși în eroare de către religie atât de mult timp încât sunt confuzi și nu știu ce să facă. Aceștia au o dorință ca lumea să fie mai bună, însă nu știu cum să o exprime.

Acum a venit timpul ca martorii unși ai lui Iehova împreună cu colaboratorii lor pământești credincioși să ridice stindardele date de Domnul pentru acești oameni care au bunăvoință și să-i ajute, să-i mângâie și să-i întărească pentru ca ei să vadă calea și să meargă pe ea. Regele Teocrației este aici și a început să domnească în mijlocul dușmanilor Săi, iar acum oamenii trebuie să ia poziție fie de partea Guvernului Teocratic al lui Iehova, fie de partea organizației lui Satan. Marea bătălie a Armagedonului se apropie. Cei care au inima sinceră și o măsură de bunăvoință, trebuie să afle despre scopul lui Iehova, pentru a putea acționa în mod corect. Martorii lui Iehova au privilegiul de a le îndrepta acestora atenția spre Împărăție, de a-i scăpa de doctrinele pe care le-au învățat de la religie și demonism și de a-i ajuta să vadă calea dreptății și a sfințeniei. Oamenii trebuie să învețe dreptatea, însă nu o vor putea face fără să fie ajutați. - Țef. 2:3

Profeția cântată de îngeri la nașterea lui Isus începe acum să se împlinească.

Prima parte a acelei profeții este ca numele lui Iehova să fie onorat și glorificat. Aceasta se va face în timpul marelui necaz de la Armagedon, care este iminent. Următorul pas va fi restabilirea păcii veșnice, iar aceasta va avea loc atunci când Satan va fi distrus, iar „oamenii cu bunăvoință” vor fi salvați. Creștinii au privilegiul de a vedea acum ordinea împlinirii acestor evenimente și să profite de ele, luând poziție de partea Domnului și păstrând mereu în minte cuvintele lui Iehova: „Voi sunteți martorii Mei, spune Iehova, că Eu sunt Dumnezeu”. (Isa. 43:10,12) Creștinii consacrați trebuie să fie martori credincioși și adevărați ai lui Iehova Dumnezeu. Niciodată până acum nu a mai existat un timp atât de important ca acesta, pentru a se face acest lucru.

Acești creștini nu trebuie să simpatizeze sau să facă parte în vreun fel din organizația Diavolului. Ca reprezentanți ai Domnului, ei au acum privilegiul de a-i mângâia pe cei ce plâng, îndreptându-le atenția spre Sion, organizația Teocratică a lui Iehova Dumnezeu.

Închinarea la eroi – o cursă

Una dintre metodele preferate ale Diavolului prin care acesta încearcă să distrugă creaturile este să îndepărteze mințile acestora de la Creatorul lor. Diavolul face acest lucru făcându-le pe creaturi să laude, să preamărească sau să se închine la *orice* altceva, în afară de Dumnezeu și să Îl uite pe Dumnezeu. Multe creaturi i

se închină Diavolului. Politica acestuia este să îi facă pe unii să venereze alte creaturi, pentru ca mințile lor să fie departe de Iehova Dumnezeu. Nu uitați niciodată acest lucru! Pentru a-și atinge scopul, Diavolul nu numai că recurge la fraudă, ci el îi face și pe alții să devină ipocriți. El a început această practică în zilele strănepotului lui Adam, Enos, când i-a făcut pe oamenii din timpul acela să se numească pe ei înșiși cu numele Domnului, deși ei erau în realitate servii Diavolului. (Gen. 4:26, *nota marg.*) Metodele viclene și nelegiuite ale Diavolului sunt dezvăluite aici.

Diavolul a folosit întotdeauna această metodă pentru a înșela omenirea. Nu e nevoie decât să aruncăm o privire asupra istoriei marelui sistem religios care activează acum de la Vatican, pentru a vedea că oamenii din acest sistem au fost întotdeauna înșelați pentru a onora, venera și glorifica numele oamenilor, mai degrabă decât numele lui Iehova Dumnezeu. Unii dintre conducătorii din acest mare sistem, deși au fost foarte răi pe vremea lor, au fost canonizați apoi ca „sfinți” și transformați în obiecte de închinare pentru oamenii înșelați. Mulți membri ai sistemului papal, deși sunt oameni sinceri și cinstiți, sunt făcuți să se închine unor chipuri și unor oameni și să i se roage Mariei numind-o „mama lui Dumnezeu”. Diavolul însuși este cel care îi ține pe oameni în această capcană.

Aceeași situație a existat întotdeauna și în sistemul religios protestant. Numele lui Arius, Calvin, Luther, Wesley și a multor alți oameni sunt privite cu respect, iar spusele lor sunt citate ca autoritate, deși acestea sunt în opoziție directă cu Cuvântul lui Dumnezeu. Unii membri ai bisericii protestante se tem foarte mult de acești oameni și amintirea lor și le poartă o adevărată adorație. Mulți și-au pus încrederea în acești oameni, în loc să se încreadă în Iehova Dumnezeu. De aceea, ei s-au expus capcanei Diavolului.

Proverbele 29:25 spune: „Teama de om este o capcană, dar cel care își pune încrederea în Domnul va fi în siguranță.” Aici cuvântul ”teamă” înseamnă ”tremur” și provine din aceeași rădăcină ebraică cu cuvântul folosit în Isaia 66:2,5: „Domnul a zis: Iată deci spre cine voi privi: spre cel năpăstuit și cu spiritul zdrobit care *tremură* la cuvântul Meu. Ascultați cuvântul Domnului, voi, care *tremurați* la cuvântul Său.” Aceasta denotă o teamă de Iehova. Psalmul 111:10 spune: ”Teama de Domnul este începutul înțelepciunii”. Aceasta înseamnă că o teamă respectuoasă de Iehova, este începutul înțelepciunii, iar teama în adorare sau frica de om este o capcană a Diavolului, care are scopul de a-l întoarce pe om de la Dumnezeu.

Satan a început să lucreze la acest plan în primele zile ale bisericii creștine. Apoi, adunarea din Corint, Grecia, a fost dezbinată din cauza unor necazuri. Unii spuneau: „Eu sunt al lui Apolo. Alții spuneau: „Pavel este cel puternic, care m-a adus la adevăr”. Această situație l-a făcut pe apostol să-i scrie sub inspirație adunării din Corint pentru a le spune: „Eu și Apolo suntem doar niște servi prin care a ajuns adevărul la voi. Dumnezeu este Cel ce vă dă cunoștința și vă ajută să creșteți. Noi suntem numai niște lucrători ai lui Dumnezeu alături de voi. Voi sunteți clădirea lui Dumnezeu. Vor apărea printre voi oameni care se numesc pe ei

înșiși înțelepți și vă vor spune ce să faceți, dar să nu vă lăsați înșelați de ei. Înțelepciunea lor este nebunie pentru Dumnezeu. Nimeni să nu glorifice oamenii. Lui Dumnezeu, marelui Creator, îi aparține gloria și onoarea. Adorarea și închinarea la oameni și practica de a-i numi eroi este mașinația Diavolului, de a întoarce mințile oamenilor de la Dumnezeu.” – 1 Corinteni 1:10-13; 3:5-7,9,18-21.

Biserica nu a fost niciodată liberă de această influență subtilă a dușmanului. Este obișnuit ca unii oameni proeminenți într-o adunare să fie înălțați printre alții. Se poate ca aceștia să fie oameni foarte deosebiți, care manifestă multă devoțiune pentru Domnul, iar Domnul îi folosește. Unii dintre admiratorii acestora le dau multă glorie și onoare. Aceștia iubesc laudele și le primesc cu bucurie de la frații lor, începând să se considere mai buni decât ar trebui, iar frații lor se concentrează asupra lor, considerându-i bune exemple, și uită astfel să privească spre Domnul.

Acest mod de a acționa duce la pângărirea templului lui Dumnezeu, potrivit cuvintelor din 1 Corinteni 3:17. Cel care primește laudele oamenilor devine de obicei impresionat de propria sa importanță, ajunge să se ia prea în serios, devine mândru și ajunge astfel o victimă ușoară pentru mașinațiile Diavolului. De aceea, Proverbele 16:18 afirmă: „Mândria merge înaintea distrugerii și un spirit îngâmfat înaintea căderii.” Venerarea eroilor și închinarea la ei, fie că se face în biserică sau în afara ei, provine cu siguranță de la Diavol. Aceasta este planul dușmanului de a-i întoarce pe oameni de la Dumnezeu, făcându-i să venereze alți oameni și căzând astfel în capcana Diavolului.

Omul nu a făcut și nu poate face nimic care să merite glorie. Dacă o anumită persoană are o înțelegere clară a adevărului și o exprimă spre binele altora, acest lucru nu înseamnă că ea are dreptul la glorie sau că are vreun merit special. Oamenii trebuie să se privească în lumina potrivită și să nu se creadă prea buni. În comparație cu măreția lui Dumnezeu și cu creaturile Sale superioare, omul este un lucru foarte nesemnificativ. Atunci când psalmistul David se gândea la maiestuoasa creație a lui Dumnezeu, el a exclamat: „Când văd cerurile Tale, lucrările degetelor Tale, luna și stelele pe care le-ai făcut, îmi spun: Ce este omul muritor ca să-ți amintești de el și fiul omului pământean, ca să te îngrijești de el?” (Ps. 8:3,4) Acesta este un mod potrivit de a privi lucrurile.

Nici un serv al lui Dumnezeu nu trebuie să se glorifice datorită înțelepciunii sale și nici să nu se înșele sau să se lase înșelat să glorifice măreția sau înțelepciunea vreunui alt om. După Isus, pe pământ nu a mai trăit nici un om cu adevărat măreț. Nu este bine să glorificăm numele oamenilor. Oamenii nu sunt niciodată atât de înțelepți încât să se poată glorifica în înțelepciunea lor și nici un om nu este atât de înțelept încât să aibă dreptul la glorie și venerație din partea altor oameni. „Așa vorbește Domnul: Cel înțelept să nu se laude cu înțelepciunea lui, cel puternic să nu se laude cu puterea lui și cel bogat să nu se laude cu bogățiile lui. Ci acela care se laudă să se laude cu aceasta: că are înțelegere, că Mă cunoaște și că știe că Eu sunt Iehova, Cel care manifestă bunătate iubitoare, și face judecată pe pământ, căci în aceste lucruri îmi găsesc plăcerea.” – Ier. 9:23,24

Servii lui Iehova Dumnezeu văd acum că Dumnezeu li se împotrivesc celor mândri, care pozează ca eroi și își întorc fața de la cei care îi venerază pe eroi. Ei văd că Dumnezeu le arată favoare celor ascultători, deoarece aceștia își doresc arzător să fie în armonie cu voința Sa sfântă. Ei văd că au acum privilegiul de a fi martorii Săi și de a vesti numele și gloria Sa pe pământ. Ca martori ai Săi, Iehova le poruncește acestor servi credincioși să meargă și să spună vestea de bucurie lumii suferinde și să îi spună omenirii că Iehova este Dumnezeu, că Isus Cristos este Regele regilor și că ziua salvării este aproape.

Ascultând de porunca divină, fie ca toți creștinii să preamărească numele lui Iehova Dumnezeu, să înalțe stindardul Său pentru popoare și să le îndrepte pe calea care duce la viață și bucurie nesfârșită. Datoria solemnă a fiecăruia este să îi încurajeze pe toți cei cu care vorbește să Îl preamărească și să I se închine lui Iehova Dumnezeu. Onorați-L pe Creator, nu pe creaturile Sale. Lucrați umăr la umăr și ajutați-i și pe alții să rămână în picioare. Ceea ce trebuie să studieze omenirea este Dumnezeu și lucrările Sale. Servii unși ai lui Dumnezeu trebuie să dea un exemplu în acest sens, căci Iehova a spus: „Voi sunteți martorii Mei...că Eu sunt Dumnezeu.”

Experiențe de pe teren

ÎN ORAȘE ȘI SATE DIN ANGLIA

”Am aranjat să se țină o întrunire publică în sala British Legion Hall, Marston. Am invitat oamenii cu ajutorul unor pliante tipărite, iar apoi, cu o săptămână înainte de întrunire, am primit o scrisoare prin care ni se spunea că, din cauza unor împrejurări neprevăzute, nu mai puteam folosi sala respectivă. Secretarul a spus mai târziu că motivul fusese că „Sunteți pocăiți. Noi nu avem nimic de-a face cu pacifiști ca voi”. Am continuat să îi anunțăm pe oameni despre întrunire, iar în ziua când trebuia să aibă loc aceasta, am obținut permisiunea de a folosi o mică bucată de teren care aparținea hotelului de alături, teren care se află lângă sala Legion Hall. S-a stabilit ca întrunirea să înceapă la 3:30 p.m. La ora 3:15, câțiva oameni ai British Legion, împreună cu doi ofițeri de poliție au sosit și s-au așezat lângă sală. La 3:30 celor din auditoriu li s-au dat broșuri. Unii dintre ei stătuseră pe iarbă lângă hotel după ce a început cuvântarea. După trei sferturi din cuvântare, legionarii au dispărut, unul câte unul!

Mesajul devenea prea arzător pentru ei, iar apoi judecătorul Rutherford a menționat că unii dintre membrii poliției s-au alăturat Legiunii Americane pentru a-i persecuta pe martorii lui Iehova, iar polițiștii au plecat și ei. Am avut atunci o asistență de 40 de persoane. După ce s-a terminat cuvântarea, un reporter a spus: „Se pare că le sunteți neplăcuți oamenilor, dar nu știu de ce.” El a luat cartea

Conspirație împotriva Democrației și o broșură Vești ale Împărăției. Acțiunea Legiunii ne-a ajutat să facem reclamă.”

În Gloucestershire: „În inima țării am aranjat să țin un studiu cu o doamnă mai în vârstă și i-am arătat privilegiul de a fi martor al lui Iehova. Deși locuia singură, putea să le depună mărturie vânzătorilor, funcționarilor etc. Vizitând-o din nou după două săptămâni pentru a ține studiul, am fost surprins să aflu că fusesem chemat de două persoane care locuiau la ferma de lângă casa ei. Ele doreau să știe mai multe despre lucrurile pe care li le spusese domnișoara _____. Am pornit o înregistrare la fonograf și le-am vorbit despre împărăție. Când am terminat (după o oră și jumătate), una dintre ele a spus că fusese o adeptă a religiei toată viața ei și totuși „De ce nu am auzit despre asta până acum?” Am plecat, lăsându-le cinci cărți și o Biblie, și m-am întors să continui studiul cu domnișoara _____. Una dintre doamnele de la fermă a venit cu mine. Era atât de încântată de studiu încât a întrebat dacă i-aș putea lăsa fonograful pentru a le putea arăta și altora înregistrările și m-a rugat să-i aduc și restul cuvântării „Guvernare și Pace”. M-am întors la fermă după o zi sau două cu înregistrările respective, iar ea a comandat un set întreg de cărți și un *Anuar* pe anul 1941. De asemenea, am aflat că le depusese deja mărturie cu ajutorul fonografului și vecinilor ei. Am descoperit că domnișoara _____ petrecuse doisprezece ore în zece zile predicând, fără să trebuiască să meargă mai departe de câțiva pași de casa ei.”

LA REZERVAȚIA INDIANĂ PIMA DIN ARIZONA

”Tribul Pima sunt un popor foarte bun dar, ca și alții, sunt ținuți în beznă de adepții religiei. Tocmai le predicam cu ajutorul fonografului unora dintre aceștia când un preot catolic a apărut la fereastră și, cu o voce foarte nepoliticoasă, le-a poruncit tuturor ascultătorilor să plece de acolo și să mă lase singur. A încercat să-i stârnească pe indieni împotriva mea spunându-le că sunt un impostor, că nu am fost numit de Stat și că de aceea nu eram dorit în rezervație. Din cauza celor prezenți, i-am răspuns că ei îi țin pe oameni în întuneric de prea mult timp și că venise timpul Domnului ca această înșelătorie să fie demascată. Aceste cuvinte l-au înfuriat foarte tare și a început să amenințe că va chema poliția, văzând că indienii nu voiau să îl asculte. Soția mea, a lucrat în cealaltă parte a orașului, și eu am reușit să parcurg întreaga rezervație. Am oferit multă literatură și am reușit să obținem și o nouă abonare la Turnul de Veghere. Când am parcurs rezervația a doua oară l-am chemat pe supraveghetor. El a zis: „Tu ești omul care face deranj pe aici și provoacă certuri printre ei și le predică împotriva religiei lor?” Mi s-a spus că nu mai puteam face această lucrare fără permisiune de la Consiliu. Dacă nu aveam să ascult, urma să fiu scos afară din rezervație cu forța. I-am spus că eram dispus să vorbesc cu oricine s-ar fi plâns (care erau preotul și predicatorul, și nu indienii, ceea ce nici nu a negat) și că ne vom continua lucrarea fără nici un permis, potrivit drepturilor noastre constituționale și că el era responsabil dacă avea să ni se întâmple ceva. Am avut astfel și o frumoasă ocazie de a-i depune

mărturie. Înainte să plec, a primit de la mine *Religie și Teocrație și Dumnezeu și Statul*. Mi-a mulțumit și mi-a promis că va cerceta situația. Când am ajuns la locul unde obținusem noua abonare la *Turnul de Veghere*, doamna de acolo ne-a primit cu multă căldură, spunând: „Mi-am dorit din toată inima să vă întoarceți. Am studiat cărțile și *Turnul de Veghere* și ne-am dat seama că acesta este adevărul. Eu și soțul meu vrem să facem și noi această lucrare și voiam să știm dacă Societatea ne va permite acest lucru. Știm că celor din rezervație nu le va plăcea, dar am vrea acest lucru, în ciuda părerii lor. Suntem săraci, dar am pus deoparte 5 dolari pentru voi ca să putem lua toate cărțile și *Consolare*.” I-am dat o fișă de vestitor și o geantă cu literatură, iar două zile mai târziu ea le terminase deja, plină de bucurie.”

UNDE CUVÂNTUL IERARHIEI ESTE LEGE (NEW MEXICO)

”Doi pionieri au fost avertizați la sediul poliției să nu mai distribuie reviste pe stradă, sau aveau să vadă ei..! În ziua următoare, ziarele se laudau cu litere mari și îngroșate, încă de pe prima pagină, că „doi martori ai lui Iehova au fost alungați, ca niște vagabonzi ce sunt, și ni se spune că au plecat din oraș și nu se mai știe de ei.” Au plecat spre rulota lor parcată la marginea orașului. Marțea următoare au primit o amendă pentru că și-ar fi parcat mașina într-un loc nepermis, deși în locul unde o parcaseră nu erau nici un fel de indicatoare care să interzică parcare. Plecând de dimineață la poliție pentru a-i spune și comisarului importantul mesaj din *Dumnezeu și Statul*, acesta le-a spus: „Da, și eu am un mesaj foarte important pentru voi” - și au fost duși la închisoare fără să li se permită să spună ceva în apărarea lor. Amenda a fost pur și simplu o înscenare pentru a-i face să „cadă în capcană”. Alții vestitori le-au observat lipsa și au trimis o scrisoare într-o localitate de lângă Albuquerque, de unde au venit să îi ajute servul de zonă, servul de adunare și încă un frate. Cu frunțile mai tari decât granitul, aceștia trei au căutat o copie a plângerii de la magistratura poliției. Servul de zonă, purtătorul de cuvânt al grupului, a luat un plic mare și roșu, așa cum folosesc avocații. Datorită lor, magistratul a devenit foarte curtenitor și politicos. Cu o voce plângătoare, el s-a consultat la telefon cu avocatul acuzării și a recunoscut în prezența fraților că nu era nici o dovadă și nici un martor împotriva fraților din închisoare, deși aveau de ales dintre a plăti 90 de dolari, a petrece 90 de zile în închisoare sau a părăsi orașul. Pe măsură ce lucrurile au evoluat, cei doi pionieri au fost eliberați în 15 minute. Acum lucrarea este respectată acolo mai mult ca niciodată, iar frații pot fi văzuți deseori cu reviste pe stradă, netulburați.

TURNUL DE VEGHERE

**Vestitorul
Împărăției lui Iehova**

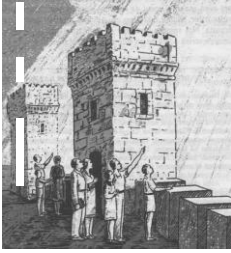
15 OCTOMBRIE 1941

Nr. 20

Cuprins:

SFÂRȘITUL DOMNIEI DEMONILOR PARTEA a III-a	- Pag.515
CARACTER SAU INTEGRITATE – CARE DINTRE ELE?	- Pag.528
RĂZBOIUL - FULGER?	- Pag.534
EXPERIENȚE DE PE TEREN	- Pag.538

„VOI SUNTEȚI MARTORII MEI ZICE IEHOVA, CĂ EU SUNT DUMNEZEU”

Publicată bilunar de
Societatea de Biblii și Tratamente Turnul de Veghere
117 Adams Street Brooklyn. N.Y.. U.S.A.

FUNȚIONARI:

Președinte: J.F.Rutherford

Secretar: W.E. Van Amburgh

„Toți fiii Tăi vor fi învățați de lehova;
și mare va fi pacea fiilor tăi” - Isaia 54:13

SCRIPTURA ÎNVAȚĂ CLAR:

IEHOVA este singurul Dumnezeu adevărat: El este din veșnicie în veșnicie: El este Creatorul cerului și al Pământului și Dătătorul de viață al creaturilor Sale. Logosul a fost începutul creațiunii Sale și Agentul Său activ la crearea tuturor lucrurilor. Logosul este acum Domnul Isus Cristos în glorie, investit cu toată puterea în cer și pe Pământ și Principalul Agent Executor al lui lehova.

DUMNEZEU a creat Pământul pentru om. El a creat pe om perfect pentru a trăi pe Pământ, unde l-a așezat. Omul n-a ascultat de legea lui Dumnezeu în mod voluntar și a fost condamnat la moarte: din cauza păcatului lui Adam, toți oamenii sunt născuți păcătoși și fără drept la viață.

ISUS a fost făcut om și Omul Isus a suferit pentru a produce prețul de răscumpărare pentru cei ascultători din omenire: Dumnezeu L-a înviat pe Isus din morți, ca și creatură divină. L-a înălțat la cer mai presus de orice creatură și de orice nume și L-a investit cu toată puterea și cu toată autoritatea.

ORGANIZAȚIA LUI IEHOVA este o Teocrație numită Sion și Isus Cristos este Funcționarul Principal de acolo și Regele de drept al lumii: urmașii unși și credincioși ai lui Cristos sunt copiii Sionului și membrii organizației lui lehova: ei sunt martorii Săi, a căror datorie și privilegiu este să mărturisească pentru supremația lui lehova. să declare scopurile Sale cu privire la omenire, așa cum sunt exprimate în Biblie și să poarte fructele împărăției înaintea tuturor aceluia care voiesc să asculte.

LUMEA cea veche s-a sfârșit în anul 1914 A.D. și Domnul Isus Cristos a fost așezat de lehova pe tronul Său al autorității, a expulzat pe Satan din cer și înaintea în întemeierea Împărăției lui Dumnezeu pe Pământ.

REMEDIIUL și binecuvântările popoarelor Pământului pot veni doar prin împărăția lui lehova prin Cristos, care acum a început. Următorea faptă măreață a Domnului, va fi distrugerea organizației lui Satan și stabilirea dreptății pe Pământ: sub această împărăție, oamenii de bine ce vor supraviețui Armageddonului, vor împlini mandatul divin de „a umple Pământul” cu un neam omenesc drept.

MISIUNEA SA

Această revistă este editată pentru a ajuta oamenii să cunoască pe lehova Dumnezeu și scopurile Sale. așa cum sunt exprimate în Biblie. Ea publică instrucțiuni biblice destinate îndeosebi pentru a ajuta martorilor lui lehova și tuturor oamenilor de bine. Ea pregătește pentru cititorii ei un studiu sistematic al Bibliei, iar Societatea furnizează și altă literatură pentru a ajuta asemenea studii. Ea publică material potrivit pentru instruirea publică în Scripturi, prin radio și alte mijloace.

Ea aderă strict la Biblie, ca autoritate pentru expunerile sale. Ea este absolut liberă și separată de toate religiile, partidele, sectele sau alte organizații lumesti. Ea este în întregime și fără rezervă pentru împărăția lui lehova Dumnezeu sub Cristos, Regele Său iubit. Ea nu este dogmatică, ci invită la examinarea conținutului ei în mod critic și atent. în lumina Scripturilor. Ea nu se amestecă în controverse, iar coloanele sale nu sunt deschise criticilor individuale.

Prețul abonamentului anual

Statele Unite - \$1: Canada și celelalte țări - \$1.50: Marea Britanie. Australia și Africa de Sud - 6S. Mandatele din America pot fi trimise prin ordin de plată poștal sau Expres sau prin cec bancar. Mandatele din Canada. Anglia. Africa de Sud. Australia și Asia pot fi trimise direct birourilor de filială respective. Mandatele din alte țări decât cele menționate, pot fi trimise direct biroului din Brooklyn. dar numai prin ordin de plată poștal *internațional*.

Birourile din străinătate

Anglia ..... 34 Craven Terrace. London. W.2. England
Canada ... .40 Irvvin Avenue. Toronto 5. Ontario. Canada
Australia și Asia..... 7 Beresford Road. Strathfield. N.S.W.. Australia
Africa de Sud ..... Boston House. Cape Town, South Africa

(Traduceri ale acestei reviste apar în mai multe limbi.)

Toți studenții Bibliei sinceri, care din cauza infirmității, sărăciei sau necazului, nu pot să plătească prețul abonamentului, pot avea gratuit *Turnul de veghere* printr-o cerere scrisă adresată vestitorilor, făcută odată pe an, arătând motivul pentru care cer aceasta. Noi suntem bucuroși să-i ajutăm astfel pe nevoiași, dar cererea scrisă odată pe an este solicitată de regulamentele poștale.

TURNUL DE VEGHERE

VESTITORUL PREZENȚEI LUI CHRISTOS

VOL. LXI

15 Octombrie 1941

Nr. 20

SFÂRȘITUL DOMNIEI DEMONILOR

„Când veți vedea urâciunea pustiitoare, despre care vorbește profetul Daniel, stând acolo unde nu-i e locul, (fie ca cititorul să înțeleagă), atunci cei ce se află în Iudeea să fugă în munți.” - Marcu 13:14.

Partea a III-a

1. Iehova l-a îndrumat pe profetul Său Daniel să-i facă o descriere profetică a „urâciunii pustiirii”. Mai târziu, Domnul Isus arată că această profeție se va împlini la sfârșitul lumii când El, în calitate de Împărat al Teocrației, Își va prelua puterea și va domni. Domnul Isus nu numai că confirmă faptul că profeția lui Daniel este autentică, dar ne și avertizează, spunându-le tuturor oamenilor binevoitori ce trebuie să facă, pentru a fi în siguranță după apariția aceluia lucru îngrozitor. (Matei 24:15) Faptele și profeția arată mai departe că acum este momentul în care aceasta se va împlini și când trebuie să luăm aminte la avertizare. Profeția este pe cale să se îplinească și Dumnezeu le dezvăluie celor care vor înțelege că „urâciunea pustiitoare” reprezintă substitutul folosit de Satan pentru Teocrație, lucrul teribil ce este pus în mișcare de către agenții religioși ai lui Satan, adică de către ierarhia romano-catolică și de aliați, care pretind a avea dreptul de a conduce lumea. Acum, Isus Cristos le spune tuturor oamenilor binevoitori: „Cei care vor citi să înțeleagă.” (Matei 24:15) Cine va înțelege? Iată ce spune Dumnezeu prin intermediul profetului Său: „Nici un păcătos nu va înțelege, ci numai cei înțelepți vor înțelege.” (Daniel 12:10) Cei credincioși lui Dumnezeu și Împăratului Său își vor da silința acum să citească cu înțelegere profeția, dar și să descifreze cele transmise de către dovezile fizice, care demonstrează împlinirea profeției. Aceștia vor acționa înțelept, îndepărtându-se de domnia demonică și „fugind în munți”. Munții sunt reprezentarea simbolică a Guvernului teocratic al lui Iehova, condus de către Isus Cristos, Împăratul cel uns al Său.

„Urâciunea pustiitoare”

2. Vom reveni acum la analiza profeției din Daniel 11:31: „Ei vor instaura urâciunea care pustiește.” Aici sunt prezentate și alte dovezi fizice ce arată acțiunile care au fost realizate pentru a instala „urâciunea care pustiește” acolo „unde nu-i e locul”.

La 25 noiembrie 1936, în Berlin, Germania și Japonia au semnat o înțelegere care, tehnic, era adresată împotriva comunismului, dar al cărei adevărat

scop era de fapt un altul. Timp de mai mulți ani, papalitatea a folosit comunismul drept o sperietoare pentru a-i determina pe ceilalți să sprijine „Acțiunea catolică” și să-i atragă pe oameni în capcana lui Satan. Fără îndoială, acțiunile subtile ale actualului papă au ajutat foarte mult la semnarea acelei înțelegeri dintre Germania și Japonia, menționată mai devreme. La 6 noiembrie 1937, Italia a semnat și ea acel pact, care se presupunea a fi împotriva comunismului, dar fiind de fapt o promovare a conspirației de cucerire a lumii. Apoi, în același an, chiar la scurt timp, Italia și-a anunțat retragerea din Liga Națiunilor, care fusese înființată de către „împăratul de la miazăzi”.

Apoi, la 2 martie 1938, Hitler a declarat unirea Germaniei cu Austria, iar cardinalul Imnitzer, reprezentatul de încredere al papei, l-a asigurat în mod public pe Hitler de susținerea necondiționată a austriecilor catolici. Astfel, Hitler a devenit creatorul așa-numitului „Sfânt Reich german de naționalitate teutonă”. Hitler a anunțat că Sfântul imperiu german romano-catolic trebuie să fie reinstaurat.

La 7 mai 1939, Germania și Italia au anunțat că vor semna o alianță politico-militară deschisă, în urma unei conferințe ținute la Roma, la care participaseră miniștrii de externe ai acestor țări. Însă nu s-a specificat dacă și papa a participat la această conferință.

La 24 august 1939, Hitler l-a înșelat cu abilitate pe „împăratul de la miazăzi” când a semnat cu Rusia un pact de neagresiune pe un termen de zece ani, pact ce a fost validat de către ambele guverne. Hitler, ținându-i partea tatălui său demonic, a încălcat pactul de neagresiune atacând Rusia. Papalitatea a aprobat puciul lui Hitler împotriva Rusiei, justificându-și decizia prin lupta împotriva comunismului.

În 1940, a fost declanșat, cu aprobarea papalității, „războiul fulger” german împotriva Danemarcei, Norvegiei, Belgiei și Olandei. În luna iunie a aceluiași an, Parisul a căzut și reprezentantul de o viață al ierarhiei romano-catolice devine conducătorul despot al Franței care era liberă. Apoi, în iulie 1940, Franța a încetat să mai fie republică chiar și cu numele, iar mareșalul Pétain, prietenul catolic și aliatul papei, a devenit „șeful statului”, având atât funcția de prim-ministru, cât și de președinte, fiind un colaborator al Germaniei naziste. În luna următoare, adică la data de 22 august 1940, în Fulda, Germania, episcopii catolici i-au promis loialitate lui Hitler, mulțumindu-le cu efuziune trupelor sale.

3. În Japonia, toți martorii lui Iehova se află în închisori deoarece au rostit adevărul despre guvernul teocratic, arestarea lor fiind rezultatul acțiunilor ierarhiei romano-catolice. La 17 septembrie 1940, Japonia s-a declarat stat fascist. Zece zile mai târziu, Germania, Italia și Japonia au semnat un pact de sprijin reciproc, angajându-se să coopereze una cu cealaltă pe o perioadă de zece ani. La 20 noiembrie 1940, în Viena, Austria, a fost semnat un act de înființare a unei noi Ligi a Națiunilor, adică a conducerii pământului de către dictatori, acționându-se astfel conform instrucțiunilor „împăratului de la miazănoapte”. Aceasta a fost o alianță formală între Ungaria și Germania, Italia și Japonia, alianță în care a intrat

și România câteva zile mai târziu. Iată câteva declarații ale papalității care au fost în concordanță cu această mișcare a „împăratului de la mieznoapte” în încercarea de a instaura „urâciunea pustiitoare”, sau „noua ordine” în Europa:

La 20 noiembrie 1940, în cadrul unei transmisii radiofonice de la Vatican, papa Pius al XII-lea s-a rugat „să fie instaurată o ordine [a națiunilor] mult mai echitabilă și mai bazată pe înțelegere... o ordine care să încerce să îi ofere fiecărui om în liniște, libertate și siguranță, acea parte din sursa pământească de prosperitate și putere care i se cuvine fiecăruia, pentru ca, astfel, să se împlinească cuvintele Creatorului: ‘Creșteți, înmulțiți-vă și umpleți pământul.’” Cu privire la acest lucru, autoritățile italiene responsabile au spus că „papa înțelege aspirațiile puterilor Axei [Germania și Italia] și exprimă exact scopurile acestora.”

4. Pe cât de emoționantă e ipocrizia ierarhiei romano-catolice, arătându-și legătura directă cu puterile Axei și fiind astfel un element component al „împăratului de la mieznoapte”, care urmărește supremația mondială și care este „urâciunea care pustiște”, să luăm în considerare următoarele lucruri scrise de către un autor englez sub pseudonimul David Wilkie:

„Hitler a devenit cancelar datorită papistașului von Papen; apoi a devenit dictatorul „constituțional” al Germaniei, datorită Partidului Central ,care este tot papistaș”.

Crimele din 30 iunie 1934

Următoarea sarcină a lui Hitler a fost să înlăture din funcțiile deținute în partid orice nazist sincer care, datorită poziției sale sociale sau a prestigiului, ar fi putut avea vreo influență pe linia politică, pe oricine nu era pregătit să vândă Germania sau să o trădeze generalului iezuiților. Acest lucru s-a împlinit la 30 iunie, când în jur de 100 de ofițeri ai „Cămășilor brune” au fost uciși (de către soldații „Cămășilor negre,). De asemenea, au mai fost uciși câțiva patrioți care nu erau naziști, printre care s-au numărat generalii Duesterberg și von Schleicher.

Papa în spatele scenei

Într-o transmisie către britanici din data de 3 iulie, un anumit domn Crossman, martor ocular al scenelor din timpul crimelor ordonate de Hitler, a spus că, de câte ori a stat de vorbă cu germani, din München și până în Berlin, toți, fără excepție, i-au relatat același lucru, și anume că „în spatele întregii probleme se afla papa”.

Pentru a confirma că puterea Partidului Nazist era în scădere, atunci când a avut loc conspirația care l-a făcut pe Hitler cancelar, iată câteva relatări ale martorilor oculari, un social democrat rus, un biograf al nazismului și un comunist marxist francez...

Germania „salvată” pentru iezuiți

Iezuiții vedeau cum le scapă din mână Germania și viziunea lor de a avea un „Sfânt Imperiu romano-catolic”. „Jos cu democrația! Jos cu toleranța! Trăiască

crima! Trăiască dictatura!” Von Papan și Hitler au „salvat” Germania pentru iezuiți, așa cum Mussolini a „salvat” Italia pentru „Sfânta Biserică”.

Iată ce a scris Ludendorff în cartea sa „The Coming War”: „Fascismul este un instrument de luptă al papei.” „Fascismul este produsul iezuiților.” „Mijloacele folosite de Biserica de la Roma și de fascism sunt identice...” „Mă uimește faptul că ar fi trebuit analizat că socialismul național de tip fascist reprezintă în întregime colectivism specific Romei.”

Lingușiri

5. „Cei care păcătuiesc împotriva legământului vor fi ademeniți cu lingușiri, însă cei care Îl cunosc pe Dumnezeu lor vor fi puternici și vor face mari isprăvi.” (Daniel 11:32) Aici este vorba despre elementul politic al „împăratului de la miazănoapte” care îi influențează pe ceilalți, prin intermediul lingușirilor, făcând cu viclenie tot ce este posibil împotriva legământului, adică a Guvernului teocratic. Elementul politic al „împăratului de la miazănoapte” lingușește elementul religios, adică ierarhia romano-catolică, promițând să împlinească visul papalității de a reface așa-zisul „Sfânt imperiu roman”. Astfel, elementul politic al „împăratului de la miazănoapte” slujește drept putere de conducere, fiind mijlocul prin care papa să obțină rezultatul dorit. Trebuie să precizăm că puterile politice ale Axei nu agreează papalitatea, dar se aliază cu aceasta, mânate de dorința egoistă și de speranța de a conduce lumea. Elementul politic se așteaptă și se bazează pe elementul religios, adică ierarhia romano-catolică, pentru ca acesta să țină supusă populația catolică, până când planul de obținere a supremației mondiale va fi dus la împlinire. Papalitatea ia parte de bunăvoie la planul de obținere a supremației mondiale, dând cu împrumut sume mari de bani, oferind suport bisericesc și implementând „Acțiunea catolică”, cooperând astfel cu elementul politic pentru a obține rezultatul dorit. În sprijinul acestei concluzii, trebuie să luăm în considerare următoarele:

Când a devenit dictatorul Italiei, Mussolini era împotriva papei. „Acțiunea catolică” a fost inițiată de către papa Pius al XI-lea, iar la scurt timp, Mussolini a devenit un catolic fervent, făcând numeroase călătorii la Vatican pentru a-și împăca conștiința. Hitler și Mussolini, cele două puteri directoare ale elementului politic al „împăratului de la miazănoapte”, au făcut o înțelegere cu papa, care luase legătura cu Hitler prin intermediul agenților săi, dar și prin intermediul secretarului său, cardinalul Pacelli și al monseniorului Kaas. Fritz Thyssen, magnatul oțelului din Germania, care l-a sprijinit financiar pe Hitler să dobândească putere politică, arată la ce fel de lingușiri a cedat papa. Thyssen a scris o scrisoare ce a fost intens publicată, referitoare la înțelegerea dintre papă și dictatori, scrisoare din care cităm: „S-a urmărit formarea unui fel de stat creștin corporatist, organizat pe clase, care ar fi trebuit să fie susținut de către biserică – în Vest de către Biserica Catolică, iar în Est de către Biserica Protestantă – și de către armată... Apoi, Hitler a promis un lucru pe care eu îl consider cel mai important: să nu intervină asupra drepturilor Bisericii Catolice. El a repetat această promisiune într-o lungă discuție

purtată cu monseniorul Kaas, care l-a vizitat, urmând astfel ordinul lui Pacelli, ambasadorului papal în Germania de atunci, actualul papă Pius al XII-lea. Această vizită a fost făcută fără știrea cancelarului Bruening, conducătorul Partidului Central (partidul catolic al Germaniei pe atunci). Această conferință a avut ca rezultat răsturnarea ultimului guvern german legal, cel condus de către Bruening, constituind începutul perioadei politicilor germane și europene, care au determinat începerea celui de-al Doilea Război Mondial din prezent.” Declarația lui Thyssen de mai sus a fost publicată în ziarul „Arbeiter Zeitung” din Basel, Elveția. (vezi numărul din 21 august 1940 al „Mângâiere”)

6. Hitler a devenit dictatorul Germaniei și, pe 20 iulie 1933, a semnat un acord formal cu papa. La puțin timp după aceasta, slujitorii credincioși ai lui Iehova, care au vestit Teocrația pe teritoriul Germaniei, au fost atacați de către naziști, proprietățile le-au fost confiscate, au fost tratați cu multă cruzime, iar mii dintre ei au ajuns la închisoare. Gestapoul lui Hitler a realizat toate aceste acțiuni, pentru a duce la îndeplinire „Acțiunea catolică”.

7. Papalitatea a cedat lingușirilor naziste, având scopul egoist de a-și împlini aspirațiile politice, semnând astfel un acord cu naziștii și făcând cauză comună cu dictatorii. Apoi, clerul a adoptat o poziție pozitivă împotriva legământului, adică a Guvernului Teocratic al lui Isus Cristos. Astfel, conform profeției, elementul ecleziastic, ierarhia, a devenit corupt, așa cum și religioștii protestanți au devenit corupți, ajungând să respecte Liga Națiunilor fondată de către „împăratul de la miazăzi” prin Tratatul de la Versailles. Unindu-și puterea cu dictatorii, clerul papal a luat parte la toate fărădelegile sângeroase ale totalitarilor, așa cum a prezis și Dumnezeu prin intermediul unui alt profet al Său: „Pământul este pângărit de către locuitorii săi, deoarece ei au încălcat legile, au schimbat poruncile și au încălcat legământul cel veșnic.” (Isaia 24:5) „De ce îți îngustezi cărarea în căutarea iubirii? Astfel, i-ai învățat și pe cei păcătoși cărările tale. Hainele tale sunt pătate cu sângele sufletelor celor nevinovați; nu am descoperit asta căutând pe ascuns, ci pe baza acestor lucruri.” (Ieremia 2:33,34)

8. Dumnezeu va curăța pământul pângărit cu sângele celor vinovați pentru dezastrul din lumea în care ne aflăm. (vezi Numeri 35:33) Multe secole la rând, ierarhia romano-catolică a pretins a fi de partea guvernului legământului, a Teocrației adică, înșelând astfel milioane de oameni, așa cum face și în prezent. Însă, când a trebuit să se ascundă, acea instituție religioasă demonică a ales „Cezarul”, adică statul, în locul Împăratului Cristos.

9. Iată ce scrie în notele marginale din Daniel 11:32: „Determinat să se prefacă [adică să fie ipocrit].” Iată ce putem remarca cu privire la ipocrizia ierarhiei romano-catolice lingușitoare: în data de 10 februarie 1939, presa publică din Germania a comentat moartea papei Pius al XI-lea, care a fondat și a organizat „Acțiunea catolică”, și, printre altele, a spus: „Cu toate că el [papa] a criticat violent bolșevismul, a și încercat să cadă la învoială cu acesta, sperând să preia conducerea Bisericii Ortodoxe a Rusiei.”

10. Cu ceva vreme înaintea atacului germanilor asupra rușilor în actualul război din 1941, Vaticanul avea în Rusia preoți iezuiți care duceau o muncă sistematică de pregătire pentru a prelua controlul asupra Bisericii Ortodoxe a Rusiei, atunci când Germania va urma să cucerească Rusia. Aceasta este o altă dovadă a ipocriziei Vaticanului și a cooperării sale cu puterile Axei. Aceste lucruri au fost publicate în presa din întreaga țară. Iată o declarație referitoare la papalitate, apărută în numărul din 23 iunie 1941 al „Journal American” din New York: „De ceva vreme, Vaticanul a pregătit preoți care să activeze în Rusia, în vederea unei schimbări religioase de acolo.”

11. Mai există și alte dovezi ale ipocriziei Vaticanului. Iată ce scrie ziarul german „Der Angriff”: „În anul 1936, papa le-a îngăduit catolicilor din Japonia să ia parte la cultul împăratului și al eroilor, ‘lăsând părerea despre lume și viață pe seama statului și religia pe seama bisericii.’” În toate operațiunile politice ale „împăratului de la mieznoapte” din ultimii ani, Vaticanul a dat dovadă de ipocrizie față de populația catolică, pentru a ascunde faptele ce dovedesc faptul că papalitatea cooperează cu puterile Axei, în conducerea unei campanii de dobândire a supremației mondiale.

12. Acum, Vaticanul se poartă cu ipocrizie în Anglia și față de aliații săi, care se luptă cu „împăratul de la mieznoapte”; în acea națiune așa-zisă „democrată”, reprezentanții Vaticanului pretind a fi democrați, a susține democrațiile și susțin că Vaticanul este persecutat de către totalitari. Însă această afirmație nu e susținută deloc de către dovezi și este făcută numai cu scopul de a-i înșela pe oamenii de rând și de a-i împiedica să vadă fățărnicia ierarhiei romano-catolice. Dumnezeu cunoștea dinainte și a prezis această ipocrizie: „Folosindu-se de propria-i gură, un ipocrit își poate distruge vecinul.” (Proverbe 11:9) Vaticanul a dat dovadă de ipocrizie și continuă să o facă față de Belgia, Olanda și alte țări în care acționează în „coloana a cincea”. Acesta folosește aceleași tactici și în SUA, pretinzând a fi de partea Americii, fiind însă împotriva democrației și plănuiind să preia controlul asupra guvernului american.

13. Ierarhia a recurs la lingușirea democrațiilor, spunându-le funcționarilor acestora că ei reprezintă „stăpânirile înalte” amintite în Biblie în Romani 13:1, făcându-i astfel pe cei înșelați de democrație să nu poată fi atenți la dovezi. Citatul biblic de mai sus vrea să spună că numai Iehova Dumnezeu și Isus Cristos reprezintă „Stăpânirile Înalte” și în nici un caz demnitarii politici. Și elementele politice au lingușit elementul religios folosind complimente alese și înfrânându-se să critice ierarhia și metodele sale duplicitare. Aceste puteri politice au avut grijă ca nici presa să nu critice ierarhia și să nu menționeze faptele sale necinstite.

14. Capcana lingușelii demonice a lucrat ferm, în ea căzând așa-numitele „democrații”. Vom da un exemplu în acest sens. Când papalitatea a anunțat că 1933 este „anul sfânt”, religioniștii și politicienii protestanți și evrei au luat parte alături de ierarhie la ceremoniile date în cinstea aceluia an. De asemenea, i-au felicitat pe papă și pe alți membri ai ierarhiei, exprimându-și speranța că „oamenii

vor fi inundați de un râu aurit al prosperității, ca urmare a acțiunilor întreprinse de papalitate.”

15. Iată și alte câteva exemple.

În data de 8 octombrie 1936, campania prezidențială era în plină desfășurare și Pacelli, actualul papă, și-a făcut brusc apariția în America, unde a avut o întâlnire privată cu domnul Roosevelt, care pe atunci candida pentru a fi reales. După numărarea voturilor, s-a dovedit că domnul Roosevelt obținuse majoritatea voturilor catolicilor.

Domnul Roosevelt a afirmat că America și Vaticanul vor începe o relație diplomatică de îndată ce poporul american va fi convins să accepte acest lucru. Nemaivând răbdare ca poporul american să accepte această stare, în data de 23 decembrie 1939, domnul Roosevelt l-a numit pe Myron C. Taylor trimisul său special la papă, iar domnul Taylor a pornit spre Vatican pentru a-l felicita pe papă.

În septembrie 1940, a fost sărbătorită în toată lumea a 400-a aniversare a înființării Ordinului Iezuiților, sărbătoare la care a participat și America. Toți oamenii nepărtinitori știu că Ordinul Iezuiților este cel mai plin de ipocrizie și necinstit ordin pus de diavol pe pământ vreodată.

Poporul lui Dumnezeu

16. În profeția din Daniel 11:32, Iehova, prin intermediul profetului, face un contrast izbitor între dușmanii Teocrației, care cedează lingușirii și păcătuiesc împotriva Teocrației și cei care sprijină cu credincioșie Guvernul teocratic al lui Isus Cristos. Cei din urmă, adică cei credincioși, sunt numiți în profeție ca reprezentând poporul lui Dumnezeu: „Cei care Își cunosc Dumnezeul vor fi puternici și vor face mari isprăvi.” Aici este vorba despre slujitorii credincioși ai lui Iehova, care vor fi implicați în „lucrarea ciudată” a lui Dumnezeu. Aceștia Își cunosc Dumnezeul și se bucură să-L slujească. Așa sunt martorii lui Iehova, căroră, în ultimii ani, Iehova li s-a arătat cu bucurie și căroră le-a dezvăluit scopurile Sale, pentru ca ei să-I slujească drept martori, aducând mărturie pentru numele Său și împărăția Sa. În 1919, Iehova Și-a scos poporul credincios din robie și din starea de lăncezeală în care a fost ținut de către Babilonul modern. El i-a reînuflețit și i-a pus să lucreze în slujba Sa. Iehova le-a dezvăluit că El este Împăratul Suprem, Dumnezeul Atotputernic, singurul care poartă numele de Iehova. (Ezechiel 37:13,14) El le-a dezvăluit că Isus Cristos este Împăratul Teocrației, Cel care va conduce lumea cu dreptate și Cel a cărui domnie este cea mai importantă dintre toate lucrurile. El i-a eliberat de religie și le-a arătat că nu mântuirea oamenilor este cea mai importantă, ci justificarea numelui lui Iehova. Astfel le-a arătat care este bucuria lui Dumnezeu. Acești oameni credincioși au putut fi părtași ai bucuriei lui Dumnezeu, la invitația lui Isus Cristos. Dumnezeu le-a arătat acestor slujitori credincioși ce reprezintă „cele două semne mari” din ceruri (Apocalipsa 12:1-3), adică organizația suverană a lui Iehova și organizația condusă de către diavol și care se opune Teocrației. Dumnezeu a arătat poporului Său ce reprezintă „fiara” și „chipul fiarei”, adică monstruoșitatea totalitară.

(Apocalipsa 15:2) Iehova a dezvăluit poporului Său semnificația profețiilor Sale, făcându-i „puternici în Dumnezeu și în puterea slavei Sale.” El le-a întărit credința și acțiunile, pentru a putea ține piept puterilor totalitare ale demonilor și pentru a refuza să aibă ceva de-a face cu religioniștii care au încălcat legământul. Dumnezeu i-a făcut puternici pentru a apăra și a vesti Guvernul teocratic condus de către Împăratul Său, Isus Cristos.

17. Așadar, după cum spune profeția, martorii lui Iehova fac „mari isprăvi”. Prin harul lui Dumnezeu și al Împăratului Său, ei au fost activi în vestirea numelui lui Iehova și a Guvernului Său teocratic ,condus de Isus Cristos, ca și în anunțarea judecăților lui Iehova, care au fost scrise împotriva fiecărui element al organizației lui Satan. Astfel, ei au făcut o lucrare și au realizat ceva în numele lui Dumnezeu. Ei au făcut aceste lucruri mai ales începând cu revărsarea Duhului Sfânt din anul 1922 d.Chr. Prin harul lui Dumnezeu, acești slujitori credincioși ai Săi „Își cunosc Dumnezeul” și au mers mai departe, fiind împuterniciți de El, ducându-I mesajul în aproape toate națiunile de pe pământ. Ei au publicat mesajul referitor la împărăție în întreaga lume în 88 de limbi și dialecte diferite. Ei au oferit acele publicații în limbile respective oamenilor, în forma a peste 340 de milioane de cărți și broșuri. Pe lângă acestea, au mai fost oferite milioane de tratate, pe lângă reviste precum „Turnul de veghe”, „Epoca de aur”, „Consolare”. De asemenea, au fost emise sute de transmisii radio către nenumărați ascultători, prin care se transmitea vestea bună a Guvernului teocratic condus de Isus Cristos, care reprezintă speranța glorioasă a omenirii.

18. Martorii lui Iehova de atunci au organizat cele mai mărețe adunări sau convenții ale poporului lui Dumnezeu care au fost organizate vreodată în istoria bisericii. De exemplu, în 1938, în Londra s-a ținut o convenție uriașă, de care au fost legate prin niște linii subterane alte 46 de adunări din toată lumea. Au mai fost conectate și 117 stații radio care au transmis simultan din Londra mesajul referitor la împărăție.

19. În iunie 1939, au fost organizate alte 30 de adunări care au fost în legătură cu New Yorkul prin intermediul liniilor subterane, alături de 75 de stații radio care au vestit mesajul referitor la împărăție, mesaj ascultat de nenumărați oameni.

20. În iulie 1940, în Detroit, s-a ținut o principală adunare a convenției, la care au fost conectate alte 17 orașe americane, prin intermediul liniilor subterane și a stațiilor de radio. Acestea au luat parte la vestirea mesajului referitor la Împărăție. În plus, au fost distribuite și semnate de milioane de oameni numeroase cereri referitoare la împărăția lui Iehova Dumnezeu. Prin aceste cereri, națiunile erau îndemnate să susțină libertatea de exprimare și de închinare în fața Dumnezeului Atotputernic. În instanțele națiunilor au ajuns mii de cazuri în care s-au făcut mărturii publice în favoarea numelui lui Iehova și a Guvernului Său teocratic, condus de Isus Cristos. Numeroși martori credincioși ai lui Iehova au fost aduși în fața instanțelor la cererea ierarhiei romano-catolice și a celor păcăliți de aceasta, împlinindu-se astfel avertismentul profetic dat de Isus Cristos. Astfel, a

fost făcută o altă mărturie în favoarea numelui lui Iehova și a împărăției Sale: „Însă aveți grijă de voi; căci vă vor da pe mâna sfaturilor și veți fi bătuți în sinagogi. Veți fi aduși în fața conducătorilor și a împăraților pentru numele Meu, ca să depuneți mărturie împotriva lor. Însă întâi trebuie ca Evanghelia să fie publicată în toate națiunile.” (Marcu 13:9,10) Luați aminte la evenimentele ce dovedesc împlinirea profeției lui Daniel, care sunt confirmate aici de către cuvintele profetice rostite de Isus Cristos. De asemenea, luați în considerare și dovezile fizice prezentate în continuare.

Cei înțelepți

21. „Aceia dintre oameni care înțeleg [cei înțelepți] îi vor învăța pe mulți; cu toate acestea, vor fi răpuși de sabie, vor fi arși, vor fi ținuți în robie și vor fi prădați multe zile.” (Daniel 11:33)

22. Astfel, Dumnezeu și Isus Cristos au aprins lumina în inimile poporului credincios al Lor, dându-le o înțelegere a relației lor cu Iehova și cu Împăratul Său. Cei care iubesc cu adevărat Guvernul teocratic s-au bucurat să primească această lumină, urmând o cale înțeleaptă: „Teama de Dumnezeu e începutul înțelepciunii; toți cei care Îi ascultă poruncile dau dovadă de o bună înțelegere; lauda Sa ține o veșnicie.” (Psalmi 111:10)

23. Cel înțelept este cel care ascultă și ia seama la avertizarea lui Dumnezeu. Începând cu anul 1922 d.Chr., cunoașterea, priceperea și înțelepciunea acestor slujitori credincioși ai lui Iehova au sporit. De atunci încolo, cei înțelepți s-au devotat slujirii interesului Guvernului teocratic, iar Dumnezeu i-a făcut o parte din „slujitorii Săi credincioși și înțelepți”, al căror conducător este Isus Cristos. (Matei 24:45-47) Profeția lui Daniel referitoare la trezirea din țărână și la alergare, care, mult timp a fost greșit înțeleasă și interpretată, a început să fie bine înțeleasă de către cei înțelepți după venirea lui Dumnezeu în templul Său: „Mulți din cei care dorm în țărâna pământului se vor trezi, unii ca să primească viața veșnică, iar alții, rușine și dispreț veșnic. Cei înțelepți vor lumina precum strălucirea cerului, la fel cum cei care îi aduc pe mulți la neprihănire vor străluci precum stelele pentru totdeauna.” (Daniel 12:2,3)

24. Cei care urmează căi înțelepte vor căpăta mai multă înțelegere și se vor bucura în Dumnezeu. (Daniel 12:10) Mulți din cei care erau adormiți spiritual înainte de 1931 și se aflau în „țărâna” Babilonului, până când au fost treziți de Dumnezeu, după ce s-au trezit, au început să înțeleagă importanța aceluia moment și, având această înțelegere, au plecat să lucreze, luând parte cu bucurie la „lucrarea ciudată” a lui Dumnezeu. Numărul pionierilor a crescut rapid, iar cei din numeroasele grupe care au fost adormite spiritual, dar care Îl iubeau pe Dumnezeu, s-au trezit și au profitat de șansa de a merge din casă în casă pentru a le prezenta oamenilor mărturia referitoare la numele Celui Prea Înalt și la împărăția Sa. Aceștia au devenit martorii credincioși ai lui Dumnezeu, ducând mesajul Său la cei care au însetat și au flămânzit după dreptate.

25. Profeția referitoare la martorii credincioși ai lui Iehova spune că aceștia „îi vor învăța pe mulți”. Acești slujitori credincioși ai lui Dumnezeu au ascultat și au înțeles porunca lui Isus Cristos: „Această Evanghelie a împărăției va fi predicată în întreaga lume ca mărturie” înainte de sfârșitul vremii. (Matei 24:14) Ascultând această poruncă dată de Dumnezeu, credincioșii au început să le spună oamenilor cu sârguință despre Guvernul teocratic. Aceștia i-au învățat pe mulți oameni, făcându-le vizite la domiciliu și ținând întâlniri de studiu pentru a-i ajuta să studieze Cuvântul lui Dumnezeu. Astfel s-a înfăptuit și încă se înfăptuiește o extraordinară lucrare de mărturie, care se realizează prin diferite mijloace, cum ar fi cărți, broșuri, reviste, radio, fonograf. De asemenea, martorii călătoresc din loc în loc și din casă în casă pentru a le vorbi celor dispuși să asculte. Pe măsură ce s-au răspândit printre oameni, acești martori credincioși au întâlnit multe persoane dispuse să asculte, pe care le-au învățat conform Scripturii. Călătoria și munca lor în calitate de slujitori ai lui Iehova presupun alegerea unei căi spinoase din perspectivă umană, însă este întotdeauna o cale ce bucură inimile celor care participă de bunăvoie la lucrarea de mărturie. Nimeni nu crede că va fi ușor de suportat de către corpul uman. Nu a fost prea greu pentru toți, ci numai pentru câțiva. Iată ce spune profeția:

„Cu toate acestea, vor fi răpuși”

26. Conform limbii ebraice, iată ce spune această parte de text: „Se vor clătina pe picioare.”; (variantea *Leeser*) „Se vor poticni.” Însă trebuie să remarcăm că nu vor cădea neputincioși. Ei nu au încetat să lucreze pentru Iehova. Pionierii și lucrătorii societății au întâmpinat multe greutăți, dar nu s-au dat bătăuți. Ei știu că sunt susținuți de puterea măreață a lui Iehova și a Împăratului Său, iar atunci când sunt loviți de dușman și se poticnesc, se ridică din nou și merg mai departe. „Un om drept cade de șapte ori și se ridică din nou. Însă cel păcătos va cădea în ticăloșie.” (Proverbe 24:16)

„Cu toate acestea, vor fi răpuși de sabie”

27. Această parte din profeție a fost împlinită în totalitate pe tărâmul totalitar, după cum au simțit pe pielea lor slujitorii credincioși ai lui Iehova. Aici, unii dintre cei credincioși au refuzat compromisul propus de organizația demonică și, ca urmare, au fost uciși, iar moartea lor e reprezentată de către „sabie”. Însă unii dintre ei chiar au fost decapitați. Cuvântul „sabie” este și un simbol al opoziției violente și a persecuției îndurate de către cei credincioși din partea mulțimilor stăpânite de demoni. Acesta a fost rezultatul în multe părți ale lumii, mai ales în Statele Unite, unde mulțimile au fost conduse de către preoți iezuiți, membri induși în eroare ai Legiunii Americane și alți fanatici posedați de diavoli. Dumnezeu a știut că aceste lucruri se vor întâmpla și a făcut ca toate acestea să fie scrise spre mângâierea poporului Său care avea să le trăiască.

„Vor fi arși”

28. Flacăra reprezintă persecuția ardentă și „prăjirea” publică de către ziare, transmisiile radio, relatări publice eronate și prin mărturii false în curțile de judecată. Din aceste surse, flăcările persecuției malițioase s-au îndreptat împotriva martorilor lui Iehova. (Plângerile lui Ieremia 2:3) Credincioșii au rămas tari în fața acestor flăcări arzânde, refuzând să cedeze în fața organizației demonice. Acești credincioși sunt bine înrădăcinați în adevăr și în devotamentul lor față de Dumnezeu și față de Împăratul Său. Ei nu sunt precum sămânța picată pe terenul pietros care, „atunci când soarele era pe cer, a ars; și, fiindcă nu avea rădăcini, a pierit.” (Matei 13:5,6,20,21)

„Vor fi ținuți în robie”

29. Astfel sunt descrise alte lucruri care au fost folosite de către cei controlați de demoni pentru a le face rău slujitorilor lui Iehova, adică martorilor Săi credincioși. Acești martori au fost luați prizonieri în țările totalitare, unde au fost cărați și aruncați în închisori. În Germania, peste 6 000 de martori credincioși ai lui Iehova au ajuns la un moment dat în închisoare, unde mulți dintre ei se află și acum. Mulți au fost arestați și băgați în închisori și în Statele Unite, în țara despre care s-a spus că ar fi „țara celor liberi și căminul celor curajoși”. Însă, în ultimii ani, această țară și reprezentanții săi controlați de către religioniști, au cedat în fața spiritului demonic totalitar manifestat de către ierarhia romano-catolică. Această ticăloșie îndreptată împotriva martorilor lui Iehova reprezintă o împlinire a profeției. Știind că Iehova îngăduie aceste lucruri cu un scop, slujitorii Săi credincioși îndură cu bucurie suferințele și persecuția pentru numele Său, căci ei știu că, la vremea potrivită, El îi va răzbuna. (Luca 18:7,8)

„Vor fi prădați”

30. De când dictatorul Hitler a ajuns la putere în Germania, această țară a devenit un loc în care poporul credincios al lui Dumnezeu este jefuit. Agenții dictatorului și cei ai ierarhiei au năvălit în casele martorilor lui Iehova, unde, fără nici un fel de scuză, i-au prins pe locuitorii caselor respective ducându-i în închisori, au pus sechestru pe biblii și pe scrierile biblice aruncând totul în foc. Odată, 50.000 de cărți ale martorilor lui Iehova au fost arse de către naziști. Aceeași linie directoare a fost urmată și de către dictatorii altor țări, care reprezintă o parte din „împăratul de la mieznoapte”, cum ar fi Austria, Cehoslovacia, Danzig, Ungaria, Italia, Polonia, România, Franța, Spania și altele. Toate acestea au fost făcute cu ticăloșie, cu complicitatea și la cererea ierarhiei, condusă de la Vatican.

31. În Canada, jaful continuă și acum. Acolo, martorii lui Iehova, slujitorii Celui Prea Înalt, au fost declarați de către dictatorul catolic controlat de Vatican ca reprezentând o „organizație ilegală”, iar munca și proprietățile le-au fost prădate. De asemenea, s-au făcut și multe arestări, deoarece slujitorii credincioși ai lui Dumnezeu se întâlnesc pentru a vorbi despre bunătatea lui Dumnezeu care este

îndreptată asupra lor. Aceeași politică de pradă este aplicată acum în multe alte țări care alcătuiesc „împăratul de la miazăzi”. Printre acestea se numără Australia, Africa de Vest, provinciile insulare și altele.

32. În Statele Unite, spre rușinea națiunii care, timp de 150 de ani a prețuit libertatea adunărilor, a exprimării și aceea de a te închina Dumnezeului Atotputernic, în ultimii ani, același jaf s-a dezlănțuit. Acesta a început în Statele Unite în 1932; apoi, în 1940, în aceeași zi în care dictatorul Mussolini, având aprobarea Vaticanului, a înjunghiat pe la spate republica franceză, jaful a izbucnit în Texas și în alte locuri unde era predominantă populația catolică stăpânită de demoni. În aceste locuri, gloatele conduse de preoți romano-catolici și de alți catolici fanatici au intrat în clasele particulare de studiu biblic, iar credincioșilor le-au fost confiscate casele, iar bibliile și alte materiale biblice le-au fost distruse. De asemenea, mulți martori ai lui Iehova au fost bătuți cu cruzime și tratați cu violență, proprietățile le-au fost distruse, iar ei au fost târâți din loc în loc, precum animalele sălbatice.

33. „Acțiunea catolică”, organizată și condusă de la și de către Vatican, este principalul instrument al lui Satan și al demonilor asociați acestuia, folosit în jefuirea slujitorilor lui Iehova în diferite părți ale lumii. Profeția spune că această situație va dura „multe zile”, iar aceste zile vor continua cu o violență sporită manifestată de către religioniști față de slujitorii lui Iehova, până când El va interveni în această luptă în ziua măreață a Dumnezeului Atotputernic, zi ce poartă numele de „Armagedon”.

34. Prin intermediul acestor metode ticăloase enumerate în profeție, adică sabia, flăcările, robia și jaful, „Acțiunea catolică”, care este un element al „împăratului de la miazănoapte”, speră să creeze în lume o situație în care religioniștii, liderii lor și aliații să-și poată spune: „Suntem în pace și siguranță.” Acela va fi semnul că Dumnezeu va intra în acțiune și-i va înlătura pe agenții demonilor.

35. În ciuda tuturor persecuțiilor teribile la care au fost supuși martorii lui Iehova de către elementele conducătoare stăpânite de demoni, acești slujitori credincioși ai lui Dumnezeu au reușit să meargă mai departe. Cu trupurile istovite, dar cu sufletele vesele, ei au mers mai departe cântând cântări de laudă la adresa Teocrației și a Împăratului ei. Astfel, ei continuă să participe la „lucru ciudat” al lui Iehova. Ei trec mai departe ca un nor de lăcuste irezistibil, fiind convinși pe deplin că, fiind mânați de puterea lui Dumnezeu, ei își vor împlini partea de legământ. Cu mult timp în urmă, Iehova, prin intermediul profetului Său, a profețit acest marș de neoprit al slujitorilor Săi: „Ei vor alergeră precum niște voinici; se vor cățăra pe ziduri precum niște războinici; fiecare va mărșălui pe drumul său fără a rupe rândul. Nici nu se vor îmbrânci unul pe altul, ci fiecare va merge pe calea sa; când vor cădea în sabie, nu se vor răni [chiar dacă vor cădea printre arme, nu se vor opri] (*Rotherham*) – Ioel 2:7,8

Ajutor

36. „Când vor cădea [și când se vor poticni (*Young*)], vor primi un mic ajutor: însă mulți vor cădea pradă lingușirilor.” (Daniel 11:34)

37. Dumnezeu ne aduce în vizor aici „alte oi ale Sale”, care compătimesc „rămășița” și își arată bunătatea inimii oferindu-i ajutor acesteia. Aceste „alte oi” sunt foarte puține în comparație cu mulțimea de persecutori păcătoși, numiți „capre”. „Celelalte oi” sunt asemănată cu cei care i-au devenit însoțitori lui David când acesta a devenit un proscris, fiind fugărit de către Saul. (1 Cronici 12:22-24) Iată ce a scris David: „Dumnezeu le-a stat alături celor care m-au ajutat: îmi voi vedea dorința împlinită asupra celor ce mă urăsc.” – Psalmi 118:7

38. Ei oferă ajutor așa cum și Rahav i-a ajutat pe spioni. Așadar, aceste „alte oi” ale lui Dumnezeu și-au arătat bunătatea față de rămășița lui Iehova. (Iosua 2:1,2) La fel și Iael i-a ajutat pe Barac și Debora în bătălia de la Meghido. (Judecători 4:17-22, 5:24-27) Dumnezeu vorbește mai departe și despre ajutorul oferit de ionadabi, așa cum se prezintă în relația dintre Ionatan și David. (1 Samuel 19, 20, 23); la fel este și atunci când Ebed-Melech l-a ajutat pe Ieremia „când acesta se afla în groapă. (Ieremia 38:7-13) Așa cum ajută pe rămășița credincioasă, „celelalte oi” Îi oferă ajutor și lui Isus Cristos, lucru de care El ține cont și pentru care le binecuvântează. – Matei 25:32-40

39. Puțin ajutor le este oferit de către judecători rezonabili și înțelepți, care au luat decizii sincere, apărând drepturile martorilor lui Iehova de a vesti mesajul referitor la Împărăție. Aceste decizii au avut de-a face cu lăsarea unei oportunități pentru amintirea clasei moderne asemănătoare lui Ehud. (Judecătorii 3:23-26) Atitudinea guvernului britanic și a multora din consiliile sale de recrutare și-a arătat bunătatea față de martorii lui Iehova, fiind astfel demn de menționat acest lucru. Dumnezeu nu uită niciodată de bunătatea ce le este arătată celor care Îl iubesc și Îl slujesc. Fără îndoială că judecătorii la care se face referire, care au luat decizii favorabile și juste cu privire la martorii lui Iehova, și oficialii guvernului britanic care au dat dovadă de bunătate față de slujitorii lui Iehova, vor primi o recompensă binemeritată din partea lui Dumnezeu la timpul cuvenit.

40. „Însă mulți se vor lipi de ei cu lingușiri.” Pe vremea când Isus se afla pe pământ ca om, a existat un alt reprezentant al „împăratului de la miazănoapte” care a cedat lingușirilor. (vezi Daniel 11:21,22) Versetul 32 din capitolul 11 ne prezintă un reprezentant ulterior al „împăratului de la miazănoapte” care este corupt și care corupe așa-numitul „cler” prin intermediul lingușirilor. Demonii își încearcă schemele lingușitoare pe martorii lui Iehova. „Împăratul de la miazănoapte”, alături de agenții și reprezentanții săi, speră să-i corupă pe martorii lui Iehova îndemnându-i să cadă la un compromis cu diavolul, așa cum Satan a încercat să-L corupă pe Isus Cristos pe Muntele Ispitirii. Anumiți funcționari ai „împăratului de la miazănoapte”, mai ales diplomații, încearcă să-i corupă pe slujitorii lui Iehova prin cuvinte lingușitoare, pentru a-i determina să ia parte la închinarea înaintea creaturilor. Credincioșii refuză să cedeze și se roagă după cum sunt învățați în Cuvântul lui Dumnezeu: „Doamne, condu-mă către dreptatea Ta și îndepărtează-

mă de dușmani; eliberează-mi calea Ta înainte-mi. Căci gura lor este necinstită, iar sufletul le este păcătos; gâtul lor este un mormânt deschis, iar limba lor este lingușitoare. Nimicește-i, Doamne; fă-i să cadă din cauza propriilor sfaturi; alungă-i în mijlocul fărădelegilor lor, căci s-au răzvrătit împotriva Ta.” (Psalmi 5:8-10)

41. În cadrul „sfatului bătrânilor” lor se află lingușitori care se dedau lingușirilor și care cred că pot linguși organizația lui Satan dacă nu iau în seamă mesajul referitor la împărăție și dacă le recunosc politicianilor statutul de „stăpâniri înalte”, cedând în fața cererilor acestora. Drept urmare, ei nu mai iau parte la anunțarea Teocrației și nici la conflictul mortal dintre organizația lui Satan și Guvernul teocratic al lui Dumnezeu ,condus de către Isus Cristos. Iată că sunt destule dovezi care arată că „împăratul de la miazănoapte”, format în mare parte din elemente politico-religioase controlate de demoni, s-a auto-instalat cu îndrăzneală și hulitor în „locul sfânt”, stând cu aroganță acolo unde „nu-i e locul”, adică în locul Teocrației lui Isus Cristos, sfidându-L astfel pe Dumnezeu Atotputernic. El va reuși să pustiască tot pământul prin intermediul actualei „urâciuni pustitoare”, instrumentul lui Satan, care este conducătorul demonilor. Cei care înțeleg aceste adevăruri vor lua în seamă avertismentul rostit de Împăratul Isus Cristos și vor fugi imediat către Guvernul Său teocratic, care e reprezentat de către „munți”. (Matei 24:15; Marcu 13:14)

42. În același timp, cei care iau o decizie înțeleaptă vor fi supuși unui test foarte dur, iar toți cei care vor trece de acesta, trebuie să-și păstreze integritatea. Care dintre aceștia se vor prezenta neprihăniți înaintea lui Dumnezeu în cadrul acestui test final?

Va urma

„Lucrările lui Iehova sunt mărețe, căutați-le pe cele care aduc bucurie. Lucrarea Sa este onoare și măreție, iar neprihănirea Lui e veșnică. El Și-a creat lucrările minunate pentru a dăinui... Lucrările mâinilor Sale sunt adevăr și dreptate; toate învățăturile Sale sunt de nădejde. Teama de Iehova este începutul înțelepciunii. Toți cei care Îi respectă poruncile capătă o bună înțelegere. Slava Sa e veșnică.” Psalmi 111:2-4,7,10. *ARV*.

Caracter sau integritate – care dintre ele?

În această lume aflată în criză, pretinsa importanță și nevoie de „dezvoltare a caracterului” sunt subliniate mereu, la posturile publice, la amvoane și pe canalele de radio. Un cleric din Toronto, Canada a spus de curând în New York: „Lupta și învingerea lui Hitler ar putea include pericolul de a ne face să ajungem (totalitari) ca el. Trebuie să ne întoarcem la ideea căci caracterul lui Dumnezeu determină ordinea noastră morală.” (*New York Times*, 21 iulie 1941) Se folosesc în mod

frecvent și expresii cum ar fi: „Trebuie să ajungem să avem un caracter perfect în această viață pentru a putea locui pentru totdeauna cu Dumnezeu.” ”Antrenarea caracterului pentru a-i fi pe plac lui Dumnezeu trebuie să aibă loc cât timp încă suntem în carne. Moartea și învierea nu vor produce nici o schimbare în caracterul nostru.”

Dar ce este atunci „caracterul”? Se pare că acel cuvânt grecesc tradus prin „caracter” apare o singură dată în Biblie. Cuvântul grecesc este redat aici prin „reprezentarea exactă”, după cum urmează: ”El este reflectarea gloriei Sale și reprezentarea exactă a ființei Sale. El susține toate lucrurile prin cuvântul puterii Sale, iar după ce a făcut o purificare pentru păcatele noastre s-a așezat la dreapta Măririi, în înălțimi.” (Evr. 1:3) Această descriere a lui Isus Cristos este legată de timpul când El a fost înviat și înălțat la glorie divină. Reprezentarea exactă a Tatălui, de care se bucură acum Isus Cristos, nu este ceva pe care El a dezvoltat-o în cei trei ani și jumătate de suferință pe pământ. Apostolul spune clar în Evrei 1:3 că Isus Cristos s-a bucurat de această reprezentare exactă încă din timpul când „s-a așezat la dreapta Măririi, în înălțimi”. El nu a obținut această glorie prin propriile Sale eforturi, ci a primit-o ca răsplată de la Dumnezeu pentru ascultarea și credința Sa absolută și pentru că și-a menținut integritatea față de Iehova cât timp s-a aflat pe pământ.

Glorificatul Isus nu a avut această „reprezentare exactă”, sau ”caracter” (Greacă) separat de persoana Sa. Traducerea *Emphatic Diaglott* redă Evrei 1:3 astfel: „care, fiind o reflectare a gloriei Sale și copia exactă a persoanei Sale, manifestând toate lucrurile prin cuvântul puterii Sale, s-a așezat la dreapta maiestății, în înălțimi.” De aici tragem concluzia că, atunci când Isus a fost înălțat în cer, El a devenit „reprezentarea exactă” a lui Iehova, Tatăl Său, și că viața divină, sau nemurirea, are și ea legătură cu acea reprezentare exactă. În această situație, era absolut imposibil ca Isus să dezvolte acest caracter sau personalitate, cât timp era în carne. Cuvântul grecesc „caracter” înseamnă „amprentă; o copie exactă; imagine expresă”. (Concordanța lui Strong)

„Caracterul este ceea ce este în realitate o persoană sau un lucru.” (Dicționarul Webster) Această definiție este în armonie cu Scripturile inspirate. Este adevărat că în accepțiunea engleză cuvântul „caracter” are multe înțelesuri date de lexicografi, însă modul în care folosesc oamenii un anumit cuvânt sau termen nu poate nicidecum să schimbe înțelesul său scriptural. Dacă Domnul arată clar semnificația unui cuvânt folosit prin intermediul Scripturilor inspirate, nici un om nu are autoritatea de a-i conferi acelui cuvânt o altă semnificație și să aplice acea semnificație Scripturilor.

În cercurile religioase se folosesc foarte frecvent aceste expresii: „caracterul drept al lui Dumnezeu”, „caracterul lui Isus”, „caracterul creștin” etc. Observați că în fiecare dintre aceste expresii se folosește cazul genitiv al substantivului care denotă persoana despre care se vorbește, implicând ideea de posesiune sau deținere a ceva care este separat sau distinct de persoana respectivă. Deține Dumnezeu un caracter separat și distinct de El Însuși? Sau are Isus un caracter sau o personalitate

distinctă de El Însuși și pe care a dezvoltat-o? Poate un creștin să aibă un caracter pe care să-l dezvolte prin propriile eforturi?

Dicționarul Webster definește mai departe cuvântul grecesc redat prin „caracter”, în armonie cu Scripturile, astfel: „Însușirea distinctă sau ansamblul distinct de însușiri prin care se distinge o persoană sau un lucru de altele, ceea ce este în realitate o persoană sau un lucru.” Ce Îl distinge pe Dumnezeu de toți ceilalți? Răspunsul este că prin El și în El sunt exprimate, în armonie perfectă, cele patru însușiri de bază: înțelepciune, dreptate, iubire și putere, și asta întotdeauna, fără sfârșit și fără început. Acest lucru nu se poate spune despre nimeni altcineva. Iehova este, așadar, CHARACTERUL. Astfel, expresiile „caracterul lui Dumnezeu” sau „caracterul drept al lui Dumnezeu” sunt nescripturale. Aceste însușiri sunt o parte a lui Iehova. El nu posedă sau nu deține un caracter.

De la crearea Fiului unic-născut al lui Dumnezeu, Logosul sau Cuvântul, numit mai târziu Isus, El a fost întotdeauna un caracter și a fost întotdeauna perfect. Atunci când Dumnezeu L-a ridicat pe Isus din morți și L-a investit cu toate puterea în ceruri și pe pământ și L-a înălțat în cel mai înalt loc din ceruri, El L-a făcut pe Isus Cristos exact ca El Însuși, „reprezentarea exactă” a Sa. Așadar, începând din acel moment, El este un caracter ca și Iehova. Aceasta nu înseamnă că El posedă un „caracter” pe care l-a dezvoltat, ci că El Însuși este un caracter și este asemenea Tatălui Său.

Omul este o creatură, o entitate, un suflet, după cum se arată în relatarea despre creație din Geneza 2:7: „Și Domnul Dumnezeu a făcut omul din țărâna pământului și i-a suflat în nări suflare de viață și omul a devenit un suflet viu.” Pe pământ sunt mulți oameni care se consideră creștini și care folosesc expresia: „Am un suflet pe care trebuie să mi-l mântui”, spunând astfel că au o entitate numită „suflet”, care este separată și distinctă de corp. Fiecare om este un suflet. „Caracterul este ceea ce este în realitate un om”. De aceea, expresiile „caracterul lui Iacov și „caracterul lui Esau” nu sunt termeni scripturali corecți. Patriarhul Iacov a fost un om bun și, prin urmare, și un caracter bun, în timp ce fratele său Esau a fost un om și un caracter rău.

Așadar, este potrivit să spunem că un creștin trebuie să-și dezvolte un caracter plăcut pentru Dumnezeu ca să poată fi primit în împărăția lui Dumnezeu? Această expresie nu este corectă, căci ea implică ideea că un creștin trebuie să dezvolte ceva în asemenea măsură, încât Dumnezeu să îl aprobe și că trebuie să facă acest lucru prin propriile eforturi și că acel ceva este separat și distinct de corpul său. Nu este de mirare atunci că mulți creștini s-au descurajat. Atunci când privim lucrurile într-un mod incorect suntem descurajați, însă atunci când le înțelegem corect primim curaj. Scopul nostru trebuie să fie acela de a ne încuraja și a ne ajuta întotdeauna unii pe alții.

Să ilustrăm: Matrița unui tipar este făcută din fier. Litera A este un caracter. Această literă poate fi decupată dintr-o piesă brută de oțel. De îndată ce este decupată în forma literei A, ea este un caracter, însă e unul brut și aproximativ. După aceea se finisează și se lustruiește până când devine foarte frumoasă.

Procesul de finisare nu dezvoltă caracterul, ci acesta este doar transformarea aceluiași caracter de la un anumit grad de urâțenie la unul de frumusețe.

Atunci când un om i se consacrează lui Dumnezeu, printr-un legământ de a face voința Lui, așa cum și Isus Cristos face voința lui Dumnezeu, acel om devine un creștin. El este atunci un caracter. Este un creștin. El nu posedă un creștin, tot așa cum nu posedă nici un caracter. La început el este nerafinat. Trebuie acest creștin, acest caracter, să fie supus unei schimbări, sau trebuie să „își dezvolte un caracter” înaintea lui Dumnezeu, pentru a putea fi primit de El? La această întrebare trebuie să se răspundă cu ajutorul Cuvântului Domnului, căci teoriile oamenilor nu oferă nici o satisfacție.

Apostolul Petru li se adresează, în ambele sale epistole creștinilor care au fost născuți prin spiritul lui Dumnezeu, ca fii spirituali ai Săi. El le spune: „De fapt, la această cale ați fost chemați, fiindcă și Cristos a suferit pentru voi, lăsându-vă un model, ca să călcați cât mai exact pe urmele Lui.” (1Pet. 2:21) Întrebarea care se ridică acum este: I s-a cerut lui Isus să își dezvolte un anumit caracter înainte de a putea fi primit în Împărăție și și-a dezvoltat El acest caracter în timpul cât a stat pe pământ? Răspunsul corect la această întrebare ne furnizează criteriul după care trebuie să se ghideze urmașii lui Isus, iar răspunsul la întrebare este *Nu*, căci Isus a fost un caracter perfect în timpul cât a fost pe pământ. El nu a avut un caracter de dezvoltat; El a fost un caracter și a fost perfect. Dacă nu ar fi fost așa, El nu ar fi fost acceptabil ca marea jertfă de răscumpărare necesară pentru a mântui omenirea credincioasă și fidelă.

Însă de când a fost consacrat lui Iehova Dumnezeu și botezat în apă pentru a-și simboliza consacrarea, fiind apoi născut de spiritul sfânt al lui Dumnezeu și până la învierea Sa din morți, nu a trebui Isus să își dezvolte un caracter perfect în calitatea Sa de „creatură nouă”? Nu! Dacă El și-ar fi dezvoltat un astfel de caracter „în timpul cât a fost în carne, atunci Isus ar fi avut asemănarea despre care a vorbit apostolul, de dinainte să moară și să fie sculat din morți. El nu s-a sculat pe Sine din morți, ci Dumnezeu a făcut-o.

În Evrei 5:8,9 găsim următoarele cuvinte: „Deși era Fiu, a învățat ascultarea din lucrurile pe care le-a suferit, și, după ce a fost făcut perfect, a primit ca responsabilitate mântuirea veșnică a tuturor celor care ascultă de El.” Nu înseamnă aceasta că El a fost făcut perfect în caracterul Său? Răspunsul este nu! Isus a făcut un legământ cu Tatăl Său, spre a face voința Lui. El a fost supus celor mai grele încercări ale integrității Sale față de Iehova Dumnezeu, dar El și-a menținut fidelitatea în aceste încercări și s-a dovedit loial și credincios lui Dumnezeu. Scopul suferințelor Sale a fost să demonstreze credința Sa și în cele mai potrivnice circumstanțe. El a trecut toate aceste teste și a învățat astfel ascultarea în suferință. „Căci era potrivit ca Acela (Iehova Dumnezeu) pentru care sunt toate lucrurile și prin care sunt toate lucrurile, aducându-i pe mulți fii la glorie, să-l facă perfect prin suferințe pe Reprezentantul Principal (Isus Cristos) al mântuirii lor.” – Evr. 2:10

Cuvântul „a face perfect” folosit de apostolul Pavel în textele de mai sus, înseamnă a completa, a desăvârși, a împlini. Observați că aceste texte nu spun că

Isus și-a perfecționat *caracterul* prin lucrurile pe care le-a suferit. Ci ele spun că El a învățat ascultarea prin lucrurile pe care le-a suferit și după ce și-a împlinit sau desăvârșit legământul cu Dumnezeu, El a devenit autorul mântuirii veșnice. „El s-a umilit și a devenit ascultător până la moarte, da, moarte pe cruce.” (Fil. 2:8) Cu alte cuvinte, atunci când Isus și-a încheiat legământul de jertfă, Dumnezeu L-a răsplătit, făcându-L autorul mântuirii eterne a omenirii ascultătoare. De asemenea, Dumnezeu i-a dat nemurirea și o glorie ca a Sa, astfel că Isus a devenit „reprezentarea exactă a persoanei (lui Dumnezeu)”.

Urmașii lui Isus trebuie să acționeze ca și El, căci ei au fost chemați să calce pe urmele Sale. Toți aceștia, care vor fi făcuți în cele din urmă perfecți, caractere glorioase, și „vor fi ca El”, trebuie să fie transformați de Iehova Dumnezeu la „prima înviere”. – 1 Ioan 3:2; Apoc. 20:6

Cei care sunt adevărați creștini, asemenea lui Isus, au făcut un legământ spre a face voința lui Iehova. Cuvântul „legământ” este forma solemnă a cuvântului „contract”. E nevoie de două persoane pentru a face un legământ și ambele trebuie să cadă de acord asupra termenilor lui. Numele de „creștin” este denumirea dată unei persoane care face o consacrare deplină prin care este de acord să facă voința lui Dumnezeu, încrezându-se în valoarea jertfei lui Isus Cristos, în calitatea Sa de Răscumpărător al său. Pe scurt, partea sa de contract ar putea fi rezumată astfel: „Cred în Domnul Isus Cristos și promit și accept să fac voința Ta, o, Dumnezeule, orice s-ar întâmpla.” Dacă Dumnezeu face un legământ cu cineva, acesta se numește un legământ „bilateral”, cu două părți. Ambele părți au o obligație dată de legământ și trebuie să facă totul, conform termenilor acestuia. Iehova Dumnezeu își împlinește toate legămintele. Este imposibil ca Atotputernicul Dumnezeu să nu își respecte partea Sa de legământ. Poate un om care a făcut un legământ cu Dumnezeu să desconsidere acel legământ și să-l violeze sau să-l încalce, fără să fie pedepsit? Romani 1:31,32 răspunde: „Cei ce încalcă legămintele... merită moartea.” Dumnezeu este credincios în toate lucrurile pe care le promite și cere loialitate de la toți cei ce se angajează să împlinească o înțelegere sau un legământ cu El.

Puterile lumești încearcă astăzi să forțeze poporul de legământ al lui Dumnezeu să se lepede de legământul lor și să-i încalce termenii, conformându-se lucrurilor din această lume, care sunt contrare poruncilor și voinței lui Dumnezeu. Faptele arată că poporul credincios de legământ al lui Dumnezeu nu se teme de oameni și de ce le pot face oamenii. Ei se tem de Atotputernicul Dumnezeu și Îl ascultă și Îi servesc. Cât despre cei răi, puterea lor se sfârșește odată cu moartea, însă puterea Dumnezeului Atotputernic este veșnică. Dacă o persoană care a făcut un legământ moare în infidelitate față de Dumnezeu, atunci acela este sfârșitul său pentru totdeauna. Dacă ea moare din cauza oamenilor răi, pentru că i-a rămas credincioasă lui Iehova și obligațiilor legământului său, Iehova o va învia pe acea persoană credincioasă la viață eternă.

De ce ar ezita cineva să țină cu credință la legământul său cu Iehova, în fața tuturor împotrivirilor sau pedepselor oamenilor? Cel care face un legământ cu

Iehova și a primit cunoștința despre lucrurile bune pe care le dă Domnul Dumnezeu, nu-și permite nici măcar să se gândească dacă să asculte sau nu de oameni și astfel să își încalce legământul. Cel care își menține integritatea față de Dumnezeu este hotărât să respecte obligațiile legământului său până la sfârșit, indiferent ce i-ar putea face vreo putere umană.

Apostolul spune în 2 Petru 1:5-8: „De aceea, depunând și voi toate eforturile, adăugați la credința voastră virtute, la virtute, cunoștință, la cunoștință, stăpânire de sine, la stăpânirea de sine, perseverență, la perseverență, devoțiune sfântă, la devoțiunea sfântă, afecțiune frățească, la afecțiunea frățească, iubirea. Pentru că, dacă aceste lucruri vor fi în voi și vor abunda, ele nu vă vor lăsa să fiți leneși sau neroditori în ce privește cunoașterea exactă a Domnului nostru Isus Cristos.” Apostolul Petru nu le spune aici creștinilor cum să își dezvolte caracterul, ci le spune cum să își împlinească legământul, iar apoi, pentru a-i încuraja, el le spune (vs. 10): „Dacă faceți aceste lucruri, nu veți cădea niciodată.”

De ce să citim în cuvintele inspirate ale apostolului lucruri care nu sunt acolo? Unde găsim în Scripturi vreun sprijin pentru afirmația făcută de adepții religiei: „Faptul de a ne face partea în scopul veșnic al lui Dumnezeu depinde de dezvoltarea caracterului nostru, un caracter perfect, în timpul acestei vieți”? Toți creștinii știu că ei nu pot să facă nimic în mod perfect, însă ei știu că pot face tot ce pot pentru a face lucrurile pe care i-au promis Domnului că le vor face. Apostolul Petru spune ce trebuie să facă ei, iar a *face* înseamnă a lucra, lucrare care trebuie făcută cu bucurie.

Creștinii pot să depună cele mai mari eforturi spre a face lucrurile menționate de Petru, dar totuși ei sunt întotdeauna conștienți de propriile lor imperfecțiuni și greșeli. Ei știu că nu sunt perfecți. Având o înțelegere greșită a ideii de „dezvoltare a caracterului”, ei ar fi cu siguranță descurajați, însă având o înțelegere adecvată a integrității și a legământului lor cu Dumnezeu, ei pot spune cu bucurie: „Tatăl meu este Dumnezeu cel drept. El îmi cunoaște inima și știe că Îl iubesc și că mă străduiesc să fiu martorul Său credincios și adevărat.” Mesajul apostolului răsună cu bucurie în urechile acestor creștini: „Nu vă descurajați, dacă faceți aceste lucruri nu veți cădea niciodată.” Aceasta înseamnă că, dacă depuneți toate eforturile spre a respecta partea voastră de legământ, veți avea cu siguranță victoria și veți câștiga aprobarea lui Dumnezeu și binecuvântările pe care le-a rezervat El pentru cei care-și mențin integritatea față de El și dovedesc că afirmațiile false ale lui Satan sunt minciuni. – Iov 2:5

„Pentru că cine nu are acestea este orb, își închide ochii la lumină și a dat uitării curățirea de păcatele sale de odinioară.” (2Pet. 1:9) S-ar putea ca unii să vorbească întotdeauna într-un mod plăcut, să nu dea niciodată dovadă de furie sau de neplăcere, să pară întotdeauna buni, liniștiți și virtuoși, să citească zilnic din Biblie, să se gândească la lucruri sfinte și să își imagineze astfel că „își dezvoltă un caracter minunat”, însă ei nu vor fi primiți în împărăție dacă nu vor împlini lucrurile cerute de legământul lor. Cuvintele de mai sus ale apostolului nu sunt

instrucțiuni despre cum trebuie „dezvoltat un caracter”, ci ele sunt afirmații simple legate de ceea ce trebuie să facă toți creștinii pentru a-și respecta legământul făcut.

Creștinii care gândesc în acel fel sunt orbi. Ei se uită la propriile lor virtuți și uită că spălarea și curățirea lor s-a făcut prin sângele lui Isus și faptul că ei stau înaintea lui Dumnezeu se datorează numai dreptății Sale. Visătorii pot să vorbească oricât despre „dezvoltarea caracterului”. Însă toți creștinii care vor să își mențină integritatea față de Dumnezeu ar trebui să își împlinească în mod activ legământul cu El. Astfel, ei nu „vor fi leneși sau neroditori ,în ce privește cunoașterea exactă a Domnului nostru Isus Cristos”, ci vor demonstra apreciere pentru lumina adevărului pe care o dă Dumnezeu poporului de legământ al Său, participând cu bucurie la serviciul Său activ. Este o mărturie imensă care trebuie depusă pe pământ înainte de distrugerea finală a organizației lui Satan. Creștini, încingeți-vă coapsele și ieșiți cu bucurie în serviciu, dându-i laude Celui care v-a chemat din întuneric la lumina Sa glorioasă. Fie ca toți să facem ceea ce am jurat să facem prin termenii legământului nostru, și să-i lăsăm caracterul lui Dumnezeu. Dumnezeu este cel care îl va transforma într-un caracter glorios pe cel care este credincios până la sfârșit. Creștinii vor deveni caractere perfecte în Împărăție, nu mai repede. „Să mă ocrotească integritatea și dreptatea, căci în Tine sper (Ție îți servesc).” – Psalmi 25:21

Războiul - fulger

”Domnul a devenit Rege. Să se învelească pământul!...fulgerele Lui au luminat lumea, pământul a văzut și a tremurat.” (Ps. 97:1-4) Iehova este sursa fulgerelor. El folosește lucrurile pe care le-a creat și care sunt vizibile pentru om ca să îi învețe pe oameni despre lucrurile invizibile. Dumnezeu va face atât lucrurile vizibile, cât și pe cele invizibile pe care le-a creat, să lucreze spre binele celor care îi sunt devotați și ascultă de El. Toate fulgerele vin de la Iehova și sunt o manifestare a puterii Sale. Acest lucru este dovedit de cuvintele lui Iov: „Poți tu să trimiți fulgere ,ca să plece și să-ți spună: „Iată-ne?” – Iov 38:35, *nota marginală*.

„La glasul Lui se stârnește un vuiet de ape în ceruri și El face aburii să urce de la marginea pământului. El a pus și stăvilare ploii și face vântul să iasă din cămările lui.” (Ier. 10:13, *ARV*) Fulgerul luminează și dezvăluie lucrurile care erau în întuneric și ascunse. În mod simbolic, fulgerul lui Dumnezeu luminează Cuvântul Său pentru cei care îl așteaptă și le revelează și le arată lucrurile care I se opun lui Dumnezeu și organizației Sale. Expresia ”fulgerele lui Dumnezeu” se aplică la timpul când Dumnezeu își manifestă prezența înaintea poporului Său, aruncând o și mai mare lumină asupra Cuvântului Său, revelându-le supușilor Săi scopul Său cu privire la ei și demascându-i pe dușmanii lor. „Tunetul” simbolizează vocea lui Iehova: „Ai tu un braț ca al adevăratului Dumnezeu? Poți face tu să tune cu un glas ca al Său?” (Iov 40:9) „Gloriosul Dumnezeu a tunat.”

(Ps. 29:3) Odată cu tunetul, vine și ploaie în abundență. (Iov 38:34) Ploaia simbolizează adevărul înviorător care însuflețește și bucură inimile celor din poporul lui Iehova. – Iov 29:23; Ps. 68:9; 147:7,8.

Iehova a adus din cămărilor Sale fulgerele, tunetele și ploile Sale și a vărsat spiritul Său peste toți martorii Săi unși de pe pământ, pentru ca aceștia să le poată vorbi oamenilor despre ziua răzbunării Sale și despre scopul Său de a distruge organizația vrăjmașă a lui Satan și de a-și face un nume pentru Sine și de a-l justifica, instituind guvernul Său drept, spre binele omenirii ascultătoare. Nu poate exista niciun alt motiv pentru care Iehova i-a spus aceste cuvinte poporului de legământ al Său: „Voi sunteți martorii Mei, spune Iehova, că Eu sunt Dumnezeu.” (Isa. 43:12, *ARV*) Dumnezeu nu face nimic în ascuns. El îi folosește pe servii Săi credincioși pentru a-i anunța pe oameni, pentru ca cei ce doresc, să îi poată cunoaște scopurile. Această lucrare de anunțare, sau de depunere de mărturie despre numele lui Iehova nu este decât preludiul mării bătălii a Armaghedonului. Cu privire la această furtună iminentă, în Iov 36:32,33 (*ARV*) se spune: „El acoperă fulgerul cu mâinile Sale și îi dă poruncă, arătându-i locul în care să lovească. Tunetul Său vorbește despre El, la fel și despre furtuna care se apropie.”

Fulgerele lui Iehova nu sunt aruncate la întâmplare. Iehova are un scop foarte bine gândit pentru care își trimite în prezent fulgerele Sale de adevăr. Mâna Sa este un simbol al puterii Sale, iar El își acoperă mâna cu fulgerele și lovește exact în inima religiei. Poporul Său se bucură astfel, iar organizația dușmanului tremură. Vocea Sa tunătoare vorbește despre scopul Său, anunțându-i pe cei mari și pe cei mici și chiar și pe cei reprezentați de „turmă”. Anunțarea zilei răzbunării Sale este o parte din sarcina pe care le-o dă El martorilor Săi unși; astfel, aceștia, pentru a se dovedi fideli, trebuie să îndeplinească această sarcină acum, înainte de Armaghedon. – Isa. 61:1,2

În Evrei 11:32-34 este scris: „Și ce să mai spun? Căci nu-mi va ajunge timpul să mai vorbesc despre Ghedeon, Barac, Samson, Iefta, David, precum și despre Samuel și ceilalți profeti, care, prin credință au înfrânt regate... au fost făcuți puternici din slabi cum erau, au fost viteji în război, au pus pe fugă oștirile de străini.” Aici este menționat în mod special Barac datorită credinței sale. Alături de el era Debora, profetesa lui Dumnezeu care a lucrat împreună cu el. Debora a jucat un rol important în drama profetică a justificării lui Dumnezeu împotriva dușmanilor Săi închinători la demoni. Aici, ea a simbolizat organizația capitală a lui Dumnezeu, condusă de Capul său, Isus Cristos, în timp ce Barac, comandantul armatelor loiale ale Israelului l-a simbolizat pe Domnul Isus Cristos. Cu o armată mică și slab înarmată de 10.000 de oameni, Barac a intrat în luptă cu o armată copleșitoare, echipată cu 900 de care de fier, condusă de Sisera. În acea bătălie, îngerii din ceruri au luptat alături de Barac împotriva comandantului Sisera, iar Atotputernicul Dumnezeu a trimis o furtună grozavă și un potop de ape, care au luat cu ele armata dezorganizată și împrăștiată a lui Sisera, iar apoi Barac i-a nimicit pe toți în timp ce fugeau. (vezi Judecători, capitolele 4 și 5).

Debora a trimis un mesager spre nord, unde locuia ea, la o distanță de 72 km în interiorul teritoriului seminției lui Neftali, foarte aproape de orașul canaanit Hațor, locuința regală a lui Iabin, regele lui Sisera. Mesagerul lui Debora a fost trimis la Barac ca să-l cheme în luptă împotriva asupritorilor Israelului. Numele *Barac* înseamnă *fulger*. Satan, falsul dumnezeu, pare să fi adoptat același nume pentru reprezentantul său dictatorial din Germania, care poartă acum un *Blitzkrieg*, adică „război-fulger”. Diavolul atacă de obicei lucrurile pe care le folosește Iehova și încearcă să le imite, iar apoi le folosește pentru a dezonoara numele Celui Prea Înalt.

În drama prezentată aici, cuvântul „fulger” pare să se refere la o armă de război folosită împotriva dușmanilor lui Iehova. Până acum, în aceste timpuri moderne, Diavolul (acționând prin reprezentantul său, Vaticanul) și Naziștii au vorbit despre atacurile lor nelegiuite asupra altora ca despre un *Blitzkrieg*, sau „război-fulger”. Războiul reprezentanților Diavolului se va dovedi zadarnic în cele din urmă.

Versetele care folosesc semnificația cuvântului „fulger” ,cu sensul de armă de război, sunt următoarele: Psalmul 144:5-7 spune: „O Doamne, apleacă-ți cerurile ca să cobori! Atinge munții ca să fumege! Trimite fulgere, ca să-i împrăștii, trimite-ți săgețile, ca să provoci învălmășeală în rândurile lor. Întinde-ți mâna din înălțimi, eliberează-mă și scapă-mă din apele cele mari, din mâna străinilor.” Psalmul 18:14: ”Și-a trimis săgețile ca să-i împrăștie, a aruncat fulgere ca să provoace învălmășeală în rândurile lor.” 2 Samuel 22:15: ”A trimis săgeți ca să-i împrăștie, fulgerul, ca să provoace învălmășeală în rândurile lor.” Deuteronomul 32:41 (*ARV*)(nota marginală): „Atunci când îmi voi ascuți sabia scânteietoare și mâna Mea va apuca judecata, voi aduce răzbunarea asupra vrăjmașilor Mei și le voi plăti celor ce Mă urăsc cu înverșunare.” Ezechiel 21:9,10,15,28, *ARV*): „O sabie, o sabie, a fost și ascuțită și lustruită. Pentru măcel a fost ascuțită; a fost lustruită și scânteiază. Vom exulta oare? Pentru ca inimile să se topească de frică și cei căzuți la porțile lor să fie și mai mulți, da, voi face măcel cu sabia. Vai, ea este făcută să scânteieze, este lustruită pentru măcel...Să spui: O sabie, o sabie este scoasă pentru măcel, este lustruită ca să scânteieze și să devoreze.” Zaharia 9:14: ”Și deasupra lor se va vedea Iehova însuși și săgeata Lui va țâșni ca fulgerul. Domnul Dumnezeu va suna din corn și va înainta cu vijeliile din sud.”

Barac, al cărui nume înseamnă ”fulger”, l-a prefigurat pe Isus Cristos în două situații: (1) În calitate de comandant al martorilor credincioși ai lui Iehova care sunt în prezent pe pământ și îndeplinesc „lucrarea ciudată” a lui Dumnezeu împotriva religiei și (2) drept Mareșal Militar al lui Iehova, care conduce oștirile îngerești invizibile ale lui Dumnezeu în „lupta zilei celei mari a Dumnezeului Atotputernic”, ca împlinire a „faptei lui ciudate” la Armaghedon. Isus Cristos, mai-marele Barac (fulger) a spus în Matei 24:27: „Căci așa cum apare fulgerul de la răsărit și strălucește până la apus, tot așa va fi și venirea Fiului omului.”

Când acest luptător puternic va conduce oștirile lui Iehova în bătălia finală, toți dușmanii vor fi cu totul în întuneric și numai Domnul va face ca lumina să strălucească pentru servii Săi credincioși, iar „săgeata Sa va țâșni ca fulgerul” lovindu-i pe dușmanii îngroziți. (Zah. 9:14) Atunci nu se va mai găsi nici o ascunzătoare pentru dușmanii Guvernului Teocratic al lui Iehova și aceștia nu vor găsi nici o cale de a evita săgețile ucigătoare ale Domnului. Atunci, înainte ca săgețile să îi lovească, ei vor ști că bătălia este a Celui Atotputernic, Iehova.

Domnul Dumnezeu a ales locul bătăliei din zilele lui Barac, ceea ce dovedește că El luptă pentru poporul Său. Privind în jos de pe înălțimile muntelui Tabor la oștirea puternică și bine înarmată a lui Sisera, Barac ar fi putut ezita să coboare în vale și să înceapă acolo lupta cu dușmanul, fără a primi mai întâi unele instrucțiuni clare de la Iehova. Transmițându-i acele instrucțiuni, Debora i-a spus lui Barac: „Ridică-te, căci astăzi este ziua în care Domnul îl va da pe Sisera în mâinile tale. Oare nu a ieșit Domnul înaintea ta?” Acesta a fost semnalul ca Barac să treacă la acțiune. Aceasta însemna că forțele invizibile ale organizației lui Iehova începuseră să acționeze împotriva dușmanului, care datorită oștirii sale și carelor sale de fier se crezuse invincibil. Sisera nu prevăzuse puterea supranaturală care a fost folosită împotriva lui. Această parte a dramei profetice simbolizează „fapta ciudată” a Dumnezeului Atotputernic.

Acele forțe care au mers înaintea lui Barac, au fost conduse de ofițerul executiv invizibil al lui Iehova. În același fel, la Armagedon, forțele dreptății vor fi conduse de Fiul preaiubit și unic-născut al lui Dumnezeu, Cel care este „Steaua strălucitoare a dimineții” și marele Executant al furiei lui Dumnezeu împotriva dușmanului. Alături de El este o oștire formată din alte „stele”, care urmează toate porunca ce li s-a dat și luptă împotriva dușmanului. (vezi Judecători 5:20)

La începutul bătăliei împotriva lui Sisera, Iehova a chemat la acțiune forțe supraomenești, iar Mareșalul Său Militar le-a folosit, iar cu acestea, înaintea lui Barac și a celor zece mii de soldați ai săi a fost pus un baraj uriaș, care l-a ocrotit și l-a ferit pe Barac și armata sa de privirea dușmanului și l-au ajutat în atacul împotriva lui. Aceasta a fost „fapta lui Dumnezeu”. Această faptă a lui Dumnezeu s-a manifestat atunci când a început o furtună înspăimântătoare cu ploaie, vânt și *fulgere* și a inundat țara. Albia uscată a râului Chison, pe care tocmai o traversau Sisera și carele sale, s-a umplut cu totul de apă care a ieșit din matca sa, iar apele care veneau vijelios de pe munți spre vale au luat totul cu ele. Sisera și nenumărata sa infanterie, precum și cele 900 de care nu au putut lupta împotriva teribilei furtuni. Pe măsură ce furtuna mugea înaintea lui Barac, el a coborât cu armata sa pentru a lupta.

„Și Barac a coborât de pe muntele Tabor”, pentru a începe lupta cu dușmanul. În această parte a dramei profetice, Barac („fulger”) l-a simbolizat pe Isus Cristos, Răzbunătorul puternic al lui Iehova, iar drama arată că El va folosi fulgerele sau alte puteri supraomenești atunci când se va purta bătălia de la Armagedon împotriva oștirii dușmanului. Și în prezent, Domnul Isus folosește „fulgerele” adevărului cu care îi lovește pe dușmani. Această îi încurcă și îi orbește

pe aceștia cu privire la calea cea dreaptă. Fără îndoială, Domnul îi atrage acum pe dușmani spre distrugerea lor și îi încurcă, iar această confuzie a lor va crește neconținut până la timpul sfârșitului. În același timp, mai-marele Barac îi folosește acum și pe acei bărbați și femei cu credință de pe pământ pe care Cel Prea Înalt îi numește „martori ai lui Iehova” pentru a anunța aceste adevăruri de lumină, care contribuie și ele la încurcarea și orbirea celor care sunt dușmanii Teocrației. Aceasta este „lucrarea ciudată” a lui Iehova, înainte de Armagedon.

Până în acest moment al relatării, soldații lui Barac nu au luptat și nu au ucis pe nimeni, căci Domnul Dumnezeu a ieșit înaintea lor, încurcând dușmanii și alungându-i înaintea mării furtuni, distrugându-le carele de război și măturându-i din cale. În acest moment, coborârea lui Barac și a celor 10.000 de israeliți de pe munte a simbolizat acțiunea din prezent a martorilor credincioși ai lui Iehova, israeliții spirituali împreună cu colaboratorii lor pământești fideli, care înaintază neclintit, ducând bătălia până la poarta religiei sau a demonismului. Ei merg înainte, în ciuda opoziției aparent copleșitoare care le stă în față. Dușmanii vizibili de pe pământ s-au ascuns în spatele unui „refugiu de minciuni” (Isa. 28:15,17), religia sau demonismul fiind metoda principală a dușmanului de a-i înșela pe oameni. Martorii lui Iehova și colaboratorii lor se luptă în prezent împotriva acestui refugiu de minciuni, anunțând mesajul despre Guvernul Teocratic al lui Iehova și distrugând fortificațiile dușmanului. Această „lucrare ciudată” are loc chiar înainte de atacul victorios de la Armagedon al mai-marelui Barac și a oștirilor Sale cerești, atac ce va avea ca rezultat distrugerea definitivă a forțelor dușmanului, vizibile și invizibile.

Toate evenimentele indică acum faptul că bătălia Armagedonului, bătălia în care va avea loc adevărata luptă iar dușmanul va fi distrus, este foarte aproape. În curând, Iehova Dumnezeu va lupta prin Isus Cristos împotriva dușmanilor, așa cum a făcut-o și în vechime, nimicindu-i cu desăvârșire și îi va salva pe toți cei ce rămân credincioși și fideli Teocrației.

Experiențe de pe teren

COPII MARTORI ÎN NEWCASTLE-ON-TYNE

”Cei doi, cu vârsta de 10 și respectiv 12 ani sunt chiar în fața secției de poliție din Byker, căci unul dintre ei tocmai a căzut cu bicicleta. Polițistul de serviciu vine la ei: „Ești rănit?” „Nu, mulțumesc (scuturându-și praful de pe haine și de pe geanta cu reviste)”. Polițistul, văzând geanta cu reviste: „Ce sunt toate astea? Guvernul teocratic?” „Este împărăția lui Dumnezeu”. „Oh, înțeleg, sunt lucruri legate de Biblie.” „Da, așa e, și avem aici și câteva cărți care explică Biblia.” „O, dar eu citesc deja Biblia.” „Da, dar o înțelegeți?” „Păi o înțeleg la fel de bine ca toată lumea – voi știți cele zece porunci?” „Da, le știm, dar

dumneavoastră știți fericirile?” „Fericirile? Nu am auzit de astea. Sunteți siguri că se găsesc în Biblie?” „Sigur că sunt – dar ziceați că înțelegeți și cunoașteți Biblia?” „Păi, nu știu sigur” – Un alt polițist, ieșind din tură de la secția de poliție, a zis: „Ei bine, bicicleta ta pare să fie în stare bună, pedalele nu s-au îndoit și roțile sunt drepte” – Primul polițist spune: „Hei, lasă bicicleta, acești doi copii tocmai mi-au spus niște lucruri uimitoare despre Biblie.” „Chiar așa? Păi, dacă te-au uimit atât, să încerce să mă uimească și pe mine. Despre ce vorbești?” „Avem aici o înregistrare de gramofon care vă va explica mai bine decât o putem noi face. Ați vrea să o auziți? Nu durează decât câteva minute.” „Sigur, putem sta dacă durează numai atât.” Băieții pornesc înregistrarea „Treziți-vă” chiar acolo pe stradă. La sfârșit, al doilea polițist spune: „Asta a fost un discurs bun. Nu ați vrea să veniți cu el înăuntrul secției ca să îl audă și ceilalți?” „Ba da, desigur.”, Intră în secție cu al doilea polițist care, cu un zâmbet larg, spune: „Sunteți arestați amândoi!” Fonograful a fost pus pe o masă de lângă cea a sergentului, și s-a pornit din nou înregistrarea „Treziți-vă”. Șase polițiști au ascultat-o, inclusiv sergentul. În timp ce rula înregistrarea, polițistul care i-a adus pe tinerii martori la secție a sunat la Secția Auxiliară de Pompieri și a ținut microfonul telefonului aproape de fonograf pentru ca operatorul să poată auzi și el. După aceea a pus telefonul la ureche și a început să spună el cele ce se auzeau la fonograf. După ce s-a terminat înregistrarea, polițiștii au luat trei broșuri *Teocrație*, dintre care una a fost luată chiar de sergent. Unul dintre polițiști i-a întrebat pe tinerii martori dacă un polițist putea fi creștin, și cei doi i-au răspuns de îndată: „Oricine poate fi creștin”. Când încă rula înregistrarea, operatorul de poliție prin radio și-a scos una dintre căști pentru a auzi mai bine. Cei doi martori tineri au fost apoi conduși pe scări (pe lângă celule!) la secția de pompieri, unde au găsit două fete telefoniste și doi bărbați și o fată ce lucrau cu toții la sub-secția de pompieri. Polițistul i-a lăsat acolo, după ce le-a arătat care era ușa pe care trebuiau să meargă pentru a ieși afară. Au pornit din nou fonograful, iar judecătorul Rutherford i-a îndemnat din nou pe toți prin intermediul acestuia să „se trezească”. În timp ce rula înregistrarea a sunat telefonul, însă operatorul l-a ignorat. În cele din urmă a trebuit să răspundă și a ridicat receptorul și a spus: „Ascult o cuvântare foarte importantă și nu am timp să vorbesc cu tine” și a trântit apoi imediat receptorul în furcă. La sfârșitul cuvântării, cei doi tineri ambasadori teocratici au ieșit și s-au întors la treburile lor. Astfel s-a depus o mărturie de primă mână poliției și personalului de la sub-secția de pompieri de aici. Rezultatul a fost că s-au plasat trei broșuri și doisprezece oameni au ascultat cu atenție cuvântarea la fonograf.”

ÎN COSTA RICA

”Pe data de 11 iunie, în timp ce predicam în satul Paraiso într-un local public, un inspector sanitar m-a invitat să bem ceva împreună. L-am refuzat și el mi-a cerut să îi arăt ce cărți aveam. Când a văzut că acestea vorbeau despre Biblie mi-a ordonat să merg cu el la secția de poliție. Nu l-am băgat în seamă, iar el s-a dus să

cheme poliția. Apoi, tânărul care era patronul localului a sărit imediat în apărarea mea și i-a spus inspectorului că eu lucram cinstit și a chemat imediat martori, spunând că acel inspector avea să își piardă slujba pentru că încercase să facă ceva ilegal. Inspectorul s-a speriat imediat și nu m-a mai deranjat. – Psalmul 34:7”

UN EVREU SE ÎNTÂLNEȘTE CU UN CATOLIC

”Fratele meu natural m-a avertizat să nu-i menționez șefului meu (evreu) care era religia mea. La un moment dat mi s-a oferit ocazia să fac acest lucru. I-am prezentat *Turnul de Veghere* și alte publicații. El a făcut un abonament la revistă, a luat două cărți și câteva broșuri și și-a exprimat mulțumirea pentru aceste informații pe care le-a primit. În timpul congresului din august de la St. Louis el era plecat cu afaceri, iar când s-a întors mi-a spus: „Stăteam pe o bancă în fața hotelului la care eram cazat, cu câteva publicații în mână și citeam una dintre ele. Dintr-o dată a apărut un om în fața mea și mi-a spus: „Ce aveți aici?” I-am răspuns: ”Câteva publicații foarte interesante” și i-am oferit și lui câteva. El m-a apostrofat apoi într-un mod foarte neplăcut și a spus că ar trebui să fiu dat afară din hotel. I-am spus: „Cine sunteți și cum îndrăzniți să îmi vorbiți așa?” El a spus: „Sunt domnul doctor ___ de la societatea medicală de stat.” I-am răspuns: „Așa deci, sunteți un doctor și lucrați spre binele oamenilor, dar acum vreți să îmi faceți rău pentru că îmi exercit dreptul de a căuta cunoștință și de a mă închina lui Dumnezeu!” El a spus: „Eu sunt catolic și nu pot suferi literatura aceasta.” „Ei bine”, i-am răspuns, „eu nu vă critic pentru că sunteți catolic. Eu sunt de origine evreu, dar asta nu înseamnă că trebuie să cred în ceea ce au crezut părinții mei. Eu caut adevărul și sunt gata să îl iau de oriunde îl găsesc. Această literatură este minunată.” El și-a cerut atunci scuze și a sugerat să mergem undeva unde să nu îl vadă ceilalți care îl cunoșteau. Așa că am mers în pădure, unde am examinat și am discutat despre conținutul broșurilor. Mi-a cerut iertare, iar când am plecat, în dimineața următoare, a venit cu mine în același tren și a continuat să îmi ceară scuze și chiar părea un alt om. ”

UN STUDIU PE ROȚI

Un martor care conduce un autobuz cu care sunt duși copiii la școală ne-a sugerat ca cei interesați să fie strânși în autobuz. După ce au fost luați toți cei ce locuiau în apropiere, am mai mers câțiva kilometri cu autobuzul până la o altă casă, unde era o întreagă familie interesată, și i-am invitat pe toți să ia câte un loc în autobuz, unde numărul mare de scaune, lumina și căldura ne-au ajutat să conducem un minunat studiu biblic. Au asistat șaptesprezece persoane.”

TURNUL DE VEGHERE

Vestitorul
Impărăției lui Jehova

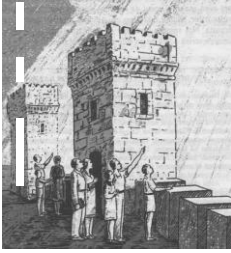
1 NOIEMBRIE 1941

Nr. 21

Cuprins:

SFÂRȘITUL DOMNIEI DEMONILOR PARTEA a IV-a	- Pag.543
PROFEȚIA TRANSFIGURĂRII	- Pag.556
NICI UN FEL DE SCUZE PENTRU TEOCRAȚIE	- Pag.561
EXPERIENȚE DE PE TEREN	- Pag.566

"VOI SUNTEȚI MARTORII MEI, ZICE JEHOVA, CĂ EU SUNT DUMNEZEU" Isaia 43:12

Publicată bilunar de
Societatea de Biblii și Tratamente Turnul de Veghere
117 Adams Street Brooklyn. N.Y.. U.S.A.

FUNȚIONARI:

Președinte: J.F. Rutherford

Secretar: W.E. Van Amburgh

„Toți fiii Tăi vor fi învățați de lehova;
și mare va fi pacea fiilor tăi” - Isaia 54:13

SCRIPTURA ÎNVAȚĂ CLAR:

IEHOVA este singurul Dumnezeu adevărat: El este din veșnicie în veșnicie: El este Creatorul cerului și al Pământului și Dătătorul de viață al creaturilor Sale. Logosul a fost începutul creațiunii Sale și Agentul Său activ la crearea tuturor lucrurilor. Logosul este acum Domnul Isus Cristos în glorie, investit cu toată puterea în cer și pe Pământ și Principalul Agent Executor al lui lehova.

DUMNEZEU a creat Pământul pentru om. El a creat pe om perfect pentru a trăi pe Pământ, unde l-a așezat. Omul n-a ascultat de legea lui Dumnezeu în mod voluntar și a fost condamnat la moarte: din cauza păcatului lui Adam, toți oamenii sunt născuți păcătoși și fără drept la viață.

ISUS a fost făcut om și Omul Isus a suferit pentru a produce prețul de răscumpărare pentru cei ascultători din omenire: Dumnezeu L-a înviat pe Isus din morți, ca și creatură divină. L-a înălțat la cer mai presus de orice creatură și de orice nume și L-a investit cu toată puterea și cu toată autoritatea.

ORGANIZAȚIA LUI IEHOVA este o Teocrație numită Sion și Isus Cristos este Funcționarul Principal de acolo și Regele de drept al lumii: urmașii unși și credincioși ai lui Cristos sunt copiii Sionului și membrii organizației lui lehova: ei sunt martorii Săi, a căror datorie și privilegiu este să mărturisească pentru supremația lui lehova. să declare scopurile Sale cu privire la omenire, așa cum sunt exprimate în Biblie și să poarte fructele împărăției înaintea tuturor aceluia care voiesc să asculte.

LUMEA cea veche s-a sfârșit în anul 1914 A.D. și Domnul Isus Cristos a fost așezat de lehova pe tronul Său al autorității, a expulzat pe Satan din cer și înaintea în întemeierea Împărăției lui Dumnezeu pe Pământ.

REMEDIUL și binecuvântările popoarelor Pământului pot veni doar prin împărăția lui lehova prin Cristos, care acum a început. Următorea faptă măreață a Domnului, va fi distrugerea organizației lui Satan și stabilirea dreptății pe Pământ: sub această împărăție, oamenii de bine ce vor supraviețui Armagedonului, vor împlini mandatul divin de „a umple Pământul” cu un neam omenesc drept.

MISIUNEA SA

Această revistă este editată pentru a ajuta oamenii să cunoască pe lehova Dumnezeu și scopurile Sale. așa cum sunt exprimate în Biblie. Ea publică instrucțiuni biblice destinate îndeosebi pentru a ajuta martorilor lui lehova și tuturor oamenilor de bine. Ea pregătește pentru cititorii ei un studiu sistematic al Bibliei, iar Societatea furnizează și altă literatură pentru a ajuta asemenea studii. Ea publică material potrivit pentru instruirea publică în Scripturi, prin radio și alte mijloace.

Ea aderă strict la Biblie, ca autoritate pentru expunerile sale. Ea este absolut liberă și separată de toate religiile, partidele, sectele sau alte organizații lumesti. Ea este în întregime și fără rezervă pentru împărăția lui lehova Dumnezeu sub Cristos, Regele Său iubit. Ea nu este dogmatică, ci invită la examinarea conținutului ei în mod critic și atent. în lumina Scripturilor. Ea nu se amestecă în controverse, iar coloanele sale nu sunt deschise criticilor individuale.

Prețul abonamentului anual

Statele Unite - \$1: Canada și celelalte țări - \$1.50: Marea Britanie. Australia și Africa de Sud - 6S. Mandatele din America pot fi trimise prin ordin de plată poștal sau Expres sau prin cec bancar. Mandatele din Canada. Anglia. Africa de Sud. Australia și Asia pot fi trimise direct birourilor de filială respective. Mandatele din alte țări decât cele menționate, pot fi trimise direct biroului din Brooklyn. dar numai prin ordin de plată poștal *internațional*.

Birourile din străinătate

Anglia ..... 34 Craven Terrace. London. W.2. England
Canada ... .40 Irvvin Avenue. Toronto 5. Ontario. Canada
Australia și Asia..... 7 Beresford Road. Strathfield. N.S.W.. Australia
Africa de Sud ..... Boston House. Cape Town, South Africa

(Traduceri ale acestei reviste apar în mai multe limbi.)

Toți studenții Bibliei sinceri, care din cauza infirmității, sărăciei sau necazului, nu pot să plătească prețul abonamentului, pot avea gratuit *Turnul de veghere* printr-o cerere scrisă adresată vestitorilor, făcută odată pe an, arătând motivul pentru care cer aceasta. Noi suntem bucuroși să-i ajutăm astfel pe nevoiași, dar cererea scrisă odată pe an este solicitată de regulamentele poștale.

TURNUL DE VEGHERE

VESTITORUL PREZENȚEI LUI CHRISTOS

VOL. LXI

1 Noiembrie 1941

Nr. 21

SFÂRȘITUL DOMNIEI DEMONILOR

„Căci Dumnezeu pedesește pe cine iubește și năpăstuiește fiecare fiu pe care-l primește.” - Evrei 12:6.

Partea a IV-a

1. Ceea ce face Iehova pentru creaturile Sale este spre binele lor. Iată ce scrie despre El: „Dumnezeu este iubire”. (1 Ioan 4:8) Aceasta înseamnă că Iehova nu e deloc egoist. El nu are nevoie de nimic de la creaturile Sale, deoarece Lui Îi aparține tot ce se găsește în cer și pe pământ. Predicatorii religioși L-au înțeles greșit pe Iehova și fără îndoială că de aceea au fost orbiți de către dușman. Această orbire se datorează faptului că lor le e teamă de oameni, nefiindu-le însă teamă de Iehova Dumnezeu și nereușind să-L slujească. Iată ce fel de cuvinte le spun oamenilor acești predicatori: „Dumnezeu așteaptă cu mâinile întinse, implorându-i pe oameni să vină la El pentru a fi mântuiți. Nu vrei să vii acum?” Această declarație e cât se poate de falsă, reprezentând o calomnie la adresa numelui cel sfânt al lui Iehova Dumnezeu și fiind contrazisă de Cuvântul Său. Iehova le pune pe creaturile create de El în fața adevărului, permițându-le să accepte acest adevăr de bunăvoie și să Îl slujească cu drag, sau să respingă Cuvântul Său și să suporte consecințele. Iehova nu imploră și nici nu obligă pe nimeni să-L slujească. Iată că Scriptura contrazice categoric cele afirmate de predicatorii religioși: „Însă este imposibil să-I fim pe plac fără credință; căci cel care vine la Dumnezeu trebuie să creadă în existența Sa și în faptul că El îi răsplătește pe cei care Îl caută cu sârguință.” (Evrei 11:6)

2. Nimeni nu se poate apropia de Dumnezeu dacă nu crede mai întâi că Iehova este Dumnezeul Atotputernic și că creaturile pot primi binecuvântările Sale numai dacă le vor. El îi răsplătește numai pe cei ce se silesc să afle care este voia Sa și să o împlinească. Dumnezeu nu este slugarnic. (1 Petru 1:17) El nu face nici un efort pentru a convinge pe cineva să intre în organizația Sa și să-L slujească. Cei care vor să-L cunoască și să-L slujească pe Dumnezeu trebuie să facă acest lucru de bunăvoie, fără a fi obligați sau influențați.

3. Când un om crede în Dumnezeu și în Isus Cristos ca fiind Mântuitorul său, iar apoi se devotază voluntar să facă voia lui Dumnezeu, acceptând să se lase îndrumat de Cuvântul Său, situația sa se schimbă. Fiindcă a fost de acord cu legământul de a face voia lui Dumnezeu, trebuie să și împlinească acest legământ și să fie supus Celui Prea Înalt. Cel care acceptă să împlinească voia lui

Dumnezeu, dar apoi nu reușește sau nu mai dorește să respecte legământul, înseamnă că „a jurat strâmb”, conform spuselor Scripturii. (Psalmi 24:2,3) Învățătorii sau predicatorii religioși i-au făcut pe mulți să creadă că nu trebuie decât să spui „cred în Dumnezeu” pentru ca, în urma acestei declarații, după ce murim, să ajungem direct în cer. Scriptura contrazice ferm această concluzie. David, care a reprezentat pe Isus Cristos și pe urmașii Săi credincioși, a formulat concluzia corectă astfel: „Doamne, cercetează-mă și pune-mă la încercare; testează-mi rinichii și inima. Căci bunătatea Ta plină de iubire îmi este pusă în față, iar eu am pășit în adevărul Tău.” (Psalmi 26:2,3)

4. Cei care ani de zile I-au slujit pe Iehova și pe Isus Cristos, sunt încă supuși unor încercări dificile, iar unii se întreabă de ce este așa. Răspunsul este că toți cei care primesc binecuvântarea lui Iehova trebuie să-și dovedească statornicia față de Teocrație. Acest lucru nu se poate face decât dacă ești supus testului, iar după ce ești testat, nu ți-ai pierdut statornicia față de Iehova și față de Împăratul Său. Chiar și acum, când Împăratul Teocrației se află pe tronul Său, slujitorii Săi de pe pământ sunt supuși multor încercări. Însă aceste încercări nu îi surprind pe cei credincioși. Cei care sunt devotați pe deplin Teocrației și care sunt conștienți de lupta crâncenă pe care dușmanul o duce împotriva Guvernului teocratic, pot înțelege de ce indivizii din cadrul organizației lui Dumnezeu de pe pământ sunt supuși încercărilor. Așa cum Iov a fost supus unei încercări crunte, dar și-a păstrat integritatea, și cel care primește răsplata aprobării lui Iehova în prezent trebuie să fie supus testului și să se dovedească a fi neprihănit înaintea lui Dumnezeu. (Iov 2:3-10)

5. Iată ce spune Scriptura: „Căci Dumnezeu pedepsește pe cine iubește și năpăstuiește fiecare fiu pe care-l primește.” (Evrei 12:6, *Diaglott*) Toți demonii luptă împotriva poporului cu care Iehova a făcut un legământ, iar Dumnezeu îngăduie ca acești oameni să fie pedepsiți pentru ca, prin intermediul acestor încercări crunte, ei să-și poată dovedi devotamentul față de Mărețul Teocrat și față de Împăratul Său. Cel care a încheiat un legământ de a împlini voia lui Iehova și care speră să primească acceptarea Sa trebuie să aibă și să exercite o credință de nezdruccinat și deplină încredere în Dumnezeu și în Cristos, fiind pe deplin hotărât să rămână statornic față de Guvernul teocratic, indiferent de încercările la care va fi supus.

6. Iată ce spune Scriptura despre cei care Îl slujesc pe Dumnezeu și sunt supuși încercărilor: „Binecuvântat este cel pe care-l pedepsești Tu, Doamne, și pe care-l înveți legea Ta. Fie ca pe acesta să-l ferești de zilele aducătoare de necez, până când va fi săpată groapa pentru cel păcătos.” (Psalmi 94:12,13)

7. Aceasta înseamnă că poporul lui Dumnezeu trebuie să fie supus încercărilor, până când cei păcătoși vor cădea în groapă. „Binecuvântat este cel care rezistă ispitelor [încercărilor]; căci atunci când este găsit bun, va primi cununa vieții pe care Dumnezeu le-a promis-o celor care Îl iubesc.” (Iacov 1:12) De la instalarea lui Isus Cristos în templu, Satan și agenții săi i-au atacat cu disperare pe slujitorii lui Iehova și ai lui Cristos. (Apocalipsa 12:17) Dumnezeu ar fi putut

împiedica acest lucru, dar a îngăduit să se întâmple asta cu un anumit scop. Unul din scopuri este ca poporul cu care Dumnezeu Atotputernic a încheiat un legământ ,să își poată dovedi devotamentul de neclintit față de Teocrația lui Isus Cristos și astfel, păstrându-și integritatea până la sfârșit, să poată primi aprobarea lui Dumnezeu. După ce am făcut această introducere la subiectul în cauză, vom lua în considerare din nou profeția lui Daniel, din moment ce aceasta face referire la poporul cu care Iehova a încheiat un legământ, popor ce se află acum pe pământ.

8. „Mulți din cei înțelepți vor cădea pentru a fi încercați, curățați și purificați chiar și când va veni sfârșitul; căci acesta va veni la vremea stabilită.” (Daniel 11:35) Iată cum este redat acest text de către alți traducători: „Unii dintre cei care sunt înțelepți se poticnesc.” (versiunile *Revised* și *Young*) În versetul precedent, adică cel cu numărul 34, care a fost analizat într-un număr anterior din „Turnul de veghere”, se arată că demonii folosesc scheme lingușitoare împotriva slujitorilor lui Iehova pentru a-i abate de la calea cea dreaptă. Acești lingușitori sunt mincinoși, necredincioși, așa cum este descris consilierul lui David în 2 Samuel 15:30-34. Unii au cedat în fața acestor lingușiri, s-au poticnit și au căzut. Unii s-au poticnit, dar și-au revenit, în timp ce alții cad definitiv și nu mai pot fi recuperați. Poți să-ți revii din poticneală numai dacă ești supus încercărilor, îți dai seama că ai ales o cale greșită, iar apoi te căiești imediat și cauți cu sârguință fața lui Dumnezeu pentru a fi iertat.

9. În 1938, Dumnezeu a dezvăluit poporului Său că organizația Sa este teocratică, care este condusă de la Cap în jos și nu invers. Toți cei care primesc aprobarea lui Dumnezeu trebuie să înțeleagă acest lucru. Însă problema cea mai importantă o constituie justificarea numelui lui Iehova. Unii nu își dau seama de acest adevăr extrem de important, ci, dimpotrivă, consideră că binele lor și propria mântuire sunt importante. Aceste persoane cad și nu mai pot fi salvate. Răzvrătirea împotriva domniei teocratice este dezastruoasă. Cei care se răzvrătesc își urmează propria cale egoistă. Ei dau uitării calea înțelepciunii și a înțelegerii și aleg în schimb o cale egoistă, fiindcă au cedat în fața lingușirilor la care au fost supuși de către demonii invizibili și de către reprezentanții vizibili ai acestora. Cel care cedează lingușirilor dă dovadă de necredință și arată că nu apreciază Cuvântul lui Dumnezeu și modul în care El se poartă cu oamenii.

10. „Căderea” acestora sub forma înțelepciunii și înțelegerii date uitării nu reprezintă sfârșitul problemei, ci, după ce cad, ei merg mai departe pe o cale greșită, încercând să-i convingă pe alții să se opună organizației teocratice și să-i tragă în jos cu ei în acest mod. Cei care cad se străduiesc să-i facă pe alții să renunțe la slujirea credincioasă a Teocrației; însă cei care sunt acceptați de Iehova nu cad. Cei căzuți nu mai reușesc să înțeleagă importanța justificării numelui lui Iehova, ci se gândesc neîncetat cum să întrerupă vestirea mesajului Teocrației. „Căci ei nu dorm dacă nu au făcut rău; nu se pot odihni dacă nu provoacă pe cineva să cadă. Calea celui păcătos este precum întunericul, căci nu știe de ce se va împiedica.” (Proverbe 4:16,19)

11. De ce le-a permis Dumnezeu celor căzuți să îi tragă și pe alții după ei și să-i abată de la organizația și Guvernul teocratic? Iată ce răspunde Scriptura: „Pentru a-i încerca.(R.V.)”; „pentru a-i curăța.” La judecata de la templu, Dumnezeu îngăduie ca aceste lucruri să se întâmple pentru a se vedea foarte clar cine rămâne neclintit în sprijinul Teocrației. „El va fi precum un curățător de argint; îi va curăța pe fiii lui Levi, îi va rafina cum se rafinează aurul și argintul, pentru ca ei să-I poată oferi lui Dumnezeu daruri în dreptate.” (Maleahi 3:3) „Voi trece a treia parte [rămășița] prin foc și o voi purifica, așa cum se purifică argintul, o voi testa cum se testează aurul. Ei Mă vor striga pe nume, iar Eu îi voi asculta. Îi voi numi poporul Meu, iar ei Îmi vor spune Dumnezeul lor.” (Zaharia 13:9)

12. Iată ce i-a mai spus Iehova, prin intermediul îngerului Său, lui Daniel, referitor la această chestiune: „El i-a spus: Urmează-ți calea, Daniele, căci cuvintele vor fi ținute secrete până când va sosi sfârșitul. Mulți vor fi purificați, curățați și supuși încercărilor. Însă cei păcătoși vor acționa cu răutate și nici unul din cei păcătoși nu va înțelege, ci vor înțelege numai cei înțelepți.” (Daniel 12:9,10)

13. Încercările grele prin care trece poporul lui Iehova purifică și curăță partea vizibilă a organizației teocratice a lui Iehova și pe cei asociați acesteia, așa cum Acan a fost îndepărtat pentru a putea fi înlăturată otrava păcătoasă din organizația teocratică. (Iosua 7:10-26) Această acțiune de curățare sau purificare continuă și acum. Chiar și în prezent, în organizație sunt unii care comentează și se plâng, dar sunt înghițiți de pământ. (Numeri 16:30-34) „Pământul” reprezintă organizația vizibilă care este controlată în prezent de către Satan. Cât va continua această lucrare de purificare?

14. „Până când va sosi sfârșitul.” Adică până când „lucrarea ciudată” a lui Dumnezeu va fi terminată și „acțiunea Sa ciudată” se va desfășura în timpul Armagedonului. „Cel care crede că stă în picioare să aibă grijă să nu cadă.” (1 Corinteni 10:12) Acest lucru este conform spuselor Împăratului Isus Cristos referitoare la cei care au devenit necredincioși la sosirea sfârșitului lumii: „Așa cum este strânsă neghina și aruncată în foc, va fi și la sfârșitul acestei lumi. Fiul omului Își va trimite îngerii, iar ei vor scoate din împărăția Sa toate lucrurile dăunătoare și nedrepte și le va arunca într-un cuptor cu foc. În acesta va fi multă plângere și scrâșnire de dinți. Atunci, cei neprihăniți vor străluci precum soarele în împărăția Tatălui lor. Cei care au urechi de auzit, să audă.” (Matei 13:40-43)

15. Când slujitorii credincioși ai lui Iehova îi vor vedea pe cei necredincioși dați la o parte, se vor apropia și mai mult de Dumnezeu, iar El îi va face să strălucească în organizația și în slujba Sa, după cum a declarat și Isus în textul de mai sus. La adunarea martorilor lui Iehova și a însoțitorilor lor, care a avut loc în luna august a anului 1941 în localitatea St. Louis, acest lucru a fost demonstrat foarte clar, când cei care sunt călăuziți de lumina Teocrației, având declarația unanimă a tuturor celor adunați, și-au exprimat dezaprobarea față de cei care se aflau în organizație și au încercat să creeze dezbinare printre poporul lui Dumnezeu. Cei devotați Teocrației își dau seama că sunt supuși încercărilor

neîncetat, iar acum apreciază motivul pentru care se întâmplă astfel. În timp ce Dumnezeu îngăduie ca slujitorii Săi credincioși să fie supuși mereu grelelor încercări, toți cei credincioși apreciază acum că le este încercată integritatea. De ce sunt supuși cei credincioși acestor încercări și pentru cât timp?

16. „Căci acesta [sfârșitul] va veni la vremea stabilită.” (Daniel 11:35) Integritatea urmașilor credincioși ai lui Isus Cristos va fi supusă încercărilor până la sfârșitul organizației lui Satan. Iehova a îngăduit acest lucru spre binele celor care au acceptat legământul de a face voia Sa. În timp ce Satan și demonii asociați lui au fost alungați din cer pe pământ, Iehova îngăduie ca ceata păcătoasă să rămână puțin timp la conducere, pentru ca integritatea celor credincioși ai Săi să fie testată și pentru ca aceștia să-și poată dovedi devotamentul de neclintit față de El. În timp ce aceste încercări se desfășoară, rămășița și însoțitorii acesteia continuă să vestească numele marelui Teocrat și guvernul Său celor aflați pe pământ, care vor să audă. Această veste trebuie să continue până când va începe Armagedonul. Iehova a stabilit momentul începerii Armagedonului, când Dumnezeu se va arăta în toată puterea Sa suverană. În timp ce nimeni nu știe încă ziua și nici ora începerii Armagedonului, „semnele vremurilor” arată că acest moment este foarte aproape. Prin urmare, Iehova le poruncește slujitorilor Săi credincioși aflați pe pământ acum să „răscumpere vremea” și „să nu lase mâinile să le slăbească” în cadrul „lucrării Sale ciudate”, adică a lucrării de mărturie. Miile de martori adunați la St. Louis în luna august a anului 1941 s-au întors la activitățile lor, fiind hotărâți să nu se oprească până la sfârșit, fără a face nici un compromis în legătură cu organizația lui Satan. Între timp, până la începerea Armagedonului, cei patru îngeri ai lui Dumnezeu vor ține sub control cele patru vânturi până ce munca slujitorilor „pecetluiți” ai lui Iehova va fi terminată. (Apocalipsa 7:1-4)

17. „Sfârșitul” va avea loc după terminarea „lucrării ciudate” a lui Dumnezeu, adică după ce „Evanghelia împărăției va fi predicată întregii lumi în semn de mărturie.” (Matei 24:14) Acum, religioniștii și aliații lor batjocoresc numele lui Iehova, vorbindu-i de rău pe martorii Săi. Însă, cu siguranță că, în scurt timp, ei vor afla că Iehova are grijă de poporul Său și Își arată indignarea, judecându-i pe cei păcătoși. Elementul religios, reprezentat în special de israeliții necredincioși (care sunt o anticipare a „creștinătății”) va afla curând că i-a sosit sfârșitul. Dumnezeu arată foarte clar acest lucru, astfel că nu poate exista nici un dubiu, după cum vedem scris și în profetia lui Dumnezeu: „Cuvântul lui Dumnezeu mi-a spus: ‘Fiul omului, iată ce spune Domnul Dumnezeu despre țara Israelului. «A sosit sfârșitul în cele patru colțuri ale țării. A sosit sfârșitul pentru tine și Îmi voi abate mânia asupra ta, judecându-te după căile tale și răsplătindu-ți toate nelegiuirile. Nu voi trece cu vederea și nici nu mă voi îndura de tine. Ci îți voi răsplăti faptele, iar nelegiuirile tale vor fi în mijlocul tău. Astfel vei ști că Eu sunt Dumnezeu.» Asta spune Domnul Dumnezeu: «Iată, va veni o nenorocire fără seamăn, așa cum va veni și sfârșitul. Acesta te urmărește și iată că a și sosit. A venit dimineața peste voi, locuitorii acestei țări. A sosit vremea, clipa necazului se

apropie, iar munții nu vor mai răsuna. În scurt timp Îmi voi revărsa mânia asupra ta și te voi judeca după căile tale și îți voi plăti după nelegiuirile pe care le-ai comis. Nu voi trece cu vederea și nici nu mă voi îndura de tine. Ci îți voi răsplăti faptele, iar nelegiuirile tale vor fi în mijlocul tău. Vei ști că Eu sunt Dumnezeuul care lovește.»” (Ezechiel 7:1-9)

18. Să nu uitați că „împăratul de la miazănoapte” este acea monstruoziitate, adică sindicatul dictatorial și totalitar alcătuit din naziști, fasciști și ierarhia romano-catolică. Acestea alcătuiesc „urâciunea pustiirii” în care Ierarhia, adică uriașa „prostituată”, călărește pe spatele acestui sindicat îngrozitor, care este descris în Apocalipsa 17:1-5,15-18. Prin intermediul acestui element combinat numit „noua ordine” pentru care actualul papă de la Roma s-a rugat și pe care l-a preamărit în discursul său ținut în data de 24 decembrie 1940 și pe care l-a numit „noua Ligă a Națiunilor”, sindicatul urmărește să conducă lumea contrar voinței lui Iehova. Această așa-numită „nouă Ligă a Națiunilor”, sau „nouă ordine” reprezintă „urâciunea pustiitoare” care va fi distrusă complet de către Iehova în timpul Armagedonului.

19. „Împăratul va face ceea ce va vrea; se va preamări singur, se va considera mai presus decât orice alt zeu și va spune lucruri incredibile împotriva Dumnezeului dumnezeilor, prosperând până când va trece mânia. De aceea, se va împlini ceea ce este stabilit.” (Daniel 11:36) Profeția arată că „împăratul de la miazănoapte” va fi condus și instruit de către cel rău, va învăța să facă ce este rău, conducându-se după propria-i voie, sau făcând ceea ce crede, dar, de fapt, acționând conform poruncii diavolului, adică a lui Satan. Remarcați cum toate aceste lucruri care s-au întâmplat în ultimele luni împlinesc această parte din profeție. „Împăratul [care] va face ceea ce vrea”, după cum spune profeția, este „împăratul de la miazănoapte”; adică nu se referă numai la Hitler, ci „împăratul” e reprezentat de către toate elementele componente ale monstruoziității. Din moment ce această monstruoziitate este fiul diavolului, duce la împlinire scopul acestuia.

20. „Împăratul de la miazănoapte” urmărește să obțină conducerea lumii. Reprezentanții săi vizibili, acționând sub puterea și influența diavolilor, sunt hotărâți să conducă lumea conform voinței egoiste a „împăratului de la miazănoapte”. În vederea acestui lucru, acel sindicat trebuie mai întâi să strice ceea ce a realizat Reforma Protestantă în secolul al XVI-lea și să înlăture complet rezultatul Tratatului de la Westfalia din 1648, tratat care a stabilit existența unei toleranțe între catolici și protestanți, recunoscându-le ambelor părți dreptul de a-și practica propria religie în cadrul statului sau provinciei în care se află. Acest lucru a făcut ca Germania să fie împărțită în multe provincii și state mărunte. Însă trebuie reținut faptul că nici un papă nu a aprobat Tratatul de la Westfalia și nici nu a acceptat vreodată vreunul ca papalitatea să fie îngăduită de acesta. Acest lucru trebuie avut în vedere atunci când luăm în considerare faptul că papalitatea este o parte din „împăratul de la miazănoapte”.

21. Un alt scop al monstruoziității este să strice efectul Revoluției Franceze din 1789, care a dus la destrămarea așa-numitului „Sfânt Imperiu Roman” în 1806. Se

poate îndoii vreun om în toate mințile că Petain, dictatorul marionetă al Franței, împlinește voia monstruoasă, ascultând ordinele date de papă? Francezii nu mai au nici un fel de libertate. „Puterile Axei” sunt hotărâte să reînființeze vechiul „Sfânt Imperiu Roman” indiferent de viețile umane ce vor trebui sacrificate.

22. Un alt scop al „puterilor Axei” este să distrugă Tratatul de Pace de la Versailles din 1919, tratat în care papa nu a reușit să-și impună voința și prin care s-a format Republica Germană. În urma semnării aceluiași tratat, teritoriul „împăratului de la mieznoapte” a fost împărțit în așa-numite „republici”, cum ar fi Germania, Austria, Polonia, Cehoslovacia, Danzig, Lituania. Acest fapt a dus la slăbirea puterii „împăratului de la mieznoapte”. Acest lucru a fost înfățișat în cartea Apocalipsa prin rana de pe al șaselea cap al fiarei, după cum scrie în Apocalipsa 13:1-3: „M-am așezat pe nisipul mării și am văzut o fiară cu șapte capete și zece coarne ieșind din mare. Pe fiecare corn avea câte o coroană, iar pe capete avea nume de hulă... Am văzut că unul din capete avea o rană mortală; însă rana sa mortală s-a vindecat și toată lumea se mira de acea fiară.”

23. Acea rană mortală a fost vindecată de către Satan și agenții săi, prin intermediul unor activități ale „Acțiunii catolice”, care a fost organizată și dirijată sub directă îndrumare a papei Pius al XI-lea, care a sprijinit fascismul italian și nazismul german atât pe plan religios, cât și financiar. Ierarhia i-a determinat pe mulți oameni bogați să ofere mari sume de bani pentru ca Hitler să ajungă în fruntea regimului nazist. Apoi, papa a încheiat acorduri: unul cu fasciștii în 1929, iar altul cu nașiștii în 1933. Tot în anul 1933, papa a declarat sărbătorirea unui „an sfânt” în efortul de a atrage și alte națiuni în acest sindicat. Astfel, „Acțiunea catolică” a colaborat cu ambii dictatori totalitari, mai ales pentru a-l face pe Hitler liderul ierarhiei în încercarea de a distruge democrațiile și de a restabili „Sfântul Imperiu Roman”.

24. Un alt scop al uniunii este acela de a duce la îndeplinire dorințele ticăloase ale „puterilor Axei”, mai ales ale organizației catolice, distrugând republicile și cooptând țările respective în uniune. În acest scop, Austria a fost anexată Germaniei în luna martie a anului 1938; Regiunea Sudeților a fost dizolvată în 1938, Polonia a fost distrusă în 1939; apoi a urmat înfrângerea Danemarcei, Norvegiei, Belgiei, Olandei, Luxemburgului și Franței. Odată realizate aceste lucruri, „împăratul de la mieznoapte” a încercat să formeze o „nouă Ligă a Națiunilor” și să anexeze toate teritoriile ocupate acestei ligi.

25. Însă principalul scop al lui Satan și al agenților săi de pe pământ menționați mai devreme a fost și este în continuare acela de a-i distruge complet pe martorii lui Iehova care vestesc numele Său și Guvernul teocratic. În fiecare țară în care puterea totalitară, adică „împăratul de la mieznoapte”, este în control, lucrarea martorilor lui Iehova a fost împiedicată. De asemenea, în fiecare țară din afara teritoriului „împăratului de la mieznoapte” în care ierarhia romano-catolică exercită o putere uriașă, martorii lui Iehova au fost crunt persecutați și s-a depus un efort uriaș pentru a le stopa activitatea și a-i împiedica să vestească numele lui Iehova și Guvernul Său teocratic. Astfel se explică de ce „împăratul de la

miazănoapte” a cucerit țară după țară, distrugându-le bunurile materiale și populațiile și interzicând lucrarea slujitorilor lui Iehova. Acest lucru dovedește că ierarhia este agentul superior vizibil al diavolului în lucrarea sa ticăloasă; ca o altă dovadă în acest sens, nu este nevoie decât să precizăm faptul că și în multe teritorii ale „împăratului de la miazăzi” lucrarea martorilor lui Iehova este interzisă și declarată ilegală. În fiecare națiune, acest lucru a fost realizat la cererea și prin puterea exercitată de către ierarhie. Întreaga mișcare a mulțimii lui Satan este dusă până la capăt pentru ca, în curând, ierarhia și aliații săi să poată spune: „suntem în pace și siguranță”. Apoi va începe Armageddonul. Astfel, vedem că expresia din profeție „ceea ce va vrea” nu se referă doar la voința lui Hitler, ci la cea a tuturor elementelor care alcătuiesc „împăratul de la miazănoapte”. În plus, se arată că ierarhia romano-catolică este instrumentul subtil și ticălos prin care Satan va împlini lucrarea „împăratului de la miazănoapte”. Satan este dușmanul iscusit al Teocrației, iar religia este mijlocul cel mai ispititor și amăgitor folosit de către oameni pentru a realiza scopul lui Satan. Astfel, el folosește ierarhia mult mai eficient decât alte părți ale organizației sale.

26. „Se va preamări singur.” Aici se face referire la „împăratul de la miazănoapte”, care se preamărește singur înlăturând monarhiile constituționale, democrațiile și republicile și exercitând o putere despotică față de oameni. Nu Iehova Dumnezeu îl preamărește pe „împăratul de la miazănoapte”, ci Satan, mai marele demonilor, și demonii asociați lui, aflați sub conducerea lui Gog sunt cei care duc această activitate de preamărire prin intermediul „Acțiunii catolice”. Ei îl linguesc pe fuhrerul politic făcându-l astfel să se preamărească.

27. „Se va considera mai presus decât orice alt zeu.” Cuvântul „zeu” folosit aici înseamnă „cel atotputernic”, iar în acest text, nu se face referire la demonii invizibili, ci la cei atotputernici de pe pământ care sunt agenții și aliații demonilor. Cuvântul evreiesc „el”, care aici este tradus prin „zeu”, sau „cel atotputernic”, denumește atât creaturi pământești, cât și demoni invizibili; acest lucru poate fi observat în următorul verset din Scriptură: „Voi, cei atotputernici, dați-I lui Dumnezeu slavă și putere.” (Psalmi 29:1) „Dumnezeu se află în adunarea celor atotputernici; El este judecătorul printre dumnezei.” (Psalmi 82:1) „Căci, în cer, cine se poate compara cu Dumnezeu? Care dintre fiii celor atotputernici se poate asemăna cu Dumnezeu?” (Psalmi 89:6) „L-am dat pe mâna celui atotputernic dintre păgâni, care sigur se va ocupa de el. L-am alungat din cauza caracterului său ticălos.” (Ezechiel 31:11) „Cei mai tari dintre cei atotputernici le vor vorbi din mijlocul iadului, lui și celor care îl ajută; ei au decăzut, căci sunt necircumciși și au fost doborâți de sabie.” (Ezechiel 32:21)

28. Uniunea totalitară a „împăratului de la miazănoapte” i-a înlăturat pe cei atotputernici ai protestantismului, pe cei atotputernici dintre masoni, pe cei atotputernici ai monarhiilor constituționale, pe cei atotputernici ai democrațiilor și pe cei atotputernici ai partidelor politice care s-au opus uniunii. Astfel, faptele dovedesc împlinirea acestei părți din profeție. În plus, un nou sistem de jurisprudență a fost instalat după normele dreptului canonic nazisto-fascist, iar

astfel foștii atotputernici ai sistemelor juridice din acele țări europene au fost înlăturați. La fel s-a întâmplat și cu cei atotputernici din armate care nu s-au grăbit să se supună dictatorului pentru ca acesta să poată controla întreaga mașină militară care să-i poată fi utilă conducătorului nazist. De asemenea, el s-a ridicat în grad și față de cei atotputernici ai comerțului, iar toți atotputernicii comerțului au fost nevoiți să se supună dorințelor naziste sau ale statului corporatist. De asemenea, organizațiile muncitorești au fost înlocuite cu Frontul de Muncă German. Chiar și țăranii cultivatori au fost forțați să se supună ordinelor dictatorului. Dictatorul totalitar devine astfel cel mai important, fiind preamărit mai mult decât toți cei atotputernici din fiecare parte a guvernului, iar acestora li se cere să se plece în fața lui.

29. „Va spune lucruri incredibile împotriva Dumnezeului dumnezeilor.” În acest text, „Dumnezeul dumnezeilor” este tradus din evreiescul „El elim”, care înseamnă „Iehova, Dumnezeu Atotputernic”. „Împăratul de la miazănoapte” spune lucruri incredibile despre Dumnezeul Atotputernic. Trebuie să luăm aminte la următoarele texte care arată că aici se face referire la Iehova, împotriva Căruia vorbește „împăratul de la miazănoapte”. „Dumnezeule, cine mai este ca Tine printre dumnezei? [cei atotputernici] Cine mai este ca Tine, măreț în sfințenie, grozav în laude și făcător de minuni?” (Exodul 15:11) „Dumnezeul dumnezeilor, Dumnezeul dumnezeilor, El știe, așa cum va ști și Israelul; dacă a fost în semn de răzvrătire sau ca păcat față de Dumnezeu (scapă-ne în ziua aceasta).” (Iosua 22:22)

30. „Împăratul de la miazănoapte” spune lucruri incredibile împotriva Dumnezeului Atotputernic acționând cu ostilitate față de martorii lui Iehova. Chiar și evreii sunt persecutați de către același sindicat, deoarece ei au fost cei cu care a făcut legământ inițial Iehova, Dumnezeul Atotputernic. În teritoriile din afara zonei ocupate de „împăratul de la miazănoapte”, acel „împărat” și mai ales elementul religios al acestuia acționează folosind metodele „coloanei a cincea”, denaturându-i pe martorii lui Iehova și ocărând numele Lui. Acest lucru se întâmplă chiar și în Statele Unite, unde oamenii s-au bucurat mult timp de libertate.

31. „Împăratul de la miazănoapte”, care aici include ierarhia romano-catolică și conducătorul acesteia, preamărește statul politic mai mult decât pe Iehova Dumnezeu, declarând și insistând că „Stăpânirile Înalte” menționate de Biblie la Romani 13:1 nu sunt Iehova Dumnezeu și Isus Cristos, ci sunt conducătorii politici din actuala lume nedreaptă. Sindicatul dictatorial condamnă Guvernul teocratic condus de Isus Cristos și persecută în toate țările pe cei care afirmă că Guvernul teocratic reprezintă singura speranță pentru omenire. În teritoriul ocupat de „împăratul de la miazănoapte”, cel care vestește numele și împărăția lui Iehova prin Isus Cristos este acuzat de răzvrătire. Chiar și în țările care nu sunt ocupate de „împăratul de la miazănoapte”, martorii lui Iehova, care vestesc Teocrația, sunt acuzați de conspirație în vederea răzvrătirii, lucru ce se face la cererea elementului religios al „împăratului de la miazănoapte”. Acel „împărat” declară cu fală că lui îi aparține imperiul mondial care va conduce întreaga lume, ca semn de sfidare la

adresa lui Iehova și contrar declarațiilor Sale profetice. „Împăratul de la miazănoapte” stabilește o imitație de teocrație, punându-l pe actualul papă al ierarhiei romano-catolice în locul ocupat de către Isus Cristos, adevăratul Împărat al adevăratei Teocrații. Această imitație de teocrație este „urâciunea care pustiește” amintită de Daniel. Dumnezeu ne arată că scopul acelei uniuni este acela de a-i alunga pe toți oamenii de la Dumnezeu Atotputernic și de a conduce lumea contrar voii lui Dumnezeu.

32. Hitler, liderul naziștilor, își exprimă scopul de a reînființa vechiul „Sfânt Imperiu Roman”. Remarcați ipocrizia ierarhiei romano-catolice care, în timp ce se desfășoară pe teritoriul „împăratului de la miazăzi”, încearcă să-i facă pe oameni să creadă că ierarhia se opune domniei totalitare exercitată acum de către naziști și fasciști. Ierarhia face această afirmație pentru a determina „populația catolică” ce locuiește în cadrul democrațiilor să păstreze tăcerea și să rămână loială ierarhiei. În același timp, pe 24 decembrie 1940, papa a rostit în public o rugăciune pentru așa-zisa „nouă ordine”, sau „nouă Ligă a Națiunilor” care este promovată și instalată, avându-l pe Hitler la conducere. Ce organizație de pe pământ își dorește cel mai mult să reînființeze vechiul „Sfânt Imperiu Roman”? Cu siguranță, ierarhia romano-catolică! Cu acest scop a fost organizată „Acțiunea catolică”, fiind în acțiune de mai mulți ani pe tot pământul. Ierarhia urmează calea stabilită de către diavol, tatăl său, de a acționa pe baza înșelăciunii, într-o țară lăsând impresia că este de o parte, iar în altă țară, că este de cealaltă parte. Acest lucru se face pentru a-i înșela pe oameni.

33. Elementele politice ale „împăratului de la miazăzi” par să nu observe ipocrizia ierarhiei romano-catolice, sau se tem să ia atitudine împotriva acesteia și să nu-i devină dușmani. Fie că nu observă, fie că le este teamă, rezultatul este același, iar aceasta este cauza care duce la orbire mintală. Satan le întunecă oamenilor mințile, așa cum scrie și în Cuvântul lui Dumnezeu. (2 Corinteni 4:3,4) Frica de oameni îi conduce pe indivizi și pe națiuni în capcana întinsă de Satan. (Proverbe 29:25) Astfel, organizația „împăratului de la miazăzi” pare să nu observe care îi este adevăratul dușman.

34. În timp ce așa-zisele „democrații” se opun, ignoră sau nu reușesc să sprijine Teocrația lui Isus Cristos, scopul anunțat al „împăratului de la miazăzi” va eșua. Există o singură cale sigură de a determina nivelul progresului și sfârșitul justificat al „împăratului de la miazănoapte” și al „împăratului de la miazăzi”, iar aceasta o reprezintă cuvântul profetic al lui Iehova, care este în curs de împlinire acum. Referitor la acest aspect, iată ce spune profeția despre „împăratul de la miazănoapte”:

35. „Va prospera până când va trece mânia.” A cui mânie? Mânia lui Iehova, care va fi exprimată în timpul bătăliei Armagedonului. În mod clar, Iehova nu și-a exprimat mânia pentru a-i lăsa „împăratului de la miazănoapte” destul loc să se îndrepte direct spre distrugere. Începând cu elementul reprezentat de ierarhia romano-catolică, mânia lui Iehova va fi exprimată cu violență în timpul Armagedonului când „împăratul de la miazănoapte” va fi înlăturat definitiv.

Acesta va fi începutul marelui necaz mondial descris de Isus Cristos astfel: „Va fi un mare necaz, așa cum nu a mai fost niciodată de la începutul lumii și nici nu va mai fi.” (Matei 24:21) Acesta reprezintă sfârșitul organizației lui Satan. Luați aminte la Cuvântul Dumnezeuului Atotputernic referitor la acel necaz:

36. „Iată, numele lui Dumnezeu vine de departe, arzând cu mânia Sa teribilă; buzele Lui sunt pline de mânie, iar limba Sa este un foc mistuitor.” (Isaia 30:27) „De aceea, așteptați-Mă, zice Dumnezeu, până în ziua în care Mă voi scula să apuc prada; căci Eu vreau să adun națiunile și să strâng împărățiile ca să-Mi vărs asupra lor mânia și supărarea teribilă; căci tot pământul va fi mistuit de focul geloziei Mele.” (Țefania 3:8) „Cine poate sta în calea mâniei Sale? Cine poate sălășlui în înverșunarea supărării Lui? Furia Sa se revarsă precum focul, iar El clatină stâncile.” (Naum 1:6) „Însă Iehova este adevăratul Dumnezeu, Dumnezeul cel viu și Împăratul cel veșnic. Pământul se va cutremura din cauza mâniei Sale, iar națiunile nu vor putea îndura mânia Lui.” (Ieremia 10:10) „Dumnezeu Și-a deschis sala de arme și Și-a adus armele mâniei Sale; aceasta este lucrarea Dumnezeului oștirilor în țara caldeenilor.” (Ieremia 50:25)

37. „Împăratul de la miazănoapte” a avut o perioadă în care i s-a permis să „se mânie împotriva sfântului legământ”. (Daniel 11:30). În schimb, când va sosi Armagedonul, va fi rândul lui să suporte mânia din partea Sfântului Legământ, adică din partea lui Dumnezeu. Există vreun moment stabilit pentru începerea exercitării acelei mâinii? Când va fi acesta?

38. Răspunsul îl găsim în Cuvântul lui Dumnezeu, unde scrie că El a stabilit cu exactitate acel moment. Iată ce i-a făcut cunoscut Dumnezeu lui Daniel, profetul Său credincios: „El a spus: ‘Iată, îți voi arăta ce se va întâmpla în perioada de sfârșit a mâniei; căci sfârșitul va fi la vremea stabilită.’” (Daniel 8:19)

39. Daniel s-ar putea întoarce pe pământ în orice clipă de acum, iar el, alături de poporul credincios cu care Iehova a încheiat legământul, va ști ce să facă atunci când va începe necazul, căci Iehova le spune tuturor credincioșilor: „Veniți, poporul Meu, intrați în camerele voastre și închideți ușile în urma voastră; ascundeți-vă pentru o scurtă perioadă, până când va trece necazul.” (Isaia 26:20)

40. „De aceea, se va împlini ceea ce este stabilit.” (Daniel 11:36) Este stabilită „lucrarea ciudată” a lui Iehova, adică exprimarea mâniei Sale în timpul Armagedonului. Nimic nu va putea interveni sau întrerupe acest lucru. Iată un lucru foarte important pentru toți cei care ascultă Cuvântul lui Iehova Dumnezeu acum: „Dumnezeu se va ridica precum a fost la muntele Perațim, va fi furios ca în valea Gabaonului pentru ca să-Și poată împlini lucrarea Sa ciudată și să-Și ducă la bun sfârșit munca Sa ciudată. Prin urmare, acum nu fiți batjocoritori pentru ca să nu vi se strângă și mai tare legăturile; căci am auzit de la Dumnezeul oștirilor că se va abate distrugerea [un sfârșit tragic] asupra întregului pământ [organizația vizibilă a lui Satan, în special elementul religios și celelalte elemente care alcătuiesc ‚împăratul de la miazănoapte’].” (Isaia 28:21,22)

41. Iehova le va aduce sfârșitul tuturor celor care se opun Guvernului teocratic condus de Isus Cristos. Iată ce spune Iehova: „Eu am plănuit acest lucru, tot Eu îl voi și împlini.” (Isaia 46:11) „Voi lucra și cine se va împotrivi?” (Isaia 43:13)

Țineți-vă tari

42. Acum, pe pământ, mai sunt foarte puțini oameni care au încheiat un legământ cu Iehova. Aceștia sunt atât de puțini, încât religioniștii vorbesc despre ei cu mult dispreț. Fiind foarte puțini, dacă ar fi fost și ei religioniști, nu ar fi fost remarcați și cu siguranță că nu ar fi fost persecutați. Atunci de ce există atât de multă opoziție față de martorii lui Iehova din toate țările de pe pământ și de ce sunt ei atât de persecutați în toate aceste țări? Reprezintă ei un pericol pentru vreo națiune? Ei nu sunt periculoși fiindcă nu vor să facă rău nimănui. Se tem cumva marile puteri de martorii lui Iehova și de tovarășii lor ca nu cumva aceștia să îi răstoarne de la conducere? Cu siguranță că nu, căci martorii lui Iehova și însoțitorii lor nu le-ar putea face nici un rău. Desigur că armatele care distrug mii de vieți omenești în fiecare zi nu se tem să nu cadă cumva pe mâna martorilor lui Iehova și a însoțitorilor lor. Atunci de ce sunt martorii lui Iehova urâți în toate națiunile, ajungând ținta persecuțiilor? Răspunsul este clar și ușor de înțeles: acești oameni, care sunt credincioși Dumnezeului Atotputernic și ascultă poruncile Sale, anunță întregii lumi că Teocrația reprezintă singura speranță pentru omenire și fiindcă afirmă că Dumnezeu se va răzbuna pe toți cei care se opun Teocrației. Cea mai importantă problemă ce trebuie luată în calcul acum o reprezintă supremația mondială. Se va afla lumea în continuare sub domnia demonilor, al căror șef este Satan, sau va fi condusă cu dreptate de către Isus Cristos, Împăratul numit și uns la timpul potrivit de către Iehova? Satan este hotărât fie să continue să domnească, fie să distrugă lumea. El îi pregătește pe „împăratul de la miazănoapte” și pe „împăratul de la miazăzi”, fiecare fiind hotărât să conducă lumea, și îi provoacă să se lupte unul cu celălalt. Astfel, Satan speră să reușească următoarele: (1) să le distragă atenția oamenilor de la Teocrație și (2) să provoace moartea a milioane de oameni pentru ca aceștia să nu afle despre Teocrație. Astfel, el speră să năruie planul lui Iehova.

43. Din moment ce singurul scop și singura acțiune a martorilor lui Iehova și a însoțitorilor lor este aceea de a vesti numele lui Iehova și Guvernul dreptății condus de către Isus Cristos, spre binele omenirii și spre slava lui Dumnezeu, și din moment ce ei sunt neutri, se țin departe de națiunile beligerante. De ce îngăduie Dumnezeul Atotputernic ca ei să îndure atât de multe umilințe din partea dușmanilor lor? Răspunsul se află în Cuvântul lui Dumnezeu: pentru ca fiecare din cei cu care El a făcut legământul să își poată dovedi acum devotamentul deplin față de Guvernul teocratic și să se țină tare. (Evrei 12:6; Iov 2:3) Această încercare trebuie să continue până la sfârșit. Iată cum se aplică acum cuvintele lui Isus rămășiței: „Fiți credincioși până la moarte și vă voi da cununa vieții.” (Apocalipsa 2:10 ARV)

44. Apostolul și martorii credincioși ai lui Isus rostesc această profeție: „Am văzut sufletele celor care au fost decapitați pentru că aduseseră mărturie pentru Isus și pentru Cuvântul lui Dumnezeu, ale celor care nu s-au închinat fiarei și nici chipului său și nici nu au primit semnul său pe frunțile sau pe mâinile lor. Ei au trăit și au domnit alături de Cristos timp de o mie de ani.” (Apocalipsa 20:4)

45. Cuvintele de mai sus ne arată că cei credincioși nu au un conducător uman, ci au renunțat la propria conducere, considerându-L numai pe Isus Cristos Capul și Conducătorul lor, pentru ca să poată aduce mărturie în favoarea numelui lui Iehova și a Guvernului Său teocratic ,condus de Isus Cristos. Ei refuză orice compromis cu vreo parte din organizația lui Satan și, în ciuda persecuțiilor și a opoziției lumesti, ei rămân cinstiți, neclintiți și neprihăniți înaintea lui Dumnezeu. O astfel de neprihănire constă în devotamentul lor total față de Guvernul teocratic condus de Isus Cristos. Integritatea le este testată, iar cei care primesc aprobarea lui Dumnezeu se vor ține tari, când vor trece prin acel test. Ei sunt disciplinați de către Dumnezeu și sunt hotărâți să nu cedeze influenței demonilor, ci să rămână credincioși lui Iehova Dumnezeu și Guvernului dreptății ,orice ar fi.

46. Toate națiunile îi urăsc pe cei cu care Iehova a făcut legământul, fiindcă aceștia vestesc numele și Împărăția, adică Guvernul teocratic al Dumnezeului Atotputernic. „Atunci te vor lăsa să fii chinuit și te vor omorî, iar tu vei fi urât de toate națiunile pentru numele Meu.” (Matei 24:9)

47. Testul decisiv, care trebuie să continue până la începerea Armagedonului, este o dovadă că acum a sosit vremea din urmă. Cuvintele apostolului se aplică acum slujitorilor credincioși ai lui Dumnezeu: „Copilașilor, a sosit vremea din urmă; după cum ați auzit că va veni Anticristul, să știți că și acum sunt mulți anticriști. Prin asta știm că a sosit vremea din urmă.” (1 Ioan 2:18)

48. Anticriștii, dintre care mulți și-au făcut apariția acum, sunt toți cei care se opun Guvernului teocratic condus de Împăratul Isus Cristos, iar apostolul spune: „prin asta știm că a sosit vremea din urmă”. Cuvintele apostolului arată cât se poate de clar că a sosit vremea sfârșitului domniei demonice: „Atât lumea, cât și setea sa de putere se vor sfârși. Însă cel care face voia lui Dumnezeu va dăinui veșnic.” (1 Ioan 2:17)

49. Este cât se poate de clar că testul decisiv a început, iar Isus le spune astfel celor care Îl urmează: „Însă cel care va rezista până la sfârșit, va fi mântuit.” (Matei 24:13) „Prin urmare, preaiubiții mei frați, rămâneți neclintiți, implicându-vă mereu în lucrarea lui Dumnezeu, căci trebuie să știți că, pentru Dumnezeu, lucrarea voastră nu va fi zadarnică.” (1 Corinteni 15:58) „Faceți toate lucrurile fără a protesta și fără a vă certa; astfel, voi, fiii lui Dumnezeu, veți fi neprihăniți și nevinovați, ireproșabili în mijlocul unei națiuni stricate și pervertite, în care voi străluciți ca niște lumini ale lumii.” (Filipeni 2:14,15)

Va urma

Profeția transfigurării

În Cezareea Filipilor, aproape de granița dintre Palestina și Siria, și în prezența lui Petru și a altor apostoli, Regele uns, Isus Cristos, s-a identificat ca fiind ”piatra” pe care urma să își construiască biserica. Mai târziu, El a adăugat: ”Căci Fiul omului trebuie să vină în gloria Tatălui Său, cu îngerii Săi, și atunci îi va răsplăti fiecăruia după purtarea lui. Adevărat vă spun că unii dintre cei ce stau aici nu vor gusta nicidecum moartea până nu-L vor vedea mai întâi pe Fiul omului venind în împărăția Sa.” (Mat. 16:18,27,28, *A.R.V.*) După aceasta a urmat viziunea transfigurării, a cărei relatare spune:

„Șase zile mai târziu, Isus i-a luat cu El pe Petru, pe Iacov și pe Ioan, fratele acestuia, și i-a dus numai pe ei pe un munte înalt. Și a fost transfigurat înaintea lor, iar fața i-a strălucit ca soarele și veșmintele i-au devenit strălucitoare ca lumina. Și iată că le-au apărut acolo Moise și Ilie, care vorbeau cu El. Atunci Petru i-a zis lui Isus: Doamne, este bine că suntem aici. Dacă vrei, voi ridica aici trei corturi: unul pentru Tine, unul pentru Moise și unul pentru Ilie. Pe când vorbea încă, iată că un nor luminos i-a acoperit cu umbra lui și iată că din nor s-a auzit un glas care zicea: Acesta este Fiul Meu, cel iubit, pe care Eu L-am aprobat! De El să ascultați!’ Auzind aceasta, discipolii au căzut cu fața la pământ și s-au înspăimântat. Atunci Isus s-a apropiat și, atingându-i, a zis: Ridicați-vă! Nu vă temeți! Când și-au ridicat ochii, n-au mai văzut pe nimeni, numai pe Isus singur. În timp ce coborau de pe munte, Isus le-a poruncit, zicând: Să nu spuneți nimănui despre această viziune până când Fiul omului nu va fi sculat din morți. Dar discipolii L-au întrebat: Atunci de ce spun scribii că mai întâi trebuie să vină Ilie? Răspunzând, El a zis: Într-adevăr, Ilie vine și va restabili toate lucrurile. Dar vă spun că Ilie a și venit și nu l-au recunoscut, ci au făcut cu el ce au vrut. La fel trebuie să sufere și Fiul omului din cauza lor. Atunci discipolii au înțeles că le vorbea despre Ioan Botezătorul.” – Mat. 17:1-13, *ARV*. Transfigurarea de pe munte a fost o imagine profetică ce a depus mărturie la cel mai înalt nivel despre Isus și a prezis lucruri și mai mărețe care urmau să aibă loc mai târziu. Fiind o profeție, semnificația și importanța transfigurării aveau să fie înțelese de poporul lui Dumnezeu numai la timpul Său stabilit.

Eclesiastul 3:1 afirmă: „Pentru orice lucru este un timp fixat, da, un timp pentru orice lucru de sub ceruri”. Poporul lui Dumnezeu primește o și mai mare lumină la sfârșitul lumii lui Satan și după ce este întronat Isus Cristos, după cum se arată și în 1 Corinteni 10:11. Acesta este timpul în care dezvăluie Iehova semnificația sau interpretarea profeției Sale. Se știe de mulți ani că profetul Moise a fost o imagine figurativă a lui Isus Cristos, dar până la venirea Domnului Isus la templu, în 1918 d.Chr., nu s-a știut că ceea ce a scris Moise se aplica în mod special la Isus și la poporul Său, în timpul când El este la templu, pentru lucrarea de judecată. Doar în ultimii ani și după venirea Domnului Isus la templul lui Dumnezeu a început să se știe că Isus Cristos este acel Profet prefigurat de Moise și cel de care trebuie să asculte toți membrii rămășiței, urmașii Săi de pe pământ din prezent și, așadar, că

oricine este chemat la Împărăție și nu Îl ascultă pe Profet va fi distrus. - Deut. 18:15-18; Fap. 3:22,23

Atunci, care este semnificația transfigurării profetice de pe munte? Ceea ce evidențiază transfigurarea ca fiind de maximă importanță este justificarea numelui lui Iehova prin Fiul Său preaiubit, Isus Cristos, iar această justificare începe mai ales din timpul venirii Domnului Isus cu putere și glorie. Această afirmație ar putea părea dogmatică, astfel că este important să luăm în considerare în sprijinul ei cuvintele apostolului Petru din 2 Petru 1:20: „Căci mai întâi de toate (cel mai important este) să știți că nici o profeție din Scriptură nu provine dintr-o interpretare personală.”

Petru li se adresează aici fraților săi creștini, nu în calitate de învățător și cu siguranță nici ca un conducător al lor, ci ca o persoană care a primit favoare specială de la Iehova Dumnezeu și de la Isus Cristos și care a primit informații importante pe care a dorit să le împărtășească cu frații săi, în așa fel încât ei să aibă în minte această informație spre binele lor. Petru a afirmat că nu voia să neglijeze sarcina de a le aminti anumite lucruri fraților săi, spunând: „Cred că este drept ca, atât timp cât sunt în acest tabernacol, să vă trezesc prin aduceri aminte.” (2 Pet. 1:13) El și-a exprimat opinia, spunând că serviciul său urma să ia sfârșit în curând și că, atât timp cât mai putea, voia să îi impulsioneze pe frații săi la un zel și mai mare și să-i ajute să păstreze în minte aceste adevăruri importante. „Cred că este drept ca, atât timp cât sunt în acest tabernacol, să vă trezesc prin aduceri-aminte, știind că în curând va avea loc dezbrăcarea de tabernacolul meu, așa cum mi-a arătat și Domnul nostru Isus Cristos. Voi face deci tot posibilul ca și după plecarea mea să puteți oricând să menționați aceste lucruri.” (1 Pet. 1:13-15, traducerea *Emphatic Diaglott*) Ce lucruri „să menționeze”? Bineînțeles, lucrurile care au avut loc în timpul transfigurării de pe munte, la care Petru fusese martor. Putem fi siguri de acest lucru dacă citim cuvintele următoare ale lui Petru: „Noi nu v-am făcut cunoscute puterea și prezența Domnului nostru Isus Cristos urmând istorisirii neadevărate, născocite cu măiestrie, ci fiind martori ai măreției Sale. Pentru că El a primit de la Dumnezeu, Tatăl, onoare și glorie, când cuvinte ca acestea i-au fost adresate prin gloria măreață: Acesta este Fiul Meu iubit, pe care Eu L-am aprobat! Da, acestea sunt cuvintele pe care le-am auzit noi adresate din cer când eram cu El pe muntele sfânt.” – 2 Pet. 1:16-18

Revenind acum la relatarea lui Matei despre viziunea transfigurării, observăm că celor trei apostoli nu li s-a permis să spună nimic despre ea până când a avut loc învierea lui Isus Cristos. După cum arată și relatarea din Matei 17:9: „În timp ce coborau de pe munte, Isus le-a poruncit, zicând: Să nu spuneți nimănui despre această viziune, până când Fiul omului nu va fi sculat din morți.” Apostolii au ascultat de porunca Domnului. Dacă unul dintre ei ar fi vorbit despre acest lucru înainte de învierea lui Isus, iar Isus le-ar fi confirmat povestirea înaintea altora, aceasta ar fi fost o dovadă mult mai puternică, iar oamenii ar fi avut probabil mai multă încredere în cuvintele apostolilor cu privire la ce se întâmplase pe munte. Probabil că unii dintre cei consacrați i-au spus lui Petru, la data scrierii acestei

epistole, unele cuvinte ca acestea: „Acum tu poți foarte ușor să minți. Probabil că erai foarte entuziasmat în momentele acelea și ai crezut că ai văzut lucruri care în realitate nu s-au întâmplat.” Modul în care vorbește Petru în 2 Petru 1:16 arată faptul că o astfel de afirmație ar fi fost o minciună vicleană și că alții chiar o sugeraseră. Pentru a nega această idee, Petru le-a spus fraților săi: „Nu... am urmat istorisiri neadevărate, născocite cu măiestrie, ci am fost martori ai măreției Sale.” Ei au fost martori la o viziune legată de „venirea Domnului Isus Cristos cu putere și glorie”. Aceasta arată cât se poate de clar că viziunea era o profecie legată de venirea Domnului Isus la templu pentru judecată, cu glorie și putere. (Vezi Matei 25:31) Aceasta susținea ideea că poporul lui Dumnezeu nu urma să primească o înțelegere asupra viziunii decât după venirea Domnului la templu pentru judecată.

Isus avea alături de El pe munte trei dintre discipolii Săi credincioși, atunci când a avut loc transfigurarea, însă Isus a fost singura persoană cu adevărat importantă de acolo. El a fost cel care a apărut cu fața strălucitoare ca soarele și cu veșmintele albe ca lumina. Aceasta îl simboliza în mod clar pe Isus din timpul când Dumnezeu urma să-L pună pe tronul ceresc, ca noul Conducător de drept al lumii și ca Justificatorul puternic al lui Iehova. Evenimentele din timpurile moderne, care au avut loc ca împlinire a profetiei biblice arată că întronarea Domnului Isus a avut loc în 1914 d.Chr., după cum se arată în Psalmi 2:6. Cu trei ani și jumătate mai târziu (adică în 1918), corespunzând celor trei ani și jumătate ai serviciului Său pământesc ,din timpul primei Sale veniri, Isus Cristos a venit la templu ca mare Judecător. Așadar, viziunea transfigurării a îndreptat atenția spre timpul când Dumnezeu urma să își întemeieze Împărăția, cu Isus Cristos pe tronul ei, în calitate de Rege, Judecător puternic și Justificator. Dezvăluirea și înțelegerea viziunii transfigurării profetice nu puteau să aibă loc până când nu începea să se împlinească profetia. De aceea, Dumnezeu le-a ținut secrete până la timpul Său fixat pentru împlinirea profetiei.

Relatarea transfigurării spune în Matei 17:3 următoarele: „Și iată că le-au apărut acolo Moise și Ilie, care vorbeau cu El.” Bineînțeles, Moise și Ilie nu erau în realitate cu El, căci aceasta era o viziune, iar Moise și Ilie erau morți, după cum arată și Scripturile. Însă Isus era în realitate acolo. Viziunea i-a arătat pe Moise și pe Ilie vorbind cu Isus, ceea ce arăta clar că cei doi profeți făcuseră în trecut lucruri care prefigurau faptele mai mărețe pe care urma să le facă Isus. Moise a scris multe dintre profețiile lui Dumnezeu, iar Isus a spus cu o anumită ocazie: „Moise... a scris despre Mine.” (Ioan 5:46) Apariția lui Moise în viziune și faptul că El vorbea cu Isus, simboliza faptul că legea, pe care Moise le-a transmis-o israeliților, li se aplica în special celor care sunt urmașii ai mai-marelui Moise, Isus Cristos, adică israeliții spirituali. Mai simboliza și faptul că legământul pe care l-a făcut Dumnezeu cu israeliții în câmpiile Moabului prin Moise, la scurt timp după ce aceștia traversaseră râul Iordan pentru a intra în Canaan ,prefigura un legământ și mai măreț: legământul de credință pentru Împărăție, pe care îl face Dumnezeu, prin Isus Cristos, cu cei care sunt chemați la împărăția cerească. Simboliza și faptul că cei care urmau să intre în Împărăție trebuiau să își respecte cu credință

legământul, iar atunci când urma să vină la templu Isus Cristos, mai-marele Moise, fiecare suflet din clasa templului trebuia să fie pe deplin ascultător de Isus Cristos, căci altfel ar fi fost distrus. Această concluzie este susținută și de cuvintele lui Petru din Faptele 3:22,23: „Căci Moise le-a zis strămoșilor voștri: Domnul vă va ridica dintre frații voștri un profet ca Mine. Să ascultați de El în tot ce vă va spune. Da, orice suflet care nu va asculta de Profetul acela va fi distrus din mijlocul poporului.” Rămășița martorilor lui Iehova a aflat și a început să aprecieze aceste adevăruri după venirea Domnului Isus la templu ,cu putere și glorie, în anul 1918.

Ilie a apărut și el împreună cu Moise în viziunea transfigurării. Ilie a făcut unele profeții și a făcut lucrarea unui profet și prin acestea el L-a prefigurat pe Isus Cristos și lucrarea pe care avea să o facă El, lucrare care avea să se facă drept pregătire înainte de venirea Sa la templul lui Dumnezeu în 1918. Acea lucrare se referea în special la restabilirea sau restaurarea mărețelor și importantelor doctrine privitoare la împărăția lui Dumnezeu, sau Guvernul Teocratic, adevăruri care le fuseseră spuse și israeliților și apostolilor după venirea lui Isus de acum nouăsprezece secole, dar care au fost pierdute din vedere după moartea apostolilor și care au fost ascunse până când Domnul Isus și-a îndreptat atenția spre lucrurile de pe pământ, cu puțin timp înainte de venirea Sa la templu în 1918. Aceste lucruri reies din conversația care a avut loc între Isus și cei trei apostoli ,atunci când coborau de pe munte, și anume: „Dar discipolii l-au întrebat: Atunci de ce spun scribii că mai întâi trebuie să vină Ilie? Răspunzând, El a zis: Într-adevăr, Ilie vine și va restabili toate lucrurile.” Această conversație era bazată pe profeția din Maleahi 4:5,6 și 3:1-3, care spune: ”Iată că vi-l trimit pe profetul Ilie, înainte de venirea zilei celei mari și înfricoșătoare a Domnului. El va întoarce inima taților spre fii și inima fiilor spre tați, ca nu cumva să vin, să lovesc pământul și să-l distrug cu desăvârșire.” „Iată că îl trimit pe mesagerul Meu, iar el va pregăti calea înaintea Mea. Și, pe neașteptate va veni la templul Său adevăratul Domn, pe care-L căutați, și mesagerul legământului, în care vă găsiți plăcerea. Iată! El va veni negreșit, spune Domnul oștirilor. Dar cine va suporta ziua venirii Sale și cine va sta în picioare când se va arăta El? Căci El va fi ca focul topitorului și ca leșia înălbitorului. El va sta ca un topitor și ca un purificator al argintului și-i va purifica pe fiii lui Levi. Îi va purifica așa cum se purifică aurul și argintul și Domnul va avea un popor care-i va aduce o ofrandă în dreptate.”

Lucrarea profetică ce a fost prefigurată de lucrarea făcută de profetul Ilie a fost împlinită într-un mod miniatural de Ioan Botezătorul care, ca înaintaș al lui Isus, i-a anunțat venirea. Însă mai este și o împlinire mai completă și la scară mai largă, iar lucrarea prefigurată de către Ilie a fost făcută pe deplin de Domnul Isus Cristos în anii de dinaintea venirii Sale la templu în 1918 d.Chr. Astfel, deoarece a făcut această lucrare pregătitoare profețită în Maleahi 3:1, a apărut și El imediat după aceea la templu.

În viziunea transfigurării profetice, apariția lui Ilie și a lui Moise nu au avut nici o legătură cu învierea morților, căci nu ni se spune aici nimic despre înviere, nici direct, nici indirect. Adepții religiei care au încercat să susțină minciuna Diavolului

care spune că „nu există moarte” și că „morții nu sunt morți” (Gen. 3:4) au încercat să se folosească de această imagine a transfigurării, pentru a dovedi că Moise și Ilie erau vii ,când aceasta a avut loc, însă aceștia trec cu vederea faptul că și Isus a afirmat că apariția acestora a fost doar o „viziune”. (Matei 17:9, comparați cu Faptele 12:9, unde Petru „nu știa că ceea ce făcea îngerul și credea că are o viziune”). Este adevărat că Moise este mort și așteaptă învierea și, de asemenea, că Ilie a fost luat într-un car de fier de un vârtej de vânt, dar aceste lucruri nu au nici o legătură cu viziunea transfigurării.

Partea cea mai importantă a transfigurării au fost cuvintele vocii din ceruri care au spus că Domnul Isus este Cel aprobat de Iehova și Reprezentantul Principal al lui Iehova pentru justificarea numelui lui Dumnezeu. Vocea din nor a spus: „Acesta este Fiul Meu preaiubit, în care Îmi găsesc desfătarea. De El să ascultați.” (Mat. 17:5) În esență, aici se găsește declarația lui Iehova Dumnezeu că Isus Cristos este Marele Preot al lui Dumnezeu, Judecătorul și Regele de care toată creația trebuie să asculte, deoarece Dumnezeu Îl va trimite, la timpul Său fixat pe Isus Cristos spre a fi Justificatorul Său și pentru a-l îndeplini toate scopurile, lucru care urma să fie făcut la întronarea lui Isus Cristos drept Conducător și Judecător al lumii.

Norul acoperitor arăta, în mod simbolic, prezența invizibilului Iehova, iar faptul că norul i-a acoperit pe cei trei discipoli care erau prezenți mai sugerează și că împlinirea acestei viziuni profetice urma să aibă loc în timpul celei de-a doua veniri a Domnului în spirit, despre care Isus a spus în Matei 16:28: „Adevărat vă spun că unii dintre cei ce stau aici nu vor gusta nicidecum moartea până nu-L vor vedea mai întâi pe Fiul omului venind în împărăția Sa.” Cuvintele vocii din nor pe care le-au auzit cei trei discipoli însemnau că Isus Cristos își menținuse integritatea față de Iehova, iar faptul că Isus i-a avertizat apoi să nu spună nimănui despre viziune „până când Fiul omului nu va fi sculat din morți” arată că înălțarea lui Isus în poziția de onoare urma să aibă loc după învierea Sa, fapt despre care au depus apoi mărturie și apostolii. – Fil. 2:5-11; Evr. 5:7-9

Isus fusese trimis de Tatăl Său pe pământ spre a-i face voința , iar Isus i-a fost pe deplin ascultător Tatălui Său. Isus a declarat că fusese trimis pentru a depune mărturie despre adevăr, iar datorită faptului că și-a îndeplinit cu credință această sarcină, El a primit titlul de ”Martorul credincios și adevărat”. (Apoc. 3:14; 19:11) Cuvintele pe care le-au auzit cei trei apostoli din nor au scos în evidență necesitatea ca și ei să fie la fel de ascultători de Iehova Dumnezeu și că, deoarece Isus vorbea cu autoritate, ei trebuiau să asculte de orice porunca El. Aceasta a stabilit regula că toți urmașii lui Isus trebuie să asculte de poruncile Sale. Ascultarea este una dintre regulile clare ale lui Iehova, de la care nu se permite nici o deviere. Această regulă a lui Dumnezeu a fost enunțată cu mult timp în urmă, la 1 Samuel 15:22,23: „Iată că ascultarea este mai bună decât jertfele... căci spiritul de răzvrătire este la fel ca păcatul ghicitoriei (întoarcerea de la Dumnezeu spre Diavol) și încăpățânarea este ca nelegiuirea și idolatria (închinarea la demoni)”.

O împlinire a viziunii profetice a transfigurării are loc după ce vine Domnul Isus la templu. Isus Cristos de la templu este mai-marele Moise, cel pe care l-a prefigurat Moise. În viziunea transfigurării, Moise a simbolizat faptul că Isus Cristos este marele Profet. Atunci când acest mare Profet vine la templu pentru judecată, începând din 1918, următoarele cuvinte ale lui Petru li se aplică în mod special celor cărora li se dă o cunoaștere și o înțelegere a adevărului: „Moise le-a zis strămoșilor voștri: Domnul vă va ridica dintre frații voștri un profet ca Mine. Să ascultați de El în tot ce vă va spune. Da, orice suflet care nu va asculta de Profetul acela va fi distrus din mijlocul poporului. De fapt toți profeții, începând cu Samuel și cei care au urmat (după el), toți cei care au vorbit, au anunțat clar și aceste zile.” Toți profeții lui Dumnezeu au prezis venirea Regelui, Mesia sau Cristos, astfel că la venirea Domnului Isus la templu toți care au fost chemați la împărăția cerească trebuiau să-i dea ascultare absolută mai-marelui Moise, pentru a-și putea menține integritatea față de Iehova. Transfigurarea de pe munte și ceea ce s-a spus acolo demonstrează și preamărește acest important și mareț adevăr.

Cei care nu s-au lăsat învățați și nu au ascultat de marele Profet, la venirea Sa la templu, nu au făcut nici un progres în obținerea unei cunoștințe despre voința lui Dumnezeu în înțelepciune și înțelegere spirituală. Mulți care aveau cândva speranța Împărăției au devenit orbi și neagă venirea Domnului la templu, iar apostolul Petru vorbește despre acești oameni neascultători, numindu-i păcătoși, cu următoarele cuvinte: „Pentru că este timpul fixat ca judecata să înceapă cu casa lui Dumnezeu. Și, dacă ea începe mai întâi cu noi, care va fi sfârșitul celor care nu ascultă de vestea bună a lui Dumnezeu? Și, dacă cel drept este salvat cu greu, unde se vor arăta la judecată cel lipsit de smerenie și cel păcătos?” – 1Pet. 4:17,18

Una dintre poruncile precise date creștinilor consacrați de către Domnul Isus la venirea Sa la templu este aceasta: „Și această veste bună a împărăției va fi predicată pe tot pământul ca mărturie pentru toate națiunile, și atunci va veni sfârșitul.” (Mat. 24:14) Unii oameni care se declară creștini s-au gândit că pot ignora această poruncă și totuși să ajungă în ceruri, însă toate versetele din Biblie care vorbesc despre acest lucru arată că nu se poate ignora această poruncă. Nu se poate să refuzăm să luăm parte la lucrarea de depunere de mărturie printre popoare și totuși să fim primiți în Împărăția cerurilor. Doar cei care ascultă primesc aprobarea Domnului, iar acest lucru a fost scos în evidență în viziunea transfigurării de către cuvintele lui Iehova din nor: „Acesta este Fiul Meu preaiubit, în care îmi găsesc desfătarea. De El să ascultați”. Ceea ce spune Profetul acum nu este un îndemn la inactivitate, ci la zel în facerea lucrării pe care a poruncit-o El, adică depunerea de mărturie despre Iehova Dumnezeu și Guvernul Său Teocratic, condus de Isus Cristos.

Nici un fel de scuze pentru Teocrație

Ipocrizia religioasă este la fel de răspândită astăzi ca și în zilele lui Noe de dinainte de potop, potopul fiind marea pedeapsă divină a lui Iehova Dumnezeu.

Atunci, la ce se referea apostolul Petru când le-a spus următoarele cuvinte celor care sunt „străini” creștini în această lumea rea condusă de Satan: „Să aveți o purtare (conduită) cinstită printre națiuni, pentru ca, în ceea ce vorbesc despre voi ca despre niște răufăcători, datorită lucrărilor voastre bune la care sunt martore, să-L glorifice pe Dumnezeu în ziua încercării Sale.”? – 1Pet. 2:12

Aceste cuvinte inspirate înseamnă că cel care este uns de Domnul Dumnezeu pentru a-I servi ca martor al Său trimis, trebuie să aibă un mod de a acționa cinstit și corect printre națiunile și popoarele pământului. El trebuie să manifeste un spirit de cinste, care este adevăratul curaj, statornicie și fidelitate în lucrurile lui Iehova Dumnezeu și ale Guvernului Său Teocratic ,condus de Isus Cristos. Înseamnă că astfel de martori unși și colaboratorii lor pământești trebuie să acționeze ca o persoană care Îl iubește pe Iehova și care Îi oferă toată fidelitatea sa. Înseamnă să refuze orice fel de compromis cu Diavolul, care este ”dumnezeul acestei lumi”, sau cu oricare dintre sistemele sale religioase, politice sau comerciale. Înseamnă a fi buni și grijulii, dar totuși fermi pentru Dumnezeu și pentru cauza Sa.

Prin legătura sa strânsă cu Cel uns, care este Regele Teocrației, Petru a înțeles care este modul potrivit de vorbire și de acțiune pentru oamenii sinceri care îi sunt devotați Atotputernicului Dumnezeu. Asocierea sa apropiată cu Regele i-a dat autoritatea de a le da sfaturi fraților săi martori. În Faptele apostolilor, în capitolul patru, versetul treisprezece sunt scrise următoarele cuvinte despre Petru și Ioan, atunci când aceștia se aflau înaintea tribunalului religios din Ierusalim: „Și și-au dat seama că fuseseră cu Isus”.

Uneori s-a spus că acest verset înseamnă că toți cei cu care venim în contact trebuie să vadă prin „farmecul spiritului” nostru și prin „răbdarea noastră atunci când suntem puși la încercare” că am fost într-adevăr cu Isus și că am învățat de la El. Înțelegerea greșită a acestui verset i-a făcut pe mulți oameni să pară lași, făcându-i să apară înaintea altora ca și cum și-ar cere scuze pentru că sunt creștini. Aceasta i-a făcut pe mulți creștini să tremure în prezența celor care i se opun Domnului Dumnezeu.

Noi nu trebuie să înțelegem că Isus a fost abătut, fricos și tolerant, cu o vorbire slabă și având mereu grijă să nu spună ceva care să îi deranjeze pe împotrivorii adevărului și Teocrației. Fiindcă mulți au înțeles greșit ce fel de om a fost în realitate Isus, ei au urmat această cale de toleranță și au fost mereu extrem de preocupați să nu spună nimic care i-ar putea deranja pe cei bogați, influenți și puternici din această lume. Adepții religiei au fost făcuți să creadă că așa erau și apostolii și că oamenii și-au dat seama că ei fuseseră cu Isus și învățaseră de la El din cauza aparenței lor smerite, a umilinței lor, aparenței lor evlavii, lipsei lor de fermitate și răbdării lor. Aceasta este o reprezentare falsă a Domnului Isus și a apostolilor Săi. Contextul versetului din Faptele 4:13 arată clar că această perspectivă este incorectă.

Adevăratele fapte au fost ascunse prin faptul că se citează numai o parte a textului de mai sus și se scoate din contextul Său. Situația era în realitate astfel: Evenimentele acestea au avut loc la scurt timp după Rusalii și după vărsarea

spiritului sfânt al lui Dumnezeu asupra celor care I s-au devotat Lui și Guvernului Său Teocratic, prin Isus Cristos. Petru și Ioan au predicat cu curaj vestea bună despre Regele Cristos și despre cum fusese El răstignit, pentru că își menținuse integritatea față de Dumnezeu. Clericii, adică preoții și fariseii religioși, precum și unii negustori și politicieni, s-au simțit jigniți de ceea ce spusese aceștia și i-au aruncat în închisoare. În ziua următoare, Petru și Ioan au fost aduși înaintea marelui preot și a celorlalți membri ai tribunalului. Marele preot a cerut să știe cu ce autoritate și putere vorbeau acești oameni și vindecau bolnavii. Petru i-a răspuns plin de curaj și libertate de exprimare: „Să știți voi toți și tot poporul lui Israel că în numele lui Isus Cristos Nazarineanul, pe care voi l-ați ținut pe stâlp, dar pe care Dumnezeu L-a sculat din morți, da, prin El stă omul acesta sănătos aici, în fața voastră.” – Fap. 4:10

Nu au fost nici un fel de scuze în acele cuvinte și evident că acestea nu au sunat foarte plăcut pentru urechile marelui preot și a celor ce erau cu el. Nu a fost nevoie ca cei doi apostoli să fie nepoliticoși și duri, dar totuși Petru le-a spus acelor oameni următoarele: „Voi l-ați ucis pe Domnul! Dar Dumnezeu l-a sculat din morți”. Apostolii nu și-au cerut scuze pentru că Îl reprezentau pe Regele Isus Cristos și nici pentru că își puseseră încrederea în Iehova, marele Teocrat. Ei nu au tremurat și nu s-au plecat înaintea aceluia grup de clerici îngâmfați și aroganți. Ei au spus adevărul cu claritate și fără teamă. Prin urmare, este scris (în Fapte 4:13): „Văzând ei îndrăzneala lui Petru și a lui Ioan și înțelegând că erau oameni fără carte și de rând, s-au mirat. Și și-au dat seama că fuseseră cu Isus.”

Care a fost deznodământul? Vorbirea și conduita lor i-a identificat ca fiind discipoli ai lui Cristos. Aici, cuvântul ”îndrăzneală” (greacă: *parrhesia*) înseamnă franchețe, o vorbire fără menajamente, clară și plină de încredere, deschisă. Aceasta arată ce fel om a fost Isus, de la care au învățat și apostolii. Mai arată și că Isus a fost înțeles greșit de alții. Pe buzele Lui a fost turnat farmecul. (Ps. 45:2) Dar asta nu a însemnat că El a trebuit să își frece mâinile, să se țină de bărbie așa cum făceau reprezentanții religioși care se trăgeau de barbă și să își plece ochii atunci când vorbea cu cineva. Isus a fost un om direct și sincer. El a fost un adevărat om. L-a reprezentat pe Tatăl Său, ”Regele Eternității”, care are toată puterea și autoritatea.

Isus nu a ezitat când a trebuit să le spună conducătorilor religioși că ei nu doar că greșeau, dar o și făceau intenționat, astfel că erau nelegiuți. Vorbirea Sa a fost atât de directă și plină de franchețe încât nu a putut fi combătută. Atunci când au apărut apostolii înaintea corpului ecleziastic și discursul lor a fost plin de curaj, îndrăzneț și direct, astfel că fețele bisericesti au recunoscut că acești oameni fuseseră cu Isus și erau discipolii Săi. Nu trebuie să credem că ei au fost nepoliticoși sau grosolani, ci ei au fost direcți, plini de încredere și îndrăzneți cu ceea ce aveau de spus.

Mulți preținși creștini au fost făcuți să creadă că trebuie să fie atât de blânzi în prezența dușmanului încât acesta să observe și să spună: „Acesta este un creștin.” Nu există nici un verset care să-i sfătuiască pe creștini să procedeze astfel.

Creștinii, mai presus de toate, trebuie să fie adevărați bărbați și femei. Ca reprezentanți ai Teocrației, ei trebuie să se comporte într-un mod demn, să fie direcți și deschiși. Pavel a vorbit și el despre acest lucru. El spune: „Vorbirea și comportarea voastră să fie cea a unui creștin”. Iar în Filipeni 1:27, 28 el mai spune (traducerea *Weymouth*): „Numai purtați-vă într-un mod demn de vestea bună despre Cristos, pentru ca, fie că voi veni să vă văd, fie că voi fi departe, să aud despre voi că rămâneți neclintiți într-un singur spirit, luptând cot la cot cu un singur suflet pentru credința veștii bune fără să vă înspăimântați în vreun fel de împotrivoririi voștri. Lucrul acesta este pentru ei o dovadă de distrugere, dar pentru voi, de salvare. Și aceasta este de la Dumnezeu”

În epistola sa, apostolul Petru le-a spus fraților săi creștini să fie oameni adevărați, să fie cinstiți și direcți în vorbire și în acțiune, pentru ca în mințile celorlalți să fie clar că ei sunt creștini adevărați și că nu le este rușine cu acest lucru. Dacă toți cei ce depun mărturie din casă în casă despre Guvernul Teocratic vor înțelege modul corect de a privi această problemă, ei nu s-ar teme și nu ar tremura, ci ar avea o încredere absolută în Iehova și în faptul că Îl reprezintă pe El și Guvernul Său de dreptate. Cea mai mare onoare pe care o poate avea cineva este să fie făcut un ambasador al lui Cristos și reprezentantul Celui Prea Înalt, marele Teocrat.

De ce s-ar simți cineva rușinat sau s-ar comporta ca și cum ar vrea să își ceară scuze atunci când este în prezența altora, fiindcă este un martor al lui Iehova? Dimpotrivă, spiritul Domnului ar trebui să îi dea o încredere deplină, încât să poată vorbi cu franchețe și claritate despre marele Dumnezeu și Regele și Împărăția Sa. Acest mod de acțiune și de vorbire sincer va atrage batjocuri asupra celor credincioși ai Domnului, însă apostolul spune că „în ziua încercării Domnului, mulți Îl vor glorifica pe Dumnezeu căci li s-a vorbit cu curaj”.

După ziua Rusaliilor din anul 33 d.Chr. s-au văzut clar zelul și devoțiunea de nestrămutat a apostolilor față de Dumnezeu și de Cristos. Mulți oameni au văzut sinceritatea și consecvența comportării lor. Din cauza credinței apostolilor, mulți i-au vorbit de rău. Însă fără îndoială că mulți au observat zelul lor pentru Dumnezeu și s-au bucurat. Fără îndoială că acest zel și curaj al acestor martori credincioși l-a făcut pe Corneliu să se roage deseori lui Dumnezeu înainte ca Petru să fie trimis la el, iar atunci Dumnezeu și-a îndreptat pentru prima oară atenția spre neamuri (ne-evrei) pentru a-și alege dintre ei un popor pentru numele Său. (Fap. 10; Fap. 15:14) Acum există o situație asemănătoare și este privilegiul și datoria martorilor lui Iehova de pe pământ să dea dovadă de același zel, sinceritate și franchețe în conduita lor.

Acum Iehova Dumnezeu a dezvăluit care este cea mai importantă problemă din toată creația: suveranitatea universală. Cine este Iehova Dumnezeu și Guvernul Său Teocratic, și cine nu? Înainte de distrugerea finală a organizației lui Satan, în timpul încercării lui Iehova, El se va îngriji să fie depusă o mărturie pe tot pământul cu privire la scopurile Sale legate de creaturi. Iehova Dumnezeu îi spune clasei servului uns: „Voi sunteți martorii Mei... că Eu sunt Dumnezeu.” (Isa.

43:12) Aceasta înseamnă că fiecare persoană unsă cu spiritul lui Dumnezeu are sarcina de a-și face datoria, iar acest lucru de fiecare dată când are ocazia, dacă dorește să fie acceptat și binecuvântat de Domnul. Dacă o persoană crede că, datorită poziției pe care o are printre frați, unele părți ale serviciului Domnului sunt prea umile pentru ea, își face rău singură. Unii „bătrâni aleși” au considerat că lucrarea de a merge de la ușă la ușă și a le oferi oamenilor cărți ar trebui să fie făcută de cei mai slabi sau mai puțin importanți din adunare.

Întrebarea este: se poate spune despre aceștia că iau poziție de partea lui Iehova Dumnezeu și a Guvernului Său Teocratic și că modul lor de acțiune este sincer și consecvent, așa cum se arată și în 1 Petru 2:12? Cuvintele din acest verset nu au fost scrise cu scopul de a critica cu asprime pe cineva, ci spre binele celor care își neglijează posibilitățile. Nu este datoria creștinilor să se critice unii pe alții dacă nu merg în lucrarea de teren. Datoria lor este să îi îndemne pe frați să arate zelul potrivit, iar când se face acest lucru, Scripturile nu spun să se mai facă și altceva. (Rom. 12:1) Totuși, frații și-ar neglija îndatoririle dacă nu și-ar aminti unii altora de marea responsabilitate pe care o au cei care au făcut un legământ spre a face voința lui Dumnezeu în timpul mării încercări a lui Dumnezeu asupra națiunilor. Ziua încercării lui Dumnezeu pe așa-numita „creștinătate” a început la scurt timp după ce marele Său Mesager, Isus Cristos, a venit la templu pentru judecată, așa cum se prezice și în Maleahi 3:1, și va continua cu intensitate crescândă până când toate părțile organizației vizibile de pe pământ a lui Satan vor fi distruse.

Cei credincioși care au depus mărturie despre numele lui Iehova și despre Regele Său, Cristos, cu zel și devoțiune pentru Domnul, sunt ținta săgeților dușmanului și au fost aspru criticați de mulți oameni, fiind numiți răufăcători. În același timp, fără îndoială că au fost și mai sunt multe persoane care, asemenea lui Corneliu, doresc ceva mai bun și se roagă pentru mântuire. Faptele arată că în prezent sunt multe persoane care înainte vorbeau împotriva martorilor credincioși ai lui Iehova, iar acum ascultă adevărul. Rezultatele predicării sunt din ce în ce mai bune, iar numărul celor care se asociază cu rămășița unsă drept „colaboratori” ai ei este în continuă creștere. (Ps. 122:8; Ps. 45:14) Acum, mai mult ca niciodată, cuvintele apostolului Pavel ajung la acești oameni, spunându-le: „Modul vostru de a vă comporta să fie sincer acum, pentru ca, în ceea ce unii vă vorbeau de rău, să vadă lucrările voastre bune, iar în ziua încercării lui Dumnezeu să Îi glorifice numele.” În această zi a judecării lui Dumnezeu de dinaintea manifestării mâniei Sale la Armagedon, și mai mulți oameni vor vedea conduita sinceră și consecventă a martorilor credincioși ai lui Iehova și Îl vor lăuda pe Dumnezeu pentru că s-a îngrijit ca martorii Săi credincioși de pe pământ să le transmită avertismentul Său.

Nimeni să nu facă greșeala de a crede că „lucrările bune” menționate aici de apostol se referă la ceea ce se numește în general „dezvoltarea unui caracter creștin”. Apostolul nu vorbea despre o înfățișare exterioară de pietate atunci când a scris aceste cuvinte. Fără îndoială că el avea în minte același lucru despre care a

vorbit și apostolul Ioan, și anume, ca iubirea pentru Dumnezeu să fie manifestată prin proclamarea cu curaj a mesajului despre numele lui Iehova și Guvernul Său Teocratic, prin Regele Său, Isus Cristos. – 1 Ioan 4:17,18

O persoană ce reprezintă cu sinceritate un superior nu simte niciodată că trebuie să se scuze, nici prin fapte nici prin vorbe, pentru faptul că vrea să apere interesele superiorului său. Cei unși și „colaboratorii” lor Îl reprezintă pe marele Teocrat Iehova și pe Regele Său și Guvernul de dreptate. Cu siguranță că aceștia nu au nici un motiv să își ceară scuze pentru că Îl reprezintă pe Domnul. Datorită importanței Sale pentru poporul de legământ al lui Dumnezeu, individual și colectiv, și datorită măreței perspective de a-L glorifica pe Dumnezeu, acum că se apropie timpul pentru marea încercare finală a lui Iehova Dumnezeu asupra națiunilor pământului la Armagedon, fiecare persoană din poporul Său devotat este îndemnată să dea dovadă de cel mai mare zel și sârguință în reprezentarea Guvernului Său Teocratic. Atunci când lucrarea va fi terminată, ei vor fi binecuvântați și fericiți când Domnul le va spune că modul lor sincer de a-L reprezenta a adus glorie numelui Său.

Onoarea pe care trebuia să o dea cei de pe pământ numelui lui Iehova, care se devotază fără rezerve Domnului, constă în proclamarea numelui și Teocrației Sale, în calitate de martori ai Săi. Doar cei care fac acest lucru cu bucurie pot primi aprobarea finală a Domnului de acum înainte. Așadar necesitatea de a participa cu bucurie la serviciul Domnului Dumnezeu este esențială. Așa cum apostolul Pavel i-a îndemnat pe frații săi la o activitate plină de zel, tot așa și noi astăzi ar trebui să ne îndemnăm astăzi în același fel. – Rom. 12:1

Experiențe de pe teren

FĂCÂND LUCRAREA DE PIONIERAT ÎN SILVER CITY, N. MEX.

”Ne-am oprit să întrebăm unde puteam găsi o anumită persoană care manifestase interes, iar operatorul de serviciu de la benzinărie ne-a invitat să ne parcăm rulota acolo. În timp ce ne pregăteam să trecem la ziua următoare, proprietarul benzinăriei a venit să vadă dacă ne displăcea cumva micuțul oraș, căci prea repede voiam să plecăm. I-am spus că nu acesta era motivul, ci că noi suntem martori ai lui Iehova și îi căutăm pe oameni cu publicațiile Watchtower și trebuie să plecăm pentru a ne continua lucrarea. El a tresărit atunci violent și a întrebat bâlbâit: „C-ce ai spus? Mai zi o dată – vrei să spui că sunteți dintre aceia care nu salută drapelul?” „Da, și știți de ce facem acest lucru?” Să știți că noi respectăm drapelul la fel de mult ca toți oamenii, dar privim salutarea lui ca o încălcare a poruncii lui Dumnezeu din Biblie. Permiteți-mi să vă citesc poziția noastră în legătură cu acest subiect, pe care o puteți găsi descrisă în *Turnul de Veghere*.” „Aș vrea să știu mai multe despre asta – au fost multe probleme pe aici în legătură cu acest subiect - și eu am avut probleme – nu ați vrea să intrați înăuntru și să îmi

explicați și mie?” În timp ce citeam din *Turnul de Veghere*, el a spus: „Stai puțin, voi chiar priviți steagul așa cum o fac și eu, nu-i așa? Doar că voi nu credeți în salutarea lui.” Atunci a venit rândul meu să fiu surprinsă; el a început să îmi relateze cum fusese numit de un comitet de veterani de război dintr-un oraș mare din apropiere să scape de martorii lui Iehova și că el era ofițerul de poliție care făcea arestările. (Auzisem despre aceste probleme încă dinainte să ajungem acolo, când prietenii au fost alungați de pe străzi cu revistele lor și chiar amenințați de gloate furioase cu violență dacă nu aveau să părăsească orașul. Și mai auzisem și că ofițerul de poliție din oraș avea o atitudine foarte răuvoitoare - și iată că ACESTA era acel om!)

„El a spus apoi că era îngrijorat de luni de zile din cauza acestui incident și că nu putea dormi noaptele fiindcă simțea că face ceva rău. A pus întrebare după întrebare, cerând să i se răspundă chiar atunci și acolo și spunând că el crezuse din toată inima că asculta de legea nescrisă de a scăpa orașul mai mare de martorii lui Iehova. Soțul meu s-a întors și atunci i-am pus domnului să asculte la fonograf ultima înregistrare. Până în acest moment, el începuse să pară deja foarte sincer și doritor de adevăr. Atunci când i-am citit din Biblie despre cum i-a persecutat Pavel pe creștinii credincioși, el ne-a întrebat dacă am vrea să le transmitem scuzele sale martorilor lui Iehova din Silver City (cei pe care îi acostase) și să le spunem că atât el cât și cei doi ofițeri implicați își dăduseră demisia deoarece și-au dat seama că greșiseră. A întrebat dacă mai putea fi iertat de Iehova și s-a abonat apoi la *Turnul de Veghere*, a luat cartea *Religie*, spunând că știuse întotdeauna că bisericile sunt o înșelătorie, și ne-a întrebat dacă nu avem cumva o Biblie în plus, pe care i-am și dat-o. Chiar înainte să plec, a mai spus și că dacă va fi interesat de această lucrare, crede că ar fi cel mai bine să își anuleze planurile de căsătorie, deoarece știa că femeia respectivă este împotriva adevărului; urma să îi trimită o scrisoare prin care să îi spună să rămână în orașul ei și să uite de căsătorie, care trebuia să aibă loc peste câteva zile. Am fost invitați cordial să mai venim, invitație extinsă apoi tuturor martorilor.”

ÎN TIMPUL ULTIMULUI ATAC DIN GLASGOW

”În timp ce predicam în teritoriu, o doamnă a venit la noi și a luat *Turnul de Veghere*, spunând că avea toate cărțile judecătorului Rutherford. Am întrebat-o dacă ascultase vreuna din înregistrările sale. Nu o făcuse, așa că am stabilit o dată când să ne întâlnim în acest scop. La sfârșitul studiului nostru au început să răsunе sirenele aeriene, iar ea m-a invitat să intru în adăpostul lor anti-aerian, căci eram destul de departe de casă. Am intrat înăuntru cu ea. Au mai venit încă trei persoane, inclusiv fiul ei, care nu fuseseră prezente la studiu. Fiul ei spusese mai demult că mai bine s-ar culca decât să asculte ce are de spus judecătorul Rutherford. Cu toate acestea, în adăpost el m-a rugat să pornesc înregistrările. Rezultatul a fost că opt persoane au ascultat și am discutat despre „Guvernare și Pace” de la 10 dimineața până după-masa la 2. Tinerii s-au dus să se culce, dar mama și fiul au continuat să-mi pună întrebări ,până când au sunat sirenele pentru

a ne anunța că trecuse raidul, la 5 după-masă. Eu începusem de dimineța, dinainte de ora 9:30 și lucrasem 7 ore, iar lucrarea mea de seară a mai durat alte șapte ore. Am sosit acasă dimineța și am descoperit că întregul cartier din jurul casei mele fusese avariat foarte tare și numai casa mea nu pățise nimic. Ferestrele de jos și de la etaj fuseseră sparte. Am ajuns acasă la 7 dimineța, iar la ora 10 eram deja în lucrare din nou. Încântarea pe care mi-a adus-o studiul și mărturia depusă în adăpost au părut să-mi ia toată oboseala.”

SERVUL FILIALEI DIN LONDRA LA DERBY

„Tocmai terminam de rulat discul cu 'Mesaj de speranță' soției când a apărut soțul ei, încercând să pună capăt vizitei. Am încercat să discut cu el puțin, însă a spus că era sătul de religie și că nu voia să aibă nimic de-a face cu ea și că ar vrea să plece. A spus că în Anglia nu există decât un singur creștin adevărat și că acela este judecătorul Rutherford. Imaginați-vă uimirea mea! Într-un ultim efort, înainte să închidă ușa i-am strigat că cartea pe care o aveam eu era scrisă de același om. A deschis imediat ușa din nou, iar eu am continuat mărturia. A luat niște literatură, iar apoi am stabilit să revin la o vizită ulterioară. Aproape că era să pierd această 'oaiă'. Descoperim tot mai mulți oameni dezgustați de 'biserici', iar pentru aceștia mesajul Teocrației este ca hrana pentru o persoană înfometată. În fiecare sfârșit de săptămână, în toate părțile țării unde servesc, frații îmi relatează experiențe minunate, întocmai cum spune 'cântecul victoriei': "Acolo ei au început să istorisească faptele drepte ale Domnului." (Judecători 5:11)”

ÎNTR-UN COLȚ AL ORAȘULUI SALT LAKE, UTAH

„În timp ce m-am postat la colțul în care urma să predic, m-am gândit că aș putea să-i ofer *Turul de Veghere* omului care stătea lângă magazinul din apropierea mea. Bazat pe numărul din 1 septembrie, la subiectul 'Este religia sfântă?', el a fost de acord în scurt timp că religia nu este sfântă, ci este numai o înșelătorie. Eu am spus: 'Am chiar aici o înregistrare la fonograf, care se intitulează O capcană și o Înșelătorie. Ați vrea să o ascultați?' El mi-a zis: 'Mi-aș închide și magazinul ca să o ascult'. I-am spus că nu era nevoie să facă acest lucru, căci puteam să duc înregistrarea înăuntru, în magazinul său, ceea ce am și făcut, după care am pornit înregistrarea. El mi-a mulțumit pentru 'marea favoare' și a luat o revistă. Întorcându-mă la mașină cu fonograful, un bărbat spaniol m-a întrebat dacă aveam să îi dau o revistă. A luat *Consolare*. Apoi, în timp ce am vorbit puțin cu el în spaniolă, m-a urmat la mașină. Eu am scos cutia mea cu literatură străină și el a contribuit cu bucurie pentru două sau mai multe broșuri, în timp ce l-a strigat pe un trecător grec să vină să vadă și el cărțile. După o scurtă discuție cu domnul grec, acesta a luat *Conspirație împotriva Democrației* în limba greacă. Rezultatul: în câteva minute la nu mai mult de cincizeci de metri de mașina mea, am reușit să ofer două reviste, trei broșuri, să rulez o înregistrare la fonograf și să obțin trei nume pentru a efectua vizite ulterioare.”

TURNUL DE VEGHERE

Vestitorul
Impărăției lui Jehova

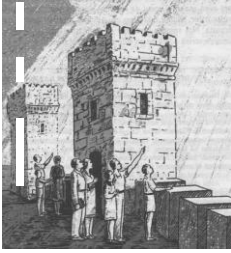
15 NOIEMBRIE 1941

Nr. 22

Cuprins:

SFÂRȘITUL DOMNIEI DEMONILOR PARTEA a V-a	- Pag.571
UNITATE ACUM ÎN RĂZBOI	- Pag.583
APARIȚIILE LUI IEHOVA DIN PREZENT	- Pag.588
EXPERIENȚE DE PE TEREN	- Pag.595

"VOI SUNTEȚI MARTORII MEI, ZICE JHOVA, CĂ EU SUNT DUMNEZEU" Isaia 43:12

Publicată bilunar de
Societatea de Biblii și Tratamente Turnul de Veghere
117 Adams Street Brooklyn. N.Y.. U.S.A.

FUNCȚIONARI:

Președinte: J.F. Rutherford

Secretar: W.E. Van Amburgh

„Toți fiii Tăi vor fi învățați de lehova;
și mare va fi pacea fiilor tăi” - Isaia 54:13

SCRIPTURA ÎNVAȚĂ CLAR:

IEHOVA este singurul Dumnezeu adevărat: El este din veșnicie în veșnicie: El este Creatorul cerului și al Pământului și Dătătorul de viață al creaturilor Sale. Logosul a fost începutul creațiunii Sale și Agentul Său activ la crearea tuturor lucrurilor. Logosul este acum Domnul Isus Cristos în glorie, investit cu toată puterea în cer și pe Pământ și Principalul Agent Executor al lui lehova.

DUMNEZEU a creat Pământul pentru om. El a creat pe om perfect pentru a trăi pe Pământ, unde l-a așezat. Omul n-a ascultat de legea lui Dumnezeu în mod voluntar și a fost condamnat la moarte: din cauza păcatului lui Adam, toți oamenii sunt născuți păcătoși și fără drept la viață.

ISUS a fost făcut om și Omul Isus a suferit pentru a produce prețul de răscumpărare pentru cei ascultători din omenire: Dumnezeu L-a înviat pe Isus din morți, ca și creatură divină. L-a înălțat la cer mai presus de orice creatură și de orice nume și L-a investit cu toată puterea și cu toată autoritatea.

ORGANIZAȚIA LUI IEHOVA este o Teocrație numită Sion și Isus Cristos este Funcționarul Principal de acolo și Regele de drept al lumii: urmașii unși și credincioși ai lui Cristos sunt copiii Sionului și membrii organizației lui lehova: ei sunt martorii Săi, a căror datorie și privilegiu este să mărturisească pentru supremația lui lehova. să declare scopurile Sale cu privire la omenire, așa cum sunt exprimate în Biblie și să poarte fructele împărăției înaintea tuturor aceluia care voiesc să asculte.

LUMEA cea veche s-a sfârșit în anul 1914 A.D. și Domnul Isus Cristos a fost așezat de lehova pe tronul Său al autorității, a expulzat pe Satan din cer și înaintea în întemeierea Împărăției lui Dumnezeu pe Pământ.

REMEDIIUL și binecuvântările popoarelor Pământului pot veni doar prin împărăția lui lehova prin Cristos, care acum a început. Următorea faptă măreață a Domnului, va fi distrugerea organizației lui Satan și stabilirea dreptății pe Pământ: sub această împărăție, oamenii de bine ce vor supraviețui Armagedonului, vor împlini mandatul divin de „a umple Pământul” cu un neam omenesc drept.

MISIUNEA SA

Această revistă este editată pentru a ajuta oamenii să cunoască pe lehova Dumnezeu și scopurile Sale. așa cum sunt exprimate în Biblie. Ea publică instrucțiuni biblice destinate îndeosebi pentru a ajuta martorilor lui lehova și tuturor oamenilor de bine. Ea pregătește pentru cititorii ei un studiu sistematic al Bibliei, iar Societatea furnizează și altă literatură pentru a ajuta asemenea studii. Ea publică material potrivit pentru instruirea publică în Scripturi, prin radio și alte mijloace.

Ea aderă strict la Biblie, ca autoritate pentru expunerile sale. Ea este absolut liberă și separată de toate religiile, partidele, sectele sau alte organizații lumesti. Ea este în întregime și fără rezervă pentru împărăția lui lehova Dumnezeu sub Cristos, Regele Său iubit. Ea nu este dogmatică, ci invită la examinarea conținutului ei în mod critic și atent. în lumina Scripturilor. Ea nu se amestecă în controverse, iar coloanele sale nu sunt deschise criticilor individuale.

Prețul abonamentului anual

Statele Unite - \$1: Canada și celelalte țări - \$1.50: Marea Britanie. Australia și Africa de Sud - 6S. Mandatele din America pot fi trimise prin ordin de plată poștal sau Expres sau prin cec bancar. Mandatele din Canada. Anglia. Africa de Sud. Australia și Asia pot fi trimise direct birourilor de filială respective. Mandatele din alte țări decât cele menționate, pot fi trimise direct biroului din Brooklyn. dar numai prin ordin de plată poștal *internațional*.

Birourile din străinătate

Anglia ..... 34 Craven Terrace. London. W.2. England
Canada ... .40 Irvvin Avenue. Toronto 5. Ontario. Canada
Australia și Asia..... 7 Beresford Road. Strathfield. N.S.W.. Australia
Africa de Sud ..... Boston House. Cape Town, South Africa

(Traduceri ale acestei reviste apar în mai multe limbi.)

Toți studenții Bibliei sinceri, care din cauza infirmității, sărăciei sau necazului, nu pot să plătească prețul abonamentului, pot avea gratuit *Turnul de veghere* printr-o cerere scrisă adresată vestitorilor, făcută odată pe an, arătând motivul pentru care cer aceasta. Noi suntem bucuroși să-i ajutăm astfel pe nevoiași, dar cererea scrisă odată pe an este solicitată de regulamentele poștale.

TURNUL DE VEGHERE

VESTITORUL PREZENȚEI LUI CHRISTOS

VOL. LXI

15 Noiembrie 1941

Nr. 22

SFÂRȘITUL DOMNIEI DEMONILOR

„Nebunul a spus în inima lui: ‘Nu există Dumnezeu.’” – Psalmi 53:1

Partea a V-a

Iehova a descris în așa fel creaturile, încât este ușor să le recunoaștem în funcție de acțiunile pe care le întreprind. Nu este nevoie ca aceste ființe să vorbească fiindcă inima le arată motivele de care sunt conduși: „Gura vorbește din plinătatea inimii” iar cursul acțiunii este condus. (Matei 12:34). În consecință, atunci când îți vezi de treburi se poate vedea dacă te încrezi sau nu în Dumnezeul Atotputernic. Acest lucru este adevărat atât în cazul unui grup, cât și în cazul unui individ. Înțeleptul se conduce după Cuvântul lui Iehova Dumnezeu, în timp ce nebunul îl respinge. Dacă cineva crede că ar avea vreun motiv să se îndoiască de faptul că „împăratul de la miazănoapte” (Daniel 11:40) este nebun, fiind ghidat de către diavol, atunci nu are decât să evalueze această grupare conform următorului verset din Scriptură:

2. „Nebunul se înfurie și este încrezător.” (Proverbe 14:16) Gruparea „împăratului de la miazănoapte” se înfurie acum împotriva multor oameni și națiuni, fiind foarte încrezător că va avea succes, chiar dacă se vede foarte clar că va fi înfrânt. Nebunul este păcătos, iar calea aleasă de el este întunericul, căci pășește în întuneric. (Proverbe 4:19; Ecclesiastul 2:14) Cu siguranță că el va pieri. (Proverbe 10:28)

3. Motivul sau scopul ființei se află în inima sa, putând fi identificat în funcție de acțiunile întreprinse. „Nebunul ticălos spune în inima sa că nu există Dumnezeu. Ei sunt corupți și nedrepti; nu mai este nimeni care să facă bine.” (Leeser) „Nebunul a spus în inima sa: ‘Nu există Dumnezeu.’ Sunt corupți și au făcut păcate îngrozitoare.” (Psalmi 53:1 *Auth. Ver.*) „Sunt corupți și îngrozitor de nedrepti.” Versetul acesta din Scriptură îl descrie cu exactitate pe „împăratul de la miazănoapte”, alcătuit din naziști, fasciști și ierarhia romano-catolică. Atât afirmațiile cât și acțiunile sale sunt nedrepte și reprezintă o ticăloșie în fața Dumnezeului Atotputernic. Prin acțiunile întreprinse, uniunea afirmă că nu există Iehova. Ei acționează contrar Cuvântului lui Dumnezeu și îi năpăstuiesc pe oameni nedreptățindu-i. O descriere mult mai amănunțită a „împăratului de la miazănoapte” din profeția lui Daniel arată fără urmă de tăgadă că acel „împărat” și fiecare element component al său neagă faptul că Iehova este Cel Suveran și că Isus Cristos este Împăratul Său care va conduce lumea cu dreptate. Liderii religioși

ai uniunii, adică ierarhia romano-catolică, pretind a fi reprezentanții lui Isus Cristos, însă acest lucru este cât se poate de fals. Ierarhia justifică acțiunile întreprinse de „împăratul de la miazănoapte” și se roagă în public pentru „noua Ligă a Națiunilor”, care este așa-numita „nouă ordine” a „împăratului de la miazănoapte”. De asemenea, ierarhia se mai roagă și pentru reînființarea „vechiului Sfânt Imperiu Roman” care din totdeauna s-a dat la acțiune hulitoare și la ticăloșii teribile. În același timp, ierarhia condamnă și persecută pe oricine susține împărăția lui Dumnezeu condusă de Isus Cristos, care este Teocrația, pentru care Isus Cristos i-a învățat pe toți adevărații Săi urmași să se roage: „Cel care iartă pe păcătos și cel care îl condamnă pe cel drept reprezintă o urâciune în fața lui Dumnezeu.” (Proverbe 17:15)

4. Oamenii săraci din mai multe națiuni suferă foarte mult acum din cauza „împăratului de la miazănoapte”: „Precum un leu care rage și un urs care mormăie așa este și conducătorul păcătos pentru săracul popor.” (Proverbe 28:15)

5. Iehova a dat aceste legi neschimbătoare în Biblie spre a le fi de ajutor celor care caută neprihănirea căci, prin intermediul acestor legi, ei pot fi îndreptați spre dreptate. Motivul pentru care atragem atenția aici este pentru ca cei care iubesc dreptatea să vadă răutatea „împăratului de la miazănoapte” și a fiecărui element al acestuia, iar astfel să poată să se îndepărteze imediat de acea influență religioasă mârșavă și să se adăpostească sub Guvernul teocratic al lui Isus Cristos. Să revenim la profeția lui Daniel pentru a remarca faptul că evenimentele care se dezvăluie acum în fiecare zi arată împlinirea acelei profeții dictată de Iehova și scrisă în secolele trecute.

6. „Nu va ține cont nici de Dumnezeu strămoșilor săi, nici de dorințele femeilor, nici de vreun alt dumnezeu; căci se va înălța pe el singur deasupra tuturor.” (Daniel 11:37) „Strămoșii creștinătății”, adică principalul element religios al „împăratului de la miazănoapte”, a încercat odată să se închine Dumnezeului Atotputernic prin intermediul religiei și al obiceiurilor oamenilor; însă actuala „Acțiune catolică” are caracter politic, iar fictiva închinare la Dumnezeu este doar de fațadă, fiind doar o ticăloșie înaintea lui Iehova. „Ei Mi se închină în zadar, prezentând drept doctrine poruncile [învățăturile] oamenilor.” (Matei 15:9)

7. Cuvântul evreiesc „Elohim” este tradus prin „Dumnezeu”. „Elohim” se referă la Creatorul cerului și al pământului, dar și al omului. El este cel care a întocmit legământul veșnic referitor la viața creată. El este Dumnezeu Atotputernic, căruia îi aparține pământul cu tot ce cuprinde acesta. „Împăratul de la miazănoapte” nu are nici un respect pentru Creatorul Atotputernic ci, dimpotrivă, prin acțiunile întreprinse, fiecare element al „împăratului de la miazănoapte” neagă supremația lui Iehova, Dumnezeu Atotputernic. „Împăratul de la miazănoapte” distruge viețile omenești, nepunând nici un preț pe creaturile vii ale lui Dumnezeu, pe care legământul veșnic al Său interzice să fie ucise fără motiv, așa cum fac acum „puterile Axei”. Având deplina complicitate și aprobare a ierarhiei religioase, această cruntă nedreptate are loc pe întregul pământ.

8. „Sionul” este creația lui Elohim, Dumnezeu Atotputernic, fiind reședința oficială a Celui Prea Înalt, conform spuselor Sale. „Când Dumnezeu va construi Sionul, se va arăta în slava Sa.” (Psalmi 102:16) „Cortul Său este în Salem, iar locuința Sa este în Sion.” (Psalmi 76:2) „Căci Dumnezeu a ales Sionul: El a dorit ca aceasta să fie locuința Sa. Acesta este locul Meu de odihnă pentru totdeauna: aici voi locui, căci aceasta este dorința Mea.” (Psalmi 132:13,14)

9. Sionul este Guvernul oficial al lui Iehova, al cărui Împărat este Isus Cristos. Aceasta este Teocrația, iar acestui Guvern drept i se împotrivesc cu răutate „împăratul de la miazănoapte” și mai exact, elementul religios al acestuia. Chiar și papa și ceilalți membri ai ierarhiei disprețuiesc creația lui Dumnezeu. În timp ce acționează cu ipocrizie sub acoperirea religiei, ei, împreună cu alte elemente ale „împăratului de la miazănoapte”, calcă în picioare orice lucru cu viață sau fără viață, pentru ca să-și împlinească dorința de a dobândi supremația mondială. Acest lucru este dovedit de faptul că îi persecută cu cruzime pe martorii lui Iehova, slujitorii Săi credincioși. Ei îi persecută pe slujitorii lui Dumnezeu numai datorită faptului că aceștia vestesc numele și împărăția lui Iehova. Ei sprijină teribilele războaie totalitare care sunt purtate cu răutate de către națiști și fasciști împotriva democrațiilor, adică a guvernelor care sunt pentru popoare și ale popoarelor. Ei nu țin deloc cont de drepturile pe care Dumnezeu le-a dat oamenilor. Ei controlează în mare măsură presa, având grijă ca aceasta să îi ajute în ținerea oamenilor în necunoștință de cauză, prin publicarea a numeroase articole despre zadarnicele rugăciuni pentru pace ale ierarhiei, despre „inima întristată a papei”, dar și despre lacrimile de crocodil vărsate de acesta în public. Astfel, nici un element al uniunii „împăratului de la miazănoapte” nu arată nici un pic de considerație față de Dumnezeu Atotputernic; iar acest lucru, conform Cuvântului lui Dumnezeu, arată că „împăratul de la miazănoapte” este nebun, urmând a fi condamnat la distrugere eternă.

10. „Nici de dorințele femeilor.” (Daniel 11:37) Această parte din profeție nu se referă la sexul feminin. „Împăratul de la miazănoapte” nu este reprezentat de un singur bărbat, ci este un personaj compus. Așadar, „femeile” din text reprezintă organizațiile create de Dumnezeu și pe care oamenii le-au fondat cu sinceritate, datorită harului și îndrumării lui Dumnezeu. Atât Mussolini cât și Franco, cei doi din cadrul „puterilor Axei”, sunt bărbați căsătoriți, cu familii, iar membrii ierarhiei au și ei de-a face cu persoanele de sex opus, însă desigur că aceste lucruri nu sunt făcute publice în totalitate. Astfel că acest text nu are cum să facă referire la indiferența bărbaților față de persoanele de sex opus. Un exemplu în acest sens îl constituie faptul că guvernul american a insistat mereu pe separarea statului de religie, numită „biserică”, însă ierarhia i-a convins acum pe politicienii americani să susțină sus și tare: „Trebuie ca religia să aibă un rol mult mai important, altfel vom pieri.” Ierarhia încearcă să introducă religia în politică, înființând o sperietoare numită „comunism” cu care să îi sperie pe politicieni pentru a-i determina să accepte existența unei legături mult mai strânsă între Biserică, mediul

politic și stat. Astfel, se poate observa că ierarhia nu are nici un fel de considerație pentru nici o organizație dreaptă a oamenilor.

11. „Femeile” ale căror dorințe nu sunt respectate de către „împărat” se referă cu siguranță la organizația lui Dumnezeu. Sionul, organizația Sa, este întruchipat de femei bune, adică a fost prefigurat de Sara și Rahela. „Dorința” acestor femei este ca să fie cât mai mulți copii în slujba lui Dumnezeu și ca numele Său să fie justificat. (Geneza 30:1-3; Romani 7:4) Sara a fost întruchiparea „femeii” lui Dumnezeu, adică Sionul, care este mama lui Cristos și a celor 144.000 de membri ai „trupului Său”, adică a Cristosului, incluzând și rămășița credincioasă care se află încă pe pământ. De asemenea, Chetura (Geneza 25:1,2) și Rahela (Geneza 35:16-19) sunt întruchipări de mai târziu ale organizației fundamentale a lui Iehova. (Vezi cartea *Iehova*)

12. În capitolul 12 din Apocalipsa, femeia lui Dumnezeu, Sionul, este reprezentată ca dând naștere „copilului”, adică Guvernului teocratic al lui Dumnezeu, condus de către Isus Cristos. „Rămășița seminței ei” este descrisă în Apocalipsa 12:17, iar dușmanul poartă un război împotriva acesteia. Acum, „împăratul de la miazănoapte” se luptă împotriva „copilului” Guvernului teocratic, dorind să-l distrugă, pentru ca „puterile Axei” să poată conduce lumea, contrar voinței lui Iehova. De aceea se depune acest efort de a înlătura mesajul referitor la Teocrație, efort care este depus cu înverșunare de către elementele „împăratului de la miazănoapte”. Diavolul îl trimite pe „împăratul de la miazănoapte”, mai ales ierarhia, care este unul din elementele sale, să distrugă rămășița organizației fundamentale a lui Dumnezeu de pe pământ, rămășiță căreia i s-a încredințat „mărturia despre Isus Cristos” și sarcina de a le vesti acest mesaj oamenilor de pe pământ care au urechi de auzit. Astfel, „împăratului de la miazănoapte” nu-i pasă deloc de „femei”, adică de organizația lui Dumnezeu. Purtarea arogantă și nebunească a „împăratului de la miazănoapte” este arătată și de partea din text care face referire la el:

13. „Nu ține cont nici de vreun alt dumnezeu.” Cuvântul evreiesc „eloah” este folosit aici, fiind tradus prin cuvântul „dumnezeu”. În cartea lui Iov, cu referire la drama prezentată în aceasta, cuvântul „eloah” este folosit de 41 de ori pentru a identifica orice puternic, fie el vizibil sau invizibil. Mai este folosit de alte 10 ori cu referire la Iehova Dumnezeu. Prin urmare, expresia „alt dumnezeu” folosită în această parte din profeția lui Daniel pare să se refere la orice puternic din cadrul organizației lui Iehova, mai exact, la Isus Cristos care, conform profeției, va fi numit „Minunat, Sfătuitor, Dumnezeul Puternic”. (Isaia 9:6) El este Conducătorul, care, cât timp a fost Om, și-a păstrat integritatea în fața lui Iehova, fiind astfel mărețul Justificator al numelui lui Iehova. (Evrei 5:8,9; Apocalipsa 19:11-21)

14. „Împăratul de la miazănoapte” nu are pic de respect pentru Isus Cristos, Dumnezeul Măreț care va justifica numele lui Iehova și va înlătura tot ce I se împotrivesc Lui. Dimpotrivă, acest „împărat” îi persecută cu cruzime pe cei care reprezintă membrele Cristosului și se împotrivesc lucrării cu care i-a însărcinat Dumnezeu pentru a o împlini pe pământ, în numele Său. (Daniel 11:33) „Împăratul

de la miazănoapte” nu are pic de stimă pentru Isus Cristos, în calitate de Cel Puternic al lui Iehova, care va conduce lumea cu dreptate. De asemenea, „împăratul de la miazănoapte” nu respectă nici „Stăpânirile înalte” ale lui Iehova și anume, Iehova și Isus Cristos, ci consideră că legea sa este mai presus de legea lui Dumnezeu și a lui Cristos. „Împăratul de la miazănoapte” susține cu aroganță că el este suveran. Iată ce spune mai departe profetul, completând descrierea sa:

15. „Căci se va înălța pe el singur deasupra tuturor.” „Împăratul de la miazănoapte” nu recunoaște pe nimeni drept „stăpâniri înalte” ci se consideră mai presus de Iehova și de Isus Cristos, susținând că „împăratul” reprezintă aceste puteri înalte, alcătuite din oameni superiori. Ierarhia romano-catolică se consideră a fi înalta putere spirituală, pretinzând astfel a fi suverană pe pământ și fără a trebui să dea seama nici unei creaturi pământești, nici unei organizații și nici unui guvern de pe pământ. În același timp, „împăratul de la miazănoapte”, mai exact, elementul religios al acestuia, practică o formă de dumnezeire care este de fapt demonism și pe care o folosește pentru a-i înșela pe oameni, și chiar reușește să îi înșele pe mulți. Aceștia neagă puterea lui Iehova Dumnezeu și a lui Isus Cristos, nesocotind Cuvântul lui Dumnezeu și instalându-se singuri în locul Guvernului teocratic al lui Isus Cristos. Uniunea „împăratului” neagă existența Dumnezeului Atotputernic, spunând în inima sa, după cum afirmă Scriptura: „Nu există nici un Dumnezeu Atotputernic.” „Ei susțin că Îl cunosc pe Dumnezeu, dar Îi neagă existența prin ceea ce fac, fiind ticăloși și neascultători și netrebnici față de orice lucru bun.” (Tit 1:16)

16. Ei Îi iau în derâdere pe Cel Prea Înalt și pe Împăratul Său, opunându-se Teocrației. Acțiunile întreprinse de ei sunt atât de teribile, încât Dumnezeu îi descrie ca fiind îngrozitor de păcătoși.

17. „Dar, în starea sa [în locul său, conform variantelor *Revised Version* și *Rotherham*] îl va preamări pe dumnezeul puterilor. Pe dumnezeul cunoscut de strămoșii săi nu-l va preamări cu aur, argint, pietre prețioase și lucruri plăcute.” (Daniel 11:38)

18. În profeția lui Daniel, cuvântul „stare” înseamnă „poziție oficială”. Cuvântul „stare” este folosit ca substitut pentru funcția sau poziția „împăratului de la miazăzi”. (Daniel 11:7) (vezi versetele 20, 21) „Împăratul de la miazănoapte” nu ține seama de poziția sau funcția Teocrației, ținând locul astfel „urâciunii pustiitoare”. „Împăratul de la miazănoapte” îl preamărește pe „dumnezeul puterilor”, dumnezeu care nici nu locuiește, nici nu primește închinare în „sanctuarul tăriei”, căci, conform profeției, acest sanctuar este pângărit de „împăratul de la miazănoapte”. (Daniel 11:31)

19. Nefiind Elohim, Eloah, sau organizația lui Iehova, „dumnezeul puterilor”, așa cum este folosit în profeție, trebuie să țină locul, și să fie astfel o imitație a Teocrației, reprezentând așadar „urâciunea pustiitoare”. Monstruozitatea totalitară, statul corporatist este cel care conduce prin forță, constrângere, violență și prin intermediul puterii militare. Este vorba numai și numai de puterea totalitară, adică de statul corporatist, iar ierarhia romano-catolică este legată de acesta prin

acorduri, devenind astfel și ea o parte din corpul complex care reprezintă „urâciunea pustiitoare”. Aceasta deoarece creația diavolească ocupă un loc ce nu i se cuvine, pretinzând a avea dreptul să conducă lumea în locul Guvernului teocratic al lui Dumnezeu. Acea totalitară „imagine a fiarei” ocupă un loc ce nu i se cuvine, ocupând astfel în mod greșit, cu păcătoșenie și hulitor „starea” lui Iehova, adică Teocrația. (Vezi Matei 24:15; Marcu 13:14; Apocalipsa 13:14,15; Apocalipsa 14:9,11; 20:4) Această monstruoasă totalitară este chiar imaginea diavolului, „dumnezeul acestei lumi” a păcătoșeniei, având toate trăsăturile diavolului. Această imagine apare în „zilele din urmă”, adică în prezent.

20. „Și unui dumnezeu [da, unui dumnezeu (*Young*); chiar unui dumnezeu (*Rotherham*)] pe care nu l-au cunoscut strămoșii săi.” Predecesorii „împăratului de la miazănoapte” din ziua de azi, adică „strămoșii săi”, nu au cunoscut acest dumnezeu, această monstruoasă modernă, deoarece această „imagine a fiarei”, această uniune totalitară este „urâciunea care pustiește”. Acea monstruoasă a fost prevestită de către profeții lui Iehova ca urmând a fi înființată la sfârșitul lumii lui Satan de domnie neîntreruptă, când Gog cel invizibil, șeful demonilor și feldmareșalul oficial al lui Satan, va ieși în prim plan pentru a împlini scopurile lui Satan. (Ezechiel 38:2,3) După ce această „imagine a fiarei” va fi înființată, mai întâi i se vor închina, după cum vor porunci reprezentanții diavolului; așadar, aceasta nu a fost cunoscută de către „strămoșii săi” ai uniunii moderne și aceștia nici nu i s-au închinat. Nici profeția despre aceasta nu a fost bine înțeleasă ca făcând referire la „imaginea fiarei” până la timpul stabilit de Dumnezeu care va fi la sfârșitul lumii, adică acum. Cum își va preamări dumnezeul „împăratul de la miazănoapte”?

21. „Va preamări cu aur, argint și pietre prețioase.” Acel „dumnezeu al puterilor” primește onoruri constând în bogății ale pământului reprezentate de aur, argint, pietre prețioase și alte substanțe care pot fi cumpărate cu aceste lucruri. Toți oamenii sinceri care au fost păcăliți să creadă că papa este un om înțelept și nu un nebun, trebuie să ia în considerare dovezile incontestabile prezentate în lumina profețiilor lui Iehova Dumnezeu. Papa, liderul ierarhiei romano-catolice, care este o parte din uniunea „împăratului de la miazănoapte”, a finanțat campania politică a lui Hitler din 1932, când s-a stabilit o înțelegere între Hitler și Pius al XI-lea, înțelegere care a fost încheiată de reprezentantul oficial de atunci al papei, adică de cardinalul Eugenio Pacelli. Acesta este acum conducătorul ierarhiei. De asemenea, Pius al XI-lea a finanțat și campania lui Mussolini în Etiopia, când această țară a fost cucerită cu cruzime, iar oamenii au fost prădați. Același papă a finanțat, a colaborat, a dat sfaturi pentru și a sprijinit rebeliunea condusă de numitul Franco împotriva republicii spaniole, în timpul căreia acea democrație a fost distrusă. Astfel, monstruoșitatea totalitară a primit onoruri în valoare de milioane exprimate în aur, argint și bunuri materiale, toate acestea fiind adunate sub pretexte false.

22. „Împăratului de la miazănoapte” nu i-a păsat de aurul și argintul din Cuvântul lui Dumnezeu, nici de prețioasa „piatră de temelie” a Sionului, pe care Iehova Și-a zidit organizația fundamentală. (Isaia 28:16) Însă, pentru menținerea și

administrarea monstrului totalitar, adică a „urâciunii pustiitoare”, conform stilului sau ideilor ierarhiei romano-catolice, „împăratul de la miazănoapte” a cheltuit multe bunuri materiale pentru a oferi instrumente de distrugere „în loc să ofere hrană pentru oamenii flămânzi. Puterile lumii au luat aur, argint, bijuterii și alte bunuri materiale de la oameni, punând niște taxe împovărătoare în spinarea oamenilor lipsiți de apărare și încheind tranzacții comerciale inechitabile pentru a-și împlini dorința de a duce o campanie de cucerire a supremației mondiale. Acea uniune a confiscat și bunurile materiale ale țărilor care au fost invadate, devenind astfel părți ale dominionului „împăratului de la miazănoapte”. Toate aceste ticăloșii îngrozitoare au fost făcute cu o totală lipsă de considerație față de Dumnezeu Atotputernic și Cuvântul Său. Iată ce a spus „împăratul” despre aceste acțiuni: „Nu există nici un Dumnezeu Atotputernic în afară de noi. Noi suntem acesta.”

23. „Și lucruri plăcute [cu lucruri de dorit (Young)]” Adică lucruri bune de mâncat și de împodobit. (Daniel 10:3; Geneza 27:15, note marginale; 2 Cronici 20:25) Bunurile materiale care sunt necesare pentru bunăstarea și confortul oamenilor au fost confiscate în mod abuziv și sacrificate idolului statului corporatist. Acest lucru a fost făcut pentru a satisface ambiția păcătoasă a uniunii monstruoase și pentru a le impune națiunilor sistemul totalitar cu scopul de a se opune și de a opri instaurarea Guvernului teocratic condus de Isus Cristos. Trebuie să fim clari că „lucrurile plăcute” confiscate, cum ar fi untul din Danemarca, de care depinde populația acelei țări, și alte bunuri materiale din alte națiuni, sunt folosite în continuare de către conducătorii totalitari pentru propriul lor folos, în timp ce oamenii obișnuși, pe care ei i-au furat, continuă să moară de foame.

24. Pe lângă „lucrurile plăcute” folosite de oameni în general, „împăratul de la miazănoapte” a încercat să le ia martorilor lui Iehova și însoțitorilor lor, slujitorii Săi credincioși care iubesc dreptatea, toată hrana spirituală pe care se bazează acești slujitori ai lui Dumnezeu. În multe țări, ei au distrus bibliile și ajutoarele biblice ale acestor slujitori credincioși ai lui Dumnezeu, împiedicându-i să se adune pentru a I se închina lui Iehova; acest lucru s-a petrecut în toate țările în care ierarhia își poate exercita puterea uriașă. În plus, acea monstruoasă a încercat să sfâșie „frumoasele haine”, podoabele spirituale ale slujitorilor credincioși ai lui Dumnezeu, prin care ei pot fi identificați. (Isaia 52:1) De asemenea, a mai încercat să-i oblige pe martorii lui Iehova și pe însoțitorii lor să renunțe la legătura lor cu El și cu Guvernul Său teocratic, condus de către Isus Cristos. Cu toate acestea, prin harul lui Dumnezeu, slujitorii lui Iehova au reușit să rămână neclintiți, iar acea monstruoasă nu a avut sorți de izbândă. Slujitorii credincioși ai lui Dumnezeu sunt hotărâți să-și păstreze integritatea orice ar fi. Ei se încred în Iehova Dumnezeu și în Isus Cristos, căruia Îi slujesc. Chiar dacă li s-a negat dreptul de a deține biblii și materiale biblice care să-i ajute să studieze Cuvântul lui Dumnezeu, așa cum li s-a negat și dreptul de a se aduna pentru studii, slujitorii credincioși ai lui Iehova păstrează aceste adevăruri mărețe în inimile lor, de unde nu le pot fi luate nici de diavol, nici de vreunul din reprezentanții săi. Cu toate acestea, monstruoșitatea a

reușit în mare măsură să îi ia publicului larg hrana spirituală care îi este necesară. Acest lucru a putut fi realizat deoarece puterile politice au cedat în fața liderilor religioși ai monstrozității. Această combinație nedreaptă a confiscat și a distrus mesajul scris, în care este inclusă și Biblia, adunând laolaltă bărbați și femei credincioase în tabere de concentrare, pentru a-i ține departe de hrana lor spirituală. În plus, oamenilor obișnuiți le-a luat hrana spirituală și le-a distrus-o. „Împăratul de la miazănoapte” a făcut toate aceste lucruri pentru a-i fi pe plac și a i se închina dumnezeului totalitar. (Proverbe 30:8; Isaia 61:10; Matei 22:11,12; Apocalipsa 7:9,13,14) Rezultatul acestor lucruri este faptul că, în prezent, printre oamenii de rând, există „o foamete în țară pentru ascultarea Cuvântului lui Dumnezeu.” (Amos 8:11) Cu toate acestea, această foamete după hrană spirituală nu îi face pe cei credincioși care L-au slujit de mult timp pe Dumnezeu să moară de foamete, deoarece ei au aceste adevăruri bine fixate în minte.

25. Opinia este exprimată aici pentru ca cei care au urechi de auzit să fie informați cu privire la faptul că, în curând, o mare foamete va afecta numeroasele națiuni ale pământului. Chiar și America va avea mult de suferit. În timp ce rezerva de hrană a lumii continuă să scadă, guvernul Statelor Unite cade drept în capcana diavolului, prin implementarea unei legi care restricționează stocul de grâu al Americii, urmând ca, în viitor, pâinea să fie greu de obținut. Dacă acest guvern nu ar fi ignorat cele scrise în Biblie și nu L-ar fi uitat pe Dumnezeu, factorii săi de conducere nu numai că ar fi putut evita capcana întinsă de Satan despre care am menționat mai devreme, dar ar fi încurajat și ar fi sporit foarte mult producția de grâu, la fel ca și alte alimente atât de necesare locuitorilor pământului. De asemenea, în loc ca factorii de conducere să asculte de cererile religioniștilor, mai ales ale ierarhiei, care reprezintă o parte din „împăratul de la miazănoapte” și care încearcă cu disperare să îi țină pe oameni în necunoștință de cauză cu privire la Cuvântul lui Iehova și la Guvernul Său, națiunea americană ar fi trebuit să îi încurajeze pe oameni să acorde atenție mesajului transmis de Iehova prin intermediul slujitorilor Săi. Acum, America se confruntă cu un dezastru mondial iminent, iar singurul lucru care îi poate salva pe oameni de la acel dezastru este adevărul Cuvântului lui Iehova. Oare Îl va uita națiunea definitiv pe Dumnezeu, urmând a suporta efectele judecății pe care Dumnezeu a pregătit-o pentru cei care Îl uită? Această judecată a fost pusă în scris cu mult timp în urmă, iar acum urmează a fi pusă în aplicare: „Oamenii păcătoși și toate națiunile care Îl uită pe Dumnezeu vor fi trimiși în iad?” (Psalmi 9:17) Atunci, cine este înțelept? Acesta să ia seama la Cuvântul lui Dumnezeu. Cine va nega faptul că cei care Îi disprețuiesc pe Dumnezeu și Cuvântul Său sunt niște nebuni?

26. „Așa va face el în cele mai puternice stăpâniri [(ARV) Se va ocupa de cele mai puternice fortărețe; (Young) S-a ocupat de asta în fortărețele cetăților] cu un dumnezeu ciudat, pe care îl va recunoaște și îl va glorifica; el îi va face să domnească peste mulți și va împărți ținutul spre câștigul său.” (Daniel 11:39)

27. Aceasta este cu siguranță o prevestire a acțiunii „împăratului de la miazănoapte” de extindere a ideii totalitare a idolatriei spre celelalte națiuni ale

pământului, provocând revoluție, sabotaj, activități ale „coloanei a cincea” și a altora asemenea, precum propaganda nazistă, fascistă, propaganda ierarhiei și campanii religioase. Această acțiune este urmată imediat de o invazie, așa cum au fost cele întreprinse asupra Olandei, Belgiei, Norvegiei și a altor țări. Propaganda devastatoare își face drum cu tărie în cadrul democrațiilor precum Statele Unite și Canada, unde ierarhia romano-catolică are numeroși agenți și reprezentanți care exercită o uriașă influență și putere asupra presei, făcând ca adevărul să fie înăbușit, iar oamenii să fie adormiți, în timp ce spiritul totalitar continuă să străbată țara neîntrerupt. Astfel, „nebulii” îi transformă pe mulți alții în niște nebuni.

28. Care sunt „fortărețele” unui popor liber? Caracterul sacru al căminului dedicat lui Dumnezeu și lui Cristos; școlile care îi învață pe copii ascultarea față de părinți în Dumnezeu, care pășesc în neprihănire și își cresc odraslele „cu grija și muștrările lui Dumnezeu”; masele de oameni care au respectat libertatea tuturor; libertatea cuvântului, dreptul de a se aduna, libertatea presei și dreptul de a se închina. Acestea sunt fortărețele pe care „împăratul de la miazănoapte”, parte componentă a monstruoșității devastatoare, le-a invadat în toate democrațiile. Acum, acea monstruoșitate a declarat război până la exterminare a ceea ce numește „democrații plutocrate” și a națiunilor capitaliste ce au guverne liberale. Urmându-și ticălosul curs al acțiunii, uniunea, adică „împăratul de la miazănoapte”, a invadat toate aceste fortărețe ale educației, familiei, mijloacele de publicare, dreptul la liberă adunare și închinare, corupând curțile de judecată pentru a-și realiza ambiția păcătoasă. Mai au vreun rost acum avertismentele? Se pare că nu, în ceea ce privește guvernele. Așadar, cele spuse aici au fost rostite pentru ca oamenii care iubesc dreptatea să vadă și să aprecieze dovezile fizice care arată cu claritate împlinirea profeției. Aceștia, văzând și înțelegând aceste lucruri, pot lua aminte la sfatul dat de Isus Cristos de a „fugi în munți”, adică spre Guvernul teocratic al lui Iehova Dumnezeu, condus de către Isus Cristos. Ascultând porunca Sa, slujitorii credincioși ai lui Iehova trebuie să depună o mărturie de nețăgăduit în favoarea Guvernului teocratic, pentru ca să se facă o mărturie pentru numele lui Iehova și pentru ca oamenii binevoitori față de Dumnezeu să aibă șansa de a căuta un loc sigur și calea vieții.

29. „Cu un dumnezeu ciudat, pe care îl va recunoaște.” Acest „dumnezeu ciudat” este totalitarismul, conform tiparelor naziste, fasciste și ale ierarhiei. Monstruoșitatea își duce munca la bun sfârșit, alături de acest „dumnezeu ciudat”. În 1939, a încheiat un acord de acțiune și un pact de neagresiune cu idolul comunist. În anul 1940, în timpul Crăciunului, Hitler l-a convins pe Stalin să le acorde anumite libertăți conducătorilor iezuiți romano-catolici în zonele recent ajunse sub controlul Rusiei. Acei preoți catolici și-au desfășurat operațiunile în Rusia pentru a pregăti viitoarea invazie ce a urmat trădării imediate a lui Hitler și a papei.

30. Războiul Mondial a fost purtat cu următorul slogan răsunând în urechile oamenilor împotriva „împăratului de la miazănoapte”: „Acest război va face lumea un loc mai sigur pentru dezvoltarea democrației.” Acum, acest monstru totalitar,

„dumnezeul ciudat”, instrumentul diavolului, conduce democrațiile drept în capcana diavolului, făcându-le să ceară „mai multă religie”, în timp ce diavolul îi leagă de mâini și de picioare. Operațiunea întreprinsă de ierarhia romano-catolică este aceea de a-și împlini scopul de unire a religiei, care este în mod eronat numită „creștinism”, cu statul sau totalitarismul. „Împăratul de la miazăzi” cedează influenței religioniștilor ierarhiei, sperând că, în cele din urmă, aceasta i se va alătura pentru a dobândi supremația mondială. Astfel, orbul îl conduce pe chior, iar abisul așteaptă în față. Iată ce spune mai departe profetia:

31. „Și va spori cu slavă.” El nu Îl cinstește pe Iehova, ci sporește auto-preamărirea și preamărirea statului corporatist, adică a „urâciunii care pustiește”.

32. „Și îi va face să domnească peste mulți.” Acest lucru dovedește existența unui război de cucerire purtat pe mai multe planuri, incluzând activități, slujire, gândire și închinare. Toate țările care sunt cucerite și ajung sub stăpânirea „împăratului de la miazănoapte” sunt ținute sub strictă supraveghere, fiind instaurată o birocrație uriașă, iar oamenilor neacordându-li-se libertate și liberă acțiune. Reprezentanții subordonați ai uniunii totalitare sunt puși să supravegheze toate țările invadate și cucerite, iar educația, închinarea, adunarea și libertatea cuvântului nu mai sunt îngăduite. Are loc o înregimentare deplină a oamenilor. Alegerile libere sunt desființate, iar dictatorul își pune agenții să „domnească peste mulți”, după cum spune profetia.

33. „Împăratul de la miazănoapte” are grijă ca elementul religios al monstroozității, adică ierarhia romano-catolică, să ajungă „să domnească peste mulți”. Dictatorul se bazează pe acordul încheiat cu ierarhia, iar acel element, organizația romano-catolică numită „biserica”, își sporește puterea religioasă în toate țările invadate. „Populația catolică” din țările invadate este adăugată la domeniul „împăratului de la miazănoapte” astfel încât, până la sfârșitul anului 1941, populația de pe teritoriul „împăratului” cu siguranță va fi majoritar romano-catolică. Iată ce scrie, printre altele, în numărul din ianuarie 1941, la pagina 28, în revista „The Converted Catholic”: „Bunăvoința nazistă față de catolicism se regăsește în nenumărate lucruri aparent neimportante ce apar de la o zi la alta, dar care obișnuiesc să scape atenției... Oficialii naziști s-au lăudat de curând în cadrul unei transmisii radiofonice cum că, în Germania, ar exista 10.000 de instituții conduse de către Biserica catolică, acest număr fiind mult mai mare decât al celor existente înaintea lui Hitler. Vaticanul, nerăbdător să mențină înșelătoria conform căreia ar exista o ruptură între el și Germania, a fost stânjenit în urma descoperirii acestui lucru. Neputând dezice aceste sume, a încercat să dea din colț în colț, însă faptele sunt incontestabile.”

34. „Și va împărți ținutul spre câștigul său [pentru un preț (notă marginală)].” „Împăratul de la miazănoapte” ignoră cu desăvârșire regula divină enunțată în Psalmi 24:1: „Pământul și tot ce cuprinde acesta Îi aparțin lui Dumnezeu, întreaga lume cu toți cei care locuiesc în ea.” Trebuie remarcat și faptul că unii, care se cred susținători ai Teocrației, comit aceeași eroare atunci când susțin că lucrurile de pe pământ le aparțin, căci toate acestea Îi aparțin lui Isus Cristos, Căruia Iehova

Dumnezeu I-a dat în moștenire toate lucrurile. „Prețul” cerut de împărat pentru a împărți lucrurile după bunul plac este subordonarea totală față de ierarhie în ceea ce privește aspectul religios, și supunere deplină față de stat, adică față de „Il Duce” (Mussolini) și față de Hitler. Este pus în funcțiune sistemul iezuit, adică acel sistem ticălos ce a fost folosit înainte de 1648. Plata „prețului” cerut de către „împărat” le aduce câștiguri puterilor totalitare; însă atunci când prețul nu este plătit, mulți oameni sunt uciși. Astfel, ierarhia romano-catolică binecuvântează instrumentele de război ale „împăratului”, aprobând pe deplin cel mai ticălos război purtat vreodată și luând astfel parte la această crimă, încălcând astfel legământul etern al Dumnezeului Atotputernic cu privire la sfințirea vieții. (Geneza 9:5,6) Episcopii germani ai papalității, în timpul conferinței din Fulda din anul 1940, și-au dat angajamentul față de Hitler, iar cardinalul Vienei și-a încheiat scrisoarea de felicitare cu următoarele cuvinte: „Trăiască Hitler!” În schimbul acestei laude, „împăratul” îi oferă clerului „ținuturi”, sau un control decisiv asupra condițiilor de viață ale oamenilor, clerul urmând a-i conduce pe aceștia în manieră totalitară.

35. În plata „prețului” este inclus și ceea ce papalitatea a plătit din uriașa-i avere de la Vatican, bunăstare ale cărei registre contabile nu au fost făcute publice niciodată, nici măcar pentru catolicii credincioși care și-au dat din banii câștigați cu greu pentru a umple lăzile papalității. Ierarhia îndeamnă presa să întrebe frecvent: „De unde își obțin banii martorii lui Iehova? Ce câștig au avut anul trecut?” Desigur că ierarhia face acest lucru pentru a le distrage oamenilor atenția de la uriașa sa colecție și să-i facă să nu se mai gândească la sumele fabuloase din depozitele Vaticanului. Se știe foarte bine că Vaticanul i-a finanțat pe dictatorii Europei, având un rol major în instalarea la putere a lui Hitler, Mussolini și Franco și în ținerea lor în funcție drept instrumente active ale conducerii de la Vatican, pentru a împlini dorința acestuia de a obține supremația mondială. Vaticanul speră să călărească în spatele acestora care formează cu toții uniunea „fiarei”. În același timp, ierarhia, operând prin intermediul Vaticanului, folosește sume de bani uriașe pentru a împiedica publicarea mesajului lui Dumnezeu despre Guvernul teocratic, condus de Isus Cristos. Acest element religios subminează subtil fundamentele democrațiilor, în efortul său de a reînființa „vechiul Sfânt Imperiu Roman”. Prin intermediul acestei practici a luării și plătirii „prețului”, uniunea totalitară, „urâciunea care pustiește”, ține ocupat locul care nu i se cuvine. Iehova i-a dictat lui Daniel profeția care prevestește exact ceea ce ierarhia împreună cu celelalte elemente ale „împăratului de la miazănoapte” fac acum, iar aceasta este publicată pentru oamenii înțelepți, adică pentru cei care vor să afle voia lui Dumnezeu și care caută supunerea și dreptatea. – Țefania 2:3

36. Dovezile fizice observate acum cu claritate de către toți cei care vor să cunoască adevărul și să aleagă dreptatea, arată, fără nici o îndoială, faptul că elementele politice, comerciale și religioase care alcătuiesc „împăratul de la miazănoapte” înfăptuiesc acțiuni conforme zicalei: „Nu există Dumnezeu.” Dumnezeu spune despre toți aceștia că sunt niște nebuni. „Nebunul a spus în inima

sa: 'Nu există Dumnezeu.' Sunt corupți și au făcut păcate îngrozitoare: nu este nimeni care să facă bine." – Psalmi 53:1

37. Toți oamenii onești să ia aminte acum la Cuvântul autoritar al Dumnezeului Atotputernic referitor la depravarea „împăratului de la miazănoapte”. Acum, acel monstru totalitar stă cu trufie și în semn de blasfemie acolo unde nu ar trebui, sfidător la adresa lui Dumnezeu. Timpul prezent este cel la care face referire Isus atunci când, relatând evenimentele ce vor avea loc la sfârșitul lumii, a spus: „Însă când veți vedea urâciunea pustiitoare, amintită de către profetul Daniel, stând acolo unde nu i se cuvine, (fie ca cititorul să înțeleagă) cei care se află în Iudeea să fugă în munți.” (Marcu 13:14) Astfel, Isus Cristos arată că profeția rostită de către Daniel, fiindu-i dictată de către Iehova, se împlinește acum, iar el îi sfătuiește pe cei care se află în Iudeea să fugă dacă vor să rămână în viață. Cine sunt „cei care se află în Iudeea”? Toți oamenii de bună credință față de Dumnezeu și Isus Cristos, care doresc cu sinceritate să-I cunoască și să-I slujească pe Iehova și pe Împăratul Său. Cuvântul „Iudeea” înseamnă „preamărire”, incluzându-i astfel pe toți oamenii care vor să-L preamărească pe Iehova și nu creaturile pământești.

38. Ce reprezintă „munții” spre care Isus îi sfătuiește pe cei onești să fugă pentru a găsi refugiu? Cuvântul „munte” folosit simbolic în Biblie înseamnă „guvern” sau „împărăție”. În textul rostit de Isus Cristos, „munții” sfinți de acolo reprezintă Teocrația, adică Guvernul lui Iehova, condus de Isus Cristos, Împăratul Său numit și uns la timpul potrivit. Vor supraviețui Armagedonului numai cei care vor fugi spre Teocrație, căci Dumnezeu spune: „Aceasta este viața veșnică: să Te cunoască pe Tine, singurul Dumnezeu adevărat, și pe Isus Cristos, Cel trimis de Tine.” – Ioan 17:3

39. De ce publică acum „*Turnul de veghere*” aceste lucruri? Nu cu scopul de a ridiculiza vreo ființă sau vreo organizație; nici cu cel de a-i pedepsi pe cei care formează „împăratul de la miazănoapte”, căci toate pedepsele vor fi aplicate de către Dumnezeu; nici chiar cu scopul de a-i converti pe cei ce alcătuiesc „împăratul de la miazănoapte”, căci acest lucru este imposibil. Aceste adevăruri sunt publicate pentru a-i ajuta pe toți oamenii binevoitori față de Dumnezeu și de Cristos să afle care este singura cale către viața veșnică. Cei care vor afla viața veșnică Îi vor preamări întotdeauna pe Iehova și pe Cristos, Împăratul Său!

Va urma

„În ceea ce-i privește pe păcătoși, aceștia vor fi nimiciți cu toții: va veni sfârșitul celor răi. Însă mântuirea celor neprihăniți se află la Iehova: El este fortăreața lor în vreme de necaz. Iehova îi ajută și îi salvează pe aceștia: El îi scapă de cei păcătoși și îi salvează, căci ei și-au găsit refugiu în El.” - Psalmi 37:38-40

ARV

Va urma

Unitate acum în război

Sunt anumite perioade ale anului care sunt dedicate meciurilor de fotbal. Echipele sunt antrenate pentru a intra în competiție. Multe concurează pentru supremație. Se așteaptă de la fiecare jucător să respecte regulile și fiecare dintre ei are mare grijă să își facă partea în așa fel încât să lucreze în armonie deplină cu coechipierii săi. Când se apropie ziua meciului, fiecare jucător se pregătește cu grijă pentru a-și putea face partea și fiecare dintre ei are și manifestă o dorință sinceră și arzătoare ca echipa sa să câștige. În mintea fiecăruia dintre ei se găsește sloganul: Trebuie să câștigăm!

Dacă se descoperă în echipă un jucător care refuză să lucreze în armonie cu ceilalți sau provoacă discordie, acesta este retras din echipă. Scopul este ca fiecare membru al echipei să recunoască faptul că a lucra în armonie perfectă este absolut esențial pentru a avea succes. Ei ies pe teren și fiecare are mare grijă la ceea ce trebuie să facă și o fac cu sârguință. Li se dă comanda și ei acționează ca un singur om. Ei știu că dacă ar apărea o dispută între ei, aceasta ar duce la dezastru. Sunt în pace unul cu celălalt și au grijă ca lucrurile să rămână așa până când se termină meciul. Nu se opresc ca să se certe și să decidă cine este primul dintre ei. Ei recunosc că trebuie să fie cineva care dă ordinele și știu că partea lor este să le asculte și să lucreze în armonie perfectă cu ele.

Apostolul Pavel se folosește în 2 Timotei 2:5 de jocurile olimpice pentru a ilustra viața creștinilor. Este permis ca și creștinii din prezent să se folosească de competițiile moderne pentru a ilustra modul în care trebuie să acționeze creștinii. Uneori, așa cum se arată și în Luca 16:8, „fiii acestui sistem au mai multă înțelepciune practică, în generația lor, decât fiii luminii”. Putem chiar să dăm un exemplu. Acest lucru s-ar putea dovedi util.

Evident, apostolul Pavel, atunci când a scris cuvintele din Efeseni 6:10-18, avea în minte marea controversă dintre forțele întunericului și forțele luminii de la și dinaintea de „timpul sfârșitului” conducerii demonilor. Deși este posibil ca aceste versete din Scripturi să fi avut o aplicabilitate de-a lungul secolelor de la Cristos încoace, totuși ele au o mai mare forță în „timpul sfârșitului”. Acest lucru nu ar fi putut să fie apreciat atât de bine de creștini, înainte ca Domnul Isus să vină la templul lui Dumnezeu în anul 1918 d.Chr. Atunci când aceste cuvinte sunt înțelese în mod corect, importanța lor din aceste timpuri poate fi apreciată mai bine.

În Efeseni 6:10, apostolul spune: „În sfârșit, frații mei, întăriți-vă în Domnul și în tăria puterii Sale!” Cuvintele „în sfârșit” identifică timpul la care se face referire ca fiind la sau aproape de timpul bătăliei finale a Diavolului sau „balaurului” împotriva rămășiței martorilor lui Iehova. Apostolul nu spune că creștinii trebuie să fie tari în ei înșiși, ci că puterea lor este în Domnul și aici creștinii trebuie să își amintească versetul din Neemia 8:10: „bucuria Domnului este puterea voastră”. Cei care se lasă târâți în controverse injurioase cu frații lor creștini, nu pot să fie în „bucuria Domnului”. Dacă fratele vostru a greșit, lăsați-l în pace și nu vă certați cu el.

Apostolul îi avertizează pe creștini să se pregătească pentru bătălia finală și ne spune cu cine trebuie să fie purtată bătălia. În Efeseni 6:11 el spune: ”Îmbrăcați-vă cu armura completă care vine de la Dumnezeu, ca să puteți rămâne neclintii împotriva mașinațiilor Diavolului.” Aceasta implică un conflict teribil cu Diavolul și demonismul și semnifică faptul că armura Domnului este esențială în lupta creștinilor. Un timp, unii au fost înșelați să creadă că Diavolul era deja legat și se credea în general că demonii erau întemnițați.

Apostolul arată apoi că este o mare armată de demoni care lucrează împreună cu Satan, cel mai mare demon. Este cât se poate de evident că acești diavoli, sau demoni, au fost cu Satan în ceruri în toate secolele trecute, făcând parte din organizația sa invizibilă pentru om și că de la începutul ”războiului din ceruri”, în 1914 d.Chr., ei au fost aruncați pe pământ. (Apoc. 12:3-12) În Efeseni 6:12 apostolul adaugă: ”Fiindcă avem de luptat nu împotriva sângelui și a cărnii, ci împotriva guvernărilor, împotriva autorităților, împotriva conducătorilor mondiali ai acestui întuneric, împotriva forțelor spirituale rele din locurile cerești.” (traducerea Roterham) Aici apostolul Pavel ne oferă o descriere a organizației Diavolului, iar în Apocalipsa, scrisă de apostolul Ioan, ni se dă o viziune și mai clară asupra acestei organizații. În capitoul al doisprezecelea al cărții Apocalipsa, una dintre minunile menționate ca apărând în ceruri este organizația lui Dumnezeu, Sionul, care dă naștere noii națiuni, adică Împărăția, sau Guvernul Teocratic condus de Isus Cristos care va domni în ceruri și pe pământ. Cealaltă minune menționată aici este organizația Diavolului, care încearcă să o ia înaintea Domnului și să întemeieze o împărăție în locul Guvernului Teocratic al lui Iehova, iar apoi, asemenea unui balaur, încearcă să devoreze Împărăția Domnului atunci când vine timpul ca aceasta să înceapă să acționeze.

După nașterea Națiunii sau Împărăției Teocratice în 1914 d.Chr. a urmat o controversă în ceruri care a făcut ca Diavolul și îngerii care l-au urmat să fie aruncați pe pământ. Acum vine avertismentul: ”Vai de voi, pământ și mare, căci Diavolul a coborât la voi cuprins de o mânie mare, fiindcă știe că nu mai are decât puțin timp.” (Apoc. 12:12) Așadar, aici se observă clar că „atunci când a văzut balaurul că a fost aruncat pe pământ, a persecutat-o pe femeia (Sionul, organizația lui Dumnezeu) care a dat naștere copilului de parte bărbătească (Împărăția sau Guvernul Teocratic). Și balaurul s-a mâniat pe femeie și s-a dus să facă război cu cei rămași din sămânța ei (martorii lui Iehova), care respectă poruncile lui Dumnezeu și au lucrarea de depunere de mărturie despre Isus.” (Apoc. 12:13,17) Acum se poate vedea că Satan și demonii săi fac o mișcare organizată, în special împotriva poporului lui Iehova Dumnezeu, cei care respectă poruncile Sale și au lucrarea de depunere de mărturie despre Regele Teocrației, Isus Cristos. Dacă și cei care participă la competițiile lumești văd necesitatea faptului de a lucra împreună, cu atât mai mult ar trebui și puținii membri ai poporului lui Iehova, rămășița și colaboratorii ei, să vadă acum cât de necesar este să stea, umăr la umăr, pentru cauza Guvernului dreptății.

În Efeseni 6:13 apostolul descrie cu precizie modul în care trebuie să fie înarmați și echipați pentru război membrii rămășiței unse și colaboratorii lor și cum trebuie ei să rămână uniți înaintea șiretlicurilor Diavolului: „Luați armura completă care provine de la Dumnezeu, ca să puteți rezista în ziua cea rea și, după ce ați făcut tot ce vi s-a cerut, să rămâneți neclintiți.” La ce se referă aici cuvintele „după ce ați făcut tot”? Începând din 1922 d.Chr., Domnul le-a dezvăluit celor din poporul Său că lupta lor nu era împotriva slăbiciunilor cărnii și nici împotriva creaturilor din carne și oase, ci împotriva lui Satan și oștirii sale de creaturi rele, invizibile pentru ochii umani, care i-au folosit de-a lungul timpului pe oameni pentru a întemeia și opera instituții religioase, prin intermediul cărora au purtat război împotriva poporului de legământ al lui Iehova. Cei credincioși ai Săi au învățat că, pentru a-i rezista dușmanului, nu se pot baza pe propriile lor capacități, ci că fiecare dintre ei trebuie să fie complet echipat cu armura Domnului și că trebuie să se bazeze pe El. Poporul de legământ al lui Dumnezeu a aflat că a venit timpul pentru înfruntarea supremă cu supușii Diavolului și că aceasta este „ziua cea rea”. Așadar, a venit timpul pentru a primi instrucțiuni clare cu privire la modul în care ar trebui să acționeze cei unși. Acum nu este timpul să ne întrebăm: Ce vor crede oamenii despre mine dacă mă vor vedea mergând în serviciu ca martor al lui Iehova? Nu avem nici un motiv să spunem: Oare voi putea demonstra că mi-am „dezvoltat un caracter frumos” și că pot fi blând în orice situație? Ceea ce cred creaturile despre rămășița martorilor lui Iehova nu este important. Ceea ce este important, în primul rând, este modul în care îi privește Dumnezeu. Luați aminte la armura pe care ne-a dat-o Domnul și pe care ne instruieste să o îmbrăcăm chiar acum.

Acum, fiecare dintre noi trebuie să aibă echipamentul de război. În Efeseni 6:14, apostolul continuă: „Rămâneți, așadar, neclintiți, încingeți-vă mijlocul cu adevărul, îmbrăcați-vă cu platoșa dreptății.” A avea mijlocul încins este un simbol al sclaviei, însemnând că de acum încolo nimeni nu poate rezista împotriva atacurilor dușmanului dacă nu va folosi mijloacele pe care le-a primit pentru serviciul pentru cauza Domnului. Platoșa unui războinic îi acoperă acestuia organele vitale, mai ales inima, sugerând că creștinii trebuie să aibă o inimă curată și să demonstreze că motivația inimii lor este întregă, pe deplin și fără compromisuri pentru Iehova și Împărăția Sa și că singurul scop pe care îl urmăresc este să Îi servească lui Dumnezeu și împărăției Sale. De asemenea, ei trebuie să fie neegoști și la fel de interesați de bunăstarea fraților lor ca de propria lor bunăstare.

„Și încălțați-vă picioarele cu zelul de a predica vestea bună a păcii.” Picioarele sunt încălțate deoarece fiecare se mișcă în acțiune. Picioarele noastre nu trebuie să fie încălțate cu ceva care să irite sau să cauzeze dispute în rândurile familiei Domnului, ci ele trebuie să fie încălțate cu mesajul veștii bune de „pace printre oamenii cu bunăvoință.” Acolo unde există iubire între frați, acolo este și pace, iar unde este opusul păcii, adică certuri și dispute, acolo predomină egoismul. Picioarele trebuie să fie complet echipate pentru a putea pași pe drumuri aspre și pietroase, umplute de capcane de către dușman, și trebuie să le proclame

întotdeauna vestea bună de pace celor cu inima sinceră pentru Dumnezeu, întotdeauna și indiferent ce opoziție înfruntă. Lupta nu este împotriva celorlalte creaturi. Noi nu luptăm împotriva vreunor instituții pământești sau a vreunor oameni de pe pământ, ci luptăm mereu pentru Împărăția condusă de Cristos, iar singura noastră speranță este în Dumnezeu și în Cristos, iar lupta noastră este împotriva dușmanilor lui Dumnezeu și a împărăției Sale.

”Mai presus de toate, luați scutul credinței cu care veți putea stinge toate săgețile aprinse ale celui rău.” (Ef. 6:16) *Credința* înseamnă a cunoaște Cuvântul lui Dumnezeu și a ne baza cu încredere pe el, iar dacă nu ne bazăm pe Cuvântul Domnului și nu ne încredem în el fără rezerve, o vom lua pe calea greșită. Dacă ne încredem în el și îl recunoaștem în toate căile noastre, el ne va îndruma pe calea pe care trebuie să mergem. (Prov. 3:5,6) „Tu îl vei ține într-o pace fără sfârșit pe cel a cărui minte este cu Tine, pentru că își pune încrederea în Tine”. (Isa. 26:3, *nota marginală*) Dacă ne păstrăm o încredere durabilă în Domnul, săgețile celui rău vor lovi doar scutul nostru și vor cădea inofensive la picioarele noastre. Cei ce se află în bucuria Domnului, cântându-i laude și care sunt în pace trebuie să aibă și credință.

„Și luați coiful salvării și sabia spiritului, care este cuvântul lui Dumnezeu”. (Ef. 6:17) Coiful se pune pe cap, ceea ce înseamnă că el este un simbol al aprecierii intelectuale a adevărului, așa cum ne este revelat el și de asemenea o apreciere intelectuală a relației potrivite dintre creaturi și Iehova Dumnezeu și împărăția Sa, cu încredere în Cuvântul lui Dumnezeu, știind că mântuirea îi aparține lui Iehova și că nu există nici o altă cale de mântuire și de victorie. Adevărul îi aparține Domnului și El îl va încredința poporului Său la timpul potrivit și în modul pe care îl alege El. Creștinii trebuie să-și păstreze mintea vigilentă și să aibă grijă să nu devină visători, ci ca vederea lor să rămână clară, iar astfel inima lor se va bucura. Apoi, având Cuvântul lui Dumnezeu, sabia spiritului, și mânuind-o potrivit voinței lui Dumnezeu, ei au o armă atât ofensivă cât și defensivă.

Acea „sabie a spiritului” cu care sunt înarmați martorii lui Iehova prin îndurarea Domnului, este mesajul primit de la Atotputernicul Dumnezeu, prin Isus Cristos, privitor la Guvernul Teocratic. Oamenii asupriți trebuie să afle că ”Înaltele Stăpâniri” sunt Iehova Dumnezeu și Isus Cristos, și că religia este a lui Satan și că el o folosește pentru a-i prinde în capcană și a-i aduce în sclavie pe oameni și a-i îndepărta de Dumnezeu. Acest instrument de război taie și sfâșie pe toate părțile. Mesajul de adevăr pătrunde însăși inima figurativă a organizațiilor religioase și a conducătorilor lor, care țin la tradiții și le predau și altora.

Astfel, creștinii sunt complet echipați pentru a intra în competiție. Acum să presupunem că toți creștinii ar deveni dezbinați și ar începe o dispută. Cât timp poate ține piept adversarului poporul de legământ al lui Dumnezeu? Acesta i-ar distruge în scurt timp pe toți. Dacă fiecare dintre noi păstrează sincer în inimă interesele tuturor celorlalți, atunci ne vom îngriji să le apărăm și vom avea o

dorință arzătoare ca frații noștri, la fel ca noi, să poată câștiga în această luptă. Dacă îi iubim pe frați nu putem acționa în alt fel.

Apostolul inspirat scoate acum în evidență importanța de a rămâne umăr la umăr în această controversă. În Efeseni 6:18, el spune: „Rugându-vă oricând în spirit, cu orice fel de rugăciune și implorare. Pe lângă aceasta, rămâneți treji cu toată perseverența și cu implorare pentru toți sfinții.” *Implorarea* înseamnă a se ruga fierbinte, a căuta cu sârguință, a ruga stăruitor. Înseamnă a ruga cu umilință și a cere cu multă atenție. *Perseverența* înseamnă a continua, a persista în efectuarea oricărei acțiuni începute. Înseamnă a fi neclintit, înseamnă consecvență și a stăruii în efectuarea lucrării începute. Înseamnă a merge înainte, în ciuda opoziției sau descurajării, fără să renunțăm și fără să abandonăm ceea ce am început. Acest lucru spune apostolul că trebuie să-l facem fiecare dintre noi pentru ceilalți micuți ai Domnului. Această rugăciune și implorare trebuie să fie în spiritul Domnului, care este iubirea, urmărind fără egoism și interesele fraților, iar în timp ce ne rugăm ni se poruncește și să „rămânem treji, cu toată stăruința”. Să observăm că această rugăciune și vigilență nu trebuie să fie doar pentru ceilalți frați, ci și pentru toți sfinții. Cu alte cuvinte, toți cei din adunarea Domnului îi recunosc pe fiecare din ea ca fiind un serv al Domnului și recunosc faptul că interesele tuturor sunt reciproce și că trebuie să lucreze împreună. Dacă frați respectă aceste îndrumări ale apostolului ei nu numai că vor locui în pace, însă vor reuși să evite și orice lucru ce duce la dispute.

Cei care se angajează în certuri cu ceilalți nu sunt demni de numele de „creștin”. Creștini sunt cei care îl urmează pe Cel uns, ”Prințul Păcii”. Apostolul accentuează ideea de a ”lupta umăr la umăr”. (Fil. 1:27,28, *Weymouth*) Niciunde în Scripturi nu se spune că creștinii pot lupta între ei. Atunci când Neemia construia zidul dimprejurul Ierusalimului, el le-a spus oamenilor care erau sub comanda sa: „Luptați pentru frații voștri”. (Neem. 4:14) El îi simboliza atunci pe membrii poporului lui Dumnezeu, care se află în organizația Sion, în timpul atacului final al dușmanului. Așadar, toți cei ce fac parte din organizația lui Iehova, pentru propria siguranță, să își amintească de îndatorirea și obligația de a lupta nu împotriva fraților lor, ci pentru ei și împotriva demonismului. Curajul servilor Domnului în proclamarea mesajului despre Iehova și despre Guvernul Său Teocratic, prin Isus Cristos și faptul că o fac în mod armonios, va fi pentru fiecare dintre ei o dovadă de mântuire, după cum se arată și în Filipeni 1:28. Aceasta va aduce bucurie în inimi, iar „bucuria Domnului este tăria voastră”, spune Neemia.

Dușmanul nu se limitează la o singură metodă de a purta război împotriva rămășiței și a colaboratorilor lor. El folosește multe mijloace pentru aceasta. Unul dintre ele este să stârnească certuri printre frați și să sădească în inimile unora rădăcina resentimentelor, să o hrănească și să o ajute să crească până când aceștia ies de sub ocrotirea Domnului. Nimeni să nu se lase amăgit să creadă că doar pentru că se află în cadrul aranjamentului drept al Domnului, este în afara oricărui pericol. Orice pericole vor fi evitate atunci când ne vom fi păstrat integritatea până la sfârșit. Este adevărat că suntem în perfectă siguranță atât timp cât rămânem

aproape de Domnul, însă dacă ne permitem să fim egoiști și astfel să ajungem la dispute, aceasta ne va lua de sub ocrotirea Domnului. Și astfel se deschide ușa inimii pentru ca adversarul să poată intra înăuntru.

Așadar, urmând sfatul apostolului, creștinii să se roage cu sîrguință și cu implorări lui Iehova Dumnezeu pentru unitate între frați, pentru putere și pace și, în timp ce fac acest lucru, trebuie să refuze să se lase pradă dușmanului, orice ar fi.

Aparițiile lui Iehova din prezent

Un om est lovit de fulger și moare. Anchetatorul și jurații analizează faptele și dau un verdict, spunând că omul a murit din cauza unei „pedepse de la Dumnezeu”. O firmă de transport preia o proprietate personală pentru a o transporta, devenind astfel responsabilă legal pentru orice neglijență la transportare și livrare. Dacă în cursul transportării, bunul este distrus de o furtună iar firma de transport este dată în judecată, avocatul de apărare al firmei susține că aceasta nu este responsabilă pentru distrugere, deoarece aceasta a fost o consecință a unei „acțiuni (sau intervenții divine)” a lui Dumnezeu. Inundația cauzată de curând de revărsarea râului Mississippi a făcut multe pierderi materiale și a cauzat o mulțime de morți. Și vina pentru această tragedie a fost pusă pe Iehova Dumnezeu, deși aceasta a fost cauzată de elementele naturale dezechilibrate. Nu există nici un motiv scriptural pentru care să credem că Iehova a cauzat inundația.

Cartea Sfântă arată că Iehova i-a pedepsit pe membrii poporului de legământ precum și pe dușmanii săi cu anumite ocazii și că El o va mai face. El își îndreaptă atenția asupra poporului Său pentru a le cerceta starea, pentru a-i pedepsi, mântui și binecuvânta. El își așteaptă privirea și asupra dușmanilor Săi pentru a-i pedepsi și distruge. Cei care sunt obiectul atenției Domnului au o mai mare responsabilitate datorită acestui lucru. Această responsabilitate este cu atât mai mare cu cât cunoștința pe care o posedă ei este mai mare.

Cu mult timp în urmă, Iosif, fiul preferat al lui Iacob, a fost vândut în Egipt de frații săi vitregi care erau invidioși pe el. Acolo, el i-a servit credincios lui Iehova Dumnezeu ca un martor adevărat. Înainte de a muri, el i-a adus în țară pe bătrânul său tată și pe frații săi și s-a îngrijit de ei. El a fost martor la moartea tatălui său. Mulți ani după aceea, Iosif le-a slujit fraților săi și i-a mângâiat. Apoi a venit timpul ca el să plece pe tărâmul morții și a spus plin de credință: ”Eu mor, însă Dumnezeu își va îndrepta atenția spre voi și vă va scoate din țara aceasta ca să vă ducă în țara pe care le-a jurat-o lui Avraam, lui Isaac și lui Iacob.” (Gen. 50:24) Aceste cuvinte ale lui Iosif au fost o profeție care prezicea că Dumnezeu urma să-și îndrepte atenția asupra poporului Său, israeliții, la timpul Său stabilit.

Mai târziu, un conducător rău al Egiptului i-a asuprit foarte tare pe israeliți. Dumnezeu l-a trimis pe Moise să meargă la poporul acela și să le ducă un mesaj: „Du-te, adună-i pe bătrânii lui Israel, și spune-le: 'Iehova, Dumnezeul strămoșilor voștri, Dumnezeul lui Avraam, lui Isaac și al lui Iacob, mi s-a arătat, zicând: „Îmi

voi îndrepta negreșit atenția spre voi și spre ceea ce vi se face în Egipt. De aceea spun: Vă voi scoate de sub asupra egiptenilor.” (Ex. 3:16,17, *ARI*) Aceasta a fost o „vizită” de inspecție. Dumnezeu a auzit strigătele celor oprimați și și-a îndreptat atenția spre popor pentru a-l cerceta, iar acum El urma să o facă din nou pentru a-i salva și urma să îl folosească pe Moise în acest scop. Atunci când israeliții au fost aspru oprimați de dușmanii lor, Dumnezeu și-a pus mâna asupra lor și i-a salvat, ducându-i în siguranță. Aceasta a fost și ea o „inspecție” a lui Iehova.

Apoi Iehova a instalat poporul Israel în Țara promisă. La timpul Său potrivit, El l-a pus pe martorul Său credincios David pe tron ca regele țării. El a făcut cu David un legământ cu privire la Împărăție, un legământ prin intermediul profetului Natan. (2 Samuel, capitolul 7) Dumnezeu s-a îngrijit ca unul din profeții Săi din Israel să scrie următoarele despre acel legământ: „Voi păstra veșnic bunătatea Mea iubitoare față de el și legământul Meu îi va fi fidel. Voi face ca sămânța lui să dăinuie veșnic și tronul lui, ca zilele cerului. Dacă fiii lui părăsesc legea Mea și nu umblă potrivit hotărârilor Mele judecătorești, dacă îmi profanează legile și nu respectă poruncile Mele, atunci pentru fărădelegea lor le voi cere socoteală cu o nuia, și pentru nelegiuirea lor, cu lovituri.” – Ps. 89:28-32

Israelii au uitat legământul și nu au umblat pe calea dreptății. La timpul *Său fixat*, Dumnezeu și-a îndreptat atenția către ei și i-a pedepsit crunt. *Neleguirile și fărădelegile aceluia popor* au devenit atât de grave încât Dumnezeu a pronunțat o sentință împotriva lor și a efectuat-o permițând ca israeliții, și mai ales regele lor necredincios, să fie duși în sclavie, captivi în Babilon. – Ezech. 21:24-27; Ier. 52:1-12

Israelul nu a mai avut niciodată un rege după aceea. Acesta a suferit multe necazuri până când a venit timpul de a se naște Ioan Botezătorul, predecesorul lui Isus, Salvatorul omenirii credincioase. Atunci tatăl lui Ioan, Zaharia, a profețit și a zis: „Binecuvântat să fie Domnul Dumnezeu al Israel, fiindcă și-a îndreptat atenția spre poporul Său și i-a adus eliberarea.” (Luca 1:68) Aceasta a fost o „inspecție” de binecuvântare din partea lui Iehova.

Apoi a venit Isus din Nazaret, Cel uns de Dumnezeu pentru a fi Rege al Guvernului Teocratic. Profeții scriseseră despre El. Cei devotați din Israel așteptau venirea Sa. Isus a predicat despre împărăția cerurilor. Cu o anumită ocazie El era la Capernaum. O văduvă își pierduse singurul ei fiu în favoarea marelui dușman moartea. În timp ce îl duceau pe mort afară, Isus l-a văzut și a observat-o și pe mama sa care plângea. El a simțit compasiune pentru ea și l-a sculat pe tânăr din morți. Luca 7:16 relatează: „Atunci pe toți i-a cuprins frica și au început să-l glorifice pe Dumnezeu, zicând: 'Un mare profet s-a ridicat între noi și Dumnezeu și-a îndreptat atenția spre („a vizitat”) poporul Său.’”

Sfinții profeți au scris despre venirea lui Mesia, sau Cel uns, care a fost prefigurată de profetul Moise. Iehova a dat prin mâna lui Moise legea legământului cu Israelul și a decretat că această lege trebuia să fie „un învățător” care să-i conducă pe israeliți pe calea cea dreaptă, până la venirea lui Mesia. Această

favoare le-a adus și unele responsabilități evreilor. Națiunea nu a respectat legea legământului și mulți i-au întors spatele și s-au îndreptat spre religie. Apoi a venit Ioan Botezătorul și i-a sfătuit pe iudei să se căiască, să se boteze și să se întoarcă la Dumnezeu. Responsabilitatea lor a crescut după ce li s-a dat acest avertisment. Ioan a fost predecesorul lui Mesia, iar atunci când Isus și-a început serviciul, Ioan a îndreptat atenția asupra Lui și le-a spus tuturor celor care îl auzeau: „Iată Mielul lui Dumnezeu care înlătură păcatul lumii. Acesta este cel despre care am zis: După mine vine un om care a trecut înaintea mea, fiindcă exista înainte de mine. Eu nu-l cunoșteam, dar iată de ce am venit să botez cu apă: ca El să-i fie dezvăluit Israelului.” – Ioan 1:29-31

Venirea lui Isus Cristos, Fiul lui Dumnezeu, a fost o „inspecție” din partea lui Iehova Dumnezeu, spre binele Israelului. Iehova Dumnezeu își „inspectează” poporul în sensul că își îndreaptă atenția asupra lui. Mulți dintre oamenii de rând l-au ascultat cu bucurie pe Isus și fără îndoială că întreaga națiune s-ar fi întors la El și l-ar fi acceptat drept Mesia, dacă nu ar fi fost influența rea a clerului religios de la acea vreme. Clericii știau ce spuseseră Scripturile despre venirea lui Mesia. Ei știau și că Isus era Mesia. El însuși le-a spus că a fost trimis de Iehova. Datorită cunoștinței lor, ei avea o mare responsabilitate, iar această responsabilitate o aveau toți membrii poporului, proporțional cu cunoștința pe care o aveau cu privire la Isus ca Uns al lui Dumnezeu.

Deoarece oamenii au fost induși în eroare de clerul religios, ei nu au apreciat timpul „inspecției” lor. Isus a venit la ei pentru a le aduce binecuvântări și fericire, însă conducătorii lor religioși nu au fost de acord cu acest lucru. Doar câțiva dintre israeliți l-au acceptat pe Isus, iar acestora El le-a dat puterea de a deveni fii ai lui Dumnezeu, după cum se arată și în Ioan 1:12,13. El i-a învățat pe oameni timp de trei ani și jumătate. Apoi a intrat în Ierusalim călare pe un măgar și li s-a oferit ca rege al lor. Dar a fost respins.

Isus a plâns deoarece oamenii nu au apreciat favoarea care li se arătase prin faptul că Isus venise la ei, datorită faptului că Iehova își îndreptase atenția asupra lor, prin reprezentantul Său vizibil. „Când s-a apropiat, a privit orașul și a plâns pentru el, zicând: 'Dacă tu, da, tu ai fi înțeles în ziua aceasta lucrurile care aduc pacea... dar acum ele au fost ascunse de ochii tăi. Fiindcă vor veni peste tine zile când dușmanii tăi vor ridica în jurul tău o fortificație cu pari ascuțiți, te vor înconjura și te vor strâmtora din toate părțile, te vor trânti la pământ pe tine și pe copiii tăi dinăuntrul tău și nu vor lăsa în tine piatră pe piatră, pentru că n-ai înțeles timpul când ai fost inspectat.’” (Luca 19.41-44) Cu acea ocazie Isus a profetizat inspecția lui Dumnezeu asupra Ierusalimului și distrugerea completă a acestuia. Nu au trecut decât câțiva ani până când s-a împlinit această profecție în 70 d.Chr. Dumnezeu a pustiit orașul prin executantul Său ales.

Trei ani și jumătate după moartea violentă a lui Isus Cristos, ne-evreilor carnali li s-a dat ocazia de a deveni membrii ai familiei regale a lui Dumnezeu. Prin propriile lor străduințe, ne-evreii, adică cei din neamuri, nu ar fi putut niciodată să vină la Dumnezeu și să ia parte la marea mântuire pentru viață

spirituală în ceruri. Însă puțini evrei au apreciat ce a făcut Dumnezeu pentru ei, astfel că el și-a îndreptat atenția spre neamuri. În bunătatea Sa iubitoare Dumnezeu s-a lăsat cunoscut de cei din neamuri și le-a dat acestora posibilitatea de a fi părtași la marea mântuire, prin Isus Cristos.

Acest lucru este descris foarte frumos de către Scripturi, în capitolul zece al cărții Faptele Apostolilor. În Cezareea exista o mică divizie de italieni (romani) pe coasta de est a Mării Mediterane. Conducătorul acelei divizii, sau grup de soldați, era un ne-evreu pe nume Corneliu. Desigur, armata Romei era o parte a organizației lui Satan. Dar Corneliu, deși era un ofițer în acea armată, era un om sincer. El se temea de Dumnezeu și i se ruga deseori lui Iehova. El nu era aspru, ci bun și generos și îi ajuta mult pe săraci. Nu își folosea funcția pentru a-i asupri pe alții, ci făcea binele, în ciuda funcției sale oficiale. Era fără îndoială un om bun și înțeleghător.

Corneliu nu îl cunoștea pe Iehova Dumnezeu deoarece încă nu se deschisese calea ca cei din neamuri să vină la Dumnezeu. El nu înțelegea scopul lui Dumnezeu cu privire la Guvernul Său Teocratic și la salvarea și răscumpărarea oamenilor credincioși, însă credea în existența lui Dumnezeu și că Iehova avea o cale prin care urma să îl binecuvânteze pe el și pe cei care iubeau dreptatea, așa că se ruga. În timp ce se ruga el astfel, Dumnezeu i-a trimis un înger. Corneliu s-a înfricoșat când a văzut îngerul și a strigat: „Ce este, Doamne?” Îngerul a spus: „Rugăciunile și darurile tale de îndurare au fost amintite înaintea lui Dumnezeu.”

Aceasta a fost o inspecție din partea lui Dumnezeu asupra unui ne-evreu. La îndemnul mesagerului lui Dumnezeu, Corneliu a trimis la Iope după apostolul Petru. În același timp, Dumnezeu a făcut ca Petru să aibă o viziune, prin care l-a îndrumat spre Corneliu. Atunci când s-au întâlnit cei doi, Corneliu a spus: „Într-adevăr, văd că Dumnezeu nu este părtinitor”. (Fap. 10:34) Petru i-a povestit apoi lui Corneliu despre mărețul scop al lui Dumnezeu cu privire la Împărăția Sa și la răscumpărarea omenirii cu sângele lui Isus Cristos. Această inspecție a lui Dumnezeu asupra lui Corneliu i-a adus acestuia o binecuvântare minunată. El a auzit mesajul și a fost uns chiar acolo și atunci cu spiritul lui Iehova, și însărcinat astfel ca martor al lui Iehova.

Petru a urcat la Ierusalim și le-a povestit celorlalți cum și-a îndreptat Dumnezeu atenția spre Corneliu. Printre evrei au fost unii care nu au fost de acord cu faptul că Petru mersese la un om din neamuri. Însă atunci când au auzit ce se întâmplase și motivul pentru care alesese Petru să meargă la Corneliu, evreii au spus: „Dumnezeu le-a dat și oamenilor națiunilor privilegiul de a se căi pentru viață.” Cu o altă ocazie, când mai mulți creștini erau strânși laolaltă și unii dintre ei spuneau că numai persoanele circumcise puteau fi salvate, având astfel o dispută puternică, doi martori, Pavel și Barnaba, le-au spus ce făcuse Dumnezeu prin intermediul lor printre cei din națiuni. Apoi apostolul Iacov, captând atenția celorlalți, a spus: „Simon (Petru) a istorisit amănunțit cum, pentru prima oară, Dumnezeu și-a îndreptat atenția spre națiuni ca să scoată din ele un popor pentru numele Său.” - Fap. 15:14)

De atunci încoace, cei din neamuri au început să fie aduși la Dumnezeu și să primească favoarea Lui, datorită faptului că El și-a îndreptat atenția asupra lor. După aceea, Dumnezeu nu a mai făcut nici o diferență între evrei și ne-evrei, sclavi sau liberi, ci toți care veneau la El, mărturisindu-L pe Isus Cristos și consacrându-se spre a face voința lui Dumnezeu la fel ca Isus, erau primiți de El, indiferent de naționalitatea lor. Această consecință bună a „inspectării” neamurilor trebuie să continue „până va intra numărul complet al oamenilor națiunilor”. (Rom. 11:25) Acest timp marchează completarea clasei unse cu spiritul lui Dumnezeu pentru împărăția cerurilor.

Perioada de timp care trece de la începerea serviciului lui Isus Cristos pe pământ și până la completarea numărului urmașilor Săi unși, sau „corpul lui Cristos”, este „ziua (simbolică a) ispășirii”, prefigurată de ziua ispășirii ținută de evrei. (vezi Leviticul capitolul 16) În acea perioadă, foarte puțini evrei L-au acceptat pe Cristos ca Mântuitor, sau au pretins că o fac. Dintre neamuri a venit o mulțime mare de oameni care au început să proclame numele lui Cristos cu buzele lor. S-au ridicat sistemele organizate ale religiei care pretind că poartă numele lui Cristos și cu gurile lor declară că sunt urmași ai Unsului lui Dumnezeu. Să analizăm acum lucrurile: Cine sunt cei de pe pământ care îi tratează cu cruzime, îi persecută, îi arestează și aruncă în închisori pe martorii credincioși ai lui Iehova Dumnezeu, care merg din casă în casă, vizitându-i și revizitându-i pe oameni pentru a le anunța „vestea bună a împărăției” și a le vorbi despre Guvernul Teocratic? Nu există decât un singur răspuns. Adepții religiei, conducătorii organizațiilor religioase, sunt cei care îi persecută cu cruzime pe discipolii credincioși ai lui Cristos, iar cei care conduc aceste persecuții crude sunt membrii Ierarhiei romano-catolice, condusă de la Vatican. Ei sunt cei care îi îndeamnă pe oameni să distrugă cărțile care explică Împărăția sau mesajul Împărăției. Acești adepți ai religiei, care sunt fiii și supușii Diavolului și, prin urmare, dușmanii lui Dumnezeu, se străduiesc cu disperare să îi țină pe oameni în ignoranță cu privire la ceea ce spune Biblia. Trebuie să vină ziua judecării, zi în care toate sistemele religioase trebuie să răspundă pentru faptele lor, iar aceasta în raport cu cunoștința lor. De asemenea, și fiecare creștin în parte trebuie să îi dea socoteală lui Dumnezeu.

Când va fi acest timp de judecată? Dovezile din Biblie și evenimentele din timpurile moderne arată că în 1914 d.Chr., Isus Cristos, fiind la dreapta lui Iehova Dumnezeu, a luat puterea și și-a început domnia, iar în 1918 El a venit la templul spiritual al lui Dumnezeu, așa cum este prezis în Maleahi 3:1-3. Acest lucru a fost prefigurată și de vizita lui Isus la templul din Ierusalim, în care i-a scos afară pe cei ce schimbau bani și făceau comerț înăuntru. Atunci, Dumnezeu a început să-și îndrepte atenția spre cei care pretindeau a fi poporul Său. Având în vedere că în 1 Corinteni 8:6 se spune că toate lucrurile sunt de la Tatăl și prin Fiul, despre aceste lucruri se poate spune că sunt *inspectii ale lui Dumnezeu*, deși Isus este reprezentantul Său activ.

Inspecția lui Iehova Dumnezeu care a avut loc atunci când a venit Isus Cristos la templul Său a avut scopul de a cerceta, judeca și binecuvânta. În jurul anului 1918 d.Chr., în timpul chinurilor primului război mondial, asupra poporului lui Iehova s-au abătut multe încercări grele. Întâmplările care au avut loc apoi au fost foarte dureroase. Așa cum a fost și în zilele reconstruirii orașului Ierusalim de către guvernatorul Neemia și frații săi, în ciuda opoziției violente a dușmanilor religioși, atunci când s-a rugat Neemia: „Adu-ți aminte de mine, o, Iehova, în bunăvoința Ta”, tot așa s-au rugat și servii credincioși ai Domnului în timpul perioadei de grele încercări din 1918. Profetul lui Dumnezeu a scris această rugăciune despre poporul lui Iehova: „Amintește-ți de mine, o, Iehova, în bunăvoința Ta față de poporul Tău. Ai grijă de mine și salvează-mă” (Ps. 106:4) Profetul Ieremia i-a prefigurată pe martorii lui Iehova de astăzi și a spus o rugăciune care se poate aplica și spre binele martorilor din prezent, adică din 1918 încoace: „Tu știi totul, o, Doamne, adu-ți aminte de mine, îndreaptă-ți atenția spre mine și răzbună-mă, luptând împotriva celor ce mă persecută! Tu care ești încet la mânie față de ei, nu mă înlătura. Vezi că pentru tine îndur batjocura.” – Ier. 15:15

Iehova Dumnezeu și-a îndreptat atenția spre poporul Său în acel timp și i-a făcut pe cei aprobați de El martori pentru numele Său și pentru Guvernul Său Teocratic. Ei au intrat în bucuria Domnului și și-au dat seama că bucuria Domnului este tăria lor, așa cum se arată și în Neemia 8:10. Perioada de inspecție și de binecuvântare a clasei templului a continuat și va continua până când toți vor fi fost făcuți potriviți pentru a face parte din Guvernul Teocratic. Această judecată, care a început atunci cu casa lui Dumnezeu, urma să se extindă la cei care nu chemau numele Domnului în adevăr și sinceritate. – 1Pet. 4:17,18

Prin inspecțiile lui Iehova nu înțelegem că El trebuie să își părăsească tronul Său din ceruri și să vină pe pământ, ci înseamnă că El își exercită puterea asupra lucrurilor de pe pământ prin intermediul reprezentantului Său de drept. Profetia lui Isaia, vorbind despre viziunea prezenței Domnului la templu, arată mai departe în capitolul șase că perioada inspecției lui Dumnezeu a început odată la venirea Domnului la templul Său pentru judecata casei lui Dumnezeu și apoi a națiunilor, separându-le așa cum separă păstorul oile de capre. Isaia, în calitate de martor al lui Iehova îi simbolizează pe martorii unși ai lui Iehova de astăzi. Iehova a arătat atunci prin profetul Său că membrii clasei unse îi sunt complet devotați și că dorința inimii lor este exprimată în cuvintele profetului: „Iată-mă! Trimite-mă!” Atunci când profetul L-a întrebat pe Domnul cât timp avea să fie depusă această mărturie obositoare, răspunsul a fost acesta: „Până când orașele (sistemele organizate, mai ales 'creștinătatea') vor ajunge niște ruine și vor rămâne fără nici un locuitor, până când casele vor rămâne fără nici un om pământean, iar pământul va ajunge o pustietate. Domnul îi va îndepărta pe oameni (adeptii religiei) și inima țării va fi pustie.” (Isa. 6:11,12) Inspecția lui Dumnezeu asupra națiunilor își va avea punctul culminant în timpul marelui neceaz, Armageddonul, care este acum aproape.

Pe timpul profetului Ieremia erau profeți falși și învățători religioși care îl prezentau în mod eronat pe Dumnezeu și îi induceau în eroare pe oameni. Cuvintele pe care le-a adresat profetul acestora au o aplicație și mai mare pentru păstorii și învățătorii religioși falși din prezent. El spune: „Așa cum o colivie este plină de păsări, tot așa și casele lor sunt pline de înșelătorie. De aceea au ajuns ei mari și câștigă bogății. S-au îngrășat, au început să lucească. Scot din ei o mulțime de lucruri rele. Nu apără nici o cauză, nici chiar cauza orfanului de tată, ca să le meargă bine; și nu fac judecată celor săraci. Să nu cer Eu socoteală pentru aceste lucruri? zice Domnul. Sau să nu se răzbune sufletul Meu pe o asemenea națiune (creștinătatea)? În țară se întâmplă ceva uluitor, da, un lucru îngrozitor. Profeții profetesc minciunii, preoții asupresc poporul cu puterea lor, iar poporului Meu îi place așa. Dar ce veți face la urmă?”- Ier. 5:27-31

Aceasta este o descriere puternică a sistemelor nedrepte care susțin că poartă numele lui Cristos. Cuvintele profetului arată clar că marea zi a inspecției națiunilor de către Dumnezeu și inclusiv a „creștinătății organizate” este iminentă, iar aceasta va fi un timp de necaz cum nu s-a mai văzut. (Vezi Ieremia 5:9-29; 6:15; 9:9; 23:2,20-22) Conducătorii acestor sisteme religioase au prosperat, s-au îngrășat și strălucesc, fiind mândri și îngâmfați, iar Dumnezeu îi va inspecta cu scopul de a-i umili. Babilonul, organizația lui Satan, va cădea.

În Ieremia 50: 31, 32 este scris: „Iată că sunt împotriva ta, înfumuratule, zice Domnul Suveran al oștirilor, căci va veni ziua, da, vremea, să-mi îndrept atenția asupra ta. Și înfumuratul se va poticni și va cădea și nu va fi nimeni care să-l ridice. Iar eu voi aprinde un foc în orașele sale, iar acesta îi va mistui împrejurimile.” Domnul Dumnezeu descrie mai departe, prin profetul Său aceste sisteme ne-sfinte și își exprimă hotărârea de a le inspecta: „Așa a spus Domnul: Iată că stârnesc un vânt distrugător împotriva Babilonului și împotriva locuitorilor lui. Toți oamenii se dovedesc fără rațiune. Parcă n-ar avea cunoștință. Oricine prelucrează metalul se va rușina negreșit din cauza chipului cioplit, căci chipul turnat de el este o minciună și în ele nu este spirit. Sunt o deșertăciune, o lucrare de batjocură. La vremea cercetării lor, vor pieri.” – Ier. 51:1,17,18

Iar acum Domnul Dumnezeu Iehova a arătat care este controversa principală: conducerea lumii. Cine este de partea lui Iehova și a Guvernului Său Teocratic, condus de Isus Cristos și cine nu? Înainte de distrugerea finală a sistemelor, în timpul inspecției lui Dumnezeu de la Armagedon, el va face să fie depusă o mărturie cu privire la scopurile Sale pe pământ, iar aceasta are loc și în prezent. El le-a spus celor trimiși și unși ai Săi de pe pământ: „Voi sunteți martorii mei, spune Iehova, că Eu sunt Dumnezeu.” Aceasta înseamnă că toți cei unși cu spiritul lui Iehova trebuie să-și împlinească însărcinarea care le-a fost dată, de fiecare dată când au ocazia, pentru a fi acceptați și binecuvântați de Domnul. Iar celor cu inima sinceră înaintea lui Dumnezeu, care ascultă acum mesajul despre Guvernul Teocratic, El le spune: „Și oricine aude să zică: 'Vino!' Și oricui îi este sete să vină și oricine vrea, să ia apa vieții fără plată.” – Apoc. 22:17

Pentru martorii unși este scris (1Pet. 2:12): „Să aveți o purtare excelentă printre națiuni, pentru ca, în ceea ce vorbesc despre voi ca despre niște răufăcători, ele, datorită lucrărilor voastre bune la care sunt martore, să-L glorifice pe Dumnezeu în ziua inspecției Sale.” Păstrând în minte faptul că ziua inspecției „creștinătății” de către Dumnezeu a început la scurt timp după anul 1918 și își va atinge punctul culminant în timpul bătăliei Armageddonului, deci continuând cu severitate crescândă până când toate sistemele lumesti sunt distruse, atunci cine Îl va glorifica pe Dumnezeu în ziua inspecției Sale? Nu toți oamenii, desigur. Scripturile arată că va fi, totuși, „o mare mulțime” care Îl va glorifica. (vezi Apocalipsa 7:9-15) În sistemele religioase sectante sunt mulți „captivi” care sunt ținuți în sclavie de către cler. Zeloasa rămășiță unsă și colaboratorii ei, ascultând de porunca lui Iehova din Isaia 42:7 și 49:9 îi îndeamnă pe acești captivi să se elibereze și să iasă afară. Mulți dintre aceștia aud mesajul și primesc din ce în ce mai mult curaj. Sunt multe vizite ulterioare care se fac la cei care arată bunăvoință. O mare parte dintre aceștia au vorbit în trecut împotriva martorilor lui Iehova. Acești servi credincioși vor continua să aibă o purtare cinstită ca martori ai lui Dumnezeu și mulțimi de persoane cu inima curată înaintea lui Iehova și a Guvernului Său Teocratic Îl vor glorifica pe Dumnezeu în această zi a inspecției Sale, tocmai datorită mărturiei credincioase pe care au depus-o acești servi devotați.

Cea mai importantă poruncă din prezent este să fim martori credincioși pentru Iehova Dumnezeu și Regele Său Isus Cristos și să proclamăm mesajul despre împărăția Sa ,ca mărturie pentru toate națiunile, înainte de marea inspecție a lui Dumnezeu asupra lor. (Isa 43:10; Mat. 24:14) Va vrea cineva dintre cei consacrați și devotați Domnului să rămână inactiv în serviciul Domnului, sperând doar că va fi în final aprobat? Dumnezeu ne-a furnizat o cale prin care să depunem acum mărturie clar și răspicat, iar aceasta chiar înainte de marea inspecție pe care le-o face El națiunilor.

Cei care primesc aprobarea Domnului vor fi cei care nu doar vor, ci chiar sunt nerăbdători să le spună popoarelor pământului că Iehova este Dumnezeu, că Isus Cristos este Regele pe care L-a pus Dumnezeu pe tron și că Împărăția cerurilor, Guvernul Teocratic, este iminentă. Zelul acestora va fi spre gloria lui Dumnezeu, atunci când instituțiile lui Satan se vor prăbuși în țărână, iar oamenii ascultători vor fi mântuiți. Cea mai mare îndatorie a creștinilor este să Îl glorifice pe Iehova.

Experiențe de pe teren

CÂINELE ACESTA A LĂTRAT (SCOTIA)

„Acum doi ani, creștinii au fost șocați de tratamentul aspru pe care li l-au aplicat martorilor lui Iehova gloatele de catolici dintr-o zonă foarte cunoscută din Clydeside. Instigați de preoți, oamenii i-au atacat pe martori de mai multe ori, dar

în ciuda acestor atacuri, servii lui Iehova au perseverat în însărcinarea lor dată de Dumnezeu de a vizita zona pentru a-i avertiza pe împotrivorii lui Iehova cu privire la judecățile Sale și de asemenea pentru a-i mângâia pe oamenii cu inima bună, și au reușit să facă cinci vizite în cursul unui an, și fiecare dintre aceste vizite a dus la aspre persecuții. Pe parcursul recentelor raiduri aeriene sălbatice ale naziștilor din zona Clydeside, care s-au întins pe mulți kilometri, acest loc a avut de suferit cel mai mult, iar străzile unde a avut loc cea mai grea persecuție au avut parte de cea mai rea publicitate. Recent, vestitorii au vizitat din nou această zonă, iar unul dintre ei, făcându-și drum printre resturile în ruine, a realizat că toate clădirile erau de nelocuit. Întorcându-se de lângă o clădire după ce o inspectase, vestitorul a decis că nu era nimeni în jur dar, după ce a ieșit pe stradă, a auzit lătratul unui câine și, privind în sus, a văzut fața unei doamne la o fereastră. Vestitorului i s-a părut că aceasta era ultimul vestigiu al civilizației din acel loc. S-a dus de îndată la ușa doamnei căreia, până atunci, i s-a alăturat și soțul ei. Ambii au ascultat cuvântarea „Mesaj de speranță” și au luat cartea *Salvare* și *Teocrație*, iar vestitorul a stabilit cu ei să le facă o vizită ulterioară. Cei treizeci de vestitori au plasat în dimineața aceea peste șaiszeci de cărți în această zonă și câteva sute de broșuri.”

POLIȚIȘTI CU INIMA BUNĂ

Portage, Pennsylvania: „În timp ce depuneam mărturie pe strada nr. 5, o doamnă a chemat un polițist și i-a spus că făceam probleme în cartier. Ofițerul a spus: 'O să merg să văd.' Apoi a pornit pe trotuar și a așteptat până când mersesem în cincisprezece sau douăzeci de case cu fonograful. (A ascultat de fiecare dată). După ce am terminat de lucrat strada, l-am întrebat dacă ar vrea să asculte personal cuvântările. A zâmbit doar și mi-a spus că ar vrea să 'cumpere' o carte verde (*Religie*). Mi-a dat 50 de cenți și mi-a spus să păstrez restul 'ca să-mi dea curaj'. Atunci i-am oferit și cartea *Salvare*. La început a refuzat-o, spunând că îi plăcea mai mult cea verde. I-am spus că roșul este la fel de plăcut ca și verdele, iar el a zâmbit și a spus: 'Bine, o să le iau pe amândouă.' ”

Glasgow, Scoția: „La un colț de stradă s-au întâlnit patru pionieri, cu gențile pline de reviste, pentru a-și parcurge teritoriul. Imediat au apărut doi polițiști și, în timp ce mergeau pe stradă, unul dintre ei l-a oprit pe celălalt și a citit: '*Turnul de Veghere* explică Guvernul Teocratic, 3 dolari exemplarul.' Polițistul a răspuns că avea deja broșurile, așa că a fost sfătuit de pionier să ia și *Religie*. Omul în albastru a zâmbit, dându-i un shilling, și a plecat, luând cu el cartea *Religie*, și spunându-i celui de lângă el ce târg bun făcuse.”

CINE AU FOST PROFANATORII DRAPELULUI?

„Eu și cei doi frați ai mei, făcând lucrarea de pionierat în Missouri, am început să predicăm la un colț de stradă, într-un oraș mic pe nume Gorin. Mai era un vestitor din adunarea locală de acolo. Eu am luat colțul din fața clădirii poștei, iar frații mei au luat-o pe stradă și au început să traverseze strada. După ce am stat

puțin, am observat un grup de bărbați ce discutau pe stradă, aparent despre noi. Au fost foarte nepoliticoși când i-am întrebat dacă ar vrea să citească niște reviste. Apoi un membru al Legiunii Americane, Bernie Haynes, s-a apropiat de fratele meu și l-a întrebat: 'Ești unul dintre cei care nu salută drapelul?' Fratele meu i-a răspuns: 'Da, sunt'. Atunci Haynes a intrat într-un bar din apropiere și apoi s-a întors cu un steag mare. Până în acel moment se strânsese deja un grup de oameni în jurul fratelui meu, genul acela de oameni care își petrec timpul trândăvind pe la colț de stradă. Haynes a strigat: 'Ori saluți sau săruți steagul, ori pleci din oraș!' Era imposibil să discuți cu el, așa că fratele meu i-a spus că nu o să îl salute și nici nu o să îl sărute. Toți cei de acolo căutau să înceapă o bătaie iar Haynes, mergând în spatele fratelui meu, ca și cum avea de gând să intre din nou în bar, l-a lovit de două ori în cap. Apoi bărbații, conduși de Haynes, l-au dus pe fratele meu la mașină. După care am fost și noi chemați și ni s-a spus să intrăm în ea. Ar fi fost inutil să încercăm să ne împotrivim unei astfel de gloate demonizate, căci ne amenințau deja că o să ne răstoarne mașina. Haynes striga: 'Nu vă vrem pe nici unul dintre voi pe aici, hitleriștilor!' Steagul, iubit și respectat de orice american adevărat, fusese aruncat în praful de pe jos de acești vagabonzi maniaci. Zăcea acolo, pe pământul prăfuit, și nici unul dintre cei strânși nu a avut decența să îl ridice de jos. Dorim acum să ne întoarcem în oraș cu și mai mulți martori și să le arătăm că martorii lui Dumnezeu nu pot fi alungați din oraș.

O ACȚIUNE CURAJOASĂ ÎN RUSHVILLE, IND.

„Acest oraș este la 27 de kilometri depărtare de Connersville. Am lucrat acolo singur. În prima zi am lucrat de dimineața până seara, am plasat două cărți și opt sau zece broșuri și am fost amenințat de mai multe ori, iar un bărbat tânăr chiar m-a implorat să părăsesc orașul, căci îi era teamă că au să îmi facă rău oamenii: 'toți vă urăsc aici și nu pot să îmi dau seama de ce'. Am mers mai departe. În jurul orei 2:30 am chemat un avocat. Eram cu totul epuizat, după ce m-am luptat cu demonii întreaga zi. I-am răspuns la toate întrebările, după care el s-a întors și a zis: 'Nu vreau să am de-a face în nici un fel cu martorii lui Iehova.' Atunci mi-au zis 'se pare că nu o să mă întorc aici și mâine, nu este nici o speranță în orașul acesta'. Chiar nu intenționez să mă întorc a doua zi acolo singur, căci eram urmărit ca de vulturi. Dar mi-am îndreptat atenția spre un alt birou de lângă cel al acestui avocat. Acolo era un bărbat tânăr de circa treizeci și cinci de ani care se uita la mine. Mi-a zâmbit, iar eu am zis: 'Fără îndoială că ați auzit tot ce am spus, dar aș vrea să vorbesc cu dumneavoastră câteva minute dacă nu sunteți prea ocupat'. El a spus: 'Stați jos, vă rog, și explicați-mi ce se întâmplă'. Mi-a luat destul, după opt ore petrecute acolo, să găsesc pe cineva cu puțină bunătate în inimă. Domnul a venit în ajutorul meu, și aceasta a fost binecuvântarea acelei zile. El a luat setul de cărți pe care îl aveam la mine și a spus: 'Asta e ceea ce am vrut toată viața mea'. Am plecat din orașul acela la 9 seara. M-am întors apoi, am parcurs tot orașul și i-am mai făcut o vizită aceluia tânăr. El m-a însoțit în tot timpul cât am stat acolo. Am transcris aici o parte a scrisorii pe care mi-a trimis-o apoi: 'Până astăzi nu am

purtat decât trei discuții despre ce este *adevăratul* spirit american. Eram astăzi într-o cofetărie, când s-a nimerit să fie acolo un tânăr care a remarcat că auzise că fusese în oraș un martor al lui Iehova care încerca să îi învețe pe oameni să nu salute drapelul și desigur că eu nu am vrut să accept așa ceva! L-am informat pe tânăr cum am putut eu mai bine, că fusese informat greșit și că, datorită faptului că ei cunosc *adevărul*, martorii lui Iehova sunt în realitate niște americani mai buni decât cei care îi persecută. Aveam deja un grup de oameni care mă ascultau, înainte să fi zis mai mult de trei cuvinte, lucru care m-a bucurat. De asemenea, în alt loc am fost avertizat să am grijă ce vorbesc.”

TURNUL DE VEGHERE

Vestitorul
Impărăției lui Jehova

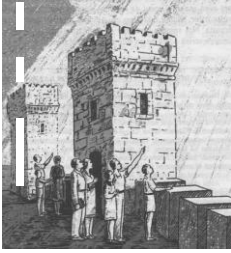
1 DECEMBRIE 1941

Nr. 23

Cuprins:

SFÂRȘITUL DOMNIEI DEMONILOR PARTEA a VI-a	- Pag.601
"MAREA MULȚIME" SUPRAVIEȚUIEȘTE ARMAGEDONULUI	- Pag.613
CONSPIRATORI ÎMPOTRIVA TECRAȚIEI	- Pag.619
EXPERIENȚE DE PE TEREN	- Pag.625

"VOI SUNTEȚI MARTORII MEI, ZICE JEHOVA, CĂ EU SUNT DUMNEZEU" Isaia 43:12

Publicată bilunar de
Societatea de Biblii și Tratamente Turnul de Veghere
117 Adams Street Brooklyn. N.Y.. U.S.A.

FUNȚIONARI:

Președinte: J.F.Rutherford

Secretar: W.E. Van Amburgh

„Toți fiii Tăi vor fi învățați de lehova;
și mare va fi pacea fiilor tăi” - Isaia 54:13

SCRIPTURA ÎNVAȚĂ CLAR:

IEHOVA este singurul Dumnezeu adevărat: El este din veșnicie în veșnicie: El este Creatorul cerului și al Pământului și Dătătorul de viață al creaturilor Sale. Logosul a fost începutul creațiunii Sale și Agentul Său activ la crearea tuturor lucrurilor. Logosul este acum Domnul Isus Cristos în glorie, investit cu toată puterea în cer și pe Pământ și Principalul Agent Executor al lui lehova.

DUMNEZEU a creat Pământul pentru om. El a creat pe om perfect pentru a trăi pe Pământ, unde l-a așezat. Omul n-a ascultat de legea lui Dumnezeu în mod voluntar și a fost condamnat la moarte: din cauza păcatului lui Adam, toți oamenii sunt născuți păcătoși și fără drept la viață.

ISUS a fost făcut om și Omul Isus a suferit pentru a produce prețul de răscumpărare pentru cei ascultători din omenire: Dumnezeu L-a înviat pe Isus din morți, ca și creatură divină. L-a înălțat la cer mai presus de orice creatură și de orice nume și L-a investit cu toată puterea și cu toată autoritatea.

ORGANIZAȚIA LUI IEHOVA este o Teocrație numită Sion și Isus Cristos este Funcționarul Principal de acolo și Regele de drept al lumii: urmașii unși și credincioși ai lui Cristos sunt copiii Sionului și membrii organizației lui lehova: ei sunt martorii Săi, a căror datorie și privilegiu este să mărturisească pentru supremația lui lehova. să declare scopurile Sale cu privire la omenire, așa cum sunt exprimate în Biblie și să poarte fructele împărăției înaintea tuturor aceluia care voiesc să asculte.

LUMEA cea veche s-a sfârșit în anul 1914 A.D. și Domnul Isus Cristos a fost așezat de lehova pe tronul Său al autorității, a expulzat pe Satan din cer și înaintea în întemeierea Împărăției lui Dumnezeu pe Pământ.

REMEDIIUL și binecuvântările popoarelor Pământului pot veni doar prin împărăția lui lehova prin Cristos, care acum a început. Următorea faptă măreață a Domnului, va fi distrugerea organizației lui Satan și stabilirea dreptății pe Pământ: sub această împărăție, oamenii de bine ce vor supraviețui Armagedonului, vor împlini mandatul divin de „a umple Pământul” cu un neam omenesc drept.

MISIUNEA SA

Această revistă este editată pentru a ajuta oamenii să cunoască pe lehova Dumnezeu și scopurile Sale. așa cum sunt exprimate în Biblie. Ea publică instrucțiuni biblice destinate îndeosebi pentru a ajuta martorilor lui lehova și tuturor oamenilor de bine. Ea pregătește pentru cititorii ei un studiu sistematic al Bibliei, iar Societatea furnizează și altă literatură pentru a ajuta asemenea studii. Ea publică material potrivit pentru instruirea publică în Scripturi, prin radio și alte mijloace.

Ea aderă strict la Biblie, ca autoritate pentru expunerile sale. Ea este absolut liberă și separată de toate religiile, partidele, sectele sau alte organizații lumesti. Ea este în întregime și fără rezervă pentru împărăția lui lehova Dumnezeu sub Cristos, Regele Său iubit. Ea nu este dogmatică, ci invită la examinarea conținutului ei în mod critic și atent. în lumina Scripturilor. Ea nu se amestecă în controverse, iar coloanele sale nu sunt deschise criticilor individuale.

Prețul abonamentului anual

Statele Unite - \$1: Canada și celelalte țări - \$1.50: Marea Britanie. Australia și Africa de Sud - 6S. Mandatele din America pot fi trimise prin ordin de plată poștal sau Expres sau prin cec bancar. Mandatele din Canada. Anglia. Africa de Sud. Australia și Asia pot fi trimise direct birourilor de filială respective. Mandatele din alte țări decât cele menționate, pot fi trimise direct biroului din Brooklyn. dar numai prin ordin de plată poștal *internațional*.

Birourile din străinătate

Anglia ..... 34 Craven Terrace. London. W.2. England
Canada ... .40 Irvvin Avenue. Toronto 5. Ontario. Canada
Australia și Asia..... 7 Beresford Road. Strathfield. N.S.W.. Australia
Africa de Sud ..... Boston House. Cape Town, South Africa

(Traduceri ale acestei reviste apar în mai multe limbi.)

Toți studenții Bibliei sinceri, care din cauza infirmității, sărăciei sau necazului, nu pot să plătească prețul abonamentului, pot avea gratuit *Turnul de veghere* printr-o cerere scrisă adresată vestitorilor, făcută odată pe an, arătând motivul pentru care cer aceasta. Noi suntem bucuroși să-i ajutăm astfel pe nevoiași, dar cererea scrisă odată pe an este solicitată de regulamentele poștale.

TURNUL DE VEGHERE

VESTITORUL PREZENȚEI LUI CHRISTOS

VOL. LXI

1 Decembrie 1941

Nr. 23

SFÂRȘITUL DOMNIEI DEMONILOR

„Această Evanghelie a împărăției va fi predicată în întreaga lume, ca să fie o mărturie în toate națiunile; atunci va veni sfârșitul.” - Matei 24:14.

Partea a VI-a

1. Cu mult timp în urmă, Iehova a stabilit data când se va sfârși definitiv domnia demonilor, iar cu privire la acest lucru, i-a poruncit lui Daniel să scrie următoarele: „Sfârșitul va veni la vremea stabilită.” (Daniel 11:27) Iehova a dezvăluit poporului Său că „vremea sfârșitului” a început în 1914, când Și-a trimis Împăratul să domnească, în timp ce dușmanul încă mai era la conducere. Sfârșitul nu le-a fost făcut cunoscut creaturilor de pe pământ, dar s-a dezvăluit că acesta va fi marcat de „bătălia din acea zi măreață a Dumnezeului Atotputernic”, numită Armagedon.

2. Chiar la timpul stabilit a început „războiul din cer”, iar Războiul Mondial a început și el în 1914, acestea două marcând începutul „vremii sfârșitului”. (Apocalipsa 11:18; 12:1-12) Demonii au fost alungați din cer și azvârliți pe pământ, iar Dumnezeu a „scurtat” războiul sau necazul de pe pământ oprindu-l în 1918, pentru ca profeția rostită de Isus Cristos să se împlinească: „Această Evanghelie a împărăției va fi predicată în întreaga lume, ca să fie o mărturie în toate națiunile; atunci va veni sfârșitul.” (Matei 24:14) Această poruncă trebuie ascultată, iar lucrarea trebuie împlinită de către slujitorii unși ai lui Dumnezeu. Tot în același an, adică în 1918, Domnul a intrat în templul Său, apoi i-a aprobat pe unii și i-a trimis să mărturisească și să-I împlinească porunca în dreptate: „Să anunțe vestea bună despre împărăție.” De atunci, ascultând acea poruncă, ei au făcut cunoscut faptul că a sosit Guvernul teocratic pe care l-au așteptat și la care au sperat oamenii onești timp de secole la rând. Acea lucrare de mărturie a fost împlinită, prin vasta proclamare a sute de milioane de copii ale cărților și altor materiale literare care vorbesc despre Teocrație. Dumnezeu spune că, atunci când această lucrare va fi încheiată, „va veni sfârșitul”, adică finalul pe care Iehova l-a stabilit cu mult timp în urmă și despre care Dumnezeu spune că va fi marcat de către cel mai mare dintre necazuri numit „bătălia Armagedonului”. Acum, Dumnezeu dezvăluie poporului Său semnificația profeției lui Daniel referitoare la „vremea sfârșitului”, iar Daniel va apărea cât de curând și va „sta în locul său” ca fiind unul dintre reprezentanții pământești ai Guvernului teocratic. (Daniel 12:13) Dumnezeu a dezvăluit poporului Său identitatea celor doi „împărați” care se luptă

acum pentru supremația mondială și care execută hotărârea diavolului de a conduce lumea, sau de a o distruge. Dovezile fizice care au legătură cu profetia arată că „sfârșitul zilelor”, care a fost stabilit deja, este foarte aproape. Aceste adevăruri fascinante îi bucură pe cei care le apreciază, mângâindu-le inimile și sporindu-le speranța. Dumnezeu dezvăluie acum ce vor face cei doi „împărați” pe măsură ce sfârșitul este tot mai aproape. Să ne întoarcem acum la profetia lui Daniel.

3. „La vremea sfârșitului, împăratul de la miazăzi se va întoarce împotriva lui; iar împăratul de la miazănoapte va porni împotriva sa precum o vijelie, cu care, călăreți și multe vase; el va intra în țările sale, le va năruși și va trece mai departe.” (Daniel 11:40) În această parte a profetiei lui Daniel, se pare că împlinirea acesteia este legată mai ales de momentul de început, în vara anului 1939, continuând și mai apoi. Atunci, „împăratul de la miazăzi” a luat inițiativa și l-a avertizat pe „împăratul de la miazănoapte” că invadarea Poloniei însemna război. Drept reacție la acest avertisment, în data de 24 august 1939, Germania a semnat cu Rusia comunistă un „pact de neagresiune” pe care, ca să ne facem înțeleși, Germania nu avea de gând să-l respecte. În aceeași zi, papa, capul elementului religios al uniunii totalitare, le-a transmis națiunilor ambilor „împărați” un apel la pace, discurs în care a făcut referire la sine însuși ca fiind „autoritatea spirituală, îmbrăcată în cuvântul adevărului”. Acel discurs a fost ținut cu scopul de a-l determina pe „împăratul de la miazăzi” să nu intervină în uniunea dintre papă și „împăratul de la miazănoapte”, pentru ca schema „puterilor Axei” de cucerire a supremației mondiale să poată fi implementată cu cât mai puțină întrerupere. Aceeași tactică a folosit-o și șeful demonilor pentru a le ascunde oamenilor adevărul, în timp ce el își folosește schemele infame. Trebuie remarcate cele spuse de papă în acea fictivă „pledoarie pentru pace”. Pretinzând a vorbi în Numele lui Dumnezeu (însă fără a preciza care Dumnezeu), papa a spus: „Fie ca, prin intermediul vocii noastre, să auziți vocea Acelui Cristos (a Celui Uns) de la care lumea a primit marea școală a vieții.” Remarcați subtilitatea acestor cuvinte. Satan este unul din cei unși. De la el, lumea a primit învățăturile sau școala despre viață (Ezechiel 28:14), iar în legătură cu aceasta, el își promovează cea dintâi minciună și anume, faptul că nu există moarte. În această „școală”, doctrina unei existențe veșnice în purgatoriu sau iad este promulgată de către ierarhia romano-catolică. Prin urmare, Satan, conducătorul demonilor, este cel identificat prin cuvintele folosite de către papă: „De la care lumea a primit marea școală a vieții.” Iehova Dumnezeu l-a uns pe Lucifer, dar, când l-a alungat, nu i-a luat și autoritatea, iar astfel, Satan are puterea de a lua viața. (Evrei 2:14) Iată ce mai trebuie remarcat în cele spuse de papă: „În noi se află sunetul acestei Europe vechi, care a crescut în credința și geniul creștin [adică romano-catolic].” Desigur că el face referire la vechiul „Sfânt Imperiu Roman”, despre care naștii spun acum că va fi restabilit, lucru pe care papa și l-a dorit dintotdeauna. Hitler și papa urmăresc același lucru.

4. Patru zile mai târziu, adică în data de 28 august 1939, un miting al catolicilor ținut la Chicago, miting al cărui scop a fost acela de a „apăra democrația”, a făcut

un apel către papă, pe care i l-au telegrafiat la Vatican. Iată care era acest mesaj: Hitler, care fusese botezat catolic, trebuie excomunicat pentru că nu mai slujea „cauzei libertății, creștinătății, umanității și civilizației”. Papa nu a luat în seamă această telegramă. De ce? Deoarece el și Hitler aveau aceleași scopuri, iar acest lucru este încă valabil. În aceeași lună, mai exact, pe 31 august 1939, parlamentul Rusiei comuniste a ratificat pactul de neagresiune cu Hitler. Cu toate că papa a continuat să acuze cu înverșunare Rusia comunistă și comunismul în general, nu s-a acordat nici un pic de atenție cererii de excomunicare a lui Hitler. Chiar în ziua următoare, Hitler, știind prea bine că avea sprijinul papei, a „devenit brusc conștient de faptul că Polonia a făcut ceva împotriva Germaniei” iar astfel, „Germania era în pericol”. Drept urmare, Hitler a dat o declarație prin care anunța că, de atunci înainte, la forță se va răspunde tot cu forță. La numai o jumătate de oră după ce Hitler a făcut această declarație, Germania a început invadarea Poloniei, invazie care s-a petrecut cu aprobarea papei, fără nici o îndoială. Dacă Polonia se afla sub control, la timpul potrivit, Germaniei i-ar fi fost mult mai ușor să atace Rusia. Exact așa au și stat lucrurile. Acum era timpul ca „împăratul de la miazăzi” să acționeze, după cum scrie și în profeție:

5. „Împăratul de la miazăzi se va întoarce împotriva lui [se va lupta cu el (*Revised Version*)].” Marea Britanie, factorul principal al „împăratului de la miazăzi”, preia conducerea în organizația acestuia, iar astfel începe împlinirea acestei părți din profeție. În ziua în care Polonia a fost invadată, Marea Britanie i-a trimis lui Hitler un ultimatum în care îl anunța că această invazie însemna război. La aceeași dată, adică pe 1 septembrie 1939, Egiptul a anunțat necesitatea luării unor măsuri de urgență în tot ținutul Nilului, iar a doua zi, naționaliștilor germani, adică naziștilor, li s-a cerut să părăsească Egiptul de urgență. Canalul Suez, controlat de către Marea Britanie, a fost închis pentru navele germane, cărora li s-a cerut să ocolească Africa. Astfel a început „împungerea”, precum animalele se împung reciproc cu coarnele. – Ezechiel 34:21; Daniel 8:4.

6. În data de 3 septembrie 1939, Marea Britanie a declarat că este în război cu Germania, iar astfel a pornit atacul. Alte națiuni din Commonwealthul Națiunilor au întrerupt imediat orice legătură diplomatică pe care o aveau cu Germania, declarându-i acesteia război. În data de 5 septembrie 1939, președintele Statelor Unite, care e un element component al „împăratului de la miazăzi”, a declarat neutralitatea țării sale. La scurt timp după aceasta, președintele, în una din celebrele sale „discuții la gura sobei”, transmise în toată țara, a făcut un apel la „acordarea unui ajutor deplin Marii Britanii în vederea războiului”. De atunci, America pretinde a fi și a devenit arsenalul „împăratului de la miazăzi”. Astfel, lupta continuă!

7. „Iar împăratul de la miazănoapte va porni împotriva sa.” Faptele arată împlinirea exactă a acestei părți din profeție. „Împăratul de la miazănoapte”, „prin bunăvoința papei”, a echipat Germania și Italia cu multe materiale de război (produse și livrate, fără îndoială, în scopuri comerciale) pentru a porni războiul în care Italiei, Germaniei și Japoniei li se opun Marea Britanie și Statele Unite.

Comercianții s-au folosit de această oportunitate pentru a obține câștiguri comerciale. La începutul anului 1940, lupta a devenit mai aprigă, iar în lumina profeției, iată câteva fapte relatate pe scurt ce sunt de mare interes, deoarece arată împlinirea profeției: Trecătoarea Brenner, din Alpi, a fost locul unde s-a ținut o conferință în data de 18 martie 1940 de către cei doi dictatori: Hitler și Mussolini. La scurt timp după aceasta, în data de 9 aprilie, Germania, cu ajutorul spionilor „coloanei a cincea”, a invadat și a ocupat Danemarca și Norvegia. Marea Britanie a ocupat Islanda în data de 10 mai 1940, iar în aceeași zi, „împăratul de la miazănoapte” a invadat Luxemburgul, Olanda și Belgia. În data de 17 mai 1940, armata germană a străpuns linia de fortificație franceză Maginot, iar căderea Franței a urmat la scurt timp după trădarea și cu complicitatea agenților ierarhiei din Franța.

8. A mai avut loc un alt act de trădare sub influența ierarhiei romano-catolice în data de 28 mai 1940, când regele Leopold și-a trădat țara, cedându-le germanilor Belgia. Trebuie ținut cont de faptul că sora regelui Leopold este căsătorită cu un membru al familiei regale italiene, iar atât el, cât și sora lui, sunt sub influența și controlul spiritual al ierarhiei.

Trădare și ipocrizie

9. Diavolul folosește deseori două lucruri deodată și anume, ipocrizia și trădarea. Agenții săi pământești, pe care Isus îi numește „copiii” săi, îl urmează pe tatăl lor, șeful demonilor. Data de 10 iunie 1940 a avut o mișcare majoră în cadrul activității demonice și arată pe deplin împlinirea profeției pe mai departe. În aceea zi, Mussolini, care face parte din uniunea „împăratului de la miazănoapte”, a „înjunghiat Franța pe la spate” și a declarat război Marii Britanii, pe care l-a numit un război împotriva „democrațiilor plutocrate și reacționare din vest”. Un anumit comandant al trupelor franceze din partea de sud-vest a luat parte la acest act de trădare din moment ce trupele franceze din acea parte nu au reușit să contacteze armata engleză pentru a opri invazia germană în Franța. Ca urmare a acestui fapt, trupele engleze au fost prinse în capcană și a avut loc dezastrul de la Dunkirk. La scurt timp, Parisul a căzut în mâinile „împăratului de la miazănoapte”, iar dictatorul francez romano-catolic, care venise la putere, a semnat un armistițiu cu naziștii și fasciștii. Desigur că acel dictator nu primise nici un fel de sugestie de la Vatican. Imediat, Hitler a comandat ca clopotele bisericilor să bată în toată Germania pentru a sărbători victoria, iar clopotarii catolici s-au supus. Remarcați acum ipocrizia elementului religios al uniunii „împăratului de la miazănoapte”.

10. Ierarhia romano-catolică de la Vatican, care pretinde în mod fals a fi neutră în acest război, îi păcălește pe mulți folosind subterfugii. În legătură cu acest lucru, iată câteva fapte relevante în acest sens: în data de 25 iunie 1940, chiar a doua zi după capitularea francezilor în fața „împăratului de la miazănoapte”, stația de radio oficială a Vaticanului, printr-o transmisie la nivel mondial a mesajului ierarhiei, a declarat că, de atunci înainte, liturgiile de duminică vor fi recitate în grotle Vaticanului, urmând a fi transmise pentru a-i oferi lumii, prin intermediul

rugăciunilor catolice, „o nouă ordine în urma actualului război, o ordine inspirată din principiile adevărului, dreptății și milei [catolice]”. Orice om întreg la minte ar trebui să-și dea seama imediat că papa a aprobat și a încurajat pe deplin războiul dus de Hitler și Mussolini.

11. Odată cu începerea ipocriziei și a trădării lui Hitler și Mussolini menționate mai sus, agenții și conducătorii ierarhiei au început un atac ticălos împotriva martorilor lui Iehova din Texas și din multe alte locuri din Statele Unite. În cadrul acelor atacuri împotriva slujitorilor credincioși ai lui Dumnezeu, mai ales în Texas, preoții catolici au organizat, au sfătuit și au participat alături de gloate de oameni posedate de demoni și apoi, cu răutate, au adus acuzații conform cărora martorii lui Iehova fac parte din „coloana a cincea”, lucrând în interesul naziștilor, chiar dacă se știa prea bine că martorii lui Iehova au dezvăluit fățarnicia naziștilor mai mult decât oricine altcineva. Imediat după aceea, a urmat persecuția nedreaptă a martorilor lui Iehova în multe părți din teritoriul ocupat de „împăratul de la miazănoapte”, dar și de către agenți catolici aflați pe teritoriul ocupat de „împăratul de la miazăzi”. La cererea Vaticanului și a lui Hitler, guvernul elvețian, fiind ținut în teamă de către „împăratul de la miazănoapte” și de puterea și influența pe care o aveau catolicii în Elveția, dar și pentru a liniști acea uniune a „împăratului de la miazănoapte”, a confiscat materialele literare ale Watchtower Bible and Tract Society, interzicând lucrarea de mărturie a poporului lui Dumnezeu în acea țară.

12. La cererea ierarhiei, Canada a acționat prin intermediul agentului și dictatorului său romano-catolic la Ottawa. Acea națiune a emis un decret care susținea că „organizația martorilor lui Iehova este ilegală” și prin care societății i-au fost confiscate proprietățile din toată Canada. La o zi după aceasta, adică pe 5 iulie, Franța și-a părăsit aliatul, Marea Britanie, devenind susținătoarea și o parte din „împăratul de la miazănoapte”. Această acțiune a fost întreprinsă de către dictatorul catolic al Franței, mareșalul Pétain. Acesta este catolicul înveterat pe care papa îl numește „bunul mareșal Pétain”. Iezuiții au împlinit în totalitate ordinele de ipocrizie și trădare a Franței, ordine primite de la Vatican, iar în același timp, agenții Vaticanului au lucrat din umbră și în Anglia. În data de 13 iulie a aceluiași an, ziarul Vaticanului a publicat scrisoarea papei adresată generalului societății iezuite. În această scrisoare, papa lauda călduros lucrarea iezuiților, care formează cea mai ipocrită și trădătoare organizație de pe pământ. Iar acum, forțele lui Satan merg mai departe!

13. Remarcați acum în profeția scrisă cu mult timp în urmă unde se spune că „împăratul de la miazănoapte” îl atacă pe „împăratul de la miazăzi”. În profeția scrie cum va avea loc acest atac.

„... va porni împotriva sa [a „împăratului de la miazăzi”] precum o vijelie.” Hitler susține că războiul său este „un război-fulger” (în germană „blitzkrieg”). În textul din limba ebraică, întreaga propoziție, adică „va porni... precum o vijelie” apare sub forma unui singur cuvânt „sah-gnar”. Acest cuvânt exprimă întreaga situație, însemnând provocarea unei mișcări convulsive și strângerea pielii în urma

unei frici bruște. E folosit pentru a desemna o furtună. Leeser traduce acest cuvânt astfel: „va veni... precum o vijelie”, care înseamnă furtună. Cuvântul se potrivește foarte bine conducerii demonizate a modului de atac nazist, adică a războiului-fulger. Hitler a amenințat să lovească Marea Britanie cu o confuzie sălbatică și cu o groază isterică, cu moarte și pustiire. Acesta a fost tipul de „război-fulger” dus de către naziști împotriva Poloniei, Olandei și altor țări. În mod evident, atacul a fost întreprins sub îndrumarea demonică și la timpul hotărât de diavoli. Toate atacurile „împăratului de la miazănoapte” indică faptul că Gog, feldmareșalul demonic al lui Satan, este cel care direcționează „războiul-fulger”. Trebuie să fim înțeleși că Iehova a știut dinainte și l-a pus pe profetul Său să prezică aceste lucruri, iar acestea ar trebui să le crească acum speranța oamenilor binevoitori față de Dumnezeu. Profeția nu se oprește aici.

14. „... cu care, călăreți și multe vase.” Această descriere profetică se potrivește foarte bine armatelor motorizate ale uniunii dintre naziști, fasciști și ierarhie. Calul troian istoric este descris de către presă ca fiind „coloana a cincea” nazistă. Acea parte din profecie referitoare la „vase” își găsește împlinirea în numeroasele submarine, vase de luptă și dirijabile folosite de către Germania. Peste 1.000 de astfel de dirijabile au atacat Marea Britanie într-o singură zi. Naziștii spun că s-au apucat să construiască și vor lansa 3.500 de dirijabile în fiecare lună, multe dintre acestea urmând a fi echipate cu mitraliere.

15. „Iar el [‘împăratul de la miazănoapte’] va intra în țările sale, le va năruși și va trece mai departe.” Adică va intra în „țările” care au rezultat în urma disprețuitului Tratat de la Versailles din 1919, ca și țările care sunt monarhii constituționale. „A năruși” denotă surpriză și caracter subit, sau o distrugere copleșitoare și dezastru. Exact asta s-a întâmplat în țările invadate, iar aceste țări crotopite sunt ținute sub controlul așa-zisei „noi Ligi a Națiunilor”, atât de ridicată în slăvi de către papă și pentru care el adresează rugăciuni către dumnezeul lui. Nărușirea continuă, multe țări ajungând sub conducerea uniunii dintre naziști, fasciști și ierarhie.

„Urâciunea”

16. „El va intra și pe tărâmul minunat, iar multe țări vor cădea. Însă acestea vor scăpa din mâna sa, ca și edomiții, moabiții și conducătorii copiilor amoniți.” (Daniel 11:41) „Urâciunea care pustiște” intră acolo unde nu are niciun drept, adică pe „tărâmul excelent” (notă marginală). Aici se face referire la anti-tipicul Tărâm al Făgăduinței, și anume, condiția în care Iehova Dumnezeu, prin intermediul lui Isus Cristos, și-a adus poporul, cu care a încheiat un legământ, așa cum a prezis prin profetul Său Ezechiel. „În ziua în care Mi-am ridicat mâna spre ei, pentru a-i duce din țara Egiptului într-o țară pe care am descoperit-o pentru ei, țară în care curge lapte și miere și care este cea mai minunată dintre toate țările.” (Ezechiel 20:6,15) (Vezi și Isaia 4:2,3; Isaia 28:5,6; Ezechiel 26:20) În fiecare țară invadată de către „împăratul de la miazănoapte”, slujitorii credincioși ai lui Iehova au fost călcați în picioare, iar publicațiile lor despre Guvernul teocratic au fost

confiscate și distruse. Sediile franceze ale Watchtower Bible and Tract Society au fost închise, lucru care s-a întâmplat și în alte țări. Martorii lui Iehova au fost arestați sau le-a fost îngădită libertatea. În activitatea infamă a uniunii „împăratului de la miazănoapte”, acel produs demonic a încercat să ocupe locul pe care Iehova Dumnezeu l-a pregătit pentru Cel Uns al Său. „Urâciunea” își însușește dreptul de a intra și de a domni peste întreaga lume, contrar voinței exprimate a Dumnezeului Atotputernic. Astfel, „împăratul de la miazănoapte” face ca „urâciunea pustiitoare să stea pe locul cel sfânt, acolo unde nu ar trebui să stea.” (Marcu 13:14) Asta nu este tot. În țările aflate încă sub dominația „împăratului de la miazăzi”, „împăratul de la miazănoapte” folosește cu îndemănare sperietoarea „coloanei a cincea” pentru a distruge privilegiile oamenilor. „Acțiunea catolică” de pretutindeni este o mișcare ce susține interesul „împăratului de la miazănoapte” în efortul său de a dobândi supremația mondială. Vaticanul, cu numeroasele sale sub-organizații, cum ar fi așa-numitul „front creștin”, îi acuză pe nedrept pe martorii lui Iehova ca făcând parte din „coloana a cincea”. Această metodă bazată pe ipocrizie și înșelăciune este folosită pentru a le distruge oamenilor atenția de la acțiunile necinstite ale „împăratului de la miazănoapte”, mai ales ale elementului său religios. De mulți ani, liderii religioși de la Vatican ai ierarhiei au pus ochii pe Statele Unite ale Americii. Aceasta este țara cea mai râvnită de ierarhie, aceasta vrând ca locuitorii săi să fie afiliați și siliți să devină catolici. La fel s-a procedat și în Europa, mai ales în țara în care Inchiziția a avut cea mai mare influență. Vaticanul știe că, mai întâi, trebuie să distrugă libertatea Americii pentru a putea să controleze această țară frumoasă. Iată ce are de spus despre ambiția papalității doctorul Barrett, fost preot catolic, în cartea sa „Roma se înjosește pentru a cuceri”: „Obiectivul său primordial este cucerirea Americii. [El] știe prea bine că biserica catolică nu poate spera să mai domine vreodată lumea civilizată, până când America nu va îngenunchea, înfrântă și umilită, la picioarele sale.”

17. Marea Britanie și Statele Unite sunt acum singurele țări de pe pământ în care „lucrarea ciudată” a Dumnezeului Atotputernic, adică predicarea mesajului despre teocrație, continuă și acum. În aceste țări, care sunt ultimele din așa-zisele „democrații”, opoziția față de Teocrație crește tot mai mult cu fiecare zi. Evident că „lucrarea ciudată” a lui Dumnezeu, în care sunt implicați martorii lui Iehova și însoțitorii lor, va fi înăbușită în America înainte de a se face auzit strigătul „pace și siguranță”, strigăt care va fi rostit de către forțele ce se împotrivesc Teocrației. Apoi, „O distrugere bruscă se va abate asupra lor.” – 1 Tesaloniceni 5:3

18. Uniunea „împăratului de la miazănoapte”, la cererea elementului său religios, deja a „răsturnat multe țări”, dar și toate organizațiile și instituțiile populare din aceste țări, cum ar fi masonii, organizațiile evreiești și alte organizații care protestează împotriva afilierii oamenilor. Nici chiar curțile de judecată și avocații nu au scăpat de „Acțiunea catolică”. În toate țările în care oamenii se bucuraseră până acum de libertatea gândirii și a acțiunii, aceste libertăți au fost distruse, cu câteva excepții menționate mai sus, după cum s-a prezis și în profeție. Din profeție, reiese că unele vor scăpa.

19. „Însă acestea vor scăpa din mâna sa, ca și edomiții, moabiții și conducătorii copiilor amoniți.” Aici, cuvântul „edomiți” se referă la „ținutul” simbolic, adică la religia organizată, inclusiv la așa-zisa „religie creștină”, adică la organizația religioasă a ierarhiei romano-catolice. Acea organizație demonică religioasă modernă își cere acum dreptul spiritual, ceresc, de întâi născut, la fel cum Esau (care era „edomit”) a cerut acest drept de la Iacob, acesta din urmă fiind simbolul oamenilor credincioși cu care Iehova a încheiat legământul. (Vezi Geneza 25:24-34; Obadia 1-21) Acest edomit modern, ierarhia romano-catolică, ca urmare a înțelegerilor sale politice, a finanțării „împăratului de la miazănoapte” și a încheierii de acorduri sau înțelegeri secrete, a scăpat până acum de ghilotină. Însă nu a sosit încă sfârșitul. Acum, organizația ierarhiei catolice primește o atenție deosebită din partea „împăratului de la miazănoapte”. Când martorii lui Iehova sunt persecutați pe teritoriul deținut de „împăratul de la miazănoapte”, acest edomit modern ia și el parte la acest proces, încurajând cu bucurie această persecuție. – Obadia 10-16

20. „Și moabiții.” Țările lui Edom, Moab și Amon nu mai există ca națiuni independente, ci sunt încorporate în Transiordania sub mandatul britanic al Palestinei. Însă nu e important dacă acel teritoriu este invadat de către „împăratul de la miazănoapte”, căci numele Edom, Moab și Amon sunt folosite aici în profetie simbolic. „Moab” reprezintă elementul comercial sau cel legat de afaceri al „creștinătății”. În timp ce sindicatul nazist se dezlănțuie împotriva comercialismului sau capitalismului, se comportă de fapt cu ipocrizie, căci papalitatea este cea mai mare întreprindere capitalistă din lume. Statul corporatist al Italiei acordă atenție deosebită și protecție comerțului. Camera Fasciilor și Corporațiilor este compusă din membri ai Consiliului Național al Corporațiilor (sistemul corporatist al papei), ai Marelui Consiliu al Fascismului și ai Consiliului Național al Partidului Fascist. În Germania, întreprinderile capitaliste încă operează sub această reglementare. Este foarte clar, judecând după profetie și dovezile fizice, că acești religioniști, reprezentanți ai ierarhiei și ai comerțului practicat de marile corporații, au scăpat, fiind în serviciul și sub comanda „împăratului de la miazănoapte”.

21. „Și conducătorii copiilor amoniți.” Și aceștia vor scăpa. „Amon” este simbolul elementelor politice care se închină idolului modern „Milcom”, adică „împăratului”, sau statului, punând statul mai presus de Dumnezeu. (1 Împărați 11:5,7) După potop, conducătorul sistemului politic a fost un stat totalitar sub domnia lui Nimrod. (Geneza 10:8:10) Astfel, în limbajul profetiei, „conducătorii copiilor amoniți” reprezintă elementele conducătoare dictatoriale sau imperiale care alcătuiesc „împăratul de la miazănoapte”. Această organizație este împotriva tuturor națiunilor democate sau care nu sunt catolice, iar toți aceștia sunt religioniști extremiști.

22. Vechii Moab, Amon și Edom (Edom fiind „muntele Seir”) au încercat să distrugă pe poporul cu care Iehova a încheiat legământul sub domnia lui Iosafat, împăratul Israelului. (2 Cronici 20) Anti-tipul modern al acestora, atacă în prezent

poporul cu care Iehova a încheiat legământul, și anume, pe martorii și însoțitorii Săi, încercând să-i distrugă pe acești slujitori ai Celui Prea Înalt. Este de așteptat astfel ca „împăratul de la miazănoapte” să-i cruțe pe actualii edomiți, moabiți și amoniți, după cum spune profeția. Iată cum aceștia „scapă” de mâna distrugătoare a uniunii aflate în acțiune.

23. Cu toate acestea, Iehova nu va cruța aceste trei elemente deoarece ele alcătuiesc sistemul păcătos și îngrozitor, adică „urâciunea pustitoare”. În timpul Armagedonului, El îi va nimici pe toți aceștia, așa cum a făcut și cu prototipul lor de dinaintea vechiului Ierusalim. Înaintea începerii Armagedonului, Iehova își trimite martorii printre națiuni pentru a purta „potirul” mesajului despre mânia Sa, ca semn de avertisment pentru modernii edomiți, moabiți și amoniți și ca ei să știe că El îi va face să guste din mânia Sa. Iată ce spune Iehova referitor la aceste lucruri: „Iată ce mi-a spus Dumnezeu lui Israel: ‘Ia această cupă cu vin a mâniei din mâna Mea și dă-o să bea tuturor națiunilor în care te voi trimite... lui Edom, Moab și copiilor lui Amon.’” – Ieremia 25:15-21

24. „Își va întinde mâna și asupra țărilor, iar țara Egiptului nu va scăpa.” (Daniel 11:42) Aceste cuvinte din profeție, „își va întinde mâna”, înseamnă că „împăratul de la miazănoapte” își va întinde „mâna”, puterea sau agresiunea împotriva altor țări. El a făcut acest lucru prin intermediul radioului și al altor mijloace de propagandă, cum ar fi materialele publicate și infiltrarea agenților din „coloana a cincea” în multe din țările dominate de „împăratul de la miazăzi”, ca și prin intermediul numeroaselor sale avioane. Echipamentul „împăratului de la miazănoapte” este trimis înainte să atace toate celelalte instituții, țări și națiuni. Dovezile arată că organizația militară cunoscută drept „Legiunea Americană” se află sub influența elementului religios al „împăratului de la miazănoapte”. Alături de alte părți ale „Acțiunii catolice”, agenții acesteia au ridicat strigătul fals „Comunism!” printre oameni, susținând că toți cei ce se împotrivesc ierarhiei sunt comuniști. Astfel, ei recurg la persecutarea martorilor lui Iehova, care demască domnia totalitară, în care se încadrează și nașiștii și comuniștii.

Totalitarism

25. Iar „țara Egiptului” simte mâna „împăratului de la miazănoapte”. Egiptul a fost inițial locul sau domeniul „împăratului de la miazăzi”. În această parte din profeția lui Daniel, „împăratul de la miazăzi” pare să fi dispărut, din moment ce acest „împărat” nu mai este menționat deloc în profeție și nici numele „Egiptului” nu pare să mai fie folosit drept echivalent sau înlocuitor al „împăratului de la miazăzi”. Acest lucru nu înseamnă că America de Nord sau de Sud, sau Commonwealthul Națiunilor vor fi distruse de către „împăratul de la miazănoapte”. De fapt, profeția nu dezvăluie care din cei doi „împărați” va câștiga actualul război, ci se spune că nici unul din ei nu va obține o victorie totală. Războiul se va sfârși altfel decât au anunțat prezicătorii lumești. Această parte din profeție pare să spună că, înainte de apariția „sfârșitului”, în cadrul semnificației acestei profeții, toate națiunile, inclusiv cele care alcătuiesc „împăratul de la

miazăzi”, vor deveni guverne dictatoriale. Aceste națiuni vor proceda astfel crezând că acest lucru este necesar pentru a lupta împotriva pericolului ridicat de „împăratul de la miazănoapte”.

26. Acum, în ultimele zile din anul 1941, care sunt evenimentele ce au legătură cu această parte din profeție? Commonwealthul Națiunilor, Statele Unite ale Americii și alte țări ce formează „împăratul de la miazăzi” au încetat a mai fi democrații, adică guverne ale poporului, conduse de popor și pentru popor. În fiecare din aceste națiuni, puterea se află în mâinile unui grup mic de oameni, iar primul-ministru și președintele sunt dictatori chiar și acum. Pretinzând că acest lucru ar fi necesar pentru apărarea națională, președintele controlează întreaga producție a Statelor Unite. Chiar și guvernul le spune agricultorilor cât grâu au voie să semene pe terenurile lor, ce să facă cu el, cu toate că toți oamenii serioși știu că întreaga lume se confruntă cu foamea și cu lipsa pâinii. Un socialism național a acaparat toate națiunile pământului, iar astfel domnia demonilor a orbit puterile tuturor națiunilor, acestea ajungând acum să asculte poruncile șefului demonilor.

27. „Turnul de veghere” nu se plânge și nici nu dezaproabă starea în care au ajuns guvernele sau ceea ce fac, ci numai evidențiază aceste lucruri, arătând că profeția Dumnezeului Atotputernic referitoare la națiuni și la acțiunile lor se împlinește acum. Acesta este un semnal de alarmă pentru toți oamenii binevoitori față de Dumnezeu că trebuie să fugă imediat spre Iehova și Isus Cristos, suprema Teocrație. Cu șapte ani în urmă, „Turnul de veghere” a arătat că, după cum spune profeția, America va deveni un guvern dictatorial. Acum, dovezile de necontestat susțin pe deplin această concluzie, care s-a bazat și se bazează în totalitate pe Cuvântul lui Dumnezeu. Prin urmare, toți oamenii lucizi pot vedea că ceea ce se întâmplă acum a fost știut dinainte și prezis de către Iehova, iar acest lucru ar trebui să-i facă pe toți cei care vor să afle adevărul să acorde o atenție deosebită celor scrise în Biblie. În această perioadă nu există decât un singur ghid de încredere, așa cum a fost dintotdeauna, acesta fiind Cuvântul Dumnezeului Atotputernic, așa cum se găsește în Biblie. De câțiva ani, slujitorii sau martorii lui Iehova s-au străduit cu sinceritate să-i informeze pe oameni de ceea ce scrie în Biblie, arătându-le scopul lui Dumnezeu. Ei au făcut și fac acest lucru ascultând de porunca lui Dumnezeu. „Turnul de veghere” nu se bagă în lupta dintre „împăratul de la miazănoapte” și „împăratul de la miazăzi”, ci își păstrează neutralitatea, deoarece susține teocrația. „Turnul de veghere” se ține departe de disputele lumești și, ascultând porunca lui Dumnezeu, le prezintă oamenilor profețiile infailibile ale lui Iehova și evenimentele care s-au petrecut conform celor spuse de profeție. Acest lucru se face pentru ca cei care doresc să afle calea spre neprihănire și siguranță să știe ce au de făcut. În ceea ce privește rezultatul final, Iehova l-a prezentat cât se poate de clar, iar „Turnul de veghere” înțelege și se silește să asculte porunca Celui Prea Înalt de a face aceste adevăruri cunoscute.

28. În această profeție din Daniel 11:42, cuvintele „țara Egiptului” nu se referă la țara din Africa de Nord, ci la religie, politică, militarism și comerț, peste care

conduc demonii acum. Deoarece politica, religia și comerțul nu se împotrivesc domniei totalitare a „împăratului de la miazănoapte”, aceste elemente sunt scutite de atacurile violente ale aceluși „împărat”. „Egiptul”, așa cum este folosit în profetie, reprezintă marile națiuni rivale, alcătuite tot din politică, comerț, religie și puterea militară, care se opun „împăratului de la miazănoapte”. Ambele urmăresc obținerea supremației mondiale. Prin urmare, profetia spune: „Țara Egiptului nu va scăpa.” Comerțul „împăratului de la miazăzi”, mai ales al Marii Britanii, nu a scăpat acțiunii de distrugere provocată de „împăratul de la miazănoapte”. Nu a scăpat nici latura comercială a Statelor Unite ale Americii, însă a avut de suferit sub povara care trebuia să contrabalanseze rezultatul „războiului-fulger” dus de „împăratul de la miazănoapte”. Interesele de afaceri sau comerciale ale Americii trebuie să cedeze acum în fața cerințelor „prioritare”, iar oamenii sunt obligați să suporte această povară. În Statele Unite, condițiile de trai devin mult mai rele în mod inevitabil și vor continua să se înrăutățească. Afacerile particulare vor îngheța. Rezerva de hrană va fi drastic redusă, iar oamenii vor fi nevoiți să îndure multe neplăceri. Condițiile mizere se vor înrăutăți tot mai mult până ce această țară, ca multe altele de pe tot pământul, se va agăța de mesajul lui Iehova Dumnezeu, iar atunci strigătul triumfător al elementului religios al „împăratului de la miazănoapte” va răsună: „Suntem în pace și siguranță.” Acela va fi semnul! Dumnezeu prezintă foarte clar care va fi pasul următor. Profetia vorbește mai departe despre activitățile „împăratului de la miazănoapte”.

29. „Însă va avea putere [domnie] peste comorile de aur și argint și peste toate bogățiile Egiptului; iar libanezii și etiopienii vor fi la picioarele sale.” (Daniel 11:43) Aceste „comori” sau „lucruri secrete” par să arate că „împăratul de la miazănoapte” va ajunge să dețină întreaga avuție privată din țara condusă de acel „împărat”. De asemenea, el deține controlul asupra tot aurului, argintului și tuturor bogățiilor ce le aparțin națiunilor și oamenilor aflați sub domnia aceluși „împărat”, folosindu-se de acestea pentru a-și realiza planurile militare. Vor scăpa oare Vaticanul și comoara sa nemăsurată? Imaginea sau drama ce apare în profetia din Cuvântul lui Dumnezeu (2 Cronici 20) pare să indice foarte clar că Vaticanul nu va scăpa de mâna nemiloasă a actualului său aliat. Ar fi bine să urmărim șirul evenimentelor din perspectiva profetiei. Chiar și acum, în câteva zone, organizații ale bisericii catolice au fost rugate să contribuie cu jumătate din aurul, argintul și comorile pe care le au pentru a sprijini puterile Axei. Mai mult ca sigur că o procedură asemănătoare va fi aplicată în multe alte locuri. Conducătorii totalitari vor putea să-și exercite controlul asupra bunurilor materiale ale națiunilor întregului pământ, așa cum se întâmplă și acum într-o mare măsură.

30. „Împăratul de la miazănoapte” încearcă să-și exercite puterea și asupra „comorilor ascunse” ale Bibliei, care sunt cele mai de preț comori. (Psalmi 19:7-10; 12:6) Publicarea acestor adevăruri prețioase este interzisă în toate țările controlate de către „împăratul de la miazănoapte” și în multe țări controlate de către „împăratul de la miazăzi”. Belșățarul zilelor noastre a scos la suprafață vasele prețioase ale organizației pământești a lui Iehova, iar cei controlați de demoni

încearcă să bea din acestea. „Împăratul de la miazănoapte” tratează vasele vii ale mesajului lui Iehova cu dispreț, exercitându-și puterea asupra trupurilor lor pentru a le frânge integritatea față de Teocrație, însă fără nici un succes. – Daniel 5:1-4; vezi „Turnul de veghere” din 1 noiembrie 1934.

31. „Și peste toate bogățiile [(*Young*) lucrurile râvnite ale] Egiptului.” Acest lucru nu presupune înfrângerea militară a „împăratului de la miazăzi”, ci arată că domnia despotică totalitară se va extinde asupra tuturor națiunilor pământului. „Lucrurile râvnite” ale Egiptului nu sunt lucruri care să aparțină organizației lui Iehova, ci aparțin organizației acestei lumi păcătoase, aflată sub controlul demonilor. Această organizație „este numită spiritual Sodoma și Egipt, unde Domnul nostru a fost răstignit.” (Apocalipsa 11:8) „Împăratul” s-a autoidentificat ca fiind o organizație controlată de Satan. O condiție asemănătoare de confiscare a bunurilor de preț va avea loc în toate națiunile în vremea sfârșitului.

32. În profeție se spune: „...și libanezii”. Numele „Libia” înseamnă „însetat”, adică „uscat”. Învecinându-se cu Egiptul, libanezii îi reprezintă pe cei care sunt „buni vecini” față de alte națiuni, urmărind să obțină ceva în schimb. Ei sunt de acord să se supună domniei despotice dacă acest lucru le va aduce profit comercial. Ei nu pun preț pe izvoarele de adevăr ale Cuvântului lui Dumnezeu, ci se află într-o stare seacă, iar printre ei există o foamete după ascultarea Cuvântului lui Dumnezeu, datorată influenței demonice. – Amos 8:11

33. „...și etiopienii.” Aici se face referire la cei cu pielea neagră, sau la organizațiile care sunt prietene și aliante ale comerțului. (vezi Isaia 20:3-5; Isaia 37:9) „Pieile negre” se referă la cei care în prezent sunt în întuneric și nu înțeleg planul lui Iehova. (Ieremia 13:23) Ei îi atacă pe slujitorii lui Iehova la porunca liderilor religioniști, așa cum și prototipul lor a atacat Ierusalimul și Iuda. (2 Împărați 19:9; 2 Cronici 14:9-13) Toți aceștia se supun „împăratului de la miazănoapte”, sau conducerii despotice și, după cum spune profeția, „vor fi la picioarele sale”. Aici se face referire la paraziții lumii comerciale, organizația orientată spre câștigul propriu, și care sunt dispuși să îi părăsească pe „împăratul de la miazăzi” și democrațiile pentru a se supune „împăratului de la miazănoapte” și conducerii despotice numai ca să obțină un profit din întreaga afacere. Un exemplu modern asemănător se regăsește și în unii din afaceriștii națiunii, care sunt dispuși să părăsească democrația pentru statul corporatist și care sunt de acord cu afilierea oamenilor pentru a putea obține profituri bănești individuale. Aceștia sunt cunoscuți drept „împăciuitori”, urmărind mereu să facă afaceri. Acum, ei vor fi auziți spunând: „Este în regulă ca ierarhia și naziștii să conducă America atât timp cât ne primim partea.”

34. Trebuie să remarcăm următoarele lucruri în lumina infailibilei profeții divine: conducerea totalitară despotică va invada toate națiunile pământului în viitorul apropiat. Se va încheia o pace provizorie, iar meritul pentru aceasta îi va reveni elementului religios, adică ierarhiei romano-catolice. Domnia totalitară va deține controlul deplin, iar atunci va apărea „semnul”. Profeția lui Daniel ne arată ce se va întâmpla mai departe.

(*Va urma*)

”Marea mulțime” supraviețuiește Armagedonului

Cu mult timp în urmă marele Creator a făcut unele aranjamente pentru ca, sub conducerea Guvernului Teocratic de dreptate și a Regelui Său, ar trebui să fie cei care vor primi viața ca oameni și care se vor înmulți și vor umple pământul curățat cu o rasă de oameni drepti.

Numărul celor care sunt aleși și cărora li s-a dat promisiunea divină, conform căreia ei vor face parte din Împărăția cerurilor, adică Guvernul Teocratic, și că vor domni alături de Isus Cristos în spirit, este mic în comparație cu numărul celor care pot primi viață eternă ca oameni perfecți. Celor care au ales să-L urmeze și să-L asculte pe Isus Cristos, din timpul apostolilor Lui și până la a doua venire a Domnului Isus și care au perseverat și perseverează credincioși până la moarte, Isus Cristos, Regele Guvernului Teocratic le dăruiește aceste promisiuni valoroase: „Căutați mai întâi împărăția lui Dumnezeu și toate aceste lucruri vă vor fi date pe deasupra. Nu te teme, turmă mică, fiindcă Domnul a găsit de cuviință să-ți dea împărăția.” ”Nu vă temeți de lucrurile pe care le veți suferi. Iată că Diavolul îi va arunca pe unii dintre voi în închisoare, ca să fiți încercați. Și veți avea un necaz de zece zile (care simbolizează caracterul complet al duratei existenței voastre pământești). Rămâi credincios până la moarte și Eu îți voi da coroana vieții.” – Luca 12:31,32 și Apocalipsa 2:10

Deoarece „turma mică” este adunată mai întâi, „Păstorul cel Bun”, Isus Cristos spune: „Și mai am și alte oi, care nu sunt din staulul acesta, și trebuie să le aduc și pe acelea. Și ele vor asculta de glasul Meu și vor deveni o singură turmă, cu un singur păstor.” (Ioan 10:16) Cei pe care îi numește Domnul aici „alte oi”

sunt cei care vor compune „marea mulțime” a supraviețuitorilor Armagedonului, al căror număr nu este limitat în nici un fel, ci este format din toți cei care, în timpul prezentei judecăți a națiunilor de către Isus Cristos, sunt puși „la dreapta Sa”, adică într-un loc favorabil, fiind numiți „oile Sale” și care primesc binecuvântări pe pământ de la Împărăție. (Vezi Matei 25:34) Pe de altă parte, în Apocalipsa 7:4-8 se spune că această „turmă mică” este formată din 144000 de urmași ai Domnului Isus Cristos, care sunt făcuți membrii ai „corpului Său”. – 1 Cor. 12:12,18,27; Col. 1:18

Imediat după descrierea membrilor corpului lui Cristos, care sunt numiți „turma mică”, Apocalipsa 7:9-17 face următoarea afirmație: „Apoi m-am uitat și iată: o mare mulțime, pe care nimeni nu putea s-o numere, din toate națiunile, semințiile, popoarele și limbile, stând în picioare înaintea tronului și înaintea Mielului, îmbrăcați în robe albe și având ramuri de palmier în mâini. Ei strigau cu glas tare, zicând: 'Salvarea o datorăm Dumnezeului nostru, care stă pe tron, și Mielului!' Și toți îngerii stăteau în picioare în jurul tronului, al bătrânilor și al celor patru creaturi (vii) și s-au prosternat înaintea tronului și s-au închinat lui Dumnezeu, zicând: 'Amin! A Dumnezeului nostru să fie binecuvântarea, gloria, înțelepciunea, mulțumirile, onoarea, puterea și tăria pentru totdeauna și veșnic!’

Amin!’ Atunci unul dintre bătrâni m-a întrebat: ’Aceștia, care sunt îmbrăcați în robe albe, cine sunt și de unde au venit?’ Imediat i-am zis: ’Domnul meu, tu știi!’ Și el mi-a zis: ’Aceștia sunt cei care vin din necazul cel mare. Ei și-au spălat robele și le-au albit în sângele Mielului. De aceea sunt ei înaintea tronului lui Dumnezeu și zi și noapte îndeplinesc un serviciu sfânt în templul Său, iar Cel ce stă pe tron își va întinde cortul peste ei. Nu vor mai suferi de foame, nici de sete și nu-i va mai bate nici soarele, nici vreo căldură dogoritoare, pentru că Mielul, care este în mijlocul tronului, îi va păstori și îi va călăuzi la izvoarele apelor vieții. Și Dumnezeu va șterge orice lacrimă din ochii lor.”

Așadar putem observa cu claritate că clasa spirituală, „corpul lui Cristos”, are un număr fix de membri, deoarece aceștia fac parte din Împărăție. Cei din „marea mulțime” nu sunt în număr limitat, ci Domnul deschide calea astfel încât să poată veni cât mai mulți care doresc să-I servească. El nu limitează în nici un fel numărul acestora. Aceștia vin din toate națiunile. Ei stau „înaintea tronului”, ceea ce arată că ei nu sunt în mijlocul tronului și nu fac parte din Împărăție, adică Guvernul Teocratic. Pentru a putea fi „înaintea tronului” nu este nevoie ca ei să fie în ceruri pentru judecată, ci, dimpotrivă, judecata lor se desfășoară pe pământ, iar acest lucru se poate observa din cuvintele lui Isus consemnate în Matei 25:31,32. Ei stau înaintea „Mielului”, adică înaintea lui Isus Cristos, marele Judecător și Rege. Ei au o poziție dreaptă înaintea Lui și sunt primiți astfel de Domnul.

Cei ce vor forma „marea mulțime”, sau grupul de „alte oi” ale Domnului, trebuie să se identifice înaintea întregii creații ca având credință în marele Teocrat și în Regele Său și să arate că sunt de partea lor înainte de a începe ”bătălia zilei celei mari a Dumnezeului Atotputernic”. În Scripturi, îmbrăcămintea sau mantia pe care o poartă un om este un mod de identificare, ce arată cui îi este el loial și de partea cui stă. „Robele albe” cu care sunt îmbrăcați cei din „marea mulțime” arată în mod simbolic că cei ce le poartă sunt de partea dreptății. Teocrația este de partea dreptății.

„Ramurile de palmier din mâinile lor” depun mărturie, în mod simbolic, pentru ei: „Noi suntem susținători ai Regelui Teocrației, Isus Cristos, așadar, suntem de partea lui Dumnezeu și a Mielului, Isus Cristos.” Toți aceștia refuză să salute, să onoreze, să laude sau să venereze oameni sau lucruri și astfel să le atribuie mântuirea lor sau organizațiilor create de oameni și să încalce astfel porunca din Exodul 20:3-5. Toți cei din „marea mulțime” îi atribuie mântuirea lui Dumnezeu și Mielului Său, Isus Cristos, Regele. Toți aceștia le fac de cunoscut oamenilor că ei sunt de partea Teocrației și sunt nerăbdători să continue să facă acest lucru.

Isus Cristos este Marea Piatră Unghiulară a bisericii lui Dumnezeu. (Isa. 28:16; Ps. 118:22; Mat. 21:42-44) Acum o mie nouă sute de ani, când Domnul Isus a intrat în Ierusalim călare pe un măgar și li s-a prezentat evreilor ca fiind Regele, aceasta a semnat punerea pietrei unghiulare, într-un sens simbolic, și a prefigurat punerea Pietrei Unghiulare în adevăratul sens al cuvântului ,atunci când urma să fie întemeiată Împărăția, iar Isus Cristos urma să apară apoi, în 1918

d.Chr. la templu ,ca Rege al Guvernului Teocratic. Atunci când Domnul Isus „care a fost făcut din sămânța lui David potrivit cărnii” a intrat în Ierusalim călare pe măgar, el a fost aclamat de mulțimi de oameni ca Rege, după cum se scrie: „Cei mai mulți din mulțime și-au așternut mantiile pe drum, în timp ce alții tăiau ramuri din copaci și le așterneau pe drum. Și mulțimile, cele care mergeau înaintea Lui și cele care veneau în urmă, strigau: 'Salvează-l, te rugăm, pe Fiul lui David! Binecuvântat este cel care vine în numele Domnului! Salvează-l, te rugăm, Tu, care ești în înălțimi!’” – Mat. 21:8,9

Apostolul Ioan a scris Apocalipsa , iar în relatarea despre punerea simbolică a Pietrei Unghiulare, Ioan spune: „A doua zi, marea mulțime care venise la sărbătoare, auzind că Isus venea la Ierusalim, a luat ramuri de palmier și i-a ieșit în întâmpinare. Și au început să strige: 'Salvează, Te rugăm! Binecuvântat este Cel care vine în numele Domnului, da, regele lui Israel!’” (Ioan 12:12,13, *ARV*) În această relatare, precum și în capitolul șapte al cărții Apocalipsei, apostolul menționează ramurile de palmier în legătură cu „marea mulțime”. Așadar, ceea ce s-a întâmplat la punerea simbolică a Pietrei Unghiulare a prefigurat ceea ce a văzut apoi Ioan în viziunea de mai târziu.

Atunci când a intrat Isus în Ierusalim, cei din marea mulțime care și-a așezat hainele pe jos și a salutat cu ramuri de palmier nu erau discipoli ai lui Isus Cristos la vremea aceea, după cum se poate observa mai apoi. Isus li s-a adresat discipolilor Săi numindu-i „turmă mică” doar la scurt timp înainte de intrarea Sa triumfală în Ierusalim. Numai după aceea, când a venit Isus pe un măgar ca Rege, a apărut marea mulțime și a început să strige: 'Salvează-l pe Fiul lui David' Binecuvântat este Cel ce vine în numele Domnului!’ În mod asemănător, atunci când a fost Isus Cristos întronat în ceruri, în 1914 d.Chr., „marea mulțime” descrisă în Apocalipsa capitolul șapte nu era recunoscută, discernută și înțeleasă, iar cei ce o compun nu sunt membri ai „turmei mici” sau ai „corpului lui Cristos”. Doar după ce s-a prezentat El la templu ca Rege, în 1918 d.Chr., și s-a așezat pe tronul Său de judecată, a fost discernută „marea mulțime” ca având „ramuri de palmier în mâini”. Aceasta urma să demonstreze că „marea mulțime” a început să existe după ce a apărut Domnul Isus Cristos la templu pentru judecată. Faptele și dovezile din ultimii zece ani arată că „marea mulțime” va fi formată din creaturi umane care ascultă și acceptă Împărăția lui Dumnezeu condusă de Cristos și chiar jubilează datorită ei. Ramurile de palmier din mâinile lor înseamnă de fapt următoarele: „Îl aclamăm pe Regele și Salvatorul nostru; loialitatea și devoțiunea noastră îi aparțin Lui. Salvarea noastră vine de la marele Rege Etern, care este Iehova, și prin intermediul lui Isus Cristos, Conducătorul Său uns, pentru a domni în lumea nouă”. Ei mărturisesc deschis că sunt de partea Domnului.

Apocalipsa 7:11,12 descrie creaturile cerești care se alătură celorlalți aducând laude lui Iehova, deoarece a venit timpul pentru a fi strânse „alte oi” ale Domnului. Atunci s-a pus următoarea întrebare cu privire la „marea mulțime”: „Aceștia, care sunt îmbrăcați în robe albe, cine sunt și de unde au venit?” Ni se dă apoi și răspunsul: „Aceștia sunt cei care vin din necazul cel mare. Ei și-au spălat robele și

le-au albit în sângele Mielului.” (versetele 13,14) Aceasta înseamnă că ei au fost strânși la Domnul în timpuri de necaz.

Cei din casa regală a lui Dumnezeu, sau din Împărăție, cei 144.000, trec prin mari necazuri pe pământ, iar aceste necazuri s-au extins în întreaga eră creștină. Însă cel mai mare dintre toate necazurile menționate de Scripturi trebuie să vină după ce apare „marea mulțime” și trebuie să fie acela pe care l-a menționat Isus Cristos în Matei 24:21 ca „un necaz cum nu a mai fost de la începuturile lumii și până acum”. Această perioadă de necazuri a început odată cu „ziua lui Iehova”, adică din anul 1914 când a început „războiul în ceruri” împotriva organizației lui Satan, iar acesta a fost izgonit și aruncat pe pământ. (Apoc. 12:7-10) Necazurile își vor atinge punctul culminant în timpul bătăliei Armagedonului, marea zi a Dumnezeului Atotputernic. În armonie cu aceasta, Apocalipsa 7:14 îl numește „marele necaz”. (ARV)

Atunci putem trage concluzia că acest necaz nu are scopul de a dezvolta sau completa „marea mulțime”, ci este necazul care vine asupra organizației lui Satan, vizibilă și invizibilă, și care va distruge în totalitate această organizație. După cum am văzut, „ziua lui Iehova” a început în 1914, când s-a născut Împărăția. (vezi Apocalipsa 11:15-18) Dacă acest necaz care a început atunci ar continua cu tot mai multă asprime, orice carne ar fi distrusă. Necazul a fost scurtat de Domnul, atunci când s-a sfârșit războiul mondial (Mat. 24:22; Marcu 13:20) și astfel martorilor lui Iehova, conduși de El, li s-a dat ocazia de a merge și a depune mărturie despre numele și împărăția Sa întregii lumi. În timpul acestei perioade de depunere de mărturie, sau „predicare a acestei vești bune a Împărăției” vor ieși acele „alte oi” ale Domnului care vor forma „marea mulțime”.

A „ieși din marele necaz” nu înseamnă numai a-i supraviețui acelui necaz, drept „carne care va fi salvată” (Mat. 24:22), ci înseamnă în primul rând că ei vin din organizația lui Satan și iau poziție de partea lui Iehova în timpul care trece de la sfârșitul primului război mondial, în 1918, și până în ziua Armagedonului sau, cu alte cuvinte, pe parcursul timpului în care Isus a zis că „zilele vor fi scurtate” și în care „această veste bună a împărăției” este predicată pe tot pământul.

Dar de ce trebuie să fie scurtate aceste zile de necaz? Domnul Isus răspunde: „De dragul celor aleși, zilele acelea vor fi scurtate.” (Mat. 24:22) În timpul acelei perioade, membrii aleși ai rămășiței care rămân pe pământ au de făcut o lucrare ca martori ai lui Iehova, sub conducerea Lui, iar cel puțin o parte din acea lucrare este marcarea frunților acelor „alte oi” care vor forma „marea mulțime”, după cum poruncește Domnul în Ezechiel 9:4. Aceasta înseamnă că martorii lui Iehova trebuie să proclame mesajul de adevăr, dând-le astfel o înțelegere intelectuală a adevărului celor din clasa „alte oi”, care vor „fugi la munți”, munți care simbolizează Guvernul Teocratic. Aceasta are loc „imediat după necazul din zilele acelea”, așa cum se arată în Matei 24:29, adică după prima parte a necazului, din 1914 până în 1918. Cei care vor forma „marea mulțime” vor supraviețui și Armagedonului, căci Dumnezeu le promite celor care caută smerenia și dreptatea

că ei vor putea fi ascunși în timpul acela. (vezi Țefania 2:3) Toate aceste versete neagă ideea că acest necaz ar avea scopul de a dezvolta sau perfecționa această clasă de oameni. Marele necaz este executarea judecăților lui Iehova împotriva organizației lui Satan și cu siguranță nu are scopul de a dezvolta ceva.

Potrivit cuvintelor din Apocalipsa 7:14, membrii clasei „alte oi” a Domnului își spală ei înșiși robele. Cu alte cuvinte, prin acțiunile lor, ei pleacă din organizația necurată a lui Satan și arată deschis că acum sunt de partea lui Iehova, mărturisindu-și public devoțiunea față de Iehova. „Cu gura se face o mărturisire pentru mântuire.” (Rom. 10:10) Ajungând la o cunoștință a faptului că numele lui Iehova trebuie să fie justificat prin intermediul Guvernului Său Teocratic, condus de Isus Cristos, și că acesta este cel mai important lucru, ei nu doar că mărturisesc deschis că sunt de partea lui Iehova, ci ei ajută și rămășița celor „aleși” să depună mărturie pentru onoarea și numele lui Iehova Dumnezeu.

Cum își „albesc ei robele în sângele Mielului”? Sângele vărsat al lui Isus Cristos este baza pentru iertarea păcatelor și mijlocul prin care Dumnezeu iartă necurăția. Crezând în sângele jertfit al lui Isus Cristos ca preț de răscumpărare pentru omenirea credincioasă și ascultătoare și, bazându-se pe această credință, consacându-se spre a face voința lui Dumnezeu, și servindu-L, venerându-L și ascultându-L pe Domnul și nu pe oameni, aceștia iau poziție de partea lui Iehova și a Guvernului Său Teocratic și participă la serviciul de depunere de mărturie, care este singurul lucru care îi poate face să aibă o înfățișare albă și curată în ochii lui Dumnezeu. Nici un om nu poate sta de partea lui Iehova fără să creadă în sângele jertfit al lui Isus Cristos ca preț de răscumpărare. Orice creatură umană care obține viața trebuie să o obțină ca dar din partea lui Dumnezeu prin Isus Cristos, căci aceasta este singura cale și toți aceștia trebuie să-și spele păcatele prin faptul că exercită credință în sângele vărsat al lui Isus Cristos. Atunci când se consacrează lui Dumnezeu prin credința în sângele vărsat al lui Isus Cristos, cei care formează „marea mulțime” pot sta aprobați înaintea scaunului de judecată al lui Cristos, iar această aprobare a lor este simbolizată de robele albe pe care a observat Ioan că le purtau aceștia. Ei își păstrează robele curate, perseverând în credință și devoțiune pentru Dumnezeu și Isus Cristos, Regele Său uns, și își păstrează astfel integritatea față de Iehova Dumnezeu. Clasa de „alte oi” ale Domnului, care vor compune „marea mulțime” nu au putut, așadar, să vină în existență până când nu a apărut la templu și nu și-a început judecata Domnul Isus Cristos, deci nu înainte de 1918.

Ei trebuie să se spele înainte de a veni Armageddonul. Ei „fug la munți” atunci când văd „urâciunea pustiirii” stând în locul sfânt, în locul împărăției lui Dumnezeu, și asta înainte de a veni „iarna”, adică punctul culminant al necazului de la Armageddon. (Mat 24:16,20) Ei au ieșit și încă vin, iar acum spun, împreună cu rămășița: „Mântuirea îi aparține Dumnezeului nostru... și Mielului”. Ei îi dau onoare lui Iehova Dumnezeu și Regelui Său și refuză să glorifice cumva vreo parte a organizației Diavolului. Acești oameni sinceri care au părăsit organizația lui Satan, sunt acum de partea Domnului și vor ca acest lucru să se știe și îl fac de cunoscut celorlalți, închinându-se singurului Dumnezeu adevărat, Iehova, și

Regelui Său. „De aceea sunt ei înaintea tronului lui Dumnezeu. Și zi și noapte îndeplinesc pentru El un serviciu sfânt în templul Său, iar Cel ce stă pe tron își va întinde cortul peste ei.” – Apoc. 7:15

Să observăm în ce măsură îi servește „marea mulțime” lui Iehova: „Ei... îi servesc zi și noapte”. Zi și noapte înseamnă încontinuu, deci ei îi servesc lui Iehova mereu, indiferent de oră. Nu se mulțumesc să lucreze opt ore pe zi și să se oprească atunci când se termină programul, refuzând să facă „ore suplimentare”, ci sunt gata de serviciu și îi răspund chemării Domnului la serviciu activ la orice oră din zi și din noapte. Rapoartele din serviciul de teren din ultimii ani dovedesc și ele acest lucru. Mulți dintre cei care sunt acum „alte oi” ale Domnului aud adevărul, i se dăruiesc cu totul Domnului Dumnezeu și i se alătură imediat rămășiței în serviciul de teren, sunt bucuroși și nerăbdători să facă tot ce le stă în putere. De asemenea, ei studiază cu zel din Cuvântul lui Dumnezeu și caută smerenia și dreptatea, străduindu-se să asculte poruncile lui Iehova.

Isus Cristos, care se află la templu în calitate de Cap al organizației capitale a lui Iehova, adică a Guvernului Său Teocratic, domnește acum și îi hrănește pe cei care sunt sub conducerea Sa. În 1914, Isus Cristos a fost întronat ca Rege, iar apoi a venit la templul Său în 1918, iar de atunci încoace răul și necazurile de pe pământ au crescut neîncetat, iar în acest timp Diavolul a făcut tot ce a putut pentru a-i întoarce pe oameni de la Dumnezeu și de la împărăția Sa. (vezi Apocalipsa 12:12,17) În timpul acestei perioade de necaz pe pământ Domnul îi strânge la El pe cei cu inima sinceră, iar aceștia iau poziție de partea lui Dumnezeu și a împărăției Sale, găsesc pacea minții și bucuria inimii și astfel se încadrează în „marea mulțime”. Ei nu mai trebuie să flămânzească după adevăr, căci Domnul îi hrănește din cămărilor adevărului Său. Mulțimi de oameni de pe pământ au flămânzit, iar alții încă flămânzesc după adevăr. Aceștia își doresc mai mult decât doar firimiturile pe care le-au primit până acum de la instituțiile religioase. Așadar, învățând adevărul din Cuvântul lui Dumnezeu, ei fug la Domnul. A fost și este privilegiul martorilor lui Iehova să le ducă această hrană spirituală celor flămânzi, iar când aceștia sunt hrăniți cu adevărurile despre Împărăție, bucuria lor este mare, iar ei i se alătură rămășiței pentru a le duce această veste bună și altora și astfel numărul de „alte oi” ale Domnului este în continuă creștere.

Aceste „alte oi” trebuie să fie conduse de Isus Cristos și hrănite de El înainte de Armagedon, și trebuie să rămână sub ocrotirea Lui și să fie astfel păstrați în viață până după Armagedon. „Nu vor mai suferi de foame, nici de sete și nu-i va mai bate nici soarele, nici vreo căldură dogoritoare, pentru că Mielul, care este în mijlocul lor, îi va păstori și îi va călăuzi la izvoarele apelor vieții. Și Dumnezeu va șterge orice lacrimă din ochii lor.” (Apoc. 7:16,17) Aceste „alte oi” urmează rămășița unsă a lui Iehova și sunt călăuzite la „izvoarele apelor vieții” (potrivit Versiunii Revizuite). De aceea, toți cei călăuziți astfel nu vor mai fi însetați. Ei nu vor mai merge la puțurile secate ale crudului sistem demonic al religiei, ci, prin îndurarea lui Iehova și prin intermediul Domnului Isus Cristos, ei sunt conduși la izvoarele de apă vie. După ce primesc acest mesaj de adevăr și află că Satan a

batjocorit întotdeauna numele lui Iehova și că toți servii lui Satan au adus batjocuri asupra numelui sfânt al lui Dumnezeu prin fraudă, înșelătorie și pretenții false și că în curând Iehova își va justifica numele prin intermediul împărăției Sale, condusă de Cristos, lacrimile acestor oameni sinceri au încetat să curgă și în locul lor bucuria le-a umplut inimile, iar fețele lor s-au luminat de fericire și inimile lor s-au întors la Domnul Dumnezeu Iehova. Toate creaturile sincere care văd și apreciază scopul lui Iehova care se va împlini prin Guvernul Său Teocratic jubilează. Ei știu că toate lucrurile bune și toate binecuvântările vin de la Iehova și astfel El le șterge lacrimile. „Orașul sfânt”, care este organizația capitală a lui Iehova, sau Teocrația, coboară din ceruri, iar acum dreptatea va fi restabilită pentru totdeauna și apoi cei care rămân în armonie cu Dumnezeu nu vor mai vărsa nici o lacrimă. – Apoc. 21:1-4

Conspiratori împotriva Teocrației

Cu mult timp în urmă, prefigurând evenimente din timpurile moderne, popoarele din antichitate ale Moabului, Amonului și de pe muntele Seir (Edom) au făcut o conspirație ca să distrugă Teocrația tipică a poporului de legământ al lui Iehova, israeliții. În efortul lor de a-și atinge scopul, cei trei aliați au mășăluit spre orașul Ierusalim. Regele Iosafat, care era la conducerea poporului de legământ al lui Dumnezeu, a fost avertizat și instruit de Iehova Dumnezeu referitor la ce trebuia să facă. Forțele unite ale dușmanului depășeau numeric cu mult armata israelită și erau cu totul echipate pentru război. Dumnezeu i-a asigurat pe regele Iosafat, pe israeliți și pe locuitorii străini care erau cu ei că nu trebuiau să se teamă de dușman, căci bătlia îi aparținea lui Dumnezeu, și că datoria israeliților era să mășăluiască cu curaj în afara orașului, pentru a înfrunta dușmanul și că, în timp ce avansau, trebuiau să îi cânte laude lui Iehova. Ei au făcut întocmai acest lucru. Atunci marele Teocrat, Iehova, a luptat pentru ei, iar dușmanul a fost distrus. Acesta a fost un exemplu al puterii infinite a lui Dumnezeu exercitată spre binele celor care Îl iubesc și Îl ascultă. Prin acest act, Dumnezeu a prezis ce va face în timpul bătăliei Armagedonului pentru poporul Său. – vezi 2 Cronici 20:1-29

„Lucrurile acestea au devenit exemple pentru noi... aceste lucruri s-au întâmplat cu ei ca exemple și au fost scrise ca avertizare pentru noi, peste care a venit sfârșitul sistemelor.” (1 Cor. 10:6,11) Moabul antic a simbolizat partea comercială a organizației vizibile de pe pământ a lui Satan. Amonul simboliza ramura politică a acestei organizații rele. Atât partea comercială, cât și cea politică a organizației lui Satan sunt susținute de armată și de așa numitul „detașament al puterii”. Toate acestea li s-au alăturat adepților religiei cu scopul de a le face rău servilor lui Iehova. Dar fapta lor nu va fi trecută cu vederea de marele Teocrat Iehova. Moabiții și amoniții erau descendenți ai nepotului lui Avraam, Lot, prin cele două fiice ale sale. Așadar, acele popoare erau pe jumătate înfrățite. În această imagine profetică, Moabul reprezintă marile afaceri comerciale și elementele

militare ale „creștinătății”. Niciodată nu izbucnesc războaie fără ca elementul comercial să aibă un interes direct față de ceea ce se întâmplă în cadrul acestora, astfel că moabiții au simbolizat aici acele elemente care se implică în război pentru răzbunare, pentru cuceriri și pentru câștiguri comerciale, care sunt o parte a elementelor organizației Diavolului.

Cu privire la Moab, Iehova menționează batjocurile pe care dușmanii Guvernului Teocratic le-au adus împotriva Sa și a servilor Săi credincioși: „Am auzit batjocura Moabului și insultele fiilor lui Amon, cu care mi-au batjocorit poporul, îngâmfindu-se și amenințându-le teritoriul.” (Țef. 2:8) Moabul din vechime Îl batjocorea pe Iehova și pe poporul Său reprezentativ, Israelul. Moabiții moderni, negustorii comerciali ai lumii, i-au adus mari batjocuri numelui lui Iehova, chiar cu sânge uman, iar aceste batjocuri au căzut asupra celor care Îl iubesc pe Cel Prea Înalt și pe Regele Teocrației și Îi servesc. – vezi Psalmi 69:9 și Romani 15:3

Așa cum arată clar faptele, moabiții moderni, adică elementele comerciale ale organizației vizibile a lui Satan, s-au plecat în fața legilor și decretelor celei mai puternice organizații religioase, Ierarhia romano-catolică. Această organizație religioasă rea a declarat de repetate ori că servii lui Iehova fac o înșelătorie prin care caută să obțină bani și că se implică într-o campanie de ură și intoleranță. Ea minte în continuare, spunând că martorii lui Iehova sunt comuniști. În același fel, elementul comercial continuă să publice astfel de minciuni împotriva martorilor lui Iehova în publicațiile lor de propagandă și în presa lor zilnică și în revistele lor, în timp ce refuză să relateze cu sinceritate faptele, nici măcar dacă li se plătește. Astfel se vede cum elementul comercial, prin publicațiile lor și la îndemnul adeptilor religiei, i se împotrivesc de bună voie și cu bună știință și răutate lui Dumnezeu și îi persecută pe servii Săi. Ei continuă această opoziție împotriva tuturor publicațiilor care vorbesc despre Guvernul Teocratic al lui Iehova, condus de Isus Cristos și au depus cele mai mari eforturi pentru a nu lăsa ca mesajul despre Guvernul Teocratic să fie transmis la radio. De asemenea, ei nu îi lasă pe martorii lui Iehova să folosească sălile publice pentru congresele lor. Camera de Comerț din St. Louis a interzis ca locurile de cazare din oraș să fie folosite pentru delegații de la congresul din august 1941 de la St. Louis, Mo. Membrii acesteia le-au scris conducătorilor hotelurilor spunându-le că ar face bine să asculte de sfatul Ierarhiei romano-catolice, astfel că hotelurile au avut „toate camerele ocupate”. Nu li s-a oferit nici o cameră ambasadurilor Guvernului Teocratic. Presa comercială recurge la cele mai josnice minciuni împotriva servilor lui Iehova și o face întotdeauna la îndemnul Ierarhiei romano-catolice și a celorlalți aliați religioși ai acesteia, ca și în St. Louis.

Servul supus și voluntar al gigantilor comerciali, care fac trafic de sânge uman și proprietăți, este „detașamentul puterii” și ramura militară. Ei batjocoresc neîncetat numele lui Iehova Dumnezeu și pe servii Săi. Ei îi denunță pe acești servi ai lui Dumnezeu ca fiind pacifiști și îi acuză că nu sunt patrioți și sunt periculoși pentru securitatea statului. Răspândesc intenționat zvonuri potrivit cărora

publicațiile martorilor lui Iehova sunt subversive și pentru aceasta ar trebui interzise. Această ramură comercială și militară, acționând la sfatul și îndemnul Ierarhiei romano-catolice, încearcă să-i forțeze pe servii lui Dumnezeu să respecte regula salutării obligatorii a steagului, împotriva poruncii Atotputernicului Dumnezeu. Puterile conducătoare ale acestei lumi cer de la poporul de legământ al lui Iehova ca, încalcând obligațiile date de legământul lor cu Iehova, să se înroleze și să lupte sub steagul acestor puteri, iar dacă poporul de legământ al lui Iehova refuză să facă acest lucru, atunci trebuie să sufere închisoarea și alte pedepse severe, sau chiar moartea. Deși legea acestor națiuni declară că unui slujitor al veștii bune nu ar trebui să i se ceară să facă serviciu militar, autoritățile executive care se îngrijesc ca legea să fie respectată le spun acestor servi credincioși ai lui Dumnezeu: „Nu vă recunoaștem ca slujitori și nici că sunteți contestatari de conștiință sinceri, care nu vor să se implice în război. Așadar, trebuie să vă alăturați forțelor beligerante și să serviți sub steagul nostru.”

Dumnezeu nu va uita toate aceste lucruri atunci când va veni Armagedonul. El nu va permite nimănui din acea ramură comercială a organizației lui Satan să găsească o cale de a scăpa de execuția din acea bătălie a Marelui Executant al lui Dumnezeu, Isus Cristos. Ei nu vor fi ascunși. Desigur, acest lucru nu se aplică celor care fac afaceri cinstite legale cu bunuri și mărfuri necesare, ci aceasta se aplică acelei clase de oameni de afaceri care îi prădează pe oameni și își folosesc cu răutate puterea împotriva omenirii și mai ales împotriva servilor Atotputernicului Dumnezeu.

Amoniții din vechime, care erau frați vitregi cu moabiții, s-au alăturat conspirației împotriva lui Iosafat, regele Teocrației simbolice de la Ierusalim. Amoniții au simbolizat acel element al organizației lui Satan cunoscut ca patriot, politicianii naționaliști ,care nu numai că susțin organizația politică a lui Satan, dar și acționează direct în cadrul ei, iar acest lucru se aplică în special pentru naziști, fasciști și alți conducători radicali care conduc lucrarea de persecuție comandată de Ierarhia romano-catolică. Numele Amon înseamnă „endogam (născut din părinți înrudiți între ei)”. Politicienii naziști sunt extremiști și foarte fanatici în ce privește această idee a „endogamiei”, mândrindu-se cu ceea ce numesc ei „sânge arian pur”, fără nici un strop de sânge iudeu care să îi „păteze”. Amoniții din antichitate se închinau la dumnezeul-demon „Milcom”, al cărui nume înseamnă „regele lor”, sau conducătorul lor politic. Așadar, amoniții simbolizează acest element politic extrem și radical, pentru care naziștii și fasciștii și alți totalitari sunt exemple foarte bune. Deoarece Iehova i-a ales pe evreii din vechime ca popor ales al Său, naziștii folosesc acest pretext pentru a-i persecuta pe martorii lui Iehova, deoarece ei declară că Iehova este Dumnezeu adevărat și Atotputernic. Amoniții din zilele noastre sunt aliați cu alte elemente ale organizației lui Satan, mai ales Ierarhia romano-catolică, în atacurile lor împotriva poporului lui Iehova Dumnezeu.

Iehova vede bine cum îi insultă poporul amoniții din timpurile moderne, acest element politic ce lucrează cu adepții religiei pentru a obține un câștig politic. Totalitariștii sunt hotărâți acum fie să stăpânească lumea, fie să facă să fie distruse

națiunile. Bineînțeles, ei sunt inspirați de Diavol prin intermediul elementului religios, Ierarhia romano-catolică. Nici unuia dintre aceștia nu îi place mesajul lui Dumnezeu deoarece acesta arată că Teocrația va domni peste întreaga lume în dreptate și că stăpânirea totalitară va înceta în curând și pentru totdeauna. Acești amoniți moderni, sau politicienii, își unesc forțele cu Ierarhia pentru a-i distruge pe servii lui Iehova și a împiedica răspândirea veștii bune despre împărăția lui Dumnezeu. Pentru a-și atinge diabolicul scop, ei pun în vigoare legi care le dau oamenilor puteri dictatoriale sau arbitrare, prin care conducătorul politic principal poate declara stare de urgență oricând dorește și astfel să își justifice acțiunile atunci când le ia toate privilegiile celor care Îl iubesc pe Dumnezeu și Îi servesc. În acest fel au fost întemnițați și uciși mulți martori ai lui Iehova în țările dictatoriale, nu fiindcă ar fi făcut ceva rău, ci fiindcă ei continuă să proclame vestea bună a Guvernului Teocratic. Acei dușmani ai lui Dumnezeu nu vor găsi nici un loc în care să se ascundă în ziua Armagedonului. Ei nu vor fi ascunși de ochii Lui.

Iehova le spune moabiților și amoniților din timpurile moderne: „Mi-au batjocorit poporul și s-au îngâmfat.” (Țef. 2:8) Elementele politice și comerciale, susținute de cel militar și de „detașamentul puterii” insistă ca cei care s-au devotat lui Iehova să pună acum statul mai presus de Dumnezeul Atotputernic și astfel să „îi dea Cezarului” toată loialitatea și sprijinul lor. Făcând astfel, ei aduc batjocuri asupra numelui lui Iehova și asupra celor care Îi servesc. Sperând să controleze în totalitate generația care trebuie să vină, elementele politice, comerciale și militare, acționând la porunca celui religios, încearcă să-i oblige pe copii să salute steaguri, să respecte oameni și să participe și la alte ceremonii care încalcă legea lui Dumnezeu. Înclinați spre stăpânire arbitrară sau distrugere, ei întrec orice limite ale bunului simț și insistă că legea statului este supremă și că statul trebuie ascultat indiferent de situație. Ei preamăresc oameni și conducători, înălțându-se astfel împotriva lui Dumnezeu, hulind și batjocorindu-I numele. Ei nu vor scăpa nicidecum de mânia Atotputernicului Dumnezeu la Armagedon.

Vorbind despre dușmanul care se apropia, regele Iosafat i-a spus în rugăciune lui Iehova Dumnezeu: „Și acum iată că fiii lui Amon, a lui Moab și ai Seirului, pe care nu i-ai permis lui Israel să-i invadeze când venea din țara Egiptului, ci s-a întors de la ei și nu i-au nimicit” (2 Cron. 20:10) Astfel, Iosafat a identificat acel grup unit politic, comercial și religios care invadează acum locul unde era poporul credincios de legământ al lui Dumnezeu, fiind în serviciul Său, ca martori ai Săi. În această uniune de conspiratori împotriva lui Iehova Dumnezeu și a Guvernului Său Teocratic se află și cei menționați în mod profetic ca „muntele Seir”, adică elementul religios al organizației Diavolului, aflat sub conducerea și influența dominatoare a Ierarhiei romano-catolice care, asemenea celor de pe „muntele Seir” din vechime, își fac locuințele cât mai sus, precum păsările necurate care își au cuibul în munții Seirului. Cei de pe muntele Seir aveau legături strânse cu Esaiții, sau Edomiții. Esau, fratele geamăn al lui Iacob, „a plecat în altă țară departe de fratele său Iacob... astfel Esau s-a stabilit în regiunea muntoasă a Seirului. Esau

este Edom” (Gen. 36:6-8) Locuitorii de pe muntele Seir erau închinători la demoni, la fel ca Edomiții.

Numele „Edom” înseamnă „roșu” și este o aducere-aminte a lipsei de apreciere a lui Esau, pentru favoarea pe care i-a arătat-o Dumnezeu, datorită dreptului avraamic de întâi născut pe care Esau l-a vândut fratelui său Iacob, pentru o neînsemnată tocană roșiatică de legume, care să-i potolească foamea. „Și Esau i-a zis lui Iacob: 'Repede, te rog, dă-mi o înghițitură din roșeața aceea, din roșeața de acolo, căci sunt obosit.' De aceea i s-a pus numele Edom (roșu, nota marginală).” (Gen. 25:30) Esau a fost primul fiu al tatălui său și se pare că avea dreptul să pretindă dreptul avraamic de întâi născut, însă voința lui Iehova Dumnezeu nu a fost ca lucrurile să fie așa. (vezi Geneza 22:18; 25:23-26) Descendenții lui Esau, adică edomiții, trebuie așadar să reprezinte o clasă de persoane religioase care sunt, aparent, primele născute și ar trebui să primească împărăția cerurilor. Mai precis, edomiții reprezintă acea clasă de oameni care au organizat și au condus religia în numele lui Dumnezeu și a lui Cristos, dar care în realitate au fost mereu și sunt reprezentanți ai Diavolului, principalul demon, și fac astfel parte din organizația Diavolului. Edomiții, urmașii lui Esau, reprezintă, prin urmare, pe reprezentanții religioși oficiali ai Diavolului, adică Ierarhia romano-catolică și aliații lor, ceilalți clerici. Acești clerici care au organizat și condus așa-numita „religie protestantă” sunt asociați cu Ierarhia romano-catolică, iar această uniune a căutat încă de la războiul mondial din 1914-1918 să provoace moartea adevăraților adepți ai lui Isus Cristos. Clerul organizațiilor catolică și protestantă lucrează împreună chiar și în prezent, pentru a-i distruge pe adevărații urmași ai Domnului.

Privilegiile dreptului de întâi născut avraamic, după cum se arată în Geneza 12:3 și 22:17,18 au fost întotdeauna pretinse de clerul religios, deoarece membrii acestuia au pretins întotdeauna că sunt cei care primesc favoarea lui Dumnezeu. Iehova a știut dinainte că ei urmau să fie necredincioși și că se vor lăsa pradă demonismului și a prezis acest lucru în profețiile referitoare la edomiți. Isus a prezis că privilegiile dreptului de întâi născut avraamic legate de Teocrație și pretinse de clerul religios urmau să fie luate de la acesta, deoarece nu a reușit să producă roadele (adevărul) Împărăției, adică a Guvernului Teocratic. (vezi Matei 21:43-45) Membrii clerului sunt singurii care, asemenea lui Esau sau Edom, au încercat să concureze cu adevărații servi ai lui Iehova pentru privilegiile Împărăției. Aceasta corespunde întocmai cu rivalitatea dintre Esau și Iacob pentru dreptul de întâi născut de la tatăl lor. Esau a încercat să-l ucidă pe Iacob, iar edomiții moderni încearcă și ei, în mod asemănător, să-i ucidă și să-i distrugă pe adevărații martori ai lui Iehova, simbolizați de Iacov. Profeția lui Obadia arată că edomiții religioși din timpurile moderne urmează să înceapă o conspirație împotriva adevăraților urmași ai lui Cristos, martorii lui Iehova. Profeția se referă și la celelalte două elemente ale organizației lui Satan, moabiții și amoniții moderni, care formează „conducătorii turmei” clerului religios și care se numesc cu toții, în mod mincinos, „creștini”. În împlinirea modernă a profeției, Ierarhia

romano-catolică și clericii lor aliați așa-zisi „protestanți” conspiră împotriva „celor ascunși” ai lui Dumnezeu, pe care i-a ales El să fie membri ai „națiunii sfinte”, Guvernul Său Teocratic, condus de Isus Cristos. „Conducătorii turmei”, moabiții și amoniții moderni, s-au alăturat acestei conspirații și fac și în prezent lucruri fâțișe împotriva poporului de legământ al lui Iehova Dumnezeu și împotriva împărăției Sale, Teocrația. (vezi Psalmi 83:3-8) Organizația Diavolului, simbolizată de Moab, Amon și Edom, este cea care încearcă să le fure altora libertatea de gândire, de exprimare, de întrunire și de acțiune în închinarea la Iehova Dumnezeu. Acești reprezentanți lumești ai organizației vizibile a Diavolului folosesc mijloace crude împotriva martorilor lui Iehova, încercând să-i împiedice pe aceștia să le spună adevărul altora, lucru pe care Iehova l-a poruncit, și încearcă să cauzeze distrugerea acestor creștini credincioși care proclamă adevărul lui Dumnezeu, ascultând de porunca Sa.

Cu privire la uniunea religios-totalitară din zilele noastre prezentată în profetia lui Daniel, ca „regele nordului”, capitolul unsprezece, versetul patruzeci și unu afirmă: „Va intra în țara glorioasă și multe țări vor fi făcute să se poticnească. Dar iată-le pe cele care vor scăpa din mâna lui: Edomul, Moabul și partea principală a fiilor lui Amon.” (pentru o explicație a acestui verset din profetie, vezi pagina 359 a acestui volum) Însă Iehova nu le va cruța pe aceste trei grupuri din timpurile moderne. Să observăm cuvintele Sale în această privință:

„Iată ce a spus Domnul oștirilor despre Edom:...Edomul va ajunge o pricină de uimire. Oricine va trece pe lângă el se va uita uluit și va fluiera din cauza tuturor plăgilor lui. Așa cum a fost după distrugerea Sodomei și a Gomorei și a orașelor vecine, așa va fi și de data aceasta, spune Domnul, nici un om nu va mai locui acolo și nici un fiu al oamenilor nu va sta acolo ca străin.”(Ier. 49:7,17,18) ”Moabul (moabiții moderni, giganții comerciali) va ajunge ca Sodoma și fiii lui Amon (elementul politic conducător), ca Gomora: un loc plin de urzici, o groapă de sare, o întindere pustie, pe timp indefinit.” (Țef. 2:9) Aceasta este judecata scrisă împotriva lor, iar această judecată va fi executată la Armageddon. Distrugerea va veni asupra lor datorită unei puteri supraomenești, ca și în cazul orașelor Sodoma și Gomora. Ca „acel om drept”, Lot, care a fugit din Sodoma și a fost salvat de distrugerea pe care au suferit-o acele orașe, și persoanele cu bunăvoință înaintea lui Dumnezeu și a Guvernului Său Teocratic care fug acum la locul de siguranță pe care îl furnizează El, sub ocrotirea Teocrației, pot fi salvați la Armageddon. Multe dintre aceste persoane care au bunăvoință se află acum sub controlul elementelor politice, comerciale și religioase, însă luând poziție ferm de partea lui Iehova și a Teocrației Sale, ele pot scăpa la locul de siguranță. (2 Pet. 2:6-8; Gen. 19:15-29) Sodoma și Gomora au fost complet distruse, fără să-și mai poată reveni vreodată și la fel vor fi distruși și moabiții, amoniții și edomiții moderni, iar locul unde erau ei va fi, după cum spune profetia, „un loc plin de urzici, o groapă de sare, o întindere pustie, pe timp indefinit”. Stăpânirea și conducătorii religios-totalitari, jefuitorii comerciali și cei care L-au sfidat pe

Iehova Dumnezeu și Teocrația Sa vor pieri pentru totdeauna în bătălia Armagedonului, așa cum declară profeta.

Experiențe de pe teren

DUPĂ BOICOTUL CAMERELOR FĂCUT DE ”PĂRINTELE HULIGANILOR”

„Martorii lui Iehova care îi vizitează pe oamenii din St. Louis, Mo., au parte de multe experiențe interesante și, printre altele, următorul lucru este ușor de observat: Sute de oameni din St. Louis le spun acestor vestitori ai împărăției care îi vizitează despre frumoasa impresie pe care le-au făcut-o martorii care au fost cazați la ei în timpul congresului teocratic al martorilor lui Iehova din perioada 6-10 august. Mulți dintre acești oameni le spun vestitorilor despre scrisorile pline de bunătate și mângâietoare pe care le primesc de la martorii care au stat cu ei în timpul congresului. Unii dintre vestitori care le fac vizite ulterioare descoperă că aceste scrisori ai martorilor din alte orașe care au fost atât de atenți încât să scrie au ajutat mult la îndepărtarea neînțelegerii și prejudecăților care existaseră în mințile oamenilor în trecut și au făcut deseori posibil ca vestitorii să le ofere acestora mai multă literatură și să poată să inițieze studii biblice.”

ÎNTR-UN BLOC DIN NEW YORK

„În timp ce îl căutam pe un om care primise cândva literatură de la mine și întrebam de el pe cineva de la parter, un om de la etajul al doilea m-a auzit vorbind și a coborât să vadă dacă eram un martor al lui Iehova. Apoi mi-a cerut să merg cu el în apartamentul său. Acolo mi-a arătat o Biblie în care erau subliniate mai multe versete. Mi-a spus că el și soția sa studiau Biblia cu ajutorul cărții *Religie* pe care o publicaserăm noi și că voiau să devină și ei martori ai lui Iehova. După aceasta mi-a spus cum rudele sale îi trimiseseră mai multe scrisori misterioase din Canada. Scrisorile nu erau clare fiindcă rudele sale păreau că vreau să spună ceva anume însă nu vorbeau clar despre nici un subiect, ci spuneau doar că trebuiau să îi spună ceva dar că acel ceva nu putea fi scris în scrisori. Mai târziu, soția sa s-a dus în Canada ca să vadă despre ce nu puteau să le scrie rudele lor, iar apoi a început și ea să îi scrie în același fel. Așa că s-a dus și el în Canada să cerceteze și acolo a descoperit că rudele sale și mulți alții se retrăseseră din cadrul bisericii catolice și făceau toți parte din poporul de legământ al lui Iehova. Se întâlneau toți cu multă discreție pentru a studia Biblia și instrumentele ajutătoare de studiere a Bibliei. Deoarece corespondența era citită, nu puteau să spună prea multe în scrisori. Când am sosit eu, ei tocmai se întorseseră din Canada și încercaseră să îi convingă pe

prietenii lor să studieze Biblia și să cerceteze adevărul. La două zile după această vizită, domnul și soția sa au început să meargă în predicare și s-au descurcat foarte bine. Ei au citit deja o parte din *Copii* și sunt foarte fericiți că pot afla despre minunatele perspective pe care le au înainte.”

DIN CASA DE PIONIERI DIN COVENTRY, ANGLIA

„În timp ce lucra din casă în casă, un vestitor a întâlnit un domn și pe fiul acestuia. Ei se mutaseră de curând din Coventry. Cât timp locuiseră acolo, ei participaseră cu regularitate la depunerea de mărturie a pionierilor și vestitorilor din adunarea din Coventry. Când li s-a făcut această vizită, ei au manifestat interes și au acceptat imediat adevărul cu mult entuziasm. Fiul s-a înscris imediat ca pionier. Într-o duminică dimineața unul dintre pionieri lucra pe un drum. Acest drum fusese parcurs cu literatură și în ziua anterioară, din greșeală. El a întâlnit un domn și a început un studiu cu el. Peste două săptămâni, acest om începuse deja să predice din casă în casă, iar la următoarea întrunire de serviciu a cerut să i se dea un fonograf. El lucrează la Instituția de Asistență Publică și a reușit să ajungă acolo cu înregistrările cuvântărilor, ceea ce noi nu am reușit să facem niciodată până acum. El reușește acum să ajungă cu mesajul Împărăției la oameni la care nu li s-a mai vorbit niciodată despre acesta înainte. Atât el cât și soția sa sunt acum vestitori regulați.”

CLERUL SFIDEAZĂ DECIZIA CURȚII SUPREME

„Aici, în Biloxi, Miss., la ora 10:30 a.m., în timp ce le ofeream *Turnul de Veghere* unor persoane interesate, un preot catolic pe nume Frank Quinn (aceeași persoană care acum un an i-a luat cu forța un formular de petiție unui vestitor și care recent a fost fotografiat în timp ce îl deranja pe un vestitor care își făcea cu credință datoria față de Domnul) a început să se amestece spunându-le celor cărora le dădeam revistele să nu le ia fiindcă acestea ar fi gunoarie, mizerii etc. I-am spus să plece căci toți știau că el poartă mantia lui Baal și că el însuși demonstra acest lucru tocmai prin faptul că încerca să împiedice lucrarea mea pașnică și legală de vestire a Împărăției celor cu inima sinceră. După ce i-am făcut o poză, căci unii dintre noi care sunt frecvent în teritoriu obișnuim să avem la noi un aparat de fotografiat, el a început să urle, strigându-l pe un ofițer de poliție de la colțul străzii să vină și să mă aresteze. Ofițerul m-a arestat și, după ce am ajuns la secție, el a fost trimis înapoi la postul său și am fost lăsat în grija șefului poliției. M-a întrebat: 'De ce i-ai făcut poză părintelui Quinn?' I-am spus șefului de poliție Alonzo Gabrich că astfel de poze constituie întotdeauna dovezi puternice împotriva celor care încearcă să ne încalce libertatea. Apoi i-am spus să ia aparatul de fotografiat ca dovadă pentru acest caz. Atunci el a arătat că este o unealtă folosită de Ierarhie,

distrugând aparatul și lovindu-mă cu pumnul în față, în timp ce mai mulți polițiști catolici m-au apucat și m-au ținut ca să nu mă pot apăra, în timp ce preotul stătea deoparte și privea. Am fost amenințat că se vor găsi căile necesare pentru a fi oprit din această lucrare, iar șeful poliției i-a spus altui martor al lui Iehova că trebuia să fiu arestat ori de câte ori aș fi fost văzut pe stradă cu aceste reviste, sub o acuzație sau alta, până când se va găsi una corespunzătoare și că poate atunci s-ar putea să mă împotrivesc arestării. Deoarece nu au fost depuse nici un fel de acuzații împotriva mea, deși am fost ținut în închisoare șase ore fără mâncare sau apă (până când mi-au adus prietenii mei), am fost eliberat, în timp ce polițistul râdea. Preotul menționat a încălcat flagrant legea, deranjând liniștea publică. Vom ieși din nou pe stradă vineri, înarmați cu 'sabia spiritului' și cu adevărul.”

PRINTRE PATRONII CHINEZI DE SPĂLĂTORII DIN BOSTON

”Am observat căci cartea *Dușmani* și broșura *Conspirație împotriva Democrației* au fost mai nou tipărite și în limba chineză. În două ore am reușit să plasez un mare număr de cărți și broșuri de acest fel printre patronii chinezi de spălătorii din apropierea casei mele. Mă așteptasem să obțin anumite rezultate, însă acestea mi-au depășit cu mult așteptările. Voi comanda acum un număr și mai mare de publicații și voi continua această lucrare. Cred că ar fi o idee minunată să le menționăm o lucrare de acest fel și prietenilor, nu numai în limba chineză, ci și altora. Le-am prezentat *Dușmani* și *Conspirație* în schimbul unei contribuții de 25 de cenți, lăsându-le și (dacă au vrut să o ia) câte o broșură în limba engleză. Am reușit să ofer această combinație de publicații la aproape jumătate dintre oamenii pe care i-am vizitat. Am lăsat literatura să vorbească și eu nu am spus foarte multe. Principala idee a fost să le arăt literatura.”

TURNUL DE VEGHERE

Vestitorul
Impărăției lui Jehova

15 DECEMBRIE 1941

Nr. 24

Cuprins:

SFÂRȘITUL DOMNIEI DEMONILOR
PARTEA a VII-a

- Pag.631

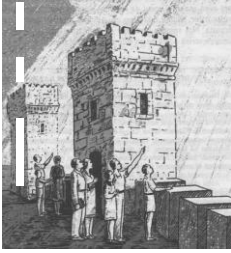
TRIUMF PENTRU TEOCRAȚIE

- Pag.645

EXPERIENȚE DE PE TEREN

- Pag.652

"VOI SUNTEȚI MARTORII MEI, ZICE JEHOVA, CĂ EU SUNT DUMNEZEU" Isaia 43:12

Publicată bilunar de
Societatea de Biblii și Tratamente Turnul de Veghere
117 Adams Street Brooklyn. N.Y.. U.S.A.

FUNȚIONARI:

Președinte: J.F.Rutherford

Secretar: W.E. Van Amburgh

„Toți fiii Tăi vor fi învățați de lehova;
și mare va fi pacea fiilor tăi” - Isaia 54:13

SCRIPTURA ÎNVAȚĂ CLAR:

IEHOVA este singurul Dumnezeu adevărat: El este din veșnicie în veșnicie: El este Creatorul cerului și al Pământului și Dătătorul de viață al creaturilor Sale. Logosul a fost începutul creațiunii Sale și Agentul Său activ la crearea tuturor lucrurilor. Logosul este acum Domnul Isus Cristos în glorie, investit cu toată puterea în cer și pe Pământ și Principalul Agent Executor al lui lehova.

DUMNEZEU a creat Pământul pentru om. El a creat pe om perfect pentru a trăi pe Pământ, unde l-a așezat. Omul n-a ascultat de legea lui Dumnezeu în mod voluntar și a fost condamnat la moarte: din cauza păcatului lui Adam, toți oamenii sunt născuți păcătoși și fără drept la viață.

ISUS a fost făcut om și Omul Isus a suferit pentru a produce prețul de răscumpărare pentru cei ascultători din omenire: Dumnezeu L-a înviat pe Isus din morți, ca și creatură divină. L-a înălțat la cer mai presus de orice creatură și de orice nume și L-a investit cu toată puterea și cu toată autoritatea.

ORGANIZAȚIA LUI IEHOVA este o Teocrație numită Sion și Isus Cristos este Funcționarul Principal de acolo și Regele de drept al lumii: urmașii unși și credincioși ai lui Cristos sunt copiii Sionului și membrii organizației lui lehova: ei sunt martorii Săi, a căror datorie și privilegiu este să mărturisească pentru supremația lui lehova. să declare scopurile Sale cu privire la omenire, așa cum sunt exprimate în Biblie și să poarte fructele împărăției înaintea tuturor aceluia care voiesc să asculte.

LUMEA cea veche s-a sfârșit în anul 1914 A.D. și Domnul Isus Cristos a fost așezat de lehova pe tronul Său al autorității, a expulzat pe Satan din cer și înaintea în întemeierea Împărăției lui Dumnezeu pe Pământ.

REMEDIIUL și binecuvântările popoarelor Pământului pot veni doar prin împărăția lui lehova prin Cristos, care acum a început. Următorea faptă măreață a Domnului, va fi distrugerea organizației lui Satan și stabilirea dreptății pe Pământ: sub această împărăție, oamenii de bine ce vor supraviețui Armagedonului, vor împlini mandatul divin de „a umple Pământul” cu un neam omenesc drept.

MISIUNEA SA

Această revistă este editată pentru a ajuta oamenii să cunoască pe lehova Dumnezeu și scopurile Sale. așa cum sunt exprimate în Biblie. Ea publică instrucțiuni biblice destinate îndeosebi pentru a ajuta martorilor lui lehova și tuturor oamenilor de bine. Ea pregătește pentru cititorii ei un studiu sistematic al Bibliei, iar Societatea furnizează și altă literatură pentru a ajuta asemenea studii. Ea publică material potrivit pentru instruirea publică în Scripturi, prin radio și alte mijloace.

Ea aderă strict la Biblie, ca autoritate pentru expunerile sale. Ea este absolut liberă și separată de toate religiile, partidele, sectele sau alte organizații lumesti. Ea este în întregime și fără rezervă pentru împărăția lui lehova Dumnezeu sub Cristos, Regele Său iubit. Ea nu este dogmatică, ci invită la examinarea conținutului ei în mod critic și atent. în lumina Scripturilor. Ea nu se amestecă în controverse, iar coloanele sale nu sunt deschise criticilor individuale.

Prețul abonamentului anual

Statele Unite - \$1: Canada și celelalte țări - \$1.50: Marea Britanie. Australia și Africa de Sud - 6S. Mandatele din America pot fi trimise prin ordin de plată poștal sau Expres sau prin cec bancar. Mandatele din Canada. Anglia. Africa de Sud. Australia și Asia pot fi trimise direct birourilor de filială respective. Mandatele din alte țări decât cele menționate, pot fi trimise direct biroului din Brooklyn. dar numai prin ordin de plată poștal *internațional*.

Birourile din străinătate

Anglia ..... 34 Craven Terrace. London. W.2. England
Canada ... .40 Irvvin Avenue. Toronto 5. Ontario. Canada
Australia și Asia..... 7 Beresford Road. Strathfield. N.S.W.. Australia
Africa de Sud ..... Boston House. Cape Town, South Africa

(Traduceri ale acestei reviste apar în mai multe limbi.)

Toți studenții Bibliei sinceri, care din cauza infirmității, sărăciei sau necazului, nu pot să plătească prețul abonamentului, pot avea gratuit *Turnul de veghere* printr-o cerere scrisă adresată vestitorilor, făcută odată pe an, arătând motivul pentru care cer aceasta. Noi suntem bucuroși să-i ajutăm astfel pe nevoiași, dar cererea scrisă odată pe an este solicitată de regulamentele poștale.

TURNUL DE VEGHERE

VESTITORUL PREZENȚEI LUI CHRISTOS

VOL. LXI

15 Decembrie 1941

Nr. 24

SFÂRȘITUL DOMNIEI DEMONILOR

„În zilele acestor împărați, Dumnezeuul cerurilor va ridica o împărăție ce nu va fi distrusă niciodată; iar împărăția nu va ajunge pe mâinile altor oameni, ci va divide și va nimici toate aceste împărății, urmând a dăinui pentru totdeauna.” - Daniel 2:44.

Partea a VII-a

1. Iehova Și-a anunțat scopul de a-Și instaura guvernul veșnic și invincibil, adică teocrația, cu Isus Cristos ca Împărat. Scopul Său rămâne în picioare și nu poate fi îndepărtat. (Isaia 55:10,11; 46:11) Fiecare persoană care a încheiat acum un legământ cu Iehova știe că afirmația de mai sus e cât se poate de adevărată. Fiecare parte din profeția pe care l-a pus Dumnezeu pe Daniel să o scrie se potrivește foarte bine și pune și mai bine în evidență următoarele lucruri: timp de secole la rând, dușmanul Satan a domnit peste această lume cu ticăloșie, iar Iehova Își va instaura mărețul guvern pentru a fi condus de către Cel neprihănit și preaiubit, adică Isus Cristos, urmând ca guvernul lui Iehova să distrugă definitiv organizația lui Satan. Numele lui Iehova va fi justificat pe deplin atunci, iar slava Sa va umple întregul pământ.

2. În profeția lui Daniel 2:31-45, apare descrierea unui „chip mare”, care reprezintă organizația lui Satan și diferitele elemente componente ale acesteia prin intermediul cărora acesta a condus lumea. (vezi numărul din anul 1930 al revistei „Turnul de veghere”, paginile 227-233, 243-248, unde apare un articol intitulat „Un chip mare”) Deoarece, la început, Lucifer a fost investit cu autoritate de către Iehova Dumnezeu, iar apoi a devenit cel păcătos, Satan, capul celui chip care reprezintă organizația lui Satan, aici e descris ca fiind „aur”. „Argintul” chipului a fost folosit pentru a reprezenta prinții organizației satanice care lucrează alături de Satan. Printre aceștia se numără Gog, feldmareșalul lui Satan. (Daniel 10:13,20; Ezechiel 38:2,3) „Bronzul” chipului e simbolul îngerilor păcătoși sau al demonilor care lucrează sub îndrumarea lui Satan și care, conform profeției, „domnesc peste întregul pământ”. Așa sunt și demonii de acum care dețin și își exercită puterea de conducere asupra națiunilor pământului. Satan fiind șeful demonilor, prin expresia „domnia demonilor sau conducători” se face referire la Satan, prinți și îngerii păcătoși. După cum e menționat și în Scriptură, susținătorii credincioși ai teocrației se luptă în prezent împotriva acestor puteri demonice. (Efeseni 6:12) Până acum, în cadrul chipului din profeție care e reprezentat de „aur”, „argint” și „bronz” nu

poate fi văzut de către oameni; însă acea organizație ticăloasă are pe pământ și o parte vizibilă ce acționează printre oameni. Partea vizibilă a chipului mare e descrisă astfel: „Picioarele îi erau de fier, iar tălpile îi erau parțial din fier și parțial din lut.” (Daniel 2:33) Picioarele și tălpile se află mereu în partea de dedesubt, susținând, sprijinind și acționând sub îndrumarea capului și a celorlalte membre ale corpului care se află deasupra picioarelor. „Capul” simbolizează adevărata putere, în timp ce „picioarele” reprezintă elementele vizibile ale organizației lui Satan de pe pământ, adică ramura politică, cea comercială și cea religioasă. Pe lângă acestea, dar făcând parte din ele, este ramura militară cu formațiunea puternică. Elementele politic și comercial sunt reprezentate de către picioarele și tălpile de fier. Elementele reprezentate de fier administrează partea militară care realizează divizarea. Tălpile chipului sunt „parțial din fier și parțial din lut”. Lutul seamănă cu piatra, iar astfel, în această reprezentare, este un camuflaj, sau ceva fraudulos deoarece pretinde a fi de piatră, care e plăcută lui Dumnezeu, dar, de fapt, nu e așa. (Isaia 28:16; 8:14) Acesta e mijlocul prin care sunt înșelați oamenii. „Lutul” ce apare în alcătuirea chipului reprezintă religia, care e folosită sub îndrumarea demonilor invizibili, înșelând și prinzând în capcană oamenii. Tălpile includ cele zece degete, care sunt părți componente ale tălpilor și care sunt prezentate ca fiind alcătuite din fier mânjit cu lut, adică formează elementul religios. Numărul „zece” simbolizează desăvârșirea lumească. Prin urmare, cele zece degete reprezintă lista completă cu toate națiunile pământului care, „la vremea sfârșitului”, vor deveni totalitare. Între fier și lut nu poate exista o uniune completă, sugerând astfel că, la vremea potrivită, va avea loc o separare definitivă între elementele politic, comercial și religios. Profeția spune foarte clar că abia „în zilele de pe urmă” va avea loc o înțelegere a ceea ce reprezintă această imagine. (Daniel 2:28) Adică este vorba despre momentul actual. Prin urmare, întreaga profecie a lui Daniel începe să devină clară în mințile celor care Îl iubesc și Îl slujesc pe Iehova.

3. Iată ce spune textul citat prima dată mai sus din Daniel 2:44: „În zilele acestor împărați.” Despre care împărați e vorba? E vorba despre toate puterile lumii, toți împărații de pe pământ, inclusiv „cel de la miazănoapte” și „cel de la miazăzi”, care sunt descriși cu toții în capitoul 11 al profetiei. În perioada în care acești împărați sunt la putere, ei își prezintă scopul de a domni peste tot pământul, adică de a-și exercita supremația mondială care e potrivnică lui Iehova Dumnezeu. Astfel, ei se opun cert teocrației. „În zilele acestor împărați, Dumnezeuul cerurilor va ridica o împărăție.” Care este acea împărăție pe care o va ridica Dumnezeuul cerurilor? Este vorba despre guvernul teocratic, care este guvernul lui Iehova Dumnezeu, condus de către Isus Cristos, Împăratul Său. Isus Cristos este înscăunat acum, așadar, teocrația este aici. Toți împărații de pe pământ sunt pregătiți să lupte împotriva teocrației, lucru ce se va accentua în viitorul apropiat. Va reuși oare teocrația, împărăția lui Iehova, să țină piept opoziției care vine din partea organizației lui Satan? Iată ce spune Iehova cu privire la teocrație, care e împărăția

Sa: „Nu va fi distrusă niciodată.” Aceasta este „împărăția veșnică”. (Daniel 7:27) Această împărăție e invincibilă și va dăinui pentru totdeauna.

4. Satan, mai marele demonilor, și-a condus întotdeauna organizația prin intermediul îngerilor păcătoși și al oamenilor demonizați, fiind mereu împotriva lui Dumnezeu. Iată ce spune Iehova referitor la teocrație: „Iar împărăția nu va ajunge pe mâinile altor oameni.” Nimeni din gruparea lui Satan nu se va atinge de acea împărăție. Teocrația va fi condusă mereu din cer de către Isus Cristos, iar reprezentanții de pe pământ ai acestui guvern vor executa poruncile ce au fost scrise până acum. (Isaia 32:1) În cadrul teocrației nu va exista comerț, politică sau religie. Cum va afecta teocrația împărățiile ce aparțin organizației satanice? Iată ce spune Iehova în profeție referitor la teocrație: „Ci va divide și va nimici toate aceste împărății”, adică puterile lui Satan. Aceasta înseamnă că domnia demonilor se va sfârși pentru totdeauna, căci iată ce spune Iehova despre teocrație: „Va dăinui pentru totdeauna.” Să revenim acum la ceea ce ne spune profeția lui Daniel în capitolul 11 cu privire la „împăratul de la miazănoapte” și „împăratul de la miazăzi”.

5. După cum s-a spus mai înainte, după versetul 40 al acestei profeții, „împăratul de la miazăzi” dispăre din cadrul imaginii profetice. Nicăieri în profeție nu scrie că „împăratul de la miazănoapte”, adică „puterile Axei”, va învinge în actualul război dintre cei doi „împărați”. Profeția nu afirmă nici că „împăratul de la miazăzi” va fi înfrânt în această luptă de către „împăratul de la miazănoapte”. „Împăratul de la miazăzi” pretinde că luptă pentru supraviețuirea democrațiilor. „Împăratul de la miazăzi” va suferi o înfrângere definitivă în ceea ce privește scopul său anunțat, însă această înfrângere nu se va petrece în lupta cu armele împotriva „împăratului de la miazănoapte”, ci va avea loc astfel: toate națiunile care intră în componența „împăratului de la miazăzi” vor deveni despotice și totalitare, iar dovezile indică faptul că acest lucru e aproape împlinit acum. Odată ce toate aceste națiuni vor deveni totalitare, libertățile oamenilor vor dispărea cu totul, iar oamenii vor ajunge să fie organizați și controlați în orice aspect. Națiunile ce formează „împăratul de la miazăzi” au susținut în mod clar că trebuie să adopte sistemul totalitar pentru a avea succes în lupta împotriva „puterilor Axei”. Toate recunosc faptul că, indiferent care va fi rezultatul actualului război, națiunile nu vor reveni la vechea formă de conducere. Astfel, se poate observa că Satan își va împlini scopul de a atrage toate națiunile în grupul totalitar. Așa cum puterea mondială vizibilă a început cu Nimrod, dictatorul Babilonului, nume care reprezintă „femeia” sau organizația lui Satan (Apocalipsa 17:1-5), la fel și în aceste zile din urmă toate puterile mondiale vizibile au devenit dictatoriale în cadrul organizației lui Satan, iar astfel, toate sunt numite pe bună dreptate „Babilonul cel mare”, adică națiunile care alcătuiesc întreaga organizație pământească. „El a strigat fioros cu o voce puternică: ‘A căzut Babilonul cel mare, devenind locuința diavolilor și o închisoare pentru toți necugetații, o cușcă pentru toate păsările necurate și rele. Căci toate națiunile au băut din vinul mâniei păcatului său trupesc, iar împărății pământului au preacurvit cu ea și negustorii

pământului s-au îmbogățit de pe urma preaplinului său de bogății.” (Apocalipsa 18:2,3) Astfel îi identifică Dumnezeu pe cei care fac parte din „Babilon”.

„Pace”

6. Se va sfârși oare actualul conflict mondial dintre „puterile Axei” și oponentii săi, adică așa-zisele „democrații”, cu o victorie decisivă pentru vreuna dintre părțile combatante? Profetia arată că va fi exact invers. Cum nu avem nici un alt mod de a prevedea ce ne rezervă viitorul decât prin intermediul profeției lui Dumnezeu, așa cum este prezentată în Biblie, știm sigur că acel mod este cel corect. Toate profețiile și faptele din prezent indică faptul că națiunile combatante vor semna cât de curând un fel de tratat de pace. Este foarte clar că elementul religios al acestor națiuni beligerante joacă acum un dublu rol, sperând să devină liderul sau elementul-cheie din cadrul conferinței de pace sau de la masa tratativelor de pace. În data de 4 septembrie 1941, în timp ce se scriau aceste lucruri, ziarul new yorkez „Journal-American”, ca și alte ziare, au publicat următoarele declarații pertinente: „Papa pregătit să ia parte la tratativele de pace.” „Papa va căuta obținerea unei păci care să dureze secole la rând.” „Aceasta este speranța neabătută și rugăciunea din fiecare ceas a papei Pius al XII-lea, conducătorul creștinătății romano-catolice... El se gândește să ofere Vaticanul ca loc în care să se țină conferința de pace. Dacă există obiecții sau împotriviri, ar putea fi oferit un alt loc. Nu este exclus ca una din catedralele romano-catolice sau ca unul din orașele Statelor Unite să primească această onoare.” De curând, anumiți preoți catolici au susținut în cadrul unor ceremonii publice că papa ar trebui să fie delegatul principal în cadrul conferinței de pace. Nu de mult, președintele Statelor Unite și-a trimis iar ambasadorul personal la Vatican, scopul acestei vizite fiind evident. Din moment ce ambele părți, adică atât „împăratul de la miazănoapte” cât și „împăratul de la miazăzi”, urmăresc același scop, supremația mondială, cât de curând, vor vedea că există necesitatea de a face un aranjament, fiind de așteptat ca ierarhia romano-catolică să aibă un rol important în cadrul acelei conferințe de pace.

7. Din alte versete reiese foarte clar că în viitorul apropiat, elementul religios va prelua conducerea, putând anunța întregii lumi: „Pace și siguranță!” Când se va ține așteptata conferință de pace, ierarhia sistemului romano-catolic va juca un rol important în cadrul acesteia și, fiind considerată consilierul spiritual al națiunilor, dar fiind, în același timp, principalul instrument folosit de demoni pentru a păcăli oamenii, aceasta va avea un rol decisiv în cadrul conferinței. După ce va fi semnat tratatul de pace, papa va primi cele mai multe merite pentru această realizare. Mai mult ca sigur că acel tratat de pace va aduce ceea ce se numește acum „noua ordine europeană”, sau „noua Ligă a Națiunilor” pentru care s-a rugat papa. Aceasta va fi desăvârșirea planului „urâciunii care pustiește și care stă acolo unde nu îi e locul”, pretinzând a avea dreptul și autoritatea de a obține conducerea lumii sau supremația mondială. (Marcu 13:14) Atunci, toate națiunile pământului vor ajunge sub puterea „fiarei”, adică a monstrozității totalitare care conduce cu despotism,

iar tuturor oamenilor li se va cere să se închine „fiarei”. Pe spatele „fiarei”, figurat vorbind, se va afla elementul religios, adică liderul. (Apocalipsa 17:3-7) Atunci va fi proclamată pacea mondială de către uniunea puterilor mondiale, în special de către elementul religios. Acea pace va fi de scurtă durată, după cum spune și Biblia: „Când vor anunța ei pacea și siguranța, distrugerea neașteptată se va abate asupra lor, așa cum este apucată de durerile facerii o femeie gravidă; iar ei nu vor scăpa.” (1 Tesaloniceni 5:3) Iată ce ne spune profeția lui Daniel cu privire la acest moment:

8. „El va fi tulburat de vești primite de la răsărit și de la miazănoapte și atunci va porni cu furie ca să-i distrugă și să-i alunge pe mulți.” – Daniel 11:44

9. „Veștile” sau „știrile” despre care profeția spune că vor apărea de la est și de la nord nu numai că vor tulbura „puterile Axei”, ci îi vor necăji foarte tare pe cei care fac parte din conducerea totalitară a lumii, cât și pe cei care se încred în această conducere totalitară mondială. Astfel, se pare că această parte din profeție nu s-a împlinit în totalitate, ci că este în curs de împlinire, iar acest lucru, prin prisma altei profeții, pare să arate destul de clar care va fi rezultatul. Mai întâi trebuie să identificăm „răsăritul” și „miază-noaptea” de unde vor veni știrile tulburătoare.

10. Partea de „miazănoapte” care este menționată în această parte din profeție face referire la poziția lui Iehova, Dumnezeu Atotputernic, care reiese foarte clar din Scriptură. Sionul, organizația lui Iehova, este locuința Sa, care apare în Biblie ca aflându-se „în partea de miazănoapte”. „Domnul a ales Sionul căci Și-a dorit să îl facă locuința Sa. Acesta este locul Meu de odihnă pentru totdeauna. Aici voi locui, căci asta Mi-am dorit.” (Psalmi 132:13,14) „Având o locație superbă și fiind bucuria întregului [nou] pământ, Sionul, situat în partea de miazănoapte, este cetatea mărețului Împărat.” – Psalmi 48:2

11. Isus Cristos, Fiul preaiubit al lui Iehova, este Împăratul Guvernului teocratic pe care Iehova Dumnezeu l-a creat, l-a ridicat și l-a pus în funcțiune pentru a stăpâni lumea cu dreptate. Guvernul teocratic a luat naștere de pe tronul lui Iehova, pentru a-I împlini scopul. Iată ce spune Iehova prin intermediul profeției: „Am ridicat pe cineva de la miazănoapte, iar El va veni: El Mă va striga de la răsăritul soarelui; El va călca în picioare domnitorii precum este călcat mortarul sau precum este călcat lutul de către olar.” (Isaia 41:25) Această parte din Scriptură Îl identifică și pe Isus Cristos ca fiind Cel la care se face referire, când este vorba de „est” sau de „răsărit”.

12. Iehova Dumnezeu este Judecătorul suprem, iar El L-a numit pe Isus Cristos să judece lumea, investindu-L cu puterea de a împlini orice judecată. Iată, așadar, ce spune Iehova despre El Însuși și despre Isus Cristos: „Să ne apropiem pentru judecată. Cine L-a ridicat pe Omul neprihănit [Isus Cristos, Fiul neprihănirii, înaintea Căruia se adună toate națiunile] de la est, L-a pus să se pornească, a adus națiunile înaintea Sa [vezi Psalmi 2:6-9] și L-a pus să domnească peste împărați? El [Isus Cristos, Împăratul și Judecătorul aflat pe tronul Său] i-a dat precum un praf sabiei Sale și precum pleava arcului Său. El i-a urmărit

și a trecut în siguranță chiar și pe cărarea pe care picioarele Sale nu au mai călcat niciodată. Cine a făcut aceste lucruri, chemând generațiile încă de la început? Sunt Eu, Dumnezeu, Cel dintâi și Cel de pe urmă; Eu sunt Acela.” – Isaia 41:1-4

13. În toate profețiile biblice, cuvântul „fiară” este folosit pentru a descrie guvernul. Iehova a promis că va ridica un Guvern drept, care va înlătura toate nedreptățile, adică toată organizația și puterea lui Satan. Acel guvern drept îl va avea ca Împărat pe Isus Cristos, iar Biblia spune că El va veni de la est sau de la răsărit. Scopul lui Iehova nu poate fi anulat și nici lăsat deoparte. Astfel, știm că Iehova, după ce Și-a anunțat scopul, îl va și duce la îndeplinire. Iată ce spune El cu privire la acest lucru: „Aduceți-vă aminte de lucrurile din trecut: Eu sunt Dumnezeu și nu este altul în afară de Mine. De la început, Eu am anunțat care va fi sfârșitul și din timpuri străvechi am enumerat lucrurile care nu s-au întâmplat încă, spunând că poruncile Mele vor rămâne în picioare și va fi după voia Mea. Voi chema o pasăre vorace de la est și pe cel care îmi va executa porunca îl voi chema dintr-o țară îndepărtată. Fiindcă am spus aceste lucruri, le voi și aduce la împlinire. Eu am hotărât aceste lucruri, așa că tot Eu le voi și împlini.” – Isaia 46:9-11

14. Iehova, Dumnezeul Atotputernic, îi ajută pe cei neprihăniți și îi nimicește pe cei păcătoși. Iată că în Psalmul 75 este scrisă următoarea dovadă: „Promovarea nu vine nici de la est, nici de la vest, nici de la sud: ci Dumnezeu [în Sion; tronul Său este în partea de nord] este Judecătorul. El îi nimicește pe unii și îi înalță pe alții.” – Psalmi 75:6,7

15. Odată, Lucifer era un înger alb și strălucitor în organizația lui Iehova, însă înainte de a se răzvrăti. El a recunoscut „nordul” ca fiind locul unde se afla autoritatea supremă, adică locul ocupat de Iehova Dumnezeu. Purtând o invidie păcătoasă în inimă, Lucifer, cunoscut apoi drept Satan, a spus: „Tu ziceai în inima ta: ‘Voi urca la cer și îmi voi înălța tronul deasupra stelelor lui Dumnezeu; voi sta și pe muntele adunării aflat în partea de nord: voi urca deasupra norilor și voi fi precum Cel Prea Înalt.’” – Isaia 14:12-14

16. Când Satan și-a instaurat domnia totalitară cu Nimrod la conducere, acea organizație a luat denumirea de „împăratul de la miazănoapte” și a continuat de atunci să poarte acest nume mai ales ca să arate mereu că se opune Teocrației. Organizația ce poartă numele „împăratul de la miazăzi” a fost folosită pentru a nu-i lăsa să scape pe oamenii care voiau să se autoguverneze. Acum, în zilele de pe urmă, „împăratul de la miazăzi” a ajuns în totalitate sub domnia demonilor, iar toate națiunile au devenit totalitare, toate partidele combatante luptând pentru a obține supremația mondială și fiind toate împotriva lui Iehova și a Împăratului Său. Știrile care „îl tulbură”, după cum scrie în Daniel 11:44, nu ar putea veni de la „împăratul de la miazăzi” sau de la vreo altă organizație pământească. Ambii „împărați” sunt totalitari, fiind reprezentați de acum înainte ca fiind un singur organism.

17. De unde vin atunci „veștile” tulburătoare? În mod clar, acele vești vor veni de la Iehova și de la Isus Cristos. Oricare ar fi aceste știri, ele tulbură foarte tare organizația totalitară pământească. Isus Cristos a fost prefigurat de către

împăratul Cir al Persiei, în timp ce Iehova, Dumnezeu Atotputernic, a fost prefigurată de către Darius Medul, împăratul Medo-Persiei. Iehova, Dumnezeu Atotputernic, și Împăratul Isus Cristos au trimis mesajul care îl tulbură pe dușman. Acele vești sunt o avertizare din partea lui Iehova cum că Armagedonul urmează să înceapă. Diavolul știe acest lucru, iar adepții săi sunt înștiințați și ei.

Avertizări

18. În 1927, prin intermediul celui de-al șaselea înger al Său, Dumnezeu Și-a turnat „potirul” peste marele râu Eufurat „în așa fel încât calea împăraților de la est [împărați care provin de la răsărit] să fie pregătită.” (Apocalipsa 16:12; mai vezi și varianta *Light (Lumină)*, vol.1, pagina 160; vol.2, pagina 36) „Împărații de la est [sau răsărit]” menționați aici sunt Isus Cristos și membrii slăviți și înviați ai Trupului Său, fiind aceiași cu cei amintiți de Daniel ca „venind de la est”. (Daniel 11:44) Acel mesaj menționat mai sus era un avertisment care le-a fost dat popoarelor, reprezentate de râul Eufurat, și făcea referire la organizația lui Satan, în special la elementul religios al acesteia. Satan știa atunci că vremea i se va sfârși repede și s-a pregătit pentru ultima apariție. Așa că el și ceata lui de demoni, ca și reprezentanții demonizați de pe pământ se grăbesc să se pregătească pentru Armagedon. Iată ce scrie cu privire la acest lucru în Apocalipsa 16:13,14,16: „Am văzut trei duhuri necurate ce semănau cu niște broaște ieșind din gura balaurului, din gura fiarei și din gura profetului mincinos. Acestea sunt duhurile diavolilor, făcând minuni și ducându-se apoi la împărații pământului și ai întregii lumi ca să-i adune pe toți la bătălia din ziua măreață a Dumnezeului Atotputernic. Iar El le-a adunat pe toate laolaltă într-un loc numit în limba ebraică Armagedon.”

19. După sosirea Sa la templu, Isus Cristos Și-a trimis slujitorii credincioși pentru a aduce „o jertfă de dreptate”. Astfel, ei au fost folosiți să transmită mesajul de avertizare a sosirii iminentei mâinii a lui Dumnezeu, adică a Armagedonului. A fost pregătită o uriașă campanie educativă de către martorii lui Iehova, sub îndrumarea lui Dumnezeu, pentru a-i avertiza pe oameni și pe conducători. Însă nimeni nu poate spune acum câtă atenție s-a acordat acestor avertismente. Aceste avertizări au fost transmise în mod repetat în ultimii 10 ani. În cadrul congresului din Columbus, Ohio, din 1937, sloganul folosit de slujitorii lui Iehova a fost luat din Obadia 1 și a fost transmis în toată țara: „Iată ce spune Iehova Dumnezeu despre Edom [religionistii de care nu se atinge „împăratul de la miazănoapte”]: ‘Am auzit o veste din partea lui Dumnezeu, iar un sol a fost trimis printre păgâni [națiuni]. Ridicați-vă și haideți să pornim la luptă împotriva sa.’” Aceste avertismente au fost foarte șocante pentru marile instituții religioase susceptibile, însă sistemul religios romano-catolic, condus de către ierarhie, continuă să spună: „Când va trece năpasta teribilă, nu se va atinge de noi.” (Isaia 28:15) Astfel vedem că, chiar dacă avertismentul i-a tulburat și i-a înspăimântat, ei tot nu îi oferă crezare. Un avertisment direct la adresa dictatorului Germaniei a fost făcut de către slujitorii lui Iehova în data de 25 martie 1934, iar un altul a urmat în data de 7

octombrie 1934. Poate că dictatorul a fost tulburat, dar nu a arătat nici un semn că ar fi acordat vreo atenție acestuia.

20. Din Londra, prin intermediul mesajului intitulat „Privește dovezile”, emis în data de 11 septembrie 1938, le-a fost transmis un avertisment ierarhiei romano-catolice și guvernului dictatorial, adică monstrozității totalitare sau „împăratului de la miazănoapte”. În același timp, a fost publicat sloganul „Religia este o capcană și o escrocherie.” În data de 25 iunie 1939, din Madison Square Garden, New York, avertismentul a fost transmis din nou, mai ales la adresa elementelor religioase și totalitare. Se pare că acest mesaj i-a supărat pe religioniști și pe aliații lor care alcătuiesc conducerea totalitară. Mesajul prezent în cărțile „Dușmani” și „Religie” conținea avertizări cu privire la uniunea dintre elementele politic, religios și comercial, uniune ce conduce acum pământul contrar voinței lui Dumnezeu. Aceste avertismente au fost transmise de către martorii lui Iehova și însoțitorii lor, fără îndoială, sub îndrumarea lui Dumnezeu, însă uniunea totalitară încă îi mai consideră pe martorii lui Iehova ca făcând parte dintr-o sectă religioasă care va dispărea în curând. Acești martori, asemenea unui nor de lăcuste, le produc îngrijorare așa-zișilor conducători și aliați ai acestora: dar se pare că nu ei reprezintă „veștile de la est și de la nord”, menționate de Daniel, care îi tulbură pe conducătorii totalitari și pe aliații lor. – Daniel 11:44

Avertismentul final

21. Se pare că uniunea totalitară nu este convinsă de faptul că avertizarea dată de martorii lui Iehova vine din partea lui Dumnezeu. Însă țineți minte că Iehova l-a însărcinat pe profetul Său Ezechiel să noteze în 64 de locuri din profeția Sa această afirmație referitoare la uniunea totalitară: „Și veți ști că Eu sunt Dumnezeu care nimiceste.” (Ezechiel 7:9) (vezi JUSTIFICARE, Vol. 3, sub indexul referitor la „Îl vor cunoaște pe Dumnezeu”) „Sfârșitul [adică sfârșitul definitiv] va fi la vremea stabilită.” Din profeție, reiese că, imediat înainte de sfârșit, Dumnezeu va trimite vești sau știri care reprezintă un avertisment puternic cu privire la faptul că cei care au dat naștere „urâciunii pustiitoare” vor fi siliți să ia în seamă avertismentul, căci acesta nu numai că-i va tulbura, ci îi va și speria peste măsură. Iată ce spune Dumnezeu: „Sfârșitul va veni peste cele patru colțuri ale țării. Acum a venit sfârșitul peste tine, iar Eu Îmi voi abate mânia asupra ta și te voi judeca după faptele tale, răsplătindu-ți toate nelegiuirile pe care le-ai făcut. Ochiul Meu nu te va trece cu vederea și nici nu Îmi va fi milă de tine. Ci îți voi răsplăti după fapte, iar tu vei fi înconjurat de fărădelegile pe care le-ai înfăptuit. Și vei ști că Eu sunt Dumnezeu.” – Ezechiel 7:1-4

22. Nimeni nu știe deocamdată cum și când ne va da Dumnezeu avertismentul final, dar pare de la sine înțeles faptul că El Își va folosi poporul credincios, cu care a încheiat legământul, aflat acum pe pământ, pentru transmiterea acestui avertisment final. Acest avertisment va fi atât de evident încât toate națiunile pământului îl vor afla. Se pare că un asemenea avertisment va trebui rostit la scurt timp după ce declarația „Pace și siguranță” va fi făcută de către cei care aparțin

„urâciunii pustiitoare”. Cuvintele următoare par foarte potrivite pentru „fiara” totalitară: „Nu-i lăsa capul îmbătrânit să coboare în mormânt în pace.” (1 Împărați 2:6) Avertismentul lui Dumnezeu îi va tulbura pe toți cei care au de-a face cu „urâciunea pustiitoare”. – Psalmi 110:6

23. De ceva vreme, „lucrarea ciudată” a lui Dumnezeu progresează și se pare că aceasta este aproape încheiată, iar când va fi terminată, va avea loc „acțiunea ciudată” a lui Iehova. „Lucrarea ciudată” este un avertisment adresat tuturor, mai ales celor care insistă să exercite supremația mondială în semn de sfidare față de Iehova și de Guvernul Său teocratic. Conducătorii totalitari și toți cei care se supun supremației mondiale au luat în derândere acele avertismente repetate. Iată ce le spune Iehova acestora: „Așteptați numai ziua în care Mă voi ridica să plec la vânătoare.” Adică până când Dumnezeu Își va începe „acțiunea ciudată”. Se pare că, exact atunci, după ce Dumnezeu se va ridica, El va transmite un avertisment atât de clar încât conducătorii care formează „urâciunea pustiitoare” vor fi siliți să-l asculte, făcându-i să tremure de frică. Ce efect va avea avertismentul acela clar venit din partea lui Dumnezeu? Ce vor face conducătorii totalitari?

24. „El [conducătorii totalitari] va porni cu furie ca să distrugă și să-i nimicească pe mulți.”, spune profeția lui Daniel. (Daniel 11:44) Până când afirmația „Pace și siguranță” va fi făcută, conducătorii totalitari demonizați vor crede că țin sub control tot ce este pe pământ și că martorii lui Iehova și însoțitorii lor sunt înlăturați. Însă când vor auzi acel mesaj „de la nord și de la est”, adică de la Iehova și de la Isus Cristos, elementele conducătoare demonizate vor deduce că trebuie să scape definitiv pământul de martorii lui Iehova. Cum toți ceilalți oameni de pe pământ se află sub control, conform profeției, slujitorii lui Iehova sunt luați în vizor pentru a fi distruși definitiv.

25. Apare următoarea problemă: teocrația luptă împotriva „urâciunii pustiitoare”. Cine va domni? Toate națiunile sunt acum împotriva Teocrației. Numai rămășița și însoțitorii ei susțin Teocrația și o fac cunoscută oamenilor. După ce este făcut anunțul totalitar „Pace și siguranță” și când rămășița și numărul tot mai mare de „alte oi” ale lui Dumnezeu vor preamări cu glas puternic Teocrația și pe Împăratul acesteia, atunci s-ar putea să apară semnalul care să-i facă pe conducătorii demonizați să pornească în grabă, fiind hotărâți să-i șteargă de pe fața pământului pe toți susținătorii Guvernului teocratic. Oare această furie aprinsă manifestată de conducătorii demonizați va speria pe poporul cu care Iehova a încheiat legământul, făcându-i să cedeze, sau aceștia își vor păstra integritatea? Iată ce spune Iehova acestui popor de legământ cu privire la acest lucru: „Eu sunt cel care vă mângâie. Cine sunteți voi ca să vă temeți de oamenii muritori și de fiii omului care vor deveni una cu iarba? Ați uitat cumva de Dumnezeu, Creatorul vostru, care a întins cerurile și a pus bazele pământului?” (Isaia 51:12,13)

26. Cei credincioși vor rămâne neclintiți și, prin Isus Cristos, vor vedea tăria Dumnezeului Atotputernic exercitată în numele lor și spre mântuirea lor. Adevărații slujitori ai Teocrației își vor păstra integritatea. Astfel va fi perioada de

încercări și, precum credincioșii înaintași, credincioșii din prezent vor rămâne fermi, nemișcați și neprihăniți înaintea lui Dumnezeu.

27. Iată ce le spune Iehova slujitorilor Săi credincioși: „Din nord se va abate nenorocirea asupra tuturor locuitorilor țării. Eu Îmi voi rosti judecata împotriva lor și a păcătoșeniei lor, a celor care M-au dat uitării, au ars tămâie pentru zeii lor și au venerat lucrarea mâinilor lor.” (Ieremia 1:14,16) „Am privit și iată că de la miazănoapte s-a iscat o furtună, un nor uriaș și un mănunchi de foc ce avea o lumină strălucitoare care se afla în mijlocul acestuia precum un chihlimbar.” (Ezechiel 1:4)

28. Isus Cristos, slăvitul Împărat al Teocrației, va abate judecata lui Iehova asupra dușmanului. Iată cum „veștile” tulburătoare și distrugerea conducătorilor demonizați vor veni de la nord și de la est. (Ezechiel 43:2,3) Va fi întreprins un ultim efort disperat de către conducătorii demonizați, adică de către dictatorii totalitari ce formează uniunea, de a distruge Teocrația și de a domni asupra întregului pământ contrar voii lui Dumnezeu. Va aduce roade oare acest efort al conducătorilor totalitari?

29. „El își va întinde corturile palatului său între mări și gloriosul munte sfânt; însă i se va apropia sfârșitul și nimeni nu-l va ajuta.” (Daniel 11:45)

30. Conducătorii demonizați, hotărâți să „stea nemișcați” și să controleze pământul, își „întind” corturile între „mări” (se referă la oameni în general) și cei care sunt devotați în totalitate Teocrației și care, mai apoi sunt descriși în profeție ca reprezentând „gloriosul munte sfânt”. (*Young*) Acel munte sfânt glorios, sau acea împărăție, va fi mai presus decât toate celelalte lucruri de pe pământ. (Isaia 2:2,3) Acel munte glorios este Teocrația, care cuprinde și rămășița care va mai fi pe pământ în timpul începerii Armagedonului. Fiind îndepărtați de Dumnezeu ca urmare a ipocriziei și influenței religioniștilor, oamenii care susțin puterea totalitară sunt reprezentați de către „mări”. Se pare că, într-un ultim efort disperat de împotrivire, religioniștii, sau conducătorii demonizați, vor încerca să-i împiedice pe toți cei care reprezintă „mările” să fugă spre „gloriosul munte sfânt”, adică spre Guvernul teocratic. Dușmanul, conducătorii totalitari adică, se va lupta cu disperare și furie, însă „nu va primi ajutor”.

31. Acea bătălie din marea zi a Dumnezeului Atotputernic va pune capăt domniei demonilor. Această luptă nu se va da între „împăratul de la miazănoapte” și „împăratul de la miazăzi” căci, atunci, toate națiunile vor fi subjugate conducerii totalitare aflate sub puterea demonilor. Măreața și ultima bătălie este cea a Armagedonului, în care Isus Cristos, slăvitul Împărat, se va lupta cu toate puterile lui Satan, atât cele vizibile, cât și cele invizibile. Structura totalitarilor este ceea ce acum se numește „Noua Ordine Mondială”, sau „noua Ligă a Națiunilor”, iar acești conducători cred că aceasta va dăinui mereu. Ierarhia romano-catolică pretinde că aceasta este clădită pe stâncă și nu va putea fi atinsă de porțile iadului. (Matei 16:18) Însă cei care cred în Dumnezeu trebuie să știe că toate construcțiile lumii controlate de demoni, inclusiv religia, politica și comerțul, sunt contrare voii lui Iehova, căci El nu Și-a dat aprobarea pentru acestea. Iată ce spune Isus despre

asta: „Orice plantă care nu a fost sădită de către Tatăl Meu ceresc va fi smulsă din rădăcină.” (Matei 15:13) Domnia totalitară demonică îi găzduiește pe cei păcătoși, iar în timpul Armagedonului, va fi complet nimicită, în timp ce Teocrația va dăinui veșnic. „Casa păcătoșilor va fi distrusă, însă cortul celor integri va prospera.” (Proverbe 14:11) Cei păcătoși vor lupta cu disperare ca să supraviețuiască.

32. „Însă lui [puterile demonizate ale pământului] i se va apropia sfârșitul și nimeni nu-l va ajuta.” Toate puterile comerciale de pe pământ, inclusiv cea de la Vatican, nu vor fi de nici un folos în lupta împotriva forțelor Împăratului Teocrației. „Ajutorul egiptenilor va fi în zadar și fără nici un rezultat; de aceea, Eu le-am spus, referitor la acest lucru, că vor fi mai puternici dacă vor rămâne nemișcați.” (Isaia 30:7) „Egipteanul este om și nu Dumnezeu, iar calul său este făcut din carne și nu din spirit. Când Dumnezeu Își va întinde mâna, atât cel care acordă ajutor, cât și cel care îl primește vor cădea și vor fi nimiciți laolaltă.” (Isaia 31:3) „Ei vor ști că Eu sunt Dumnezeu când voi aprinde un foc în Egipt și când toți cei care îl ajută vor fi nimiciți.” – Ezechiel 30:8

33. Diavolul, conducătorul demonilor, și toate forțele sale demonice nu vor fi de nici un folos în acea bătălie măreață. Atunci, Iehova Își va arăta puterea supremă, așa cum a promis. (Exod 9:16) Nimic nu va rezista acelei puteri. Astfel va sosi sfârșitul definitiv pentru domnia uniunii dintre naziști, fasciști și ierarhie, iar aceasta va reprezenta și sfârșitul domniei demonilor.

34. În vremea în care aceste puteri dictatoriale oprimă oamenii și îi persecută pe toți cei care slujesc teocrației, vremea în care domnesc toți acești împărați ai pământului descriși în profeția lui Daniel, Dumnezeul cerurilor Își va pune în mișcare împărăția pe care a construit-o, acea împărăție binecuvântată, adică Teocrația. Toți cei care slujesc acestei împărății trebuie să fie neprihăniți. Astfel, nici unul din cei care fac parte acum din uniunea lumească nu va face parte din această împărăție. Teocrația este împărăția eternă. Împăratul Isus Cristos este descris în profeția lui Daniel (capitolul doi) ca fiind „o piatră... săpată” din organizația universală a lui Iehova, care distruge domnia demonilor și orice rămășiță a acesteia. Această Teocrație glorioasă va „fărămița și nimici toate aceste împărății [demonice] și va dăinui pe vecie.” – Daniel 2:44,45

Alte imagini

35. Tot pentru a confirma faptul că nici „împăratul de la miazănoapte” și nici „împăratul de la miazăzi” nu vor obține victoria definitivă în conflictul care are loc acum între ei pentru obținerea supremației mondiale, trebuie să luăm în considerare imaginea profetică descrisă în Apocalipsa 19:19: „Am văzut fiara, împărății pământului și armatele lor strânse laolaltă pentru a se lupta cu Cel care stătea pe cal și cu armata Lui.”

36. Acest pasaj descrie toate forțele domniei demonice așezate în ordine de luptă împotriva Împăratului Teocrației. „Fiara” menționată aici simbolizează domnia demonică de pe pământ, reprezentată mai ales de „puterile Axei” și care,

în cele din urmă, va cuprinde toți împărații și toate națiunile pământului. „Profetul mincinos” menționat aici reprezintă în mod special națiunile care susțin că luptă pentru democrație proclamând drepturile oamenilor când, de fapt, luptă pentru obținerea supremației mondiale în scopuri egoiste. Astfel, se pare că în timpul bătăliei Armagedonului, atât „împăratul de la miazănoapte” cât și „împăratul de la miazăzi” vor mai exista, încă în picioare, activi și, în timp ce vor exista astfel, vor fi nimiciți de către Împăratul Teocrației, după cum scrie: „Fiara a fost prinsă și, odată cu ea, a fost prins și profetul mincinos care a făcut miracole înaintea sa, miracole prin intermediul cărora i-a înșelat pe cei care au primit semnul fiarei și pe cei care s-au închinat chipului ei. Atât unii cât și alții au fost aruncați de vii într-un lac de foc arzând și de pucioasă.” (Apocalipsa 19:20) Aceasta este o nouă imagine care marchează sfârșitul domniei demonice.

37. Toate profețiile date de Dumnezeu și înregistrate în Scriptură se potrivesc foarte bine și sunt pline de acuratețe. Fiecare ne prezintă împlinirea unei anumite părți din scopul lui Iehova. La timpul stabilit de El, Dumnezeu dezvăluie poporului Său credincios semnificația acestor profeții pentru a le fi de ajutor acestora. O altă profeție ce ne face cunoscut sfârșitul domniei demonilor este aceea ce apare în 2 Cronici cap. 20. Această profeție este analizată în detaliu în numerele din 1 și 15 iulie 1938 ale revistei „Turnul de veghere”. Mai departe vom acorda puțină atenție acestei profeții.

38. Iosafat, al cărui nume înseamnă „Iehova este justificat”, a fost împăratul Israelului, poporul cu care Iehova a încheiat legământul prima dată. În calitate de împărat, el a reprezentat o prefigurare a lui Isus Cristos, Împăratul Teocrației, care este justificatorul numelui lui Iehova. Națiunile lui Amon, Moab și cea de pe Muntele Seir, în această ordine, au reprezentat elementele politice, comerciale și religioase care alcătuiesc puterile care conduc statul dictatorial sau totalitar. Acele trei națiuni au conspirat să distrugă poporul lui Iehova și, având acest scop răuvoitor, au intrat în Palestina pentru a-și duce la împlinire atacul distrugător. Israeliiților le-a fost imposibil să respingă acest atac, așa cum reprezentanților Teocrației, aflați acum pe pământ, le-ar fi imposibil să respingă atacul puterilor totalitare. Dumnezeu, prin intermediul profetului Său, le-a trimis un mesaj israeliților: „Nu vă temeți de această mulțime. Bătălia nu vă aparține vouă, ci lui Dumnezeu.” O astfel de situație va fi în timpul Armagedonului. Israeliiții au mărșăluit cu tărie în întâmpinarea dușmanului, iar în timp ce mergeau, cântau cântece de laudă lui Iehova. Atunci, Dumnezeu i-a prins pe dușmani într-o ambuscadă, iar apoi aceștia au fost nimiciți. Amoniții și moabiții i-au nimicit mai întâi pe cei de pe muntele Seir, iar apoi s-au distrus reciproc. Israeliiții nu au dat nici măcar o singură lovitură, ci au văzut cum Dumnezeu a lucrat, după care s-au întors cu cântece de laudă la adresa numelui Său.

39. Monstruozitatea anti-tipică reprezentată de amoniți, moabiți și locuitorii Muntelui Seir este uniunea totalitară care încearcă acum să obțină supremația mondială. În ceea ce privește momentul în care această parte din profeție se va împlini pe deplin, se pare că toate națiunile, care vor deveni totalitare în cele din

urmă, vor fi atunci într-o stare de pace aparentă. Toate vor fi implicate în aceeași situație și vor striga toate „Pace și siguranță”. După cum spune Daniel, atunci vor auzi veștile de la Dumnezeu și de la Cristos, sau de la „miazănoapte” și de la „răsărit”, vești care îi vor tulbura teribil, iar forțele lor combinate vor porni să-i distrugă pe toți cei care sprijină Teocrația. Iehova va da comanda, iar Împăratul Isus Cristos, alături de oștirea Sa cerească, va porni la acțiune. Atunci va începe bătălia măreței zile a Dumnezeului Atotputernic! Rezultatul acestei lupte va fi încetarea domniei demonilor, în primul rând a religiei, urmată de distrugerea tuturor celorlalte elemente ce se opun și luptă împotriva Teocrației.

Confirmare

40. Isus Cristos a rostit extraordinara profeție din cartea Apocalipsa. Atenția se îndreaptă aici spre capitolul 17, unde este descris sfârșitul religiei, iar capitolul următor prezintă distrugerea completă a tuturor celor care se opun Teocrației. Cei care au analizat profeția divină știu că Apocalipsa este plină de simboluri. În capitolul 17, organizația lui Satan este reprezentată de către o femeie, fiind numită în această profeție „un mister, Babilonul cel mare, mama tuturor prostituatelor și a urâciunilor de pe pământ.” Ea îi dă naștere monstrului totalitar, la fel ca și tuturor celorlalte organizații păcătoase. În profeție, „fiara” este simbolul puterilor vizibile care încearcă să obțină supremația mondială și care mai și conduc uneori. (Apocalipsa 17:8) „Fiara” din versetul opt a apărut sub forma Ligii Națiunilor, căreia îi vor urma în scurt timp toate națiunile de pe pământ care vor deveni totalitare. Femeia, descrisă în profeție ca stând călare pe spatele fiarei, reprezintă ierarhia romano-catolică, sistemul religios conducător sau urâciunea care stăpânește pământul și toate celelalte religii care i se alătură. Ea este descrisă în profeție ca fiind „prostituata” din cauza pretenției sale pline de ipocrizie de a-l reprezenta pe Dumnezeu și pe Isus Cristos, dar, în același timp, amestecându-se și devenind o parte componentă a organizației satanice. (Apocalipsa 17:1,2) (vezi Iacov 4:4) „Zece” este un număr ce simbolizează desăvârșirea lumescă. Așadar, cele „zece coarne” sau cei zece „împărați” menționați în profeție reprezintă toate națiunile pământului care, atunci când va veni sfârșitul, vor deveni totalitare. Prin urmare, toate acestea își vor da puterea „fiarei” adică sistemului totalitar de conducere, puterea demonică ce domnește. „Toate acestea gândesc la fel.” (Apocalipsa 17:13) Aceasta înseamnă că toți urmăresc același scop și își folosesc mijloacele pentru a lupta împotriva Teocrației și pentru a-i distruge pe toți cei care susțin Guvernul teocratic. „Mielul” este Isus Cristos, Împăratul Teocrației, iar toți cei care sunt alături de El susțin Teocrația: „Aceștia [toate națiunile totalitare] se vor lupta cu Mielul, iar Acesta îi va înfrânge. Căci El este Dumnezeul dumnezeilor, iar cei care sunt de partea Sa sunt chemați, aleși și credincioși.” – Apocalipsa 17:14

41. Mai departe, această profeție din Apocalipsa identifică „apele... unde a stat prostituata” precum locuitorii pământului, pe care Daniel îi numește „marea” și pe care „prostituata” încearcă să îi țină departe de Teocrație. Același sistem diavolesc

reprezentat de către femeie „domnește peste împărații pământului.” (Apocalipsa 17:15,18) Profeția descrie ceea ce urmează, descriere care se potrivește perfect cu capitolul 20 din 2 Cronici. Cele „zece coarne” (elementele politic și cel comercial ale domniei totalitare) au înțeles că elementul religios al uniunii este de fapt o minciună și o capcană și că au fost înșelate, astfel că Dumnezeu le dă în inimi un îndemn de a împlini voia Sa. (Apocalipsa 17:16,17) Acestea se răzvrătesc împotriva elementului religios și, ca o uriașă calamitate, îl distrug, după cum spune și Iehova prin intermediul profetului Său: „Iar legământul tău cu moartea va fi anulat, iar înțelegerea ta cu iadul va cădea; când va trece pe aici revărsarea devastatoare, veți fi loviți de aceasta.” (Isaia 28:18) Astfel, Iehova Dumnezeu le dezvăluie slujitorilor Săi credincioși scopul Său de a distruge orice urmă a domniei satanice.

42. Cei care Îi iubesc pe marele Teocrat și pe Împăratul Său vor înțelege acum de ce aceste profeții au fost scrise cu mult timp în urmă și de ce acum le este dezvăluită semnificația acestora. Marele Iehova a știut încă de la început că, la sfârșit, vor veni vremuri de încercări asupra poporului cu care El a încheiat legământul, de aceea a poruncit El să fie scrise aceste profeții despre care iată ce spune apostolul Său credincios: „Căci toate cele ce au fost scrise odinioară, s-au scris pentru ca noi să știm că, fiind încurajați de Scriptură, putem avea speranță.” – Romani 15:4

43. Slujitorii lui Iehova sunt supuși acum unui test foarte important. Ei trebuie să își păstreze integritatea dacă vor să primească protecție și viață și să se bucure pentru totdeauna de binecuvântările venite din partea Guvernului teocratic. Cu mult timp în urmă, Dumnezeu l-a însărcinat pe apostolul Său credincios să le scrie un mesaj slujitorilor credincioși lui Dumnezeu care se vor afla pe pământ atunci când va veni sfârșitul. În acel mesaj, poporul lui Dumnezeu este informat că acum trebuie să fie uniți și să aibă același lucru în minte, adică să sprijine cu toții Teocrația. Iată care este acest mesaj adresat lor: „Așa că nu duceți lipsă de nici un fel de dar, în așteptarea arătării Domnului nostru Isus Hristos. El vă va întări până la sfârșit, în așa fel ca să fiți fără vină în ziua venirii Domnului nostru Isus Hristos. Credincios este Dumnezeu, care v-a chemat la părtășia cu Fiul Său Isus Hristos, Domnul nostru. Vă îndemn, fraților, pentru Numele Domnului nostru Isus Hristos, să aveți toți același fel de vorbire, să n-aveți dezbinări între voi, ci să fiți uniți în chip desăvârșit într-un gând și o simțire” – 1 Corinteni 1:7-10

44. RĂMÂNEȚI TARI PENTRU TEOCRAȚIE ! Ar fi o nebunie să vă întoarceți acum la elementele totalitare mizere. Ascultați mereu ceea ce spune Dumnezeu: „Voi asculta ceea ce spune Dumnezeu, căci El va rosti cuvinte de pace pentru poporul și pentru sfinții Săi. Însă fie ca ei să nu revină la nebunie.” (Psalmi 85:8) „Dumnezeu îl va întări pe poporul Său. Dumnezeu Își va binecuvânta poporul cu pace.” – Psalmi 29:11

Sfârșit

Triumf pentru Teocrație

Marele Teocrat l-a creat pe om după chipul Său și l-a pus pe pământ. El l-a pus pe om în grădina Edenului pentru a o cultiva și îngriji. (vezi Geneza 1:28 și 2:15) Dumnezeu l-a făcut astfel pe omul perfect o parte a mării Sale organizații universale și a poruncit ca omul să rămână mereu în armonie cu Creatorul său și cu legile Sale. Din Scripturi aflăm cu certitudine că sunt mai multe diviziuni în organizația universală a lui Dumnezeu.

Începutul creației lui Dumnezeu a fost Fiul Său preaiubit numit „Logosul” sau „Cuvântul”, iar după El au fost create și celelalte lucruri, prin intermediul Logosului, în calitate de reprezentant al lui Iehova Dumnezeu. (Apoc. 3:14; Col. 1:15; Ioan 1:1-3) „Pentru că prin El au fost create toate celelalte lucruri din ceruri și de pe pământ, cele văzute și cele nevăzute, fie tronuri, fie domnii, fie guvernări, fie autorități. Toate celelalte lucruri au fost create prin El și pentru El. De asemenea, El este înainte de toate celelalte lucruri, iar toate celelalte lucruri au fost aduse în existență prin El, El fiind capul corpului, al adunării. El este începutul, întâiul născut din morți, ca să devină întâiul în toate. Fiindcă Tatăl (Iehova) a găsit de cuviință ca toată plinătatea să locuiască în El (Isus Cristos).” – Col. 1:16-19

Aceasta dovedește, fără nici o urmă de îndoială, că în organizația lui Dumnezeu există tronuri, domnii, guvernări, îngeri și servi. Unul dintre aceste titluri date puternicului reprezentant principal al lui Iehova este ”steaua strălucitoare a dimineții” (Apoc. 22:16), iar titlul „stea” înseamnă prinț. (Num. 24:17) A mai existat o „stea” în organizația universală a lui Dumnezeu. În Iov 38:7 se relatează că atunci când a pus Dumnezeu temeliiile pământului spre a-i fi casă omului, „stelele dimineții cântau împreună și toți fiii lui Dumnezeu au strigat de bucurie.” Cealaltă „stea”, sau prinț, era creatura spirituală Lucifer.

Lui Lucifer i s-a dat o poziție foarte înaltă în organizația lui Dumnezeu. În Ezechiel 28:14, lui i se spune: „Tu ești heruvimul uns, ocrotitor, Eu te-am numit. Erai pe muntele sfânt al lui Dumnezeu. Umblai printre pietrele de foc.” „Uns” înseamnă că el a fost numit spre a ocupa o anumită funcție. Cuvântul „ocrotitor” i se aplică unei persoane care asigură protecție, apărare sau conducere asemenea unui supraveghetor. Lucifer era în Eden, grădina lui Dumnezeu, unde a fost pus Adam și, fiind făcut un reprezentant în organizația lui Iehova, este clar că omul se afla sub supravegherea specială a lui Lucifer și că omul perfect era, așadar, o parte a organizației subordonate lui Lucifer, fiind astfel și o parte a mării organizații a lui Iehova. Având în vedere că profetia lui Ezechiel arată în capitolul unu că organizația lui Dumnezeu este asemenea unei roți dinăuntrul unei alte roți, atunci se poate spune că partea lui Lucifer de organizație era una dintre roțile din roata cea mare. Aceasta se aplică, desigur, timpului când el era în armonie cu Iehova. Lucifer a fost creat glorios și frumos de privit atunci când a apărut în Eden, după cum se arată în Ezechiel 28:13: „Erai în Eden, grădina lui Dumnezeu. Erai

împodobit cu toate pietrele prețioase: rubin, topaz, jasp, crisolit, onix, jad, safir, turcoază și smarald, și cu aur. Ele au fost pregătite în ziua creării tale.” El a fost așadar un purtător de lumină și investit cu putere și autoritate.

Dumnezeu a creat fiarele câmpului și păsările văzduhului și le-a adus înaintea lui Adam pentru ca el să le dea un nume fiecareia dintre ele, iar ele i-au fost supuse lui Adam. (Geneza 1:28; 2:19,20) Deoarece Lucifer era supraveghetorul invizibil al lui Adam, este normal să credem că toate aceste fiare ale câmpului și păsări ale văzduhului erau și ele sub supravegherea sa.

Lucifer a fost fără îndoială cea mai frumoasă dintre toate creaturile ca înfățișare (din organizația pe care Iehova i-o furnizase lui Lucifer). El avea mult, însă voia și mai mult și din acest motiv el a devenit cel mai mare dușman al lui Dumnezeu. (Ier. 51:13) Fiind făcut perfect și frumos și dându-i-se o însărcinare de mare autoritate, el avea datoria de a-i fi loial lui Dumnezeu. Lucifer a devenit nelegiuit și apoi a devenit dușmanul lui Dumnezeu: „Ai fost desăvârșit în căile tale din ziua când ai fost creat până s-a găsit nedreptatea în tine.” (Ezec. 28:15) „Nedreptate” înseamnă nelegiuire, adică ceea ce este contrar legii. Din ziua aceea și până acum Lucifer a intervenit în organizația lui Dumnezeu, iar în Matei 13:25-30,39 se spune cu autoritatea lui Isus că Lucifer este dușmanul.

Atunci când s-a răzvrătit Lucifer împotriva lui Dumnezeu și a pornit pe calea sa nelegiuită, Dumnezeu i-a schimbat numele și i-a dat altele, printre care și numele de *Satan*, care înseamnă împotrivor sau adversar. Aceasta înseamnă că el este dușmanul lui Dumnezeu și că se împotrivesc la orice face Dumnezeu.

Cu privire la Lucifer este scris: „O, Lucifer, fiu al zorilor... tu ai zis în inima ta: 'Voi urca la ceruri. Îmi voi înălța tronul mai presus de stelele lui Dumnezeu și voi sta pe muntele întâlnirii, în regiunile cele mai îndepărtate ale nordului. Voi urca mai presus de înălțimile norilor, mă voi face asemenea Celui Prea Înalt.’” (Isa. 14:12-14) El și-a exprimat dorința lacomă în aceste cuvinte. Având o organizație, el s-a decis să întoarcă totul împotriva lui Dumnezeu, sau în opoziție cu Dumnezeu, și să își pună un tron pe muntele (sau organizația) adunării creației lui Dumnezeu, în părțile de nord (în poziția ocupată de Iehova). Astfel, el a spus: „Voi fi asemenea Celui Prea Înalt.” Dumnezeu i-a dat lui Lucifer o organizație pe care el, ca Satan, o folosește acum și încearcă să o facă să semene cât mai mult cu organizația lui Iehova, dar să o poată totuși folosi cât mai mult pentru propriile sale scopuri egoiste și rele, împotriva lui Iehova. Iehova Dumnezeu i-a permis să o ia pe calea sa rea și așteaptă timpul Său bun când, după cum spune El, „Lucifer va fi coborât în Șeol, în părțile cele mai adânci ale gropii.” – Isa. 14:12,15

Satan și-a numit organizația vizibilă de pe pământ Bab-il, care înseamnă „poartă către Dumnezeu”. Fără îndoială că scopul său era să dea de înțeles că organizația sa este calea pe care se poate veni pentru închinarea la el, așa cum calea spre Dumnezeu este prin organizația sa. Este cât se poate de clar că Satan este ”dumnezeul acestei lumi.” (2 Cor. 4:3,4) Bab-il, sau Babilonul, este numele „femeii” lui Satan, care simbolizează organizația sa. Iehova a numit această organizație rea Babel, care înseamnă confuzie. – Gen. 11:9

Începutul părții lumești a organizației lui Satan a avut loc sub conducerea puternicului vânător Nimrod, și a orașului organizat de el, căruia i s-a dat numele Babilon, numele „femeii” lui Satan (organizația sa). Deși a fost prima împărăție care a fost organizată vreodată, Babilonul a fost a treia în ordinea puterilor mondiale, deoarece Egiptul și Asiria l-au precedat. Profetul Daniel a fost un prizonier evreu în Babilon, în zilele regelui Nebucadnețar. Fiind regele Babilonului atunci când a avut visul despre înspăimântătorul chip metalic și a pietrei care l-a distrus, Nebucadnețar l-a simbolizat pe Satan, adevăratul și invizibilul cap al organizației.

Descrierea acelei imagini din capitolul doi al profeției lui Daniel menționează trei metale prețioase, și anume aurul, argintul și bronzul (redată „alamă” datorită unei greșeli de traducere), mai menționează și un metal de bază, fierul. Semnificația acestor metale este foarte importantă, altfel Domnul nu ar fi făcut să fie scrise în Cuvântul Său în legătură cu această imagine. În Geneza 2:11,12, aurul este menționat pentru prima oară în Biblie ca fiind pe teritoriul Havila, care era irigat de unul dintre râurile care izvorau din Eden. În tabernacolul sacru și în templul iudeilor, Sfânta Sfintelor era acoperită cu aur pur, iar heruvimii de pe Sfânta Sfintelor erau făcuți din aur. (vezi Exodul 25:17-19; 1 Regi 6:22-28) Tabernacolul și templul simbolizau organizația lui Dumnezeu. Aurul simbolizează lucrurile divine. Sfinții din Sion sunt „ca aurul purificat”. – Plângeri. 4:2

Argintul este un metal prețios și a fost folosit la tabernacol și în serviciul la templu. (Ex. 26:19) Tăvile, cupele și alte ustensile folosite în serviciu erau toate făcute din argint. (Num. 7:13; 1 Cron 28:17) Argintul este ca valoare următorul metal după aur și, desigur, mai puțin valoros decât acesta. El este menționat al doilea în scena visului teribil al lui Nebucadnețar.

Bronzul este un alt metal prețios, însă mai puțin valoros decât argintul. Cuvântul „alamă” ce apare în Versiunea Autorizată a Bibliei, este o traducere greșită și ar trebui să fie „bronz”; alama, după cum se știe, este un aliaj de metale. Bronzul a fost folosit întotdeauna în legătură cu tabernacolul și cu templul. (Ex. 38:3) Aurul, argintul și cuprul sunt clasate ca metale „nobile” și au fiecare o valoare relativă, în ordinea în care au fost numite. Descrierea lui Lucifer din Eden, care se face în Ezechiel 28:13 arată că el era acoperit cu aur și pietre prețioase pe care i le-a dat Dumnezeu atunci când l-a creat, sau când a fost pus în funcție.

În Daniel 2:31,32 se spune că acel chip văzut în vis avea o strălucire grozavă, măreață și teribilă, și capul său era de aur, pieptul și brațele de argint, iar burta și coapsele de bronz (tradus în mod greșit „alamă”). Chipul era mareț și înspăimântător, deoarece era în opoziție cu marele Teocrat Iehova și era imaginea răutății depline. Chipul simboliza organizația lui Satan, al cărui cap este cel rău. Nebucadnețar, regele Babilonului, a avut acest vis și a fost potrivit să fie folosit el și visul său pentru a face această imagine care să fie consemnată în Biblie și care demască organizația lui Satan și o identifică pe deplin pe cea a lui Dumnezeu la timpul potrivit. Aurul este metalul cel mai potrivit pentru a reprezenta capul acelei organizații, la timpul când a fost creată.

Dându-i interpretarea divină a visului, Daniel i-a spus lui Nebucadnețar, regele Babilonului: „Tu, o, rege, regele regilor, tu, cel căruia Dumnezeu cerurilor i-a dat regatul, puterea, tăria și demnitatea și în mâna căruia a dat – oriunde locuiesc fiii oamenilor – fiarele câmpului și păsările cerurilor, tu, cel căruia i-a dat în stăpânire toate acestea, tu ești capul de aur.” (Dan. 2:37,38) Aceste versete nu s-ar fi putut aplica în mod precis la Nebucadnețar însuși, decât în calitatea sa de reprezentant. Nu este adevărat că Dumnezeu cerurilor îi dăduse lui Nebucadnețar împărăția universală, deoarece imperiul babilonian era organizația lui Satan, organizată și operată în opoziție cu Dumnezeu. Iehova l-a făcut pe Lucifer capul de aur al organizației care i s-a dat acestuia înainte de abaterea sa. Lucifer și-a întors atunci organizația spre rău. Organizația sa, fiind de origine divină, el este simbolizat în mod potrivit de aur, fiind capul acelei organizații. Faptul că a fost mai târziu întoarsă spre nelegiuire nu avea să schimbe acest simbol. În zilele lui Daniel, Nebucadnețar avea poziția pământească de rege sau conducător în calitatea sa de reprezentant vizibil al lui Satan, adevăratul cap. Așadar, descrierea capului imaginii i se potrivește exact lui Satan, drept „cap de aur”. Deoarece fiarele câmpului și păsările cerului i-au fost supuse lui Adam, iar acesta îi era subordonat lui Lucifer, descrierea din Daniel 2:38 se potrivește perfect lui Satan în calitate de conducător al lumii, „capul de aur”. O dovadă clară că Nebucadnețar era reprezentantul lui Satan este faptul că acesta a construit o imagine de aur, contrar legii lui Dumnezeu, și le-a poruncit aleșilor lui Dumnezeu să i se închine acelei imagini. (citește Daniel 3:1 și Exodul 20:3,4) Odată cu distrugerea Ierusalimului de către Nebucadnețar, în anul 607 î.Chr., Iehova Dumnezeu și-a retras favoarea de la israeliți, deoarece poporul îi făcuse loc în mijlocul său Diavolului și demonismului, iar acum Diavolul devenise conducătorul universal peste pământ.

Nebucadnețar era reprezentantul vizibil al lui Satan și astfel despre el s-a spus: „Tu ești regele regilor.” Israelii îi fuseseră infideli legământului lor cu Dumnezeu și îi căzuseră pradă lui Satan și se îndepărtaseră de Dumnezeu, ajungând astfel în organizația lui Satan. Dumnezeu a declarat prin profetul Ezechiel (21:24-27) că această situație avea să continue până când avea să vină „Cel care are dreptul” să domnească. Așadar, domnia lui Nebucadnețar nu era prin drept divin; el nu era reprezentantul lui Iehova. Afirmatia apostolului Pavel: „Orice suflet să se supună Înalțelor Stăpâniri. Căci nu există putere decât de la Dumnezeu; puterile care sunt au fost date de Dumnezeu” a fost aplicată în mod greșit de repetate ori. Ea nu face nici o referință la vreo parte a organizației Diavolului și nici nu ar putea să o facă. Afirmatia lui Pavel trebuie să se aplice și se aplică exclusiv organizației lui Dumnezeu.

Puterile neamurilor (ne-evreiești) de pe pământ nu au fost niciodată „numite de Dumnezeu”. Satan a fost întotdeauna dumnezeul lor, ca o sfidare la adresa lui Dumnezeu, fapt susținut și de cuvintele lui Isus și ale apostolilor Săi. – Ioan 12:31; 14:30; 2 Cor. 4:3,4

În continuare Daniel (versetul 39) spune: „După tine se va ridica un alt regat, mai neînsemnat decât tine, apoi un alt regat, al treilea, de aramă (bronz), care va

domni peste tot pământul.” Cuvântul „după” nu este legat de timp, ci se referă mai degrabă la inferioritate sau poziția în organizația lui Satan. „Regatul” se referă la domnie. Într-un regat, conducătorul este un prinț aflat sub o putere superioară. Este sigur că Satan avea să își constituie organizația în așa fel încât să semene cât mai mult cu cea a lui Iehova, cu alte cuvinte, Satan urma să ia, și chiar a luat, poziția superioară sau supremă, iar în organizația sa și sub conducerea sa aveau să fie prinți, sau conducători.

Daniel 10:13,20 vorbește despre conducătorii invizibili ai lui Satan, numindu-i cu titlurile „prințul Persiei”, „prințul Greciei”. Acești „prinți” erau atât de puternici încât Mihail a fost nevoit să intervină pentru îngerul care a fost trimis să-i ducă mesajul lui Daniel. Acești prinți sau conducători invizibili din organizația lui Satan sunt prezentați ca fiind o parte din „chipul” înspăimântător. Deoarece argintul și bronzul sunt inferioare aurului, imaginea simbolică arată că aceste două metale, în loc să reprezinte puteri mondiale de pe pământ, reprezintă ordine care sunt inferioare lui Lucifer, în marea organizație. Până la sfârșitul „timpurilor neamurilor”, în 1914 d.Chr., Satan a fost „în părțile nordului”, unde își puse tronul și unde îi avea pe conducătorii săi cu el. (vezi Apocalipsa 12:3-7) Acești conducători supuși lui, numiți și simbolizați de argint, fără îndoială că nu au venit în contact direct cu națiunile pământului, căci acest contact le era și este atribuit altor spirite, îngerii răi simbolizați de bronz. Evident că acești prinți ai Greciei și Persiei exercitau o putere mai mare decât cea a îngerilor și s-au împotrivit, astfel, cu succes îngerului lui Iehova, care trebuia să îi ducă lui Daniel mesajul.

Să observăm acum că în versetul 39 citat mai sus se spune că „al treilea regat de aramă” va „domni peste tot pământul”. Această afirmație este limitată numai la cea de-a treia putere, sau clasa bronzului, ceea ce dovedește că stăpânirea imediată a pământului le-a aparținut demonilor – îngeri răi conduși de Satan, capul, și că la această stăpânire el a fost ajutat și de prinții săi invizibili. Isus s-a referit la Satan ca „prințul (sau conducătorul) acestei lumi”, deci și conducătorul demonilor. (Ioan 14:30; Mat. 9:34; 12:24) Pe timpul lui Isus oamenii erau posedați de demoni, sau diavoli, pe care el i-a scos afară. (Mat. 9:32,33; 12:22) Mărturia lui Isus arată că acești demoni nu erau Satan însuși, ci erau o oștire de îngeri răi care acționau pe pământ. Astfel concluzia profeției lui Daniel este susținută de cuvintele lui Isus, precum și de următoarele cuvinte, consemnate în Efeseni 6:12: „Fiindcă avem de luptat nu împotriva sângelui și a cărnii, ci împotriva guvernărilor, împotriva autorităților, împotriva conducătorilor mondiali ai acestui întuneric, împotriva forțelor spirituale rele din locurile cerești.” Aici apostolul Pavel arată că organizația invizibilă a lui Satan este compusă din „guvernări” (puteri superioare), „autorități” (miniștri cu autoritate din organizație) și „conducători” (îngeri răi). Cele trei „metale nobile” menționate de Daniel descriu, așadar, cele trei părți invizibile ale organizației lui Satan.

Așa cum organizația lui Dumnezeu este uneori simbolizată de un om, tot așa aici organizația lui Satan este simbolizată de această imagine, care are forma unui om. Picioarele susțin și țin omul în picioare. Picioarele se află sub capul omului și

Îl poartă pe acesta pe oriunde merge. Prin urmare, picioarele imaginii reprezintă părțile inferioare și vizibile ale organizației lui Satan, care se află sub autoritatea capului și îl susțin și ascultă de el. Descrierea acestei imagini înfricoșătoare arată că picioarele erau din fier, și „așa cum fierul le rupe (în bucăți) pe toate acestea, tot așa și el va rupe în bucăți și va zdrobi”. Această parte a imaginii simbolizează puterile mondiale, fiecare dintre ele, începând cu Egiptul și până în zilele noastre, care sunt toate din organizația lui Satan. Din timpurile Egiptului și până acum, toate aceste puteri mondiale au asuprit și zdrobit și rupt în bucăți popoarele. Nici una din ele nu a făcut excepție de la această regulă. Istoria națiunilor pământului este scrisă cu sânge uman vărsat pe nedrept, deoarece puterile conducătoare au asuprit și zdrobit mereu popoarele, folosind puterile militare. A aplica această imagine a „picioarelor” numai Imperiului Roman, așa cum fac unii adepți ai religiei, ar fi complet greșit. Faptele arată clar că profetia referitoare la „picioare” trebuie să fie înțeleasă la timpul potrivit.

Labele picioarele și degetele de la picioarele imaginii sunt descrise ca fiind făcute parte de fier și parte de lut. Labele picioarelor și degetele de la picioare sunt o parte esențială a acestora deoarece ele susțin imaginea care este organizația lui Satan. Lutul are înfățișarea pietrei. El este un camuflaj, un mod de a practica ipocrizia. Partea vizibilă a organizației lui Satan a avut întotdeauna trei părți, și anume cea comercială, cea politică și cea religioasă. Partea comercială și cea politică au format și au condus forța militară, care a zdrobit și a rănit popoarele, în timp ce elementul religios a oferit un văl de ipocrizie cu care să ascundă adevăratul scop rău al puterilor conducătoare. Acesta a fost principala metodă de camuflaj și primul instrument de ipocrizie. În fiecare putere mondială și în fiecare națiune a fost folosită religia pentru a-i face pe oameni să creadă că puterile mondiale sunt exercitate prin autoritate divină. În ceea ce privește timpurile moderne, vedem că așa-numita „creștinătate organizată” este elementul religios al acestor puteri conducătoare ale pământului. În cadrul ei se găsește cea mai mare etalare de ipocrizie care s-a văzut vreodată. Ea pretinde că națiunile există și operează prin drept divin și că Liga Națiunilor îl reprezintă pe Dumnezeu și împărăția Sa de pe pământ și că este expresia acesteia.

Daniel 2:41 spune: „Și, așa cum ai văzut că labele picioarelor și degetele erau parte de lut și parte de fier, tot așa regatul va fi dezbinat.” Acest lucru este susținut și de faptul că elementul religios este o parte a puterii conducătoare, iar Apocalipsa 17:16,17 arată că înainte de sfârșitul domniei lui Satan, elementul religios, însăși întruchiparea ipocriziei, va fi demascat și atunci alianța dintre religie și puterile totalitare ale lumii care a domnit peste oamenii și i-a asuprit, va fi făcută de cunoscut oamenilor.

Daniel 2:43 continuă: „Așa cum ai văzut fierul amestecat cu lutul, tot așa ei vor ajunge să se amestece cu fiii oamenilor, dar nu se vor alipi unul de altul, tot așa cum fierul nu se amestecă cu lutul.” Fierul și lutul sunt două materiale care nu pot fi lipite împreună, iar aceasta arată că nu este nimic care să lege sincer elementele politic și comercial de elementul religios. Principalul scop al dușmanului Satan

este să îi întoarcă pe oameni de la Iehova și să-i țină sub controlul său rău. El folosește elementele politice și comerciale, care controlează și operează forța militară, pentru a-i constrânge pe oameni, precum și elementul religios pentru a-i prinde în cursă și a-i induce în eroare. Cele trei elemente se amestecă cu fiii oamenilor și, cu vorbe sofisticate, pretind a fi salvatorii oamenilor și insistă că oamenii trebuie să le sprijine organizația, dacă vor să trăiască. Sunt zece degete la picioare, iar acestea reprezintă în mod simbolic toate națiunile „creștinătății” în conspirația condusă de tatăl și capul lor, Satan, prin care încearcă să-i țină pe oameni sub controlul său și împotriva Guvernului Teocratic al lui Iehova, condus de Isus Cristos. (vezi paginile 371-372 ale acestui volum).

Pentru a distruge „chipul” înfricoșător, care este organizația lui Satan, Iehova folosește „Piatra”. Acest lucru identifică de îndată „Piatra” ca fiind Preotul și Reprezentantul lui Iehova, ce acționează în calitate de Cap al organizației Sale. Logosul sau Cuvântul lui Dumnezeu a fost începutul creației lui Dumnezeu și a acționat încă de atunci ca agent activ al Său la crearea tuturor celorlalte lucruri care au venit în existență. Atunci când și-a întors Lucifer în Eden organizația spre răutate, Iehova Dumnezeu și-a exprimat scopul de a crea ceva nou, care avea să fie „sămânța” sau urmașul acestei „femei” care este organizația Sa universală. (citește Geneza 3:15) Satan a avut și el o „sămânță”, iar de atunci și alții au devenit sămânța lui, după cum se arată în Ioan 8:42-44. Cea care îl va distruge pe Satan și pe sămânța sa născută din femeia sa, Babilon, este sămânța „femeii” lui Dumnezeu, Sionul. Așadar, în Daniel 2:45 se scrie: ”Așa cum ai văzut că din munte s-a desprins o piatră fără ajutorul vreunei mâini și că ea a zdrobit fierul, bronzul, lutul, argintul și aurul. Însuși Dumnezeu cel mare i-a făcut cunoscut regelui ce se va întâmpla după aceasta. Visul este adevărat, iar interpretarea lui este demnă de încredere.” Dacă Satan a înțeles profetia, atunci pronunțarea ei a fost un mijloc prin care i s-a spus cum urma Dumnezeu să îndeplinească distrugerea organizației lui rele. Nu este de mirare că Satan a depus toate eforturile pentru a-L distruge pe Isus, „Piatra”.

„Piatra s-a desprins din munte fără ajutorul vreunei mâini”. Aici „muntele” este organizația universală a lui Dumnezeu. A „desprinde” înseamnă a produce sau a naște ceva nou. Aceasta înseamnă că ceea ce era „Piatra” s-a născut din organizația Sa universală, iar pentru aceasta nu s-a folosit nici o forță umană. Totul s-a făcut prin voința lui Dumnezeu. Deoarece Iehova și-a propus aceasta, trebuia să se întâmple, căci împlinirea scopurilor Sale este întotdeauna sigură. Prin urmare, „Piatra” este Regele uns de Dumnezeu pentru a conduce Guvernul Său Teocratic. El este Conducătorul de drept al lumii. (Ezec. 21:27) În Apocalipsa 12:5 „El apare ca „un fiu de parte bărbătească” care va „păstori toate națiunile cu un toiag de fier”. Piatra este desprinsă din „munte”, organizația universală a lui Dumnezeu, și ea este „fiul de parte bărbătească” născut de Sion. (Isa. 66:7) El este Cel la care face referire și Psalmul 2:9: „Le vei zdrobi cu un toiag de fier, le vei sfărâma ca pe vasul unui olar.” Iehova Dumnezeu și-a dus la îndeplinire scopul și a pregătit pentru Fiul Său preaiubit un oraș, sau o organizație, al cărei Cap este Isus Cristos.

Această organizație este orașul-capitală, sau partea centrală a organizației lui Iehova. Ea este numită în Apocalipsa 21 „sfântul Ierusalim”, Teocrația lui Iehova prin Isus Cristos.

Ea este noua creație a lui Dumnezeu, însăși centrul creației Sale. Dumnezeu l-a făcut pe Lucifer capul de aur al unei organizații pe care el a întors-o, cu mult timp în urmă, împotriva lui Iehova și pe care a transformat-o în dușmanul lui Dumnezeu. Iehova face acum de cunoscut faptul că El l-a făcut pe Fiul Său preaiubit Capul noii organizații și l-a investit cu autoritate divină pentru totdeauna. Această noua organizație îi va distruge pe dușmanii lui Dumnezeu și va dăinui pentru totdeauna, spre gloria Sa.

Daniel 2:44 anunță decretul sau judecata lui Dumnezeu împotriva „chipului” înspăimântător. În timpul executării judecății, acest chip înfricoșător trebuie să existe încă, din cap până la picioare, și trebuie să fie distrus cu desăvârșire. Piatra lovește chipul, mai întâi în picioare, iar apoi zdrobește și rupe în bucăți întreaga organizație a lui Satan și un vârtej de vânt duce toate bucățile ei departe. Întreaga organizație a lui Satan trebuie să fie și va fi distrusă în bătălia Armagedonului. Așa cum se reprezintă și prin „chipul” cel mare, ea este „ruptă în bucăți” și nu se va mai „găsi nici un loc” pentru ea. (Dan. 2:35) Astfel Babilonul, sau organizația lui Satan, care a fost simbolizată de Nebucadnețar și condusă de acesta la vremea când a avut visul, se va prăbuși cu totul și nu va mai exista niciodată.

Teocrația lui Dumnezeu condusă de Isus Cristos, Piatra, este completă, înainte de a avea loc lovirea „chipului”. După distrugerea organizației lui Satan, acțiunile bune ale împărăției, sau ale Guvernului Teocratic al Domnului, se vor extinde până la marginile pământului și îl vor umple cu viață și bucurie, ca și în visul profetic când „piatra ce a lovit chipul a devenit un munte mare și a umplut întreg pământul.” – Dan. 2:35.

„Și va dăinui pentru totdeauna.” – Daniel 2:44

Experiențe de pe teren

FĂCÂND PIONIERATUL ÎN VENEZUELA, AMERICA DE SUD

„Această scrisoare are scopul de a vă informa cu privire la o vizită pe care am făcut-o în Delta Amacuro, în partea de sud a râului Orinoco. Mesajul le era destul de necunoscut oamenilor de acolo, dar cu toate acestea eu am vestit mesajul de adevăr, cu ajutorul lui Dumnezeu. Am stat douăzeci de zile, punându-le zi și noapte oamenilor să asculte cuvântări la fonograf. Aproape tuturor pare să le fi plăcut. Unele dintre înregistrări au fost *'Guvernare și Pace'*, *'Victorie'*, *'Purgatoriu'*, *'Sfințire'* și altele. Mi s-au pus foarte prompt întrebări despre învățăturile biblice ale *Turnului de Veghere*. Un anumit domn care avea o înfățișare foarte arogantă, despre care am aflat mai târziu că era avocat, a pretins că avea dreptul să mă ia la întrebări în ceea ce privește 'religia' mea. I-am spus că

eu nu am nici o religie, ci că credința mea se bazează numai pe adevărul din Sfânta Biblie. L-am informat apoi că această Societate este compusă numai dintr-un grup de bărbați și femei umili care iubesc dreptatea și de aceea sunt creștini. A spus că el este mai creștin decât mine. I-am zis: 'Fără îndoială!' Apoi i-am pus câteva întrebări despre credința lui în Cristos și în învierea Sa. A spus că nu crede în înviere. I-am spus că nici un om nu poate fi creștin fără să creadă în învierea lui Cristos. Iar apoi l-am mai întrebat: 'Cine este Dumnezeu?' El mi-a răspuns: 'Natura', așa că l-am întrebat: 'Vă închinați naturii atunci când mergeți la biserica dumneavoastră?' Căci dacă era așa, asta însemna că i se închină unui idol și nu lui Iehova Dumnezeu, cel Atotputernic. S-a înfuriat atunci și a spus că sunt prea aprins pentru a duce 'Sabia'. I-am spus că Sabia nu valorează foarte mult fără zel, iar el, ca avocat, și-ar demonstra slăbiciunea în meseria lui dacă nu ar avea ardoare. Apoi am încheiat această discuție făcând ceva mai bun. Vizita mea în Delta Amacuro a fost primită bine. Am plasat cincizeci de cărți, iar broșurile le-am dat pe gratis pentru a face cunoscută lucrarea, sperând să mă întorc în septembrie pentru a obține rezultate și mai bune, căci râul Orinoco împiedică întrucâtva activitatea în aceste luni."

LA UN STUDIU BIBLIC DIN NEW MEXICO

„În timp ce noi, trei surori cu vârstele de 14, 12 și respectiv 9 ani, conduceam un studiu în casa domnului și doamnei Brown, cu doamna, am fost deranjate de soțul ei care le-a spus copiilor lor de 5 și 2 ani să fugă la ușă și să strige: 'Comuniști!' și 'Comunism!' etc., însă studiul a continuat, prin îndurarea Domnului. După studiu vorbeam despre diferite lucruri când a intrat soțul în cameră și a spus: 'Ascultați, nu vreau să mai veniți în casa mea și să îmi mai criticați copiii vreodată.' Ne-am uitat la el și i-am spus că noi nu i-am criticat și l-am întrebat ce anume am spus despre copiii săi. El a zis: 'Știți că stăteam în pat și am auzit fiecare n.... de cuvânt pe care l-ați zis.' (Atunci demonii au luat cu totul controlul asupra lui). 'M-am săturat de h.... ăștia de Martori ai lui Iehova care vin în casa mea ca să ne învețe n.... lor de comunism.' Doamna Brown a început să-i spună: 'Dar vorbeam despre Biblie'. La care el a răspuns: 'Despre Biblie, pe d...! Vor să ne bage în cap comunismul, nazismul, fascismul.' Apoi a arătat spre noi trei și a zis: 'O să vă bat de vă ia mama d....! Întoarceți-vă în Rusia de unde ați venit, fiindcă acolo este locul celor ca voi.' A spus că tatăl nostru este un n... de laș care nu a avut curaj să meargă la ei ,ci ne-a trimis pe noi, bieți copii ignoranți, ca să le băgăm în cap comunismul și că dacă tatăl nostru avea să apară în casa lor, 'o să-i stâlcească nasul.' Își încleștase și ridicase pumnii, ca și cum tata ar fi fost acolo. Tremura tot. Asta este prima dată când am văzut cum lucrează demonii asupra unui om și îi mulțumim Domnului că nici una dintre noi n-a pățit nimic. Noi trei și doamna Brown urmează să fim botezate de servul nostru de zonă. Astăzi, 7 septembrie, doamna Brown a venit pentru prima oară cu noi în lucrare și a luat poziție fermă de partea împărăției. Săptămâna aceasta, ea a venit la noi acasă pentru studiul biblic."

OILE DIN ARKANSAS IAU POZIȚIE

„Spring Hil, Ark., este un sat micuț de aproximativ treizeci de case și câteva magazine, fiind considerat un loc cu oameni foarte „libidinoși”. În timp ce treceam de două ori pe zi prin el când lucram împreună cu domnul și doamna W., ne-am gândit că ar fi bine să lucrăm aici într-o dimineață devreme. Nu ni s-a arătat deloc interes până la ultima casă la care am ajuns. Femeia care locuia acolo avea cartea *Bogăție*. O primise cu câțiva ani în urmă, o citise de mai multe ori și le-o dăduse și vecinilor ei să o citească. Ea nu știa că această carte făcea parte din aceeași literatură ca și cea pe care o distribuia Henry W., căci vecinii ei îi spusese multe minciuni despre el, numindu-l comunist, 'adept al lui Hitler' și spuneau că 'ascultă de ordinele unui negru' etc. Ea s-a bucurat foarte mult când a aflat adevărul și a comandat mai multe cărți. Vecinul ei era de față când a comandat ea setul întreg de cărți, și amândoi au promis că vor participa la următorul congres. Câțiva kilometri mai departe, o femeie a ascultat la fonograf înregistrarea 'Mesaj de speranță' și a făcut o contribuție pentru opt broșuri, printre batjocurile a șase femei care erau de față, căci tocmai luau parte la o șezătoare, și i-au spus să nu ia literatura și că ele arseseră aceste reviste. Ea le-a spus că a auzit multe lucruri despre martorii lui Iehova și că acum voia să cerceteze și să vadă dacă era așa.”

O NEÎNȚELEGERE ESTE LĂMURITĂ

„O doamnă care a scris filialei din Londra pentru a face o comandă de doisprezece broșuri *Războiul Final* ne-a scris din nou după ce le-a primit, de data aceasta spunându-ne că îi pare rău că noi credem în război. Mi s-a cerut să îi fac o vizită ulterioară. După ce am ajuns la casa ei și nu am găsit-o, i-am scris câteva cuvinte pe un *Turn*, spunându-i că mă voi întoarce, și i-am pus revista în cutia poștală. La a doua vizită tot nu am găsit-o, dar m-am întors între timp și am văzut că ea îmi lăsase afară un bilet în care îmi scria când o puteam găsi acasă. M-am întors la orele potrivite. Rezultatul: neînțelegerea a fost lămurită și ea a fost foarte interesată de convingerile noastre. După ce a ascultat câteva înregistrări despre subiectul războiului și alte subiecte, ea a luat *Salvare* și câteva broșuri, iar eu am aranjat să asculte înregistrările '*Guvernare și Pace*'. Între timp, ea a dat toate broșurile și mi-a cerut să îi aduc altele. Într-o zi m-am întâlnit cu ea pe stradă și, după ce m-a salutat, m-a întrebat ce fac. I-am arătat cărțile și fișa de mărturie și i-am explicat că făceam cea mai minunată lucrare din lume. M-a întrebat dacă îi mai pot da și alte broșuri, căci le trimisese peste tot pe cele pe care i le dădusem, îi dăduse chiar și o carte legată domnului Lloyd George, căci îl considera un om foarte bun. A primit chiar o scrisoare de apreciere de la el. A luat mai multe broșuri de la mine și am stabilit să merg să o vizitez peste o zi sau două. I-am spus că Domnul avea o cale anume de a face lucrarea și de asemenea că sunt sigur că ea va lua în curând parte și la întruniri. Ea mi-a cerut să merg să îl vizitez și pe vecinul ei, ceea ce a dus la plasarea cărții *Salvare* și a unei broșuri.”